Udržitelné a inteligentní stavby URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 01.12.2021, Zdroj: cvut.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.12.2021 01:36, Celková návštěvnost: 3 780 000, RU / den: 2 500, Vydavatel: cvut.cz, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

Panelová debata organizovaná magisterským studijním oborem Inteligentní budovy vystoupí: Jitka Houbová, Komerční banka Karel Fronk, Skanska Lukáš Ferkl, UCEEB ČVUT Jan Tywoniak, FSv ČVUT 1. 4x10 min úvodní prezentace každého panelisty 2. diskuse členů panelu 3. dotazy z pléna Místo konání Tec...

Dubček - symbol naděje i marné snahy o reformu nereformovatelného

TISK, Datum: 02.12.2021, Zdroj: Mladý svět, Strana: 28, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 00:25, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 334 534,69 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na Fakultě sociálních věd UK. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě. Další témata najdete v...

Mýtů o Karlovi IV., Bílé hoře a Havlovi máme plnou hlavu

TISK, Datum: 02.12.2021, Zdroj: Mladý svět, Strana: 62, Autor: Jan Januš, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 00:25, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Rozhovory 2021, AVE: 330 681,63 Kč

...Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Martin Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na Fakultě sociálních věd UK. ...

Musíme se naučit být svými vlastními šéfy

TISK, Datum: 02.12.2021, Zdroj: Mladý svět, Strana: 84, Autor: Iva Vokurková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 00:25, Vydavatel: A 11, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Rozhovory 2021, AVE: 498 048,98 Kč

...Práce budoucnosti bude podle mě psychologicko-intelektoduševno-umělecky zaměřená. *** Tomáš Sedláček Vystudoval teoretickou ekonomii na FSV UK. Ve věku 24 let se stal ekonomickým poradcem prezidenta Václava Havla. Byl stipendistou na Yale University a členem Světového ekonomického fóra. Je...

Přibylo 21 126 nově nakažených. Reprodukční číslo se vrátilo zpět nad jedničku URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 02.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Lidovky.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 08:28, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...v posledních dvou týdnech začaly učit on-line. Pouze distančně učí od tohoto pondělí například Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, na Fakultě sociálních věd UK převedly na on-line výuku velké přednášky a na Právnické fakultě UK mají takzvanou hybridní výuku, která kombinuje distanční a...

Tip na vánoční dárek: Kniha „Povídání Anny Hogenové s Bárou Nesvadbovou“ URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 02.12.2021, Zdroj: vecerni-praha.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 08:49, RU / měsíc: 186 253, RU / den: 13 256, Vydavatel: Spolek Křídla Života, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,15

...se tématy jako pravda, pohyb, tělo, tělesnost a filozofie sportu. Barbara Nesvadbová (*1975) je česká spisovatelka a novinářka. Absolvovala Fakultu sociálních věd UK, obor žurnalistika a masová komunikace. Poté pracovala jako šéfredaktorka časopisů Xantypa a Playboy , měla televizní pořady Tváří...

Přepis: Jak to vidí Jiří Pondělíček – 1. prosince 2021 URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 01.12.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 09:11, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,44

...Pondělíček. Zita SENKOVÁ, moderátorkaPříjemný den přeje Zita Senková. Dnešní pozvání přijal Jiří Pondělíček, z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Já vás zdravím, dobrý den.Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKDobrý den.Zita...

Rakušan chce tlačit na policii k očkování i větším covidovým kontrolám URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 01.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: was, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 09:18, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...v posledních dvou týdnech začaly učit on-line. Pouze distančně učí od tohoto pondělí například Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, na Fakultě sociálních věd UK převedly na on-line výuku velké přednášky a na Právnické fakultě UK mají takzvanou hybridní výuku, která kombinuje distanční a...

Imunolog: Proti omikronu zřejmě nebudou monoklonální protilátky účinné URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 01.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 09:18, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...v posledních dvou týdnech začaly učit on-line. Pouze distančně učí od tohoto pondělí například Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, na Fakultě sociálních věd UK převedly na on-line výuku velké přednášky a na Právnické fakultě UK mají takzvanou hybridní výuku, která kombinuje distanční a...

Překonala epidemie svůj vrchol? Nakažených ubylo, číslo R spadlo pod 1 URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 01.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 09:18, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...v posledních dvou týdnech začaly učit on-line. Pouze distančně učí od tohoto pondělí například Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, na Fakultě sociálních věd UK převedly na on-line výuku velké přednášky a na Právnické fakultě UK mají takzvanou hybridní výuku, která kombinuje distanční a...

Přibylo 21 126 nově nakažených. Reprodukční číslo se vrátilo zpět nad jedničku URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 02.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Lidovky.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 09:18, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...v posledních dvou týdnech začaly učit on-line. Pouze distančně učí od tohoto pondělí například Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, na Fakultě sociálních věd UK převedly na on-line výuku velké přednášky a na Právnické fakultě UK mají takzvanou hybridní výuku, která kombinuje distanční a...

Stát sám sobě za námahu. Za dlouhověkostí Miroslava Zikmunda vidím optimismus a touhu hledat krásu, říká režisér Petr Horký URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 02.12.2021, Zdroj: ČRo - vltava.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 13:10, RU / měsíc: 291 476, RU / den: 21 955, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Film, AVE: 10 000,00 Kč, GRP: 0,24

...o něm před časem hovořil jeho přítel, režiesér, spisovatel a také cestovatel Petr Horký. Cestuje, natáčí filmy, studuje doktorský program na Fakultě sociálních věd a s fanoušky nadšeně komunikuje přes sociální sítě. Podílí se na přípravě programu pro veřejnost ve vile, která patřila jeho příteli...

Rozhovor s Tomášem Zimou
RÁDIO, Datum: 02.12.2021, Zdroj: ČRo Dvojka, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 13:45, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 8:30 Jak to vidí

...vysoké školy přecházejí v určitých podobách na on-line výuku, pouze distančně učí v této chvíli i Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Fakulta sociálních věd, stejné univerzity převedla do on-linu velké přednášky společně s přírodovědeckou fakultou se snaží udržet prezenční výuku nebo formu...

Někteří studenti vysokých škol v Praze mají kvůli epidemii výuku on-line URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 02.12.2021, Zdroj: tyden.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 20:30, Celková návštěvnost: 2 050 000 , RU / měsíc: 112 575, RU / den: 8 693, Vydavatel: EMPRESA MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 0,10

...posledních dvou týdnech začaly učit on-line. Pouze distančně učí od tohoto pondělí například Filozofická fakulta Univerzity Karlovy (FF UK), na Fakultě sociálních věd UK převedly na on-line výuku velké přednášky a na Právnické fakultě UK mají takzvanou hybridní výuku, která kombinuje distanční a...

Petr Dvořák
TISK, Datum: 03.12.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 8, Autor: Karolina Bulisová, Ondřej Soukup, Vytištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 00:49, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Příloha - Víkend, AVE: 618 391,26 Kč, GRP: 1,65

... Petr Dvořák (45) Budějovický Budvar sice řídí od května 2017, jeho život je ale s pivem spojený už od absolvování vysoké školy. Po vystudování Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze zamířil liberecký rodák Petr Dvořák do Staropramenu, kde byl jedním z manažerů. Později se stal...

Bude Budvar na prodej? „Letos odvedeme do státního rozpočtu 300 milionů," říká Dvořák URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Karolina Bulisová, Ondřej Soukup, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 01:15, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...vypadá dobře. Budějovický Budvar sice řídí od května 2017, jeho život je ale s pivem spojený už od absolvování vysoké školy. Po vystudování Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze zamířil liberecký rodák Petr Dvořák do Staropramenu, kde byl jedním z manažerů. Později se stal...

Přepis: Jak to vidí Tomáš Zima – 2. prosince 2021 URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 02.12.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 10:01, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,44

...vysoké školy přecházejí v určitých podobách na on-line výuku, pouze distančně učí v této chvíli i Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Fakulta sociálních věd, stejné univerzity převedla do on-linu velké přednášky společně s přírodovědeckou fakultou se snaží udržet prezenční výuku nebo formu...

Stát plánuje kampaň kvůli očkování malých dětí URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Jaroslav Gavenda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 11:32, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, Domácí, Čteme vám SZ, Podcasty, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...cesta z dnešní situace," uvedl Válek pro Seznam Zprávy. Informovat, ne přesvědčovatVedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Denisa Hejlová si myslí, že by kampaň neměla být přesvědčovací, ale hlavně informativní. „Měla by se soustředit...

Nový program Verifee má poznat dezinformace na webech URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 11:45, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, Vydavatel: mediaguru.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,16

...v příštím roce ve webových aplikacích s prohlížečovými rozšířeními. Časem chtějí také mobilní aplikaci. Na tomto projektu spolupracují také s Fakultou sociálních věd UK a Národním ústavem duševního zdraví Program zanalyzuje článek a na základě parametrů určí skóre důvěryhodnosti podle předem...

Rektor ČVUT předal medaile odborníkům, jimiž ocenil mimořádné výkony v době krize URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: cvut.cz, Autor: Jiří Ryszawy, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 12:45, Celková návštěvnost: 3 780 000, RU / den: 2 500, Vydavatel: cvut.cz, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

Dne 30. listopadu 2021 se uskutečnilo v Betlémské kapli slavnostní předání Medailí k ocenění odborníků ČVUT za mimořádné výkony v době krize. Rektor ČVUT doc. Vojtěch Petráček udělil 105 medailí výzkumníkům a dalším osobnostem, kteří svými inovacemi a osobním či týmovým zapojením přispěli k řešení p...

Nostalgie po ‚sladké, bezstarostné Francii'. Někdejší novinář Zemmour kandiduje na prezidenta URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Anna Urbanová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 14:11, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...Identický typ, který vnímá hrozby v podobě globalizace a migrace jako ty, které je ohrožují," vysvětluje pro server iROZHLAS.cz David Emler z Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity. Při srovnávání těchto dvou krajně pravicových politiků hodnotí server Euronews, že se Le Penová stala...

Moskva a Peking společně vystoupily proti Bidenovi na obranu demokracie. Zjistily, že její předstírání se vyplácí URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 14:16, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...spolu s Ruskem rozhodla Bidenovi vysvětlit, co to vlastně demokracie je. Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na Fakultě sociálních věd UK a Metropolitní univerzitě Praha. V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko...

Web Infomore.cz uspěl na soutěži AMEC Awards URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 16:20, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, Vydavatel: mediaguru.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,16

...plánování, výzkum a evaluaci komunikace soutěže soutěž mediálních analytiků AMEC Awards zvítězil web Infomore.cz , který je společným projektem Fakulty sociálních věd UK, Lékařské fakulty MU v Brně a společnosti Newton Media . Vítězný tým analytiků z akademické i komerční sféry již téměř rok...

Koho vyšlou do souboje o Elysejský palác? Republikáni míří k závěrečnému kolu primárek URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: zem, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 23:40, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...některých expertů nejvíce vytěžit současný prezident, centrista Emmanuel Macron. To se domnívá i David Emler z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Současný prezident v minulosti nahradil dřívější střídající se socialisty a Republikány a může i nyní těžit z...

Začíná souboj o Elysejský palác. Republikáni volí svého kandidáta

TV, Datum: 03.12.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 23:53, Sledovanost pořadu: 65 888, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 535 984,00 Kč, GRP: 0,73

...Petr Valečko, Česká televize. **Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka** A s námi je teď David Emler z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý večer. David EMLER, vědecký pracovník, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity ...

Studenti vytvářejí aplikaci, která čtenářům ukáže důvěryhodnost článku URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 04.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: jpl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.12.2021 08:33, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Mediahub, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...se dostat v polovině příštího roku. Mentory projektu jsou Jan Romportl z Centra pro umělou inteligenci O2 Dataclair, moderátor a pedagog Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Václav Moravec a Jiří Horáček z Národního ústavu duševního zdraví. Matyáš Boháček, který studuje na pražském...

Írán opět odmítá jednání o jaderné dohodě se Spojenými státy URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 04.12.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.12.2021 13:20, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zahraniční, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

...otestovat atomovou bombu. Za to Spojené státy uvolnily zadržované finanční prostředky a zrušily sankce," uvažuje amerikanista Jiří Pondělíček z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. „Druhým cílem, který nebyl předmětem dohody, byla snaha normalizovat vztahy s Íránem i samotný režim. Tajně...

Západní země s Íránem opět jednají o budoucnosti jeho jaderného programu

RÁDIO, Datum: 04.12.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2021 00:10, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 9:33 Zaostřeno

...doby, co jednostranně vypověděly smlouvy o jaderné dohodě. Jak se vlastně Amerika dívá na Írán, teď proberu s amerikanistou Jiřím Pondělíčkem z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. **Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista** Írán byl po velkou část studené války americkým spojencem,...

Debata UK: Téma žen ve vědě musí Česko řešit URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 05.12.2021, Zdroj: vedavyzkum.cz, Autor: Vědavýzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2021 00:41, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Vydavatel: Vědavýzkum.cz, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Z domova, AVE: 1 200,00 Kč, GRP: 0,02

...Jiřina Bartůňková z 2. LF UK, Jana Kalbáčová Vejpravová z MFF UK, Vladimíra Petráková z Ústavu fyzikální chemie J. Heyrovského AV ČR a děkanka FSV UK Alice Němcová Tejkalová. Vědkyně se shodly, že obrovskou výhodou akademického prostředí je flexibilita, která je především při skloubení práce a...

Respirátory při výuce, přednášky online, někde i bezinfekčnost. Vysoké školy bojují s epidemií po svém URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 05.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Tereza Butková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2021 07:44, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...už tak začala třeba Filosofická fakulta UK, její režim má ale trvat jen do 10. prosince. Do online prostoru se přesunuly i velké přednášky na Fakultě sociálních věd nebo 1. lékařské fakultě, zatímco Právnická fakulta zvolila hybridní výuku. Zprávy o tom, že by studenti odmítali současná...

Turnovská kultura v prosinci URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 05.12.2021, Zdroj: nasepojizeri.cz, Autor: Naše Pojizeří, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2021 07:49, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, Vydavatel: nasepojizeri.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,03

...kamerou. V čem jsou vlastně Spojené státy výjimečné? Martin Řezníček vystudoval masovou komunikaci se zaměřením na mezinárodní studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 2000 pracoval v Praze a Londýně v české redakci BBC. V České televizi působí od roku 2006 v...

Novinář Martin Řezníček představí v Turnově knihu o Spojených státech URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 05.12.2021, Zdroj: nasepojizeri.cz, Autor: Naše Pojizeří, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2021 17:48, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, Vydavatel: nasepojizeri.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,03

...kamerou. V čem jsou vlastně Spojené státy výjimečné? Martin Řezníček vystudoval masovou komunikaci se zaměřením na mezinárodní studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 2000 pracoval v Praze a Londýně v české redakci BBC. V České televizi působí od roku 2006 v zahraniční...

Plány na čtyřletku i déle

TISK, Datum: 06.12.2021, Zdroj: Euro, Strana: 20, Autor: Petr Fischer, Vytištěno: 15 781, Prodáno: 8 786, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 00:19, Čtenost: 24 990, Vydavatel: New Look Media s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Report/Máda, AVE: 807 975,28 Kč, GRP: 0,28

...se tuzemská ekonomika nabírající sílu po covidu-19 už neobejde. MINISTERSTVO DOPRAVY Ministr: Martin Kupka (46) Vzdělání: žurnalistika na FSV UK Roční výdaje resortu: 115 miliard Kč Citováno z koaliční smlouvy: „Z výstavby sítě vysokorychlostních tratí uděláme vládní prioritu … Prioritní...

Prezidentské vyšachování Jana Lipavského

TISK, Datum: 06.12.2021, Zdroj: Euro, Strana: 54, Autor: Miloš Štěpař, Vytištěno: 15 781, Prodáno: 8 786, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 00:19, Čtenost: 24 990, Vydavatel: New Look Media s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Panorama/Komentář, AVE: 326 089,75 Kč, GRP: 0,28

...3) Kůň Jan Lipavský nemá silný politický mandát, ale ani špičkové vzdělání. Je absolventem bakalářského studia na Institutu mezinárodních studií FSV UK, kde byla jeho závěrečná práce hodnocená nejhorším možným stupněm a v níž jeho vedoucí posudek uvedl slovy: „Autor bohužel svoji práci ani jednou...

Golfový klub v Benátkách nad Jizerou URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 06.12.2021, Zdroj: archicakes.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 00:39, RU / měsíc: 2 917, RU / den: 167, Vydavatel: art Echo s.r.o., Země: Česko, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,00

...vysazeny nové stromy a keře. Dále je navrženo jezírko, přes které vede lávka a terasy restaurace až na patting green. Česká republika (Česko) FSv ČVUT v Praze Benátky nad Jizerou ...

Fotbal v televizi URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 06.12.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 14:51, RU / den: 5 530, Vydavatel: fotbal.hattrick.cz, Země: Česko, AVE: 4 000,00 Kč, GRP: 0,06

...– AC Ajaccio (utkání 18. kola druhé francouzské ligy/Ligue 2) – NOVA Sport 2. Záznam v 1.55 hodin. 15.25 (výkop 15.30): Bayern Mnichov – 1. FSV Mainz/Mohuč 05 (utkání 1 5. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3. 15.25 (výkop 15.30): VfL Bochum – Borussia Dortmund (utkání 15. kola německé...

Lidmila Kábrtová: Zajímá mě mikrokosmos, který máme v sobě a do něhož ty druhé obvykle nepouštíme URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 06.12.2021, Zdroj: literarky.cz, Autor: Ilona Socorová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 16:03, RU / den: 4 680, Vydavatel: literarky.cz, Země: Česko, AVE: 8 000,00 Kč, GRP: 0,05

...zahrada, je toho mnoho… Nebo jen tak lenošit. I to umím. Lidmila Kábrtová se narodila se v roce 1971 v Náchodě. Vystudovala žurnalistiku na Fakultě sociálních věd UK v Praze a marketingové komunikace na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Pracuje v oddělení PR a marketingu na Fakultě stavební ČVUT v...

Kalousek má plán. Někdy stačí být druhý nejvyšší URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 06.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Petr Kamberský, Lidové noviny, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 16:51, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...druhým nejvyšším ústavním činitelem... Foto: Andrej Babiš a Miroslav Kalousek se zdraví v úvodu debaty, kterou uspořádal Politologický klub Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. (19.4.2017) Dan Materna, MAFRA ...

Schůzky prezidenta Zemana s kandidáty na budoucí ministry

TV, Datum: 06.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 8, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 21:39, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 357 070,00 Kč, GRP: 9,67

...vysokorychlostní trati. **Háta SASSMANOVÁ, redaktorka** Jeho cílem je postavit až 40 km dálnic ročně. **Josef MLEJNEK, politolog,** FSV UK Dlouhá léta jsme svědky toho, že každý nový ministr dopravy vždy na začátku svého funkčního období slibuje kilometry nových...

Obalko odhalilo tři dimenze obalu

TISK, Datum: 07.12.2021, Zdroj: ZBOŽÍ & PRODEJ, Strana: 8, Autor: Stanislav D. Břeň, Vytištěno: 11 400, Prodáno: 63, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 00:22, Vydavatel: ATOZ Marketing Services, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Kongres, AVE: 170 083,81 Kč

...Radi Uzunov, Jan Becher Pernod Ricard), connected packagingu (Jenny Stanley, Appetite Creative) nebo greenwashingu (Petra Koudelková, FSV UK). Udržitelnost vybízí k diskusi Megatrendem současnosti je udržitelnost, a proto se na tuto problematiku zaměřila společná odpolední část kongresu....

Česko eviduje další nákazu: po covidu-19 přišla agrese

TISK, Datum: 07.12.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 2, Autor: JAN WIRNITZER, KIRILL ŠČEBLYKIN, Vytištěno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 02:06, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Téma, AVE: 59 205,55 Kč

...(…) Já už nevím, jak máme víc přesvědčit ty lidi," prohlásil doslova. STARÁ ZNÁMÁ KRAJNÍ PRAVICE NA SCÉNĚ Politolog Jan Charvát se na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy zaměřuje na politický extremismus. Upozorňuje, že na demonstracích proti opatřením se objevuje rétorika, která útoky na...

Éru levných peněz vystřídají roky šetření, ale snad i růstu

TISK, Datum: 07.12.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 14, Autor: Tomáš Havránek, Vytištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 02:54, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Názory, AVE: 82 600,00 Kč, GRP: 1,65

Inflace Inflace jádrová, tedy očištěná o kolísavé položky typu benzin, poprvé od srpna 1998 přesahuje 6,5 %. Jenže úroková sazba ČNB tehdy byla 14,5 %, zato dnes je 2,75 %. Tolik jsme si zvykli na nulové úroky, že i růst na tuhle hladinku někomu přišel extrémní. Přitom nemusíte mít doktorát z ekon...

Umělá inteligence může být v konfliktech rozhodující. České armádě na ni ale chybějí peníze URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 07.12.2021, Zdroj: hlidacipes.org, Autor: -pes-, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 07:06, Celková návštěvnost: 646 820, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Vydavatel: Ústav Nezávislé Žurnalistiky, Země: Česko, Rubrika: Nezařazené, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,44

...armáda Významným centrem tuzemského výzkumu umělé inteligence jsou i české univerzity, zejména v Praze a Brně. Centrum excelence Periculum při Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy například zkoumá propojení člověka a stroje z transdisciplinární perspektivy. Na brněnském VUT se zase několik...

Ukrajina bude hlavní téma dnešní videokonference mezi americkým prezidentem Joem Bidenem a ruským protějškem Vladimirem Putinem

RÁDIO, Datum: 07.12.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 13:58, Poslechovost pořadu: 181 266, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 243 942,00 Kč, GRP: 2,01

...Moskva však obvinění odmítá a poukazuje na postup NATO k ruským hranicím. Ve vysílání je teď Jiří Pondělíček z katedry severoamerických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den. **Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK** Dobrý den. ...

Angela Merkelová bude německou kancléřkou už jen jediný den

RÁDIO, Datum: 07.12.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 13:58, Poslechovost pořadu: 181 266, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 206 664,00 Kč, GRP: 2,01

...prvního kancléř Spolkové republiky Konráda Adenauera nebo s érou sjednotitele Německa Helmuta Kohla. Ve spojení jsme teď se Zuzanou Lizcovou z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den. Zuzana LIZCOVÁ, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy...

Jednání mezi prezidenty Putinem a Bidenem

TV, Datum: 07.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 21:49, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 554 462,00 Kč, GRP: 9,67

...i kybernetická bezpečnost nebo americko-ruské vztahy. Ty jsou podle expertů kvůli situaci na Ukrajině narušené. **Karel SVOBODA, ukrajinista, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy** Spojené státy v žádném případě už nebudou akceptovat nějaké tvrzení o tom, že Ukrajina zahájila...

Vyhlášení výsledků soutěže o Cenu Edvarda Beneše

TISK, Datum: 08.12.2021, Zdroj: Novinky ze Sezimova Ústí, Strana: 1, Autor: Vendula Černohorská, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2021 00:37, Vydavatel: Město a Městský úřad Sezimovo Ústí, Země: Česko, Rubrika: Titulní strana

...za soutěžní práci: Z nesezdaného soužití do manželství: Záleží na relativním vzdělání partnerů? Cenu 2. stupně získala Gabriela Lazárková z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Asistovaná reprodukce z pohledu cílových skupin. Cenu 3. stupně získal Jakub Janouš z...

NA KUS ŘEČI S PILOTEM I NEUROCHIRURGEM

TISK, Datum: 06.12.2021, Zdroj: Knižní novinky, Strana: 6, Autor: JANA MARXTOVÁ, Vytištěno: 25 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2021 02:26, Vydavatel: Svaz českých knihkupců a nakladatelů, o. s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor s Martinem Moravcem, AVE: 14 894,57 Kč

...na zkušenou do sportovní redakce MF DNES. Později začal psát o fotbale, hokeji, tenise a v roce 2003 přešel do Magazínu DNES. Mezitím dokončoval Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy a od roku 2006 je vedoucím Magazínu DNES. Věnuje se také moderování, natočil několik dílů dokumentu 13. komnata...

Česko by už brzy mohlo fungovat na 5G sítích, peníze na to jsou URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 08.12.2021, Zdroj: euractiv.cz, Autor: Aneta Zachova, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2021 09:09, RU / měsíc: 275 930, RU / den: 20 784, Vydavatel: I-Europa, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Digitální agenda, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,23, Návštěvy za měsíc: 7 032

...bezpečnosti. Opak je ale pravdou. Jak totiž vysvětluje Nikola Schmidt, výzkumný pracovník Institutu politologických studií Univerzity Karlovy (IPS FSV UK), měřítkem úrovně bezpečnosti není v prvé řadě to, že lze do systému zvnějšku proniknout, to lze téměř vždy, ale schopnost systému a místních...

Proč reformy vzdělávání selhávají? URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 08.12.2021, Zdroj: rizeniskoly.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2021 10:28, Vydavatel: rizeniskoly.cz, Země: Česko

Vydáváme překlad studie Michaela Fullana, která na tuto otázku odpovídá. Stálá konference asociací ve vzdělávání (SKAV) a projekt Partnerství pro vzdělávání 2030+ vydávají český překlad studie světově uznávaného experta na vzdělávací reformy Michaela Fullana Správné hybné síly pro úspěch systému ja...

Jednání o Ukrajině

TV, Datum: 08.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2021 11:04, Sledovanost pořadu: 121 003, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 08:00 Ranní Televizní noviny, AVE: 1 067 220,00 Kč, GRP: 1,34

...setkání byla i kybernetická bezpečnost nebo americko-ruské vztahy. Ty jsou podle expertů kvůli situaci na Ukrajině narušené. **Karel SVOBODA, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy** Spojené státy v žádném případě už nebudou akceptovat nějaké tvrzení o tom, že Ukrajina zahájila...

Lišák. Zajímavá partie, která se protáhne. Politologové komentují Zemanovy výhrady k Lipavskému URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 08.12.2021, Zdroj: novinky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2021 15:17, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, Vydavatel: Borgis, a.s., Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc: 117 000 000

...zajímavou partii, která se nejspíš potáhne. Vzhledem ke koronavirové pandemii jde ale o dost riskantní zdržování, míní politolog Josef Mlejnek z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Podle Lubomíra Kopečka z Masarykovy univerzity v Brně je nyní lepší oficiálně nezveřejňovat, vůči kterému...

Německo vstupuje do nové éry

TV, Datum: 08.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 00:05, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 3 466 697,00 Kč, GRP: 9,67

...Merkelové, Česko odcházející kancléřkou přichází o člověka, který východ a Českou republiku osobně znal. **Vladimír HANDL, odborník na Německo, IMS FSV UK** Kancléř Scholz vlastně vyhrál volby také s tím, že jako reprezentuje aspoň pro veřejnost německou něco jakoby pokračování...

Aktivita na ukrajinské hranici

TV, Datum: 08.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 11, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 00:05, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 591 473,00 Kč, GRP: 9,67

...ale z jednání je jasné, že Spojené státy, potažmo NATO kvůli Ukrajině válku s Ruskem riskovat nebudou. **Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií FSV UK** NATO nemá vůči Ukrajině povinnost závazky jít proti Rusku v případě, že Ukrajina bude znovu napadena dům ozbrojeného konfliktu. ...

Východ Evropy prohrává s covidem

TISK, Datum: 09.12.2021, Zdroj: Týdeník FORUM, Strana: 2, Autor: JAN JANDOUREK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 00:17, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Aktuálně

...silně doporučil každému, kdo o tom má nějaké pochybnosti. PhDr. Ing. Petr Soukup, Ph. D sociolog a ředitel Institutu sociologických studií na FSV UK Očkování by teď nemělo být v ČR povinné pro všechny. Pokud mělo k tomu kroku dojít, tak už byl promeškán vhodný čas. Z mého pohledu by takové...

Jaké budou česko-německé vztahy?

TV, Datum: 09.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 8, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 08:20, Sledovanost pořadu: 55 020, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 06:00 Ranní Televizní noviny, AVE: 1 196 580,00 Kč, GRP: 0,61

...redaktorka Skřípat to ale bude podle expertů hlavně v oblasti energetiky. **Vladimír HANDL, odborník na Německo, IMS FSV UK** Ta otázka energetická, to je dlouhodobě, to znamená jádro samozřejmě na naší straně, na německé straně odchod, odchod od jádra. Jozef...

Scholzův kabinet je experiment usilující o nový začátek. Chce modernizaci i tvrdší postup vůči Rusku a Číně URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 09.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Eliška Kubátová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 08:59, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...nového kabinetu například belgický deník De Standaard. Podle odborníka na německou politiku Vladimira Handla z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy je „známkou určitého posunu“ nejen skutečnost, že se vláda poprvé skládá ze tří stran, mezi kterými jsou kromě...

Bilance: Kdy se zastaví zdražování?

TV, Datum: 08.12.2021, Zdroj: ČT 1, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 09:07, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 21:50 Bilance

...do inflační spirály. Tzn. dlouhodobě by ty ceny mohly růst. Zvykli jsme si na to, že tady je inflace 5-6 % každý rok. **Tomáš HAVRÁNEK, ekonom, Fakulta sociálních věd UK** Jakmile uvidíme to, že ta současná zvýšená inflace se promítá zvyšování třeba požadavku odborů na vyšší mzdy,...

Třetí dávku odmítá i řada očkovaných. Navzdory pozitivnímu obrazu v mediích. URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 09.12.2021, Zdroj: feedit.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 18:23, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, Vydavatel: Daniel Dočekal, Země: Česko, AVE: 6 500,00 Kč, GRP: 0,03

...%,“ uzavírá Hořejš. Mediální analýzu třetí dávky očkování provedl Newton Media v rámci projektu Infomore.cz , který realizuje ve spolupráci s Fakultou sociálních věd UK v Praze a Lékařskou fakultou MU v Brně. Tým analytiků z akademické i komerční sféry již téměř rok sleduje mediální pokrytí...

K některým novinkám nové koncepce cenové regulace v teplárenství

TISK, Datum: 10.12.2021, Zdroj: Energetika, Strana: 28, Autor: Veronika Moudrá, Jan Kořán, Vytištěno: 1 700, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 02:08, Vydavatel: Asociace energetických manažerů z. s., Země: Česko, Rubrika: Legislativa, AVE: 103 656,17 Kč

...– Jan Kořán souběžně absolvoval magisterské studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy (obor právo) a bakalářské a magisterské studium na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy (obor Politologie). Od počátku své profesní dráhy působí v advokacii. Od roku 2007 je Jan Kořán advokátem a...

Česko není Švédsko. Státní penzijní fond u nás nedává smysl, říká šéfka Asociace pro kapitálový trh
TISK, Datum: 10.12.2021, Zdroj: E15, Strana: 8, Autor: Jaroslav Krejčí, Vytištěno: 13 570, Prodáno: 2 661, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 02:33, Čtenost: 70 728, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy, AVE: 133 515,20 Kč, GRP: 0,79

Plán na založení státního penzijního fondu, který se díky Pirátům dostal do koaliční smlouvy stran budoucí vlády, nepovažuje za rozumný ředitelka Asociace pro kapitálový trh (AKAT) Jana Brodani. Naopak doufá, že parlamentem konečně projde takzvaný účet dlouhodobých investic. Ten již předchozí Poslan...

Učitel není od toho, aby stál nad žáky s rákoskou
TISK, Datum: 10.12.2021, Zdroj: Slovácký deník, Strana: 3, Autor: PAVEL BOHUN, Vytištěno: 660, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 03:01, Čtenost: 5 148, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Události z regionu, AVE: 13 324,25 Kč, GRP: 0,06

...učitelství jsem určitě nezanevřel, přijde možná doba, kdy se k němu rád vrátím. I dnes učím na vysoké škole – konkrétně regionální politiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. V roce 2010 vás poprvé zvolili do Poslanecké sněmovny a vaše politická kariéra nabrala na obrátkách, aby jste...

Propojenost trhů nebezpečně roste. Jsme na tom podobně jako před loňským korona-propadem URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: patria.cz, Autor: Tomáš Vlk, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 11:12, Celková návštěvnost: 1 150 000, RU / měsíc: 100 582, RU / den: 15 519, Vydavatel: Patria Online, a.s., Země: Česko, AVE: 25 000,00 Kč, GRP: 0,17

...všem těm, kteří nad tržním vývojem s blížícím se koncem roku stále více kroutí hlavou. Text vychází ze spolupráce Institutu ekonomických studií FSV UK a Patria Finance v oblasti aplikace statistické propojenosti na chování finančních trhů. Koncept propojenosti zpracoval doc. PhDr. Jozef Baruník,...

Proč nebrat situaci na hranicích Ukrajiny na lehkou váhu? URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: konzervativninoviny.cz, Autor: Jan Kofroň, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 11:17, RU / měsíc: 13 524, RU / den: 966, Vydavatel: Už nemlčíme! z. s., Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,01

...státy stala reálnou možností. Sázet slepě na to, že Putin blufuje, by tentokrát byla velká chyba. Autor je politický geograf, působí na FSV UK. Převzato z info.cz Konzervativní noviny nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory. Pokud se Vám...

Zeman odmítá jmenovat Lipavského ministrem zahraničí, přiznal Hrad. Vyjmenoval čtyři důvody URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Anna Kottová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 13:44, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...zemního plynu“ hodnotili jak vedoucí, tak oponent známkou tři. Kandidát na ministra zahraničí získal titul na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Dalšími důvody jsou „distancovaný postoj k Visegrádské spolupráci“ a „distancovaný postoj ke vztahu s...

Zemanovi vadí bakalář Lipavský. Přitom Hamáček jako pouhý maturant u něj prošel bez výhrad URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 14:19, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, Vydavatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

...proč ho odmítá jmenovat ministrem zahraničí. Lipavskému je šestatřicet let. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Během studia také absolvoval dvousemestrální pobyt na univerzitě v Kentu ve Velké Británii v rámci projektu...

Novinář Kaiser: Je zvláštní, jak se lidé rádi vzrušují nad historií URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: muzivcesku.cz, Autor: Redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 14:42, Celková návštěvnost: 175 370, RU / měsíc: 37 292, RU / den: 2 809, Vydavatel: muzivcesku.cz, Země: Česko, Rubrika: Muži v Česku, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 0,03

...Václava Havla, který vyšel i německy. Daniel vystudoval Pedagogickou fakultu UJEP v Ústí nad Labem a posléze německá a rakouská studia na Fakultě sociálních věd UK. Během studií pracoval v zahraničněpolitickém odboru prezidentské kanceláře. Od roku 1998 působil v Lidových novinách, v české redakci...

Analýza: Třetina očkovaných diskutujících zvažuje, že na třetí dávku nepůjde URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: jpl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 14:42, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Mediahub, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...Hořejš. Mediální analýzu třetí dávky očkování provedla společnost Newton Media v rámci projektu Infomore.cz, který realizuje ve spolupráci s Fakultou sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a Lékařskou fakultou Masarykovy univerzity v Brně. Tým analytiků z akademické i komerční sféry již téměř...

Zeman řekl čtyři důvody, proč odmítá jmenovat Lipavského. Vadí mu vzdělání či postoj k Visegrádu URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Anna Kottová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 15:00, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...je nejnižší možné, kdy student ještě může práci obhájit. Kandidát na ministra zahraničí získal titul na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. V minulosti Zeman dočasně pověřil řízením stejného ministerstva Jana Hamáčka (ČSSD), který pouze s maturitou...

Třetí vakcína má v tradičních médiích lepší obraz než na sítích URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 15:00, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, Vydavatel: mediaguru.cz, Země: Česko, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,16

...%," uzavírá Hořejš. Mediální analýzu třetí dávky očkování provedl Newton Media v rámci projektu Infomore.cz , který realizuje ve spolupráci s Fakultou sociálních věd UK v Praze a Lékařskou fakultou MU v Brně. Autorka textu: Jitka Adamčíková, Newton Media Ilustrační foto, zdroj: Shutterstock...

A je jasno. Prezident odmítl jmenovat ministra zahraničí. Čtyři rány Lipavskému URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: jav, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 15:26, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...byla hodnocena nejhorší možnou známkou," připomněl prezident. Bakalářská práce Jana Lipavského v oboru Mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd UK byla v posledních dnech probírána několikrát. Zmiňováno bylo její téma Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního...

Politici kritizují Zemana kvůli Lipavskému. Ústava pro něj nic neznamená, vzkazují URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: FORUM 24, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 15:52, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Vydavatel: FORUM 24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

...Jana Lipavského ministrem zahraničí kvůli údajně nízké kvalifikaci. Lipavský vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na FSV UK. Ministr vnitra (a zahraničí) Hamáček s maturitou Zemanovi kupodivu nevadil," připomněl na twitteru. „Miloš Zeman odmítl jmenovat ministra zahraničí a...

Joe Biden: Pokud Rusko Ukrajinu napadne, přijdou dosud nebývalé sankce URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 17:15, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zahraniční, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,98

...Hosty byli bývalý velvyslanec ve Washingtonu a Moskvě Petr Kolář a odborník na postsovětský prostor Jan Šír z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, Katedry ruských a východoevropských studií. ...

Bakalář Lipavský prezidentovi vadí, maturant Hamáček ale ne URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: denik.cz, Autor: Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 18:00, Celková návštěvnost: 20 913 932, RU / měsíc: 3 809 380, RU / den: 515 053, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Česko, AVE: 49 000,00 Kč, GRP: 5,72, Návštěvy za měsíc: 13 800 000

...byla hodnocena nejhorší možnou známkou," zní zdůvodnění na webu Pražského hradu. Jan Lipavský získal titul na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Za bakalářskou práci „Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu" dostal od...

Prezident Zeman odmítá jmenovat Jana Lipavského
TV, Datum: 10.12.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 23:07, Sledovanost pořadu: 67 211, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 4 975 992,00 Kč, GRP: 0,75

...Co na vzniklou situaci říkají politologové? Ptát se budu právě teď, ve studiu je spolu se mnou Miloš Brunclík z Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý večer vám přeju. Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, FSV UK ----------...

Jak lidé vnímají epidemická opatření
TV, Datum: 10.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 01:18, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 665 495,00 Kč, GRP: 9,67

...opatření smysl. Smysluplná jsou jen pro třetinu respondentů. **Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations FSV UK** Určitě za to může nejenom špatná komunikace, ale vlastně i to, že skutečně ta opatření nejsou příliš logická a vláda je prostě neumí...

Na nočním stolku
TISK, Datum: 11.12.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 2, Autor: LKH, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 03:55, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Příloha- Relax, AVE: 35 335,41 Kč, GRP: 1,70

...KOŘENÁŘ (popularizátor vědy a mediální gramotnosti) vystudoval Mediální studia na FSV UK. Věnuje se rozboru konspiračních teorií, pseudovědy a popularizaci mediální gramotnosti. CO PRÁVĚ ČTU? Knihy už nehltám v takovém množství jako dřív, ale stále se mi daří mít současně rozečtené alespoň dvě...

Na to, jak je prezident relativně nevýznamná součást ústavního systému, poutá neúměrnou pozornost, říká Kysela URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Jan Pánik, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 05:31, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Vydavatel: FORUM24 a.s., Země: Česko, Rubrika: Zprávy, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

...ministrem zahraničí mimo jiné kvůli jeho nedostatečnému vzdělání. Pirátský kandidát má přitom bakalářský titul z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Pouze středoškolské vzdělání Jana Hamáčka (ČSSD) však Zeman při jeho jmenování ministrem vnitra a ministrem...

Odmítnutí ministra? Prezident si počíná protiústavně, shodují se politologové a ústavní právníci URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Vít Kubant, Martin Štorkán, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 05:49, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...důvod, který nemůže tkvět v rozporu v názorech nebo v tvrzení prezidenta, že kandidát nemá dostatečné vzdělání. Josef Mlejnek politolog, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy Co bude v tuto chvíli následovat? Jaké možnosti má Petr Fiala?Moc možností nemá. V zásadě dvě. Buď trvat na tom, že...

Hledá se nový Afghánistán URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: halonoviny.cz, Autor: Josef Šenfeld, Ov Ksčm Litoměřice, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 09:10, RU / den: 150 000, Vydavatel: halonoviny.cz, Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,67

...úřednice, jíž se podařilo dosáhnout na titul bakalářky a zahraniční »ostruhy«získávala až ve Sněmovně, a ministerstva zahraničí bakalář z fakulty sociálních věd a absolvent»nalejváku«z Anglie, jinak burzovní»specialista«. Zřejmě nás pod jejich vedením v zájmu Spojených států čekají další mise. Ve...

Bayern otočil duel s Mohučí, Dortmund zachránil remízu chvíli před koncem URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 18:19, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, Vydavatel: Mediafax, Země: Česko, AVE: 2 000,00 Kč, GRP: 0,05

...Bielefeld. Sobotní program uzavře zápas Wolfsburgu se Stuttgartem. Výsledky sobotních zápasů 15. kola Bundesligy: Bayern Mnichov – 1. FSV Mohuč 05 2:1 (0:1) Branky: 53. Coman, 74. Musiala – 22. Onisiwo VfL Bochum – Borussia Dortmund 1:1 (1:0) Branky: 40. Polter (pen.) – 85. Brandt ...

Jakou četbu z letoška doporučují Klaus, Rychetský nebo kněz Halík? Nejen oni odpovídali v anketě Kniha roku LN URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 18:21, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Orientace, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...nic v angličtině, nějak jsem měl míň času a něco skutečně fascinujícího jsem nenašel.Martin Soukup, Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK Gülbahar Haitiwaji – Rozenn Morgat: Přežila jsem čínský gulag (Rybka Publishers). Příběh ujgurské ženy, kterou zadržely čínské úřady. Osobní...

Okouzlila porotu SuperStar i Jágra: Elizabeth vyrůstala bez táty, výhru by darovala mamince URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: expres.cz, Autor: Anna-Marie Donkor, Expres.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 19:12, Celková návštěvnost: 4 450 000, RU / měsíc: 2 125 636, RU / den: 253 282, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Celebrity, AVE: 79 000,00 Kč, GRP: 2,81

...a tetě, se kterými žije a jimž za svou hudební kariéru vděčí. Jim a Jaromíru Jágrovi (49), se kterým byla i nějakou dobu spojována. Studuje Fakultu sociálních věd na Univerzitě Karlově, konkrétně obor mediální studia. Je z Prahy a žije s maminkou a tetou. S tatínkem nevyrůstala. Její hlas...

4 lži Miloše Zemana o Janu Lipavském a otevřený útok na Ústavní pořádek ČR URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: blog.idnes.cz, Autor: Janusz Konieczny, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2021 00:19, Celková návštěvnost: 1 580 000, RU / měsíc: 318 019, RU / den: 36 457, Vydavatel: blog.idnes.cz, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 0,41, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...kandidáta, danou tím, že "absolvoval pouze bakalářské studium" Jan Lipavský vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Během studia absolvoval dvousemestrální pobyt na University of Kent ve Spojeném království. Bylo by...

Pokoj 320

TISK, Datum: 13.12.2021, Zdroj: Reportér, Strana: 132, Autor: Jakub Železný, Vytištěno: 31 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2021 00:20, Vydavatel: Reportér magazín, s. r. o., Země: Česko, Rubrika: Kultura, AVE: 773 205,12 Kč

Po letech práce s mluveným slovem jsem se s lehkou obavou rozhodl zkusit i slovo psané. Vzešlo z toho pár povídek, tuhle jsem napsal pro prosincové vydání Reportéra. Říká se, že muži často úplně nechápou ženy. A moje povídka začíná tím, jak jedna taková hůře pochopitelná žena, Šárka, jde po jedné pr...

ŽIVOT JE TEĎ

TISK, Datum: 13.12.2021, Zdroj: E15 Magazín, Strana: 40, Autor: Adam Váchal, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2021 00:47, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Rozhovor, AVE: 946 857,69 Kč

...malého ho uhranuly romány Julesa Verna. Už v deseti letech napsal první sci-fi povídku a od té doby žánr neopustil. Na konci 60. let vystudoval Fakultu sociálních věd a publicistiky Univerzity Karlovy v Praze. Současně působil jako redaktor Československého rozhlasu. Podílel se i na vysílání v den...

Výměna kancléřů v Německu

TV, Datum: 12.12.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 6, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2021 00:47, Sledovanost pořadu: 93 019, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 22:05 Newsroom ČT24, AVE: 469 430,00 Kč, GRP: 1,03

...požádat o rozhovor jen mezi čtyřma očima? Položte otázku na tiskovém brífinku, zněla odpověď z tiskového oddělení. **Zuzana LIZCOVÁ, analytička, FSV UK** Ono se snažila vystupovat na veřejnosti nebo v médiích velmi sporadicky. Pokud to udělala, tak už se jednalo o velmi závažnou...

Angela Merkelová předala po 16 letech úřad

TV, Datum: 12.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2021 13:34, Sledovanost pořadu: 352 066, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 325 096,00 Kč, GRP: 3,91

...zeštíhlení státní správy. Důležitým bodem jejího programu bude i mezinárodní politika. **Zuzana LIZCOVÁ, katedra německých a rakouských studií, FSV UK** Spojené státy americké jsou pro Německo určitě klíčovým zahraničně-politickým partnerem a dá se očekávat, že ten vztah s...

Šéfkou Úřadu vlády se má stát bývalá mluvčí ODS URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 13.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Shabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2021 14:50, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...břeh a v Institutu Petra Fialy. Původně vystudovala francouzštinu na Filozofické fakultě UK a dále také obor Mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd UK. Pět let vedla oddělení protokolu pražského primátora. Nyní ji čeká zřejmě zatím největší kariérní posun. Nehledě na...

Úřad vlády povede bývalá mluvčí Petra Fialy, přezdívají jí modrá tsunami

TISK, Datum: 14.12.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 4, Autor: Michaela Ryšavá, Vytištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 00:24, Čtenost: 148 177, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Události, AVE: 149 079,08 Kč, GRP: 1,65

...nastoupila na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy a pokračovala ve studiu francouzštiny, současně vystudovala také mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd UK. Podle informací od zaměstnanců úřadu se Kotalíková již s jeho chodem seznamuje. Před Kotalíkovou stojí několik nelehkých úkolů....

Úřad vlády povede bývalá mluvčí Petra Fialy, přezdívají jí modrá tsunami URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 14.12.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Michaela Ryšavá, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 00:51, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...nastoupila na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy a pokračovala ve studiu francouzštiny, současně vystudovala také mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd UK. Podle informací od zaměstnanců úřadu se Kotalíková již s jeho chodem seznamuje. Jiří Kovář Počátkem 90. let vlivný politik...

Šéfkou úřadu vlády má být exmluvčí ODS

TISK, Datum: 14.12.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 2, Autor: sha, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 01:07, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 22 571,54 Kč, GRP: 1,70

...břeh a v Institutu Petra Fialy. Původně vystudovala francouzštinu na Filozofické fakultě UK a dále také obor Mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd UK. Pět let vedla oddělení protokolu pražského primátora. Nyní ji čeká zřejmě zatím největší kariérní posun. Premiér Fiala tak...

Petr Fiala aneb Nepodceňujte profesora URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 14.12.2021, Zdroj: neovlivni.cz, Autor: Michal Komárek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 06:22, Celková návštěvnost: 304 570, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Vydavatel: Dead Line Media s.r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,44

...výkon, překonal sám sebe," hodnotí pro magazín Neovlivní.cz politolog Josef Mlejnek mladší z Fakulty sociálních věd UK. „Možná mu vyhovuje tento model: 14 dnů, ve kterých jde o všechno, naprosté...

Slavia se Zlínem a v Ostravě, Sparta v Boleslavi s Hradcem Králové, Plzeň v Karviné, Tottenham-Liverpool URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 14.12.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 11:02, RU / den: 5 530, Vydavatel: fotbal.hattrick.cz, Země: Česko, AVE: 4 000,00 Kč, GRP: 0,06

...1. 20.25 (výkop 20.30): VfL Wolfsburg – 1. FC Kolín nad Rýnem (utkání 16. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3. 20.25 (výkop 20.30): 1. FSV Mainz/Mohuč 05 – Hertha BSC Berlín (utkání 16. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4. 20.55 (výkop 21.00): Manchester City – FC Leeds United (utkání...

Kopecká ze SuperStar se ukázala fanouškům bez líčení. Pořád je to kočka URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 14.12.2021, Zdroj: extra.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 14:13, Celková návštěvnost: 16 010 000, RU / měsíc: 3 899 530, RU / den: 680 431, Vydavatel: extra.cz, Země: Česko, AVE: 45 000,00 Kč, GRP: 7,56

... Kariéra Elizabeth Kopecké V letech 2010 až 2014 absolvovala Gymnázium Praha na Arabské ulici, poté začala navštěvovat mediální studia na Fakultě sociálních věd pražské Univerzity Karlovy. Nazpívala skladby pro filmy Bajkeři (2017) a 3Bobule (2020). Účastní se pěvecké soutěže SuperStar 2021 , ve...

Co nabízejí digitální výukové aplikace. Kdy jdou do hloubky a kdy jsou jen zábavným doplňkem k učení? URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 14.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Šárka Vlasáková, autorka je studentkou FSV UK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 15:04, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Vzdělávání, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...i aplikace Babbel. Ta poskytuje průběžné vysvětlování gramatiky u právě vyplňovaných textů a přináší víc materiálu pro pokročilé. Studentka FSV UK Bára používá pro udržení slovní zásoby ve francouzštině platformu Drops, která je zaměřená na memorování slovíček z různých tematických okruhů:...

Studenti vyvíjí aplikaci, která odhalí fake news URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 14.12.2021, Zdroj: vysokeskoly.cz, Autor: Václav Moravec, Jiří Horáček, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 21:58, Celková návštěvnost: 297 950, RU / den: 2 500, Vydavatel: vysokeskoly.cz, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

...pro uživatele v polovině roku 2022. Mentory projektu jsou Jan Romportl z Centra pro umělou inteligenci O2 Dataclair, moderátor a pedagog Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Václav Moravec a Jiří Horáček z Národního ústavu duševního zdraví. ...

OBALKO ODHALILO TŘI DIMENZE OBALU
TISK, Datum: 15.12.2021, Zdroj: Systémy logistiky, Strana: 49, Autor: Stanislav D. Břeň, Vytištěno: 7 000, Prodáno: 37, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2021 00:51, Vydavatel: ATOZ Marketing Services, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Událost, AVE: 192 165,00 Kč

...Radi Uzunov, Jan Becher Pernod Ricard), connected packagingu (Jenny Stanley, Appetite Creative) nebo greenwashingu (Petra Koudelková, FSV UK). UDRŽITELNOST VYBÍZÍ K DISKUSI Megatrendem současnosti je udržitelnost, a proto se na tuto problematiku zaměřila společná odpolední část kongresu....

ZA KOHO KOPE JAN LIPAVSKÝ URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 15.12.2021, Zdroj: pozitivnisvet.cz, Autor: Jan Lipavský Wikipedie, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2021 07:59, RU / den: 850, Vydavatel: pozitivnisvet.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

...jestli mu pan president nekřivdí. Takže: Jan Lipovský se narodil v roce 1985. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Ano, už tohle může některým lidem stačit. Protože mají praktické zkušenosti s tím, co tyhle humanitní...

Studenti budou v Akademii ČTK debatovat o budoucnosti EU URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 15.12.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2021 10:48, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

...zkušenosti se podělí novinářka Tereza Šupová, které nedávno vyšla kniha Bělorusko na cestě ke svobodě. Do debaty se zapojí studenti žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK i budoucí ekonomové z VŠE. ...

Napětí mezi Ruskem a Ukrajinou
RÁDIO, Datum: 15.12.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2021 21:10, Poslechovost pořadu: 211 282, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 17:06 Dvacet minut Radiožurnálu, AVE: 943 068,00 Kč, GRP: 2,35

...Ruskem a Ukrajinou. Dnešním hostem 20 minut Radiožurnálu a Českého rozhlasu Plus je politický geograf, specialista na Rusko, pedagog působící na Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity a také na Metropolitní univerzitě Praha Michael Romancov. Dobrý den, vítejte v našem studiu. Michael ROMANCOV,...

Až když to jde ke dnu, ženy se dostávají na vrchol. Příklady najdeme v české politice URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 15.12.2021, Zdroj: sport.ihned.cz, Autor: Clara Zanga, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2021 22:25, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Žena, AVE: 50 000,00 Kč

...a TOP 09. Sociální demokraté, kteří v podzimních volbách dopadli podobně špatně jako komunisté, na ženu však nevsadili. Volební kompas Fakulty sociálních věd UK řadí ČSSD mezi progresivní strany. Autorky meta-analýzy navíc uvádějí, že když se firma, instituce či projekt řítí do problémů,...

Foldyna: Okamura dal Fialovi slovně na holou. Nová vláda jen kritizuje, na lidi kašle URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 06:10, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, Vydavatel: FTV Prima, spol. s r.o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,88

...Petr Fiala se nakonec se Zemanem dohodl, že Lipavského bude akceptovat. Lipavský vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Během studia absolvoval dvousemestrální pobyt na britské Univerzitě v Kentu v rámci studijního programu...

Mladí ekonomové po dvaceti – a ještě jednou po 30 letech URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: listy.cz, Autor: Lubomír Mlčoch, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 10:01, RU / den: 10 000, Vydavatel: listy.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,11

...Kupka náhle zemřel, než jsem stačil dopsat tuto předmluvu. Vlado Benáček se o něco podobného pokusil už předtím, ve sborníčku ke 20 letům IES FSV UK, který jsem redigoval. Ano, ekonomická teorie očima tří generací, to je to, oč jde dosud. A čas je neúprosný. Když mne toho loňského jara a léta...

Může astronomie pomoc s hledáním nalezišť ropy a plynu? Může a dělá to! URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: avcr.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 11:25, Celková návštěvnost: 119 040, RU / den: 1 500, Vydavatel: avcr.cz, Země: Česko, AVE: 3 000,00 Kč, GRP: 0,02

Astronomie a astrofyzika je typickým příkladem tzv. základního výzkumu. Zkoumá vesmír, ale bezprostředně se její výzkum neaplikuje do oblastí běžného života (resp. mnohem později, kdy např. dnes létáme do vesmíru díky Keplerovým zákonům formulovaným před 400 roky). V Astronomickém ústavu AV ČR však...

Přehledně: Noví ministři Fialovy vlády. Prezident měl s jedním jménem problém URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 13:48, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

...celoplošné slevy na jízdném. Martin Kupka (45, ODS) Datum a místo narození: 28. října 1975, Jilemnice Vzdělání: vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd UK v Praze a obor masová komunikace tamtéž Dosavadní funkce: místopředseda ODS (od 2014), poslanec (od 2017), starosta Líbeznic u...

VIDEOSTREAM: Debata o budoucnosti EU URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: barrandov.tv, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 15:14, Celková návštěvnost: 302 080, RU / měsíc: 59 542, RU / den: 4 253, Vydavatel: EMPRESA MEDIA, a.s., Země: Česko, AVE: 800,00 Kč, GRP: 0,05

...ministra zahraniční pro evropské záležitosti Aleše Chmelaře, europoslance Tomáše Zdechovského (KDU-ČSL) a novinářky Terezy Šupové se studenty FSV UK a VŠE o budoucnosti Evropské unie. Přímý přenos, který je médiím k dispozici ZDARMA, začne v 10:00. Přímý přenos mohou použít všichni uživatelé...

Aby se ve městech žilo lépe, potřebují start-upy. A ty potřebují pomoc URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: emovio.cz, Autor: Josef Janků, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 16:47, RU / měsíc: 77 367, RU / den: 4 315, Vydavatel: Brain feed education s.r.o., Země: Česko, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,05

...EIT Urban Mobility Innovation Hub East Vystudoval politologii / mezinárodní vztahy na Universidad Complutense de Madrid a evropská studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Dr. Urban pracoval v řadě vedoucích pozic se zaměřením na inovační strategii, rozvoj podnikání a řízení projektů....

Vysoká škola efektivněji. URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: vejska.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 20:53, RU / den: 8 000, Vydavatel: vejska.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,09

...jít. Hrozně bych ocenila nějaké živé zkušenosti studentů tohoto a podobných oborů a nejlíp i nějaký porovnání samozřejmým kandidátem je UK FSV - obor Politologie a mezinárodní vztahy hodně mě láká FF UPOL Mezinárodní vztahy + Evropská studia a diplomacie (jestli se tu najde někdo kdo toto studuje...

Aktuality URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: cuni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 22:33, RU / měsíc: 1 482, RU / den: 114, Vydavatel: Univerzita Karlova, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

...hlásí, a i v oboru soudobých dějin se „pullmannovská škola“ stává stále více zaběhnutým a srozumitelným pojmem. Mgr. Anna Shavit, Ph.D. (FSV UK, kolegium rektora) obdržela stříbrnou pamětní medaili za významné zásluhy o rozvoj Univerzity Karlovy Doktorka Shavit je absolventkou Masarykovy...

Živě: Studenti budou v Akademii ČTK debatovat o budoucnosti EU URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: barrandov.tv, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 08:12, Celková návštěvnost: 302 080, RU / měsíc: 59 542, RU / den: 4 253, Vydavatel: EMPRESA MEDIA, a.s., Země: Česko, AVE: 800,00 Kč, GRP: 0,05

...zkušenosti se podělí novinářka Tereza Šupová, které nedávno vyšla kniha Bělorusko na cestě ke svobodě. Do debaty se zapojí studenti žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK i budoucí ekonomové z VŠE. Ještě před zahájením projektu si Akademie ČTK udělala mezi studenty průzkum, aby zjistila, která...

Živě: Kam kráčí EU v otázce migrace? Studenti se dotazují expertů URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: newstream.cz, Autor: nst, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 10:17, Vydavatel: newstream agency a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, AVE: 5 000,00 Kč

...do debaty přináší také novinářka Tereza Šupová, které nedávno vyšla kniha Bělorusko na cestě ke svobodě. Nechybí ani studenti žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK i budoucí ekonomové z VŠE. Diskuzní akce jsou součástí projektu Konference o budoucnosti Evropy a jsou financovány z grantu EU....

Studenti budou v Akademii ČTK debatovat o budoucnosti EU URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: tyden.cz, Autor: PR ČLÁNEK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 11:20, Celková návštěvnost: 2 050 000, RU / měsíc: 112 575, RU / den: 8 693, Vydavatel: EMPRESA MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 0,10

...zkušenosti se podělí novinářka Tereza Šupová, které nedávno vyšla kniha Bělorusko na cestě ke svobodě. Do debaty se zapojí studenti žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK i budoucí ekonomové z VŠE. Ještě před zahájením projektu si Akademie ČTK udělala mezi studenty průzkum, aby zjistila, která...

Prezident jmenoval novou vládu. Novým ministrem zdravotnictví je Vlastimil Válek URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: nasezdravotnictvi.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 12:11, Celková návštěvnost: 149 370, RU / den: 3 000, Vydavatel: nasezdravotnictvi.cz, Země: Česko, AVE: 1 000,00 Kč, GRP: 0,03

...Od roku 2020 je statutárním náměstkem hejtmanky Středočeského kraje pro oblast silniční dopravy. Absolvoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. V minulosti působil jako rozhlasový moderátor, později se přesunul do oblasti PR a působil jako mluvčí...

Fialova vláda přehledně: 2 koalice, 4 vicepremiéři, 17 členů. Seznamte se s životními příběhy ministrů URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Shabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 12:35, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...politice. Ministr dopravy: Martin Kupka (46) Ministr dopravy je místopředsedou ODS. Původně vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd UK v Praze. Pracoval jako novinář. Později se věnoval PR. Působil jako mluvčí pražského magistrátu, Středočeského kraje,...

Fialova vláda přehledně: 2 koalice, 4 vicepremiéři, 17 členů. Seznamte se s životními příběhy ministrů URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Shabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 13:30, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...Škromacha.Ministr dopravy: Martin Kupka (46) Ministr dopravy je místopředsedou ODS. Původně vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd UK v Praze. Pracoval jako novinář. Později se věnoval PR. Působil jako mluvčí pražského magistrátu, Středočeského kraje, Ministerstva...

Tiskové oddělení nové vlády bude řídit dosavadní mluvčí ODS Smolka URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 14:58, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Mediahub, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...stránek Institutu Petra Fialy vystudovala francouzštinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy i obor Mezinárodní teritoriální studia na FSV UK. Už při škole nastoupila na pražský magistrát, kde přes pět let vedla oddělení protokolu pražského primátora. Když se v roce 2014 stal Petr Fiala...

Novou vedoucí Úřadu vlády byla jmenována Jana Kotalíková URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: vlada.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 15:16, Celková návštěvnost: 863 920, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, Vydavatel: Úřad vlády ČR, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,03

...a anglického jazyka a působila v několika jazykových agenturách. Paralelně s francouzštinou studovala Mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Již při studiích začala pracovat na Magistrátu hl. města Prahy, nejprve jako asistentka ředitele kanceláře primátora...

Novým tiskovým mluvčím vlády byl jmenován Václav Smolka URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: vlada.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 15:16, Celková návštěvnost: 863 920, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, Vydavatel: Úřad vlády ČR, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,03

...demokratické strany. Václav Smolka se narodil v Příbrami, kde také absolvoval gymnázium. Po studiu politologie a mezinárodních vztahů na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Celou profesní kariéru se i vzhledem ke studijnímu zaměření rozhodl věnovat politice a médiím. V průběhu studia začal...

Novým ministrem školství, mládeže a tělovýchovy se stal Mgr. Petr Gazdík URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: rizeniskoly.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 15:41, Vydavatel: rizeniskoly.cz, Země: Česko

...Od roku 2020 také působí jako člen think-tanku „Vzdělávání21“ Univerzity Karlovy. Jako externista v současnosti vyučuje regionální politiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Je spoluzakladatelem hnutí STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ a v letech 2009–2019 byl jeho předsedou. Petr Gazdík je...

Zeman jmenoval novou vládu. Podívejte se na seznam těch, kteří povedou jednotlivá ministerstva URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Anna Kottová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 16:08, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...se stal Martin Kupka, od roku 2014 místopředseda ODS. Poslanec, starosta Líbeznice u Prahy a středočeský zastupitel. Vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a obor masová komunikace tamtéž. V minulosti pracoval v Českém rozhlase jako moderátor a redaktor. Byl...

Projděte si profily ministrů nové vlády URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: dazdap, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 16:37, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...trestním řádu. Martin Kupka – ministr dopravy Místopředseda ODS a starosta Líbeznic u Prahy vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, kde přednášel o komunikaci s médii a o kultuře mluveného projevu. V minulosti pracoval v Českém rozhlase...

Příchod Fialy! Sociolog strhl oponu: Sorovci řídící ČT, promořovací deep-state… A hlavně ne fotky z nemocnic. Umírat doma! URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: cz24.news, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 23:53, RU / měsíc: 15 038, RU / den: 861, Vydavatel: cz24.news, Země: Česko, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,01

...ze zahraničí. Pro mne zajímavé, jak hrozně hloupí lidé tam jsou. Kromě zmíněné Langšádlové i Jan Lipavský, který dokázal vystudovat bakaláře na fakultě sociálních věd jen s obrovskými problémy. Kdyby mu bylo padesát, mohlo by být pokládáno za normální, že nemá vysokou školu. V té generaci je řada...

Kabinet premiéra Petra Fialy
TISK, Datum: 18.12.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 3, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 00:48, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, AVE: 180 547,45 Kč, GRP: 1,70

...odboru životního prostředí krajského úřadu. Martin Kupka (46, ODS) ministr dopravy Původně vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd UK v Praze. Pracoval jako novinář, později se věnoval PR. Působil jako mluvčí pražského magistrátu, Středočeského kraje,...

Z disidenta prezidentem. Před 10 lety zemřel Václav Havel URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 18.12.2021, Zdroj: novinky.cz, Autor: Filip Šára, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 07:45, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, Vydavatel: Borgis, a.s., Země: Česko, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc: 117 000 000

...na tom, že kandidátem na post prezidenta ČSSR bude Václav Havel. A proč se tedy stal prezidentem právě on? Podle politologa Petra Justa z Fakulty sociálních věd UK a Metropolitní univerzity Praha se jako hlavní reprezentant opozice v době klíčových jednání u kulatých stolů na konci listopadu a...

Bosenští Srbové hrají vabank. Vážný konflikt reálně hrozí, říká balkanista URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 18.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Tereza Ulrychová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 08:04, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...to, jak bude reagovat Sarajevo a mezinárodní společenství," sdělil v rozhovoru pro Seznam zprávy Ondřej Žíla z Institutu mezinárodních studií při FSV UK. Poslanci Republiky srbské v pátek odhlasovali oddělení své entity od ústavního pořádku země. Co přesně se vlastně odehrálo? Asi bych měl...

Jan Lipavský URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 18.12.2021, Zdroj: mzv.cz, Autor: Jana Lipavského, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 10:19, Celková návštěvnost: 908 920, RU / den: 100, Vydavatel: mzv.cz, Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,00

...Systems. Narodil se v Praze, kde vystudoval gymnázium. Následně absolvoval Mezinárodní teritoriální studia na Institutu mezinárodních studií FSV UK, rok strávil také na Univerzitě v Kentu ve Velké Británii. Má sedmiletou dceru. ...

Jan Lipavský was appointed Minister of Foreign Affairs of the Czech Republic on 17 December 2021 URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 18.12.2021, Zdroj: kurzy.cz, Autor: mzv.cz (MZv ČR), Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 12:19, Celková návštěvnost: 7 050 000, RU / měsíc: 1 995 572, RU / den: 151 154, Vydavatel: AliaWeb, spol. s r. o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,68

...in Prague, where he completed grammar school. Later he graduated in International Territorial Studies at the Institute of International Studies, Faculty of Social Sciences, Charles University, and spent a year at the University of Kent in the United Kingdom. He has a seven-year-old daughter. Jan...

Mise začíná, držte mi palce, vzkázala nová šéfka obrany Černochová URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 18.12.2021, Zdroj: natoaktual.cz, Autor: inc, natoaktual.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 14:12, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, Vydavatel: Jagello 2000, Země: Česko, Rubrika: Zprávy z NATO, AVE: 2 000,00 Kč, GRP: 0,05

...místopředsedy zahraničního výboru a také místopředsedy výboru pro obranu. Má bakalářský titul v oboru mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze; v rámci studijního programu Erasmus absolvoval dvousemestrální pobyt na univerzitě v britském Kentu. Je...

Brankář z televizní obrazovky. Redaktor zpravodajství chytá za Modřany URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 18.12.2021, Zdroj: denik.cz, Autor: Filip Ardon, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 21:35, Celková návštěvnost: 20 913 932, RU / měsíc: 3 809 380, RU / den: 515 053, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Fotbalové perličky, AVE: 49 000,00 Kč, GRP: 5,72, Návštěvy za měsíc: 13 800 000

...zpravodajství a ne sportu. Už od patnácti let psal přitom články o fotbale a díky tomu si vybral pro vysokoškolská studia žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Ta dostala přednost i před Fakultou tělovýchovy a sportu, kam byl také přijat. „Když jsem během studií hledal práci v...

Krásná Kopecká je horkou favoritkou na vítězku SuperStar: Takhle by naložila s milionovou výhrou URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 19.12.2021, Zdroj: extra.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2021 05:37, Celková návštěvnost: 16 010 000, RU / měsíc: 3 899 530, RU / den: 680 431, Vydavatel: extra.cz, Země: Česko, AVE: 45 000,00 Kč, GRP: 7,56

...odmalička? Přece se věnujete i studiu jiného oboru. Mám bakaláře z Fakulty humanitních studií Univerzity Karlovy, kde teď také studuji na Fakultě sociálních věd. Moje maminka vždy velmi lpěla na tom, abych měla kvalitní vzdělání, ale celý život mě stejně vrací do zpívání. Teď v SuperStar jsem se...

Tečka za koronavirem byla také dezinformace

TISK, Datum: 20.12.2021, Zdroj: Euro, Strana: 70, Vytištěno: 15 781, Prodáno: 8 786, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 00:10, Čtenost: 24 990, Vydavatel: New Look Media s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Panorama/Podcast, AVE: 265 913,16 Kč, GRP: 0,28

...onemocnění a zvyšující se tendencí veřejnosti odmítat očkování. Prostor pro dezinformace Zhruba po půl roce do projektu přizvali kolegy z Fakulty sociálních věd UK. „Uvědomili jsme si, že očkování není jen tématem medicíny, ale také komunikace. V dnešní době se ukazuje, že otázka komunikace a...

AKA čeká další rušný rok

TISK, Datum: 20.12.2021, Zdroj: Marketing & Media, Strana: 18, Autor: JAN BINAR, Vytištěno: 6 300, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 00:28, Vydavatel: Forum Media, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Reklama, AVE: 51 696,73 Kč

...beznadějně vyprodaný. Máme prvních 40 certifikovaných odborníků na bezpečí značek a boj s dezinformacemi. V roce 2022 navýšíme kapacity. S FSV UK a Denisou Hejlovou spolupracujeme i na projektu Férový influencer. Hned v lednu začneme s kampaní, která bude pomáhat influecerům sjednotit přístup a...

Pracujeme na změně

TISK, Datum: 20.12.2021, Zdroj: Marketing & Media, Strana: 42, Autor: HANA HUNTOVÁ, Vytištěno: 6 300, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 00:28, Vydavatel: Forum Media, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Marketingový výzkum, AVE: 67 818,21 Kč

...partnerem ESOMAR pro ČR a samozřejmě aktivně podporuje činnost České marketingové společnosti a ceny Marketéra roku, spolupracuje s VŠE, VŠKK, FSVUK a dalšími univerzitami. *** Už dávno nám pomohla digitalizace a zadavatelé výzkumů skokově akceptovali změny v metodikách ...

NENUŤTE JE „SPRÁVNĚ“ ČÍST

TISK, Datum: 20.12.2021, Zdroj: HROT, Strana: 52, Autor: Pavla Hubálková, Vytištěno: 12 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 00:28, Vydavatel: HROT s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Věda

Vědkyně se ptají přímo dětí a zkoumají, jak prožívají čtení a samotné příběhy. A v čem všem se dospělí mýlí Ať se zeptáte kohokoli, dozvíte se, že čtení je důležité, že číst se má a že dnešní děti nečtou. Vědecký tým Anežky Kuzmičové a Markéty Supa z Univerzity Karlovy nyní zkoumá, jak děti vlastn...

Unie dala Česku peníze na 5G sítě. Přesto se nestaví dost rychle URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: denik.cz, Autor: Server Euractiv, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 06:52, Celková návštěvnost: 20 913 932, RU / měsíc: 3 809 380, RU / den: 515 053, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Česko a EU, AVE: 49 000,00 Kč, GRP: 5,72, Návštěvy za měsíc: 13 800 000

...bezpečnosti. Opak je ale pravdou. Jak totiž vysvětluje Nikola Schmidt, výzkumný pracovník Institutu politologických studií Univerzity Karlovy (IPS FSV UK), měřítkem úrovně bezpečnosti není v prvé řadě to, že lze do systému zvnějšku proniknout, to lze téměř vždy, ale schopnost systému a místních...

Ceny energií

TV, Datum: 19.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 09:58, Sledovanost pořadu: 352 066, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 536 878,00 Kč, GRP: 3,91

...evropská produkce plynu v Norsku, a to je příležitost pro Rusko, které do Evropy dováží 80 % všeho plynu. **Nikita ODINTSOV, výzkumný pracovník, FSV UK** Rusko rozhodně vydělává na vysokých cenách plynu. Pro Rusko je výhodné mít co možná nejvyšší ceny na světových trzích a nižší...

Místo zákazníků láká demonstranty. Skladatel léčí covid žíravinou a odmítá očkování URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: sport.ihned.cz, Autor: Radek Bartoníček, Anna Dohnalová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 10:00, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 50 000,00 Kč

...a ezoterickému prostředí. Může to pomáhat, aby lidé cítili větší sounáležitost na demonstracích," říká. Sociolog Ondřej Císař z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy zase upozorňuje, že využitím Havlových projevů se Chcípl PES pokouší rozšířit dopad svých názorů. "Snaží se hrát na...

Jak na ucpaná města? Řešení je úsporné a jednoduché URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: emovio.cz, Autor: Matouš Lázňovský, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 10:44, RU / měsíc: 77 367, RU / den: 4 315, Vydavatel: Brain feed education s.r.o., Země: Česko, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,05

...EIT Urban Mobility Innovation Hub East Vystudoval politologii / mezinárodní vztahy na Universidad Complutense de Madrid a evropská studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Dr. Urban pracoval v řadě vedoucích pozic se zaměřením na inovační strategii, rozvoj podnikání a řízení projektů....

„Udělali mi pořádek v bibli, ale chaos v životě," popisuje Češka útěk z jihokorejské sekty URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: hlidacipes.org, Autor: Ivana Eder, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 12:04, Celková návštěvnost: 646 820, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Vydavatel: Ústav Nezávislé Žurnalistiky, Země: Česko, Rubrika: Nezařazené, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,44

...a prozkoumá to. V současnosti ale už vím, že členem oficiálně je. Autorka studuje žurnalistiku, text vznikl v rámci žurnalistického semináře FSV UK...

Jaké jsou plány nového ministra dopravy? Až 200 km zcela nových dálnic za čtyři roky URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: AUTO.cz, Autor: David Bureš, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 12:42, Celková návštěvnost: 3 900 000, RU / měsíc: 1 270 874, RU / den: 138 386, Vydavatel: CZECH NEWS CENTER, a.s., Země: Česko, Rubrika: Novinky, AVE: 25 000,00 Kč, GRP: 1,54

...právě za oblast dopravy. Zároveň byl dlouholetým starostou Líbeznic a od roku 2017 je také poslancem. Kupka vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, pracoval v Českém rozhlase jako moderátor a redaktor, byl také mluvčím několika institucí a krátce i mluvčím vlády. Je...

Prezident jmenoval nové profesory. Jedenáct jich je na návrh Vědecké rady ČVUT URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: cvut.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 14:23, Celková návštěvnost: 3 780 000, RU / den: 2 500, Vydavatel: cvut.cz, Země: Česko, AVE: 3 500,00 Kč, GRP: 0,03

Prezident republiky Miloš Zeman jmenoval 15. prosince 2021 na návrh vědeckých a uměleckých rad vysokých škol 80 nových profesorek a profesorů vysokých škol. Rozhodnutí prezidenta republiky podléhá kontrasignaci předsedou vlády. Jmenovací dekrety předá ministr školství, mládeže a tělovýchovy. Dle inf...

České zájmy versus daňové ráje URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: respekt.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 19:20, Celková návštěvnost: 1 560 000, RU / měsíc: 572 511, RU / den: 37 033, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Externí hlasy, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 0,41

...daňových režimů. Bude na nové vládě, zda se z hesla v dokumentu stane opravdová priorita. Autor je působí na Institutu ekonomických studií FSV UK ...

Vinohradská 12 - Jan Krajhanzl
RÁDIO, Datum: 20.12.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 21:41, Poslechovost pořadu: 38 776 , Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 08:33 Vinohradská 12, AVE: 5 443 200,00 Kč, GRP: 0,43

...Jan Krajhanzl, sociální psycholog z katedry environmentálních studií Masarykovy univerzity v Brně, dobrý den. **Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno** Hezký den. **Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka** Ve Vinohradské 12 jsme spolu mluvili naposledy loni na podzim,...

Kritika za filmový polibek
TV, Datum: 20.12.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 01:13, Sledovanost pořadu: 27 812, Provozovatel: Česká televize, Země: Česko, Pořad: 22:00 Události, komentáře, AVE: 146 319,00 Kč, GRP: 0,31

...ŽELEZNÝ, moderátor A tím dalším hostem je sociolog z Katedry genderových studií Fakulty sociálních věd Petr Pavlík. Vítám vás, dobrý večer. **Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK** Dobrý večer. Jakub ŽELEZNÝ, moderátor ----------...

Nová vláda slibuje 200 km dálnic a rychlejší vlakové spoje URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: business-car.cz, Autor: Mario Rychtera, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 08:50, RU / měsíc: 178 988, RU / den: 13 482, Vydavatel: Institut Fleet Managera s.r.o., Země: Česko, AVE: 2 500,00 Kč, GRP: 0,15

...upozornění na konec platnosti osvědčení o technické způsobilosti vozidla pro držitele datových schránek. Kupka vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, pracoval v Českém rozhlase jako moderátor a redaktor, byl také mluvčím několika institucí a krátce i mluvčím vlády. Je...

Mluvčí ministerstva práce je Davidová, za průmysl bude mluvit Srnka URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: ČTK, jpl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 11:26, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Mediahub, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...https://t.co/CUKlbo1U7K https://t.co/l821aKYeCu 12 lidí to sdílíodpovědětretweetoblíbit Vystudovala mediální komunikaci a politologii na Fakultě sociálních věd Masarykovy univerzity v Brně. Nový mluvčí ministra průmyslu Vojtěch Srnka dříve pracoval v investigativním týmu Českého rozhlasu a...

Ve Švýcarsku se používá recyklovaný beton už skoro dvacet let, v Česku stále chybí legislativa URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Karolína Chlumecká, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 12:36, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, Vydavatel: Martina Patočková a Veronika Němcová, Země: Česko, AVE: 500,00 Kč, GRP: 0,00

...ho na sítích... O autorovi: Karolína Chlumecká Karolína studuje první rok žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Kromě toho se věnuje také focení. ...

Pokud je článek nedůvěryhodný, rozsvítí se červená kontrolka. Tři studenti vyvíjí detektor dezinformací Verifee URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: startupjobs.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 12:54, Vydavatel: startupjobs.cz, Země: Česko

...," dodává Romportl. Tým Verifee vývoj konzultuje mimo jiné také s novináři a profesory. Jedním z nich je Václav Moravec, který působí na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy a stojí za platformou Infomore , interdisciplinárním projektem, jež propojuje žurnalistiku, lékařské a počítačové vědy...

Chceme návrat k Evropě před rokem 1997, oznámilo Rusko. A jestli ne, tak si nás nepřejte! URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 13:22, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...„kontra-hrozbami, které budou mít vojensko-technickou podstatu". Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na Fakultě sociálních věd UK a Metropolitní univerzitě Praha. V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce. ...

Pokud se s pravidly ztotožníte, pak nařízení ani jako restrikce nevnímáte. Pro odpůrce budou vždy nespravedlivá, říká sociolog URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 15:00, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, Vydavatel: Active Solutions s.r.o. - media group, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

...pro daný den či okamžik, kdy situace z hlediska epidemie bude nejhorší a pokud krizový stav pomine, aby druhý den restrikce skončila." Absolvent Fakulty sociálních věd na Univerzitě Karlově se zaměřením na metodologii sociologického výzkumu se domnívá, že takový postoj není ideální. „Jsou totiž...

Špinavá kampaň ve Francii: Macronová byla mužem, tvrdí fámy URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Milan Rokos, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 15:00, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Svět, Čteme vám SZ, Podcasty, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...bylo velmi silné. V těch příštích to očekávám podobně," řekla v rozhovoru pro Seznam Zprávy Eliška Tomalová, vedoucí Katedry evropských studií z Fakulty sociálních věd. Dvoudílný rozhovor na téma prezidentských voleb vám přineseme v období mezi svátky. Podle badatele Tristana Mendese-France, jehož...

Může astronomie pomoci s hledáním nalezišť ropy a plynu? Může a dělá to! URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: astro.cz, Autor: Václav Cílek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 20:21, Celková návštěvnost: 272 360, RU / den: 5 000, Vydavatel: astro.cz, Země: Česko, AVE: 5 000,00 Kč, GRP: 0,06

Těžba ropy (ilustrační obrázek) Autor: Zbynek Burival Astronomie a astrofyzika je typickým příkladem tzv. základního výzkumu. Zkoumá vesmír, ale bezprostředně se její výzkum neaplikuje do oblastí běžného života (resp. mnohem později, kdy např. dnes létáme do vesmíru díky Keplerovým zákonům formulova...

Do Evropy opět neproudí ruský plyn
TV, Datum: 21.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 22:05, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 455 766,00 Kč, GRP: 9,67

...se snaží tlačit Německo a Evropskou unii k zahájení provozu plynovodu Nord Stream 2. Rusko taková obvinění odmítá. **Karel SVOBODA, ukrajinista, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy** Představitelé Gazpromu tvrdí, že oni by dodávali klidně i víc, ale prostě, že Evropa...

Plynovod Jamal přestal dodávat do EU. Stojíme před megakrizí, varuje ekonom URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 22:24, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, Vydavatel: Mediafax, Země: Česko, AVE: 2 000,00 Kč, GRP: 0,05

...ale že Evropa nenakupuje. Z druhé strany jdou obvinění, že se Rusko snaží využít situaci k urychlení Nord Stream 2," říká expert na Rusko z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Karel Svoboda. Vztahy Ruska a Západu jsou aktuálně napjaté. Rusko totiž hromadí u hranic s Ukrajinou vojáky a...

‚Jsme zbaveny práva na vzdělání jen proto, že jsme ženy.' Jak se žije Afghánkám pod vládou Tálibánu? URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 22.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Ernestina Černá, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2021 08:15, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Vydavatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,59

...až 2001 snaží veřejnosti ukazovat „umírněnější tvář". Samotné zabývání se ženskou otázkou je ale pro tálibánce pokrok. Podle Slavomíra Horáka z Fakulty sociálních věd už jenom to, že Tálibán o ženské otázce mluví a je donucen mluvit, pro příslušníky hnutí vytváří pocit, že pokrok tam je a že oni...

Brněnská filozofická fakulta bude mít děkanku. Poprvé v historii kandidují jen ženy URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 22.12.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Jana Ustohalová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2021 11:38, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

... Z celkem 17 fakult UK má pět děkanku či do této funkce žena od února nastoupí: Filozofická fakulta UK – děkanka Eva Lehečková (od února 2022) Fakulta sociálních věd UK – děkanka Alice Němcová Tejkalová (do února 2022) Husitská teologická fakulta UK – děkanka Kamila Veverková Fakulta tělesné...

Sportovci po covid vakcíně: 357 srdečních zástav, vážné problémy, 204 mrtvých URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 22.12.2021, Zdroj: voxpopuliblog.cz, Autor: Vox Populi, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2021 14:39, RU / měsíc: 6 230, RU / den: 445, Vydavatel: Vox Populi, Země: Česko, AVE: 250,00 Kč, GRP: 0,00

...při tréninku zástavu srdce. 14/10/21, Německo, Mrtvý Nejmenovaný rozhodčí zkolaboval a zemřel během zápasu Kreisliga B mezi SC Daisbach a FSV Taunusstein v Aarbergenu (Hesensko) Zpráva 15/10/21, Gold Coast, Austrálie, 14 let Ava Azzopardiová (14), fotbalistka zkolabovala na hřišti a je v...

Novinky a média URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 22.12.2021, Zdroj: mkcr.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2021 16:42, RU / den: 100, Vydavatel: mkcr.cz, Země: Česko, AVE: 0,00 Kč, GRP: 0,00

...manažerským vzdělávacím programům na Institutu pro veřejnou správu Praha. Jana Malíková vystudovala obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Mezi její koníčky patří rodina, hudba, četba a cestování. Soubory ke stažení ...

Vztahy mezi Evropskou unií a Polskem jsou na bodě mrazu
TV, Datum: 22.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2021 23:15, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 899 898,00 Kč, GRP: 9,67

...obecné principy autonomie, nadřazenosti, efektivity a jednotné aplikace unijního práva. **Ondřej KLÍPA, polonista, Institut mezinárodních studií, FSV UK** Tohle to rozhodnutí ústavního soudu by se dalo také číst jako vlastně alibi pro Polsko, že se nemusí řídit těmi nařízeními té...

BÁRA NESVADBOVÁ:
TISK, Datum: 23.12.2021, Zdroj: Marianne, Strana: 30, Autor: SIMONA MARTÍNKOVÁ RACKOVÁ, Vytištěno: 45 000, Prodáno: 35 929, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2021 02:16, Čtenost: 192 726, Vydavatel: Burda Praha, spol. s r.o., Země: Česko, Rubrika: Titulní rozhovor, AVE: 1 585 636,15 Kč, GRP: 2,14

...s doktory, ve které jsme s Jakubem Knězů vyzpovídali dvacet čtyři významných českých lékařů. Trochu jsme se tak vrátili k novinařině, známe se z fakulty sociálních věd. Upřímně řečeno, ptát seje někdy mnohem lepší a zábavnější než odpovídat. A člověk se otázkami učí. Dlouho jsem taky chtěla udělat...

Ráno jsem se probudila a hlavou mi běžel příběh
TISK, Datum: 23.12.2021, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 16, Autor: Ilona Zelníčková, Vytištěno: 100 360, Prodáno: 86 559, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2021 02:16, Čtenost: 454 857, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Vysočina, AVE: 506 956,65 Kč, GRP: 5,05

...Veronika Doskočilová * Narodila se 8. listopadu 1988 v Jihlavě. Vyrůstala v Třešti a v nedaleké Bukové. * Vystudovala Gymnázium Telč, poté v Praze Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy a na Metropolitní univerzitě Praha obor mezinárodní vztahy a evropská studia. V roce 2020 nastoupila na...

Boj o Pacifik. Spor mezi Amerikou a Francií ukazuje, jakým směrem se bude ubírat velmocenská politika URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 23.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Jan Ludvík, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2021 05:26, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Orientace, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

...v procesu aliančního obraného plánování. A na to samotné navýšení prostředků nestačí. Autor působí na Katedře bezpečnostních studií IPS FSV UK. Odborně se zaměřuje na ozbrojené konflikty a americkou a českou zahraniční a bezpečnostní politiku. Foto: Austrálie chce co nejdříve disponovat...

ROZHOVOR: Pandemie radikalizuje část společnosti. Odpor k očkování se stal agendou radikální pravice, tvrdí sociolog Císař URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 23.12.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2021 12:29, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU / měsíc: 1 822 845, RU / den: 137 303, Vydavatel: Active Solutions s.r.o. - media group, Země: Česko, AVE: 35 000,00 Kč, GRP: 1,53, Návštěvy za měsíc: 1 300 000

...se mohou projevit v dalším poklesu důvěry části společnosti v politické instituce. Myslí si to profesor Ondřej Císař, sociolog působící na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze v Sociologickém ústavu Akademie věd. V rozhovoru pro EuroZprávy rozebral dění v tuzemské společnosti po téměř...

Ministerstvo financí: Na ministerstvo nastupuje náměstek Binder, vedením komunikace je pověřen Weiss URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 23.12.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: Tisková zpráva, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2021 15:02, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, Vydavatel: OUR MEDIA a.s., Země: Česko, AVE: 50 000,00 Kč, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

...odstoupil ze své pozice na vlastní žádost. Tomáš Weiss vystudoval Hospodářskou politiku na Národohospodářské fakultě VŠE a Mediální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Na Ministerstvu financí působí od 1. října 2019. ...

Projev prezidenta Putina

TV, Datum: 23.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.12.2021 00:16, Sledovanost pořadu: 869 949, Provozovatel: TV Nova s.r.o., Země: Česko, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 739 517,00 Kč, GRP: 9,67

...to na rovinu. NATO se nesmí rozšiřovat na východ. Teď je míč na jejich straně, musí odpovědět. **Jan ŠÍR, politolog, Institut mezinárodních studií FSV UK** Ruskem nárokovaný závazek NATO, že s Ukrajinou nebude mít těsné vztahy, de facto ponechává Ukrajinu odkázanou na milost a...

Český náboženský paradox: Stát bezvěrců má „křesťanskou vládu“ URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 24.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Jiří Pšenička, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.12.2021 11:47, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, Domácí, Stalo se , AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...ve volební koalici Spolu i u spřátelené koalice Piráti/STAN, který musel následně hasit na twitteru. Nicméně třeba politolog Josef Mlejnek z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy soudí, že tyto „etické“ rozbušky mohou pokračovat, protože jde o celosvětový trend a je zřejmé, že ve vládě v tomto...

Soupeři mě na hřišti nepoznávají, říká brankář z televizní obrazovky

TISK, Datum: 27.12.2021, Zdroj: Příbramský deník, Strana: 9, Autor: FILIP ARDON, Vytištěno: 580, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.12.2021 00:49, Čtenost: 5 858, Vydavatel: VLTAVA LABE MEDIA, a.s., Země: Česko, Rubrika: Sportovní deník, AVE: 7 234,71 Kč, GRP: 0,07

...zpravodajství a ne sportu. Už od patnácti let psal přitom články o fotbale a díky tomu si vybral pro vysokoškolská studia žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Ta dostala přednost i před Fakultou tělovýchovy a sportu, kam byl také přijat. „Když jsem během studií hledal práci...

Příběhy naděje. Záleží jim na osudu druhých, pomáhají zdarma a ve volném čase URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 27.12.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Zuzana Hronová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.12.2021 07:28, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Vydavatel: Economia, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 20 000,00 Kč, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

...před pandemií koronaviru proočkovanost a začaly se vracet dávno vymýcené choroby. Budoucí zdravotníci si přizvali na pomoc studenty marketingu z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy a rozhodli se očkování podpořit. A v dobrovolnické snaze pokračují i během covidu. "Názor jedné maminky tu...

Babiš chystá kontaktní kampaň, s prezidentskými volbami to prý nesouvisí. „Chce utvrzovat své voliče,“ míní odborníci URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 27.12.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Lukáš Prchal, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.12.2021 12:25, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Vydavatel: N media a.s., Země: Česko, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, GRP: 0,61

...souviset. „Je to turné a kontaktní kampaň, která může mít souvislosti s kampaní na prezidenta,“ říká politolog Jan Mlejnek, který působí na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Na voliče podle něj působí pozitivně, když za nimi politik dorazí skoro až domů a mluví s nimi. Mlejnek dodává, že...

Tento týden nabídne dividendy od Goldman Sachs BDC, Mondelez, Deere, Xerox a spousty dalších URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 27.12.2021, Zdroj: kurzy.cz, Autor: Jiří Zendulka (Kurzy.cz), Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.12.2021 13:50, Celková návštěvnost: 7 050 000, RU / měsíc: 1 995 572, RU / den: 151 154, Vydavatel: AliaWeb, spol. s r. o., Země: Česko, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,68

...Bancorp quarterly FBNC First Bancorp quarterly FR First Industrial Realty Trust quarterly INBK First Internet Bancorp quarterly FSV FirstService quarterly FMC FMC quarterly FRG Franchise Group quarterly FBRT Franklin BSP Realty Trust quarterly BEN Franklin...

Na mapě dálnic je Česko bílé místo

TISK, Datum: 28.12.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 10, Autor: MICHAL PAVEC, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.12.2021 00:57, Čtenost: 152 666, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Ekonomika, AVE: 208 554,44 Kč, GRP: 1,70

...stavět před rokem 2030. Martin Kupka (46) * Narodil se v Jilemnici, je ženatý a má dvě děti. Vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd UK. * Už sedm let je místopředsedou ODS, druhé volební období za sebou je poslancem, deset let byl starostou středočeských Líbeznic....

Rusku jde možná o rakety středního doletu, míní expert. Lavrov oznámil rozhovory s USA v lednu URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 27.12.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: dazapm, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.12.2021 02:14, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Vydavatel: Česká televize, Země: Česko, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

...byla od té doby svolána jen několikrát. Vysoké požadavky znamenají prostor k ústupu Rusko podle Jana Ludvíka z katedry bezpečnostních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy ví, že jeho požadavky jsou pro Severoatlantickou alianci nepřijatelné. Moskva klade podmínky takové, aby měla při...

Probudila jsem se a hlavou mi běžel příběh, vypráví začínající autorka URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 27.12.2021, Zdroj: impuls.cz, Autor: Ilona Zelníčková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.12.2021 11:55, Celková návštěvnost: 248 780, RU / den: 18 510, Vydavatel: impuls.cz, Země: Česko, AVE: 25 000,00 Kč, GRP: 0,21

... Veronika Doskočilová Narodila se 8. listopadu 1988 v Jihlavě. Vyrůstala v Třešti a v nedaleké Bukové. Vystudovala Gymnázium Telč, poté v Praze Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy a na Metropolitní univerzitě Praha obor mezinárodní vztahy a evropská studia. V roce 2020 nastoupila na...

Za koho kope Jan Lipavský… URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 27.12.2021, Zdroj: ceskobezcenzury.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.12.2021 12:03, Celková návštěvnost: 203 420, RU / měsíc: 87 614, RU / den: 2 671, Vydavatel: ceskoaktualne.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,03

...jestli mu pan president nekřivdí. Takže: Jan Lipovský se narodil v roce 1985. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Ano, už tohle může některým lidem stačit. Protože mají praktické zkušenosti s tím, co tyhle humanitní...

Preference jako na horské dráze. Česko zažilo turbulentní politický rok URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 27.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: vojs, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.12.2021 12:15, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...voličské podpory tak dlouhou dobu před volbami koalici paradoxně ublížil. „Na lídra útočí všichni, proto je to nevděčná role," říká expert z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Vzestup koalice PirSTAN a protestních stran SPD a KSČM, na druhé straně pokles hnutí ANO Andreje Babiše, je...

Je to kampaň. Babiš si v obytňáku jede pro Zemanovy voliče, říkají experti URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 28.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Ondřej Koutník, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.12.2021 18:27, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Politika, Domácí, Stalo se , AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...po vzoru Miloše Zemana a jeho autobusu Zemák," řekl Seznam Zprávám politolog Josef Mlejnek. Pedagog z Institutu politologických studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy míní, že Babišovým cílem bude udržet a rozšířit své voličské jádro. „Pokud hodlá objíždět republiku volebním karavanem...

Ukázkami aplikované matematiky podporuje učitele seminář Matematika pro život Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT a Pedagogické fakulty UK URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 29.12.2021, Zdroj: technickytydenik.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2021 08:02, RU / měsíc: 33 096, RU / den: 2 364, Vydavatel: technickytydenik.cz, Země: Česko, AVE: 4 500,00 Kč, GRP: 0,03

...v nejrůznějších oblastech. Jistým překvapením pak může být účast známého moderátora České televize, ale také vyučujícího na Katedře žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK Václava Moravce. „V předchozích letech jsme měli na tento seminář mimořádně pozitivní odezvu, proto se opět těším snad i na...

Reformy hatil covid. Ale pandemii i žluté vesty Macron zvládl, říká expertka URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 29.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Milan Rokos, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2021 12:58, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Svět, Rozhovory, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...budou prezidentské volby ve Francii. V obsáhlém rozhovoru pro Seznam Zprávy hodnocení nabízí Eliška Tomalová, vedoucí Katedry evropských studií na FSV UK. Interview jsme pro lepší orientaci rozdělili do dvou kapitol. V první z nich, kterou vám nyní předkládáme, se Eliška Tomalová z Institutu...

Příběhy roku 2021: Politický příběh Petra Fialy

RÁDIO, Datum: 30.12.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.12.2021 09:56, Poslechovost pořadu: 344 336, Provozovatel: ČESKÝ ROZHLAS, Země: Česko, Pořad: 08:50 Ranní interview, AVE: 139 302,00 Kč, GRP: 3,83

...Karlově Denisy Hejlové vystupuje pořád spíš jako akademik, než jako politický lídr. **Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK** Některá ta jeho vyjádření prostě jsou naprosto nevýrazná tady jako v tom srovnání s tím, na co jsou lidé zvyklí od Andreje Babiše....

Souboj o Elysejský palác: Macron sází na empatii, porazí ho silná slova? URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 30.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Milan Rokos, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.12.2021 15:16, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Vydavatel: Seznam.cz, a.s., Země: Česko, Rubrika: Svět, Rozhovory, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

...v druhé části obsáhlého rozhovoru pro Seznam Zprávy odpovídá Eliška Tomalová, vedoucí Katedry evropských studií na Institutu mezinárodních studií FSV UK. Interview jsme pro lepší orientaci rozdělili do dvou kapitol. V první části, kterou najdete zde, se ohlížela za pěti lety prezidentského...

Ke koalici SPOLU povede v metropoli dlouhá cesta

TISK, Datum: 31.12.2021, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 14, Autor: Adam Hejduk, Vytištěno: 100 360, Prodáno: 86 559, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2021 00:17, Čtenost: 454 857, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Praha, AVE: 335 858,13 Kč, GRP: 5,05

...rámci komunálních voleb stojí o tuto spolupráci zejména ve velkých městech. Petr Jüptner, politolog a ředitel Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, se domnívá, že je toto spojení reálné a mohlo by ODS pomoci vyhrát v Praze volby. Na sociálních sítích se...

ANALÝZA: Předsednictví EU? Rozhodne schopnost vyjednávat a domluvit se URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 31.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Vít Havelka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2021 16:16, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Vydavatel: Mafra, a.s., Země: Česko, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

...jako výzkumný pracovník Institutu pro evropskou politiku EUROPEUM.Je doktorandem na Katedře evropských studií Institutu mezinárodních studií FSV UK.Zaměřuje se na institucionální vztahy EU a jejích členských států, EU rozpočet, europeizaci a transformativní roli Evropské unie. Od ledna 2016 byl...

Úspěšní jsme celkem dost URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 31.12.2021, Zdroj: MaM.cz, Autor: Radana Čechová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2021 18:56, RU / měsíc: 130 809, RU / den: 10 351, Vydavatel: Forum Media, s.r.o., Země: Česko, Rubrika: Marketing, AVE: 15 000,00 Kč, GRP: 0,12

...roku 2006 pořádají ceny Czech Grand Design a v roce 2010 založili vlastní designovou značku Křehký. Vystudovala sociální práci a dějiny umění na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. S manželem, česko-německým divadelním režisérem Thomasem Zielinskim, má dvě děti. ...

Neviditelná složitost URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 31.12.2021, Zdroj: novarepublika.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2021 19:21, Celková návštěvnost: 337 530, RU / den: 500, Vydavatel: novarepublika.cz, Země: Česko, AVE: 1 500,00 Kč, GRP: 0,01

...tohle znají (a je to nic proti tomu, jak museli dřít naši dědové) zpravidla nemají tak blbé nápady. Je jedno, jestli chodí na progresivní gympl, fakultu sociálních věd, ČVUT nebo MATFYZ. Znám lidi i z naprosto technických fakult, kteří se budou do krve bít za to, že zákaz spalovacích motorů...

Udržitelné a inteligentní stavby URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 01.12.2021, Zdroj: cvut.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 01.12.2021 01:36, Celková návštěvnost: 3 780 000, RU / den: 2 500, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Panelová debata organizovaná magisterským studijním oborem Inteligentní budovy vystoupí: Jitka Houbová, Komerční banka Karel Fronk, Skanska Lukáš Ferkl, UCEEB ČVUT Jan Tywoniak, FSv ČVUT

1. 4x10 min úvodní prezentace každého panelisty
2. diskuse členů panelu
3. dotazy z pléna
Místo konání Technická 2, posluchárna 135
Kontaktní osoba

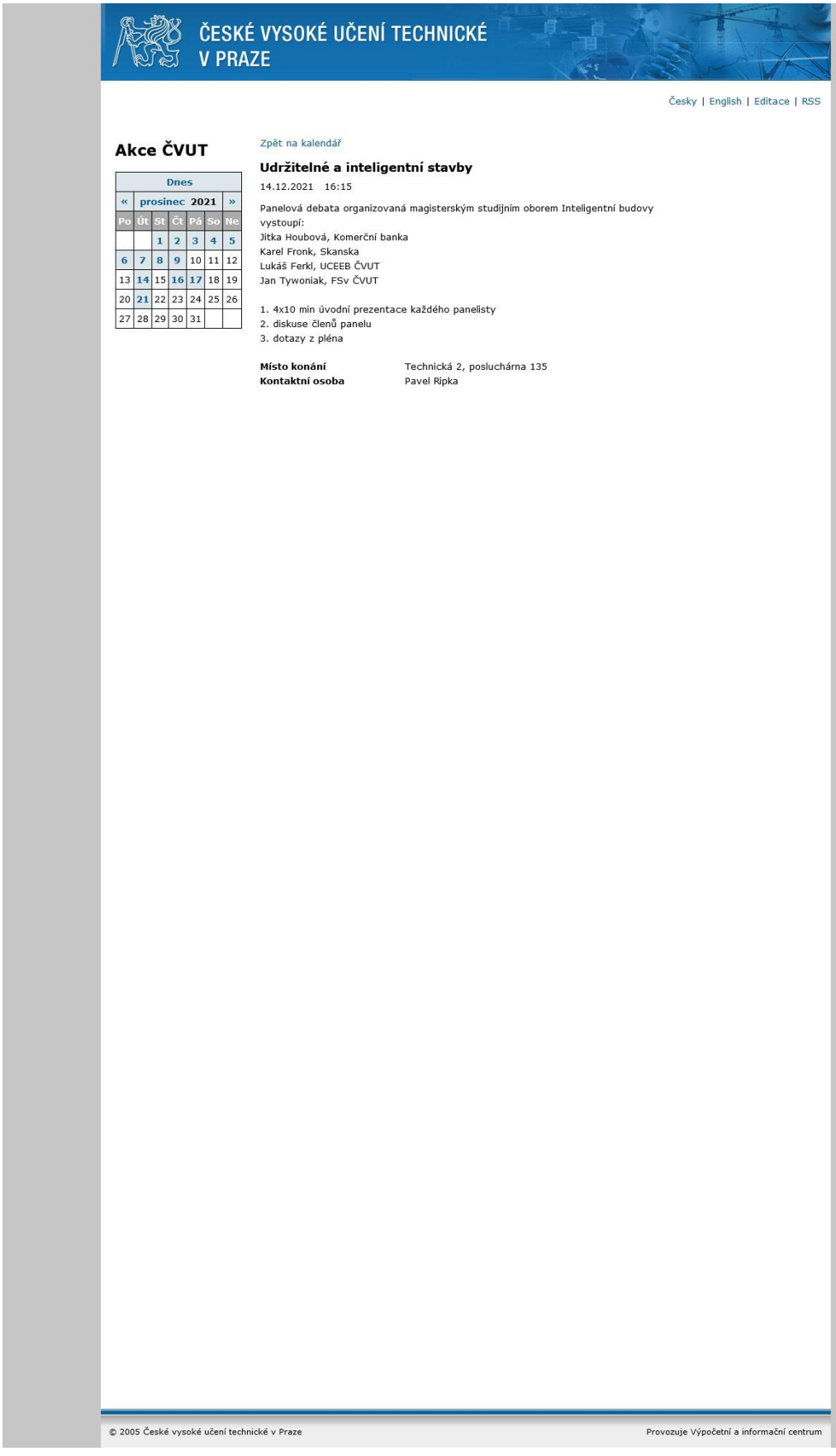

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE

Česky | English | Editace | RSS

Akce ČVUT

Dnes						
«	prosinec 2021					»
Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Zpět na kalendář

Udržitelné a inteligentní stavby

14.12.2021 16:15

Panelová debata organizovaná magisterským studijním oborem Inteligentní budovy
vystoupí:
Jitka Houbová, Komerční banka
Karel Fronk, Skanska
Lukáš Ferkl, UCEEB ČVUT
Jan Tywoniak, FSv ČVUT

1. 4x10 min úvodní prezentace každého panelisty
2. diskuse členů panelu
3. dotazy z pléna

Místo konání Technická 2, posluchárna 135
Kontaktní osoba Pavel Ripka

© 2005 České vysoké učení technické v Praze Provozuje Výpočetní a informační centrum

Zpět

Dubček - symbol naděje i marné snahy o reformu nereformovatelného

TISK, Datum: 02.12.2021, Zdroj: Mladý svět, Strana: 28, Autor: Michal Stehlík a Martin Groman, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 00:25, Rubrika: Přepište dějiny, AVE: 334 534,69 Kč, Země: Česko

Alexander Dubček, od jehož narození uplynulo 100 let, jako by zůstával mužem dvojí tváře. Tu jednu znají všichni, kteří pamatují nebo tuší, co bylo Pražské jaro 1968. Je to tvář usměvavá, nadějeplná, lidská tvář socialismu. Ale zároveň to byl první tajemník ÚV KSČ, muž, který za dvacet let vystoupal systémem totalitní moci až na její vrchol. To se nestane omylem nebo bez vlastního přičinění.

Jeho ranná léta ho předurčila ke kariéře v komunistické straně. Rodiče smýšleli levicově, v roce 1925 se rodina ze Slovenska vydala do sovětské Kyrgyzie zakládat družstvo mezinárodní dělnické pomoci Interhelpo. Domů se vrátili na konci 30. let, když je Stalinův režim nutil přijmout sovětské občanství.
Alexander vstupuje v roce 1939 do ilegální Komunistické strany Slovenska, bojuje ve Slovenském národním povstání, je raněn, bratr Julius dokonce padne. Mladý komunistický bojovník se znalostí Sovětského svazu a ruštiny je ideální profil pro poválečnou kariéru. Dubček rychle stoupá ve stranické hierarchii a stává se funkcionářem v Trenčíně a Bánské Bystrici. Když se stane v roce 1953 krajským tajemníkem banskobystrického kraje, vrcholí i zde Akce K – vystěhovávání desítek rodin nespokojených a perzekvovaných sedláků.
V roce 1955 je vyslán na studia do stranické školy v Moskvě a zažije zde XX. sjezd KSSS, na kterém Chruščov odhaluje kult Stalinovy osobnosti.
V Rusku začínají rehabilitace a Dubček se vrací na Slovensko s poznatkem, že právě tento proces je třeba zahájit také u nás. Logicky se tak na počátku 60. let ocitá v Kolderově komisi, která prověřuje například procesy s tzv. slovenskými buržoazními nacionalisty.
Právě rehabilitace se stanou jednou z třecích ploch mezi Slováky a šéfem KSČ a prezidentem Antonínem Novotným. Dubček se stává vedoucím tajemníkem Komunistické strany Slovenska a dostává se tak nejen do centra moci, ale také právě do sporu v Novotným. V roce 1967 spor vygraduje a na podzim už v ÚV KSČ vzniká účelová aliance proti Novotnému. Vedle Slováků se do ní přidávají také pražští reformisté, kterým vadí především korupční styl Novotného vládnutí a úpadek československé ekonomiky.
V lednu 1968 Novotný, kterého mezitím nepodpořila ani Moskva, padá a ve vedení KSČ jej nahrazuje právě Dubček. Stává se symbolem naděje na změnu, kterou si ale různí vykládají různě. Reformisté uvnitř KSČ připravují Akční program a plánují změnu způsobu vládnutí na demokratičtější, liberálnější, méně doktrinářskou. Konzervativci a Novotného klika jsou proti.
Společnost a média jdou mnohem dál. Během několika týdnů se otevřeně mluví o vzniku dalších politických stran, dokonce o možnosti relativně svobodných voleb, o neutralitě státu a o dalších ožehavých tématech. Brežněv spolu s lídry komunistických stran Polska, NDR, Maďarska a Bulharska jsou od jara 1968 otevřeně proti a těch několik měsíců u nás naplněných nadějí Pražského jara je pro Dubčeka zároveň časem stále častějších a otevřenějších pohrůžek na mezinárodním poli.
Po srpnové invazi je to nakonec právě lídr reforem Dubček, kdo se stane tím, kdo začne otáčet kormidlem směrem k normalizaci.
Z Pražského jara nakonec zbývají promarněné naděje a dvacetiletá okupace jako trest za rebelii. Rok po okupaci Dubček coby předseda Federálního shromáždění spolu s premiérem Černíkem a prezidentem Svobodou podepisuje tzv. pendrekové zákony, které umožní zrychlené zadržení a odsouzení občanů, kteří protestují proti okupaci své země. Symbol naděje je ten tam.
Alexander Dubček byl na vrcholu moci krátce, ale byl to čas pro budoucnost země zásadní. Společnost si z těch let odnesla možná k Dubčekovi samotnému nespravedlivý poznatek, že politikům, do kterých vkládala skoro bezmezné naděje, nelze věřit. Ale také do budoucna potřebné poznání, že komunismus reformovat nelze.

***

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D., a PhDr. Martin Groman, Ph. D.

Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na Fakultě sociálních věd UK. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Foto autor: Foto: archiv autorů
Foto popis: Nikita Chruščov a Antonín Novotný. V atmosféře odhalovaní Stalinových zločinů Dubček studoval v Moskvě.
Foto popis: Usměvavá tvář prvního tajemníka strany byla symbolem změny.
Foto popis: Prvomájový průvod 1968, v čele průvodu jdou aktéři Pražského jara i budoucí normalizace.

Dubček - symbol naděje i marné snahy o reformu nereformovatelného

Alexander Dubček, od jehož narození uplynulo 100 let, jako by zůstával mužem dvojí tváře. Tu jednu znají všichni, kteří pamatují nebo tuší, co bylo Pražské jaro 1968. Je to tvář usměvavá, nadějeplná, lidská tvář socialismu. Ale zároveň to byl první tajemník ÚV KSČ, muž, který za dvacet let vystoupal systémem totalitní moci až na její vrchol. To se nestane omylem nebo bez vlastního přičinění.

Text: **Michal Stehlík a Martin Groman** | Foto: **archiv autorů**

Jeho ranná léta ho předurčila ke kariéře v komunistické straně. Rodiče smýšleli levicově, v roce 1925 se rodina ze Slovenska vydala do sovětské Kyrgyzie zakládat družstvo mezinárodní dělnické pomoci Interhelpo. Domů se vrátili na konci 30. let, když je Stalinův režim nutil přijmout sovětské občanství.

Alexander vstupuje v roce 1939 do ilegální Komunistické strany Slovenska, bojuje ve Slovenském národním povstání, je raněn, bratr Julius dokonce padne. Mladý komunistický bojovník se znalostí Sovětského svazu a ruštiny je ideální profil pro poválečnou kariéru. Dubček rychle stoupá ve stranické hierarchii a stává se funkcionářem v Trenčíně a Bánské Bystrici. Když se stane v roce 1953 krajským tajemníkem banskobystrického kraje, vrcholí i zde Akce K – vystěhovávání desítek rodin nespokojených a perzekvovaných sedláků.

V roce 1955 je vyslán na studia do stranické školy v Moskvě a zažije zde XX. sjezd KSSS, na kterém Chruščov odhaluje kult Stalinovy osobnosti. V Rusku začínají rehabilitace a Dubček se vrací na Slovensko s poznatkem, že právě tento proces je třeba zahájit také u nás. Logicky se tak na počátku 60. let ocitá v Kolderově komisi, která prověřuje například procesy s tzv. slovenskými buržoazními nacionalisty.

Právě rehabilitace se stanou jednou z třecích ploch mezi Slováky a šéfem KSČ a prezidentem Antonínem Novotným. Dubček se stává vedoucím tajemníkem Komunistické strany Slovenska

Další témata najdete v podcastu Michala Stehlíka a Martina Gromana Přepište dějiny. www.prepistedejiny.cz

Nikita Chruščov a Antonín Novotný. V atmosféře odhalovaní Stalinových zločinů Dubček studoval v Moskvě.

Usměvavá tvář prvního tajemníka strany byla symbolem změny.

Prvomájový průvod 1968, v čele průvodu jdou aktéři Pražského jara i budoucí normalizace.

a dostává se tak nejen do centra moci, ale také právě do sporu v Novotným. V roce 1967 spor vygraduje a na podzim už v ÚV KSČ vzniká účelová aliance proti Novotnému. Vedle Slováků se do ní přidávají také pražští reformisté, kterým vadí především korupční styl Novotného vládnutí a úpadek československé ekonomiky.

V lednu 1968 Novotný, kterého mezitím nepodpořila ani Moskva, padá a ve vedení KSČ jej nahrazuje právě Dubček. Stává se symbolem naděje na změnu, kterou si ale různí vykládají různě. Reformisté uvnitř KSČ připravují Akční program a plánují změnu způsobu vládnutí na demokratičtější, liberálnější, méně doktrinářskou. Konzervativci a Novotného klika jsou proti.

Společnost a média jdou mnohem dál. Během několika týdnů se otevřeně mluví o vzniku dalších politických stran, dokonce o možnosti relativně svobodných voleb, o neutralitě státu a o dalších ožehavých tématech. Brežněv spolu s lídry komunistických stran Polska, NDR, Maďarska a Bulharska jsou od jara 1968 otevřeně proti a těch několik měsíců u nás naplněných nadějí Pražského jara je pro Dubčeka zároveň časem stále častějších a otevřenějších pohrůžek na mezinárodním poli.

Po srpnové invazi je to nakonec právě lídr reforem Dubček, kdo se stane tím, kdo začne otáčet kormidlem směrem k normalizaci. Z Pražského jara nakonec zbývají promarněné naděje a dvacetiletá okupace jako trest za rebelii. Rok po okupaci Dubček coby předseda Federálního shromáždění spolu s premiérem Černíkem a prezidentem Svobodou podepisuje tzv. pendrekové zákony, které umožní zrychlené zadržení a odsouzení občanů, kteří protestují proti okupaci své země. Symbol naděje je ten tam.

Alexander Dubček byl na vrcholu moci krátce, ale byl to čas pro budoucnost země zásadní. Společnost si z těch let odnesla možná k Dubčekovi samotnému nespravedlivý poznatek, že politikům, do kterých vkládala skoro bezmezné naděje, nelze věřit. Ale také do budoucna potřebné poznání, že komunismus reformovat nelze. ■

Prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D., a PhDr. Martin Groman, Ph.D.
Prof. Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Dr. Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na Fakultě sociálních věd UK. Společně připravují podcast Přepište dějiny, na který navazuje i stejnojmenná rubrika v Mladém světě.

Zpět

Mýtů o Karlovi IV., Bílé hoře a Havlovi máme plnou hlavu

TISK, Datum: 02.12.2021, Zdroj: Mladý svět, Strana: 62, Autor: Jan Januš, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 00:25, Rubrika: Rozhovory 2021, AVE: 330 681,63 Kč, Země: Česko

„Přepisování dějin chápeme v našem podcastu jako ohýbání historické reality podle aktuální potřeby a také jako pragmatické využívání historických mýtů a resentimentů, které především politici, ale také novináři či školy, udržují ve hře, protože jim vyhovují," shodují se historici Michal Stehlík a Martin Groman, s jejichž rubrikou Přepište dějiny navazující na stejnojmenný podcast se v Mladém světě pravidelně setkáváte. Co jsou tedy ty největší mýty v české historii?

* Kdybyste měli vybrat tři největší mýty v českých dějinách, které považujeme za skutečnost, o co by šlo?

MS: Za mě by to bylo například „češství" Karla IV., kdy na lucemburského panovníka klademe nároky spojené s českým národem, potom Bílá hora a s ní spojené „temno", tam je to zase spojeno se vztahem ke katolické tradici, a nakonec použiji i příklad z 20. století, a tím by byl T. G. Masaryk jako doklad toho, jací jsme demokraté a premianti v Evropě. Každý příklad má svoji nespornou historickou sílu, ale zároveň si „modeluje" svůj obraz po svém. MG: Ušetřeny toho nejsou ani moderní politické dějiny - Pražské jaro 1968 máme za naši velkou hodinu, zvenčí zašlapaný pokus o spojení politické plurality a centrálně řízené ekonomiky. Rok 1989 zase připomínáme jako výjimečně českou sametovou revoluci, ale byla to změna politické garnitury bez katarze a vnitřní proměny společnosti, navíc silně opřená o vnější vlivy. A pak je tu samozřejmě mýtus o Václavu Havlovi, ať už

pozitivní nebo kontramýtus, který hojně používá rétoriku komunistické propagandy.

* Proč v nás tolik emocí vzbuzují třeba husité, když jde o středověk a etapu vzdálenou 600 let?

MS: Jednak mají významný emoční „potenciál“ – jsou spojeni s upáleným Janem Husem a jsou také spojeni s výjimečnou epochou, kdy jsme byli výjimeční v kontextu křesťanské Evropy – a pak je zde ale otázka, jaké znaménko té výjimečnosti dáme. Od 19. století je to spojeno s národním příběhem – výjimečným a nekatolickým, navíc propojeným s antiněmeckým duchem. První republika na tomto příběhu stavěla a komunisté si z něj vzali onen „revoluční“ charakter. Za dvě stě let jsme tak ve veřejné paměti zasadili husitskou epochu do naší identity a jen těžko se z ní dostává, když chceme být prostě jen kritičtí. Nesaháme totiž jen na samotný historický příběh, ale i na jeho obraz spojený se společnou pamětí. MG: Takže když pak potřebujete udělat nějaké veřejné provolání, ke kterému se mnozí lidé dovedou emočně vztáhnout, nevytáhnete naše letce z druhé světové, legionáře, odbojáře, ale sáhnete pěkně hluboko pro husity, kalich a vozovou hradbu. Samozřejmě, že jsme i v moderních dějinách předvedli činy odvahy a rovné páteře, ale ne všichni, takže se k tomu hůř vztahuje.

* A Bílá hora a následná doba temna?

MS: To je příklad takřikajíc učebnicový. Dobový spor stavovské obce s císařskou mocí, propojený s náboženskou situací a počínající krizí Evropy, se v paměti mnohem více propojil s následujícími staletími, kdy vítězný katolický mocnář tvrdě nastavil pravidla centrální moci i náboženství. O tom, že samotnému povstání i bitvy více patří charakteristiky jako „chaos, nedomyšlenost a politický amatérismus“ zde není řeč. Opět jsme jednak dali aktérům novodobá znaménka – na Staroměstské popravčí lešení stoupají např. v červnu 1621 „čeští páni“ – v paměti jsou čeští nacionálně, což tak rozhodně nebylo. Mimo jiné jsme od 19. století začali ztrácet něco, co bych nazval zemským vlastenectvím, nad příslušností k zemi převládla příslušnost k jazyku. Takže zase platí, že z dobové reality, kterou hodnotíme s odstupem dnes již 400 let, si skládáme obrázek ryze dnešní. Klasik paměťových studií Halbwachs ve 40. letech 20. století konstatoval, že paměť je vždy nově aktualizovaná, zařazená do aktuálních souřadnic. Naše pohledy na dějiny tak, zjednodušeně řečeno, hovoří více o nás samých, než o oněch historických událostech. Ale nejsme v tom sami, takto to funguje napříč národy a dějinami.

* Je naším největším národním traumatem stále Mnichovská konference a ono „o nás, bez nás“?

MG: Odpovídá to našemu bolestínství. Už před Mnichovem intelektuálové, novináři, sociologové upozorňovali, že na sebe hledíme nekriticky. Děláme se lepšími, než jsme. Co všechno my bychom dovedli, kdyby nám v tom nebránili ti zlí venku. A když nemáme Němce nebo Rusa, uděláme si toho zlého z Bruselu, i když jsme součástí EU. Trauma Mnichova, které reálně prožívali tehdejší Češi a Slováci a které dovedně využili po válce především komunisté, dnes už tak živé není samo o sobě, ale motiv „o nás bez nás“ jsme si po generace předali a dnes jej roubujeme na kdeco a zdá se nám to logické. Když se teď vyhlašovalo omezení pohybu, hemžily se sociální sítě protektorátem, gestapem, okupací, stanným právem, koncentráky. Vytahujeme tu notu války a všeho kolem ní hrozně snadno.

* Váš podcast se jmenuje Přepište dějiny, související rubriku máme rovněž v Mladém světě. Jak často přepisujeme dějiny?

MG: Spíš kdy je nepřepisujeme. V našem podcastu přepisování chápeme jako ohýbání historické reality podle aktuální potřeby a také jako pragmatické využívání historických mýtů a resentimentů, které především politici, ale také novináři či školy, udržují ve hře, protože jim vyhovují. Je lepší vyprávět si mýtus o skvělých Češích v minulosti a věřit, že jsme takoví i dnes, než nahlédnout na věc kriticky – jak na minulost, tak na současnost.

* Existují vůbec nějaké čistě objektivní dějiny, nebo vždy záleží na tom, kdo je vykládá a s jakým zázemím o nich přemýšlíme?

MS: Z podstaty neexistují. Ale to neznamená, že máme rezignovat na jejich kritické poznání. A dokonce bych směle řekl, že nemáme rezignovat ani na hledání příkladů, které mohou pozitivně inspirovat. Pokud jde o samotné poznání dějin, tady rád cituji francouzského historika Paula Veyna. Ten říká, že „… historie představuje zmrzačené poznání. Historik neříká, co byla Římská říše nebo co bylo francouzské Hnutí odporu v roce 1944, nýbrž to, co je o tom možné vědět… Historie tedy není věda; ne proto, že by v ní bylo méně přesnosti, ale tato přesnost se nachází na rovině kritiky.“

* Jakou roli v tom všem hrají školy?

MS: Dějiny poznáváme již nejméně dvě staletí systematicky nejen v rodině a ve veřejném prostoru, ale i ve škole. A právě škola je dnes zjevně tím nejsilnějším centrem pro vytvoření nějakých základních stavebních kamenů vnímání dějin. Dlouho padá opakovaná teze o tom, že se málo učí nejnovější dějiny, já bych k ní dodal ještě další problém – čím více se dějiny přibližují k dnešku, zasahují do rodinné paměti a pro mnohé se stávají více politikou nežli kriticky předkládanými dějinami. To je zjevně například problém období normalizace. MG: Před covidem jsem jezdil po knihovnách i školách a mluvil o moderních dějinách. Příliš často jsem pak od učitelů slyšel: Takhle my to říkat nemůžeme, rodiče si pak stěžují, že dětem říkáme věci jinak, než jak si je pamatují ze školy oni. Jenže kdo nás dnešní rodiče učil, kdy a co.

* Už přes rok žijeme v omezeních vyvolaných pandemií. Poznamenají zavřené školy historické znalosti další generace?

MS: Nemyslím si, že zásadní zásah pandemie je do historických znalostí. Pandemie mění celkově přístup k výuce a možná změní i přístup ke světu, společnost, budoucnost. Zvedl bych však v této souvislosti jinou otázku. Považuji za naprosto klíčové, aby se dějiny a jejich výuka propojily s něčím, co bych nazval výchovou k občanství. Každá krize otevírá šance i nebezpečí a většinou podléháme těm druhým. V tomto případě není prevencí před nepodlehnutím např. nedemokratickým pokusům pouze v historických příkladech, ale v propojení s chápáním občanských hodnot.

prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph. D. a PhDr. Martin Groman. Ph. D. Michal Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Martin Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na Fakultě sociálních věd UK.

Mýtů o Karlovi IV., Bílé hoře a Havlovi máme plnou hlavu

Text: **Jan Januš** | Foto: **Daniel Hromada** | **Mladý svět č. 5**

„Přepisování dějin chápeme v našem podcastu jako ohýbání historické reality podle aktuální potřeby a také jako pragmatické využívání historických mýtů a resentimentů, které především politici, ale také novináři či školy, udržují ve hře, protože jim vyhovují," shodují se historici **Michal Stehlík a Martin Groman**, s jejichž rubrikou Přepište dějiny navazující na stejnojmenný podcast se v Mladém světě pravidelně setkáváte. Co jsou tedy ty největší mýty v české historii?

Kdybyste měli vybrat tři největší mýty v českých dějinách, které považujeme za skutečnost, o co by šlo?
MS: Za mě by to bylo například „češství" Karla IV., kdy na lucemburského panovníka klademe nároky spojené s českým národem, potom Bílá hora a s ní spojené „temno", tam je to zase spojeno se vztahem ke katolické tradici, a nakonec použiji i příklad z 20. století, a tím by byl T. G. Masaryk jako doklad toho, jací jsme demokraté a premianti v Evropě. Každý příklad má svoji nesspornou historickou sílu, ale zároveň si „modeluje" svůj obraz po svém.
MG: Ušetřeny toho nejsou ani moderní politické dějiny - Pražské jaro 1968 máme za naši velkou hodinu, zvenčí zašlapaný pokus o spojení politické plurality a centrálně řízené ekonomiky. Rok 1989 zase připomínáme jako výjimečně českou sametovou revoluci, ale byla to změna politické garnitury bez katarze a vnitřní proměny společnosti, navíc silně opřená o vnější vlivy. A pak je tu samozřejmě mýtus o Václavu Havlovi, ať už pozitivní nebo kontramýtus, který hojně používá rétoriku komunistické propagandy.

Proč v nás tolik emocí vzbuzují třeba husité, když jde o středověk a etapu vzdálenou 600 let?
MS: Jednak mají významný emoční „potenciál" – jsou spojeni s upáleným Janem Husem a jsou také spojeni s výjimečnou epochou, kdy jsme byli výjimeční v kontextu křesťanské Evropy – a pak je zde ale otázka, jaké znaménko té výjimečnosti dáme. Od 19. století je to spojeno s národním příběhem – výjimečným a nekatolickým, navíc propojeným s antiněmeckým duchem. První republika na tomto příběhu stavěla a komunisté si z něj vzali onen „revoluční" charakter. Za dvě stě let jsme tak ve veřejné paměti zasadili husitskou epochu do naší identity a jen těžko se z ní dostává, když chceme být prostě jen kritičtí. Nesaháme totiž jen na samotný historický příběh, ale i na jeho obraz spojený se společnou pamětí.
MG: Takže když pak potřebujete udělat nějaké veřejné provolání, ke kterému se mnozí lidé dovedou emočně vztáhnout, nevytáhnete naše letce z druhé světové, legionáře, odbojáře, ale sáhnete pěkně hluboko pro husity, kalich a vozovou hradbu. Samozřejmě, že jsme i v moderních dějinách předvedli činy odvahy a rovné páteře, ale ne všichni, takže se k tomu hůř vztahuje.

A Bílá hora a následná doba temna?
MS: To je příklad takříkajíc učebnicový. Dobový spor stavovské obce s císařskou mocí, propojený s náboženskou situací a počínající krizí Evropy, se v paměti mnohem více propojil s následujícími staletími, kdy vítězný katolický mocnář tvrdě nastavil pravidla centrální moci i náboženství. O tom, že samotnému povstání i bitvy více patří charakteristiky jako „chaos, nedomyšlenost a politický amatérismus" zde není řeč. Opět jsme jednak dali aktérům novodobá znaménka – na Staroměstské popravčí lešení stoupají např. v červnu 1621 „čeští páni" – v paměti jsou čeští nacionálně, což tak rozhodně nebylo. Mimo jiné jsme od 19. století začali ztrácet něco, co bych nazval zemským vlastenectvím, nad příslušností k zemi převládla příslušnost k jazyku. Takže zase platí, že z dobové reality, kterou hodnotíme s odstupem dnes již 400 let, si skládáme obrázek ryze dnešní. Klasik paměťových studií Halbwachs ve 40. letech 20. století konstatoval, že paměť je vždy nově aktualizovaná, zařazená do aktuálních souřadnic. Naše pohledy na dějiny tak, zjednodušeně řečeno, hovoří více o nás samých, než o oněch historických událostech. Ale

nejsme v tom sami, takto to funguje napříč národy a dějinami.

Je naším největším národním traumatem stále Mnichovská konference a ono „o nás, bez nás“?

MG: Odpovídá to našemu bolestínství. Už před Mnichovem intelektuálové, novináři, sociologové upozorňovali, že na sebe hledíme nekriticky. Děláme se lepšími, než jsme. Co všechno my bychom dovedli, kdyby nám v tom nebránili ti zlí venku. A když nemáme Němce nebo Rusa, uděláme si toho zlého z Bruselu, i když jsme součástí EU. Trauma Mnichova, které reálně prožívali tehdejší Češi a Slováci a které dovedně využili po válce především komunisté, dnes už tak živé není samo o sobě, ale motiv „o nás bez nás“ jsme si po generace předali a dnes jej roubujeme na kdeco a zdá se nám to logické. Když se teď vyhlašovalo omezení pohybu, hemžily se sociální sítě protektorátem, gestapem, okupací, stanným právem, koncentráky. Vytahujeme tu notu války a všeho kolem ní hrozně snadno.

Váš podcast se jmenuje Přepište dějiny, související rubriku máme rovněž v Mladém světě. Jak často přepisujeme dějiny?

MG: Spíš kdy je nepřepisujeme. V našem podcastu přepisování chápeme jako ohýbání historické reality podle aktuální potřeby a také jako pragmatické využívání historických mýtů a resentimentů, které především politici, ale také novináři či školy, udržují ve hře, protože jim vyhovují. Je lepší vyprávět si mýtus o skvělých Češích v minulosti a věřit, že jsme takoví i dnes, než nahlédnout na věc kriticky – jak na minulost, tak na současnost.

Existují vůbec nějaké čistě objektivní dějiny, nebo vždy záleží na tom, kdo je vykládá a s jakým zázemím o nich přemýšlíme?

MS: Z podstaty neexistují. Ale to neznamená, že máme rezignovat na jejich kritické poznání. A dokonce bych směle řekl, že nemáme rezignovat ani na hledání příkladů, které mohou pozitivně inspirovat. Pokud jde o samotné poznání dějin, tady rád cituji francouzského historika Paula Veyna. Ten říká, že „... historie představuje zmrzačené poznání. Historik neříká, co byla Římská říše nebo co bylo francouzské Hnutí odporu v roce 1944, nýbrž to, co je o tom možné vědět... Historie tedy není věda; ne proto, že by v ní bylo méně přesnosti, ale tato přesnost se nachází na rovině kritiky.“

Jakou roli v tom všem hrají školy?

MS: Dějiny poznáváme již nejméně dvě staletí systematicky nejen v rodině a ve veřejném prostoru, ale i ve škole. A právě škola je dnes zjevně tím nejsilnějším centrem pro vytvoření nějakých základních stavebních kamenů vnímání dějin. Dlouho padá opakovaná teze o tom, že se málo učí nejnovější dějiny, já bych k ní dodal ještě další problém – čím více se dějiny přibližují k dnešku, zasahují do rodinné paměti a pro mnohé se stávají více politikou nežli kriticky předkládanými dějinami. To je zjevně například problém období normalizace.

MG: Před covidem jsem jezdil po knihovnách i školách a mluvil o moderních dějinách. Příliš často jsem pak od učitelů slyšel: Takhle my to říkat nemůžeme, rodiče si pak stěžují, že dětem říkáme věci jinak, než jak si je pamatují ze školy oni. Jenže kdo nás dnešní rodiče učil, kdy a co.

Už přes rok žijeme v omezeních vyvolaných pandemií. Poznamenají zavřené školy historické znalosti další generace?

MS: Nemyslím si, že zásadní zásah pandemie je do historických znalostí. Pandemie mění celkově přístup k výuce a možná změní i přístup ke světu, společnost, budoucnost. Zvedl bych však v této souvislosti jinou otázku. Považuji za naprosto klíčové, aby se dějiny a jejich výuka propojily s něčím, co bych nazval výchovou k občanství. Každá krize otevírá šance i nebezpečí a většinou podléháme těm druhým. V tomto případě není prevencí před nepodlehnutím např. nedemokratickým pokusům pouze v historických příkladech, ale v propojení s chápáním občanských hodnot. ■

prof. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D. a PhDr. Martin Groman. Ph.D.
Michal Stehlík je historikem českých dějin, náměstkem generálního ředitele Národního muzea a emeritním děkanem Filozofické fakulty UK v Praze, kde rovněž působí. Martin Groman je historikem médií a předsedou Společnosti Ferdinanda Peroutky, přednáší na Fakultě sociálních věd UK.

Zpět

Musíme se naučit být svými vlastními šéfy

TISK, Datum: 02.12.2021, Zdroj: Mladý svět, Strana: 84, Autor: Iva Vokurková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 00:25, Rubrika: Rozhovory 2021, AVE: 498 048,98 Kč, Země: Česko

Kdo bude chtít v budoucnosti uspět, bude muset projevit tvrdou sebedisciplínu a být sám sobě nesmlouvavým manažerem. Ti, kteří o práci přijdou, dostanou od státu stipendium na další vzdělávání. A sociální a zdravotnický systém bude fungovat na celoplanetární úrovni, aby všude měly děti nárok na stejnou základní péči. Taková je vize předního českého ekonomického filosofa Tomáše Sedláčka.

* Covidový rok jste označil za ochutnávku toho, jak by mohla vypadat práce v budoucnosti. Jak, kromě toho, že budeme pracovat z domova?

Práce z domova byla dlouhodobě, a to nejen před pěti, dvaceti, sto lety, považována za výsadu. Před covidem se home office povoloval jen spolehlivým lidem, kteří se dokázali sami řídit. To se teď stalo 30 procentům populace. Práce se nám čím dál více integruje do života, můžeme ji vykonávat individuálněji, jednotlivě, na dálku, ne společně ve fyzických týmech. Po člověku se chce jiný typ práce než před dvěma sty lety. Řeklo se mu, co má dělat, a on to tak od rána do večera dělal. Teď se naopak čeká kreativita, inovativnost, self-management.

* Někteří zaměstnavatelé ale pořád nevěří, že jsou lidé sebeřízení schopni.

Korona nám ale ukázala, že to překvapivě funguje. Ekonomiku jsme loni až na výjimky uzavřeli a HDP nám spadl o pouhých 5,6 procenta. Stále jsme produkovali více než 90 % toho, co za normální zdravý rok. Hrubý domácí produkt se stal skutečně „domácí“, protože 30 procent z něj jsme dělali doslova a do písmene z domova.

* Jaké nároky na nás bude práce v budoucnosti klást?

Člověk se musí stát šéfem sebe sama. Specializace, která nás v jednotlivých oblastech dovedla tak daleko a k takovému bohatství, nám najednou dala pocítit svá úskalí. Některé specializace kvůli karanténě přestaly fungovat. Třeba gastronomie. Najednou byli lidé nuceni si alespoň částečně zase začít sami vařit.

* Takže se ukázalo, že kromě pracovní specializace musíme mít i jistou míru univerzálních dovedností, mimo jiné být si schopnými šéfy?

Ano, protože další věc, o kterou jsme karanténou přišli, je management. Jednotkou, se kterou jsme dosud jen málo pracovali, je lidský kapitál - to, co umím. Doteď jsme na to měli specializované manažery, kteří zajišťovali mikromanagement a říkali nám, co, kdy a jak máme udělat. A najednou jsme o to přišli a člověk se musel stát sám sobě pasáčkem. S touto myšlenkou jsem si hrál, když jsem sledoval pořad Gordona Ramsayho (britský šéfkuchař, jehož TV show byla předobrazem české Ano, šéfe! - pozn. red.).

* Vy sledujete televizní pořady o vaření? No vida!

To je takové moje guilty pleasure (tajná libůstka - pozn. red.). Občas koukám třeba dvě hodiny na to, jak Gordon Ramsay chodí do restaurací a řve na personál, že mají špinavou ledničku, nevaří z dostatečně čerstvých rajčat, a tvrdě jim říká, co mají změnit. Vlastně jim dává rychlý kurz mikromanagementu. A ten by se teď hodil každému z nás. V budoucnosti nebudeme pracovat pro jednoho zaměstnavatele, ale pro vícero firem, mít několik menších úvazků. Staneme se sami sobě kapitalistou našeho individuálního lidského kapitálu.

* Jaké další změny s sebou taková proměna trhu práce přinese?

Ušetříme náklady na dopravu, za udržování kanceláří. Zaměstnavatelé teď zjistili, že mohou na nákladech ušetřit hromadu peněz. I na lidech, protože nepotřebujete personál na úklid, recepci a další služby. Zaměstnanci zase ušetřili spoustu času, který jinak tráví dojížděním. Kdyby se trend práce z domova trvale ujal, změnilo by to charakter společnosti. Centra měst by se „vykancelářovala“, mohli by se tam vrátit běžní lidé. Jiní by zase mohli bydlet na svých chalupách. Dříve byla práce z domova výsadou pár privilegovaných zaměstnání - umělců, spisovatelů. Naopak ještě dříve, když jsme byli ještě rustikální společnost, pracoval člověk často tam, kde žil - na statku, na poli. Práce a domov byly spojené, takže v tomto ohledu se vracíme do minulosti.

* V knize 2036: Jak budeme žít za 20 let? Mluvíte o exoskeletu, kdy naši morálku přesouváme na instituce, které se za nás starají o nemocné, chudé, potřebné. Po dvou letech s covidem-19 už ale vidíte, že tento systém bude třeba revidovat?

Ano. Morálku už nemáme tak moc uvnitř nás samých, ale v institucích, za jejichž chod jsme v demokratické společnosti zodpovědní všichni. Podařilo se nám postavit exoskelet na úrovni národa, popřípadě Evropy. Čeká nás tedy ještě jeden krok. Uvedu to na příkladu. Když najdete na ulici ležet opuštěné dítě, zavoláte na policii. Tím aktivujete exoskeleton, který se o dítě postará. Vy ani nemáte právo se o něj postarat sama.

* Jako by to bylo běžné dříve.

Přesně. Dříve, když se nad vámi někdo slitoval, vzal si vás k sobě. Teď se snažíme exoskeleton budovat na úrovni Evropy. Moc nám to zatím nejde, ale některé části už jsou srostlé, obzvlášť ty ekonomické. Dnes se tedy o opuštěné dítě postarají instituce a dobrodinci stačí, když zavolá na 112. Etika se stala levnou a společnou, což je důležité. V dřívějších dobách bych se musel rozmýšlet, jestli mám na to vzít si dítě k sobě, jestli mu seženu opatrovníka nebo ho dám do kláštera. Dnes toto dilema řešit nemusím.
Problém ovšem nastává v okamžiku, kdy se ukáže, že jde například o syrské dítě. Tam ještě exoskeleton nedorostl. To, jak se k dítěti zachováme, určuje jeho cestovní pas - jestli je české, ze zemí EU nebo z třetích zemí.

* V budoucnu by tedy mělo být jedno, odkud dítě pochází, systém by se o všechny postaral stejně?

Kdyby systém zdravotnictví fungoval podobně jako internet, tedy byl propojený a odnárodněný, tak bychom se navzájem informovali v otázkách zdraví a zdravotnictví včetně hlášení počátků pandemie. Dosud jsme se v rámci Evropy integrovali hlavně ekonomicky. Teď to ale vypadá, že dalším motorem celoplanetární integrace bude dost možná právě zdravotnictví. Pochopili jsme, že to musíme řešit jako lidstvo. Dokud bude část světa, kde bude epidemie narůstat, jsme v nebezpečí všichni.

* Jak by ten globální zdravotnický systém fungoval prakticky?

Museli bychom sjednotit statistiky, mít jednotné informace, umět je vyhodnotit a podle toho stanovit společná pravidla. Časem by se ustanovilo minimální zdravotní pojištění pro děti na celém světě. Každé dítě by při narození získalo poukázku, která by se dala proměnit za zdravotnické služby. To samé by mohlo fungovat ve školství. Svým narozením by dítě získalo nárok na řekněme sto tisíc korun z tohoto globálního fondu a za ty by si koupilo vzdělání, ať už v České republice, v Ghaně nebo kdekoli jinde. Nemusela by se nutně zavádět planetární minimální mzda, o které se teď také hovoří. Celosvětová infrastruktura zdravotnictví a školství by se vystavěla skrze minimální fond dítěte. Myslím, že se toho dožijí až naše vnoučata.

* Základní nepodmíněný příjem má řešit budoucí nezaměstnanost, kterou přinese digitalizace a robotizace. Problém

nezaměstnaných fond pro děti nevyřeší.

Myšlenka garantovaného příjmu se mi nikdy nepozdávala. Jako filosof nevím, jestli je smyslem člověka zahálet, být pasivní a dostávat za to peníze. Ekonomicky a psychologicky to podle mě správné není. Být užitečný a překonávat se, dělat věci, o kterých bych nemyslel, že je zvládnu, je smyslem bytí, a ne se neustále hledat. A jestli se člověk chce hledat, ať se hledá pořádně a minimální příjem je testován vzděláváním se.

* Takže dávka podmíněná studiem nebo rekvalifikací?

Ano, základní mzdu bych podmínil vzděláváním, takže by člověk nedostával podporu v nezaměstnanosti, ale stipendium. Uvedu příklad. Jsem řidič Uberu, ale kvůli karanténě nemám koho vozit. Od státu dostanu stipendium, garantovaný příjem, ale musím se vzdělávat. Řeknu si: Vždycky mě bavil film, připravovat sushi, cokoli. Přihlásím na kurz angličtiny nebo teorie filmu a výstupem bude jazyková zkouška nebo esej porovnávající použití kamery ve filmech Davida Lynche a George Lucase. Já jsem se teď během karantény naučil čalounit.

* Nepovídejte! Pomocí tutorialů na Youtube? A dá se na tom sedět?

Jasně. Syn zase pochytil základy japonštiny z kreslených seriálů. Takže za rok se skutečně lze naučit nové věci. Lidé by se pak vraceli do ekonomiky vzdělanější, poučenější. Ale ne, aby dostávali peníze za nic, jak navrhuje minimální nepodmíněný příjem.

* Takže manuálně pracující, pro které jednou nebude práce, se budou celý život „jen“ vzdělávat?

A také vykonávat nové manuální, sofistikovanější práce. Robotizace neznamená, že manuální práce pro lidi vůbec nebudou. Ale budou individualizovanější, sofistikovanější. Lidé nebudou pracovat v továrnách, ale přijdou k vám domů, třeba vyčalounit nábytek.

* Takové práce ale zdaleka nebudou stačit pro všechny, obzvlášť při stále stoupajícím celosvětovém počtu obyvatel. Co budou dělat - kromě vzdělávání se - ti ostatní?

K vymizení manuální práce dojde až časem, tipuji za dvě stě let. Pak bude manuální práce čistě jen koníček. Stejně jako je dnes jízda na koni. Dříve to byla nutnost, jediný dopravní prostředek. Manuální práce bude rarita, zpestření. Práce budoucnosti bude podle mě psychologicko-intelektoduševno-umělecky zaměřená.

***

Tomáš Sedláček Vystudoval teoretickou ekonomii na FSV UK. Ve věku 24 let se stal ekonomickým poradcem prezidenta Václava Havla. Byl stipendistou na Yale University a členem Světového ekonomického fóra. Je dlouholetým členem Národní ekonomické rady vlády (NERV). V současné době působí jako hlavní makroekonomický stratég ČSOB a přednáší na Metropolitní univerzitě Praha. Pravidelně přispívá do médií, publikuje knihy a přednáší. Jeho první kniha Ekonomie dobra a zla obdržela německou cenu za ekonomickou knihu roku a byla přeložena do 23 jazyků.

Foto autor: Foto: Daniel Hromada Mladý svět č. 11

Musíme se naučit být svými vlastními šéfy

Text: **Iva Vokurková** | Foto: **Daniel Hromada** | **Mladý svět č. 11**

Kdo bude chtít v budoucnosti uspět, bude muset projevit tvrdou sebedisciplínu a být sám sobě nesmlouvavým manažerem. Ti, kteří o práci přijdou, dostanou od státu stipendium na další vzdělávání. A sociální a zdravotnický systém bude fungovat na celoplanetární úrovni, aby všude měly děti nárok na stejnou základní péči. Taková je vize předního českého ekonomického filosofa **Tomáše Sedláčka**.

Covidový rok jste označil za ochutnávku toho, jak by mohla vypadat práce v budoucnosti. Jak, kromě toho, že budeme pracovat z domova?

Práce z domova byla dlouhodobě, a to nejen před pěti, dvaceti, sto lety, považována za výsadu. Před covidem se home office povoloval jen spolehlivým lidem, kteří se dokázali sami řídit. To se teď stalo 30 procentům populace. Práce se nám čím dál více integruje do života, můžeme ji vykonávat individuálněji, jednotlivě, na dálku, ne společně ve fyzických týmech. Po člověku se chce jiný typ práce než před dvěma sty lety. Řeklo se mu, co má dělat, a on to tak od rána do večera dělal. Teď se naopak čeká kreativita, inovativnost, self-management.

Někteří zaměstnavatelé ale pořád nevěří, že jsou lidé sebeřízení schopni.

Korona nám ale ukázala, že to překvapivě funguje. Ekonomiku jsme loni až na výjimky uzavřeli a HDP nám spadl o pouhých 5,6 procenta. Stále jsme produkovali více než 90 % toho, co za normální zdravý rok. Hrubý domácí produkt se stal skutečně „domácí“, protože 30 procent z něj jsme dělali doslova a do písmene z domova.

Jaké nároky na nás bude práce v budoucnosti klást?

Člověk se musí stát šéfem sebe sama. Specializace, která nás v jednotlivých oblastech dovedla tak daleko a k takovému bohatství, nám najednou dala pocítit svá úskalí. Některé specializace kvůli karanténě přestaly fungovat. Třeba gastronomie. Najednou byli lidé nuceni si alespoň částečně zase začít sami vařit.

Takže se ukázalo, že kromě pracovní specializace musíme mít i jistou míru univerzálních dovedností, mimo jiné být si schopnými šéfy?

Ano, protože další věc, o kterou jsme karanténou přišli, je management. Jednotkou, se kterou jsme dosud jen málo pracovali, je lidský kapitál - to, co umím. Doteď jsme na to měli specializované manažery, kteří zajišťovali mikromanagement a říkali nám, co, kdy a jak máme udělat. A najednou jsme o to přišli a člověk se musel stát sám sobě pasáčkem. S touto myšlenkou jsem si hrál, když jsem sledoval pořad Gordona Ramsayho (*britský šéfkuchař, jehož TV show byla předobrazem české Ano, šéfe! - pozn. red.*).

Vy sledujete televizní pořady o vaření? No vida!

To je takové moje guilty pleasure (*tajná libůstka - pozn. red.*). Občas koukám třeba dvě hodiny na to, jak Gordon Ramsay chodí do restaurací a řve na personál, že mají špinavou ledničku, nevaří z dostatečně čerstvých rajčat, a tvrdě jim říká, co mají změnit. Vlastně jim dává rychlý kurz mikromanagementu. A ten by se teď hodil každému z nás. V budoucnosti nebudeme pracovat pro jednoho zaměstnavatele, ale pro vícero firem, mít několik menších úvazků. Staneme se sami sobě kapitalistou našeho individuálního lidského kapitálu.

Jaké další změny s sebou taková proměna trhu práce přinese?

Ušetříme náklady na dopravu, za udržování kanceláří. Zaměstnavatelé teď zjistili, že mohou na nákladech ušetřit hromadu peněz. I na lidech, protože nepotřebujete personál na úklid, recepci a další služby. Zaměstnanci zase ušetřili spoustu času, který jinak tráví dojížděním. Kdyby se trend práce z domova trvale ujal, změnilo by to charakter společnosti. Centra měst by se „vykancelářovala“, mohli by se tam vrátit běžní lidé. Jiní by zase mohli bydlet na svých chalupách. Dříve byla práce z domova výsadou pár privilegovaných zaměstnání - umělců, spisovatelů. Naopak ještě dříve, když jsme byli ještě rustikální společnost, pracoval člověk často tam, kde žil - na statku, na poli. Práce a domov byly spojené, takže v tomto ohledu se vracíme do minulosti.

V knize 2036: Jak budeme žít za 20 let? Mluvíte o exoskeletu, kdy naši morálku přesouváme na instituce, které se za nás starají o nemocné, chudé, potřebné. Po dvou letech s covidem-19 už ale vidíte, že tento systém bude třeba revidovat?

Ano. Morálku už nemáme tak moc uvnitř nás samých, ale v institucích, za jejichž chod jsme v demokratické společnosti zodpovědní všichni. Podařilo se nám postavit exoskelet na úrovni národa, popřípadě Evropy. Čeká nás tedy ještě jeden krok. Uvedu to na příkladu. Když najdete na ulici ležet opuštěné dítě, zavoláte na policii. Tím aktivujete exoskeleton, který se o dítě postará. Vy ani nemáte právo se o něj postarat sama.

Jako by to bylo běžné dříve.

Přesně. Dříve, když se nad vámi někdo slitoval, vzal si vás k sobě. Teď se snažíme exoskeleton budovat na úrovni Evropy. Moc nám to zatím nejde, ale některé části už jsou srostlé, obzvlášť ty ekonomické. Dnes se tedy o opuštěné dítě postarají instituce a dobrodinci stačí, když zavolá na 112. Etika se stala levnou a společnou, což je důležité. V dřívějších dobách bych se musel rozmýšlet, jestli mám na to vzít si dítě k sobě, jestli mu seženu opatrovníka nebo ho ▸

dám do kláštera. Dnes toto dilema řešit nemusím. Problém ovšem nastává v okamžiku, kdy se ukáže, že jde například o syrské dítě. Tam ještě exoskeleton nedorostl. To, jak se k dítěti zachováme, určuje jeho cestovní pas - jestli je české, ze zemí EU nebo z třetích zemí.

V budoucnu by tedy mělo být jedno, odkud dítě pochází, systém by se o všechny postaral stejně?

Kdyby systém zdravotnictví fungoval podobně jako internet, tedy byl propojený a odnárodněný, tak bychom se navzájem informovali v otázkách zdraví a zdravotnictví včetně hlášení počátků pandemie. Dosud jsme se v rámci Evropy integrovali hlavně ekonomicky. Teď to ale vypadá, že dalším motorem celoplanetární integrace bude dost možná právě zdravotnictví. Pochopili jsme, že to musíme řešit jako lidstvo. Dokud bude část světa, kde bude epidemie narůstat, jsme v nebezpečí všichni.

Jak by ten globální zdravotnický systém fungoval prakticky?

Museli bychom sjednotit statistiky, mít jednotné informace, umět je vyhodnotit a podle toho stanovit společná pravidla. Časem by se ustanovilo minimální zdravotní pojištění pro děti na celém světě. Každé dítě by při narození získalo poukázku, která by se dala proměnit za zdravotnické služby. To samé by mohlo fungovat ve školství. Svým narozením by dítě získalo nárok na řekněme sto tisíc korun z tohoto globálního fondu a za ty by si koupilo vzdělání, ať už v České republice, v Ghaně nebo kdekoli jinde. Nemusela by se nutně zavádět planetární minimální mzda, o které se teď také hovoří. Celosvětová infrastruktura zdravotnictví a školství by se vystavěla skrze minimální fond dítěte. Myslím, že se toho dožijí až naše vnoučata.

Základní nepodmíněný příjem má řešit budoucí nezaměstnanost, kterou přinese digitalizace a robotizace. Problém nezaměstnaných fond pro děti nevyřeší.

Myšlenka garantovaného příjmu se mi nikdy nepozdávala. Jako filosof nevím, jestli je smyslem člověka zahálet, být pasivní a dostávat za to peníze. Ekonomicky a psychologicky to podle mě správné není. Být užitečný a překonávat se, dělat věci, o kterých bych nemyslel, že je zvládnu, je smyslem bytí, a ne se neustále hledat. A jestli se člověk chce hledat, ať se hledá pořádně a minimální příjem je testován vzděláváním se.

Takže dávka podmíněná studiem nebo rekvalifikací?

Ano, základní mzdu bych podmínil vzděláváním, takže by člověk nedostával podporu v nezaměstnanosti, ale stipendium. Uvedu příklad. Jsem řidič Uberu, ale kvůli karanténě nemám koho vozit. Od státu dostanu stipendium, garantovaný příjem, ale musím se vzdělávat. Řeknu si: Vždycky mě bavil film, připravovat sushi, cokoli. Přihlásím na kurz angličtiny nebo teorie filmu a výstupem bude jazyková zkouška nebo esej porovnávající použití kamery ve filmech Davida Lynche a George Lucase. Já jsem se teď během karantény naučil čalounit.

Nepovídejte! Pomocí tutorialů na Youtube? A dá se na tom sedět?

Jasně. Syn zase pochytil základy japonštiny z kreslených seriálů. Takže za rok se skutečně lze naučit nové věci. Lidé by se pak vraceli do ekonomiky vzdělanější, poučenější. Ale ne, aby dostávali peníze za nic, jak navrhuje minimální nepodmíněný příjem.

Takže manuálně pracující, pro které jednou nebude práce, se budou celý život „jen" vzdělávat?

A také vykonávat nové manuální, sofistikovanější práce. Robotizace neznamená, že manuální práce pro lidi vůbec nebudou. Ale budou individualizovanější, sofistikovanější. Lidé nebudou pracovat v továrnách, ale přijdou k vám domů, třeba vyčalounit nábytek.

Takové práce ale zdaleka nebudou stačit pro všechny, obzvlášť při stále stoupajícím celosvětovém počtu obyvatel. Co budou dělat - kromě vzdělávání se - ti ostatní?

K vymizení manuální práce dojde až časem, tipuji za dvě stě let. Pak bude manuální práce čistě jen koníček. Stejně jako je dnes jízda na koni. Dříve to byla nutnost, jediný dopravní prostředek. Manuální práce bude rarita, zpestření. Práce budoucnosti bude podle mě psychologicko-intelekto-duševno-umělecky zaměřená. ■

Tomáš Sedláček

Vystudoval teoretickou ekonomii na FSV UK. Ve věku 24 let se stal ekonomickým poradcem prezidenta Václava Havla. Byl stipendistou na Yale University a členem Světového ekonomického fóra. Je dlouholetým členem Národní ekonomické rady vlády (NERV). V současné době působí jako hlavní makroekonomický stratég ČSOB a přednáší na Metropolitní univerzitě Praha. Pravidelně přispívá do médií, publikuje knihy a přednáší. Jeho první kniha Ekonomie dobra a zla obdržela německou cenu za ekonomickou knihu roku a byla přeložena do 23 jazyků.

Zpět

Přibylo 21 126 nově nakažených. Reprodukční číslo se vrátilo zpět nad jedničku URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 02.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Lidovky.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 08:28, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

V Česku ve středu přibylo 21 126 potvrzených případů koronaviru, víc než před týdnem. Po úterním mezitýdenním poklesu, byl tentokrát přírůstek proti minulé středě asi o 3 100 vyšší. V nemocnicích bylo ve středu s koronavirem 6 561 pacientů, z nich 1 064 bylo v těžkém stavu.

S přírůstkem nakažených se incidenční číslo dostalo zpět nad 1 200.

K dnešku na 100 000 obyvatel za sedm dní připadá 1 222 nově potvrzených nákaz, předchozí den to bylo 1 194. Vyplývá to z údajů na webu ministerstva zdravotnictví. Hodnota čísla R mírně stoupla na 1,01.

V posledních dvou týdnech denní počet nově nakažených v šesti dnech překročil 20 000. Nejvyšší za celou dobu epidemie byl minulý čtvrtek, kdy se dostal ke 28 000. Podle matematickým modelů hrozí v příštích týdnech zahlcení nemocnic.

Počet hospitalizovaných s onemocněním covid-19 v mezitýdenním srovnání ve středu stoupl zhruba o 400, proti úterý, kdy podle revidovaných dat vyžadovalo nemocniční péči 6 845 pacientů, ale asi o 300 klesl. Nakažených v těžkém stavu je v nemocnicích už třetí den víc než tisícovka.

Některé nemocnice už v minulých dnech ohlásily, že jsou na hraně své kapacity. Z několika zařízení se nakažení převáželi většinou do Prahy. Premiér v demisi Andrej Babiš (ANO) v úterý novinářům řekl, že zdravotnictví má nyní ještě rezervu ke zvládnutí covidové epidemie. Má ale výpadek tisícovek zdravotníků, kteří jsou na nemocenské či na ošetřovném. Výpadek personálu by podle něj mohl komplikovat péči i chystané masivnější očkování.

On-line reportáž 07:48

Nejhorší epidemická situace setrvává v Olomouckém kraji, kde je 1 666 nakažených na 100 tisíc obyvatel. Druhým nejzasaženějším regionem je Zlínský kraj s incidencí 1 605. Naopak nejpříznivější situace panuje v Karlovarském kraji s 449 nakaženými na 100 tisíc obyvatel.07:37

V Německu testy za poslední den koronavirovou infekci prokázaly u dalších 73 209 lidí, před týdnem jich bylo skoro 76 000. Vyplývá to z údajů, které zveřejnil Institut Roberta Kocha. Sedmidenní incidence, která udává počet nově nakažených na 100 000 obyvatel činí 439,2 a třetí den v řadě mírně klesla.07:20

Některé vysokoškolské fakulty v Praze kvůli zhoršení epidemické situace v posledních dvou týdnech začaly učit on-line. Pouze distančně učí od tohoto pondělí například Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, na Fakultě sociálních věd UK převedly na on-line výuku velké přednášky a na Právnické fakultě UK mají takzvanou hybridní výuku, která kombinuje distanční a prezenční vzdělávání. Distanční výuku umožnila kvůli epidemii částečně i Vysoká škola chemicko-technologická.06:55

U pacientů, kteří přežili těžký průběh onemocnění covid-19, existuje asi dvakrát vyšší riziko, že zemřou v následujícím roce, než u lidí, kteří se koronavirem nenakazili vůbec nebo měli jen mírný průběh nemoci. Vyplývá to ze studie, kterou zveřejnil odborný časopis Frontiers in Medicine. Vyšší pravděpodobnost úmrtí je podle vědců nejspíš způsobená tím, že závažný průběh covidu-19 může významně oslabit celkový zdravotní stav nakaženého.06:40

Zdravotníci dosud podali téměř 13,6 milionu dávek vakcíny. Ve středu se jejich počet zvýšil o 83 765, což je zhruba o 24 000 víc než před týdnem. Na očkování první dávkou přišlo ve středu necelých 13 000 lidí, podobně jako v úterý. Třetích posilujících dávek bylo asi o 14 000 víc než v úterý, dostalo ji asi 60 000 lidí.

přejít na online

Zdravotníci dosud podali téměř 13,6 milionu dávek vakcíny. Ve středu se jejich počet zvýšil o 83 765, což je zhruba o 24 000 víc než před týdnem. Na očkování první dávkou přišlo ve středu necelých 13 000 lidí, podobně jako v úterý.

Třetích posilujících dávek bylo asi o 14 000 víc než v úterý, dostalo ji asi 60 000 lidí. Vakcinaci by měla podpořit iniciativa Lékaři pomáhají Česku, která chce kapacity očkovacích center doplnit možností nechat se očkovat ve vyhrazenou dobu v kterékoliv ordinaci zapojeného lékaře. Iniciativa si dala za cíl urychlit očkování třetími dávkami vakcíny.

300. Zhruba tolik se přihlásilo lékařů k proočkování milionu lidí za týden

Laboratoře ve středu provedly zhruba 112 000 testů, asi o 16 500 méně než před týdnem. Údaje o provedených testech z předchozího dne se ale ve statistikách projevují se zpožděním. Podle průběžných statistik se ve středu v mezitýdenním srovnání podíl pozitivních vzorků v případě preventivních testů zvýšil na 9,92 procenta, o týden dříve byl necelých sedm procent.

U takzvané diagnostické indikace, kdy jsou testováni lidé vykazující příznaky, pozitivita stoupla z 28 procent na 37,63 procenta. U epidemiologické indikace, kdy se testují lidé kvůli kontaktu s nakaženým, potvrdily testy nákazu u 17,34 procenta lidí, což je asi o čtyři procentní body více než před týdnem.

Od loňského března, kdy se v ČR potvrdily první nákazy novým typem koronaviru, se nemoc covid-19 prokázala 2 193 289 krát, přičemž nejhorší situace panovala v právě skončeném měsíci listopadu. Celkový počet pozitivních testů dosáhl v uplynulém měsíci epidemie přes 405 000.

Foto:
Klienti Ružinovského domu pro seniory čekají na třetí posilující dávku očkování. (26. října 2021)
Profimedia.cz

Čtvrtek 2. prosince 2021, svátek má Blanka
Aktivovat Premium za 1 Kč
Přihlásit
LIDOVKY.cz
Události
Názory
Magazín
Kultura
Orientace
Seriály
Video
Obrazem
ČESKO
Přibylo 21 126 nově nakažených. Reprodukční číslo se vrátilo zpět nad jedničku
V Česku ve středu přibylo 21 126 potvrzených případů koronaviru, víc než před týdnem. Po úterním mezitýdenním poklesu, byl tentokrát přírůstek proti minulé středě asi o 3 100 vyšší. V nemocnicích bylo ve středu s koronavirem 6 561 pacientů, z nich 1 064 bylo v těžkém stavu.
2. prosince 2021 7:10
0 příspěvků
S přírůstkem nakažených se incidenční číslo dostalo zpět nad 1 200. K dnešku na 100 000 obyvatel za sedm dní připadá 1 222 nově potvrzených nákaz, předchozí den to bylo 1 194. Vyplývá to z údajů na webu ministerstva zdravotnictví. Hodnota čísla R mírně stoupla na 1,01.
Sedmidenní incidence neočkovaných a očkovaných
Neočkovaní
Očkovaní
2100
1800
1500
1200
900
600
300
0
16. 10. 21
23. 10. 21
30. 10. 21
6. 11. 21
13. 11. 21
20. 11. 21
27. 11. 21
V posledních dvou týdnech denní počet nově nakažených v šesti dnech překročil 20 000. Nejvyšší za celou dobu epidemie byl minulý čtvrtek, kdy se dostal ke 28 000. Podle matematickým modelů hrozí v příštích týdnech zahlcení nemocnic.
Počet hospitalizovaných s onemocněním covid-19 v mezitýdenním srovnání ve středu stoupl zhruba o 400, proti úterý, kdy podle revidovaných dat vyžadovalo nemocniční péči 6 845 pacientů, ale asi o 300 klesl. Nakažených v těžkém stavu je v nemocnicích už třetí den víc než tisícovka.
Počty nově hospitalizovaných podle stupně očkování
Neočkovaní
První dávka
Druhá dávka
Posilující dávka
1,000

Zpět

Tip na vánoční dárek: Kniha „Povídání Anny Hogenové s Bárou Nesvadbovou“ URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 02.12.2021, Zdroj: vecerni-praha.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 08:49, RU / měsíc: 186 253, RU / den: 13 256, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,15

Rozhovor publicistky a spisovatelky Báry Nesvadbové s profesorkou Annou Hogenovou, filozofkou a fenomenoložkou.

Dvě ženy si povídají o podstatě ženství, roli žen v dnešní společnosti, o tom, jak těžké je prosadit se jako žena v mužském světě a skloubit přitom rodinu s kariérou, o současné rodině, o lásce i zrádné kráse. Nezůstávají ale jen u takzvaně ženských témat, jejich rozhovor přesahuje do filozofie, mluví o současném světě a jeho nejistotách, odpovědnosti, o tom, jak svět proměnila pandemie covidu-19, ale i o nemocích a o tom, jak těžké je naučit se sebelásce.
Rozhovor, kde na každou otázku existuje odpověď, ale jehož otázky i odpovědi nutí čtenáře přemýšlet a vyvolávají v nich další otázky. Na ty už si ale musí každý odpovědět sám.
Ukázka z knihy (z Předmluvy Zdeňka Svěráka SETKÁNÍ S MOUDROU PANÍ):
Profesorka Anna Hogenová se kdysi jmenovala Anička Tomanová a studovala na žateckém gymnáziu, kde jsem byl jejím češtinářem. Jestliže tedy shledáte její jazyk kultivovaným, mám na tom možná zásluhu, najdete-li nedostatky, nesu na tom vinu. Rozhodl jsem se, že zpřehledním svou preambuli tak, že slova paní profesorky budou tučná a moje hubená. Vždycky jsem se až trapně dobře učila. To je pravda. Kdybych byl tušil, že z Aničky vyroste uznávaná vysokoškolská osobnost, věnoval bych jí větší péči. Ale zřejmě to nebylo zapotřebí. Její jazyk, její hledání výrazu, kterým by nejpřesněji a srozumitelně vyjádřila, co ví, jsou obdivuhodné.
Člověk je rozhovor se světem. Takhle stručně nás dokáže definovat. Také tato knížka je rozhovor. Zpovídaná je ostřelována otázkami všeho druhu a cítí se na tom kolbišti jako ryba ve vodě. Jako při svých přednáškách. Otázky jsou pro filozofii důležitější než odpovědi, tvrdí. Filozofie je ve skutečnosti láskou k myšlení při předávání myšlení studentům. Filozofie je vždycky filozofií výchovy.
Při čtení jejích úvah o světě a o nás jsem se neubránil pocitu, že se tu snoubí hluboké vzdělání s pokorou. Člověk se nedá studovat jako kámen nebo věc. Tady nastupuje poznávání téhož týmž. Jsou věci, které nemůžeme vědět . Svět je plný věcí bez příčiny. Ne všechno je kauzalita.
V rozhovoru dojde i na otázky dneška. Odpovědi jsou nemilosrdně upřímné Dnešní mladí lidé nevědí, co nevědí. A ani nevědí, že by měli vědět, že něco nevědí. A najednou přicházejí do politiky. Upřímnost je vlastně nejvýraznějším povahovým rysem této knížky.
A je to upřímnost varující i povzbudivá. Jsem se současným světem hodně nespokojená, ale přesto si myslím, že můžeme žít šťastně.
Anna Hogenová (*1946) je česká filozofka a fenomenoložka. Je spoluautorkou knihy Žít z vlastního pramene . Na gymnáziu v Žatci patřil mezi její učitele i Zdeněk Svěrák, absolvovala FTVS a FFUK. Je akademickou pracovnicí s titulem profesorka. Přednáší na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy, na Pražské vysoké škole psychosociálních studií a na Husitské teologické fakultě Univerzity Karlovy, kde je vedoucí Katedry filozofie. Zabývá se tématy jako pravda, pohyb, tělo, tělesnost a filozofie sportu.
Barbara Nesvadbová (*1975) je česká spisovatelka a novinářka. Absolvovala Fakultu sociálních věd UK, obor žurnalistika a masová komunikace. Poté pracovala jako šéfredaktorka časopisů Xantypa a Playboy , měla televizní pořady Tváří v tvář a Muži podle Nesvadbové a rádiový Zrcadlo Báry Nesvadbové . Sedmnáct let byla šéfredaktorka české edice prestižního módního časopisu Harper's Bazaar
Je autorkou celé rady knižních publikací, podle knihy Bestiář (2007) vznikl i stejnojmenný film. Bestsellerem roku se stal Pohádkář (2009), jenž se také dočkal filmové podoby. Z dalších titulů jmenujme např. Přítelkyně Pralinky Momentky Hovory s doktory I. a II. (2019 a 2020) či Iluze
Je patronkou UNICEF, v roce 2017 podnikla misi do Rwandy s cílem podpory místních žen a sirotků. Zároveň založila Nadační fond Be Charity , který postiženým spoluobčanům, primárně dětem s fyzickým či mentálním handicapem, přispívá na rehabilitace a rehabilitační pomůcky.
Knihu vydává nakladatelství Universum (

NEXT STORY
Česko považlivě táhne dolů čipový hladomor a zdražující ropa

PREVIOUS STORY
BILLA představuje adventní kalendář plný výrobků zdarma

ZPRÁVY Z DOMOVA

BILLA představuje adventní kalendář plný výrobků zdarma
1.12.2021
BILLA představuje další aktivitu ze své vánoční kampaně – adventní kalendář BILLA. Od […]

Výstaviště České Budějovice má nový pavilon pro 850 lidí. Hostil již filharmoniky i traktory
1.12.2021
Areál Výstaviště České Budějovice se postupně mění. Jako první prošel rekonstrukcí […]

Sbírka Srdce dětem letos přinesla rekordních 43 000 000 korun
1.12.2021
Letošní sbírka Srdce dětem předčila veškerá očekávání a rodinám s nemocnými dětmi vynesla […]

POČASÍ

Denní horoskop

Astrologova středa 1.12.2021 – Jak se cítíme
Prosinec začíná zajímavě. Slunce s Merkurem ve Střelci jsou v příznivém sextilu se […]

BENEFIČNÍ KONCERT HRANÍ PRO HRANÍ

LITERATURA

Tip na vánoční dárek: Kniha „Povídání Anny Hogenové s Bárou Nesvadbovou“

BY REDAKCE · 2.12.2021

Rozhovor publicistky a spisovatelky Báry Nesvadbové s profesorkou Annou Hogenovou, filozofkou a fenomenoložkou. Dvě ženy si povídají o podstatě ženství, roli žen v dnešní společnosti, o tom, jak těžké je prosadit se jako žena v mužském světě a skloubit přitom rodinu s kariérou, o současné rodině, o lásce i zrádné kráse. Nezůstávají ale jen u takzvaně ženských témat, jejich rozhovor přesahuje do filozofie, mluví o současném světě a jeho nejistotách, odpovědnosti, o tom, jak svět proměnila pandemie covidu-19, ale i o nemocích a o tom, jak těžké je naučit se sebelásce.

Rozhovor, kde na každou otázku existuje odpověď, ale jehož otázky i odpovědi nutí čtenáře přemýšlet a vyvolávají v nich další otázky. Na ty už si ale musí každý odpovědět sám.

Ukázka z knihy (z Předmluvy Zdeňka Svěráka SETKÁNÍ S MOUDROU PANÍ):

Profesorka Anna Hogenová se kdysi jmenovala Anička Tomanová a studovala na žateckém gymnáziu, kde jsem byl jejím češtinářem. Jestliže tedy shledáte její jazyk kultivovaným, mám na tom možná zásluhu, najdete-li nedostatky, nesu na tom vinu.

Rozhodl jsem se, že zpřehledním svou preambuli tak, že slova paní profesorky budou tučná a moje hubená. ***Vždycky jsem se až trapně dobře učila.*** *To je pravda. Kdybych byl tušil, že z Aničky vyroste uznávaná vysokoškolská osobnost, věnoval bych jí větší péči. Ale zřejmě to nebylo zapotřebí. Její jazyk, její hledání výrazu, kterým by nejpřesněji a srozumitelně vyjádřila, co ví, jsou obdivuhodné.*

Člověk je rozhovor se světem. *Takhle stručně nás dokáže definovat. Také tato knížka je rozhovor. Zpovídaná je ostřelována otázkami všeho druhu a cítí se na tom kolbišti jako ryba ve vodě. Jako při svých přednáškách.* ***Otázky jsou pro filozofii důležitější než odpovědi, tvrdí. Filozofie je ve skutečnosti láskou k myšlení při předávání myšlení studentům. Filozofie je vždycky filozofií výchovy.***

Při čtení jejích úvah o světě a o nás jsem se neubránil pocitu, že se tu snoubí hluboké vzdělání s pokorou. Člověk se nedá studovat jako kámen nebo věc. Tady nastupuje poznávání těhož týmž. Jsou věci, které nemůžeme vědět. ***Svět je plný věcí bez příčiny. Ne všechno je kauzalita.***

V rozhovoru dojde i na otázky dneška. Odpovědi jsou nemilosrdně upřímné. ***Dnešní mladí lidé nevědí, co nevědí. A ani nevědí, že by měli vědět, že něco nevědí. A najednou přicházejí do politiky. Upřímnost je vlastně nejvýraznějším povahovým rysem této knížky.***

A je to upřímnost varující i povzbudivá. ***Jsem se současným světem hodně nespokojená, ale přesto si myslím, že můžeme žít šťastně.***

Anna Hogenová (*1946) je česká filozofka a fenomenoložka. Je spoluautorkou knihy *Žít z vlastního pramene*. Na gymnáziu v Žatci

PŘÁTELSKÉ MĚSTO PLZEŇ

Západočeská metropole láká na zážitkový program Plzeňské hotelové noci
25.11.2021
Kam v zimě vyrazit na víkend plný zážitků a kultury? Do Plzně! Západočeská metropole láká […]

Svatomartinský pivovar Velké Popovice s vůní husí paštiky a degustací piva
10.11.2021
V pivovaru Velké Popovice si o svatomartinském víkendu přijdou na své i milovníci […]

V minipivovaru Proud proběhlo slavnostní požehnání varny a odhalení pivovarského zvonu a kříže
7.11.2021
Minipivovaru Proud v Plzni požehnal plzeňský biskup Mons. Tomáš Holub. Součástí […]

GASTRO OKÉNKO

Vánoční tipy, čím potěšit milovníky dobrého jídla i nadšené gurmány
Jak zaujmout opravdového gurmána? Darujte mu […]

NATURA – PŘÍRODA KOLEM NÁS

Vánoční výstava ovoce v pražském Domě ochránců přírody
1.12.2021
Od čtvrtka 2. prosince si můžete prohlédnout výstavu v pražském Domě ochránců přírody […]

Vánoční pohoda se psím kamarádem
30.11.2021
Taky už se nemůžete dočkat, až bude Štědrý den a všechen ten předvánoční stres budete mít […]

Na ptačí „špeky“ nemusíte číhat v přírodě. Padají totiž do záchranných stanic
28.11.2021
Třicet králíčků, dvanáct sluk, tři lelci, dva jíkavci, dva vodní chřástalové… to není […]

ANNOVINO LEDNICE

Zpět

Přepis: Jak to vidí Jiří Pondělíček – 1. prosince 2021 URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 01.12.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 09:11, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,44

Hostem byl amerikanista Jiří Pondělíček.

Zita SENKOVÁ, moderátorkaPříjemný den přeje Zita Senková. Dnešní pozvání přijal Jiří Pondělíček, z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Já vás zdravím, dobrý den.Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKDobrý den.Zita SENKOVÁ, moderátorkaVěnovat se budeme například čtyřsetleté tradici, současnému postavení původních obyvatel Ameriky i jedné analýze DNA. Přeji nerušený poslech. Spojené státy se chtějí na novou variantu koronaviru připravit testováním, očkováním, případně vývojem upravených vakcín proti covidu-19. Šéf Bílého domu prezident Joe Biden včera Američanům představil plán, jak zvládnout variantu omikron. Podle něj je důvodem k obavám nikoliv však k panice. Pane Pondělíčku, jak Američané vůbec v těch posledních dnech reagují na nejnovější vývoj, co se týče vlastně této nové varianty, která se objevila?Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKNa to ohlášení nové varianty omikronu, která má být výrazně nakažlivější, tak zareagoval vlastně nejdřív Wall Street, a to jiným propadem akcií, který se už zřejmě podařilo, podařilo vyrovnat. Řekl bych, že to možná trošku i reflektuje tu náladu ve společnosti. To znamená, bylo tam nejdřív nějaké znepokojení. Teď nějaký mírný optimismus nebo uklidnění, že to snad nebude, nebude tak zlé. Ony ty zprávy jsou takové rozporuplné nebo samozřejmě ta infekčnost to je asi bezesporu, že ta varianta je infekčnější. Nicméně některé zprávy přímo z Jihoafrické republiky mluví o tom, že by snad nemusela být tak ničivá. To znamená ta smrtnost na ní by mohla být nižší než třeba u delty, což by byla vlastně dobrá zpráva. Takže myslím, že zatím je to určité vyčkávání. Ten recept, který Joe Biden představil, tak si myslím, že se nějak výrazně neliší od toho současného, současného postupu. Americká vláda bude dál se snažit tlačit na očkování. Dál se bude snažit dodržovat kapacity testování, trasování. A navíc v posledních několika týdnech podepsala smlouvy za miliardy dolarů, na nákup vlastně nějakých zatím ještě, nebo ne oni to nejsou experimentální léky, jsou to podobně jako vakcíny, mají to nouzové schválení v použití. Jsou to nové, nová, nová antivirotika od například i společnosti Pfizer. Takže s pomocí vlastně tady těchto, tady těchto nástrojů si myslím, že se budou snažit vyrovnat s tou pandemií.Zita SENKOVÁ, moderátorkaTakže zatím nechystají Spojené státy nějaký nový lockdown?Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKOno to půjde těžko uskutečnit, což si uvědomuje zřejmě i Joe Biden, protože vlastně ty lockdowny jsou v gesci jednotlivých nebo guvernérů jednotlivých států. Takže je to, bylo to vidět třeba během léta, kdy Florida si, Florida si někdy v srpnu, dejme tomu na přelomu srpna a září prožila zatím asi nejničivější vlnu koronaviru, ale tamní guvernér republikán /nesrozumitelné/ odmítal jakákoliv, jakákoliv opatření. Vlastně dokonce je i celostátní výnosem zakázal a prezident s tím nemohl vlastně dělat vůbec nic. Takže prezident by asi teoreticky mohl nařídit nějakou uzávěru federálních úřadů, parků a různých dalších institucí. Nicméně k takhle extrémnímu kroku si myslím, že se zatím, zatím nechystá.Zita SENKOVÁ, moderátorkaMinulý týden Američané hodně cestovali a také se setkávali, na rozdíl od toho loňského roku, kdy spíše teda nějak distančně slavili velký svátek, Den díkůvzdání. Poslední čtvrtek v listopadu už 400 let si vlastně připomínají oslavu první úrody, o kterou se dělili poutníci, první američtí osadníci a původní obyvatelé Ameriky. Loni vlastně ještě nebyly schváleny vakcíny proti covidu. Takže vynahradily si to ty rodiny a přátel letos, pane Pondělíčku?Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKJá aspoň myslím, co jsem viděl ta data předběžná, tak to cestování se nevrátilo úplně do normálu, ale bylo vyšší než než loni. Nicméně samozřejmě tam můžou hrát roli i jiné vlivy. Přece jenom i Ameriku zasáhlo, zasáhla vlna zdražování. A to jak zdražování třeba energií, životních nákladů ale i třeba paliv, což pro mnoho Američanů určitě byla citelná rána, pro jejich plány cestovat na Den díkuvzdání, protože velká část Američanů nebo nejsou jenom Američané, kteří létají za svými příbuznými na Den díkůvzdání, ale mnoho jich jezdí autem, byť třeba na docela velké vzdálenosti a mnoho z nich si to zjevně letos muselo odpustit, spíše, spíše z těch finančních důvodů, ne že by se třeba báli nákazy a tak dále. Já bych jenom chtěl upozornit, ta tradice je komplikovanější. Ono jde ta, v tom, v té moderní podobě jakou Američané znají, tak to neprobíhá 400 let ty oslavy.Zita SENKOVÁ, moderátorkaJistě.Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKAle spíš až od 19. století.Zita SENKOVÁ, moderátorkaJak se tedy vyvíjela ta tradice?Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKJe otázka, o jakém díkůvzdání vlastně vůbec chceme mluvit, protože díkuvzdání bylo vlastně poměrně silnou náboženskou tradicí v různých puritánská sektách už předtím, ale spíše než nějaká velká oslava a velká hostina. Tak, tak šlo vlastně spíš o dny strávené v modlitbách. Často bylo součástí naopak půst, který pak teprve tedy mohl být třeba ukončen nějakou hostinou. A bylo to dávání díků bohu. To díkůvzdání, které znají Američané dnes, tak je založené na, na mýtu o tedy tom setkání těch domorodých kmenů nebo i jednoho kmene příslušný kmene /nesrozumitelné/ a puritánů, které tedy oni zachránili před hladem tím, že je naučili pěstovat, pěstovat tamější plodiny. Ono se to zakládá částečně na pravdě, protože je pravda, že /nesrozumitelné/, kteří Angličané viděli jako možné užitečné spojence v boji proti svým jiným, tedy domorodým rivalům, tak jim dovolili usadit se na, na, na, na tom území, a dokonce je tedy naučili, jak obdělávat plodiny. Nicméně na to první díkuvzdání oni pozváni nebyli. A přišli tam, až když se z té, z té osady začala ozývat střelba. Protože součástí té jejich dohody bylo i to, že si vlastně obě komunity budou pomáhat v oblasti bezpečnosti. Takže na té, na té hostině se najednou objevilo asi 90 indiánských válečníků ozbrojených. Ti teprve zpětně tedy vlastně dostali nějaké pozvání sami, sami přinesli potom zpětně nějaké jídlo a té hostiny se účastnili. Ale rozhodně to tedy neodpovídá tomu úplně mýtu, který se, který se potom okolo toho vybudoval.Zita SENKOVÁ, moderátorkaMimochodem Joe Biden 15. listopadu pozval do Bílého domu 570 kmenových náčelníků. Jaký je vůbec pohled původních obyvatel na Den díkůvzdání?Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKJejich pohled je spíše negativní, protože třeba právě i pro ty potomky kmene /nesrozumitelné/, kteří stále tedy žijí v nové Anglii, tak i třeba nějaká ta dočasná politická aliance, kterou jejich předkové s Angličany uzavřeli, tak vlastně nedopadla dobře. Potom došlo k velké, velké válce mezi indiány a kolonisty o pár, o pár dekád později. Byla to takzvaná válka krále Filipa. Což byl vlastně možná nejkrvavější konflikt mezi kolonisty a domorodými obyvateli. A následovalo několik set let různých omezení, nuceného vystěhovávání a podobně. Takže oni to díkůvzdání nemají příliš důvod slavit. Četl jsem hezký článek od jednoho právě příslušníka kmene /nesrozumitelné/, který říkal, pojďme díkůvzdání slavit, ale pojďme se zbavit toho škodlivého mýtu a pojďme se soustředit na to, co nás skutečně spojuje. A tím, co podle něj potomky kolonistů a potomky domorodců spojuje, tak je právě jídlo. On tam velice krásně popisuje, jak vlastně všechny ty, všechny ty pokrmy, které se na díkůvzdání konzumují tradičně, tak vlastně vychází z těch surovin, tam místních vlastně vychází částečně z tradice domorodých kmenů, částečně z tradice, z tradice kolonistů. Myslím tím způsoby úpravy a že právě jídlo by mohlo být to, a to, vlastně ten původní smysl. To znamená, poděkovat za hojnost a poděkovat za to jídlo zemi, bohu. Tak, aby mohl ten, ten nový smysl toho svátku.Zita SENKOVÁ, moderátorkaA myslíte, že takto to Američané všichni nebo teda většina vnímají. Jak jste to popsal to poděkování.Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKJá myslím, že úplně ne, protože to takhle samozřejmě ono ten svátek, myslím dnes už pro spoustu lidí nemá úplně nějaký velký politický náboj. Ten také v té současné podobě vlastně byl uzákoněn během občanské války a bylo to jednak tedy nějaká snaha povzbudit morálku národa. Jednak byl to vlastně takový trošku, byla součást, byla to součást toho kulturního souboje o americké kořeny, jestli důležitější pro tu americkou tradici byli ti puritánští osadníci na severu a nebo ti osadníci okolo nebo /nesrozumitelné/ dnešní Virginii. A tady ten svátek měl vlastně zase podpořit ten narativ o těch, o těch puritánech, kteří přijeli tedy osídlit tu novou zemi. Nicméně myslím si, že dneska už to takhle mnoho lidí nevnímá. Jak jste správně řekla na začátku, ten svátek je hodně, hodně založený na setkávání i širších rodin. Takže řekl bych, že dneska pro většinu obyvatel, tak už to

možná ten ani původní, ani ten význam z 19. století nemá a jde opravdu spíš o to, setkat se s rodinou, najíst se a popovídat si.Zita SENKOVÁ, moderátorkaAno, je to pořád, tedy pane Pondělíčku, ten slavný krocan, sladké šťouchané brambory dýňové, pekanové koláče?Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKAno, to se, to jídlo se opravdu moc nemění. To je právě, na to poukazoval i v tom článku, že vlastně, jestli je v té tradici něco poměrně stále, tak je to právě tohle to, že to jsou vlastně všechno pochutiny, některé jsou tam, jsou tam domácí. Takže já myslím, že to, to menu se samozřejmě někdy výhledově měnit může, ale zatím to nevypadá, že by byly nějaké nové silné trendy v tom, co by to mělo nahradit.Zita SENKOVÁ, moderátorkaKonstatuje Jiří Pondělíček z Katedry severoamerických studií při Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Jakou politiku ve směru k původním obyvatelům prosazuje Joe Biden? Kromě toho, jak už jsem řekla, že pozval do Bílého domu kmenové náčelníky, tak vlastně jako vůbec první americký prezident vyhlásil za federální národní svátek den domorodého lidu, a to na 12. říjen, což je vlastně výročí objevení Ameriky v roce 1492.Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKJe to, je to vlastně bych řekl snaha o nějakou vstřícnější politiku těm domorodým obyvatelům. Nicméně není to jenom otázka politiky prezidenta. Já si myslím, že ta, ta nálada, nebo to vnímání se v Americe postupně mění na všech úrovních. Zajímavé v tomhle ohledu je, byl, byl třeba, bylo třeba rozhodnutí Nejvyššího soudu poměrně nedávné v případu, který se týkal tedy u indiánských rezervací nebo u zemí, která byla přiřknuta těm domorodým obyvatelům na, ve státě Oklahoma. A to rozhodnutí, to rozhodnutí bylo ve prospěch těch původních obyvatel nebo těch domorodců, kterým americká vláda před tady vyhnáním z východu nebo odsunutím z východu slíbila půdu a pak to podle rozhodnutí Nejvyššího soudu nedodržela a kongres stále nerozhodl jinak. Takže vlastně rozhodl o tom, že velká část východní Oklahomy je indiánským území nebo indiánskou rezervací. Takže ten, ten přístup se postupně mění. Je otázka jak, jakým směrem se to vydá dál. Mnohé ty původní nebo ty uznávané kmeny, federální uznávané kmeny se snaží o to, aby vlastně s nimi vláda Spojených států amerických jednala nikoliv jako s nějakými podřízenými národy. Ale aby třeba právě vztahy s nimi mělo v gesci state department, tedy ministerstvo zahraničí a nikoliv, nikoliv ten úřad pro indiánské záležitosti a tak dále. Tak to si myslím, že to se asi v dohledné době nestane, ale ten posun a ta snaha zahrnout ten jejich příběh, nebo zohlednit ten v tom celoamerické příběhu právě i roli těch původních obyvatel je, je, je silnější.Zita SENKOVÁ, moderátorkaJaké je tedy jejich postavení ve společnosti?Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKTo se, to se, to se v historii měnilo. Ono vlastně i se dá říct, že to bylo kmen od kmene. Některé kmeny dostaly příležitost, aby, aby jejich příslušníci tedy byli americkými občany dřív. Nicméně až ve dvacátých letech dvacátého století došlo k tomu, že vlastně byly, byly alespoň na papíře vlastně zrovnoprávněni příslušníci kmenů. Staly se plnoprávnými americkými občany. Zároveň ty kmeny, pokud jsou tedy federálně uznávané a pokud mají tedy svá území. Tak se dá říct, že jsou v mnoha ohledech v pozici jednotlivých států. Mají třeba vlastní soudy na svém území vykonávají vlastní třeba nebo na jejich území platí vlastní trestní právo a tak dále a tak dále. Ta, ta, ta diskriminace nebo ty potíže v současnosti samozřejmě nejsou dané jenom tím, co je napsáno v nějakých zákonech a nějakou dáno legislativou, ale mnoho těch problémů, kterým ty komunity čelí, tak jsou spíš ekonomického rázu. Ta území jsou málo rozvinutá. Je tam většinou mizerná infrastruktura. Někteří domorodí obyvatelé měli problém třeba hlasovat ve volbách, protože tam oficiálně neexistují adresy. Takže byl problém ztotožnit ty jejich volební lístky. Těch problémů je samozřejmě celá řada. A pokud by se Joe Biden a jeho administrativa odhodlali, je skutečně nějakým způsobem řešit, tak si myslím, že by to byl pozitivní krok.Zita SENKOVÁ, moderátorkaPtám se i proto, že například podle amerického centra pro kontrolu a prevenci nemocí je úmrtnost na covid-19 mezi původním obyvatelstvem Spojených států více než 2× vyšší než u ostatních Američanů. Pane Pondělíčku, existují i na třeba v tomto směru nějaká osvěta, podpůrné programy i sociální, když bych se teda vrátila celkově v podstatě k postavení původních obyvatel.Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKOno to, ono to souvisí.Zita SENKOVÁ, moderátorkaVšechno se vším vlastně.Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKTak, ale, ne, že ta, ta, ten nepoměr třeba v počtu úmrtí, tak souvisí určitě s vlastně sociální situací, s nedostupností zdravotní péče pro mnohé příslušníky těch původních kmenů. Koneckonců podobná diskrepance je pozorovatelná třeba v případě bílých Američanů, Afroameričanů. Byť si myslím, že není tak, tak drastická. Souvisí to s těmi sociálními, ekonomickými problémy, o kterých jsem, o kterých jsem mluvil. A samozřejmě co se týče třeba očkování, které tu počet, počet úmrtí snižuje. Tak tam je zase určitě problém nějaké důvěry ve vládu ze strany těch původních obyvatel nebo příslušníků těch kmenů.Zita SENKOVÁ, moderátorkaVědci díky inovativní metodě DNA našli nedávno potomka nejslavnějšího indiána, a to díky vzorku vlasů. Legendárního náčelníka Siouxů, sedícího býka se podařilo potvrdit, že v jižní Dakotě skutečně žije jeho pravnuk Ernie Lapoan. Jak reagovali vůbec potomci i on sám vlastně jednou z posledních vůdců svobodně žijících indiánských kmenů?Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKJá jsem zaznamenal různé reakce, většina samozřejmě nějakým způsobem to kvitovala pozitivně. Já si netroufnu říct, že přímo slavili. Ono je to důležité si uvědomit, že vlastně pro ty, pro ty příslušníky těch federální uznávaných kmenů, tak slovo kontinuita bych řekl, že je klíčové. Vlastně ty, oni musí, oni musí dokázat nějakou kulturní ale i jaksi biologickou, dá se říct kontinuitu, aby byly, aby byly ty kmeny uznány. A je to vlastně další důkaz pro ně o nějaké nepřetržité, nepřerušené historii, na kterou se můžou, na kterou se můžou odkazovat. Četl jsem i názory, že vlastně je to ideální příležitost k nějakému smíření. Samozřejmě náčelník sedící býk byl ten, kdo porazil George Castra v bitvy u /nesrozumitelné/. Takže i proto vlastně je, dá se říct nejslavnějším příslušníkem domorodých, domorodých obyvatel žijících na území Spojených států a že právě tedy jeho potomek nabízí ideální příležitost, jak vlastně dojít k nějakému smíru symbolicky po všech těch letech.Zita SENKOVÁ, moderátorkaV pařížském Pantheonu, kde jsou uloženy ostatky významných francouzských osobností, symbolicky včera spočinula legendární Josephine Baker, americká zpěvačka, tanečnice, účastnice také protinacistického odboje. Rodačka z Missouri, která se ovšem proslavila ve Francii, v Evropě 30. listopadu před 84 lety se Bakerová stala sňatkem s francouzským průmyslníkem občankou Francie. Její ostatky na přání rodiny zůstávají v Monaku. Ona v rodné na Americe takové popularity jako v Evropě vlastně nikdy nedosáhla, i když po druhé světové válce se tam více prosadila. Ale angažovala se třeba i v oblasti občanských práv. Vystoupila společně s Martinem Lutherem Kingem ve Washingtonu. Jak podle vás, pane Pondělíčku, máte-li tedy informace nebo nějakou zpětnou vazbu, třeba rezonuje tato slavná umělkyně ve Spojených státech?Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKJe to, je to, je to hodně hodně závislé na tom, koho a kde se budete ptát. On ten důvod, proč nebo jeden z důvodů, proč Josephine Baker nikdy vlastně v Americe minimálně tedy v tom meziválečném období nikdy nějakou velkou slávu nezískala. Tak bylo jednak tedy samozřejmě její rasový původ a jednak tedy provokativnost těch vystoupení, která byla teda pro některé Američany moc. Ale já jsem jenom chtěl říct, že ona nebyla zdaleka jedinou, jedinou Američankou tmavé barvy pleti, která tady v Paříži vlastně nebo ve Francii našla liberálnější prostředí a daleko vřelejší přijetí. Týká se to, ať už se to týká různých muzikantů jazzových a tak dále, kteří během toho meziválečné období prostě z Ameriky odcházeli do Evropy, kde byli daleko víc /nesrozumitelné/ oceňováni. Ale i některých obyčejných lidí, jsou vzpomínky třeba veteránů z první nové války. Veteránů černé pleti, kteří vzpomínali na to, jak vlastně pro ně bylo jako zázrak, když v Paříži mohli chodit všude, kam se jim zlíbilo a do normálních kaváren, protože v Americe vlastně v té době panovala na americkém jihu tvrdá segregace. Tohle pro ně rozhodně nebylo běžné a někteří se potom rozhodli po válce raději zůstanu ve Francii, než se vrátí do Spojených států amerických. Takže ta debata vlastně bude muset zahrnovat i tohle to kousnutí do toho hořkého jablka těch, co toho neblahého odkazu rasové diskriminace ve Spojených státech.Zita SENKOVÁ, moderátorkaKonstatuje amerikanista Jiří Pondělíček. Bude pro Spojené

státy a v tuto chvíli zejména pro šéfa tamní diplomacie Anthonyho Blinkena, který je v rize dalším jaksi oříškem situace kolem Běloruska a Severoatlantické aliance dalšího postupu.Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKBude to, bude to nejenom Bělorusko, ale i tedy ta současná situace na hranicích Ukrajiny, kam Rusko stahuje desítky nebo stáhlo už desítky tisíc vojáků. Ta, ta současná rozepře nebo ta současná napjatá situace je docela nepřehledná. Je těžko soudit, co přesně tím Moskva sleduje, ale ty obavy, které mají tedy ne jenom Ukrajina, ale právě i pobaltské státy, které jsou členy NATO je, že skutečně může jít o nějakou předehru k vojenské akci, která by se nemusela týkat jenom Ukrajiny, která ještě není členem NATO nebo zatím nechci říkat ještě.Zita SENKOVÁ, moderátorkaAno.Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKA pobaltské státy, které tedy členy NATO jsou, NATO vlastně se vyjádřilo, že už další agresi vůči Ukrajině tolerovat nebude. Byť to samozřejmě není přímý závazek nějaké vojenské akci. Ale zdá se, že tu situaci bere vážně. Britové stáhli do Německa svojí obrněnou divizi, která tam vlastně byla od druhé světové války a teprve nedávno se vrátila domů do Británie. Mluví se o dalším posilování vojenské přítomnosti na tom východním křídle NATO. I kdyby, i kdyby šlo jenom nějakou snahu o diplomatický tlak ze strany Moskvy, tak ta situace právě díky tedy zvýšenému napětí a zvýšenému počtu vojáků, tak samozřejmě s sebou nese riziko nějakého nevypočítaného kroku nebo nějakého špatného odhadu a bohužel by mohla přerůst v nějakou ozbrojenou konfrontaci i v případě, že si jí třeba ani jedna ze strany nepřejí.Zita SENKOVÁ, moderátorkaDojde tedy nebo už dochází v podstatě k navyšování té americké vojenské přítomnosti v Evropě.Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKTak ono k ní dochází vlastně už od konce mandátu bývalého prezidenta Obamy, který jako první vlastně začal posilovat americkou vojenskou přítomnost v Polsku. Polsko je v tomhle ohledu velice spolehlivým spojencem Ameriky. Donald Trump v tom pokračoval. Joe Biden v tom bude pokračovat také. Amerika má vlastně v Evropě dislokovány zbraně, aby tedy, to především těžké zbraně, aby, aby bylo možné, když tak jenom poměrně rychle sem dopravit tedy vojáky vycvičené k jejich používání, jestli dojde k nějakému stálému posílení třeba v pobaltských státech teďka. Myslím, že zatím ještě nic přislíbeno nebylo, ale určitě bych to nevylučoval. Amerika se bude snažit uklidnit ty své spojence a zároveň odstrašit, odstrašit Rusko k nějaké agrese.Zita SENKOVÁ, moderátorkaKonstatuje Jiří Pondělíček z Katedry severoamerických studií při Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Děkuji za váš čas, za vaše názory a přeji vám hezký den.Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UKDěkuji za pozvání, hezký den.Zita SENKOVÁ, moderátorkaZita Senková zve k dalšímu poslechu pořadů Českého rozhlasu Dvojka. Nenechte si ujít samozřejmě aktuální zprávy v 9, no a po nich jako tradičně Dva na Dvojce, příjemný den.

Pořady Českého rozhlasu automaticky přepisuje aplikace Beey www.beey.io. Texty neprocházejí korekturou.

Přepis: Jak to vidí Jiří Pondělíček – 1. prosince 2021

1. prosinec 2021

Amerikanista Jiří Pondělíček | foto: Kateřina Cibulka, Český rozhlas Plus

Hostem byl amerikanista Jiří Pondělíček.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Příjemný den přeje Zita Senková. Dnešní pozvání přijal Jiří Pondělíček, z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Já vás zdravím, dobrý den.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Dobrý den.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Věnovat se budeme například čtyřsetleté tradici, současnému postavení původních obyvatel Ameriky i jedné analýze DNA. Přeji nerušený poslech. Spojené státy se chtějí na novou variantu koronaviru připravit testováním, očkováním, případně vývojem upravených vakcín proti covidu-19. Šéf Bílého domu prezident Joe Biden včera Američanům představil plán, jak zvládnout variantu omikron. Podle něj je důvodem k obavám nikoliv však k panice. Pane Pondělíčku, jak Američané vůbec v těch posledních dnech reagují na nejnovější vývoj, co se týče vlastně této nové varianty, která se objevila?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Na to ohlášení nové varianty omikronu, která má být výrazně nakažlivější, tak zareagoval vlastně nejdřív Wall Street, a to jiným propadem akcií, který se už zřejmě podařilo, podařilo vyrovnat. Řekl bych, že to možná trošku i reflektuje tu náladu ve společnosti. To znamená, bylo tam nejdřív nějaké znepokojení. Teď nějaký mírný optimismus nebo uklidnění, že to snad nebude, nebude tak zlé. Ony ty zprávy jsou takové rozporuplné nebo samozřejmě ta infekčnost to je asi bezesporu, že ta varianta je infekčnější. Nicméně některé zprávy přímo z Jihoafrické republiky mluví o tom, že by snad nemusela být tak ničivá. To znamená ta smrtnost na ní by mohla být nižší než třeba u delty, což by byla vlastně dobrá zpráva. Takže myslím, že zatím je to určité vyčkávání. Ten recept, který Joe Biden představil, tak si myslím, že se nějak výrazně neliší od toho současného, současného postupu. Americká vláda bude dál se snažit tlačit na očkování. Dál se bude snažit dodržovat kapacity testování, trasování. A navíc v posledních několika týdnech podepsala smlouvy za miliardy dolarů, na nákup

Jak nás naladíte na DABu

E-SHOP ČESKÉHO ROZHLASU

Tohle není povídání na dobrou noc, k zamyšlení určitě.
Jan Pokorný, ředitel Zpravodajství Českého rozhlasu a moderátor

Tata a jeho syn
Koupit

Autorské povídky známého divadelníka a spisovatele A. G. v jeho vlastním podání. Tata a jeho syn je sbírkou úsměvných příběhů na motivy skutečných událostí, ovšem ve skutečných kulisách a především ve skutečné době.

Tulák po hvězdách
Jack London
Koupit

3 x Hurvínkovy příhody
Miloš Kirschner, Helena Štáchová, František Nepil
Koupit

Milenec lady Chatterleyové
David Herbert Lawrence
Koupit

Zpět

Rakušan chce tlačit na policii k očkování i větším covidovým kontrolám URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 01.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: was, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 09:18, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc:

Nízká proočkovanost policistů proti covidu-19 je jednou z prvních věcí, kterou bude po nástupu do funkce řešit s policejním prezidentem kandidát nové vlády na ministra vnitra Vít Rakušan. „Deset tisíc nenaočkovaných z celkového počtu čtyřiceti tisíc policistů je obrovsky vysoké číslo," uvedl Rakušan v rozhovoru pro Český rozhlas Plus.

Motivace k vyšší proočkovanosti v policejním sboru by podle kandidáta na nového ministra vnitra Víta Rakušana měla být finanční. Finančně zvýhodňovat by se podle něj mohla po vzoru z nemocnic ta oddělení, kde bude naočkováno proti covidu třeba 85 procent zaměstnanců.

Policejní prezident Jan Švejdar minulý týden varoval, že pokud by se prosadilo povinné očkovaní pro příslušníky policie, jak uvažuje nynější vláda Andreje Babiše, mohla by policie přijít zhruba o deseti tisíc kvalifikovaných lidí.

Policejní prezident minulý týden sdělil, že většina policie je naočkována. „Téměř 82 procent policistů a občanských zaměstnanců podstoupilo k dnešnímu dni minimálně první dávku očkování. Za to jsem rád a považuji to za skvělý výsledek," uvedl minulé úterý Švejdar.

Policisté by sepodle Rakušana měli rovněž motivovat, aby více kontrolovali dodržování vládních protiepidemických opatření.

„Jsme před velkým rozhodnutím, buď budeme dodržovat stávající opatření, která už jsou nepříjemná ale ještě nejsou zcela likvidační, jak pro společenskou amtosféru, tak pro business a školy," řekl Rakušan v pořadu Interwiev Plus na stanici ČRo Plus.

On-line reportáž 08:37

Společnost Meta, která je provozovatelem facebooku, zablokovala účty na sociální síti odpůrců vakcín proti covidu-19 ve Francii a Itálii, jejichž uživatelé při koordinované kampani vyhrožovali lékařům, novinářům či politikům kvůli jejich podpoře očkování. Informovala o tom agentura AFP.08:12

V Praze přibylo během středy 2 070 nově nakažených covidem-19, asi o 400 víc než před týdnem ve středu. Sedmidenní incidence je v metropoli na hodnotě 1 098.07:48

Nejhorší epidemická situace setrvává v Olomouckém kraji, kde je 1 666 nakažených na 100 tisíc obyvatel. Druhým nejzasaženějším regionem je Zlínský kraj s incidencí 1 605. Naopak nejpříznivější situace panuje v Karlovarském kraji s 449 nakaženými na 100 tisíc obyvatel.07:37

V Německu testy za poslední den koronavirovou infekci prokázaly u dalších 73 209 lidí, před týdnem jich bylo skoro 76 000. Vyplývá to z údajů, které zveřejnil Institut Roberta Kocha. Sedmidenní incidence, která udává počet nově nakažených na 100 000 obyvatel činí 439,2 a třetí den v řadě mírně klesla.07:20

Některé vysokoškolské fakulty v Praze kvůli zhoršení epidemické situace v posledních dvou týdnech začaly učit on-line. Pouze distančně učí od tohoto pondělí například Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, na Fakultě sociálních věd UK převedly na on-line výuku velké přednášky a na Právnické fakultě UK mají takzvanou hybridní výuku, která kombinuje distanční a prezenční vzdělávání. Distanční výuku umožnila kvůli epidemii částečně i Vysoká škola chemicko-technologická.přejít na online

Novou vládu Petra Fialy, ve které by měl být šéf STAN Vít Rakušan ministrem vnitra, by podle předpokladů mohl preziden Miloš Zeman jmenovat v druhé polovině prosince. Setkávání s kandidáty na ministry má Zeman naplánováno do 13. prosince.

„Nastoupíme pravděpodobně na vrcholu krize, kdy budou přeplněné nemocnice. Nastoupíme do vlaku, který už cestu kudy pojede, má definovanou tím, jak se chováme nyní," podotkl Rakušan v rozhovoru.

Foto:
Vít Rakušan v diskusním pořadu Rozstřel. (12. října 2021)
Michal Růžička, MAFRA

FotoGallery:
Vít Rakušan v diskusním pořadu Rozstřel. (12. října 2021)
Michal Růžička, MAFRA

Lídři pěti stran koalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL a TOP 09), Pirátů a hnutí STAN dnes podepsali hodinu před polednem koaliční smlouvu. (8. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Lídři pěti stran koalice SPOLU (ODS, KDU-ČSL a TOP 09), Pirátů a hnutí STAN dnes podepsali hodinu před polednem koaliční smlouvu. (8. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Česko si připomíná 32 let od sametové revoluce. Na snímku Vít Rakušan. (17. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Česko si připomíná 32 let od sametové revoluce. Na snímku Vít Rakušan. (17. listopadu 2021)
LadislavKřivan, MAFRA

Česko si připomíná 32 let od sametové revoluce. Na snímku Vít Rakušan. (17. listopadu 2021)
LadislavKřivan, MAFRA

Česko si připomíná 32 let od sametové revoluce. Na snímku Vít Rakušan. (17. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

Česko si připomíná 32 let od sametové revoluce. Na snímku Vít Rakušan. (17. listopadu 2021)
LadislavKřivan, MAFRA

VítRakušan
LadislavKřivan, MAFRA

Lídři pěti stran - ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti - jednali o programu a struktuře budoucí vlády koalic SPOLU a PirSTAN. Má ji vést lídr koalice SPOLU a předseda občanských demokratů Petr Fiala. (26. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Lídři pěti stran - ODS, KDU-ČSL, TOP 09, STAN a Piráti - jednali o programu a struktuře budoucí vlády koalic SPOLU a PirSTAN. Má ji vést lídr koalice SPOLU a předseda občanských demokratů Petr Fiala. (26. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Vít Rakušan z koalice PirSTAN (13. říhna 2021)
Petr Topič, MAFRA

Koalice SPOLU a Piráti a starostové podepsaly memorandum o vůli vytvořit většinovou vládu. Zleva Marian Jurečka,Markéta Pekarová Adamová, Petr Fiala, Ivan Bartoš, Vít Rakušan (9. října 2021)
Jan Zátorský, MAFRA

Koalice SPOLU a Piráti a starostové podepsali memorandum o vůli vytvořit většinovou vládu. Zleva Marian Jurečka, Markéta Pekarová Adamová, Petr Fiala, Ivan Bartoš, Vít Rakušan (9. října 2021)
Jan Zátorský, MAFRA

Tisková konference volebního štábu Pirátů a Starostů k výsledkům voleb. (9. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

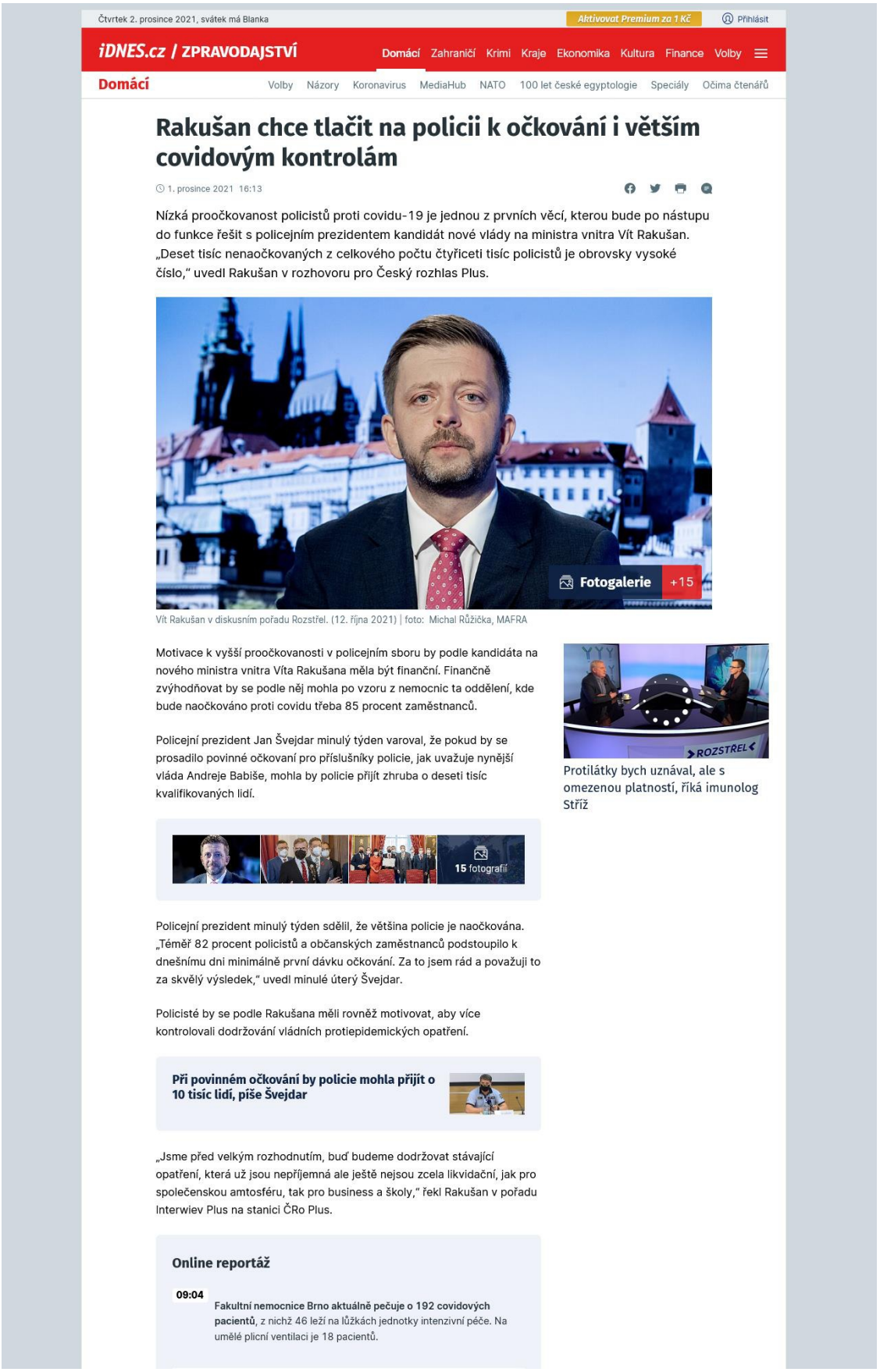

Zpět

Imunolog: Proti omikronu zřejmě nebudou monoklonální protilátky účinné URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 01.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 09:18, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za

Současné léky na covid-19, takzvané monoklonální protilátky podle imunologa Zdeňka Hela zřejmě nebudou účinné proti variantě koronaviru omikron. Na tuto novou variantu covidu budou pravděpodobně i méně účinné stávající vakcíny, řekl už v minulých dnech například šéf firmy Moderna. Nová varianta se zatím prokázala v Česku u jedné ženy cestující z Namibie.

„Monoklonální protilátky od firmy Regeneron a pravděpodobně i od firmy Eli Lilly zřejmě nebudou účinné proti variantě Omikron. Zprávy nejsou překvapivé. Omikron obsahuje mutace na místě specifického vázání těchto protilátek," napsal v úterý na Twitter imunolog Zdeněk Hel.

Odborníci už dříve uvedli, že nová varianta, kterou popsaly laboratoře v Jihoafrické republice, je specifická právě vysokým počtem mutací. Prozatím je o jejích dopadech málo informací, dosavadní záchyty ale ukazují možnou vyšší nakažlivost a zřejmě i lehčí průběhy nákazy.

První případ nákazy variantou omikron byl v České republice potvrzen v pondělí. Žena z Liberce se nakazila v Africe. Spolucestující z Prahy se podle výsledků testů pražské hygieny nenakazili.

„Kontakty ženy, u níž se potvrdila varianta covidu omikron, se trasují prioritně. Všichni, kdo s ní byli v Africe, jsou v izolaci," řekl k situaciministr vnitra Jan Hamáček.

Monoklonální protilátky jsou v Česku dostupné od března. Kvůli variantě delta se už jejich podávání upravovalo, lék od firmy Eli Lilly bamlanivimab se od září doplňuje další látkou etesevimab. Kvůli velkému počtu rizikových nakažených, kterým mohou být protilátkové léky podávány, hlásily některé nemocnice v posledních týdnech jejich nedostatek. Minulý týden se do ČR dostalo deset tisíc dávek darovaných z Německa, další z běžné objednávky se očekávají kolem 10. prosince.Bude třeba upravit vakcíny?

Už dříve výrobci vakcín deklarovali, že je možné očkovací látku v případě výskytu nové varianty upravit. Kvůli variantě delta se neměnila, protože vykazuje i nadále vysokou ochranu před hospitalizací a vážným průběhem nemoci.

On-line reportáž 08:37

Společnost Meta, která je provozovatelem facebooku, zablokovala účty na sociální síti odpůrců vakcín proti covidu-19 ve Francii a Itálii, jejichž uživatelé při koordinované kampani vyhrožovali lékařům, novinářům či politikům kvůli jejich podpoře očkování. Informovala o tom agentura AFP.08:12

V Praze přibylo během středy 2 070 nově nakažených covidem-19, asi o 400 víc než před týdnem ve středu. Sedmidenní incidence je v metropoli na hodnotě 1 098.07:48

Nejhorší epidemická situace setrvává v Olomouckém kraji, kde je 1 666 nakažených na 100 tisíc obyvatel. Druhým nejzasaženějším regionem je Zlínský kraj s incidencí 1 605. Naopak nejpříznivější situace panuje v Karlovarském kraji s 449 nakaženými na 100 tisíc obyvatel.07:37

V Německu testy za poslední den koronavirovou infekci prokázaly u dalších 73 209 lidí, před týdnem jich bylo skoro 76 000. Vyplývá to z údajů, které zveřejnil Institut Roberta Kocha. Sedmidenní incidence, která udává počet nově nakažených na 100 000 obyvatel činí 439,2 a třetí den v řadě mírně klesla.07:20

Některé vysokoškolské fakulty v Praze kvůli zhoršení epidemické situace v posledních dvou týdnech začaly učit on-line. Pouze distančně učí od tohoto pondělí například Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, na Fakultě sociálních věd UK převedly na on-line výuku velké přednášky a na Právnické fakultě UK mají takzvanou hybridní výuku, která kombinuje distanční a prezenční vzdělávání. Distanční výuku umožnila kvůli epidemii částečně i Vysoká škola chemicko-technologická.přejít na online

Očkování i léčba nemoci covid-19 jsou v Česku hrazeny z veřejného zdravotního pojištění. Očkování včetně aplikace zdravotníkem stojí řádově stovky korun za jednu dávku, podle nejnovějších studií snižuje kromě rizika hospitalizace i riziko nakažení.

Monoklonální protilátky se podávají lidem už nakaženým, chrání je před vážným průběhem. Určeny jsou ale jen pro rizikové osoby, starší 65 let a chronické pacienty s nemocemi ledvin, srdce nebo dalšími diagnózami.

Jedna infuze stojí zhruba 60 tisíc korun. Přibližně podobnou částku, 53 tisíc korun, zdravotní pojišťovna platí za týden pobytu pacienta s covidem-19 na běžném lůžku, na jednotce intenzivní péče pak téměř 440 tisíc korun.

Foto:
Zdeněk Hel
University of Alabama

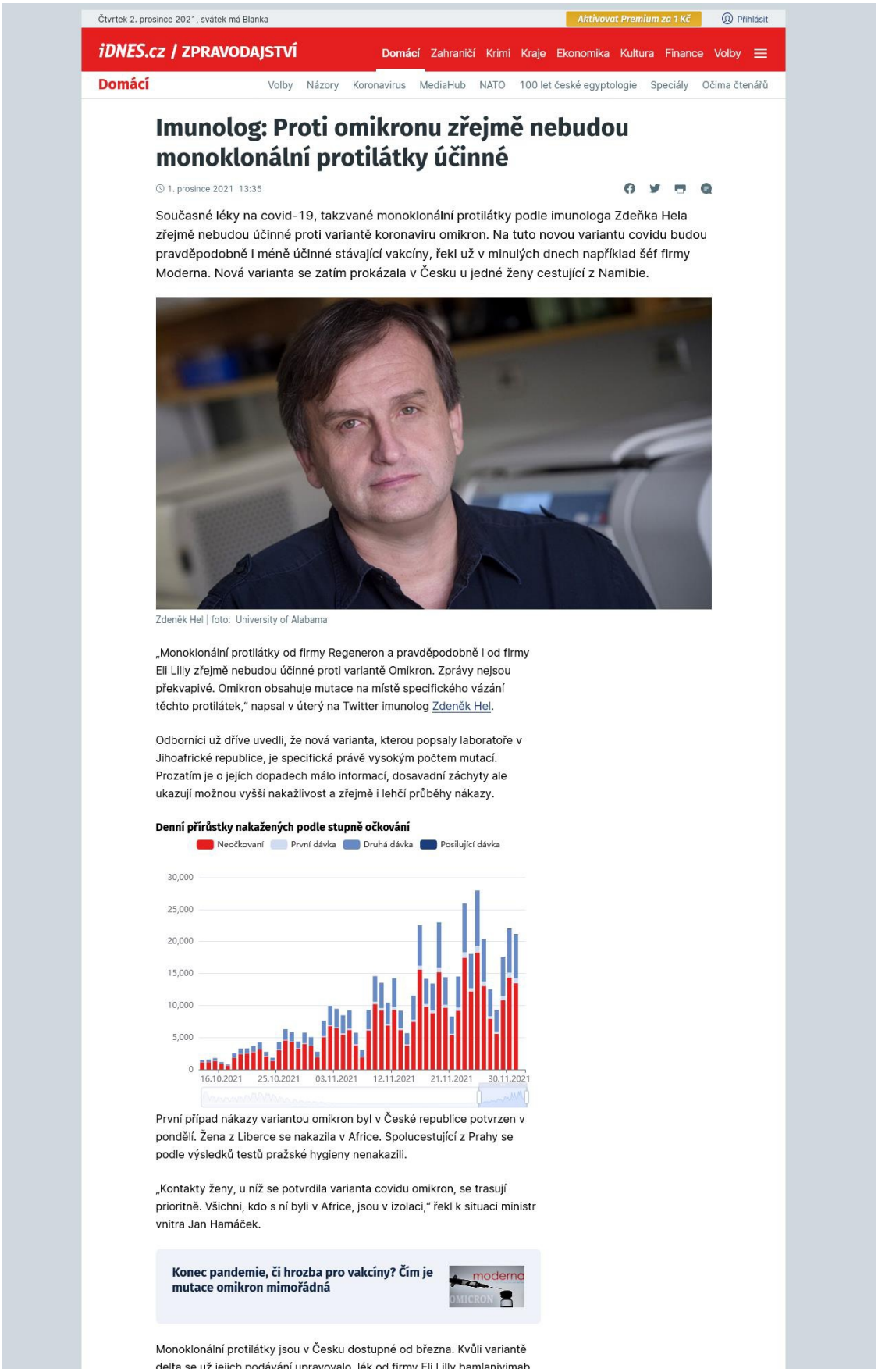

Čtvrtek 2. prosince 2021, svátek má Blanka

Aktivovat Premium za 1 Kč | Přihlásit

iDNES.cz / ZPRAVODAJSTVÍ | Domácí | Zahraničí | Krimi | Kraje | Ekonomika | Kultura | Finance | Volby

Domácí | Volby | Názory | Koronavirus | MediaHub | NATO | 100 let české egyptologie | Speciály | Očima čtenářů

Imunolog: Proti omikronu zřejmě nebudou monoklonální protilátky účinné

1. prosince 2021 13:35

Současné léky na covid-19, takzvané monoklonální protilátky podle imunologa Zdeňka Hela zřejmě nebudou účinné proti variantě koronaviru omikron. Na tuto novou variantu covidu budou pravděpodobně i méně účinné stávající vakcíny, řekl už v minulých dnech například šéf firmy Moderna. Nová varianta se zatím prokázala v Česku u jedné ženy cestující z Namibie.

Zdeněk Hel | foto: University of Alabama

„Monoklonální protilátky od firmy Regeneron a pravděpodobně i od firmy Eli Lilly zřejmě nebudou účinné proti variantě Omikron. Zprávy nejsou překvapivé. Omikron obsahuje mutace na místě specifického vázání těchto protilátek," napsal v úterý na Twitter imunolog Zdeněk Hel.

Odborníci už dříve uvedli, že nová varianta, kterou popsaly laboratoře v Jihoafrické republice, je specifická právě vysokým počtem mutací. Prozatím je o jejích dopadech málo informací, dosavadní záchyty ale ukazují možnou vyšší nakažlivost a zřejmě i lehčí průběhy nákazy.

Denní přírůstky nakažených podle stupně očkování

Neočkovaní | První dávka | Druhá dávka | Posilující dávka

30,000
25,000
20,000
15,000
10,000
5,000
0

16.10.2021 | 25.10.2021 | 03.11.2021 | 12.11.2021 | 21.11.2021 | 30.11.2021

První případ nákazy variantou omikron byl v České republice potvrzen v pondělí. Žena z Liberce se nakazila v Africe. Spolucestující z Prahy se podle výsledků testů pražské hygieny nenakazili.

„Kontakty ženy, u níž se potvrdila varianta covidu omikron, se trasují prioritně. Všichni, kdo s ní byli v Africe, jsou v izolaci," řekl k situaci ministr vnitra Jan Hamáček.

Konec pandemie, či hrozba pro vakcíny? Čím je mutace omikron mimořádná

moderna
OMICRON

Monoklonální protilátky jsou v Česku dostupné od března. Kvůli variantě delta se už jejich podávání upravovalo, lék od firmy Eli Lilly bamlanivimab

Zpět

Překonala epidemie svůj vrchol? Nakažených ubylo, číslo R spadlo pod 1 URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 01.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 09:18, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za

Denní přírůstek případů koronaviru v Česku v mezitýdenním srovnání klesl. V úterý testy odhalily 21 973 nakažených, zhruba o 3 900 méně než před týdnem. I tak je to ale pátý nejvyšší nárůst od začátku epidemie. Počty hospitalizovaných s covidem zůstávají nad 6 tisíc. Reprodukční číslo kleslo poprvé od konce srpna pod hodnotu jedna.

V úterý evidovalo ministerstvo zdravotnictví v nemocnicích 6 527 pacientů s onemocněním covid-19, v těžkém stavu bylo 1 069 z nich. Vyplývá to z údajů na webu ministerstva zdravotnictví.

Reprodukční číslo, které udává rychlost šíření nákazy, kleslo poprvé od konce srpna pod hodnotu jedna. To naznačuje zpomalování epidemie. Aktuálně je 0,97, sdělil mluvčí ministerstva zdravotnictví Daniel Köppl. V denní zprávě ke statistikám ministerstvo uvádí, že některá data za úterý ukazují na zpomalování růstu virové nálože v populaci.

„Ačkoli je virová zátěž stále na velmi vysokých hladinách, řada indikátorů ukazuje na zpomalování růstu virové nálože v populaci (relativní pozitivita testů, počet a podíl symptomatických nákaz, přímé příjmy nakažených do nemocnic bez předchozí diagnostiky apod.). Jde v tuto chvíli spíše o stagnaci a oscilaci na vrcholu, nikoli ještě o významný pokles zátěže," uvádí zpráva.

„Zjednodušené reprodukční číslo je přesná matematika s (hodně) nepřesnými čísly. Zrovna dneska by R kleslo pod jedničku, i kdyby testy odhalily víc případů než minulý týden. R přesně 1 totiž znamená 26 230 případů, tedy o 340 víc než před týdnem," vysvětlil na Twitteru pokles reprodukčního čísla redaktor vědecké redakce České televize Vladimír Piskala.

Mezitýdenní pokles denního počtu nových případů zaznamenaly statistiky poprvé po dvou měsících už v pátek a sobotu, tehdy byl pokles asi desetinový. V neděli a v pondělí pak byly nárůsty opět vyšší než ve stejné dny před týdnem.

Ke středě klesla také týdenní incidence, na 100 000 obyvatel připadá 1193 případů za posledních sedm dní, předchozí den činila 1 230. Nejvíce zasažený zůstává Olomoucký kraj s týdenní incidencí 1621 a Zlínský kraj, kde je na 100 000 lidí za týden 1565 případů, následují Jihomoravský kraj s incidencí 1406 a Moravskoslezský v přepočtu s 1378 případy.

Laboratoře v úterý provedly zhruba 123 000 testů, asi o 10 000 méně než před týdnem. Údaje o provedených testech z předchozího dne se ale ve statistikách projevují se zpožděním. Podle průběžných statistik se v úterý v mezitýdenním srovnání podíl pozitivních vzorků v případě preventivních testů snížil na 8,74 procenta, o týden dříve byl přes deset procent.

U takzvané diagnostické indikace, kdy jsou testováni lidé vykazující příznaky, pozitivita stagnovala mezi 38 a 39 procenty. U epidemiologické indikace, kdy se testují lidé kvůli kontaktu s nakaženým, potvrdily testy nákazu u 17,22 procenta lidí, což je o 1,65 procentního bodu méně než před týdnem.

Šancí, jak zmírnit nápor nakažených na zdravotní systém, je podle odborníků očkování. Zdravotníci dosud podali přes 13,5 milionů dávek očkování. V úterý se jejich počet zvýšil o 66 933, což je o asi o 10 000 víc než ve stejném dni předcházejícího týdne. Na očkování první dávkou přišlo v úterý přes 11 600 lidí, necelých 47 000 dostalo třetí posilující dávku, zbytek dávku druhou.

Novým koronavirem se v Česku od loňského března prokazatelně nakazilo více než 2,17 milionu lidí, zemřelo 33.186 z nich.

On-line reportáž 08:37

Společnost Meta, která je provozovatelem facebooku, zablokovala účty na sociální síti odpůrců vakcín proti covidu-19 ve Francii a Itálii, jejichž uživatelé při koordinované kampani vyhrožovali lékařům, novinářům či politikům kvůli jejich podpoře očkování. Informovala o tom agentura AFP.08:12

V Praze přibylo během středy 2 070 nově nakažených covidem-19, asi o 400 víc než před týdnem ve středu. Sedmidenní incidence je v metropoli na hodnotě 1 098.07:48

Nejhorší epidemická situace setrvává v Olomouckém kraji, kde je 1 666 nakažených na 100 tisíc obyvatel. Druhým nejzasaženějším regionem je Zlínský kraj s incidencí 1 605. Naopak nejpříznivější situace panuje v Karlovarském kraji s 449 nakaženými na 100 tisíc obyvatel.07:37

V Německu testy za poslední den koronavirovou infekci prokázaly u dalších 73 209 lidí, před týdnem jich bylo skoro 76 000. Vyplývá to z údajů, které zveřejnil Institut Roberta Kocha. Sedmidenní incidence, která udává počet nově nakažených na 100 000 obyvatel činí 439,2 a třetí den v řadě mírně klesla.07:20

Některé vysokoškolské fakulty v Praze kvůli zhoršení epidemické situace v posledních dvou týdnech začaly učit on-line. Pouze distančně učí od tohoto pondělí například Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, na Fakultě sociálních věd UK převedly na on-line výuku velké přednášky a na Právnické fakultě UK mají takzvanou hybridní výuku, která kombinuje distanční a prezenční

vzdělávání. Distanční výuku umožnila kvůli epidemii částečně i Vysoká škola chemicko-technologická.přejít na online

Foto:
Nemocnice v Uherském Hradišti má k pátku 112 covidových pacientů, z toho 16 vyžaduje intenzivní péči. Deset z nich je na umělé plicní ventilaci. (26. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

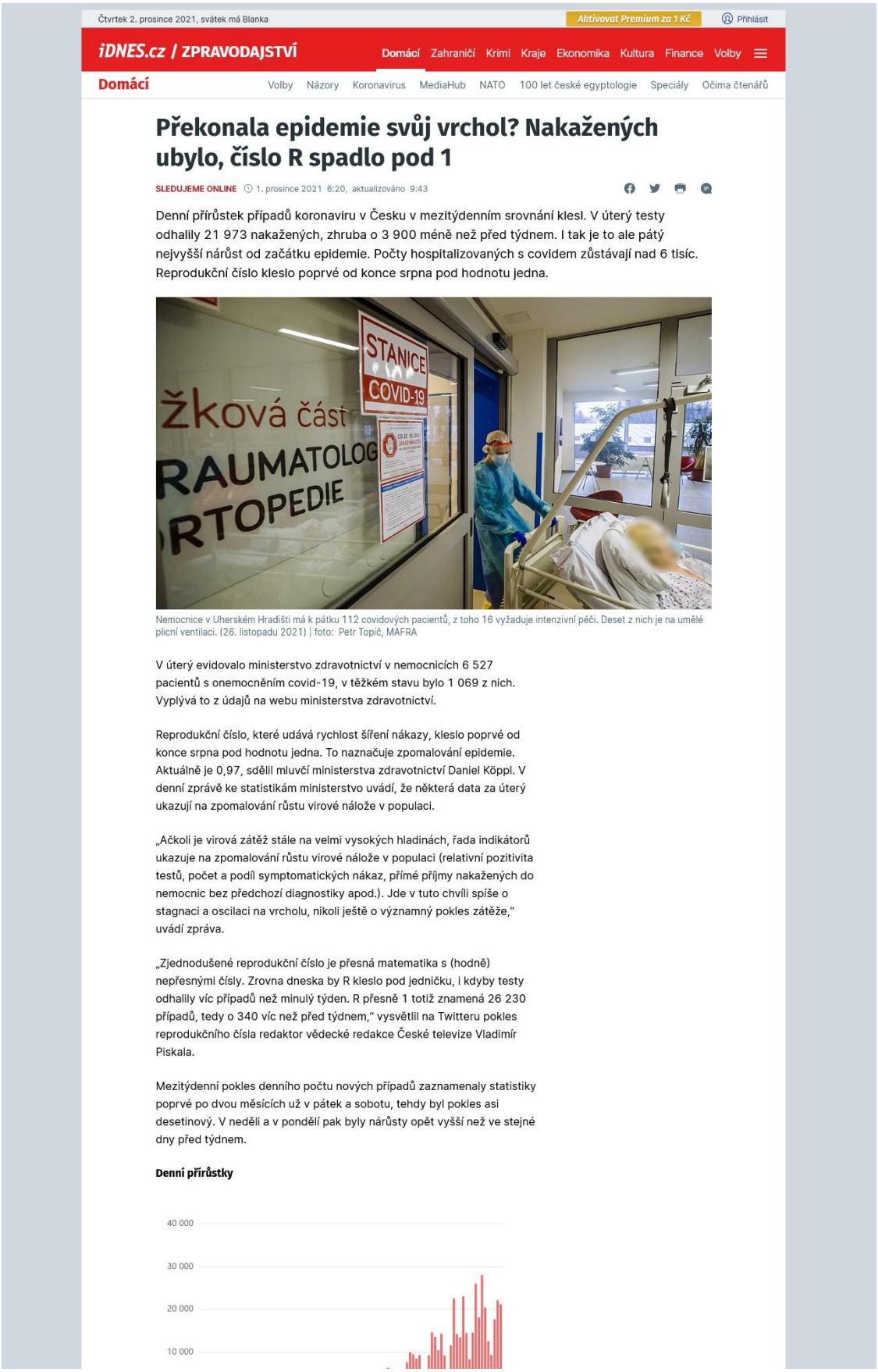

Čtvrtek 2. prosince 2021, svátek má Blanka

Aktivovat Premium za 1 Kč | Přihlásit

iDNES.cz / ZPRAVODAJSTVÍ | Domácí | Zahraničí | Krimi | Kraje | Ekonomika | Kultura | Finance | Volby

Domácí | Volby | Názory | Koronavirus | MediaHub | NATO | 100 let české egyptologie | Speciály | Očima čtenářů

Překonala epidemie svůj vrchol? Nakažených ubylo, číslo R spadlo pod 1

SLEDUJEME ONLINE 1. prosince 2021 6:20, aktualizováno 9:43

Denní přírůstek případů koronaviru v Česku v mezitýdenním srovnání klesl. V úterý testy odhalily 21 973 nakažených, zhruba o 3 900 méně než před týdnem. I tak je to ale pátý nejvyšší nárůst od začátku epidemie. Počty hospitalizovaných s covidem zůstávají nad 6 tisíc. Reprodukční číslo kleslo poprvé od konce srpna pod hodnotu jedna.

Nemocnice v Uherském Hradišti má k pátku 112 covidových pacientů, z toho 16 vyžaduje intenzivní péči. Deset z nich je na umělé plicní ventilaci. (26. listopadu 2021) | foto: Petr Topič, MAFRA

V úterý evidovalo ministerstvo zdravotnictví v nemocnicích 6 527 pacientů s onemocněním covid-19, v těžkém stavu bylo 1 069 z nich. Vyplývá to z údajů na webu ministerstva zdravotnictví.

Reprodukční číslo, které udává rychlost šíření nákazy, kleslo poprvé od konce srpna pod hodnotu jedna. To naznačuje zpomalování epidemie. Aktuálně je 0,97, sdělil mluvčí ministerstva zdravotnictví Daniel Köppl. V denní zprávě ke statistikám ministerstvo uvádí, že některá data za úterý ukazují na zpomalování růstu virové nálože v populaci.

„Ačkoli je virová zátěž stále na velmi vysokých hladinách, řada indikátorů ukazuje na zpomalování růstu virové nálože v populaci (relativní pozitivita testů, počet a podíl symptomatických nákaz, přímé příjmy nakažených do nemocnic bez předchozí diagnostiky apod.). Jde v tuto chvíli spíše o stagnaci a oscilaci na vrcholu, nikoli ještě o významný pokles zátěže," uvádí zpráva.

„Zjednodušené reprodukční číslo je přesná matematika s (hodně) nepřesnými čísly. Zrovna dneska by R kleslo pod jedničku, i kdyby testy odhalily víc případů než minulý týden. R přesně 1 totiž znamená 26 230 případů, tedy o 340 víc než před týdnem," vysvětlil na Twitteru pokles reprodukčního čísla redaktor vědecké redakce České televize Vladimír Piskala.

Mezitýdenní pokles denního počtu nových případů zaznamenaly statistiky poprvé po dvou měsících už v pátek a sobotu, tehdy byl pokles asi desetinový. V neděli a v pondělí pak byly nárůsty opět vyšší než ve stejné dny před týdnem.

Denní přírůstky

Zpět

Přibylo 21 126 nově nakažených. Reprodukční číslo se vrátilo zpět nad jedničku URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 02.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Lidovky.cz, ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 09:18, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za

V Česku ve středu přibylo 21 126 potvrzených případů koronaviru, víc než před týdnem. Po úterním mezitýdenním poklesu, byl tentokrát přírůstek proti minulé středě asi o 3 100 vyšší. V nemocnicích bylo ve středu s koronavirem 6 561 pacientů, z nich 1 064 bylo v těžkém stavu.

S přírůstkem nakažených se incidenční číslo dostalo zpět nad 1 200.

K dnešku na 100 000 obyvatel za sedm dní připadá 1 222 nově potvrzených nákaz, předchozí den to bylo 1 194. Vyplývá to z údajů na webu ministerstva zdravotnictví. Hodnota čísla R mírně stoupla na 1,01.

V posledních dvou týdnech denní počet nově nakažených v šesti dnech překročil 20 000. Nejvyšší za celou dobu epidemie byl minulý čtvrtek, kdy se dostal ke 28 000. Podle matematickým modelů hrozí v příštích týdnech zahlcení nemocnic.

Počet hospitalizovaných s onemocněním covid-19 v mezitýdenním srovnání ve středu stoupl zhruba o 400, proti úterý, kdy podle revidovaných dat vyžadovalo nemocniční péči 6 845 pacientů, ale asi o 300 klesl. Nakažených v těžkém stavu je v nemocnicích už třetí den víc než tisícovka.

Některé nemocnice už v minulých dnech ohlásily, že jsou na hraně své kapacity. Z několika zařízení se nakažení převáželi většinou do Prahy. Premiér v demisi Andrej Babiš (ANO) v úterý novinářům řekl, že zdravotnictví má nyní ještě rezervu ke zvládnutí covidové epidemie. Má ale výpadek tisícovek zdravotníků, kteří jsou na nemocenské či na ošetřovném. Výpadek personálu by podle něj mohl komplikovat péči i chystané masivnější očkování.

Sedmidenní incidence rostla ve všech krajích. Nejvíce za týden stoupla ve Zlínském kraji, a to o 242 na 1 605. Nejvyšší je stále v Olomouckém kraji (1666, před týdnem 1494). Z českých krajů je situace nejhorší v krajích Pardubickém (1 327, před týdnem 1 224) a Jihočeském (1 298, před týdnem 1 219).

Naopak nejméně potvrzených nových nákaz za sem dnů na 100 000 obyvatel je opět v Karlovarském kraji, byť i tam se číslo mírně zvýšilo (na 449 z 419). V celé republice sedmidenní incidence stoupla na 1 222 z 1097 před týdnem; za měsíc se zvýšila takřka třikrát (z 420 k 3. listopadu). V 11 krajích nyní sedmidenní incidence přesahuje 1 000 případů na 100 000 obyvatel.

On-line reportáž 08:37

Společnost Meta, která je provozovatelem facebooku, zablokovala účty na sociální síti odpůrců vakcín proti covidu-19 ve Francii a Itálii, jejichž uživatelé při koordinované kampani vyhrožovali lékařům, novinářům či politikům kvůli jejich podpoře očkování. Informovala o tom agentura AFP.08:12

V Praze přibylo během středy 2 070 nově nakažených covidem-19, asi o 400 víc než před týdnem ve středu. Sedmidenní incidence je v metropoli na hodnotě 1 098.07:48

Nejhorší epidemická situace setrvává v Olomouckém kraji, kde je 1 666 nakažených na 100 tisíc obyvatel. Druhým nejzasaženějším regionem je Zlínský kraj s incidencí 1 605. Naopak nejpříznivější situace panuje v Karlovarském kraji s 449 nakaženými na 100 tisíc obyvatel.07:37

V Německu testy za poslední den koronavirovou infekci prokázaly u dalších 73 209 lidí, před týdnem jich bylo skoro 76 000. Vyplývá to z údajů, které zveřejnil Institut Roberta Kocha. Sedmidenní incidence, která udává počet nově nakažených na 100 000 obyvatel činí 439,2 a třetí den v řadě mírně klesla.07:20

Některé vysokoškolské fakulty v Praze kvůli zhoršení epidemické situace v posledních dvou týdnech začaly učit on-line. Pouze distančně učí od tohoto pondělí například Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, na Fakultě sociálních věd UK převedly na on-line výuku velké přednášky a na Právnické fakultě UK mají takzvanou hybridní výuku, která kombinuje distanční a prezenční vzdělávání. Distanční výuku umožnila kvůli epidemii částečně i Vysoká škola chemicko-technologická.přejít na online

Zdravotníci dosud podali téměř 13,6 milionu dávek vakcíny. Ve středu se jejich počet zvýšil o 83 765, což je zhruba o 24 000 víc než před týdnem. Na očkování první dávkou přišlo ve středu necelých 13 000 lidí, podobně jako v úterý.

Třetích posilujících dávek bylo asi o 14 000 víc než v úterý, dostalo ji asi 60 000 lidí. Vakcinaci by měla podpořit iniciativa Lékaři pomáhají Česku, která chce kapacity očkovacích center doplnit možností nechat se očkovat ve vyhrazenou dobu v kterékoliv ordinaci zapojeného lékaře. Iniciativa si dala za cíl urychlit očkování třetími dávkami vakcíny.

300. Zhruba tolik se přihlásilo lékařů k proočkování milionu lidí za týden

Laboratoře ve středu provedly zhruba 112 000 testů, asi o 16 500 méně než před týdnem. Údaje o provedených testech z předchozího dne se ale ve statistikách projevují se zpožděním. Podle průběžných statistik se ve středu v mezitýdenním

srovnání podíl pozitivních vzorků v případě preventivních testů zvýšil na 9,92 procenta, o týden dříve byl necelých sedm procent.

U takzvané diagnostické indikace, kdy jsou testováni lidé vykazující příznaky, pozitivita stoupla z 28 procent na 37,63 procenta. U epidemiologické indikace, kdy se testují lidé kvůli kontaktu s nakaženým, potvrdily testy nákazu u 17,34 procenta lidí, což je asi o čtyři procentní body více než před týdnem.

Od loňského března, kdy se v ČR potvrdily první nákazy novým typem koronaviru, se nemoc covid-19 prokázala 2 193 289 krát, přičemž nejhorší situace panovala v právě skončeném měsíci listopadu. Celkový počet pozitivních testů dosáhl v uplynulém měsíci epidemie přes 405 000.

Foto:
Klienti Ružinovského domu pro seniory čekají na třetí posilující dávku očkování. (26. října 2021)
Profimedia.cz

ČESKO

Přibylo 21 126 nově nakažených. Reprodukční číslo se vrátilo zpět nad jedničku

V Česku ve středu přibylo 21 126 potvrzených případů koronaviru, víc než před týdnem. Po úterním mezitýdenním poklesu, byl tentokrát přírůstek proti minulé středě asi o 3 100 vyšší. V nemocnicích bylo ve středu s koronavirem 6 561 pacientů, z nich 1 064 bylo v těžkém stavu.

2. prosince 2021 7:10

1 příspěvek

S přírůstkem nakažených se incidenční číslo dostalo zpět nad 1 200. K dnešku na 100 000 obyvatel za sedm dní připadá 1 222 nově potvrzených nákaz, předchozí den to bylo 1 194. Vyplývá to z údajů na webu ministerstva zdravotnictví. Hodnota čísla R mírně stoupla na 1,01.

Sedmidenní incidence neočkovaných a očkovaných

V posledních dvou týdnech denní počet nově nakažených v šesti dnech překročil 20 000. Nejvyšší za celou dobu epidemie byl minulý čtvrtek, kdy se dostal ke 28 000. Podle matematických modelů hrozí v příštích týdnech zahlcení nemocnic.

Počet hospitalizovaných s onemocněním covid-19 v mezitýdenním srovnání ve středu stoupl zhruba o 400, proti úterý, kdy podle revidovaných dat vyžadovalo nemocniční péči 6 845 pacientů, ale asi o 300 klesl. Nakažených v těžkém stavu je v nemocnicích už třetí den víc než tisícovka.

Počty nově hospitalizovaných podle stupně očkování

Zpět

Stát sám sobě za námahu. Za dlouhověkostí Miroslava Zikmunda vidím optimismus a touhu hledat krásu, říká režisér Petr Horký URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 02.12.2021, Zdroj: ČRo - vltava.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 13:10, RU / měsíc: 291 476, RU / den: 21 955, Rubrika: Film, AVE: 10 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,24

Ve věku 102 let zemřel cestovatel a dobrodruh Miroslav Zikmund. Byl známý díky cestám po světě, jež podnikl se svým spolužákem z vysoké školy Jiřím Hanzelkou. Společně jako první autem pokořili Núbijskou poušť, projeli přes stovku zemí a přivezli desítky tisíc metrů filmových materiálů. Ve vltavské Vizitce o něm před časem hovořil jeho přítel, režiesér, spisovatel a také cestovatel Petr Horký.

Cestuje, natáčí filmy, studuje doktorský program na Fakultě sociálních věd a s fanoušky nadšeně komunikuje přes sociální sítě. Podílí se na přípravě programu pro veřejnost ve vile, která patřila jeho příteli Miroslavu Zikmundovi, a v době našeho natáčení právě dokončoval dokumentární film Civilizace – dobrá zpráva o konci světa. O tom všem mluvil Petr Horký ve Vizitce s Ondřejem Cihlářem.

Nemohl si vzpomenout na jedno slovo, a tak ho šel dohledat ve slovníku. Přesto, že vyjít do prvního patra ke knihovně ho stálo dost sil. Přesto, že nad celou věcí stačilo mávnout rukou a zasmát se jí. Řeč je o situaci, kterou s letos 102letým cestovatelem Miroslavem Zikmundem zažil jeho přítel, filmař a cestovatel Petr Horký. Čím si Zikmundovu dlouhověkost vysvětluje? Ve Vizitce mluvil o optimismu, adaptabilitě a touze hledat krásu ve zdánlivě obyčejných dnech. „Pan Zikmund mi tehdy řekl, že se do toho slovníku dojde podívat, protože sám sobě za to stojí," vzpomíná Horký.

Host vltavské Vizitky je nyní členem správní rady nově vzniklého Nadačního fondu Zikmundova vila, který z někdejšího zlínského obydlí Miroslava Zikmunda hodlá udělat místo setkávání s veřejností a těm, kteří o to stojí, pomoci najít své místo na zemi tak, jak ho desetiletí hledali i Zikmund s parťákem Jiřím Hanzelkou (1920 – 2003). Sám Horký je autorem místního audioarchivu, zdigitalizoval také Zikmundovy filmy.

V uších Knopfler, kolem mořská nemoc

Ve Vizitce detailně popisoval, jak Zikmund s Hanzelkou (ne)proplouvali obdobím, kdy v Československu vládla komunistická strana, jak na svých několikaletých cestách (ne)navazovali vztahy se ženami anebo na základě čeho své cestovatelské aktivity dělili mezi reportážní a „obyčejné" cesty. S cestováním má Petr Horký spojenou i hudbu, kterou si do Vizitky vybral. „Když jsme brázdili teritorium Maledivy, měl jsem v uších tohle album. Několikrát jsem jel s místními, kteří dostali mořskou nemoc a zvraceli do moře," popisuje asociace napojené na píseň Marka Knopflera Sailing to Philadelphia.

V době natáčení Petr Horký dokončoval svůj nový film pojmenovaný Civilizace – dobrá zpráva o konci světa, pro který měl rozjednanou celosvětovou distribuci. Tušil ale, že letos z toho nic velkého nebude. „Sleduju, co se děje s novou bondovkou, a jestliže už i oni zase posunuli premiéru na říjen, vypadá to, že světová kina fungovat nebudou. Natož, abychom si z toho sebrali něco pro sebe." Na filmu spolupracoval se egyptologem Miroslavem Bártou, který formuloval sedm „zákonů kolapsu" opakujících se u všech předchozích civilizací. „Civilizace se rozpadla v momentu, kdy ji lidi začali zneužívat a přestali žít svůj autentický život," konstatuje Horký. Kvůli ztrátě autenticity ostatně přestal Horký cestovat jen tak na blind: ve Vizitce popsal, jak se domorodci v amazonské džungli začali před turisty automaticky svlékat a pózovat s kopím, aby dostáli jejich zkresleným představám o životě v pralese.

Stát sám sobě za námahu. Za dlouhověkostí Miroslava Zikmunda vidím optimismus a touhu hledat krásu, říká režisér Petr Horký

2. prosinec 2021 | Vizitka

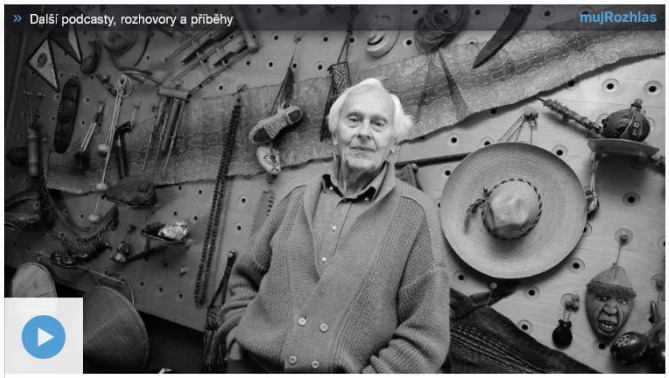

Petr Horký, režisér. Moderuje Ondřej Cihlář

Délka audia 59:22

Foto Jan Karásek, MAFRA / Profimedia

Ve věku 102 let zemřel cestovatel a dobrodruh Miroslav Zikmund. Byl známý díky cestám po světě, jež podnikl se svým spolužákem z vysoké školy Jiřím Hanzelkou. Společně jako první autem pokořili Núbijskou poušť, projeli přes stovku zemí a přivezli desítky tisíc metrů filmových materiálů. Ve vltavské Vizitce o něm před časem hovořil jeho přítel, režiesér, spisovatel a také cestovatel Petr Horký.

Cestuje, natáčí filmy, studuje doktorský program na Fakultě sociálních věd a s fanoušky nadšeně komunikuje přes sociální sítě. Podílí se na přípravě programu pro veřejnost ve vile, která patřila jeho příteli Miroslavu Zikmundovi, a v době našeho natáčení právě dokončoval dokumentární film Civilizace – dobrá zpráva o konci světa. O tom všem mluvil Petr Horký ve Vizitce s Ondřejem Cihlářem.

Příběh Miroslava Zikmunda

Nemohl si vzpomenout na jedno slovo, a tak ho šel dohledat ve slovníku. Přesto, že vyjít do prvního patra ke knihovně ho stálo dost sil. Přesto, že nad celou věcí stačilo mávnout rukou a zasmát se jí. Řeč je o situaci, kterou s letos 102letým cestovatelem Miroslavem Zikmundem zažil jeho přítel, filmař a cestovatel Petr Horký. Čím si Zikmundovu dlouhověkost vysvětluje? Ve Vizitce mluvil o optimismu, adaptabilitě a touze hledat krásu ve zdánlivě obyčejných dnech. „Pan Zikmund mi tehdy řekl, že se do toho slovníku dojde podívat, protože sám sobě za to stojí," vzpomíná Horký.

Jak nás naladíte na DABu

VÍCE Z POŘADU

Hlavní hranice nevedou mezi zeměmi, ale mezi venkovem a městem, říká spisovatel Petr Šesták

Některé stereotypy přinášejí do života klid a pocit přijetí, říká Martha Issová

Tohle je design, děti. Chtěl jsem výstavu, na které se smí na materiály sahat, říká designér Pelcl

E-SHOP ČESKÉHO ROZHLASU

Děsivá freska válečné krajiny, u které se nepřestávám smát.

Petr Gojda, slovesný dramaturg, Centrum výroby Českého rozhlasu

Osudy dobrého vojáka Švejka KOMPLET

Koupit »

Pro jedny šťastný blb a ignorant, pro druhé vychytralý šašek. Pro nadporučíka Lukáše boží dobytek. Pro jedny ikona totálního odcizení a nihilismu, pro jiné bojovník proti válce, pro další anti světec a antihrdina. Čte Oldřich Kaiser

Tajný deník čínské císařovny

Zpět

Rozhovor s Tomášem Zimou

RÁDIO, Datum: 02.12.2021, Zdroj: ČRo Dvojka, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 13:45, Pořad: 8:30 Jak to vidí, Země: Česko

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Dobrý den přeje Zita Senková, jako každý všední den i dnes vám nabídnu rozhovor na aktuální témata. Pozvání přijal profesor Tomáš zima, rektor Univerzity Karlovy, buďte vítán, dobrý den.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Hezké dopoledne vám i posluchačům.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Hovořit chceme například o hybridní výuce, obraně před mutacemi, či trestání dezinformací a lží. Přeji nerušený poslech. Prezident pokračuje ve schůzkách s kandidáty na ministry nové vlády. Před týdnem se Miloš Zeman na vlastní žádost po téměř sedmi týdnech hospitalizace přesunul na zámek v Lánech. Lékaři Ústřední vojenské nemocnice mu doporučili jako nejvhodnější péči pobyt v nemocnici. Nicméně vzhledem k významnému zlepšení jeho zdravotního stavu, jak zaznělo z nemocnice, lékaři toto rozhodnutí pana prezidenta respektují, stejně jako speciální konzilium odborníků, pane profesore Zimo, tým, který vedete. Jaké bylo, či je vaše odborné stanovisko?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Tak já myslím, že je ve shodě s tím co, co deklarovali kolegové z Ústřední vojenské nemocnice. Samozřejmě v naší straně je vždycky jaksi z ochrana toho pacienta, na straně jedné. Na straně druhé vnímáme, že každý pacient pana prezidenta nevyjímaje, chce, chce se vrátit do domácího prostředí. To co, když se samozřejmě diskutovala, diskutovaly záležitosti, byla i ta péče, jak bude zabezpečena péče, péče v Lánech, protože pan prezident vyžaduje, bych řekl trvalou ošetřovatelskou péči zdravotnickými profesionály, což se stalo. Stav pana prezidenta se výrazně vylepšil a myslím, že to posluchači a i samozřejmě diváci v různých médiích vidí, že pan prezident je schopen vykonávat, vykonávat svůj úřad. Takže byla to spíš taková věc větší ochrany a bych řekl takové té jistoty, aby se, aby všechno probíhalo dobře. Já sám jsem zastal spíš ten názor, že třeba být 3-4 dny v Lánech, pak se vrátit do, do nemocnice, provést zkontrolování, ale je vidět, že pan prezident to zvládá velmi dobře, tak je vždycky potěšitelné, když se pacientovi daří dobře a je v domácí péči.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Co pro vás, pane Zimo, ukázala vlastně celá ta debata o zdravotním stavu hlavy státu? O tom, jak informovat, ať už v médiích, ale třeba i ze strany Kanceláře prezidenta republiky. Jaký obrázek třeba vy jste si udělal?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Tak ten obrázek, jako samozřejmě média se snaží získávat různé exkluzivní informace z různých zdrojů, někdy více či méně pofidérních na straně druhé a tady se dostáváme do určitého takového toho střetu jako, jako lékaři. Protože naším jaksi povinností je chránit lékařské tajemství, které se nám vlastně pacient svěří a on má v nás tu důvěru, že to, co nám sdělí, že nesdělíme dalšímu, pokud se nejedná samozřejmě o kolegu a hledání toho dobrého pro pacienta. A to je ta důvěra prostě lékař - pacienta, aby vám ten pacient nic nezatajil. Svěřil se vám, otevřel se vám jaksi a vy jste správně mohli diagnostikovat, léčit, komunikovat s pacientem. Takže tady je to právo to lékařského tajemství, jak se o něm říká. Na straně druhé jsou lidé ve veřejném prostoru, /souzvuk zvuků/, nejvyšší ústavní činitel samozřejmě i ministři a další, musí počítat s tím, že veřejnost si žádá nebo chce být informována, jak dotyčnému je, je či není. A tady je právě vlastně najít, bych řekl tu, tu rozumnou vyváženost té informace, která je. Já osobně zastávám názor, že ta informace má být samozřejmě vždycky s tím pacientem, ať je to prezident nebo ať je to kopáč, prostě zdiskutována. Co se sdělíte veřejnosti, v jaké době. Já si myslím, na začátku tak komunikace nebyla, nebyla ideální a vhodná. Na straně druhé zase i jaksi náš ústavní pořádek říká, jak kdo koho zastupuje, když se něco děje a musíme si uvědomit, že je řada nemocí, která, které mohou jakéhokoliv člověka i vrcholného ústavního činitele indisponovat. Jestliže třeba někdo dostane infarkt nebo bude na delším operačním výkonu nebo na nějaké léčbě, tak přece ho nebudeme jaksi v uvozovkách odstavovat, protože teď dostal infarkt a bude třeba tři týdny jaksi mimo v uvozovkách mimo provoz nebo, nebo po nějakém větším operačním výkonu. Na to jsou přece mechanismy, které jsou. Takže tady myslím si, že někteří lidé jaksi začínali otevírat pandořinu skříňku, paragraf 66, který snižuje takové zaklínadlo. Budeme aktivovat článek 66, ale má se vždycky zvážit, jak ten stav toho člověka se vyvíjí, jaká je prognóza. Podívejme se i v minulosti do naší historie. Prezident Svoboda byl dlouhodobě hospitalizován, byl prezidentem. Pan prezident Masaryk v tom svém posledním funkčním období, než abdikoval, nebyl v dobré zdravotní kondici, když to řeknu velmi šetrně. A nikdo nediskutoval o těchto věcech, takže je vždycky tady mít i nějakou tu vyváženost.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
A jaké je to pro vás osobní zkušenost být vlastně šéfem i členem takového konzilia lékařského, posuzovat zdraví hlavy státu?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Tak já jsem už předtím několik let byl v týmu, který jaksi byl připraven v případě pana, pana prezidenta Klause. Takže už vím, vím, co to je. Je to samozřejmě na straně jedné velká, velká zodpovědnost. Na straně druhé jste vystaveni, bych řekl obrovskému jaksi mediálnímu tlaku, kdy když se dozvíte nějakou informaci, třeba když řeknu, že pan prezident je transportován z Lán kvůli pozitivitě covidu do Ústřední vojenské nemocnice, a vy tuto informaci dostanete. Tak za 15 minut vám začnou čísla, která nemáte uložená a podobně, takže.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Zkušenost prostě ano.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Zkušenost ano.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Konzilia se scházela i za předchozí prezidentů?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Konzilia se scházela, samozřejmě my máme v plánu se sejít ještě do, do konce roku zhruba kolem poloviny prosince, kdy vlastně zhodnotíme ještě ten, tu část té hospitalizace a nějaké další, další věci. Takže ještě se do konce roku sejdeme všichni. Jinak já jsem, bych řekl v pravidelném kontaktu s panem profesorem Zavoralem, který je vlastně šéfem toho lékařského týmu

pana prezidenta v Ústřední vojenské nemocnici.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Potvrdil už vlastně pan prezident, pane Zimo, i jmenování vaší nástupkyně, v čele Univerzity Karlovy?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Abych řekl nevím, v jakém je to procesu. Když jsem se naposled viděl s panem prezidentem, tak se zajímal o dění, bych řekl ve společnosti a byla to otázka vlastně jmenování pana profesora Fialy premiérem. Takže o rektorech jsme se, jsme se nebavili. Vím, že také zmiňoval jmenování soudců. A tady je samozřejmě procedura, že ono část se to dotýká části rektorů, je to vlastně na těch univerzitách, kde se drží ta tradice, kdy nově zvolení rektoři po sametové revoluci, to znamená k 1. únoru roku 90 byli jmenováni. A vlastně ten cyklus se udržel, což je myslím 7-10 českých vysokých škol. Tak tolik rektorů nebo rektorek bude buď nově jmenováno nebo nebo znovu jmenována do druhého funkčního období. Takže nevím, jestli je to, jestli už z ministerstva školství ty návrhy odešly na Pražský hrad a většinou to jmenování, pokud si pamatuji, bylo v druhé polovině ledna.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Jak víme, rektorkou Univerzity Karlovy, vaší nástupkyni se stane a bude to opět lékařka Milena Králíčková. Funkce se ujme, jak už jsme vyrozuměli v únoru 2022. Probíhá tedy teď předávání agendy?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Dá se říci, že ano.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Teď je vůbec nějaké období předávání agend.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Je období předávání agend, tak paní profesorka Králíčková 8 let byla prorektorka Univerzity Karlovy pro studijní oblast, což je bych řekl, jedna z těch klíčových oblastí, oblasti univerzity. Takže je seznámena samozřejmě s chodem univerzity, protože kolegium rektora se schází každý týden. Takže je s tím seznámená. V tuto chvíli se pravidelně ještě i mimo ty kolegia a jiná jednání setkáváme a řešíme nějaké, nějaké bych řekl, technicko-provozní věci, které, které jsou. Takže jsme, bych řekl ve stejném kontaktu jako, jako dříve. Akorát kromě té agendy studijní a tu, kterou má jaksi na svojí zodpovědnost, tak řešíme další, další věci týkající se rektorátů, nějakých termínů a podobných věcí. Takže se pravidelně scházíme a vyměňujeme si ty informace. Zrovna včera večer nějaká data jsem tady paní, paní prorektorce posílal. Takže se domlouváme a řešíme ty věci bych řekl, řekl v harmonii a já jsem rád, že kolegyně Králíčková uspěla. Uspěla bych řekl jednoznačně, jednoznačně v té volbě a myslím si, že to je volba dobrá.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Teď už je asi i čas, pane profesore Zimo, na jakousi bilanci. Vy už jste tak udělal v knize Lékař zdravého rozumu, což je takové v podstatě Jak to vidí, respektive jak vás vidí vaši učitelé, kolegové, přátelé nebo třeba i rodina?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Tak tato knížka byla v plánu, už bych řekl několik, několik let a na jaře tohoto roku jsme se s Honzou Janušem k tomu odhodlali a několik odpolední či dopolední jsme jsme si spolu povídali na různá témata mého života, od působení na fakultě, práci lékaře.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Děkan 1. lékařské fakulty.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Děkana, rektora, samozřejmě pohybu ve veřejném prostoru v posledních já bych řekl 20, 20, 25 letech. Takže tyto tyto věci jsme tam společně řešili. Jsem se snažil být, být velmi, velmi otevřený a také, jak jste zmínila Jak to vidí nebo jak mě vidí přátelé z různých, z různých světů. Od přátel z Moravy a Vysočiny přes své blízké spolupracovníky, přes kolegy rektory ze Sorbony a Heidelbergu /nesrozumitelné/, přes přátelé z té lékařské komunity, ale i veřejného sektoru, právníci.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Tomáš Zima jako golfista, jako kuchař cestovatel i pacient.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Ano i pacient ano.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Vy vlastně můžete slavit i dvoje narozeniny, řekla bych.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Budu slavit v lednu narozeniny.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
V lednu. Vrátíte se k bílému plášti do laboratoře, byť vy jste ho vlastně ani nesundal. Chcete se věnovat, pane profesore, více medicíně nebo spíše medicíně, biochemii, což je vaše doména nebo vás láká aktivní politika? Vaše ambice, nevím, jestli jste se už rozhodl, zase nejsou takovým tajemstvím?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Tak já bych řekl, že ty cesty jsou, asi bych řekl, řekl tři. Jedna z těch cest je, kterou jsem vlastně neopustil, je fakulta nemocnice, kde jsou nějaké projekty, které je potřeba se jim intenzivněji věnovat. Mám samozřejmě v plánu některé věci kolem výuky, výzkumu se do nich více, více podařit, více samozřejmě zkoušet, přednášet studentům. Takže to je taková ta jedna, jedna cesta, kde mám nějaké představy, co je třeba upravit a změnit na ústavu. Druhá cesta je paní budoucí rektorka, jsme se domluvili, že budu členem jejího týmu. Budu členem kolegia rektora jako emeritní rektor s tím, že samozřejmě jsou některé věci,

kde člověk má historickou paměť a rád samozřejmě pomůžu v rozvoji, v rozvoji univerzity a některé projekty jsou samozřejmě běžící, kde je nějaká třeba kontinuita nebo předání těch informací v horizontu nějakých, nějakého času. Pak je samozřejmě třetí ten směr, rád bych samozřejmě své služby nabídl pro potřeby přátel a kolegů a lidí, kterých si vážím v oblasti školství, vědy, zdravotnictví. To je, ta vlastně to profesní nebo kde člověk získal řadu samozřejmě znalostí a i třeba vizí, kam se některé věci mohou posunout. A určitě jsem, teď je otázka, co je to homo politikus, že jo tak jsem v tom veřejném prostoru dlouho a asi, asi ho opouštět, opouštět nehodlám. Je tam jedna taková fotka, kterou jsem dal do té knížky, kterou jsem našel náhodou, při jedné z cest do Izraele. Jsem měl s sebou nějaký časopis. Už si nepamatuju jaký, a když jsem ho otevřel, tak tam bylo napsáno, já ještě neodcházím a tuhle fotku, to je legrace, já myslím, že bylo někdy před 15 lety, mě jako přátelé s ní vyfotili. Takže to jsem si tam také dal do té knížky, takže, takže neodcházím a je otázka samozřejmě, jaké výzvy před člověka přijdou.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Říká Tomáš Zima, rektor Univerzity Karlovy, biochemik. Některé pražské vysoké školy přecházejí v určitých podobách na on-line výuku, pouze distančně učí v této chvíli i Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Fakulta sociálních věd, stejné univerzity převedla do on-linu velké přednášky společně s přírodovědeckou fakultou se snaží udržet prezenční výuku nebo formu studia co nejdéle. Právnická fakulta ta zavedla takzvanou hybridní výuku, tedy kombinace on-line a prezenční formy. A takhle bych mohl pokračovat. Pane Zimo, půjde to už teď vlastně v tom novém semestru, vzhledem k těm zkušenostem z těch předchozích třeba už nějak méně bolestně? Jinými slovy prostě studenti i pedagogové už si zvykli, vyzkoušeli si ty různé formy, jak to kombinovat, jak učit se?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Tak ještě, už jsme se to, bych řekl naučili. Víme, jak s tím zacházet. My jsme vlastně na začátku toho semestru, který bude v lednu, v lednu končit, někde už končí teď před Vánoci. Jsme doporučili, aby velké přednášky vlastně se konaly distanční formou. Kde samozřejmě vždycky to riziko kumulace více, více lidí. Na druhé straně apelujeme na fakulty, aby seminární výuka, praktická výuka byla zachována v té prezenční formě, protože je jednoznačné, aby studenti a učitelé byli v tom kontaktu, při zachování hygienických opatření. To znamená, nošení roušek v těch prostorách, kde je to potřebné. Samozřejmě očkování, že jo tedy testování a kontroly. Je třeba ocenit, že zhruba 85 % studentů je oočkovaných proti covidu. Takže a také studenti sami apelují na to, aby výuka byla zachována. Naší snahou je i v mých posledních jaksi dopisech fakultách po jednání krizových štábů, které se schází pravidelně jednou týdně. Je právě ten apel, že žádné zatím opatření a jsem rád, že jak pan ministr Plaga, tak budoucí pan ministr Gazdík trvají na tom, aby ta výuka doopravdy byla zachována. Zejména ta seminární, prezenčně, seminární praktická prezenčně, což je dobré, dobrý signál a my se snažíme toto zachovat. A většina těch fakult je v tom hybridním módu. To znamená velké přednášky distančně, semináře, praktika, praktika prezenčně. Samozřejmě některé fakulty, jak jste zmínila, třeba filozofická fakulta přešly do toho modulu, modulu čistě, čistě distančního.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Od prezenční výuky zatím neustoupily České vysoké učení technické a Vysoká škola ekonomická v Praze. Jak hodnotíte záměry té příští vlády pětikoalice? Chce zvýšit kapacity PCR, testování, testovat by se měli i očkovaní. Chce také posílit trasování, více vymáhat dodržování opatření. Jaký je váš pohled?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Víte, já tady sleduju tu pandemii s respektem. Na straně druhé říkám, že se toho nesmíme bát. A já mám pocit a byl jsem před asi rokem, rokem a něco jako osočován tím, že když někdo onemocní, že získá přirozenou imunitu. Najednou řada lidí, kteří mě spílala, že to je jakýsi nesmysl, ale to je věc, které je v základních učebnicích imunologie po desetiletí. Tak najednou říká, že získáme imunitu, když jsme nemocní, když se prostě setkáme s tím virem. Tak jako to je. Takže teď já bych byl rád, kdyby v pohledu na onemocnění covid a tuto pandemii, odborníci s chladnou hlavou, zdůrazňuji s chladnou hlavou a ne od mediální masáží se vrátili k tomu, co o nemocech infekčních je psáno a co platí. To znamená, pokud onemocním, získávám imunitu na jakékoliv onemocnění, covid nevyjímaje. Na straně druhé je prosazovat očkování, jakožto ochranu proti infekční onemocnění. To je zase jeden fakta. Já se divím, jak někteří prostě antivakceři prostě zneužívají tu společnost a tuto situaci. Prostě očkování tady po 10 letí, dlouhá dlouhá desetiletí je jasná cesta proti infekčním nemocem. Tuberkulóza, neštovice, spalničky a mohl bych jmenovat celou řadu dalších, chřipka, žloutenka typu B, žloutenka typu a, žlutá zimnice a další. Prostě toto je cesta, jak se bránit infekčním onemocněním. Na straně druhé a o tom by bylo dobré otevřít diskuzi je, že když mám covida v nose a mám ten pozitivní test, jestli je to nemoc, anebo není nemoc. My v těle máme různé viry. Uvedu příklad třeba herpetický virus, který nám sedí v těch neuronálních gangliích. Ale při oslabení organismu, třeba když člověk dostane chřipku nebo onemocní. Najednou se mu objeví pupínky na rtu, u někoho třeba dostane pásový opar, ale ten vir žije v nás. Řada samozřejmě těch virů třeba i při tom pod se můžeme, můžeme se s ním dostat do styku. Ale to tělo vlastně nás chrání proti té infekci, pokud jsme očkování. Nebo pokud jsme tu nemoc prodělali. To znamená a tady by se měla otevřít diskuze, když mám covid v nose a nerozvine se u mě onemocnění. Mám dobrý imunitní systém, tak je to vlastně kontakt s tou vlastně naší bariérou. My se s řadou virů a bakterií, když bysme si tady teďka setřeli ruce, i když jsme se dezinfikovali nebo tady stěry, tak najdeme spoustu bakterií, ale oni u nás nevyvolají žádnou nemoc. Takže tady já si myslím, že je třeba jít i touto cestou, diskutovat vlastně otázku kontaktu toho viru SARS cov-2 s lidským organismem a kdy vznikne onemocnění a kdy ne. Ale jednoznačná, to je třeba zdůraznit a podtrhnout, je proti infekčním nemocem se chráníme očkováním. A můžeme si tam dosadit jenom nemoc, v daném případě covid a na straně druhé vakcíny, které jsou účinné a těch je tady celá řada.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
O té nové variantě Omikron, která se šíří, vědci zdaleka nemají všechny potřebné informace. Komplexní obrázek, není zatím dostatek vzorků z té širší populace. Podle německého zdravotnického experta příštího, spolkového ministr zdravotnictví Karla Lauterbacha, by se Omikron mohl stát takovým předčasným vánočním dárkem. Cituji jeho slova. Pokud se prokáže, že Omikron způsobuje mírnější formu onemocnění. Podle něj je ale zapotřebí počkat, jak se virus bude chovat v tělech zejména starší hostitelů. On ještě zdůraznil, že Německo je nejstarší populace v Evropě, ve které je mnoho chronicky nemocných lidí.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Tak tady vidíte, v jakém rozporu, který jste teďka jako přečetla. Tak, když se objevila mutace Omikron, ta byla popsána, tak druhý den jsem si přečetl na některých českých serverech, že tato mutace je, že se rychle šíří, že hlavně je to u mladých. A teprve až za 2, za 3 dny si lidé začali uvědomovat, že vlastně o tom skoro nic nevíme, protože to vzniklo jo. Ale už byly titulky prostě, co to udělá, rychleji se šíří, působí na mladé. Tady německý kolega říká, že možná to bude vánoční dárek, ale že vlastně nevíme, co to udělá jo. Takže ten titulek správně by měl znít, kdyby byl pravdivý, by měl mít, je tady další mutace a

počkejme, co z toho bude. Jo, to je ta pravdivá informace, protože tady můžeme říct, že bude horší, lepší, více penetrantní, méně penetrantní, více na staré, více na mladé. Nevíme o ní skoro nic. Já jenom bych chtěl říci, že těch mutací u virů vzniká celá řada a spousta. Já, pokud si vzpomenu, tak v květnu byla média zaplevelená o tom, jak ta Delta je špatná, že jo anebo co to všechno bude dělat. Ale ta Delta se chová podobně jako i ty předchozí mutace, jako Omikron. Prostě je tady, šíří se možná rychleji mezi tou komunitou. Tím se samozřejmě někteří lidé setkají s tím virem, aniž o tom ví. Protože u řady lidí je průběh toho onemocní nebo kontakt s tím virem bezpříznakový, zejména u té mladší generace. A po Omikronu přijde další, další mutace. Takže já bych tady byl trošinku jaksi v poklidu, protože každý den vznikne nějaká mutace těch virů v různé části kontinentu. Ale sledoval bych zejména, jak se šíří a řekl bych obecně ten SARS cov-2 v té populaci. Šířil bych osvětu ohledně očkování a zejména bych vyhodnocoval, a to mi trošku chybí, účinnost toho očkování, z hlediska účinnost typu vakcín takto. Které vakcíny jsou účinné, kdy ten účinek přetrvává dlouhodobě. U některých je ta kratší doba. Tam třeba bude potřeba další tedy dávky dalšího toho busteru. Takže tady jaksi analyzovat ty data o těch očkovaných. Sledovat to, protože jednoznačně u těch očkovaných lidí ten průběh je mírný, pokud nějaký je.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Konstatuje rektor Univerzity Karlovy a biochemik Tomáš Zima. Děkuji za váš čas, za vaše názory a přeji pevné zdraví. Mějte se hezky.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Děkuji za milé pozvání a také hezký Advent a hodně zdraví.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Příjemný poslech našich pořadů Dvojky přeje Zita Senková. Zítra se můžete těšit na názory světícího biskupa pražského Václava Malého, dobrý den.-

Někteří studenti vysokých škol v Praze mají kvůli epidemii výuku on-line URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 02.12.2021, Zdroj: tyden.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 02.12.2021 20:30, Celková návštěvnost: 2 050 000 , RU / měsíc: 112 575, RU / den: 8 693, Rubrika: Domácí, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,10

Některé vysokoškolské fakulty v Praze kvůli zhoršení epidemické situace v posledních dvou týdnech začaly učit on-line. Pouze distančně učí od tohoto pondělí například Filozofická fakulta Univerzity Karlovy (FF UK), na Fakultě sociálních věd UK převedly na on-line výuku velké přednášky a na Právnické fakultě UK mají takzvanou hybridní výuku, která kombinuje distanční a prezenční vzdělávání.

Distanční výuku umožnila kvůli epidemii částečně i Vysoká škola chemicko-technologická (VŠCHT). Vyplývá to z vyjádření oslovených zástupců škol.

Pro celkový přechod na výuku on-line se kvůli zhoršení epidemie minulý týden rozhodl krizový štáb FF UK. Výuka na dálku tam má trvat od tohoto pondělí do 10. prosince. Fakulta v současnosti podle mluvčí Zuzany Válkové totiž nemá dostatečnou výbavu na to, aby mohla kombinovat prezenční a distanční vzdělávání. Nabízí kolem 2000 předmětů, které studuje asi 6000 lidí a učí 600 pedagogů, řekla.

Hybridní výuku má nyní například Právnická fakulta UK, která v tomto režimu podle mluvčí Vlasty Tiché organizuje i státní zkoušky a obhajoby. Přírodovědecká fakulta UK nebo Fakulta sociálních věd UK (FSV UK) se snaží maximálně pokračovat v prezenční výuce. Na FSV UK ovšem tento týden přešly na on-line výuku velké přednášky, řekla děkanka fakulty Alice Němcová Tejkalová. Přednášky jsou distančně rovněž na 1. lékařské fakultě UK (LF UK), semináře a praktická výuka se konají prezenčně, doplnil děkan fakulty Martin Vokurka.

"Utlumena je prakticky veškerá kontaktní agenda, která není pro chod fakulty zcela nezbytná, mimo jiné promoce nebo popularizační akce určené veřejnosti. Zasedání fakultních grémií jsou organizována distanční formou," uvedl mluvčí přírodovědecké fakulty Michal Andrle. Fakulta podle něj usiluje hlavně o dokončení praktických cvičení a terénních exkurzí. Podle děkanky FSV UK nosí studenti všude respirátory, jejich pohyb po škole ale nijak omezen není. Podobně se vyjádřil i mluvčí Fakulty humanitních studií UK Filip Poštulka.

Vedení 1. LF UK nabádá všechny studenty, aby se nechali očkovat. "Z našich interních průzkumů vyplývá, že je nyní naočkováno cca 80 procent studentů 1. LF UK, ve vyšších ročnících, kde se studenti učí u lůžka pacientů, je procento ještě vyšší," řekl Vokurka.

Z informací na webu UK plyne, že v důsledku opatření vlády, podle kterého se od 22. listopadu mohou kulturních a uměleckých akcí účastnit jen lidé s očkováním na covid-19 nebo po prodělání nákazy, se pro celou univerzitu zrušily promoce. "Stále se ale počítá s tím, že se uskuteční náhradní termíny v době, kdy to situace dovolí," uvedla škola.

Odklon od prezenčního režimu výuky umožnila od minulého týdne také VŠCHT, a to v doktorandském a magisterském studiu. Rozhodnutí o přechodu na výuku na dálku je na garantech studijního programu a jejich dohodě s vedoucími ústavu. Od prezenční výuky podle svých zástupců zatím neustoupily České vysoké učení technické (ČVUT) a Vysoká škola ekonomická v Praze (VŠE).

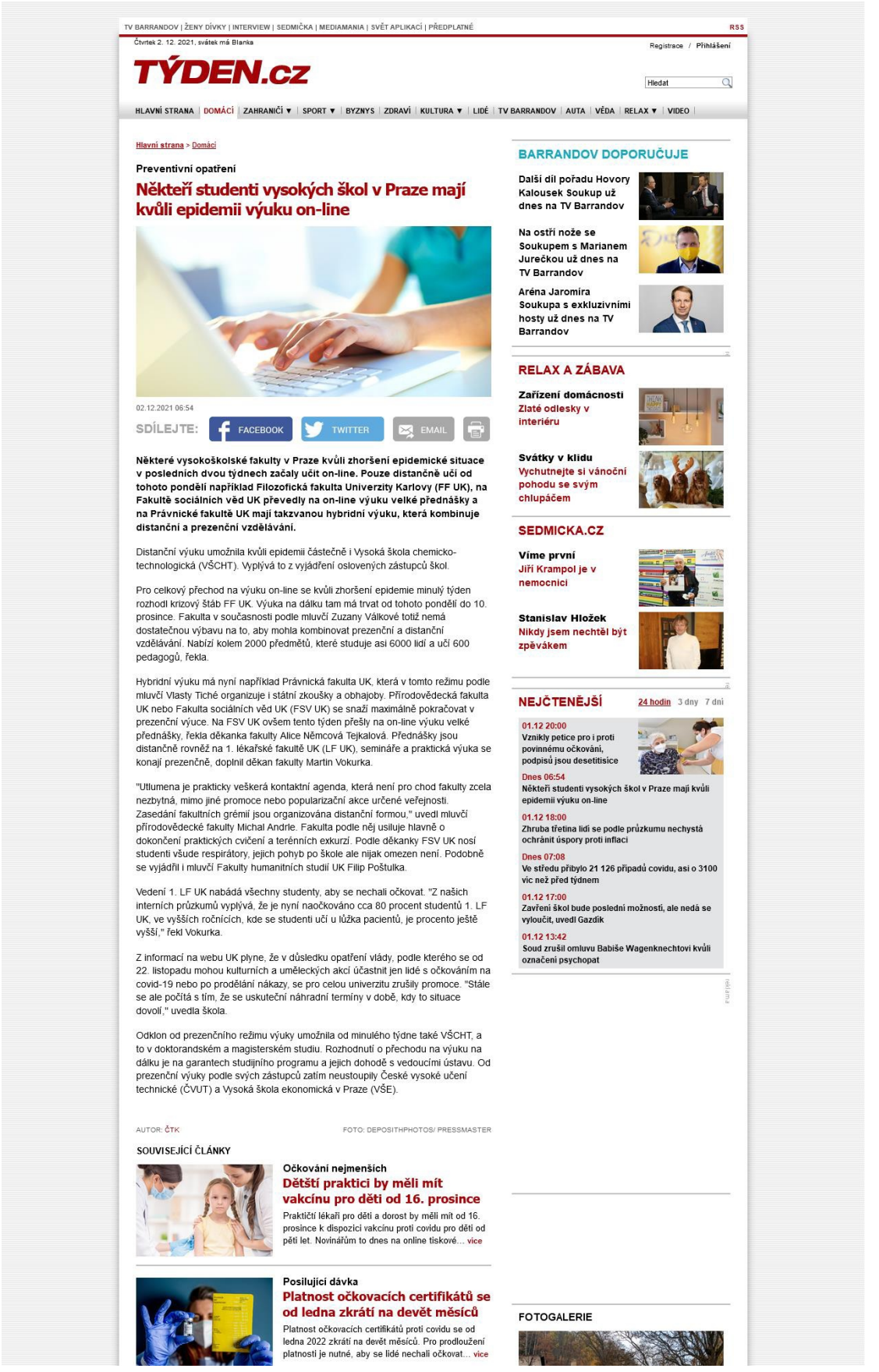

TV BARRANDOV | ŽENY DÍVKY | INTERVIEW | SEDMIČKA | MEDIAMANIA | SVĚT APLIKACÍ | PŘEDPLATNÉ RSS

Čtvrtek 2. 12. 2021, svátek má Blanka

Registrace / Přihlášení

TÝDEN.cz

Hledat

HLAVNÍ STRANA | DOMÁCÍ | ZAHRANIČÍ ▼ | SPORT ▼ | BYZNYS | ZDRAVÍ | KULTURA ▼ | LIDÉ | TV BARRANDOV | AUTA | VĚDA | RELAX ▼ | VIDEO

Hlavní strana > Domácí

Preventivní opatření

Někteří studenti vysokých škol v Praze mají kvůli epidemii výuku on-line

02.12.2021 06:54

SDÍLEJTE: FACEBOOK TWITTER EMAIL

Některé vysokoškolské fakulty v Praze kvůli zhoršení epidemické situace v posledních dvou týdnech začaly učit on-line. Pouze distančně učí od tohoto pondělí například Filozofická fakulta Univerzity Karlovy (FF UK), na Fakultě sociálních věd UK převedly na on-line výuku velké přednášky a na Právnické fakultě UK mají takzvanou hybridní výuku, která kombinuje distanční a prezenční vzdělávání.

Distanční výuku umožnila kvůli epidemii částečně i Vysoká škola chemicko-technologická (VŠCHT). Vyplývá to z vyjádření oslovených zástupců škol.

Pro celkový přechod na výuku on-line se kvůli zhoršení epidemie minulý týden rozhodl krizový štáb FF UK. Výuka na dálku tam má trvat od tohoto pondělí do 10. prosince. Fakulta v současnosti podle mluvčí Zuzany Válkové totiž nemá dostatečnou výbavu na to, aby mohla kombinovat prezenční a distanční vzdělávání. Nabízí kolem 2000 předmětů, které studuje asi 6000 lidí a učí 600 pedagogů, řekla.

Hybridní výuku má nyní například Právnická fakulta UK, která v tomto režimu podle mluvčí Vlasty Tiché organizuje i státní zkoušky a obhajoby. Přírodovědecká fakulta UK nebo Fakulta sociálních věd UK (FSV UK) se snaží maximálně pokračovat v prezenční výuce. Na FSV UK ovšem tento týden přešly na on-line výuku velké přednášky, řekla děkanka fakulty Alice Němcová Tejkalová. Přednášky jsou distančně rovněž na 1. lékařské fakultě UK (LF UK), semináře a praktická výuka se konají prezenčně, doplnil děkan fakulty Martin Vokurka.

"Utlumena je prakticky veškerá kontaktní agenda, která není pro chod fakulty zcela nezbytná, mimo jiné promoce nebo popularizační akce určené veřejnosti. Zasedání fakultních grémií jsou organizována distanční formou," uvedl mluvčí přírodovědecké fakulty Michal Andrle. Fakulta podle něj usiluje hlavně o dokončení praktických cvičení a terénních exkurzí. Podle děkanky FSV UK nosí studenti všude respirátory, jejich pohyb po škole ale nijak omezen není. Podobně se vyjádřil i mluvčí Fakulty humanitních studií UK Filip Poštulka.

Vedení 1. LF UK nabádá všechny studenty, aby se nechali očkovat. "Z našich interních průzkumů vyplývá, že je nyní naočkováno cca 80 procent studentů 1. LF UK, ve vyšších ročnících, kde se studenti učí u lůžka pacientů, je procento ještě vyšší," řekl Vokurka.

Z informací na webu UK plyne, že v důsledku opatření vlády, podle kterého se od 22. listopadu mohou kulturních a uměleckých akcí účastnit jen lidé s očkováním na covid-19 nebo po prodělání nákazy, se pro celou univerzitu zrušily promoce. "Stále se ale počítá s tím, že se uskuteční náhradní termíny v době, kdy to situace dovolí," uvedla škola.

Odklon od prezenčního režimu výuky umožnila od minulého týdne také VŠCHT, a to v doktorandském a magisterském studiu. Rozhodnutí o přechodu na výuku na dálku je na garantech studijního programu a jejich dohodě s vedoucími ústavu. Od prezenční výuky podle svých zástupců zatím neustoupily České vysoké učení technické (ČVUT) a Vysoká škola ekonomická v Praze (VŠE).

AUTOR: ČTK FOTO: DEPOSITHPHOTOS/ PRESSMASTER

SOUVISEJÍCÍ ČLÁNKY

Očkování nejmenších

Dětští praktici by měli mít vakcínu pro děti od 16. prosince

Praktičtí lékaři pro děti a dorost by měli mít od 16. prosince k dispozici vakcínu proti covidu pro děti od pěti let. Novinářům to dnes na online tiskové… vice

Posilující dávka

Platnost očkovacích certifikátů se od ledna zkrátí na devět měsíců

Platnost očkovacích certifikátů proti covidu se od ledna 2022 zkrátí na devět měsíců. Pro prodloužení platnosti je nutné, aby se lidé nechali očkovat… vice

BARRANDOV DOPORUČUJE

Další díl pořadu Hovory Kalousek Soukup už dnes na TV Barrandov

Na ostří nože se Soukupem s Marianem Jurečkou už dnes na TV Barrandov

Aréna Jaromíra Soukupa s exkluzivními hosty už dnes na TV Barrandov

RELAX A ZÁBAVA

Zařízení domácnosti
Zlaté odlesky v interiéru

Svátky v klidu
Vychutnejte si vánoční pohodu se svým chlupáčem

SEDMICKA.CZ

Víme první
Jiří Krampol je v nemocnici

Stanislav Hložek
Nikdy jsem nechtěl být zpěvákem

NEJČTENĚJŠÍ 24 hodin 3 dny 7 dní

01.12 20:00
Vznikly petice pro i proti povinnému očkování, podpisů jsou desetitisíce

Dnes 06:54
Někteří studenti vysokých škol v Praze mají kvůli epidemii výuku on-line

01.12 18:00
Zhruba třetina lidí se podle průzkumu nechystá ochránit úspory proti inflaci

Dnes 07:08
Ve středu přibylo 21 126 případů covidu, asi o 3100 víc než před týdnem

01.12 17:00
Zavření škol bude poslední možností, ale nedá se vyloučit, uvedl Gazdík

01.12 13:42
Soud zrušil omluvu Babiše Wagenknechtovi kvůli označení psychopat

FOTOGALERIE

Zpět

Petr Dvořák

TISK, Datum: 03.12.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 8, Autor: Karolina Bulisová, Ondřej Soukup, Vytištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 00:49, Čtenost: 148 177, Rubrika: Příloha - Víkend, AVE: 618 391,26 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Generální ředitel Budějovického Budvaru
Na tuzemském trhu je to největší pivovar, který zůstal zcela v českých rukou. Podle jeho generálního ředitele Petra Dvořáka vyváží Budvar pivo do více než 70 zemí a letos odvede do státního rozpočtu asi 300 milionů korun. „Na Budvaru je nejlepší, že si sami rozhodujeme o tom, co potřebujeme," srovnává Dvořák situaci jihočeského pivovaru s jeho hlavními konkurenty, které koupily nadnárodní společnosti.

Před nedávnými parlamentními volbami se znovu rozvířila debata o privatizaci státního pivovaru Budějovický Budvar. Sami budějovičtí dávají přednost označení „národní pivovar". Generální ředitel Petr Dvořák říká, že privatizace jediného velkého pivovaru v českém vlastnictví by nevyřešila žádný problém. Naopak by mohla poškodit zdejší pivovarnictví. Podle Dvořáka se odolnost stávajícího uspořádání ukázala i po vypuknutí pandemie. Budvar jí prochází překvapivě dobře. Spustil prodej nového piva Budvar 33, které má oslovit zákazníky, pro něž je klasický budějovický ležák příliš sladký a silný. Úspěch byl takový, že výstav pivovaru loni vzrostl.

* HN: Privatizace Budvaru se stala i tématem nedávných parlamentních voleb. Zejména pravicoví politici říkali, že úkolem státu není vařit pivo. Je to jeho úkolem, nebo není?

Před volbami se to téma přirozeně zjednodušilo na otázku, zda Budvar prodat, nebo neprodat. Což je špatně položená otázka. Z pohledu teoretické ekonomie to je samozřejmě jasné. Měl by stát vařit pivo, nebo obecně – měl by podnikat? Neměl. Jenže když už stát dnes podniká, vaří pivo, měl by pivovar prodávat? To už je otázka mnohem složitější. Co získáme prodejem? Zisk může být v řádu nižších desítek miliard. Přitom státní rozpočet bude mít letos schodek kolem 300 miliard korun. Takže prodej pivovaru žádný rozpočtový problém nevyřeší. Na druhé straně vah jsou zisky pivovaru a jeho význam pro české pivovarnictví a ekonomiku. Takže spíš bychom se měli ptát, co Budvar znamená pro obor, díky kterému jsme proslulí po celém světě. Z toho mi vychází, že současná varianta má zjevné výhody. Vyvážíme přes 1,2 milionu hektolitrů, to jsou stovky milionů půllitrů. A když Budvar nebude, zákazníci vypijí tohle množství jiného piva, což by mi, coby českému občanovi a hrdému pivovarníkovi, přišlo extrémně líto.

* HN: Prakticky jediným uchazečem o koupi Budvaru je největší světový pivovarnický koncern Anheuser-Busch InBev (AB InBev), se kterým Budvar vede soudní spory o značku. Jaká je aktuální situace?

Hlavní vlna sporů, kdy skutečně šlo o ekonomické přežití Budvaru – jestli vůbec bude mít kde prodávat, hlavně na klíčových evropských trzích –, už je za námi. Vyvážíme 70 procent výstavu, takže kdyby se spory o trhy nepodařilo vyřešit, snížila by se výroba, velmi zjednodušeně řečeno, o sedmdesát procent. Nyní je světový trh více méně vykolíkovaný, je jasné, kde můžeme prodávat my a kde AB InBev. Teď už si hlavně hlídáme, zda nám ten kolík někdo nechce ukrást. Tyhle spory jsou běžné, může je třeba vyvolat, když nějaký aktivní obchodník si od dalšího prostředníka koupí Budvar a odveze ho na trh, kde naše firma nemá právo prodávat. Funguje to i opačně, loni jsme objevili pár palet amerického Budweiseru, které se zatoulaly na Slovensko, kde pod touto značkou můžeme prodávat jen my.

* HN: Většinu světových trhů získal koncern AB InBev?

Samozřejmě, je to boj Davida s Goliášem. Americký trh je pro nás zavřený, tam se nemůžeme se značkou Budweiser Budvar dostat. Na africký trh taktéž. Anheuser-Busch koupil jihoafrické pivovary SAB, které mají desítky tisíc zaměstnanců jen na africkém kontinentu. Budvar v Africe nemá ani desítky zaměstnanců, hlavně prodejců. V Číně je AB InBev značkou číslo jedna s obrovským rozpočtem. A její globální marketingový rozpočet dosahuje asi miliardy dolarů. To znamená nějakých dvacet miliard korun, což jsme ani nevydělali za ty čtyři roky, co jsem v Budvaru. Hrajeme jinou ligu a chráníme si trhy, na kterých můžeme prodávat.

* HN: Které trhy jsou pro vás prioritou?

Soustředíme se na Evropu, hlavně na trhy kolem Česka. Ale důležité je třeba i Rusko. Dceřiné firmy máme v Německu, na Slovensku a ve Velké Británii. Poohlížíme se i po trzích mimo Evropu, třeba Kanada nás zajímá.

* HN: Do všeho ale zasáhla pandemie. Jak přežíváte koronavirus?

Doba je těžká, protože výzvy se pořád mění. Je to, jako byste hráli fotbal a někdo vám přesouval branku. Navíc sudové pivo se přestalo prodávat prakticky všude po světě.

* HN: A lahvové?

Prodej nejdříve klesal, ale později vylétl na historické maximum, což vedlo k enormním nárokům na plánování výroby. Do toho jsme uváděli na trh nové, dlouho plánované pivo Budvar 33. Dnes máme zase jiné problémy. Není obalový materiál, dřevo na palety, hliník na plechovky, plech na víčka. Chybí kontejnery na dálkovou přepravu – sehnat jich dostatek je úplná alchymie. Přitom potřebujeme, aby pivo dorazilo k zákazníkovi co nejčerstvější. Ve finále si ale vlastně nemám na co stěžovat. Loni se nám i tak podařilo zvýšit výstav o 50 tisíc hektolitrů a dařilo se i prvních osm měsíců letošního roku. Přispělo k tomu právě i uvedení Budvaru 33. Máme výrazně vyšší podíl baleného piva oproti sudovému, takže když zavřely hospody, dotklo se nás to méně než jiných pivovarů. Balené pivo rostlo, na domácím trhu i v zahraničí. A letos to také vypadá dobře.

* HN: Čím to je, že máte větší podíl baleného piva než zbytek trhu?

Máme vyšší podíl exportu, pro který je balené pivo z mnoha pohledů zajímavější. Prodeje sudového piva v Česku dlouhodobě klesaly všem pivovarům, ale Budvaru o něco rychleji. Mohla za to i naše nabídka, nebyli jsme schopni přesvědčit dostatečné množství lidí, aby si točený budvar kupovali. Rozlišujeme zákazníka a spotřebitele. Zákazník je majitel hospody a spotřebitel je jeho host. Se zákazníkem, tedy hospodským, stavíme vztah na důvěře, na tom, že chce s námi spojit svou prosperitu. Chce mít za partnera spolehlivý pivovar, jenž má kvalitní logistiku a současně loajální skupinu spotřebitelů, kteří právě toto pivo chtějí. Hospodští nezkusí jeden pivovar tento týden a příští zase jiný. Vytváří se dlouhodobý vztah. A na jeho budování nyní intenzivně pracujeme.

* HN: Ve firemních materiálech uvádíte, že jste hrdí na označení národní pivovar. Do Budvaru jste přišel z Prazdroje, který patří nadnárodní společnosti. Jak jsou oba pivovary rozdílné z pohledu manažera?

Na jednu stranu je má práce stejná, protože otázka vlastnictví spotřebitele tolik nezajímá. Ten chce mít skvělé pivo, kterému věří, a servis k tomu. Velká část spotřebitelů se ani moc neorientuje, komu patří ta nebo jiná značka. Když jsem nastupoval do Budějovic, říkal mi jeden kolega, že na Budvaru je nejlepší, že si sami rozhodujeme o tom, co potřebujeme. Nemusíme volat někam na centrálu. Horší ale je, že také všechny problémy musíme vyřešit jenom tady. Nemáme žádnou mateřskou společnost, ve které se můžeme zeptat, jak to dělali v Německu nebo jak přišli na nějaké metody. Přesto má naše samostatnost obrovské výhody. Nepodléháme cizincům, kteří sedí mimo tuzemský trh a rozhodují, co čeští spotřebitelé potřebují. Na druhou stranou hrozí uzavřenost a uspokojení ze stávajícího stavu. Přece jen vyvážíme do více než 70 zemí, nesmíme ztratit krok s tím, co se děje na světovém trhu a s chováním spotřebitelů. Pak je tu ekonomický rozměr. Odvádíme státu dividendy, jenom letos máme naplánováno, že do státního rozpočtu pošleme asi 300 milionů korun. A pak investujeme do našeho pivovaru. Takové částky necháváme v Česku.

* HN: Na rozdíl od nadnárodních pivovarů?

Pouštím se na tenký led a asi to v japonské pivovarnické skupině Asahi, která před čtyřmi lety koupila od Jihoafričanů českou jedničku Plzeňský Prazdroj, nebudou rádi slyšet, ale z této transakce za několik miliard eur neměl v Česku nikdo nic. Naopak Japonci se kvůli ní zadlužili, takže zisk Prazdroje bude odcházet do zahraničí, aby se koupě zaplatila. Rozumím, že máme globální ekonomiku, ale tohle jsou negativní dopady fungování globálních pivovarnických skupin. Na českém trhu je sice Budvar v prodeji čtyřka, ale zároveň největší zdejší pivovar, který zůstává zcela v českých rukou. Osmdesát procent tuzemského trhu ovšem patří nadnárodním koncernům.

* HN: Už před několika lety začal Budvar spolupracovat s minipivovary. Tehdy jste říkal, že si to chcete vyzkoušet a zjistit, co bude fungovat. Co jste zjistili?

Že nás spolupráce stále baví, a to oboustranně. Minipivovary zajímá jak z byznysového hlediska, protože se dostávají do distribučních sítí Budvaru, tak kvůli výrobě speciálů, limitovaných edic. Malé pivovary získají příležitost uvařit si pivo ve velké varně a naši sládci zase mají šanci vyzkoušet si nějaká bláznivější piva v malých zařízeních, protože při velikosti naší varny si nemohou dovolit experimentovat se speciálem, který bychom možná ani neprodali. Pro nás je spolupráce velmi obohacující, díky ní musíme být otevřenější a sledovat spotřebitelské nálady. Lidé z malých pivovarů zase mají v Budvaru přístup k surovinám a technologiím, ke kterým by se jinak nedostali. S pivovarem Clock jsme udělali i speciální várku pro zahraničí, která půjde hlavně do Německa a na sever Evropy. U nás jsme vařili také Opičí ejl ve spolupráci s pivovarem Nachmelená opice. Tehdy jsem možná udělal marketingovou chybu, protože jsem zabil původní pracovní název piva Opice z Budvaru. Později jsem toho litoval.

HN: Během pandemie jste začali vařit nové pivo Budvar 33, což je v historii první budějovické hořčejší pivo. Proč?

* Chtěl bych, aby se o našem pivovaru nepřemýšlelo jen jako o výrobci originálního Budvaru, ale jako o národním pivovaru, který je specialistou na ležáky a vaří i další skvělá piva. Od mého příchodu do vedení mi známí říkali: „Je to národní stříbro, nikdy nesmíte Budvar prodat.“ A já jsem se jich trochu provokativně ptal: „To je skvělé, že máš Budvar tak rád, takže ho pravidelně piješ?“ A oni vždy odpovídali: „No to ne, na mě je málo hořký a docela silný.“ Češi chtějí mít Budvar rádi, nicméně chuťový profil klasické budějovické dvanáctky úplně nevyhovuje běžnému českému pijákovi, který je navyklý na hořčejší piva. Jakkoliv je to skvělý ležák, mně ta jemnější hořkost vyhovuje a úspěch ze zahraničí ukazuje, že jde o unikátní pivo. Je to vlastně protipól Prazdroje. Takže jsme zkusili vymyslet recept na hořčejší pivo, které bude mít nižší obsah alkoholu, a povedlo se to. Naši sládkové k tomu nepřistoupili tuctově, že by si řekli: potřebujeme tam dostat víc karamelových sladů a pivo dohořčíme levným chmelem. Ale hledali jsme české suroviny, správný chmel, vybrali jsme si Angus ze žatecké oblasti a anglický typ sladu, který se používá pro styl ale. Zúročila se i naše spolupráce s minipivovary, protože se nám otevřely dveře k surovinám, na které bychom ani nepomysleli.

HN: Přivede vám Budvar 33 nové konzumenty?

* Proto jsme ho udělali. Naše klasická dvanáctka Budvar Original je skvělé pivo, které má věrné konzumenty. Ale nedaří se nám k němu přitáhnout další. Takže Budvar 33 je způsob, jak získat nové spotřebitele. Aby mi lidé říkali: Neprodávejte Budvar, protože piju vaše pivo.

HN: Budvar 33 je jistě i způsob, jak přilákat mladší generaci.

* Určitě. Mladší lidé jsou otevřenější, sice si často raději dají třetinku než klasický půllitr, ale zase zkusí různé druhy piv. Dnes navíc v hospodách zažijete už i docela fundované debaty o pivu, lidé jsou schopni se bavit o sladech a chmelech. Čím více z nich rozumí pivu, tím lépe pro Budvar, protože my vaříme opravdu tradičně. Nepoužíváme granule, ale hlávkový chmel, nezkracujeme dobu ležení. Když ale dojde na stáčení, jsme ultramoderní pivovar. Stále kupujeme nové linky, které pracují téměř bez zásahu lidské ruky. Linka pivo stočí, naskládá na paletu a ta odjede do skladu. Když přijede kamion, objednávka se sama vyskladní až na nakládací rampu. To je právě výhodou skutečnosti, že sami můžeme rozhodovat o investicích do vlastního rozvoje.

HN: Plánujete nějaké další investice? Máte vůbec ještě ve stávajícím areálu pivovaru kam růst?

* Už je to hodně na těsno, místa zde opravdu není nadbytek. Ale ano, můžeme růst, ovšem žádá si to pečlivé plánování. Musíme dostavit novou varnu, už třetí, která by měla být hotová do roku 2023. Dostavujeme novou linku na stáčení piva do plechovek, která by měla naběhnout počátkem příštího roku. Pak nás budou čekat výměny prvních dvou lahvovacích linek, což Budvar dostane na kapacitu přes dva miliony hektolitrů. Pracujeme také na energetické koncepci, chtěli bychom mít alespoň část energií z vlastních zdrojů. Máme jeden projekt na solární panely. Původně jsem o tom uvažoval především jako o ekologickém počinu, dnes se to dramaticky rychle mění na ekonomický počin. Cena energií pro Budvar má příští rok vzrůst o

padesát procent, dodávky tepla podobně. Pokud chceme zůstat konkurenceschopní, musíme se výrazně zamyslet nad tím, odkud budeme teplo a energie dostávat. I kancelářské budovy dosluhují, praskají trubky, klimatizace nefunguje už asi sedm let, takže i stavby budeme muset modernizovat.

HN: Budvar byl vždy spojen s místním hokejem, budějovická aréna nese název pivovaru, ale nesmíte tam čepovat vaše pivo. Jaký máte s klubem vztah?

* Teď jste se dotkli citlivého bodu, který mi dokáže zvednout tlak. Budvar jako místní pivovar a Motor jako místní hokejový klub i jeho fanoušci jsou přirozenými partnery. Nechápu, proč kvůli nějakým smlouvám s agenturou BPA, která je výhradním marketingovým partnerem hokejové extraligy, se na stadionu musí čepovat pivo z Frýdku-Místku. Budvar podporoval Motor po celou dobu, když byl tým v první lize. Když se hokejistům podařilo postoupit z první ligy do extraligy, měli jsme smíšené pocity. Jistě, splnil se dlouholetý sen všech Budějovičáků, včetně Budvaru, ale smutnou částí úspěchu bylo to, že náš pivovar jako partner z hokeje vypadl. Systém výjimek pro jednotlivé kluby je naprosto nepřehledný. Nováček extraligy žádnou výjimku pro marketingovou spolupráci, včetně prodeje piva, nedostane. Ale smlouvy s BPA končí před sezonou 2023/2024 a máme slíbeno, že bychom se do budějovického hokeje mohli vrátit a znovu být hrdým partnerem Motoru. Teď jsme s Budvarem obrazně řečeno na trestné lavici nebo na střídačce a čekáme, až nás hokej zase milostivě přijme.

Petr Dvořák (45) Budějovický Budvar sice řídí od května 2017, jeho život je ale s pivem spojený už od absolvování vysoké školy. Po vystudování Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze zamířil liberecký rodák Petr Dvořák do Staropramenu, kde byl jedním z manažerů. Později se stal marketingovým ředitelem skupiny Pivovary Staropramen. Prošel i belgickou pivovarnickou skupinou AB InBev. Díky práci pro jihoafrický koncern SABMiller žil sedm let v Londýně. Řídil také mezinárodní aktivity pivovaru Pilsner Urquell. V užším kole tendru na post šéfa Budvaru mu konkuroval dlouholetý sládek a výrobní ředitel budějovického pivovaru Adam Brož. V Budvaru vede Petr Dvořák zhruba 680 zaměstnanců. Žije v Českém Krumlově, je ženatý a má dvě děti. Jako sportovní fanoušek podporuje Dvořák budějovické fotbalové Dynamo i hokejový Motor. S oběma kluby je spjatý také pivovar Budvar. Stal se jedním z hlavních partnerů fotbalového Dynama, vztah s hokejisty Motoru je ale složitější. Kvůli smluvním podmínkám extraligy nesmí Budvar po postupu Motoru do nejvyšší ligové soutěže prodávat

své pivo v budějovické hokejové hale – na extraligových stadionech se může čepovat pouze Radegast. Na výjimku, kterou získala například pražská Sparta, nemá Motor kvůli krátkému působení v extralize zatím nárok. Budvar si tak fanoušci koupí pouze u stánku před arénou. Alespoň její jméno na národní pivovar odkazuje – už od roku 2002 se v Budějovicích hraje hokej v Budvar aréně. Jinak se ale Budvaru daří. Loni zvýšil zisk po zdanění téměř o deset procent na 305 milionů korun. Tržby z prodeje výrobků a služeb stouply o 0,4 procenta na 2,81 miliardy korun a byly pro národní pivovar rekordní. Čistý obrat překročil druhý rok po sobě tři miliardy korun. A 1,73 milionu hektolitrů piva, které loni Budvar uvařil, bylo nejvíc za 125 let jeho existence.

O autorovi: Karolina Bulisová, Ondřej Soukup, autori@hn.cz

Foto autor: Foto: ČTK
Foto popis: Tradičně „Pivo vaříme opravdu tradičně," říká Petr Dvořák (na horním snímku). „Nepoužíváme granule, ale hlávkový chmel, nezkracujeme dobu ležení."
Foto popis: Aleš Dvořák z pivovaru Budějovický Budvar minulý měsíc zvítězil v anketě Sládek roku, kterou pořádá Sdružení přátel piva.
Foto autor: Foto: HN – Libor Fojtík a ČTK
Foto popis: Vystup zakázán Ačkoliv českobudějovická hokejová hala nese název po Budvaru, jeho pivo si mohou fanoušci Motoru koupit pouze před stadionem. Uvnitř smí podle podmínek extraligy prodávat pivovar Radegast.

Generální ředitel Budějovického Budvaru

Petr Dvořák

Karolina Bulisová, Ondřej Soukup
autori@hn.cz

Na tuzemském trhu je to největší pivovar, který zůstal zcela v českých rukou. Podle jeho generálního ředitele Petra Dvořáka vyváží Budvar pivo do více než 70 zemí a letos odvede do státního rozpočtu asi 300 milionů korun. „Na Budvaru je nejlepší, že si sami rozhodujeme o tom, co potřebujeme," srovnává Dvořák situaci jihočeského pivovaru s jeho hlavními konkurenty, které koupily nadnárodní společnosti.

Před nedávnými parlamentními volbami se znovu rozvířila debata o privatizaci státního pivovaru Budějovický Budvar. Sami budějovičtí dávají přednost označení „národní pivovar". Generální ředitel Petr Dvořák říká, že privatizace jediného velkého pivovaru v českém vlastnictví by nevyřešila žádný problém. Naopak by mohla poškodit zdejší pivovarnictví. Podle Dvořáka se odolnost stávajícího uspořádání ukázala i po vypuknutí pandemie. Budvar jí prochází překvapivě dobře. Spustil prodej nového piva Budvar 33, které má oslovit zákazníky, pro něž je klasický budějovický ležák příliš sladký a silný. Úspěch byl takový, že výstav pivovaru loni vzrostl.

HN: Privatizace Budvaru se stala i tématem nedávných parlamentních voleb. Zejména pravicoví politici říkali, že úkolem státu není vařit pivo. Je to jeho úkolem, nebo není?
Před volbami se to téma přirozeně zjednodušilo na otázku, zda Budvar prodat, nebo neprodat. Což je špatně položená otázka. Z pohledu teoretické ekonomie to je samozřejmě jasné. Měl by stát vařit pivo, nebo obecně – měl by podnikat? Neměl. Jenže když už stát dnes podniká, vaří pivo, měl by pivovar prodávat? To už je otázka mnohem složitější. Co získáme prodejem? Zisk může být v řádu nižších desítek miliard. Přitom státní rozpočet bude mít letos schodek kolem 300 miliard korun. Takže prodej pivovaru žádný rozpočtový problém nevyřeší. Na druhé straně vah jsou zisky pivovaru a jeho význam pro české pivovarnictví a ekonomiku. Takže spíš bychom se měli ptát, co Budvar znamená pro obor, díky kterému jsme proslulí po celém světě. Z toho mi vychází, že současná varianta má zjevné výhody. Vyvážíme přes 1,2 milionu hektolitrů, to jsou stovky milionů půllitrů. A když Budvar nebude, zákazníci vypíjí tohle množství jiného piva, což by mi, coby českému občanovi a hrdému pivovarníkovi, přišlo extrémně líto.

HN: Prakticky jediným uchazečem o koupi Budvaru je největší světový pivovarnický koncern Anheuser-Busch InBev (AB InBev), se kterým Budvar vede soudní spory o značku. Jaká je aktuální situace?
Hlavní vlna sporů, kdy skutečně šlo o ekonomické přežití Budvaru – jestli vůbec bude mít kde prodávat, hlavně na klíčových evropských trzích –, už je za námi. Vyvážíme 70 procent výstavu, takže kdyby se spory o trhy nepodařilo vyřešit, snížila by se výroba, velmi zjednodušeně řečeno, o sedmdesát procent. Nyní je světový trh více méně vykolíkovaný, je jasné, kde můžeme prodávat my a kde AB InBev. Teď už si hlavně hlídáme zda nám ten kolík někdo nechce ukrást. Tyhle spory jsou běžné může je třeba vyvolat, když nějaký aktivní obchodník si od dalšího prostředníka koupí Budvar a odveze ho na trh, kde naše firma nemá právo prodávat. Funguje to i opačně, loni jsme objevili pár palet amerického Budweiseru, které se zatoulaly na Slovensko, kde pod touto značkou můžeme prodávat jen my.

HN: Většinu světových trhů získal koncern AB InBev?
Samozřejmě, je to boj Davida s Goliášem. Americký trh je pro nás zavřený, tam se nemůžeme se značkou Budweiser Budvar dostat. Na africký trh taktéž. Anheuser-Busch koupil jihoafrické pivovary SAB, které mají desítky tisíc zaměstnanců jen na africkém kontinentu. Budvar v Africe nemá ani desítky zaměstnanců, hlavně prodejců. V Číně je AB InBev značkou číslo jedna s obrovským rozpočtem. A její globální marketingový rozpočet dosahuje asi miliardy dolarů. To znamená nějakých dvacet miliard korun, což jsme ani nevydělali za ty čtyři roky, co jsem v Budvaru. Hrajeme jinou ligu a chráníme si trhy, na kterých můžeme prodávat.

HN: Které trhy jsou pro vás prioritou?
Soustředíme se na Evropu, hlavně na trhy kolem Česka. Ale důležité je třeba i Rusko. Dceřiné firmy máme v Německu, na Slovensku a ve Velké Británii. Poohlížíme se i po trzích mimo Evropu, třeba Kanada nás zajímá.

HN: Do všeho ale zasáhla pandemie. Jak přežíváte koronavirus?
Doba je těžká, protože výzvy se pořád mění. Je to, jako byste hráli fotbal a někdo vám přesouval branku. Navíc sudové pivo se přestalo prodávat prakticky všude po světě.

HN: A lahvové?
Prodej nejdříve klesal, ale později vylétl na historické maximum, což vedlo k enormním nárokům na plánování výroby. Do toho jsme uváděli na trh nové, dlouho plánované pivo Budvar 33. Dnes máme zase jiné problémy. Není obalový materiál, dřevo na palety, hliník na plechovky, plech na víčka. Chybí kontejnery na dálkovou přepravu – sehnat jich dostatek je úplná alchymie. Přitom potřebujeme, aby pivo dorazilo k zákazníkovi co nejčerstvější. Ve finále si ale vlastně nemám na co stěžovat. Loni se nám i tak podařilo zvýšit výstav o 50 tisíc hektolitrů a dařilo se i prvních osm měsíců letošního roku. Přispělo k tomu právě i uvedení Budvaru 33. Máme výrazně vyšší podíl baleného piva oproti sudovému, takže když zavřely hospody, dotklo se nás to méně než jiných pivovarů. Balené pivo rostlo, na domácím trhu i v zahraničí. A letos to také vypadá dobře.

HN: Čím to je, že máte větší podíl baleného piva než zbytek trhu?
Máme vyšší podíl exportu, pro který je balené pivo z mnoha pohledů zajímavější. Prodeje sudového piva v Česku dlouhodobě klesaly všem pivovarům, ale Budvaru o něco rychleji. Mohla za to i naše nabídka, nebyli jsme schopni přesvědčit dostatečné množství lidí, aby si točený budvar kupovali. Rozlišujeme zákazníka a spotřebitele. Zákazník je majitel hospody a spotřebitel je jeho host. Se zákazníkem, tedy hospodským, stavíme vztah na důvěře, na tom, že chce s námi spojit svou prosperitu. Chce mít za partnera spolehlivý pivovar, jenž má kvalitní logistiku a současně loajální skupinu spotřebitelů, kteří právě toto pivo chtějí. Hospodští nezkusí jeden pivovar tento týden a příští zase jiný. Vytváří se dlouhodobý vztah. A na jeho budování nyní intenzivně pracujeme.

HN: Ve firemních materiálech uvádíte, že jste hrdí na označení národní pivovar. Do Budvaru jste přišel z Prazdroje, který patří nadnárodní společnosti. Jak jsou oba pivovary rozdílné z pohledu manažera?
Na jednu stranu je má práce stejná, protože otázka vlastnictví spotřebitele tolik nezajímá. Ten chce mít skvělé pivo, kterému věří, a servis k tomu. Velká část spotřebitelů se ani moc neorientuje, komu patří ta nebo jiná značka. Když jsem nastupoval do Budějovic, říkal mi jeden kolega, že na Budvaru je nejlepší, že si sami rozhodujeme o tom, co potřebujeme. Nemusíme volat někam na centrálu. Horší ale je, že také všechny problémy musíme vyřešit jenom tady. Nemáme žádnou mateřskou společnost, ve které se můžeme zeptat, jak to dělali v Německu nebo jak přišli na nějaké metody. Přesto má naše samostatnost obrovské výhody. Nepodléháme cizincům, kteří sedí mimo tuzemský trh a rozhodují, co čeští spotřebitelé potřebují. Na druhou stranou hrozí uzavřenost a uspokojení ze stávajícího stavu. Přece jen vyvážíme do více než 70 zemí, nesmíme ztratit krok s tím, co se děje na světovém trhu a s chováním spotřebitelů. Pak je tu ekonomický rozměr. Odvádíme státu dividendy, jenom letos máme naplánováno, že do státního rozpočtu pošleme asi 300 milionů korun. A pak investujeme do našeho pivovaru. Takové částky necháváme v Česku.

HN: Na rozdíl od nadnárodních pivovarů?
Pouštím se na tenký led a asi to v japonské pivovarnické skupině Asahi, která před čtyřmi lety koupila od Jihoafričanů českou jedničku Plzeňský Prazdroj, nebudou rádi slyšet, ale z této transakce za několik miliard eur neměl v Česku nikdo nic. Naopak Japonci se kvůli ní zadlužili, takže zisk Prazdroje bude odcházet do zahraničí, aby se koupě zaplatila. Rozumím, že máme globální ekonomiku, ale tohle jsou negativní dopady fungování globálních pivovarnických skupin. Na českém trhu je sice Budvar v prodeji čtyřka, ale zároveň největší zdejší pivovar, který zůstává zcela v českých rukou. Osmdesát procent tuzemského trhu ovšem patří nadnárodním koncernům.

HN: Už před několika lety začal Budvar spolupracovat s minipivovary. Tehdy jste říkal, že si to chcete vyzkoušet a zjistit, co bude fungovat. Co jste zjistili?
Že nás spolupráce stále baví, a to oboustranně. Minipivovary zajímá jak z byznysového hlediska, protože se dostávají do distribučních sítí Budvaru, tak kvůli výrobě speciálů, limitovaných edic. Malé pivovary získají příležitost uvařit si pivo ve velké varně a naši sládci zase mají šanci vyzkoušet si nějaká bláznivější piva v malých zařízeních, protože při velikosti naší varny si nemohou dovolit experimentovat se speciálem, který bychom možná ani neprodali. Pro nás je spo-

Tradičně. *„Pivo vaříme opravdu tradičně," říká Petr Dvořák (na horním snímku). „Nepoužíváme granule, ale hlávkový chmel, nezkracujeme dobu ležení."*
Foto: HN – Libor Fojtík a ČTK

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

lupráce velmi obohacující, díky ní musíme být otevřenější a sledovat spotřebitelské nálady. Lidé z malých pivovarů zase mají v Budvaru přístup k surovinám a technologiím, ke kterým by se jinak nedostali. S pivovarem Clock jsme udělali i speciální várku pro zahraničí, která půjde hlavně do Německa a na sever Evropy. U nás jsme vařili také Opičí ejl ve spolupráci s pivovarem Nachmelená opice. Tehdy jsem možná udělal marketingovou chybu, protože jsem zabil původní pracovní název piva Opice z Budvaru. Později jsem toho litoval.

HN: Během pandemie jste začali vařit nové pivo Budvar 33, což je v historii první budějovické hořčejší pivo. Proč?
Chtěl bych, aby se o našem pivovaru nepřemýšlelo jen jako o výrobci originálního Budvaru, ale jako o národním pivovaru, který je specialistou na ležáky a vaří i další skvělá piva. Od mého příchodu do vedení mi známí říkali: „Je to národní stříbro, nikdy nesmíte Budvar prodat." A já jsem se jich trochu provokativně ptal: „To je skvělé, že máš Budvar tak rád, takže ho pravidelně piješ?" A oni vždy odpovídali: „No to ne, na mě je málo hořký a docela silný." Češi chtějí mít Budvar rádi, nicméně chuťový profil klasické budějovické dvanáctky úplně nevyhovuje běžnému českému pijákovi, který je navyklý na hořčejší piva. Jakkoliv je to skvělý ležák, mně ta jemnější hořkost vyhovuje a úspěch ze zahraničí ukazuje, že jde o unikátní pivo. Je to vlastně protipól Prazdroje. Takže jsme zkusili vymyslet recept na hořčejší pivo, které bude mít nižší obsah alkoholu, a povedlo se to. Naši sládkové k tomu nepřistoupili tuctově, že by si řekli: potřebujeme tam dostat víc karamelových sladů a pivo dohořčíme levným chmelem. Ale hledali jsme české suroviny, správný chmel, vybrali jsme si Angus ze žatecké oblasti a anglický typ sladu, který se používá pro styl ale. Zúročila se i naše spolupráce s minipivovary, protože se nám otevřely dveře k surovinám, na které bychom ani nepomysleli.

HN: Přivede vám Budvar 33 nové konzumenty?
Proto jsme ho udělali. Naše klasická dvanáctka Budvar Original je skvělé pivo, které má věrné konzumenty. Ale nedaří se nám k němu přitáhnout další. Takže Budvar 33 je způsob, jak získat nové spotřebitele. Aby mi lidé říkali: Neprodávejte Budvar, protože piju vaše pivo.

HN: Budvar 33 je jistě i způsob, jak přilákat mladší generaci.
Určitě. Mladší lidé jsou otevřenější, sice si často raději dají třetinku než klasický půllitr, ale zase zkusí různé druhy piv. Dnes navíc v hospodách zažijete už i docela fundované debaty o pivu, lidé jsou schopni se bavit o sladech a chmelech. Čím více z nich rozumí pivu, tím lépe pro Budvar, protože my vaříme opravdu tradičně. Nepoužíváme granule, ale hlávkový chmel, nezkracujeme dobu ležení. Když ale dojde na stáčení, jsme ultramoderní pivovar. Stále kupujeme nové linky, které pracují téměř bez zásahu lidské ruky. Linka pivo stočí, naskládá na paletu a ta odjede do skladu. Když přijede kamion, objednávka se sama vyskladní až na nakládací rampu. To je právě výhodou skutečnosti, že sami můžeme rozhodovat o investicích do vlastního rozvoje.

HN: Plánujete nějaké další investice? Máte vůbec ještě ve stávajícím areálu pivovaru kam růst?
Už je to hodně na těsno, místa zde opravdu není nadbytek. Ale ano, můžeme růst, ovšem žádá si to pečlivé plánování. Musíme dostavit novou varnu, už třetí, která by měla být hotová do roku 2023. Dostavujeme novou linku na stáčení piva do plechovek, která by měla naběhnout počátkem příštího roku. Pak nás budou čekat výměny prvních dvou lahvovacích linek, což Budvar dostane na kapacitu přes dva miliony hektolitrů. Pracujeme také na energetické koncepci, chtěli bychom mít alespoň část energií z vlastních zdrojů. Máme jeden projekt na solární panely. Původně jsem o tom uvažoval především jako o ekologickém počinu, dnes se to dramaticky rychle mění na ekonomický počin. Cena energií pro Budvar má příští rok vzrůst o padesát procent, dodávky tepla podobně. Pokud chceme zůstat konkurenceschopní, musíme se výrazně zamyslet nad tím, odkud budeme teplo a energie dostávat. I kancelářské budovy dosluhují, praskají trubky, klimatizace nefunguje už asi sedm let, takže i stavby budeme muset modernizovat.

HN: Budvar byl vždy spojen s místním hokejem, budějovická aréna nese název pivovaru, ale nesmíte tam čepovat vaše pivo. Jaký máte s klubem vztah?
Teď jste se dotkli citlivého bodu, který mi dokáže zvednout tlak. Budvar jako místní pivovar a Motor jako místní hokejový klub i jeho fanoušci jsou přirozenými partnery. Nechápu, proč kvůli nějakým smlouvám s agenturou BPA, která je výhradním marketingovým partnerem hokejové extraligy, se na stadionu musí čepovat pivo z Frýdku-Místku. Budvar podporoval Motor po celou dobu, když byl tým v první lize. Když se hokejistům podařilo postoupit z první ligy do extraligy, měli jsme smíšené pocity. Jistě, splnil se dlouholetý sen všech Budějovičáků, včetně Budvaru, ale smutnou částí úspěchu bylo to, že náš pivovar jako partner z hokeje vypadl. Systém výjimek pro jednotlivé kluby je naprosto nepřehledný. Nováček extraligy žádnou výjimku pro marketingovou spolupráci, včetně prodeje piva, nedostane. Ale smlouvy s BPA končí před sezonou 2023/2024 a máme slíbeno, že bychom se do budějovického hokeje mohli vrátit a znovu být hrdým partnerem Motoru. Teď jsme s Budvarem obrazně řečeno na trestné lavici nebo na střídačce a čekáme, až nás hokej zase milostivě přijme.

Petr Dvořák (45)

Budějovický Budvar sice řídí od května 2017, jeho život je ale s pivem spojený už od absolvování vysoké školy. Po vystudování Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze zamířil liberecký rodák Petr Dvořák do Staropramenu, kde byl jedním z manažerů. Později sestal marketingovým ředitelem skupiny Pivovary Staropramen. Prošel i belgickou pivovarnickou skupinou AB InBev. Díky práci pro jihoafrický koncern SABMiller žil sedm let v Londýně. Řídil také mezinárodní aktivity pivovaru Pilsner Urquell.

V užším kole tendru na post šéfa Budvaru mu konkuroval dlouholetý sládek a výrobní ředitel budějovického pivovaru Adam Brož. V Budvaru vede Petr Dvořák zhruba 680 zaměstnanců. Žije v Českém Krumlově, je ženatý a má dvě děti.

Jako sportovní fanoušek podporuje Dvořák budějovické fotbalové Dynamo i hokejový Motor. S oběma kluby je spjatý také pivovar Budvar. Stal se jedním z hlavních partnerů fotbalového Dynama, vztah s hokejisty Motoru je ale složitější. Kvůli smluvním podmínkám extraligy nesmí Budvar po postupu Motoru do nejvyšší ligové soutěže prodávat své pivo v budějovické hokejové hale – na extraligových stadionech se může čepovat pouze Radegast. Na výjimku, kterou získala například pražská Sparta, nemá Motor kvůli krátkému působení v extralize zatím nárok. Budvar si tak fanoušci koupí pouze u stánku před arénou. Alespoň její jméno na národní pivovar odkazuje – už od roku 2002 se v Budějovicích hraje hokej v Budvar aréně.

Vystup zakázán *Ačkoliv českobudějovická hokejová hala nese název po Budvaru, jeho pivo si mohou fanoušci Motoru koupit pouze před stadionem. Uvnitř smí podle podmínek extraligy prodávat pivovar Radegast.* **Foto: ČTK**

Jinak se ale Budvaru daří. Loni zvýšil zisk po zdanění téměř o deset procent na 305 milionů korun. Tržby z prodeje výrobků a služeb stouply o 0,4 procenta na 2,81 miliardy korun a byly pro národní pivovar rekordní. Čistý obrat překročil druhý rok po sobě tři miliardy korun. A 1,73 milionu hektolitrů piva, které loni Budvar uvařil, bylo nejvíc za 125 let jeho existence.

Aleš Dvořák z *pivovaru Budějovický Budvar minulý měsíc zvítězil v anketě Sládek roku, kterou pořádá Sdružení přátel piva.* **Foto: ČTK**

Zpět

Bude Budvar na prodej? „Letos odvedeme do státního rozpočtu 300 milionů," říká Dvořák URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Karolina Bulisová, Ondřej Soukup, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 01:15, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Na tuzemském trhu je to největší pivovar, který zůstal zcela v českých rukou. Podle jeho generálního ředitele Petra Dvořáka vyváží Budvar pivo do více než 70 zemí a letos odvede do státního rozpočtu asi 300 milionů korun. „Na Budvaru je nejlepší, že si sami rozhodujeme o tom, co potřebujeme," srovnává Dvořák situaci jihočeského pivovaru s jeho hlavními konkurenty, které koupily nadnárodní společnosti.Před nedávnými parlamentními volbami se znovu rozvířila debata o privatizaci státního pivovaru Budějovický Budvar. Sami budějovičtí dávají přednost označení „národní pivovar". Generální ředitel Petr Dvořák říká, že privatizace jediného velkého pivovaru v českém vlastnictví by nevyřešila žádný problém. Naopak by mohla poškodit zdejší pivovarnictví. Podle Dvořáka se odolnost stávajícího uspořádání ukázala i po vypuknutí pandemie. Budvar jí prochází překvapivě dobře. Spustil prodej nového piva Budvar 33, které má oslovit zákazníky, pro něž je klasický budějovický ležák příliš sladký a silný. Úspěch byl takový, že výstav pivovaru loni vzrostl.

HN: Privatizace Budvaru se stala i tématem nedávných parlamentních voleb. Zejména pravicoví politici říkali, že úkolem státu není vařit pivo. Je to jeho úkolem, nebo není?

Před volbami se to téma přirozeně zjednodušilo na otázku, zda Budvar prodat, nebo neprodat. Což je špatně položená otázka. Z pohledu teoretické ekonomie to je samozřejmě jasné. Měl by stát vařit pivo, nebo obecně – měl by podnikat? Neměl. Jenže když už stát dnes podniká, vaří pivo, měl by pivovar prodávat? To už je otázka mnohem složitější. Co získáme prodejem? Zisk může být v řádu nižších desítek miliard. Přitom státní rozpočet bude mít letos schodek kolem 300 miliard korun. Takže prodej pivovaru žádný rozpočtový problém nevyřeší. Na druhé straně vah jsou zisky pivovaru a jeho význam pro české pivovarnictví a ekonomiku. Takže spíš bychom se měli ptát, co Budvar znamená pro obor, díky kterému jsme proslulí po celém světě. Z toho mi vychází, že současná varianta má zjevné výhody. Vyvážíme přes 1,2 milionu hektolitrů, to jsou stovky milionů půllitrů. A když Budvar nebude, zákazníci vypijí tohle množství jiného piva, což by mi, coby českému občanovi a hrdému pivovarníkovi, přišlo extrémně líto.

HN: Prakticky jediným uchazečem o koupi Budvaru je největší světový pivovarnický koncern Anheuser-Busch InBev (AB InBev), se kterým Budvar vede soudní spory o značku. Jaká je aktuální situace?

Hlavní vlna sporů, kdy skutečně šlo o ekonomické přežití Budvaru – jestli vůbec bude mít kde prodávat, hlavně na klíčových evropských trzích –, už je za námi. Vyvážíme 70 procent výstavu, takže kdyby se spory o trhy nepodařilo vyřešit, snížila by se výroba, velmi zjednodušeně řečeno, o sedmdesát procent. Nyní je světový trh více méně vykolíkovaný, je jasné, kde můžeme prodávat my a kde AB InBev. Teď už si hlavně hlídáme, zda nám ten kolík někdo nechce ukrást. Tyhle spory jsou běžné, může je třeba vyvolat, když nějaký aktivní obchodník si od dalšího prostředníka koupí Budvar a odveze ho na trh, kde naše firma nemá právo prodávat. Funguje to i opačně, loni jsme objevili pár palet amerického Budweiseru, které se zatoulaly na Slovensko, kde pod touto značkou můžeme prodávat jen my.

HN: Většinu světových trhů získal koncern AB InBev?

Samozřejmě, je to boj Davida s Goliášem. Americký trh je pro nás zavřený, tam se nemůžeme se značkou Budweiser Budvar dostat. Na africký trh taktéž. Anheuser-Busch koupil jihoafrické pivovary SAB, které mají desítky tisíc zaměstnanců jen na africkém kontinentu. Budvar v Africe nemá ani desítky zaměstnanců, hlavně prodejců. V Číně je AB InBev značkou číslo jedna s obrovským rozpočtem. A její globální marketingový rozpočet dosahuje asi miliardy dolarů. To znamená nějakých dvacet miliard korun, což jsme ani nevydělali za ty čtyři roky, co jsem v Budvaru. Hrajeme jinou ligu a chráníme si trhy, na kterých můžeme prodávat.

HN: Které trhy jsou pro vás prioritou?

Soustředíme se na Evropu, hlavně na trhy kolem Česka. Ale důležité je třeba i Rusko. Dceřiné firmy máme v Německu, na Slovensku a ve Velké Británii. Poohlížíme se i po trzích mimo Evropu, třeba Kanada nás zajímá.

HN: Do všeho ale zasáhla pandemie. Jak přežíváte koronavirus?

Doba je těžká, protože výzvy se pořád mění. Je to, jako byste hráli fotbal a někdo vám přesouval branku. Navíc sudové pivo se přestalo prodávat prakticky všude po světě.

HN: A lahvové?

Prodej nejdříve klesal, ale později vylétl na historické maximum, což vedlo k enormním nárokům na plánování výroby. Do toho jsme uváděli na trh nové, dlouho plánované pivo Budvar 33. Dnes máme zase jiné problémy. Není obalový materiál, dřevo na palety, hliník na plechovky, plech na víčka. Chybí kontejnery na dálkovou přepravu – sehnat jich dostatek je úplná alchymie. Přitom potřebujeme, aby pivo dorazilo k zákazníkovi co nejčerstvější. Ve finále si ale vlastně nemám na co stěžovat. Loni se nám i tak podařilo zvýšit výstav o 50 tisíc hektolitrů a dařilo se i prvních osm měsíců letošního roku. Přispělo k tomu právě i uvedení Budvaru 33. Máme výrazně vyšší podíl baleného piva oproti sudovému, takže když zavřely hospody, dotklo se nás to méně než jiných pivovarů. Balené pivo rostlo, na domácím trhu i v zahraničí. A letos to také vypadá dobře.

Budějovický Budvar sice řídí od května 2017, jeho život je ale s pivem spojený už od absolvování vysoké školy. Po vystudování Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze zamířil liberecký rodák Petr Dvořák do Staropramenu, kde byl jedním z manažerů. Později se stal marketingovým ředitelem skupiny Pivovary Staropramen. Prošel i belgickou pivovarnickou skupinou AB InBev. Díky práci pro jihoafrický koncern SABMiller žil sedm let v Londýně. Řídil také mezinárodní aktivity pivovaru Pilsner Urquell.

V užším kole tendru na post šéfa Budvaru mu konkuroval dlouholetý sládek a výrobní ředitel budějovického pivovaru Adam Brož. V Budvaru vede Petr Dvořák zhruba 680 zaměstnanců. Žije v Českém Krumlově, je ženatý a má dvě děti.

Jako sportovní fanoušek podporuje Dvořák budějovické fotbalové Dynamo i hokejový Motor. S oběma kluby je spjatý také pivovar Budvar. Stal se jedním z hlavních partnerů fotbalového Dynama, vztah s hokejisty Motoru je ale složitější. Kvůli smluvním podmínkám extraligy nesmí Budvar po postupu Motoru do nejvyšší ligové soutěže prodávat své pivo v budějovické hokejové hale – na extraligových stadionech se může čepovat pouze Radegast. Na výjimku, kterou získala například pražská Sparta, nemá Motor kvůli krátkému působení v extralize zatím nárok. Budvar si tak fanoušci koupí pouze u stánku před arénou. Alespoň její jméno na národní pivovar odkazuje – už od roku 2002 se v Budějovicích hraje hokej v Budvar aréně.

Jinak se ale Budvaru daří. Loni zvýšil zisk po zdanění téměř o deset procent na 305 milionů korun. Tržby z prodeje výrobků a služeb stouply o 0,4 procenta na 2,81 miliardy korun a byly pro národní pivovar rekordní. Čistý obrat překročil druhý rok po sobě tři miliardy korun. A 1,73 milionu hektolitrů piva, které loni Budvar uvařil, bylo nejvíc za 125 let jeho existence.

HN: Čím to je, že máte větší podíl baleného piva než zbytek trhu?

Máme vyšší podíl exportu, pro který je balené pivo z mnoha pohledů zajímavější. Prodeje sudového piva v Česku dlouhodobě klesaly všem pivovarům, ale Budvaru o něco rychleji. Mohla za to i naše nabídka, nebyli jsme schopni přesvědčit dostatečné množství lidí, aby si točený budvar kupovali. Rozlišujeme zákazníka a spotřebitele. Zákazník je majitel hospody a spotřebitel je jeho host. Se zákazníkem, tedy hospodským, stavíme vztah na důvěře, na tom, že chce s námi spojit svou prosperitu. Chce mít za partnera spolehlivý pivovar, jenž má kvalitní logistiku a současně loajální skupinu spotřebitelů, kteří právě toto pivo chtějí. Hospodští nezkusí jeden pivovar tento týden a příští zase jiný. Vytváří se dlouhodobý vztah. A na jeho budování nyní intenzivně pracujeme.

HN: Ve firemních materiálech uvádíte, že jste hrdí na označení národní pivovar. Do Budvaru jste přišel z Prazdroje, který patří nadnárodní společnosti. Jak jsou oba pivovary rozdílné z pohledu manažera?

Na jednu stranu je má práce stejná, protože otázka vlastnictví spotřebitele tolik nezajímá. Ten chce mít skvělé pivo, kterému věří, a servis k tomu. Velká část spotřebitelů se ani moc neorientuje, komu patří ta nebo jiná značka. Když jsem nastupoval do Budějovic, říkal mi jeden kolega, že na Budvaru je nejlepší, že si sami rozhodujeme o tom, co potřebujeme. Nemusíme volat někam na centrálu. Horší ale je, že také všechny problémy musíme vyřešit jenom tady. Nemáme žádnou mateřskou společnost, ve které se můžeme zeptat, jak to dělali v Německu nebo jak přišli na nějaké metody. Přesto má naše samostatnost obrovské výhody. Nepodléháme cizincům, kteří sedí mimo tuzemský trh a rozhodují, co čeští spotřebitelé potřebují. Na druhou stranou hrozí uzavřenost a uspokojení ze stávajícího stavu. Přece jen vyvážíme do více než 70 zemí, nesmíme ztratit krok s tím, co se děje na světovém trhu a s chováním spotřebitelů. Pak je tu ekonomický rozměr. Odvádíme státu dividendy, jenom letos máme naplánováno, že do státního rozpočtu pošleme asi 300 milionů korun. A pak investujeme do našeho pivovaru. Takové částky necháváme v Česku.

HN: Na rozdíl od nadnárodních pivovarů?

Pouštím se na tenký led a asi to v japonské pivovarnické skupině Asahi, která před čtyřmi lety koupila od Jihoafričanů českou jedničku Plzeňský Prazdroj, nebudou rádi slyšet, ale z této transakce za několik miliard eur neměl v Česku nikdo nic. Naopak Japonci se kvůli ní zadlužili, takže zisk Prazdroje bude odcházet do zahraničí, aby se koupě zaplatila. Rozumím, že máme globální ekonomiku, ale tohle jsou negativní dopady fungování globálních pivovarnických skupin. Na českém trhu je sice Budvar v prodeji čtyřka, ale zároveň největší zdejší pivovar, který zůstává zcela v českých rukou. Osmdesát procent tuzemského trhu ovšem patří nadnárodním koncernům.

HN: Už před několika lety začal Budvar spolupracovat s minipivovary. Tehdy jste říkal, že si to chcete vyzkoušet a zjistit, co bude fungovat. Co jste zjistili?

Že nás spolupráce stále baví, a to oboustranně. Minipivovary zajímá jak z byznysového hlediska, protože se dostávají do distribučních sítí Budvaru, tak kvůli výrobě speciálů, limitovaných edic. Malé pivovary získají příležitost uvařit si pivo ve velké varně a naši sládci zase mají šanci vyzkoušet si nějaká bláznivější piva v malých zařízeních, protože při velikosti naší varny si nemohou dovolit experimentovat se speciálem, který bychom možná ani neprodali. Pro nás je spolupráce velmi obohacující, díky ní musíme být otevřenější a sledovat spotřebitelské nálady. Lidé z malých pivovarů zase mají v Budvaru přístup k surovinám a technologiím, ke kterým by se jinak nedostali. S pivovarem Clock jsme udělali i speciální várku pro zahraničí, která půjde hlavně do Německa a na sever Evropy. U nás jsme vařili také Opičí ejl ve spolupráci s pivovarem Nachmelená opice. Tehdy jsem možná udělal marketingovou chybu, protože jsem zabil původní pracovní název piva Opice z Budvaru. Později jsem toho litoval.

HN: Během pandemie jste začali vařit nové pivo Budvar 33, což je v historii první budějovické hořčejší pivo. Proč?

Chtěl bych, aby se o našem pivovaru nepřemýšlelo jen jako o výrobci originálního Budvaru, ale jako o národním pivovaru, který je specialistou na ležáky a vaří i další skvělá piva. Od mého příchodu do vedení mi známí říkali: „Je to národní stříbro, nikdy nesmíte Budvar prodat.“ A já jsem se jich trochu provokativně ptal: „To je skvělé, že máš Budvar tak rád, takže ho pravidelně piješ?“ A oni vždy odpovídali: „No to ne, na mě je málo hořký a docela silný.“ Češi chtějí mít Budvar rádi, nicméně chuťový profil klasické budějovické dvanáctky úplně nevyhovuje běžnému českému pijákovi, který je navyklý na hořčejší piva. Jakkoliv je to skvělý ležák, mně ta jemnější hořkost vyhovuje a úspěch ze zahraničí ukazuje, že jde o unikátní pivo. Je to vlastně protipól Prazdroje. Takže jsme zkusili vymyslet recept na hořčejší pivo, které bude mít nižší obsah alkoholu, a povedlo se to. Naši sládkové k tomu nepřistoupili tuctově, že by si řekli: potřebujeme tam dostat víc karamelových sladů a pivo dohořčíme levným chmelem. Ale hledali jsme české suroviny, správný chmel, vybrali jsme si Angus ze žatecké oblasti a anglický typ sladu, který se používá pro styl ale. Zúročila se i naše spolupráce s minipivovary, protože se nám otevřely dveře k surovinám, na které bychom ani nepomysleli.

HN: Přivede vám Budvar 33 nové konzumenty?

Proto jsme ho udělali. Naše klasická dvanáctka Budvar Original je skvělé pivo, které má věrné konzumenty. Ale nedaří se nám k němu přitáhnout další. Takže Budvar 33 je způsob, jak získat nové spotřebitele. Aby mi lidé říkali: Neprodávejte Budvar, protože piju vaše pivo.

HN: Budvar 33 je jistě i způsob, jak přilákat mladší generaci.

Určitě. Mladší lidé jsou otevřenější, sice si často raději dají třetinku než klasický půllitr, ale zase zkusí různé druhy piv. Dnes navíc v hospodách zažijete už i docela fundované debaty o pivu, lidé jsou schopni se bavit o sladech a chmelech. Čím více z nich rozumí pivu, tím lépe pro Budvar, protože my vaříme opravdu tradičně. Nepoužíváme granule, ale hlávkový chmel, nezkracujeme dobu ležení. Když ale dojde na stáčení, jsme ultramoderní pivovar. Stále kupujeme nové linky, které pracují téměř bez zásahu lidské ruky. Linka pivo stočí, naskládá na paletu a ta odjede do skladu. Když přijede kamion, objednávka se sama vyskladní až na nakládací rampu. To je právě výhodou skutečnosti, že sami můžeme rozhodovat o investicích do vlastního rozvoje.

HN: Plánujete nějaké další investice? Máte vůbec ještě ve stávajícím areálu pivovaru kam růst?

Už je to hodně na těsno, místa zde opravdu není nadbytek. Ale ano, můžeme růst, ovšem žádá si to pečlivé plánování. Musíme dostavit novou varnu, už třetí, která by měla být hotová do roku 2023. Dostavujeme novou linku na stáčení piva do plechovek, která by měla naběhnout počátkem příštího roku. Pak nás budou čekat výměny prvních dvou lahvovacích linek, což Budvar dostane na kapacitu přes dva miliony hektolitrů. Pracujeme také na energetické koncepci, chtěli bychom mít alespoň část energií z vlastních zdrojů. Máme jeden projekt na solární panely. Původně jsem o tom uvažoval především jako o ekologickém počinu, dnes se to dramaticky rychle mění na ekonomický počin. Cena energií pro Budvar má příští rok vzrůst o padesát procent, dodávky tepla podobně. Pokud chceme zůstat konkurenceschopní, musíme se výrazně zamyslet nad tím, odkud budeme teplo a energie dostávat. I kancelářské budovy dosluhují, praskají trubky, klimatizace nefunguje už asi sedm let, takže i stavby budeme muset modernizovat.

HN: Budvar byl vždy spojen s místním hokejem, budějovická aréna nese název pivovaru, ale nesmíte tam čepovat vaše pivo. Jaký máte s klubem vztah?

Teď jste se dotkli citlivého bodu, který mi dokáže zvednout tlak. Budvar jako místní pivovar a Motor jako místní hokejový klub i jeho fanoušci jsou přirozenými partnery. Nechápu, proč kvůli nějakým smlouvám s agenturou BPA, která je výhradním marketingovým partnerem hokejové extraligy, se na stadionu musí čepovat pivo z Frýdku-Místku. Budvar podporoval Motor po celou dobu, když byl tým v první lize. Když se hokejistům podařilo postoupit z první ligy do extraligy, měli jsme smíšené pocity. Jistě, splnil se dlouholetý sen všech Budějovičáků, včetně Budvaru, ale smutnou částí úspěchu bylo to, že náš pivovar jako partner z hokeje vypadl. Systém výjimek pro jednotlivé kluby je naprosto nepřehledný. Nováček extraligy žádnou výjimku pro marketingovou spolupráci, včetně prodeje piva, nedostane. Ale smlouvy s BPA končí před sezonou 2023/2024 a máme slíbeno, že bychom se do budějovického hokeje mohli vrátit a znovu být hrdým partnerem Motoru. Teď jsme s Budvarem obrazně řečeno na trestné lavici nebo na střídačce a čekáme, až nás hokej zase milostivě přijme.

Bude Budvar na prodej? „Letos odvedeme do státního rozpočtu 300 milionů," říká Dvořák

Karolina Bulisová, Ondřej Soukup
3. 12. 2021 • 00:00

Prodej Budějovického Budvaru by podle Petra Dvořáka žádný rozpočtový problém státu nevyřešil. Autor • HN-Libor Fojtík

Na tuzemském trhu je to největší pivovar, který zůstal zcela v českých rukou. Podle jeho generálního ředitele Petra Dvořáka vyváží Budvar pivo do více než 70 zemí a letos odvede do státního rozpočtu asi 300 milionů korun. „Na Budvaru je nejlepší, že si sami rozhodujeme o tom, co potřebujeme," srovnává Dvořák situaci jihočeského pivovaru s jeho hlavními konkurenty, které koupily nadnárodní společnosti.

Před nedávnými parlamentními volbami se znovu rozvířila debata o privatizaci státního pivovaru Budějovický Budvar. Sami budějovičtí dávají přednost označení „národní pivovar". Generální ředitel Petr Dvořák říká, že privatizace jediného velkého pivovaru v českém vlastnictví by nevyřešila žádný problém. Naopak by mohla poškodit zdejší pivovarnictví. Podle Dvořáka se odolnost stávajícího uspořádání ukázala i po vypuknutí pandemie. Budvar jí prochází překvapivě dobře. Spustil prodej nového piva Budvar 33, které má oslovit zákazníky, pro něž je klasický budějovický ležák příliš sladký a silný. Úspěch byl takový, že

Chcete číst dál?

Ještě na vás čeká **95 %** článku. S předplatným HN můžete začít **číst bez omezení** a získáte plno dalších výhod!

PŘEDPLAŤTE SI HN OD 159 KČ ZA MĚSÍC

Máte již předplatné? Přihlaste se.
Nebo si kupte jen tento článek za 19 Kč.

#pivovar #rozhovor #pivovarnictví #pivo #Budvar #ředitel
#České Budějovice #podnikání

Zpět

Přepis: Jak to vidí Tomáš Zima – 2. prosince 2021 URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 02.12.2021, Zdroj: ČRo - dvojka.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 10:01, RU / měsíc: 531 162, RU / den: 40 009, Rubrika: Aktuální dění, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,44

Jak to vidí rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima.

Zita SENKOVÁ, moderátorkaDobrý den přeje Zita Senková, jako každý všední den i dnes vám nabídnu rozhovor na aktuální témata. Pozvání přijal profesor Tomáš zima, rektor Univerzity Karlovy, buďte vítán, dobrý den.Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyHezké dopoledne vám i posluchačům.Zita SENKOVÁ, moderátorkaHovořit chceme například o hybridní výuce, obraně před mutacemi, či trestání dezinformací a lží. Přeji nerušený poslech. Prezident pokračuje ve schůzkách s kandidáty na ministry nové vlády. Před týdnem se Miloš Zeman na vlastní žádost po téměř sedmi týdnech hospitalizace přesunul na zámek v Lánech. Lékaři Ústřední vojenské nemocnice mu doporučili jako nejvhodnější péči pobyt v nemocnici. Nicméně vzhledem k významnému zlepšení jeho zdravotního stavu, jak zaznělo z nemocnice, lékaři toto rozhodnutí pana prezidenta respektují, stejně jako speciální konzilium odborníků, pane profesore Zimo, tým, který vedete. Jaké bylo, či je vaše odborné stanovisko?Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyTak já myslím, že je ve shodě s tím co, co deklarovali kolegové z Ústřední vojenské nemocnice. Samozřejmě v naší straně je vždycky jaksi z ochrana toho pacienta, na straně jedné. Na straně druhé vnímáme, že každý pacient pana prezidenta nevyjímaje, chce, chce se vrátit do domácího prostředí. To co, když se samozřejmě diskutovala, diskutovaly záležitosti, byla i ta péče, jak bude zabezpečena péče, péče v Lánech, protože pan prezident vyžaduje, bych řekl trvalou ošetřovatelskou péči zdravotnickými profesionály, což se stalo. Stav pana prezidenta se výrazně vylepšil a myslím, že to posluchači a i samozřejmě diváci v různých médiích vidí, že pan prezident je schopen vykonávat, vykonávat svůj úřad. Takže byla to spíš taková věc větší ochrany a bych řekl takové té jistoty, aby se, aby všechno probíhalo dobře. Já sám jsem zastal spíš ten názor, že třeba být 3-4 dny v Lánech, pak se vrátit do, do nemocnice, provést zkontrolování, ale je vidět, že pan prezident to zvládá velmi dobře, tak je vždycky potěšitelné, když se pacientovi daří dobře a je v domácí péči.Zita SENKOVÁ, moderátorkaCo pro vás, pane Zimo, ukázala vlastně celá ta debata o zdravotním stavu hlavy státu? O tom, jak informovat, ať už v médiích, ale třeba i ze strany Kanceláře prezidenta republiky. Jaký obrázek třeba vy jste si udělal?Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyTak ten obrázek, jako samozřejmě média se snaží získávat různé exkluzivní informace z různých zdrojů, někdy více či méně pofidérních na straně druhé a tady se dostáváme do určitého takového toho střetu jako, jako lékaři. Protože naším jaksi povinností je chránit lékařské tajemství, které se nám vlastně pacient svěří a on má v nás tu důvěru, že to, co nám sdělí, že nesdělíme dalšímu, pokud se nejedná samozřejmě o kolegu a hledání toho dobrého pro pacienta. A to je ta důvěra prostě lékař - pacienta, aby vám ten pacient nic nezatajil. Svěřil se vám, otevřel se vám jaksi a vy jste správně mohli diagnostikovat, léčit, komunikovat s pacientem. Takže tady je to právo to lékařského tajemství, jak se o něm říká. Na straně druhé jsou lidé ve veřejném prostoru, /souzvuk zvuků/, nejvyšší ústavní činitel samozřejmě i ministři a další, musí počítat s tím, že veřejnost si žádá nebo chce být informována, jak dotyčnému je, je či není. A tady je právě vlastně najít, bych řekl tu, tu rozumnou vyváženost té informace, která je. Já osobně zastávám názor, že ta informace má být samozřejmě vždycky s tím pacientem, ať je to prezident nebo ať je to kopáč, prostě zdiskutována. Co se sdělíte veřejnosti, v jaké době. Já si myslím, na začátku tak komunikace nebyla, nebyla ideální a vhodná. Na straně druhé zase i jaksi náš ústavní pořádek říká, jak kdo koho zastupuje, když se něco děje a musíme si uvědomit, že je řada nemocí, která, které mohou jakéhokoliv člověka i vrcholného ústavního činitele indisponovat. Jestliže třeba někdo dostane infarkt nebo bude na delším operačním výkonu nebo na nějaké léčbě, tak přece ho nebudeme jaksi v uvozovkách odstavovat, protože teď dostal infarkt a bude třeba tři týdny jaksi mimo v uvozovkách mimo provoz nebo, nebo po nějakém větším operačním výkonu. Na to jsou přece mechanismy, které jsou. Takže tady myslím si, že někteří lidé jaksi začínali otevírat pandořinu skříňku, paragraf 66, který snižuje takové zaklínadlo. Budeme aktivovat článek 66, ale má se vždycky zvážit, jak ten stav toho člověka se vyvíjí, jaká je prognóza. Podívejme se i v minulosti do naší historie. Prezident Svoboda byl dlouhodobě hospitalizován, byl prezidentem. Pan prezident Masaryk v tom svém posledním funkčním období, než abdikoval, nebyl v dobré zdravotní kondici, když to řeknu velmi šetrně. A nikdo nediskutoval o těchto věcech, takže je vždycky tady mít i nějakou tu vyváženost.Zita SENKOVÁ, moderátorkaA jaké je to pro vás osobní zkušenost být vlastně šéfem i členem takového konzilia lékařského, posuzovat zdraví hlavy státu?Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyTak já jsem už předtím několik let byl v týmu, který jaksi byl připraven v případě pana, pana prezidenta Klause. Takže už vím, vím, co to je. Je to samozřejmě na straně jedné velká, velká zodpovědnost. Na straně druhé jste vystaveni, bych řekl obrovskému jaksi mediálnímu tlaku, kdy když se dozvíte nějakou informaci, třeba když řeknu, že pan prezident je transportován z Lán kvůli pozitivitě covidu do Ústřední vojenské nemocnice, a vy tuto informaci dostanete. Tak za 15 minut vám začnou čísla, která nemáte uložená a podobně, takže.Zita SENKOVÁ, moderátorkaZkušenost prostě ano.Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyZkušenost ano.Zita SENKOVÁ, moderátorkaKonzilia se scházela i za předchozí prezidentů?Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyKonzilia se scházela, samozřejmě my máme v plánu se sejít ještě do, do konce roku zhruba kolem poloviny prosince, kdy vlastně zhodnotíme ještě ten, tu část té hospitalizace a nějaké další, další věci. Takže ještě se do konce roku sejdeme všichni. Jinak já jsem, bych řekl v pravidelném kontaktu s panem profesorem Zavoralem, který je vlastně šéfem toho lékařského týmu pana prezidenta v Ústřední vojenské nemocnici.Zita SENKOVÁ, moderátorkaPotvrdil už vlastně pan prezident, pane Zimo, i jmenování vaší nástupkyně, v čele Univerzity Karlovy?Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyAbych řekl nevím, v jakém je to procesu. Když jsem se naposled viděl s panem prezidentem, tak se zajímal o dění, bych řekl ve společnosti a byla to otázka vlastně jmenování pana profesora Fialy premiérem. Takže o rektorech jsme se, jsme se nebavili. Vím, že také zmiňoval jmenování soudců. A tady je samozřejmě procedura, že ono část se to dotýká části rektorů, je to vlastně na těch univerzitách, kde se drží ta tradice, kdy nově zvolení rektoři po sametové revoluci, to znamená k 1. únoru roku 90 byli jmenováni. A vlastně ten cyklus se udržel, což je myslím 7-10 českých vysokých škol. Tak tolik rektorů nebo rektorek bude buď nově jmenováno nebo nebo znovu jmenována do druhého funkčního období. Takže nevím, jestli je to, jestli už z ministerstva školství ty návrhy odešly na Pražský hrad a většinou to jmenování, pokud si pamatuji, bylo v druhé polovině ledna.Zita SENKOVÁ, moderátorkaJak víme, rektorkou Univerzity Karlovy, vaší nástupkyni se stane a bude to opět lékařka Milena Králíčková. Funkce se ujme, jak už jsme vyrozuměli v únoru 2022. Probíhá tedy teď předávání agendy?Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyDá se říci, že ano.Zita SENKOVÁ, moderátorkaTeď je vůbec nějaké období předávání agend.Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyJe období předávání agend, tak paní profesorka Králíčková 8 let byla prorektorka Univerzity Karlovy pro studijní oblast, což je bych řekl, jedna z těch klíčových oblastí, oblasti univerzity. Takže je seznámena samozřejmě s chodem univerzity, protože kolegium rektora se schází každý týden. Takže je s tím seznámená. V tuto chvíli se pravidelně ještě i mimo ty kolegia a jiná jednání setkáváme a řešíme nějaké, nějaké bych řekl, technicko-provozní věci, které, které jsou. Takže jsme, bych řekl ve stejném kontaktu jako, jako dříve. Akorát kromě té agendy studijní a tu, kterou má jaksi na svojí zodpovědnost, tak řešíme další, další věci týkající se rektorátů, nějakých termínů a podobných věcí. Takže se pravidelně scházíme a vyměňujeme si ty informace. Zrovna včera večer nějaká data jsem tady paní, paní prorektorce posílal. Takže se domlouváme a řešíme ty věci bych řekl, řekl v harmonii a já jsem rád, že kolegyně Králíčková uspěla. Uspěla bych řekl jednoznačně, jednoznačně v té volbě a myslím si, že to je volba dobrá.Zita SENKOVÁ, moderátorkaTeď už je asi i čas, pane profesore Zimo, na jakousi bilanci. Vy už jste tak udělal v knize Lékař zdravého rozumu, což je takové v podstatě Jak to vidí, respektive jak vás vidí vaši učitelé, kolegové, přátelé nebo třeba i rodina?Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyTak tato knížka byla v plánu, už bych řekl několik, několik let a na jaře tohoto roku jsme se s Honzou Janušem k tomu odhodlali a několik

odpolední či dopolední jsme jsme si spolu povídali na různá témata mého života, od působení na fakultě, práci lékaře.Zita SENKOVÁ, moderátorkaDěkan 1. lékařské fakulty.Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyDěkana, rektora, samozřejmě pohybu ve veřejném prostoru v posledních já bych řekl 20, 20, 25 letech. Takže tyto tyto věci jsme tam společně řešili. Jsem se snažil být, být velmi, velmi otevřený a také, jak jste zmínila Jak to vidí nebo jak mě vidí přátelé z různých, z různých světů. Od přátel z Moravy a Vysočiny přes své blízké spolupracovníky, přes kolegy rektory ze Sorbony a Heidelbergu /nesrozumitelné/, přes přátelé z té lékařské komunity, ale i veřejného sektoru, právníci.Zita SENKOVÁ, moderátorkaTomáš Zima jako golfista, jako kuchař cestovatel i pacient.Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyAno i pacient ano.Zita SENKOVÁ, moderátorkaVy vlastně můžete slavit i dvoje narozeniny, řekla bych.Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyBudu slavit v lednu narozeniny.Zita SENKOVÁ, moderátorkaV lednu. Vrátíte se k bílému plášti do laboratoře, byť vy jste ho vlastně ani nesundal. Chcete se věnovat, pane profesore, více medicíně nebo spíše medicíně, biochemii, což je vaše doména nebo vás láká aktivní politika? Vaše ambice, nevím, jestli jste se už rozhodl, zase nejsou takovým tajemstvím?Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyTak já bych řekl, že ty cesty jsou, asi bych řekl, řekl tři. Jedna z těch cest je, kterou jsem vlastně neopustil, je fakulta nemocnice, kde jsou nějaké projekty, které je potřeba se jim intenzivněji věnovat. Mám samozřejmě v plánu některé věci kolem výuky, výzkumu se do nich více, více podařit, více samozřejmě zkoušet, přednášet studentům. Takže to je taková ta jedna, jedna cesta, kde mám nějaké představy, co je třeba upravit a změnit na ústavu. Druhá cesta je paní budoucí rektorka, jsme se domluvili, že budu členem jejího týmu. Budu členem kolegia rektora jako emeritní rektor s tím, že samozřejmě jsou některé věci, kde člověk má historickou paměť a rád samozřejmě pomůžu v rozvoji, v rozvoji univerzity a některé projekty jsou samozřejmě běžící, kde je nějaká třeba kontinuita nebo předání těch informací v horizontu nějakých, nějakého času. Pak je samozřejmě třetí ten směr, rád bych samozřejmě své služby nabídl pro potřeby přátel a kolegů a lidí, kterých si vážím v oblasti školství, vědy, zdravotnictví. To je, ta vlastně to profesní nebo kde člověk získal řadu samozřejmě znalostí a i třeba vizí, kam se některé věci mohou posunout. A určitě jsem, teď je otázka, co je to homo politikus, že jo tak jsem v tom veřejném prostoru dlouho a asi, asi ho opouštět, opouštět nehodlám. Je tam jedna taková fotka, kterou jsem dal do té knížky, kterou jsem našel náhodou, při jedné z cest do Izraele. Jsem měl s sebou nějaký časopis. Už si nepamatuju jaký, a když jsem ho otevřel, tak tam bylo napsáno, já ještě neodcházím a tuhle fotku, to je legrace, já myslím, že bylo někdy před 15 lety, mě jako přátelé s ní vyfotili. Takže to jsem si tam také dal do té knížky, takže, takže neodcházím a je otázka samozřejmě, jaké výzvy před člověka přijdou.Zita SENKOVÁ, moderátorkaŘíká Tomáš Zima, rektor Univerzity Karlovy, biochemik. Některé pražské vysoké školy přecházejí v určitých podobách na on-line výuku, pouze distančně učí v této chvíli i Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Fakulta sociálních věd, stejné univerzity převedla do on-linu velké přednášky společně s přírodovědeckou fakultou se snaží udržet prezenční výuku nebo formu studia co nejdéle. Právnická fakulta ta zavedla takzvanou hybridní výuku, tedy kombinace on-line a prezenční formy. A takhle bych mohl pokračovat. Pane Zimo, půjde to už teď vlastně v tom novém semestru, vzhledem k těm zkušenostem z těch předchozích třeba už nějak méně bolestně? Jinými slovy prostě studenti i pedagogové už si zvykli, vyzkoušeli si ty různé formy, jak to kombinovat, jak učit se?Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyTak ještě, už jsme se to, bych řekl naučili. Víme, jak s tím zacházet. My jsme vlastně na začátku toho semestru, který bude v lednu, v lednu končit, někde už končí teď před Vánoci. Jsme doporučili, aby velké přednášky vlastně se konaly distanční formou. Kde samozřejmě vždycky to riziko kumulace více, více lidí. Na druhé straně apelujeme na fakulty, aby seminární výuka, praktická výuka byla zachována v té prezenční formě, protože je jednoznačné, aby studenti a učitelé byli v tom kontaktu, při zachování hygienických opatření. To znamená, nošení roušek v těch prostorách, kde je to potřebné. Samozřejmě očkování, že jo tedy testování a kontroly. Je třeba ocenit, že zhruba 85 % studentů je oočkovaných proti covidu. Takže a také studenti sami apelují na to, aby výuka byla zachována. Naší snahou je i v mých posledních jaksi dopisech fakultách po jednání krizových štábů, které se schází pravidelně jednou týdně. Je právě ten apel, že žádné zatím opatření a jsem rád, že jak pan ministr Plaga, tak budoucí pan ministr Gazdík trvají na tom, aby ta výuka doopravdy byla zachována. Zejména ta seminární, prezenčně, seminární praktická prezenčně, což je dobré, dobrý signál a my se snažíme toto zachovat. A většina těch fakult je v tom hybridním módu. To znamená velké přednášky distančně, semináře, praktika, praktika prezenčně. Samozřejmě některé fakulty, jak jste zmínila, třeba filozofická fakulta přešly do toho modulu, modulu čistě, čistě distančního.Zita SENKOVÁ, moderátorkaOd prezenční výuky zatím neustoupily České vysoké učení technické a Vysoká škola ekonomická v Praze. Jak hodnotíte záměry té příští vlády pětikoalice? Chce zvýšit kapacity PCR, testování, testovat by se měli i očkovaní. Chce také posílit trasování, více vymáhat dodržování opatření. Jaký je váš pohled? Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyVíte, já tady sleduju tu pandemii s respektem. Na straně druhé říkám, že se toho nesmíme bát. A já mám pocit a byl jsem před asi rokem, rokem a něco jako osočován tím, že když někdo onemocní, že získá přirozenou imunitu. Najednou řada lidí, kteří mě spílala, že to je jakýsi nesmysl, ale to je věc, které je v základních učebnicích imunologie po desetiletí. Tak najednou říká, že získáme imunitu, když jsme nemocní, když se prostě setkáme s tím virem. Tak jako to je. Takže teď já bych byl rád, kdyby v pohledu na onemocnění covid a tuto pandemii, odborníci s chladnou hlavou, zdůrazňuji s chladnou hlavou a ne od mediální masáží se vrátili k tomu, co o nemocech infekčních je psáno a co platí. To znamená, pokud onemocním, získávám imunitu na jakékoliv onemocnění, covid nevyjímaje. Na straně druhé je prosazovat očkování, jakožto ochranu proti infekční onemocnění. To je zase jeden fakta. Já se divím, jak někteří prostě antivakceři prostě zneužívají tu společnost a tuto situaci. Prostě očkování tady po 10 letí, dlouhá dlouhá desetiletí je jasná cesta proti infekčním nemocem. Tuberkulóza, neštovice, spalničky a mohl bych jmenovat celou řadu dalších, chřipka, žloutenka typu B, žloutenka typu a, žlutá zimnice a další. Prostě toto je cesta, jak se bránit infekčním onemocněním. Na straně druhé a o tom by bylo dobré otevřít diskuzi je, že když mám covida v nose a mám ten pozitivní test, jestli je to nemoc, anebo není nemoc. My v těle máme různé viry. Uvedu příklad třeba herpetický virus, který nám sedí v těch neuronálních gangliích. Ale při oslabení organismu, třeba když člověk dostane chřipku nebo onemocní. Najednou se mu objeví pupínky na rtu, u někoho třeba dostane pásový opar, ale ten vir žije v nás. Řada samozřejmě těch virů třeba i při tom pod se můžeme, můžeme se s ním dostat do styku. Ale to tělo vlastně nás chrání proti té infekci, pokud jsme očkování. Nebo pokud jsme tu nemoc prodělali. To znamená a tady by se měla otevřít diskuze, když mám covid v nose a nerozvine se u mě onemocnění. Mám dobrý imunitní systém, tak je to vlastně kontakt s tou vlastně naší bariérou. My se s řadou virů a bakterií, když bysme si tady teďka setřeli ruce, i když jsme se dezinfikovali nebo tady stěry, tak najdeme spoustu bakterií, ale oni u nás nevyvolají žádnou nemoc. Takže tady já si myslím, že je třeba jít i touto cestou, diskutovat vlastně otázku kontaktu toho viru SARS cov-2 s lidským organismem a kdy vznikne onemocnění a kdy ne. Ale jednoznačná, to je třeba zdůraznit a podtrhnout, je proti infekčním nemocem se chráníme očkováním. A můžeme si tam dosadit jenom nemoc, v daném případě covid a na straně druhé vakcíny, které jsou účinné a těch je tady celá řada.Zita SENKOVÁ, moderátorkaO té nové variantě Omikron, která se šíří, vědci zdaleka nemají všechny potřebné informace. Komplexní obrázek, není zatím dostatek vzorků z té širší populace. Podle německého zdravotnického experta příštího, spolkového ministr zdravotnictví Karla Lauterbacha, by se Omikron mohl stát takovým předčasným vánočním dárkem. Cituji jeho slova. Pokud se prokáže, že Omikron způsobuje mírnější formu onemocnění. Podle něj je ale zapotřebí počkat, jak se virus bude chovat v tělech zejména starší hostitelů. On ještě zdůraznil, že Německo je nejstarší populace v Evropě, ve které je mnoho chronicky nemocných lidí.Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyTak tady vidíte, v jakém rozporu, který jste teďka jako přečetla. Tak, když se objevila mutace Omikron, ta byla popsána, tak druhý den jsem si přečetl na

některých českých serverech, že tato mutace je, že se rychle šíří, že hlavně je to u mladých. A teprve až za 2, za 3 dny si lidé začali uvědomovat, že vlastně o tom skoro nic nevíme, protože to vzniklo jo. Ale už byly titulky prostě, co to udělá, rychleji se šíří, působí na mladé. Tady německý kolega říká, že možná to bude vánoční dárek, ale že vlastně nevíme, co to udělá jo. Takže ten titulek správně by měl znít, kdyby byl pravdivý, by měl mít, je tady další mutace a počkejme, co z toho bude. Jo, to je ta pravdivá informace, protože tady můžeme říct, že bude horší, lepší, více penetrantní, méně penetrantní, více na staré, více na mladé. Nevíme o ní skoro nic. Já jenom bych chtěl říci, že těch mutací u virů vzniká celá řada a spousta. Já, pokud si vzpomenu, tak v květnu byla média zaplevelená o tom, jak ta Delta je špatná, že jo anebo co to všechno bude dělat. Ale ta Delta se chová podobně jako i ty předchozí mutace, jako Omikron. Prostě je tady, šíří se možná rychleji mezi tou komunitou. Tím se samozřejmě někteří lidé setkají s tím virem, aniž o tom ví. Protože u řady lidí je průběh toho onemocní nebo kontakt s tím virem bezpříznakový, zejména u té mladší generace. A po Omikronu přijde další, další mutace. Takže já bych tady byl trošinku jaksi v poklidu, protože každý den vznikne nějaká mutace těch virů v různé části kontinentu. Ale sledoval bych zejména, jak se šíří a řekl bych obecně ten SARS cov-2 v té populaci. Šířil bych osvětu ohledně očkování a zejména bych vyhodnocoval, a to mi trošku chybí, účinnost toho očkování, z hlediska účinnost typu vakcín takto. Které vakcíny jsou účinné, kdy ten účinek přetrvává dlouhodobě. U některých je ta kratší doba. Tam třeba bude potřeba další tedy dávky dalšího toho busteru. Takže tady jaksi analyzovat ty data o těch očkovaných. Sledovat to, protože jednoznačně u těch očkovaných lidí ten průběh je mírný, pokud nějaký je.Zita SENKOVÁ, moderátorkaKonstatuje rektor Univerzity Karlovy a biochemik Tomáš Zima. Děkuji za váš čas, za vaše názory a přeji pevné zdraví. Mějte se hezky.Tomáš ZIMA, rektor Univerzity KarlovyDěkuji za milé pozvání a také hezký Advent a hodně zdraví.Zita SENKOVÁ, moderátorkaPříjemný poslech našich pořadů Dvojky přeje Zita Senková. Zítra se můžete těšit na názory světícího biskupa pražského Václava Malého, dobrý den.

Pořady Českého rozhlasu automaticky přepisuje aplikace Beey www.beey.io. Texty neprocházejí korekturou.

Přepis: Jak to vidí Tomáš Zima – 2. prosince 2021

2. prosinec 2021

Tomáš Zima | foto: Elena Horálková, Český rozhlas

Jak to vidí rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Dobrý den přeje Zita Senková, jako každý všední den i dnes vám nabídnu rozhovor na aktuální témata. Pozvání přijal profesor Tomáš zima, rektor Univerzity Karlovy, buďte vítán, dobrý den.

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Hezké dopoledne vám i posluchačům.

Zita SENKOVÁ, moderátorka
Hovořit chceme například o hybridní výuce, obraně před mutacemi, či trestání dezinformací a lží. Přeji nerušený poslech. Prezident pokračuje ve schůzkách s kandidáty na ministry nové vlády. Před týdnem se Miloš Zeman na vlastní žádost po téměř sedmi týdnech hospitalizace přesunul na zámek v Lánech. Lékaři Ústřední vojenské nemocnice mu doporučili jako nejvhodnější péči pobyt v nemocnici. Nicméně vzhledem k významnému zlepšení jeho zdravotního stavu, jak zaznělo z nemocnice, lékaři toto rozhodnutí pana prezidenta respektují, stejně jako speciální konzilium odborníků, pane profesore Zimo, tým, který vedete. Jaké bylo, či je vaše odborné stanovisko?

Tomáš ZIMA, rektor Univerzity Karlovy
Tak já myslím, že je ve shodě s tím co, co deklarovali kolegové z Ústřední vojenské nemocnice. Samozřejmě v naší straně je vždycky jaksi z ochrana toho pacienta, na straně jedné. Na straně druhé vnímáme, že každý pacient pana prezidenta nevyjímaje, chce, chce se vrátit do domácího prostředí. To co, když se samozřejmě diskutovala, diskutovaly záležitosti, byla i ta péče, jak bude zabezpečena péče, péče v Lánech, protože pan prezident vyžaduje, bych řekl trvalou ošetřovatelskou péči zdravotnickými profesionály, což se stalo. Stav pana prezidenta se výrazně vylepšil a myslím, že to posluchači a i samozřejmě diváci v různých médiích vidí, že pan prezident je schopen vykonávat, vykonávat svůj úřad. Takže byla to spíš taková věc větší ochrany a bych řekl takové té jistoty, aby se, aby všechno probíhalo dobře. Já sám jsem zastal spíš ten názor, že třeba být 3-4 dny v Lánech, pak se vrátit do, do nemocnice, provést zkontrolování, ale je vidět, že pan prezident to zvládá velmi dobře, tak je vždycky potěšitelné, když se pacientovi daří dobře a je v domácí

Zpět

Jak nás naladíte na DABu

E-SHOP ČESKÉHO ROZHLASU

Tohle není povídání na dobrou noc, k zamyšlení určitě.
Jan Pokorný, ředitel Zpravodajství Českého rozhlasu a moderátor

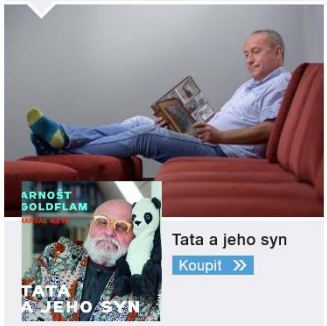

Tata a jeho syn
Koupit

Autorské povídky známého divadelníka a spisovatele A. G. v jeho vlastním podání. Tata a jeho syn je sbírkou úsměvných příběhů na motivy skutečných událostí, ovšem ve skutečných kulisách a především ve skutečné době.

Nebojte se klasiky!
Klára Boudalová
Koupit

Klukoviny Uršuly Klukové
Uršula Kluková – Patrik Rozehnal
Koupit

Temná dcera
Elena Ferrante
Koupit

Stát plánuje kampaň kvůli očkování malých dětí URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Jaroslav Gavenda, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 11:32, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Politika, Domácí, Čteme vám SZ, Podcasty, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Rodiče dětí ve věku od pěti do 11 let budou mít od půlky prosince možnost nechat očkovat své děti proti covidu-19. Seznam Zprávy zjišťovaly, jak chce stát rodiče o očkování přesvědčit.

Článek si také můžete pustit v audioverzi.

Ministerstvo zdravotnictví plánuje kampaň na podporu očkování malých dětí. „V současné době připravujeme další vlnu komunikace, která v sobě zahrnuje i speciální komunikaci na podporu očkování dětí ve věku pěti až 11 let," napsala ve vyjádření pro Seznam Zprávy Martina Čovbanová z tiskového oddělení Ministerstva zdravotnictví.

Konkrétní podobu resort zatím neodtajnil, nepočítá ale se zapojením celebrit nebo influencerů.

Vakcíny proti koronaviru určené dětem od pěti do 11 let dorazí do Česka po 13. prosinci. Dosud bylo možné podávat vakcínu od firmy Pfizer/BioNTech dětem od 12 let. Snížení věkové hranice o sedm let umožnilo rozhodnutí Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA).

K očkování dětí rodiče vyzval i budoucí ministr zdravotnictví Vlastimil Válek (TOP 09). Je to podle něj cesta k tomu, aby se už znovu nemusely zavírat školy, což považuje za jeden ze smutných příběhů pandemie.

Podobu případné kampaně je podle Válka teď předčasné řešit. „Schválení očkování Pfizer/BioNTech od EMA pokládám za skvělou zprávu a zároveň jasnou záruku toho, že je vakcína bezpečná a chrání děti před možným těžkým průběhem nemoci. Mluvit o konkrétní podobě kampaně považuji v tuto chvíli za předčasné. Obecně však udělám maximum pro to, aby rodiče i děti měli o očkování veškeré relevantní informace a aby se rodiče nebáli nechat své děti očkovat. To je jediná cesta z dnešní situace," uvedl Válek pro Seznam Zprávy.

Informovat, ne přesvědčovatVedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Denisa Hejlová si myslí, že by kampaň neměla být přesvědčovací, ale hlavně informativní.

„Měla by se soustředit na komunikování základních objektivních a ověřených informací. Měla by být cílená specificky na určité skupiny lidí, kteří jsou v tomto tématu důležití – především rodiče, ale také lékaři (zejména pediatři) a další pracovníci ve zdravotnictví, kteří jsou důležitými názorovými vůdci. Lidé hodně dají na doporučení ostatních," vysvětluje Hejlová.

Podle místopředsedy STAN a kandidáta na ministra školství Petra Gazdíka by očkování dětí mělo být dobrovolné, stát by ale měl rodičům vysvětlit plusy takového rozhodnutí. „Měl by vysvětlovat výhody, ne strašit rodiče. Stát by měl přesvědčovat s pomocí důvěryhodných expertů, u kterých lidé vědí, že problému rozumějí," myslí si Gazdík.

V podobném duchu mluví také šéf poslaneckého klubu KDU-ČSL a člen Anticovid týmu Marek Výborný. Podle lidoveckého poslance by o očkování vždy měli rozhodnout rodiče a samotné očkování dětí by měli dělat dětští praktici.

„Ať nemusíme rodiče s dětmi tahat do očkovacích center. Je to citlivé téma, proto odmítám to, že by to mělo být nařizováno. Odmítám to, že by očkovací týmy měly přicházet do škol a očkovat tam děti a řešit, zda má dítě souhlas rodiče. Ten socialistický model, kdy se očkovalo ve školách, si myslím, že není šťastný. Nechť to je na svobodné vůli rodičů," řekl Seznam Zprávám poslanec Výborný.

Končící premiér Andrej Babiš teď řeší, kde by se děti očkovaly. Velká očkovací centra podle něj nejsou řešením. „U očkování dětí musí být přítomen pediatr. Chápu, že jich není dostatek a směřovat je třeba do obchodních center je problém," uvedl Babiš.

Jako možnost zmínil nemocnice, kde se očkuje. „Například v Thomayerově nemocnici je očkovací centrum a v jiné budově ordinuje normálně pediatr. Kdyby se nedejbože něco stalo, tak stovku zaběhne za 20 sekund a je tam. Apeloval jsem také na Motol, kde mají krásnou novou dětskou polikliniku, aby také zásadně pomohli," dodal premiér v demisi.

Zprávy » Domácí » Politika » Stát plánuje kampaň kvůli očkování malých dětí

Stát plánuje kampaň kvůli očkování malých dětí

JAROSLAV GAVENDA

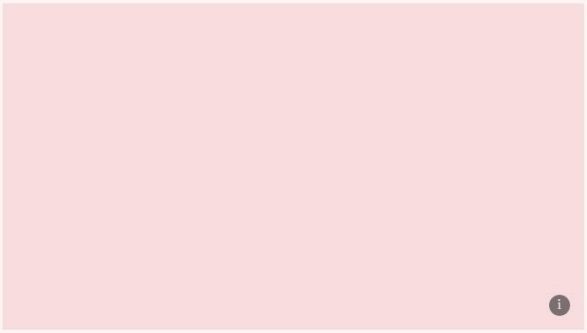

Ilustrační fotografie.

10:41

Rodiče dětí ve věku od pěti do 11 let budou mít od půlky prosince možnost nechat očkovat své děti proti covidu-19. Seznam Zprávy zjišťovaly, jak chce stát rodiče o očkování přesvědčit.

Článek si také můžete pustit v audioverzi.

Ministerstvo zdravotnictví plánuje kampaň na podporu očkování malých dětí. „V současné době připravujeme další vlnu komunikace, která v sobě zahrnuje i speciální komunikaci na podporu očkování dětí ve věku pěti až 11 let," napsala ve vyjádření pro Seznam Zprávy Martina Čovbanová z tiskového oddělení Ministerstva zdravotnictví.

Konkrétní podobu resort zatím neodtajnil, nepočítá ale se zapojením celebrit nebo influencerů.

Vakcíny proti koronaviru určené dětem od pěti do 11 let dorazí do Česka po 13. prosinci. Dosud bylo možné podávat vakcínu od firmy Pfizer/BioNTech dětem od 12 let. Snížení věkové hranice o sedm let umožnilo rozhodnutí Evropské agentury pro léčivé přípravky (EMA).

STALO SE

11:16
Stát může znovu očkovat v O2 aréně. Nemá ale zdravotníky

10:54
Vědci dostali koronavius do kapky vody. Už tuší, co zrychluje přenos variant

10:45
„Kolébka" omikronu: Nárůst počtu nakažených je v JAR prudký

DALŠÍ ČLÁNKY

Zpět

Nový program Verifee má poznat dezinformace na webech URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 11:45, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,16

Čeští studenti představují program Verifee, který bude čtenáře upozorňovat na dezinformační články. Projekt zaštiťuje Dataclair.ai v čele s Janem Romportlem.

Filip Trhlík Michal Bravanský a Matyáš Boháček vyvíjí spolu s Centrem pro umělou inteligenci O2, Dataclair.ai, program, který má hodnotit články a upozornit čtenáře na možné nebezpečí šíření dezinformací . Výsledkem by měl být komplexní nástroj, který dokáže detekovat nepravdivé informace. Projekt představili v rámci Verifee Workshopu , který proběhl v tomto týdnu. Podle vývojářů program Verifee pracuje podobně jako antivir. Má varovat čtenáře před tím, než by si chtěli přečíst nedůvěryhodný článek. Podle dostupných informací navštěvuje dezinformační weby měsíčně víc než deset milionů uživatelů. Verifee má kultivovat český mediální prostor a rozvíjet mediální výchovu a gramotnost. Program mají v plánu spustit v příštím roce ve webových aplikacích s prohlížečovými rozšířeními. Časem chtějí také mobilní aplikaci. Na tomto projektu spolupracují také s Fakultou sociálních věd UK a Národním ústavem duševního zdraví
Program zanalyzuje článek a na základě parametrů určí skóre důvěryhodnosti podle předem daných kritérií. „Hodnotíme metriky jako útočnost, stereotypizace, nebo přítomnost citací. Naším cílem je být co nejvíce transparentní," popsal Filip Trhlík. Program také odůvodní rozhodnutí. „Model vytvoří skóre a je schopný přesně říct, proč se tak rozhodl," dodal Matyáš Boháček Protože každý vnímá důvěryhodnost odlišně, byly vytvořeny čtyři základní kategorie pro hodnocení článků: důvěryhodný, částečně důvěryhodný, zavádějící, manipulativní . Aby mohl být článek důvěryhodný, je nutné dodržet několik parametrů, jako jsou například citace relevantních expertů k tématu, pohledy všech zúčastněných stran nebo fakta zasazená do kontextu. Mentory vývoje jsou Jan Romportl z Dataclair.ai Václav Moravec z Fakulty sociálních věd a Jiří Horáček z Národního ústavu duševního zdraví
-tšl-

Zleva Filip Trhlík, Matyáš Boháček, Michal Bravanský a Jan Romportl, zdroj: O2

Nový program Verifee má poznat dezinformace na webech

pátek, 3. prosince 2021, 11:05 Aktuality, Internet & Mobil
MediaGuru

Čeští studenti představují program Verifee, který bude čtenáře upozorňovat na dezinformační články. Projekt zaštiťuje Dataclair.ai v čele s Janem Romportlem.

Zleva Filip Trhlík, Matyáš Boháček, Michal Bravanský a Jan Romportl, zdroj: O2

Filip Trhlík, **Michal Bravanský** a **Matyáš Boháček** vyvíjí spolu s **Centrem pro umělou inteligenci O2, Dataclair.ai,** program, který má hodnotit články a upozornit čtenáře na možné nebezpečí šíření **dezinformací**. Výsledkem by měl být komplexní nástroj, který dokáže detekovat nepravdivé informace. Projekt představili v rámci **Verifee Workshopu**, který proběhl v tomto týdnu.

Podle vývojářů program **Verifee** pracuje podobně jako antivir. Má varovat čtenáře před tím, než by si chtěli přečíst nedůvěryhodný článek. Podle dostupných informací navštěvuje dezinformační weby měsíčně víc než deset milionů uživatelů.

Verifee má kultivovat český mediální prostor a rozvíjet mediální výchovu a gramotnost. Program mají v plánu spustit v příštím roce ve webových aplikacích s prohlížečovými rozšířeními. Časem chtějí také mobilní aplikaci. Na tomto projektu spolupracují také s **Fakultou sociálních věd UK** a **Národním ústavem duševního zdraví**.

Program zanalyzuje článek a na základě parametrů určí skóre důvěryhodnosti podle předem daných kritérií. „Hodnotíme metriky jako útočnost, stereotypizace, nebo přítomnost citací. Naším cílem je být co nejvíce transparentní," popsal **Filip Trhlík.** Program také odůvodní rozhodnutí. „Model vytvoří skóre a je schopný

Zpět

Rektor ČVUT předal medaile odborníkům, jimiž ocenil mimořádné výkony v době krize URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: cvut.cz, Autor: Jiří Ryszawy, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 12:45, Celková návštěvnost: 3 780 000, RU / den: 2 500, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Dne 30. listopadu 2021 se uskutečnilo v Betlémské kapli slavnostní předání Medailí k ocenění odborníků ČVUT za mimořádné výkony v době krize. Rektor ČVUT doc. Vojtěch Petráček udělil 105 medailí výzkumníkům a dalším osobnostem, kteří svými inovacemi a osobním či týmovým zapojením přispěli k řešení pandemické situace koronaviru v České republice i v zahraničí. Medaile pro tuto výjimečnou příležitost navrhl český medailér, sochař a publicista Michal Vitanovský.

Rektor ČVUT doc. Vojtěch Petráček v úvodu slavnostního večera řekl: „Rád bych poděkoval všem, kdo se zapojil do boje proti koronaviru z vlastní iniciativy. S nápady přicházeli v loňském roce nejen naši výzkumníci, ale i studenti a dobrovolníci. To, co naše univerzita během pandemie dokázala, je neuvěřitelné! A je skvělé, že činnost odborníků ČVUT pokračuje a objevují se stále nové inovace a pomocné kroky. Dnešní večer se setkáváme s představiteli našich hlavních týmů a zástupci jednotlivých fakult a součástí, kterým bych chtěl také velmi poděkovat. Bez vaší práce a nadšení by první vlna pandemie byla mnohem krizovější."

Přehled týmů a oceněných:
Plicní ventilátor CoroVent z FBMI: Bc. Ladislav Bís, MUDr. Lenka Horáková, Ing. Václav Ort, proděkan pro zahraniční styky a PR FBMI prof. Karel Roubík a Ing. Šimon Walzel.
Celoobličejové masky pro lékaře v první linii: Robin Fišer, Martin Hřeben, starosta Městské části Praha 6 Mgr. Ondřej Kolář, Pavel Koníř, David Miklas, Michal Sláma, Mgr. Miloš Szabo, Th.D., a Radek Šmok.
Ochranná polomaska RP95-3D z CIIRC vyráběná pomocí 3D tisku: Ing. Pavel Burget, Ph.D., PhDr. Mgr. Vít Dočkal, Ph.D., a Ing. Alexandr Lazarov.
Maska z CIIRC s označením RP95-M vyráběná metodou vstřikování plastů: Ing. Jaroslav Lískovec, ředitel Národního centra Průmyslu 4.0.
Robotický pomocník s jemným a přesným pipetováním vzorků na Covid-19 „Pipeťák". Tým CIIRC: prof. Ing. Václav Hlaváč, CSc., RNDr. Lenka Richterová, Ph.D., z Nemocnice na Bulovce, Ing. Daniel Seifert, Ph.D., Ing. Vladimír Smutný, Ph.D., a Ing. Libor Wagner.
Za dezinfekci Anti-COVID z FJFI byla medaile udělena: doc. Ing. Václav Čubovi, Ph.D., proděkanovi pro rozvoj FJFI, Ing. Kateřině Čubové, Ph.D., Ivetě Terezii Hošnové, Ing. Lucii Orgoníkové, kancléřce ČVUT, Lence Prouzové Procházkové, Martinu Daňovi, Kateřině Fialové, doc. RNDr. Jánu Kozempelovi, Ph.D., Barboře Neužilové, Lukáši Ondrákovi, Xénii Popovič, Tomáši Práškovi, Ing. Miroslavě Semelové, Ph.D., a RNDr. Martinu Vlkovi, Ph.D.
Dezinfekce z FSv: prof. Ing. Milena Pavlíková, Ph.D.
Dobrovolníci z FBMI: Bc. Tereza Ptáčková, Bc. Michal Verbovský.
Zapůjčení špičkových fakultních přístrojů FBMI Oblastní nemocnici Kladno: Mgr. Pavel Böhm, MBA.
Video Covid Czechia: Martin Hausenblas, Petr Ludwig, prof. MUDr. Leoš Navrátil, CSc., MBA, dr.h.c., MUDr. Emil Pavlík, CSc., doc. RNDr. Vojtěch Petráček, CSc., rektor ČVUT v Praze, Ing. Vladimír Ždímal, Dr., CSc.
Projekt FreMEn contra COVID a unikátní aplikace Nebojsa z FEL: doc. Ing. Tomáš Krajník, Ph.D.
On-line monitoring kapacit lůžek ve spolupráci CIIRC ČVUT a start-upu TRIX Connection: Ing. Petr Kadera, Ph.D., a Ing. Václav Jirkovský, Ph.D.
Systém pro vzdálené sledování přístrojů na JIP VentConnect CIIRC ve spolupráci s odborníky z FEL, FBMI a Fakultní nemocnicí Královské Vinohrady: Ing. Lenka Vysloužilová, Ph.D.
Chatbot na webu o koronaviru www.koronavirus24.cz studentů FIT: Tomáš Stanovčák a
Jan Šafařík.
Nezávislý posudek pro mobilní aplikaci eRouška z FIT: Ing. Martin Půlpitel.
Aplikace Wowee z FIT fungující na principu finanční sbírky: Michal Maněna.
Výpočetní cloud CloudFIT z FIT zapojený do projektu Folding@home : Ing. Martin Vaňko.
Inovační online hackathon zorganizovaný FIT: Bc. Ondřej Brém.
Aplikace Chytrá triáž tvůrců z UK a FIT: Bc. Tomáš Trejdl.
Aplikace pro práci s historickými prameny HistoryLab.cz z FEL: Ing. Karel Frajták.
On-line doučování dobrovolníků z FEL: Daniel Vítek.
Vytvoření SMS brán pro mobily zaměstnanců a studentů pro komunikaci na FS: Ing. Jiří Zápotocký, tajemník Fakulty strojní, a Josef Zima.
Vývoj mobilního robota na FS pro obsluhu pacientů v rozsáhlých nemocnicích na bázi na trhu dostupného robotického vysavače: Ing. Petr Beneš, Ph.D.
Redukce pořízená 3D tiskem pro napojení HME filtru a celoobličejové masky na FS pro pomoc Nemocnici Na Homolce: Ing. Jan Zavřel, Ph.D.
Vývoj nového tvaru stěrového štětečku na FS pro odběr vzorků z nosních dutin: Ing. Pavel Steinbauer, Ph.D.
Řešení pro online testování nových motorů GE ve zkušebnách leteckých motorů FS: Ing. Jiří Šolc.
Vývoj a 3D výroba respiračního filtru proti virovým částicím na FS s ověřením funkčnosti a užitných vlastností naAV ČR: Ing. Lukáš Pelikán.
Postup na 3D tisk ochranných masek na FEL, které umí zachytit viry: Ing. Tomáš Tichý.
Ochranné štíty i respirátor s výměnným filtrem z FD: Ing. Jan Falta, Tomáš Fukar, Ing. Zdeněk Svatý, Ph.D., Ing. Josef Svoboda a Jan Válek.
Adaptéry na filtr pro celoobličejové masky ČVUT z laboratoře 3D tisku FIT: Tomáš Sýkora.
Tetování kvality vzduchu v prostoru nádechu celoobličejové masky na FSv: prof. Karel Kabele.
Výroba ochranných štítů na 3D tiskárnách FSv: Ing. Michal Kovářík.
Pipetovací roboty Eppendorf pro automatizaci testování vzorků na COVID-19 týmu FEL, CIIRC a PřF UK: prof. Ondřej Cinek, Fakultní nemocnice Motol, Ing. Petr Čížek, Ing. Bedřich Himmel, Adéla Přibylová, PřF Univerzity Karlovy, Ing. Jakub Sláma a Ing. Petr Váňa.
Termokamera Workswell MEDICAS určená pro screening horečnatých projevů infekčních onemocnění absolventů FEL: Jan Sova.
Prototyp textilního kompozitního materiálu z FEL, který je možné sterilizovat elektrickým proudem: doc. Lukáš Vojtěch.
Vysokovýkonná laserová terapie, používaná v rehabilitaci pohybového aparátu, k minimalizaci následků covidových pneumonií, z FBMI: Ing. Aleš Příhoda.
Produkce nanovlákenných textilií z UCEEB: Ing. Antonín Lupíšek, ředitel pro vědu a výzkum UCEEB.
Předání 60 monitorů a dalšího počítačového příslušenství z FEL organizátorům dobročinného projektu pro rodiny v nouzi Počítače dětem: Ing. Martin Samek.
Nanovláknitá vrstva vyráběná technologií elektrozvláčňování na přístroji Nanospider LB500 na FSv: Ing. Zuzana Rácová,

Ph.D., a Mgr. Pavla Ryparová, Ph.D.
Otvírák na zkumavky vyráběný na 3D tiskárně z FEL: Bc. Jiří Kubík.
Logistická webová platforma GoDeliver za FIT: Ing. Adam Zvada.
Rektor ČVUT také ocenil děkany fakult a ředitele vysokoškolských ústavů ČVUT. Medaili jim předal za jejich osobní práci, kdy byli součástí týmu krizového řízení univerzity, a zároveň je to ocenění pro fakultu či vysokoškolský ústav jako takový. Mnoho zaměstnanců se třeba malou měrou podílelo na boji s covidem ať už na začátku šitím roušek či dalšími aktivitami a ocenění pro fakultu či ústav je oceněním i jejich práce.
Oceněni byli:
pro. Ing. Jiří Máca, CSc., děkan Fakulty stavební prof. Ing. Michael Valášek, DrSc., děkan Fakulty strojní prof. Mgr. Petr Páta, Ph.D., děkan Fakulty elektrotechnické prof. Ing. Igor Jex, DrSc., děkan Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské prof. Ing. arch. L. Lábus, Hon. FAIA, děkan Fakulty architektury doc. Ing. Pavel Hrubeš, Ph.D., děkan Fakulty dopravní prof. MUDr. Jozef Rosina, Ph.D., MBA, děkan Fakulty biomedicínského inženýrství prof. MUDr. Ivan Dylevský, DrSc., emeritní děkan Fakulty biomedicínského inženýrství doc. RNDr. Ing. Marcel Jiřina, Ph.D., děkan Fakulty informačních technologií doc. Ing. Jiří Kolísko, Ph.D., ředitel Kloknerova ústavu prof. PhDr. Vladimíra Dvořáková, CSc., ředitelka Masarykova ústavu vyšších studií
Ing. Robert Jára, Ph.D., ředitel Univerzitního centra energeticky efektivních budov
Mgr. Ondřej Velek, Ph.D., ředitel Českého institutu informatiky, robotiky a kybernetiky doc. Ing. Ivan Štekl, CSc., ředitel Ústavu technické a experimentální fyziky doc. PaeDr. Jiří Drnek, CSc., ředitel Ústavu tělesné výchovy a sportu
Foto, zdroj: Jiří Ryszawy

ČVUT
České vysoké učení technické v Praze

ZPRAVODAJSKÝ SERVIS

AKTUALITY | STALO SE | BLESKOVÉ ZPRÁVY | TISKOVÉ ZPRÁVY | ZPRÁVY Z MÉDIÍ

REKTOR ČVUT PŘEDAL MEDAILE ODBORNÍKŮM, JIMIŽ OCENIL MIMOŘÁDNÉ VÝKONY V DOBĚ KRIZE

Datum zveřejnění: 3. 12. 2021

Dne 30. listopadu 2021 se uskutečnilo v Betlémské kapli slavnostní předání Medailí k ocenění odborníků ČVUT za mimořádné výkony v době krize. Rektor ČVUT doc. Vojtěch Petráček udělil 105 medailí výzkumníkům a dalším osobnostem, kteří svými inovacemi a osobním či týmovým zapojením přispěli k řešení pandemické situace koronaviru v České republice i v zahraničí. Medaile pro tuto výjimečnou příležitost navrhl český medailér, sochař a publicista Michal Vitanovský.

Rektor ČVUT doc. Vojtěch Petráček v úvodu slavnostního večera řekl: „Rád bych poděkoval všem, kdo se zapojil do boje proti koronaviru z vlastní iniciativy. S nápady přicházeli v loňském roce nejen naši výzkumníci, ale i studenti a dobrovolníci. To, co naše univerzita během pandemie dokázala, je neuvěřitelné! A je skvělé, že činnost odborníků ČVUT pokračuje a objevují se stále nové inovace a pomocné kroky. Dnešní večer se setkáváme s představiteli našich hlavních týmů a zástupci jednotlivých fakult a součástí, kterým bych chtěl také velmi poděkovat. Bez vaší práce a nadšení by první vlna pandemie byla mnohem krizovější."

Přehled týmů a oceněných:

Plicní ventilátor CoroVent z FBMI: Bc. Ladislav Blís, MUDr. Lenka Horáková, Ing. Václav Ort, proděkan pro zahraniční styky a PR FBMI prof. Karel Roubík a Ing. Šimon Walzel.

Celoobličejové masky pro lékaře v první linii: Robin Fišer, Martin Hřeben, starosta Městské části Praha 6 Mgr. Ondřej Kolář, Pavel Konír, David Miklas, Michal Sláma, Mgr. Miloš Szabo, Th.D., a Radek Šmok.

Ochranná polomaska RP95-3D z CIIRC vyráběná pomocí 3D tisku: Ing. Pavel Burget, Ph.D., PhDr. Mgr. Vít Dočkal, Ph.D., a Ing. Alexandr Lazarov.

Maska z CIIRC s označením RP95-M vyráběná metodou vstřikování plastů: Ing. Jaroslav Liškovec, ředitel Národního centra Průmyslu 4.0.

Robotický pomocník s jemným a přesným pipetováním vzorků na Covid-19 „Pipeťák". Tým CIIRC: prof. Ing. Václav Hlaváč, CSc., RNDr. Lenka Richterová, Ph.D., z Nemocnice na Bulovce, Ing. Daniel Seifert, Ph.D., Ing. Vladimír Smutný, Ph.D., a Ing. Libor Wagner.

Za dezinfekci Anti-COVID z FJFI byla medaile udělena: doc. Ing. Václav Čubovi, Ph.D., proděkanovi pro rozvoj FJFI, Ing. Kateřině Čubové, Ph.D., Ivetě Terezii Hošnové, Ing. Lucii Orgoníkové, kancléřce ČVUT, Lence Prouzové Procházkové, Martinu Daňovi, Kateřině Fialové, doc. RNDr. Jánu Kozempelovi, Ph.D., Barboře Neužilové, Lukáši Ondrákovi, Xénii Popovič, Tomáši Práškovi, Ing. Miroslavě Semelové, Ph.D., a RNDr. Martinu Vlkovi, Ph.D.

Dezinfekce z FSv: prof. Ing. Milena Pavlíková, Ph.D.

Dobrovolníci z FBMI: Bc. Tereza Ptáčková, Bc. Michal Verbovský.

Zapůjčení špičkových fakultních přístrojů FBMI Oblastní nemocnici Kladno: Mgr. Pavel Böhm, MBA.

Video Covid Czechia: Martin Hausenblas, Petr Ludwig, prof. MUDr. Leoš Navrátil, CSc., MBA, dr.h.c., MUDr. Emil Pavlík, CSc., doc. RNDr. Vojtěch Petráček, CSc., rektor ČVUT v Praze, Ing. VladimírŽdímal, Dr., CSc.

Projekt FreMEn contra COVID a unikátní aplikace Nebojsa z FEL: doc. Ing. Tomáš Krajník, Ph.D.

On-line monitoring kapacit lůžek ve spolupráci CIIRC ČVUT a start-upu TRIX Connection: Ing. Petr Kadera, Ph.D., a Ing. Václav Jirkovský, Ph.D.

Systém pro vzdálené sledování přístrojů na JIP VentConnect CIIRC ve spolupráci s odborníky z FEL, FBMI a Fakultní nemocnicí Královské Vinohrady: Ing. Lenka Vysloužilová, Ph.D.

Chatbot na webu o koronaviru www.koronavirus24.cz studentů FIT: Tomáš Stanovčák a

Jan Šafařík.

Nezávislý posudek pro mobilní aplikaci eRouška z FIT: Ing. Martin Půlpitel.

Aplikace Wowee z FIT fungující na principu finanční sbírky: Michal Maněna.

Výpočetní cloud CloudFIT z FIT zapojený do projektu Folding@home: Ing. Martin Vaňko.

Inovační online hackathon zorganizovaný FIT: Bc. Ondřej Brém.

Aplikace Chytrá triáž tvůrců z UK a FIT: Bc. Tomáš Trejdl.

Aplikace pro práci s historickými prameny HistoryLab.cz z FEL: Ing. Karel Frajták.

On-line doučování dobrovolníků z FEL: Daniel Vítek.

Vytvoření SMS brán pro mobily zaměstnanců a studentů pro komunikaci na FS: Ing. Jiří Zápotocký, tajemník Fakulty strojní, a Josef Zima.

Vývoj mobilního robota na FS pro obsluhu pacientů v rozsáhlých nemocnicích na bázi na trhu dostupného robotického vysavače: Ing. Petr Beneš, Ph.D.

Zpět

Nostalgie po ‚sladké, bezstarostné Francii'. Někdejší novinář Zemmour kandiduje na prezidenta URL Automatický překlad

WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Anna Urbanová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 14:11, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Po dvou letech spekulací přišlo v úterý oficiální oznámení: Éric Zemmour se zapojí do boje o Elysejský palác. Svůj kandidátský projev předčítal v kulisách knihovny, za doprovodu Beethovena a s podkresem obrazů z ulic. „Nepřestěhovali jste se, ale přesto máte pocit, že už nejste doma. Neopustili jste svou zemi, ale je to, jako by vás opustila vaše vlast," zaznělo v jeho projevu.

V průzkumech veřejného mínění se jeho podpora pohybuje kolem 17 procent a zaujímá pomyslnou druhou, respektive třetí příčku. Na vrcholu se drží současný prezident Emmanuel Macron, který však svou kandidaturu v nadcházejících volbách ještě oficiálně neoznámil, za ním byla doposud Marine Le Penová, kandidátka krajně pravicového Národního sdružení. Jenže od podzimu pořadím zamíchal právě Zemmour.

Co bude znamenat jeho zapojení do prezidentského souboje právě pro Le Penovou, je podle experta na Francii jedna velká neznámá a zásadní otázka, kterou bychom si nyní měli klást. „Cílí na stejného voliče. Identický typ, který vnímá hrozby v podobě globalizace a migrace jako ty, které je ohrožují," vysvětluje pro server iROZHLAS.cz David Emler z Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity.

Při srovnávání těchto dvou krajně pravicových politiků hodnotí server Euronews, že se Le Penová stala mainstreamem a je málo radikální. Zemmour je oproti ní neokoukaný a v názorech ostře vyhraněný.

Tak se ostatně formoval již během své předchozí kariéry novináře. Dříve působil v deníku Le Figaro, francouzská veřejnosti si ho však více spojuje jako tvář CNews (pravicové médium, které bývá označováno za francouzskou verzi Fox News – pozn. red.). Stanice za jeho působení čelila řadě obvinění z podněcování ke xenofobii. Sám Zemmour dále pronášel problematické výroky v otázkách feminismu, kdy hovořil o „krizi maskulinity" a v dubnu letošního roku byl také obviněn ze sexuálního obtěžování.

Promarněná šance?

Své názory bývalý novinář publikoval v několika svých knihách. S tou nejnovější La France n'a pas dit son dernier mot (Francie neřekla své poslední slovo) se na podzim vydal na turné, během kterého navštívil řadu francouzských měst. „Podle jeho sociálních sítí to vypadalo, že tam na něj všichni čekají a si nepřejí nic jiného, než aby kandidoval na prezidenta," hodnotí Emler.

Právě na turné však možná promeškal vhodnou příležitost, kdy měl prezidentskou kandidaturu oznámit. Úterní Zemmourovo prohlášení nenaplnilo očekávání, hodnotí to Emler. „Čekal bych to spíš v nějaký rozhodný okamžik – že si vybere nějaký státní svátek nebo jinou příležitost při velkém projevu," přibližuje.

List Guardian však vyzdvihuje statistiku, do níž se Zemmour dostal právě díky knižní tour. Objevil se během tohoto roku pětkrát na obálce konzervativního časopisu Valeurs Actuelles a podle Acrimed byl jen za měsíc září zmíněn 4167krát ve všech francouzských médiích.

Program: nostalgie

V souvislosti se Zemmourovým vystupováním se pak v zahraničním tisku často skloňuje přirovnání k Donaldu Trumpovi, například server Politico to vysvětluje jeho extravagancí projevu.

To však podle akademika Institutu mezinárodních studií není příliš přesné. „Zemmour je intelektuál, konzervativec, který záměrně otevírá rozporuplná témata, na kterých se vymezuje vůči mainstreamu – ať už pravicovému, nebo levicovému. Záměrně chce v lidech vyvolat dojem, že existuje možnost návratu do Francie 50. a 60. let – té sladké, bezstarostné Francie, která nežije v síti globalizace a migračních proudů. Snaží se malovat nostalgické obrázky a nalákat na ně lidi," říká Emler.

Hlavní rozdíl je podle něj v tom, že zatímco Trumpovým heslem bylo: Amerika na prvním místě, Zemmourova obdoba hesla by musela být: Stará dobrá Francie na prvním místě. „Snaží se působit na emoce a skrze xenofobní výroky vybízet k návratu do bezchybné historie, v níž opomíjí hrůzy Vichystického sytému (Zemmour například odmítá spoluvinu Francouzů na přerozdělování Židů za druhé světové války – pozn. red.)," dodává expert.

Pokud bychom chtěli hledat osobnost obdobného rázu, jakou je čerstvý kandidát na francouzského prezidenta, spíš bychom se měli dívat směrem k jeho jižním sousedům – Itálii. „Zemmour vyrostl jakožto mediálně známá osobnost, nikdy za sebou neměl elektorát voličů, neměl volený mandát," připomíná Emler. Určité konotace tak lze totiž spatřovat s někdejším italským premiérem Silviem Berlusconim.

Odkazování na historii však není jen součástí Zemmourových projevů, je podstatná také v deklaraci kandidatury. Sám se v ní označuje za gaullistu a bonapartistu. Hodnotové souvislosti však vidět nejsou. „Jedná se spíše o jakási hesla než hodnotové ukotvení," komentuje Emler.

Dvoukolové volby

Právě rétorika však může u voličů rozhodnout. Elektorát, na který krajně pravicový politik cílí, slyší na silná protimigrantská vyjádření a nutnou obranu francouzských hodnot. Nicméně kandidát s obdobným programem je již do prezidentských voleb zapojen od ledna 2020. Je jím již zmíněná šéfka Národního sdružení Le Penová.

„Pokud by kandidoval Zemmour a neměl nějakou formu dohody s Le Penovou, bude tam docházet k určité formě tříštění hlasů," varuje Emler.

Zároveň připomíná, že prezidentské volby jsou většinové, je v nich potřeba posbírat co nejvíce hlasů. Právě na dvoukolový systém podle Emlera dlouhodobě doplácí Národní sdružení. „Strana se v průzkumech těší podpory kolem 20 procent, nicméně zastoupení třeba na radnicích ve funkcích starostů má minimální," popisuje.

Průzkumy nicméně Zemmoura od října favorizují před Le Penovou a řadí ho mezi kandidáty, kteří by mohli postoupit do druhého kola, ve kterém by se za současné společenské nálady utkal s úřadujícím prezidentem.

Mohlo by tak dojít k situaci jako při minulé volbě, kdy voliči rozhodovali mezi středovým a krajně pravicovým kandidátem. „Francouzská prezidentská volba je založena na eliminaci extrému. Proto jsou ty volby dvoukolové," vysvětluje Emler důvody, proč voliči nakonec vybrali Macrona.

Šance na Zimmourovo zvolení nechtěl akademik vyčíslovat, možnost proniknutí do druhého kola volby však vidí reálnou za určitých okolností: „Konsolidace demokratických kandidátů by mu spíš uškodila, ale pokud dojde k nějakému konsenzu s Marine Le Penovou, můžeme očekávat, že se Zemmour do druhého kola dostane. Nicméně pravděpodobnost jeho zvolení vidím jako minimální."

Emler dodává, že ve Francii se těsně po prezidentských volbách konají volby do parlamentu, kde by Zemmourovi chyběla podpora strany. Nastalo by tak období kohabitace, ve kterém by bylo prosazování vlastní politiky poměrně obtížné.

Nostalgie po ‚sladké, bezstarostné Francii'. Někdejší novinář Zemmour kandiduje na prezidenta

Po dvou letech spekulací přišlo v úterý oficiální oznámení: Éric Zemmour se zapojí do boje o Elysejský palác. Svůj kandidátský projev předčítal v kulisách knihovny, za doprovodu Beethovena a s podkresem obrazů z ulic. „Nepřestěhovali jste se, ale přesto máte pocit, že už nejste doma. Neopustili jste svou zemi, ale je to, jako by vás opustila vaše vlast," zaznělo v jeho projevu.

ANALÝZA Paříž 6:30 3. prosince 2021

Éric Zemmour oznámil kandidaturu na prezidenta Francie | Foto: Sylvain Lefevre | Zdroj: Reuters

V průzkumech veřejného mínění se jeho podpora pohybuje kolem 17 procent a zaujímá pomyslnou druhou, respektive třetí příčku. Na vrcholu se drží současný prezident Emmanuel Macron, který však svou kandidaturu v nadcházejících volbách ještě oficiálně neoznámil, za ním byla doposud Marine Le Penová, kandidátka krajně pravicového Národního sdružení. Jenže od podzimu pořadím zamíchal právě Zemmour.

ÉRIC ZEMMOUR

- Syn alžírských emigrantů
- Vystudoval Science Po (poté co několikrát neuspěl s přihláškou na École nationale d'administration, kterou má většina vysoce postavených francouzských úředníků)
- Věnoval se novinařině, nejprve psal pro list Le Figaro, později působil na CNews
- Je znám pro xenofobní názory, které publikuje ve svých knihách
- Řadí se mezi stoupence radikální pravice
- Od 30. listopadu 2021 kandiduje jako nezávislý

Co bude znamenat jeho zapojení do prezidentského souboje právě pro Le Penovou, je podle experta na Francii jedna velká neznámá a zásadní otázka, kterou bychom si nyní měli klást. „Cílí na stejného voliče. Identický typ, který vnímá hrozby v podobě globalizace a migrace jako ty, které je ohrožují," vysvětluje pro server iROZHLAS.cz David Emler z Fakulty sociálních věd Karlovy univerzity.

Při srovnávání těchto dvou krajně pravicových politiků hodnotí server Euronews, že se Le Penová stala mainstreamem a je málo radikální. Zemmour je oproti ní neokoukaný a v názorech ostře vyhraněný.

Tak se ostatně formoval již během své předchozí kariéry novináře. Dříve působil v deníku Le Figaro, francouzská veřejnosti si ho však více spojuje jako tvář CNews *(pravicové médium, které bývá označováno za francouzskou verzi Fox News – pozn. red.)*. Stanice za jeho působení čelila řadě obvinění z podněcování ke xenofobii. Sám Zemmour dále pronášel problematické výroky v otázkách feminismu, kdy hovořil o „krizi maskulinity" a v dubnu letošního roku byl také obviněn ze sexuálního obtěžování.

Promarněná šance?

Své názory bývalý novinář publikoval v několika svých knihách. S tou nejnovější La France n'a pas dit son dernier mot *(Francie neřekla své poslední slovo)* se na podzim vydal na turné, během kterého navštívil řadu francouzských měst. „Podle jeho sociálních sítí to vypadalo, že tam na něj všichni čekají a si nepřejí nic jiného, než aby kandidoval na prezidenta," hodnotí Emler.

Eléonore Lhéritier

ZPRÁVY, KTERÉ JSTE NEČETLI

Omikron jako následek nízké proočkovanosti Afriky? Lidé nemají důvěru ve vakcíny, vládu ani velmoci

Neznámý pachatel poškodil šest aut před urgentním příjmem kladenské nemocnice, pátrá po něm policie

ONLINE: Očkovací centrum v O2 areně se podle Babiše zatím znovuotevírat nebude. Nejsou na to kapacity

Válek si chce k ministerskému postu nechat i úvazek v nemocnici, přizvat chce Zavorala i Konvalinku

Žalobci musí znovu otevřít případ komunistů Štrougala a Vajnara. Stíhání původně zastavili

Zpět

Moskva a Peking společně vystoupily proti Bidenovi na obranu demokracie. Zjistily, že její předstírání se vyplácí
URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 14:16, Celková

Komentář Michaela Romancova: Americký prezident svolal Summit pro demokracii. Nepozval na něj Maďarsko či Turecko, zato Tchaj-wan ano. To silně rozlítilo Čínu, která se spolu s Ruskem rozhodla Bidenovi vysvětlit, co to vlastně demokracie je.

Prezident Joe Biden letos v únoru pronesl následující slova: „Demokracie nevzniká náhodou. Musíme ji bránit, bojovat za ni, posilovat ji, obnovovat." Ve dnech 9. a 10. prosince bude hostit první ze dvou plánovaných virtuálních summitů, na nichž představitelé států, občanské společnosti a soukromého sektoru budou diskutovat, co v současném světě demokracii ohrožuje a jak tomu, prostřednictvím kolektivní akce, čelit. Organizátoři určili tři klíčová témata: Obranu proti autoritářství. Boj proti korupci. Podporu dodržování lidských práv. Na summit dostalo pozvání 110 států a Evropská unie. Jak kvůli anoncovanému programu, tak kvůli tomu, kdo (ne)dostal pozvání, se už ve světě strhla – zatím primárně mediální – mela. Největšími a nejhlasitějšími kritiky jsou nepozvaní Čína a Rusko.

Dříve než se dostaneme k jejich výhradám, bude užitečné připomenout několik důležitých faktů. Současný systém mezinárodních vztahů je tvořen zhruba 200 „státy". Uvozovky jsou použity proto, že ne všechny entity, které si nárokují označení stát, mají plné mezinárodní uznání a například kvůli tomu nemohou vstoupit do OSN (jiná věc je, že mezi členy OSN jsou státy, které nejsou schopny roli státu plnit). Z pozvaných se to týká Kosova a Tchaj-wanu, což bezmezně irituje Peking.

Naprostá většina států v současném světě se deklaruje jako demokracie. Explicitně tak nečiní pouze [lock]Brunej, Katar, Omán, Saúdská Arábie, Spojené arabské emiráty a Vatikán. To však neznamená, že by celý zbytek světového společenství byly funkční a autentické demokracie. Nanejvýš ilustrativním příkladem může být Korejská lidově demokratická republika (KLDR), která s termínem demokracie – ačkoliv se jedná o komunistickou diktaturu – operuje přímo v názvu.

Takzvaných lidových demokracií, respektive států, které tuto „socialistickou" formu státního zřízení deklarovaly přímo v názvu, bylo svého času sedmnáct. Dnes zbývají tři: Čínská lidová republika, Laoská lidově demokratická republika a již zmíněná KLDR. V socialistickém/sovětském bloku se vedle nich ještě vyskytovaly „socialistické" republiky (SSSR, ČSSR a dodnes existující Vietnamská socialistická republika) nebo přímo „demokratická" NDR. Se zhroucením sovětského bloku a následným pádem SSSR většina z nich musela projít nějakou formou politické tranzice a hospodářské transformace. V 90. letech minulého století se svět zaplnil demokraciemi.

Na počátku třetí dekády 21. století můžeme bez jakýchkoli pochybností tvrdit, že se jednalo o zdání. Bidenův summit tak v jistém ohledu pouze reflektuje to, co bylo jasné už dlouho. Z termínu „demokracie" se díky tomu, kdo všechno si ho přisvojil a jak s ním operoval, do značné míry stal prázdný pojem. V čele těch, kteří více či méně neuměle imitují demokracii, stojí právě Rusko, které se svého času označovalo za „suverénní demokracii", a „lidová" Čína, která vše, co činí, činí s „čínskými charakteristikami". Momentálně to neznamená nic jiného než autoritářství zahalené do komunistického hávu.

Mezi nepozvanými státy zaujme Maďarsko, které je jediným členským státem EU a spolu s Tureckem tvoří dvojici členů NATO, kteří nedostali pozvání. Dále pak nebylo pozváno 18 ze 47 současných členů Rady OSN pro lidská práva. Na složení tohoto orgánu se již delší dobu projevuje, co všechno v našem světě – stojícím na principu rovnosti všech uznaných a suverénních členů mezinárodního společenství – nefunguje. Každý členský stát OSN má právo kandidovat / být zvolen do jejích orgánů a díky způsobu volby (volí se dle regionálních, v zásadě kontinentálních, skupin) je v poslední době smutným standardem, že v Komisi pro lidská práva zasedají státy, které se k nim sice formálně hlásí, ale v reálu je pro ně charakteristické jejich flagrantní porušování.

Studenoválečná mentalita?

Dejme však slovo Číně a Rusku, respektive jejich velvyslancům v USA. Proč právě jim? Protože obě mocnosti, které v září loňského roku publikovaly text o druhé světové válce (o němž jsme v Deníku N rovněž referovali), opět po roce zvolily tuto formu komunikace. Článek s názvem „Rusko a Čína tvrdí, že hodnotově založená diplomacie vede k vytváření dělících linií" vyšel v časopise National Interest.

Moskva a Peking důrazně požadují, aby Washington upustil od pokusů definovat, která země je či není demokracií, a podle toho zvát vybrané hosty k jednáním. Jde prý o zřejmý produkt studenoválečné mentality, vyvolává to ideologickou konfrontaci a vede to k vytváření nových dělicích linií. Tento trend je prý v rozporu s vývojem moderního světa a jedná se o snahu zbrzdit tvořící se globální polycentrickou architekturu… Mír, rozvoj, spravedlnost, demokracie a svoboda nejsou výsadou jedné země nebo určité skupiny zemí, ale univerzálním právem všech národů.

Ve snaze demonstrovat, jak moc demokratické Čína a Rusko jsou, se velvyslanci dopustili níže uvedeného: Určujícím kritériem demokracie by měl být lid, respektive zda má právo vládnout své zemi, zda jsou naplňovány jeho potřeby a zda lidé mají pocit naplnění a štěstí. Socialistická demokracie v Číně zasahuje do všech procesů v zemi. Odráží vůli lidu, vyhovuje realitě země a těší se silné podpoře. V Číně mají lidé právo volit a mohou se plně zapojit do národní správy, uplatňovat svou moc prostřednictvím lidových kongresů na celostátní i na regionálních a místních úrovních. Čína má osm nekomunistických stran, které se podílejí na vládnutí, stejně jako jedinečný systém a odpovídající instituce pro politické konzultace… Rusko je demokratický federativní právní stát s republikánskou formou vlády. Demokracie je základním principem politického systému. Demokratické instituce byly dále posíleny novelami ústavy přijatými v referendu v roce 2020. V Rusku je rozvoj demokracie úzce spjat s kulturou a tradicemi. Tradice jeho parlamentarismu sahají více než sto let zpět. Ruský politický systém se neustále vyvíjí a potřebuje stabilní a klidné prostředí, které zaručí práva a zájmy lidu…

Páni ambasadoři toho pochopitelně napsali mnohem více, ale za zmínku už stojí v podstatě jen závěr jejich textu, kde se píše, že Čína a Rusko vyzývají všechny země, aby přestaly používat „hodnotovou diplomacii" k vyvolání rozdělení a konfrontace. Místo toho by se praxí mezinárodních vztahů měly stát vzájemný respekt a oboustranně výhodná spolupráce, na nichž lze založit práci na harmonickém soužití mezi zeměmi s odlišnými sociálními systémy, ideologiemi, historií, kulturami a úrovněmi rozvoje.

Předstírání demokracie se vyplácí

Z našeho úhlu pohledu stojí za zmínku, že přesně to, po čem volají, se v 90. letech stalo. Výsledek? Díky tomu, že Čína a Rusko dlouho a úspěšně předstíraly, že jsou demokracie, respektive mají vůli se demokraciemi stát, přilákaly kapitál, investice a know-how, které stojí v základě jejich dnešní, zejména čínské, prosperity. Jen proto dnes mají špičkoví a loajální reprezentanti současného čínského a ruského režimu potřebu psát výše citované nesmysly.

Číně i Rusku se předstírání demokracie vyplatilo a díky tomu v očích mnohých, zejména pak vlivných finančních a průmyslových kruhů, vypadají jako úspěšné společnosti/státy. Vizuálním ztělesněním dynamického hospodářského rozvoje a bohatství jsou mrakodrapy, nové mosty, silnice či vysokorychlostní železnice. Které město v Evropě má nejimpozantnější panorama? Moskva! Která země staví nejvíce mostů, dálnic a vysokorychlostních tratí? Čína! Podobně jako řada rozvedených/nevěrných politiků urputně bojuje za tradiční rodinné hodnoty, stojí Pekingu a Moskvě za to bojovat za „obranu“ demokracie.

Proto vznášejí požadavek na to, aby se demokracie promítla i do mezinárodních vztahů, a to v podobě „vzájemné uctivé spolupráce, a to i přes rozdíly v názorech na některé konkrétní otázky“. Vzhledem k tomu, že nebyli, nejsou a nehodlají být demokraty, je jim lhostejné, že „některé konkrétní otázky“ se týkají samotných fundamentů moderních demokracií, práva na život – práva být – a na majetek – práva mít.

Není náhodou, že Biden summit svolal na Den lidských práv, jenž je slaven od roku 1948, kdy byla přijata Všeobecná deklarace lidských práv OSN. Tehdejší SSSR, všechny jeho satelity (včetně Československa), Jihoafrická republika, která se právě rozhodla pro apartheid, a Saúdská Arábie tehdy svůj podpis nepřipojily. Dělicí linie mezi těmi, kteří se přihlásili k lidským právům, a těmi, kteří to odmítli, tehdy nekopírovala již existující dělení studené války.

Nevíme, zda letošní summit povede k přijetí nějakých závazků či strategií ani jak moc (ne)úspěšný bude. Ostře formulované výtky a protesty z Moskvy a Pekingu však naznačují, že se bojí, aby potenciálně nové dělení světa neoslabilo jejich pozici. Moskva může být ráda, že její věrní, například Bělorusko či Kazachstán, pozváni rovněž nebyli. Čína, která dnes působí v nesrovnatelně širším měřítku, má v tomto ohledu spíš důvody ke znepokojení. Rozhodně se však nemusí bát, že by se od ní odvrátili všichni ti, kteří pozváni byli. Například Demokratická republika Kongo je nepochybně ukázkovým příkladem kleptokracie, ale rozhodně ne demokracie. Konečně by pak bylo mimořádně zajímavé zjistit, kdo všechno by byl pozván a kdo by pozvání přijal v případě, že by Rusové svolali summit suverénních demokracií a Číňané těch lidových.

Stručně:

Americký prezident svolal na Den lidských práv Summit pro demokracii.
Nepozval na něj Maďarsko či Turecko, zato Tchaj-wan ano. To silně rozlítilo Čínu.
Ta se spolu s Ruskem rozhodla Bidenovi vysvětlit, co to vlastně demokracie je.

Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na Fakultě sociálních věd UK a Metropolitní univerzitě Praha.

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

3. prosince 2021 13:36 Čína Názor Rusko

Moskva a Peking společně vystoupily proti Bidenovi na obranu demokracie. Zjistily, že její předstírání se vyplácí

MICHAEL ROMANCOV + Odebírat e-mailem

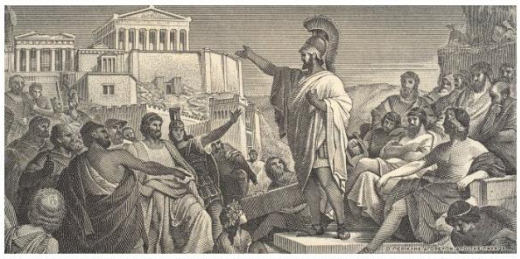

Periklés pronáší v roce 431 před naším letopočtem svou slavnou řeč o demokracii (nad padlými v Peloponéské válce). Reprodukce: Adobe Stock

Komentář Michaela Romancova: Americký prezident svolal Summit pro demokracii. Nepozval na něj Maďarsko či Turecko, zato Tchaj-wan ano. To silně rozlítilo Čínu, která se spolu s Ruskem rozhodla Bidenovi vysvětlit, co to vlastně demokracie je.

Prezident Joe Biden letos v únoru pronesl následující slova: „Demokracie nevzniká náhodou. Musíme ji bránit, bojovat za ni, posilovat ji, obnovovat." Ve dnech 9. a 10. prosince bude hostit první ze dvou plánovaných virtuálních summitů, na nichž představitelé států, občanské společnosti a soukromého sektoru budou diskutovat, co v současném světě demokracii ohrožuje a jak tomu, prostřednictvím kolektivní akce, čelit. Organizátoři určili tři klíčová témata: Obranu proti autoritářství. Boj proti korupci. Podporu dodržování lidských práv. Na summit dostalo pozvání 110 států a Evropská unie. Jak kvůli anoncovanému programu, tak kvůli tomu, kdo (ne)dostal pozvání, se už ve světě strhla – zatím primárně mediální – mela. Největšími a nejhlasitějšími kritiky jsou nepozvaní Čína a Rusko.

Dříve než se dostaneme k jejich výhradám, bude užitečné připomenout několik důležitých faktů. Současný systém mezinárodních vztahů je tvořen zhruba 200 „státy". Uvozovky jsou použity proto, že ne všechny entity, které si nárokují označení stát, mají plné mezinárodní uznání a například kvůli tomu nemohou vstoupit do OSN (jiná věc je, že mezi členy OSN jsou státy, které nejsou schopny roli státu plnit). Z pozvaných se to týká Kosova a Tchaj-wanu, což bezmezně irituje Peking.

Naprostá většina států v současném světě se deklaruje jako demokracie. Explicitně tak nečiní pouze

Darujte vánoční předplatné a získejte 2 knihy zdarma! Mám zájem ×

Zpět

Web Infomore.cz uspěl na soutěži AMEC Awards URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 16:20, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,16

Český web zaměřený na dezinformace spojené s covid-19 bodoval v mezinárodní soutěži AMEC Awards.

V kategorii zaměřené na efektivní plánování, výzkum a evaluaci komunikace soutěže soutěž mediálních analytiků AMEC Awards zvítězil web Infomore.cz , který je společným projektem Fakulty sociálních věd UK, Lékařské fakulty MU v Brně a společnosti Newton Media . Vítězný tým analytiků z akademické i komerční sféry již téměř rok sleduje mediální pokrytí epidemie onemocnění covid-19 a poukazuje na dobrou i špatnou praxi v šíření informací k pandemii.
Oceněný projekt vedený Václavem Moravcem se snaží omezit tzv. infodemii, tedy fenomén nadměrného šíření nepřesných, zavádějících či lživých zpráv k současné pandemii covid-19, ale také k dalším budoucím epidemiím. Prostřednictvím webu infomore.cz poukazuje na špatnou práci novinářů s daty, neznalost lékařské terminologie anebo používání nevhodných příkladů a srovnání. Vedle kvantitativních a kvalitativních mediálních analýz je na webu dostupný výkladový slovník pojmů souvisejících s covidem-19, včetně dvou animovaných sérií (celkem 12 dílů) anebo doporučení novinářům a novinářkám pro kvalitní zpravodajské a publicistické pokrytí pandemie.
Jen v prvních týdnech trvání projektu navštívilo web Infomore.cz 14 tisíc unikátních uživatelů, kteří zhlédli 46 tisíc stránek.
„Když před rokem tento web vznikl jako jeden z hlavních výstupů našeho interdisciplinárního projektu, netušil jsem, jaký zájem o ně projeví odborná veřejnost, včetně prestižního ocenění AMEC Awards 2021," uvedl Václav Moravec z FSV UK.
Sekundární cílovou skupinou projektu podpořeného Technologickou agenturou České republiky je širší veřejnost, u které má web Infomore.cz posilovat mediální a zdravotní gramotnost.
Tým Newton Media do projektu přispívá analýzami klasických a sociálních médií. Sleduje, jaké zprávy o koronaviru se v médiích objevují, detekuje nesrovnalosti či dezinformace a mapuje jejich šíření českým mediálním prostorem.
-mav-

Zdroj: Shutterstock

Web Infomore.cz uspěl na soutěži AMEC Awards

pátek, 3. prosince 2021, 15:40 Aktuality, PR MediaGuru

Český web zaměřený na dezinformace spojené s covid-19 bodoval v mezinárodní soutěži AMEC Awards.

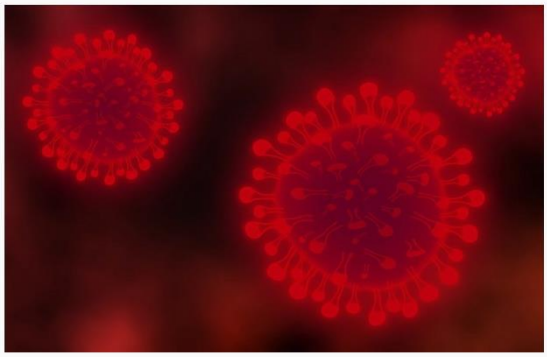

Zdroj: Shutterstock

Inzerce

V kategorii zaměřené na efektivní plánování, výzkum a evaluaci komunikace soutěže soutěž mediálních analytiků **AMEC Awards** zvítězil web **Infomore.cz**, který je společným projektem **Fakulty sociálních věd UK, Lékařské fakulty MU v Brně** a společnosti **Newton Media**. Vítězný tým analytiků z akademické i komerční sféry již téměř rok sleduje mediální pokrytí epidemie onemocnění covid-19 a poukazuje na dobrou i špatnou praxi v šíření informací k pandemii.

Oceněný projekt vedený **Václavem Moravcem** se snaží omezit tzv. infodemii, tedy fenomén nadměrného šíření nepřesných, zavádějících či lživých zpráv k současné pandemii covid-19, ale také k dalším budoucím epidemiím. Prostřednictvím webu infomore.cz poukazuje na špatnou práci novinářů s daty, neznalost lékařské terminologie anebo používání nevhodných příkladů a srovnání. Vedle kvantitativních a kvalitativních mediálních analýz je na webu dostupný výkladový slovník pojmů souvisejících s covidem-19, včetně dvou animovaných sérií (celkem 12 dílů) anebo doporučení novinářům a novinářkám pro kvalitní zpravodajské a publicistické pokrytí pandemie.

Jen v prvních týdnech trvání projektu navštívilo web Infomore.cz 14 tisíc unikátních uživatelů, kteří zhlédli 46 tisíc stránek.

„Když před rokem tento web vznikl jako jeden z hlavních výstupů našeho interdisciplinárního projektu, netušil jsem, jaký zájem o ně projeví odborná veřejnost, včetně

Zpět

Koho vyšlou do souboje o Elysejský palác? Republikáni míří k závěrečnému kolu primárek URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 03.12.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: zem, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 23:40, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

Francouzští Republikáni by měli mít v sobotu odpoledne jasno v tom, koho vyšlou do prezidentských voleb v dubnu příštího roku. Ve druhém kole primárek mají na výběr mezi bývalou ministryní a mezi zastáncem tvrdých opatření proti migrantům. Vítěz bude o přízeň voličů soupeřit nejenom se současným centristickým prezidentem, ale hlavně s dalšími osobnostmi na francouzské pravici.

V Elysejském paláci je zatím doma Emmanuel Macron. V posledních týdnech se prodlužuje seznam kandidátů, kteří by ho v sídle francouzských prezidentů rádi vystřídali. Po deseti letech chystají návrat k moci také konzervativní Republikáni.

Do druhého kola jejich primárek postoupili Éric Ciotti a Valérie Pécresseová.

Co nabízí Pécresseová

Favoritkou sobotního finále republikánských primárek je Pécresseová. S vysokou politikou už zkušenosti má. Jako ministryně pro rozpočet působila ve vládě posledního pravicového prezidenta Nicolase Sarkozyho. Nyní chce ještě výš. A nebojí se srovnávat s ženskými ikonami evropské politiky. Z jedné třetiny se označuje za „Železnou lady“ Britku Margaret Thatcherovou a ze dvou třetin za Němku „Mutti“ Angelu Merkelovou.

Z obou konzervativních republikánských kandidátů ji francouzská média označují za umírněnější, i ona ale v kampani přitvrdila rétoriku. Voličům slíbila omezit migraci a přísněji trestat zločiny v etnicky diverzifikovaných čtvrtích, kde podle ní policie ztratila kontrolu. V ekonomické oblasti plánuje zvýšit věk odchodu do důchodu na 65 let a propustit asi 200 tisíc státních zaměstnanců.

Co nabízí Ciotti

Stejně jako ona chce migraci zpřísnit překvapivý vítěz prvního kola primárek, ostře pravicový poslanec a šéf departementu na Francouzské riviéře Ciotti.

Proud uprchlíků plánuje zastavit za pomoci referenda. Pro nastolení pořádku slibuje založit věznici pro teroristy, obdobu amerického Guantánama. V plánu má také razantní snížení podnikové daně na jednotnou sazbu 15 procent.

Na pravici je stále těsněji

Ve francouzských konzervativních kruzích začíná být čím dál více těsno. Konečný kandidát republikánů bude soupeřit nejenom s tradiční představitelkou krajní pravice Marine Le Penovou, ale také s Érice Zemmourem. Tento kontroverzní bývalý novinář už v některých průzkumech předsedkyni Národní fronty dokonce předstihl.

Z bojů na pravici by tak mohl nakonec podle některých expertů nejvíce vytěžit současný prezident, centrista Emmanuel Macron. To se domnívá i David Emler z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Současný prezident v minulosti nahradil dřívější střídající se socialisty a Republikány a může i nyní těžit z toho, že je ve středu politické scény. Zvláště, když i levice je roztříštěná a socialisté mají nyní velmi nízké preference.

Emler dodal, že radikální pravici se daří prosazovat témata migrace či islámu do mainstreamu, na hlavní stránky novin. A to ve Francii, která v historii dlouho byla imigrační zemí. „Dnes se Francouzi začínají bát migrace a globalizace.“ Zároveň si však myslí, že dvoukolový prezidentský systém eliminuje antisystémové kandidáty.

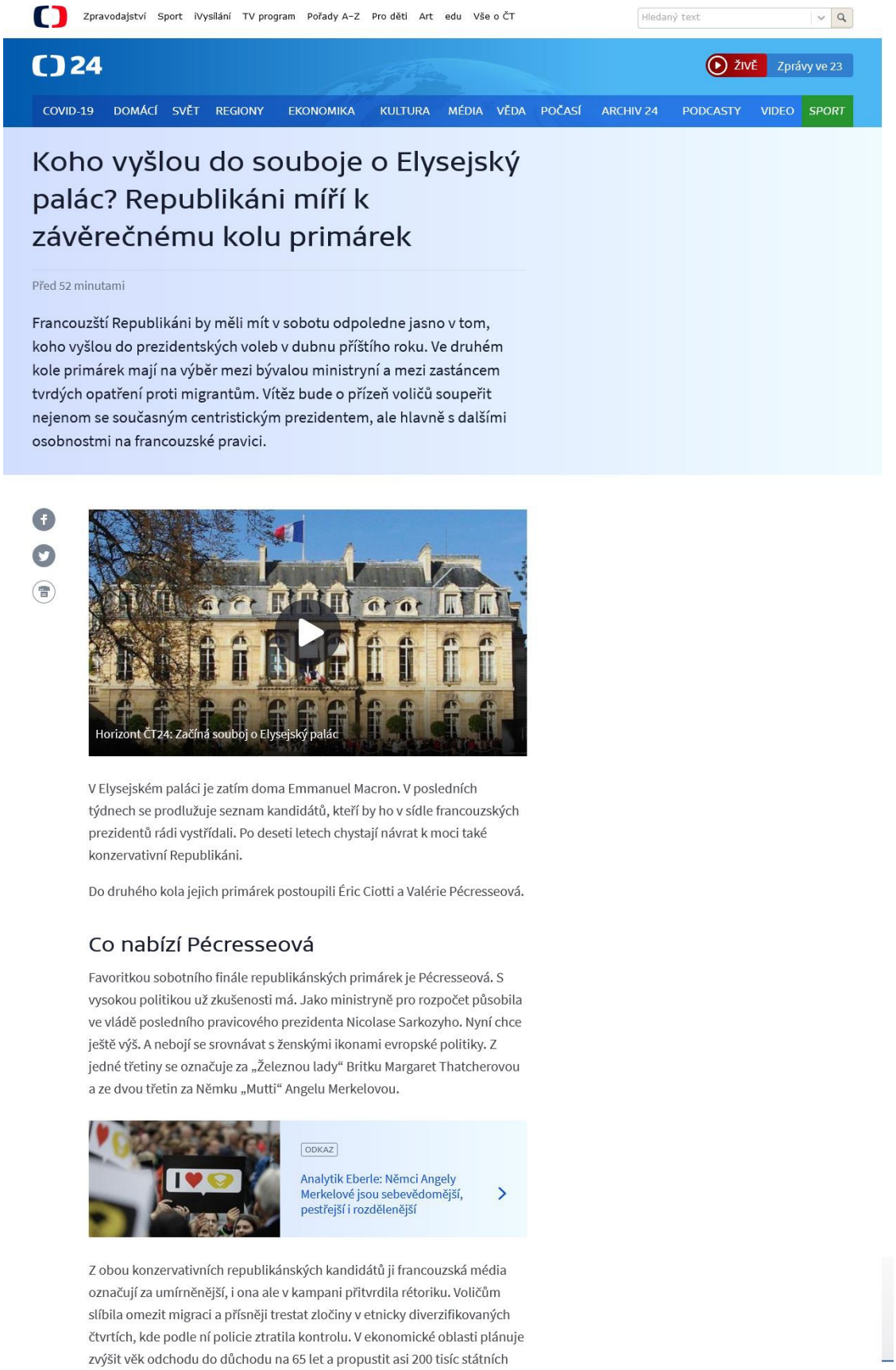

Zpět

Začíná souboj o Elysejský palác. Republikáni volí svého kandidáta

TV, Datum: 03.12.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 03.12.2021 23:53, Sledovanost pořadu: 65 888, Pořad: 21:31 Horizont, AVE: 535 984,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,73

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka
Dobrý večer, začíná Horizont a s ním půlhodina světových událostí. Nejdražším městem na světě se poprvé v historii stal izraelský Tel Aviv. Turecko odmítá propustit filantropa Osmana Kavalu. Jak moc to naruší vztahy s Evropou? Začíná souboj o Elysejský palác. Jakého kandidáta si zvolí francouzští republikáni a jaké vyhlídky má současný prezident?

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka
Už zítra odpoledne budou mít francouzští republikáni jasno, koho vyšlou do prezidentských voleb v dubnu příštího roku. Ve druhém kole primárek mají na výběr mezi bývalou ministryni Sarkozyho vlády a zastáncem tvrdých opatření proti migrantům. Vítěz bude o přízeň voličů soupeřit nejenom se současným centristický prezidentem Macronem, ale hlavně s dalšími soky z řad francouzské pravice.

Petr VALEČKO, redaktor
Elysejský palác v Paříži. Zatím je v něm doma Emmanuel Macron. V posledních týdnech se ale prodlužuje seznam kandidátů, kteří by ho v sídle francouzských prezidentů rádi vystřídali. Po 10 letech chystají návrat k moci také konzervativní republikáni.

Valérie PÉCRESSEOVÁ, kandidátka na francouzskou prezidentku
Jsem jediná, která dokáže porazit Emmanuela Macrona. Vím, co jsou to těžké bitvy, a vím, jak je vyhrát.

Petr VALEČKO, redaktor
Favoritka sobotního finále republikánských primárek Valérie Pécresseová zkušenosti s vysokou politikou už má. Působila ve vládě Nicolase Sarkozyho, posledního pravicového prezidenta. Teď chce ještě výš a nebojí se srovnávat s ženskými ikonami evropské politiky. Z jedné třetiny se označuje za železnou Lady Margaret Thatcherovou a ze dvou třetin /nesrozumitelné/ Angelu Merkelovou.

Valérie PÉCRESSEOVÁ, kandidátka na francouzskou prezidentku
Mějte odvahu vybrat si svobodnou ženu, která má vášeň pro Francii. Začíná nové dobrodružství.

Petr VALEČKO, redaktor
Stejně jako ona chce pravidla migrace zpřísnit i překvapivý vítěz prvního kola primárek. Ostře pravicový poslanec Éric Ciotti. Proud uprchlíků plánuje zastavit pomocí referenda. Pro nastolení pořádku slibuje založit věznici pro teroristy. Obdobu amerického Guantánama.

Éric CIOTTI, kandidát na francouzského prezidenta
Jsem hluboce přesvědčen, že příliš centristická pozice, příliš blízká Macronovi, nám neumožní porazit současného prezidenta.

Petr VALEČKO, redaktor
I proto si v dosavadních debatách oba republikáni osvojili některé názory krajní pravice. Tu dosud opanovala předsedkyně Národní fronty Marine Le Penová, jenže v úterý spustil oficiálně kampaň nezávislý kandidát Érika Zemmour.

Érika ZEMMOUR, kandidát na francouzského prezidenta
Už není čas Francii reformovat, ale zachránit.

Petr VALEČKO, redaktor
Kontroverzní bývalý novinář razí ještě tvrdší politiku než sama Le Penová. V minulosti byl odsouzen za podněcování k rasové nenávisti. V emotivním projevu v tomto týdnu zdůrazňoval nebezpečí migrace a velikost francouzského národa. Le Penovou tím ale nenadchl.

Marine Le PENOVÁ, předsedkyně Národní fronty, kandidátka na prezidentku
To video je pozorováním, kronikou dnešní doby, to je vše. (Jen) popisuje. Nemyslím si, že to je jediná role prezidentského kandidáta.

Petr VALEČKO, redaktor
V některých průzkumech už se Zemmour na Le Penovou dotahuje. Ta svého soka proto vyzvala, aby na pravici neštěpil síly a přidal se k ní. Stejně jako ona i někteří republikáni varují, že z bojů mezi konzervativci může nakonec nejvíce těžit současný prezident. Petr Valečko, Česká televize.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka
A s námi je teď David Emler z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý večer.

David EMLER, vědecký pracovník, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Dobrý večer.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka
Komu nejvíce hraje do karet, ta jistá rozdrobenost francouzské politické scény, zvláště pak pravice?

David EMLER, vědecký pracovník, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Paradoxně je to asi současný prezident Emmanuel Macron, protože když si vzpomeneme na to, že on se vlastně dostal do pozice francouzského prezidenta, nahradil ty 2 klasické alternující střídající se síly, a to jest republikány a socialisty. Využil vlastně před těmi pěti lety toho okamžiku, kdy kandidát republikánů François Fillon prakticky hotový prezident. Všichni počítali s tím, že by měl pravděpodobně vyhrát. Ukázalo se, že určité nesrovnalosti v jeho hospodaření nedovolili nedovolili, aby vyhrál a v tomto okamžiku se Macron stal prezidentem. Takže v podstatě to nikdo nečeká a ta situace se de facto opakuje. Pravice je dneska rozdrobená, roztříštěná, vy jste to hezky ukázali v tom úvodním příspěvku. Na té levici je nutné říct, že také je zde roztříštěnost. Francouzští socialisté mají velice nízké preference okolo pěti procent. Pěti procent hlasů neboli to, že se Macron umístil do středu do středu toho politického spektra, mu nyní výrazně pomáhá vlastně opanoval ten střed té z scény a velice těžko ho bude někdo z toho středu vytlačovat.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka
Zůstaňme ještě chvíli u pravice, zvláště pak u té krajní. Podcenil francouzský politický establishment ta krajně pravicová témata, jako je imigrace nebo islám? Měli by se jim více věnovat?

David EMLER, vědecký pracovník, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Určitě bych neřekl, že to jsou témata, která někdo ve Francii podcenil. Imigrace je spjatá velice úzce s celými dějinami Francie počínaje devatenáctým století, v průběhu dvacátého století, stejně tak islám. K Francii patří, jsou to témata, která jsou daleko blíže vlastně Francii, než jsou například České republice.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka
Jistě, ale vidíme, že 2 krajně pravicoví kandidáti mají velice významný voličský podíl v této chvíli.

David EMLER, vědecký pracovník, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Přesně tak. Té extrémní pravici nebo radikální pravici chcete-li, se daří vlastně prosazovat tato témata do mainstreamu. Daří se jim prosazovat tato témata na titulní stránky novin a dneska se zdá, že vlastně Francie, která má procentuálně má daleko méně migrantů, než má například Německo, tak se zdá, že přestože to je nedílnou součástí francouzských dějin skutečně od toho devatenáctého století. Francie byla vždy tradičně imigrační zemí, Francouzi se sami nikam nestěhovali, naopak se celá řada národností stěhovala do Francie. Tak dneska s Francouzi začínají bát migrace. Začínají se bát globalizace a všechny ty reakce, které ve společnosti jsou, tak se skutečně daří extrémní pravici uchopit a udělat z toho významnou teda součást politické diskuze.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka
Dosud se v prezidentských volbách vždy Francouzi spojili právě proti krajní pravici. Nakonec zlí jazykové tvrdí, že Emmanuel Macron se stal prezidentem jen proto, že nebyl Marin Le Penová. Máte za to, že se to zopakuje i tentokrát?

David EMLER, vědecký pracovník, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Toto je něco, co se ve Francii nazývá republikánská fronta, tzn. pokud se vyskytne nějaký kandidát v tom druhém kole té dvoukolové volby, který je, dejme tomu, anti systémový nebo protidemokratický, v našem případě Marin Le Penová, může to být i Erik Zemmur, kterého jste představili. Tak se předpokládá, že se ty demokratické strany vzájemně podpoří a stejně tak voliči těch takzvaně demokratických stran nebo centristických stran podpoří toho demokratického kandidáta. Je to ovšem něco, nad čím se poslední dobu spekuluje, že nemusí zafungovat vždy. To riziko tady určitě je, ale ten systém ten samotný systém dvoukolový je velice bezpečný v tom, že skutečně má má v základu ve své jaksi definici tu funkci, že eliminuje ten extrém. To znamená pro politiky, jako je Marine Le Penová je velice obtížné uspět v obou dvou těch kolech. Ona sice může uspět v tom prvním kole, ale to, že by vyhrála v tom druhém kole, stejně tak Eric Zemmur je velice velice pravděpodobné.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka
Říká David Emler. Děkujeme za komentář, na shledanou.

David EMLER, vědecký pracovník, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Klidný večer.

Studenti vytvářejí aplikaci, která čtenářům ukáže důvěryhodnost článku URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 04.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: jpl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.12.2021 08:33, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Mediahub, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Trojice studentů se rozhodla bojovat proti fake news. Vyvíjí aplikaci s názvem Verifee, která by čtenářům ukázala důvěryhodnost článku. Vznikající nástroj umělé inteligence je podle tvůrců pokus o řešení situace ohledně dezinformací, ve kterých se Česká republika spolu se Slovenskem drží na evropské špičce.

Autory projektu Verifee, který vzniká za podpory O2, jsou studenti Matyáš Boháček, Michal Bravanský a Filip Trhlík.

„Cílem Verifee je kultivace českého mediálního prostoru a rozvoj mediální výchovy. Chceme vytvořit komplexní nástroj na detekci dezinformací pro všechny," přiblížil Trhlík.

Trojici k vývoji vedlo nejen to, že Česko je zemí, kde se dezinformacím daří, ale i současná situace. „Největším příkladem je očkování," popsal Trhlík. Další motivací byla profesionalizace dezinformačních webů.

Výzkum a vývoj umělé inteligence by měl podle autorů vést k analýze důvěryhodnosti zpravodajských článků. Cílem projektu je pak webová aplikace s prohlížečovým rozšířením a později i mobilní aplikace, která funguje podobně jako antivir.

Ta ohodnotí článek podle mnoha parametrů a přidělí mu skóre důvěryhodnosti od jedné do sta a zařadí ho do jedné ze skupin: důvěryhodný, částečně důvěryhodný, zavádějící, manipulativní či určí že je článek neklasifikovatelný. Aplikace článek posoudí podle mnoha kritérií, například se soustředí na titulek článku, zda článek uvádí citace expertů, je u něho dohledatelný autor, je psán spisovnou češtinou, zda útočí na názorového oponenta či apeluje na city.

Aplikace pamatuje i na komentáře, glosy a rozhovory. „Hodnotí je jen, když autor nepřizná, že jde o komentář či glosu," doplnil Trhlík.

Autoři projektu vycházeli z analýzy zhruba devíti tisíc článků z téměř 40 zdrojů. „Snažili jsme se, aby hodnocení bylo imunní vůči zdroji," připojil Boháček. V současné době je hotová demo verze. „Finalizují se modely a nové parametry," popsal jeho kolega Bravanský.

Autoři věří, že aplikace by mohla být hotová a k uživatelům se dostat v polovině příštího roku.

Mentory projektu jsou Jan Romportl z Centra pro umělou inteligenci O2 Dataclair, moderátor a pedagog Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Václav Moravec a Jiří Horáček z Národního ústavu duševního zdraví.

Matyáš Boháček, který studuje na pražském Gymnáziu Jana Keplera, Michal Bravanský z Gymnázia Bílovec a Filip Trhlík, student University College London, se poprvé sešli loni, když je časopis Euro vybral do skupiny nejtalentovanějších -náctiletých v Česku Dvacet pod dvacet.„Měli jsem z čeho vyjít, ale ve Verifee jsem si museli vše udělat od píky," přiznal Trhlík.

Foto:
Studenti Matyáš Boháček, Michal Bravanský a Filip Trhlík, kteří jsou autory projektu Verifee.
O2

FotoGallery:
Studenti Matyáš Boháček, Michal Bravanský a Filip Trhlík, kteří jsou autory projektu Verifee.
O2

Autoři projektu Verifee Matyáš Boháček, Michal Bravanský a Filip Trhlík s mentorem Janem Romportlem z Dataclair.ai
O2

Logo projektu Verifee
O2

Sobota 4. prosince 2021, svátek má Ba
NEJDŮLEŽITĚJŠÍ ZPRÁVY NA VAŠEM MONITORU
NEPOVOLIT
POVOLIT
Premium za 1 Kč
Přihlásit
iDNES.cz / ZPRAVOD
Kultura Finance Volby
Domácí
Speciály Očima čtenářů

Studenti vytvářejí aplikaci, která čtenářům ukáže důvěryhodnost článku

4. prosince 2021 8:00

Trojice studentů se rozhodla bojovat proti fake news. Vyvíjí aplikaci s názvem Verifee, která by čtenářům ukázala důvěryhodnost článku. Vznikající nástroj umělé inteligence je podle tvůrců pokus o řešení situace ohledně dezinformací, ve kterých se Česká republika spolu se Slovenskem drží na evropské špičce.

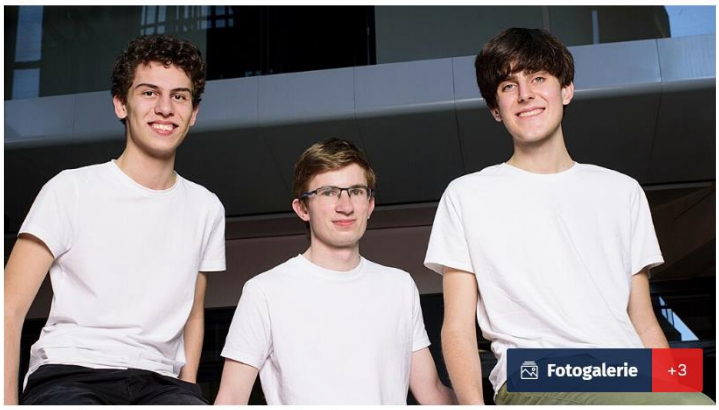

Studenti Matyáš Boháček, Michal Bravanský a Filip Trhlík, kteří jsou autory projektu Verifee. | foto: O2

Autory projektu Verifee, který vzniká za podpory O2, jsou studenti Matyáš Boháček, Michal Bravanský a Filip Trhlík.

„Cílem Verifee je kultivace českého mediálního prostoru a rozvoj mediální výchovy. Chceme vytvořit komplexní nástroj na detekci dezinformací pro všechny," přiblížil Trhlík.

Trojici k vývoji vedlo nejen to, že Česko je zemí, kde se dezinformacím daří, ale i současná situace. „Největším příkladem je očkování," popsal Trhlík. Další motivací byla profesionalizace dezinformačních webů.

Výzkum a vývoj umělé inteligence by měl podle autorů vést k analýze důvěryhodnosti zpravodajských článků. Cílem projektu je pak webová aplikace s prohlížečovým rozšířením a později i mobilní aplikace, která funguje podobně jako antivir.

Za plné nemocnice je odpovědný Plaga, řekl šéf Pedagogické komory Sárközi

Ta ohodnotí článek podle mnoha parametrů a přidělí mu skóre důvěryhodnosti od jedné do sta a zařadí ho do jedné ze skupin: důvěryhodný, částečně důvěryhodný, zavádějící, manipulativní či určí že je článek neklasifikovatelný. Aplikace článek posoudí podle mnoha kritérií, například se soustředí na titulek článku, zda článek uvádí citace expertů, je u něho dohledatelný autor, je psán spisovnou češtinou, zda útočí na názorového oponenta či apeluje na city.

Aplikace pamatuje i na komentáře, glosy a rozhovory. „Hodnotí je jen, když autor nepřizná, že jde o komentář či glosu," doplnil Trhlík.

Autoři projektu vycházeli z analýzy zhruba devíti tisíc článků z téměř 40 zdrojů. „Snažili jsme se, aby hodnocení bylo imunní vůči zdroji," připojil Boháček. V současné době je hotová demo verze. „Finalizují se modely a nové parametry," popsal jeho kolega Bravanský.

Autoři věří, že aplikace by mohla být hotová a k uživatelům se dostat v polovině příštího roku.

Zpět

Írán opět odmítá jednání o jaderné dohodě se Spojenými státy URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 04.12.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 04.12.2021 13:20, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Rubrika: Zahraniční, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

Západní země s Íránem opět jednají o budoucnosti jeho jaderného programu. V pondělí se ve Vídni sešli představitelé států, kteří podepsali původní jadernou dohodu s Teheránem z roku 2015. Na diplomatické schůzce opět chyběly Spojené státy, se kterými Írán nechce jednat od roku 2018, kdy Washington od dohody jednostranně odstoupil.

Jadernou dohodu se zkratkou JCPOA uzavřeli s Íránem Spojené státy společně s Ruskem, Čínou, Británií, Francií a Německem. Jejím cílem bylo zabránit této islámské republice v získání jaderné zbraně. Tehdejší administrativa Baracka Obamy považovala uzavření dohody za jeden ze svých největších zahraničních úspěchů.

Podle Obamy prodloužila dohoda čas, za který by Írán mohl vyvinout jadernou zbraň ze tří měsíců na celý rok.

Teherán musel zredukovat zásoby obohaceného uranu o 98 procent na zhruba 300 kilogramů a samotný uran nemohl být obohacený na více než čtyři procenta. K výrobě jaderných zbraní je třeba uran obohacený na 90 procent. Islámská republika také musela uzavřít jedno z center na obohacování uranu. Součástí dohody byly také rozsáhlé kontrolní mechanismy, které podle Obamy zajišťovaly lepší kontrolu Teheránu.

Na íránský jaderný program tak od té doby dohlíží mezinárodní agentury pro atomovou energii, které monitorují vše – od těžby uran až po jeho převoz a obohacování. V případě podezření na jakékoliv porušení dohody, měl Írán povinnost udělit inspektorům z agentury přístup kamkoliv. To všechno vyměnil Teherán za zrušení mezinárodních sankcí. Podle BBC kvůli nim přišila země od roku 2012 nejméně v přepočtu o 3,5 miliardy korun na příjmech z ropy. Írán ji tak mohl znovu nabídnout na mezinárodní trh.

Pak to Trump zrušil

Pak přišel Donald Trump a 5. května 2018 prohlásil: „Spojené státy odstoupí od íránské jaderné dohody, za několik momentů podepíšu prezidentské memorandum, které znovu zavede sankce na íránský program. Zavedeme ty nejvyšší možné ekonomické sankce. Jakákoliv země, která Íránů pomůže v získání jaderné zbraně, může být spojenými státy také sankciována. Spojené státy nebudou rukojmí jadernému vydírání.“

Německo, Francie a Velká Británie se společně s Čínou a Ruskem rozhodli, že budou v dodržování smlouvy i nadále pokračovat. V roce 2019 ale začal Írán smlouvy systematicky porušovat a s tím přicházeli i nové americké sankce.

„Administrativa Obamy chtěla zamezit získání jaderné zbraně. Vojenský program zmrazila asi rok před schopností otestovat atomovou bombu. Za to Spojené státy uvolnily zadržované finanční prostředky a zrušily sankce,“ uvažuje amerikanista Jiří Pondělíček z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

„Druhým cílem, který nebyl předmětem dohody, byla snaha normalizovat vztahy s Íránem i samotný režim. Tajně doufali, že když připustí Teherán k Západu, tak se přestane soustředit na bomby a ovlivňování celé oblasti. To první prošlo, než Trump odstoupil, tak to Írán dodržoval. Ten druhý cíl se nepodařilo naplnit. Írán prostředky ze zvýšení sankcí investoval do mocenských her,“ uvažuje amerikanista Jiří Pondělíček z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.“

Poslechněte si celé Zaostřeno, dozvíte se víc.

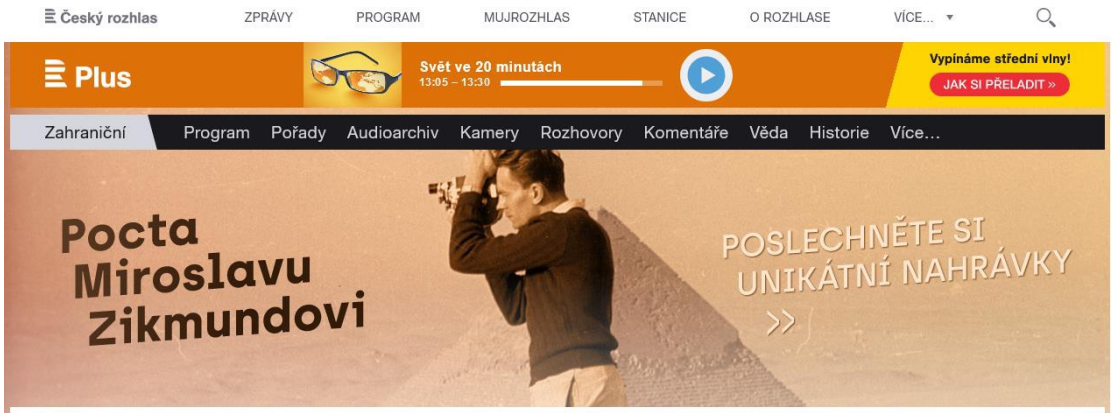

Írán opět odmítá jednání o jaderné dohodě se Spojenými státy

4. prosinec 2021 | Zaostřeno

Poslechněte si Zaostřeno Jiřího Klečky

Délka audia 25:54

Foto Fotobanka Profimedia

Západní země s Íránem opět jednají o budoucnosti jeho jaderného programu. V pondělí se ve Vídni sešli představitelé států, kteří podepsali původní jadernou dohodu s Teheránem z roku 2015. Na diplomatické schůzce opět chyběly Spojené státy, se kterými Írán nechce jednat od roku 2018, kdy Washington od dohody jednostranně odstoupil.

Jadernou dohodu se zkratkou JCPOA uzavřeli s Íránem Spojené státy společně s Ruskem, Čínou, Británií, Francií a Německem. Jejím cílem bylo zabránit této islámské republice v získání jaderné zbraně. Tehdejší administrativa Baracka Obamy považovala uzavření dohody za jeden ze svých největších zahraničních úspěchů.

Jan Fingerland: Írán se snaží dostat z klinče, pomáhá mu Čína a Joe Biden

Podle Obamy prodloužila dohoda čas, za který by Írán mohl vyvinout jadernou zbraň ze tří měsíců na celý rok.

Teherán musel zredukovat zásoby obohaceného uranu o 98 procent na zhruba 300 kilogramů a samotný uran nemohl být obohacený na více než čtyři procenta. K výrobě jaderných zbraní je třeba uran obohacený na 90 procent. Islámská republika také musela uzavřít jedno z center na obohacování uranu. Součástí dohody byly také rozsáhlé kontrolní mechanismy, které podle Obamy zajišťovaly lepší kontrolu Teheránu.

Na íránský jaderný program tak od té doby dohlíží mezinárodní

Jak nás naladíte na DABu »

VÍCE Z POŘADU

Kdysi se říkalo, že ostravské Vítkovice půjdou do šrotu, ale pak tam udělali muzeum, říká Nohavica

Chystá se změna? USA patří k pouhým sedmi zemím světa, které povolují umělé potraty až do porodu

V Evropě vládnou přestárlí politici, kteří mají strach jen o svou generaci, uvažuje imunolog Šinkora

Zpět

Západní země s Íránem opět jednají o budoucnosti jeho jaderného programu

RÁDIO, Datum: 04.12.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2021 00:10, Pořad: 9:33 Zaostřeno, Země: Česko

Jiří KLEČKA, moderátor
Západní země s Íránem opět jednají o budoucnosti jeho jaderného programu. V pondělí ve Vídni už posedmé sešli představitelé států, kteří podepsali původní jadernou dohodu s Teheránem z roku 2015. Na diplomatické schůzce opět chyběly Spojené státy, se kterými Írán nechce jednat od roku 2018, kdy Washington od dohody jednostranně odstoupil. Diplomaté se v pátek vrátili do svých zemí, kde s představiteli svých vlád projednají další postup. K jednacímu stolu by se všechny země mohly sejít opět příští týden. Jak celou situaci sledují signatáři původní smlouvy Spojené státy? A co si od jednání slibuje Írán? Jak je vlastně Teherán daleko od získání jaderné zbraně. Na tyto a další otázky se pokusíme odpovědět v následujících minutách. Dobrý poslech přeje Jiří Klečka. Jadernou dohodu se zkratkou GCPOE uzavřely s Íránem Spojené státy společně s Ruskem, Čínou, Británií, Francií a Německem. Jejím cílem bylo zabránit islámské republice v získání jaderné zbraně. Tehdejší administrativa Baracka Obamy považovala uzavření dohody za jeden ze svých největších zahraničních úspěchů. Takhle o dohodě mluvil bývalý americký prezident 17. ledna roku 2016. Den po tom, co vešla smlouva v platnost.

Barack OBAMA, bývalý prezident USA
Po dohodě, kterou jsme uzavřeli s našimi partnery a Íránem minulý rok se Írán nedostane k jaderné zbrani. Region Spojené státy a celý svět bude bezpečnější. Jaderná dohoda neměla vyřešit všechny naše neshody s Íránem. Jednání s vládou v Teheránu ale vytvořilo časový úsek, který nám dovolí vyřešit důležité záležitosti.

Jiří KLEČKA, moderátor
Podle Obamy prodloužila dohoda čas, za který by Írán mohl vyvinout jadernou zbraň ze tří měsíců na 12. Teherán musel zredukovat zásoby obohaceného uranu o 98 % na zhruba 300 kilogramů a samotný uran nemohl být obohacený na více než 4 %. K výrobě jaderných zbraní je třeba uran obohacený na 90 %. Islámská republika také musela uzavřít jedno z center na obohacování uranu. Součástí dohody byly také rozsáhlé kontrolní mechanismy, které podle Obamy zajišťovaly lepší kontrolu Teheránu.

Barack OBAMA, bývalý prezident USA
Před dohodou měl svět relativně málo informací o íránském jaderném programu. Dnes už jsou na místě inspektoři a Írán je pod nejpřísnější kontrolou, jakou kdy kdo pro dohled nad jaderným programem vyjednal. Inspektoři budou monitorovat jaderná zařízení 24 hodin denně 365 dní v roce. Po další dekády budou mít inspektoři přístup k celému jadernému zásobovací řetězci. Jinak řečeno, pokud se Írán pokusí podvádět a bude se snažit tajně vyrobit bombu, chytneme ho.

Jiří KLEČKA, moderátor
Na íránský jaderný program tak od té doby dohlíží Mezinárodní agentura pro atomovou energii. Ta od té doby přísněji monitorovala vše od těžby uranu až po jeho převoz a obohacování. V případě podezření na jakékoliv porušení dohody, měl Írán povinnost udělit inspektorům z agentury přístup kamkoliv. To všechno vyměnil Teherán za zrušení mezinárodních sankcí. Podle BBC kvůli nim přišla země od roku 2012 nejméně o 3,5 miliardy korun na příjmech z ropy. Írán ji tak mohl znovu nabídnout na mezinárodní trh. Teherán má mimochodem čtvrté největší zásoby ropy na světě. S Íránem mohly opět obchodovat země Evropské unie.

Marek ČEJKA, politolog, odborník na Blízký východ, Mendelova univerzita v Brně
Řada lidí tak byla velmi pozitivně naladěná. Těšili se vlastně právě na ukončení sankcí. Právě to brali často /nesrozumitelné/ hlediska, že tam bude teď třeba daleko víc to /nesrozumitelné/ zboží a taky, že třeba bude daleko snadnější třeba cestovat /nesrozumitelné/ na západ, že tam je jako velký, velký zájem. Vzpomínám si taky na novinové titulky, fotografie vlastně z těch jednání. A určitě to tam v té době bylo, se to tam jako dalo vnímat.

Jiří KLEČKA, moderátor
Říká politolog Marek Čejka z Masarykovy a Mendelovy univerzity, který v Íránu byl v době, kdy se dojednávaly poslední detaily smlouvy. K rozhovoru s ním se ještě vrátíme. Podle Mezinárodního měnového fondu klesla v zemi inflace po zavedení smlouvy o 9 %. Hrubý domácí produkt v Íránu v roce 2016 stoupl o 12 %. Následující rok ale růst zpomalil skoro o třetinu. Do země totiž proudily hlavně peníze z prodeje ropy. Ostatní sektory ekonomiky se nevzpamatovaly tak dobře, jak vláda doufala. Zrušení sankcí se navíc neprojevilo na běžném životě tak, jak lidé očekávali. V roce 2017 byla nezaměstnanost v zemi skoro 13 %. Práci neměl skoro každý třetí člověk ve věku od 15 do 24 let. Situace se navíc měla ještě zhoršit.

Donald TRUMP, bývalý prezident USA
Spojené státy odstoupí od íránské jaderné dohody. Za několik momentů podepíšu prezidentské memorandum, které znovu zavede sankce na íránský program. Zavedeme ty nejvyšší možné ekonomické sankce. Jakákoliv země, která Íránu pomůže v získání jaderné zbraně, může být Spojenými státy také sankcionována. Spojené státy nebudou rukojmí jadernému vydírání.

Jiří KLEČKA, moderátor
Takhle oznámil odstoupení Spojených států od dohody tehdejší prezident Donald Trump 5. května 2018. Někdejší íránský prezident Hasan Rúhání už druhý den reagoval prohlášením, že se na dodržování dohody domluví s ostatními státy.

Hasan RÚHÁNÍ, íránský prezident
Pověřil jsem ministerstvo zahraničí, aby během příštích týdnů začalo jednat s evropskými státy a dvěma dalšími významnými zeměmi, konkrétně Ruskem a Čínou.

Jiří KLEČKA, moderátor
Německo, Francie, Spojené království, Čína a Rusko se rozhodly, že budou v dodržování smlouvy i nadále pokračovat bez Spojených států. V roce 2019 ale začal Írán smlouvu systematicky porušovat a s tím přicházely i nové americké sankce. Jak říká Marek Čejka, politolog a expert na Blízký východ z Mendelovy a Masarykovy univerzity.

Marek ČEJKA, politolog, odborník na Blízký východ, Mendelova univerzita v Brně
Po tom, po tom Trumpovi odstoupení tam zase Írán dohodu nerespektoval a začal vlastně s obnovou toho jaderného programu. Právě v těch /nesrozumitelné/ to potenciální vlastně vývoje jaderných zbraní. Každopádně to odstoupení vlastně Trumpa od té, od té jaderné dohody, je vlastně, vlastně zničilo tu v podstatě ten jediný velký vlastně Obamův zahraničně politický úspěch a jak z toho geopolitickýho hlediska to asi skutečně bude mít dalekosáhlý důsledky, protože vlastně ta dnešní

situace snahy ze strany Spojených států, obnovení té dohody, tak se vlastně příliš nesetkávají s pozitivní vlastně íránskou reakcí a ono to možná bude znamenat, že vlastně Irán už jako kdyby definitivně tady na tu, na tu nebo tady na tu dohodu rezignoval i na vlastně nějaký, nějaké prohlubování vztahů se Spojenými státy a že vlastně těmi jeho novými spojenci právě je například Čína, která je taky jako velmi, velmi ambiciózní, která taky vlastně s Íránem, s Íránem vlastně pojí řada dohod, spolupráce, vývoz ropy právě íránské, kterou Čína potřebuje. Pak je tady taky spojenectví s Indií. Zase další takový jako výrazným geopolitickým hráčem v regionu. A Samozřejmě je taky, bude to znamenat takové prohlubování a navázání Íránu na Rusko. Takže mezitím odstoupením od té dohody Trump v podstatě možná právě na dlouhá desetiletí mohl změnit geopolitickou situaci a Írán teďka pravděpodobně bude směřovat jiným směrem. Nebude se víc přibližovat té interakci vlastně se západem.

Jiří KLEČKA, moderátor
No, jak přesně by se íránské vztahy s Čínou a Ruskem teď mohly vyvíjet?

Marek ČEJKA, politolog, odborník na Blízký východ, Mendelova univerzita v Brně
Írán by se vlastně už tolik nemusel ohlížet na, na ty mezinárodní sankce nebo na ty americké sankce, protože vlastně už by měl velké vlastně odbytiště, třeba například prodej ropy a zemního plynu právě v Číně a v Rusku nebo nějakýho jakoby dalšího, dalšího zboží. A vlastně by to tím způsobem, jako kdyby napomohlo, napomohlo jakoby íránské ekonomice. Kdyby vlastně nebyla natolik jakoby poškozována těma, těma, těmi západními sankcemi. Protože vlastně už na, část míst vlastně, které tam jako předtím byly závislý na západu. Tak tam by nastoupilo Rusko a Čína.

Jiří KLEČKA, moderátor
A Íránu a jeho postavení v regionu mluvíme s Markem Čejkou z Mendelovy univerzity. Jak se vlastně k íránskému jadernému programu staví další velký hráč v oblasti Izrael?

Marek ČEJKA, politolog, odborník na Blízký východ, Mendelova univerzita v Brně
Tak ty i íránsko-izraelské vztahy jsou vlastně dlouhodobě velmi napjaté. Je to taky vlastně už od islámské revoluce v roce 1979 vlastně, kdy je Izrael jakožto spojenec nebo klíčový spojenec Spojených států na Blízkém východě. A zároveň z toho íránského pohledu ten stát vlastně, který jako kdyby nějaký utlačuje Palestince, tak je vnímaný z toho, z toho íránského pohledu velmi, velmi negativně. Vlastně ta Chomejního rétorika. Spojené státy jsou velký Satan, Izrael je malý Satan. To vlastně pokračuje do dnešních dnů nebo ty, ty íránsko-izraelské vztahy jsou stále jakoby velmi napjaté. Je tam hrozba vlastně válečného konfliktu, protože Izrael se několikrát nebo mnohokrát vlastně nechal slyšet, že zcela jakoby otevřeně počítá s možností vlastně útoku leteckého na ty íránská jaderná zařízení, ale samozřejmě zase vyvstávají otázky, jak, jak by to jako bylo provedeno. Protože to je zase technicky jako ta vzdálenost Íránu a Íránem samozřejmě se taky připravuje tady na podobné eventuality. Určitě pro Izrael by to nebylo úplně, úplně jednoduchý úkol. Ale každopádně taky ta íránská otázka byla někdy jako kdyby až, jako kdyby příliš vyzdvihována některými italskými politiky hlavně Benjaminem Netanjahuem. Do nedávna vlastně dlouholetým izraelským premiérem, který ty íránské otázky tak jako kdyby využíval trochu k odvrácení vlastně pozornosti od svý vlastně domácích politických skandálů. Na stranu druhou tady je samozřejmě zcela ryby racionální obava jakoby Izraele z toho, z toho jaderného programu a nějakých jakoby případných, případného nějakého jaderného útoku. A ten by možná nemusel být provedený nějakými jako kdyby střelami balistickými. A teoreticky teďka právě jako Íránci jsou stále vlastně aktivnější ve vývoji vlastně vojenských brodů, které vlastně jsou poměrně efektivně schopni jakoby nasadit. Takže to samozřejmě jako zase nějaká taková, jako kdyby nová, nová hrozba. Jako kdyby jaderný, jaderný útok třeba za pomoci jako /nesrozumitelné/. To asi teoreticky do budoucna si je představitelné. Takže si mám za to, že Izrael třeba tady může počítat nebo že se zabývá tady, tady taky tady touto, touto variantou.

Jiří KLEČKA, moderátor
Írán má od srpna nového prezidenta. Je jím Ibrahim Raísí. Jaké jsou jeho postoje a jaké má vlastně prezident pravomoci oproti třeba iráckému nejvyššímu duchovnímu vůdci?

Marek ČEJKA, politolog, odborník na Blízký východ, Mendelova univerzita v Brně
Vztahy nejvyššího duchovního vůdce íránské islámské republiky a prezidenta jsou v podstatě jako kdyby, ten nejvyšší duchovní vůdce a neboli Avar. Což je v současnosti už velmi dlouhou dobu Ajatolláh Chameneí, který vlastně vystřídal toho prvního Ajatolláha Chomejního. Vlastně on stojí, jako kdyby v čele vlastně toho celého systému a samozřejmě přesto, že ten jako prezident, který jako /nesrozumitelné/ prezident Raísí je považován, jako kdyby za velkého konzervativce. Chameneí rovněž rovněž považovaný za, za jakoby velmi velmi konzervativního. Tak vlastně ten, ten prezident vlastně nemůže konat, jako kdyby v rozporu s tím, s vůlí vlastně toho nejvyššího duchovního vůdce. Vlastně ten nejvyšší duchovní vůdce svým způsobem nastavuje nějaké jako kdyby mantinely. On samozřejmě taky umožnil třeba to, ty jednání v roce 2015, jako kdybych /nesrozumitelné/, takže on chová pragmaticky. Ale může se taky chovat, jako kdyby opačným, opačným způsobem jo. Takže ta role toho, toho nejvyššího duchovního vůdce je v tom íránském politickém systému zcela zásadní.

Jiří KLEČKA, moderátor
No a jak jsem se současným systémem vládnutí spokojení iráčtí obyvatelé?

Marek ČEJKA, politolog, odborník na Blízký východ, Mendelova univerzita v Brně
Iránská společnosti má různé, různé segmenty. Dá se říct, že ve městech Teherán a v těch dalších velkých městech je určitě velký jakoby procento populace, který je hodně o ně kritické vlastně k tomu, k tomu režimu a mladí lidé právě tady z těchto, tady z této části společnosti, tak jsou právě velmi, velmi, jako prozápadně naladěni. Na stranu druhou, ale je takový velmi silný takový ten pocit toho patriotismu jakoby íránského, že můžou kritizovat ten režim soukromý. Ale v pořád jakoby vnímají Írán nebo že lidé si právě pamatují, jak negativní aspekty právě toho amerického vlivu to složení, právě manipulace vlastně té domácí politiky, ropné kontrakty a vlastně ten nátlak dlouhodobý vlastně ze strany západu. Takže tam samozřejmě to neznamená, /nesrozumitelné/ pohled. Jenom samozřejmě taky autentický část tý populace je velmi, velmi proreživní. A podpoující kroky to jejímu a to taky samozřejmě můžou být i lidé z měst, často to může třeba jakoby chudší lidé. A můžou to být taky lidé, jako kdyby spíš s venkovských vlastně oblastí Íránu jo. Takže nedá říct, že byl nějaký jako zcela jednoznačný pohled mladé generace vlastně Íránců na to, co se vlastně děje v politice vlastně kolem nich a kolem vlastně názorů na režim a názorů na Spojené státy a tak dále.

Jiří KLEČKA, moderátor
A myslíte si, že Írán už disponuje atomovou bombou?

Marek ČEJKA, politolog, odborník na Blízký východ, Mendelova univerzita v Brně
To je hodně, kdyby spekulativní jo. Izraelský premiér Netanjahu říkal už před 10 lety, že to bude během několika měsíců. Na druhé straně vlastně od toho roku 2019, kdy Trump vlastně odstoupil od tý dohody. Vlastně Íránci začali znovu, jako kdyby naplno obohacovat uran a určitě teďka už budou zase, pokud tam došlo k nějaký teda, pokud tam došlo k nějakému teda přerušení. Tak určitě se to zase nějakým způsobem pokoušeli nebo pokoušejí dohnat, takže určitě jsou blíž teďka, ale zase ne, aby se. Ono je to technologicky složitý proces, a i když máte vlastně ten, ten, ten obohacený uran na tu, na tu správnou hodnotu, tak ještě taky to, ještě to potom poměrně složitý, jako kdyby technologicky z toho udělat opravdu tu jako jadernou, jadernou zbraň. Ale může to být už o dost, o dost blíž než třeba právě v tom, v tom roce 2019.

Jiří KLEČKA, moderátor
To bylo Marek Čejka, politolog specializující se na Blízký východ z Mendelovy a Masarykovy univerzity. Jak už jsme říkali na jednáních ve Vídni, byly Spojené státy, se kterými Írán odmítá jednat od té doby, co jednostranně vypověděly smlouvy o jaderné dohodě. Jak se vlastně Amerika dívá na Írán, teď proberu s amerikanistou Jiřím Pondělíčkem z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista
Írán byl po velkou část studené války americkým spojencem, bylo to vlastně od padesátých let do té, do té islámské revoluce. Kdy byl u moci šejk /nesrozumitelné/ tak vlastně americké zbraně bylo vlastně spojencem v tom boji proti komunismu, dá se říct. S islámskou revolucí potom se to samozřejmě změnilo úplně v opak. A ze spojence se stal protivník nebo, nebo dá se říct přímo i ale nepřítel. Byla tam situace s těmi zajatými pracovníky ambasády a neúspěšným pokusem o jejich osvobození. Vlastně od té doby se dá říct, že obě země stojí proti sobě. Amerika podporovala například Irák v té dlouhé válce mezi Irákem, Íránem. Takže ty vztahy vlastně od té islámské revoluce jsou velmi, velmi špatné.

Jiří KLEČKA, moderátor
Dá se přesně říct, čeho chtěly Spojené státy dosáhnout dohodou z roku 2015?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista
Administrativa Baracka Obamy chtěla především zamezit Íránu získání jaderné zbraně. Tak byla vlastně navržená i ta dohoda, že vlastně ona ten íránský vojenský jaderný program, dá se říct, zmrazila v bodě, ve které byl. To znamená podle různých odhadů asi půl až rok před tedy schopností otestovat tedy atomovou bombu. A výměnou za to tedy byly uvolněny některé ty finanční prostředky, byly nebo byly uvolněné finanční prostředky, které Spojené státy zadržovaly vlastně už od té islámské revoluce. A byly zrušeny některé sankce. Tím druhým ambicióznějším cílem, který ovšem samozřejmě nebyl předmětem bezprostřední dohody, byla snaha ty vztahy s Íránem nějakým způsobem normalizovat a vlastně tak trošku normalizovat i ten režim jako takový víc. Ten předpoklad administrativy Baracka Obamy byl takový, že pokud Írán vlastně bude moci čerpat ty výhody toho, jaksi členství v té mezinárodní obci nebo prostě účasti na hlavní světové ekonomice a tak dále. Takže to povede vlastně ke zlepšení vnitropolitické situace v Íránu a že to vlastně povede k nějakému uklidnění toho režimu, který se přestane soustředit na nejenom tedy na získání atomové bomby, ale i na nějaké své velmocenské ambice v oblasti. Ten druhý cíl, byť ten první se naplnit podařilo. Írán do doby než Donald Trump tu dohodu vypověděl ze strany Spojených států amerických, tak Írán tu dohodu dodržoval. Nicméně faktem je, že ten druhý, ten obecnější cíl, který nebyl předmětem dohody, ale doufalo se, že, že by mohl být také naplněn, tak ten se naplnit nepodařilo. Írán z velké části ty prostředky, které se mu podařilo získat po rozložení šancí, investoval právě do různých velmocenských her v oblasti nebo mocenských her v oblasti, ať už to, ať už to je jeho účast na válce přes nějaké prostředníky. Na válce v Sýrii, v Jemenu a vlastně dalších ohniscích napětí v oblasti. Takže ten druhý cíl se naplnit nepodařilo a i to bylo vlastně předmětem kritiky potom ze strany Republikánů a následné administrativě Donalda Trumpa.

Jiří KLEČKA, moderátor
To ale nebyla jediná věc, kterou Trump na dohodě kritizoval.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista
Donald Trump a vlastně ve shodě s Republikány a ve shodě třeba s izraelským premiérem Benjaminem Netanjahu, tak právě zdůrazňoval to, že ta dohoda vlastně tak jak je napsaná to znění, tak je prostě strašně málo ambiciózní, že vlastně ničeho důležitého nedosahuje. Ano Írán vlastně zmrazí ten svůj vojenský jaderný program v té fázi, ve které, ve které je. Ale zároveň vlastně nedojde k jeho úplnému zničení. To znamená Írán vlastně navždy bude půl roku až rok pro získání jaderné bomby, což samozřejmě není úplně ideální situace. Pro Izrael to bylo, nebo v Izraeli to bylo bráno jako velké bezpečnostní riziko. A zároveň tedy, že to, že to vlastně přehlíží ostatní aspekty těch vztahů, že se to opravdu soustředí jenom na tu, na ty atomové zbraně a tu atomovou bombu a přehlíží to vlastně ty stabilizační z pohledu Spojených států amerických, ty stabilizační roli Íránu vlastně v celé oblasti. Takže Donald Trump tvrdil, že Írán přitlačí a dostane k jednacímu stolu a dosáhne dohody, která bude daleko komplexnější a která vlastně bude řešit i další nějaké sporné body mezi, mezi oběma zeměmi.

Jiří KLEČKA, moderátor
A jak to fungovalo?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista
No, ono to příliš nefungovalo. Donald Trump tu dohodu vypověděl a za to tady znovu obnovil některé ty sankce, které byly v rámci té dohody vlastně zrušeny nebo pozastaveny. Jejich aplikace byla pozastavena ve Spojených státech amerických, což si mohl dovolit vzhledem k tomu, že tady vlastně ta smlouva nebyla ani identifikována senátem. Ten právní institut vlastně je na úrovni, dá se říct, nějakého exekutivní nařízení prezidenta. Takže vlastně každý prezident to mohl si upravit podle svého, bez souhlasu kongresu nebo bez toho, aby kongres to mohl nějak zabránit. Ale zároveň vlastně k nějakým jednáním nedošlo. Naopak došlo třeba k eskalaci v případně zabití Kásima Solejmáního, generála íránských revolučních gard na území sousedního Iráku. Zase Amerika i právě tady to zmiňovala, že prostě Írán se chová /nesrozumitelné/ destabilizuje situaci v těch okolních zemích /nesrozumitelné/ vlastně takhle vysoký představitel revoluční, které jsou na seznamu teroristických organizací jako ve Spojených státech, tak v Evropské unii přijel do sousedního Iráku, jednal tam a samozřejmě je nasnadě, co, co tam bylo

jeho cílem. Nicméně k jednacímu stolu vlastně zasedly obě strany až po nástupu Joe Bidena a dokonce na to nebylo tedy vlastně ani hned druhý den. Ale tuším, že ta jednání byla obnovena někdy v dubnu tohoto roku.

Jiří KLEČKA, moderátor
Slyšeli jsme, že Izrael je připravený na íránské jaderné cíle zaútočit letecky. Podobně se vyjádřil před měsícem i americký ministr zahraničí Anthony Blinken.

Anthony BLINKEN, ministr zahraničních věcí USA
Velmi pozorně sledujeme komentáře Íránu a jak už řekl izraelský ministr zahraničí, jsme připraveni sáhnout k jiným možnostem. Pokud Írán nezmění své postoje.

Jiří KLEČKA, moderátor
To řekl Blinken v říjnu na společném jednání ministrů Spojených států Izraele a Spojených arabských emirátů. Americký šéf diplomacie tahle slova pronesl ještě předtím než Írán oznámil návrat k jednacímu stolu. I tak se ale zeptám, hrozí v regionu ozbrojený konflikt?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista
Asi je nepředstavitelné, že by Spojené státy byly tu chvíli ochotné zasáhnout v Íránu nějakým způsobem vojensky. Mluví se o tom, že vlastně takovou nejextrémnější variantou, se spekulovalo vlastně už za Dolanda Trumpa, že by Spojené státy americké mohly dál vlastně volnou ruku Izraeli, aby třeba provedl nějaké letecké /nesrozumitelné/. Spekulovalo se o tom. Já nemyslím, že to je nebo ne nechci hodnotit, jak moc je to centralistické. Já si myslím, že ta situace by se dosti zrušila, po nějakém tedy vojenském úderu. Konkrétně ještě navíc tady ze strany Izraele, tak který vlastně by tím zároveň listoval prozatímní nebo dá se říct v poslední době se projevující zlepšení vztahů s některými arabskými zeměmi. Pokud by vlastně takhle nějakým způsobem agresivně nereagoval. Takže nevím, jak moc to považovat za realistické, ale spekulovalo se o takových možnostech. Já říkám, já se domnívám, že opravdu nejpravděpodobnější jsou nějaké nové sankce, zpřísnění těch stávajících a snaha tady dotlačit Írán k jednacímu stolu nějakým způsobem ekonomicky.

Jiří KLEČKA, moderátor
Nicméně Izrael podnikl několik kybernetických útoků právě na íránská jaderná zařízení.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista
Ty kyberútoky, který pořád ještě jsou vlastně vnímaný jako nějakým způsobem někde mezi tedy sankcemi a přímým vojenským /nesrozumitelné/. Není to ještě taková eskalace, tak ty, ty se využívají. Tam došlo vlastně ke snaze ten program zbrzdit anebo nějakým způsobem paralyzovat alespoň na nějakou pomocí tady těch procesů, ale to si pořád ještě myslím, že není úplně tak nějakým způsobem radikální nebo, nebo drastický, drastický přístup. Koneckonců se to děje, se to děje asi poměrně, poměrně běžně. Ale říkám, že by Izrael přistoupil třeba k nějakému leteckému úderu, to už bych asi považoval za hodně extrémní.

Jiří KLEČKA, moderátor
Ukončuje amerikanista Jiří Pondělíček z Univerzity Karlovy, se kterým jsme mluvili o jednání západních zemí s Íránem a o budoucnosti jeho jaderného programu. Tím také končí dnešní Zaostřeno. Dobrý poslech dalších pořadů Českého rozhlasu Plus přeje Jiří Klečka.

Debata UK: Téma žen ve vědě musí Česko řešit URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 05.12.2021, Zdroj: vedavyzkum.cz, Autor: Vědavýzkum.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2021 00:41, RU / měsíc: 22 370, RU / den: 1 685, Rubrika: Z domova, AVE: 1 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

Ve čtvrtek 25. listopadu 2021 proběhl na Univerzitě Karlově celodenní seminář Ženy ve vědě věnovaný situaci a podmínkám žen v současném českém vědeckém a výzkumném prostředí. O největších výzvách, možnostech i stereotypech debatovali vědkyně i vědci.

Zleva: Anna Shavit, Lenka Rovná a Milena Králíčková.

Seminář Ženy ve vědě byl původně plánován již na jaro 2019 u příležitosti 80. výročí jmenování Milady Paulové řádnou profesorkou pro obor dějin slovanských národů na Filozofické fakultě UK. Milada Paulová se stala nejen první profesorkou na Univerzitě Karlově, ale i vůbec první ženou v Československu, která této nejvyšší akademické hodnosti dosáhla. U této příležitosti vzniklo i speciální číslo magazínu UK Forum: Ženy na UK. Kvůli koronavirové pandemii byl seminář několikrát odložen, a nakonec proběhl v hybridním formátu.

https://www.youtube.com/watch?v=8Dz4_R5rbiY&feature=youtu.be

„Pro Univerzitu Karlovu je ctí, že se na její půdě etablovala řada ženských osobností, jež se zásadně uplatnily na prestižních českých i světových výzkumných pracovištích. Nicméně společnost si ne vždy uvědomuje, že možnost studia a následné uplatnění žen ve vědě je stále poměrně čerstvá záležitost a že jejich postavení u nás není ještě zdaleka ideální, či srovnatelné se situací v dalších vyspělých státech. Univerzita Karlova si je vědoma, že o tuto problematiku je třeba pečovat a aktivně se zasazovat o její další rozvoj," uvedla prorektorka pro studijní záležitosti a budoucí rektorka UK Milena Králíčková.

Myšlenky, které rezonovaly

Bez podpory partnera/rodiny a vedoucích je to těžké.
Dejme ženám důvěru a flexibilitu.
Vnímejte sebe a potřeby své rodiny, neřešte očekávání společnosti.
Mít někoho na pomoc s úklidem nebo chůvu není selhání.

Limitem skloubení vědecké práce a mateřství bývají finance.
Správný čas na založení rodiny je kdykoliv, kdy budete chtít.
Stále chybí systémová opatření a podpora. Inspirujme se v zahraničí, co tam funguje.
Pozor na Survivorship bias (Klam přeživších), více jsou vidět ženy, které uspěly. Kde se ztrácí ty ostatní? Jak jim můžeme pomoci?
Je skvělé, že se o tématu začíná mluvit, ale instituce by ve svých cílech měly být ambicióznější a důslednější.
Zásadní jsou osobní zahraniční zkušenosti, získáte srovnání.
Spojujte lidi a tvořte týmy – v případě potřeby máte zastoupení a rozloží se zodpovědnost, radosti i strasti. Zároveň nemusíte řešit vše jen vy, delegujte.
Pojmenovávejte překážky, mluvte o nich a ukazujte, že to jde i jinak, buďte příkladem.
‚Žena ve vědě' to jsou pracovní večery, víkendy a noci. Připravte se, že akademické prostředí je o překonávání překážek a vysokém pracovním nasazení.
Velkou roli hrají jednotlivci, kteří vytváří přívětivé prostředí pro ženy ve vědě – každý může být zdrojem inspirace a podpory.
Jako žena buďte podporou a inspirací dalším ženám.
I ženy mají ambice a je to dobře, protože mají vědě a společnosti co nabídnout.
Každý stereotyp o ženě je zároveň i stereotypem o muži.

V prvním panelu Postavení žen v české vědě Hana Tenglerová ze Sociologického ústavu AV ČR a Národního kontaktního centra – gender a věda představila závěry jejich výzkumů na toto téma. Považuje za zásadní, že se UK začíná tomuto tématu systematicky věnovat. Na to navázala Tereza Smužová z Univerzity Karlovy, která představila Plán rovných příležitostí, který bude od roku 2022 nutnou podmínkou pro čerpání dotací z programu Horizon Europe a pravděpodobně i dalších schémat.

„V pondělí skončilo dotazníkové šetření spokojenosti, které je jednou ze součástí většího auditu rovných příležitostí na Univerzitě Karlově. Do průzkumu se zapojilo přes 2,5 tisíce zaměstnankyň a zaměstnanců. Audit dále zahrnuje například obsahovou analýzu dokumentů a statistik. Cílem je získat data, která budou použita jako podklad pro vznik konkrétního plánu rovných příležitostí,"? uvedla Smužová.

Hana Tenglerová (vlevo) a Tereza Smužová.

Klíčová je flexibilita

„Bez podpory rodiny i vedoucích to nejde," zaznělo v panelové diskuzi Studium, vědecká kariéra, rodina – jak to jde dohromady, kde hovořila imunoložka a laureátka Ceny Milady Paulové 2017 Jiřina Bartůňková z 2. LF UK, Jana Kalbáčová Vejpravová z MFF UK, Vladimíra Petráková z Ústavu fyzikální chemie J. Heyrovského AV ČR a děkanka FSV UK Alice Němcová Tejkalová. Vědkyně se shodly, že obrovskou výhodou akademického prostředí je flexibilita, která je především při skloubení práce a rodičovství naprosto klíčová, a to i pro muže.

Zleva: Alice Němcová Tejkalová (online), Jana Kalbáčová Vejpravová, Vladimíra Petráková a Jiřina Bartůňková.

Alice Němcová Tejkalová zdůraznila odolnost. „Lidé chtějí, aby to vše šlo samo, ale i historie ukazuje, že úspěch je většinou o překonávání překážek. Akademické prostředí vyžaduje vysoké pracovní nasazení."? Vladimíra Petráková, matka čtyř dětí a zakladatelka spolku propojující české vědce a vědkyně v zahraničí Czexpats in Science, která má sama řadu zahraničních zkušeností a od začátku roku vede výzkumnou skupinu na Ústavu fyzikální chemie J. Heyrovského AV ČR, sdílela, co jí pomohlo. „Během doktorátu, kdy jsem již měla dceru a byla těhotná s druhým dítětem, mi můj vedoucí věřil, a i za těchto okolností mi dal příležitost účastnit se velkého evropského projektu. To pro mě bylo kariérně velmi důležité a snadno mě to vtáhlo zpět. Klíčová byla důvěra a flexibilita."?

Zároveň přiznává, že dlouho bojovala s očekáváním společnosti: „Dnes již vím, že nemá smysl řešit okolí a představy společnosti o ‚správné matce', ale vnímat, co funguje v naší rodině. V Německu jsem poprvé měla vedoucí – mentorku ženu, u které jsem viděla, že to jde, že když žena chce, může se do práce vrátit po třech měsících od porodu. Pomáhaly i systémová opatření – stipendium pro ženy matky nebo že jsem bez problémů mohla odejít pro nemocné dítě do školky – mysleli na nejrůznější aspekty mateřství a rodičovství, a to vám dodává klid," řekla Petráková.?

Nečekejme na změnu, aktivně se na ní podílejme

První blok odpoledního programu se týkal Úspěchů a výzev pro Českou republiku, kde diskutovali Hana Tenglerová, předseda Technologické agentury ČR Petr Konvalinka, bývalá předsedkyně Grantové agentury ČR, jaderná fyzička a laureátka ceny Milady Paulové 2015 Alice Valkárová a Petr Pavlík z Genderových studií FHS UK.

Zleva: Petr Pavlík, Hana Tenglerová, Marcel Kraus, Alice Valkárová a Petr Konvalinka.

„Po výčtu opatření pro genderovou rovnost, kterých akademická sféra nebo poskytovatelé podpory výzkumu za poslední roky dosáhly, by se mohlo zdát, že držíme krok s mezinárodními standardy. Ale při pohledu na statistická data z oblasti žen ve vědě se Česká republika ocitá na chvostu celé Evropské unie. Aktivity na podporu genderové rovnosti je potřeba rozvíjet, monitorovat, vyhodnocovat a dlouhodobě udržovat. Důležitou roli zde hrají pobídky ze strany Evropské unie – například zavádění genderových akčních plánů, férovější podmínky podpory ze strany poskytovatelů podpory a v neposlední řadě genderově uvědomělejší prostředí na akademické půdě,"? shrnuje moderátor panelové diskuze Marcel Kraus z CPPT UK.

Poslední část semináře patřila celospolečenským stereotypům a klišé ve vnímání žen ve vědě, kde diskutoval proděkan pro studijní záležitosti FSV UK Ladislav Krištoufek, vedoucí studijního programu Genderová studia na FHS UK Věra Sokolová, politoložka Anna Shavit a lékařka a členka předsednictva AS UK Anna Malečková.

Probíraly se stereotypy o vhodných a nevhodných profesních zaměřeních pro ženy a muže či například generické maskulium. „Na promocích se často děkuje pánům profesorům, docentům a vědeckým pracovníkům, ale kde jsou ty profesorky, docentky a vědkyně? Dbám a upozorňuji na to, aby se vždy děkovalo studentkám a studentům, profesorkám a profesorům,"? uvedla

moderátorka panelu Milena Králíčková, která během diskuze mimo jiné jako inspiraci doporučila knihu Lean in (česky vyšla v roce 2013 jako Lean in: Opřete se do toho) od Sheryl Sandberg, Chief Operating Officer (COO) společnosti Meta (dříve Facebook). „V knize je skvěle popsáno, jak si my ženy často nevěříme a například si sedáme do rohu místnosti nebo do druhých řad dále od stolu. Ne, sedejme si do prvních řad a ke stolu, jen tak se dostaneme ke slovu," sdílela budoucí rektorka UK.? Panelisté se shodli, že řada předsudků je ve společnosti zakořeněna, ale kdo jiný než akademické prostředí by měl být nositelem změny?

Čemu se věnují bioložky, fyzičky, chemičky, matematičky, socioložky, psycholožky, psychiatričky, politoložky, filozofky, teoložky, pedagožky a mnoho dalších vědkyň ze 17 fakult UK? U příležitosti Mezinárodního dne žen a dívek ve vědě, který připadá na 11. února a má připomenout zásadní úlohu žen ve vědeckém světě a podpořit jejich zapojení do výzkumu, jsme se zeptali.

https://www.youtube.com/watch?v=cNfZj7kvMtk

Autorka: Pavla Hubálková

Foto: Vladimír Šigut

Článek vyšel v online magazínu Univerzity Karlovy Forum.

Zpět

Respirátory při výuce, přednášky online, někde i bezinfekčnost. Vysoké školy bojují s epidemií po svém URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 05.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Tereza Butková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2021 07:44, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Na základních a středních školách se žáci testují na covid jednou týdně. Studenti vysokých škol se však podle vlády ničím prokazovat nemusí. Některé vysoké i přesto ke zpřísnění přistoupily samy. Například Vysoká škola chemicko-technologická zavedla částečnou distanční výuku i respirátory při výuce a výsledky si pochvaluje. Jinde se proti opatření studenti ozvali. Jak zjistil server iROZHLAS.cz, většina oslovených škol se s problémy nesetkává.

„My jsme - asi jako první škola v republice - měli už od září povinnost nosit respirátory, což se nám velmi osvědčilo. Jak to sledujeme, máme úplné minimum případů. Přesto jsme se rozhodli pro převedení části výuky do online formy," popisuje pro iROZHLAS.cz mluvčí Vysoké školy chemicko-technologické (VŠCHT) Michal Janovský.

Vzhledem k epidemické situaci se ale na konci listopadu rozhodla umožnit magisterské a doktorandské studium v online formě. Podoba výuky vždy záleží na fakultách a garantech oboru.

Vedení podle Janovského situaci vyhodnocuje každý den. „Sledujeme několik faktorů – jedním z nich je trend v počtu nakažených na VŠCHT u zaměstnanců a u studentů. Potom odebíráme vzorky z odpadních vod u nás na kolejích metodou, kterou jsme sami vymysleli a která predikuje množství viru v odpadních vodách s týdenním předstihem oproti testům. A také sledujeme situaci v Praze," dodává mluvčí.

Týdně podle něj odhalí jednotky pozitivních případů, epidemie se tedy na škole projevuje minimálně. S neochotou studentů dodržovat opatření se navíc pedagogové příliš nesetkávají.

„Musím říct, že až na pár drobných případů, kdy někdo nemá respirátor tam, kde ho má mít, máme velmi zodpovědné studenty. Velmi vysoké procento studentů je naočkovaných, blíží se to pomalu k 90 procentům. Totéž koleje," uvádí Janovský.

Možnost přednášek online

Aktuální vládní opatření po vysokoškolských studentech vyžadují nosit respirátor ve vnitřních prostorech mimo aktivity, jako jsou zpěv nebo tělocvik. Sundat ho mohou také v případě, že jsou usazeni a v místnosti je méně než 50 lidí.

Nařízení tak prezenční výuku nijak neomezuje a průkaz o očkování nebo prodělané nemoci vláda po vysokoškolácích nechce.

Řídí se tím například Vysoká škola ekonomická v Praze (VŠE). Podle své mluvčí Martiny Mlynářové škola o dalších opatřeních v tuto chvíli neuvažuje, a to i proto, že je tamní semestr téměř u konce.

To ústecká Univerzita Jana Evangelisty Purkyně (UJEP) i olomoucká Univerzita Palackého se - podobně jako VŠCHT - v průběhu podzimu rozhodly, že zavedou povinné respirátory také během výuky, případně i u zkoušek.

Olomoucká univerzita se drží prezenční výuky a do hybridní formy převedla jen přednášky nad sto lidí, některé fakulty v Ústí přešly do hybridního nebo distančního režimu.

Někde tak mají studenti možnost sledovat přednášky prezenčně i online a jinde chodí školy jen do ateliéru nebo na laboratorní cvičení. Jak poznamenává mluvčí UJEP Jana Kasaničová, o žádných stížnostech studentů univerzita v tuto chvíli neví.

‚Pečlivě promyšlený systém'

Naopak Masarykova univerzita v Brně, která k boji s epidemií vyvinula vlastní protiepidemický systém, s nevolí studentů opatření dodržovat zkušenosti má.

Chod univerzity se řídí univerzitním semaforem, který je v tuto chvíli ve žlutém režimu. Veřejnost tak má zakázaný vstup na půdu školy a přednášky jsou omezené do 150 posluchačů.

Děkani fakult také mohou rozhodnout o povinnosti prokázat se bezinfekčností systémem O-N-T (Očkování-Nemoc-Test). Pokud studenti potřebný doklad nedoloží, musí vyučující zajistit distanční přístup k výuce, aby nebyli o výklad ochuzení.

Proti systému se ale postavila skupina pěti studentů z několika fakult, kteří si stěžují na údajný tlak na očkování a diskriminaci a segregaci neočkovaných. Vedení univerzity proto poslali předžalobní výzvu, ve které žádají zrušení „zvýhodňování očkovaných studentů".

Univerzita si však za systémem stojí. Stávající opatření jsou podle ní dostatečná, o čemž svědčí stagnující počet nových případů koronaviru mezi zaměstnanci a studenty i jejich poměrně vysoká proočkovanost.

„Vedení Masarykovy univerzity má za to, že právě díky pečlivě promyšlenému a dlouhodobě dobře nastavenému systému protiepidemických opatření se i nadále daří držet kontaktní výuku a zamezovat tomu, aby se epidemie na půdě univerzity významněji rozšířila," uvedla mluvčí univerzity Michaela Pokorná s tím, že cílem je především umožnit přístup ke vzdělávání a chránit přitom zdraví studentů i zaměstnanců.

Místo testu odstěhování

Naopak Univerzita Karlova o opatřeních nad rámec vládních nařízení neuvažuje. Její zástupci jsou sice v kontaktu s ministerstvem i hygienickou stanicí, přechod na online výuku ale nechávají na fakultách a garantech jednotlivých oborů.

S kompletně distanční formou už tak začala třeba Filosofická fakulta UK, její režim má ale trvat jen do 10. prosince. Do online prostoru se přesunuly i velké přednášky na Fakultě sociálních věd nebo 1. lékařské fakultě, zatímco Právnická fakulta zvolila hybridní výuku.

Zprávy o tom, že by studenti odmítali současná protiepidemická pravidla, univerzita nezaznamenává. Objevily se ale problémy

na kolejích, kde se studenti musí prokázat očkováním, prodělanou nemocí nebo jednou týdně absolvovat antigenní test.

Podle mluvčího Univerzity Karlovy Petra Podzimka škola ví o nízkých jednotkách případů, kdy si studenti na opatření stěžovali nebo se proti němu postavili. „Několik málo studentů, nesouhlasících s opatřeními, se odstěhovalo," dodává Podzimek.

Zda vláda zvažuje změnu protiepidemických opatření pro vysoké školy, není v tuto chvíli jasné. Mluvčí ministerstva školství na dotaz serveru iROZHLAS.cz odpověděla, že rozhodnutí je na ministerstvu zdravotnictví. To však na položené otázky neodpovědělo.

Respirátory při výuce, přednášky online, někde i bezinfekčnost. Vysoké školy bojují s epidemií po svém

Na základních a středních školách se žáci testují na covid jednou týdně. Studenti vysokých škol se však podle vlády ničím prokazovat nemusí. Některé vysoké i přesto ke zpřísnění přistoupily samy. Například Vysoká škola chemicko-technologická zavedla částečnou distanční výuku i respirátory při výuce a výsledky si pochvaluje. Jinde se proti opatření studenti ozvali. Jak zjistil server iROZHLAS.cz, většina oslovených škol se s problémy nesetkává.

Praha 7:05 5. prosince 2021

Někde mají studenti možnost sledovat přednášky prezenčně i online, jinde chodí jen do ateliéru nebo na laboratorní cvičení. Ilustrační foto | Foto: Michaela Danelová | Zdroj: iROZHLAS.cz

„My jsme - asi jako první škola v republice - měli už od září povinnost nosit respirátory, což se nám velmi osvědčilo. Jak to sledujeme, máme úplné minimum případů. Přesto jsme se rozhodli pro převedení části výuky do online formy," popisuje pro iROZHLAS.cz mluvčí Vysoké školy chemicko-technologické (VŠCHT) Michal Janovský.

Bez brigád a v duševní nepohodě. Vysokoškoláci během pandemie bojovali s výpadkem příjmů

ČÍST ČLÁNEK

Vzhledem k epidemické situaci se ale na konci listopadu rozhodla umožnit magisterské a doktorandské studium v online formě. Podoba výuky vždy záleží na fakultách a garantech oboru.

Vedení podle Janovského situaci vyhodnocuje každý den. „Sledujeme několik faktorů – jedním z nich je trend v počtu nakažených na VŠCHT u zaměstnanců a u studentů. Potom odebíráme vzorky z odpadních vod u nás na kolejích metodou, kterou jsme sami vymysleli a která predikuje množství viru v odpadních vodách s týdenním předstihem oproti testům. A také sledujeme situaci v Praze," dodává mluvčí.

Týdně podle něj odhalí jednotky pozitivních případů, epidemie se tedy na škole projevuje minimálně. S neochotou studentů dodržovat opatření se navíc pedagogové příliš nesetkávají.

„Musím říct, že až na pár drobných případů, kdy někdo nemá respirátor tam, kde ho má mít, máme velmi zodpovědné studenty. Velmi vysoké procento studentů je naočkovaných, blíží se to pomalu k 90 procentům. Totéž koleje," uvádí Janovský.

Z odpadu na skládce nová surovina. Rektor Matějka popisuje nové výzkumné centrum VŠCHT

ČÍST ČLÁNEK

Možnost přednášek online

Aktuální vládní opatření po vysokoškolských studentech vyžadují nosit respirátor ve vnitřních prostorech mimo aktivity, jako jsou zpěv nebo tělocvik. Sundat ho mohou také v případě, že jsou usazeni a v místnosti je méně než 50 lidí.

Naříznutí tak prezenční výuku nijak neomezuje a průkaz o očkování nebo

ZPRÁVY, KTERÉ JSTE NEČETLI

Osvobozující rozsudek po 20 letech vězení: Tempel se vražd dopustit mohl, neexistuje ale dostatek důkazů

ONLINE: V sobotu přibylo téměř 11 tisíc nakažených. Mírně se snížil počet hospitalizovaných

Zdravotníků s covidem přibylo, epidemie ale mezi nimi začíná pomalu stagnovat. Brzdí ji třetí dávky

Pilulky proti covidu zřejmě dorazí do Česka později, ministerstvo objednávku potvrdilo teprve v pátek

Zpět

Turnovská kultura v prosinci URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 05.12.2021, Zdroj: nasepojizeri.cz, Autor: Naše Pojizeří, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2021 07:49, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

V prosinci 2021 v turnovském KC Střelnice připravili opět novou várku zajímavých kulturních akcí. Z koncertů se můžete těšit na Zámecké saxofonové kvarteto, sbor Musica Fortuna, písničkáře Karla Vepřeka či Funky Xmass 2021. Z besed zaujmou novinář Martin Řezníček či herec Jaroslav Dušek.

středa 1. prosince
Sebastina Prax: Indie
Představ si, že jedeš na dva měsíce do Indie hledat učitele, který ti otevře cestu jógy. Ale namísto toho se celá Indie na přelomu zimy uzavře. A ty nemůžeš odletět domů, protože sis našel psa. A nechceš ho tam nechat. Tohle dobrodružství začalo před mnoha lety. Na cestách po Indii jsem si přál dosáhnout naprosté svobody. S životem na cestě stopem, prožíval jsem, hledal jsem, pod hvězdným nebem básně psal a reflektoval příběhy lidské o hledání smyslu bytí na této Zemi. Těžko uvěřit tomu, že bych se na jednom místě zastavil na déle než sedm dní... A potom jsem strávil celé čtyři měsíce pod svatou horou Arunachala. A díky Bohu za to!
Cestovatelský klub, kino Sféra od 18 hodin, vstupné 100 Kč
čtvrtek 2. prosince
Kavárenský kvíz
Atmosféra napjatá jak kšandy vašeho dědy, přehřáté mozkové závity, stopy nehtů na stolech, vytrhané vlasy, nervy drásající okamžiky a unáhlená rozhodnutí, ale také výbuchy smíchu, dojemná obětí při nečekaných setkáních, pocity hrdosti a zadostiučinění. To je náš Kavárenský kvíz.
Pět různých témat, celkem 55 otázek, upravená pravidla a bodování, nová hlasovací aplikace. A v neposlední řadě atraktivní výhry v ceně mnoha set korun a sleva na útratu během večera.
Jste hraví, máte fištrón a smysl pro humor? Přihlaste se taky!
Pro účast potřebujete svůj tým (tvořený 2-4 lidmi), ten s předstihem nahlásíte e-mailem na romana.holubova@kcturnov.cz. Vždy vyčkejte na zpětné potvrzení o registraci. K přihlášení je potřeba uvést: jméno týmu, počet členů, kontakt (e-mail nebo telefonní číslo). Týmy musí dorazit minimálně 20 minut před začátkem kvízu, nahlásit se u organizátora a usadit se ke stolu se jmenovkou svého týmu. Minimálně jeden člen týmu musí mít plně nabitý chytrý telefon.
kavárenský kvíz/soutěž, kulturní kavárna KUS od 18 hodin, 200 Kč/ tým. Souhrnná pozvánka
čtvrtek 2. prosince
Popelka a princ jedou k vám - zrušeno!
Pohovka tak trochu jinak. V Městském divadle se na vás budou těšit Eva Hrušková a Pavel Trávníček. Večerem provází Monika Trávníčková.
Psal se rok 1969, když mladičká Eva Hrušková zářila v roli Popelky. Tehdy ještě černobílý snímek režírovala Vlasta Janečková. Jejím princem byl Jiří Štědroň. O pouhé čtyři roky později byl natočen film Tři oříšky pro Popelku. Pod režijním vedením Václava Vorlíčka se role prince ujal Pavel Trávníček, Popelkou mu byla Libuše Šafránková. V našem pořadu se nyní setká Popelka s princem, kterým to filmové plátno nepřálo. Těšte se na příjemný večer plný vzpomínek.
Pohovka, Městské divadlo Turnov od 19 hodin, vstupné 250 Kč / 200 Kč seniorské vstupné. Samostatná pozvánka
pátek 3. prosince
Tak krátký čas na život
Turnovský underground si vás dovoluje pozvat na premiéru hry Tak krátký čas na život, která zachycuje životní příběh básníka Václava Hraběte.
Původní nápad napsat hru o Václavu Hrabětovi vzešel od (již zesnulého) semilského režiséra Zdeňka Lindnera. Toho se ujal Mojmír Babáček. Propojil životní příběh Václava Hraběte s jeho básněmi a sepsal text, který předal nadšené herecké partě, která odehrála představení pašijové hry O nejslavnějším zmrtvýchvstání a Vánoční hru. Část souboru v mládí básně Václava Hraběte přepisovala a vydávala. Značná část hry se odehrává v hospodě, kde básník rád vysedával a povídal si o životě se svými přáteli. Vše dokreslují jeho básně, některé z nich se dočkaly i zhudebnění. Ostatně báseň Václava Hraběte Variace na renesanční téma, známá jako Láska je jako večernice, byla zhudebněna Vladimírem Mišíkem a z rádia ji znají četné generace.
divadelní hra / premiéra, Městské divadlo Turnov od 19.30 hodin, vstupné 150 Kč.
neděle 5. prosince
Zámecké saxofonové kvarteto
Druhým adventním koncertem nás provede Zámecké saxofonové kvarteto, které vzniklo spojením zkušených hudebníků pohybujících se již mnoho let ve známých českých orchestrech. Pod vedením Josefa Žemličky vznikl projekt, který nabízí klasický i moderní repertoár saxofonového kvarteta. Nechte se přenést do dob J. S. Bacha nebo W. A. Mozarta. Pojďte si připomenout slavné písně G. Gershwina, J. Ježka, a to v podání jednoho z nejkrásnějších a nejlíbivějších hudebních nástrojů, kterým je saxofon.
adventní koncert, Husův sbor od 15 hodin, vstupné 150 Kč.
středa 8. prosince
Martin Řezníček
Český novinář a reportér, v letech 2012-2017 zahraniční zpravodaj České televize v USA a od června 2018 moderátor hlavní zpravodajské relace České televize Události představí svou knihu Rozpojené státy: Amerika nejen televizní kamerou. V čem jsou vlastně Spojené státy výjimečné?
Martin Řezníček vystudoval masovou komunikaci se zaměřením na mezinárodní studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 2000 pracoval v Praze a Londýně v české redakci BBC. V České televizi působí od roku 2006 v zahraniční redakci, kterou od prosince 2007 do konce roku 2012 vedl. Byl také zástupcem šéfredaktora a vedoucím vysílání hlavní zpravodajské relace ČT. Od 1. ledna 2013 se stal zahraničním zpravodajem ČT ve Washingtonu a na tomto postu působil do poloviny roku 2017. V roce 2020 vyšla Martinu Řezníčkovi kniha o současných Spojených státech amerických. Autor se v ní věnuje veřejně méně známým vazbám USA na Česko např. v oblastech architektury, historie a popkultury. Dále rozebírá otázku, proč je americká společnost dle mnoha názorů rozdělená, jaké jsou příčiny, ukazatele a důsledky, mezi něž řadí i zvolení bývalého prezidenta USA Donalda Trumpa, jehož politickou kariéru, rozhodnutí a život zde rozebírá.
O literatuře, kulturní kavárna KUS od 19 hodin, vstupné zdarma.
čtvrtek 9. prosince
Musica Fortuna
Tradiční vánoční koncerty oblíbeného turnovského smíšeného pěveckého sboru.
koncert, Městské divadlo Turnov od 17 a 19.30 hodin, vstupné 150 Kč/ 120 Kč.
ROH: Louskáček
Balet Louskáček, oblíbený v době Vánoc, je jedním z nejúžasnějších způsobů, jak objevit kouzlo baletu.
Příběh čarovného štědrovečerního dobrodružství holčičky Klárky v podání baletky Isabelly Gasperini doprovází jiskřivá hudba

Petra Iljiče Čajkovského, a tančí dokonce i cukrovinky! Ve výjimečně oblíbené baletní klasice můžete spatřit celý soubor Královského baletu a nechat se v předvánočním období zavést do Sněhové země a Království sladkostí.
přímý přenos / filmová projekce / balet, kino Sféra od 20.15 hodin, vstupné 260 Kč / 230 Kč děti, studenti, senioři a ZTP / 200 Kč zvýhodněná cena při nákupu tří baletů.
sobota 11. prosince
Divadlo v divadle
Přijďte oslavit čtrnáctiletou historii turnovského divadelního spolku Kámoš Drámoš. Čeká vás večer plný divadla, vzpomínek, dobrého jídla a pití!
Poslední šance vidět představení Dekanémor, které má na kontě od roku 2018 přes 60 repríz! Těšit se můžete i na autorskou inscenaci Vy mlčíte Karle?, ale také na horkou novinku - Kdekrademor, s níž během letního turné soubor navštívili bezpočet měst po celé České republice. Afterparty v baru U Bati je samozřejmostí, a navíc jsme si pro vás připravili překvapení, které si nemůžete nechat ujít!
divadelní představení / oslava, Městské divadlo Turnov od 18 hodin, vstupné v předprodeji 180 Kč (studenti a senioři 90 Kč) / na místě 200 Kč (studenti a senioři 100 Kč). Podrobná pozvánka
neděle 12. prosince
Karel Vepřek
Folkový písničkář a kytarista, kterého určitě znáte z kapely Chudák paní Popelková, zahraje své vlastní písně a zhudebněné básně autorů jako Jiří Orten, Jan Zábrana nebo Pavel Kolmačka.
adventní koncert, Dům Na Sboře od 15 hodin, vstupné 90 Kč.
pondělí 13. prosince
Vánoční show 2021
Nejúspěšnější česká travesti show Techtle Mechtle a Kočky přiváží Vánoční show 2021!
Vánoční atmosféra i známé melodie, nejúspěšnější výběr vystoupení a písniček z předchozích pořadů této známé české travesti skupiny. Travesti revue Techtle Mechtle a Kočky jsou aktuálně nejúspěšnější českou travesti skupinou. Pánové Lukáš, Martin, Jirka, Nikolas a Saša se promění během večera ve známé zpěvačky a herečky. Show, která se těší zájmu v kulturních domech a divadlech po celé České republice. Přijďte se vánočně naladit a odpočinout si od předvánočního shonu.
travesti show, Městské divadlo Turnov od 19 hodin, v předprodeji 320 Kč/ na místě 350 Kč.
úterý 14. prosince
Monstera Deliciosa
„Co se asi tak stane, když seberete komediantům jejich volnost a uzamknete je do pomyslné, stísněné klece jeviště?" Na to odpoví nebeská klaunská dortogroteska Monstera Deliciosa v podání Lukáše Houdka, Roberta Janče a Romana Horáka neboli Squadra Sua, která vás pobaví intelektuálním vtipem i akční němou hrou.
Připravte se na hořkosladké ponoření se do nitra, ve kterém tři muži vítají do svých životů křehkost, vystupují na nebesa a usilují si o život. Monstera Deliciosa není tradiční klaunské představení už jen proto, že si uvědomuje principy, kterých využívá, a záměrně je přepaluje do maxima. Pracuje s jemnými detaily, používá projekce (v určitých scénách běží v pozadí video s abstraktními motivy jakýchsi větviček či jindy rozbitého skla), kombinuje scénické prvky, kterých užívá moderní divadlo, ale nechává je v čisté až puristické podobě, a především si trefně hraje s podstatou klaunství. Využívá jeho groteskno sti, žánrově odlehčeného vtipu, ale dává mu také poetiku často tragických životů komiků jako lidských bytostí - mužů.
Abonentní divadelní představení, Městské divadlo Turnov od 19.30 hodin, v předprodeji 320 Kč/ na místě 360 Kč.
čtvrtek 16. prosince
Otevřené setkání s Jaroslavem Duškem
Do turnovského divadla se chystá Jaroslav Dušek, o kterém se poslední dobou mluví především díky jeho alternativnímu způsobu života.
Filmového a divadelního herce můžete znát z mnoha úspěšných filmů (Pelíšky, Úsměvy smutných mužů, Pupendo, Kouř aj.) nebo seriálů (např. Pustina). Znám je také díky originálnímu uvádění slavnostního předávání Českých lvů. Za zmínku zajisté patří i založení divadla Vizita, které od roku 1985 nabízí čirou pódiovou improvizaci. Vedle herecké kariéry stojí například za stavbou hliněného ekodomu v Jindřichovicích pod Smrkem, svým fanouškům představuje také svůj „denní (ne)jídelníček", který se skládá pouze z jediného jídla za den. O tom i mnohém dalším si můžete s Jaroslavem popovídat na setkání, jehož součástí bude i beseda.
setkání, Městské divadlo Turnov od 19 hodin, vstupné 490 Kč.
sobota 18. prosince
Pohádky z pařezové chaloupky
Sobotní dopolední pohádka láká malé diváky na veselou a hravou pohádku, v které nebudou chybět písničky.
Daleko za lesem, na pasece. Pod stromy, pod mechem a kapradím stojí pařezová chaloupka. A kdo v ní bydlí? Přece dva roztomilí mužíčkové. Jeden je spíše hubeňour, druhý spíše tlouštík a všichni je dobře známe - jsou to Křemílek a Vochomůrka. Kamarádi spolu radostně hospodaří a prožívají spoustu veselých a hravých příhod. Přijďte jich pár prožít s nimi. Pohádka je vhodná pro děti od čtyř let.
Mámo, táto, pojďte se mnou do divadla!, Městské divadlo Turnov od 10 hodin, vstupné 100 Kč.
neděle 19. prosince
Musica Fortuna
Srdečně vás i letos zveme na čtveřici hudebních zážitků, které vám zpříjemní adventní čas.
Poslední adventní koncert s populárním turnovským smíšeným sborem Musica Fortuna pod vedením Vítězslava Čapka nabídne posluchačům jenom pár dní před Vánocemi typické vánoční písně.
adventní koncert, Husův sbor od 15 hodin, vstupné 150 Kč.
neděle 26. prosince
Funky Xmass 2021
koncert, KC Střelnice od 20 hodin, vstupné v předprodeji 170 Kč / na místě 200 Kč.

Turnovská kultura v prosinci

05.12.2021 07:12:25 | Autor: redakce | Rubrika: KULTURA | Obce: Turnov

V prosinci 2021 v turnovském KC Střelnice připravili opět novou várku zajímavých kulturních akcí. Z koncertů se můžete těšit na Zámecké saxofonové kvarteto, sbor Musica Fortuna, písničkáře Karla Vepřeka či Funky Xmass 2021. Z besed zaujmou novinář Martin Řezníček či herec Jaroslav Dušek.

Více info: ing. Lenka Havlová
info@sportovni-centrum.cz
736 752 560

středa 1. prosince

Sebastina Prax: Indie
Představ si, že jedeš na dva měsíce do Indie hledat učitele, který ti otevře cestu jógy. Ale namísto toho se celá Indie na přelomu zimy uzavře. A ty nemůžeš odletět domů, protože sis našel psa. A nechceš ho tam nechat. Tohle dobrodružství začalo před mnoha lety. Na cestách po Indii jsem si přál dosáhnout naprosté svobody. S životem na cestě stopem, prožíval jsem, hledal jsem, pod hvězdným nebem básně psal a reflektoval příběhy lidské o hledání smyslu bytí na této Zemi. Těžko uvěřit tomu, že bych se na jednom místě zastavil na déle než sedm dní... A potom jsem strávil celé čtyři měsíce pod svatou horou Arunachala. A díky Bohu za to!
Cestovatelský klub, kino Sféra od 18 hodin, vstupné 100 Kč.

čtvrtek 2. prosince

Kavárenský kvíz
Atmosféra napjatá jak kšandy vašeho dědy, přehřáté mozkové závity, stopy nehtů na stolech, vytrhané vlasy, nervy drásající okamžiky a unáhlená rozhodnutí, ale také výbuchy smíchu, dojemná obětí při nečekaných setkáních, pocity hrdosti a zadostiučinění. To je náš Kavárenský kvíz.
Pět různých témat, celkem 55 otázek, upravená pravidla a bodování, nová hlasovací aplikace. A v neposlední řadě atraktivní výhry v ceně mnoha set korun a sleva na útratu během večera.
Jste hraví, máte fištrón a smysl pro humor? Přihlaste se taky!
Pro účast potřebujete svůj tým (tvořený 2-4 lidmi), ten s předstihem nahlásíte e-mailem na romana.holubova@kcturnov.cz. Vždy vyčkejte na zpětné potvrzení o registraci. K přihlášení je potřeba uvést: jméno týmu, počet členů, kontakt (e-mail nebo telefonní číslo). Týmy musí dorazit minimálně 20 minut před začátkem kvízu, nahlásit se u organizátora a usadit se ke stolu se jmenovkou svého týmu. Minimálně jeden člen týmu musí mít plně nabitý chytrý telefon.
kavárenský kvíz/soutěž, kulturní kavárna KUS od 18 hodin, 200 Kč/ tým. Souhrnná pozvánka

čtvrtek 2. prosince

Popelka a princ jedou k vám - zrušeno!
Pohovka tak trochu jinak. V Městském divadle se na vás budou těšit Eva Hrušková a Pavel Trávníček. Večerem provází Monika Trávníčková.
Psal se rok 1969, když mladičká Eva Hrušková zářila v roli Popelky. Tehdy ještě černobílý snímek režírovala Vlasta Janečková. Jejím princem byl Jiří Štědroň. O pouhé čtyři roky později byl natočen film Tři oříšky pro Popelku. Pod režijním vedením Václava Vorlíčka se role prince ujal Pavel Trávníček, Popelkou mu byla Libuše Šafránková. V našem pořadu se nyní setká Popelka s princem, kterým to filmové plátno nepřálo. Těšte se na příjemný večer plný vzpomínek.
Pohovka, Městské divadlo Turnov od 19 hodin, vstupné 250 Kč / 200 Kč seniorské vstupné. Samostatná pozvánka

pátek 3. prosince

Tak krátký čas na život
Turnovský underground si vás dovoluje pozvat na premiéru hry Tak krátký čas na život, která zachycuje životní příběh básníka Václava Hraběte.
Původní nápad napsat hru o Václavu Hrabětovi vzešel od (již zesnulého) semilského režiséra Zdeňka Lindnera. Toho se ujal Mojmír Babáček. Propojil životní příběh Václava Hraběte s jeho básněmi a sepsal text, který předal nadšené herecké partě, která odehrála představení pašijové hry O nejslavnějším zmrtvýchvstání a Vánoční hru. Část souboru v mládí básně Václava Hraběte přepisovala a vydávala. Značná část hry se odehrává v hospodě, kde básník rád vysedával a povídal si o životě se svými přáteli. Vše dokreslují jeho básně, některé z nich se dočkaly i zhudebnění. Ostatně báseň Václava Hraběte Variace na renesanční téma, známá jako Láska je jako večernice, byla zhudebněna Vladimírem Mišíkem a z rádia ji znají četné generace.
divadelní hra / premiéra, Městské divadlo Turnov od 19.30 hodin, vstupné 150 Kč.

neděle 5. prosince

Zámecké saxofonové kvarteto
Druhým adventním koncertem nás provede Zámecké saxofonové kvarteto, které vzniklo spojením zkušených hudebníků pohybujících se již mnoho let ve známých českých orchestrech. Pod vedením Josefa Žemličky vznikl projekt, který nabízí klasický i moderní repertoár saxofonového kvarteta. Nechte se přenést do dob J. S. Bacha nebo W. A. Mozarta. Pojďte si připomenout slavné písně G. Gershwina, J. Ježka, a to v podání jednoho z nejkrásnějších a nejlíbivějších hudebních nástrojů, kterým je saxofon.
adventní koncert, Husův sbor od 15 hodin, vstupné 150 Kč.

středa 8. prosince

Martin Řezníček
Český novinář a reportér, v letech 2012-2017 zahraniční zpravodaj České televize v USA a od června 2018 moderátor hlavní zpravodajské relace České televize Události představí svou knihu Rozpojené státy: Amerika nejen televizní kamerou. V čem jsou vlastně Spojené státy výjimečné?
Martin Řezníček vystudoval masovou komunikaci se zaměřením na mezinárodní studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 2000 pracoval v Praze a Londýně v české redakci BBC. V České televizi působí od roku 2006 v zahraniční redakci, kterou od prosince 2007 do konce roku 2012 vedl. Byl také zástupcem šéfredaktora a vedoucím vysílání hlavní zpravodajské relace ČT. Od 1. ledna 2013 se stal zahraničním zpravodajem ČT ve Washingtonu a na tomto postu působil do poloviny roku 2017. V roce 2020 vyšla Martinu Řezníčkovi kniha o současných Spojených státech amerických. Autor se v ní věnuje veřejně méně známým vazbám USA na Česko např. v oblastech architektury, historie a popkultury. Dále rozebírá otázku, proč je americká společnost dle mnoha názorů rozdělená, jaké jsou příčiny, ukazatele a důsledky, mezi něž řadí i zvolení bývalého prezidenta USA Donalda Trumpa, jehož politickou kariéru, rozhodnutí a život zde rozebírá.
O literatuře, kulturní kavárna KUS od 19 hodin, vstupné zdarma.

čtvrtek 9. prosince

Musica Fortuna
Tradiční vánoční koncerty oblíbeného turnovského smíšeného pěveckého sboru.
koncert, Městské divadlo Turnov od 17 a 19.30 hodin, vstupné 150 Kč/ 120 Kč.

ROH: Louskáček

Vyberte obec
--všechny obce regionu--

Události dle data
Stalo se | Připravuje se

Vyberte datum: Prosinec 2021

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
-	-	01	02	03	04	05
06	07	08	09	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	-	-
-	-	-	-	-	-	-

Krátké zprávy z regionu Semilska

Sociální organizace v regionu dostanou pověření k poskytování služeb
Pro roky 2022 a 2023 musí mít sociální služby v regionu tzv. Pověření k poskytování služeb v obecném hospodářském zájmu (dále Pověření SGEI). Tento dokument upravuje práva a povinnosti kraje a organizací včetně financování. „Pověření SGEI je nutné vystavit všem sociálním službám zařazeným do Základní sítě sociálních služeb Libereckého kraje. Ta se nyní rozšiřuje o další tři subjekty - a to o turnovský FOKUS, Rodinu v centru a liberecké centrum pro seniory," uvedl Petr Tulpa, náměstek hejtmana pro resort sociálních věcí.

Hejtman Libereckého kraje bude opět odpovídat online
Ve čtvrtek 2. prosince od 19 hodin mohou návštěvníci facebookového profilu Libereckého kraje položit prostřednictvím komentářů pod online přenos dotaz hejtmanovi Martinu Půtovi. Pokud máte zájem o zodpovězení otázek či chcete zhlédnout reakce hejtmana Martina Půty na různorodé dotazy, stačí se ve čtvrtek 2. prosince v 19 hodin přihlásit ke svému facebookovému profilu a zavítat na stránky Libereckého kraje: https://www.facebook.com/libereckraj/. Své otázky můžete napsat do komentářů přímo pod živý přenos. Hejtman si tradičně dotazy přečte a zodpoví. Online vysílání se uskuteční již po jednačtyřicáté.

Archiv krátkých zpráv

Nejnovější články
Turnovská kultura v prosinci
Policisté varují před krádežemi chat a chalup v Pojizeří
Zimní pozdrav z Valdštejna
Prosincové soboty budou v Turnově probíhat farmářské trhy
Hasiči radí, jak si nezkazit Vánoce požárem

Nejčtenější články
03.12.: Požár vznikl ve starším domě v Semilech - Podmoklicích
03.12.: Kam za sportem a zábavou v Pojizeří o víkendu 3. až 5. prosince
02.12.: Liberecký kraj opět zavádí linku pro registraci k očkování

Další »

Infomail
Chcete pravidelně dostávat informace o novinkách na tomto serveru?
Zadejte svůj e-mail: OK

Facebook
Naše Pojizeří
5 568 to se mi líbí
Dát stránce To se mi líbí

Zpět

Novinář Martin Řezníček představí v Turnově knihu o Spojených státech URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 05.12.2021, Zdroj: nasepojizeri.cz, Autor: Naše Pojizeří, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 05.12.2021 17:48, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Český novinář a reportér Martin Řezníček, v letech 2012-2017 zahraniční zpravodaj České televize v USA a od června 2018 moderátor hlavní zpravodajské relace České televize Události představí ve středu 8. prosince při besedě v Turnově svou knihu Rozpojené státy: Amerika nejen televizní kamerou. V čem jsou vlastně Spojené státy výjimečné?

Martin Řezníček vystudoval masovou komunikaci se zaměřením na mezinárodní studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 2000 pracoval v Praze a Londýně v české redakci BBC. V České televizi působí od roku 2006 v zahraniční redakci, kterou od prosince 2007 do konce roku 2012 vedl. Byl také zástupcem šéfredaktora a vedoucím vysílání hlavní zpravodajské relace ČT. Od 1. ledna 2013 se stal zahraničním zpravodajem ČT ve Washingtonu a na tomto postu působil do poloviny roku 2017.
V roce 2020 vyšla Martinu Řezníčkovi kniha o současných Spojených státech amerických. Autor se v ní věnuje veřejně méně známým vazbám USA na Česko např. v oblastech architektury, historie a popkultury. Dále rozebírá otázku, proč je americká společnost dle mnoha názorů rozdělená, jaké jsou příčiny, ukazatele a důsledky, mezi něž řadí i zvolení bývalého prezidenta USA Donalda Trumpa, jehož politickou kariéru, rozhodnutí a život zde rozebírá.
O literatuře, kulturní kavárna KUS ve středu 8. prosince od 19 hodin, vstupné zdarma.

INZERCE | KARIÉRA | KONTAKT

Vyhledat: OK

Naše Pojizeří

FOTOGALERIE VIDEOGALERIE SOUTĚŽ ANKETA

ZPRÁVY SPORT KRIMI KULTURA ŠKOLSTVÍ SPOLEČNOST VOLNÝ ČAS NÁZORY

Rubrika: KULTURA » Novinář Martin Řezníček představí v Turnově knihu o Spojených státech

Vyberte obec

--všechny obce regionu--

Události dle data

Stalo se | Připravuje se

Vyberte datum: Prosinec 2021

Po	Út	St	Čt	Pá	So	Ne
-	-	01	02	03	04	05
06	07	08	09	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	-	-
-	-	-	-	-	-	-

Krátké zprávy z regionu Semilska

Policisté dopadli pachatele, kteří pašovali drogy do rýnovické věznice

Když v měsíci dubnu letošního roku příslušníci Vězeňské služby Věznice Rýnovice prováděli kontrolu přijatých zásilek pro odsouzené, dvě z obálek obsahovaly mnohem víc, než se zprvu zdálo. Na první pohled pouhé pingpongové pálky, na ten druhý již jednoznačná skrýš pro drogy. V rukojeti pálek se ukrývalo takové množství metamfetaminu, které by posloužilo k několika dávkám. Podrobnosti na Našem Jablonecku

Sociální organizace v regionu dostanou pověření k poskytování služeb

Pro roky 2022 a 2023 musí mít sociální služby v regionu tzv. Pověření k poskytování služeb v obecném hospodářském zájmu (dále Pověření SGEI). Tento dokument upravuje práva a povinnosti kraje a organizací včetně financování. „Pověření SGEI je nutné vystavit všem sociálním službám zařazeným do Základní sítě sociálních služeb Libereckého kraje. Ta se nyní rozšiřuje o další tři subjekty - a to o turnovský FOKUS, Rodinu v centru a liberecké centrum pro seniory," uvedl Petr Tulpa, náměstek hejtmana pro resort sociálních věcí.

Archiv krátkých zpráv

Nejnovější články

Michal Krčmář vybojoval ve stíhačce v Östersundu čtvrté místo
Akce Kulturního centra Golf Semily v prosinci
Novinář Martin Řezníček představí v Turnově knihu o Spojených státech
The PeaNuts a Foxy Mama zahrají na dalším klubovém večeru
Horská služba v plném nasazení pro zimní sezonu

Nejčtenější články

03.12.: Požár vznikl ve starším domě v Semilech - Podmoklicích
03.12.: Kam za sportem a zábavou v Pojizeří o víkendu 3. až 5. prosince
02.12.: Liberecký kraj opět zavádí linku pro registraci k očkování

Další »

Infomail

Chcete pravidelně dostávat informace o novinkách na tomto serveru?

Zadejte svůj e-mail: OK

Facebook

Naše Pojizeří
5 568 to se mí líbí

Novinář Martin Řezníček představí v Turnově knihu o Spojených státech

05.12.2021 16:58:25 | Autor: kct_pis | Rubrika: KULTURA | Obce: Turnov

Český novinář a reportér Martin Řezníček, v letech 2012-2017 zahraniční zpravodaj České televize v USA a od června 2018 moderátor hlavní zpravodajské relace České televize Události představí ve středu 8. prosince při besedě v Turnově svou knihu Rozpojené státy: Amerika nejen televizní kamerou. V čem jsou vlastně Spojené státy výjimečné?

SC HLEDÁ NÁJEMCE RESTAURACE

Martin Řezníček vystudoval masovou komunikaci se zaměřením na mezinárodní studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Od roku 2000 pracoval v Praze a Londýně v české redakci BBC. V České televizi působí od roku 2006 v zahraniční redakci, kterou od prosince 2007 do konce roku 2012 vedl. Byl také zástupcem šéfredaktora a vedoucím vysílání hlavní zpravodajské relace ČT. Od 1. ledna 2013 se stal zahraničním zpravodajem ČT ve Washingtonu a na tomto postu působil do poloviny roku 2017.

V roce 2020 vyšla Martinu Řezníčkovi kniha o současných Spojených státech amerických. Autor se v ní věnuje veřejně méně známým vazbám USA na Česko např. v oblastech architektury, historie a popkultury. Dále rozebírá otázku, proč je americká společnost dle mnoha názorů rozdělená, jaké jsou příčiny, ukazatele a důsledky, mezi něž řadí i zvolení bývalého prezidenta USA Donalda Trumpa, jehož politickou kariéru, rozhodnutí a život zde rozebírá.

O literatuře, kulturní kavárna KUS ve středu 8. prosince od 19 hodin, vstupné zdarma.

Turnovská kultura v prosinci

Sdílet s přáteli na facebooku

Button banner již od 500 Kč!

DALŠÍ AKTUALITA V POŘADÍ

ARCHIV AKTUALIT

Zpět

Plány na čtyřletku i déle

TISK, Datum: 06.12.2021, Zdroj: Euro, Strana: 20, Autor: Petr Fischer, Vytištěno: 15 781, Prodáno: 8 786, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 00:19, Čtenost: 24 990, Rubrika: Report/Máda, AVE: 807 975,28 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Je zřejmé, že ekonomičtí ministři ve vládě Petra Fialy si pro svá funkční období nekladou snadné cíle

Máme nového premiéra Petra Fialu. Snad brzy Česko bude mít i novou vládu.
Pětikoalice ODS, TOP 09, STAN, KDU-ČSL a Pirátů má sice koaliční smlouvu a složení kabinetu už celý měsíc, prezident Miloš Zeman byl však zatím schopen jmenovat pouze předsedu vlády. Kandidáti na ministry nyní procházejí „seriálem konzultačních schůzek“ s hlavou státu, jak to Zeman nazval. V ústavě pro takový postup není žádná opora a hlava státu by měla i při jmenování ministrů jednat „bez průtahů a neodkladně“, každopádně jmenování nové vlády se kvůli prezidentově rozmaru oddaluje minimálně do předposledního adventního týdne.
O vedení klíčových ekonomických ministerstev je nicméně jasno a nedá se očekávat, že by tyto budoucí šéfy důležitých resortů Zeman nějak zpochybňoval. Co tedy od nich očekávat? Jakou mají agendu? Kolik peněz budou ovládat? Co mohou změnit rychle a co naopak jen tak změnit nemohou?

MINISTERSTVO PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

Ministr: Marian Jurečka (40)
Vzdělání: zemědělský inženýr
Roční výdaje resortu: 714,4 miliardy Kč
Z toho mandatorní a kvazimandatorní výdaje: 94 procent
Citováno z koaliční smlouvy: „Realizujeme skutečnou důchodovou reformu, která nastaví stabilní systém férových důchodů … Rodina a její stabilita je důležitou hodnotou a pro vládu významnou prioritou.“

Předseda lidovců Marian Jurečka ministerstvo práce a sociálních věcí úplně nechtěl. Jenže v jeho straně se nenašel nikdo, kdo by si na vedení MPSV věřil.
Senátorka Šárka Jelínková post odmítla kvůli rodině, a tak ministerstvo přebírá Jurečka, který měl původně řídit resort zemědělství, jejž už vedl ve vládě Bohuslava Sobotky.
Ministerstvo práce a sociálních věcí je z hlediska státního rozpočtu nejnákladnější resort. Na výdajích spolkne bezmála 40 procent státního rozpočtu.
Těch 715 miliard korun, které pod Jurečku spadají, ale sám ministr nemůže ovládat. Naprostá většina výdajů ministerstva – 94 procent – je dána zákonem, jsou tedy mandatorní, povinné, nebo kvazimandatorní jako mzdy zaměstnanců, kterých je přes 20 tisíc (MPSV je pátý největší veřejný zaměstnavatel v Česku). Ministrovi tak zbývá nějakých 40 miliard na šetření či nečekané výdaje a posuny. Řečeno s nadsázkou, takové ministerstvo by mohl řídit dobrý počítačový program či nepříliš rozvinutá umělá inteligence.
Budoucí ministr Jurečka proto veškerou svou snahu napře do zákonných úprav a musí začít hned, chce-li splnit svůj rozsáhlý plán z koaliční smlouvy, který by se dal shrnout slovy „podpoříme–rozšíříme“. Jako lidovec chce dál podporovat rodiny a zvýhodňovat ty s více dětmi. Chce pomoct samoživitelkám a lidem, kteří se starají o postižené členy rodiny. Rodinám má pomoct už pružná pracovní doba a zkrácené pracovní úvazky.
Jeho hlavním úkolem tedy bude důchodová reforma. Je to po vyrovnání dluhů veřejných financí druhá priorita vlády. V Poslanecké sněmovně je Jurečka osm let, zná dobře legislativní procesy, umí vyjednávat. S parametry důchodové reformy by neměl mít problémy: v koaliční smlouvě víceméně odpovídají trojpilířové představě koalice Spolu: minimální důchod, zásluhový důchod, veřejné a soukromé připojištění. Reformu je však třeba nastavit a spočítat, klíč k úspěchu, tak jako ďábel, je v detailech. Jurečka se tu neobejde bez těsné spolupráce s ministrem financí Zbyňkem Stanjurou (ODS). Platí, že jak dobře bude spolupracovat tato dvojice, tak úspěšná bude finančně i vláda.

MINISTERSTVO FINANCÍ
Ministr: Zbyněk Stanjura (57)
Vzdělání: elektrotechnický inženýr
Roční výdaje resortu: 23 miliard Kč
Citováno z koaliční smlouvy: „V zájmu zdravých veřejných financí se zavazujeme k co nejrychlejšímu splnění maastrichtských kritérií … Zodpovědné hospodaření a ekonomický růst podpoříme předvídatelnou mírou investic.“

První místopředseda ODS Zbyněk Stanjura bude mít v nové vládě nejtěžší úkol: připravit konsolidaci veřejných financí tak, aby ekonomika nebyla zatížena veřejným dluhem, ale dál šlapala.
Musí šetřit, ale ne dusit a přitom na druhé straně rozvíjet a investovat.
Stanjura je politik, ne ekonom, bude tedy do velké míry záležet na jeho výkonných náměstcích. Sám se vyjadřuje vždy přísně ideologicky – malý stát, nízké daně, všem podle zásluh, utahování opasků, bude-li to třeba.
Stanjurova kvadratura rozpočtového kruhu bude o to těžší, že si ji nová vláda předem ještě ztížila slibem, že nebude zvyšovat daně. Na druhé straně se ve snižování dluhu chce dostat jen na hranici maastrichtských kritérií, což v celkovém dluhu není problém žádný, neboť Česko má se svými 45 procenty HDP ještě patnáct procentních bodů rezervu. U podílu deficitu rozpočtu na HDP Stanjura potřebuje skočit z necelých sedmi procent na tři. Slíbil, že za čtyři roky to stihne.
Stanjura je pravou rukou Petra Fialy, ve sněmovně působí deset let a všechny své kroky bude koordinovat a strategicky vážit ruku v ruce s premiérem.
Je ale jasné, že šetřit se bát nebude. Už rozhodnutí o přepracování rozpočtu na příští roky znamená, že státní zaměstnanci včetně učitelů budou prvního čtvrt roku 2022 bez slíbeného zvýšení platů. Stanjura dál věří tomu, že nová vláda ušetří na výdajích sto miliard ročně, i když je to skoro nemožné i kvůli (kvazi)mandatorním výdajům, které tvoří téměř tři čtvrtiny státního rozpočtu. Navíc bude tlačit na to, aby se v celé státní správě zavedl princip zásluhovosti podle skutečné kvality práce.

MINISTERSTVO PRŮMYSLU A OBCHODU

Ministr: Jozef Síkela (54)
Vzdělání: inženýr ekonomie
Roční výdaje resortu: 51,5 miliardy Kč
Citováno z koaliční smlouvy: „Aktualizujeme státní energetickou koncepci tak, aby odpovídala závazkům a podmínkám ČR na evropském energetickém trhu … Green Deal je šance … Zavedeme administrativně jednoduchý systém zaměstnávání pracovníků ze zemí mimo EU.“

Investiční manažer Jozef Síkela naskočil do pomalu odbrzďovaného vládního vlaku jako náhradník za místopředsedu STAN

Věslava Michalika, který se nakonec vzdal ministerské nominace kvůli nejasnostem kolem svého rodinného podnikání. Síkela je dlouholetý přítel dalšího místopředsedy STAN a budoucího ministra školství Petra Gazdíka, s Michalikem se Síkela v byznysu také přímo obchodně setkal. Zkušenosti z vysokých pozic ve finanční skupině Erste Group chce nový ministr zhodnotit zejména na evropské půdě, kde se bude jednat o Zelené dohodě pro Evropu a energetické krizi.
Síkela slibuje moderní způsoby řízení a přemýšlení o inovativním fungování ekonomiky, což může posunout řadu jednání v zahraničí konečně tím správným směrem, ale může to zlepšit i administrativní vyplácení covidové pomoci. Jde o manažera evropského střihu, což se zcela jistě projeví i navenek. Kromě relativně populární agendy kolem zelené ekonomické politiky, která je evropským trendem, bude Síkela muset řešit i nepopulární věci. Jednou z nejsledovanějších agend bude zjednodušení vstupu cizích pracovníků, zejména z Ukrajiny, na český pracovní trh, bez nichž se tuzemská ekonomika nabírající sílu po covidu-19 už neobejde.

MINISTERSTVO DOPRAVY

Ministr: Martin Kupka (46)
Vzdělání: žurnalistika na FSV UK
Roční výdaje resortu: 115 miliard Kč
Citováno z koaliční smlouvy: „Z výstavby sítě vysokorychlostních tratí uděláme vládní prioritu … Prioritní dálniční stavby jsou Pražský okruh, D35 a dokončení D1 … Zaměříme se na systematické zvýšení počtu cestujících ve veřejné dopravě.“

Martin Kupka, další místopředseda ODS ve vládě, překvapivě nemluví na prvním místě o nových dálnicích a opravě zdevastovaných silnic, nýbrž o veřejné dopravě, především však o vysokorychlostních železničních tratích. Rychlostní železniční koridory podle Kupky nepomohou Česku jen v osobní dopravě mezinárodní, ale zrychlí i přesuny domácí. Modernizace železnic se jistě nestihne za čtyři roky, ale Kupka může být navždy tím ministrem, jenž celou věc znovu naplno odstartuje a výrazně posune dopředu.
Kupka jako ministr dopravy také slibuje Pražský okruh, posun v železničním spojení Prahy s Letištěm Václava Havla, ale chce se věnovat i opravám na regionálních tratích, kde se v posledních letech kumulovala řada nehod vlaků Českých drah. Vyladění systému „OneTicket“ je další malou, ale velmi potřebnou částí Kupkova programu. Stane-li se Kupka ministrem, plánuje digitalizaci kontroly všech důležitých staveb a tratí.
Jednou z věcí, kterou Kupka, ale ani jeho kolega Síkela nezmiňují, je to, jak bude využívat evropské peníze, jež Česko dostalo na postcovidovou pomoc z unijního Fondu obnovy.

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ A DIGITALIZACI

Ministr: Ivan Bartoš (41) Vzdělání: doktor informačních věd Roční výdaje resortu: 29,5 miliardy Kč Citováno z koaliční smlouvy: „Dokončíme realizaci zákona o právu na digitální služby … Zaměříme se na posílení kybernetické bezpečnosti … Posílíme pravomoci samospráv v oblasti územního plánování.“ Ministrem má být i předseda Pirátů Ivan Bartoš. Ministerstvo pro místní rozvoj považuje za centrum pro plán rozvoje menších měst a českého venkova, kde Bartoš chce využít své zkušenosti z komunální politiky. Ve stavební agendě slibuje nový stavební zákon, do programu se dostala i další úprava DPH na opravy a dostavbu bytů. Bartoš bude také ručit za velmi smělý slib koalice, že v posledním roce svého působení zajistí za evropské i české peníze výstavbu deseti tisíc nových bytů.
Letitou bytovou krizi nelze vyřešit hned, podobně jako nebudou za dva roky fungovat rychlé železnice. Bartoš jako ministr chce ale získat další miliardy na stavbu nových bytů přesunem peněz do Státního fondu na podporu investic, pomoct by chtěl také daňovými úlevami a podporami pro novou výstavbu.
Ivan Bartoš se bude starat i o agendu digitalizace, v níž je pirátský předseda a odborník na informační vědu jako doma, jak ukazuje příslušná, velmi odborně psaná pasáž v koaličním programu. Komunikace se státní správou by se podle něj měla konečně dát zvládnout od počítače či z mobilu, stát by se měl také více věnovat zabezpečení sítí a budování zajištěných sítí nových.

O autorovi: Petr Fischer, fischer@tydenikeuro.cz
Foto autor: ILUSTRACE: Jakub Adamů, Richard Cortés

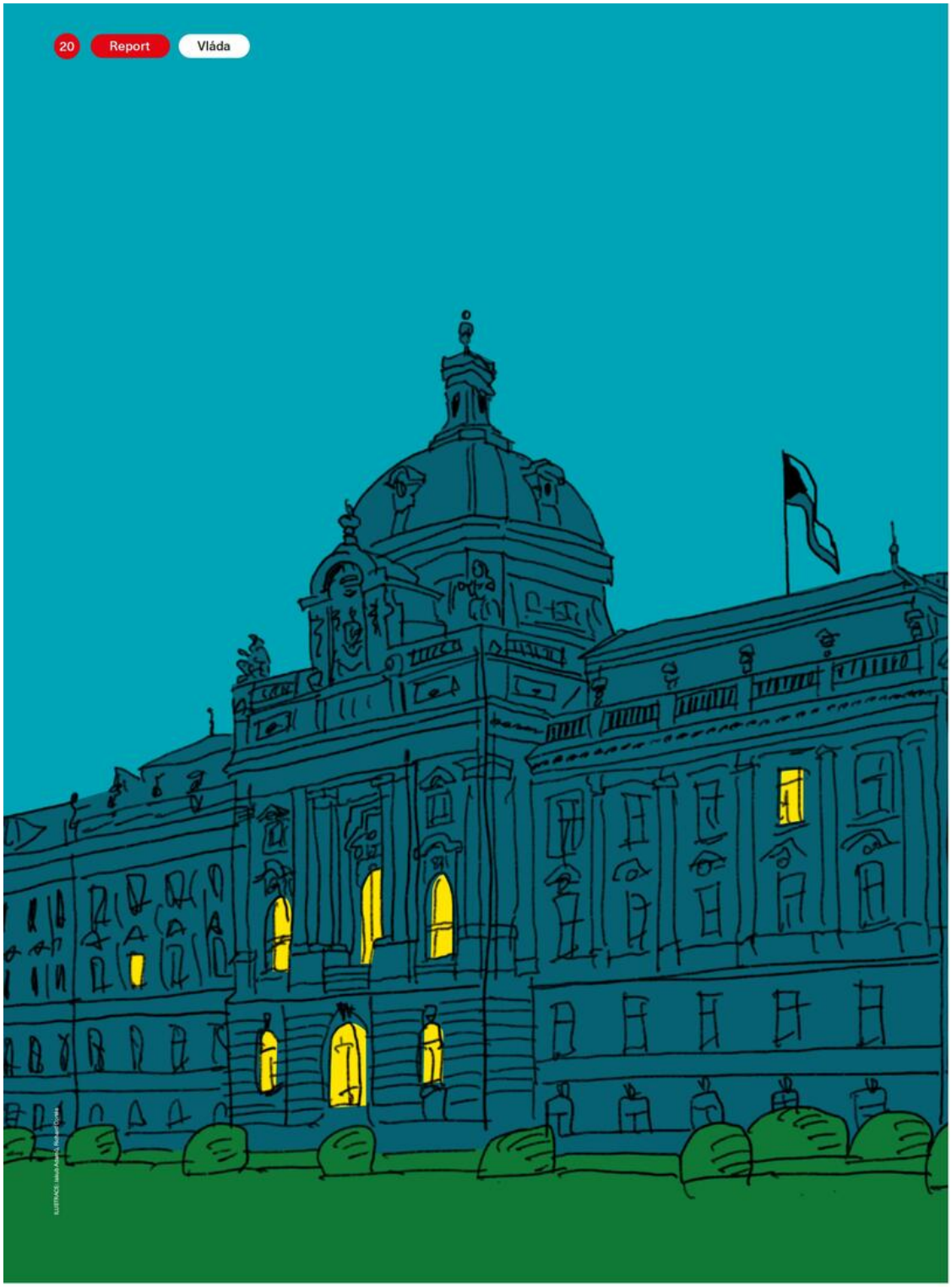

21
Plány
na čtyřletku
i déle
Je zřejmé, že ekonomičtí ministři
ve vládě Petra Fialy si pro svá funkční
období nekladou snadné cíle

Petr Fischer
fischer@tydenikeuro.cz

Máme nového premiéra Petra Fialu. Snad brzy Česko bude mít i novou vládu. Pětikoalice ODS, TOP 09, STAN, KDU-ČSL a Pirátů má sice koaliční smlouvu a složení kabinetu už celý měsíc, prezident Miloš Zeman byl však zatím schopen jmenovat pouze předsedu vlády. Kandidáti na ministry nyní procházejí „seriálem konzultačních schůzek" s hlavou státu, jak to Zeman nazval. V ústavě pro takový postup není žádná opora a hlava státu by měla i při jmenování ministrů jednat „bez průtahů a neodkladně", každopádně jmenování nové vlády se kvůli prezidentově rozmaru oddaluje minimálně do předposledního adventního týdne.

O vedení klíčových ekonomických ministerstev je nicméně jasno a nedá se očekávat, že by tyto budoucí šéfy důležitých resortů Zeman nějak zpochybňoval. Co tedy od nich očekávat? Jakou mají agendu? Kolik peněz budou ovládat? Co mohou změnit rychle a co naopak jen tak změnit nemohou? ●

MINISTERSTVO PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

Ministr: Marian Jurečka (40)
Vzdělání: zemědělský inženýr
Roční výdaje resortu: 714,4 miliardy Kč
Z toho mandatorní a kvazimandatorní výdaje: 94 procent
Citováno z koaliční smlouvy: „Realizujeme skutečnou důchodovou reformu, která nastaví stabilní systém férových důchodů … Rodina a její stabilita je důležitou hodnotou a pro vládu významnou prioritou."

Předseda lidovců Marian Jurečka ministerstvo práce a sociálních věcí úplně nechtěl. Jenže v jeho straně se nenašel nikdo, kdo by si na vedení MPSV věřil. Senátorka Šárka Jelínková post odmítla kvůli rodině, a tak ministerstvo přebírá Jurečka, který měl původně řídit resort zemědělství, jejž už vedl ve vládě Bohuslava Sobotky.

Ministerstvo práce a sociálních věcí je z hlediska státního rozpočtu nejnákladnější resort. Na výdajích spolkne bezmála 40 procent státního rozpočtu. Těch 715 miliard korun, které pod Jurečku spadají, ale sám ministr nemůže ovládat. Naprostá většina výdajů ministerstva – 94 procent – je dána zákonem, jsou tedy mandatorní, povinné, nebo kvazimandatorní jako mzdy zaměstnanců, kterých je přes 20 tisíc (MPSV je pátý největší veřejný zaměstnavatel v Česku). Ministrovi tak zbývá nějakých 40 miliard na šetření či nečekané výdaje a posuny. Řečeno s nadsázkou, takové ministerstvo by mohl řídit dobrý počítačový program či nepříliš rozvinutá umělá inteligence.

Budoucí ministr Jurečka proto veškerou svou snahu napře do zákonných úprav a musí začít hned, chce-li splnit svůj rozsáhlý plán z koaliční smlouvy, který by se dal shrnout slovy „podpoříme–rozšíříme". Jako lidovec chce dál podporovat rodiny a zvýhodňovat ty s více dětmi. Chce pomoct samoživitelkám a lidem, kteří se starají o postižené členy rodiny. Rodinám má pomoct už pružná pracovní doba a zkrácené pracovní úvazky.

Jeho hlavním úkolem tedy bude důchodová reforma. Je to po vyrovnání dluhů veřejných financí druhá priorita vlády. V Poslanecké sněmovně je Jurečka osm let, zná dobře legislativní procesy, umí vyjednávat. S parametry důchodové reformy by neměl mít problémy: v koaliční smlouvě víceméně odpovídají trojpilířové představě koalice Spolu: minimální důchod, zásluhový důchod, veřejné a soukromé připojištění. Reformu je však třeba nastavit a spočítat, klíč k úspěchu, tak jako ďábel, je v detailech. Jurečka se tu neobejde bez těsné spolupráce s ministrem financí Zbyňkem Stanjurou (ODS). Platí, že jak dobře bude spolupracovat tato dvojice, tak úspěšná bude finančně i vláda. ●

ILUSTRACE: Jakub Adamů, Richard Cordík

MINISTERSTVO FINANCÍ

Ministr: Zbyněk Stanjura (57)
Vzdělání: elektrotechnický inženýr
Roční výdaje resortu: 23 miliard Kč
Citováno z koaliční smlouvy: „V zájmu zdravých veřejných financí se zavazujeme k co nejrychlejšímu splnění maastrichtských kritérií … Zodpovědné hospodaření a ekonomický růst podpoříme předvídatelnou mírou investic."

První místopředseda ODS Zbyněk Stanjura bude mít v nové vládě nejtěžší úkol: připravit konsolidaci veřejných financí tak, aby ekonomika nebyla zatížena veřejným dluhem, ale dál šlapala. Musí šetřit, ale ne dusit a přitom na druhé straně rozvíjet a investovat.

Stanjura je politik, ne ekonom, bude tedy do velké míry záležet na jeho výkonných náměstcích. Sám se vyjadřuje vždy přísně ideologicky – malý stát, nízké daně, všem podle zásluh, utahování opasků, bude-li to třeba.

Stanjurova kvadratura rozpočtového kruhu bude o to těžší, že si ji nová vláda předem ještě ztížila slibem, že nebude zvyšovat daně. Na druhé straně se ve snižování dluhu chce dostat jen na hranici maastrichtských kritérií, což v celkovém dluhu není problém žádný, neboť Česko má se svými 45 procenty HDP ještě patnáct procentních bodů rezervu. U podílu deficitu rozpočtu na HDP Stanjura potřebuje skočit z necelých sedmi procent na tři. Slíbil, že za čtyři roky to stihne.

Stanjura je pravou rukou Petra Fialy, ve sněmovně působí deset let a všechny své kroky bude koordinovat a strategicky vážit ruku v ruce s premiérem. Je ale jasné, že šetřit se bát nebude. Už rozhodnutí o přepracování rozpočtu na příští roky znamená, že státní zaměstnanci včetně učitelů budou prvního čtvrt roku 2022 bez slíbeného zvýšení platů. Stanjura dál věří tomu, že nová vláda ušetří na výdajích sto miliard ročně, i když je to skoro nemožné i kvůli (kvazi)mandatorním výdajům, které tvoří téměř tři čtvrtiny státního rozpočtu. Navíc bude tlačit na to, aby se v celé státní správě zavedl princip zásluhovosti podle skutečné kvality práce. ●

MINISTERSTVO PRŮMYSLU A OBCHODU

Ministr: Jozef Síkela (54)
Vzdělání: inženýr ekonomie
Roční výdaje resortu: 51,5 miliardy Kč
Citováno z koaliční smlouvy: „Aktualizujeme státní energetickou koncepci tak, aby odpovídala závazkům a podmínkám ČR na evropském energetickém trhu ... Green Deal je šance ... Zavedeme administrativně jednoduchý systém zaměstnávání pracovníků ze zemí mimo EU."

Investiční manažer Jozef Síkela naskočil do pomalu odbrzďovaného vládního vlaku jako náhradník za místopředsedu STAN Věslava Michalika, který se nakonec vzdal ministerské nominace kvůli nejasnostem kolem svého rodinného podnikání. Síkela je dlouholetý přítel dalšího místopředsedy STAN a budoucího ministra školství Petra Gazdíka, s Michalikem se Síkela v byznysu také přímo obchodně setkal. Zkušenosti z vysokých pozic ve finanční skupině Erste Group chce nový ministr zhodnotit zejména na evropské půdě, kde se bude jednat o Zelené dohodě pro Evropu a energetické krizi.

Síkela slibuje moderní způsoby řízení a přemýšlení o inovativním fungování ekonomiky, což může posunout řadu jednání v zahraničí konečně tím správným směrem, ale může to zlepšit i administrativní vyplácení covidové pomoci. Jde o manažera evropského střihu, což se zcela jistě projeví i navenek. Kromě relativně populární agendy kolem zelené ekonomické politiky, která je evropským trendem, bude Síkela muset řešit i nepopulární věci. Jednou z nejsledovanějších agend bude zjednodušení vstupu cizích pracovníků, zejména z Ukrajiny, na český pracovní trh, bez nichž se tuzemská ekonomika nabírající sílu po covidu-19 už neobejde. ●

MINISTERSTVO DOPRAVY

Ministr: Martin Kupka (46)
Vzdělání: žurnalistika na FSV UK
Roční výdaje resortu: 115 miliard Kč
Citováno z koaliční smlouvy: „Z výstavby sítě vysokorychlostních tratí uděláme vládní prioritu ... Prioritní dálniční stavby jsou Pražský okruh, D35 a dokončení D1 ... Zaměříme se na systematické zvýšení počtu cestujících ve veřejné dopravě."

Martin Kupka, další místopředseda ODS ve vládě, překvapivě nemluví na prvním místě o nových dálnicích a opravě zdevastovaných silnic, nýbrž o veřejné dopravě, především však o vysokorychlostních železničních tratích. Rychlostní železniční koridory podle Kupky nepomohou Česku jen v osobní dopravě mezinárodní, ale zrychlí i přesuny domácí. Modernizace železnic se jistě nestihne za čtyři roky, ale Kupka může být navždy tím ministrem, jenž celou věc znovu naplno odstartuje a výrazně posune dopředu.

Kupka jako ministr dopravy také slibuje Pražský okruh, posun v železničním spojení Prahy s Letištěm Václava Havla, ale chce se věnovat i opravám na regionálních tratích, kde se v posledních letech kumulovala řada nehod vlaků Českých drah. Vyladění systému „OneTicket" je další malou, ale velmi potřebnou částí Kupkova programu. Stane-li se Kupka ministrem, plánuje digitalizaci kontroly všech důležitých staveb a tratí. Jednou z věcí, kterou Kupka, ale ani jeho kolega Síkela nezmiňují, je to, jak bude využívat evropské peníze, jež Česko dostalo na postcovidovou pomoc z unijního Fondu obnovy. ●

MINISTERSTVO PRO MÍSTNÍ ROZVOJ A DIGITALIZACI

Ministr: Ivan Bartoš (41)
Vzdělání: doktor informačních věd
Roční výdaje resortu: 29,5 miliardy Kč
Citováno z koaliční smlouvy: „Dokončíme realizaci zákona o právu na digitální služby ... Zaměříme se na posílení kybernetické bezpečnosti ... Posílíme pravomoci samospráv v oblasti územního plánování."

Ministrem má být i předseda Pirátů Ivan Bartoš. Ministerstvo pro místní rozvoj považuje za centrum pro plán rozvoje menších měst a českého venkova, kde Bartoš chce využít své zkušenosti z komunální politiky. Ve stavební agendě slibuje nový stavební zákon, do programu se dostala i další úprava DPH na opravy a dostavbu bytů. Bartoš bude také ručit za velmi smělý slib koalice, že v posledním roce svého působení zajistí za evropské i české peníze výstavbu deseti tisíc nových bytů.

Letitou bytovou krizi nelze vyřešit hned, podobně jako nebudou za dva roky fungovat rychlé železnice. Bartoš jako ministr chce ale získat další miliardy na stavbu nových bytů přesunem peněz do Státního fondu na podporu investic, pomoct by chtěl také daňovými úlevami a podporami pro novou výstavbu.

Ivan Bartoš se bude starat i o agendu digitalizace, v níž je pirátský předseda a odborník na informační vědu jako doma, jak ukazuje příslušná, velmi odborně psaná pasáž v koaličním programu. Komunikace se státní správou by se podle něj měla konečně dát zvládnout od počítače či z mobilu, stát by se měl také více věnovat zabezpečení sítí a budování zajištěných sítí nových. ●

ILUSTRACE: Jakub Adamů, Richard Cortés

Zpět

Prezidentské vyšachování Jana Lipavského

TISK, Datum: 06.12.2021, Zdroj: Euro, Strana: 54, Autor: Miloš Štěpař, Vytištěno: 15 781, Prodáno: 8 786, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 00:19, Čtenost: 24 990, Rubrika: Panorama/Komentář, AVE: 326 089,75 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Proč je současný pirátský kandidát na ministra zahraničí špatnou volbou

V politice i v životě je třeba udělat myšlenkovou zkratku, vměstnat argumenty do pár vět, jinak by se problém rozmočil do neuchopitelné kaše. Když hrajete šachy, myslíte na mnoho tahů dopředu, ale také respektujete nejen soupeřovy figury, ale i ty své – táhnout střelcem lze pouze diagonálně, věží v rovných řadách a král může sice všude, ale jen o jedno pole.
Mnoho politiků hraje šachy, nejen ty politické, ale i ty skutečné. Šachová hra je vynikající mentální trénink, naučí vás strategie a kombinace, posílí trpělivost a díky nim pochopíte, že pro úspěch celku je někdy třeba obětovat významnou figuru.
Netušíme, zda pirátští politici hrají šachy, ale pokud ano, tak je hrajou za A) excelentně, nebo za B) absolutně netuší, že politika je kromě jiného i inteligentní hra.

Scénář A

Nominace Jana Lipavského na post ministra zahraničí je skvělým tahem, protože Piráti dobře vědí, že je u protihráče, kterým je prezident Miloš Zeman, kandidátem nepřijatelným, a je tedy figurou, kterou je potřeba obětovat ve prospěch vlády jako celku,

méně problematických vztahů s Hradem a dalších cílů, jež jsou prozatím skryté.
Pokud Piráti a Petr Fiala takto uvažují, jedná se o skutečně promyšlený tah vhodný Magnuse Carlsena, který právě v těchto dnech v Dubaji obhajuje titul šachového krále. V tomto scénáři tedy vůbec nejde o prosazení Jana Lipavského, ale o to, co premiér a Piráti za obětování této figury získají. Už jenom fakt, že hradní vlk se nažere a nesourodá vláda zůstane celá, je skvělou remízou, půlbodem, který v součtu rozhoduje.

Scénář B

Pokud je nominace Jana Lipavského na ministra zahraničí naprosto vážně míněná, pak zde vidíme absolutní politický amatérismus, projev dětinské umíněnosti, který může skončit politickou krizí. A jak už dobře víme, v krizi se Miloš Zeman excituje do vysoce energetického stavu, v němž je neobyčejně silný a vládě dokáže zkomplikovat život.
Pokud však budou Piráti a předseda vlády trvat na Janu Lipavském, musíme jim doporučit web Lichess.org, kde se naučí základům šachů a naučí se předvídat komplikace.

At žije náš prezident a král

Vraťme se k pravděpodobnější variantě, tedy ke scénáři A. Vraťme se také v čase zpět, k jednomu malému výkřiku, který zazněl v první polovině 90. let na demonstraci republikánů Miroslava Sládka. Část jeho příznivců skandovala bizarní heslo: „Ať žije pan doktor Sládek, náš budoucí prezident a král.“ V této absurdní a vzájemně se vylučující větě tak komickým způsobem vystihli fakt, jak česká společnost vnímá roli hlavy státu – přestože je prezident, je tak trochu král.
U prezidenta se předpokládá krátkodobost a ostrá racionalita, u krále nekonečná kontinuita a uklidňující emoce. Postavení českého prezidenta je v rámci Evropy velkým specifikem, a přestože nemá sílu a moc jako v šachu věž a dáma, umí ovlivňovat celou politickou šachovnici.
Najít v rozsáhlé pirátské základně člověka, který by tak ideálně splňoval požadavky na odmítnutí a vyvolával až hněv u prezidenta/krále Zemana, muselo být náročné. Zde je šest argumentů, představujících základní šachové figury, které nám umožní pochopit, proč je Jan Lipavský nejen pro Miloše Zemana, ale i pro většinu české společnosti nepřijatelný.

1) Pěšec

Jan Lipavský ve sněmovních volbách propadl. Překroužkovali ho nejen voliči STAN, ale i kandidáti Pirátů a stal se až šestým náhradníkem. Střelil se do srdce vlastní zbraní, když před volbami vyčítal „absenci demokratického mandátu, o který se nemůže opřít“ tehdejšímu ministrovi zahraničí Tomáši Petříčkovi. Na svém blogu dokonce napsal, že v politice rozhoduje „síla osobnosti, což je kategorie, ve které Petříček zoufale prohrává“. Přesně z těchto důvodů by se neměl stát ministrem ani on.

2) Střelec

Jan Lipavský nemá ani zkušenosti, ani diplomatické schopnosti. Je rozdělujícím aktivistou, nikoli diplomatem zmírňujícím napětí. Deníku N například řekl, že nevyšle do Finska jako velvyslance Adama Vojtěcha a na Ukrajinu diplomata z prezidentské kanceláře Petra Pirunčíka. Oba ale již mají agrément přijímající země a k druhému jménu bývalý diplomat Petr Kolář uvedl, že „kdyby Pirunčík nebyl v prezidentské kanceláři, mohly být vztahy s Ukrajinou ještě horší“.

3) Kůň

Jan Lipavský nemá silný politický mandát, ale ani špičkové vzdělání. Je absolventem bakalářského studia na Institutu mezinárodních studií FSV UK, kde byla jeho závěrečná práce hodnocená nejhorším možným stupněm a v níž jeho vedoucí posudek uvedl slovy: „Autor bohužel svoji práci ani jednou nekonzultoval, je tedy pro mne velmi těžké psát posudek jako její vedoucí.“ Samozřejmě že není nutné hodnotit ministra pouze na základě formálního vzdělání, pokud by se ovšem uměl prokázat jinými úspěchy. Publikační činnost Jana Lipavského se v podstatě omezuje na články v aktivistickém Deníku Referendum a není známa žádná jeho vize nezávislého praktického směřování zahraniční politiky Česka. Pokud svého předchůdce Petříčka kritizoval na svém blogu slovy, že „má nejmenší kompetenci a zároveň nejslabší pozici od dob sametové revoluce“, bezpochyby mohl myslet i sebe.

4) Věž

Vzhledem k dřívějšímu servilnímu a zcela nediplomatickému českému přístupu k Rusku a Číně se dá očekávat, že jako šéfa diplomacie Lipavského obě velmoci budou jednoduše ignorovat. Souhlasíme s Janem Lipavským v tom, že před Čínou a Ruskem by si mělo Česko „narovnat páteř“, avšak diplomacie malé země se nedělá siláckými aktivistickými prohlášeními, protože to působí nejen nereálně, ale i směšně.

5) Dáma

Ještě směšnější je změna chování Jana Lipavského poté, co se dozvěděl, že by mohl být ministrem. A tak zatímco se koncem října fotografoval s ministrem zahraničí Tchaj-wanu, v polovině listopadu už zrušil svou potvrzenou účast na světovém kongresu Čínou pronásledovaných Ujgurů, protože říše středu se jen zle podívala.

6) Král

Jan Lipavský vůbec netuší, jak s nejcennější figurou na šachovnici české diplomacie vůbec pohybovat. Tou je specifický vztah české společnosti k Izraeli.
Záměrně zmiňuji vztah celé české společnosti, nikoli jen časově omezené vlády.
Silné pouto mezi Izraelem a Českem má své historické opodstatnění, dokonce lze tvrdit, že bez Židů by nevzniklo Česko(slovensko) a bez Česko(slovenska) by nebylo židovského státu. T. G. Masaryk měl díky své pozitivní roli v takzvané Hilsneriádě (proces s Židem Leopoldem Hilsnerem) otevřené dveře k významným americkým politikům židovského původu a ti zase otevírali další dveře až k prezidentu Wilsonovi, bez jehož podpory by náš samostatný stát nevznikl v podobě, jak jej známe. A kdyby nebylo naší významné zbrojní pomoci vznikajícímu Izraeli, je otázka, v jaké podobě by Izrael vznikl.

Bylo dobrým zvykem, zvláště v posledních třiceti letech samostatného Česka, tyto vztahy rozvíjet a nebylo překvapivé, že každý prezident měl nad diplomacií mezi těmito zeměmi pomyslný patronát. Jan Lipavský, pokud můžeme soudit podle jeho předchozích výroků, by tyto vazby narušil a sympatie by obrátil. Pirátská strana jako jediná například ve sněmovně odmítla 27. října 2020 označit Hizballáh za teroristické hnutí.
Miloš Zeman se změny v zahraniční politice oprávněně obává a v této situaci též využije nezpochybnitelnou skutečnost, že Izraeli straní nejen on, ale i naprostá většina české společnosti.

Rošáda

Trvat na Janu Lipavském znamená narušit vztah mezi vládou a prezidentem už od počátku. Vymlouvat se na jednotný postoj EU k Izraeli je také směšné, když v praxi vidíme pragmatismus například Francie nebo Německa ve vztahu k Rusku a Číně. A obávat se negativního postoje arabských zemí je také směšné, když vidíme, že velkými odběrateli izraelských zbraní jsou samotní arabští klienti.
Rošáda je v šachu zvláštní tah. Jde o tah krále, kterého se účastní i věž.
Cílem rošády je přesunout krále na bezpečnější pozici a zároveň zvýšit potenciál věže. Toto by měla vláda Petra Fialy udělat. Obětovat Jana Lipavského a udělat s Milošem Zemanem rošádu. Prezident by byl spokojený a vládě by se otevřely velké možnosti k manévrování. Česko by tak konečně po dlouhé době mělo funkční většinovou vládu a jako bonus relativně dobrý vztah s Hradem.

***

Pokud je nominace Jana Lipavského na post ministra zahraničí naprosto vážně míněná, pak zde vidíme absolutní politický amatérismus, projev dětinské umíněnosti, který může skončit politickou krizí.

O autorovi: Miloš Štěpař, stepar@tydenikeuro.cz
Foto autor: ILUSTRACE: Richard Cortés

Prezidentské vyšachování Jana Lipavského

Proč je současný pirátský kandidát na ministra zahraničí špatnou volbou

Miloš Štěpař
stepar@tydenikeuro.cz

V politice i v životě je třeba udělat myšlenkovou zkratku, vměstnat argumenty do pár vět, jinak by se problém rozmočil do neuchopitelné kaše. Když hrajete šachy, myslíte na mnoho tahů dopředu, ale také respektujete nejen soupeřovy figury, ale i ty své – táhnout střelcem lze pouze diagonálně, věží v rovných řadách a král může sice všude, ale jen o jedno pole. Mnoho politiků hraje šachy, nejen ty politické, ale i ty skutečné. Šachová hra je vynikající mentální trénink, naučí vás strategie a kombinace, posílí trpělivost a díky nim pochopíte, že pro úspěch celku je někdy třeba obětovat významnou figuru.

Netušíme, zda pirátští politici hrají šachy, ale pokud ano, tak je hrajou za A) excelentně, nebo za B) absolutně netuší, že politika je kromě jiného i inteligentní hra.

Scénář A

Nominace Jana Lipavského na post ministra zahraničí je skvělým tahem, protože Piráti dobře vědí, že je u protihráče, kterým je prezident Miloš Zeman, kandidátem nepřijatelným, a je tedy figurou, kterou je potřeba obětovat ve prospěch vlády jako celku, méně problematických vztahů s Hradem a dalších cílů, jež jsou prozatím skryté.

Pokud Piráti a Petr Fiala takto uvažují, jedná se o skutečně promyšlený tah vhodný Magnuse Carlsena, který právě v těchto dnech v Dubaji obhajuje titul šachového krále. V tomto scénáři tedy vůbec nejde o prosazení Jana Lipavského, ale o to, co premiér a Piráti za obětování této figury získají. Už jenom fakt, že hradní vlk se nažere a nesourodá vláda zůstane celá, je skvělou remízou, půlbodem, který v součtu rozhoduje.

Scénář B

Pokud je nominace Jana Lipavského na ministra zahraničí naprosto vážně míněná, pak zde vidíme absolutní politický amatérismus, projev dětinské umíněnosti, který může skončit politickou krizí. A jak už dobře víme, v krizi se Miloš Zeman excituje do vysoce energetického stavu, v němž je neobyčejně silný a vládě dokáže zkomplikovat život. Pokud však budou Piráti a předseda vlády trvat na Janu Lipavském, musíme jim doporučit web Lichess.org, kde se naučí základům šachů a naučí se předvídat komplikace.

At žije náš prezident a král

Vraťme se k pravděpodobnější variantě, tedy ke scénáři A. Vraťme se také v čase zpět, k jednomu malému výkřiku, který zazněl v první polovině 90. let na demonstraci republikánů Miroslava Sládka. Část jeho příznivců skandovala bizarní heslo: „Ať žije pan doktor Sládek, náš budoucí prezident a král." V této absurdní a vzájemně se vylučující větě tak komickým způsobem vystihli fakt, jak česká společnost vnímá roli hlavy státu – přestože je prezident, je tak trochu král.

U prezidenta se předpokládá krátkodobost a ostrá racionalita, u krále nekonečná kontinuita a uklidňující emoce. Postavení českého prezidenta je v rámci Evropy velkým specifikem, a přestože nemá sílu a moc jako v šachu věž a dáma, umí ovlivňovat celou politickou šachovnici.

Najít v rozsáhlé pirátské základně člověka, který by tak ideálně splňoval požadavky na odmítnutí a vyvolával až hněv u prezidenta/krále Zemana, muselo být náročné. Zde je šest argumentů, představujících základní šachové figury, které nám umožní pochopit, proč je Jan Lipavský nejen pro Miloše Zemana, ale i pro většinu české společnosti nepřijatelný.

1) Pěšec

Jan Lipavský ve sněmovních volbách propadl. Překroužkovali ho nejen voliči STAN, ale i kandidáti Pirátů a stal se až šestým náhradníkem. Střelil se do srdce vlastní zbraní, když před volbami vyčítal „absenci demokratického mandátu, o který se nemůže opřít" tehdejšímu ministrovi zahraničí Tomáši Petříčkovi. Na svém blogu dokonce napsal, že v politice rozhoduje „síla osobnosti, což je kategorie, ve které Petříček zoufale prohrává". Přesně z těchto důvodů by se neměl stát ministrem ani on.

ILUSTRACE: Richard Dvořák

2) Střelec
Jan Lipavský nemá ani zkušenosti, ani diplomatické schopnosti. Je rozdělujícím aktivistou, nikoli diplomatem zmírňujícím napětí. Deníku N například řekl, že nevyšle do Finska jako velvyslance Adama Vojtěcha a na Ukrajinu diplomata z prezidentské kanceláře Petra Pirunčíka. Oba ale již mají agrément přijímající země a k druhému jménu bývalý diplomat Petr Kolář uvedl, že „kdyby Pirunčík nebyl v prezidentské kanceláři, mohly být vztahy s Ukrajinou ještě horší".

3) Kůň
Jan Lipavský nemá silný politický mandát, ale ani špičkové vzdělání. Je absolventem bakalářského studia na Institutu mezinárodních studií FSV UK, kde byla jeho závěrečná práce hodnocená nejhorším možným stupněm a v níž jeho vedoucí posudek uvedl slovy: „Autor bohužel svoji práci ani jednou nekonzultoval, je tedy pro mne velmi těžké psát posudek jako její vedoucí." Samozřejmě že není nutné hodnotit ministra pouze na základě formálního vzdělání, pokud by se ovšem uměl prokázat jinými úspěchy. Publikační činnost Jana Lipavského se v podstatě omezuje na články v aktivistickém Deníku Referendum a není známa žádná jeho vize nezávislého praktického směřování zahraniční politiky Česka. Pokud svého předchůdce Petříčka kritizoval na svém blogu slovy, že „má nejmenší kompetenci a zároveň nejslabší pozici od dob sametové revoluce", bezpochyby mohl myslet i sebe.

4) Věž
Vzhledem k dřívějšímu servilnímu a zcela nediplomatickému českému přístupu k Rusku a Číně se dá očekávat, že jako šéfa diplomacie Lipavského obě velmoci budou jednoduše ignorovat. Souhlasíme s Janem Lipavským v tom, že před Čínou a Ruskem by si mělo Česko „narovnat páteř", avšak diplomacie malé země se nedělá siláckými aktivistickými prohlášeními, protože to působí nejen nereálně, ale i směšně.

5) Dáma
Ještě směšnější je změna chování Jana Lipavského poté, co se dozvěděl, že by mohl být ministrem. A tak zatímco se koncem října fotografoval s ministrem zahraničí Tchaj-wanu, v polovině listopadu už zrušil svou potvrzenou účast na světovém kongresu Čínou pronásledovaných Ujgurů, protože říše středu se jen zle podívala.

6) Král
Jan Lipavský vůbec netuší, jak s nejcennější figurou na šachovnici české diplomacie vůbec pohybovat. Tou je specifický vztah české společnosti k Izraeli. Záměrně zmiňuji vztah celé české společnosti, nikoli jen časově omezené vlády.

Silné pouto mezi Izraelem a Českem má své historické opodstatnění, dokonce lze tvrdit, že bez Židů by nevzniklo Česko(slovensko) a bez Česko(slovenska) by nebylo židovského státu. T. G. Masaryk měl díky své pozitivní roli v takzvané Hilsneriádě (proces s Židem Leopoldem Hilsnerem) otevřené dveře k významným americkým politikům židovského původu a ti zase otevírali další dveře až k prezidentu Wilsonovi, bez jehož podpory by náš samostatný stát nevznikl v podobě, jak jej známe. A kdyby nebylo naší významné zbrojní pomoci vznikajícímu Izraeli, je otázka, v jaké podobě by Izrael vznikl.

Bylo dobrým zvykem, zvláště v posledních třiceti letech samostatného Česka, tyto vztahy rozvíjet a nebylo překvapivé, že každý prezident měl nad diplomacií mezi těmito zeměmi pomyslný patronát. Jan Lipavský, pokud můžeme soudit podle jeho předchozích výroků, by tyto vazby narušil a sympatie by obrátil. Pirátská strana jako jediná například ve sněmovně odmítla 27. října 2020 označit Hizballáh za teroristické hnutí.

Miloš Zeman se změny v zahraniční politice oprávněně obává a v této situaci též využije nezpochybnitelnou skutečnost, že Izraeli straní nejen on, ale i naprostá většina české společnosti.

Rošáda
Trvat na Janu Lipavském znamená narušit vztah mezi vládou a prezidentem už od počátku. Vymlouvat se na jednotný postoj EU k Izraeli je také směšné, když v praxi vidíme pragmatismus například Francie nebo Německa ve vztahu k Rusku a Číně. A obávat se negativního postoje arabských zemí je také směšné, když vidíme, že velkými odběrateli izraelských zbraní jsou samotní arabští klienti.

Rošáda je v šachu zvláštní tah. Jde o tah krále, kterého se účastní i věž. Cílem rošády je přesunout krále na bezpečnější pozici a zároveň zvýšit potenciál věže. Toto by měla vláda Petra Fialy udělat. Obětovat Jana Lipavského a udělat s Milošem Zemanem rošádu. Prezident by byl spokojený a vládě by se otevřely velké možnosti k manévrování. Česko by tak konečně po dlouhé době mělo funkční většinovou vládu a jako bonus relativně dobrý vztah s Hradem. ●

Pokud je nominace Jana Lipavského na post ministra zahraničí naprosto vážně míněná, pak zde vidíme absolutní politický amatérismus, projev dětinské umíněnosti, který může skončit politickou krizí.

Zpět

Golfový klub v Benátkách nad Jizerou URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 06.12.2021, Zdroj: archicakes.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 00:39, RU / měsíc: 2 917, RU / den: 167, AVE: 2 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Zázemí golfového klubu je tématem ateliérové práce, která byla oceněna žlutou kartou v zimním semestru školního roku 2010-2011. Jejím hlavním motivem je 3D křivka zastřešení, vycházející ze zadaného pozemku již existujícího golfového hřiště.

Koncept tohoto návrhu vycházel z umístění a především z prostředí tohoto hřiště. Umístění klubovny je původní - přímo v návaznosti na hlavní příjezdovou cestu. Dominantním prvkem je střecha klubu a zrcadlící se střecha garáží, vytváří příjemný dojem a navádí člověka směrem k lesu. Z celé budovy je výhled na green a boxy na ubytování jsou s ním v kontaktu
Golfový klub se nachází v chráněné krajinné oblasti Traviny nedaleko Benátek nad Jizerou. Zadání bylo na stanovený pozemek golfového klubu umístit stavbu klubu a nahradit tak klub stávající. Celý koncept závisí na jeho zastřešení, resp. na tvaru střechy. Koncept vychází ze dvou zrcadlících se oblouků - střech, které vyzývají a otevírají cestu k lesu a zároveň na green. Pod těmito oblouky se skrývá budova klubu, která zároveň i vystupuje částí nad střechu a také bydlení pro golfisty, které je tvořeno 5 stejně velkými boxy. Dále je stejným tvarem zastřešeno parkoviště a cvičné odpaliště. V 1NP klubovny se nachází recepce, šatny, restaurace s terasou a její zázemí. Ve 2NP je VIP salonek a nad restaurací kavárna. Obě jsou s výhledem na hřiště. Nad střechou klubu jsou kanceláře a tzv. vyhlídka pro majitele, který má rozhled po celém hřišti.
Budova klubu je navržena jako kombinovaný systém. Nosné stěny i sloupy jsou ze železobetonu. Použity jsou zde předsazené skleněné pláště. Budova je jinak obložena cortenovými deskami, boxy na bydlení taktéž. Každý box má víceúčelovou zatemňovací okenici, kterou lze využít též jako bariéru a ochranu soukromí na malé terase u každého boxu.Celý pozemek je rovinný. Parter je vyřešen s ohledem na funkčnost a ponechání co nejvíce zeleně. Jsou zde vysazeny nové stromy a keře. Dále je navrženo jezírko, přes které vede lávka a terasy restaurace až na patting green.
Česká republika (Česko)
FSv ČVUT v Praze
Benátky nad Jizerou

Zpět

Fotbal v televizi URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 06.12.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 14:51, RU / den: 5 530, AVE: 4 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Slavia v Berlíně a s MB, Sparta s Bröndby a s Bohemkou Plzeň s Libercem, Bayern-Barca, Real-Atlético Madrid!

Prosinec 6, 2021
Už v týdnu jsou od úterka do čtvrtka na pořadu zápasy posledního 6. kola základních skupin Ligy mistrů (Premier Sport 2, NOVA Sport 3 a NOVA Sport 4), Evropské ligy (ČT Sport a Sport 1, Sport 2) a Evropské konferenční ligy (Sport 1 a Sport 2) – mj. Sparta- Bröndby Kodaň (Sport 1, čtvrtek, 18.45), Union Berlín – Slavia (ČT Sport, čtvrtek, 21.00) a Kluž – Jablonec (Sport 2, čtvrtek, 18.45).
Druhý prosincový víkend pokračuje česká Fortuna:liga (O2 TV Sport, O2 TV Fotbal) 1 8. kolem (mj. Hradec Králové -S lovácko – sobota, 15.00, Plzeň – Liberec – sobota, 18.00, Slavia-Mladá Boleslav – neděle, 15.00 a S parta – Bohemians 1905 – neděle, 18.00).
Hraje se opět anglická Premier League a druhá anglická liga (Premier Sport 1. Premier Sport 2, Arena Sport) první a druhá německá bundesliga, italská Serie A) a španělská La Liga (mj. Real Madrid-Atlético Madrid – neděle, 20.45, vše NOVA Sport 3 a NOVA Sport 4), francouzská Ligue a Ligue 2 (NOVA Sport 1, NOVA Sport 2), turecká Süperliga (Sport 1 a Sport 2), nizozemská Eredivisie, rakouská bundesliga a portugalská liga (vše Arena Sport 1 a Arena Sport 2).
Finálovým duelem vrcholí americká MLS (FC New York City – Portland Timbers, sobota – 21.00, NOVA Sport 2).
Pokračuje i slovenská Fortuna liga (NOVA Sport 1 a slovenská TV Dajto) a skotská Premiership (Premier Sport 1).
PONDĚLÍ 6. PROSINCE 2021
18.00: Upoutávka na utkání 6. kola základních skupin Evropské a Evropské konferenční ligy – Sport 2.
18.25 (výkop 18.30): FC Empoli – Udinese Calcio (utkání 16. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
20.00: Tiki – Taka 17 (fotbalová show po 17. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.40 (výkop 20.45): Cagliari Calcio – FC Turín (utkání 16. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
20.40 (výkop 20.45): Chamois Niortais – FC Toulouse (utkání 17. kola druhé francouzské ligy/Ligue 2) – NOVA Sport 2.
20.55 (výkop 21.00): FC Everton – FC Arsenal (utkání 15. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): FC Getafe – Athletic Bilbao (utkání 16. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
20.55 (21.00): FC Boreham Wood – FC St. Albans City (utkání 2. kola Anglického poháru/FA Cup) – NOVA Sport 1.

ÚTERÝ 7. PROSINCE 2021
9.00: Tiki – Taka 17 (fotbalová show po 17. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport. O2 TV Fotbal ve 14.00 hodin.
14.00: FC Paris Saint-Germain – Club Bruggy (utkání 6. kola základních skupin juniorské Ligy mistrů) – UEFA.tv.
15.55 (výkop 16.00): Real Madrid – Inter Milán (utkání 6. kola základních skupin juniorské Ligy mistrů) – NOVA Sport 3, UEFA.tv.
18.15 (výkop 18.45): RB Lipsko – Manchester City (utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 3.
18.15 (výkop 18.45): FC Paris Saint-Germain – Club Bruggy (utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů)) – NOVA Sport 4.
20.20 (výkop 21.00): AC Milán – FC Liverpool (utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů)) – Premier Sport 2.
20.55 (výkop 21.00): FC Porto – Atlético Madrid (utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 3.
20.55 (výkop 21.00): Real Madrid – Inter Milán (utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů a sestřih ostatních úterních utkání) – NOVA Sport 4.
23.00: Sestřih úterních utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů – ČT Sport.
23.15: Sestřih úterních utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů – Premier Sport 2.
3.40: Upoutávka na utkání 6. kola základních skupin Evropské a Evropské konferenční ligy – ČT Sport.

STŘEDA 8. PROSINCE 2021
12.15: Sestřih úterních utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů – NOVA Sport 3.
14.00: FC Red Bull Salcburk – FC Sevilla (utkání 6. kola základních skupin juniorské Ligy mistrů) – UEFA.tv.
16.00: Manchester United – BSC Young Boys Bern (utkání 6. kola základních skupin juniorské Ligy mistrů) – UEFA.tv.
18.15 (výkop 18.45): Juventus Turín – Malmö FF (utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 3.
18.40 (výkop 18.45): Zenit Petrohrad – FC Chelsea (utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 4.
20.20 (výkop 21.00): Atalanta Bergamo – FC Villarreal (utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů)) – Premier Sport 2.
20.55 (výkop 21.00): Manchester United – BSC Young Boys Bern (utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů) – NOVA Sport 3.
20.55 (výkop 21.00): Bayern Mnichov – FC Barcelona (utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů a sestřih ostatních středečních utkání) – NOVA Sport 4. Polská TVP 1 ve 20.55 hodin.

23.00: Sestřih středečních utkání
6. kola základních skupin Ligy mistrů – ČT Sport.
23.15: Sestřih středečních utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů – Premier Sport 2.

ČTVRTEK 9. PROSINCE 2021
12.30: Sestřih úterních a středečních utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů – NOVA Sport 3. NOVA Sport 4 repríza v 17.00 hodin.
13.00: Sestřih středečních utkání 6. kola základních skupin Ligy mistrů – ČT Sport.
17.00: Upoutávka na utkání 6. kola základních skupin Evropské a Evropské konferenční ligy – Sport 1.
18.00 (výkop 18.45): Sparta Praha – Bröndby Kodaň IF (utkání 6. kola základních skupin Evropské ligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 23.45 hodin.
18.20 (výkop 18.45): SK Sturm Graz/Štýrský Hradec – AS Monako (utkání 6. kola základních skupin Evropské ligy) – rakouská ORF 1.
18.30 (výkop 18.45): CFR Kluž – FK Jablonec (utkání 6. kola základních skupin Evropské konferenční ligy) – Sport 2. Sport 1 záznam v 0.45 hodin.
20.40 (výkop 21.00): 1. FC Union Berlín – Slavia Praha (utkání 6. kola základních skupin Evropské konferenční ligy) – ČT Sport. Záznam ve 3.15 hodin. Sport 2 v pátek v 19.00 hodin.
20.40 (výkop 21.00): FC Kodaň – ŠK Slovan Bratislava (utkání 6. kola základních skupin Evropské konferenční ligy) – slovenská RTVS 2 (Dvojka). Sport 1 záznam v pátek ve 21.30 hodin.
20.45 (výkop 21.00): Tottenham Hotspur – FC Stade Rennes (utkání 6. kola základních skupin Evropské ligy) – Sport 1. Sport 2 záznam v 1.45 hodin.
20.45 (výkop 21.00): FC West Ham United – Dinamo Záhřeb (utkání 6. kola základních skupin Evropské ligy) – Sport 2. Sport 1

záznam ve 3.00 hodin.
23.15: Sestřih čtvrtečních utkání 6. kola základních skupin Evropské ligy a Evropské konferenční ligy – Sport 1.

PÁTEK 10. PROSINCE
2021
16.40 (výkop 17.00): FC Spartak Trnava – MFK Zemplín Michalovce (utkání 18. kola slovenské Fortuna:ligy) – NOVA Sport 1.
18.25 (výkop 18.30): FC Schalke 04 – 1. FC Norimberk (utkání 17. kola druhé německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
20.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 18. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 23.00 hodin.
20.25 (výkop 20.30): 1. FC Kolín nad Rýnem – FC Augsburg (utkání 15. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
20.55 (výkop 21.00): FC Brentford – FC Watford (utkání 16. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): RCD Mallorca – Celta Vigo (utkání 17. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 4.
20.55 (výkop 21.00): FC Nantes – RC Lens (utkání 18. kola francouzské Ligue – NOVA Sport 1.
SOBOTA 11. PROSINCE 2021
13.25 (výkop 13.30): Manchester City – FC Wolverhampton Wanderers (utkání 1 6. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1. Premier Sport 2 záznam v 18.00 hodin.
13.25 (výkop 13.30): SC Paderborn 07 – SV Darmstadt 98 (utkání 17. kola druhé německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
14.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 18. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal.
14.30 (výkop 15.00): FC Hradec Králové – 1. FC Slovácko (utkání 1 8. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Fotbal záznam v neděli v 9.00 hodin, O2 TV Sport v neděli v 11.30 hodin.
14.30 (výkop 15.00): FK Pardubice – Baník Ostrava, Fastav Zlín – MFK Karviná (utkání 1 8. kola české ligy/Fortuna: ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam ve 21.00 a ve 23.00 hodin.
14.55 (výkop 15.00): AC Le Havre – AC Ajaccio (utkání 18. kola druhé francouzské ligy/Ligue 2) – NOVA Sport 2. Záznam v 1.55 hodin.
15.25 (výkop 15.30): Bayern Mnichov – 1. FSV Mainz/Mohuč 05 (utkání 1 5. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
15.25 (výkop 15.30): VfL Bochum – Borussia Dortmund (utkání 15. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4. NOVA Sport 3 záznam ve 23.00 hodin.
15.55 (výkop 16.00): FC Chelsea – FC L eeds United (utkání 1 6. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1. Premier Sport 2 záznam ve 20.00 hodin.
15.55 (výkop 16.00): FC Liverpool – FC Aston Villa (utkání 1 6. kola anglické Premier League) – Premier Sport 2. Premier Sport 1 záznam ve 22.25 hodin.
16.00: FC West Bromwich Albion – FC Reading (utkání 22. kola druhé anglické ligy/Championship) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 22.30 hodin.
16.55 (výkop 17.00): Stade Brestois – HSC Montpellier (utkání 18. kola francouzské Ligue 1) NOVA Sport 2.
17.00: FC Red Bull Salcburk – WSG Swarowski Tirol (utkání 18. kola rakouské bundesligy) – Arena Sport 2.
17.00: Antalyaspor – Trabzonspor (utkání 16. kola turecké Süperligy) – Sport 1.
17.20 (výkop 18.00): Viktoria Plzeň – Sl ovan Liberec (utkání 1 8. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam v neděli v 9.00 hodin, O2 TV Fotbal v neděli ve 12.00 hodin.
17.55 (výkop 18.00): FC Venezia/Benátky – Juventus Turín (utkání 17. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
18.25 (výkop 18.30): VfL Wolfsburg – VfB Stuttgart (utkání 15. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
18.25 (výkop 18.30): FC Norwich City – Manchester United (utkání 1 6. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1. Premier Sport 2 záznam ve 23.00 hodin.
20.20: Fortuna:liga Highlights (sestřih sobotních utkání 1 8. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.30 (záznam, výkop 16.00): FC Arsenal – FC Southampton (utkání 16. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
20.40 (výkop 20.45): Udinese Calcio – AC Milán (utkání 1 7. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
20.55 (výkop 21.00): Athletic Bilbao – FC Sevilla (utkání 17. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
21.00 : FC New York City – Portland Timbers (f i nálové utkání play off americké MLS – NOVA Sport 2.
21.30: CP Sporting Lisabon – FC Boavista Porto (utkání 14. kola Liga Portugal) – Arena Sport 1.
NEDĚLE 12. PROSINCE 2021
12.25 (výkop 12.30): FC Turín – FC Boloňa (utkání 17. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
12.55 (výkop 13.00): OSC Lille – Olympique Lyon (utkání 18. kola francouzské Ligue 1 – NOVA Sport 2. NOVA Sport 1 záznam v 1.05 hodin.
12.55 (výkop 13.00): FC Heart of Midlothian – FC Glasgow Rangers (utkání 18. kola skotské Premiership) – Premier Sport 1.
13.55 (výkop 14.00): FC Villarreal – Rayo Vallecano (utkání 17. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
14.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 18. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal.
14.30 (výkop 15.00): Slavia Praha – FK Mladá Boleslav (utkání 18. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam v pondělí ve 14.30 hodin, O2 TV Fotbal v pondělí ve 21.30 hodin.
14.30 (výkop 15.00): FK Jablonec – FK Teplice, Dynamo České Budějovice – Sigma Olomouc (utkání 18. kola české ligy/Fortuna: ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam ve 21.00 a ve 23.00 hodin.
14.30: FC Groningen – Feyenoord Rotterdam (utkání 16. kola nizozemské Erdedivisie) – Arena Sport 1.
14.55 (výkop 15.00): FC Brighton nad Hove Albion – Tottenham Hotspur (utkání 16. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
14.55 (výkop 15.00): FC Burnley – FC West Ham United (utkání 16. kola anglické Premier League) – Premier Sport 2.
14.55 (výkop 15.00): Hellas Verona – Atalanta Bergamo (utkání 17. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
14.55 (výkop 15.00): FC Stade Rennes – OGC Nice (utkání 18. kola francouzské Ligue 1 – NOVA Sport 2.
16.10 (výkop 16.15): CA Osasuna Pamplona – FC Barcelona (utkání 17. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
16.30 (výkop 17.00): ŠK Slovan Bratislava – FC DAC 1904 Dunajská Streda (utkání 18. kola slovenské Fortuna:ligy) – slovenská TV Dajto.
16.45: Ajax Amsterdam – AZ Alkmaar (utkání 16. kola nizozemské Erdedivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 22.00 hodin.
16.55 (výkop 17.00): Racing Štrasburk – Olympique Marseille (utkání 18. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 1.
17.00: Besiktas Istanbul – Kayserispor (utkání 16. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 2.00 hodin.
17.20 (výkop 18.00): Sparta Praha – Bohemians Praha 1905 (utkání 18. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam v pondělí v 9.00 hodin, O2 TV Fotbal v pondělí v 18.00 hodin.
17.25 (výkop 17.30): FC Crystal Palace – FC Everton (utkání 16. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.

17.25 (výkop 17.30): Eintracht Frankfurt nad Mohanem – Bayer 04 Leverkusen (utkání 15. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.
18.15 (výkop 18.00): SSC Neapol – FC Empoli (utkání 17. kola italské Serie A) – NOVA Sport 3.
19.00: FC Famalicao – SL Benfica Lisabon (utkání 14. kola Liga Portugal) – Arena Sport 1.
20.00: NEC Nijmegen – PSV Eindhoven (utkání 16. kola nizozemské Erdedivisie) – Arena Sport 2.
20.20: Fortuna:liga Highlights (sestřih nedělních utkání 18. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.40 (výkop 20.45): Inter Milán – Cagliari Calcio (utkání 17. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
20.40 (výkop 20.45): FC Paris Saint-Germain – AS Monako (utkání 18. kola francouzské Ligue 1) – NOVA Sport 1.
20.40 (výkop 20.45): Real Madrid – Atlético Madrid (utkání 17. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
21.30: FC Porto – SC Braga (utkání 14. kola Liga Portugal) – Arena Sport 1.
22.00: Dohráno (zpravodajství z 18. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 4.25 hodin.
PONDĚLÍ 13. PROSINCE 2021
8.35: Dohráno (zpravodajství z 18. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.
11.00: Fortuna:liga Highlights (sestřih sobotních utkání 18. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 22.00 hodin.
11.30: Fortuna:liga Highlights (sestřih nedělních utkání 18. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 22.30 hodin.
12.00: Los osmifinále Ligy mistrů z Nyonu – Premier Sport 2.
13.00: Los play off Evropské ligy z Nyonu – Sport 1.
14.00: Los play off Evropské konferenční ligy z Nyonu – Sport 1, ČT Sport.
16.00: Sivasspor – Galatasaray Istanbul (utkání 16. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 21.45 hodin.
18.30: Gaziantep – Fenerbahce Istanbul (utkání 16. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam ve 23.45 hodin.
20.00: Tiki – Taka 18 (fotbalová show po 18. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.40 (výkop 20.45): AS Řím – Spezia Calcio (utkání 17. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
20.55 (výkop 21.00): FC Cádiz – FC Granada (utkání 17. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.

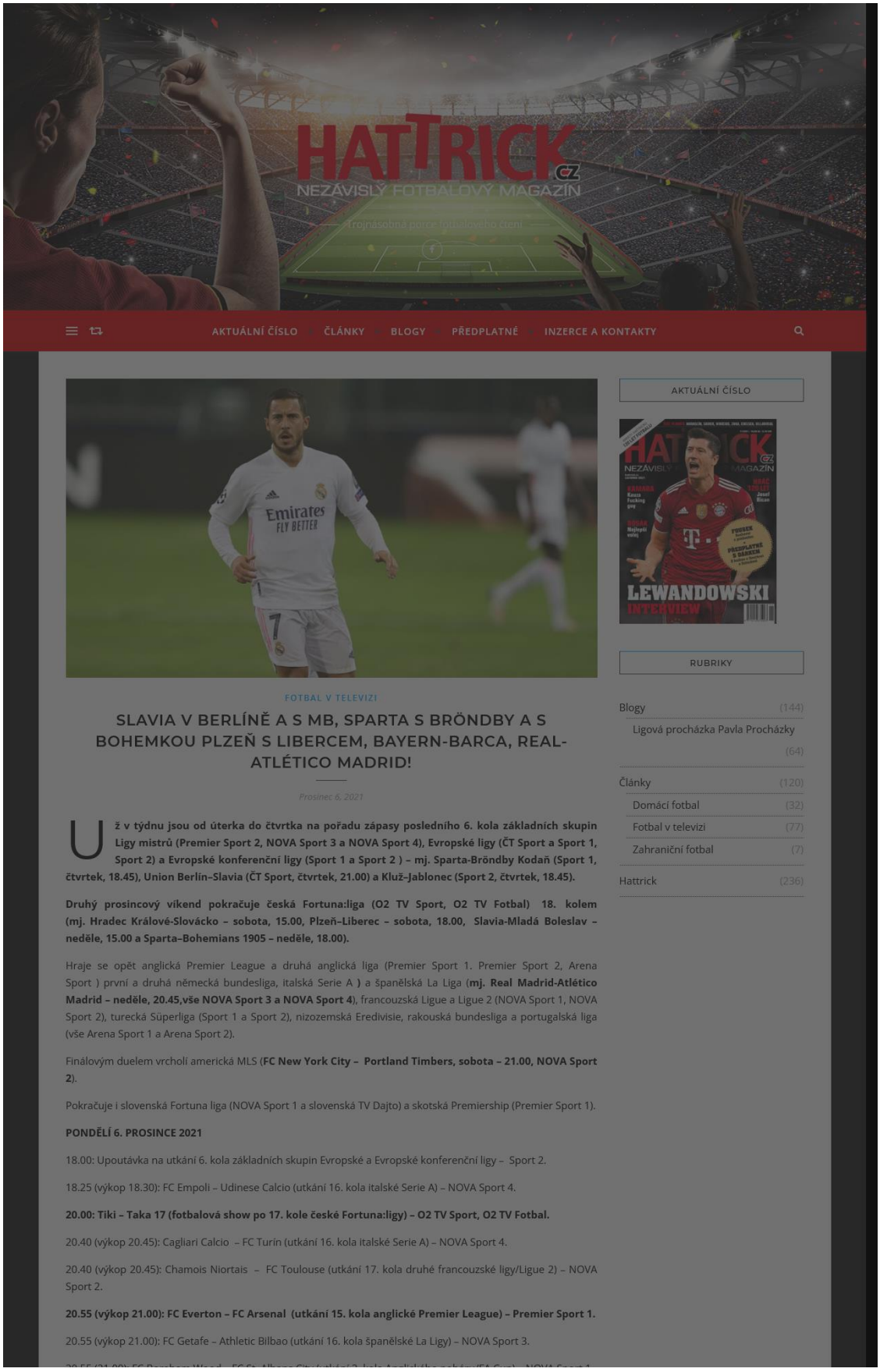

Zpět

Lidmila Kábrtová: Zajímá mě mikrokosmos, který máme v sobě a do něhož ty druhé obvykle nepouštíme URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 06.12.2021, Zdroj: literarky.cz, Autor: Ilona Socorová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 16:03, RU / den: 4 680, AVE: 8 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Od dětství ji bavilo psát a první novinový článek jí vyšel již ve dvanácti letech. Její cesta tak vedla k novinařině, kterou krátce po škole dělala, jenomže zjistila, že ji baví nejen psát, ale také řadu aktivit i vymýšlet a následně realizovat, a tak se rozhodla pro public relations. Posledních pět let působí Lidmila Kábrtová v PR oddělení na Fakultě stavební ČVUT. Coby spisovatelka se poprvé představila v roce 2013 knihou Koho vypijou lišky. Pak vyšla další – Místa ve tmě a letos Čekání na spoušť. Je také autorkou několika rozhlasových her v projektu Minutové hry. A psaní je pro ni, jak sama přiznává, určitý způsob existence.
Pocházíte z vesnice u Náchoda, kde jste vyrůstala s mladší sestrou. Svoje první „mini“ příběhy jste začala psát již v osmi letech. Co vás ještě v té době bavilo?
Byla jsem venkovské dítě, což v první řadě znamenalo nejdřív pomoct doma. U domu byl velký sad, spousty ovocných stromů, pěstovala se zelenina. Chovali jsme králíky, slepice, kozu, prase. Bylo potřeba obracet seno, sbírat popadaná jablka, čistit kurník a mnoho dalšího. Prostě všechno, co bylo nutné. Bylo automatické, že děti pomáhaly. Na to další byl čas až potom. Kromě psaní jsem si hodně rychle našla i čtení – tedy knihovnu. Nejdřív tu u nás na vsi, kde jsem svědomitě přečetla Raise i Jiráska, a potom tu v Náchodě. Tam byl výběr širší a pro mě jako dítě podstatně zajímavější. Kromě toho jsem chodila i na kroužek výtvarky. Sice jsem docela rychle zjistila, že kreslit neumím, ale asi právě díky těm hodinám mám ráda výtvarné umění.
Dočetla jsem se, že touha psát vás přivedla ke studiu žurnalistiky. Pak jste řadu let působila jako novinářka a publikovala v různých časopisech.
První článek v novinách mi vyšel ve dvanácti letech a psala jsem i dál, takže studium novinařiny z toho tak nějak přirozeně vyplynulo. Nakonec jsem se ale čisté žurnalistice věnovala jen krátce po vysoké škole, protože jsem zjistila, že mě baví nejen psát, ale řadu aktivit i vymýšlet a následně realizovat. Takže jsem se rozhodla pro public relations.
Teď pracujete v PR odděleni na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Jak jste se dostala ke stavebnímu oboru?
Velkou náhodou. Před lety jsem pracovala ve velké PR agentuře, psala jsem o potravinách, kosmetice, zdraví a o spoustě dalších věcí. A jednou přišel na jednání ředitel firmy, která vyráběla stavební materiál. Hledal někoho, kdo by uměl pracovat s technickými listy výrobků, aby z toho vznikla zajímavá informace pro média. Tak jsem to zkusila. A následně jsem zjistila, že mě práce s techniky a psaní o technologiích baví a zajímá, takže pak přibyly další firmy ze stavební oblasti. A před pěti lety jsem přešla přímo na Fakultu stavební ČVUT.
Touha spřádat příběhy vás nepřešla, nejdřív jste přispívala na web pribehynapadesatslov.cz, díky tomu vyšla v roce 2013 vaše první knížka, experimentální próza složená z minipříběhů Koho vypijou lišky. Kniha volně provázaných povídek Místa ve tmě vám vynesla Výroční cenu Nadace Českého literárního fondu a v roce 2021 vám vyšel povídkový román Čekání na spoušť.
Připravujete něco nového?
Námět mám už hodně dlouho. Vlastně jsem ho měla ještě dřív, než jsem začala psát Čekání na spoušť. Ale uvedu k tomu jen to, že příběh se bude prolínat ve dvou časech, podrobnosti si nechám pro sebe.

O čem ráda píšete a kde nacházíte inspiraci?
Zajímají mě zlomové momenty, mikrokosmos, který máme v sobě a do něhož ty druhé obvykle nepouštíme. Okamžiky, kdy se rozhodujeme, proč a jak se rozhodujeme. Vnitřní a niterné věci, které jsou často spouštěčem toho vnějšího… A inspirace, nehledám ji. Prostě jsou to vjemy, které určitým způsobem samovolně přicházejí a čas od času se v hlavě propojí a samy si řeknou o zpracování.
Jste také autorkou několika rozhlasových her v projektu Minutové hry a hra pro děti a mládež
Šedivák vám vynesla Čestné uznání v soutěži Českého rozhlasu o nejlepší rozhlasovou hru. Co vás přivedlo k psaní rozhlasových her?
U obojího jsem si řekla, že to zkusím. V případě minutových her to byla výzva, jestli do tak krátkého času dokážu vtěsnat příběh. A Šedivák byl můj první pokus napsat příběh pro děti a zároveň zvládnout klasický scénář, protože příběh tu je nutné odvíjet jinými cestami, než jak je to při psaní knihy. Prakticky vše musí přejít do přímé řeči, je třeba myslet i na zvuky, vykreslení prostředí pro posluchače.
V jednom rozhovoru jste řekla: „Věty se mi skládají v hlavě a já je musím jen zapsat…“
Tak to někdy mívám. Tři čtyři věty, někdy krátký odstavec. Utkvělá myšlenka, která se mě pustí teprve až v momentu, kdy ji napíšu.

Čím je pro vás psaní a co vás na psaní nejvíce baví?
Psaní je pro mě určitý způsob existence, víc jsem nad tím nikdy neměla potřebu uvažovat. Vždy to byla samozřejmá součást mě samé. A co mě nejvíc baví? Asi bych měla říct proces tvoření, ale u mě to je spíš proces hledání. Ví se, že mám ráda přesné informace, terminologii a pokud popisuju třeba nějakou profesi nebo práci, hledám podrobnosti, detaily, zajímavosti. Tohle je pro mě asi ta největší výzva, ponořit se do naprosto neznámé oblasti a snažit se v ní aspoň trochu vyznat, i když nakonec z toho, co najdu, použiju v knize jen minimum…
Jaká jste čtenářka? Máte oblíbený žánr nebo autora? Zaujala vás v poslední době nějaká knížka, kterou byste doporučila k přečtení?
Čtenářka jsem čím dál netrpělivější. Už nedočítám knihy, s kterými jsem se z nějakého důvodu čtenářsky nepotkala. O to víc se chci kochat těmi dalšími. Žádný žánr oblíbený nemám, stačí mi, že je to dobrý text a pro mě zajímavý příběh. Z letošních knih mě zaujala třeba Tohle město, tahle řeka od Martiny Leierové, Alena Mornštajnová a její Listopád, z překladů pak třeba Piranesi od Suzanny Clarkové, kterou skvěle přeložil Viktor Janiš. Z loňských bych určitě doporučila Vrány Petry Dvořákové.

A jak ráda trávíte chvíle volna?
Knihy, kino, divadlo, cesty, výlety, zahrada, je toho mnoho… Nebo jen tak lenošit. I to umím.
Lidmila Kábrtová se narodila se v roce 1971 v Náchodě. Vystudovala žurnalistiku na Fakultě sociálních věd UK v Praze a marketingové komunikace na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Pracuje v oddělení PR a marketingu na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Napsala knihy Koho vypijou lišky (2013), Místa ve tmě
(2018), Čekání na spoušť (2021). Je autorkou několik rozhlasových her v projektu Minutové hry pro ČRo Vltava. Je držitelkou Výroční ceny Nadace Českého literárního fondu (za knihu Místa ve tmě) a čestného uznání v soutěži Českého rozhlasu o nejlepší rozhlasovou hru Radio Drama za hru Šedivák (autor v kategorii Původní rozhlasová hra pro děti a mládež). S rodinou žije nedaleko Nymburka.

LIST PRO KRITICKÉ MYŠLENÍ
Literární noviny

Lidmila Kábrtová: Zajímá mě mikrokosmos, který máme v sobě a do něhož ty druhé obvykle nepouštíme

Lidmila Kábrtová. Foto Iiona Socorová

Napsal Veronika Pechová
Kategorie: Literatura
Zveřejněno: 6. 12. 2021 15:17

Česká literatura Rozhovor

Od dětství ji bavilo psát a první novinový článek jí vyšel již ve dvanácti letech. Její cesta tak vedla k novinařině, kterou krátce po škole dělala, jenomže zjistila, že ji baví nejen psát, ale také řadu aktivit i vymýšlet a následně realizovat, a tak se rozhodla pro public relations. Posledních pět let působí Lidmila Kábrtová v PR oddělení na Fakultě stavební ČVUT. Coby spisovatelka se poprvé představila v roce 2013 knihou *Koho vypijou lišky*. Pak vyšla další – *Místa ve tmě* a letos *Čekání na spoušť*. Je také autorkou několika rozhlasových her v projektu *Minutové hry*. A psaní je pro ni, jak sama přiznává, určitý způsob existence.

Pocházíte z vesnice u Náchoda, kde jste vyrůstala s mladší sestrou. Svoje první „mini" příběhy jste začala psát již v osmi letech. Co vás ještě v té době bavilo?

Byla jsem venkovské dítě, což v první řadě znamenalo nejdřív pomoct doma. U domu byl velký sad, spousty ovocných stromů, pěstovala se zelenina. Chovali jsme králíky, slepice, kozu, prase. Bylo potřeba obracet seno, sbírat popadaná jablka, čistit kurník a mnoho dalšího. Prostě všechno, co bylo nutné. Bylo automatické, že děti pomáhaly. Na to další byl čas až potom. Kromě psaní jsem si hodně rychle našla i čtení – tedy knihovnu. Nejdřív tu u nás na vsi, kde jsem svědomitě přečetla Raise i Jiráska, a potom tu v Náchodě. Tam byl výběr širší a pro mě jako dítě podstatně zajímavější. Kromě toho jsem chodila i na kroužek výtvarky. Sice jsem docela rychle zjistila, že kreslit neumím, ale asi právě díky těm hodinám mám ráda výtvarné umění.

Dočetla jsem se, že touha psát vás přivedla ke studiu žurnalistiky. Pak jste řadu let působila jako novinářka a publikovala v různých časopisech.

První článek v novinách mi vyšel ve dvanácti letech a psala jsem i dál, takže studium novinařiny z toho tak nějak přirozeně vyplynulo. Nakonec jsem se ale čisté žurnalistice věnovala jen krátce po vysoké škole, protože jsem zjistila, že mě baví nejen psát, ale řadu aktivit i vymýšlet a následně realizovat. Takže jsem se rozhodla pro public relations.

Teď pracujete v PR oddělení na Fakultě stavební ČVUT v Praze. Jak jste se dostala ke stavebnímu oboru?

Velkou náhodou. Před lety jsem pracovala ve velké PR agentuře, psala jsem o potravinách, kosmetice, zdraví a o spoustě dalších věcí. A jednou přišel na jednání ředitel firmy, která vyráběla stavební materiál. Hledal někoho, kdo by uměl pracovat s technickými listy výrobků, aby z toho vznikla zajímavá informace pro média. Tak jsem to zkusila. A následně jsem zjistila, že mě práce s techniky a psaní o

ZAUJALO VÁS

Košer je košer. V Olomouci začínají v pondělí Dny židovské kultury

Villa Pellé chystá velkou retrospektivu k nedožitým devadesátinám Radka Pilaře

Výstava fotografií Pavla Diase v Domě U Černé Matky Boží připomíná 80. výročí zahájení židovských transportů

Fotografie Fridy Kahlo objevené v roce 2003 jsou poprvé představeny v Praze

Nuda a šeď normalizace i touha po vybočení. Kniha fotografií Petra Zatloukala rozšiřuje edici Olomoučtí fotografové

Zpět

Kalousek má plán. Někdy stačí být druhý nejvyšší URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 06.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Petr Kamberský, Lidové noviny, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 16:51, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Názory, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

Dříve peklo zmrzne, než se v Česku stane katolický kněz prezidentem, stálo na tomto místě před lety, kdy o svých ambicích přemýšlel Tomáš Halík. Když teď začal svou pre-prezidentskou kampaň Miroslav Kalousek, mohli bychom tehdejší bonmot posunout: Dřív bude Andrej Babiš svatořečen, než se pan Kalousek stane prezidentem.

Nenechme se zmást, když starý lišák říká, že své plány teprve „zvažuje“. Ano, zvažuje, ale už hodně dlouho. A když dnes vypráví novinářům, že jakýkoli příští prezident by měl mít „poměrně dobré politické zkušenosti, dobrou znalost institucí, jejich vzájemných vazeb, brzd a pojistek. Také aby měl dobrou znalost praktického politického života“, definuje tím rámec, do něhož nejlépe padne on sám.

Zájemců o Hrad přibývá. Pekarová by chtěla společného kandidáta pětikoalice, bude to Kalousek?

Nicméně k tomu všemu je potřeba ještě taková maličkost, jako je získání hlasů od většiny voličů. A to je pro Kalouska, dlouhé roky nejneoblíbenějšího politika, nepřekročitelná překážka. Zakladatel a předseda TOP 09 má různé nectnosti, ale naivita či intelektuální nedostatečnost mezi ně rozhodně nepatří. Ví, že pro většinu národa je nepřijatelný.

Ví, že za prezidenta chtějí místní někoho méně konfrontačního. Ví velmi dobře, jak dopadl jeho politický kumpán Mirek Topolánek – ten, ač nikdy coby premiér nebyl tak neoblíben jako jeho ministr financí, získal v prezidentské volbě pěkná 4,3 procenta hlasů. Tak proč by někdo tak mazaný a zkušený běžel hlavou proti zdi?

Právě proto, že je mazaný a zkušený. Má jiný plán. Prezidentská kampaň dává adeptům neuvěřitelný prostor zdarma, kandidáti jsou náhle vidět všude. A kde je dnes Jiří Drahoš, Pavel Fischer, či Marek Hilšer? Ano, v Senátu, kam díky prezidentské kampani prošli zcela hladce. A to udělá Kalousek: prezidentem se nestane, ale dříve či později bude – ve správně vybraném, nejlépe pražském okrsku – zvolen do Senátu, kde bude své kolegy převyšovat o tři hlavy. A až se bude volit předseda, kdo ví, kdo se nakonec stane nikoli prezidentem, ale druhým nejvyšším ústavním činitelem...

Foto:
Andrej Babiš a Miroslav Kalousek se zdraví v úvodu debaty, kterou uspořádal Politologický klub Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. (19.4.2017)
Dan Materna, MAFRA

NÁZORY

Kalousek má plán. Někdy stačí být druhý nejvyšší

NÁZOR

Dříve peklo zmrzne, než se v Česku stane katolický kněz prezidentem, stálo na tomto místě před lety, kdy o svých ambicích přemýšlel Tomáš Halík. Když teď začal svou pre-prezidentskou kampaň Miroslav Kalousek, mohli bychom tehdejší bonmot posunout: Dřív bude Andrej Babiš svatořečen, než se pan Kalousek stane prezidentem.

Petr Kamberský 6. prosince 2021 16:12

3 příspěvky

Nenechme se zmást, když starý lišák říká, že své plány teprve „zvažuje". Ano, zvažuje, ale už hodně dlouho. A když dnes vypráví novinářům, že jakýkoli příští prezident by měl mít „poměrně dobré politické zkušenosti, dobrou znalost institucí, jejich vzájemných vazeb, brzd a pojistek. Také aby měl dobrou znalost praktického politického života", definuje tím rámec, do něhož nejlépe padne on sám.

Zájemců o Hrad přibývá. Pekarová by chtěla společného kandidáta pětikoalice, bude to Kalousek?

Nicméně k tomu všemu je potřeba ještě taková maličkost, jako je získání hlasů od většiny voličů. A to je pro Kalouska, dlouhé roky nejneoblíbenějšího politika, nepřekročitelná překážka. Zakladatel a předseda TOP 09 má různé nectnosti, ale naivita či intelektuální nedostatečnost mezi ně rozhodně nepatří. Ví, že pro většinu národa je nepřijatelný.

Ví, že za prezidenta chtějí místní někoho méně konfrontačního. Ví velmi dobře, jak dopadl jeho politický kumpán Mirek Topolánek – ten, ač nikdy coby premiér nebyl tak neoblíben jako jeho ministr financí, získal v prezidentské volbě pěkná 4,3 procenta hlasů. Tak proč by někdo tak mazaný a zkušený běžel hlavou proti zdi?

Právě proto, že je mazaný a zkušený. Má jiný plán. Prezidentská kampaň dává adeptům neuvěřitelný prostor zdarma, kandidáti jsou náhle vidět všude. A kde je dnes Jiří Drahoš, Pavel Fischer, či Marek Hilšer? Ano, v Senátu, kam díky prezidentské kampani prošli zcela hladce. A to udělá Kalousek: prezidentem se nestane, ale dříve či později bude – ve správně vybraném, nejlépe pražském okrsku – zvolen do Senátu, kde bude své kolegy převyšovat o tři hlavy. A až se bude volit předseda, kdo ví, kdo se nakonec stane nikoli prezidentem, ale druhým nejvyšším ústavním činitelem...

Autor: Petr Kamberský

Zpět

Schůzky prezidenta Zemana s kandidáty na budoucí ministry

TV, Datum: 06.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 8, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 06.12.2021 21:39, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 357 070,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Reynolds KORANTENG, moderátor
Už druhý týden pokračují schůzky prezidenta Miloše Zemana s kandidáty na ministry. Dnes kvůli izolaci opět za plexisklem mluvil s kandidátem na ministra dopravy Martinem Kupkou a odpoledne do Lán dorazila i možná ministryně pro vědu a výzkum Helena Langšádlová.

Háta SASSMANOVÁ, redaktorka
Už druhý týden se ministři v Lánech střídají jako apoštolové na Orloji. Dnes přišla řada na kandidáty od K a L, tedy na Martina Kupku a Helenu Langšádlovou.

Martin KUPKA, místopředseda strany, kandidát na ministra dopravy /ODS/
Mám za sebou krátké setkání s panem prezidentem, které mělo velmi věcný průběh. Klíčové je opravdu postoupit v dostavbě dálniční sítě v České republice a zároveň připravit vysokorychlostní trati.

Háta SASSMANOVÁ, redaktorka
Jeho cílem je postavit až 40 km dálnic ročně.

Josef MLEJNEK, politolog, FSV UK
Dlouhá léta jsme svědky toho, že každý nový ministr dopravy vždy na začátku svého funkčního období slibuje kilometry nových dálnic a rychlostních tratí. Možná kdybychom to sečetli, tak už by ty imaginární dálnice obkroužily celou zeměkouli.

Háta SASSMANOVÁ, redaktorka
Helena Langšádlová z TOP 09 mluvila s prezidentem hlavně o využití vědy a výzkumu v České republice. Řeč přišla ale i na přeshraniční spolupráci.

Helena LANGŠÁDLOVÁ, kandidátka na ministryni pro vědu, výzkum a inovace /TOP 09/
Pan prezident má dobré vztahy s Izraelem. Já tedy také, takže doufám, že se nám podaří ještě více využít vlastně dobrých vztahů mezi Českou republikou a Izraelem k posílení té oblasti vědy a výzkumu.

Háta SASSMANOVÁ, redaktorka
Prezident Miloš Zeman za sebou má rozhovory s celkem 10 ministerskými kandidáty. Schůzky by měly skončit tento pátek. Zítra by na Lánský zámek měli dorazit kandidát na ministra zemědělství Zdeněk Nekula z KDU-ČSL a také možný budoucí ministr zahraničí Jan Lipavský z Pirátů. Jenže právě on je podle spekulací tím členem budoucí vlády, se kterým má Zeman problém. Háta Sassmannová, televize Nova.

Obalko odhalilo tři dimenze obalu

TISK, Datum: 07.12.2021, Zdroj: ZBOŽÍ & PRODEJ, Strana: 8, Autor: Stanislav D. Břeň, Vytištěno: 11 400, Prodáno: 63, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 00:22, Rubrika: Kongres, AVE: 170 083,81 Kč, Země: Česko

Po pandemické odmlce, kdy se kongres Obalko uskutečnil pouze on-line, navštívilo devátý ročník 420 obalových profesionálů. Přednášející a diskutující největšího českého a slovenského obalového kongresu se shodli na tom, že navzdory trendu udržitelnosti nelze slevovat z ostatních požadavků kladených na obaly. V rámci Balení v akci mohli účastníci navštívit společnosti Thimm pack'n'display, Canpack a Plzeňský Prazdroj.

Po dlouhém pandemickém období bez kongresů naživo se opět setkala obalová komunita. Příležitostí k tomu byl kongres Obalko 9, který se uskutečnil ve dnech 14. a 15. října v Aquapalace Hotelu Prague. Celkem 420 účastníků diskutovalo o aktuálních problémech a výzvách spojených s obalovým průmyslem. Hlavní motto kongresu bylo Tři dimenze obalu. „Je několik důležitých funkcí obalu, ale vypíchli jsme tři, které v současnosti mnoho firem pokládá za naprosto klíčové – ochrana, marketing a cirkularita. V podstatě ve všech přednáškách nebo panelových diskusích byly tyto tři dimenze obalu přítomné," říká Jeffrey Osterroth, generální ředitel pořádající společnosti Atoz Group. 3D pojetí bylo umocněno trojdimenzionální grafikou, všudypřítomnými 3D brýlemi nebo simulátory virtuální reality ve večerní části programu. Součástí kongresových dnů byly ceremonie Obal roku, Obalový Business Mixer a Balení v akci.

Den ve víru obalů

Hlavní konferenční program odstartoval Ladislav Špaček. Mistr etikety se tentokrát zaměřil na jiné etikety, než na jaké jsou obaloví profesionálové zvyklí, totiž náš osobní obal. Velmi přesvědčivě a zároveň vtipně předestřel fakta o tom, jak nás lidé vnímají při osobním jednání, jak můžeme budovat vztahy typu win-win a proč ztrácíme klienty. Mnohé je spojeno s naší schopností kultivovaného společenského vystupování.
Následovala prezentace, která byla takříkajíc zásahem na komoru. Přední obalový odborník a někdejší předseda německého obalového institutu Thomas Reiner se pustil do klíčového tématu současnosti – udržitelnosti. Obalový průmysl čelí obrovským výzvám, které souvisejí s ekologickou udržitelností. Na příkladu konkrétních firem Thomas Reiner ukázal, že někteří jsou při přechodu na udržitelnější obaly hodně daleko, ale některé firmy stojí teprve na začátku. Nutnost značných změn v následujících letech bude celý průmysl tlačit k velkým investicím a inovacím. Přednášející však připomněl, že stále existuje velké množství nevyřešených problémů – technických, technologických, legislativních, společenských i ekonomických. Stejně tak nelze ztratit ze zřetele nutnou balanci všech funkcí obalu.
V panelové diskusi nazvané Tři dimenze obalu sdíleli informace a své názory Petr Chvojka (Rohlik Group), Jannis Samaras (Kofola ČeskoSlovensko), Martin Jahoda (Emco), Pavla Cihlářová (GS1 Czech Republic), Ivo Benda (Greiner Packaging Slušovice) a Martin Hejl (Thimm pack'n'display). Jádrem diskuse byla debata o vyváženosti různých funkcí obalů. Diskutující se shodli na tom, že navzdory potřebě velkých změn na obalovém trhu nelze rezignovat na to, proč tu obaly vlastně jsou. Mají především chránit a zajistit bezpečný transport. Zástupci jednotlivých společností také uvedli konkrétní příklady svých

obalových inovací.
Po uplynutí dopoledního programu byla i letos zařazena networkingová platforma BizPack. Uskutečnilo se několik desítek předem připravených schůzek mezi potenciálními obchodními partnery. Jsou koncipovány jako krátká, přibližně desetiminutová setkání, během nichž si mohou obě strany sdělit základní informace a poznat, zda má smysl navázat hlubší obchodní jednání.
Odpoledne si účastníci mohli vybrat, které téma je jim bližší: technologie a transport nebo marketing a design – podle toho pak volili účast na jednom ze dvou takto nazvaných workshopů. Technologická sekce zahrnovala příspěvky z oblasti digitální výroby etiket (Jaroslav Vidra, Litograf; Peter Lauko, Tomáš Kugler, oba Konica Minolta), blockchainu (Petr Čermák, Blockchain Connect Czech Alliance) nebo automatizované přípravy tiskových dat (Dana Kilárska, Purgina; Anton Puškár, M & P). Závěr workshopu patřil panelové diskusi o paletovém trhu, kdy debatovali Pavel Pánek (Budějovický Budvar), Tomáš Körner (Geis CZ) a Milan Kovařík (Zemský výbor Epal pro ČR a SR).
Marketingová sekce zahrnovala několik tematicky pestrých příspěvků na téma nynější obalové revoluce v FMCG (Gabriela Kobesová, Danone), vývoje POS/POP materiálů po covidové krizi (Petr Šimek, Andrea Vozníková, oba POPAI CE), digitální tiskové a výsekové technologie (Martin Muzikář, Thimm pack'n'display; Radi Uzunov, Jan Becher Pernod Ricard), connected packagingu (Jenny Stanley, Appetite Creative) nebo greenwashingu (Petra Koudelková, FSV UK).

Udržitelnost vybízí k diskusi

Megatrendem současnosti je udržitelnost, a proto se na tuto problematiku zaměřila společná odpolední část kongresu. Odstartovala ji diskuse nazvaná Svět se mění a obaly s ním, které se účastnili zástupci firem, jež jsou na trhu dlouhé desítky let. V debatě, kterou řídil Petr Šikýř (Eko-Kom), prezentovali své názory na minulý vývoj obalového trhu a současné a budoucí výzvy Jiří N. Salamánek (efko cz), Petr Kopáček (Danone) a Pavel Hampejs (Unilever ČR).
V následující případové studii se účastníci seznámili s výsledky testu papírových lahví v reálných podmínkách. Obalovou inovaci pro rostlinné nápoje AdeZ od společnosti Coca-Cola Company prezentoval Szilárd Vargyas (Kifli.hu, součást skupiny Rohlik Group). Další vystoupení patřilo také nápojům a papíru. Na programu však bylo pivo a inovativní skupinový obal pro multipacky pivních plechovek. Řešení představili Michal Matys (Pivovar Svijany), Jiří Andrš (Pivovar Clock) a Jan Kaprhál (Smurfit Kappa).
Pozornost mezi příznivci i odpůrci zálohování PET lahví a plechovek bezpochyby vzbudila Lucia Morvai, zástupkyně Správca zálohového systému. Na Slovensku se rozhodli připojit k přibližně desítce evropských zemí a zavádějí zálohovací systém, který je ve svých cílech, recyklačních i osvětových, velmi ambiciózní a startuje již v lednu 2022. Systém se pochopitelně dotkne mnoha společností, které působí v Česku i na Slovensku. Jednou z nich je Kofola ČeskoSlovensko a právě „náčelník" této nápojářské skupiny Jannis Samaras navázal s příspěvkem Udržitelnost je o hledání cest. Naznačil přístup Kofoly k udržitelnosti, prezentoval výsledky LCA spojené s obalovým portfoliem Kofoly a nastínil (po)kroky firmy na poli udržitelnosti (využití rPET, široké nasazení vratných obalů, projekt Cirkulka a další).

Ceremonie i neformální 3D večírek

Závěr prvního kongresového dne patřil dvěma společenským událostem. Nejdříve se uskutečnila ceremonie Obal roku, která představuje slavnostní předání cen této jediné certifikované obalové soutěže v Česku. Pořádá ji Obalový institut Syba (obalroku.cz) a výsledky soutěže byly prezentovány například v časopise Svět balení 112/2021. Během přibližně hodinové ceremonie si trofeje a diplomy převzaly desítky designérů, konstruktérů a majitelů inovativních firem.
Po důstojné ceremonii navázal už uvolněný večírek Obalového Business Mixeru. Za líbivých a k tanci vybízejících melodií živé kapely ochutnávali účastníci kulinářské speciality, vína či koktejly a neformálně debatovali se stávajícími nebo novými obchodními partnery. V duchu letošního „3D kongresu" bylo možné také vyzkoušet svět ve virtuální realitě.
Obalko je nejen odborný program, ale také praxe ve firmách. Druhý den se proto zájemci vydali do Všetat, aby si prohlédli digitální továrnu nejen na výrobu lepenky. Několik desítek účastníků mohlo nahlédnout do zákulisí výroby a získat detailní informace o tom, jak funguje závod společnosti Thimm pack'n'display. Představena byla například nová platforma pos4you. Celou továrnu charakterizuje vysoký stupeň automatizace, robotizace a digitalizace. Návštěvníci si také „sáhli" na nový zvlňovací stroj i zařízení na zpracování vlnité lepenky s digitálním laserovým výsekem.
Příznivci moderních provozů měli šanci ještě 20. října, kdy účastníci kongresu vyrazili do nového závodu na výrobu nápojových plechovek ve Stříbře. Po prohlídce společnosti Canpack následovala prohlídka Plzeňského Prazdroje.

stanislav.bren@atoz.cz Kongres se zaměřil na klíčové funkce obalu: ochrana, marketing a cirkularita.

Příští kongres Obalko se uskuteční ve dnech 13.–14. října 2022 opět v Aquapalace Hotelu Prague.

Diskutujte a kontaktujte nás na sociálních sítích:

stanislav.bren@atoz.cz

Foto popis: Vše o kongresu najdete na www.obalko.cz

Obalko odhalilo tři dimenze obalu

Po pandemické odmlce, kdy se kongres Obalko uskutečnil pouze on-line, navštívilo devátý ročník 420 obalových profesionálů. Přednášející a diskutující největšího českého a slovenského obalového kongresu se shodli na tom, že navzdory trendu udržitelnosti nelze slevovat z ostatních požadavků kladených na obaly. V rámci Balení v akci mohli účastníci navštívit společnosti Thimm pack'n'display, Canpack a Plzeňský Prazdroj.

Stanislav D. Břeň, stanislav.bren@atoz.cz

Po dlouhém pandemickém období bez kongresů naživo se opět setkala obalová komunita. Příležitostí k tomu byl kongres Obalko 9, který se uskutečnil ve dnech 14. a 15. října v Aquapalace Hotelu Prague. Celkem 420 účastníků diskutovalo o aktuálních problémech a výzvách spojených s obalovým průmyslem. Hlavní motto kongresu bylo Tři dimenze obalu. „Je několik důležitých funkcí obalu, ale vypíchli jsme tři, které v současnosti mnoho firem pokládá za naprosto klíčové – ochrana, marketing a cirkularita. V podstatě ve všech přednáškách nebo panelových diskusích byly tyto tři dimenze obalu přítomné," říká Jeffrey Osterroth, generální ředitel pořádající společnosti Atoz Group. 3D pojetí bylo umocněno trojdimenzionální grafikou, všudypřítomnými 3D brýlemi nebo simulátory virtuální reality ve večerní části programu. Součástí kongresových dnů byly ceremonie Obal roku, Obalový Business Mixer a Balení v akci.

Den ve víru obalů

Hlavní konferenční program odstartoval Ladislav Špaček. Mistr etikety se tentokrát zaměřil na jiné etikety, než na jaké jsou obaloví profesionálové zvyklí, totiž náš osobní obal. Velmi přesvědčivě a zároveň vtipně předestřel fakta o tom, jak nás lidé vnímají při osobním jednání, jak můžeme budovat vztahy typu win-win a proč ztrácíme klienty. Mnohé je spojeno s naší schopností kultivovaného společenského vystupování.

Následovala prezentace, která byla takříkajíc zásahem na komoru. Přední obalový odborník a někdejší předseda německého obalového institutu Thomas Reiner se pustil do klíčového tématu současnosti – udržitelnosti. Obalový průmysl čelí obrovským výzvám, které souvisejí s ekologickou udržitelností. Na příkladu konkrétních firem Thomas Reiner ukázal, že někteří jsou při přechodu na udržitelnější obaly hodně daleko, ale některé firmy stojí teprve na začátku. Nutnost značných změn v následujících letech bude celý průmysl tlačit k velkým investicím a inovacím. Přednášející však

připomněl, že stále existuje velké množství nevyřešených problémů – technických, technologických, legislativních, společenských i ekonomických. Stejně tak nelze ztratit ze zřetele nutnou balanci všech funkcí obalu.

V panelové diskusi nazvané Tři dimenze obalu sdíleli informace a své názory Petr Chvojka (Rohlik Group), Jannis Samaras (Kofola ČeskoSlovensko), Martin Jahoda (Emco), Pavla Cihlářová (GS1 Czech Republic), Ivo Benda (Greiner Packaging Slušovice) a Martin Hejl (Thimm pack'n'display). Jádrem diskuse byla debata o vyváženosti různých funkcí obalů. Diskutující se shodli na tom, že navzdory potřebě velkých změn na obalovém trhu nelze rezignovat na to, proč tu obaly vlastně jsou. Mají především chránit a zajistit bezpečný transport. Zástupci jednotlivých společností také uvedli konkrétní příklady svých obalových inovací.

Kongres se zaměřil na klíčové funkce obalu: ochrana, marketing a cirkularita.

Po uplynutí dopoledního programu byla i letos zařazena networkingová platforma BizPack. Uskutečnilo se několik desítek předem připravených schůzek mezi potenciálními obchodními partnery. Jsou koncipovány jako krátká, přibližně desetiminutová setkání, během nichž si mohou obě strany sdělit základní informace a poznat, zda má smysl navázat hlubší obchodní jednání.

Odpoledne si účastníci mohli vybrat, které téma je jim bližší: technologie a transport nebo marketing a design – podle toho pak volili účast na jednom ze dvou takto nazvaných workshopů. Technologická sekce zahrnovala příspěvky z oblasti digitální výroby etiket (Jaroslav Vidra, Litograf; Peter Lauko, Tomáš Kugler, oba Konica Minolta), blockchainu (Petr Čermák, Blockchain Connect I Czech Alliance) nebo automatizované přípravy tiskových dat (Dana Kilárska, Purgina; Anton Puškár, M & P). Závěr workshopu patřil panelové diskusi o paletovém trhu, kdy debatovali Pavel Pánek (Budějovický Budvar), Tomáš Körner (Geis CZ) a Milan Kovařík (Zemský výbor Epal pro ČR a SR).

Marketingová sekce zahrnovala několik tematicky pestrých příspěvků na téma nynější obalové revoluce v FMCG (Gabriela Kobesová, Danone), vývoje POS/POP materiálů po covidové krizi (Petr Šimek, Andrea Vozníková, oba POPAI CE), digitální tiskové a výsekové technologie (Martin Muzikář, Thimm pack'n'display; Radi Uzunov, Jan Becher Pernod Ricard), connected packagingu (Jenny Stanley, Appetite Creative) nebo greenwashingu (Petra Koudelková, FSV UK).

Udržitelnost vybízí k diskusi

Megatrendem současnosti je udržitelnost, a proto se na tuto problematiku zaměřila společná odpolední část kongresu. Odstartovala ji diskuse nazvaná Svět se mění a obaly s ním, které se účastnili zástupci firem, jež jsou na trhu dlouhé desítky let. V debatě, kterou řídil Petr Šikýř (Eko-Kom), prezentovali své názory na minulý vývoj obalového trhu a současné a budoucí výzvy Jiří N. Salamánek (efko cz), Petr Kopáček (Danone) a Pavel Hampejs (Unilever ČR).

V následující případové studii se účastníci seznámili s výsledky testu papírových lahví v reálných podmínkách. Obalovou inovaci pro rostlinné nápoje AdeZ od společnosti Coca-Cola Company prezentoval Szilárd Vargyas (Kifli.hu, součást skupiny Rohlik Group). Další vystoupení patřilo také nápojům a papíru. Na programu však bylo pivo a inovativní skupinový obal pro multipacky pivních plechovek. Řešení představili Michal Matys (Pivovar Svijany), Jiří Andrš (Pivovar Clock) a Jan Kaprhál (Smurfit Kappa).

Pozornost mezi příznivci i odpůrci zálohování PET lahví a plechovek bezpochyby vzbudila Lucia Morvai, zástupkyně Správca zálohového systému. Na Slovensku se rozhodli připojit k přibližně desítce evropských zemí a zavádějí zálohovací systém, který je ve svých cílech, recyklačních i osvětových, velmi ambiciózní a startuje již v lednu 2022. Systém se pochopitelně dotkne mnoha společností, které působí v Česku i na Slovensku. Jednou z nich je Kofola ČeskoSlovensko a právě „náčelník" této nápojářské skupiny Jannis Samaras navázal s příspěvkem Udržitelnost je o hledání cest. Naznačil přístup Kofoly k udržitelnosti, prezentoval výsledky LCA spojené s obalovým portfoliem Kofoly a nastínil (po)kroky firmy na poli udržitelnosti (využití rPET, široké nasazení vratných obalů, projekt Cirkulka a další).

Ceremonie i neformální 3D večírek

Závěr prvního kongresového dne patřil dvěma společenským událostem. Nejdříve se uskutečnila ceremonie Obal roku, která představuje slavnostní předání cen této jediné certifikované obalové soutěže v Česku. Pořádá ji Obalový institut Syba (obalroku.cz) a výsledky soutěže byly prezentovány například v časopise Svět balení 112/2021. Během přibližně hodinové ceremonie si trofeje a diplomy převzaly desítky designérů, konstruktérů a majitelů inovativních firem.

Po důstojné ceremonii navázal už uvolněný večírek Obalového Business Mixeru. Za líbivých a k tanci vybízejících melodií živé kapely ochutnávali účastníci kulinářské speciality, vína či koktejly a neformálně debatovali se stávajícími nebo novými obchodními partnery. V duchu letošního „3D kongresu" bylo možné také vyzkoušet svět ve virtuální realitě.

Obalko je nejen odborný program, ale také praxe ve firmách. Druhý den se proto zájemci vydali do Všetat, aby si prohlédli digitální továrnu nejen na výrobu lepenky. Několik desítek účastníků mohlo nahlédnout do zákulisí výroby a získat detailní informace o tom, jak funguje závod společnosti Thimm pack'n'display. Představena byla například nová platforma pos4you. Celou továrnu charakterizuje vysoký stupeň automatizace, robotizace a digitalizace. Návštěvníci si také „sáhli" na nový zvlňovací stroj i zařízení na zpracování vlnité lepenky s digitálním laserovým výsekem.

Příznivci moderních provozů měli šanci ještě 20. října, kdy účastníci kongresu vyrazili do nového závodu na výrobu nápojových plechovek ve Stříbře. Po prohlídce společnosti Canpack následovala prohlídka Plzeňského Prazdroje.

Příští kongres Obalko se uskuteční ve dnech 13.–14. října 2022 opět v Aquapalace Hotelu Prague.

Vše o kongresu najdete na www.obalko.cz

Zpět

Česko eviduje další nákazu: po covidu-19 přišla agrese

TISK, Datum: 07.12.2021, Zdroj: Deník N, Strana: 2, Autor: JAN WIRNITZER, KIRILL ŠČEBLYKIN, Vytištěno: 7 500, Prodáno: 6 500, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 02:06, Rubrika: Téma, AVE: 59 205,55 Kč, Země: Česko

Analýza: Objevuje se stále víc útoků, jejichž důvod souvisí s pandemií. Terčem jsou zdravotníci, odborníci nebo politici. Incidenty se neodehrávají jen na internetu. Zabývají se jimi policisté. Do protestů se navíc začíná zapojovat krajní pravice.

Policie oznámila, že stíhá desítky lidí kvůli vyhrožování na sítích. Terčem jsou často experti, zdravotníci nebo politici. Útoky se z internetu přesouvají i do fyzické podoby, čtyři pachatele z poslední doby policisté dopadli. Politici útoky nijak hlasitě neodsuzují. Apely Babišovy vlády v demisi už ale podle odborníků na veřejnost stejně nezaberou.
Premiér Andrej Babiš (ANO) ve čtvrtek večer oznámil, že ho chtěl napadnout útočník s nožem a pistolí. Vulgární agresoři

pronásledují šéfa České lékařské komory Milana Kubka, natáčejí ho, a když odjíždí z parkoviště, křičí, že je napadl. Policisté zadrželi ozbrojence, který ohrožoval lékaře v benešovské nemocnici. Před budovu liberecké hygieny někdo v noci nasprejoval lebku a injekční stříkačku.
K tomu řada demonstrací s přirovnáváním vlády k nacistům, srocování před domy imunologa Václava Hořejšího, Kubka nebo hlavní hygieničky Pavly Svrčinové. Skandování o masových vrazích.
I zdravotnický personál dostává podle Zdravotnického deníku zabrat. Kromě pracovního vytížení také obviňováním ze lhaní, vulgaritami, vyhrožováním i nenávistí v terénu.
„Je vidět, že nejde o nějaké občanské spontánní místní iniciativy, ale organizované skupiny, které cíleně přijedou z jiného místa ČR. Jsou extrémně vulgární, křičí na zdravotníky ty nejsprostší výrazy a tváří se u toho strašně statečně. Přitom všichni říkají stejné naučené fráze, provokují a snaží se vyvolat konflikt," řekl deníku N Jindřich Vobořil, šéf nevládní společnosti Podané ruce. Ta se podílí na práci mobilních očkovacích týmů.
„Tyto agresivní skupiny běžně na místě šíří poplašné zprávy a odrazují ty, co přijdou, od očkování. Říkají jim, že po očkování zemřou, do toho křičí na zdravotní sestřičky, že zabíjejí lidi, a ještě se cítí jako někdo, kdo ‚odvážně' bojuje proti systému," popisuje Vobořil.
Česko je koncem roku 2021 zemí, kde masivně narůstá agresivita vůči expertům vyjadřujícím se k pandemii covidu-19, zdravotníkům i ústavním činitelům.

DESÍTKÁM „HRDINŮ" HROZÍ AŽ TŘI ROKY

Den poté, co premiér Babiš oznámil, že na něj šel muž s pistolí, přišlo další veřejné prohlášení. „Policie vnímá sílící útoky a projevy agresivity vůči autoritám z oboru zdravotnictví, ústavním činitelům i zdravotnickému personálu. Pachatele čtyř z pěti mediálně známých útoků, ke kterým došlo v posledních dnech, jsme dopadli a vedeme s nimi řízení," informovala mluvčí policejního prezidia Kateřina Rendlová. Mezi incidenty spojené s covidovou pandemií policie řadí i muže, který vyrazil ozbrojený za Babišem.
„Speciální týmy kriminalistů také stále monitorují kyber prostředí a v této souvislosti už stíháme desítky ‚internetových hrdinů', kterým za nebezpečné vyhrožování hrozí až tři roky za mřížemi," doplnila mluvčí.
Nárůst agresivity zaměřené často proti zdravotníkům nevznikl z ničeho a naráz. Hněv části veřejnosti nejdříve sílil na sociálních sítích. Přestože policie i takové projevy sleduje, logicky není u všech, její práce není vždy vidět, a mnozí lidé tak získali dojem, že jejich jednání je v pořádku. A kvůli algoritmům sociálních sítí i pocit, že jich je mnoho – či dokonce většina.
Postupně se agresivita přetavila do demonstrací, na nichž byli konkrétní lidé – například epidemiologové Rastislav Maďar, Roman Prymula, evoluční biolog Jaroslav Flegr, ale také politici včetně premiéra Babiše – označovaní za „zrádce národa".
Za národ ale aktéři demonstrací nemluví. Například podle aktuálních dat STEM odmítá očkování přibližně pětina lidí (14 procent je pevně rozhodnutých). V Česku je asi 70 procent očkovaných dospělých – na každého pevného odpůrce tak připadá pět vakcinovaných.
Zasahování při demonstracích je těžké: hranice mezi tím, co ještě je svoboda projevu, a kde už slova slouží jako olej do ohně nenávisti, je tenká. Některé proslovy policie vyhodnocuje zpětně – ale ti, kteří je viděli v médiích nebo na sociálních sítích, si odnášejí povzbuzení, že mnoho lidí smýšlí obdobně.
„U očkování funguje stejný mechanismus jako u jakékoliv jiné radikalizace: jednotlivec se radikalizuje v momentě, kdy má pocit, že se mu děje příkoří, které ohrožuje jeho existenci. Je to způsob obrany. Volí agresivnější rétoriku, chování, následuje osobnosti, které se tváří jako ti, kteří by ho mohli z té situace vyvést. Na to se nabalují další prvky – nachází podobně smýšlející lidi, semknou se," říká odbornice věnující se radikalizaci Petra Mlejnková z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity.

„SLIBUJÍ POHOUPÁNÍ NA LUCERNĚ"

Příkladem člověka čelícího agresi je šéf České lékařské komory Kubek. Muž, který se staví za proočkování populace, dostává výhrůžné dopisy, odpůrci na něj čekají na ulici, natáčejí ho a vulgárně provokují. Když se pokusí odjet z parkoviště, blokují mu cestu a křičí, že na ně zaútočil.
„Nejsem sám, kdo čelí podobným útokům. Příjemné mi to není a nikdy by mě nenapadlo, že se něco takového může stát. Slibují mi pohoupání na lucerně, do schránky na dopisy mi hodili exkrement s výhrůžným dopisem, ta slova se nedají opakovat," popsal Kubek.
Výhružkám čelí i biolog Flegr. Podle jeho slov k němu před dům přišli odpůrci pandemických opatření za předminulý týden čtyřikrát. „Jsou to pěšáci. Zblblí kluci a holky, kteří poslechli, co jim říká hnutí Otevřeme Česko, když píšou, že jsme zrádci národa (transparenty s těmito nápisy se objevily například na demonstraci pořádané hnutím Otevřeme Česko – Chcípl PES v neděli 28. listopadu, pozn. red.)," řekl Deníku N.
Policie podle Flegra celou situaci bere vážně, na jeho volání rychle reagovala a k zmíněným lidem vyjížděla. Biolog dostával výhrůžky už dříve, situace se však prý v posledních týdnech zhoršuje. Flegr se nyní snaží příliš neobjevovat na veřejnosti.
„Radši moc nevycházím ven, jakýkoli blázen mě může strčit pod metro," říká.
Vliv má i tíhnutí některých politiků k médiím, v nichž se objevují dezinformace. Například poměrně sledované Parlamentní listy, které si pro podbízivý styl otázek a možnost volně útočit na politické protivníky oblíbil prezident Miloš Zeman nebo premiér Babiš, poskytují štědrý prostor lidem, kteří bez odbornosti zpochybňují vážnost epidemie, význam očkování i jiných opatření proti covidu19. Politici onu „alternativní" scénu legimitizovali – a někteří lidé jí nyní důvěřují. (Jeden z nedávných textů Parlamentních listů například v titulku hovoří o „další fake news pravověrných covidových zvrhlíků".)
„Část společnosti lékaře a zdravotníky nenávidí. Myslí si, že si to vymýšlejí," řekl Deníku N Tomáš Hrubý, ředitel nemocnice v Teplicích a primář ARO, kde leží pacienti s nejtěžším průběhem covidu-19.
Jak jsme do tohoto bodu došli? Politoložka Mlejnková říká, že by nechtěla být ohledně vlády a jejího řešení covidové pandemie „generálem po bitvě". Zdůrazňuje, že krize, která Česko zasáhla, neměla precedens.
„Mechanismy ale platí pro krizové situace obecně. Ve vztahu k veřejnosti a společnosti je velmi důležité komunikovat otevřeně, transparentně, mít v popředí lídry, kteří to umějí. Přenášet požadavky na společnost způsobem, kterému uvěří. Vybírat ony ‚mluvící hlavy' tak, aby byly pro cílové skupiny důvěryhodné," vypočítává. A dodává, že Babišova vláda selhávala v důvěryhodném vysvětlování opatření. Deník N se obrátil na vedoucí představitele státu a dosavadní vlády s dotazem, zda nemají v plánu veřejné vystoupení, v němž by se zastali lékařů, úřadů, odborníků a konkrétních napadených a odsoudili vyhrožování ze strany odpůrců očkování a vládních opatření. Takové, které by vysílaly například i televize a které by mohlo dosáhnout k širokému okruhu příjemců – jako když spolu nyní vystoupili premiéři Babiš a Petr Fiala (ODS) s poselstvím, že epidemie nezná politické bariéry.
Od předsedy vlády a ministrů vnitra a zdravotnictví nedorazila žádná odpověď. Nejvyšší státní zástupce Igor Stříž podle

mluvčího Petra Malého takové vystoupení neplánuje. „Veřejné aktivity, které jsou mimo rámec působnosti státního zastupitelství, mu nepřísluší," vysvětlil.
Hradní kancléř Vratislav Mynář odepsal, že Deníku N žádné vyjádření neposkytne „v rámci boje proti šíření dezinformací".
Končící premiér Babiš minulý týden v Poslanecké sněmovně připustil, že si s agresivitou vůči zdravotnickému personálu neví rady.
„Ti lidé, kteří jsou proti očkování, i na jipce, jsou agresivní na ně, nadávají jim, sprostě urážejí. A to je skutečně velice špatně, protože naši zdravotníci jedou v kuse de facto. A dělají maximum. Jsou skutečně maximálně unaveni a není to správné, když odpírači očkování se takhle chovají. Ta agresivita je obrovská jenom proto, že čtou nějaké nesmysly, nějaké blbosti, že je to experimentální vakcína. Není to experimentální vakcína. Že to nefunguje, že vlastně to očkování je nesmysl (…) Já už nevím, jak máme víc přesvědčit ty lidi," prohlásil doslova.

STARÁ ZNÁMÁ KRAJNÍ PRAVICE NA SCÉNĚ

Politolog Jan Charvát se na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy zaměřuje na politický extremismus. Upozorňuje, že na demonstracích proti opatřením se objevuje rétorika, která útoky na lékaře a veřejné činitele usnadňuje.
„Sledoval jsem i demonstraci na Letné. Stále se tam opakovalo, že zde máme jakýsi covidofašismus, covidototalitu a covidoapartheid," popisuje. „V žádné totalitě samozřejmě nežijeme. Nicméně toto volání je legitimizací odporu vůči systému. Pokud o něčem řeknete, že je to fašismus, legitimizujete tím jakékoli kroky, které proti tomu uděláte," dodává. „Pokud na vás reálně dopadají vládní rozhodnutí, pokud nemůžete na home office, tak řešíte naprosto existenční problém a stát pro vás dělá hrozně málo. Stát selhal ve schopnosti nabídnout lidem kompenzace," míní politolog. K tomuto selhání se pak podle něj přidává ztráta horizontu naděje, protože očkování se pověstnou „tečkou" za epidemií nestalo, a už zmiňované rámování problému optikou „covidofašismu".
Jaké je myšlenkové a politické pozadí agrese? „Zaprvé skupiny politiků nebo kvazipolitiků, kteří vidí šanci, že osloví naštvané lidi. Dále reálná klasická krajní pravice. Na Letné nedávno mluvil zakladatel zakázané Dělnické strany Tomáš Vandas, ze záznamu slovenský krajně pravicový politik Marian Kotleba a odsouzený antisemita Adam B. Bartoš. Tedy lidé naprosto jasně spojení s krajní pravicí," vysvětluje Charvát.
K nim se pak ještě přidávají antivaxeři spíše ezoterického zaměření a širší dezinformační scéna. Ti všichni se nyní podle Charváta z určitých pragmatických důvodů spojili.

„KDYBY PŘIŠEL VÉMOLA"

Agresivní odpor k rouškám, testům a očkování může být podle politologa i nechtěným důsledkem českého pojetí liberalismu z 90. let, které stálo na představě, že každý se má starat sám o sebe. „Eliminovali jsme z veřejné debaty otázku společenské odpovědnosti a debatu, co to společnost vůbec je," vysvětluje Charvát.
Že je česká společnost individualizovaná a obtížněji se mobilizuje ve prospěch kolektivu, si myslí i Mlejnková. Takový postoj se pak prý propojuje s návyky z dob komunismu, který českou společnost tlačil do soukromí a snižoval společenskou důvěru. „Já se ničemu nepodřídím, vy mi furt říkáte, že se mám starat o sebe, tak se starám sám o sebe," shrnuje postoj Charvát.
Zároveň si není jistý, co by mohly politické špičky udělat pro uklidnění situace. „Tito lidé nebudou nikomu z mainstreamových politiků věřit. Mohli by vystoupit lidé, kteří jsou v této skupině respektovaní, to ale nejsou politici. Kdyby přišel (bojovník MMA) Karlos Vémola a řekl ‚takto se nechovejte', někteří by si mohli říct, že to dává smysl," říká politolog.
Je podle něj klíčové, aby policie dokázala podobné excesy rychle řešit.
Mlejnková k tomu doplňuje důležitost vymáhání opatření. Česko podle ní může zkusit využít nástupu nové vlády. „Je naivní si myslet, že když teď začneme dělat všechno dobře, získáme celou společnost na svou stranu a všichni se nechají naočkovat. To se nestane. Ale nástup nové vlády je moment, který se dá využít, důvěru trochu nastartovat," soudí expertka. Žádná doba podle ní není špatná na zahájení důvěryhodné komunikace.

Radši moc nevycházím ven, jakýkoli blázen mě může strčit pod metro. Jaroslav Flegr evoluční biolog Tito lidé nebudou nikomu z politiků hlavního proudu věřit. Mohli by vystoupit lidé, kteří jsou v této skupině respektovaní, to ale nejsou politici. Kdyby přišel Karlos Vémola a řekl „takto se nechovejte", někteří by si mohli říct, že to dává smysl. Jan Charvát politolog

O autorovi: JAN WIRNITZER, redaktor, KIRILL ŠČEBLYKIN, redaktor
Foto autor: FOTO: ČTK
Foto popis: Na demonstracích odpůrců protiepidemických předpisů, očkování proti covidu-19 a testů se objevují transparenty označující politiky nebo odborníky za zrádce národa.

Na demonstracích odpůrců protiepidemických předpisů, očkování proti covidu-19 a testů se objevují transparenty

Analýza: Objevuje se stále víc útoků, jejichž důvod souvisí
Incidenty se neodehrávají jen na internetu. Zabývají se jimi

Česko eviduje po covidu-19

Policie oznámila, že stíhá desítky lidí kvůli vyhrožování na sítích. Terčem jsou často experti, zdravotníci nebo politici. Útoky se z internetu přesouvají i do fyzické podoby, čtyři pachatele z poslední doby policisté dopadli. Politici útoky nijak hlasitě neodsuzují. Apely Babišovy vlády v demisi už ale podle odborníků na veřejnost stejně nezaberou.

Premiér Andrej Babiš (ANO) ve čtvrtek večer oznámil, že ho chtěl napadnout útočník s nožem a pistolí. Vulgární agresoři pronásledují šéfa České lékařské komory Milana Kubka, natáčejí ho, a když odjíždí z parkoviště, křičí, že je napadl. Policisté zadrželi ozbrojence, který ohrožoval lékaře v benešovské nemocnici. Před budovu liberecké hygieny někdo v noci nasprejoval lebku a injekční stříkačku.

K tomu řada demonstrací s přirovnáváním vlády k nacistům, srocování před domy imunologa Václava Hořejšího, Kubka nebo hlavní hygieničky Pavly Svrčinové. Skandování o masových vrazích.

I zdravotnický personál dostává podle Zdravotnického deníku zabrat. Kromě pracovního vytížení také obviňováním ze lhaní, vulgaritami, vyhrožováním i nenávistí v terénu.

„Je vidět, že nejde o nějaké občanské spontánní místní iniciativy, ale organizované skupiny, které cíleně přijedou z jiného místa ČR. Jsou extrémně vulgární, křičí na zdravotníky ty nejsprostší výrazy a tváří se u toho strašně statečně. Přitom všichni říkají stejné naučené fráze, provokují a snaží se vyvolat konflikt," řekl deníku N Jindřich Vobořil, šéf nevládní společnosti Podané ruce. Ta se podílí na práci mobilních očkovacích týmů.

„Tyto agresivní skupiny běžně na místě šíří poplašné zprávy a odrazují ty, co přijdou, od očkování. Říkají jim, že po očkování zemřou, do toho křičí na zdravotní sestřičky, že zabíjejí lidi, a ještě se cítí jako někdo, kdo ‚odvážně' bojuje proti systému," popisuje Vobořil.

Česko je koncem roku 2021 zemí, kde masivně narůstá agresivita vůči expertům vyjadřujícím se k pandemii covidu-19, zdravotníkům i ústavním činitelům.

DESÍTKÁM „HRDINŮ" HROZÍ AŽ TŘI ROKY

Den poté, co premiér Babiš oznámil, že na něj šel muž s pistolí, přišlo další veřejné prohlášení. „Policie vnímá sílící útoky a projevy agresivity vůči autoritám z oboru zdravotnictví, ústavním činitelům i zdravotnickému personálu. Pachatele čtyř z pěti mediálně známých útoků, ke kterým došlo v posledních dnech, jsme dopadli a vedeme s nimi řízení," informovala mluvčí policejního prezidia Kateřina Rendlová. Mezi incidenty spojené s covidovou pandemií policie řadí i muže, který vyrazil ozbrojený za Babišem.

„Speciální týmy kriminalistů také stále monitorují kyber prostředí a v této souvislosti už stíháme desítky ‚internetových hrdinů', kterým za nebezpečné vyhrožování hrozí až tři roky za mřížemi," doplnila mluvčí.

Nárůst agresivity zaměřené často proti zdravotníkům nevznikl z ničeho a naráz. Hněv části veřejnosti nejdříve sílil na sociálních sítích. Přestože policie i takové projevy sleduje, logicky není u všech, její práce není vždy vidět, a mnozí lidé tak získali dojem, že jejich jednání je v pořádku. A kvůli algoritmům sociálních sítí i pocit, že jich je mnoho – či dokonce většina.

Postupně se agresivita přetavila do demonstrací, na nichž byli konkrétní lidé – například epidemiologové Rastislav Maďar, Roman Prymula, evoluční biolog Jaroslav Flegr, ale také politici včetně premiéra Babiše – označovaní za „zrádce národa".

Za národ ale aktéři demonstrací nemluví. Například podle aktuálních dat STEM odmítá očkování přibližně pětina lidí (14 procent je pevně rozhodnutých). V Česku je asi 70 procent očkovaných dospělých – na každého pevného odpůrce tak připadá pět vakcinovaných.

Zasahování při demonstracích je těžké: hranice mezi tím, co ještě je svoboda projevu, a kde už slova slouží jako olej do ohně nenávisti, je tenká. Některé proslovy policie vyhodnocuje zpětně – ale ti, kteří je viděli v médiích nebo na sociálních sítích, si odnášejí povzbuzení, že mnoho lidí smýšlí obdobně.

„U očkování funguje stejný mechanismus jako u jakékoliv jiné radikalizace: jednotlivec se radikalizuje v momentě, kdy má pocit, že se mu děje příkoří, které ohrožuje jeho existenci. Je to způsob obrany. Volí agresivnější rétoriku, chování, následuje osobnosti, které se tváří jako ti, kteří by ho mohli z té situace vyvést. Na to se nabalují další prvky – nachází podobně smýšlející lidi, semknou se," říká odbornice věnující se radikalizaci Petra Mlejnková z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity.

„SLIBUJÍ POHOUPÁNÍ NA LUCERNĚ"

Příkladem člověka čelícího agresi je šéf České lékařské komory Kubek. Muž, který se staví za proočkování populace, dostává výhružné dopisy, odpůrci na něj čekají na ulici, natáčejí ho a vulgárně provokují. Když se pokusí odjet z parkoviště, blokují mu cestu a křičí, že na ně zaútočil.

„Nejsem sám, kdo čelí podobným útokům. Příjemné mi to není a nikdy by mě nenapadlo, že se něco takového může stát. Slibují mi pohoupání na lucerně, do schránky na dopisy mi hodili exkrement s výhružným dopisem, ta slova se nedají opakovat," popsal Kubek.

Výhružkám čelí i biolog Flegr. Podle jeho slov k němu před dům přišli odpůrci pandemických opatření za předminulý týden čtyřikrát. „Jsou to pěšáci. Zblbli kluci a holky, kteří poslechli, co jim říká hnutí Otevřeme Česko, když píšou, že jsme zrádci národa (transparenty s těmito nápisy se objevily například na demonstraci pořádané hnutím Otevřeme Česko – Chcípl PES v neděli 28. listopadu, pozn. red.)," řekl Deníku N.

Policie podle Flegra celou situaci bere vážně, na jeho volání rychle reagovala a k zmíněným lidem vyjížděla. Biolog dostával výhrůžky už dříve, situace se však prý v posledních týdnech zhoršuje. Flegr se nyní snaží příliš neobjevovat na veřejnosti.

„Radši moc nevycházím ven, jakýkoli blázen mě může strčit pod metro," říká.

Vliv má i tíhnutí některých politiků k médiím, v nichž se objevují dezinformace. Například poměrně sledované Parlamentní listy, které si pro podbízivý styl otázek a možnost volně útočit na politické protivníky oblíbil prezident Miloš Zeman nebo premiér Babiš, poskytují štědrý prostor lidem, kteří bez odbornosti zpochybňují vážnost epidemie, význam očkování i jiných opatření proti covidu-19. Politici onu „alternativní" scénu legimitizovali – a někteří lidé jí nyní důvěřují. (Jeden z nedávných textů Parlamentních listů například v titulku hovoří o „další fake news pravověrných covidových zvrhlíků".)

Radši moc nevycházím ven, jakýkoli blázen mě může strčit pod metro.

Jaroslav Flegr
evoluční biolog

„Část společnosti lékaře a zdravotníky nenávidí. Myslí si, že si to vymýšlejí," řekl Deníku N Tomáš Hrubý, ředitel nemocnice v Teplicích a primář ARO, kde leží pacienti s nejtěžším průběhem covidu-19.

Jak jsme do tohoto bodu došli? Politoložka Mlejnková říká, že by nechtěla být ohledně vlády a jejího řešení covidové pandemie „generálem po bitvě". Zdůrazňuje, že krize, která Česko zasáhla, neměla precedens.

„Mechanismy ale platí pro krizové situace obecně. Ve vztahu k veřejnosti a společnosti je velmi důležité komunikovat otevřeně, transparentně, mít v popředí lídry, kteří to umějí. Přenášet požadavky na společnost způsobem, kterému uvěří. Vybírat ony ‚mluvící hlavy' tak, aby byly pro cílové skupiny důvěryhodné," vypočítává. A dodává, že Babišova vláda selhávala v důvěryhodném vysvětlování opatření.

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

označující politiky nebo odborníky za zrádce národa. FOTO: ČTK

s pandemií. Terčem jsou zdravotníci, odborníci nebo politici. policisté. Do protestů se navíc začíná zapojovat krajní pravice.

další nákazu: přišla agrese

Deník N se obrátil na vedoucí představitele státu a dosavadní vlády s dotazem, zda nemají v plánu veřejné vystoupení, v němž by se zastali lékařů, úřadů, odborníků a konkrétních napadených a odsoudili vyhrožování ze strany odpůrců očkování a vládních opatření. Takové, které by vysílaly například i televize a které by mohlo dosáhnout k širokému okruhu příjemců – jako když spolu nyní vystoupili premiéři Babiš a Petr Fiala (ODS) s poselstvím, že epidemie nezná politické bariéry.

Od předsedy vlády a ministrů vnitra a zdravotnictví nedorazila žádná odpověď. Nejvyšší státní zástupce Igor Stříž podle mluvčího Petra Malého takové vystoupení neplánuje. „Veřejné aktivity, které jsou mimo rámec působnosti státního zastupitelství, mu nepřísluší," vysvětlil.

Hradní kancléř Vratislav Mynář odepsal, že Deníku N žádné vyjádření neposkytne „v rámci boje proti šíření dezinformací".

Končící premiér Babiš minulý týden v Poslanecké sněmovně připustil, že si s agresivitou vůči zdravotnickému personálu neví rady.

„Ti lidé, kteří jsou proti očkování, i na jipce, jsou agresivní na ně, nadávají jim, sprostě urážejí. A to je skutečně velice špatné, protože naši zdravotníci jedou v kuse de facto. A dělají maximum. Jsou skutečně maximálně unavení a není to správné, když odpíračí očkování se takhle chovají. Ta agresivita je obrovská jenom proto, že čtou nějaké nesmysly, nějaké blbosti, že je to experimentální vakcína. Že to nefunguje, že vlastně to očkování je nesmysl (...) Já už nevím, jak máme víc přesvědčit ty lidi," prohlásil doslova.

STARÁ ZNÁMÁ KRAJNÍ PRAVICE NA SCÉNĚ

Politolog Jan Charvát se na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy zaměřuje na politický extremismus. Upozorňuje, že na demonstracích proti opatřením se objevuje rétorika, která útoky na lékaře a veřejné činitele usnadňuje.

„Sledoval jsem i demonstraci na Letné. Stále se tam opakovalo, že zde máme jakýsi covidofašismus, covidototalitu a covidoapartheid," popisuje. „V žádné totalitě samozřejmě nežijeme. Nicméně toto volání je legitimizací odporu vůči systému. Pokud o něčem řeknete, že je to fašismus, legitimizujete tím jakékoli kroky, které proti tomu uděláte," dodává.

Tito lidé nebudou nikomu z politiků hlavního proudu věřit. Mohli by vystoupit lidé, kteří jsou v této skupině respektovaní, to ale nejsou politici. Kdyby přišel Karlos Vémola a řekl „takto se nechovejte", někteří by si mohli říct, že to dává smysl.

Jan Charvát
politolog

„Pokud na vás reálně dopadají vládní rozhodnutí, pokud nemůžete na home office, tak řešíte naprosto existenční problém a stát pro vás dělá hrozně málo. Stát selhal ve schopnosti nabídnout lidem kompenzace," míní politolog. K tomuto selhání se pak podle něj přidává ztráta horizontu naděje, protože očkování se pověstnou „tečkou" za epidemií nestalo, a už zmiňované rámování problému optikou „covidofašismu".

Jaké je myšlenkové a politické pozadí agrese? „Zaprvé skupiny politiků nebo kvazipolitiků, kteří vidí šanci, že osloví naštvané lidi. Dále reálná klasická krajní pravice. Na Letné nedávno mluvil zakladatel zakázané Dělnické strany Tomáš Vandas, ze záznamu slovenský krajně pravicový politik Marian Kotleba a odsouzený antisemita Adam B. Bartoš. Tedy lidé naprosto jasně spojení s krajní pravicí," vysvětluje Charvát.

K nim se pak ještě přidávají antivaxeři spíše ezoterického zaměření a širší dezinformační scéna. Ti všichni se nyní podle Charváta z určitých pragmatických důvodů spojili.

„KDYBY PŘIŠEL VÉMOLA"

Agresivní odpor k rouškám, testům a očkování může být podle politologa i nechtěným důsledkem českého pojetí liberalismu z 90. let, které stálo na představě, že každý se má starat sám o sebe. „Eliminovali jsme z veřejné debaty otázku společenské odpovědnosti a debatu, co to společnost vůbec je," vysvětluje Charvát.

Že je česká společnost individualizovaná a obtížněji se mobilizuje ve prospěch kolektivu, si myslí i Mlejnková. Takový postoj se pak prý propojuje s návyky z dob komunismu, který českou společnost tlačil do soukromí a snižoval společenskou důvěru. „Já se ničemu nepodřídím, vy mi furt říkáte, že se mám starat o sebe, tak se starám sám o sebe," shrnuje postoj Charvát.

Zároveň si není jistý, co by mohly politické špičky udělat pro uklidnění situace. „Tito lidé nebudou nikomu z mainstreamových politiků věřit. Mohli by vystoupit lidé, kteří jsou v této skupině respektovaní, to ale nejsou politici. Kdyby přišel (bojovník MMA) Karlos Vémola a řekl ‚takto se nechovejte', někteří by si mohli říct, že to dává smysl," říká politolog.

Je podle něj klíčové, aby policie dokázala podobné excesy rychle řešit.

Mlejnková k tomu doplňuje důležitost vymáhání opatření. Česko podle ní může zkusit využít nástupu nové vlády. „Je naivní si myslet, že když teď začneme dělat všechno dobře, získáme celou společnost na svou stranu a všichni se nechají naočkovat. To se nestane. Ale nástup nové vlády je moment, který se dá využít, důvěru trochu nastartovat," soudí expertka. Žádná doba podle ní není špatná na zahájení důvěryhodné komunikace.

JAN WIRNITZER
redaktor

KIRILL ŠČEBLYKIN
redaktor

Zpět

Éru levných peněz vystřídají roky šetření, ale snad i růstu

TISK, Datum: 07.12.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 14, Autor: Tomáš Havránek, Vytištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 02:54, Čtenost: 148 177, Rubrika: Názory, AVE: 82 600,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Inflace

Inflace jádrová, tedy očištěná o kolísavé položky typu benzin, poprvé od srpna 1998 přesahuje 6,5 %. Jenže úroková sazba ČNB tehdy byla 14,5 %, zato dnes je 2,75 %. Tolik jsme si zvykli na nulové úroky, že i růst na tuhle hladinku někomu přišel extrémní. Přitom nemusíte mít doktorát z ekonomie, abyste si dopočítali reálné sazby, na nichž ve skutečnosti záleží.
Inflace nezmizí sama od sebe. I šéf amerického Fedu uznal, že termín „dočasná“ expiroval. Slovy Johna Cochrana, exprezidenta Americké finanční asociace: centrální bankéři usnuli za volantem. Jelikož titul „guvernér“ pochází z řeckého kubernétes (kormidelník), trefnější je námořnická analogie, za kormidlem. Jde ke cti Jiřího Rusnoka, že jako první guvernér ve vyspělém světě ledovec uzřel a kormidlo strhl. Příští rok poznáme, zda to stihl včas.
O dočasné inflaci mělo smysl mluvit na jaře. Vzrostou-li kvůli zablokovaným přístastát vům ceny televizí, zbude nám méně peněz na jiné věci. Poptávka po nich se sníží a jejich ceny klesnou. V praxi je proces pomalý a podražují nejen televize, takže dočasně vidíme vyšší průměrné ceny. Ale není možné, aby potíže dodavatelských řetězců zdražily všechno, jak pozorujeme od léta.

Vrtulníkové peníze fungují

Zboží a služby kobercově podražují, protože chceme kupovat víc, než firmy mohou nabídnout. Kupujeme, protože máme peníze. Díky nízkým úrokům jsou peníze levné, ale v pandemii přišlo i novum: peníze z vrtulníku. Lidé a firmy inkasovali, aniž produkovali. Možná nic jiného dělat nešlo, ale výsledkem je vyšší poptávka (levné a vrtulníkové peníze) a nižší nabídka (lockdowny, neochota pracovat). Inflace následuje.
Kalibrovat celkovou poptávku podle nabídky je prací centrální banky, jenže ta přetlačuje mohutnou sílu. Aby přiměla lidi neutrácet, musí doručit kladné reálné úroky. Tomu se ještě nepřiblížila ani na doslech a už to schytává zleva zprava. Sazby u 15 % jako v roce 1998 stejně nejsou možné, protože by nezvládl splácet náš obří a bobtnající dluh. Bude-li vybírat mezi inflací a státním bankrotem, každá centrální banka zvolí inflaci.
Centrální bankéři rádi mluví o ukotvenosti inflačních očekávání. Jenže očekávání neukotvují jejich projevy, ale naše víra v jejich schopnost zvyšovat sazby, jak je nutné. Kvůli dluhu víme, že schopnost chybí, a inflační očekávání nejsou kotva, ale plachta. Naděje tkví v gigantických devizových rezervách, jež můžeme zčásti výnosně investovat a zčásti jimi posílit korunu. Ale ani to nebude stačit, nedá-li vláda do latě výdaje.

ČNB sama inflaci nezkrotí

Po vrtulníkových letech přijdou roky šetření. Ale prošetřit se z krize nejde, pokud zároveň nerosteme. Všimli jste si, jak málo v balíčcích obnovy rezonuje ekonomický růst? Přechod na digitální zelenou je fajn, ale z něčeho musíme zaplatit důchody, zdravotnictví, školství i tu zelenou transformaci.
To něco je ve finále vždy HDP, který si v Evropě rdousíme nejsložitější regulací v planetární historii.
Ne všechna regulace je zlá, ale dnes často odrazuje od inovací a podnikání, čímž škodí všem. Regulovat regulaci na třetinu, to by měl být evropský New Deal. Příklad: přeregulace bankovnictví sabotuje boj proti inflaci. Nabídne vám vaše banka spoření za 2,7 % bez podmínek a omezení? Přitom sbírat peníze od střadatelů, ukládat je v ČNB za repo a účtovat si maličký poplatek nemá riziko, vynáší a regulaci nepotřebuje.
S menší regulací přijde růst, jenž spolu s šetřením setne dluh. ČNB bude volná ke zvyšování úroků. Navíc díky pandemickému experimentu už víme, že vrtulníkové peníze fungují, deflační spirály se nikdy bát nemusíme.
ČNB se může zbavit neústavního polštáře v podobě dvouprocentního inflačního cíle a doručit skutečnou cenovou stabilitu, stabilitu průměrných cen v ekonomice. To by zlepšilo život nám všem smazáním nejistoty o budoucí hodnotě peněz. Letošní inflaci už bohužel neodmaže nikdo.

O autorovi: Tomáš Havránek, autori@hn.cz Autor působí v Institutu ekonomických studií FSV UK

Inflace

Éru levných peněz vystřídají roky šetření, ale snad i růstu

Tomáš Havránek
autori@hn.cz

Inflace jádrová, tedy očištěná o kolísavé položky typu benzin, poprvé od srpna 1998 přesahuje 6,5 %. Jenže úroková sazba ČNB tehdy byla 14,5 %, zato dnes je 2,75 %. Tolik jsme si zvykli na nulové úroky, že i růst na tuhle hladinku někomu přišel extrémní. Přitom nemusíte mít doktorát z ekonomie, abyste si dopočítali reálné sazby, na nichž ve skutečnosti záleží.

Inflace nezmizí sama od sebe. I šéf amerického Fedu uznal, že termín „dočasná" expiroval. Slovy Johna Cochrana, exprezidenta Americké finanční asociace: centrální bankéři usnuli za volantem. Jelikož titul „guvernér" pochází z řeckého kubernétes (kormidelník), trefnější je námořnická analogie, za kormidlem. Jde ke cti Jiřího Rusnoka, že jako první guvernér ve vyspělém světě ledovec uzřel a kormidlo strhl. Příští rok poznáme, zda to stihl včas.

O dočasné inflaci mělo smysl mluvit na jaře. Vzrostou-li kvůli zablokovaným přístavům ceny televizí, zbude nám méně peněz na jiné věci. Poptávka po nich se sníží a jejich ceny klesnou. V praxi je proces pomalý a podražují nejen televize, takže dočasně vidíme vyšší průměrné ceny. Ale není možné, aby potíže dodavatelských řetězců zdražily všechno, jak pozorujeme od léta.

Vrtulníkové peníze fungují

Zboží a služby kobercově podražují, protože chceme kupovat víc, než firmy mohou nabídnout. Kupujeme, protože máme peníze. Díky nízkým úrokům jsou peníze levné, ale v pandemii přišlo i novum: peníze z vrtulníku. Lidé a firmy inkasovali, aniž produkovali. Možná nic jiného dělat nešlo, ale výsledkem je vyšší poptávka (levné a vrtulníkové peníze) a nižší nabídka (lockdowny, neochota pracovat). Inflace následuje.

Kalibrovat celkovou poptávku podle nabídky je prací centrální banky, jenže ta přetlačuje mohutnou sílu. Aby přiměla lidi neutrácet, musí doručit kladné reálné úroky. Tomu se ještě nepřiblížila ani na doslech a už to schytává zleva zprava. Sazby u 15 % jako v roce 1998 stejně nejsou možné, protože stát by nezvládl splácet náš obří a bobtnající dluh. Bude-li vybírat mezi inflací a státním bankrotem, každá centrální banka zvolí inflaci.

Centrální bankéři rádi mluví o ukotvenosti inflačních očekávání. Jenže očekávání neukotvují jejich projevy, ale naše víra v jejich schopnost zvyšovat sazby, jak je nutné. Kvůli dluhu víme, že schopnost chybí, a inflační očekávání nejsou kotva, ale plachta. Naděje tkví v gigantických devizových rezervách, jež můžeme zčásti výnosně investovat a zčásti jimi posílit korunu. Ale ani to nebude stačit, nedá-li vláda do latě výdaje.

ČNB sama inflaci nezkrotí

Po vrtulníkových letech přijdou roky šetření. Ale prošetřit se z krize nejde, pokud zároveň nerosteme. Všimli jste si, jak málo v baličcích obnovy rezonuje ekonomický růst? Přechod na digitální zelenou je fajn, ale z něčeho musíme zaplatit důchody, zdravotnictví, školství i tu zelenou transformaci.

To něco je ve finále vždy HDP, který si v Evropě rdousíme nejsložitější regulací v planetární historii.

Ne všechna regulace je zlá, ale dnes často odrazuje od inovací a podnikání, čímž škodí všem. Regulovat regulaci na třetinu, to by měl být evropský New Deal. Příklad: přeregulace bankovnictví sabotuje boj proti inflaci. Nabídne vám vaše banka spoření za 2,7 % bez podmínek a omezení? Přitom sbírat peníze od střadatelů, ukládat je v ČNB za repo a účtovat si maličký poplatek nemá riziko, vynáší a regulaci nepotřebuje.

S menší regulací přijde růst, jenž spolu s šetřením setne dluh. ČNB bude volná ke zvyšování úroků. Navíc díky pandemickému experimentu už víme, že vrtulníkové peníze fungují, deflační spirály se nikdy bát nemusíme.

ČNB se může zbavit neústavního polštáře v podobě dvouprocentního inflačního cíle a doručit skutečnou cenovou stabilitu, stabilitu průměrných cen v ekonomice. To by zlepšilo život nám všem smazáním nejistoty o budoucí hodnotě peněz. Letošní inflaci už bohužel neodmaže nikdo.

Autor působí v Institutu ekonomických studií FSV UK

Zpět

Umělá inteligence může být v konfliktech rozhodující. České armádě na ni ale chybějí peníze URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 07.12.2021, Zdroj: hlidacipes.org, Autor: -pes-, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 07:06, Celková návštěvnost: 646 820, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Rubrika: Nezařazené, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,44

Vyspělé státy investují do umělé inteligence (AI) stamiliony dolarů. Česko celkově zaostává, i když zdejší firmy v oboru mají co nabídnout a ve svých specializacích patří ke světové špičce. Velký propad mezi Českem a lídry v rozvoji AI je vidět v oblasti obrany – podfinancovaná česká armáda umělou inteligenci systematicky nezavádí. Podle expertů se přitom horké i hybridní konflikty budoucnosti bez AI neobejdou.

Ukázal to květnový konflikt mezi Izraelem a hnutím Hamás, po kterém izraelská armáda oznámila, že ve válce umělou inteligenci poprvé masivně využila. Se všemi výhodami AI i jejími limity: „Sice došlo ke zrychlení reakční doby a ke zintenzivnění úderů, stále to však nestačilo k dosažení jasného vítězství," shrnuje čerstvá analýza Aspen Institute.

Podle ní bude za nějaký čas umělá inteligence nedílnou součástí jakékoli operace armád vyspělých zemí a Česko by se k tomuto trendu mělo přidat. Zatím má česká armáda v oblasti AI velké rezervy.

Jako výjimku analýza zmiňuje vývoj projektu českého ministerstva obrany MODES. Modulární systém by měl využívat strojové učení k automatickému rozpoznávání a klasifikaci dat na snímcích z komerčních a v budoucnosti snad i českých satelitů.

České firmy ve špičce, Česko ne

Umělou inteligenci lze v armádě již dnes využívat i v logistice, pro plánování dodávek, údržby, směn či zásobovacích tras. AI pomůže například i v oblasti takzvané prediktivní údržby, tedy snímání strojních zvuků a detekce potenciální závady. Včasné odstranění závady zlevní provoz, opravy a prodlouží životnost vojenské techniky.

Jak ale připomíná Aspen Institute, Česko patří ve stavu a rozvoji využití umělé inteligence do horší poloviny EU. Zpráva AI Readiness Report 2020 sestavená think tankem Oxford Insights zařadila Českou republiku na 18. příčku z unijních zemí a na celkové 32. místo. Některé tuzemské firmy přitom svými produkty patří do světové špičky.

Text vychází z expertní studie Aspen Institute Central Europe ke konferenci Kam kráčíš, Česko/Evropo 2021. HlídacíPes.org byl mediálním partnerem akce.

Podle Eurostatu je Česko mezi trojicí zemí, v nichž nejvíce firem využívá AI pro umělou syntézu a analýzu řeči. V ČR jsou to tři procenta všech podniků s více než deseti zaměstnanci. Mezi nejúspěšnější v této oblasti patří Phonexia a SpeechTech. Široký segment firem se rovněž věnuje rozpoznávání obličejů a gest na kamerových záznamech, například Eyedea Recognition.

Zmíněnou prediktivní údržbou a analýzou strojních zvuků se zabývají ve společnosti Neuron Soundware a jejich služeb využívají giganti jako Airbus, Siemens či BMW. Firma Cogniware zase například umí pomocí AI sledovat šíření informací v kyberprostoru, kdy je schopna mapovat postup určitého narativu, například dezinformací po webových stránkách a sociálních sítích.

Umělou inteligenci využívá například i společnost Avast, jejíž software je schopný se pomocí strojového učení adaptovat na nejnovější hrozby a v reálném čase aktualizovat ochranu zákazníků. AI je také základním prvkem produktu společnosti resistant.ai, která svůj systém využívá pro odhalování finančních podvodů a padělaných dokladů.

Opatrná česká armáda

Významným centrem tuzemského výzkumu umělé inteligence jsou i české univerzity, zejména v Praze a Brně. Centrum excelence Periculum při Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy například zkoumá propojení člověka a stroje z transdisciplinární perspektivy. Na brněnském VUT se zase několik výzkumných skupin zabývá těžbou dat z řeči.

„Ani přes tyto solidní dílčí výsledky Česká republika rozhodně nevyniká mezi státy EU v počtu oborů a kurzů věnujících se AI dle aktuálního žebříčku sestaveného Stanfordskou univerzitou," připomíná nicméně Aspen Institute. V oblasti obrany je pak podle něj pozice Česka ještě mnohem horší.

Graf: se souhlasem Aspen Institute

Jedním z důvodů je vysoký nahromaděný vnitřní dluh, z nějž vyplývá nutnost investovat do obnovy zastaralých zbraňových systémů. Podle Aspenu ale roli hraje i „hlubší česká opatrnost při zavádění nových technologií, zejména těch, které ještě nebyly operačně ověřeny". V současné době tak není AI prostřednictvím pokročilých technologických systémů (jako například autonomní a robotické prostředky) do armády systematicky zaváděna.

Škrtejte jinde

Jakou prioritu dává Česko rozvoji umělé inteligence nejen v oblasti obrany, naznačuje i fakt, že Česká republika chybí ve sdružení AI Partnership for Defense, které loni založil americký Pentagon. Kromě USA se ho účastní Austrálie, Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Izrael, Japonsko, Kanada, Jižní Korea, Norsko, Švédsko a Velká Británie. Letos přibyly Nizozemsko, Německo a Singapur.

I tváří v tvář tlakům na snižování schodků státního rozpočtu by tak Česko mělo udržet (pokud ne navýšit) výdaje na vědu a výzkum v rámci armády. Aspen Institute konkrétně doporučuje vydávat dvě procenta HDP na obranu, z toho 20 % na investice, a dvě procenta z výdajů na obranu pak dávat na vědu a výzkum, včetně umělé inteligence.

„Česká armáda je dlouhodobě podfinancovaná a přes dílčí zlepšení se stále s ohledem na výši výdajů na obranu řadíme v rámci NATO mezi ty nejhorší, byť jsme v posledních letech zvýšili výdaje z 1 % na 1,42 % HDP v roce 2020," shrnuje analýza. Do projektů AI jde podle Aspenu v tuzemsku naprosté minimum prostředků z obranných rozpočtů.

Ilustrační foto: Profimedia

Umělá inteligence může být v konfliktech rozhodující. České armádě na ni ale chybějí peníze

Napsal/a -pes- 7. prosince 2021

Vyspělé státy investují do umělé inteligence (AI) stamiliony dolarů. Česko celkově zaostává, i když zdejší firmy v oboru mají co nabídnout a ve svých specializacích patří ke světové špičce. Velký propad mezi Českem a lídry v rozvoji AI je vidět v oblasti obrany – podfinancovaná česká armáda umělou inteligenci systematicky nezavádí. Podle expertů se přitom horké i hybridní konflikty budoucnosti bez AI neobejdou.

Ukázal to květnový konflikt mezi Izraelem a hnutím Hamás, po kterém izraelská armáda oznámila, že ve válce umělou inteligenci poprvé masivně využila. Se všemi výhodami AI i jejími limity: „Sice došlo ke zrychlení reakční doby a ke zintenzivnění úderů, stále to však nestačilo k dosažení jasného vítězství," shrnuje čerstvá analýza Aspen Institute.

Podle ní bude za nějaký čas umělá inteligence nedílnou součástí jakékoli operace armád vyspělých zemí a Česko by se k tomuto trendu mělo přidat. Zatím má česká armáda v oblasti AI velké rezervy.

Jako výjimku analýza zmiňuje vývoj projektu českého ministerstva obrany MODES. Modulární systém by měl využívat strojové učení k automatickému rozpoznávání a klasifikaci dat na snímcích z komerčních a v budoucnosti snad i českých satelitů.

České firmy ve špičce, Česko ne

Umělou inteligenci lze v armádě již dnes využívat i v logistice, pro plánování dodávek, údržby, směn či zásobovacích tras. AI pomůže například i v oblasti takzvané prediktivní údržby, tedy snímání strojních zvuků a detekce potenciální závady. Včasné odstranění závady zlevní provoz, opravy a prodlouží životnost vojenské techniky.

Jak ale připomíná Aspen Institute, Česko patří ve stavu a rozvoji využití umělé inteligence do horší poloviny EU. Zpráva AI Readiness Report 2020 sestavená think tankem Oxford Insights zařadila Českou republiku na 18. příčku z unijních zemí a na celkové 32. místo. Některé tuzemské firmy přitom svými produkty patří do světové špičky.

*Text vychází z expertní studie **Aspen Institute Central Europe** ke konferenci **Kam kráčíš, Česko/Evropo 2021**. HlídacíPes.org byl mediálním partnerem akce.*

ČTĚTE TÉŽ

Podpisy pro Babiše na Hrad prý sbírá „za občany". Od hnutí ANO ale dostal 60 tisíc za kampaň

Kdo vrtí Řípem? Aeronet, národovci, komunisté a Babiš

Zpět

Ukrajina bude hlavní téma dnešní videokonference mezi americkým prezidentem Joem Bidenem a ruským protějškem Vladimirem Putinem

RÁDIO, Datum: 07.12.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 13:58, Poslechovost pořadu: 181 266, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 243 942,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,01

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Ukrajina, to bude hlavní téma dnešní videokonference mezi americkým prezidentem Joem Bidenem a jeho ruským protějškem Vladimirem Putinem. Washington a Kyjev tvrdí, že Rusko, které u ukrajinských hranic v posledních dnech shromažďuje vojáky, chystá krok podobný tomu z roku 2014, kdy anektovalo ukrajinský poloostrov Krym. Moskva však obvinění odmítá a poukazuje na postup NATO k ruským hranicím. Ve vysílání je teď Jiří Pondělíček z katedry severoamerických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Vztahy USA a Ruska nazval mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov Augiášovým hlévem, který nelze dát do pořádku během několika hodin. Co se dá, tedy od tohoto rozhovoru čekat?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Já se domnívám, že toho příliš čekat není asi moudré, byť by samozřejmě bylo dobře, kdyby se podařilo tu situaci zklidnit. Záleží to ale především tedy na postupu Ruska a právě ruské strany zaznívá to, že vlastně k jednání přestupuje bez jakýchkoliv očekávání, takže já se obávám, že nějaké minimum, které se týkalo třeba jenom té současné situace deeskalace toho současného napětí, tak ani toho minima se nedočkáme.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Znamená to, že tahle videoschůzka ani nemůže zmírnit třeba to riziko, že Rusko podnikne vůči Ukrajině nějaký vojenský výpad?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Neříkám, že nemůže, jenom bych byl opatrný v těch očekáváních. Pokud někdo čeká, že oba prezidenti ruský, americký potom předstoupí před veřejnost a řeknou, že se dohodli, že tedy Rusko vojska stahuje a že bude klid, tak to bych neočekával. Samozřejmě Amerika se bude snažit spíš od toho útoku Rusko odstrašit. A pokud se jí to podaří, tak určitě Rusové to nebudou přiznávat do médií. Takže neříkám, že ta schůzka nemůže pomoci, ale neočekávám, že po ní dojde k vystoupení, kdyby oba prezidenti řekli, že něco skutečně bylo dohodnuto.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Kdyby došlo k té ideální konstelaci, tak jakou dohodu by rád získal Joe Biden a co naopak požaduje Vladimir Putin?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Vladimir Putin řekl jasně, že vlastně chce garanci, že Ukrajina nikdy nevstoupí do NATO. To je vlastně ta jim zmiňovaná červená linie naproti tomu v případě Ameriky je to komplikovanější. Amerika samozřejmě nebo respektive pro Ameriku je Ukrajina významný spojenec. Tím hlavním cílem je zajistit její bezpečnost, ale co přesně by to mělo znamenat ze strany Ruska, to je otázka, protože nějaké závazky, které teďka třeba můžou Rusové dát, tak není příliš radno na ně spoléhat. Koneckonců v roce 1994 podepsali a bylo to zrovna na začátku prosince, podepsali to budapešťské memorandu, ve kterém se, ve kterém se zavázali respektovat územní, integritu a celistvost Ukrajiny, takže spíš jde o to asi řešit ty krize tak jak v těch vztazích budou přicházet, než se dobrat nějakého dlouhodobého řešení.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Biden chce údajně také najevo, že případná ruská agrese na Ukrajině by Rusku přinesla vážné následky. Jaké by to byly, ale Spojené státy neupřesnili, tak o co by se mohlo jednat?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Oni mluvili o tom, že by ta válka byla pro Rusko drahá, mluví o tom, že zavede sankce, které zničí ruskou ekonomiku. Mohlo být jít o přístupná mezinárodní finanční trhy do toho bankovního systému, nicméně Rusko vlastně ty sankce, které byly uvaleny v minulosti, tak vedly k tomu, že oni se právě snažili tu zranitelnost svojí ekonomiky vůči tady těm nástrojům mezinárodní politiky snížit. Tak jak se jim to povedlo, to já si netroufám odhadovat, nejsem ekonom, ale faktem je, že se na to připravovali vlastně dlouhodobě. Pokud budou i za cenu nějakých strakonických sankcí, kterými teď z Washingtonu hrozí, a to vlastně to jediné, co řekl aspoň trochu konkrétně, že by se jednalo o ekonomiku, pokud by i přesto byli ochotni tu vojenskou operaci spustit, tak tzn. že si asi věří, že je ty sankce sice poškodí, ale nezničí.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Vy už jste zmínil, že Putin chce záruky, že NATO se nebude rozšiřovat dál na východ, konkrétně, že Ukrajina nevstoupí do NATO. Je nějaká šance, že by nějaké takové ujištění mohlo přijít?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Já se nedomnívám, že přijde. Amerika, to odmítá a říká, že to je vlastně výsostnou záležitostí Ukrajiny a NATO, tzn. členských států NATO, které musí rozhodnout jednomyslně o členství nějaké další země a že tudíž tady to rozhodnutí nemůže dělat Amerika s Ruskem bez Ukrajiny nebo místo Ukrajiny a místo ostatních členských států NATO, ale ono je to tím, že Rusové prostě vidí NATO jenom jako vlastně nějaký příběh americký a domnívají se, že to, co řekne Amerika, tak prostě NATO bude skákat, takže tudíž vlastně není potřeba jednat s nikým dál ale, když se s Amerikou dohodnou na něčem, co má nebo nemá NATO udělat, tak se to i stane.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Kolik pravdy na tom je?

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
V některých ohledech samozřejmě je pravda, že ten příspěvek vojenské akceschopnosti NATO ze strany Spojených států amerických je výrazně disproporční. Zároveň ale určitě nejde mluvit o tom, že by si třeba na tom politickém poli mohla Amerika prosazovat, co chce a jak chce a kdy chce. Koneckonců vlastně odporu vůči členství Ukrajiny v NATO zaznělo i od některých

malých států. Tuším, že to bylo Holandsko. Někomu snad proběhlo referendum, tak bych se nerad mýlil, takže to rozhodně není tak, že když by Amerika řekla, že chce Ukrajinu NATO, takže by všechny ostatní státy jenom poslušně přikývli a řekli, že to tak bude, pokud to chce Amerika.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Jiří Pondělíček z katedry severoamerických studií Univerzity Karlovy byl ve vysílání. Děkuju za to, hezký den.

Jiří PONDĚLÍČEK, amerikanista, Institut mezinárodních studií FSV UK
Děkuji za pozvání, na shledanou.

Angela Merkelová bude německou kancléřkou už jen jediný den

RÁDIO, Datum: 07.12.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 13:58, Poslechovost pořadu: 181 266, Pořad: 12:08 Hlavní zprávy - rozhovory a komentáře, AVE: 206 664,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,01

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Angela Merkelová bude německou kancléřkou už jen jediný den. Zítra zvolí poslanci Spolkového sněmu novým kancléřem sociálního demokrata Olafa Scholze, kterému pak oficiálně Merkelová předá úřad. Po dlouhých 16 letech tak skončí celá epocha, kterou mnozí analytici a historici srovnávají způsobením prvního kancléř Spolkové republiky Konráda Adenauera nebo s érou sjednotitele Německa Helmuta Kohla. Ve spojení jsme teď se Zuzanou Lizcovou z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, dobrý den.

Zuzana LIZCOVÁ, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Snese Angela Merkelová srovnání s Konrádem Adenauerem a Helmutem Kohlem? Ty jejich zásluhy o stát jsou viditelné velmi jasně, tak co v Německu dala Angela Merkelová?

Zuzana LIZCOVÁ, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Jsou to historické paralely vždycky trochu problém, ten ale kancléř Adenauer vlastně vstoupil do dějin jako otec toho moderního poválečného západního Německa. Helmut Kohl jako kancléř sjednotitel. V současné chvíli a to se samozřejmě ještě může časem změnit je Angela Merkelová především kancléřkou, která zvládla provést svoji zemi celou řadou nejrůznějších krizí.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Odcházení je disciplínách, kterou ne každý politik zvládne úplně se ctí, tak jak hodnotíte ty poslední týdny až měsíce Angely Merkelové ve funkci? Jak si s tou rolí poradila?

Zuzana LIZCOVÁ, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Tak Angela Merkelová určitě vždy byla političkou, která si nepotrpěla na nějaká velká gesta nebo na pompu vlastně bych řekla nějaké té mocenské atributy, takže ona odcházela přesně tak, jakým způsobem vlastně vládla do té doby velmi věcně, střízlivě. A co bylo velmi pozoruhodná ještě posledních měsících, že zejména v zahraničí byla velmi pozitivně hodnocena, což je zajímavé z toho důvodu, že právě v těch krizích o kterých jsem se zmiňovala, připomenu třeba krizi eura nebo tzv. migrační krizi z let 2015-2016 byla naopak velmi kritizována. V Německu se trochu projevovalo v těch posledních letech to, že ta společnost už byla trochu unavená z toho dlouholetého vládnutí právě této jedné političky a vypadalo to, že už se skutečně Němce těší alespoň na dílčí změnu.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Olaf Scholz zítra uvede do úřadu vládu, která se obejde bez křesťanských demokratů. Přesto asi bude v mnoha bodech na tu politiku Angely Merkelové navazovat, kde to bude nejviditelnější?

Zuzana LIZCOVÁ, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Ono to bylo viditelné už v předvolební kampani letos v létě, kdy se vlastně Olafu Scholzovi podařilo, ačkoliv je tedy politikem jiné strany, určitým způsobem pasovat do role nástupce Angely Merkelové a vlastně předat voličům ten pocit, že on je právě jejím politickým pokračovatelem. A dá se to říci jakoby z více důvodů, jednak je to politik, který je středový, který se snaží zprostředkovávat mezi těmi jednotlivými politickými proudy, spíše moderovat a spojovat, než lidi rozdělovat. A další věci určitě je, že je také politik, který je velmi takový věcný, kdy se mu vytýká dokonce, že je příliš suchý, takže to zase není jako někdo bouchal do stolu a pronášel vzletné projevy, ale skutečně člověk, který se tedy pasuje do té role toho manažera své země především.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
A naopak jaké nejzásadnější problémy nový kabinet po kancléřce Merkelové zdědí? COVID to je asi jasná záležitost a ty další?

Zuzana LIZCOVÁ, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Určitě prvním úkolem toho nového kabinetu bude zvládnout, jak zdravotní, tak tu ekonomickou krizi, která se pojí s pandemií koronaviru, ale těch věcí, které bude muset řešit je mnohem více. Kancléřce Merkelové se částečně zazlívá to, že neudělala dostatečně rozhodné kroky klimatické politice, že nedokázala svoji zemi dostatečně modernizovat a digitalizovat, například státní správu, takže tohle jsou všechno úkoly, které si předsevzala splnit ta nová vláda.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Bude Německo podle vás dál plnit také tu roli takového tahouna Evropské unie a určitého stabilizačního prvku v mezinárodních krizích, což byla právě doména Angely Merkelové.

Zuzana LIZCOVÁ, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy

Bezpochyby Německo zůstane vlastně tou velkou zemí ve středu Evropy, když hlavním zájmem je nějakým způsobem zprostředkovávat mezi těmi rozdílnými zeměmi západu a východu, severu a jihu Evropy. Německo i výrazně ekonomicky profituje z evropské integrace, takže určitě se bude snažit držet sedmadvacítku pohromadě. A v posledních letech vyjadřuje i větší ambice na světové politické scéně. Uvidíme, jaké nové akcenty tam ta nová vláda bude tedy zdůrazňovat.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Říká Zuzana Lizcová z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Děkuju vám za váš čas. Hezké odpoledne.

Zuzana LIZCOVÁ, Institut mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Děkuji za pozvání. Na shledanou.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka
Taková byla polední publicistika, další aktuální rozhovory a hosty vám přineseme v 18 hodin a 10 minut. Publicistiku hlavních zpráv si můžete pustit i v podcastových aplikacích. Věra Štechrová přeje příjemné odpoledne.

Jednání mezi prezidenty Putinem a Bidenem

TV, Datum: 07.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 07.12.2021 21:49, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 554 462,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Reynolds KORANTENG, moderátor
Americký prezident Joe Biden dnes 2 hodiny mluvil prostřednictvím videohovoru se svým ruským protějškem Vladimirem Putinem. Hlavním bodem jednání byla situace na Ukrajině.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka
Joe Biden varoval Putina před drtivým sankcemi v případě, že by se Rusko rozhodlo souseda vojensky napadnout. Putin naopak chce záruky, že se NATO nebude dál rozšiřovat k hranicím Ruska.

Joe BIDEN, prezident Spojených států
Dobrý den, pane prezidente.

Vladimir PUTIN, prezident Ruské federace
Jsem rád, že vás zase vidím.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Ukrajina a tisíce ruských vojáků u jejích hranic. Téma, které v posledních dnech znepokojuje celý svět. Aby se situace nevymkla kontrole, usedli oba mocní k jednacímu stolu. Každý ale ke svému. Biden hrozí Rusku sankcemi. Putin zase nechce vojáky NATO na svých hranicích. Tématem virtuálního setkání byla i kybernetická bezpečnost nebo americko-ruské vztahy. Ty jsou podle expertů kvůli situaci na Ukrajině narušené.

Karel SVOBODA, ukrajinista, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy
Spojené státy v žádném případě už nebudou akceptovat nějaké tvrzení o tom, že Ukrajina zahájila válku nebo něco takového, že jsou si velmi dobře vědomy toho, že je to cílená ruská politika.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Obavy z možné ruské invazi mají západní státy po informacích o tom, že Moskva vyslala k hranicím s Ukrajinou desetitisíce vojáků. Kyjev zveřejnil satelitní snímky, které mají ruskou přítomnost dokázat.

Oleksii REZNIKOV, ukrajinský ministr obrany
Celkový počet ruských vojáků kolem hranic na ruské straně a také na dočasně okupovaných územích, které mohou být použity k akci, se nyní odhaduje na 94 300.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Západní státy se obávají, že Rusko chystá podobný krok jako v roce 2014, kdy vojensky obsadilo a anektovalo poloostrov Krym a vyvolalo válku v Donbasu. Moskva přípravy na konflikt popírá. Chce ale, aby Spojené státy omezily svou podporu Ukrajině.

Dmitrij PESKOV, mluvčí ruského prezidenta Vladimira Putina
Usilujeme o dobré vztahy se Spojenými státy. Rusko se nikdy nechystalo na někoho zaútočit, ale máme své vlastní obavy a červené linie. Prezident Putin to řekl jasně.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Prezident USA se po schůzce se svým ruským protějškem chce spojit ještě s dalšími světovými lídry, a to z Velké Británie, Francie, Německa a Itálie. Tereza Masopustová, televize Nova.

Vyhlášení výsledků soutěže o Cenu Edvarda Beneše

TISK, Datum: 08.12.2021, Zdroj: Novinky ze Sezimova Ústí, Strana: 1, Autor: Vendula Černohorská, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2021 00:37, Rubrika: Titulní strana, Země: Česko

V letošním roce bylo do soutěže o Cenu Edvarda Beneše přihlášeno celkem 24 prací, z toho 14 prací z Historie 20. století a 10 prací ze Sociologie. Slavnostní vyhlášení výsledků a předání cen se uskutečnilo v pátek 22. října 2021 v Památníku E. Beneše v Sezimově Ústí.
V oblasti Historie 20. století cenu 1. stupně získal Jiří Klůc z Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Přejmenování města Falknov na Sokolov u příležitosti 5. výročí bitvy u Sokolova a pozdější vztah k této události v kontextu měnící se doby. Cena Edvarda Beneše 2. stupně byla udělena Adamu Pátkovi z Filozofické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně za soutěžní práci: ČSNS Doksy 1945–1948. Cena Edvarda Beneše 3. stupně byla udělena Jarmile Šebkové z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Česká šlechta a Runcimanova mise, 1938. Čestné uznání v oblasti Historie získal Václav Daněk z Filozofické fakulty Masarykovy univerzity za soutěžní práci: Nucená práce české mládeže při výstavbě opevnění Jihovýchodního valu u Neziderského jezera na přelomu let 1944–1945 a Milan Dobeš z Právnické fakulty Masarykovy univerzity za soutěžní práci: Příživnictví – právněhistorický vývoj tohoto institutu na našem území.
V oblasti Sociologie cenu 1. stupně získala Dominika Sladká z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity za soutěžní práci: Z nesezdaného soužití do manželství: Záleží na relativním vzdělání partnerů? Cenu 2. stupně získala Gabriela Lazárková z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Asistovaná reprodukce z pohledu cílových skupin. Cenu 3. stupně získal Jakub Janouš z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Zdroje důvěry v inteligentní virtuální asistenty. Čestné uznání v oblasti Sociologie získala Sára-Ráchel Schlehrová z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Změna sociální konstrukce nezaměstnaných v období krize související s COVID-19.

O autorovi: Vendula Černohorská, referent spisovny

Vyhlášení výsledků soutěže o Cenu Edvarda Beneše

VENDULA ČERNOHORSKÁ
REFERENT SPISOVNY

V letošním roce bylo do soutěže o Cenu Edvarda Beneše přihlášeno celkem 24 prací, z toho 14 prací z Historie 20. století a 10 prací ze Sociologie. Slavnostní vyhlášení výsledků a předání cen se uskutečnilo v pátek 22. října 2021 v Památníku E. Beneše v Sezimově Ústí.

V oblasti Historie 20. století cenu 1. stupně získal Jiří Klůc z Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Přejmenování města Falknov na Sokolov u příležitosti 5. výročí bitvy u Sokolova a pozdější vztah k této události v kontextu měnící se doby. Cena Edvarda Beneše 2. stupně byla udělena Adamu Pátkovi z Filozofické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně za soutěžní práci: ČSNS Doksy 1945–1948. Cena Edvarda Beneše 3. stupně byla udělena Jarmile Šebkové z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Česká šlechta a Runcimanova mise, 1938. Čestné uznání v oblasti Historie získal Václav Daněk z Filozofické fakulty Masarykovy univerzity za soutěžní práci: Nucená práce české mládeže při výstavbě opevnění Jihovýchodního valu u Neziderského jezera na přelomu let 1944–1945 a Milan Dobeš z Právnické fakulty Masarykovy univerzity za soutěžní práci: Příživnictví – právněhistorický vývoj tohoto institutu na našem území.

V oblasti Sociologie cenu 1. stupně získala Dominika Sladká z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity za soutěžní práci: Z nesezdaného soužití do manželství: Záleží na relativním vzdělání partnerů? Cenu 2. stupně získala Gabriela Lazárková z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Asistovaná reprodukce z pohledu cílových skupin. Cenu 3. stupně získal Jakub Janouš z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Zdroje důvěry v inteligentní virtuální asistenty. Čestné uznání v oblasti Sociologie získala Sára-Ráchel Schlehrová z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze za soutěžní práci: Změna sociální konstrukce nezaměstnaných v období krize související s COVID-19.

Zpět

NA KUS ŘEČI S PILOTEM I NEUROCHIRURGEM

TISK, Datum: 06.12.2021, Zdroj: Knižní novinky, Strana: 6, Autor: JANA MARXTOVÁ, Vytištěno: 25 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2021 02:26, Rubrika: Rozhovor s Martinem Moravcem, AVE: 14 894,57 Kč, Země: Česko

Novinář Martin Moravec si z časopisových stránek udělal výlet do knižního světa, aby vyzpovídal zajímavé osobnosti. Prvním byl v knize Mé cesty do hlubin mozku neurochirurg Vladimír Beneš a právě teď vychází kniha Mluví k vám kapitán, v níž se se téměř doslova prolétl světem pilota Davida Hecla.

* Máte za sebou knihy rozhovorů s neurochirurgem Vladimírem Benešem a dopravním pilotem Davidem Heclem. Proč jste si vybral právě tyto osobnosti?

Protože to jsou dva obory, které mě vždycky fascinovaly. A ti dva pánové to v nich dotáhli někam, kam to před nimi žádný jiný Čech nedokázal. Jeden se dokáže pohybovat v místech, kde i desetiny milimetru rozhodují o tom, jestli člověk bude žít, nebo ne. Druhý dokáže zvednout největší dopravní letadlo světa, bezpečně někam dopravit stovky lidí a s chladnou hlavou vyřešit všechny problémy, které se na té cestě můžou stát. Oba navíc umí skvěle vyprávět a čas s nimi, i když to byla práce, byl i zážitek.

* Jak dlouho se obě knihy rodily a nakolik se práce na nich lišila?

Průměrně bych řekl rok, protože musíte započítat i přípravu. Nemůžete za takovými lidmi přijít a začít: „Ehm, já bych se vás

chtěl zeptat.“ Jsou to desítky hodin schůzek, stovky otázek, které musíte mít dopředu připraveny. Že se liší obory, je asi jasné. Ale můj nejsilnější dojem je asi ten, jak se lišily právě ty schůzky. U kapitána Hecla jsem měl štěstí – kvůli pandemii zrovna nelítal a měl času dost. U profesora Beneše to bylo složitější – sice si ten čas taky našel, ale občas se stalo, že jsme si povídali, jemu zazvonil telefon, pak ho položil a řekl: „Pardon, musím na sál, nádor v přední levé komoře.“

* Nejnovějším počinem je právě kniha s pilotem Davidem Heclem. Zaskočil nebo překvapil vás nějakou svou odpovědí?

Bylo jich víc, než jsem si myslel. Netušil jsme například, že v letectví opravdu platí věta „Houstone, máme problém“. Protože právě v Houstonu se nachází nemocnice, která se specializuje na zdravotní problémy na palubě. Jakmile k něčemu vážnějšímu během letu dojde, volá se právě do Houstonu a postupuje se přesně podle instrukcí tamních lékařů. Na palubě je velmi slušné zdravotnické vybavení – adrenalin na píchnutí do srdce, EKG, elektrošoky či sada na odběr krve. Některé z těch věcí může samozřejmě použít jen lékař. A když zrovna na palubě není…

* Tak je problém.

Velký problém. Ale abychom to trochu odlehčili. Mnoho zdravotních problémů na palubě je ve skutečnosti menších, než to na první pohled vypadá. A nejhorší jsou prý příliš utažené kalhoty. Jakmile poletíte v bokovkách, které vám už na zemi budou těsné, tak ve vzduchu vám budou těsné dvojnásob. Tělo se tam totiž nafoukne, upnuté kalhoty zastavují pohyb plynů v břišní dutině a vytvářejí pocit, že máte infarkt. Takže pozor, v čem letíte.

* Co jste si ze setkání s kapitánem odnesl?

Jednu věc určitě – že je to mnohem náročnější práce, než jsem si myslel. Fyzicky i psychicky. Kapitán letadla je vlastně nejen pilot, ale takový starosta malé vesnice. V Airbusu A380 má za sebou klidně šest set lidí a to se vždycky něco stane. A on je za všechno zodpovědný. Za pasažéry, posádku i za stroj, jehož cena v korunách je deset miliard.

* Budete teď usedat do letadla klidnější?

To ano. Nikdy jsem neměl rád turbulence, v čemž asi nejsem sám. Teď už ale vím, že se při nich víceméně nemůže nic stát. Že je to jen nepříjemné.
Vždycky jsem se trochu bál, když jsem viděl, jak se při silnějším větru klepou křídla. Ale než jde nový typ letadla do provozu, vezmou ho na takzvanou lámací zkoušku. A na ní se už několikrát ukázalo, že by se takové křídlo muselo ohnout až o osm metrů, aby opravdu prasklo.

* Jaký nový poznatek jste si odnesl z rozhovoru s neurochirurgem Benešem? Čím vás překvapil on?

Toho by bylo na celý rozhovor. Mám pocit, že jsem z každé schůzky s ním odcházel ohromen. A s pocitem, že je vlastně škoda, že takoví lidé tady nemůžou být navěky. Ale jednu věc bych přece jen vypíchl, protože na mě opravdu zapůsobila. Když jsme knížku psali, bylo mu šedesát šest. A takový zápal pro práci, jaký z něj snad při každé větě čišel, bych přál každému. On se na každou operaci těšil jako malý kluk. A čím měla být těžší, tím se těšil víc. Byl rád, že se ve svém věku pořád může učit. Ale pozor, ne si něco zkoušet, ke všemu přistupoval neskutečně zodpovědně. Než do někoho říznul, měl to do puntíku promyšlené. A když tam byla sebemenší pochybnost nebo nejistota, neudělal to. Pamatuju si, že u jedné dívky ten správný postup vymýšlel rok. Vůbec se jí nebál říct, že má z toho zákroku strach. Ale po tom roce – a po konzultaci s jedním tureckým kolegou – zákrok provedl a dívka je dnes úplně v pořádku.

* Nabízí se tradiční otázka, jestli nosíte v hlavě nebo dokonce už pracujete na další podobné knize, nebo jestli se nepustíte do jiného žánru?

S tím teď trochu bojuju. V hlavě nosím tolik věcí, že se tam mezi sebou perou. Chtěl bych napsat román, už jsem si dokonce ve volné chvíli rozepisoval charakteristiky postav. A už i přesně vím, jak by šel děj. Nebylo by to nic vážného, spíš legrace, protože ta nám dnes trochu chybí. No a na druhou stranu mám po lékaři a pilotovi další zajímavý nápad na knižní rozhovor. Z úplně jiného prostředí – tak uvidíme.

***

Martin Moravec

Na gymnáziu začal psát do okresních novin. Jako osmnáctiletý přišel v roce 1999 na zkušenou do sportovní redakce MF DNES. Později začal psát o fotbale, hokeji, tenise a v roce 2003 přešel do Magazínu DNES. Mezitím dokončoval Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy a od roku 2006 je vedoucím Magazínu DNES. Věnuje se také moderování, natočil několik dílů dokumentu 13. komnata a v posledních letech se pustil i do psaní knih.

NA KUS ŘEČI S PILOTEM I NEUROCHIRURGEM

Novinář Martin Moravec si z časopisových stránek udělal výlet do knižního světa, aby vyzpovídal zajímavé osobnosti. Prvním byl v knize *Mé cesty do hlubin mozku* neurochirurg Vladimír Beneš a právě teď vychází kniha *Mluví k vám kapitán*, v níž se se téměř doslova prolétl světem pilota Davida Hecla.

Martin Moravec
Na gymnáziu začal psát do okresních novin. Jako osmnáctiletý přišel v roce 1999 na zkušenou do sportovní redakce MF DNES. Později začal psát o fotbale, hokeji, tenise a v roce 2003 přešel do Magazínu DNES. Mezitím dokončoval Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy a od roku 2006 je vedoucím Magazínu DNES. Věnuje se také moderování, natočil několik dílů dokumentu 13. komnata a v posledních letech se pustil i do psaní knih.

Máte za sebou knihy rozhovorů s neurochirurgem Vladimírem Benešem a dopravním pilotem Davidem Heclem. Proč jste si vybral právě tyto osobnosti?
Protože to jsou dva obory, které mě vždycky fascinovaly. A ti dva pánové to v nich dotáhli někam, kam to před nimi žádný jiný Čech nedokázal. Jeden se dokáže pohybovat v místech, kde i desetiny milimetru rozhodují o tom, jestli člověk bude žít, nebo ne. Druhý dokáže zvednout největší dopravní letadlo světa, bezpečně někam dopravit stovky lidí a s chladnou hlavou vyřešit všechny problémy, které se na té cestě můžou stát. Oba navíc umí skvěle vyprávět a čas s nimi, i když to byla práce, byl i zážitek.

Jak dlouho se obě knihy rodily a nakolik se práce na nich lišila?
Průměrně bych řekl rok, protože musíte započítat i přípravu. Nemůžete za takovými lidmi přijít a začít: „Ehm, já bych se vás chtěl zeptat." Jsou to desítky hodin schůzek, stovky otázek, které musíte mít dopředu připraveny. Že se liší obory, je asi jasné. Ale můj nejsilnější dojem je asi ten, jak se lišily právě ty schůzky. U kapitána Hecla jsem měl štěstí – kvůli pandemii zrovna nelítal a měl času dost. U profesora Beneše to bylo složitější – sice si ten čas taky našel, ale občas se stalo, že jsme si povídali, jemu zazvonil telefon, pak ho položil a řekl: „Pardon, musím na sál, nádor v přední levé komoře."

Nejnovějším počinem je právě kniha s pilotem Davidem Heclem. Zaskočil nebo překvapil vás nějakou svou odpovědí?
Bylo jich víc, než jsem si myslel. Netušil jsme například, že v letectví opravdu platí věta „Houstone, máme problém". Protože právě v Houstonu se nachází nemocnice, která se specializuje na zdravotní problémy na palubě. Jakmile k něčemu vážnějšímu během letu dojde, volá se právě do Houstonu a postupuje se přesně podle instrukcí tamních lékařů. Na palubě je velmi slušné zdravotnické vybavení – adrenalin na píchnutí do srdce, EKG, elektrošoky či sada na odběr krve. Některé z těch věcí může samozřejmě použít jen lékař. A když zrovna na palubě není...

Tak je problém.
Velký problém. Ale abychom to trochu odlehčili. Mnoho zdravotních problémů na palubě je ve skutečnosti menších, než to na první pohled vypadá. A nejhorší jsou prý příliš utažené kalhoty. Jakmile poletíte v bokovkách, které vám už na zemi budou těsné, tak ve vzduchu vám budou těsné dvojnásob. Tělo se tam totiž nafoukne, upnuté kalhoty zastavují pohyb plynů v břišní dutině a vytvářejí pocit, že máte infarkt. Takže pozor, v čem letíte.

Co jste si ze setkání s kapitánem odnesl?
Jednu věc určitě – že je to mnohem náročnější práce, než jsem si myslel. Fyzicky i psychicky. Kapitán letadla je vlastně nejen pilot, ale takový starosta malé vesnice. V Airbusu A380 má za sebou klidně šest set lidí a to se vždycky něco stane. A on je za všechno zodpovědný. Za pasažéry, posádku i za stroj, jehož cena v korunách je deset miliard.

Budete teď usedat do letadla klidnější?
To ano. Nikdy jsem neměl rád turbulence, v čemž asi nejsem sám. Teď už ale vím, že se při nich víceméně nemůže nic stát. Že je to jen nepříjemné. Vždycky jsem se trochu bál, když jsem viděl, jak se při silnějším větru klepou křídla. Ale než jde nový typ letadla do provozu, vezmou ho na takzvanou lámací zkoušku. A na ní se už několikrát ukázalo, že by se takové křídlo muselo ohnout až o osm metrů, aby opravdu prasklo.

Jaký nový poznatek jste si odnesl z rozhovoru s neurochirurgem Benešem? Čím vás překvapil on?
Toho by bylo na celý rozhovor. Mám pocit, že jsem z každé schůzky s ním odcházel ohromen. A s pocitem, že je vlastně škoda, že takoví lidé tady nemůžou být navěky. Ale jednu věc bych přece jen vypíchl, protože na mě opravdu zapůsobila. Když jsme knížku psali, bylo mu šedesát šest. A takový zápal pro práci, jaký z něj snad při každé větě čišel, bych přál každému. On se na každou operaci těšil jako malý kluk. A čím měla být těžší, tím se těšil víc. Byl rád, že se ve svém věku pořád může učit. Ale pozor, ne si něco zkoušet, ke všemu přistupoval neskutečně zodpovědně. Než do někoho řeznul, měl to do puntíku promyšlené. A když tam byla sebemenší pochybnost nebo nejistota, neudělal to. Pamatuju si, že u jedné dívky ten správný postup vymýšlel rok. Vůbec se jí nebál říct, že má z toho zákroku strach. Ale po tom roce – a po konzultaci s jedním tureckým kolegou – zákrok provedl a dívka je dnes úplně v pořádku.

Nabízí se tradiční otázka, jestli nosíte v hlavě nebo dokonce už pracujete na další podobné knize, nebo jestli se nepustíte do jiného žánru?
S tím teď trochu bojuju. V hlavě nosím tolik věcí, že se tam mezi sebou perou. Chtěl bych napsat román, už jsem si dokonce ve volné chvíli rozepisoval charakteristiky postav. A už i přesně vím, jak by šel děj. Nebylo by to nic vážného, spíš legrace, protože ta nám dnes trochu chybí. No a na druhou stranu mám po lékaři a pilotovi další zajímavý nápad na knižní rozhovor. Z úplně jiného prostředí – tak uvidíme.

JANA MARXTOVÁ

Zpět

Česko by už brzy mohlo fungovat na 5G sítích, peníze na to jsou URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 08.12.2021, Zdroj: euractiv.cz, Autor: Aneta Zachova, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2021 09:09, RU / měsíc: 275 930, RU / den: 20 784, Rubrika: Digitální agenda, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,23, Návštěvy za měsíc: 7 032

Mnoho domácností v ČR stále postrádá rychlý internet. Nyní se díky dalším dotacím z EU otevírá možnost výstavbu pokrytí vysokorychlostním internetem dokončit.

Česká republika je v oblasti digitalizace dlouhodobě pod průměrem Evropské unie. Budování digitální ekonomiky sice bylo jednou z hlavních priorit právě dosluhující vlády, ta nastupující má však stále na čem pracovat. Česku chybí například úplné pokrytí vysokorychlostním internetem – v současnosti je to jen 29 %, přičemž průměr EU je 44 %.

S digitalizací má nyní Česku pomoci finanční injekce z evropského fondu obnovy. Konkrétně na vysokorychlostní sítě spolu s

výstavbou 5G má jít 5,8 miliardy korun. Česko je bude čerpat skrze schválený Národní plán obnovy (NPO),
Díky digitalizaci Česko ušetří
Internet však není všechno, tuzemsko dlouhodobě pokulhává i v elektronizaci státní správy. Česko se zároveň potýká s nezanedbatelným schodkem ve státním rozpočtu v důsledku pandemie covidu-19, každá ušetřená koruna se proto počítá. Právě digitalizace spolu s poskytováním digitálních služeb občanům i firmám by mohla zabít dvě mouchy jednou ranou, ušetří totiž lidem čas a české státní kase 25 miliard korun ročně. S takovou částkou počítá NPO, úspora by však mohla být i vyšší.

„Předpokládaná úspora je tvořena finančně ohodnocenou časovou úsporou na straně podnikajících i nepodnikajících fyzických osob a právnických osob, kterou jim přinese digitalizace služeb v mezích definovaných Zákonem o právu na digitální služby. Veškeré odhady jsou konzervativní a je vysoká pravděpodobnost, že dopady budou vyšší. V uváděné částce (25 miliard korun – pozn. red.) nejsou zahrnuty úspory na straně centrálních úřadů," vysvětluje původ úspor Jiří Korbel z tiskového odboru Ministerstva vnitra ČR.

Časová úspora by mohla nastat například díky přechodu státní správy na cloud, čili internetové úložiště. České úřady navíc budou dostupnější. „Využitím moderních technologií umožníte dostupnost služeb státní správy kdykoliv 24/7, 365 dní v roce, odkudkoliv a z jakéhokoliv zařízení," zdůrazňuje Milena Jabůrková, členka představenstva česko-slovenské pobočky IBM a členka představenstva Svazu průmyslu a dopravy ČR.

Tzv. eGovernment Cloud je do jisté míry již funkční. V rámci provádění NPO má dojít k jeho dalšímu technologickému rozšíření. Postupně by na tento cloud měly být přeneseny klíčové informační systémy veřejné správy.

„Navíc například prostřednictvím konverzačních asistentů dosáhnete úspor v personálním zajištění těchto služeb. Státní úředníci se nemusí věnovat opakujícím se, běžným úkonům, ty jsou zvládány automaticky, ale pouze těm složitějším, kde je nezbytná lidská intervence," doplňuje Jabůrková.

Automatizace státní správy může zemi pomoci i ve zvládání různých krizí. „První problém je, že velké množství činností ve státní správě není automatizované, ale ručně dělané lidmi," říká Michal Bláha, ředitel projektu Hlídač státu a expert na digitalizaci.

Druhým problémem je podle Bláhy nedostatek vysoce kvalifikovaných lidí. „Vysoce kvalifikovaní lidé nejsou do státní správy lákaní, vnitřní procesy je dokonce aktivně dotlačují k odchodu, a tito lidé potom chybějí při řešení nenadálých situací, jakou je covid," dodává Bláha.

https://euractiv.cz/section/evropske-finance/interview/digitalizace-ceska-shnily-dum-s-novou-fasadou-rika-michal-blaha/
Hladká komunikace s občany je klíčová
Potřebu výraznější digitalizace odhalila pandemie covidu-19. Problémy ve státní správě sice existovaly již v minulosti, avšak až nyní bylo možné naplno pocítit, jaké důsledky mohou nedostatky mít. Jako zásadní se ukázala komunikace mezi státem a občanem.

„Důležité informace byly roztříštěny na webech jednotlivých ministerstev, což bylo zažehnáno teprve díky iniciativě opozičních poslanců a dobrovolníků vytvořením Covid Portálu. Fronty na úřadech kvůli běžným věcem, jako je prodloužení platnosti průkazů, se musely řešit posouváním termínů namísto dálkového vyřízení. Důležité notifikace pro občany zajišťovali operátoři po dohodě s ministerstvem zdravotnictví, namísto například mobilní aplikace státu," zmiňuje Ervín Hausvater, analytik neziskové nevládní organizace Rekonstrukce státu.

Hladká komunikace má být dle NPO zajištěna i díky zjednodušení přístupu k digitálním službám pro koncové uživatele. Občané a firmy by měli být schopni komunikovat plně elektronicky, což zrychlí celý proces vyřízení úředních záležitostí. Navíc má docházet k tzv. řetězení služeb, díky čemuž mohou lidé řešit různé problémy na jednom místě a v rámci jednoho prostředí. Sloužit k tomu má například Portál občana, na jehož vylepšení poputuje 60 milionů korun.
Sdílení dat
Dle NPO má právě ve sdílení dat mezi jednotlivými resorty Česko velké mezery a část financí by tak měla směřovat i na tento problém.

V Česku, stejně jako ve všech demokratických zemích, mají občané nárok na informace, a tím pádem i na přístup k datům. Zákon však státu ukládá povinnost zveřejnění pouze určitých informací a státní správa často nezveřejňuje nic nad tento rámec.

„Pokud jsou informace navíc zveřejňovány, pouze výjimečně jsou tato data udržována aktuální a zřídka jsou konzultována s odborníky, kteří s takovými daty běžně pracují," říká Bláha. Dále ale dodává, že se situace právě i se zesilujícím tlakem z EU lepší.

Ke zlepšení by mělo docházet i nadále. Samotný plán obnovy počítá s vybudováním legislativního rámce, který konečně nastaví přesná pravidla pro sdílení neveřejných dat. A to jak mezi úřady navzájem, tak i s veřejností. Přístup k datům by měly získat skrze nástroj tzv. řízeného přístupu ty subjekty, které splní nastavená kvalifikační kritéria. To vše bude vyžadovat investice do softwarové a hardwarové infrastruktury, se kterými NPO také počítá. Celkově má na kvalitní správu datových fondů a zajištění řízeného přístupu k datům jít 63 milionů korun.

Spolu s tím má dojít k navýšení počtu subjektů poskytujících otevřená data. Ze současných 23 to má být 100 do konce roku 2024.

https://euractiv.cz/section/digitalni-agenda/interview/jan-philipp-albrecht-otevrena-data-nam-pomohou-celit-zmenam-klimatu-urady-by-je-mely-sdilet-automaticky/
Bezpapírový úřad
V samém jádru e-governmentu je právě digitální sdílení dat. Některé úřady jsou do systému eGovernment Service Bus již zapojeny, nicméně často dochází k propojení pouze v rámci jednoho resortu a meziresortní výměna dat je tak na nízké úrovni.

Řešením má být vytvoření propojeného datového fondu. Základem fondu bude Informační systém sdílené služby, který bude

propojovat data z jednotlivých agendových systémů. Cílem je dle NPO doslova takové propojení agend, „aby občan nemusel obíhat úřady, ale data putovala úřady napříč."

Agendové systémy jsou často zastaralé. Proto než dojde k jejich centrálnímu propojení, musí být upgradovány.

Předpokladem pro digitalizaci je dále radikální navýšení přenosové kapacity, tedy i výstavba 5G sítí, na kterou poputují do Česka tisíce milionů korun. Peníze mají sloužit například ke zpracování analýz, které mají zajistit mezioborovou koordinaci v rozvoji služeb 5G. Z NPO má být financováno hlavně pokrytí tzv. „bílých míst", což jsou místa v Česku, která buď doposud nebyla vůbec pokryta mobilním signálem, či byla pokryta, ale signálem nižších generací (3G). Dále má z peněz být zaplaceno 5G pokrytí některých železničních koridorů, vagonů a vědeckovýzkumná činnost zabývající se technologickým rozvojem sítí 5G.

Budování 5G sítě souvisí se strategickou autonomií celé Unie, kde má docházet k posilování její digitální suverenity. Zásadní příležitosti to poskytne evropskému průmyslu, díky čemuž dojde i ke zvýšení jeho konkurenceschopnosti. Zároveň by pokrytí „bílých míst" v Česku jak vysokorychlostním internetem, tak 5G sítěmi, mělo zaručit zvýšení atraktivity oblastí pro podniky a mladou generaci.

Všechny projekty spojené s 5G sítěmi mají dle NPO být uskutečněny v letech 2025 až 2026.
Ochrana před kybernetickými útoky
Se zavedením 5G sítí přichází kromě rychlejšího připojení i potřeba větší ochrany tohoto připojení, příkladem je kauza Huawei [1]. V Česku se navíc ukázala tato oblast jako zásadní po nedávných kybernetických útocích na nemocnice a ministerstva.

Mohlo by se zdát, že výskyt těchto útoků ukazuje na nedostatky v kybernetické bezpečnosti. Opak je ale pravdou. Jak totiž vysvětluje Nikola Schmidt, výzkumný pracovník Institutu politologických studií Univerzity Karlovy (IPS FSV UK), měřítkem úrovně bezpečnosti není v prvé řadě to, že lze do systému zvnějšku proniknout, to lze téměř vždy, ale schopnost systému a místních kapacit se s útokem co nejrychleji a nejefektivněji vypořádat.

„Jednoduše neexistuje a nikdy nebude existovat bezpečný software. Co můžou dělat a určitě všichni velcí hráči včetně státu dělají, jsou různé penetrační testy apod. Osobně si nemyslím, že bychom měli špatnou kybernetickou bezpečnost. Ta totiž není stav věcí, ale organizace kapacit a znalostí, to máme na špičkové úrovni i díky Národnímu úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost," dodává Schmidt.

Podobná formulace se objevuje i v NPO. Z hlediska kybernetické bezpečnosti je třeba „reflektovat aktuální bezpečnostní situaci, pravidelně provádět koordinovanou a kontinuální analýzu hrozeb a rizik a na jejím základě přijímat patřičná opatření." Proto bude v rámci Národního plánu obnovy podpořena kybernetická bezpečnost například Policie ČR a Ministerstva vnitra a bude ustaveno i kompetenční centrum, které bude poskytovat státním úřadům poradenství v oblasti kybernetické bezpečnosti.
Státní správa není všechno
I přesto, že je digitalizace státní správy v NPO prezentována jako priorita, stát by neměl zapomínat také na soukromý sektor. Právě ten se i kvůli pandemii covidu-19 musel pružně přizpůsobovat nejnovějším vládním nařízením.

„To, co nás jako zástupce podnikatelské sféry trápí a téměř šokuje, je, že koaliční smlouva budoucí vlády se zaměřuje výhradně na digitalizaci státní správy," říká k opomíjení soukromého sektoru v rámci digitalizace Milena Jabůrková.

„Vládní prohlášení nebere v potaz změny v oblasti digitální ekonomiky, proměny pracovního trhu v souvislosti s covidem, nevšímá si finančních prostředků, o které jsme za podniky krvavě bojovali například v Národním plánu obnovy. Nastupující vláda naší proexportně orientované země se těmito tématy vůbec nezabývá a soustředí pouze a jen na eGovernment," dodává dále Jabůrková.

Národní plán obnovy ovšem na digitalizaci soukromého sektoru nezapomíná. Na digitální transformaci podniků je zde vyčleněno 5 miliard korun, které mají necelé čtyřstovce podniků pomoci se zaváděním digitálních technologií, automatizace a výkonných výpočetních operací.

https://euractiv.cz/section/digitalni-agenda/news/digitalizovane-firmy-jsou-vykonnejsi-a-odolnejsi-s-potrebnou-modernizaci-jim-pomuze-narodni-plan-obnovy/

[1] https://euractiv.cz/section/digitalni-agenda/news/davejte-pozor-kdo-vam-buduje-5g-site-apeluje-komise-na-clenske-staty/

Česko by už brzy mohlo fungovat na 5G sítích, peníze na to jsou

Autor: Markéta Rambousková | EURACTIV.cz

8:25 (aktualizováno: 8:29)

© Pixabay

Komentáře Tisk

Tento článek je součástí Special reportu: Národní plán obnovy: Příležitost pro Česko

Mnoho domácností v ČR stále postrádá rychlý internet. Nyní se díky dalším dotacím z EU otevírá možnost výstavbu pokrytí vysokorychlostním internetem dokončit.

Česká republika je v oblasti digitalizace dlouhodobě pod průměrem Evropské unie. Budování digitální ekonomiky sice bylo jednou z hlavních priorit právě dosluhující vlády, ta nastupující má však stále na čem pracovat. Česku chybí například úplné pokrytí vysokorychlostním internetem – v současnosti je to jen 29 %, přičemž průměr EU je 44 %.

S digitalizací má nyní Česku pomoci finanční injekce z evropského fondu obnovy. Konkrétně na vysokorychlostní sítě spolu s výstavbou 5G má jít 5,8 miliardy korun. Česko je bude čerpat skrze schválený Národní plán obnovy (NPO),

Díky digitalizaci Česko ušetří

Internet však není všechno, tuzemsko dlouhodobě pokulhává i v elektronizaci státní správy. Česko se zároveň potýká s nezanedbatelným schodkem ve státním rozpočtu v důsledku pandemie covidu-19, každá ušetřená koruna se proto počítá. Právě digitalizace spolu s poskytováním digitálních služeb občanům i firmám by mohla zabít dvě mouchy jednou ranou, ušetří totiž lidem čas a české státní kase 25 miliard korun ročně. S takovou částkou počítá NPO, úspora by však mohla být i vyšší.

„Předpokládaná úspora je tvořena finančně ohodnocenou časovou úsporou na straně podnikajících i nepodnikajících fyzických osob a právnických osob, kterou jim přinese digitalizace služeb v mezích definovaných Zákonem o právu na digitální služby. Veškeré odhady jsou konzervativní a je vysoká pravděpodobnost, že dopady budou vyšší. V uváděné částce (*25 miliard korun – pozn. red.*) nejsou zahrnuty úspory na straně centrálních úřadů," vysvětluje původ úspor **Jiří Korbel** z tiskového odboru Ministerstva vnitra ČR.

Časová úspora by mohla nastat například díky přechodu státní správy na cloud, čili internetové úložiště. České úřady navíc budou dostupnější. „Využitím moderních technologií umožníte dostupnost služeb státní správy kdykoliv 24/7, 365 dní v roce, odkudkoliv a z jakéhokoliv zařízení," zdůrazňuje **Milena Jabůrková**, členka představenstva česko-slovenské pobočky IBM a členka představenstva Svazu průmyslu a dopravy ČR.

Tzv. eGovernment Cloud je do jisté míry již funkční. V rámci provádění NPO má dojít k jeho dalšímu technologickému rozšíření. Postupně by na tento cloud měly být přeneseny klíčové informační systémy veřejné správy.

„Navíc například prostřednictvím konverzačních asistentů dosáhnete úspor v personálním zajištění těchto služeb. Státní úředníci se nemusí věnovat opakujícím se, běžným úkonům, ty jsou zvládány automaticky, ale pouze těm složitějším, kde je nezbytná lidská intervence," doplňuje Jabůrková.

Automatizace státní správy může zemi pomoci i ve zvládání různých krizí. „První problém je, že velké množství činností ve státní správě není automatizované, ale ručně dělané lidmi," říká **Michal Bláha**, ředitel projektu Hlídač státu a expert na digitalizaci.

Druhým problémem je podle Bláhy nedostatek vysoce kvalifikovaných lidí. „Vysoce kvalifikovaní lidé nejsou do státní správy lákaní, vnitřní procesy je dokonce aktivně dotlačují k odchodu, a tito lidé potom chybějí při řešení nenadálých situací, jakou je covid," dodává Bláha.

Komunikační partner

Evropská komise

Zastoupení v České republice

Zpět

Proč reformy vzdělávání selhávají? URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 08.12.2021, Zdroj: rizeniskoly.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2021 10:28, Země: Česko

Vydáváme překlad studie Michaela Fullana, která na tuto otázku odpovídá.

Stálá konference asociací ve vzdělávání (SKAV) a projekt Partnerství pro vzdělávání 2030+ vydávají český překlad studie světově uznávaného experta na vzdělávací reformy Michaela Fullana Správné hybné síly pro úspěch systému jako celku. Michael Fullan v přeložené studii pojmenovává důvody, proč se v posledních desetiletích nedaří dosáhnout systémové změny v systému vzdělávání, který považuje za zastaralý. Především ale navrhuje, jak změnit paradigma a díky tomu skutečně dosáhnout reformy vzdělávacího systému, kterou považuje za nezbytnou podmínku budoucí prosperity této společnosti. Autor se v publikaci vyjadřuje k řadě dilemat, která jsou aktuálně diskutována i v českém prostředí, jako je rostoucí nerovnost v přístupu ke vzdělání, problematika hodnocení a klasifikace nebo důsledky "rozřazování" žáků na základě testů zaměřených na nacvičené akademické znalosti.
Kdo je Michael Fullan
Ředitel organizace New Pedagogies for Deep Learning je celosvětově uznávanou autoritou v oblasti reformy vzdělávání. Svým dlouholetým úsilím pomáhá dosáhnout morálního cíle definovaného jako „učení pro všechny děti". Jako emeritní profesor a bývalý děkan na Ontario Institute for Studies in Education (OISE) na University of Toronto radí Michael tvůrcům politik a regionálním lídrům po celém světě, jak vést v oblasti vzdělávání. V prosinci roku 2012 obdržel Řád Kanady. Je držitelem čestných doktorátů z několika světových univerzit.
"Doba covidová, implementace S2030+, velké revize RVP ... Ať chceme nebo nechceme, vzdělávání v České republice prochází proměnou, která tady dlouho nebyla. Je s tím spojeno mnoho rizik, ale také velká šance. Ve chvílích velkých změn je potřeba jistého strategického nadhledu a pozitivní vize, abychom v těch změnách neztratili ten hlavní cíl: zlepšení učení každého žáka. Studie Michaela Fullana tak nemohla vyjít v lepší dobu," říká k vydávané studii profesor Arnošt Veselý, vedoucí Centra pro sociální a ekonomické strategie Fakulty sociální věd Univerzity Karlovy a spolutvůrce Hlavních směrů Strategie vzdělávací politiky ČR 2030+.
Zdroj:
Překlad studie Michaela Fullana Správné hybné síly pro úspěch systému jako celku je k dispozici zde.
Starší studii Michaela Fullana Choosing the wrong drivers for whole system reform (2011, ve které téma špatných a správných hybných sil otevřel, publikovalo Centrum pro strategické vzdělávání (CSE) v Melbourne) si můžete přečíst zde.
Záznam přednášky Michaela Fullana Leadership vedoucí ke zlepšování učení pro všechny žáky. Nové příležitosti k hluboké proměně, kterou přednesl na letošní Konferenci Úspěch pro každého žáka, najdete zde.
Zdroj: https://skav.cz/wp-content/uploads/2021/12/TZ-Fullan-Spravne-hybne-sily.pdf?fbclid=IwAR1j9Rfc3rqJgEamw8f43ywfP6kcBG4sBlhaUYiYB_jqZyHP8CoxJSl6iZE ; Partnerství pro vzdělávání 2030+

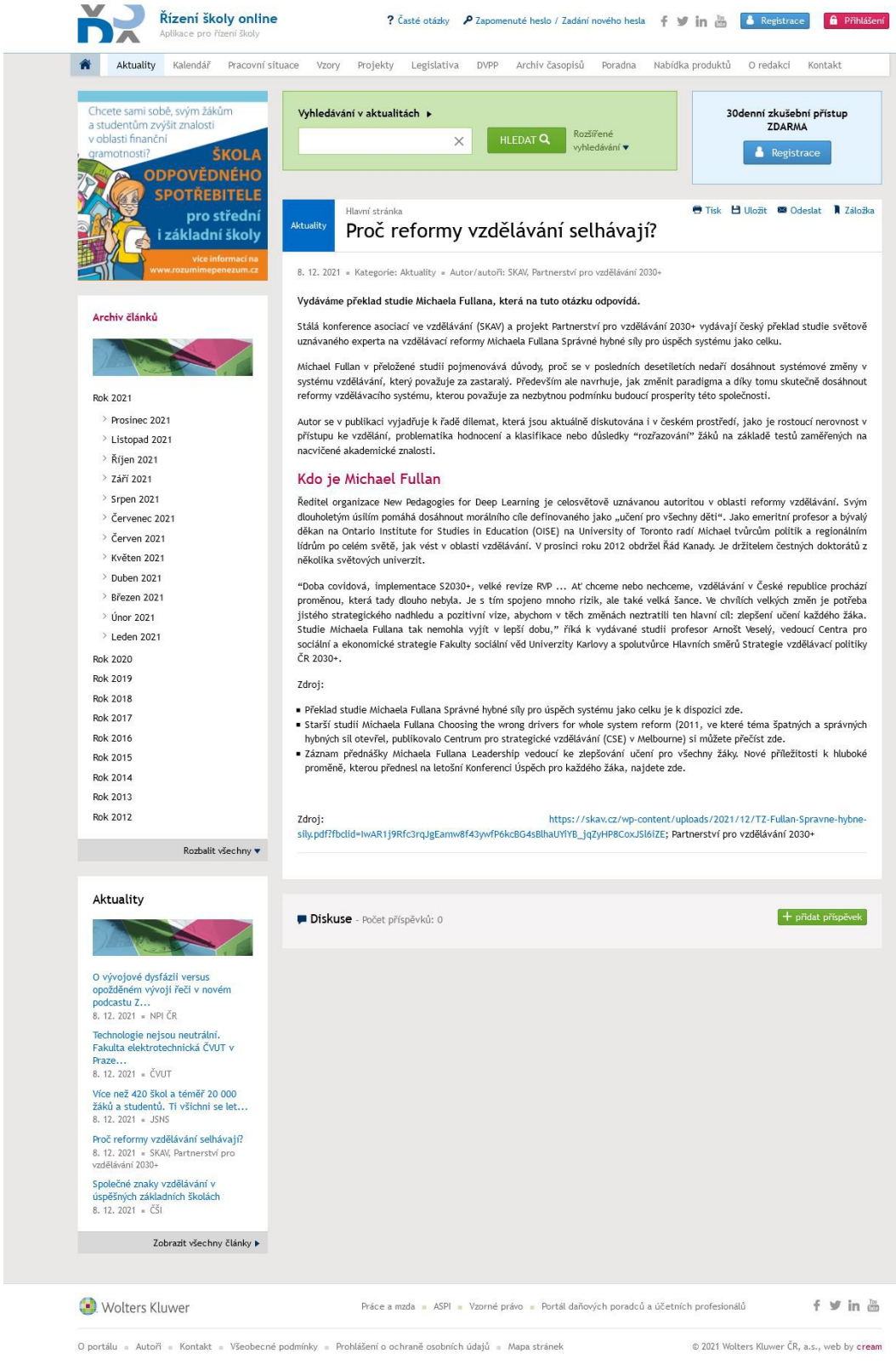
Řízení školy online
Aplikace pro řízení školy
? Časté otázky
Zapomenuté heslo / Zadání nového hesla
Registrace
Přihlášení
Aktuality
Kalendář
Pracovní situace
Vzory
Projekty
Legislativa
DVPP
Archiv časopisů
Poradna
Nabídka produktů
O redakci
Kontakt
Chcete sami sobě, svým žákům a studentům zvýšit znalosti v oblasti finanční gramotnosti?
ŠKOLA ODPOVĚDNÉHO SPOTŘEBITELE
pro střední i základní školy
více informací na www.rozumimepenezum.cz
Vyhledávání v aktualitách
HLEDAT
Rozšířené vyhledávání
30denní zkušební přístup ZDARMA
Registrace
Archiv článků
Rok 2021
Prosinec 2021
Listopad 2021
Říjen 2021
Září 2021
Srpen 2021
Červenec 2021
Červen 2021
Květen 2021
Duben 2021
Březen 2021
Únor 2021
Leden 2021
Rok 2020
Rok 2019
Rok 2018
Rok 2017
Rok 2016
Rok 2015
Rok 2014
Rok 2013
Rok 2012
Rozbalit všechny
Aktuality
O vývojové dysfázii versus opožděném vývoji řeči v novém podcastu Z...
8. 12. 2021 ▪ NPI ČR
Technologie nejsou neutrální. Fakulta elektrotechnická ČVUT v Praze...
8. 12. 2021 ▪ ČVUT
Více než 420 škol a téměř 20 000 žáků a studentů. Ti všichni se let...
8. 12. 2021 ▪ JSNS
Proč reformy vzdělávání selhávají?
8. 12. 2021 ▪ SKAV, Partnerství pro vzdělávání 2030+
Společné znaky vzdělávání v úspěšných základních školách
8. 12. 2021 ▪ ČŠI
Zobrazit všechny články
Aktuality
Hlavní stránka
Tisk
Uložit
Odeslat
Záložka
Proč reformy vzdělávání selhávají?
8. 12. 2021 ▪ Kategorie: Aktuality ▪ Autor/autoři: SKAV, Partnerství pro vzdělávání 2030+
Vydáváme překlad studie Michaela Fullana, která na tuto otázku odpovídá.
Stálá konference asociací ve vzdělávání (SKAV) a projekt Partnerství pro vzdělávání 2030+ vydávají český překlad studie světově uznávaného experta na vzdělávací reformy Michaela Fullana Správné hybné síly pro úspěch systému jako celku.
Michael Fullan v přeložené studii pojmenovává důvody, proč se v posledních desetiletích nedaří dosáhnout systémové změny v systému vzdělávání, který považuje za zastaralý. Především ale navrhuje, jak změnit paradigma a díky tomu skutečně dosáhnout reformy vzdělávacího systému, kterou považuje za nezbytnou podmínku budoucí prosperity této společnosti.
Autor se v publikaci vyjadřuje k řadě dilemat, která jsou aktuálně diskutována i v českém prostředí, jako je rostoucí nerovnost v přístupu ke vzdělání, problematika hodnocení a klasifikace nebo důsledky "rozřazování" žáků na základě testů zaměřených na nacvičené akademické znalosti.
Kdo je Michael Fullan
Ředitel organizace New Pedagogies for Deep Learning je celosvětově uznávanou autoritou v oblasti reformy vzdělávání. Svým dlouholetým úsilím pomáhá dosáhnout morálního cíle definovaného jako „učení pro všechny děti". Jako emeritní profesor a bývalý děkan na Ontario Institute for Studies in Education (OISE) na University of Toronto radí Michael tvůrcům politik a regionálním lídrům po celém světě, jak vést v oblasti vzdělávání. V prosinci roku 2012 obdržel Řád Kanady. Je držitelem čestných doktorátů z několika světových univerzit.
"Doba covidová, implementace S2030+, velké revize RVP ... Ať chceme nebo nechceme, vzdělávání v České republice prochází proměnou, která tady dlouho nebyla. Je s tím spojeno mnoho rizik, ale také velká šance. Ve chvílích velkých změn je potřeba jistého strategického nadhledu a pozitivní vize, abychom v těch změnách neztratili ten hlavní cíl: zlepšení učení každého žáka. Studie Michaela Fullana tak nemohla vyjít v lepší dobu," říká k vydávané studii profesor Arnošt Veselý, vedoucí Centra pro sociální a ekonomické strategie Fakulty sociální věd Univerzity Karlovy a spolutvůrce Hlavních směrů Strategie vzdělávací politiky ČR 2030+.
Zdroj:
Překlad studie Michaela Fullana Správné hybné síly pro úspěch systému jako celku je k dispozici zde.
Starší studii Michaela Fullana Choosing the wrong drivers for whole system reform (2011, ve které téma špatných a správných hybných sil otevřel, publikovalo Centrum pro strategické vzdělávání (CSE) v Melbourne) si můžete přečíst zde.
Záznam přednášky Michaela Fullana Leadership vedoucí ke zlepšování učení pro všechny žáky. Nové příležitosti k hluboké proměně, kterou přednesl na letošní Konferenci Úspěch pro každého žáka, najdete zde.
Zdroj: https://skav.cz/wp-content/uploads/2021/12/TZ-Fullan-Spravne-hybne-sily.pdf?fbclid=IwAR1j9Rfc3rqJgEamw8f43ywfP6kcBG4sBlhaUYlYB_jqZyHP8CoxJSl6iZE; Partnerství pro vzdělávání 2030+
Diskuse - Počet příspěvků: 0
přidat příspěvek
Wolters Kluwer
Práce a mzda ▪ ASPI ▪ Vzorné právo ▪ Portál daňových poradců a účetních profesionálů
O portálu ▪ Autoři ▪ Kontakt ▪ Všeobecné podmínky ▪ Prohlášení o ochraně osobních údajů ▪ Mapa stránek
© 2021 Wolters Kluwer ČR, a.s., web by cream

Zpět

Jednání o Ukrajině

TV, Datum: 08.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2021 11:04, Sledovanost pořadu: 121 003, Pořad: 08:00 Ranní Televizní noviny, AVE: 1 067 220,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,34

Tereza JANDOVÁ, moderátorka
Americký prezident Joe Biden měl videohovor se svým ruským protějškem Vladimirem Putinem. Hlavním bodem jednání byla situace na Ukrajině. Biden varoval Putina před sankcemi v případě napadení země. Putin chce naopak záruky, že se NATO nebude dále rozšiřovat k hranicím Ruska.

Vladimir PUTIN, ruský prezident
Dobrý den, pane prezidente.

Joe BIDEN, prezident USA
Jsem rád, že Vás zase vidím.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Ukrajina a tisíce ruských vojáků u jejích hranic. Téma, které v posledních dnech znepokojuje celý svět. Aby se situace nevymkla kontrole, usedli oba mocní k jednacímu stolu, každý ale ke svému. Biden hrozí Rusku sankcemi. Putin zase nechce vojáky NATO na svých hranicích. Tématem virtuálního setkání byla i kybernetická bezpečnost nebo americko-ruské vztahy. Ty jsou podle expertů kvůli situaci na Ukrajině narušené.

Karel SVOBODA, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy
Spojené státy v žádném případě už nebudou akceptovat nějaké tvrzení o tom, že Ukrajina zahájila válku nebo něco takového, že jsou si velmi dobře vědomi toho, že je to cílená ruská politika.

Oleksii REZNIKOV, ukrajinský ministr obrany
Celkový počet ruských vojáků kolem hranic na ruské straně a také na dočasně okupovaných územích, které mohou být použity k akci, se nyní odhaduje na 94 300.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Západní státy se obávají, že Rusko chystá podobný krok jako v roce 2014, kdy vojensky obsadilo a anektovalo poloostrov Krym a vyvolanou válku v Donbasu. Moskva přípravy na konflikt popírá. Chce ale, aby Spojené státy omezily svou podporu Ukrajině. Prezident USA se po schůzce se svým ruským protějškem chce spojit ještě s dalšími světovými lídry, a to z Velké Británie, Francie, Německa, Itálie. Tereza Masopustová, televize Nova.

Lišák. Zajímavá partie, která se protáhne. Politologové komentují Zemanovy výhrady k Lipavskému URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 08.12.2021, Zdroj: novinky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 08.12.2021 15:17, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc: 117 000 000

Z mocenského hlediska jde v případě aktuální situace se sestavováním vlády a možných výhrad prezidenta Miloše Zemana vůči kandidátovi na ministra zahraničí Janu Lipavskému (Piráti) o zajímavou partii, která se nejspíš potáhne. Vzhledem ke koronavirové pandemii jde ale o dost riskantní zdržování, míní politolog Josef Mlejnek z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

Podle Lubomíra Kopečka z Masarykovy univerzity v Brně je nyní lepší oficiálně nezveřejňovat, vůči kterému kandidátovi na ministra má Zeman výhrady. Nynější stav totiž podle něj ještě umožňuje ústup prezidenta a jmenování nové vlády tak, jak byla navržena.

Prezident Miloš Zeman podle Frekvence 1 na úterním jednání v Lánech doporučil Lipavskému, aby odstoupil z kandidatury na ministra v nové vládě Spolu (ODS, KDU-ČSL, TOP 09) a Pirátů se STAN. Designovaný premiér Petr Fiala (ODS) na Twitteru uvedl, že na nominaci kandidátů na ministry se nic nemění.

Také předseda Pirátů Ivan Bartoš v úterý uvedl, že za nominací Lipavského stojí. Jde podle něj o kvalitního a kompetentního kandidáta, který reprezentuje i koaliční program vznikající vlády. Bývalý pirátský poslanec Lipavský se v úterý na opakované otázky novinářů k záležitosti konkrétně nevyjádřil.

Zeman si podle Mlejnka jako technolog moci počíná „lišácky". Uvedl ale, že žádný oficiální výstup z jednání s Lipavským není a v případě, že by se potvrdily informace Frekvence 1, tak prezident dosud neučinil nic protiústavního. „Neřekl, že ho odmítá jmenovat, čímž by se potenciálně dostal za hranu ústavnosti," uvedl.

Lipavský podle něj takticky mlčí i kvůli tomu, že pokud by doporučení odstoupit potvrdil, zhoršil by si svoji pozici. „Chce asi donutit Hrad, aby ono doporučení potvrdil on, ne Lipavský," poznamenal Mlejnek. „Těžko určit, jaké kroky by byly nejlepší, protože každý z nich vyžaduje nějaké politické náklady a posoudit jejich (ne)vhodnost je v prvé řadě na premiérovi," dodal.

Kopeček: nezveřejnit jméno je lepší

„Pro nalezení řešení bez nutnosti využití 'silových prostředků', jako jsou kompetenční žaloba na prezidenta nebo žaloba pro hrubé porušení ústavy k Ústavnímu soudu, je určitě lepší v tuto chvíli oficiálně nezveřejňovat, vůči komu má prezident výhrady. Stávající stav informování o věci stále ještě umožňuje ústup prezidenta a jmenování nové vlády tak, jak je navržena, bez toho, že by Miloš Zeman ztratil tvář a celá záležitost vyzněla jako jeho jednoznačná porážka," uvedl zase Kopeček.

Pražský hrad podle něj může případný ústup vysvětlit tím, že ho kandidát přesvědčil o svých schopnostech a názorech. „Případně se stále nabízí spojit jeho takzvané veto s odstoupivším kandidátem na ministra průmyslu Věslavem Michalikem," dodal. Michalik se nominace vzdal kvůli spekulacím o svém podnikání, novým kandidátem Starostů a nezávislých (STAN) je bankéř Jozef Síkela, který se ve středu se Zemanem sejde v Lánech.

Podle ústavy prezident jmenuje předsedu vlády „a na jeho návrh jmenuje ostatní členy vlády a pověřuje je řízením ministerstev nebo jiných úřadů". O možnosti vetování návrhu premiéra se ústava nezmiňuje. Předseda KDU-ČSL a kandidát na vicepremiéra a ministra práce a sociálních věcí Marian Jurečka v neděli v ČT řekl, že pokud by Zeman nevyhověl návrhu na jmenování nové vlády, porušil by ústavu, a obratem by proto následovala kompetenční žaloba k Ústavnímu soudu.

Nový premiér má podle Kopečka velmi vysokou šanci na úspěch před Ústavním soudem v případě kompetenční žaloby, problémem však je, že řízení může trvat několik týdnů.

Pokud by Fiala a většina nové koalice přistoupili na výklad, že prezident má možnost „vetovat" navrženého kandidáta, dostanou se podle Kopečka do „stejné polopodřízené pozice vůči prezidentovi jako končící vláda Andreje Babiše (ANO)".

„Dále to naboural důvěru uvnitř nové vládní koalice a poškodí to i její vnímání u vlastních voličů. Reálně tak od počátku zatíží vlastní vládnutí velkým problémem. Dlouhodobě to pak bude špatný krok pro fungování české parlamentní demokracie, ve které nemá mít prezident pozici toho, kdo spoluurčuje podobu vlády," uzavřel Kopeček.

Do složení Babišovy koaliční vlády Zeman několikrát vstoupil. Hned na počátku odmítl, aby se ministrem zahraničí stal Miroslav Poche (ČSSD). Sociální demokracie nakonec prezidentovi ustoupila a na post nominovala Tomáše Petříčka (ČSSD).

Podobně se zachoval prezident i v případě ministra kultury Antonína Staňka (ČSSD). Jeho demisi nejprve odmítl přijmout, následně nechtěl jeho nástupcem jmenovat Michala Šmardu (ČSSD). I když sociální demokracie označila přijetí Šmardovy kandidatury za podmínku svého setrvání ve vládě, Zeman neustoupil a Šmarda se své nominace vzdal. Ministrem kultury se stal Lubomír Zaorálek (ČSSD).

Novinky.cz

Lišák. Zajímavá partie, která se protáhne. Politologové komentují Zemanovy výhrady k Lipavskému

Dnes 14:01 – ČTK

Z mocenského hlediska jde v případě aktuální situace se sestavováním vlády a možných výhrad prezidenta Miloše Zemana vůči kandidátovi na ministra zahraničí Janu Lipavskému (Piráti) o zajímavou partii, která se nejspíš potáhne. Vzhledem ke koronavirové pandemii jde ale o dost riskantní zdržování, míní politolog Josef Mlejnek z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

Podle Lubomíra Kopečka z Masarykovy univerzity v Brně je nyní lepší oficiálně nezveřejňovat, vůči kterému kandidátovi na ministra má Zeman výhrady. Nynější stav totiž podle něj ještě umožňuje ústup prezidenta a jmenování nové vlády tak, jak byla navržena.

Lipavský u Zemana narazil. Vzdej to, měl mu navrhnout
Domácí

Prezident Miloš Zeman podle Frekvence 1 na úterním jednání v Lánech doporučil Lipavskému, aby odstoupil z kandidatury na ministra v nové vládě Spolu (ODS, KDU-ČSL, TOP 09) a Pirátů se STAN. Designovaný premiér Petr Fiala (ODS) na Twitteru uvedl, že na nominaci kandidátů na ministry se nic nemění.

Také předseda Pirátů Ivan Bartoš v úterý uvedl, že za nominací Lipavského stojí. Jde podle něj o kvalitního a kompetentního kandidáta, který reprezentuje i koaliční program vznikající vlády. Bývalý pirátský poslanec Lipavský se v úterý na opakované otázky novinářů k záležitosti konkrétně nevyjádřil.

Zeman si podle Mlejnka jako technolog moci počíná „lišácky". Uvedl ale, že žádný oficiální výstup z jednání s Lipavským není a v případě, že by se potvrdily informace Frekvence 1, tak prezident dosud neučinil nic protiústavního. „Neřekl, že ho odmítá jmenovat, čímž by se potenciálně dostal za hranu ústavnosti," uvedl.

Fiala: Na nominacích do vlády se nic nemění
Domácí

Lipavský podle něj takticky mlčí i kvůli tomu, že pokud by doporučení odstoupit potvrdil, zhoršil by si svoji pozici. „Chce asi donutit Hrad, aby ono doporučení potvrdil on, ne Lipavský," poznamenal Mlejnek. „Těžko určit, jaké kroky by byly nejlepší, protože každý z nich vyžaduje nějaké politické náklady a posoudit jejich (ne)vhodnost je v prvé řadě na premiérovi," dodal.

Kopeček: Nezveřejnit jméno je lepší

„Pro nalezení řešení bez nutnosti využití 'silových prostředků', jako jsou kompetenční žaloba na prezidenta nebo žaloba pro hrubé porušení ústavy k Ústavnímu soudu, je určitě lepší v tuto chvíli oficiálně nezveřejňovat, vůči komu má prezident výhrady. Stávající stav informování o věci stále ještě umožňuje ústup prezidenta a jmenování nové vlády tak, jak je navržena, bez toho, že by

Zpět

Německo vstupuje do nové éry

TV, Datum: 08.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 00:05, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 3 466 697,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka
Německo má nového kancléře. Poslanci Spolkového sněmu jím dnes podle očekávání zvolili sociálního demokrata Olafa Scholze. Ten v čele země po 16 letech nahradil Angelu Merkelovou.

Reynolds KORANTENG, moderátor
Prezident Steinmeier také jmenoval novou vládu. Její složení by podle expertů mohlo zásadně ovlivnit česko-německé vztahy.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Událost, kterou Německo 16 let nezažilo. V zemi převzal kormidlo nový kancléř. Angela Merkelová oficiálně předala kancléřství Olafu Scholzovi.

Olaf SCHOLZ, nový německý kancléř
Je to velká výzva a jsem velmi vděčný, že mi k tomu dali mandát občané této země.

Angela MERKELOVÁ, dosluhující německá kancléřka
Gratuluji, vážení kancléři, drahý Olafe Scholzi. Z vlastní zkušenosti vím, že je to dojemný okamžik být zvolen do této funkce.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Hned první den byl pro Scholze hektický. Nejdříve ho zvolili poslanci, poté ho do funkce jmenoval německý prezident Steinmeier. Z hygienických důvodů si při slavnostním ceremoniálu ani nepodali ruku. Když z prezidentského paláce nový německý kancléř odjížděl, dveře limuzíny mu otevřel muž v bílých rukavičkách.

Frank-walter STEINMEIER, německý prezident
Pane kancléři, srdečně vám blahopřeji!

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
V parlamentu pak složil přísahu a poté spěchal zpátky za prezidentem, tentokrát už v doprovodu členů nové německé vlády. V té zasedne 8 žen a 8 mužů. Velký den to ale samozřejmě byl také pro odcházející kancléřku. Dočkala se možná jednoho z největších potlesků své kariéry. Ovacemi ve stoje jí politici poděkovali za 16 let, které obětovala pro Německo.

Angela MERKELOVÁ, dosluhující německá kancléřka
Je to náročný úkol, ale když k tomu člověk přistupuje s odpovědností, je to jedna z nejhezčích věcí, které můžete dělat.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Novému kancléři už pogratulovali evropští lídři, například francouzský prezident Macron nebo předsedkyně Evropské komise Ursula von Leyenová. Gratulace ale přišla i z Kremlu nebo od čínského prezidenta Si Ťin-pchinga. Tereza Masopustová, televize Nova.

Reynolds KORANTENG, moderátor
Nová německá vláda s kancléřem Scholzem v čele bude pro Česko znamenat zejména hledání nových vztahů i osobních vazeb.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka
Třecí plochy mezi nově vznikající českou a německou vládou čekají odborníci zejména v oblasti zelené politiky a energetiky.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
I když nový kancléř Scholz zřejmě v mnohém naváže na politiku Angely Merkelové, Česko odcházející kancléřkou přichází o člověka, který východ a Českou republiku osobně znal.

Vladimír HANDL, odborník na Německo, IMS FSV UK
Kancléř Scholz vlastně vyhrál volby také s tím, že jako reprezentuje aspoň pro veřejnost německou něco jakoby pokračování toho solidního stylu Angely Merkelové. On je skutečně člověk, který je nesmírně pracovitý, technokrat, spíš bych řekl, než nějaký vůdce politický.

Jiří PEHE, politolog
Nový kancléř Olaf Scholz není Východoevropan, jako byla kancléřka Merkelová, která kvůli tomu, že vyrostla v komunistické zemi ve východní části Německa, tak docela dobře rozuměla i našim problémům, a to rozhodně ten nový předseda německé vlády mít nebude.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
Ve vládě Angely Merkelové působil jako ministr financí. Předtím byl i ministrem práce a sociálních věcí. S nastávajícím českým premiérem by si mohl padnout do oka.

Ladislav MRKLAS, politolog, CEVRO Institut
Jsou to lidé, kteří mají velké životní zkušenosti, jsou přibližně stejně staří, představují, dejme tomu, politiky toho relativně staršího střihu, proto by si mohli docela dobře rozumět.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
Na rozdíl od budoucího českého kabinetu je ale ten německý levicovější.

Jiří PEHE, politolog
Tím nejpřirozenějším spojencem pro německou vládu na české politické scéně budou zaprvé Piráti, protože jedno z těch stran té vládnoucí koalice jsou Zelení a Piráti jsou v té, řekněme, zelené frakci Evropského parlamentu.

Mikuláš PEKSA, europoslanec /Piráti/

Udržujeme silné vztahy. Byl bych velmi rád, kdyby se nám podařilo přetavit i v nějaké zlepšení česko-německých vztahů.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
Skřípat to ale bude podle expertů hlavně v oblasti energetiky.

Vladimír HANDL, odborník na Německo, IMS FSV UK
Ta otázka energetická, to je dlouhodobě, tzn. jádro samozřejmě na naší straně, na německé straně odchod od jádra.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
Podle kandidáta na ministra průmyslu a obchodu by se ale oběma nově vznikajícím vládám mohla podařit najít společná řeč i v této oblasti.

Jozef SÍKELA, kandidát na ministra průmyslu a obchodu /za STAN/
Evropský Green Deal, který já považuji za velkou příležitost. Evropa a zejména Německo se k tomu velmi výrazně komitovala a my se musíme rozhodnout, jestli se vydáme stejnou cestou, nebo jestli nám ten vlak ujede.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
Německý kabinet je ale v porovnání s tím českým v ekologii daleko radikálnější. Německá koalice chce například do roku 2030 uzavřít uhelné elektrárny nebo zakázat prodej aut se spalovacími motory. Lucie Hlubučková, televize Nova.

Aktivita na ukrajinské hranici

TV, Datum: 08.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 11, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 00:05, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 591 473,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Reynolds KORANTENG, moderátor
Americký prezident Joe Biden dal při svém videohovoru s ruským protějškem Vladimirem Putinem najevo, že případná ruská invaze na území Ukrajiny by byla pro Moskvu ekonomicky zdrcující.

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka
Odborníci ale tvrdí, že z výsledků debaty také vyplynulo, že Spojené státy do války s Ruskem kvůli Ukrajině nepůjdou.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Snaha odvrátit válku na Ukrajině na jedné straně a na druhé touha zabránit rozšiřování NATO k ruským hranicím. S tím vstupovali prezidenti Biden a Putin do včerejšího videohovoru. Výsledkem je hrozba tvrdými ekonomickými sankcemi, ale z jednání je jasné, že Spojené státy, potažmo NATO kvůli Ukrajině válku s Ruskem riskovat nebudou.

Jan ŠÍR, Institut mezinárodních studií FSV UK
NATO nemá vůči Ukrajině povinnost závazky jít proti Rusku v případě, že Ukrajina bude znovu napadena dům ozbrojeného konfliktu.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Washington je ale prý připraven zajít dál než v případě ruské invaze na Krym v roce 2014. Součástí odvetných opatření by mělo být i zablokování ruského plynovodu Nord stream 2 nebo posílení členských států NATO ve východní Evropě.

Jake SULLIVAN, americký poradce pro národní bezpečnost
Prezident Biden se podíval Putinovi do očí a řekl mu, že dnes jsme připraveni udělat věci, které jsme v roce 2014 neudělali.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Ve hře je i možnost odříznout Rusko od bankovní sítě, která zprostředkovává mezinárodní finanční transakce. Další sankce by dopadly na klíčové ruské finanční instituce a oligarchy. Putin vznesl na Bidena jasný požadavek, a to, že se Ukrajina nestane součástí NATO. Americký prezident ale prý nic neslíbil. Podle amerických tajných služeb přesunulo Rusko ukrajinským hranicím 175 000 vojáků a chystá vojenský útok po Novém roce. Moskva přípravy na útok odmítá. Putin ale při jednání s americkým protějškem prý řekl, že vojáky na ukrajinských hranicích nestáhne.

Jurij UŠAKOV, poradce ruského prezidenta
Putin řekl Bidenovi, že by Američané neměli mít obavy o ruské vojáky na ruském území tisíce mil daleko od Spojených států. Zatímco se Rusové skutečně bojí o svoji bezpečnost.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Ohledně situace na rusko-ukrajinské hranici mají být týmy obou prezidentů v kontaktu. Biden se má také zítra spojit s ukrajinským prezidentem Zelenským. Tereza Masopustová, televize Nova.

Východ Evropy prohrává s covidem

TISK, Datum: 09.12.2021, Zdroj: Týdeník FORUM, Strana: 2, Autor: JAN JANDOUREK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 00:17, Rubrika: Aktuálně, Země: Česko

Mapa počtu obětí a míry očkování připomíná dobu studené války

Údaje o šíření koronaviru v Evropě budí dojem, jako by virus znal hranice někdejší železné opony, která rozdělovala východ a západ kontinentu. Koronavirus samozřejmě nezná nic, ale někde pro své šíření nachází příhodnější podmínky. Ty jsou dány nejen stavem místní infrastruktury, ale také mentalitou obyvatel.
Jen letmý pohled na čísla ukazuje propastné rozdíly. V přepočtu na počet obyvatel má Česko za 28 dní 247 mrtvých na milion obyvatel, zatímco Německo 78. Další klíčová země Evropské unie, Francie, jen 25. Z dalších zemí východního bloku na tom

není dobře ani jedna. Ze západních je na tom příznačně špatně Rakousko (144 mrtvých na milion obyvatel za necelý měsíc) a Řecko (220). V Rakousku ale začaly počty zjištěných případů i počty zemřelých na covid od konce listopadu zase klesat, takže možná nedávná striktní opatření zabrala.
Jedním z faktorů může být, že západní země mají vyšší proočkovanost. Česko má aspoň dvěma dávkami očkováno 59,6 procenta obyvatel, Německo 68,9 procenta a Francie 70 procent. Premianty jsou Španělsko (14 mrtvých na milion obyvatel za 28 dní, 74 procent očkovaných dvěma dávkami) a Švédsko (11 mrtvých a 68 procent).
Na východě je nejhorší Bulharsko (544 mrtvých za 28 dní na milion obyvatel) se zoufale malým počtem očkovaných (25,9 procenta).
Zmíněná „východní“ mentalita je pravděpodobně příčinou laxního přístupu k přijímání (i zavádění) opatření a nedůvěra k vakcinaci. Jasná data lze ale jen přijmout, nebo iracionálně odmítnout. Západ se dokázal po původních zmatcích a chybách nakonec mnohem víc mobilizovat. Povinné očkování. Ano, nebo ne?

MUDr. Jiří Skřivan, CSc.

přednosta Kliniky otorhinolaryngologie 2. lékařské fakulty v Praze Fakultní nemocnice v Motole

Jsem výrazným zastáncem očkování, je to jediná možnost, jak se z pandemie dostat. Myslím si, že očkování by povinné být nemělo, ale lze to udělat tak, že bude „nepovinně povinné“. Tedy výrazně komplikovat život neočkovaným z vlastního rozhodnutí – zákaz vykonávat povolání s nulovou náhradou mzdy bez testů opakovaných co týden, na veřejné akce jen s očkováním apod. Pro rizikové profese by měla být vakcinace prakticky nutností. Vím, že téměř všichni mí kolegové jsou očkováni.

prof. MUDr. Milena Králíčková, Ph. D

rektorka Univerzity Karlovy Dva viníci české krize.
lékařka, vysokoškolská pedagožka, profesorka histologie a embryologie

Ne plošně, ale ano pro vybrané pracovní skupiny ve zdravotnictví či sociální péči.

Nevím 6 %

Zároveň jsem přesvědčená, že bychom měli pokračovat ve srozumitelné kampani za očkování, která by argumenty PRO OČKOVÁNÍ jasně vysvětlovala a opakovaně zdůrazňovala. Očkování je jednoznačně nejsilnější nástroj pro překonání pandemie.

Miroslav Kalousek

Dva viníci české krize.
bývalý poslanec

Ano, já si to myslím. Ten virus nezmizí. Jediná bezpečná ochrana proti němu je očkování. Ti, kdo se nechtějí nechat naočkovat, aniž by k tomu měli vážnou zdravotní kontraindikaci, svojí nezodpovědností, kterou vydávají za svobodu, ohrožují nejen svobodu druhých, ale i jejich právo na život. Myslím si, že je povinné očkování v takovém případě právně i morálně ospravedlnitelné úplně stejně jako povinnost dodržovat rychlost na silnici.

Mikuláš Peksa (Piráti)

poslanec Evropského parlamentu

Ne, myslím si, že ne. Mělo by být silně doporučené, ale mělo by být svobodným rozhodnutím člověka.
Je to věc tělesné integrity a každý na ni má právo tak, jak je zajištěna v Listině základních práv a svobod. Zároveň má každý právo být informován, že očkování ho skutečně s výraznou pravděpodobností chrání před rizikem úmrtí na covid-19. Takže bych to velice silně doporučil každému, kdo o tom má nějaké pochybnosti.

PhDr. Ing. Petr Soukup, Ph. D

sociolog a ředitel Institutu sociologických studií na FSV UK

Očkování by teď nemělo být v ČR povinné pro všechny. Pokud mělo k tomu kroku dojít, tak už byl promeškán vhodný čas. Z mého pohledu by takové opatření nyní rozdmýchalo ještě větší emoce v české společnosti a mohlo by dojít k sociálním nepokojům. Bylo by daleko vhodnější volit pozitivní motivace včetně finančních. Navíc z medicínského hlediska existují zdravotní kontraindikace, u dětí není efekt očkování tak výrazný.

Helena Langšádlová (TOP 09)

kandidátka na ministryni pro vědu a výzkum

Ne, nemělo. Doposud jsme nevyčerpali všechny možnosti, jak lidi k očkování motivovat a zavedení této povinnosti by nevedlo k naplnění cíle. Pro to, aby co nejvíce lidí bylo opravdu očkováno, zejména u starších lidí, je velmi důležité zapojit do přesvědčovací kampaně a v co největší míře praktické lékaře.

prof. Mgr. Miroslav Petříček, Dr.

filozof, estetik, profesor a překladatel

Spíše nemělo, protože zavedení povinného očkování je přiznání, že stát selhal a nasazuje sílu tam, kde má přesvědčovat.

Oběti covidu ve vybranných státech od začátku epidemie
Počet obětí celkem Počet obětí na milion obyvatel
Nizozemsko 19 702 1 146
Německo 103 913 1 235
Rakousko 12 844 1 415
Belgie 13 844 1 415
Portugalsko 18 551 1 827
Francie 119 535 1 934
UK 145 646 2 166
Itálie 134 287 2 251
Polsko 85 700 2 268
Slovensko 14 900 2 727
Česko 33 902 3 168
Bulharsko 29 060 4 228
MaĎarsko 35 835 3 723
Izrael 8 209 880
Zdroj: worldometers. Stav k 7. 12. 2021

Pocet obetí covidu vs. míra očkování v Evropě

Mapa zachycuje pocet obetí za poslední čtyři týdny v prepočtu na jeden milion obyvatel a míru plné proočkovanosti (dve dávky).

Zelená barva ukazuje státy s nižším počtem obetí (do 200 mrtvých na 1 mil. obyvatel za 28 dní). Červená barva charakterizuje státy s vyšším počtem obetí (nad 200 mrtvých na 1 mil. obyvatel za 28 dní).

Zdroj: www.covdata.cz Stav k 5. 12. 2021

Irsko 43 76,5 %

Velká Británie 56 69,2 %

Nizozemsko 65 69,4 %

Belgie 89 75,5 %

Nemecko 78 68,9 %

Dánsko 38 76,7 %

Norsko 32 71,7 %

Švédsko 11 68,1 %

Francie 25 70,0 %

Portugalsko 33 81,7 %

Španělsko 14 74,0 %

Švýcarsko 40 66,3 %

Itálie 30 73,3 %

Česko 247 59,6 %

Rakousko 144 68,4 %

Slovinsko 230 54,7 %

Chorvatsko 420

Bosna a Hercegovina 290 22 %

Černá 270 41,8 %

Řecko 220 62,4

Polsko 201 63,1 %

Slovensko 293 46,3 %

Maďarsko 407 59,6 % Finsko 31 73,1 %

Estonsko 166 58,1 %

Lotyšsko 407 59,5 %

Rumunsko 329 38,3 %

Bulharsko 544 25,9 %

Mapa Evropy z doby studené války s naznačenou železnou oponou

O autorovi: JAN JANDOUREK, redaktor Týdeníku FORUM

Východ Evropy prohrává s cov

Mapa počtu obětí a míry očkování připomíná dobu studené války

JAN JANDOUREK
redaktor Týdeníku FORUM

Údaje o šíření koronaviru v Evropě budí dojem, jako by virus znal hranice někdejší železné opony, která rozdělovala východ a západ kontinentu. Koronavirus samozřejmě nezná nic, ale někde pro své šíření nachází příhodnější podmínky. Ty jsou dány nejen stavem místní infrastruktury, ale také mentalitou obyvatel.

Jen letmý pohled na čísla ukazuje propastné rozdíly. V přepočtu na počet obyvatel má Česko za 28 dní 247 mrtvých na milion obyvatel, zatímco Německo 78. Další klíčová země Evropské unie, Francie, jen 25. Z dalších zemí východního bloku na tom není dobře ani jedna. Ze západních je na tom příznačně špatně Rakousko (144 mrtvých na milion obyvatel za necelý měsíc) a Řecko (220). V Rakousku ale začaly počty zjištěných případů i počty zemřelých na covid od konce listopadu zase klesat, takže možná nedávná striktní opatření zabrala.

Jedním z faktorů může být, že západní země mají vyšší proočkovanost. Česko má aspoň dvěma dávkami očkováno 59,6 procenta obyvatel, Německo 68,9 procenta a Francie 70 procent. Premianty jsou Španělsko (14 mrtvých na milion obyvatel za 28 dní, 74 procent očkovaných dvěma dávkami) a Švédsko (11 mrtvých a 68 procent). Na východě je nejhorší Bulharsko (544 mrtvých za 28 dní na milion obyvatel) se zoufale malým počtem očkovaných (25,9 procenta).

Zmíněná „východní" mentalita je pravděpodobně příčinou laxního přístupu k přijímání (i zavádění) opatření a nedůvěra k vakcinaci. Jasná data lze ale jen přijmout, nebo iracionálně odmítnout. Západ se dokázal po původních zmatcích a chybách nakonec mnohem víc mobilizovat. ■

Oběti covidu ve vybranných státech od začátku epidemie

	Počet obětí celkem	Počet obětí na milion obyvatel
Nizozemsko	19 702	1 146
Německo	103 913	1 235
Rakousko	12 844	1 415
Belgie	13 844	1 415
Portugalsko	18 551	1 827
Francie	119 535	1 934
UK	145 646	2 166
Itálie	134 287	2 251
Polsko	**85 700**	**2 268**
Slovensko	**14 900**	**2 727**
Česko	**33 902**	**3 168**
Bulharsko	**29 060**	**4 228**
Maďarsko	**35 835**	**3 723**
Izrael	8 209	880

Zdroj: worldometers. Stav k 7. 12. 2021

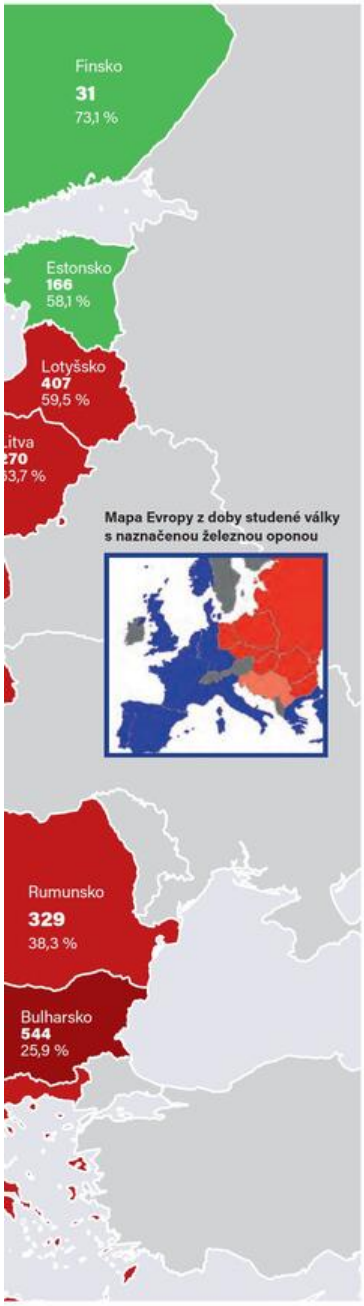

Povinné očkování. Ano, nebo ne?

MUDr. Jiří Skřivan, CSc.
přednosta Kliniky otorhinolaryngologie 2. lékařské fakulty v Praze Fakultní nemocnice v Motole

Jsem výrazným zastáncem očkování, je to jediná možnost, jak se z pandemie dostat. Myslím si, že očkování by povinné být nemělo, ale lze to udělat tak, že bude „nepovinně povinné". Tedy výrazně komplikovat život neočkovaným z vlastního rozhodnutí – zákaz vykonávat povolání s nulovou náhradou mzdy bez testů opakovaných co týden, na veřejné akce jen s očkováním apod. Pro rizikové profese by měla být vakcinace prakticky nutností. Vím, že téměř všichni mí kolegové jsou očkováni.

prof. MUDr. Milena Králíčková, Ph.D
rektorka Univerzity Karlovy lékařka, vysokoškolská pedagožka, profesorka histologie a embryologie

Ne plošně, ale ano pro vybrané pracovní skupiny ve zdravotnictví či sociální péči. Zároveň jsem přesvědčená, že bychom měli pokračovat ve srozumitelné kampani za očkování, která by argumenty PRO OČKOVÁNÍ jasně vysvětlovala a opakovaně zdůrazňovala. Očkování je jednoznačně nejsilnější nástroj pro překonání pandemie.

Miroslav Kalousek
bývalý poslanec

Ano, já si to myslím. Ten virus nezmizí. Jediná bezpečná ochrana proti němu je očkování. Ti, kdo se nechtějí nechat naočkovat, aniž by k tomu měli vážnou zdravotní kontraindikaci, svojí nezodpovědností, kterou vydávají za svobodu, ohrožují nejen svobodu druhých, ale i jejich právo na život. Myslím si, že je povinné očkování v takovém případě právně i morálně ospravedlnitelné úplně stejně jako povinnost dodržovat rychlost na silnici.

Mikuláš Peksa (Piráti)
poslanec Evropského parlamentu

Ne, myslím si, že ne. Mělo by být silně doporučené, ale mělo by být svobodným rozhodnutím člověka. Je to věc tělesné integrity a každý na ni má právo tak, jak je zajištěna v Listině základních práv a svobod. Zároveň má každý právo být informován, že očkování ho skutečně s výraznou pravděpodobností chrání před rizikem úmrtí na covid-19. Takže bych to velice silně doporučil každému, kdo o tom má nějaké pochybnosti.

PhDr. Ing. Petr Soukup, Ph.D
sociolog a ředitel Institutu sociologických studií na FSV UK

Očkování by teď nemělo být v ČR povinné pro všechny. Pokud mělo k tomu kroku dojít, tak už byl promeškán vhodný čas. Z mého pohledu by takové opatření nyní rozdmýchalo ještě větší emoce v české společnosti a mohlo by dojít k sociálním nepokojům. Bylo by daleko vhodnější volit pozitivní motivace včetně finančních. Navíc z medicínského hlediska existují zdravotní kontraindikace, u dětí není efekt očkování tak výrazný.

Helena Langšádlová (TOP 09)
kandidátka na ministryni pro vědu a výzkum

Ne, nemělo. Doposud jsme nevyčerpali všechny možnosti, jak lidi k očkování motivovat a zavedení této povinnosti by nevedlo k naplnění cíle. Pro to, aby co nejvíce lidí bylo opravdu očkováno, zejména u starších lidí, je velmi důležité zapojit do přesvědčovací kampaně a v co největší míře praktické lékaře.

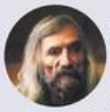

prof. Mgr. Miroslav Petříček, Dr.
filozof, estetik, profesor a překladatel

Spíše nemělo, protože zavedení povinného očkování je přiznání, že stát selhal a nasazuje sílu tam, kde má přesvědčovat.

Zpět

Jaké budou česko-německé vztahy?

TV, Datum: 09.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 8, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 08:20, Sledovanost pořadu: 55 020, Pořad: 06:00 Ranní Televizní noviny, AVE: 1 196 580,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Tereza JANDOVÁ, moderátorka
Nová německá vláda s kancléřem Scholzem v čele bude pro Česko znamenat zejména hledání nových vztahů i osobních vazeb. Třecí plochy mezi nově vznikající českou a německou vládou čekají odborníci zejména v oblasti zelené politiky a energetiky.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
I když nový kancléř Scholz zřejmě v mnohém naváže na politiku Angely Merkelové, Česko s odcházející kancléřkou přichází o člověka, který východ a Českou republiku osobně znal.

Jiří PEHE, politolog
Nový kancléř Olaf Scholz není o Východoevropan jako byla kancléřka Merkelová, která kvůli tomu, že vyrostla v komunistické zemi, ve východní části Německa, tak docela dobře rozuměla i našim problémům a to rozhodně ten nový předseda německé vlády mít nebude.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
Ve vládě Angely Merkelové působil jako ministr financí, předtím byl i ministrem práce asociálních věcí. S nastávajícím českým premiérem by si mohl padnout do oka. Na rozdíl od budoucího českého kabinetu je ale ten německý levicovější.

Jiří PEHE, politolog
Tím nejpřirozenějším spojencem pro německou vládu na české politické scéně budou, za prvé Piráti, protože jedna z těch stran té vládnoucí koalice jsou Zelení a Piráti jsou v té, řekněme, zelené frakci Evropského parlamentu.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
Skřípat to ale bude podle expertů hlavně v oblasti energetiky.

Vladimír HANDL, odborník na Německo, IMS FSV UK
Ta otázka energetická, to je dlouhodobě, to znamená jádro samozřejmě na naší straně, na německé straně odchod, odchod od jádra.

Jozef SÍKELA, kandidát na ministra průmyslu a obchodu /za STAN/
Evropský Green Deal, který já považuji za velkou příležitost. My se musíme rozhodnout, jestli se vydáme stejnou cestou, nebo jestli nám ten vlak ujede.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
Německý kabinet je ale v porovnání s tím českým v ekologii daleko radikálnější. Německá koalice chce například do roku 2030 uzavřít uhelné elektrárny nebo zakázat prodej aut se spalovacími motory. Lucie Hlubučková, televize Nova.

Scholzův kabinet je experiment usilující o nový začátek. Chce modernizaci i tvrdší postup vůči Rusku a Číně URL Automatický překlad

WEB, Datum: 09.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Eliška Kubátová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 08:59, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Vstřícnější migrační politika, modernizace a tvrdší postoj vůči režimům v Rusku nebo Číně. To slibuje nová německá vláda v čele se sociálním demokratem Olafem Scholzem, který ve středu po 16 letech nahradil dosavadní kancléřku Angelu Merkelovou. V Česku ale budí pozornost hlavně tlak nové vlády na rozšíření elektromobilů a čistší zdroje energie, které s tuzemskou politikou zcela nekorespondují. Co od nové vlády v Berlíně vlastně čekat?

Vláda vedená nepříliš charismatickým politikem sociálních demokratů (SPD) Olafem Scholzem slibovala „nový začátek“ už během počátečních příprav svého vládního programu a stojí si za tím i dnes. Podobně přitom nástup nové koalice vnímají i další analytici či média.

„Bude to vzrušující experiment: poprvé v poválečné historii bude Německu vládnout tříčlenná aliance složená z politiků, kteří chtějí jasný rozchod s minulostí,“ komentoval nástup nového kabinetu například belgický deník De Standaard.

Podle odborníka na německou politiku Vladimira Handla z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy je „známkou určitého posunu“ nejen skutečnost, že se vláda poprvé skládá ze tří stran, mezi kterými jsou kromě sociálních demokratů také liberálové z FDP a strana Zelených. Svědčí o tom i její program, který si stanovil za hlavní cíle dekarbonizaci, digitalizaci, ale také zeštíhlení státní správy.

„Co do obsahu je to pokus o zásadní skok dopředu, zejména pokud jde o řešení problémů budoucnosti. To znamená řešení klimatické změny a přípravy německé společnosti a ekonomiky na nové podmínky. Vedle dekarbonizace je to otázka modernizace digitální infrastruktury, která zahrnuje nové způsoby výroby, komunikace i dopravy. A zatřetí je to modernizace státní správy a zjednodušení rozhodovacích mechanismů ve státní administrativě,“ říká pro iROZHLAS.cz.

Odborník dodává, že zejména fungování německé státní správy v posledních letech velice zkostnatělo. Například schválení výstavby silnic se proto výrazně prodlužuje, proto je nutné proces radikálně změnit a státní správa už nebyla tím, „kdo brzdí, ale pomáhá“.

Například podle novinářky a politoložky Báry Procházkové ale Německo s novou vládou žádná zásadní změna nečeká. Nový německý kancléř totiž sám usiluje o to, aby navázal na svou předchůdkyni Angelu Merkelovou, která opustila úřad po dlouhých

16 letech.

„Olaf Scholz byl zastupující kancléř a ministr financí, zajišťuje tedy politickou kontinuitu, ať už se to týká vnitřní nebo zahraniční politiky. Další věc je, že s ohledem na pandemii si nějaké zásadní změny nemohou úplně dovolit. A pokud jde o ochranu klimatu – to, že je situace alarmující a musí se to řešit, bylo jasné už dříve. Nyní tedy dochází pouze ke zdůraznění řešení, ale není to změna o 180 stupňů, po které by se Německo vydalo jiným směrem," podotýká pro iROZHLAS.cz Procházková.

Problém pro Česko?

Takzvaná semaforová koalice, kterou tvoří „červená" SPD, „žlutí" liberálové a Zelení, si stanovila celou řadu priorit. Sama udává jako jednu z nejdůležitějších boj proti pandemii covidu, v českém prostředí ale poutají pozornost úplně jiné oblasti, na které se Scholzův kabinet zaměřil.

„Pro nás jsou určitě důležité především body, které mohou výrazně ovlivnit českou ekonomiku. To je například důraz na rychlejší přechod k čistým energetickým zdrojům nebo rozšíření elektromobilů na německých silnicích," uvedl ve středu ve vysílání Českého rozhlasu komentátor Milan Slezák.

Tlak na snižování emisí skleníkových plynů a čistší energetiku hodnotí jako oblast možného střetu s postojem Česka také odborník Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

„U nás určitě nemá dekarbonizace takovou úroveň politické podpory nebo vůbec pozornosti. Naše politika zatím vnímá německý, či celkově evropský směr jako něco, čemu se musí přizpůsobit, než aby to brala za svoje. Myslím si proto, že to určitě bude pro naši politiku náročné. Ale i naše nastupující vláda si je bezesporu vědoma toho, že perspektiva leží v dekarbonizované ekonomice. Otázkou ale je, zda jsme časově synchronizováni. Přijde mi, že zatím moc ne, že jsme spíše pozadu," upozorňuje Handl.

Cíle nové německé koalice jsou v tomto směru poměrně ambiciózní. Trojice stran chce zvýšit podíl elektrické energie z obnovitelných zdrojů do roku 2030 na 80 procent, dosavadní cíl byl přitom stanoven na 65 procent. Zvýšit by se měl také podíl elektromobility. Do stejného roku totiž má po německých silnicích jezdit nejméně 15 milionů elektromobilů, které mají mít k dispozici milion dobíjecích stanic.

Podle odbornice na klimatickou politiku a energetiku z Institutu Europeum Kateřiny Davidová na to chce nová německá vláda jít „metodou cukru a biče", která bude kombinovat finanční podporu pro obnovitelné zdroje s regulacemi fosilních zdrojů, ale i těch obnovitelných.

„Důležitou částí plánu je masivně navýšit investice do rozvoje obnovitelných zdrojů, což je ta finanční stránka. Zároveň se ve smlouvě nachází návrh nastavit jakousi minimální cenu emisní povolenky, pokud by spadla evropská cena pod 60 eur za tunu CO2. To je důležitý signál pro výrobce fosilních zdrojů. A pokud jde o regulace, smlouva obsahuje například plán pokrýt všechny komerční budovy solárními panely nebo vyhradit dvě procenta půdy na nové větrné elektrárny," popsala koncem listopadu pro Český rozhlas Plus.

Sledování klimatických cílů se má nicméně projevit také v dopravě. Například podíl železnice na nákladní dopravě se má do roku 2030 zvýšit o 25 procent, přeprava osob po železnici má být dokonce zdvojnásobena.

Vstřícnější k migraci

Vedle energetické politiky se ale kabinet Olafa Scholzeho bude s českými zástupci názorově rozcházet i v oblasti migrace, ve které hodlá trojkoalice razit o poznání benevolentnější přístup i v porovnání s odcházející vládou křesťanskodemokratické kancléřky Angely Merkelové. Slibuje hlavně „zjednodušení cesty k německému občanství" a celkově hodlá imigrační systém v zemi více modernizovat.

„Osoby, které jsou v Německu tři roky, jsou dobře integrovaní, našli si práci nebo se učí německy, mají dostat právo na dlouhodobý pobyt. Díky tomu se budou moct skutečně dobře integrovat a pracovat ve firmách, kde už nyní pracují nebo se školí na práci. Zástupci nové vlády chtějí také více regulovat pracovní migraci, protože Německo stejně jako my pracovní sílu potřebuje," popisuje Handl hlavní změny migrační politiky.

„Hovoří také o sjednocování rodin uprchlíků, kteří už jsou v Německu, ale jejich rodiny jsou stále za hranicemi. Tento mechanismus tam fungoval i dříve, ale byl omezený, nyní se tedy má rozvolňovat. V programu ale zároveň není nic, co by mělo připomínat rok 2015. Skutečně jde hlavně o řízenou migraci a lepší integraci cizinců, kteří už v Německu žijí," dodává odborník Univerzity Karlovy.

Reforem se ale má dočkat i celá řada dalších oblastí. Sociální demokraté například prosadili svůj předvolební slib zvýšit minimální mzdu ze současných 9,60 eur na 12 eur (zhruba 300 korun) za hodinu. Tříčlenná koalice se ale dohodla také na snížení věku pro účast ve volbách do Spolkového sněmu a Evropského parlamentu, ve kterých budou nově moct hlasovat voliči od 16 let.

S novou garniturou se německá společnost také dočká legalizace konopí, kterou prosazovali hlavně Zelení a FDP. Dospělí by tak nově měli mít možnost koupit konopí ve vybraných obchodech.

Například přístup k pandemii koronaviru se ale příliš nezmění. Na žádost Olafa Scholze má být od února v zemi povinné očkování proti covidu-19, tento plán už ale odsouhlasila také odcházející kancléřka Angela Merkelová. Opatření musí ještě schválit parlament.

„Návrh zákona na povinné očkování už ležel v šuplíku, není to o tom, že by to nová vláda celé vymyslela," říká Procházková s tím, že představitelé obou vlád spolu ohledně covidu vzájemně spolupracovali. Přístup Olafa Scholze k řešení pandemie se

tady může zdát ještě přísnější, podle novinářky to ale je stále stejný směr jako doposud.

Tvrdší postoj k Rusku

Jistých změn se může dočkat také politika, kterou Německo zaujímá vůči Rusku a Číně. Jak Zelení, tak liberální demokraté totiž kladou silný důraz na dodržování lidských práv.

Ministerstvo zahraničí získali právě Zelení, konkrétně spolupředsedkyně strany Annalena Baerbocková, která v rozhovorech s médii opakovaně prohlásila, že chce proti autoritářským režimům v Rusku a Číně vystupovat tvrději a s důrazem na demokratické hodnoty a lidská práva.

„Myslím, že se kurz určitě přitvrdí – přinejmenším v té rétorické rovině, což vidíme už teď. Olaf Scholz je v zahraniční politice pokračovatelem linie Angely Merkelové, bude tedy záviset na vzájemném vyjednávání. Koaliční smlouva ale je vůči Rusku výrazně kritická a zdůrazňuje, že Německo chce pokračovat ve spolupráci, Rusko už ale nedefinuje jako strategického partnera. Samozřejmě se také kriticky vyjadřuje vůči vývoji uvnitř Ruska. Mám tedy pocit, že v tomto směru se opravdu něco mění," odhaduje Handl.

Podle odborníka přitom bude zcela jistě viditelné, že se ministerstva zahraničí chopí právě Baerbocková. Zástupce Zelených ale povede také ministerstvo pro hospodářství, klima a energetiku, do jehož čela se má postavit spolupředseda Zelených Robert Habeck. Zelení, kteří razí vůči autoritářským režimům poměrně tvrdý postoj, tak budou ovlivňovat nejen zahraniční politiku vlády, ale také hospodářskou spolupráci Německa s dalšími zeměmi. „Myslím, že to bude mít význam a na německé politice to bude vidět," dodává expert FSV UK.

Otazník tak visí nad budoucností plynovodu Nord Stream 2, který má po dně Baltského moře přivádět zemní plyn z Ruska do Německa. Stavba plynovodu je už dokončená, k zahájení provozu ale ještě potřebuje získat v Německu povolení. Po dokončení certifikačního procesu ale nemusí být zdaleka „vyhráno".

„Záležet bude především na tom, jak se bude chovat Rusko a politika Vladimira Putina. Pokud by došlo k eskalaci ukrajinského konfliktu, neumím si představit, že by německá politika Nord Stream 2 bez dalších podmínek spustila. To nedovolí ani Zelení, ani FDP a myslím, že nakonec by na to nepřistoupil ani Olaf Scholz. Pokud má šanci se na mezinárodní scéně etablovat jako silný politický lídr, a to právě i ve vztahu k Rusku a Číně, nemůže s plynovodem pokračovat, jako by se nic nestalo," tvrdí Handl.

Stabilita německého „semaforu"

Zatímco v oblasti zahraniční politiky se FDP se Zelenými shodnou, v jiných oblastech to tak snadné nebylo. Podle odbornice na Německo Zuzany Lizcové z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy se ale dá říct, že si každá ze stran nakonec dokázala prosadit svá klíčová témata.

U Zelených je to společný cíl udržet globální oteplování pod hranicí 1,5 stupně, čemuž se má podřídit ekonomická reforma. SPD vyjednala klíčový požadavek na zvýšení minimální mzdy i další ústupky v sociální oblasti, zatímco liberálové zabránili zvyšování daní.

Právě v oblasti daňové politiky ale Zelení museli udělat výrazný ústupek. „Velkou část investic chtěli financovat prostřednictvím vyššího daňového zatížení, a to se vůči liberálům prosadit nepodařilo," uvedla před dvěma týdny pro Český rozhlas Plus Lizcová.

I když se trojice stran dokázala během koaličních rozhovorů shodnout a překonat rozdíly, je otázkou, jak moc bude nová vláda stabilní. Některé rozpory totiž mohou vyplout na povrch i v průběhu vládnutí, podle Procházkové tak nástupce Merkelové čeká nesnadný úkol.

„Olaf Scholz to bude mít hrozně těžké udržet v týmu Zelené a liberály. Zelení a sociální demokraté jsou už odzkoušený tandem, protože spolu vládli v letech 1998 až 2005, FDP ale chtějí v řadě věcí protipól toho, co požadují Zelení. Bude proto stát velkou energii koalici udržet, na druhou stranu je ale v Německu kladen větší důraz na veřejný zájem, než třeba v kontextu české politiky," dodává novinářka, podle které bude pro FDP a Zelené Scholz fungovat jako dobrý vyvažovací pól.

Scholzův kabinet je experiment usilující o nový začátek. Chce modernizaci i tvrdší postup vůči Rusku a Číně

Vstřícnější migrační politika, modernizace a tvrdší postoj vůči režimům v Rusku nebo Číně. To slibuje nová německá vláda v čele se sociálním demokratem Olafem Scholzem, který ve středu po 16 letech nahradil dosavadní kancléřku Angelu Merkelovou. V Česku ale budí pozornost hlavně tlak nové vlády na rozšíření elektromobilů a čistší zdroje energie, které s tuzemskou politikou zcela nekorespondují. Co od nové vlády v Berlíně vlastně čekat?

ANALÝZA Berlín 6:32 9. prosince 2021

Olaf Scholz převzal štafetu po Angele Merkelové a stal se novým německým kancléřem | Zdroj: Reuters

Vláda vedená nepříliš charismatickým politikem sociálních demokratů (SPD) Olafem Scholzem slibovala „nový začátek“ už během počátečních příprav svého vládního programu a stojí si za tím i dnes. Podobně přitom nástup nové koalice vnímají i další analytici či média.

Německo má po čtyřech volebních obdobích nového kancléře. Scholz složil přísahu

ČÍST ČLÁNEK

„Bude to vzrušující experiment: poprvé v poválečné historii bude Německu vládnout tříčlenná aliance složená z politiků, kteří chtějí jasný rozchod s minulostí,“ komentoval nástup nového kabinetu například belgický deník De Standaard.

Podle odborníka na německou politiku Vladimira Handla z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy je „známkou určitého posunu“ nejen skutečnost, že se vláda poprvé skládá ze tří stran, mezi kterými jsou kromě sociálních demokratů také liberálové z FDP a strana Zelených. Svědčí o tom i její program, který si stanovil za hlavní cíle dekarbonizaci, digitalizaci, ale také zeštíhlení státní správy.

„Co do obsahu je to pokus o zásadní skok dopředu, zejména pokud jde o řešení problémů budoucnosti. To znamená řešení klimatické změny a přípravy německé společnosti a ekonomiky na nové podmínky. Vedle dekarbonizace je to otázka modernizace digitální infrastruktury, která zahrnuje nové způsoby výroby, komunikace i dopravy. A zatřetí je to modernizace státní správy a zjednodušení rozhodovacích mechanismů ve státní administrativě,“ říká pro iROZHLAS.cz.

Odborník dodává, že zejména fungování německé státní správy v posledních letech velice zkostnatělo. Například schválení výstavby silnic se proto výrazně prodlužuje, proto je nutné proces radikálně změnit a státní správa už nebyla tím, „kdo brzdí, ale pomáhá“.

Ich habe „Ja“ gesagt. pic.twitter.com/vt6oP3KlNa

— Olaf Scholz (@OlafScholz) December 8, 2021

Například podle novinářky a politoložky Báry Procházkové ale Německo s novou

Autorka
Eliška Kubátová

Další texty autorky:
- Dialog ‚hluchého s němým‘. Napětí mezi Západem a Ruskem sílí, zklidnit ho může hovor Bidena s Putinem
- Konec éry Angely Merkelové. Proslula jako pragmatická krizová manažerka, ale ne vizionářka

ZPRÁVY, KTERÉ JSTE NEČETLI

‚Mimořádně škodlivá.‘ Přesto Babišova černošická kauza končí, šéfžalobce Stříž do sporu nezasáhne

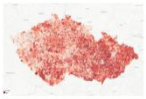

Epidemie se posunula na východ a na jih. Prohlédněte si mapu aktivních případů po jednotlivých obcích

Zima, medúzy a výkaly. Jako první hendikepovaná plavkyně překonala La Manche, teď vydává knihu

Komentátor Petr Honzejk: Prezident není vládní personalista, za ministry zodpovídá premiér

Zpět

Bilance: Kdy se zastaví zdražování?

TV, Datum: 08.12.2021, Zdroj: ČT 1, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 09:07, Pořad: 21:50 Bilance, Země: Česko

Petra NOVÁČKOVÁ, samoživitelka

Synovi jsou 2 roky 3 měsíce a v tuhletu chvíli jediný náš příjem je můj rodičovský příspěvek, příspěvek na bydlení a příspěvek na dítě. Já zaplatím nájem z rodičáku. Ten příspěvek na bydlení a na dítě mi zbude pro mě na jídlo, když to spočítám, nebo když to mám v hlavě, protože to v hlavě mám, tak je to 3,5 tisíce pro mě, a to je celý.

Filip ČERNÝ, moderátor
Petra Nováčková žije se svým synem v malém pronajatém bytě. Její příběh je typický pro tisíce dalších samoživitelek po celé zemi. Už před nástupem letošního zdražování žili na finanční hraně, v podstatě z ruky do pusy. Co děláte, když chcete někam vyrazit, já nevim, v létě.

Petra NOVÁČKOVÁ, samoživitelka
Nevyrážím nikam v létě.

Filip ČERNÝ, moderátor
Také do tohoto pronajímaného bytu dodávala energii Bohemia Energy. A teď to dělá dodavatel poslední instance. U průměrné české domácnosti bydlící v bytě takový vývoj znamenal nárůst měsíčních plateb asi o 2 400 Kč. Paní Nováčková teď čeká na to, kolik jí nový dodavatel naúčtuje. Kdyby vám ty energie zdražily na trojnásobek, tak nejste schopna ten byt udržet?

Petra NOVÁČKOVÁ, samoživitelka
Nejsem. To bych, já bych ty peníze, neměla bych je někde vzít, to by mi je zase museli ty příspěvky o to zvýšit. To se obávám, že ta sociálka takhle prostě nefunguje.

Filip ČERNÝ, moderátor
Zdražování provází naše životy neustále. Někteří ekonomové si dokonce myslí, že mírná inflace je zdravá, pokud ji provází určitý nárůst platů. V dnešní době se ale mluví o dokonalé bouři a my se v dnešní Bilanci podíváme, jak k ní došlo. Jeden ze symbolů, desítky tisíc škodovek stojí na obřích parkovištích a letištích po celé zemi. Automobilka je nemůže dokončit nemá čipy. Těch přitom potřebuje pro vůz shodně jsou v řízení, v ovladačích nebo v asistenčních čidlech.

Jakub SEIDLER, hlavní ekonom, Česká bankovní asociace
Řada firem to patrně začne teprve analyzovat, až se situace uklidní. Jak je možné, že vlastně byly až tak závislé na tom systému, kdy největší výrobce automobilů musí vlastně omezovat výrobu na poměrně dlouhou dobu, protože nemá dostatečné množství čipů.

Filip ČERNÝ, moderátor
Proč je to tak křehký, celá ta globální ekonomika?

Jakub SEIDLER, hlavní ekonom, Česká bankovní asociace
Bohužel, ta situace skutečně byla extrémní.

Filip ČERNÝ, moderátor
Pandemie. S jejím příchodem automobilky očekávaly pokles prodejů a zrušily objednávky dílů, včetně čipů.

Petr BARTOŇ, hlavní ekonom, Natland
Celý svět nechal děti doma, spousta domácností si potřebovala dokoupit dostatek mobilů, čipů v počítačích, protože často doma měl jenom jeden, a když máte dvě, tři děti, tak u toho jednoho počítače ve stejný čas se prostě nedá vyučovat.

Filip ČERNÝ, moderátor
Továrny v Asii během lockdownu přešly na výrobu jiných složitějších polovodičů pro domácí počítače a herní konzole. Továrny kvůli tomu změnily výrobní proces a vrátit ho není jednoduché a mnohdy se to výrobcům ani nevyplatí. Poslední ránu automobilkám zasadil požár v japonské továrně Enejsis. Tento jediný závod obstarával pro výrobce aut 30 % čipů. Obnovení výroby firmě trvalo půl roku. Některé automobilky zvládly polovodičové sucho dobře. Problémy jiných se šíří Evropou a potápí český průmysl, který je na výrobě automobilů postavený.

Marek JANKŮ, ředitel olomouckého závodu
Vyrábíme jehličková a válečková ložiska. Zhruba 60 % našich produktů jde do automobilového průmyslu. 40 % pro průmyslové zákazníky, zemědělské stroje, textilní stroje. Vidíme problémy v celém dodavatelském řetězci. Je to nedostatek čipů, vidíme zdražování vstupů tím, jak je narušený celý dodavatelský řetězec. Tak se začíná projevovat nedostatek komponent materiálů. Ten listopad a prosinec najednou prudký propad objednávkové knize. Vlastně ponížení v té části pro automobilový průmysl zhruba 80 %. Už je ten propad tak velký, že začínáme plánovat odstávky. Na měsíc listopad už máme naplánovaný 4 dny odstávky.

Petr BARTOŇ, hlavní ekonom Natland a vyučující na CEVRO Institutu
Jedna příčina je tedy pokles těžby. Pokles výroby těch materiálů jako takových. A druhá příčina je, že když už to vytěžíte z té země, tak to nejste schopni dopravit tam, kde je potřeba. Tzn. obrovský náklad na dopravu. Všechny lodě dneska jsou v Tichém oceánu a vozí věci z Asie do Ameriky, protože Amerika vyhlásila velkou podporu právě spotřebě. Americká vláda začala utrácet spoustu peněz na právě podporu té spotřeby.

Filip ČERNÝ, moderátor
V továrně Koyo Göring naštěstí mají i jiné odběratele než automobilky a zvládli i nákupy energií. 2/3 potřebných dodávek nakoupili v létě před cenovým šokem, který zasáhl Evropu. Kdo tohle neudělal, upadl na podzim do velkých problémů. Co se vlastně stalo s cenami elektřiny a plynu? O Příčinách cenového šoku zaznívají dost nepřesné informace, a to i z nejvyšších politických pater. Pojďme nyní tu mlhu rozfoukat.

Karel HAVLÍČEK, ministr průmyslu a obchodu v demisi, /ANO/
Emisní povolenky naprosto brutální nástroj, který tady likviduje český průmysl, zásadním způsobem a ve finále způsobuje i ty ceny, které dneska jsou.

Filip ČERNÝ, moderátor
Taková stanoviska členů končící vlády se opakovala, jak je to ve skutečnosti? Emisní povolenka je vlastně pokuta, kterou musí velcí znečišťovatelé platit za každou tunu oxidu uhličitého, kterou vypustí. EU uvedla povolenky na finanční burzu. Tam mohou firmy, které přišly na čistší výrobu přebytečné povolenky prodat a vydělat. Špinavější firmy je tam mohou přikoupit, ale nakupují tam i finanční investoři, kteří pouze spekulují na zisk. Zatímco Evropa stále zpřísňuje svoji ochranu klimatu, cena povolenky se za poslední rok více než zdvojnásobila na úrovně, které nikdo nepředpokládal.

Pavel MOHRMANN, šéfredaktor časopisu Průmyslová ekologie
Dlouhou dobu ty emisní povolenky stále konstantně kolem těch pěti EUR, což z environmentálního hlediska, nebo kvůli té funkci, kvůli které byly zavedeny, evropský komisi nestačilo. Asi dvěma, třema nebo čtyřmi zásahama se jim podařilo cenu rozhýbat a jak se ta cena nesla zvedat, tak začal zajímat spekulanty.

Filip ČERNÝ, moderátor
Když se v říjnu kvůli cenám energií sešel evropský summit, lobboval tam premiér Babiš za to, aby se povolenky z burzy stáhly.

Andrej BABIŠ, premiér ČR v demísii, /ANO/
Já stále volám, a to je pro po po změně směrnice MiFID teda já jsem měla říct. Emisní povolenky můžou nakupovat jenom ty, kteří mají tu povinnost, ne spekulanti, ne žádný trh.

Filip ČERNÝ, moderátor
Jenže emisní povolenky tvoří jen malou část ceny energií. Například výroby jaderné nebo obnovitelné energie se totiž neplatí vůbec a z jiných zdrojů. Elektřina vyrobená z plynu. Celkově na podzim zdražila o 90 EUR za megawathodin a podle údajů Evropské komise cena povolenky k tomuto nárůstu přidala 10 EUR. Podle výpočtů firmy ČEZ, která zatím vyrábí elektřinu hlavně z uhlí, se na zdražení elektřiny povolenky podílely z 22 %. Tady musíme upozornit, že mezi velké znečišťovatele patří chemičky z holdingu Agrofert, a také ony si musí povolenky nakupovat. Podle propočtu Hospodářských novin by za současných cen povolenky pro Agrofert stály až 1,6 miliardy ročně. Andrej Babiš, tedy jako premiér v Bruselu lobboval mimo jiné za větší zisk firem, ze kterých neustále plyne prospěch. Ovolenky nejsou hlavním zdrojem zdražení elektřiny. Roli hraje také prudké zdražení plynu, ze kterého se vyrábí asi 1/5 evropské elektřiny. Evropa si vlastní těžbou zajistí jen 20 % zemního plynu 80 % musí dovézt a z tohoto dovozu se 44 % plynu dováží z Ruska a 20 % z Norska a 12 % z Alžírska.

Jan MAZAČ, spolupracovvník ústavu mezinárodních vztahů
Roste spotřeba plynu zemního plynu, který jde transformace na výrobu elektřiny. Opět těch důvodů je několik. Je to odklon od uhlí. Odklon od jaderné energetiky v některých členských státech. Je to i nižší výroba z obnovitelných zdrojů je kvůli nepříznivým povětrnostním podmínkám. Co je pro poměrně problém, jsou dodávky zemního plynu. V prvním kvartálu 21 došlo k snížení až o nějakých 30 % to bylo právě částečně způsobeno tím, že ty dodavatelé dodávají na jiné trhy, především na asijský trh, kde ta cena, cena plynu je ještě vyšší.

Filip ČERNÝ, moderátor
Růst cen zemního plynu na burzách během podzimu neměl obdoby. V Česku se dlouhodobý kontrakt na dodávku plynu pohyboval o 150 % výše oproti minulým rokům a na burze v Holandsku nárůst dosáhl 400 %

Jan MAZAČ, spolupracovvník ústavu mezinárodních vztahů
Rusko plní ty dlouhodobé kontrakty, ale nedodává nic navíc, což vlastně se stává nebo terčem kritiky, že nějakým způsobem se snaží manipulovat ten trest.

Václav BARTUŠKA, vládní zmocněnec pro energetickou bezpečnost
Myslím, že nám chtějí ukázat svoji nenahraditelnost. Pro velkou část exportérů je zemní plyn nebo ropa opravdu zásadní položku státního příjmu, třeba 80 % příjmů státu. Pro tyto země je ropa, zemní plyn nahraditelná jako zdroj národní bohatství, a to, že Evropa chce opustit fosilní paliva, říká naprosto jasně a dlouhodobě, je pro ně velká hrozba.

Filip ČERNÝ, moderátor
Růst tržních cen ženou obavy, že při tuhé zimě nemusí mít Evropa dost plynu a při nedostatku větru dost elektřiny. Oběma zdroji teď přitom evropské země, včetně Británie, nahrazují uhlí. Nicméně cena energií prudce roste všude. V Číně dokonce kvůli nedostatku elektřiny došlo k blackoutům.

Filip ČERNÝ, moderátor
Nákupní horečku, jak na finanční burze, tak obchodech zažehnout často informace vyvolávající obavy. 1 takový případ jsme zažili v průběhu října.

respondent
Podívejte se na cenu ad blue a podobně. To, co stávalo ještě před 14 dnama 9 Kč dneska stojí 60 Kč, co jsem slyšel od známých, v Německu se dál prodává něco jemně přes euro.

Filip ČERNÝ, moderátor
Ed blue je povinná přísada do nových dieselových motorů, která likviduje nebezpečné zplodiny oxidu dusíku. Ad blue vyrábí velké chemičky, ze čpavku. A při výrobě spotřebují ohromné množství plynu na ceně plynu jsou chemičky životně závislé, jak v září plyn zdražoval, prudce se zvyšovaly i ceny výrobků chemiček, hlavně umělých hnojiv. Jenže Ad blue nezdražovalo. Ještě na začátku října jeho cena stagnovala a pak přišly panické nákupy a prudký nárůst ceny. Podívejme se teď, jak se to stalo. 5. 10. agentura Bloomberg uvádí, že největší německý výrobce čpavku firma SKV ještě Piestewitz holdingu Agrofert. Kvůli vysokým cenám plynu omezí výrobu o 20 %. O 2 dny později téma přebírají Hospodářské noviny a dedukují, že bude nedostatek jednu. Ceny ale zatím stagnují. 12. 10. největší chemička na Slovensku Duslo Šaľa opět holdingu Agrofert oznamuje obří ztráty a omezení výroby. Ředitel firmy dokonce vystoupí před novináře. Věští temnou budoucnost a odkazuje se na situaci ve Velké Británii.

Petr BLÁHA, generální ředitel, Duslo Šala
Začaly chybět potraviny, začly chybět nejenom šoféři, jak se psalo, ale začali chvíli právě třeba ty roztok močoviny jako ať už to je Ed blue, které slouží právě v té selektivně redukci snížení emisi 2 o tyto Roztoky na trhu nebudou, jak se začíná o tom hovořili tady na Slovensku. Znamená to, že všechny motory kategorie euro 5 výše, které prostě musí od luk kupovat, tak velmi pravděpodobně budou odstaveny nevyjedou.

Filip ČERNÝ, moderátor
Po této tiskovce dochází k panickým nákupům Ad blue na Slovensku i v Česku. Tato panika pak skutečně způsobí výpadky dodávek na některých místech a ceny letí nahoru.

Václav LOULA, mluvčí, Česká asociace petrolejářského průmyslu a obchodu
Za této situace došlo k nárůstu té ceny, museli jsme přijmout podmínky dodavatelů, pokud jsme chtěli mít tuto zásobu na čerpací stanice uspokojit poptávku, tak stouply 3× 4×.,k

Filip ČERNÝ, moderátor
K prudkému růstu cen tedy došlo poté, co 2 obří chemičky Agrofertu oznámili, že omezí svoji výrobu ke skutečnému nedostatku Ed blue na českém trhu sice nikdy nedošlo. Nicméně cena teď zůstává vysoko, což chemička pomáhá vyrovnat vysoké náklady.

Václav LOULA, mluvčí, Česká asociace petrolejářského průmyslu a obchodu
V současné; době z hlediska poptávky se situace zlepšila. A pokud se týká ceny, tak podle mých informací dochází k mírnému poklesu ceny.

Filip ČERNÝ, moderátor
Podle vyjádření skupiny Agrofert pro náš pořad 2 chemičky stále vyrábí málo jen na úrovni technického minima. Agrofert dále uvedl, že u dlouhodobých smluv na dodávky Ed blue dodržuje původní ceny. Tak to byl příklad, co s cenami provede strategicky vypuštěná informace. Bublinu vždycky nafukuje obava z nedostatku a nedostatek je teď nejsledovanější slovo světové ekonomiky. Jedna z největších obchodních lodí na světě na ní 20 000 kontejnerů. V březnu se kvůli silnému větru příčila v Suezském průplavu a ucpala tak klíčovou obchodní cestu mezi Asií a Evropu. Pouhých 6 dní rozhodilo mezinárodní dopravu na několik měsíců. Zpozdilo obchod za téměř 10 miliard dolarů.

Luděk MEDŘICKÝ, marketingový manažer pro východní Evropu, Specialized
Tak tohle ale také extrémním případem. Práce nás je znají ten příklad lodi, která se zasekla v Suezu. Tohle to nám dorazilo prakticky po roce, tzn. aspoň to ukazuje, co všechno zdržuje dneska tu dopravu.

Filip ČERNÝ, moderátor
Bicykly jsou zboží, které dokonalá bouře mezinárodního obchodu tvrdě zasáhla. Specialized vyrábí sice prémiová kola, ale kvůli nízkým nákladům převážně v Asii. Na některá se teď čeká měsíce jako za komunismu. Všechno to začalo koronavirem, s očekávání krize a snížení prodejů. Ale vlastně se stal naprostý opak. My jsme tady byl ještě zavřený. Čekali jsme, co se bude dít, tak mi zprávy z Asie, kde ty první lockdown končily a ta poptávka po tom cyklistickým zboží byla obrovská. Zátěž se nechtěli vrátit zpátky 2 mladé nechtěli se vrátit. Zpátky do aut.

Filip ČERNÝ, moderátor
Poptávka po kolech sice vylétla nahoru, jenže dodavatelé dílů v Asii nestíhali vyrábět.

Luděk MEDŘICKÝ, marketingový manažer pro východní Evropu, Specialized
Brzdy a řazení dodávají 2 společnosti. Společnost Sram a Shimano. V tuhletu chvíli hned 2 společnosti, pokud naberou jakýkoliv zpoždění, nebo pokud dojde k obrovský poptávce, nejsou schopni navýšit výrobu, tak dojde po celém světě ke zpoždění u všech cyklistických značek.

Filip ČERNÝ, moderátor
Zpoždění se nabalují ještě letos v létě Čína kvůli nákaze zavírala nejen továrny, ale i přístavy. Lodní kontejnery zůstaly uvězněné ve skladech. Cena přepravy kontejneru vystřelila o 400 %. Jaké vstupy prostě ještě zdražovaly nejvíc.

Luděk MEDŘICKÝ, marketingový manažer pro východní Evropu, Specialized
Tady by byla lepší otázka, které nezdražily, protože zdražily prakticky všechny. To, co je nevyhnutelný je, že některý z těch cyklistických značek, který fungujou v České republice, zaniknou. Důvodem je, že nemají dostatek na to, který by měli na ten trh dodat.

Filip ČERNÝ, moderátor
Stejné šoky jako maloobchod dostalo i stavebnictví. Tady je vývoj u některých stavebnin během posledního roku. Libor Musil od 90 buduje rodinnou firmu na výrobu designových příček pro kancelář. V Moravském závodě umí na míru jakoukoliv stěnu, včetně zelených fasád. Materiály jsou závislí na téměř monopolním dodavateli.

Libor MUSIL, místopředseda Asociace malých a středních podniků
Jsme opravdu třeba měli týdny, kdy jsme neměli téměř z čeho dělat, ty prostě ty skály byly prázdný. To jsme tam volali a říkají, no ale teďka od teď jsou dodací lhůty 4× 5× delší, než byly předtím teďka chceš nechceš sklo nám za poslední 3 měsíce zdražila asi 70 % díky asi zhruba v té stejné výši a nerez dokonce o 100 %. Jenže my se pohybujeme už tvrdě konkurenčním prostředí, takže my nemůžeme těm našim zákazníkům skokově zvednout ceny, jak to udělali vlastně ty monopolní dodavatelé, kteří řekli, hele tady to máš, nebo neber.

Filip ČERNÝ, moderátor
Firma se teď chce z problémů dostat větším tlakem na produktivitu. Tzn. aby lidé za stejné peníze dělali víc a lépe. Část inflace ale nepřichází do České republiky zvenčí v podobě nedostatku, ale naopak je způsobena přebytkem.. A to přebytkem peněz v ekonomice, abychom to pochopili, musíme se podívat na to, jak peníze fungují. Obecnice míní, že peníze tiskne Centrální

banka, jenže v dnešní době už většina peněz existuje jen virtuálně tzn. že se nikdy neviděl, no pouze jsou evidovány v počítačích komerčních bank a také státní centrální banku. Nové koruny vzniknout tak, že si někdo třeba paní Anne vezme úvěr u banky, dejme tomu 1 000 000 Kč. V tu chvíli banka 1 000 000 vytvoří ve svém účetnictví a zanese tamk žijí tento 1 000 000 paní Anne dluží, a tak vzniknou nové peníze. Pouhá 2 % z takto vytvořené částky musí banka zároveň držet na účtech České národní banky, ale ani tady nejde o papírové peníze. Ty dnes tvoří jen zlomek peněžní zásobu. Paní Anne pak půjčku splácí navýšenou o úroky, a když úvěr splatí 1 000 000 Kč zase zanikne, ale bance zůstanou úroky, tedy její viděl. Centrální banky pak dohlížejí na to, aby peněz takto nevznikalo příliš, protože pak by se peníze znehodnocovat-li, a to je inflace, anebo aby jich naopak nebyl nedostatek, což je deflace.

Tomáš NIDETZKÝ, viceguvernér ČNB
Ekonomika se vyvíjí v cyklu, a proto, když ekonomika vlastně cyklu nějakým způsobem stoupá, přehřívá se, tak je úkolem měnové a fiskální politiky toto přehřívání tlumit a přijímat restriktivní opatření. Díky té nezávislosti centrálních bank skutečně ty centrální banky mohou a zejména v tom období expanze působit tím nepříjemným restriktivním směrem tzn. ochlazovat ekonomiku, se kterou jsou samozřejmě spojeny záměrně i efekt toho, že dochází ke zpomalení ekonomiky, dochází k růstu růstu nezaměstnanosti, mzdy platy nerostou tak rychle.

Filip ČERNÝ, moderátor
Když centrální banka změní úrokovou sazbu, ovlivní tím cenu půjček v celé ekonomice. Funguje to tak, že Komerční banky si přebytečnék peníze centrální banky ukládají zvýšení sazeb znamená Řím Česká národní banka za tyto uložené peníze platí vyšší úroky. Naopak Komerční banka umožňuje dát vyšší úroky za uložené peníze střadatelů. Jenže to zvedne i úroky půjček, pro lidi i firmy. To je proto, že komerční banky chtějí, aby se jejich peníze množily, když Komerční banky dostanou centrální banky vyšší úroky za pouhé uložení peněz, proč by půjčovaly klientům, kteří třeba úvěry nemusí splatit, proto musí dlužníci komerčním bankám za půjčky platit ještě více, aby se to vůbec vyplatilo, a tak rostou úroky komerčních úvěrů, a to za sebe to může si podniky i lidé půjčují méně. Mohou třeba klesnout ceny nemovitostí, protože investorům se už nevyplatí si na ni půjčovat, a tak se ale utlumí nejen výkon firem, ale celá ekonomika, a to výrazně Česká národní banka počítá s tím, že když zvýší úroky o 1 procentní bod, může to znamenat pokles průmyslu až o 4 %.

Alena SCHILLEROVÁ, ministrině financí v demisi /nestr. za ANO/
Já nesouhlasím s tím, že Česká národní banka má jedinou možnost, a to je zvyšování úrokových sazeb. Ano taková školu Micka možnost. Ona má druhou možnost, a to využívá většina světových centrálníchk bank nedělat nic.

Filip ČERNÝ, moderátor
Proč se končící vláda stavila proti zvyšování sazeb mimo jiné proto, že to prodražuje její vlastní dluhy, když se vlády hodně zadlužují, může pro ně být vyšší inflace výhodná. Při inflaci se totiž reálná hodnota dluhu a tím splátek postupně snižuje. Inflace je umazává. 1 000 Kč za 5 let má při inflaci nižší hodnotu než 1 000 Kč dnes, a to platí pro každého, pokud vám rostou, příjmy při očekávání vysoké inflace je výhodnější si peníze půjčovat než je střádat. Co semůže stát ekonomikou s ekonomikou, nebo s cenami, kdybyste nezasahovali.

Marek JANKŮ, ředitel olomouckého závodu
Ty ceny se můžou dostat do inflační spirály. Tzn. dlouhodobě by ty ceny mohly růst. Zvykli jsme si na to, že tady je inflace 5-6 % každý rok.

Tomáš HAVRÁNEK, ekonom, Fakulta sociálních věd UK
Jakmile uvidíme to, že ta současná zvýšená inflace se promítá zvyšování třeba požadavku odborů na vyšší mzdy, že už argumentují tím, že inflace je 6-7 % třeba, tak to je začátek ta inflační spirály, která se potom velice těžko brzdění, nakonec se rozjede, tak je to strašně nákladné stojí to potom stovky miliard.

Filip ČERNÝ, moderátor
Někteří ekonomové se teď obávají vysoké inflace především ve světě. Nejmocnější centrální banky, evropská a americká, úrokové sazby nejenže nezvyšují, ale dál do ekonomiky sypou velké množství peněz, a to tak, že nakupují státní i firemní dluhy. Tzn., že státu firmám půjčují nově vytvořené peníze. Říká se tomu kvantitativní uvolňování. Tamní vedení ústředních bank dlouho věřilo, že současná inflace je jen dočasná a hospodářství dál potřebuje podporu.

Petr ZAHRADNÍK, ekonom, Česká spořitelna
Politika kvantitativního uvolňování byla motivována tím, že v podstatě měla překonat jev, který se nazývá Credit crunch, kdy v podstatě dochází k velmi drastickému omezování poskytování úvěrů ze strany bank, ale mimořádného nástroje se stal nástroj v podstatě setrvačný, protože minimálně Evropská centrální banka od tohoto nástroje po celých těch 10 let neustoupila. Naopak určitých obdobích přidala na plynu už před covidem se toto projevilo například v tom, že ceny aktiv, respektive ceny nemovitostí velmi výrazným způsobem narostly.

Filip ČERNÝ, moderátor
Na závěr pořadu se zamysleme nad tím, jak velká je vlastně současná drahota, například v roce 91 přesahovala inflace 50 %, když se začne zmenšovat ta současná zatím nikdo přesně neví.

Petr BARTOŇ, hlavní ekonom Natland a vyučující na CEVRO Institutu
My dneska i při pětiprocentní inflaci reálně pro drtivou většinu lidí vědci zlevňují, protože my máme stále a měli jsme po dlouhý čas před covidem zhruba sedmiprocentní nárůst příjmů všech lidí, kteří mají příjem nějaký zaměstnání.

Tomáš HAVRÁNEK, ekonom, Fakulta sociálních věd UK
Tak, co můžeme čekat dál. Já to nevím, neví to nikdo. Záleží na tom, jak se povede centrálním bankám přesvědčovat lidi, nás všechny, že opravdu ještě mají tu inflaci pod kontrolou.

Tomáš NIDETZKÝ, viceguvernér ČNB
Měnová politika nefunguje jako nějakej regulátor světla nebo tepla. Tzn. Zapneme, vypneme. Ta prodleva mezi tím naším mezi tím naším krokem tedy uděláme, než se to začne v ekonomice projevovat je rok, rok a půl.

Jakub SEIDLER, hlavní ekonom, Česká bankovní asociace
Nyní je právě otázkou, zda ten postcovidový svět nebude trochu více inflační řady důvodů, například může docházet k nějaké té globalizaci. Tzn. že firmy si uvědomí, že velká závislost na výrobě v Asii může přinášet některé problémy, které právě teďka vykrystalizovaly v průběhu covidu, takže může docházet k určité snaze přesouvat výrobu třeba zpět na západ, která logicky bude, ale dražší.

Petr ZAHRADNÍK, ekonom, Česká spořitelna
Evropa tu zelenou, ty zelené závazky pojala jaksi rezolutně. Osobně se domnívám, že ty poptávkové faktory. Tzn. to, že, že po útlumu začínáme více spotřebovávat se vytratí během spíše měsíců než let, ale ta ty náklady spojené s tou zelenou transformací budou trvat hodně dlouho. Koneckonců zelená dohoda v Evropě, má termín roku 2050.

respondentka
Když bude oceněna práce a budeme vydělávat dost, tak budeme mít jako prostě na tu energií. Jsem přesvědčena, takže jako popovídat si, jestli je zdražujeme energie, které prostě mají svoji cenu, a nemá tedy cenu jako lidská práce, je marné.

Třetí dávku odmítá i řada očkovaných. Navzdory pozitivnímu obrazu v mediích. URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 09.12.2021, Zdroj: feedit.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 09.12.2021 18:23, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, AVE: 6 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Téma třetí dávky očkování proti COVID-19 výrazně rezonuje v médiích. Zatímco v tradičních médiích převažují články s pozitivním hodnocením vakcinace, na

sítích dominují odmítavé příspěvky, a to i mezi uživateli, kteří již podstoupili očkování první a druhou dávkou. Lidé se nejčastěji bojí možných nežádoucích účinků, zpochybňují účinnost dalšího přeočkování anebo argumentují lékařskými autoritami, které neschvalují plošnou aplikaci třetí dávky. Jak vyplývá z analýzy společnosti Newton Media, celá třetina diskutujících, kteří zahájili očkování, nyní zvažuje, že třetí dávku již nepodstoupí.
Přeočkování třetí dávkou věnovala česká média výraznou pozornost. Podle analýzy společnosti Newton Media bylo od zahájení očkování 20. září do 10. listopadu zveřejněno ve vybraných tradičních médiích přes 1 500 příspěvků. Každý obyvatel Česka starší 15 let si tak mohl přečíst, vyslechnout či zhlédnout 39 příspěvků týkajících se posilující vakcíny. Zvýšené povědomí o třetí dávce se projevilo i v debatách v sociálních médiích, kde toto téma rezonovalo napříč všemi diskusemi o COVID-19. Celkem bylo na sítích zaznamenáno téměř 10 tisíc příspěvků s celkovým dosahem 9 miliónů zobrazení.
Skoro třetina příspěvků zveřejněných v tradičních médiích vyznívala vůči podávání třetí dávky pozitivně. „Nejčastěji zaznívaly pozitivní postoje z úst ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha nebo předsedy České vakcinologické společnosti Romana Chlíbka. Nejvíce redakčního obsahu bylo však věnováno Andreji Babišovi, který se po aplikaci třetí dávky stal pro média jakýmsi symbolem již podstoupeného přeočkování," říká Ondřej Polivka, analytik Newton Media. Naproti tomu kritický nebo nejednoznačný postoj vůči třetí dávce byl v tradičních médiích zastoupen jen v 3 % článků. „Opatrný postoj k podávání třetí dávky vyjadřovala hlavně šéfka pražské laboratoře Synlab Anabela Čížková, lékař Martin Balík nebo imunoložka Jiřina Bartůňková. Veškeré zcela odmítavé postoje zazněly ve sledovaném období na webu parlamentní listy.cz, kde mezi hlavní kritiky třetí dávky patřili imunoložka Zuzana Krátká, Roman Šmucler, Robert Fico, Lukáš Pollert, Jan Hnízdil a předseda ČLK ve Zlíně Jaromír Bernátek," doplňuje Polivka.
V sociálních médiích rezonovalo téma třetí dávky nejvíce v diskusích na Facebooku (66 % zmínek) a v diskusních sekcích zpravodajských webů (26 %). Nejaktivnější byli čtenáři serveru aeronet.cz, kde se kumulovalo nejvíce diskusních příspěvků týkajících se třetí dávky. Zatímco v tradičních médiích dominovaly články se vstřícným přístupem k přeočkování, v sociálních médiích byla názorová skladba zcela opačná. Převažovaly zde negativní stanoviska diskutujících vůči třetí dávce (44 %), naopak pozitivních výroků byla pouhá desetina (13 %). Autory ambivalentních příspěvků (7 %) byli převážně lidé, kteří absolvovali dvě dávky a s tou třetí zatím váhají anebo nesouhlasí s její plošnou aplikací.
„Autoři 20 % příspěvků zmiňují, že jsou očkováni. Celá třetina z nich však zvažuje, že třetí dávku nepodstoupí," uvádí analytička Alena Zachová ze společnosti Newton Media. Příčiny toho, proč tito diskutující odmítají třetí dávku, jsou různé. Nejčastěji vycházejí ze strachu z nežádoucích účinků, který je živen negativními příběhy o třetí dávce kolujícími na sociálních sítích anebo špatnými zkušenosti v jejich přímém okolí. Lidé často také argumentují lékařskými autoritami, které neschvalují plošnou aplikaci třetí dávky v populaci. Opakovaně se objevuje i nedůvěra vůči fungování vakcín. Někteří diskutující se chtějí rozhodnout o třetí dávce až na základě reálné výše protilátek v krvi. „Je patrné, že řada těch, kteří absolvovali dvě dávky, se v debatách začíná přiklánět ke skupině odmítající očkování, která je v sociálních médiích výrazně hlasitější. Tento trend představuje komunikační výzvu pro politickou i odbornou reprezentaci," upozorňuje Zachová.
Zde je dobré zmínit, že mezi lídry debaty na sítích bychom marně hledali politické osobnosti. Andrej Babiš svými příspěvky diskusi příliš nevyvolával a stejně tak nevýrazný byl Adam Vojtěch. Samotné Ministerstvo zdravotnictví publikovalo k třetímu očkování pouze 3 tweety a stejný počet facebookových příspěvků, které však velkou odezvu nepřinesly. Naopak diskusi vyvolal facebookový post České pirátské strany k tématu očkování. Na Twitteru zase sklidil úspěch tweet influencerky Anny Šulcové, který získal přes 2,2 tisíce reakcí.
„Asi 15 % společnosti zásadně odmítá očkování a to se již třičtvrtě roku nemění," doplňuje Nikola Hořejš, psycholog a sociolog STEM. „Jsou to do velké míry lidé, kteří „systému", tedy institucím a médiím, příliš nedůvěřovali již před tím. A také lidé, kteří se v informační pandemii nezorientovali. Odmítání vakcín pro ně je často symbolické, jde o odmítnutí celého přístupu státu ke Covid-19. Těch, kteří věří extrémním dezinformacím o vakcínách, je odhadem do 5 %," uzavírá Hořejš.
Mediální analýzu třetí dávky očkování provedl Newton Media v rámci projektu Infomore.cz , který realizuje ve spolupráci s Fakultou sociálních věd UK v Praze a Lékařskou fakultou MU v Brně. Tým analytiků z akademické i komerční sféry již téměř rok sleduje mediální pokrytí epidemie onemocnění COVID-19 a poukazuje na dobrou i špatnou praxi v šíření informací k pandemii. Projekt, podpořený Technologickou agenturou ČR, byl nedávno oceněn v mezinárodní soutěži mediálních analytiků AMEC Awards, kde uspěl v kategorii zaměřené na efektivní plánování, výzkum a evaluaci komunikace.
Doprovodné grafy (více grafiky a v lepším rozlišení naleznete zde
NEWTON Media, a. s.
Společnost NEWTON Media je největší středoevropský poskytovatel služeb mediálního monitoringu a analýz s tradicí od roku 1995. Působí v ČR, na Slovensku, v Polsku, Chorvatsku, Slovinsku, Srbsku, Bosně a Hercegovině a Makedonii. Monitoring a analýzy NEWTON Media pokrývají oblast tradičních médií, internetu a sociálních sítí. Společnost disponuje největším mediálním archivem ve střední Evropě sahajícím do roku 1996. Portfolio služeb s přidanou hodnotou zahrnuje strategické poradenství a návrhy a realizaci doporučení s cílem napomoci klientům posílit jejich konkurenceschopnost. Je členem mezinárodních odborných sdružení FIBEP a AMEC a sdílí mediální obsah s dalšími agenturami z celého světa. Pro více informací navštivte www.newtonmedia.cz

TISKOVÉ ZPRÁVY (IT/C, INTERNET, KOMUNIKACE, MARKETING)

FEEDIT

VŠECHNY TISKOVÉ ZPRÁVY O FEEDIT.CZ ŠKOLENÍ PR #PRTIPY KONTAKT

Chci zveřejnit tiskovou zprávu

Třetí dávku odmítá i řada očkovaných. Navzdory pozitivnímu obrazu v mediích.

9. 12. 2021 by feedit.cz, posted in tisková zpráva

Téma třetí dávky očkování proti COVID-19 výrazně rezonuje v médiích. Zatímco v tradičních médiích převažují články s pozitivním hodnocením vakcinace, na sítích dominují odmítavé příspěvky, a to i mezi uživateli, kteří již podstoupili očkování první a druhou dávkou. Lidé se nejčastěji bojí možných nežádoucích účinků, zpochybňují účinnost dalšího přeočkování anebo argumentují lékařskými autoritami, které neschvalují plošnou aplikaci třetí dávky. Jak vyplývá z analýzy společnosti Newton Media, celá třetina diskutujících, kteří zahájili očkování, nyní zvažuje, že třetí dávku již nepodstoupí.

Přeočkování třetí dávkou věnovala česká média výraznou pozornost. Podle analýzy společnosti Newton Media bylo od zahájení očkování 20. září do 10. listopadu zveřejněno ve vybraných tradičních médiích přes 1 500 příspěvků. Každý obyvatel Česka starší 15 let si tak mohl přečíst, vyslechnout či zhlédnout 39 příspěvků týkajících se posilující vakcíny. Zvýšené povědomí o třetí dávce se projevilo i v debatách v sociálních médiích, kde toto téma rezonovalo napříč všemi diskusemi o COVID-19. Celkem bylo na sítích zaznamenáno téměř 10 tisíc příspěvků s celkovým dosahem 9 miliónů zobrazení.

Skoro třetina příspěvků zveřejněných v tradičních médiích vyznívala vůči podávání třetí dávky pozitivně. „Nejčastěji zaznívaly pozitivní postoje z úst ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha nebo předsedy České vakcinologické společnosti Romana Chlíbka. Nejvíce redakčního obsahu bylo však věnováno Andreji Babišovi, který se po aplikaci třetí dávky stal pro média jakýmsi symbolem již podstoupeného přeočkování," říká Ondřej Polivka, analytik Newton Media. Naproti tomu kritický nebo nejednoznačný postoj vůči třetí dávce byl v tradičních médiích zastoupen jen v 3 % článků. „Opatrný postoj k podávání třetí dávky vyjadřovala hlavně šéfka pražské laboratoře Synlab Anabela Čížková, lékař Martin Balík nebo imunoložka Jiřina Bartůňková. Veškeré zcela odmítavé postoje zazněly ve sledovaném období na webu parlamentní listy.cz, kde mezi hlavní kritiky třetí dávky patřili imunoložka Zuzana Krátká, Roman Šmucler, Robert Fico, Lukáš Pollert, Jan Hnízdil a předseda ČLK ve Zlíně Jaromír Bernátek," doplňuje

NEJNOVĚJŠÍ PŘÍSPĚVKY

- Třetí dávku odmítá i řada očkovaných. Navzdory pozitivnímu obrazu v mediích.
- Soutěž diplomových prací IT SPY má poprvé vítězku, mladá vědkyně z FEL ČVUT v Praze navrhla unikátní algoritmus pro autonomní drony a roboty
- Deset advokátů posiluje Taylor Wessing Polsko zejména v oblastech Banking & finance a Real estate
- TP-Link Omada EAP615-Wall: nástěnný přístupový bod AX1800 s Wi-Fi 6
- McDonald's a Dáme jídlo rozváží před Vánoci dobro, aby rodiny mohly být spolu

Zpět

K některým novinkám nové koncepce cenové regulace v teplárenství

TISK, Datum: 10.12.2021, Zdroj: Energetika, Strana: 28, Autor: Veronika Moudrá, Jan Kořán, Vytištěno: 1 700, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 02:08, Rubrika: Legislativa, AVE: 103 656,17 Kč, Země: Česko

Od 1. ledna 2022 vstupuje v účinnost cenové rozhodnutí č. 4/2021 ze dne 16. září 2021, k cenám tepelné energie (CR

4/2021), jímž Energetický regulační úřad (ERÚ) představil novou koncepci regulace cen v teplárenství.

Cenové rozhodnutí č. 4/2021

ERÚ předem avizoval, že novou koncepcí reaguje na aktuální potřeby trhu s tepelnou energií a zároveň napravuje některé nedostatky, které se projevily v rámci jeho kontrolní a rozhodovací praxe. Dodavatelé tepelné energie při kalkulacích cen i ERÚ při posuzování, zda dodavatelé ceny tepelné energie zformovali správně, se totiž potýkali s výkladem některých neurčitých právních pojmů a pochopením dílčích pravidel kalkulace. Nikoliv nevýznamný výkladový oříšek po dlouhou dobu představoval pojem přiměřený zisk1. Situace kulminovala na počátku roku 2019, kdy Krajský soud v Brně při přezkumu rozhodnutí ERÚ dospěl k závěru, že zákon o cenách (ZOC) je příliš obecný a vágní a v teplárenství chybí metodika, která by dodavatelům tepelné energie umožnila předem přizpůsobit svá jednání tak, aby věděli, že jednají v souladu s cenovými předpisy2. Regulaci cen v oblasti energetiky3 má v gesci ERÚ. Energetický zákon (EZ) Energetickému regulačnímu úřadu ukládá regulovat cenu tepelné energie formou věcného usměrňování4, tj. formou stanovení podmínek pro sjednání cen5. Cenový orgán může v rámci věcného usměrnění stanovit maximální rozsah možného zvýšení ceny zboží ve vymezeném období, maximální podíl, v němž je možné promítnout do ceny zvýšení cen určených vstupů ve vymezeném období, nebo stanovit závazný postup při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do cen.

Nový způsob regulace přiměřeného zisku

ERÚ nově přistoupil k regulaci přiměřeného zisku jako složky ceny tepelné energie tím, že stanovil jeho maximální přípustnou hranici zvlášť pro každou cenovou lokalitu6 s odůvodněním, že nový princip odpovídá motivační strategii zajištění nových investic do soustav zásobování tepelnou energií, respektující specifika teplárenského sektoru7. Hranici přiměřenosti odvíjí od pořizovací ceny majetku nezbytného pro výrobu nebo rozvod tepelné energie v dané cenové lokalitě, přihlíží přitom k časové hodnotě peněz a stáří majetku a stanoví horní míru výnosnosti. Vedle toho ERÚ v rámci závazného postupu při kalkulaci ceny tepelné energie stanoví možnost uplatnění přiměřeného zisku v jednotlivých kalkulacích ve výši až 1,5násobku horní hranice přiměřenosti s tím, že v součtu všech kalkulací pro cenovou lokalitu musí dodavatel celkově dodržet nejvyšší maximální úroveň stanovenou základním vzorcem.
Přikláníme se k závěru, že tímto novým řešením ERÚ dostatečným způsobem zohlednil požadavek transparentnosti a předvídatelnosti regulace cen ve smyslu věty první § 19a odst. 1 EZ, na níž se odvolává § 19a odst. 4 EZ, který ERÚ ukládá provádět regulaci formou věcného usměrňování cen. Dodavatelé budou nepochybně moci lépe přizpůsobit své kalkulace novým požadavkům a nepřekročí-li horní hranici přiměřenosti, pravděpodobně se nebudou muset obávat zahájení kontrol a zpochybňování správnosti postupů při kalkulaci cen. To platí zejména s ohledem na princip ochrany dobré víry dodavatelů tepla, kteří logicky budou spoléhat na správnost pokynů ERÚ jakožto pokynů zákonných. Zároveň se ale nabízí otázka, zda zvolená metoda odpovídá zásadám věcného usměrňování podle ZOC a zda výpočet hranice maximálního přiměřeného zisku bude nadále tím jediným vodítkem pro určení přijatelnosti výše zisku v ceně tepelné energie. Odpověď na otázku, zda stanovení horní hranice přiměřenosti v kontextu zásad přiměřenosti zisku a způsobů věcného usměrňování cen podle ZOC je souladné s právem, není jednoduchá. Záleží na tom, zda stanovení horní hranice přiměřenosti lze považovat za závazný postup při kalkulaci ceny ve smyslu § 6 odst. 1 písm. c) ZOC a zda zisk zahrnutý dodavatelem do ceny ve výši nepřekračující horní hranici přiměřenosti podle bodu 3 (3.1) CR 4/2021 bude v jednotlivých případech v souladu se základními podmínkami přiměřenosti zisku ve smyslu § 2 odst. 7 písm. b) ZOC, tj. bude v jednotlivých případech odpovídat obvyklému zisku, dlouhodobě dosahovanému při srovnatelných ekonomických činnostech, který zajišťuje přiměřenou návratnost použitého kapitálu v přiměřeném časovém období. Domníváme se, že ani dodavatelé tepelné energie při kalkulaci ceny tepelné energie a ani ERÚ při posuzování přiměřenosti výše zisku uplatněného dodavatelem v ceně tepelné energie se v budoucnu nevyhnou nutnosti vážit nejen to, zda výše zisku uplatněného v ceně odpovídá pravidlům stanoveným v CR 4/2021, ale i to, zda výše zisku v ceně tepelné energie odpovídá obecnému pravidlu stanovenému v § 2 odst. 7 písm. b) ZOC, přestože CR 4/2021 již na tuto obecnou definici neodkazuje.
Pro dodavatele je pak významné i pravidlo obsažené v § 19a odst. 1 a 4 EZ, které garantuje, že přiměřený zisk musí zajišťovat návratnost realizovaných investic do zařízení sloužících k výkonu licencované činnosti. Obecná právní úprava ZOC a EZ je podle našeho názoru rozhodující a uplatní se i nadále.
Díky nové koncepci se dodavatelům tepelné energie bude snadněji kalkulovat proto, že do hledáčku kontrolních složek ERÚ se dostanou spíše jen tehdy, nedodrželi horní hranici přiměřenosti podle bodu 3 (3.1) CR 4/2021. V případě, že ji ale překročí a ERÚ zahájí kontrolu, práce ERÚ při kontrole správnosti postupu novou koncepcí zásadním způsobem usnadněna nebude. ERÚ při posuzování správnosti kalkulací kontrolovaných subjektů bude podle našeho názoru muset i nadále hodnotit, zda výše zisku uplatněného v ceně tepelné energie odpovídá obecnému pravidlu přiměřenosti zisku podle ZOC. Dodavatelé se teoreticky mohou bránit i tak, že by při kalkulaci ceny v souladu s pravidly horní hranice přiměřenosti v konkrétním případě nebyla garantována návratnost realizovaných investic do zařízení sloužících k výkonu licencované činnosti. Z rozhodovací praxe ERÚ víme, že posuzování všech hledisek přiměřenosti zisku podle ZOC není snadný úkol, a to zejména proto, že definice přiměřeného zisku obsahuje hned několik neurčitých právních pojmů. Každý z nich je třeba správně vyložit a s využitím široké škály dat, odborných ekonomických znalostí a pečlivého právního zdůvodnění prokázat, zda byl zákon dodržen, či nikoliv. Nejvyšší správní soud v relativně čerstvém rozsudku ze dne 14. října 2021, č. j. 7 As 151/2019-70, zejména v bodech 53 a 54, přisvědčil tomu, že definice přiměřeného zisku je interpretačně komplikovaná a vyžaduje samostatný výklad pojmů obvyklý zisk, zisk dlouhodobě dosahovaný, srovnatelné ekonomické činnosti, přiměřená návratnost a přiměřené časové období. Pojem přiměřený zisk přitom nelze zaměňovat za pojem obvyklý zisk.
Přestože břímě interpretačně komplikované definice nová koncepce regulace ceny tepelné energie nesnímá, do budoucna se již při zahrnování zisku do ceny tepelné energie nebude přihlížet k celkové výši ceny, k dosahovaným technickým a finančním ukazatelům při porovnání s dodavateli se srovnatelnými podmínkami při výrobě anebo rozvodu tepelné energie a k obvyklé výnosnosti použitého kapitálu, který je v obvyklé výši pro zajištění dodávek tepelné energie, jak tomu bylo doposud8. Tato doplňková interpretační pravidla byla zrušena.
Nová koncepce může i zpětně prospět těm dodavatelům, s nimiž ERÚ případně ještě vede kontrolní nebo sankční správní řízení pro podezření z uplatnění nepřiměřeně vysokého zisku v ceně tepelné energie, a to za předpokladu, že výše jimi uplatněného zisku v kontrolovaných cenách nepřekročila horní hranici přiměřenosti podle CR 4/2021. Trestnost jednání se sice posuzuje podle pravidel platných v době, kdy k jednání došlo, avšak v případě, že nová právní úprava je pro dodavatele příznivější, měl by ERÚ přihlédnout k novým, pro dodavatele výhodnějším pravidlům. Tato zásada je upravena v článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a upravuje ji i § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky9.

Zaměstnanecké benefity

V průběhu několika posledních let byla vedle výkladu přiměřeného zisku vedena živá polemika i o zaměstnaneckých benefitech, tedy o tom, zda jsou jako ekonomicky oprávněné náklady do ceny tepelné energie započitatelné, či nikoliv. Z počátku bylo stanovisko ERÚ nepříznivé, jelikož ERÚ, s podporou Krajského soudu v Brně10, zaměstnanecké benefity vnímal jako nenárokový nadstandard (bonus). V roce 2019 se situace i v této dílčí oblasti začala měnit11. Rada ERÚ začala tyto náklady vnímat jako oprávněné nemzdové náklady, které představují motivační nástroj k získání a udržení kvalifikované pracovní síly. Pokud jsou v obvyklé výši, nelze zaměstnanecké benefity považovat za náklady, které do ceny tepelné energie zahrnout nelze. Jejich uplatnění v ceně tepelné energie cenové rozhodnutí nezakazovalo, platila jen obecná interpretační pravidla podle ZOC12 a cenového rozhodnutí13. ERÚ v novém CR 4/2021 věnoval zaměstnaneckým benefitům zvláštní ustanovení. Nemzdové výhody poskytované zaměstnancům budou napříště do ceny započitatelné, pokud patří mezi příjmy osvobozené od daně z příjmu, maximálně však do výše 5 % ze mzdových nákladů vynaložených dodavatelem.
Jakkoliv dosavadní právní úprava započítání tohoto typu nákladů do ceny umožňovala, ERÚ se v rámci kontrol a správních řízení musel potýkat s prokazováním, zda výše uplatněného nákladu naplnila základní obecné mantinely stanovené ZOC a cenovým rozhodnutím. Dosavadní právní úprava totiž na ERÚ kladla nárok na prokázání, zda vynaložený náklad byl nezbytný pro výrobu anebo rozvod tepelné energie, zda byl vynaložen v daném kalendářním roce, zda byl zahrnut v účetnictví dodavatele a zda výše vynaloženého nákladu odpovídala dlouhodobě obvyklé úrovni těchto nákladů v obdobných ekonomických činnostech s přihlédnutím ke zvláštnostem daného zboží. Je nicméně otázkou, zda se se zavedením kategorie přijatelných zaměstnaneckých benefitů a zejména jejich maximálního přípustného limitu do budoucna bude možné obejít bez obtížného výkladu obecných pravidel (např. ve vazbě na požadavek, aby regulované ceny pokrývaly ekonomicky oprávněné náklady na zajištění spolehlivého, bezpečného a efektivního výkonu licencované činnosti). Domníváme se, že tak jednoduché to být nemusí. Každopádně ale nový přístup ERÚ poskytuje dodavatelům tepla určitý „bezpečný přístav“ i v otázce zaměstnaneckých benefitů, což lze vnímat jednoznačně kladně.

Regulace cen v teplárenství do budoucna

Na závěr ještě malé zamyšlení nad novou koncepcí v kontextu cílů, které si ERÚ vytknul. Ve shrnutí důvodů pro zavedení nové koncepce představených před zahájením veřejného konzultačního procesu v rámci návrhu nového CR 4/202114 ERÚ uvedl, že se koncepci regulace cen tepelné energie rozhodl změnit také proto, že se dodavatelé tepla nachází v nelehké situaci. Zákazníci mají více možností volby jiného zdroje tepelné energie, než tomu bylo dříve, a v lokalitách tak vzniká konkurenční prostředí. Zákazníci přitom očekávají stabilní, bezproblémové a dlouhodobé dodávky za přijatelné stabilní ceny tepelné energie, komunikaci a poskytování služeb ze strany dodavatelů tepelné energie, na které jsou již zvyklí od dodavatelů elektřiny a plynu, energeticko-klimatická politika EU současně nutí dodavatele ke snižování emisí skleníkových plynů, zvyšování účinnosti a k úsporám energií, tudíž k odklonu od standardní suroviny pro výrobu tepelné energie v ČR, kterým je uhlí. Podle ZOC15 jsou ale cenové orgány oprávněny regulovat ceny jen v zákonem vymezených případech, kam trh s tepelnou energií, pokud již není ohrožen účinky omezení hospodářské soutěže, jak ERÚ ve shrnutí důvodů nové koncepce sám naznačuje, již nejspíše nepatří. Logicky se proto nabízí otázka, zda je regulace cen tepelné energie ještě skutečně nutná, či dokonce zda je vůbec za těchto nových podmínek možná.

***

Poznámky: 1 Bod 1 (1.4) cenového rozhodnutí ERÚ ze dne 29. září 2020 č. 6/2020, k cenám tepelné energie, ve znění pozdějších předpisů (CR 2/2020), a předtím bod 1 (1.4) cenového rozhodnutí ERÚ ze dne 1. listopadu 2012 č. 2/2013, k cenám tepelné energie, ve znění pozdějších předpisů (CR 2/2013).
2 Rozsudek ze dne 7. března 2019, č. j. 30 A 17/2017-400, bod 87.
3 § 2c zákona č. 265/199 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů.
4 § 19a odst. 4 EZ.
5 § 6 odst. 1 ZOC.
6 Část třetí, bod 3 (3.1) CR 4/2021.
7 Nová koncepce regulace v teplárenství, https://www.eru.cz/cs/-/verejnykonzultacni-proces-k-navrhu-cenoveho-rozhodnuti-energetickehoregulacniho-uradu-k-cenam-tepelne-energie-s-ucinnosti-od1-ledna-2022 8 Bod 7 (7.1) CR 6/2020 a předtím bod 4 (4.1) CR 2/2013.
9 Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.
10 Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. ledna 2017, č. j. 30 A 93/2014-80.
11 Například rozhodnutí Rady ERÚ ze dne 26. listopadu 2019, č. j. 0565023/2017-ERU.
12 § 2 odst. 7 písm. a) ZOC.
13 Bod 1 (1.3) CR 6/2020 a předtím bod 1 (1.3) CR 2/2013.
14https://www.eru.cz/cs/-/verejny-konzultacni-proces-k-navrhu-cenovehorozhodnuti-energetickeho-regulacniho-uradu-k-cenam-tepelneenergie-s-ucinnosti-od-1-ledna-2022
15 § 1 odst. 3 ZOC.

Mgr. Veronika Moudrá – advokátka trvale spolupracující s Advokátní kanceláří KF Legal, s.r.o., s bohatou praxí zejména v energetickém a správním právu.

Mgr. et Mgr. Jan Kořán – Jan Kořán souběžně absolvoval magisterské studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy (obor právo) a bakalářské a magisterské studium na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy (obor Politologie). Od počátku své profesní dráhy působí v advokacii. Od roku 2007 je Jan Kořán advokátem a společníkem v Advokátní kanceláři KF Legal, s.r.o. Při výkonu advokacie se dlouhodobě specializuje na oblast energetického práva a oblast práva životního prostředí a poskytuje právní služby klientům z této oblasti, věnuje se rovněž přednáškové činnosti. V rámci své praxe se zabývá nejrůznějšími otázkami souvisejícími s energetikou, zejména elektroenergetikou a teplárenstvím a podporou obnovitelných zdrojů energie. Je členem rozkladové komise Energetického regulačního úřadu. V oblasti životního prostředí se zabývá mj. problematikou odpadů, územním a stavebním řízením, posuzováním vlivů na životní prostředí (EIA), nakládáním s radioaktivními odpady, nakládáním s vodami atd., podílí se i na legislativních pracích.

O autorovi: Veronika Moudrá, Advokátní kancelář KF Legal, s. r. o., Jan Kořán, Advokátní kancelář KF Legal, s. r. o.

K některým novinkám nové koncepce cenové regulace v teplárenství

Veronika Moudrá
Advokátní kancelář KF Legal, s. r. o.

Jan Kořán
Advokátní kancelář KF Legal, s. r. o.

Od 1. ledna 2022 vstupuje v účinnost cenové rozhodnutí č. 4/2021 ze dne 16. září 2021, k cenám tepelné energie (CR 4/2021), jímž Energetický regulační úřad (ERÚ) představil novou koncepci regulace cen v teplárenství.

Cenové rozhodnutí č. 4/2021

ERÚ předem avizoval, že novou koncepcí reaguje na aktuální potřeby trhu s tepelnou energií a zároveň napravuje některé nedostatky, které se projevily v rámci jeho kontrolní a rozhodovací praxe. Dodavatelé tepelné energie při kalkulacích cen i ERÚ při posuzování, zda dodavatelé ceny tepelné energie zformovali správně, se totiž potýkali s výkladem některých neurčitých právních pojmů a pochopením dílčích pravidel kalkulace. Nikoliv nevýznamný výkladový oříšek po dlouhou dobu představoval pojem přiměřený zisk[1]. Situace kulminovala na počátku roku 2019, kdy Krajský soud v Brně při přezkumu rozhodnutí ERÚ dospěl k závěru, že zákon o cenách (ZOC) je příliš obecný a vágní a v teplárenství chybí metodika, která by dodavatelům tepelné energie umožnila předem přizpůsobit svá jednání tak, aby věděli, že jednají v souladu s cenovými předpisy[2].

Regulaci cen v oblasti energetiky[3] má v gesci ERÚ. Energetický zákon (EZ) Energetickému regulačnímu úřadu ukládá regulovat cenu tepelné energie formou věcného usměrňování[4], tj. formou stanovení podmínek pro sjednání cen[5]. Cenový orgán může v rámci věcného usměrnění stanovit maximální rozsah možného zvýšení ceny zboží ve vymezeném období, maximální podíl, v němž je možné promítnout do ceny zvýšení cen určených vstupů ve vymezeném období, nebo stanovit závazný postup při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do cen.

Nový způsob regulace přiměřeného zisku

ERÚ nově přistoupil k regulaci přiměřeného zisku jako složky ceny tepelné energie tím, že stanovil jeho maximální přípustnou hranici zvlášť pro každou cenovou lokalitu[6] s odůvodněním, že nový princip odpovídá motivační strategii zajištění nových investic do soustav zásobování tepelnou energií, respektující specifika teplárenského sektoru[7]. Hranici přiměřenosti odvíjí od pořizovací ceny majetku nezbytného pro výrobu nebo rozvod tepelné energie v dané cenové lokalitě, přihlíží přitom k časové hodnotě peněz a stáří majetku a stanoví horní míru výnosnosti. Vedle toho ERÚ v rámci závazného postupu při kalkulaci ceny tepelné energie stanoví možnost uplatnění přiměřeného zisku v jednotlivých kalkulacích ve výši až 1,5násobku horní hranice přiměřenosti s tím, že v součtu všech kalkulací pro cenovou lokalitu musí dodavatel celkově dodržet nejvyšší maximální úroveň stanovenou základním vzorcem.

Přikláníme se k závěru, že tímto novým řešením ERÚ dostatečným způsobem zohlednil požadavek transparentnosti a předvídatelnosti regulace cen ve smyslu věty první § 19a odst. 1 EZ, na níž se odvolává § 19a odst. 4 EZ, který ERÚ ukládá provádět regulaci formou věcného usměrňování cen. Dodavatelé budou nepochybně moci lépe přizpůsobit své kalkulace novým požadavkům a nepřekročí-li horní hranici přiměřenosti, pravděpodobně se nebudou muset obávat zahájení kontrol a zpochybňování správnosti postupů při kalkulaci cen. To platí zejména s ohledem na princip ochrany dobré víry dodavatelů tepla, kteří logicky budou spoléhat na správnost pokynů ERÚ jakožto pokynů zákonných. Zároveň se ale nabízí otázka, zda zvolená metoda odpovídá zásadám věcného usměrňování podle ZOC a zda výpočet hranice maximálního přiměřeného zisku bude nadále tím jediným vodítkem pro určení přijatelnosti výše zisku v ceně tepelné energie.

Odpověď na otázku, zda stanovení horní hranice přiměřenosti v kontextu zásad přiměřenosti zisku a způsobů věcného usměrňování cen podle ZOC je souladné s právem, není jednoduchá. Záleží na tom, zda stanovení horní hranice přiměřenosti lze považovat za závazný postup při kalkulaci ceny ve smyslu § 6 odst. 1 písm. c) ZOC a zda zisk zahrnutý dodavatelem do ceny ve výši nepřekračující horní hranici přiměřenosti podle bodu 3 (3.1) CR 4/2021 bude v jednotlivých případech v souladu se základními podmínkami přiměřenosti zisku ve smyslu § 2 odst. 7 písm. b) ZOC, tj. bude v jednotlivých případech odpovídat obvyklému

zisku, dlouhodobě dosahovanému při srovnatelných ekonomických činnostech, který zajišťuje přiměřenou návratnost použitého kapitálu v přiměřeném časovém období. Domníváme se, že ani dodavatelé tepelné energie při kalkulaci ceny tepelné energie a ani ERÚ při posuzování přiměřenosti výše zisku uplatněného dodavatelem v ceně tepelné energie se v budoucnu nevyhnou nutnosti vážit nejen to, zda výše zisku uplatněného v ceně odpovídá pravidlům stanoveným v CR 4/2021, ale i to, zda výše zisku v ceně tepelné energie odpovídá obecnému pravidlu stanovenému v § 2 odst. 7 písm. b) ZOC, přestože CR 4/2021 již na tuto obecnou definici neodkazuje. Pro dodavatele je pak významné i pravidlo obsažené v § 19a odst. 1 a 4 EZ, které garantuje, že přiměřený zisk musí zajišťovat návratnost realizovaných investic do zařízení sloužících k výkonu licencované činnosti. Obecná právní úprava ZOC a EZ je podle našeho názoru rozhodující a uplatní se i nadále.

Díky nové koncepci se dodavatelům tepelné energie bude snadněji kalkulovat proto, že do hledáčku kontrolních složek ERÚ se dostanou spíše jen tehdy, nedodrží-li horní hranici přiměřenosti podle bodu 3 (3.1) CR 4/2021. V případě, že ji ale překročí a ERÚ zahájí kontrolu, práce ERÚ při kontrole správnosti postupu novou koncepcí zásadním způsobem usnadněna nebude. ERÚ při posuzování správnosti kalkulací kontrolovaných subjektů bude podle našeho názoru muset i nadále hodnotit, zda výše zisku uplatněného v ceně tepelné energie odpovídá obecnému pravidlu přiměřenosti zisku podle ZOC. Dodavatelé se teoreticky mohou bránit i tak, že by při kalkulaci ceny v souladu s pravidly horní hranice přiměřenosti v konkrétním případě nebyla garantována návratnost realizovaných investic do zařízení sloužících k výkonu licencované činnosti.

Z rozhodovací praxe ERÚ víme, že posuzování všech hledisek přiměřenosti zisku podle ZOC není snadný úkol, a to zejména proto, že definice přiměřeného zisku obsahuje hned několik neurčitých právních pojmů. Každý z nich je třeba správně vyložit a s využitím široké škály dat, odborných ekonomických znalostí a pečlivého právního zdůvodnění prokázat, zda byl zákon dodržen, či nikoliv. Nejvyšší správní soud v relativně čerstvém rozsudku ze dne 14. října 2021, č. j. 7 As 151/2019-70, zejména v bodech 53 a 54, přisvědčil tomu, že definice přiměřeného zisku je interpretačně komplikovaná a vyžaduje samostatný výklad pojmů *obvyklý zisk, zisk dlouhodobě dosahovaný, srovnatelné ekonomické činnosti, přiměřená návratnost a přiměřené časové období*. Pojem *přiměřený zisk* přitom nelze zaměňovat za pojem *obvyklý zisk*.

Přestože břímě interpretačně komplikované definice nová koncepce regulace ceny tepelné energie nesnímá, do budoucna se již při zahrnování zisku do ceny tepelné energie nebude přihlížet k celkové výši ceny, k dosahovaným technickým a finančním ukazatelům při porovnání s dodavateli se srovnatelnými podmínkami při výrobě anebo rozvodu tepelné energie a k obvyklé výnosnosti použitého kapitálu, který je v obvyklé výši pro zajištění dodávek tepelné energie, jak tomu bylo doposud[8]. Tato doplňková interpretační pravidla byla zrušena.

Nová koncepce může i zpětně prospět těm dodavatelům, s nimiž ERÚ případně ještě vede kontrolní nebo sankční správní řízení pro podezření z uplatnění nepřiměřeně vysokého zisku v ceně tepelné energie, a to za předpokladu, že výše jimi uplatněného zisku v kontrolovaných cenách nepřekročila horní hranici přiměřenosti podle CR 4/2021. Trestnost jednání se sice posuzuje podle pravidel platných v době, kdy k jednání došlo, avšak v případě, že nová právní úprava je pro dodavatele příznivější, měl by ERÚ přihlédnout k novým, pro dodavatele výhodnějším pravidlům. Tato zásada je upravena v článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod a upravuje ji i § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky[9].

Zaměstnanecké benefity

V průběhu několika posledních let byla vedle výkladu přiměřeného zisku vedena živá polemika i o zaměstnaneckých benefitech, tedy o tom, zda jsou jako ekonomicky oprávněné náklady do ceny tepelné energie započitatelné, či nikoliv. Z počátku bylo stanovisko ERÚ nepříznivé, jelikož ERÚ, s podporou Krajského soudu v Brně[10], zaměstnanecké benefity vnímal jako nenárokový nadstandard (bonus). V roce 2019 se situace i v této dílčí oblasti začala měnit[11]. Rada ERÚ začala tyto náklady vnímat jako oprávněné nemzdové náklady, které představují motivační nástroj k získání a udržení kvalifikované pracovní síly. Pokud jsou v obvyklé výši, nelze zaměstnanecké benefity považovat za náklady, které do ceny tepelné energie zahrnout nelze. Jejich uplatnění v ceně tepelné energie cenové rozhodnutí

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

nezakazovalo, platila jen obecná interpretační pravidla podle ZOC[12] a cenového rozhodnutí[13]. ERÚ v novém CR 4/2021 věnoval zaměstnaneckým benefitům zvláštní ustanovení. Nemzdové výhody poskytované zaměstnancům budou napříště do ceny započitatelné, pokud patří mezi příjmy osvobozené od daně z příjmu, maximálně však do výše 5 % ze mzdových nákladů vynaložených dodavatelem.

Jakkoliv dosavadní právní úprava započítání tohoto typu nákladů do ceny umožňovala, ERÚ se v rámci kontrol a správních řízení musel potýkat s prokazováním, zda výše uplatněného nákladu naplnila základní obecné mantinely stanovené ZOC a cenovým rozhodnutím. Dosavadní právní úprava totiž na ERÚ kladla nárok na prokázání, zda vynaložený náklad byl nezbytný pro výrobu anebo rozvod tepelné energie, zda byl vynaložen v daném kalendářním roce, zda byl zahrnut v účetnictví dodavatele a zda výše vynaloženého nákladu odpovídala dlouhodobě obvyklé úrovni těchto nákladů v obdobných ekonomických činnostech s přihlédnutím ke zvláštnostem daného zboží. Je nicméně otázkou, zda se se zavedením kategorie přijatelných zaměstnaneckých benefitů a zejména jejich maximálního přípustného limitu do budoucna bude možné obejít bez obtížného výkladu obecných pravidel (např. ve vazbě na požadavek, aby regulované ceny pokrývaly ekonomicky oprávněné náklady na zajištění spolehlivého, bezpečného a efektivního výkonu licencované činnosti). Domníváme se, že tak jednoduché to být nemusí. Každopádně ale nový přístup ERÚ poskytuje dodavatelům tepla určitý „bezpečný přístav" i v otázce zaměstnaneckých benefitů, což lze vnímat jednoznačně kladně.

Regulace cen v teplárenství do budoucna

Na závěr ještě malé zamyšlení nad novou koncepcí v kontextu cílů, které si ERÚ vytknul. Ve shrnutí důvodů pro zavedení nové koncepce představených před zahájením veřejného konzultačního procesu v rámci návrhu nového CR 4/2021[14] ERÚ uvedl, že se koncepci regulace cen tepelné energie rozhodl změnit také proto, že se dodavatelé tepla nachází v nelehké situaci. Zákazníci mají více možností volby jiného zdroje tepelné energie, než tomu bylo dříve, a v lokalitách tak vzniká konkurenční prostředí. Zákazníci přitom očekávají stabilní, bezproblémové a dlouhodobé dodávky za přijatelné stabilní ceny tepelné energie, komunikaci a poskytování služeb ze strany dodavatelů tepelné energie, na které jsou již zvyklí od dodavatelů elektřiny a plynu, energeticko-klimatická politika EU současně nutí dodavatele ke snižování emisí skleníkových plynů, zvyšování účinnosti a k úsporám energií, tudíž k odklonu od standardní suroviny pro výrobu tepelné energie v ČR, kterým je uhlí. Podle ZOC[15] jsou ale cenové orgány oprávněny regulovat ceny jen v zákonem vymezených případech, kam trh s tepelnou energií, pokud již není ohrožen účinky omezení hospodářské soutěže, jak ERÚ ve shrnutí důvodů nové koncepce sám naznačuje, již nejspíše nepatří. Logicky se proto nabízí otázka, zda je regulace cen tepelné energie ještě skutečně nutná, či dokonce zda je vůbec za těchto nových podmínek možná.

Poznámky:

[1] Bod 1 (1.4) cenového rozhodnutí ERÚ ze dne 29. září 2020 č. 6/2020, k cenám tepelné energie, ve znění pozdějších předpisů (CR 2/2020), a předtím bod 1 (1.4) cenového rozhodnutí ERÚ ze dne 1. listopadu 2012 č. 2/2013, k cenám tepelné energie, ve znění pozdějších předpisů (CR 2/2013).

[2] Rozsudek ze dne 7. března 2019, č. j. 30 A 17/2017-400, bod 87.

[3] § 2c zákona č. 265/199 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů.

[4] § 19a odst. 4 EZ.

[5] § 6 odst. 1 ZOC.

[6] Část třetí, bod 3 (3.1) CR 4/2021.

[7] Nová koncepce regulace v teplárenství, https://www.eru.cz/cs/-/verejny-konzultacni-proces-k-navrhu-cenoveho-rozhodnuti-energetickeho-regulacniho-uradu-k-cenam-tepelne-energie-s-ucinnosti-od-1-ledna-2022

[8] Bod 7 (7.1) CR 6/2020 a předtím bod 4 (4.1) CR 2/2013.

[9] Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů.

[10] Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. ledna 2017, č. j. 30 A 93/2014-80.

[11] Například rozhodnutí Rady ERÚ ze dne 26. listopadu 2019, č. j. 05650-23/2017-ERU.

[12] § 2 odst. 7 písm. a) ZOC.

[13] Bod 1 (1.3) CR 6/2020 a předtím bod 1 (1.3) CR 2/2013.

[14] https://www.eru.cz/cs/-/verejny-konzultacni-proces-k-navrhu-cenoveho-rozhodnuti-energetickeho-regulacniho-uradu-k-cenam-tepelne-energie-s-ucinnosti-od-1-ledna-2022

[15] § 1 odst. 3 ZOC.

Mgr. Veronika Moudrá *– advokátka trvale spolupracující s Advokátní kanceláří KF Legal, s.r.o., s bohatou praxí zejména v energetickém a správním právu.*

Mgr. et Mgr. Jan Kořán *– Jan Kořán souběžně absolvoval magisterské studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy (obor právo) a bakalářské a magisterské studium na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy (obor Politologie). Od počátku své profesní dráhy působí v advokacii. Od roku 2007 je Jan Kořán advokátem a společníkem v Advokátní kanceláři KF Legal, s.r.o. Při výkonu advokacie se dlouhodobě specializuje na oblast energetického práva a oblast práva životního prostředí a poskytuje právní služby klientům z této oblasti, věnuje se rovněž přednáškové činnosti. V rámci své praxe se zabývá nejrůznějšími otázkami souvisejícími s energetikou, zejména elektroenergetikou a teplárenstvím a podporou obnovitelných zdrojů energie. Je členem rozkladové komise Energetického regulačního úřadu. V oblasti životního prostředí se zabývá mj. problematikou odpadů, územním a stavebním řízením, posuzováním vlivů na životní prostředí (EIA), nakládáním s radioaktivními odpady, nakládáním s vodami atd., podílí se i na legislativních pracích.*

Zpět

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

Česko není Švédsko. Státní penzijní fond u nás nedává smysl, říká šéfka Asociace pro kapitálový trh

TISK, Datum: 10.12.2021, Zdroj: E15, Strana: 8, Autor: Jaroslav Krejčí, Vytištěno: 13 570, Prodáno: 2 661, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 02:33, Čtenost: 70 728, Rubrika: Zprávy, AVE: 133 515,20 Kč, Země: Česko, GRP: 0,79

Plán na založení státního penzijního fondu, který se díky Pirátům dostal do koaliční smlouvy stran budoucí vlády, nepovažuje za rozumný ředitelka Asociace pro kapitálový trh (AKAT) Jana Brodani. Naopak doufá, že parlamentem konečně projde takzvaný účet dlouhodobých investic. Ten již předchozí Poslanecká sněmovna nestihla schválit.
„Na základě mého zapojení v rámci Potůčkovy penzijní komise vím, že se často poukazuje na příklad Švédska, kde takový fond existuje. Ale už se nezmiňují detaily. Švédský fond je součástí povinného druhého pilíře. Vždy se zmiňuje, že takový fond by byl levnější, ale už se neříká, co je za tím," říká Brodani v rozhovoru pro deník E15. Zmíněná odborná komise pro důchodovou reformu vedená Martinem Potůčkem z Institutu sociologických studií Fakulty sociální věd Univerzity Karlovy působila v letech 2014 až 2017.

Piráti: Státní fond nabídne nižší poplatky než penzijní společnosti

Případný státní penzijní fond by měl podle Pirátů konkurovat stávajícím konzervativním soukromým fondům, které jsou součástí třetího pilíře. Pirátům se nezamlouvá, že soukromé penzijní společnosti si většinou účtují za správu maximální výši poplatků, kterou jim umožňuje zákon, a že si tedy v tomto ohledu nijak nekonkurují.
„Státní konzervativní fond by mohl mít poplatkovou politiku nižší, a pokud by dokázal nabídnout alespoň nějaké zhodnocení, mohl by být zajímavý pro tu konzervativnější část společnosti," řekl v listopadu pro deník E15 exposlanec a autor nápadu Tomáš Martínek (Piráti).
Šéfk a AKAT ČR ale namítá, že ve Švédsku jsou lidé do státního penzijního fondu zařazováni automaticky – je to jejich předdefinoČesko vaná volba – a teprve pak si mohou vybrat, zda v něm chtějí zůstat. Naopak koaliční smlouva počítá s tím, že případný státní nebo veřejnoprávní fond by byl dobrovolný, jako tomu je u ostatních fondů třetího pilíře. Se znovuzavedením druhého povinného pilíře se v koaliční smlouvě, ze které bude vycházet programové prohlášení nové vlády, nepočítá.
„Úplně odpadají náklady spojené s distribucí," uvádí Brodani s odkazem na švédský systém. „Zároveň jsou tam velké úspory nákladů z rozsahu," dodává s tím, že ve Švédsku spravují penzijní fondy i vzhledem ke své delší historii mnohem větší objem majetku. Náklady na provoz jsou tak k poměru aktivům nižší. To umožňuje správcům fondů účtovat klientům menší poplatky.
„Švédský kapitálový trh je mnohem rozvinutější než náš a penzijní fondy existují mnohem delší dobu, navíc jsou jinak nastavené mimo jiné tím, že mají do výpočtu zahrnuté jiné nákladové položky. Takže není fér omezený pohled na výši poplatku, když se nedíváme na to, co obsahuje, a nedíváme se, jak je nastavený celý systém," říká Brodani. „A je tu otázka, kdo by takový státní fond spravoval a zda máme dobré zkušenosti se správou majetku ze strany státu," dodává Brodani.

Zaveďme účet dlouhodobých investic

Naopak by se jí zamlouvalo zavedení účtu dlouhodobých investic. Ten měl již v minulém volebním období podporu napříč politickými stranami. Brodani tak očekává, že v novém složení Poslanecké sněmovny projde a začne platit již od roku 2022. „Z legislativního hlediska by to neměl být problém, protože jde o jednoduchou technikálii, která může mít pozitivní dopad na reputaci třetího penzijního pilíře," říká ředitelka AKAT ČR.
Účet dlouhodobých investic bude mít, pokud bude schválen, stejné daňové výhody jako v současnosti životní pojištění a penzijní připojištění. Podmínkou pro získání daňových výhod bude spoření či investování přinejmenším po dobu pěti let a výběr peněz nejdříve v 65 letech.
„Poptávka po tomto produktu byla mimo jiné od lidí, kteří nechtějí investovat přes penzijní fondy a chtějí si portfolio spravovat sami, nebo od lidí, kteří k penzijním fondům chtějí využívat i další investiční nástroje," vysvětluje Brodani.

Foto autor: Foto E15 Michael Tomeš
Foto popis: Účet dlouhodobých investic poptávají mimo jiné lidé, kteří chtějí investovat přes penzijní fondy a chtějí si sami si spravovat portfolio, tvrdí ředitelka Asociace pro kapitálový trh Jana Brodani.

Česko není Švédsko. Státní penzijní fond u nás nedává smysl, říká šéfka Asociace pro kapitálový trh

Jaroslav Krejčí

Plán na založení státního penzijního fondu, který se díky Pirátům dostal do koaliční smlouvy stran budoucí vlády, nepovažuje za rozumný ředitelka Asociace pro kapitálový trh (AKAT) Jana Brodani. Naopak doufá, že parlamentem konečně projde takzvaný účet dlouhodobých investic. Ten již předchozí Poslanecká sněmovna nestihla schválit.

„Na základě mého zapojení v rámci Potůčkovy penzijní komise vím, že se často poukazuje na příklad Švédska, kde takový fond existuje. Ale už se nezmiňují detaily. Švédský fond je součástí povinného druhého pilíře. Vždy se zmiňuje, že takový fond by byl levnější, ale už se neříká, co je za tím," říká Brodani v rozhovoru pro deník E15. Zmíněná odborná komise pro důchodovou reformu vedená Martinem Potůčkem z Institutu sociologických studií Fakulty sociální věd Univerzity Karlovy působila v letech 2014 až 2017.

Účet dlouhodobých investic poptávají mimo jiné lidé, kteří chtějí investovat přes penzijní fondy a chtějí si sami si spravovat portfolio, tvrdí ředitelka Asociace pro kapitálový trh Jana Brodani. Foto E15 Michael Tomeš

Piráti: Státní fond nabídne nižší poplatky než penzijní společnosti

Případný státní penzijní fond by měl podle Pirátů konkurovat stávajícím konzervativním soukromým fondům, které jsou součástí třetího pilíře. Pirátům se nezamlouvá, že soukromé penzijní společnosti si většinou účtují za správu maximální výši poplatků, kterou jim umožňuje zákon, a že si tedy v tomto ohledu nijak nekonkurují.

„Státní konzervativní fond by mohl mít poplatkovou politiku nižší, a pokud by dokázal nabídnout alespoň nějaké zhodnocení, mohl by být zajímavý pro tu konzervativnější část společnosti," řekl v listopadu pro deník E15 exposlanec a autor nápadu Tomáš Martínek (Piráti).

Šéfka AKAT ČR ale namítá, že ve Švédsku jsou lidé do státního penzijního fondu zařazováni automaticky - je to jejich předdefinovaná volba - a teprve pak si mohou vybrat, zda v něm chtějí zůstat. Naopak koaliční smlouva počítá s tím, že případný státní nebo veřejnoprávní fond by byl dobrovolný, jako tomu je u ostatních fondů třetího pilíře. Se znovuzavedením druhého povinného pilíře se v koaliční smlouvě, ze které bude vycházet programové prohlášení nové vlády, nepočítá.

„Úplně odpadají náklady spojené s distribucí," uvádí Brodani s odkazem na švédský systém. „Zároveň jsou tam velké úspory nákladů z rozsahu," dodává s tím, že ve Švédsku spravují penzijní fondy i vzhledem ke své delší historii mnohem větší objem majetku. Náklady na provoz jsou tak k poměru aktivům nižší. To umožňuje správcům fondů účtovat klientům menší poplatky.

„Švédský kapitálový trh je mnohem rozvinutější než náš a penzijní fondy existují mnohem delší dobu, navíc jsou jinak nastavené mimo jiné tím, že mají do výpočtu zahrnuté jiné nákladové položky. Takže není fér omezený pohled na výši poplatku, když se nedíváme na to, co obsahuje, a nedíváme se, jak je nastavený celý systém," říká Brodani. „A je tu otázka, kdo by takový státní fond spravoval a zda máme dobré zkušenosti se správou majetku ze strany státu," dodává Brodani.

Zaveďme účet dlouhodobých investic

Naopak by se jí zamlouvalo zavedení účtu dlouhodobých investic. Ten měl již v minulém volebním období podporu napříč politickými stranami. Brodani tak očekává, že v novém složení Poslanecké sněmovny projde a začne platit již od roku 2022. „Z legislativního hlediska by to neměl být problém, protože jde o jednoduchou technikálii, která může mít pozitivní dopad na reputaci třetího penzijního pilíře," říká ředitelka AKAT ČR.

Účet dlouhodobých investic bude mít, pokud bude schválen, stejné daňové výhody jako v současnosti životní pojištění a penzijní připojištění. Podmínkou pro získání daňových výhod bude spoření či investování přinejmenším po dobu pěti let a výběr peněz nejdříve v 65 letech.

„Poptávka po tomto produktu byla mimo jiné od lidí, kteří nechtějí investovat přes penzijní fondy a chtějí si portfolio spravovat sami, nebo od lidí, kteří k penzijním fondům chtějí využívat i další investiční nástroje," vysvětluje Brodani.

Zpět

Učitel není od toho, aby stál nad žáky s rákoskou

TISK, Datum: 10.12.2021, Zdroj: Slovácký deník, Strana: 3, Autor: PAVEL BOHUN, Vytištěno: 660, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 03:01, Čtenost: 5 148, Rubrika: Události z regionu, AVE: 13 324,25 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

NASTUPUJÍCÍ MINISTR ŠKOLSTVÍ ZE SLOVÁCKA PETR GAZDÍK PRO DENÍK:

Začínal jako učitel na Základní škole Josefa Bublíka v Bánově a nyní, dvě dekády poté má nakročeno do pozice ministra školství. Sedmačtyřicetiletý politik ze Suché Loze na Slovácku, Petr Gazdík, v rozhovoru pro čtenáře Deníku popisuje nejen svou cestu z podpalubí regionální politiky až k vrcholu politiky celorepublikové, či jak a kterou ministerskou nabídku už v minulosti odmítl, ale například i to, s jakým svým osobním cílem chce resort školství řídit.

rozhovor Deníku

Vaše cesta k nominaci na ministra školství má kořeny už v rozhodnutí vystudovat Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity. Co bylo hlavním impulzem k úvaze stát se kantorem?

Vždycky mě bavilo ukazovat cestu. Já vím, zní to možná nadneseně. Ale opravdu si myslím, že učitel není od toho, aby cpal do

žáků a studentů vědomosti, stál nad nimi s rákoskou a snažil se je nachytat na neznalosti. S takovými učiteli jsme se samozřejmě potkali asi všichni, ale to pro mě není „učitel“. Učitel má ukázat cestu a říct žákovi nebo studentovi: milý příteli, radím ti jít tudy, to je možná ta cesta pro tebe. Jenže toto nenaučí žádná pedagogická fakulta na světě, to v učiteli musí být.

Proč jste si vybral právě studijní zaměření na všeobecně vzdělávací předměty matematiku a zeměpis?

Zeměpis otevírá obzory a možná umožňuje podívat se na spoustu věcí z nadhledu, ne jen z perspektivy české kotliny. A matematika je pro mě čirá věda – s jasnými pravidly, neúprosnou logikou. Čili výuku matematiky nechápu jako biflování vzorečků, spíš jako příležitost do toho logického systému nakouknout. Pomáhá to v poznání v mnoha jiných oborech.

Po vysoké škole následovala základní vojenská služba u Hradní stráže a po ní učitelský křest ohněm – čtyři roky na Základní škole Josefa Bublíka v Bánově. Jak vzpomínáte na toto své období, v čem vás obohatilo a proč jste nakonec místo za katedrou opustil a v roce 2002 se dal na dráhu komunálního politika, jakmile jste se stal starostou ve své rodné Suché Lozi?

Začátky jsou vždy vzrušující a krásné. Nehrozí rutina, všechno je nové. A učit mě moc bavilo. Dodnes je pro mě nejlepším oslovením „pane učiteli“. Ale chtěl jsem leccos změnit ve své rodné obci – a prostě jsme šli do voleb jako místní skauti. A vyhráli je. Ale na učitelství jsem určitě nezanevřel, přijde možná doba, kdy se k němu rád vrátím. I dnes učím na vysoké škole – konkrétně regionální politiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy.

V roce 2010 vás poprvé zvolili do Poslanecké sněmovny a vaše politická kariéra nabrala na obrátkách, aby jste se o dalších 11 let stal kandidátem na pozici ministra školství ve vládě Petra Fialy. Kdy vás poprvé napadlo, že byste se mohl někdy ucházet o tuto pozici?

Nepřemýšlel jsem, že se stanu ministrem. Mohl jsem se stát před lety ministrem kultury, ale odmítl jsem, necítil jsem se na to tehdy dostatečně připravený. Teď po letech politických zkušeností je situace jiná a zároveň mám představu, co by se mělo ve vzdělávání mladých lidí změnit. Nenechal jsem se přemlouvat, chci to zkusit, chci zkusit změnit některé věci – s pokorou i s vědomím, že pokud se to povede, výsledky se projeví až po letech.

S jakými pocity jste jel do Lán k pohovoru s prezidentem Milošem Zemanem, o čem jste spolu mluvili a jaký dojem z té návštěvy máte?

Byla to diskuse, žádné zkoušení. Jak se neshodneme často politicky, tak v pohledu na vzdělávání je to mnohem lepší.

Jak hodnotíte činnost svého ministerského předchůdce Roberta Plagy a na co z jeho působení byste například navázal?

Právě, že je na co navázat. A to je důvod, proč jsem rád, že zůstane. Ne že bychom se shodli úplně ve všem, ale v tom podstatném ano – určitě ve směru, kam české školství kormidlovat. Strategie 2030 je kvalitní dokument a dá se s ním pracovat. A politicky? Je to ministr, kterého chtěl Andrej Babiš vyhodit. To je pro mě také jistým doporučením.

Takže v jaké bude na ministerstvu pozici?

Odborný náměstek pro vysoké školství.

Která část školství v naší zemi podle vašeho názoru potřebuje ze všeho nejvíc reformu a proč?

V přístupu k výuce vlastně všechny stupně. České školství nepřipravuje na život v 21.
století, spíš se stále ohlíží za tím stoletím minulým. Ale určitě je třeba někde začít – takže bych důraz kladl na střední školství, které má zúročit práci základního školství a připravit případně na vysokou. Střední škola je klíč – je to doba, kdy mladí rozhodují o své budoucnosti. Proto chci rozjet koncept „reálné střední školy“, kde pod jednou střechou bude praktické středoškolské vzdělávání i to akademičtější, vše maximálně prostupné během studia.

Jaký hlavní cíl v ministerské pozici si chcete stanovit?

Nastavit správně kormidlo a přesvědčit politickou scénu napříč, že nemůžeme koncepce měnit každé volební období.

Jaká opatření ve školách plánujete, aby se snížil dopad covidové pandemie na děti?

Změnit způsob testování, aby mělo větší smysl a podchytili jsme nákazu dříve. Dát větší pravomoci ředitelům škol, aby mohli pružněji rozhodovat spolu se zřizovateli škol. A přesvědčit rodiče, že to s jejich dětmi myslíme dobře.

Sledoval jste televizní seriál Ombudsman? Co na něj říkáte?

Myslím, že řadu lidí překvapily problémy, které naznačuje.
Považuji ho za kvalitní – protože nelíčí školní svět černobíle a nerozděluje své hrdiny na ty dobré a na ty zlé.

Vezmete si s sebou do ministerského úřadu nějaký specifický recept na problémy ze Slovácka?

Tatínek říkával: Dejte mně dva, tři lidi, já to udělám...
(úsměv). Ale vážně. Chci si vzít slováckou upřímnost, ale i pokoru ve službě této zemi.

Co regionálního vám v ministerské kanceláři bude připomínat domovinu? Plánujete si tam instalovat nějaký talisman?

Určitě velkou nástěnnou fotografii Suché Loze.

Petr Gazdík Český politik a pedagog ze Suché Loze hlásící se k moravské národnosti, který se narodil se 26. června 1974 v

Uherském Hradišti. V letech 2009 až 2014 a opět 2016 až 2019 byl předsedou hnutí Starostové a nezávislí. Poslancem Poslanecké sněmovny PČR je od roku 2010, přičemž od prosince 2013 do října 2017 zastával funkci místopředsedy Poslanecké sněmovny PČR. Od roku 2008 je zastupitelem Zlínského kraje (v letech 2016 až 2020 také radní kraje). V letech 2002 až 2010 byl starostou obce Suchá Loz. Je ženatý, má syna a tři dcery. Jeho zájmy jsou skauting a florbal.

Foto autor: Foto: archiv P. Gazdíka

NASTUPUJÍCÍ MINISTR ŠKOLSTVÍ ZE SLOVÁCKA **PETR GAZDÍK** PRO **DENÍK**:

Učitel není od toho, aby stál nad žáky s rákoskou

PAVEL BOHUN

Jaký hlavní cíl v ministerské pozici si chcete stanovit?

Nástavit správné kormidlo a přesvědčit politickou scénu, že nemůžeme koncepce měnit každé volební období.

Jaká opatření ve školách plánujete, aby se snížil dopad covidové pandemie na děti?

Změnit způsob testování, aby méně učitelů strávilo víkend chvitlil jsme nákazu dříve. Dát větší pravomoci ředitelům škol, aby mohli přizpůsobit rozvrh tak, aby mohli přizpůsobit rozvrh tak, aby mohli přizpůsobit rozvrh tak

Zpět

Proč nebrat situaci na hranicích Ukrajiny na lehkou váhu? URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: konzervativninoviny.cz, Autor: Jan Kofroň, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 11:17, RU / měsíc: 13 524, RU / den: 966, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Když Rusko loni na jaře shromažďovalo vojska u hranic Ukrajiny, komentátoři se předháněli v černých scénářích. Trochu paradoxně až v posledních dvou týdnech se více mluví o současném posilování ruských sil v těch samých oblastech. Přitom na rozdíl od jara je dnešní situace mnohem závažnější.

Důvody, proč jsem na jaře nesdílel obavy mnohých žurnalistů, zatímco nyní jsem mnohem pesimističtější, lze shrnout do tří bodů:
• Rusové na jaře dávali okatě najevo své vojenské posilování, což spíše svědčilo o tom, že chtějí vyvolat tlak na ukrajinské vedení (potažmo jeho západní spojence). Naopak v posledních týdnech na své vojenské posilování tolik neupozorňovali. Oproti tomu mnohem důrazněji sdělovali své „ červené linie “ (záruka, že Ukrajina nevstoupí do NATO, je přitom jen jednou z nich).
• Přelom března a dubna je čas, kdy je půda podmáčená. Není to nejlepší doba na rozsáhlou ofenzivu. Naopak zmrzlá zem, která východní Ukrajinu obvykle pokrývá od poloviny prosince, nabízí mnohem lepší možnosti jak pro velké manévry silami, tak pro jejich logistické zajištění.
• Řada států EU je teď více či méně závislá na ruském plynu. Ano, Rusko je zase závislé na evropských odběratelích. Jenže s ohledem na blížící se zimu a energetický mix evropských států Evropané nemohou okamžitě přestat odebírat ruský plyn.
I vzhledem ke komplikacím způsobeným stále doznívající epidemií koronaviru pochybuji, že by takový krok evropští politici chtěli právě teď riskovat. Tohle zkrátka není čas, kdy by vlády chtěly vystavit své společnosti a ekonomiky dalšímu šoku. Rusko tak nyní může sázet na pomalejší a mnohem vlažnější reakci evropských států.
Ve vojenství jde o převahu a čas. Rusko má obojí
Rusko má nad Ukrajinou vojenskou převahu. Nejen, že má ve všech kategoriích mnohonásobně větší počty techniky (od tanků a děl přes letadla až k lodím), Rusko je oproti Ukrajině napřed i technologicky.
Ne že by 100 % ruské techniky bylo moderní, ale ukrajinská technika je ve většině kategorií ještě starší a méně sofistikovaná (ostatně ruský vojenský rozpočet dosahuje v absolutních číslech desetinásobku ukrajinského). Pokud Rusko do začátku roku 2022 přivede do oblasti 175 000 vojáků , což je číslo, které se v médiích poslední dobou objevuje nejčastěji, získá schopnost provést skutečně masivní vojenskou operaci. Kyjev sice má (bez mobilizace záloh) armádu zhruba čtvrtmilionovou, ale ta je nyní roztroušena po celé Ukrajině.
Zdůrazněme, že pár tuctů protitankových kompletů Javelin a nižší desítky dronů Bayraktar výrazně nemění strategickou rovnováhu (to by jejich počty musely být řádově vyšší). Dojde-li v krajním případě na otevřenou válku, Rusko využije balistických raket, letectva i dělostřelectva, aby co nejrychleji eliminovalo právě ty schopnosti ukrajinské armády, které považuje za potenciálně nejnebezpečnější.
Vzhledem ke strategickému významu Ukrajiny pro Rusko (a Rusové dávají zřetelně najevo, že ten je mimořádný), neodradí Moskvu od – zdůrazňuji, že stále hypotetické – ofenzivy ani vidina pár stovek padlých, či pár desítek zničených tanků; to jsou ve strategické perspektivě halíře. A sází-li Moskva na to, že se západní státy nebudou předhánět ve snaze proti ní vojensky přímo vystoupit, nemusí nutně usilovat o vítězství v horizontu několika málo dnů.
Dvojí dilema Ukrajiny
Nepoměr sil je skutečně výrazný, a to i když Rusko operuje jen s částí dostupných sil. To ale neznamená, že Ukrajina v onom hypotetickém scénáři „nedopřeje“ Rusku tvrdý boj.
Kyjev ovšem musí řešit dvojí dilema.
Zaprvé kdy mobilizovat, případně vyhlásit výjimečný stav. Mobilizace (byť i částečná) je extrémně drahá a pokud by měla trvat dlouhé týdny či měsíce, slabou ukrajinskou ekonomiku těžce poškodí. Jenže otálení s mobilizací se pochopitelně může vymstít. Platí to o to více, že velká část ukrajinských brigád má základny v západní části země, kde proti případné ruské invazi pochopitelně nic nezmůžou.
Druhé dilema se týká odhadu, zda by případná vojenská akce Moskvy měla jen omezené (taktické) cíle, či zda by cílila na strategickou porážku Ukrajiny. Přitom chyba v úsudku o cílech protivníka by pro Kyjev měla podobně devastující dopad jako neschopnost včas mobilizovat.
Pokud by Moskva usilovala o strategickou porážku Ukrajiny, dávalo by smysl, aby Kyjev umístil své nejsilnější jednotky spíše dále od hranice. To neznamená neklást v pohraničních oblastech odpor (naopak!), ale vyčlenit pro tuto úlohu spíše menší část sil. Zapojení hlavních sil obránců by přišlo až poté, co se útočníkova logistika napne v důsledku rostoucích vzdáleností a jeho síly prořídnou v důsledku poruch i bojových ztrát. Při troše štěstí si bude muset útočník vystačit s omezenější dělostřeleckou i leteckou podporou. Není to recept na zázračné vítězství, ale dává naději na omezení některých výhod útočníka, zvýšení jeho ztrát a protažení bojů.
Problém této dispozice je dvojí. Zaprvé útočník zřejmě rychle a bez velkých ztrát získá pod svou kontrolu vybrané příhraniční oblasti a hrozí, že přinejmenším obklíčí některá významná města (např. Charkov, Sumy nebo Mariupol), což bude pro Kyjev psychologická rána. Zadruhé, pokud by Rusko usilovalo jen o omezené taktické zisky v malé hloubce ukrajinského území, může se v tento moment zastavit, zkonsolidovat pozice a v plné síle čekat na případný ukrajinský protiútok, zatímco si bude diktovat politické požadavky.
Kdyby Ukrajinci naopak předpokládali, že ruské cíle budou jen omezené, dávalo by smysl větší část sil přisunout blíže k hranici a posílit obranu významnějších oblastí. Pro útočníka by pak bylo mnohem těžší dosáhnout v krátkém čase (a za malých ztrát) kýžených lokálních zisků.
Problém je, že čím blíže hranici budou boje sváděny, tím větší palebnou převahu bude mít útočník, a jeho logistika bude vystavena minimu problémů. Největším rizikem této varianty je ale možnost, že se Kyjev přepočítá v cílech útočníka. Pak by hrozilo, že až se agresorovi podaří průlom, obránci se už nebudou s to vyvázat ze svých pozic, což hrozí obklíčením a rozkladem schopnosti klást organizovaný odpor.
Zkrátka, odhadnou-li Ukrajinci vojenské cíle Moskvy chybně, nahrají jí do karet. Odhad je o to těžší, že ani sami Putin a ministr Šojgu nemusí ještě vědět, kdy a zda vůbec k přímé vojenské akci přistoupí.
Na Putinův bluf nesázet
Stále platí, že otevřená válka je spíše nepravděpodobná, protože by na konci mohla hodně bolet i Moskvu. A přestože lze pochybovat o přímé podpoře Ukrajiny evropskými státy, Rusko by jistě muselo čelit novým sankcím . Ostatně to je i jediný vzkaz včerejšího sledovaného jednání Vladimira Putina s americkým prezidentem Joem Bidenem, který konstatoval, že západ na vojenskou eskalaci odpoví ekonomickými sankcemi.
Navíc všem státům v blízkosti Ruska by válka dala jasný signál, že musí (bez ohledu na současné ekonomické problémy) výrazně posílit svou obranu, což manévrovací prostor Moskvy v dlouhodobějším horizontu dále umenší.
V každém případě je ale třeba chápat, že jsme se – asi poprvé od roku 2015 – dostali do situace, kdy se otevřená válka mezi dvěma velkými evropskými státy stala reálnou možností. Sázet slepě na to, že Putin blufuje, by tentokrát byla velká chyba.
Autor je politický geograf, působí na FSV UK.
Převzato z info.cz

Konzervativní noviny nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory. Pokud se Vám Konzervativní noviny líbí, budeme vděčni za Vaši pomoc. Číslo účtu: 2701544173 / 2010 Děkujeme!

Proč nebrat situaci na hranicích Ukrajiny na lehkou váhu?

10. prosince 2021 Jan Kofroň Komentáře

Když Rusko loni na jaře shromažďovalo vojska u hranic Ukrajiny, komentátoři se předháněli v černých scénářích. Trochu paradoxně až v posledních dvou týdnech se více mluví o současném posilování ruských sil v těch samých oblastech. Přitom na rozdíl od jara je dnešní situace mnohem závažnější.

Důvody, proč jsem na jaře nesdílel obavy mnohých žurnalistů, zatímco nyní jsem mnohem pesimističtější, lze shrnout do tří bodů:

• Rusové na jaře dávali okatě najevo své vojenské posilování, což spíše svědčilo o tom, že chtějí vyvolat tlak na ukrajinské vedení (potažmo jeho západní spojence). Naopak v posledních týdnech na své vojenské posilování tolik neupozorňovali. Oproti tomu mnohem důrazněji sdělovali své „červené linie“ (záruka, že Ukrajina nevstoupí do NATO, je přitom jen jednou z nich).

• Přelom března a dubna je čas, kdy je půda podmáčená. Není to nejlepší doba na rozsáhlou ofenzivu. Naopak zmrzlá zem, která východní Ukrajinu obvykle pokrývá od poloviny prosince, nabízí mnohem lepší možnosti jak pro velké manévry silami, tak pro jejich logistické zajištění.

• Řada států EU je teď více či méně závislá na ruském plynu. Ano, Rusko je zase závislé na evropských odběratelích. Jenže s ohledem na blížící se zimu a energetický mix evropských států Evropané nemohou okamžitě přestat odebírat ruský plyn.

I vzhledem ke komplikacím způsobeným stále doznívající epidemií koronaviru pochybuji, že by takový krok evropští politici chtěli právě teď riskovat. Tohle zkrátka není čas, kdy by vlády chtěly vystavit své společnosti a ekonomiky dalšímu šoku. Rusko tak nyní může sázet na pomalejší a mnohem vlažnější reakci evropských států.

Ve vojenství jde o převahu a čas. Rusko má obojí

Rusko má nad Ukrajinou vojenskou převahu. Nejen, že má ve všech kategoriích mnohonásobně větší počty techniky (od tanků a děl přes letadla až k lodím), Rusko je oproti Ukrajině napřed i technologicky.

Ne že by 100 % ruské techniky bylo moderní, ale ukrajinská technika je ve většině kategorií ještě starší a méně sofistikovaná (ostatně ruský vojenský rozpočet dosahuje v absolutních číslech desetinásobku ukrajinského). Pokud Rusko do začátku roku 2022 přivede do oblasti 175 000 vojáků, což je číslo, které se v médiích poslední dobou objevuje nejčastěji, získá schopnost provést skutečně masivní vojenskou operaci. Kyjev sice má (bez mobilizace záloh) armádu zhruba čtvrtmilionovou, ale ta je nyní roztroušena po celé Ukrajině.

Zdůrazněme, že pár tuctů protitankových kompletů Javelin a nižší desítky dronů Bayraktar výrazně nemění strategickou rovnováhu (to by jejich počty musely být řádově vyšší). Dojde-li v krajním případě na otevřenou válku, Rusko využije balistických raket, letectva i dělostřelectva, aby co nejrychleji eliminovalo právě ty schopnosti ukrajinské armády, které považuje za potenciálně nejnebezpečnější.

Vzhledem ke strategickému významu Ukrajiny pro Rusko (a Rusové dávají zřetelně najevo, že

DOPORUČENÉ VIDEO

Fact checking – záruka nebo hrobník pravdy?

KRÁTKÉ ZPRÁVY

Trumpova antiimigrační opatření jsou zpět
Administrativa amerického prezidenta Joea Bidena patrně už příští týden začne posílat žadatele o azyl ve Spojených státech zpět do Mexika, aby tam čekali na rozhodnutí soudů ohledně svých žádostí. Vláda tak paradoxně obnoví imigrační program zavedený [...]

EU: Se zdí Polsku nepomůžeme
Evropská unie se nebude finančně podílet na stavbě zdi, kterou Polsko hodlá vybudovat na hranicích s Běloruskem. Shodují se na tom činitelé Evropské komise a zástupci některých západoevropských zemí, kteří odmítají výzvy Polska a další více [...]

Biden prohrál povinné očkování
Vláda Josepha Bidena usilovala o povinné očkování pro zaměstnance soukromých firem s více než stovkou zaměstnanců. Vládní „nařízení o povinném očkování hrubě překračuje zákonné pravomoci“, uvedl soud ve svém rozhodnutí a potom, co účinnost nařízení minulou sobotu nejprve [...]

Maroko: porážka islamistů
V Maroku utrpěli dosud vládnoucí islamisté drtivou porážku v parlamentních volbách. Zvítězili liberální centristé z Národního sdružení nezávislých (RNI), které vede milionář blízký králi a ministr zemědělství Abdal Azíz Achanúš. Získali 97 parlamentních křesel z 395. Islamisté ze [...]

NEJNOVĚJŠÍ ČLÁNKY

Přečetli jsme si: proč ze sebe ty ženy dělají černošky?
V týdeníku Echo se Martin Weiss zamyslel nad tím, proč ze sebe tolik vzdělaných bílých žen v USA dělá příslušnice etnických menšin. A dotýká se i toho, proč mezi dětmi z dobrých rodin, jež se na elitní univerzity dostávají, [...]

- Hunter Biden a umění korupce
- Lékařka: co dělat, když mám Covid-19?
- Bez komentáře: služba na polské hranici
- Taková hezká liberální lež...

NEWSLETTER

Nechte si zdarma zasílat týdenní přehled nejdůležitějších článků Konzervativních novin

Jméno a příjmení

E-mail *

Vaše osobní údaje nikomu nepředáme a budeme je

Zpět

Zeman odmítá jmenovat Lipavského ministrem zahraničí, přiznal Hrad. Vyjmenoval čtyři důvody URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Anna Kottová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 13:44, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Prezidentovi Miloši Zemanovi vadí z navrhovaných kandidátů na ministry jediný. Je jím Jan Lipavský z Pirátů, který se má stát ministrem zahraničí. Informoval o tom v pátek prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček. Jako důvody Hrad uvedl údajnou nízkou kvalifikaci, postoj k Izraeli a visegrádská čtyřka a Lipavského návrh, aby se příští Sudetoněmecké dny konaly v Česku. Reakci Jana Lipavského zjišťujeme.

Prvním ze čtyř důvodů, kterým Hrad vysvětlil, proč nechce prezident Miloš Zeman jmenovat Jana Lipavského ministrem zahraničí je nízká kvalifikace.

„Na rozdíl od ostatních kandidátů pan Lipavský absolvoval pouze bakalářské studium a podle týdeníku Euro jeho závěrečná bakalářská práce byla hodnocena nejhorší možnou známkou," objevilo se v pátek na webu Pražského hradu.

Lipavského bakalářskou práci „Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu" hodnotili jak vedoucí, tak oponent známkou tři. Kandidát na ministra zahraničí získal titul na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze.

Dalšími důvody jsou „distancovaný postoj k Visegrádské spolupráci" a „distancovaný postoj ke vztahu s Izraelem", což je podle Hradu v rozporu s připravovaným programovým prohlášením nové vlády.

Posledním jmenovaným důvodem je pak „veřejný návrh Jana Lipavského, aby se příští Sudetoněmecké dny konaly na území České republiky."

Zeman zároveň odmítl, že by Ústava ukládala prezidentovi povinnost akceptovat každý návrh, který je mu předložen. „Naopak, ústavodárcův výraz ‚návrh' implikuje, že tento návrh může být jak přijat, tak odmítnut, jinak by nebyl návrhem," uvedl na webu Hrad.

Spor ohledně Lipavského

Premiér a předseda ODS Petr Fiala už avizoval, že pokud prezident nejmenuje všechny ministry nové vlády, bude nucen podat kompetenční žalobu k Ústavnímu soudu.

„Věřím pořád, že bude vláda jmenována jako celek. Pokud by pan prezident trval na výhradách k jednomu mnou navrženému kandidátovi, tak bych pokládal za nutné, abych podal kompetenční žalobu. A to proto, aby se jednou provždy vyjasnilo, jaké jsou pravomoci prezidenta, jaké jsou pravomoci premiéra v této věci," řekl ve středu pro Českou televizi.

Zeman měl podle Frekvence 1 na úterním jednání v Lánech doporučit Lipavskému, aby odstoupil z kandidatury na ministra zahraničí. Fiala pak ještě ten den na twitteru ujistil, že se na jeho nominacích nic nemění.

Za nominaci Lipavského se postavil také předseda Pirátské strany Ivan Bartoš. Podle něj jde o kompetentního a kvalitního kandidáta.

O termínu jmenování vlády má premiér jednat s prezidentem v pondělí, nastínil pro Radiožurnál kancléř Vratislav Mynář.

Kromě Lipavského je problematické také jmenování budoucího ministra zemědělství Zdeňka Nekuly z KDU-ČSL, který má koronavirus. Podle Mynáře má resort místo něj dočasně vést Marian Jurečka, kandidát na ministra práce a sociálních věcí a předseda KDU-ČSL.

Zeman řekl čtyři důvody, proč odmítá jmenovat Lipavského. Vadí mu vzdělání či postoj k Visegrádu

Prezidentu Miloši Zemanovi vadí z navrhovaných kandidátů na ministry jediný. Je jím Jan Lipavský z Pirátů, který se má stát ministrem zahraničí. Informoval o tom v pátek prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček. Jako důvody Hrad uvedl údajnou nízkou kvalifikaci, postoj k Izraeli a visegrádské čtyřce a Lipavského návrh, aby se příští Sudetoněmecké dny konaly v Česku. Podle premiéra Petra Fialy z ODS je třeba, aby kompetence vyřešil Ústavní soud.

Praha 12:28 10. 12. 2021 **(Aktualizováno: 13:32 10. 12. 2021)**

Jan Lipavský | Foto: Pirátská strana | Zdroj: Pixabay | CC BY-SA 2.0

Prvním ze čtyř důvodů, kterým Hrad vysvětlil, proč nechce prezident Miloš Zeman jmenovat Jana Lipavského ministrem zahraničí je nízká kvalifikace.

„Na rozdíl od ostatních kandidátů pan Lipavský absolvoval pouze bakalářské studium a podle týdeníku Euro jeho závěrečná bakalářská práce byla hodnocena nejhorší možnou známkou," objevilo se v pátek na webu Pražského hradu.

Lipavského bakalářskou práci „Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu" hodnotili jak vedoucí, tak oponent známkou tři. Toto hodnocení je nejnižší možné, kdy student ještě může práci obhájit. Kandidát na ministra zahraničí získal titul na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze.

V minulosti Zeman dočasně pověřil řízením stejného ministerstva Jana Hamáčka (ČSSD), který pouze s maturitou zastával i funkci ministra vnitra a prvního místopředsedy vlády.

Dalšími důvody jsou „distancovaný postoj k Visegrádské spolupráci" a „distancovaný postoj ke vztahu s Izraelem", což je podle Hradu v rozporu s připravovaným programovým prohlášením nové vlády.

Posledním jmenovaným důvodem je pak „veřejný návrh Jana Lipavského, aby se příští Sudetoněmecké dny konaly na území České republiky."

ÚSTAVA, ČLÁNEK 68

- (1) Vláda je odpovědna Poslanecké sněmovně.
- (2) Předsedu vlády jmenuje prezident republiky a na jeho návrh jmenuje ostatní členy vlády a pověřuje je řízením ministerstev nebo jiných úřadů.

Zeman zároveň odmítl, že by Ústava ukládala prezidentovi povinnost akceptovat každý návrh, který je mu předložen. „Naopak, ústavodárcův výraz ‚návrh' implikuje, že tento návrh může být jak přijat, tak odmítnut, jinak by nebyl návrhem," uvedl na webu Hrad.

Lipavský se proti tomu ohradil. „Ústava jasně říká, že prezident jmenuje na návrh premiéra členy vlády. Tento názor zastával v minulosti i sám Miloš Zeman, když říkal, že prezident nemá pravomoci kandidáty ‚kádrovat'," uvedl na twitteru.

Reprezentuji koaliční program vznikající vlády. Ta se jasně opírá o hlasy lidí ve volbách. Není možné z těchto principů ustupovat. Občané se potřebují spolehnout na platnost zákonů v této zemi, že žijeme v parlamentní demokracii a že má jejich hlas ve volbách smysl

Autorka
Anna Kottová

Další texty autorky:

- Tisíce lidí v Česku se koncovým dodavatelům nedaří kontaktovat. Nepomáhají SMS, e-maily ani telefonáty
- Zeman s Fialou stanoví termín jmenování vlády. Nekulu má dočasně nahradit Jurečka, řekl Mynář

ZPRÁVY, KTERÉ JSTE NEČETLI

Kouzlo Vánoc. Dobrovolnice zajistila, aby lidé zasažení tornádem dostali zdarma stromky, ozdoby i cukroví

Britský odvolací soud otevřel cestu k vydání Juliana Assange do USA

ONLINE: Zdravotníci, hasiči nebo policisté se musí povinně očkovat. Vyhláška je ve sbírce zákonů

Zpět

Zemanovi vadí bakalář Lipavský. Přitom Hamáček jako pouhý maturant u něj prošel bez výhrad URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 14:19, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,88

Miloš Zeman odmítl jmenovat ministrem zahraničí Jana Lipavského (Piráti), hlavním důvodem je podle něj nízká kvalifikace uchazeče, který má pouze bakalářský diplom. Přitom Jan Hamáček, který v končící vládě Andreje Babiše zastával post ministra vnitra a místopředsedy vlády je pouze maturantem. A ministry bez titulu měl dokonce Zeman i ve své vlastní vládě, která vznikla v roce 1998.

„Nízká kvalifikace. Na rozdíl od ostatních kandidátů pan Lipavský absolvoval pouze bakalářské studium a podle týdeníku Euro jeho závěrečná bakalářská práce byla hodnocena nejhorší možnou známkou," píše jako jeden z důvodů Miloš Zeman ve stanovisku, proč ho odmítá jmenovat ministrem zahraničí.
Lipavskému je šestatřicet let. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Během studia také absolvoval dvousemestrální pobyt na univerzitě v Kentu ve Velké Británii v rámci projektu Erasmus.
Svou bakalářskou práci obhájil v roce 2010 a byla na téma politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu.
Bez titulu byli i Dostál a Lánský
Lipavský by nebyl prvním, koho Miloš Zeman jmenoval do funkce ministra, pro příklad nemusíme chodit daleko. V končící vládě sedí dokonce pouhý maturant Jan Hamáček, který byl čtyři roky ministrem vnitra a dokonce zastával funkci vicepremiéra. A s jeho jmenováním Miloš Zeman problém neměl.
Hamáček sice několik let studoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, ale studia nedokončil. Jeho nejvyšším ukončeným vzděláním je tak maturita z Gymnázia Mladá Boleslav.
Prezident naopak Hamáčka v jeho ministrování ještě chválil. Vzpomeňme například na jeho výrok ze začátku loňského roku, kdy se Jan Hamáček pasoval do role bojovníka s covidem v červeném svetru.
„Jak vidíte, mám na sobě červený pulovr, který jsem měl i včera, a to je výraz sympatií vůči panu prvnímu vicepremiérovi Hamáčkovi, protože si myslím, že jeho názory jsou racionální a v dobrém slova smyslu opatrné," chválil Hamáčka Zeman.
Ministry bez titulu měl dokonce Zeman i ve své vlastní vládě z roku 1998. Byl jím například ministr kultury Pavel Dostál či tehdejší místopředseda vlády pro koordinaci resortů zahraničí, vnitra a obrany Egon Lánský.

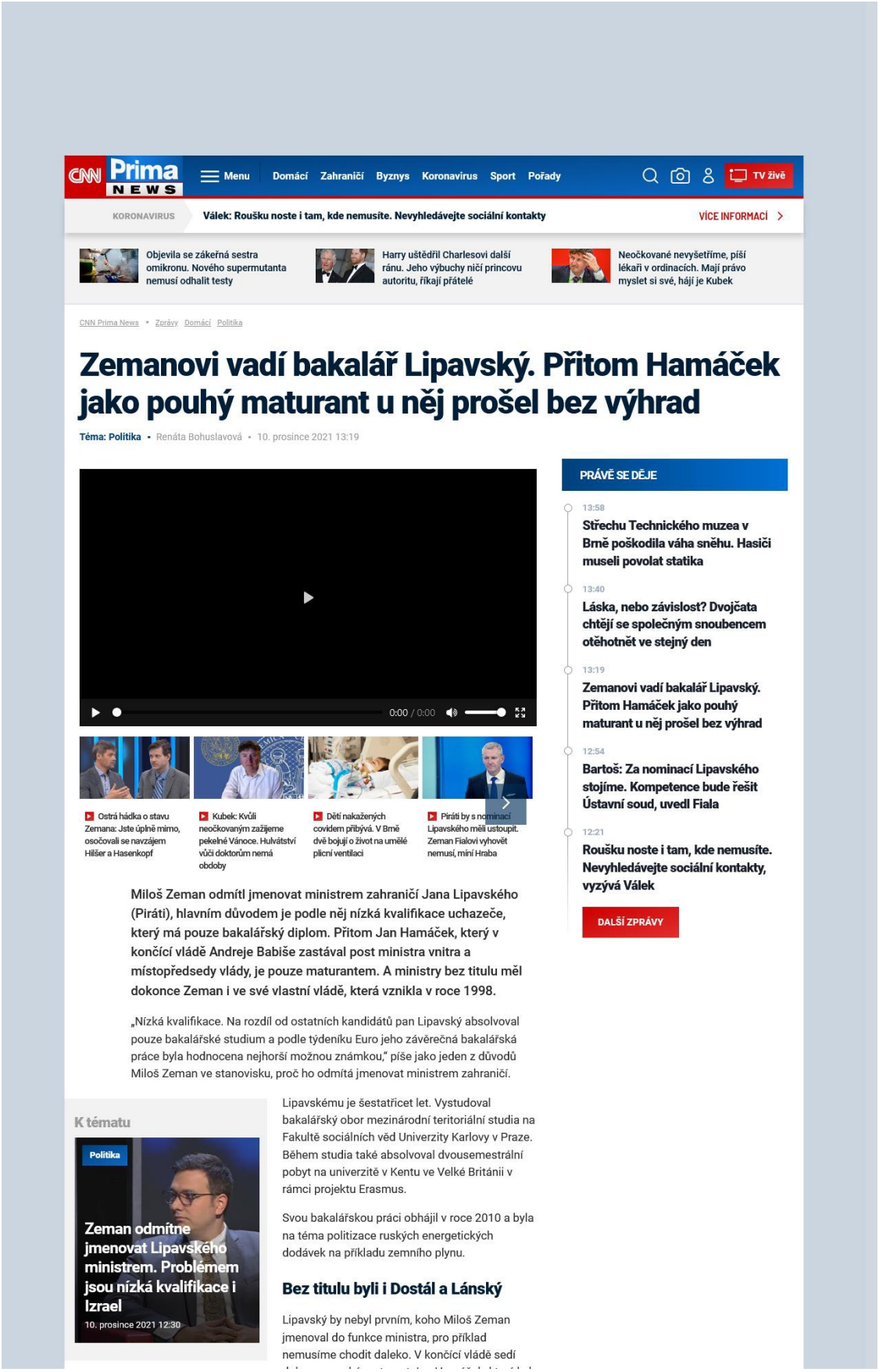

Zpět

Novinář Kaiser: Je zvláštní, jak se lidé rádi vzrušují nad historií URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: muzivcesku.cz, Autor: Redakce, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 14:42, Celková návštěvnost: 175 370, RU / měsíc: 37 292, RU / den: 2 809, Rubrika: Muži v Česku, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

V Polsku jeho rozhovor o historii vztahu Poláků a Židů zvedl vlnu napětí. Novinář Daniel Kaiser ve své knize Proměny světa přináší padesát rozhovorů s významnými osobnostmi, které v průběhu šesti let vycházely v časopise Echo. Rozhovory se dotýkají významných momentů hýbajících současnou civilizací od digitální revoluce, souboje náboženských ideologií, pnutí v Evropské unii až po klimatickou krizi. Který z nich vyvolal největší emoce a kdo je podle autora knihy největší hrdina?

Který příběh lidí z knihy Proměny světa vás nejvíc šokoval?

Dotkl se mě příběh Seyran Atesové, odvážné ženy v Berlíně. Paní je turecko-kurdského původu, už před třiceti lety během práce v manželské poradně přežila těžké zranění, když si turecký manžel přišel do poradny pro svou ženu a u sebe měl střelnou zbraň. Atesová popisuje zkušenost na hranici mezi životem a smrtí. Ale jede dál. Přednedávnem založila první tzv. liberální mešitu v Evropě. Sama ji vede, mešita není oddělená pro muže a pro ženy, káže se německy, hlásá se smířlivost k evropské kultuře. Mešita se choulí v přístavku jednoho evangelického kostela, jinde se místo nedalo sehnat. Do mešity uvnitř kostela, který leží uprostřed muslimského osídlení, málokterý zájemce z řad muslimů má odvahu jít. Atesovou hlídají na místě policisté v civilu.

Kdo ze zpovídaných je ve vašich očích největší hrdina a proč?

Jednoznačně Vladimir Bukovskij, slavný sovětský disident a mnohonásobný politický vězeň. Žil od roku 1976 do své smrti předloni na Západě, po většinu času v anglické Cambridgi. Když jsem kdysi bydlel v Londýně a jel jsem do Cambridge, často jsem ho navštěvoval. Stal se z něj velký kritik dnešního Západu, měl smutný dojem, že Západ se sám od sebe vzdává svobody, že univerzity už jsou ztracené, že Evropská unie je v několika ohledech pokračováním Sovětského svazu. Ale osobně nebyl zatrpklý, byla s ním sranda. Rozhovor přetištěný v knize vznikl asi rok před jeho smrtí, pokud vím, je poslední, který Bukovskij poskytl.

Koho bylo nejtěžší ukecat a jak se vám to nakonec povedlo?

Nejtěžší na ukecání se mi zdá Jaromír Nohavica, který mi už před nějakou dobou rozhovor slíbil s tím, že náš čas přijde. Ale nevím, jak to poznat. Tomáš Poláček z Reportéra tvrdí, že se mu člověk musí pravidelně vnucovat, což by se mi nechtělo. Tak třeba Nohavica čte Muže v Česku... Jinak celkem nikoho přesvědčovat není třeba. O některé rozhovory se člověk už nepokoušel, když viděl, že ONI nechtějí. To se hlavně v letech 2014-17, 18 týkalo skoro celého ANO s Andrejem Babišem na prvním místě.

U kterého rozhovoru jste se nejvíc zapotil?

Stalo se mi u rozhovoru s dosluhujícím vicepremiérem Karlem Havlíčkem - jeden z mála politiků ANO, který se s námi bavil -, že jsem po zjistil, že mám místo nahrávání v mobilu puštěné stopky. Takže jsem věděl, že jsem nenahrál přesně 31 minut 16 sekund. Panu Havlíčkovi to kupodivu nevadilo, spustil bez mrknutí oka zase od začátku a za 31 minut byl zhruba tam, kde jsme předtím skončili. Ale tento rozhovor v knížce není.

po pravici Daniela Kaisera je Viktor Jerofejev, slavný ruský spisovatel. Foto je z léta 2014 z Kyjeva, fotil Jan Zátorský

Který z vašich rozhovorů vyvolal největší ohlas, odpor nebo emoce? U koho a proč?

Zvláštní případ byl rozhovor s ředitelem Židovského muzea ve Varšavě Pavlem Spiewakem. Spiewak mluví dosti přímočaře o historii vztahů mezi Poláky a Židy, podle mého k Polákům i dost nespravedlivě. Jednoho dnes slavného polského intelektuála, který byl mimochodem na univerzitě jeho oblíbený žák, Spiewak v rozhovoru označuje za antisemitu. K tomu intelektuálovi se rozhovor dostal péčí jedné naší polské předplatitelky, která ho z vlastní iniciativy přeložila, a v Polsku vypukla menší bouře. Byla to zrovna doba, kdy mezi Tel Avivem a Varšavou probíhala diplomatická válka, tak jsme k ní mimoděk ještě trochu přiložili.

Je vůbec zvláštní, jak se lidé rádi vzrušují nad historií, ještě a právě v této době. Léto 2020, mezi první a druhou vlnou covidu, zase vypukly spory o interpretaci československé normalizace. Odstartoval to v rozhovoru pro Echo tehdejší děkan Filozofické fakulty UK Michal Pullmann. Má provokativní tezi, že pozdní komunismus u nás už nestál na represi a strachu. A říkal, že uklízečku ze Žďáru netrápilo, že nemůže jet do Alp, že velké části lidí stačila socialistická riviéra na Vranovské přehradě, že novomanželské půjčky pro ně byly mnohem důležitější než svoboda a podobně. Mně Pullmann přišel zajímavý, i když s ním nesouzním, a vůbec jsem nechápal prudkost, se kterou na něj tolik lidí útočilo.

foto z Ulmu, Daniel Kaiser s neurologem prof. Manfred Spitzer, autorem bestselleru Digitální demence, fotil Jan Zátorský

Kdo byl největší puntičkář a do posledního slova lpěl na drobných úpravách?

To nejspíš kdysi Václav Havel, ale to mluvím o starším rozhovoru. Když začalo Echo, byl už po smrti.

Který rozhovor probíhal na místě, které vám utkvělo v paměti?

S autorem největšího německého bestselleru od války, ekonomem a provokatérem Thillem Sarrazinem jsme se sešli ve vlaku. Napsal mi, že toho a toho dne bude sedět v ICE ze Švýcarska do Berlína, a když si k němu přisednu ve Frankfurtu, bude mít na mě čas. Našli jsme ho v první třídě.

Kdo ze zpovídaných vás překvapil smyslem pro humor a v jakém případě to bylo? S kým byla prostě sranda...

Sranda je s každým druhým, což Adame určitě znáte z vlastní zkušenosti. Samozřejmě je většinou podmínkou zvednout zadek a za člověkem někam zajet, kde se dobře cítí. Na nic jsou rozhovory po telefonu.

Daniel Kaiser, fotil Tomáš Krist

Daniel Kaiser je respektovaný novinář, který působí v časopise Echo. Čtenáři ho znají především jako autora dvoudílného politického životopisu Václava Havla, který vyšel i německy. Daniel vystudoval Pedagogickou fakultu UJEP v Ústí nad Labem a posléze německá a rakouská studia na Fakultě sociálních věd UK. Během studií pracoval v zahraničněpolitickém odboru prezidentské kanceláře. Od roku 1998 působil v Lidových novinách, v české redakci BBC a opět v LN. Několik let prožil v Německu a Británii.

Novinář Kaiser: Je zvláštní, jak se lidé rádi vzrušují nad historií

10.12.2021

V Polsku jeho rozhovor o historii vztahu Poláků a Židů zvedl vlnu napětí. Novinář Daniel Kaiser ve své knize Proměny světa přináší padesát rozhovorů s významnými osobnostmi, které v průběhu šesti let vycházely v časopise Echo. Rozhovory se dotýkají významných momentů hýbajících současnou civilizací od digitální revoluce, souboje náboženských ideologií, pnutí v Evropské unii až po klimatickou krizi. Který z nich vyvolal největší emoce a kdo je podle autora knihy největší hrdina?

Který příběh lidí z knihy Proměny světa vás nejvíc šokoval?

Dotkl se mě příběh Seyran Atesové, odvážné ženy v Berlíně. Paní je turecko-kurdského původu, už před třiceti lety během práce v manželské poradně přežila těžké zranění, když si turecký manžel přišel do poradny pro svou ženu a u sebe měl střelnou zbraň. Atesová popisuje zkušenost na hranici mezi životem a smrtí. Ale jede dál. Přednedávnem založila první tzv. liberální mešitu v Evropě. Sama ji vede, mešita není oddělená pro muže a pro ženy, káže se německy, hlásá se smířlivost k evropské kultuře. Mešita se choulí v přístavku jednoho evangelického kostela, jinde se místo nedalo sehnat. Do mešity uvnitř kostela, který leží uprostřed muslimského osídlení, málokterý zájemce z řad muslimů má odvahu jít. Atesovou hlídají na místě policisté v civilu.

Kdo ze zpovídaných je ve vašich očích největší hrdina a proč?

Jednoznačně Vladimir Bukovskij, slavný sovětský disident a mnohonásobný politický vězeň. Žil od roku 1976 do své smrti předloni na Západě, po většinu času v anglické Cambridgi. Když jsem kdysi bydlel v Londýně a jel jsem do Cambridge, často jsem ho navštěvoval. Stal se z něj velký kritik dnešního Západu, měl smutný dojem, že Západ se sám od sebe vzdává svobody, že univerzity už jsou ztracené, že Evropská unie je v několika ohledech pokračováním Sovětského svazu. Ale osobně nebyl zatrpklý, byla s ním sranda. Rozhovor přetištěný v knize vznikl asi rok před jeho smrtí, pokud vím, je poslední, který Bukovskij poskytl.

VÍCE

AKTUÁLNÍ ČÍSLO

NEJNOVĚJŠÍ PŘÍSPĚVKY

› Novinář Kaiser: Je zvláštní, jak se lidé rádi vzrušují nad historií

› Tvrdě jsme dřeli, abychom tyhle chvíle vrátili zpátky, říká rapper Post Malone

› Byly to nejtěžší chvíle mého života, vzpomíná Kazma

› Už sněží! Zpátky do bizarních dob 70. a 80. let plných reklam na kokainové příslušenství

› Bouralo se i před 100 lety. Série unikátních retro fotografií mnohdy bizarních autohavárií

Zpět

Analýza: Třetina očkovaných diskutujících zvažuje, že na třetí dávku nepůjde URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: jpl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 14:42, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Mediahub, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc:

Téma třetí dávky očkování proti covid-19 rezonuje v médiích. V tradičních médiích převažují články s pozitivním hodnocením vakcinace, naopak na sítích dominují odmítavé příspěvky, a to i mezi očkovanými uživateli. Jak vyplývá z analýzy Newton Media, třetina diskutujících, kteří zahájili očkování, zvažuje, že třetí dávku již nepodstoupí.

Podle analýzy společnosti Newton Media bylo od zahájení očkování 20. září do 10. listopadu zveřejněno ve vybraných tradičních médiích přes

1 500 příspěvků.

Každý obyvatel Česka starší 15 let si tak mohl přečíst, vyslechnout či zhlédnout 39 příspěvků týkajících se posilující vakcíny. Zvýšené povědomí o třetí dávce se projevilo i v debatách v sociálních médiích, kde toto téma rezonovalo napříč všemi diskusemi o covid-19. Celkem bylo na sítích zaznamenáno téměř 10 tisíc příspěvků s celkovým dosahem devět milionů zobrazení, uvádí Newton Media v tiskové zprávě.

Skoro třetina příspěvků zveřejněných v tradičních médiích vyznívala vůči podávání třetí dávky pozitivně.

„Nejčastěji zaznívaly pozitivní postoje z úst ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha nebo předsedy České vakcinologické společnosti Romana Chlíbka. Nejvíce redakčního obsahu bylo však věnováno Andreji Babišovi, který se po aplikaci třetí dávky stal pro média jakýmsi symbolem již podstoupeného přeočkování," vypočetl analytik Newton Media Ondřej Polivka.

Naproti tomu kritický nebo nejednoznačný postoj vůči třetí dávce byl v tradičních médiích zastoupen jen v 3 % článků.

„Opatrný postoj k podávání třetí dávky vyjadřovala hlavně šéfka pražské laboratoře Synlab Anabela Čížková, lékař Martin Balík nebo imunoložka Jiřina Bartůňková. Veškeré zcela odmítavé postoje zazněly ve sledovaném období na webu Parlamentní listy.cz, kde mezi hlavní kritiky třetí dávky patřili imunoložka Zuzana Krátká, Roman Šmucler, Robert Fico, Lukáš Pollert, Jan Hnízdil a předseda České lékařské komory ve Zlíně Jaromír Bernátek," doplnil Polivka.

V sociálních médiích pak rezonovalo téma třetí dávky nejvíce v diskusích na Facebooku (66 % zmínek) a v diskusních sekcích zpravodajských webů (26 %). Nejaktivnější byli čtenáři serveru Aeronet.cz, kde se kumulovalo nejvíce diskusních příspěvků týkajících se třetí dávky.

Zatímco v tradičních médiích dominovaly články se vstřícným přístupem k přeočkování, v sociálních médiích byla podle Newton Media názorová skladba zcela opačná. Převažovala zde negativní stanoviska diskutujících vůči třetí dávce (44 %), naopak pozitivních výroků byla pouhá desetina (13 %). Autory ambivalentních příspěvků (7 %) byli převážně lidé, kteří absolvovali dvě dávky a s tou třetí zatím váhají anebo nesouhlasí s její plošnou aplikací. Příčiny odmítaní třetí dávky jsou různé

„Autoři 20 % příspěvků zmiňují, že jsou očkováni. Celá třetina z nich však zvažuje, že třetí dávku nepodstoupí," poznamenala analytička Alena Zachová ze společnosti Newton Media.

Příčiny toho, proč tito diskutující odmítají třetí dávku, jsou různé. Nejčastěji vycházejí ze strachu z nežádoucích účinků, který je živen negativními příběhy o třetí dávce kolujícími na sociálních sítích anebo špatnými zkušenosti v jejich okolí. Lidé často také argumentují lékařskými autoritami, které neschvalují plošnou aplikaci třetí dávky v populaci.

Opakovaně se objevuje i nedůvěra vůči fungování vakcín. Někteří diskutující se chtějí rozhodnout o třetí dávce až na základě reálné výše protilátek v krvi. „Je patrné, že řada těch, kteří absolvovali dvě dávky, se v debatách začíná přiklánět ke skupině odmítající očkování, která je v sociálních médiích výrazně hlasitější. Tento trend představuje komunikační výzvu pro politickou i odbornou reprezentaci," upozornila Zachová.

Mezi lídry debaty na sítích bychom ale podle Newton Media marně hledali politické osobnosti. Andrej Babiš svými příspěvky diskusi příliš nevyvolával a stejně tak nevýrazný byl Adam Vojtěch.

Samotné ministerstvo zdravotnictví publikovalo k třetímu očkování pouze tři tweety a stejný počet facebookových příspěvků, které však velkou odezvu nepřinesly. Naopak diskusi vyvolal facebookový post České pirátské strany k tématu očkování.

Česká pirátská strana (Facebook)
03.listopadu 2021 v 14:13, příspěvek archivován:10.prosince 2021 v 10:55

Stav covidové epidemie je opět alarmující. Nemocnice již někde omezují neakutní péčia objevují se první případy zavírání škol. Současná vláda opakuje stejné chyby jako loni či toto jaro a vyviňuje se z odpovědnosti. Přitom máme veškeré informace k tomu, aby se loňská situace nemusela opakovat.

Jak problém napravit?

Očkování

To se mi líbí Komentáře

Na Twitteru zase sklidil úspěch tweet influencerky Anny Šulcové , který získal přes 2,2 tisíce reakcí.

Anna Šulcová (Twitter)@annasulcova
22.října 2021 v 13:57, příspěvek archivován:10.prosince 2021 v 10:55

mám radost, že babička jde ve čtvrtek na 3. dávku

4 lidé to sdílejíodpovědětretweetoblíbit

„Asi 15 % společnosti zásadně odmítá očkování a to se již tři čtvrtě roku nemění," doplnil psycholog a sociolog STEM Nikola Hořejš.

„Jsou to do velké míry lidé, kteří ‚systému', tedy institucím a médiím, příliš nedůvěřovali již před tím. A také lidé, kteří se v informační pandemii nezorientovali. Odmítání vakcín pro ně je často symbolické, jde o odmítnutí celého přístupu státu ke covid-19. Těch, kteří věří extrémním dezinformacím o vakcínách, je odhadem do 5 %," dodal Hořejš.

Mediální analýzu třetí dávky očkování provedla společnost Newton Media v rámci projektu Infomore.cz, který realizuje ve spolupráci s Fakultou sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a Lékařskou fakultou Masarykovy univerzity v Brně. Tým analytiků z akademické i komerční sféry již téměř rok sleduje mediální pokrytí epidemie onemocnění covid-19 a poukazuje na dobrou i špatnou praxi v šíření informací k pandemii. Projekt, podpořený Technologickou agenturou ČR, byl nedávno oceněn v mezinárodní soutěži mediálních analytiků AMEC Awards, kde uspěl v kategorii zaměřené na efektivní plánování, výzkum a evaluaci komunikace.

Foto:
ilustrační snímek
Reuters

Analýza: Třetina očkovaných diskutujících zvažuje, že na třetí dávku nepůjde

10. prosince 2021 14:00

Téma třetí dávky očkování proti covid-19 rezonuje v médiích. V tradičních médiích převažují články s pozitivním hodnocením vakcinace, naopak na sítích dominují odmítavé příspěvky, a to i mezi očkovanými uživateli. Jak vyplývá z analýzy Newton Media, třetina diskutujících, kteří zahájili očkování, zvažuje, že třetí dávku již nepodstoupí.

ilustrační snímek | foto: Reuters

Část policistů tvrdí, že vakcína není dlouhodobě vyzkoušená, říká šéf odborů

Podle analýzy společnosti Newton Media bylo od zahájení očkování 20. září do 10. listopadu zveřejněno ve vybraných tradičních médiích přes 1 500 příspěvků.

Každý obyvatel Česka starší 15 let si tak mohl přečíst, vyslechnout či zhlédnout 39 příspěvků týkajících se posilující vakcíny. Zvýšené povědomí o třetí dávce se projevilo i v debatách v sociálních médiích, kde toto téma rezonovalo napříč všemi diskusemi o covid-19. Celkem bylo na sítích zaznamenáno téměř 10 tisíc příspěvků s celkovým dosahem devět milionů zobrazení, uvádí Newton Media v tiskové zprávě.

Skoro třetina příspěvků zveřejněných v tradičních médiích vyznívala vůči podávání třetí dávky pozitivně.

„Nejčastěji zaznívaly pozitivní postoje z úst ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha nebo předsedy České vakcinologické společnosti Romana Chlíbka. Nejvíce redakčního obsahu bylo však věnováno Andreji Babišovi, který se po aplikaci třetí dávky stal pro média jakýmsi symbolem již podstoupeného přeočkování," vypočetl analytik Newton Media Ondřej Polivka.

Třetí dávka proti covidu. Odpovědi na nejčastější otázky o přeočkování

Naproti tomu kritický nebo nejednoznačný postoj vůči třetí dávce byl v tradičních médiích zastoupen jen v 3 % článků.

„Opatrný postoj k podávání třetí dávky vyjadřovala hlavně šéfka pražské laboratoře Synlab Anabela Čížková, lékař Martin Balík nebo imunoložka Jiřina Bartůňková. Veškeré zcela odmítavé postoje zazněly ve sledovaném období na webu Parlamentní listy.cz, kde mezi hlavní kritiky třetí dávky patřili imunoložka Zuzana Krátká, Roman Šmucler, Robert Fico, Lukáš Pollert, Jan Hnízdil a předseda České lékařské komory ve Zlíně Jaromír Bernátek," doplnil Polivka.

V sociálních médiích pak rezonovalo téma třetí dávky nejvíce v diskusích na Facebooku (66 % zmínek) a v diskusních sekcích zpravodajských webů (26 %). Nejaktivnější byli čtenáři serveru Aeronet.cz, kde se kumulovalo nejvíce diskusních příspěvků týkajících se třetí dávky.

Zatímco v tradičních médiích dominovaly články se vstřícným přístupem k přeočkování, v sociálních médiích byla podle Newton Media názorová skladba zcela opačná. Převažovala zde negativní stanoviska diskutujících

Zpět

Zeman řekl čtyři důvody, proč odmítá jmenovat Lipavského. Vadí mu vzdělání či postoj k Visegrádu URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Anna Kottová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 15:00, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Prezidentu Miloši Zemanovi vadí z navrhovaných kandidátů na ministry jediný. Je jím Jan Lipavský z Pirátů, který se má stát ministrem zahraničí. Informoval o tom v pátek prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček. Jako důvody Hrad uvedl údajnou nízkou kvalifikaci, postoj k Izraeli a visegrádské čtyřce a Lipavského návrh, aby se příští Sudetoněmecké dny konaly v Česku. Podle premiéra Petra Fialy z ODS je třeba, aby kompetence vyřešil Ústavní soud.

Prvním ze čtyř důvodů, kterým Hrad vysvětlil, proč nechce prezident Miloš Zeman jmenovat Jana Lipavského ministrem zahraničí je nízká kvalifikace.

„Na rozdíl od ostatních kandidátů pan Lipavský absolvoval pouze bakalářské studium a podle týdeníku Euro jeho závěrečná bakalářská práce byla hodnocena nejhorší možnou známkou," objevilo se v pátek na webu Pražského hradu.

Lipavského bakalářskou práci „Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu" hodnotili jak vedoucí, tak oponent známkou tři. Toto hodnocení je nejnižší možné, kdy student ještě může práci obhájit.

Kandidát na ministra zahraničí získal titul na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze.

V minulosti Zeman dočasně pověřil řízením stejného ministerstva Jana Hamáčka (ČSSD), který pouze s maturitou zastával i funkci ministra vnitra a prvního místopředsedy vlády.

Dalšími důvody jsou „distancovaný postoj k visegrádské spolupráci" a „distancovaný postoj ke vztahu s Izraelem", což je podle Hradu v rozporu s připravovaným programovým prohlášením nové vlády.

Posledním jmenovaným důvodem je pak „veřejný návrh Jana Lipavského, aby se příští Sudetoněmecké dny konaly na území České republiky."

Zeman zároveň odmítl, že by Ústava ukládala prezidentovi povinnost akceptovat každý návrh, který je mu předložen. „Naopak, ústavodárcův výraz ‚návrh' implikuje, že tento návrh může být jak přijat, tak odmítnut, jinak by nebyl návrhem," uvedl na webu Hrad.

Lipavský se proti tomu ohradil. „Ústava jasně říká, že prezident jmenuje na návrh premiéra členy vlády. Tento názor zastával v minulosti i sám Miloš Zeman, když říkal, že prezident nemá pravomoci kandidáty ‚kádrovat'," uvedl na twitteru.

Fiala: Jsme připraveni

Premiér Petr Fiala ve středu avizoval, že pokud prezident nejmenuje všechny ministry nové vlády, bude nucen podat kompetenční žalobu k Ústavnímu soudu.

V pátek pak na twitteru uvedl: „Je třeba, aby Ústavní soud jednou provždy vyřešil otázku kompetencí ohledně jmenování nových členů vlády. V pondělí po schůzce v Lánech oznámím, jaké budou naše konkrétní kroky. Jsme připraveni."

Zeman měl podle Frekvence 1 na úterním jednání v Lánech doporučit Lipavskému, aby odstoupil z kandidatury na ministra zahraničí. Fiala pak ještě ten den na twitteru ujistil, že se na jeho nominacích nic nemění.

Za nominaci Lipavského se v pátek znovu postavil také předseda Pirátské strany Ivan Bartoš. „Jde o kvalitního kandidáta a reprezentuje koaliční program vznikající vlády. Ta se opírá o hlasy lidí ve volbách. Není možné z těchto principů ustupovat. Občané se potřebují spolehnout na platnost zákonů v této zemi, na to, že žijeme v parlamentní demokracii a že má jejich hlas ve volbách smysl."

O termínu jmenování vlády má premiér jednat s prezidentem v pondělí, nastínil pro Radiožurnál kancléř Vratislav Mynář.

Kromě Lipavského je problematické také jmenování budoucího ministra zemědělství Zdeňka Nekuly z KDU-ČSL, který má koronavirus. Podle Mynáře má resort místo něj dočasně vést Marian Jurečka, kandidát na ministra práce a sociálních věcí a předseda KDU-ČSL. Nekulu chce Zeman podle kancléře jmenovat až po Novém roce.

Zeman řekl čtyři důvody, proč odmítá jmenovat Lipavského. Vadí mu vzdělání či postoj k Visegrádu

Prezidentu Miloši Zemanovi vadí z navrhovaných kandidátů na ministry jediný. Je jím Jan Lipavský z Pirátů, který se má stát ministrem zahraničí. Informoval o tom v pátek prezidentův mluvčí Jiří Ovčáček. Jako důvody Hrad uvedl údajnou nízkou kvalifikaci, postoj k Izraeli a visegrádské čtyřce a Lipavského návrh, aby se příští Sudetoněmecké dny konaly v Česku. Podle premiéra Petra Fialy z ODS je třeba, aby kompetence vyřešil Ústavní soud.

Praha 12:28 10. 12. 2021 **(Aktualizováno: 13:32 10. 12. 2021)**

Jan Lipavský | Foto: Pirátská strana | Zdroj: Pixabay | CC BY-SA 2.0©

Prvním ze čtyř důvodů, kterým Hrad vysvětlil, proč nechce prezident Miloš Zeman jmenovat Jana Lipavského ministrem zahraničí je nízká kvalifikace.

„Na rozdíl od ostatních kandidátů pan Lipavský absolvoval pouze bakalářské studium a podle týdeníku Euro jeho závěrečná bakalářská práce byla hodnocena nejhorší možnou známkou," objevilo se v pátek na webu Pražského hradu.

Lipavského bakalářskou práci „Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu" hodnotili jak vedoucí, tak oponent známkou tři. Toto hodnocení je nejnižší možné, kdy student ještě může práci obhájit.

Kandidát na ministra zahraničí získal titul na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze.

V minulosti Zeman dočasně pověřil řízením stejného ministerstva Jana Hamáčka (ČSSD), který pouze s maturitou zastával i funkci ministra vnitra a prvního místopředsedy vlády.

Dalšími důvody jsou „distancovaný postoj k visegrádské spolupráci" a „distancovaný postoj ke vztahu s Izraelem", což je podle Hradu v rozporu s připravovaným programovým prohlášením nové vlády.

PREZIDENTOVO VETO?

Zeman v roce 1998 jako budoucí předseda vlády vyjádřil přesvědčení, že prezident nemá podle Ústavy právo odmítnout některého z ministerských kandidátů. Tisk v té době uváděl, že důvěru tehdejšího prezidenta Václava Havla nemají jako případní kandidáti na funkce ministra zahraničí a ministra vnitra Jan Kavan a Václav Grulich. „Naprosto chápu právo pana prezidenta mít informace o těchto záměrech…, ale pokud jde o jakési personální veto, tak se domnívám, že by to bylo v rozporu s příslušným článkem Ústavy," řekl Zeman v červenci 1998. Prezident Havel vládu premiéra Zemana i s ministry Kavanem a Grulichem ten samý měsíc jmenoval.

ÚSTAVA, ČLÁNEK 68

- (1) Vláda je odpovědna Poslanecké sněmovně.
- (2) Předsedu vlády jmenuje prezident republiky a na jeho návrh jmenuje ostatní členy vlády a pověřuje je řízením ministerstev nebo jiných úřadů.

Posledním jmenovaným důvodem je pak „veřejný návrh Jana Lipavského, aby se příští Sudetoněmecké dny konaly na území České republiky."

Zeman zároveň odmítl, že by Ústava ukládala prezidentovi povinnost akceptovat každý návrh, který je mu předložen. „Naopak, ústavodárcův výraz ‚návrh' implikuje, že tento návrh může být jak přijat, tak odmítnut, jinak by nebyl návrhem," uvedl na webu Hrad.

Autorka
Anna Kottová

Další texty autorky:

- Zeman s Fialou stanoví termín jmenování vlády. Nekulu má dočasně nahradit Jurečka, řekl Mynář
- Pětikoalice k Zemanovi: Prezident si ministry nevybírá. Nechť Ústavní soud vymezí jeho pravomoci

ZPRÁVY, KTERÉ JSTE NEČETLI

Pětikoalice k Zemanovi: Prezident si ministry nevybírá. Nechť Ústavní soud vymezí jeho pravomoci

Afghánistánu hrozí humanitární katastrofa, říká Čech z Lékařů bez hranic. Nemocnice řeší hlavně podvýživu

Kouzlo Vánoc. Dobrovolnice zajistila, aby lidé zasažení tornádem dostali zdarma stromky, ozdoby i cukroví

Britský odvolací soud otevřel cestu k vydání Juliana Assange do USA

Zpět

Třetí vakcína má v tradičních médiích lepší obraz než na sítích URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: mediaguru.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 15:00, Celková návštěvnost: 227 300, RU / měsíc: 154 901, RU / den: 14 322, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,16

Zatímco v tradičních médiích převažují v souvislosti s třetí očkovací dávkou články s pozitivním hodnocením vakcinace, na sítích dominují odmítavé příspěvky, zjistila analýza Newton Media.

Přeočkování třetí dávkou věnovala česká média výraznou pozornost. Podle analýzy společnosti Newton Media bylo od zahájení očkování 20. září do 10. listopadu zveřejněno ve vybraných tradičních médiích přes 1500 příspěvků . Každý obyvatel Česka starší 15 let si tak mohl přečíst, vyslechnout či zhlédnout 39 příspěvků týkajících se posilující vakcíny. Zvýšené povědomí o třetí dávce se projevilo i v debatách v sociálních médiích , kde toto téma rezonovalo napříč všemi diskusemi o covid-19. Celkem bylo na sítích zaznamenáno téměř 10 tisíc příspěvků s celkovým dosahem 9 miliónů zobrazení.

Skoro třetina příspěvků zveřejněných v tradičních médiích vyznívala vůči podávání třetí dávky pozitivně . „Nejčastěji zaznívaly pozitivní postoje z úst ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha nebo předsedy České vakcinologické společnosti Romana Chlíbka. Nejvíce redakčního obsahu bylo však věnováno Andreji Babišovi, který se po aplikaci třetí dávky stal pro média jakýmsi symbolem již podstoupeného přeočkování," říká Ondřej Polivka , analytik Newton Media . Naproti tomu kritický nebo nejednoznačný postoj vůči třetí dávce byl v tradičních médiích zastoupen jen v 3 % článků. „Opatrný postoj k podávání třetí dávky vyjadřovala hlavně šéfka pražské laboratoře Synlab Anabela Čížková, lékař Martin Balík nebo imunoložka Jiřina Bartůňková. Veškeré zcela odmítavé postoje zazněly ve sledovaném období na webu parlamentní listy.cz, kde mezi hlavní kritiky třetí dávky patřili imunoložka Zuzana Krátká, Roman Šmucler, Robert Fico, Lukáš Pollert, Jan Hnízdil a předseda ČLK ve Zlíně Jaromír Bernátek," doplňuje Polivka.

V sociálních médiích rezonovalo téma třetí dávky nejvíce v diskusích na Facebooku (66 % zmínek) a v diskusních sekcích zpravodajských webů (26 %). Nejaktivnější byli čtenáři serveru aeronet.cz , kde se kumulovalo nejvíce diskusních příspěvků týkajících se třetí dávky. Zatímco v tradičních médiích dominovaly články se vstřícným přístupem k přeočkování, v sociálních médiích byla názorová skladba zcela opačná. Převažovaly zde negativní stanoviska diskutujících vůči třetí dávce (44 %), naopak pozitivních výroků byla pouhá desetina (13 %). Autory ambivalentních příspěvků (7 %) byli převážně lidé, kteří absolvovali dvě dávky a s tou třetí zatím váhají anebo nesouhlasí s její plošnou aplikací.

„Autoři 20 % příspěvků zmiňují, že jsou očkováni. Celá třetina z nich však zvažuje, že třetí dávku nepodstoupí," uvádí analytička Alena Zachová ze společnosti Newton Media. Příčiny toho, proč tito diskutující odmítají třetí dávku, jsou různé. Nejčastěji vycházejí ze strachu z nežádoucích účinků, který je živen negativními příběhy o třetí dávce kolujícími na sociálních sítích anebo špatnými zkušenosti v jejich přímém okolí. Lidé často také argumentují lékařskými autoritami, které neschvalují plošnou aplikaci třetí dávky v populaci. Opakovaně se objevuje i nedůvěra vůči fungování vakcín. Někteří diskutující se chtějí rozhodnout o třetí dávce až na základě reálné výše protilátek v krvi. „Je patrné, že řada těch, kteří absolvovali dvě dávky, se v debatách začíná přiklánět ke skupině odmítající očkování, která je v sociálních médiích výrazně hlasitější. Tento trend představuje komunikační výzvu pro politickou i odbornou reprezentaci," upozorňuje Zachová.

Političtí zástupci (Andrej Babiš, Adam Vojtěch) se do debaty na sítích příliš nezapojovali. Samotné Ministerstvo zdravotnictví publikovalo k třetímu očkování tři tweety a stejný počet facebookových příspěvků, které však velkou odezvu nepřinesly. Naopak diskusi vyvolal facebookový post České pirátské strany k tématu očkování. Na Twitteru zase sklidil úspěch tweet influencerky Anny Šulcové , který získal přes 2,2 tisíce reakcí.

„Asi 15 % společnosti zásadně odmítá očkování a to se již třičtvrtě roku nemění," doplňuje Nikola Hořejš , psycholog a sociolog STEM. „Jsou to do velké míry lidé, kteří "systému", tedy institucím a médiím, příliš nedůvěřovali již před tím. A také lidé, kteří se v informační pandemii nezorientovali. Odmítání vakcín pro ně je často symbolické, jde o odmítnutí celého přístupu státu ke Covid-19. Těch, kteří věří extrémním dezinformacím o vakcínách, je odhadem do 5 %," uzavírá Hořejš.

Mediální analýzu třetí dávky očkování provedl Newton Media v rámci projektu Infomore.cz , který realizuje ve spolupráci s Fakultou sociálních věd UK v Praze a Lékařskou fakultou MU v Brně.

Autorka textu: Jitka Adamčíková, Newton Media

Ilustrační foto, zdroj: Shutterstock Zdroj: Newton Media

Třetí vakcína má v tradičních médiích lepší obraz než na sítích

pátek, 10. prosince 2021, 14:10 Výzkum MediaGuru

Zatímco v tradičních médiích převažují v souvislosti s třetí očkovací dávkou články s pozitivním hodnocením vakcinace, na sítích dominují odmítavé příspěvky, zjistila analýza Newton Media.

Ilustrační foto, zdroj: Shutterstock

Inzerce

Přeočkování **třetí dávkou** věnovala česká média výraznou pozornost. Podle analýzy společnosti **Newton Media** bylo od zahájení očkování 20. září do 10. listopadu zveřejněno ve vybraných tradičních médiích přes **1500 příspěvků**. Každý obyvatel Česka starší 15 let si tak mohl přečíst, vyslechnout či zhlédnout 39 příspěvků týkajících se posilující vakcíny. Zvýšené povědomí o třetí dávce se projevilo i v debatách v **sociálních médiích**, kde toto téma rezonovalo napříč všemi diskusemi o covid-19. Celkem bylo na sítích zaznamenáno téměř **10 tisíc příspěvků** s celkovým dosahem 9 miliónů zobrazení.

Skoro třetina příspěvků zveřejněných v **tradičních médiích** vyznívala vůči podávání třetí dávky **pozitivně**. „Nejčastěji zaznívaly pozitivní postoje z úst ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha nebo předsedy České vakcinologické společnosti Romana Chlíbka. Nejvíce redakčního obsahu bylo však věnováno Andreji Babišovi, který se po aplikaci třetí dávky stal pro média jakýmsi symbolem již podstoupeného přeočkování," říká **Ondřej Polivka**, analytik **Newton Media**. Naproti tomu kritický nebo nejednoznačný postoj vůči třetí dávce byl v tradičních médiích zastoupen jen v 3 % článků. „Opatrný postoj k podávání třetí dávky vyjadřovala hlavně šéfka pražské laboratoře Synlab Anabela Čížková, lékař Martin Balík nebo imunoložka Jiřina Bartůňková. Veškeré zcela odmítavé postoje zazněly ve sledovaném období na webu

Zpět

A je jasno. Prezident odmítl jmenovat ministra zahraničí. Čtyři rány Lipavskému URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: jav, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 15:26, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

Celkem čtyři zásadní důvody vedou prezidenta Zemana k odmítnutí návrhu na jmenování ministra zahraničí Jana Lipavského. Ten se podle něj svými postoji dostává do rozporu i s programem své vlastní vlády. Prezident se domnívá, že za těchto okolností nemůže s klidným svědomím návrh premiéra Fialy přijmout.

Prezident Miloš Zeman vydal prohlášení po skončení kolečka návštěv ministerských kandidátů. U některých prý přetrvaly jeho pochybnosti o odborné zdatnosti, respektuje však politickou realitu, a proto je jmenuje, pouze na jejich nedostatky upozornil předsedu vlády.

A pak to přišlo: „Jedinou výjimkou je osoba Jana Lipavského, jehož prezident republiky odmítá jmenovat," napsal prezident, čímž potvrdil spekulace, že ministrem, o kterém od počátku pochyboval, je právě kandidát na Ministerstvo zahraničí.

Pro tento zásadní krok má prezident hned čtyři vážné důvody. Tím prvním je nízká kvalifikace kandidáta. „Na rozdíl od ostatních kandidátů pan Lipavský absolvoval pouze bakalářské studium a podle týdeníku Euro jeho závěrečná bakalářská práce byla hodnocena nejhorší možnou známkou," připomněl prezident.

Bakalářská práce Jana Lipavského v oboru Mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd UK byla v posledních dnech probírána několikrát. Zmiňováno bylo její téma Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu, hodnotící známka tři i zdrcující posudek vedoucího práce: „... na otázky ani neodpovídá, ale pouze je naznačuje. Autor tak sice dochází k jasnému závěru, ale z výkladu se příliš nedozvíme, proč k němu došel'.

CELÁ BAKALÁŘSKÁ PRÁCE ZDE

Kromě toho kandidát Lipavský opakovaně vyjadřoval svůj distancovaný postoj k visegrádské spolupráci, což je nejen popření dosavadní zahraniční politiky, ale je to dokonce v rozporu s tím, co si Fialova vláda napsala do připravovaného programového prohlášení.

CELÉ PROHLÁŠENÍ ZDE

Třetím důvodem je postoj kandidáta ke vztahu se státem Izrael, který je rovněž v rozporu s programovým prohlášením.

A jako čtvrtý důvod, který Miloše Zemana dorazil, je pak veřejně pronesený Lipavského návrh, aby se příští Sudetoněmecké dny konaly na území České republiky.

Podle Miloše Zemana ústava nedává prezidentovi povinnost akceptovat každý návrh, který je mu předložen. Výraz „návrh", který ústavodárce zvolil, podle něj naopak z významu tohoto slova předpokládá, že může být buď přijat, nebo odmítnut.

Premiér Petr Fiala vzal prezidentovo stanovisko na vědomí a vzkázal, že se uvidí u Ústavního soudu, který udělá ve věci práv prezidenta při jmenování vlády jednou pro vždy pořádek.

„Beru na vědomí dnešní stanovisko prezidenta republiky. Je třeba, aby Ústavní soud jednou provždy vyřešil otázku kompetencí ohledně jmenování nových členů vlády. V pondělí po schůzce v Lánech oznámím, jaké budou naše konkrétní kroky. Jsme připraveni," sdělil Petr Fiala.

Předseda Pirátů Ivan Bartoš oznámil, že „Ústava jasně říká, že prezident jmenuje na návrh premiéra členy vlády. Tento názor zastával v minulosti i sám Miloš Zeman, když říkal, že prezident nemá pravomoci kandidáty ‚kádrovat', s čímž souhlasíme. Nominantem na post ministra zahraničí ve vznikající vládě je Jan Lipavský a za jeho nominací plně stojíme".

Lipavský je podle něj kvalitní kandidát a i když prezident tvrdí opak, tak reprezentuje program nové koalice.

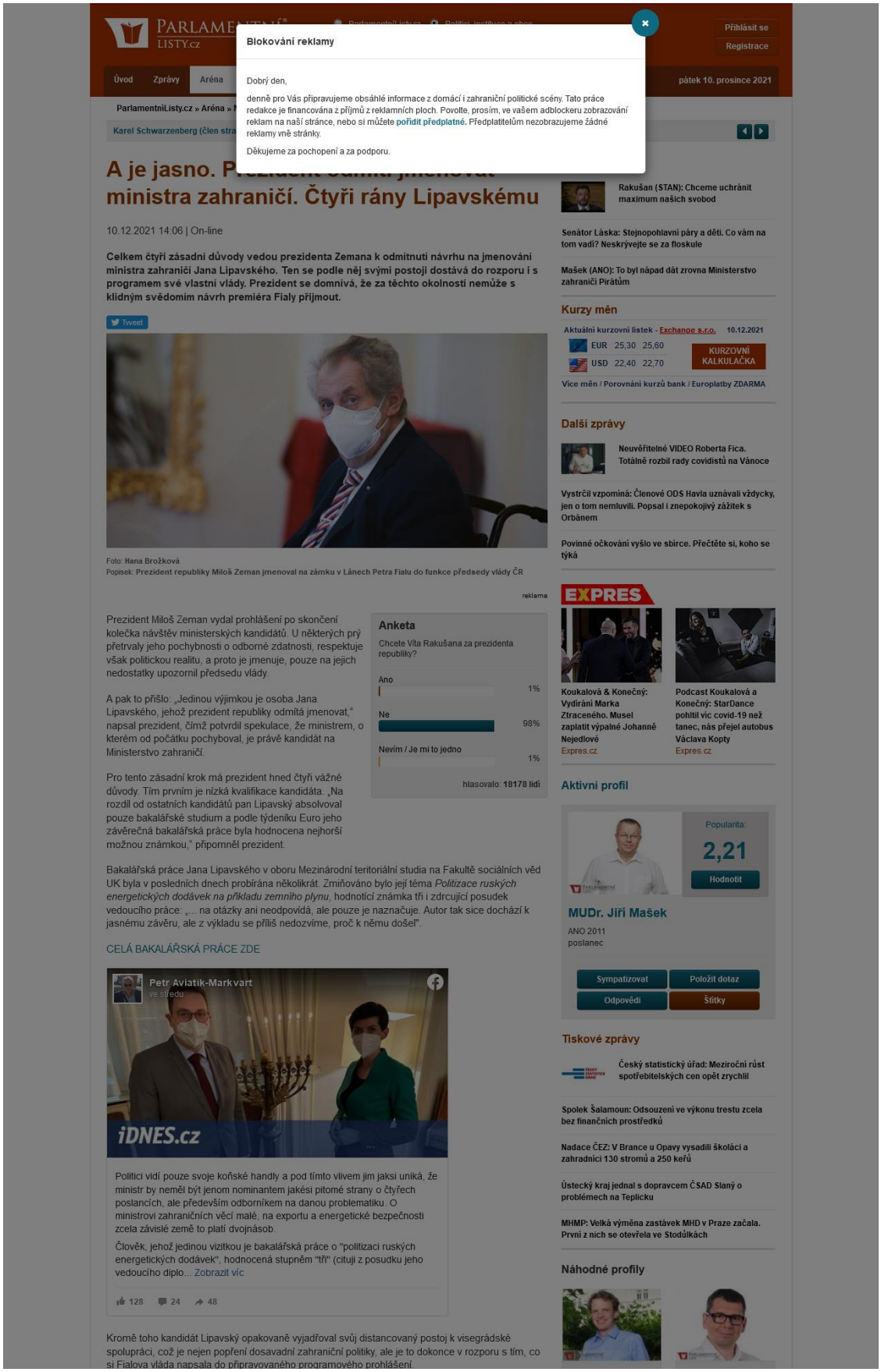
Blokování reklamy
Dobrý den,
denně pro Vás připravujeme obsáhlé informace z domácí i zahraniční politické scény. Tato práce redakce je financována z příjmů z reklamních ploch. Povolte, prosím, ve vašem adblockeru zobrazování reklam na naší stránce, nebo si můžete pořídit předplatné. Předplatitelům nezobrazujeme žádné reklamy vně stránky.
Děkujeme za pochopení a za podporu.
Přihlásit se
Registrace
Úvod
Zprávy
Aréna
pátek 10. prosince 2021
ParlamentniListy.cz » Aréna »
Karel Schwarzenberg (člen stra
A je jasno. P ministra zahraničí. Čtyři rány Lipavskému
10.12.2021 14:06 | On-line
Celkem čtyři zásadní důvody vedou prezidenta Zemana k odmítnutí návrhu na jmenování ministra zahraničí Jana Lipavského. Ten se podle něj svými postoji dostává do rozporu i s programem své vlastní vlády. Prezident se domnívá, že za těchto okolností nemůže s klidným svědomím návrh premiéra Fialy přijmout.
Tweet
Foto: Hana Brožková
Popisek: Prezident republiky Miloš Zeman jmenoval na zámku v Lánech Petra Fialu do funkce předsedy vlády ČR
reklama
Prezident Miloš Zeman vydal prohlášení po skončení kolečka návštěv ministerských kandidátů. U některých prý přetrvaly jeho pochybnosti o odborné zdatnosti, respektuje však politickou realitu, a proto je jmenuje, pouze na jejich nedostatky upozornil předsedu vlády.
A pak to přišlo: „Jedinou výjimkou je osoba Jana Lipavského, jehož prezident republiky odmítá jmenovat," napsal prezident, čímž potvrdil spekulace, že ministrem, o kterém od počátku pochyboval, je právě kandidát na Ministerstvo zahraničí.
Pro tento zásadní krok má prezident hned čtyři vážné důvody. Tím prvním je nízká kvalifikace kandidáta. „Na rozdíl od ostatních kandidátů pan Lipavský absolvoval pouze bakalářské studium a podle týdeníku Euro jeho závěrečná bakalářská práce byla hodnocena nejhorší možnou známkou," připomněl prezident.
Anketa
Chcete Víta Rakušana za prezidenta republiky?
Ano 1%
Ne 98%
Nevím / Je mi to jedno 1%
hlasovalo: 18178 lidí
Bakalářská práce Jana Lipavského v oboru Mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd UK byla v posledních dnech probírána několikrát. Zmiňováno bylo její téma *Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu*, hodnotící známka tři i zdrcující posudek vedoucího práce: „... na otázky ani neodpovídá, ale pouze je naznačuje. Autor tak sice dochází k jasnému závěru, ale z výkladu se příliš nedozvíme, proč k němu došel".
CELÁ BAKALÁŘSKÁ PRÁCE ZDE
Petr Aviatik-Markvart
ve středu
iDNES.cz
Politici vidí pouze svoje koňské handly a pod tímto vlivem jim jaksi uniká, že ministr by neměl být jenom nominantem jakési pitomé strany o čtyřech poslancích, ale především odborníkem na danou problematiku. O ministrovi zahraničních věcí malé, na exportu a energetické bezpečnosti zcela závislé země to platí dvojnásob.
Člověk, jehož jedinou vizitkou je bakalářská práce o "politizaci ruských energetických dodávek", hodnocená stupněm "tři" (cituji z posudku jeho vedoucího diplo... Zobrazit víc
128 24 48
Kromě toho kandidát Lipavský opakovaně vyjadřoval svůj distancovaný postoj k visegrádské spolupráci, což je nejen popření dosavadní zahraniční politiky, ale je to dokonce v rozporu s tím, co si Fialova vláda napsala do připravovaného programového prohlášení.
Rakušan (STAN): Chceme uchránit maximum našich svobod
Senátor Láska: Stejnopohlavní páry a děti. Co vám na tom vadí? Neskrývejte se za floskule
Mašek (ANO): To byl nápad dát zrovna Ministerstvo zahraničí Pirátům
Kurzy měn
Aktuální kurzovní lístek - Exchange s.r.o. 10.12.2021
EUR 25,30 25,60
USD 22,40 22,70
KURZOVNÍ KALKULAČKA
Více měn / Porovnání kurzů bank / Europlatby ZDARMA
Další zprávy
Neuvěřitelné VIDEO Roberta Fica. Totálně rozbil rady covidistů na Vánoce
Vystrčil vzpomíná: Členové ODS Havla uznávali vždycky, jen o tom nemluvili. Popsal i znepokojivý zážitek s Orbánem
Povinné očkování vyšlo ve sbírce. Přečtěte si, koho se týká
EXPRES
Koukalová & Konečný: Vydírání Marka Ztraceného. Musel zaplatit výpalné Johanně Nejedlové
Expres.cz
Podcast Koukalová a Konečný: StarDance pohltil víc covid-19 než tanec, nás přejel autobus Václava Kopty
Expres.cz
Aktivní profil
Popularita:
2,21
Hodnotit
MUDr. Jiří Mašek
ANO 2011
poslanec
Sympatizovat
Položit dotaz
Odpovědi
Štítky
Tiskové zprávy
Český statistický úřad: Meziroční růst spotřebitelských cen opět zrychlil
Spolek Šalamoun: Odsouzení ve výkonu trestu zcela bez finančních prostředků
Nadace ČEZ: V Brance u Opavy vysadili školáci a zahradníci 130 stromů a 250 keřů
Ústecký kraj jednal s dopravcem ČSAD Slaný o problémech na Teplicku
MHMP: Velká výměna zastávek MHD v Praze začala. První z nich se otevřela ve Stodůlkách
Náhodné profily

Zpět

Politici kritizují Zemana kvůli Lipavskému. Ústava pro něj nic neznamená, vzkazují URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: FORUM24, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 15:52, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Rubrika: Zprávy, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

Prezident Miloš Zeman dnes oznámil, že nejmenuje ministrem zahraničí Jana Lipavského (Piráti). Podle některých představitelů stran budoucí vládní koalice prezident opět ukázal, že pro něj Ústava ČR nic neznamená. „Budeme tedy muset přistoupit ke kompetenční žalobě," oznámil na twitteru předseda KDU-ČSL Marian Jurečka. Krok prezidenta kritizují také další politici.

Pro nejmenování Lipavského ministrem zahraničí má prý Zeman čtyři důvody. Vyčítá mu nízkou kvalifikaci nebo vztahy k Izraeli a visegrádské čtyřce. Ústava podle Zemana neukládá povinnost, aby musel akceptovat každý návrh, který je mu předložen.

Designovaný premiér Petr Fiala oznámil, že stanovisko prezidenta bere na vědomí. „Je třeba, aby Ústavní soud jednou provždy vyřešil otázku kompetencí ohledně jmenování nových členů vlády. V pondělí po schůzce v Lánech oznámím, jaké budou naše konkrétní kroky. Jsme připraveni," napsal na twitteru. Podle předsedy Starostů a nezávislých (STAN) Víta Rakušana si prezident ministry nevybírá. „Stojím za kandidátem na ministra zahraničních věcí Janem Lipavským, kterého znám ze zahraničního výboru jako kompetentního kandidáta. Stejně tak podporuji Petra Fialu, který připravuje další kroky," vzkázal Rakušan.

Podobně to vidí také šéf lidovců Marian Jurečka. „Nemohu souhlasit s krokem pana prezidenta, že nebude jednat s respektem k ústavě a nejmenuje vládu jako celek dle návrhu premiéra Petra Fialy," reagoval na twitteru. „Budeme tedy muset přistoupit ke kompetenční žalobě, tak jak jsme avizovali, aby v této sporné otázce bylo jednou provždy jasno," dodal.

S tím souhlasí i předsedkyně poslanecké sněmovny a šéfka TOP 09 Markéta Pekarová Adamová. Pravomoci prezidenta při jmenování ministrů by měl podle ní vymezit Ústavní soud.

https://twitter.com/market_a/status/1469275717879881728

Podle europoslance Tomáše Zdechovského (KDU-ČSL) se Zeman rozhodl bojkotovat vznik nové vlády. „Opět dokázal, že pro něj Ústava ČR nic neznamená. Svůj názor na kandidáta může jistě sdělit, ale to je tak všechno. V těžké situaci chce zdržovat. Nezbývá nic jiného než podat kompetenční žalobu," reagoval na stanovisko prezidenta.

https://twitter.com/TomasZdechovsky/status/1469274837860429829

Zemanovy důvody pro nejmenování Lipavského na post ministra zahraničí pak zpochybňoval ředitel Knihovny Václava Havla Michael Žantovský. „Prezident nechce jmenovat Jana Lipavského ministrem zahraničí kvůli údajně nízké kvalifikaci. Lipavský vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na FSV UK. Ministr vnitra (a zahraničí) Hamáček s maturitou Zemanovi kupodivu nevadil," připomněl na twitteru.

„Miloš Zeman odmítl jmenovat ministra zahraničí a pohybuje se za hranou ústavnosti. Lánští vykladači ústavy by se měli raději živit něčím, čemu rozumějí. Na místě je urychleně podat kompetenční žalobu k Ústavnímu soudu. Za prohlubování krize nese odpovědnost výhradně Miloš Zeman," reagoval také například senátor Pavel Fischer.

Politici kritizují Zemana kvůli Lipavskému. Ústava pro něj nic neznamená, vzkazují

Prezident Miloš Zeman | FOTO: ČTK

FORUM 24 / zpráva

Publikováno 10. 12. 2021

Jan Lipavský | Miloš Zeman | ministr zahraničí

Prezident Miloš Zeman dnes oznámil, že nejmenuje ministrem zahraničí Jana Lipavského (Piráti). Podle některých představitelů stran budoucí vládní koalice prezident opět ukázal, že pro něj Ústava ČR nic neznamená. „Budeme tedy muset přistoupit ke kompetenční žalobě," oznámil na twitteru předseda KDU-ČSL Marian Jurečka. Krok prezidenta kritizují také další politici.

Pro nejmenování Lipavského ministrem zahraničí má prý Zeman čtyři důvody. Vyčítá mu nízkou kvalifikaci nebo vztahy k Izraeli a visegrádské čtyřce. Ústava podle Zemana neukládá povinnost, aby musel akceptovat každý návrh, který je mu předložen.

Dále čtěte

Týdeník FORUM: Jan Šibík fotil na JIPkách, kde lidé umírají zbytečně

číst článek »

Designovaný premiér Petr Fiala oznámil, že stanovisko prezidenta bere na vědomí. „Je třeba, aby Ústavní soud jednou provždy vyřešil otázku kompetencí ohledně jmenování nových členů vlády. V pondělí po schůzce v Lánech oznámím, jaké budou naše konkrétní kroky. Jsme připraveni," napsal na twitteru. Podle předsedy Starostů a nezávislých (STAN) Víta Rakušana si prezident ministry nevybírá. „Stojím za kandidátem na ministra zahraničních věcí Janem Lipavským, kterého znám ze zahraničního výboru jako kompetentního kandidáta. Stejně tak podporuji Petra Fialu, který připravuje další kroky," vzkázal Rakušan.

Podobně to vidí také šéf lidovců Marian Jurečka. „Nemohu souhlasit s krokem pana prezidenta, že nebude jednat s respektem k ústavě a nejmenuje vládu jako celek dle návrhu premiéra Petra Fialy," reagoval na twitteru. „Budeme tedy muset přistoupit ke kompetenční žalobě, tak jak jsme avizovali, aby v této sporné otázce bylo jednou provždy jasno," dodal.

S tím souhlasí i předsedkyně poslanecké sněmovny a šéfka TOP 09 Markéta Pekarová Adamová. Pravomoci prezidenta při jmenování ministrů by měl podle ní vymezit Ústavní soud.

Nechť Ústavní soud díky kompetenční žalobě vymezí ústavní pravomoci prezidenta při jmenování ministrů. Je to potřeba. https://t.co/exKOLqoXY2

— Markéta Pekarová Adamová (@market_a) December 10, 2021

Podle europoslance Tomáše Zdechovského (KDU-ČSL) se Zeman rozhodl bojkotovat vznik nové vlády. „Opět dokázal, že pro něj Ústava ČR nic neznamená. Svůj názor na

Aktuálně nejčtenější

Názor z Ruska: Za Petra Fialy Česko zmizí z mapy světa
přečteno: 553168

Srovnání, jak se k aktuální krizi na ukrajinsko-ruské hranici vyjádřili Zeman a Pavel
přečteno: 127548

Jak Rusko obklíčuje NATO aneb Ruská válka proti Západu už začala
přečteno: 107711

Lánská fraška dehonestuje prezidentský úřad
přečteno: 92782

Free Czech Media
SDRUŽENÍ NA PODPORU NEZÁVISLÉ ŽURNALISTIKY

PROSÍME, PODPOŘTE NEZÁVISLOU ŽURNALISTIKU

Smyslem Svobodného fóra a deníku FORUM 24 je přispívat ke kontrole politické i ekonomické moci a bránit svobodné prostředí v České republice.

CHCI PŘISPĚT

Zpět

Joe Biden: Pokud Rusko Ukrajinu napadne, přijdou dosud nebývalé sankce URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: ČRo - plus.cz, Autor: Věra Luptáková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 17:15, RU / měsíc: 1 171 029, RU / den: 88 206, Rubrika: Zahraniční, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,98

Americký prezident Joe Biden vyloučil možnost, že by USA vyslaly vojáky na obranu Ukrajiny, protože země není členem NATO. V úterním rozhovoru se svým ruským protějškem Vladimirem Putinem ale státníka varoval před dosud nevídaně tvrdými ekonomickými sankcemi v případě ruské agrese vůči Ukrajině.

Doslova prezident Biden mluvil před Bílým domem o sankcích, které dosud ještě nikdy nebyly zavedeny.

Podle Kremlu Putin během online americko-ruského summitu požádal o závazné záruky nerozšiřování NATO na východ a poukázal na aktivity Severoatlantické aliance poblíž ruských hranic.

USA, NATO a Ukrajina obviňují Moskvu ze shromažďování desetitisíců vojáků u hranic s předpokládaným cílem invaze na Ukrajinu, což Putin stále odmítá.

Ptáme se

USA se tedy nechtějí přímo vojensky angažovat. Znamená to, že by tedy pouze přihlížely případnému vpádu Ruska na Ukrajinu? Rusko požaduje závazné záruky nerozšiřování NATO na Východ. Mohlo by něco takového vůbec dostat?

Podle agentury Reuters existuje dohoda s Německem, podle které by v případě invaze na Ukrajinu Berlín zavřel plynovod Nord Stream 2, který ale ještě není v provozu. Nebyla by to spíš sankce pro Evropu, která se potýká s energetickou krizí?

Jaké sankce by zasáhly Rusko nejvíce? A za jak velký problém by je považoval ruský prezident? Může hrozba dosud nevídaných sankcí být dostatečně silná na to, aby ho odradila od případného vpádu na Ukrajinu?

Celý Výrok týdne s Janem Burdou najdete v audiozáznamu. Hosty byli bývalý velvyslanec ve Washingtonu a Moskvě Petr Kolář a odborník na postsovětský prostor Jan Šír z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, Katedry ruských a východoevropských studií.

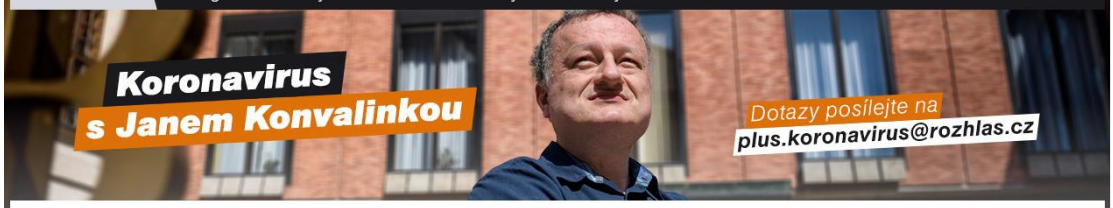

Joe Biden: Pokud Rusko Ukrajinu napadne, přijdou dosud nebývalé sankce

10. prosinec 2021 | Výrok týdne

Poslechněte si Výrok týdne s Janem Burdou

Délka audia 10:40
Foto Jonathan Ernst, Reuters

Americký prezident Joe Biden vyloučil možnost, že by USA vyslaly vojáky na obranu Ukrajiny, protože země není členem NATO. V úterním rozhovoru se svým ruským protějškem Vladimirem Putinem ale státníka varoval před dosud nevídaně tvrdými ekonomickými sankcemi v případě ruské agrese vůči Ukrajině.

> **If in fact he invades Ukraine, there will be severe consequences. Economic consequences like none he's ever seen or ever have been seen in terms of being imposed.**
> **(Pokud Ukrajinu napadne, přijdou vážné důsledky. Ekonomické důsledky, jaké ještě nikdy neviděl. Takové, jaké dosud nikdy nebyly zavedeny.)**
> Joe Biden

Doslova prezident Biden mluvil před Bílým domem o sankcích, které dosud ještě nikdy nebyly zavedeny.

Podle Kremlu Putin během online americko-ruského summitu požádal o závazné záruky nerozšiřování NATO na východ a poukázal na aktivity Severoatlantické aliance poblíž ruských hranic.

USA, NATO a Ukrajina obviňují Moskvu ze shromažďování desetitisíců vojáků u hranic s předpokládaným cílem invaze na Ukrajinu, což Putin stále odmítá.

Ptáme se

USA se tedy nechtějí přímo vojensky angažovat. Znamená to, že by

Jak nás naladíte na DABu »

VÍCE Z POŘADU

Andrej Babiš: Musíme zavést povinné očkování 60+, možná už i 50+

Miloš Zeman: Budu tak tolerantní, že své veto vztáhnu jen k jediné osobě, ale přes to nepojede vlak

Alena Schillerová: Kandidatura Havlíčka na šéfa sněmovny je přípustná a zdravá

Zpět

Bakalář Lipavský prezidentovi vadí, maturant Hamáček ale ne URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 10.12.2021, Zdroj: denik.cz, Autor: Kateřina Perknerová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 18:00, Celková návštěvnost: 20 913 932, RU / měsíc: 3 809 380, RU / den: 515 053, Rubrika: Česko, AVE: 49 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 5,72, Návštěvy za měsíc: 13 800 000

Prezident Miloš Zeman uvedl jako první důvod nejmenování Jana Lipavského (Piráti) ministrem zahraničí jeho nedostatečnou kvalifikaci.

"„Na rozdíl od ostatních kandidátů pan Lipavský absolvoval pouze bakalářské studium a podle týdeníku Euro jeho závěrečná bakalářská práce byla hodnocena nejhorší možnou známkou," zní zdůvodnění na webu Pražského hradu.
Jan Lipavský získal titul na Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Za bakalářskou práci „Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu" dostal od vedoucího i oponenta trojku.

Není ovšem známo, že by se Zeman jakkoli ohradil proti jmenování Jana Hamáčka (ČSSD) ministrem vnitra a ministrem zahraničí (vedením tohoto resortu byl na omezenou dobu pověřen dvakrát). Hamáček má středoškolské vzdělání uzavřené maturitní zkouškou, ale obor překladatelství a tlumočnictví na Filozofické fakultě UK nedokončil.

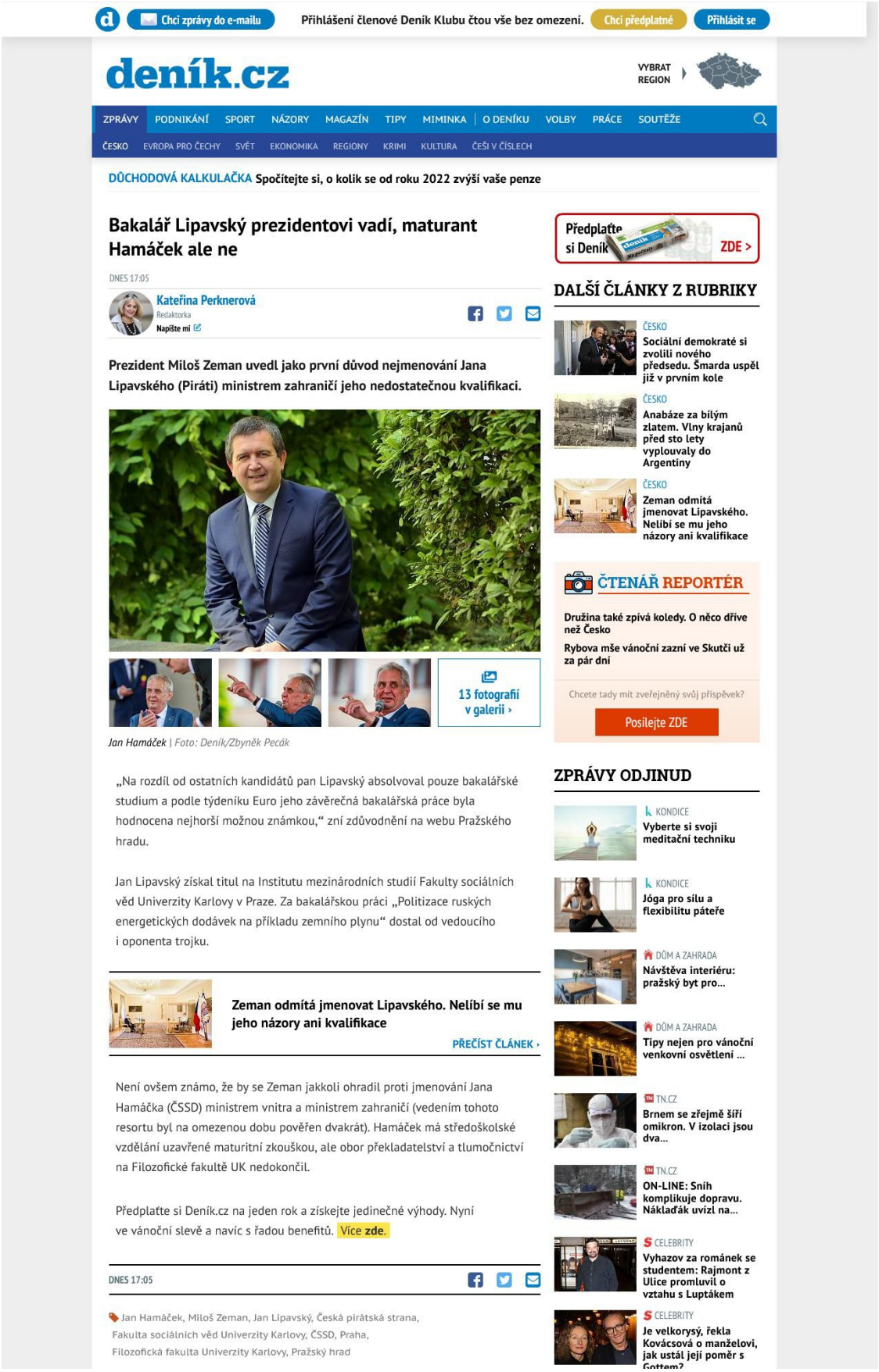

Zpět

Prezident Zeman odmítá jmenovat Jana Lipavského

TV, Datum: 10.12.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 10.12.2021 23:07, Sledovanost pořadu: 67 211, Pořad: 20:00 90' ČT24, AVE: 4 975 992,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,75

Roman FOJTA, moderátor
Dobrý večer. Prezident Miloš Zeman oznámil, že nejmenuje Jana Lipavského ministrem zahraničí. Jaké má důvody a co se bude dít dál? Téma pro dnešní Devadesátku. Vítám vás u ní. Nízká kvalifikace nebo distancovaný postoj ve vztahu k Izraeli. To jsou výtky prezidenta Miloše Zemana na adresu kandidáta na ministra zahraničních věcí Jana Lipavského. Hlava státu ho proto odmítá jmenovat. V prohlášení prezident uvedl, že Ústava neukládá povinnost akceptovat každý předložený návrh. Designovaný premiér Petr Fiala nesouhlasí. Trvá na všech kandidátech, které Miloši Zemanovi předložil. Vláda podle něj má být jmenována jako celek, jinak je odhodlaný obrátit se na Ústavní soud s kompetenční žalobou. Jediný kandidát na člena vlády, se kterým prezident se zatím nesetkal, byl Zdeněk Nekula. Prokázala se totiž u něj nákaza koronavirem. Lidovci Nekolu nominovali do čela rezortu zemědělství. Politici budou jednat až v novém roce. Následně ho Zeman jmenuje. A hned na úvod Devadesátky nabídneme pohledy ústavních právníků. Ve studiu je spolu se mnou Aleš Gerloch, ústavní právník, prorektor Univerzity Karlovy, vedoucí katedry teorie práva Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Dobrý večer vám přeju.

Aleš GERLOCH, ústavní právník, prorektor UK, vedoucí katedry teorie práva, Právnická fakulta Univerzity Karlovy
Dobrý večer.

Roman FOJTA, moderátor
A přes Skype je s námi ve spojení Ondřej Preuss také z katedry ústavního práva Právnické fakulty Univerzity Karlovy. I vám přeju dobrý večer.

Ondřej PREUSS, katedra ústavního práva, Právnická fakulta Univerzity Karlovy
Dobrý večer.

Roman FOJTA, moderátor
Tak pokud vezmeme tu obecnou výtku nebo to zdůvodnění prezidentské kanceláře, kterým odůvodňuje to nejmenování Jana Lipavského, tam, kde se odkazuje na Ústavu, já bych to s dovolením odcitoval. Cituji: "Prezident republiky konstatuje, že Ústava České republiky neukládá prezidentu republiky povinnost akceptovat každý návrh, který je mu předložen. Naopak ústavodárcův výraz návrh implikuje, že tento návrh může být jak přijat, tak odmítnut, jinak by nebyl návrhem." Konec citace. Pane Preussi, co říkáte na tuto konstrukci?

Ondřej PREUSS, katedra ústavního práva, Právnická fakulta Univerzity Karlovy
Tak já s touto argumentací nesouzním, protože je potřeba si uvědomit, že ten čl. 68, na který je odkazováno, začíná prvním odstavcem, který říká, že vláda je odpovědná Poslanecké sněmovně. A to je podle mě ten základní princip, který tady musí být dodržen, že vláda odpovídá sněmovně, tzn. pokud je vláda ve sněmovně domluvená, je domluvena ta koalice, tak prezident republiky nemůže vlastně z takovýchto důvodů, které uvedl, jednotlivé kandidáty odmítat.

Roman FOJTA, moderátor
Pana Gerlochu, jaký je váš názor?

Aleš GERLOCH, ústavní právník, prorektor UK, vedoucí katedry teorie práva, Právnická fakulta Univerzity Karlovy
Já se domnívám, že je to trochu jinak, protože předseda vlády, a natož ostatní členové vlády, nejsou voleni Poslaneckou sněmovnou. A pan Dr. Preuss správně teď uvedl, vláda je odpovědná Poslanecké sněmovně. Ale v tuto chvíli vláda neexistuje. Je vláda v demisi a tvoří se nová vláda. Prezident republiky jmenuje předsedu vlády, což už učinil, a na jeho návrh ostatní členy vlády. Není ani stanoven počet členů vlády, že by to mělo být třeba nejméně 12 nebo pevný počet, aby byla vláda jmenována jako celek. Tzn. ona je jmenována tehdy, pokud je tam předseda vlády, místopředsedové a ministři. Ten počet je proměnlivý, v zásadě se odvozuje samozřejmě od počtu ministerstev, ale víme vlastně všichni i diváci ví, že ministr může řídit více ministerstev, být pověřen řízením více ministerstev nebo nemusí řídit žádné ministerstvo, sám předseda vlády obvykle neřídí ministerstvo. Takže ten počet členů vlády, když se řekne "musí být jmenována jako celek", by implikoval v sobě jakoby, že tedy přesně stanoveno, že jich má být 15 nebo musí být 15 a musí být takto všichni jmenováni. Ale ona skutečně vznikne tím jmenováním, a jestli bude mít 17 členů nebo 18, není tady relevantní. To, že odpovídá sněmovně, znamená, že je-li jmenována, tak potom musí do 30 dnů požádat o důvěru Poslanecké sněmovny, a to je nepochybné. Ona se opírá tedy z jedné strany o vůli prezidenta republiky a druhé strany Poslanecké sněmovny. A tak tomu bylo i v minulosti a je to i v jiných státech.

Roman FOJTA, moderátor
Dobře, ale tady se řeší to, jestli má prezident právo odmítnout jmenovat ministra, kterého mu navrhne premiér. Vy říkáte, že má to právo. O co to opíráte, jaká je ta konkrétní argumentace? Protože já tady s dovolením pro diváky odcituju ten čl. 68 Ústavy, který říká: "Předsedu vlády jmenuje prezident republiky a na jeho návrh jmenuje ostatní členy vlády a pověřuje je řízením ministerstev nebo jiných úřadů." Konec citace. Nic dalšího. Od čeho vy odvozuje to právo nejmenovat?

Aleš GERLOCH, ústavní právník, prorektor UK, vedoucí katedry teorie práva, Právnická fakulta Univerzity Karlovy
Musí se vyjít z výkladu systematického. Ústavní soud už dávno upozornil na to, že výklad jednotlivých slov vede k absurdním závěrům. A tady bych poukázal na dva argumenty. První: obecně platí, že pokud někdo rozhoduje a někdo jiný navrhuje, že ten, kdo rozhoduje, má silnější pozici. Návrh by v zásadě měl akceptovat, ale také nemusí. Otázka je důvodů, v některých případech je to možné přezkoumávat různě tato rozhodnutí, zejména soudně a podobně. Tady to takto nemáme, tedy možnost přezkumu teď myslím. A druhý je konkrétně ústavní. Prezident republiky rozhoduje ve více režimech. Ten základní režim je, že rozhoduje společně s předsedou vlády, a potom jeho rozhodnutí nejsou platná, pokud je nepodepíše předseda vlády. Za tato rozhodnutí odpovídá prezident republiky, pardon, odpovídá vláda v Poslanecké sněmovně, tzn. že tady nebude odpovědný. To Ústava říká výslovně, že. Ale tady tato rozhodnutí jsou vyčleněná v jiném článku, 62. A tady rozhoduje na návrh, jak jste připomněl, a tudíž nikoliv společně s předsedou vlády, takže z toho plyne ta logika, která nakonec byla uvedena i v tom odůvodnění.

Roman FOJTA, moderátor
Pane Preussi, co vy říkáte tomuto výkladu?

Ondřej PREUSS, katedra ústavního práva, Právnická fakulta Univerzity Karlovy
No tak já se musím přiznat, že většinou s panem profesorem samozřejmě souhlasím a ty jeho argumenty jsou samozřejmě

relevantní. Nicméně já bych je vlastně zneužil proti tomu jeho závěru, protože já právě z té neodpovědnosti prezidenta republiky podle čl. 54 dovozuji, že to právě nemůže být prezident republiky, kdo vlastně ve výsledku rozhoduje o tom, kdo bude členem vlády. A taktéž chci velmi vyzdvihnout ten argument správný, že my nemůžeme číst odděleně ty jednotlivé věty nebo normy v rámci ústavních textů a že to musíme vykládat právě systematicky. A dle mého názoru právě z toho systému plyne, že je to předseda vlády, kdo rozhoduje o tom, kolik vlastně bude členů té vlády, jak na to narážel pan profesor. A je to předseda vlády, kdo odpovídá vlastně za to, že ta vláda bude skutečně funkční. A odpovídá za to nejenom té Poslanecké sněmovně, která může potom té vládě vyslovit nedůvěru a vlastně tak donutit prezidenta, aby jmenoval vládu novou, ale odpovídá za to i celé veřejnosti nebo, řekněme, občanům České republiky. A pokud by skutečně platilo to, co řekl pan profesor, že se vlastně musí shodnout politicky prezident a většina ve sněmovně, tak to už bysme se posouvali skutečně k poloprezidentskému systému, což je samozřejmě legitimní model, ale dle mého názoru český systém je parlamentní republikou.

Roman FOJTA, moderátor
Pan prof. Gerlochu, pokud zákonodárce chtěl dát prezidentovi opravdu tu možnost odmítnout jmenovat kandidáta, proč to do Ústavy napsal explicitně?

Aleš GERLOCH, ústavní právník, prorektor UK, vedoucí katedry teorie práva, Právnická fakulta Univerzity Karlovy
Já myslím, že toto je celkem běžné, že se uvádí jenom to kladné, tzn. třeba uvedu jednoduchý příklad. Vláda může navrhovat zákony, ale schvaluje je parlament, takže bychom mohli argumentovat, že když se řekne parlament přijímá zákony, že tedy nemůžete ten návrh odmítnout a že každý návrh, který je předložen, musí být schválen. A takové případy bychom uvedli i z jiných oblastí, než je ústavní právo. Je třeba také říci, že Ústava by naopak musela výslovně říci, že je tento návrh závazný. Takto máme, zase třeba soudci jsou vázáni při rozhodování zákony a mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu. Ústavní soud je vázán ústavním pořádkem a zákonem o Ústavním soudu. Takže tady naopak by muselo být výslovně uvedeno, že je vázán tím návrhem. A je pak otázka ovšem, jaká by byla role prezidenta republiky. Pak asi je lepší ten systém, který teď jsme viděli ve Spolkové republice Německo, že je kancléř zvolen Spolkovým sněmem a jenom formálně potvrzen. Zase bych poukázal, často se argumentuje třeba Velkou Británií, že panovník nemůže tady vlastně nic činit. Dobře, ale to je monarcha, kdežto prezident republiky české je zvolen občany a v podstatě má stejnou legitimitu jako parlament a do jisté míry možná i silnější než vláda. To je samozřejmě na diskuzi, ale každopádně to není monarcha, který by v tom parlamentním systému, parlamentní formě vlády, byl jenom formální figurou.

Roman FOJTA, moderátor
Pokud tedy odhlédneme od toho obecného principu, jestli prezident může, nebo nemůže odmítnout jmenování kandidáta, jak moc záleží na té konkrétní argumentaci, jak jsme jí byli svědkem dnes, kdy dochází ke zpochybňování vzdělání Jana Lipavského, kdy dochází k poukazování na rozdílné politické názory od prezidentových politických názorů? Pane doktore Preussi.

Ondřej PREUSS, katedra ústavního práva, Právnická fakulta Univerzity Karlovy
Tak já netvrdím, že nemůže za žádných okolností prezident republiky odmítnout toho kandidáta, tím pádem na té argumentaci samozřejmě záleží, ale dle mého názoru skutečně z těch důvodů, které jsem už uvedl, tzn. v podstatě z toho důvodu, že jsme parlamentní republikou a vláda odpovídá sněmovně, nemůže prezident odmítnout kandidáta, se kterým nesouhlasí politicky, tzn. například z těch důvodů, že třeba by zastával politiku, která neodpovídá třeba jeho volebnímu programu. Ostatně si tím ani nepomůže, protože to je politika vlastně celé vlády, nikoliv toho jednoho ministra. To si musíme taky uvědomit, že vláda je kolektivní orgán. Ale mohl by prezident namítnout nějaké zákonné důvody, proč nejmenovat konkrétního člena, jako například v situaci, kdy by se zjistilo, že je to agent cizí státní moci nebo kdyby byl odsouzen za nějaký trestný čin, například trestem i zákazu činnosti ve veřejné správě. Nebo se uvádí bizarní příklady typu, že by se zjistilo, že ten daný kandidát na ministra je například negramotný, tak tam samozřejmě asi by bylo možné skutečně z pozice toho prezidenta ty výtky opravdu mít zásadní. Ale...

Roman FOJTA, moderátor
Promiňte, že vám do toho vstupuju, ale to, jak prezident konkrétně odůvodnil jmenování Jana Lipavského, ty důvody, které jsem tady zmínil, to je podle vás v souladu s Ústavou, nebo nikoliv?

Ondřej PREUSS, katedra ústavního práva, Právnická fakulta Univerzity Karlovy
No jak jsem řekl, to já se nedomnívám. Navíc já musím říct, že shodou okolností jsem také studoval Institut mezinárodních studií, a vím tedy, že absolvovat tento institut je poměrně dobrá příprava pro tu roli, kterou ministr zahraničních věcí má před sebou. Takže myslím si, že tato argumentace není vlastně validní.

Roman FOJTA, moderátor
Pane profesore Gerlochu, teď tedy máme ve hře podání kompetenční žaloby. Pokud k tomu dojde, opravdu designovaný premiér Petr Fiala tu žalobu podá, co bude Ústavní soud posuzovat všechno, na jakých miskách vah se bude pohybovat, co bude zvažovat na jedné, na druhé straně atd.?

Aleš GERLOCH, ústavní právník, prorektor UK, vedoucí katedry teorie práva, Právnická fakulta Univerzity Karlovy
Určitě nemůže posuzovat ty konkrétní důvody, protože tady není orgánem, který by přezkoumával rozhodnutí prezidenta republiky. Připomněl bych, že dneska vystoupil pan Dr. Cyril Svoboda, který je spoluautor prvního komentáře k Ústavě. Upozornil na to, že Ústava záměrně nestanoví důvody, ze kterých může dojít k odmítnutí. To nakonec pan doktor Preuss teď potvrdil tím příkladným výčtem. Jistě, pokud jsou to důvody ústavní a zákonné, tak je to nepochybné, ale mohou to být právě i důvody, které se nebudou sdělovat, takže tady i Ústavní soud bude řešit, pokud to připustí, což já se domnívám, že by neměl, že by měl odmítnout, že nejde o kompetenční žalobu, tak bude řešit, kdo je příslušný vydat rozhodnutí ve věci. To je podstatou, je to § 120, pokud se nepletu, zákona o Ústavním soudu a následující, a rozhodne, kdo je příslušný vydat příslušné rozhodnutí, je to spor, ten kompetenční, obecně buď pozitivní, dva státní orgány tvrdí, že mají pravomoc rozhodovat, anebo negativní, žádný z nich nechce rozhodnout. Tato situace zde není. Tady je nepochybné, že rozhoduje prezident republiky, a to pouze na návrh předsedy vlády, že nemůže rozhodovat samostatně bez návrhu. A z toho důvodu tady jsou 2 takové podle mě překážky, nebo které musíte navrhovatel zvážit. První, pokud není vláda ustavena, pokud by se to podávalo teď třeba příští týden. Takový návrh tak předseda vlády není státním orgánem, takže jedním z důvodů odmítnutí by bylo, že to podá a nepříslušným subjekt, který není tedy k tomu legitimován aktivně a po tom, i pokud by to bylo vyvoláno vládou, tzn. čekalo se až tedy bude

jmenována, ale respektovalo se tedy to, že ten názor prezidenta republiky 1 kandidát není jmenován tak i potom tady je otázka, jestli to bude připuštěno k meritornímu projednání, protože tomu může Ústavní soud říci, že není příslušný k tomu, aby interpretoval ústavu a že toto není kompetenční spor.

Roman FOJTA, moderátor
Pane Preussi, váš názor, může opravdu Ústavní soud v tomto případě říct, že není kompetentní k tomu, aby řešil ústavu?

Ondřej PREUSS, katedra ústavního práva Právnická fakulta UK
Tak samozřejmě, že může, Ústavní soud skutečně může postupovat tak, jak uvádí pan profesor, tady jsme na poměrně neprobádané půdě, byť tedy je vzpomínám často kompetenční spor shodou okolností právě Miloše Zemana z pozice předsedy vlády právě s prezidentem republiky o jmenováni guvernéra České národní banky, nicméně já osobně, kdybych měl trošku se zachovat jako prognostik, což v této situaci taky asi je případné, když jde o Miloše Zemana, tak se domnívám, že Ústavní soud spíše projedná věcně tu záležitost, pokud tedy bude skutečně podána, a to i v případě, že ji podá tedy Petr Fiala v té pozici předsedy vlády, který ještě vlastně nemá vládu, a tam samozřejmě je pravda, že jeho pozice je slabší, protože dokud nebude jmenována vláda, tak on sice je předsedou vlády, ale vládne vláda Andreje Babiše, tzn. předsedy vlády, který disponuje tou vládou, protože jak už jsem taky zdůrazňoval, vláda je kolektivní orgán a předseda vlády je „jenom pouhým členem vlády“, byť, řekněme, členem s určitým výlučným postavením. A se samostatnými ústavními pravomocemi, to je potřeba taky taky zdůraznit, takže já se domnívám, že Ústavní soud může tu žalobu projednat, a dokonce se domnívám tedy, že ji projedná, a že by mohl dokonce rozhodnout i meritorně, tzn. že skutečně tady asi je jasné to, co říkal také pan profesor, to je zřejmé, že je vlastně jasné, který orgán by měl konat, a na návrh tedy taky nějakého jiného orgánu, ale mimochodem už z toho plyne, že předseda vlády je vlastně v tomto duchu určitým orgánem, ale Ústavní soud může v odůvodnění toho svého rozhodnutí jasně stanovit ten kontext, ty parametry a já se domnívá, že skutečně může relativně explicitně tuto záležitost vyřešit, nicméně je potřeba říct, že lepším řešením než se obracet na Ústavní soud by bylo samozřejmě se dohodnout a nejlepší by bylo, kdyby skutečně prezident republiky jednal a tu vládu dle návrhu jmenovat, protože ještě tady nepadl ten argument, že my jsme vlastně přece pořád v určité krizi, a to jak zdravotní, tak rozpočtové a další, a toto oddalování vlastně neslouží zájmu z České republiky, protože sice vládne vláda v demisi, ale ta je určitým způsobem svázaná už jenom tím, že právě nedisponuje tou většinou ve sněmovně, ani ani v Senátu tedy, takže vlastně z určitého pohledu jsme v určitém bezvládí a my potřebujeme prostě novou vládu, ať už bude jakákoliv, aby vláda měla tu odpovědnost, protože takto protahovat tu situaci podle mě není vhodné. A je to, řekněme, zpronevěření se role prezidenta republiky, který by měl právě naopak přispívat k tomu, aby ta volební jednání byla rychlá a nová vláda vznikla právě s tou důvěrou Poslanecké sněmovny.

Roman FOJTA, moderátor
Rozumím. Pánové, já vám pro tuhle chvíli děkuju. My budem v rozhovoru pokračovat za chvíli, teď připomeňme tři výroky prezidenta Miloše Zemana v různých obdobích jeho politické kariéry. Rok 1998, Miloš Zeman sestavoval jednobarevnou vládu ČSSD. Tehdejší prezident Václav Havel váhal nad některými kandidáty navrhovanými Zemanem. V televizním rozhovoru se k tomu Miloš Zeman vyjádřil slovy, že pokud jde o personální veto, bylo by podle něj v rozporu se čl. 68 Ústavy. V tomto duchu se pak Miloš Zeman vyjadřoval k prezidentským pravomocem i po svém dočasném odchodu z politiky v roce 2002. O rok později deník Právo otiskl rozhovor, ve kterém Miloš Zeman prohlásil, že cituji: Prezident by se měl zčásti vzdát svých až monarchistických kompetencí právě ve prospěch sjednocujícího politického dialogu, konec citace. Poslední výrok je z doby prezidentského mandátu Miloše Zemana, z doby, kdy protahoval odvolání Andreje Babiše z čela rezortu financí na návrh tehdejšího premiéra Bohuslava Sobotky. Ze sociální demokracie se tenkrát ozývaly hlasy volající po kompetenční žalobě na prezidenta. Na to prezident v televizním rozhovoru prohlásil následující, opět cituji: ať se vyjádří Ústavní soud, zda platí ona dikce ústavy, která říká, že prezident jedná na návrh, v tomto případě premiéra, ale slovo návrh má v češtině naprosto jasný obsah, to znamená, návrhu se nemusí nutně vyhovět, konec citace. No, a my teď přidáme další pohled na věc. Ve spojení s námi je Hana Kordová Marvanová, někdejší zpravodajka pro Ústavu České republiky a poslankyně České národní rady, dobrý večer vám přeju. Dobrý večer.

Roman FOJTA, moderátor
Vy jste tedy byla přímo u toho, když se ústava tvořila, s jakým záměrem jste jí tvořili ten čl. 68, měl zákonodárce opravdu ten cíl dát prezidentovi právo odmítnout jmenovat?

Hana Kordová MARVANOVÁ, tehdejší zpravodajka pro Ústavu ČR, tehdejší poslankyně České národní rady /STAN/
V žádném případě, naopak potvrzují ty názory ústavních odborníků, kteří říkají, že z formulace ústavy je jasné, že prezident, když jmenuje, tak to znamená, že ji jmenovat na návrh premiéra musí, to je i jazykovým výkladem, pokud je v ústavě uvedena tato formulace, že jmenuje, tedy ne, že může jmenovat, tak to znamená, že musí. Jde o to, jaká byla koncepce prezidenta a jeho vztah k vládě a parlamentu, když jsme ústavu projednávali a schvalovali. Ta koncepce prezidenta byla, že prezident je víceméně hodně ceremoniální funkce, tzn. že jsme parlamentní republikou, kde klíčový je parlament, z parlamentu vychází vláda na základě výsledků voleb. Vláda se odpovídá Poslanecké sněmovně, tady je tedy bezprostřední vztah k voličům. Prezident je procedurální figura ve vztahu k vládě, tzn. že jmenuje premiéra, na jeho návrh jmenuje, tedy musí jmenovat, ministry a potom ta vláda vládne a odpovídá se parlamentu, takže taková konstrukce té ústavy, takto to bylo zamýšleno, a pokud ti, co ústavu vykládají, tak by ji měli vykládá jak jazykovým výkladem, tak právě úmyslem zákonodárce. A myslím, že by to potvrdili všichni odborníci i z ústavní komise, která ústavu připravovala.

Roman FOJTA, moderátor
Nicméně od té doby, co vy jste tu ústavu připravovaly, se změnila ta zásadní věc, že prezident je volen přímo, je přímo volen voliči. Změnilo tohle nějak ty misky mocenských vah?

Hana Kordová MARVANOVÁ, tehdejší zpravodajka pro Ústavu ČR, tehdejší poslankyně České národní rady /STAN/
Myslím, že bohužel změnilo. Ještě jednu věc chci připomenout k té ústavě tak, jak byla formulována, a to jsem já tedy nebyla ráda, že prezident je neodpovědný z ústavy, že je něco jako král, který nemusí nést odpovědnost vůbec za nic, nemůže být za nic postižen, ale zároveň jsou pravomoci velmi silně omezeny, a ve většině pravomocí tak může rozhodovat, ale s kontrasignací premiéra, takže ten prezident je velmi svázán, je to vlastně slabý prezident, ale ve chvíli, kdy parlament schválil přímou volbu prezidenta, tak nepochybně posílil postavení prezidenta v ústavním systému, bohužel ale vůbec na to nebyla navázána žádná změna či alespoň úvaha, jak by se měly změnit kompetence, jak by se to mělo lépe vyvážit. Dokonce se i ztížila odvolatelnost prezidenta, v předchozím znění ústavy od začátku byl prezident odvolatelný na základě žaloby Senátu k Ústavnímu soudu a po

zavedení přímé volby prezidenta se ztížila odvolatelnost, tedy možnost pohnat prezidenta k odpovědnosti, že tento návrh musí nebo mohou učinit jenom obě komory parlamentu, k Ústavnímu soudu. Já se domnívám, že Miloš Zeman teď využívá toho, že má silný mandát od voličů, a vlastně svévolně rozšiřuje ty své kompetence, které podle ústavy nemá. Myslím si, že to není korektní, že korektní by bylo vést debatu, jaké pravomoci by měl přímo volený prezident, ale dokud se ty pravomoci nezmění, tak by měl prezident pravomoci respektovat, protože jinak může způsobit ústavní krizi.

Roman FOJTA, moderátor
Promiňte, a je to opravdu tak nekorektní za situace, kdy prostě už v minulosti jsme byli svědky toho, že prezident, řekněme, prosadil nejmenování některých kandidátů, že zasahoval opravdu aktivně do toho složení vlády, že v podstatě to, co dělá současný prezident, je, že vytváří jakési nové zvyklosti, které opravdu můžou takto vytvořit nové zvyklosti, řekněme, právo, které opravdu bude znamenat rozšíření pravomocí, to je špatně, to je nad rámec ústavy?

Hana Kordová MARVANOVÁ, tehdejší zpravodajka pro Ústavu ČR, tehdejší poslankyně České národní rady /STAN/
To se domnívám, že špatně, že to je nad rámec ústavy, protože to bychom potom měli 2 místa, kde se vládne. Na jedné straně Hrad. Na druhé straně vláda, ale prezident, podotýkám, že pokud by si pojal tyto pravomoci, si je vlastně rozšířil nad rámec ústavy, ale přitom by zůstal naprosto neodpovědný a téměř neodvolatelný, tak by to vedlo k prohlubování ústavní krizí, to prostě takto zůstat nemůže, může se klidně vyskytovat, že ten náš ústavní systém by mohl vypadat jinak, jsou jiné ústavní systémy, jsou i prezidentské systémy nebo kolo prezidentské, ale v tomto našem systému parlamentní republiky, tak není možné, aby prezident měl pravomoci, za které nenese odpovědnost, a vlastně vytvoří druhé mocenské centrum vedle premiéra. To by totiž zásadně oslabilo i mandát té vlády, takže já si myslím, že za této situace je nesmírně důležité, aby se ten spor dostal k Ústavnímu soudu, aby Ústavní soud se tím zabýval, řekl jasný názor, a ne, že se to ponechá jenom tak. Jinak to, že třeba v minulosti byla diskuze, prezident vyjadřoval názor, ještě i Václav Havel vyjadřoval názor na ministry nebo prezident může vyjadřovat názory na zákony, které projednává parlament, tak to si myslím, že je v pořádku, ale nemůže přistoupit k tomu, že na návrh premiéra nejmenuje ministra, i když mu to ústava toto právo nedává.

Roman FOJTA, moderátor
Máme tady dotaz diváka. Martin píše: I když se o ústavu opírají všichni právníci, přesto jejich názory nejsou jednotné. Čím to je? Neměla by ústava být napsána jednoznačně, aby se nemohly vést debaty o tom, jak byl její text vlastně myšlen?

Hana Kordová MARVANOVÁ, tehdejší zpravodajka pro Ústavu ČR, tehdejší poslankyně České národní rady /STAN/
Domnívám se, že ústava v tomto směru je napsána jednoznačně, ale debaty o ústavě a o krocích premiéra, prezidenta nejsou jenom ústavními debatami, jsou výsostně politickými debatami a já se domnívám, že ty různé názory nebo odlišné názory některých odborníků jsou dány i odlišnými jejich politickými preferencemi, to prostě od toho není úplně oddělitelné, ale aby se o tom nevedl spor, tak právě proto by bylo správné, aby toto ustanovení vyložil Ústavní soud, protože to je ta instituce, kterou v ústavě máme, aby se takovýmto kompetenčním sporem zabývala. A potom bychom měli ctít názor Ústavního soudu.

Roman FOJTA, moderátor
Říká Hana Kordová Marvanová, někdejší zpravodajka pro Ústavu České republiky, moc děkuju za rozhovor, hezký večer přeju.

Hana Kordová MARVANOVÁ, tehdejší zpravodajka pro Ústavu ČR, tehdejší poslankyně České národní rady /STAN/
Děkuju, taky hezký večer.

Roman FOJTA, moderátor
Pane Gerlochu, tak my jsme tady teď slyšeli v tom předcházejícím rozhovoru, že Ústavní soud by při svém rozhodování měl brát i, řekněme, v potaz nějaký názor ústavodárce, toho, kdo tu ústavu vytvářel, slyšeli jsme tady výklad Hany Kordové Marvanové, čili souzníte s tím, opravdu by toto měl Ústavní soud brát v patrnost?

Aleš GERLOCH, ústavní právník, profesor UK, vedoucí katedry teorie práva, Právnická fakulta Univerzity Karlovy
Ústavní soud nemá pravomoc vykládat ústavu, je-li věc sporná, takže to je základní. On také se nemůže vymknout z ústavních kautel a nevím, proč tedy bychom měli respektovat jakoukoliv činnost a rozhodování Ústavního soudu, byť by se opíralo o ústavu a zákon o Ústavním soudu. A měli tvrdit, že naopak prezident republiky, anebo jiné ústavní orgány takto postupovat nemohou, takže to je jedna věc. Druhá myslím, že tady zaznělo z jedné strany, co ústava jako stanoví, co by tam mohlo být, že jo, čili se směšovala ta rovina platné ústavní úpravy, včetně té velké novely potom zavedení přímé volby s tím, že by měla být nějak upravena. To samozřejmě je možné, a dokonce bych řekl, že byly vedeny diskuze nebo kontinuálně i probíhají, a to je možné takto pokračovat, ale ještě bych uvedl jeden důležitý argument, že zatímco ústava výslovně neříká, že jsme parlamentní republikou, to je prostě určitý model, který byl modifikován například silnou pozici Ústavního soudu. V klasické parlamentní formě vlády Ústavní soud buď vůbec neexistuje, nebo má velmi slabé postavení. Zavedením právě některých pravomocí prezidenta republiky bez kontrasignace, posílením pozice předsedy vlády, prvky kancléřského systému, čili došlo k určité modifikaci a z rozhodnutí ústavodárce, nikoliv tedy z rozhodnutí nějakých právníků, kteří sami mají nějaký názor. Ten vychází vlastně z toho záměru právě, jak říkáte, který ústavodárce chtěl, a to, že není odpovědný prezident republiky, je pravda jenom omezená. On skutečně není odpovědný za rozhodnutí, která učinil podle čl. 63 společně s předsedou vlády, ústava výslovně říká: za ty odpovídá vláda Poslanecké sněmovně. To je součást té odpovědnosti vlády, to je naprostá většina rozhodnutí. O tom není spor, tam by mohl argumentovat jedině zjevnou neústavnosti a nezákonností, že se něco chce po něm, aby tedy činil v rozporu s ústavou a zákony, ale tady má větší volnost, a to vlastně bylo zavedeno, ten dvojí režim hned při přijetí ústavy, který je netypický pro parlamentní formu vlády, ale zároveň při zavedení přímé volby byla zesílena odpovědnost, to tady nezaznělo, prezident republiky přece odpovídá nejenom za velezradu, ústavní delikt, ale i za hrubé porušení ústavy nebo jiné součásti Ústavního pořádku. Čili není pravda, že je neodpovědný, neodpovědný je jenom ve smyslu, jak jsem připomněl, a pokud tedy by se Senát se sněmovnou domnívaly, že nejmenování jednoho ministra, což považuju za absurdní, je hrubým porušením ústavy, tak samozřejmě může tuto žalobu podle čl. 65 ústavy Ústavnímu soudu podat.

Roman FOJTA, moderátor
Pane doktore Preussi, zaznělo tady od paní dr. Kordové Marvanové, že není korektní, že prezident, řekněme, takto extenzivně si vykládá ústavu, že se snaží mluvit do jmenování vlády, jak to vnímáte vy? Není to přece jenom, řekněme, vytváření nějaké nové ústavní zvyklosti, není to legitimní v reálném politickém životě?

Ondřej PREUSS, katedra ústavního práva Právnická fakulta UK
Tak ono je potřeba říci, že takto postupovali v zásadě všichni prezidenti, které jsme měli, a to dokonce můžeme vysledovat samozřejmě i ty kořeny v tzv. první republice, ale i v tom období toho tzv. socialismu, že prezident republiky skutečně u nás si udržel trochu silnější pozici minimálně symbolickou v komparativním pohledu s těmi ostatními státy našeho regionu nebo i širší perspektivy, tak s tím se dá souhlasit, nebo naopak vlastně nesouhlasit s tím, že je slabší ten český prezident, to je pravda, nicméně i přesto, že tedy je možné považovat ho za silnějšího, tak já se domnívám, že tady v té konkrétní otázce skutečně je silnější ten předseda vlády. My jsme ještě nezmiňovali ustanovení ústavy, které stanoví, že vláda je vrcholným orgánem výkonné moci, a z toho se také dovozuje, že vláda právě musí mít možnost tu výkonnou moc řídit v tom státě. A to je zase ta systematická argumentace, a pokud jde o ten argument, že tedy co se týká pravomocí uvedených v čl. 63 Ústavy, kde tedy je nutná kontrasignace toho rozhodnutí prezidenta republiky předsedou vlády nebo jím pověřeným členem vlády a tím se přenáší ta odpovědnost, jak o tom hovořil pan profesor na vládu jako na celek, tak podle mého názoru ale ty pravomoci podle čl. 62 až na drobné výjimky jsou vlastně také omezené, ale ne právě kontrasignací zcela záměrně, nikoliv ale z toho důvodu, že bysme je nechtěli nijak omezovat, ale proto, že je chceme omezovat jiným způsobem, jiným orgánem, než je vláda, protože ta vláda by tam například byla ve střetu zájmu, to je typický příklad, že prezident republiky jmenuje soudce Ústavního soudu, ale musí s tím souhlasit většina senátorů. A u toho jmenování předsedy vlády, a potom tedy ministrů na jeho návrh, tak tam je právě ta limitace tou většinou v Poslanecké sněmovně. Prezident republiky prostě nemůže jmenovat kohokoliv předsedou vlády, on by měl jmenovat toho, kdo má šanci získat důvěru v Poslanecké sněmovně, a z tohoto principu vlastně můžeme dovodit, že i ty ministry nemůže takto libovolně vlastně nebo z nějakých politických důvodů vlastně odmítat.

Roman FOJTA, moderátor
Tak uvidíme, jak se celý spor bude vyvíjet dál, to byl Ondřej Preuss, ústavní právník. Děkuju vám, že jste byl hostem Devadesátky?

Ondřej PREUSS, katedra ústavního práva Právnická fakulta UK
Přeji hezký večer.

Roman FOJTA, moderátor
A naším hostem také ústavní právník Aleš Gerloch, i vám děkuju a přeju hezký večer.

Aleš GERLOCH, ústavní právník, profesor UK, vedoucí katedry teorie práva, Právnická fakulta Univerzity Karlovy
Na shledanou, příjemný večer.

Roman FOJTA, moderátor
Předseda Pirátů Ivan Bartoš odmítl možnost, že by dočasně vedl ministerstvo zahraničí za nominovaného kandidáta Jana Lipavského za svým kandidátem strana stojí.

Ivan BARTOŠ, předseda strany /Piráti/
Ústava jasně říká, že pan prezident jmenuje na návrh premiéra členy vlády a Petr Fiala představil panu pro takto svoji vládu, která vznikla na půdorysu těch pěti koaličních stran, a ti kandidáti jsou kvalitní, pan /nesrozumitelné/ si za těmi kandidáty stojí a stejně tak já stojím za Janem Lipavským a za kandidáty Pirátské strany. Já s tím nesouhlasím, co tam i zaznívá, Honza Lipavský mám vystudováno mezinárodní vztahy, věnuje se té problematice dlouhodobě ve sněmovně, je respektovaný mezi diplomatickou komunitou v České republice, dosti výrazně a možná to je to, co Hradu v tuto chvíli reálně vadí. Bojoval proti vlivu autoritářských režimů na území České republiky, ať už to třeba byla ta finální vyřazení z tendru Dukovan Ruska a Číny. Připravuje Magnitského zákon, který by v České republice umožnil blokovat aktiva třeba nějakých zahraniční diktátorů. Skutečně nemyslím si, že by kompetencí, vzdělání či názorové ukotvení Jana Lipavského, který je kandidát Pirátů, ale je i kandidát celé koalice, která sestavuje budoucí vládu, že by v tomto jakýkoliv problém, já jsem neviděl ty důvody. A ty důvody jsou prostě smyšlené a není to pravda. Jan Lipavský má čitelnou zahraniční politiku, která je v souladu s tím programem, z kterýho bude vznikat programové prohlášení budoucí vlády Petra Fialy. V těch tématech vystupuje jasně, ostatně je vnímán i zahraničními partnery jako člověk, který má přehled o světové politice i diplomacii. A já nemám rád jsem, když se někomu účelově z nějakých zástupných důvodů nasazuje nějaká psí hlava, bohužel se to v případě Jana Lipavského stalo. Já si myslím, že zcela neprávem. A ten jsem rád, že Petr Fiala i třeba na Twiteru, když reagoval, řekl, že stojí za těmi členy té budoucí vlády Petra Fialy. Já si myslím, že pan prezident Zeman by měl dostát svých ústavních povinností a skutečně akceptovat ten návrh, který vzešel od koalice.

Roman FOJTA, moderátor
A nabídneme další politickou reakci. Ve studiu je spolu se mnou David Smoljak, senátor za Starosty a nezávislé a také místopředseda výboru pro záležitosti Evropské unie, dobrý večer vám přeju.

David SMOLJAK, místopředseda výboru pro záležitosti EU, Senát /STAN/
Dobrý večer.

Roman FOJTA, moderátor
Co vy říkáte na to oznámení Hradu o nejmenování Jana Lipavského a také na ty důvody, které Hrad zveřejnil?

David SMOLJAK, místopředseda výboru pro záležitosti EU, Senát /STAN/
Já jsem si ty důvody před chvílí četl a musím říct, že mně přijdou skoro až neuvěřitelné. Já tedy oceňuji, že se pan prezident zajímá o to, jestli jednotliví kandidáti vystupují v souladu s programovým prohlášením vlády, ale což samozřejmě není vůbec jako věcí prezidenta, to je věcí premiéra skutečně, ten si vybírá své kandidáty tak, aby reprezentovali tu vládu a odpovídali tomu programovému prohlášení, ale starost o to, jaké měl pan Lipavský známky, to už mi připadá skoro až komické. To si myslím, že je nedůstojné pana prezidenta.

Roman FOJTA, moderátor
Když sledujeme celý ten proces zrodu nové vlády. My jsme tady v minulých dnech sledovali, kterak členové pětikoalice odmítali prozradit, ke kterému kandidátovi má prezident výhrady, pak se stalo to, že unikly informace do rádia Frekvence 1, že jde právě Jana Lipavského. Vy jste k tomu na Twitteru napsal: Chápu, že Zeman potřebuje kolem Lipavského rozpoutat to, co největší

bouři a že s Frekvencí 1 má dobré vztahy, ale nechápu, proč mu to všichni tak baští, konec citace. Proč podle vás prezident potřebuje rozpoutat onu bouři?

David SMOLJAK, místopředseda výboru pro záležitosti EU, Senát /STAN/
Já jsem v tu chvíli reagoval na to, jak všichni páčili z pana Lipavského, co mu vlastně pan prezident řekl a nespokojili se jenom s nějakým formálním obecným vyjádřením.

Roman FOJTA, moderátor
Dobře, ale vy jste řekl, že to potřebuje prezident, rozpoutat nějakou bouři.

David SMOLJAK, místopředseda výboru pro záležitosti EU, Senát /STAN/
Já jsem vnímal, že ten vzkaz do Frekvence 1, která je známá velmi dobrými vztahy s kanceláří prezidentskou, tak že vlastně ta věc okolo toho, že pan prezident nechce jmenovat, byla schválně takhle uvolněná ven, aby se rozpoutala okolo té jeho kandidatury co největší bouře, a to se skutečně také stalo, ale to je taková pěna dní, to vlastně není vůbec teďka už podstatné. Teď už to pan prezident řekl naprosto otevřeně, že pana Lipavského nechce jmenovat, a je na vládě, aby na to adekvátně zareagovala, na příští vládě samozřejmě, aby na to adekvátně reagovala.

Roman FOJTA, moderátor
My tady máme dotaz divačky. Veronika se ptá, proč si koalice tolik stojí za tímto kandidátem, jde o nějaký vyšší princip, například dokázání neústupnosti a podobně?

David SMOLJAK, místopředseda výboru pro záležitosti EU, Senát /STAN/
Ano, já myslím, že to pojmenovala správně. Jde o vyšší princip a jde o princip ústavnosti. A ústava jednoznačně říká, že vláda je věcí premiéra, je zodpovědná sněmovně a že pan prezident skutečně nemůže kádrovat jednotlivé kandidáty. To je to, oč tu běží, proto musí být koalice neústupná.

Roman FOJTA, moderátor
To je pohled koalice, co tím podle vás, celou tou situací, sleduje prezident republiky, jde mu opravdu o Jana Lipavského, nebo tam jsou jiné zájmy?

David SMOLJAK, místopředseda výboru pro záležitosti EU, Senát /STAN/
Tak pan prezident už dopředu avizoval, že bude jmenovat Andreje Babiše jako premiéra, ať už volby dopadnou jakkoliv. V situaci, kdy volby dopadly vlastně tak jednoznačně, že je tady ta 108, tak se nechce patrně s tím smířit, a jak se říká, nechce dát kůži zadarmo a snaží se ten proces co nejvíce natahovat, problematizovat, jak už to pan prezident ostatně má ve zvyku.

Roman FOJTA, moderátor
Designovaný premiér Petr Fiala avizoval, že v takovém případě podá kompetenční žalobu. Z toho, co jste říkal, soudím, že s tím souzníte, že je to podle vás dobré řešení?

David SMOLJAK, místopředseda výboru pro záležitosti EU, Senát /STAN/
No nepochybně, to skutečně, pokud pan prezident odmítne tu ústavu respektovat, tak obrátit se s kompetenční žalobu na Ústavní soud je jediná možná reakce.

Roman FOJTA, moderátor
Nicméně Petr Fiala také avizoval, že v pondělí oznámí, jak bude postupovat dál, čili z toho prohlášení přece jenom čekáte, že opravdu dojde k podání té kompetenční žaloby, že je to jediné řešení, nebo vidíte ještě nějaký prostor pro jednání, že by se obě strany mohly dohodnout na nějakém vzájemně přijatelném kompromisu?

David SMOLJAK, místopředseda výboru pro záležitosti EU, Senát /STAN/
Tak ta schůzka proběhne v pondělí, tak uvidíme, jaký bude její výsledek. Já osobně bych si vsadil na to, že pan prezident neustoupí a nezbyde než tu kompetenční žalobu podat, to je výsledek, na který já osobně bych si asi vsadil.

Roman FOJTA, moderátor
Váš senátorský kolega, pan Hraba, říká, že kdyby dal Ústavní soud Petru Fialovi za pravdu, bylo by to obtížně vymahatelné, co si myslíte vy?

David SMOLJAK, místopředseda výboru pro záležitosti EU, Senát /STAN/
Já si to nemyslím. Já myslím, že od toho ten Ústavní soud máme, aby v těchto situacích podával to nejvyšší autoritativní stanovisko, takže je úplně logické, že se na něj obrátíme. Stejně tak jako bysme se na něj obrátili, kdyby se ukázalo, že pan prezident vlastně není schopen tu tu svoji funkci vykonávat v souladu s ústavou.

Roman FOJTA, moderátor
My zatím nevíme, jak ta celá situace dopadne, protože jsme tady slyšeli vyjádření předsedy Pirátů Ivana Bartoše, že by ani provizorně nepřevzal řízení ministerstva zahraničí. Nicméně pokud nějakým způsobem ta vláda vznikne, a nebudeme mít plnohodnotného ministra zahraničí, jak moc to ten samotný úřad paralyzuje za situace, kdy se chystáme na předsednictví v Evropské unii a už po Novém roce bychom se měli účastnit činnosti tzv. Trojky, kdy už pomalu přebíráme agendu atd., kdy se čeká velká výměna velvyslanců. Čili jak moc by to paralyzovalo Ministerstvo zahraničí?

David SMOLJAK, místopředseda výboru pro záležitosti EU, Senát /STAN/
Tak my tu vládu samozřejmě potřebujeme mít co nejdříve. Je to skutečně nezodpovědné, celou věc tak protahovat, když už dávno vlastně jsou všichni jasně domluvení, je tady nějaká koaliční smlouva, programové prohlášení, všechno je vlastně vyřešené, jenom se čeká, až pan prezident udělá to, co mohl udělat už před 14 dny.

Roman FOJTA, moderátor
Dobře, a proč se čeká, co tím prezident sleduje? Celou touhle situací? Může za tím být to, co zaznívá v některých komentářích,

že se snaží oslabit Ministerstvo zahraničí?

David SMOLJAK, místopředseda výboru pro záležitosti EU, Senát /STAN/
Já nevím, jestli se snaží oslabit přímo Ministerstvo zahraničí, ono těch důvodů je možná víc, ale už jsme si zvykli za ty poslední 2 volební období pana prezidenta, že pan prezident vždycky upřednostní svůj zájem před zájmy České republiky, takže je to vlastně naprosto nepřekvapivé. Zase je tady nějaká snaha tu svoji osobnost nějak prezentovat, být v těch médiích denně, ukázat tu svoji důležitost, to je bohužel pro něj ta nejdůležitější věc a doplácí na to celá republika.

Roman FOJTA, moderátor
Říká senátor David Smoljak za Starosty a nezávislé. Moc vám děkuji, že jste byl hostem dnešní Devadesátky. Hezký večer.

David SMOLJAK, místopředseda výboru pro záležitosti EU, Senát /STAN/
Děkuju za pozvání. Hezký večer.

Roman FOJTA, moderátor
Čl. 68 Ústavy, už jsme o něm mluvili, podle něj jmenuje prezident předsedu vlády. Na návrh premiéra pak jmenuje ostatní členy vlády a pověřuje je řízením ministerstev. Právě tato pasáž je sporná. Není totiž jasné, jestli prezident kandidáty opravdu do funkce jmenovat musí. Přidejme další politickou reakci na vyjádření Hradu, a to předsedy hnutí Starostové a nezávislí Víta Rakušana.

Vít RAKUŠAN, předseda hnutí, kandidát na ministra vnitra /STAN/
Já jsem si za prvé myslel, že nějaké finální slovo z Pražského hradu skutečně přijde až po té pondělní schůzce s panem premiérem Fialou, vlastně nevím, jaký je ten motiv, že vlastně takto silný výrok přichází ještě před víkendem, ještě předtím, než měl možnost pan premiér s panem prezidentem osobně hovořit, samozřejmě, že my jako koalice Pirátů i Starostů a, domnívám se, jako celá budoucí vládní koalice teď stojíme zatím, že ten seznam, který pan premiér Fiala donesl, doručil na Pražský hrad, by měl být akceptován jako celek, tedy že pan prezident v této chvíli by se neměl ubírat cestou kádrování jednotlivých kandidátů. Je to prostě naše politické rozhodnutí, kteří lidé mají dostávat které funkce v té příští vládě, a my si za to neseme také plnou politickou zodpovědnost. Možná je to vytváření nějakého prostoru nebo zúžení manévrovacího prostoru pro to pondělní vyjednávání pana premiéra, ale to už jsou skutečně jenom moje spekulace. Já jsem skutečně najednou byl překvapen množstvím SMS zpráv, které mi začaly chodit, až potom jsem se o výroku pana prezidenta a jeho stanovisku oficiálním na stránkách dozvěděl. Neumím tohle hodnotit a stále doufám, že pan premiér Fiala dostane prostor obhajovat tu vládu jako celek v pondělí od pana prezidenta. Já si vlastně neumím představit jinou reakci, než je ta kompetenční žaloba. Nejsem právníkem, ony mohou být různé formy té kompetenční žaloby a k tomu určitě odborníci všech těch koaličních stran sednou a velmi rychle dojdou k závěru, co je vlastně nejvýhodnější, nejstrategičtější, ale je skutečně potřeba tady i pro budoucnost vytvořit takový prostor, aby kompetence prezidenta v této chvíli byly jasně dány. Já nechci samozřejmě předjímat a jsem dalek toho, abych doporučoval a tlačil jakkoliv soud. Na druhou stranu, pokud by ryze teoreticky Ústavní soud rozhodl skutečně tak, že prezident má právo škrtat jednotlivé kandidáty, kádrovat, vybírat si, tak potom si myslím, že po tomto rozhodnutí Ústavního soudu se přece jen probudíme v jiném typu politického uspořádání, než v kterém bychom usínali.

Roman FOJTA, moderátor
Také podle lidovce Marka Výborného mluví Ústava jasně. Prezident má podle něj omezené možnosti do vlády zasahovat.

Marek VÝBORNÝ, poslanec /KDU-ČSL/
Pan prezident zřejmě ne zcela jasně čte čl. 68 Ústavy. Ten hovoří naprosto jednoznačně, že prezident jmenuje členy vlády na návrh premiéra, neříkám, že stoprocentně, ale většinové stanovisko ústavních právníků jasně říká, že v tomto smyslu prezident má velmi omezené možnosti, kdy by nejmenoval, /nesrozumitelné/ z důvodu toho, že by dotyčný kandidát byl nesvéprávný nebo něco podobného, nebo kdyby tady byly skutečně ohroženy zájmy zásadního charakteru, zájmy České republiky. To v tuto chvíli jednoznačně naplněno nebylo a mě mrzí to, že si pan prezident z Ústavy dělá tak trochu trhací kalendář a vlastně nerespektuje tu roli, v které se nachází. A kdyby, to chci zdůraznit, kdyby ta situace byla taková, že tady je nebe zalité sluncem, tak to řešme nějakými dojednáváními dalšími, případně zásahem Ústavního soudu, ale v tuto chvíli, kdy tady skutečně řešíme covidovou krizi, rostoucí ceny, energetická krize atd., tak si myslím, že je to velmi nezodpovědné i ze strany /nesrozumitelné/. V tuto chvíli nicméně předpokládám, že v té dané věci ještě se sejde premiér Petr Fiala s prezidentem republiky, tak to, myslím, bylo avizováno na pondělí, a potom bude na rozhodnutí všech členů koalice, tedy pěti stran, jaký bude zvolen další postup. Nicméně bohužel nezbývá v tuto chvíli skutečně už nic jiného, než aby tuto věc, a tzn. tedy výklad toho čl. 68, rozhodl Ústavní soud. Nakonec to říkal i Petr Fiala. Ono to má i širší kontext, a to zásadní, že žijeme v parlamentní demokracii, nikoliv v prezidentském systému. Prezident u nás je volen přímo, ale vláda vznikla z vůle voličů, respektive z vůle většiny v Poslanecké sněmovně, protože to je Poslanecká sněmovna, která kontroluje vládu a vládě vyslovuje nedůvěru. Čili to jsou ty základní věci, na které je potřeba pamatovat, skutečně jsme v parlamentní demokracii. Role prezidenta republiky jako hlavy státu, jako součásti moci výkonné je poněkud jiná /nesrozumitelné/.

Roman FOJTA, moderátor
Co na vzniklou situaci říkají politologové? Ptát se budu právě teď, ve studiu je spolu se mnou Miloš Brunclík z Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Dobrý večer vám přeju.

Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, FSV UK
Dobrý večer.

Roman FOJTA, moderátor
A ve spojení je s námi také politolog Lubomír Kopeček z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity. I vám přeju dobrý večer.

Lubomír KOPEČEK, politolog, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity
Krásný večer a děkuju za pozvání.

Roman FOJTA, moderátor

Pane Kopečku, co říkáte na to, že nová vláda ještě nevznikla a dost možná hned poté, co vznikne, se dostane do kompetenčního sporu s prezidentem republiky?

Lubomír KOPEČEK, politolog, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity
Tak jsme samozřejmě v rámci covidové krize, jsme v situaci, kdy novou vládu potřebujeme, jsme v situaci, kdy vlastně už měsíc od toho, kdy je podepsána koaliční smlouva a je jasné, jak bude ta vláda vypadat, čekáme, až prezident tu vládu jmenuje. Samozřejmě je to velmi nešťastná situace, nicméně v danou chvíli zjevně Miloš Zeman má své ego, má svoji vizi toho, že chce být v centru pozornosti, plus nějaké další politické motivace, které už v minulosti projevoval, a to se prostě promítá do téhle nešťastné situace.

Roman FOJTA, moderátor
Pane Brunclíku, dalo se z těch předchozích vyjádření prezidenta o tom, že má výhrady k jednomu z kandidátů, že přes to nejede vlak, usuzovat, že opravdu dojde k této situaci, nebo něco na tom mohly změnit opravdu ty schůzky s kandidáty?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, FSV UK
Jistá pravděpodobnost tam byla, protože Miloš Zeman ukazoval své výhrady vůči kandidátům na ministry už třeba v roce 2014 a těch výhrad byla celá řada, a na druhou stranu tehdy nikoho takzvaně nevetoval. Takže tady určitá pravděpodobnost byla a myslím, že Petr Fiala se snažil být dostatečně vstřícný, tzn. že akceptoval, respektive všichni kandidáti akceptovali teda, že budou jezdit za prezidentem do Lán a že se budou jemu představovat a že on vlastně dostane možnost je, řekněme, posuzovat a lustrovat, takže já bych to jednání Petra Fialy považoval za vlastně vstřícné. Tak, aby ukázal od začátku, že respektuje prezidenta Zemana, a teď vlastně může argumentovat, že nemá jinou možnost než se obrátit na Ústavní soud s kompetenční žalobou.

Roman FOJTA, moderátor
Už to tady zaznělo, za situace, kdy čelíme covidové krizi, měly ty schůzky vůbec nějaké opodstatnění? Byly namístě?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, FSV UK
No, ty schůzky už tedy probíhaly v minulosti, takže to není nic překvapivého, mně osobně třeba to nevadí, spíše myslím, co je možné kritizovat, že ty schůzky probíhají poměrně v dlouhém časovém horizontu. Že to mohlo proběhnout daleko rychleji. Takže tady si myslím, že ta kritika na adresu pana prezidenta je do značné míry oprávněná v tom, že se to jmenování nové vlády, která je hotová, její program je hotový, hovořil o tom Lubomír Kopeček před chviličkou, že zkrátka se to zbytečně oddaluje. Že to je skutečně problém v té současné krizové situaci.

Roman FOJTA, moderátor
Pane Kopečku, když vezmeme v úvahu argumentaci prezidenta, proč nejmenuje Jana Lipavského, a teď nemyslím zrovna ten odkaz na tu Ústavu, ale ty konkrétní argumenty, ty konkrétní věci, které Janu Lipavskému vytýká, vidíte za touto argumentací snahu co nejkvalitněji obsadit důležitý vládní post, nebo ty důvody můžou být zástupné?

Lubomír KOPEČEK, politolog, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity
Je dobré se podívat, jak třeba vypadala vláda Miloše Zemana v roce 98. Najdete tam třeba Jaroslava Baštu, což byl vystudovaný archeolog, který vedl boj proti hospodářské kriminalitě. Vazba mezi těmi dvěma věcmi je, řekněme, žádná. Byl tam ministr Vladimír Vetchý, ministr obrany, který byl vystudovaný matematik a učil na Vojenské vysoké škole. To byla vlastně veškerá jeho kvalifikace. Opět vazba tady nebyla v zásadě žádná. Máme tady v tuhle chvíli prezidenta gurmána, který má svoje potřeby, ty potřeby jsou celkem jasné. Ony se projevovaly už v minulosti při kádrování, které vlastně zmiňoval doc. Brunclík, a projevují se i teďka. Samozřejmě je to věc, se kterou díky tomu, jak máme nastavenou Ústavu, a možnost takříkajíc trochu usměrnit prezidenta tady vlastně chybí, tak jsme v situaci, kdy je nutné to nějakým způsobem absolvovat, ten výsledek, který tady teďka v tuhle chvíli vidíme, je bohužel, jak už jsem říkal, nešťastný a zhoršuje samozřejmě tu krizi, ve které se nacházíme, ještě o krizi ústavní, protože pokud dojde ke kompetenční žalobě a po dnešku to vypadá jako vysoce pravděpodobné, tak tady budeme mít spor mezi ústavními institucemi, který bude zatěžovat fungování země v nejméně vhodnou chvíli.

Roman FOJTA, moderátor
Vy už jste se toho dotkl, máme tady dotaz diváka, Daniel se ptá, proč prezident považuje vysokoškolský titul za nedostatečný, když mu v minulosti nevadilo jmenovat ministrem vnitra pana Hamáčka, který nemá ani tento titul. Neměl by pan prezident uplatňovat na všechny stejná kritéria, pane Brunclíku?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, FSV UK
No, já si myslím, že Miloš Zeman tady si vybral podle něj nejslabšího kandidáta, je to pirát, takže to není úplně náhodou, vybral si relativně málo zkušeného politika a snaží se najít jakékoliv argumenty. Tady skutečně myslím, že...

Roman FOJTA, moderátor
Proč to dělá?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, FSV UK
Já si myslím, že ty důvody nejsou zas až tak podstatné. On se zkrátka snaží vystihnout ta slabá místa těch kandidátů. A já jsem tady připomínal ten rok 2014, tam byly i jiné důvody. Třeba nedostatečná publikační činnost nebo nedostatek zkušeností atp., že vlastně ty názory nebo ty výhrady prezidenta Zemana jaksi nejsou konzistentní. Jsou pokaždé jiné. Takže v tom můžeme hledat spíše určitou účelovost. Že zkrátka si vybere nějakého kandidáta, který se mu nelíbí, a teď hledá důvody, proč ho nejmenovat.

Roman FOJTA, moderátor
Čeho tím chce dosáhnout podle vás? Máte pro to nějaké vysvětlení?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, FSV UK
No, tady se spekuluje o tom, že možná pan Lipavský kritizoval některá obsazení velvyslanců i z okolí třeba Miloše Zemana, mám na mysli kandidáta na velvyslance na Ukrajinu, a to se možná pana prezidenta dotklo. A ten druhý důvod může být

obecnější, tzn. že Miloš Zeman zkrátka chce ukázat, že není ceremoniálním symbolickým prezidentem, ale že je to důležitý politický, mocenský hráč a že je třeba s ním počítat.

Roman FOJTA, moderátor
Pane Kopečku, teď by tedy mohla, měla podle těch vyjádření přijít na řadu kompetenční žaloba. Nicméně zeptám se takto: teprve v pondělí se máme dozvědět, jak bude Petr Fiala postupovat dál. Dnes jsem zaznamenal prohlášení kancléře Mynáře, že kompetenční žaloba je až ta nejkrajnější varianta, že jsou i jiné možnosti. Dokážete z toho, řekněme, vysledovat, že ještě bude nějaká snaha se dohodnout? Nějaká snaha jednat, vyhnout se eskalování toho sporu?

Lubomír KOPEČEK, politolog, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity
Fakt, že až dodneška vlastně Hrad nepotvrdil, o jakého z úhlu pohledu Hradu problematického kandidáta jde, vlastně naznačoval, že tu nějaký kompromis, ústup prezidenta je možný. Já jsem si to interpretoval tak, že to je pořád ještě věc, u které se dá docílit toho, že prezident bude přesvědčen, že v situaci, kdy bude podána kompetenční žaloba, má minimální šanci na úspěch. Opravdu vyjdeme-li z toho, že jsme parlamentní režim, tak tenhle postup prezidenta není přípustný. Nicméně ten dnešek a to oficiální oznámení Hradu podle mě jasně naznačuje, že se Miloš Zeman rozhodl, že žádná přesvědčovací kampaň vůči němu už tady nedává smysl, a je to opravdu vytažení něčeho, co je taková ta silná zbraň a silná pozice. Já si myslím, že v tuhle chvíli už hledání nějakého kompromisu nedává moc smysl, protože by ztratil tváře jak prezident, tak by došlo vlastně v případě, že by ta stávající vznikající vládní koalice ustoupila, k velkému problému mířícího do jejího nitra, protože by to vlastně byla situace, kdy by se tím spolutvůrcem téhle vlády stal i prezident, což je samozřejmě z pohledu těch vládních stran velmi problematické a stejně problematické je to z hlediska jejich voličů, kteří jsou vůči Miloši Zemanovi ve své většině poměrně negativně naladění, když to řeknu kulantně. No a ta další věc, která tu samozřejmě v tuhle chvíli dneškem nastala, my jsme opravdu v situaci, kdy se tu spouští proces, který se může v závislosti na rozhodování Ústavního soudu, ale i v závislosti na délce té procedury, která tady potom bude při kompetenční žalobě zvolena, táhnout a vlastně působit jako velmi nepříjemné třecí pole v rámci české politiky. A samozřejmě ono se to může roztáhnout až do takového ad absurdum rozměru, že tu bude rozhodnutí Ústavního soudu, ale prezident opravdu může v krajní situaci reagovat tím, že ho nebude respektovat. Já jsem si dodneška myslel, že to je nepravděpodobné, ale ten dnešní postup prezidenta mně otevřel právě tuhle pochybnost, jestli by tu Miloš Zeman při všech těch svých starších postojích vůči některým ústavním institucím byl schopen nerespektovat rozhodnutí Ústavního soudu. No a to je vlastně už situace, kdy se opravdu ocitáme ve státě, který není právní, ve státě, kdy prezident by nerespektoval vlastně ústavní instituci, která tady má rozhodnout o té dané věci.

Roman FOJTA, moderátor
To už jsme ovšem hodně daleko, k tomuto směřuje ještě dlouhá cesta, máme tady dotaz diváka. Jakub se ptá: nemůže koalici tato neústupnost spíše uškodit? Volil jsem jednu z koalic, ale toto handrkování mi přijde jako zbytečné a dětské. Myslím, že teď by spíš měli nastoupit co nejdříve do vlády a konat, než aby se půl roku soudili s Hradem o jednoho ministra. Pane Brunclíku, jak moc to může politicky nastupující, budoucí vládu poškozovat, takový spor s prezidentem?

Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, FSV UK
Já myslím, že obecně veřejnost negativně vnímá takové spory, možná jaksi není srozuměna úplně s tou podstatou, nečte Ústavu atp., takže já chápu vlastně, že lidi mají jiné starosti než řešit handrkování se teda o jednoho ministra, ale tady si myslím, že jde o charakter toho politického systému. Jde o charakter parlamentního režimu. Jde zkrátka o to, jestli tu vládu bude sestavovat premiér, anebo pan prezident. A to je skutečně zcela zásadní otázka a je potřeba ji vyřešit, takže navzdory tomu, že skutečně je potřeba, aby tady začala vláda fungovat a řešit aktuální problémy, tak je zkrátka nevyhnutelné, aby se k této otázce, zdá se, vyjádřil i Ústavní soud a možná jednou provždy nebo na delší dobu to vyřešil. A je potřeba toto vyjasnit.

Roman FOJTA, moderátor
Pojďme ještě k tomu, co se možná bude dít už v příštích dnech, pane Kopečku, alespoň podle těch informací, které zveřejnil, tuším, deník Blesk, by mělo dojít ke jmenování vlády někdy 17. prosince. My tady máme situaci, kdy premiér navrhuje určité složení vlády, prezident nesouhlasí s Janem Lipavským a máme tady prohlášení pana Bartoše, předsedy Pirátů, že by si pod sebe nevzal dvě ministerstva. Že by ani provizorně nebyl ministrem zahraničí. Čili pokud by došlo ke jmenování vlády nebo respektive, co se může dít dál? Může prezident nejmenovat, jmenovat vládu bez obsazeného postu ministra zahraničí? Jaké vidíte scénáře?

Lubomír KOPEČEK, politolog, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity
V zásadě, pokud tady bude trvat to, co zdá se, po dnešku se zdá jisté, tj. odpor Miloše Zemana vůči kandidátovi Pirátů na ministra zahraničí, tak já si dovedu představit dva scénáře. Ten první scénář, tj. pokud bude předložen seznam ministrů včetně Jana Lipavského a prezident zareaguje tím, že vládu nejmenuje, podle mě má podle zákona o Ústavním soudu možnost se premiér Petr Fiala, který je už v tuhle chvíli jmenovaný, obrátit na Ústavní soud s tím, že je mu v podstatě bráněno v tom, aby konal to, co konat má, tj. vytvořil vládu a začal vládnout. To je první scénář. Samozřejmě on může být trošku problematický, vedla se tady o tom diskuze v rámci toho, co zmiňovali oba dva ústavní právníci, nicméně já se přikláním spíš k názoru, že i tohle je schůdná cesta. Má to samozřejmě tu velkou politickou nevýhodu, že je nejasné, kdy by se ta nová vláda potom reálně ujala funkce. Ta druhá možnost, tj. že v danou chvíli jmenovat novou vládu bez Jana Lipavského s jasným ohrazením a pověřením někoho jiného výkonem funkce ministra zahraničí, potom s tím, že Jan Lipavský bude po jmenování té vlády znovu navržen na funkci ministra zahraničí, a pokud ho Miloš Zeman odmítne jmenovat, tak se prostě obrátit na Ústavní soud. Ona je samozřejmě možná i nějak jinak prokombinovaná procedura, ale tohle jsou podle mě dvě cesty, které se tady dají zvolit a dá se jimi jít. Obě dvě jsou bohužel na poměrně dlouhý běh a minimálně ta druhá by nebránila tomu, aby ta vláda nějakým způsobem fungovala, byť samozřejmě s tímhle ne úplně malým handicapem.

Roman FOJTA, moderátor
Říká politolog Lubomír Kopeček, díky za vaše názory.

Lubomír KOPEČEK, politolog, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity
Já děkuju za pozvání a přeji krásný večer.

Roman FOJTA, moderátor
A naším hostem byl také politolog Miloš Brunclík. I vám děkuju, hezký večer přeju.

Miloš BRUNCLÍK, politolog, Institut politologických studií, FSV UK
Hezký večer.

Roman FOJTA, moderátor
Dneškem skončily schůzky prezidenta Miloše Zemana s kandidáty na ministry nové vlády. Začaly minulé pondělí v abecedním pořadí. Jako první se s hlavou státu sešel šéf Pirátů Ivan Bartoš, který by měl vést Ministerstvo pro místní rozvoj. Následující den do Lán dorazil kandidát na ministra kultury, současný plzeňský primátor z ODS Martin Baxa. České předsednictví v Evropské unii pak probral prezident Zeman s možným ministrem pro evropské záležitosti a také senátorem a bývalým rektorem Masarykovy univerzity Mikulášem Bekem. Minulou středu byly tématem schůzky priority rezortu spravedlnosti, který by měl vést právník a politik Pavel Blažek, který tento rezort v minulosti už vedl. S političkou Janou Černochovou pak prezident probral situaci v armádě. O školství mluvila následující den hlava státu s politikem a pedagogem Petrem Gazdíkem. Ve stejný den své priority představila v Lánech i senátorka Anna Hubáčková, která by měla vést rezort životního prostředí. No a v závěru minulého týdne se v Lánech řešily otázky v oblasti práce a sociálních věcí. V čele rezortu by měl stát lidovecký předseda Marian Jurečka. Schůzky pak pokračovaly i v tomto týdnu. V pondělí se s Milošem Zemanem sešli Martin Kupka, který by měl vést rezort dopravy, a také kandidátka na ministryni pro vědu a výzkum Helena Langšádlová. Hodně sledovanou schůzkou byla ta úterní, kdy se hlava státu setkala s pirátským kandidátem na šéfa diplomacie Janem Lipavským. Tou dobou se stále ještě spekulovalo, jestli je právě Jan Lipavský oním kandidátem, kterého chce prezident odmítnout. To Hrad potvrdil dnes. Odpoledne ve stejný den pak měl do Lán dorazit i lidovecký kandidát na ministra zemědělství Zdeněk Nekula. Kvůli jeho nákaze covidem-19 se tohle setkání neuskutečnilo. Středa a schůzky dvou kandidátů za hnutí STAN. Šéf hnutí Vít Rakušan, který by měl vést vnitro, a bankéř Josef Síkela, který by měl usednout do čela Ministerstva průmyslu a obchodu. Ve čtvrtek do Lán přijel kandidát na šéfa rezortu financí a taky první místopředseda ODS Zbyněk Stanjura. Odpoledne pak advokát Michal Šalomoun, kterého Piráti nominovali na post ministra pro legislativu. Jako poslední se dnes s prezidentem setkal lékař a politik z TOP 09 Vlastimil Válek, který by měl usednout do čela zdravotnictví. A přidáme další komentář, ve studiu je spolu se mnou Radko Kubičko, komentátor Českého rozhlasu Plus, dobrý večer vám přeju.

Radko KUBIČKO, komentátor Českého rozhlasu Plus
Dobrý den.

Roman FOJTA, moderátor
Tak co vy říkáte na tu nově nastalou situaci, kdy už víme, že opravdu prezident má výhrady proti Janu Lipavskému a že ho nejmenuje?

Radko KUBIČKO, komentátor Českého rozhlasu Plus
No, já bych jednak řekl, že nás tady dost všichni ti, kdo o tom věděli, napínali, protože myslím si, že to měli říci hned, nic by se nestalo, kdyby to hned řekli, a je to součást té prezidentovy hry, kdy on chce napínat evidentně veřejnost i novináře, které nemá rád. Takže myslím si, že nás dost napínal. Teď to vidím tak, že je to něco, jako když ti dva piloti letí proti sobě a očekává se, kdo uhne. Já si myslím, že prezident Zeman velmi dobře ví, že nemá právo odmítnout toho kandidáta. Můžeme se tady bavit samozřejmě o tom, co je to návrh a jestli návrh je totéž jako jmenování, ale já si myslím, že z logiky té Ústavy jednoznačně vyplývá, že prezident to nemůže udělat, že musí, že tam opravdu je nějaký návrh, že je spíše v roli notáře, že samozřejmě kdyby ten člověk měl nějaké zásadní věci, tak by se mohl třeba proti tomu postavit, ale musel by to říci. Ne nejmenovat. A to video z roku 98, které se teď připomíná a kde to prezident, tehdejší premiér Zeman zcela jednoznačně říkal, tak je to naprosto jasné. A teď on tedy to zkouší a Andrej Babiš, když si vzpomeneme na ta jmenování, tak mu vždycky uhnul. Naopak premiér Zeman, když byl ještě premiérem, tak neuhnul. Takže pan Grégr byl ministrem. Takže myslím si, že je to zcela jednoznačné. A teď samozřejmě Miloš Zeman klade pana Fialu do velmi trapné a delikátní situace, protože on samozřejmě by měl před veřejností si zachovat tvář a měl by neustoupit, na straně druhé by si zase měl zachovat jinou tvář nebo tvář úplně stejnou, ale tu, že musí rychle nastoupit do těch funkcí, protože je tady nějaká krize nebo je tady nějakých více krizí, a jak říkal kolega, kdyby byla ještě ústavní, tak by to bylo velmi trapné. Takže z toho je vidět, že Miloš Zeman je skutečně hráč, a že ať to dopadne jakkoliv, tak on může říci, že to dosti zásadním způsobem ovlivnil. Ale otázka je, k čemu mu to bude, protože on už kandidovat nebude, je na konci téměř svého mandátu prezidenta, takže nevím, jestli mu to k něčemu bude. Já si myslím naopak, že on by měl ne tady takhle neústavně se se všemi bavit a posuzovat je, kádrovat, a dokonce někoho odmítat, ale kdyby chtěl dělat opravdu politiku, tak by je měl...

Roman FOJTA, moderátor
Dobře, promiňte, že vám do toho vstupuju. To kádrování se děje, to se opravdu reálně děje. Čili co čekáte od toho vývoje v příštích dnech. Uhne někdo z těch obou aktérů, tzn. Petr Fiala, nebo Miloš Zeman?

Radko KUBIČKO, komentátor Českého rozhlasu Plus
Já si myslím, že Petr Fiala by neměl uhnout, že by měl počkat, až uhne prezident, na straně druhé ale, pokud jeden z těch pilotů neuhne, tak pak se opravdu srazí a to taky nebude úplně nic moc, takže nevím, nejsem si úplně jist, ale je to na vyhodnocení, a v tomto mu nemůžeme závidět, pana Fialy, který to bude muset rozhodnout. Buď tedy si zachová tvář, jak jsem říkal, a ustoupí prezidentovi, jmenuje vládu a pak bude třeba podávat ústavní žaloby nebo bude chtít to vyřešit, anebo mu neuhne, no a potom skutečně třeba se může stát, že to jmenování jeho vlády se oddálí o celé týdny. No a myslím si, že to teda není rozhodně v zájmu Petra Fialy, ale je otázka, jestli to je i v zájmu prezidenta Zemana, protože jak říkám, on už jaksi nemůže se ničím vykázat a naopak by mohl, jenom ve stručnosti dokončím, až to jmenuje, tak Ústava mu dává potom veliké pravomoci, může se zúčastnit dokonce jednání vlády, může ministry žádat o různé informace, a dokonce jim radit, co mají dělat, takže tam by spíše mohl zaměřit svoji pozornost než na to, co dělá teď. A ty kvalifikace jsou samozřejmě úplně zástupný problém, bych řekl, jo, prostě ministr musí být především politik, a jestliže ministrem zahraničí mohl být pan Petříček nebo pan Kulhánek, tak si myslím, že by to zvládl i pan Lipavský, jako ta funkce toho ministra zahraničí není v zemi, která je členem Evropské unie a v podstatě respektuje její zahraniční politiku, nijak důležitá, takže to jsou naprosto zástupné problémy, co tam Miloš Zeman... Já nevím, jestli mu to politicky může nějak prospět, ale jak říkám, ona nebude už kandidovat, tak nevím, proč to vlastně dělá.

Roman FOJTA, moderátor
Nicméně co bude dál, bychom se měli dozvědět v pondělí, kdy se má designovaný premiér Petr Fiala sejít právě s prezidentem Milošem Zemanem, jak velký na ně bude tlak, aby se přece jenom nějakým způsobem dohodli, aby ta vláda pokud možno už

příští týden vznikla, byť třeba v nějaké neúplné podobě?

Radko KUBIČKO, komentátor Českého rozhlasu Plus
Tak vždycky může premiér Fiala říci, že tedy ustupuje z té nominace a že nechá jmenovat celou tu vládu, může si to vzít sám pod sebe, bylo tady řečeno několikrát, že pan Bartoš to nechce, protože u Pirátů se přímo dělí těch funkcí a skutečně by to nevypadalo moc dobře, dělali jsme si legraci z ministra Havlíčka, že je dvojministr, z pana Hamáčka, že je dvojministr, tak by to nebylo pěkné, kdyby pan Bartoš byl také dvojministr, ale kdyby to udělal Petr Fiala a vzal na sebe nejprve tady tohleto Ministerstvo zahraničí, tak určitým způsobem by tou situací probruslil, ale vždycky by se mohlo říci, že ustoupil prezidentovi Zemanovi a že prezident Zeman zase do značné míry ovlivnil to povolební vyjednávání.

Roman FOJTA, moderátor
Říká komentátor Radko Kubičko, určitě to budeme všichni sledovat. Děkuju vám, že jste přišel. Hezký večer přeju.

Radko KUBIČKO, komentátor Českého rozhlasu Plus
Na shledanou.

Jak lidé vnímají epidemická opatření

TV, Datum: 10.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 01:18, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 665 495,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Lucie BORHYOVÁ, moderátorka
Z exkluzivního průzkumu pro televizi Nova také vyplývá, že dvěma třetinám lidí nedávají aktuální proticovidová opatření smysl, a dokonce 68 % si myslí, že Babišova vláda nemá jasný plán, jak s covidem bojovat. Podle odborníků se není čemu divit. Komunikace vlády ohledně opatření je podle nich dlouhodobě chaotická a některá opatření postrádají logiku.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
Drtivé většině lidí, 64 %, nedávají současná proticovidová opatření smysl. Smysluplná jsou jen pro třetinu respondentů.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations FSV UK
Určitě za to může nejenom špatná komunikace, ale vlastně i to, že skutečně ta opatření nejsou příliš logická a vláda je prostě neumí vysvětlit. Je to chaotické.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
Konkrétně se zákazem vánočních trhů podle průzkumu nesouhlasí 67 % Čechů. Pro je jenom 16 %. Kroutí nad ním hlavou i někteří odborníci.

Václav HOŘEJŠÍ, imunolog
Bych souhlasil s těmi kritiky, vánoční trhy, které probíhají venku, paralelně můžou probíhat jenom trošku jinak pojmenované farmářské trhy a hlavně to, že není žádné omezení v návštěvách supermarketů.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
68 % přijde, že není dopředu známý plán proticovidových opatření. To končícímu kabinetu vyčítá i nově nastupující vláda a slibuje, že to změní.

Vlastimil VÁLEK, místopředseda strany, člen AntiCovid týmu /TOP 09/
Ty opatření, které plánujeme a které budeme jaksi zavádět do praxe, budou předvídatelná, srozumitelná a s dostatečným předstihem o nich budeme informovat.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
Podle průzkumu také 52 % chce, aby byli očkovaní a neočkovaní testovaní za stejných podmínek. V současnosti si totiž musí neočkovaní na rozdíl od očkovaných testování platit ze své kapsy. Podle 47 % by se potom mělo nedodržování proticovidových opatření více trestat. Mírné a málo četné tresty jsou na škodu i podle expertů.

Václav HOŘEJŠÍ, imunolog
To mi připadá až skoro skandální, protože v jiných případech se stát takhle nechová, jako ten, kdo odmítá platit daně, to stát opravdu vymáhá pod nějakými více nebo menšími sankcemi.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí Katedry marketingové komunikace a public relations FSV UK
To, že vláda vyhlásila opatření, které ostatní nedodržují, tak potom podlamuje důvěru v ta ostatní nařízení, která bude vyhlašovat.

Lucie HLUBUČKOVÁ, redaktorka
Navíc to podle odborníků přispívá i k celkové nedůvěře veřejnosti vůči vládě. Lucie Hlubučková, televize Nova.

Na nočním stolku

TISK, Datum: 11.12.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 2, Autor: LKH, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 03:55, Čtenost: 152 666, Rubrika: Příloha- Relax, AVE: 35 335,41 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

PATRIK KOŘENÁŘ (popularizátor vědy a mediální gramotnosti) vystudoval Mediální studia na FSV UK. Věnuje se rozboru konspiračních teorií, pseudovědy a popularizaci mediální gramotnosti.

CO PRÁVĚ ČTU?

Knihy už nehltám v takovém množství jako dřív, ale stále se mi daří mít současně rozečtené alespoň dvě najednou – jednu faktografickou a jednu fikční. Do jisté míry teď oba druhy zastupuje skvělá publikace An Ugly Truth od dvojice amerických novinářek Sheery Frenkel a Cecilie Kang. Mapuje fascinující příběh na pozadí společnosti Facebook (nyní již Meta), který se zaměřuje hlavně na motivace a okolnosti byznysových a osobních rozhodnutí lidí „za oponou“ vedoucích k aférám s celosvětovým dopadem.

KNIHA MÉHO ŽIVOTA

Knih, které mi přirostly k srdci, bylo hned několik, každá trochu jiným způsobem. V první řadě to je Velká encyklopedie vesmíru od astronoma Josipa Kleczka. Ta mi dlouho nahrazovala internet, posilovala mou obsesi vesmírem i jeho vědeckým zkoumáním a celkově světem kolem nás. Nejvíce jsem ale vděčný za přečtení Vesmírných letů ve starověku, archeo-astronautické klasiky od Ericha von Dänikena. Ten mě odvedl od „pořádné“ vědy do světa konspiračních teorií, který jsem dlouhá léta zuřivě hltal. Časem jsem ale na základě nekonzistence informací pochopil, jak nepoctivě a fantasticky se u podobných publikací nakládá s informacemi, a tyto zkušenosti využívám při mé práci.

NA CO SE CHYSTÁM?

V knihovně čeká Charlatan od Popea Brocka. Jde o fascinující příběh jednoho z nejúspěšnějších podvodníků a propagátorů pseudovědy Johna R. Brinkleye, který v první polovině 20. století ovládl mediální prostředí Spojených států amerických. Je známý tinkturami a zákroky, které různými způsoby zahrnovaly kozlí rozmnožovací orgány. Jde o prototyp ziskuchtivého byznysmena, s jehož svéráznými a dodnes platnými PR taktikami si tehdy nikdo nevěděl rady.

Foto autor: FOTO ARCHIV LN

NA NOČNÍM STOLKU

PATRIK KOŘENÁŘ (popularizátor vědy a mediální gramotnosti) vystudoval Mediální studia na FSV UK. Věnuje se rozboru konspiračních teorií, pseudovědy a popularizaci mediální gramotnosti.

CO PRÁVĚ ČTU?

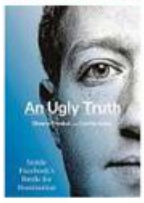

Knihy už nehltám v takovém množství jako dřív, ale stále se mi daří mít současně rozečtené alespoň dvě najednou – jednu faktografickou a jednu fikční. Do jisté míry teď oba druhy zastupuje skvělá publikace *An Ugly Truth* od dvojice amerických novinářek Sheery Frenkel a Cecilie Kang. Mapuje fascinující příběh na pozadí společnosti Facebook (nyní již Meta), který se zaměřuje hlavně na motivace a okolnosti byznysových a osobních rozhodnutí lidí „za oponou" vedoucích k aférám s celosvětovým dopadem.

KNIHA MÉHO ŽIVOTA

Knih, které mi přirostly k srdci, bylo hned několik, každá trochu jiným způsobem. V první řadě to je *Velká encyklopedie vesmíru* od astronoma Josipa Kleczka. Ta mi dlouho nahrazovala internet, posilovala mou obsesi vesmírem i jeho vědeckým zkoumáním a celkově světem kolem nás. Nejvíce jsem ale vděčný za přečtení *Vesmírných letů ve starověku*, archeo-astronautické klasiky od Ericha von Dänikena. Ten mě odvedl od „pořádné" vědy do světa konspiračních teorií, který jsem dlouhá léta zuřivě hltal. Časem jsem ale na základě nekonzistence informací pochopil, jak nepoctivě a fantasticky se u podobných publikací nakládá s informacemi, a tyto zkušenosti využívám při mé práci.

NA CO SE CHYSTÁM?

V knihovně čeká *Charlatan* od Popea Brocka. Jde o fascinující příběh jednoho z nejúspěšnějších podvodníků a propagátorů pseudovědy Johna R. Brinkleye, který v první polovině 20. století ovládl mediální prostředí Spojených států amerických. Je známý tinkturami a zákroky, které různými způsoby zahrnovaly kozlí rozmnožovací orgány. Jde o prototyp ziskuchtivého byznysmena, s jehož svérázными a dodnes platnými PR taktikami si tehdy nikdo nevěděl rady.

LKH, FOTO ARCHIV LN

Zpět

Na to, jak je prezident relativně nevýznamná součást ústavního systému, poutá neúměrnou pozornost, říká Kysela URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: forum24.cz, Autor: Jan Pánik, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 05:31, Celková návštěvnost: 4 170 000, RU / měsíc: 1 130 356, RU / den: 115 248, Rubrika: Zprávy, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,28, Návštěvy za měsíc: 5 000 000

Prezident Miloš Zeman uvedl, že odmítá jmenovat Jana Lipavského ministrem zahraničí mimo jiné kvůli jeho nedostatečnému vzdělání. Pirátský kandidát má přitom bakalářský titul z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Pouze středoškolské vzdělání Jana Hamáčka (ČSSD) však Zeman při jeho jmenování ministrem vnitra a ministrem zahraničí za překážku nepovažoval. Podle ústavního právníka Jana Kysely prezidentu republiky nepřísluší pravomoc posuzovat, zda je kandidát na pozici ministra dostatečně kvalifikován. Řekl to v pořadu Dvacet minut Radiožurnálu na Českém rozhlase.

"Je otázka, co to znamená být odborníkem, když řídíte ministerstvo zahraničí. Můžete být odborníkem v tom smyslu, že jste manažer, protože řídíte velkou instituci. Nebo můžete být odborníkem na mezinárodní vztahy, můžete být dlouhodobým diplomatem. Ale to je věc otevřená, na kterou asi neexistuje učebnicová poučka. A rozhodně asi není na prezidentu republiky, aby formuloval to, co obnáší být kvalifikovaným ministrem zahraničí," prohlásil Kysela a připomněl jmenování Hamáčka ministrem vnitra a dočasně i ministrem zahraničních věcí, kterým se stal poté, co z Černínského paláce odešel Tomáš Petříček (ČSSD).

"Nerad bych mu křivdil, ale mám pocit, že pan ministr Hamáček neměl dokončenou vysokou školu, a nikomu zvlášť nevadilo, že je ministrem. Připadá mi, že když má někdo bakalářský stupeň, tak má svým způsobem dokončenou vysokou školu a nevím, jestli to je tedy ultimátní argument," řekl Kysela

Podle něj prezident Zeman odmítnout jmenovat některého z navrhovaných ministrů nemůže. "Ledaže by nastala výjimečná situace, kterou bych připodobnil asi jen tomu, že by existovala nějaká právní překážka pro jmenování," vysvětloval Kysela. "Typickou právní překážkou může být to, že kandidát je odsouzený v nějakém trestním procesu a toto odsouzení, trest, zahrnuje zákaz výkonu funkcí ve prospěch státní správy nebo veřejné moci," doplnil.

Jako další důvod pak uvedl například rozsáhlý a neřešitelný střet zájmů. "Mohli bychom samozřejmě mluvit o nějakých zjevných a absurdních překážkách typu, když je někdo analfabet. Pak patrně nemůže být ministrem. Když je někdo kanibal, asi nemůže být ministrem," dodal v nadsázce Kysela.

Ten se obává, že je potřeba na základě současných zkušeností potřeba změnit ústavu. „Nemůžeme si říci, že počkáme na toho ideálního chápavého prezidenta, který bude, řekněme, uvnitř ústavního systému tam, kde být má. Protože čelíme rizikům, že ho mít nebudeme. A pak je tedy asi na místě si psát na papírek, co všechno bychom v ústavě mohli měnit," prohlásil Kysela. „Protože na to, jak je prezident republiky relativně nevýznamná součást ústavního systému, tak poutá neúměrnou pozornost jak z hlediska nekonečného množství ústavních sporů, tak neúměrnou politickou pozornost," vysvětlil.

Na to, jak je prezident relativně nevýznamná součást ústavního systému, poutá neúměrnou pozornost, říká Kysela

Ústavní právník Jan Kysela | FOTO: Profimedia

JAN PÁNIK / zpráva
Editor deníku FORUM 24

Publikováno 11. 12. 2021

Jan Kysela | Jan Lipavský | Miloš Zeman | ministerstvo zahraničí | prezident | ústavní právo

Prezident Miloš Zeman uvedl, že odmítá jmenovat Jana Lipavského ministrem zahraničí mimo jiné kvůli jeho nedostatečnému vzdělání. Pirátský kandidát má přitom bakalářský titul z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy. Pouze středoškolské vzdělání Jana Hamáčka (ČSSD) však Zeman při jeho jmenování ministrem vnitra a ministrem zahraničí za překážku nepovažoval. Podle ústavního právníka Jana Kysely prezidentu republiky nepřísluší pravomoc posuzovat, zda je kandidát na pozici ministra dostatečně kvalifikován. Řekl to v pořadu Dvacet minut Radiožurnálu na Českém rozhlase.

„Je otázka, co to znamená být odborníkem, když řídíte ministerstvo zahraničí. Můžete být odborníkem v tom smyslu, že jste manažer, protože řídíte velkou instituci. Nebo můžete být odborníkem na mezinárodní vztahy, můžete být dlouhodobým diplomatem. Ale to je věc otevřená, na kterou asi neexistuje učebnicová poučka. A rozhodně asi není na prezidentu republiky, aby formuloval to, co obnáší být kvalifikovaným ministrem zahraničí," prohlásil Kysela a připomněl jmenování Hamáčka ministrem vnitra a dočasně i ministrem zahraničních věcí, kterým se stal poté, co z Černínského paláce odešel Tomáš Petříček (ČSSD).

Dále čtěte

Týdeník FORUM přináší velký rozhovor s Danuší Nerudovou, rektorkou, ekonomkou a možná příští prezidentkou

číst článek »

„Nerad bych mu křivdil, ale mám pocit, že pan ministr Hamáček neměl dokončenou vysokou školu, a nikomu zvlášť nevadilo, že je ministrem. Připadá mi, že když má někdo bakalářský stupeň, tak má svým způsobem dokončenou vysokou školu a nevím, jestli to je tedy ultimátní argument," řekl Kysela

Podle něj prezident Zeman odmítnout jmenovat některého z navrhovaných ministrů nemůže. „Ledaže by nastala výjimečná situace, kterou bych připodobnil asi jen tomu, že by existovala nějaká právní překážka pro jmenování," vysvětloval Kysela. „Typickou právní překážkou může být to, že kandidát je odsouzený v nějakém trestním procesu a toto odsouzení, trest, zahrnuje zákaz výkonu funkcí ve prospěch státní správy nebo veřejné moci," doplnil.

Jako další důvod pak uvedl například rozsáhlý a neřešitelný střet zájmů. „Mohli bychom samozřejmě mluvit o nějakých zjevných a absurdních překážkách typu, když je někdo analfabet. Pak patrně nemůže být ministrem. Když je někdo kanibal, asi nemůže být ministrem," dodal v nadsázce Kysela.

Aktuálně nejčtenější

Názor z Ruska: Za Petra Fialy Česko zmizí z mapy světa
přečteno: 553706

Srovnání, jak se k aktuální krizi na ukrajinsko-ruské hranici vyjádřili Zeman a Pavel
přečteno: 129682

Jak Rusko obklíčuje NATO aneb Ruská válka proti Západu už začala
přečteno: 120112

Ovčáček naznačil, že Zeman je ochotný jít do sporu s Fialou. Zvítězit ale nemůže
přečteno: 93866

Zpět

Odmítnutí ministra? Prezident si počíná protiústavně, shodují se politologové a ústavní právníci URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Vít Kubant, Martin Štorkán, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 05:49, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Neústavní a naprosto absurdní. Tak hodnotí právníci a politologové krok prezidenta Miloše Zemana nejmenovat kandidáta Pirátů Jana Lipavského ministrem zahraničních věcí. Designovaný premiér Petr Fiala (ODS) hrozí hlavě státu kompetenční žalobou. V případě, že ji podá, by mu měl dát Ústavní soud za pravdu, shodují se oslovení experti. Přečtěte si jejich odpovědi v anketě serveru iROZHLAS.cz.

„Je třeba, aby Ústavní soud jednou provždy vyřešil otázku kompetencí ohledně jmenování nových členů vlády. V pondělí po schůzce v Lánech oznámím, jaké budou naše konkrétní kroky. Jsme připraveni.“ Tak okomentoval páteční zprávu o odmítnutí kandidáta Jana Lipavského designovaný premiér Petr Fiala (ODS).

Jako důvody prezident v prohlášení na webu Hradu uvedl údajnou nízkou kvalifikaci, postoj k Izraeli a visegrádské čtyřce a Lipavského návrh, aby se příští Sudetoněmecké dny konaly v Česku.

Že Fiala půjde do střetu s prezidentem Milošem Zemanem, očekávali i politologové a ústavní právníci.

Pětikoalice se tak s největší pravděpodobností obrátí na Ústavní soud a bude žádat rozsouzení sporu. Předseda občanské demokracie ostatně o kompetenční žalobě hovořil už ve středu, minulou neděli ji zmínil i lidovecký šéf Marian Jurečka.

Experti oslovení serverem iROZHLAS.cz se shodují, že ústavní soudci by měli rozhodnout ve prospěch předsedy budoucí vlády.

„Výrok Ústavního soudu bude zřejmě jasný: prezident republiky má jmenovat na základě návrhu předsedy vlády. Takhle zní věta i v Ústavě. Důležité bude, jak odůvodní své rozhodnutí,“ uvedl například ústavní právník Ondřej Preuss.

Takový výklad podpořil i politolog Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. „Jsme parlamentní režim, což podle mě Ústavní soud ve svém rozhodování zohlední a musí shodit argumenty Miloše Zemana ze stolu,“ předpokládá.

‚Naprosto protiústavní‘

Argumenty, o něž prezident Zeman opřel své rozhodnutí nejmenovat Lipavského ministrem, se podobají dohadům z prvního stupně základní školy, komentoval další politolog Ladislav Mrklas.

„Je to čirá zvůle, naprosto protiústavní. Je to vrchol. Odůvodnění je jako někde z první třídy. Prezident se ani nepokusil najít skutečně ústavní důvod. To, že někdo nemá vzdělání nebo byla špatně hodnocena jeho bakalářská práce, je jako když na sebe ženou kluci ve třetí třídě,“ popsal serveru iROZHLAS.cz.

Podobný výklad - i když v mírnější formě - zvolil Jan Wintr z Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Žádný z uvedených argumentů podle něj nesvědčí o jakékoliv právní překážce. „Argumenty se vzděláním jsou absurdní v momentě, kdy i v Zemanově vládě byli lidi úplně bez vysokoškolského vzdělání,“ oponuje prezidentské kanceláři.

Tento moment podrobněji popsal politolog Petr Just, když připomněl, že žádné vysokoškolské vzdělání - na rozdíl od bakaláře Lipavského - nemá současný vicepremiér a ministr vnitra v demisi Jan Hamáček (ČSSD). Ve stejné situaci byl i Pavel Dostál, ministr kultury v letech 1998 až 2005, tedy i ve vládě Miloše Zemana.

Celé odpovědi si přečtěte v anketě. politolog Petr Justpolitolog Lubomír Kopečekpolitolog Josef Mlejnekpolitolog Ladislav Mrklasústavní právník Ondřej Preussústavní právník Jan Wintr

Petr Just

politolog, Metropolitní univerzita Praha a Univerzita Karlova

Co bude v tuto chvíli následovat? Jaké možnosti má Petr Fiala?Možnosti má dvě hlavní, které můžou mít další podmožnosti. Jedna je, že se podřídí prezidentově výtce a definitivně post obsadí někým jiným, a druhá, že se nepodřídí, což by mělo za následek podání kompetenční žaloby. Zatím to vypadá, že se Petr Fiala kloní ke druhé variantě.

Jak tento prezidentův krok hodnotíte? Co říkáte na konkrétní argumenty?Jedná se o interpretaci právního textu, je jasné, že se prezident opírá o jeden z právních názorů. Já se přikláním k právním názorům, které to interpretují tak, že prezident nemá právo veta. Nejenom že prezident je v přímém rozporu s tím, jak on sám argumentoval v roce 1998, ale zároveň i další argumenty jsou v rozporu s předcházející praxí. Například akademický titul beru jako zástupný problém, který prezident přidal k těm dalším. Vysokou školu nemá vystudovanou ani například ministr vnitra Jan Hamáček (ČSSD), neměl ji ani Zemanův ministr kultury Pavel Dostál.

Jakým způsobem by měl Ústavní soud rozhodnout?Názorů na toto téma je několik. Já se přikláním k tomu, který zastává profesor Jan Kysela, tedy že prezident není oprávněn kádrovat ministry. V podstatě se jedná o politické a zástupné problémy. Ústavní soud by měl říci, že prezident je povinen respektovat návrh, který předloží předseda vlády. Rozhodnutí, které padne, je potřeba chápat i s vnímáním budoucnosti, bude to určitý precedens.

Lubomír Kopeček

politolog, Fakulta sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně

Co bude v tuto chvíli následovat? Jaké možnosti má Petr Fiala?Petr Fiala musí v této situaci trvat na jmenování Jana Lipavského, protože jakýkoliv ústup z jeho nominace by mu naboural jednotu ve vládní koalici a důvěru u voličů. Je otázka, zda buď zajistit jmenování vlády bez Lipavského a trvalého obsazení postu ministra zahraničí, a pak kompetenční žalobu vést s už fungující vládou poté, co prezident odmítne návrh na jmenování Lipavského. Nebo zda jít cestou žaloby poté, kdy prezident odmítne celý navržený seznam členů vlády s Lipavským. Tohle je situace bez precedentu, se kterou zatím není žádná

zkušenost. Podle mě jsou obě cesty možné a nevím, co si Petr Fiala a vládní koalice vybere a jak přesně to procesně proběhne. To se dozvíme asi během příštího týdne. Výklad toho, co je v ústavním zákoně o Ústavním soudu, podle mě umožňuje obojí.

Jak tento prezidentův krok hodnotíte? Co říkáte na konkrétní argumenty?Prezidentův postup je zjevně protiústavní, nemá právo takzvaně vetovat kandidáty na ministry, protože máme parlamentní režim. Prezident by to mohl udělat pouze v případě, že by tu byly nějaké zvláštní okolnosti - například nějaký zásadní problém typu střetu zájmů, o kterém premiér neví. Takové okolnosti ale u jmenování Jana Lipavského zjevně nejsou. Prezident nemá podle mě žádné právo posuzovat odbornou kompetenci či kvalifikaci navrženého kandidáta, to je odpovědnost premiéra. Připomněl bych tady postoje Miloše Zemana jako premiéra v roce 1998, kdy jakékoliv úvahy o personálním vetu prezidenta Havla odmítal s tím, že odporují Ústavě.

Jakým způsobem by měl Ústavní soud rozhodnout?Jsme parlamentní režim, což podle mne Ústavní soud ve svém rozhodování zohlední a musí shodit argumenty Miloše Zemana ze stolu. Dlouhodobě do budoucna bude užitečné, když Ústavní soud řekne, že prezident nemá nárok takzvaně vetovat kandidáta. To by tam opravdu musel být nějaký mimořádný důvod, který nemůže tkvět v rozporu v názorech nebo v tvrzení prezidenta, že kandidát nemá dostatečné vzdělání.

Josef Mlejnek

politolog, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy

Co bude v tuto chvíli následovat? Jaké možnosti má Petr Fiala?Moc možností nemá. V zásadě dvě. Buď trvat na tom, že Jan Lipavský musí být jmenován, a odložit jmenování vlády kdo ví kam. Anebo to dočasně akceptovat, nechat jmenovat vládu bez Lipavského s tím, že kompetenční žalobu povede z této pozice.

Jak tento prezidentův krok hodnotíte? Co říkáte na konkrétní argumenty?Vsadil na nejasné místo v Ústavě. Ta formulace není stoprocentně jistá. Do této doby to prezidenti akceptovali, pokud to nebyl rozpor se zákonem nebo jiná zásadní věc. Většinová shoda je taková, že prezident není notář. Nejmenovat by mohl při silných pochybnostech, kdy by například byl Lipavský agentem jiné mocnosti. Že je bakalář, to je zodpovědnost vlády. Není nikde uvedeno, že ministr musí mít magisterské a vyšší vzdělání. To je slabý, neakceptovatelný argument.

V prohlášení Hradu je navíc chyba, píšou, že je rozpor mezi výroky Lipavského a prohlášením vlády, ale je to zatím pouze programové prohlášení té pětikoalice. Ale zase, to je věc vlády, premiéra, není to nic protizákonného. Ten Sudetoněmecký sněm není vůbec žádný argument. Jako co? Proč by tady nemohl proběhnout? Samozřejmě, že v té narážce je skryto ledacos. To je naprosto absurdní.

Ale dodal bych, že je tam mezera a prezident se třeba pokusí ji ještě rozšířit, o to hraje. Ústavní soud může konstatovat, že v právu je Petr Fiala, ale on to jenom konstatuje. Nemá páku, jak donutit Miloše Zemana, aby akceptoval rozhodnutí Ústavního soudu. I když tedy dopadne ve prospěch Petra Fialy, tak může říct, že to odmítá respektovat, navíc když mu už bude mandát končit.

Jakým způsobem by měl Ústavní soud rozhodnout?Nejsem ústavní soudce, nechci jim do toho mluvit. Myslím si ale, že by měli rozhodnout ve prospěch Petra Fialy, protože on na tom skutečně lpí, je to silná politická vůle nastupující koalice. Ten kandidát navíc skutečně nijak neporušuje zákon ani Ústavu. Ale zároveň by tam měl být apel zákonodárcům na zpřesnění Ústavy.

Ladislav Mrklas

politolog, CEVRO Institut

Co bude v tuto chvíli následovat? Jaké možnosti má Petr Fiala?Petr Fiala už se nechal slyšet, že bude podána kompetenční žaloba. Je otázka, jaký bude konkrétní postup. Jeden je ten, že bude následovat hned – bez otálení a pokusu se dohodnout na kompromisní variantě. Druhá je to, že se naoko ustoupí, sám sebe pověří vedením ministerstva a vzápětí znovu pošle nominaci panu prezidentovi, poté podá ústavní žalobu.

Jak tento prezidentův krok hodnotíte? Co říkáte na konkrétní argumenty?Je to čirá zvůle, naprosto protiústavní. Je to vrchol. Odůvodnění je jak někde z první třídy. Prezident se ani nepokusil najít skutečně ústavní důvod. To, že někdo nemá vzdělání nebo byla špatně hodnocena jeho bakalářská práce, je jak když na sebe ženou kluci ve třetí třídě.

Jakým způsobem by měl Ústavní soud rozhodnout?Jsme parlamentní režim, vláda je odpovědná Poslanecké sněmovně. Tudíž by měla být vláda jmenována v souladu s výsledkem voleb, ne tak, jak si přeje pan prezident. Podle Ústavy nemá žádnou pravomoc kohokoliv vetovat, má prostě jmenovat toho, koho mu navrhne premiér. Ten totiž nese odpovědnost za vládu.

Ondřej Preuss

ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Co bude v tuto chvíli následovat? Jaké možnosti má Petr Fiala?V zásadě jsou dvě možnosti týkající se kompetenční žaloby. Buď bude trvat na tom, že se musí vláda jmenovat jako celek, což Ústava skutečně předpokládá, nebo se to pokusí obejít tím, že změní svůj návrh. Nechá vládu jmenovat, nechá sebe nebo svého kolegu pověřit řízením ministerstva zahraničních věcí, a teprve poté pošle opět nominaci Jana Lipavského, a když to prezident odmítne, tak vyvolá spor. Jsou ale i další možnosti. Nejde jen o spor Petra Fialy s prezidentem, ale i obou větším v Parlamentu. Sněmovna a Senát mohou tlačit na prezidenta. Ať už přes společné usnesení, nebo změnou parametrů pro financování prezidentské kanceláře.

Jak tento prezidentův krok hodnotíte? Co říkáte na konkrétní argumenty?Hodnotím to velmi negativně. Je potřeba zdůraznit, že funkce ministra ve vládě je primárně politická funkce a Ústava nevyžaduje žádnou kvalifikaci. Navíc máme příklady z minulosti, kdy někteří politici neměli vůbec žádnou vysokou školu. Prezident republiky nemá kádrovat ministry, jak sám říkal, ani pro

politické názory. Tyto argumenty považuji za nesprávné. Je potřeba také upozornit na aspekt času, kdy se kvůli prezidentovi protahuje vznik nové vlády v nejméně vhodný čas – v objektivní zdravotní a ekonomické krizi.

Jakým způsobem by měl Ústavní soud rozhodnout?Je to velmi složitá věc, protože je to neprobádaná cesta. Těžko odhadovat. Výrok Ústavního soudu bude zřejmě jasný: prezident republiky má jmenovat na základě návrhu předsedy vlády. Takhle zní věta i v Ústavě. Důležité bude, jak odůvodní své rozhodnutí. Může k tomu přistoupit opatrně, a třeba dokonce i odmítnout se k tomu vyjádřit s tím, že není příslušný, protože se nejedná o kompetenční spor, že kompetence je jasná. Já ale bych spíš v tom odůvodnění očekával vyjasnění a explicitní uvedení, že prezident republiky musí jmenovat kandidáta s nějakými extrémními výjimkami. Důvody, které Hrad uvádí, považuji za zástupné.

Jan Wintr

ústavní právník, Právnická fakulta Univerzity Karlovy

Co bude v tuto chvíli následovat? Jaké možnosti má Petr Fiala?Stále je příležitost pro politický tlak, protože spory mezi ústavními činiteli se mají řešit tím, že ostatní ústavní činitelé dají tomu, který porušuje Ústavu, jasně najevo, že to nemá dělat. Kromě toho jsou teoreticky tři právní nástroje. Prvním z nich je kompetenční žaloba. Premiér má s prezidentem spor o výklad sdílené kompetence, kde premiér navrhuje, prezident jmenuje. Premiér zastává názor, že prezident je povinen jmenovat toho, koho navrhne. Prezident má jiný názor a to může rozhodnout Ústavní soud.

Další možnost je ústavní žaloba, pokud by se pro ni našly hlasy v Senátu a Poslanecké sněmovně. Domnívám se, že zdržování jmenování vlády je hrubé porušení Ústavy, čili to je na ústavní žalobu. Třetí řešení je změna Ústavy. Ukazuje se, že je nedostatečně opatřená pojistkami, aby nemohlo docházet ke zneužití prezidentského úřadu. Po vzoru jiných zemí by se to mohlo zpřesnit, aby nedocházelo k ústavním krizím při každém druhém sestavování vlády.

Každopádně v případě kompetenční žaloby musí jít o reálný spor o výklad kompetence, který brání vyřešení nějakého problému. Nemůže to být abstraktní otázka. Buď to bude tak, že premiér bude na návrhu trvat a prezident si bude stát za svým, takže bude možné podat kompetenční spor. Uvažuje se také o variantě, že premiér stáhne návrh na jmenování Jana Lipavského a řízením ministerstva zahraničí bude pověřen někdo jiný. Vláda v tom případě bude jmenována. Petr Fiala by ale znova mohl navrhnout pana Lipavského a tím by se znovu otevřel konflikt, který by umožňoval podání kompetenční žaloby.

Jak tento prezidentův krok hodnotíte? Co říkáte na konkrétní argumenty?Domnívám se, že si prezident počíná protiústavně, protože převažující názor ústavních právníků, komentářů Ústavy a nakonec i Miloše Zemana, který se k tomu v roce 1998 vyjadřoval jako předseda vlády, je takový, že prezident je povinen jmenovat kandidáty, které jmenuje předseda vlády. Nejmenuje jen v případě, když je tam nějaká právní překážka. Žádný z argumentů ale o právní překážce nesvědčí, argumenty se vzděláním jsou absurdní v momentě, kdy i v Zemanově vládě byli lidi úplně bez vysokoškolského vzdělání. Ta argumentace je úplně mimoběžná s tím, co je správný postup podle Ústavy.

Jakým způsobem by měl Ústavní soud rozhodnout?V případě, že Petr Fiala podá kompetenční žalobu, podle mě soud rozhodne v jeho prospěch.

Odmítnutí ministra? Prezident si počíná protiústavně, shodují se politologové a ústavní právníci

Neústavní a naprosto absurdní. Tak hodnotí právníci a politologové krok prezidenta Miloše Zemana nejmenovat kandidáta Pirátů Jana Lipavského ministrem zahraničních věcí. Designovaný premiér Petr Fiala (ODS) hrozí hlavě státu kompetenční žalobou. V případě, že ji podá, by mu měl dát Ústavní soud za pravdu, shodují se oslovení experti. Přečtěte si jejich odpovědi v anketě serveru iROZHLAS.cz.

Autor
Vít Kubant

Další texty autora:
- Norský výrobce: Je pouze jedna verze nové pohádky Tři přání pro Popelku. Jakoukoliv cenzuru odmítáme
- Osvobozující rozsudek po 20 letech vězení: Tempel se vražd dopustit mohl, neexistuje ale dostatek důkazů

ANKETA Praha 5:00 11. prosince 2021

Prezident Miloš Zeman jmenoval Petra Fialu (ODS) premiérem v pátek 28. listopadu | Foto: Roman Vondrouš | Zdroj: Reuters

„Je třeba, aby Ústavní soud jednou provždy vyřešil otázku kompetencí ohledně jmenování nových členů vlády. V pondělí po schůzce v Lánech oznámím, jaké budou naše konkrétní kroky. Jsme připraveni.“ Tak okomentoval páteční zprávu o odmítnutí kandidáta Jana Lipavského designovaný premiér Petr Fiala (ODS).

Jako důvody prezident v prohlášení na webu Hradu uvedl údajnou nízkou kvalifikaci, postoj k Izraeli a visegrádské čtyřce a Lipavského návrh, aby se příští Sudetoněmecké dny konaly v Česku.

Že Fiala půjde do střetu s prezidentem Milošem Zemanem, očekávali i politologové a ústavní právníci.

Pětikoalice se tak s největší pravděpodobností obrátí na Ústavní soud a bude žádat rozsouzení sporu. Předseda občanské demokracie ostatně o kompetenční žalobě hovořil už ve středu, minulou neděli ji zmínil i lidovecký šéf Marian Jurečka.

Experti oslovení serverem iROZHLAS.cz se shodují, že ústavní soudci by měli rozhodnout ve prospěch předsedy budoucí vlády.

„Výrok Ústavního soudu bude zřejmě jasný: prezident republiky má jmenovat na základě návrhu předsedy vlády. Takhle zní věta i v Ústavě. Důležité bude, jak odůvodní své rozhodnutí,“ uvedl například ústavní právník Ondřej Preuss.

Takový výklad podpořil i politolog Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně. „Jsme parlamentní režim, což podle mě Ústavní soud ve svém rozhodování zohlední a musí shodit argumenty Miloše Zemana ze stolu,“ předpokládá.

‚Naprosto protiústavní‘

Argumenty, o něž prezident Zeman opřel své rozhodnutí nejmenovat Lipavského ministrem, se podobají dohadům z prvního stupně základní školy, komentoval další politolog Ladislav Mrklas.

„Je to čirá zvůle, naprosto protiústavní. Je to vrchol. Odůvodnění je jako někde z první třídy. Prezident se ani nepokusil najít skutečně ústavní důvod. To, že

ZPRÁVY, KTERÉ JSTE NEČETLI

Česko by se mělo přidat k bojkotu olympijských her v Pekingu, nabádá europoslankyně Gregorová

Hamáček neměl ani titul a nevadilo to. Není to právní překážka ke jmenování, říká k Lipavskému Kysela

Zeman řekl čtyři důvody, proč odmítá jmenovat Lipavského. Vadí mu vzdělání či postoj k Visegrádu

Určitě bychom měli být připraveni i na černé scénáře, říká o variantě omikron Konvalinka

Zeman řekl čtyři důvody, proč odmítá jmenovat Lipavského. Vadí mu vzdělání či postoj k Visegrádu

ČÍST ČLÁNEK

Zpět

Hledá se nový Afghánistán URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: halonoviny.cz, Autor: Josef Šenfeld, Ov Ksčm Litoměřice, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 09:10, RU / den: 150 000, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,67

O Afghánistánu se dozvídáme už jen okrajové zprávy. Většina je spíše negativních. Co totiž svým vítězstvím získal Tálibán, víme, anebo jsme schopni si to domyslet.

Návrat středověku, který už málokdo v Evropě očekával, je najednou tady. A vůbec mu nepřekáží moderní technika, spíše naopak. Bojovník na oslu dobýval sousední údolí i několik let, ozbrojenec v tanku zajišťovaný ze vzduchu dronem nebo vrtulníkem dokáže obsadit, jsou-li proti němu obrazně řečeno obránci ozbrojení puškami z druhé světové války, během jednoho dne i několik údolí. Pokud však proti místním, majícím takové nejmodernější zbraně a znalost prostředí, někdy i pomoc obyvatel, ale vždy podporu jeho náboženství, stojí cizí armády zaštiťující se tzv. demokratickou ideologií a lidskými právy po americku, nemohou ony cizí armády uspět. To přece každý věděl na samém začátku. Přitom tehdy Tálibán nebyl zas tak vojensky silný, jako je dnes. Cizí vojska, cizí ideologie dokázala naopak sjednotit značnou část Afghánců proti nim. Proto cizáci nemohli vyhrát.
Ta válka stála údajně 240 tisíc zbytečně ztracených nebo těžce poškozených životů. Někdo spočítal, že v tomto čísle je 71 tisíc afghánských civilistů a na 70 tisíc afghánských vojáků, tedy těch, kteří stáli po boku interventů. Ale co s Afghánci? Asi to číslo je pro svět málo přesvědčivé. Proto jiný příklad. Padlo zde 2442 amerických vojáků, 1144 vojáků NATO, 549 humanitárních pracovníků, 136 západních novinářů a 14 příslušníků AČR.
A to vše proto, že jsme prý chtěli si to nejen vypořádat s teroristy, a zemi, která »strádala « pod knutou náboženského fanatismu, přinést »svobodu, demokracii, lidská práva«. Tedy oficiálně. Šlo však i o strategické postavení, o bohatá naleziště železa, kobaltu, mědi, zlata, lithia ad. Nic z toho však nesměřovalo k nám do České republiky. Od toho byli američtí zájemci, kteří si přivlastnili rozhodování o nalezištích. Přesto nás tato válka ročně stála přibližně miliardu.
Dnes do čela našeho státu přicházejí lidé, kteří jsou v ještě větší vazbě na USA. Do čela resortů, jež budou rozhodovat o naší obraně a našich zájmech ve světě, se mají postavit polovzdělaní lidé, jejichž jedinou kvalifikací je vazba na Spojené státy. V čele ministerstva obrany má stát málo vzdělaná bankovní úřednice, jíž se podařilo dosáhnout na titul bakalářky a zahraniční »ostruhy«získávala až ve Sněmovně, a ministerstva zahraničí bakalář z fakulty sociálních věd a absolvent»nalejváku«z Anglie, jinak burzovní»specialista«. Zřejmě nás pod jejich vedením v zájmu Spojených států čekají další mise. Ve směru Rusko, po čemž touží oba dva nominanti, to nebude. Na to ani Spojené státy nemají. Naštěstí! Takže se hledá nový Afghánistán.
Josef ŠENFELD, předseda OV KSČM Litoměřice

Reklama

Hledá se nový Afghánistán

O Afghánistánu se dozvídáme už jen okrajové zprávy. Většina je spíše negativních. Co totiž svým vítězstvím získal Tálibán, víme, anebo jsme schopni si to domyslet. Návrat středověku, který už málokdo v Evropě očekával, je najednou tady. A vůbec mu nepřekáží moderní technika, spíše naopak. Bojovník na oslu dobýval sousední údolí i několik let, ozbrojenec v tanku zajišťovaný ze vzduchu dronem nebo vrtulníkem dokáže obsadit, jsou-li proti němu obrazně řečeno obránci ozbrojení puškami z druhé světové války, během jednoho dne i několik údolí. Pokud však proti místním, majícím takové nejmodernější zbraně a znalost prostředí, někdy i pomoc obyvatel, ale vždy podporu jeho náboženství, stojí cizí armády zaštiťující se tzv. demokratickou ideologií a lidskými právy po americku, nemohou ony cizí armády uspět. To přece každý věděl na samém začátku. Přitom tehdy Tálibán nebyl zas tak vojensky silný, jako je dnes. Cizí vojska, cizí ideologie dokázala naopak sjednotit značnou část Afghánců proti nim. Proto cizáci nemohli vyhrát.

Ta válka stála údajně 240 tisíc zbytečně ztracených nebo těžce poškozených životů. Někdo spočítal, že v tomto čísle je 71 tisíc afghánských civilistů a na 70 tisíc afghánských vojáků, tedy těch, kteří stáli po boku interventů. Ale co s Afghánci? Asi to číslo je pro svět málo přesvědčivé. Proto jiný příklad. Padlo zde 2442 amerických vojáků, 1144 vojáků NATO, 549 humanitárních pracovníků, 136 západních novinářů a 14 příslušníků AČR.

A to vše proto, že jsme prý chtěli si to nejen vypořádat s teroristy, a zemi, která »strádala« pod knutou náboženského fanatismu, přinést »svobodu, demokracii, lidská práva«. Tedy oficiálně. Šlo však i o strategické postavení, o bohatá naleziště železa, kobaltu, mědi, zlata, lithia ad. Nic z toho však nesměřovalo k nám do České republiky. Od toho byli američtí zájemci, kteří si přivlastnili rozhodování o nalezištích. Přesto nás tato válka ročně stála přibližně miliardu.

Dnes do čela našeho státu přicházejí lidé, kteří jsou v ještě větší vazbě na USA. Do čela resortů, jež budou rozhodovat o naší obraně a našich zájmech ve světě, se mají postavit polovzdělaní lidé, jejichž jedinou kvalifikací je vazba na Spojené státy. V čele ministerstva obrany má stát málo vzdělaná bankovní úřednice, jíž se podařilo dosáhnout na titul bakalářky a zahraniční »ostruhy« získávala až ve Sněmovně, a ministerstva zahraničí bakalář z fakulty sociálních věd a absolvent »nalejváku« z Anglie, jinak burzovní »specialista«. Zřejmě nás pod jejich vedením v zájmu Spojených států čekají další mise. Ve směru Rusko, po čemž touží oba dva nominanti, to nebude. Na to ani Spojené státy nemají. Naštěstí! Takže se hledá nový Afghánistán.

Josef ŠENFELD, předseda OV KSČM Litoměřice

11. 12. 2021 PŘIHLÁSIT DO DISKUSE REGISTROVAT SOUVISEJÍCÍ ČLÁNKY TISK

Jak hodnotíte tento článek? (1 - nejhorší, 7 - nejlepší)

1 2 3 4 5 6 7

Ohodnoť

Hodnocení: 4.6, celkem 5 hlasů.

Diskuse k článku

Vážení čtenáři, chcete-li se zapojit do diskuse, prosíme vás o dodržování slušného vystupování. Příspěvky, které budou obsahovat sprosté výrazy, smažeme.

salekiv 2021-12-11 09:14

Šenfeld, tak jak je u komunistů obvyklé, opět lže, když tvrdí, že budoucí ministryně obrany Černochová má jen bakalářský titul. Není to pravda, má magisterský titul. Kromě toho se v parlamentu obrannou problematikou dlouhodobě zabývala a to i jako předsedkyně výboru pro obranu. Těžko hledat v ODS kvalifikovanější osobu na post ministra obrany.

kubavyskocil 2021-12-11 08:39

Jenom pro připomínku. Hamáček dělal ministra (i zahraničí) s nedokončeným studiem tlumočnictví.

Reklama

Poslední zprávy

- Nechci ze svých daní platit válku
- Britský soud »prodal« Assange do USA
- Hledá se nový Afghánistán
- Od března bude očkování pro vybrané skupiny povinné
- Vždy ve střehu
- Jsme buď v rukou šílenců, nebo gangsterůJsme buď v rukou šílenců, nebo gangsterů
- Válečníci zase mají pré
- Úřad kvůli UFO pod ministrem obrany

Reklama

PODROBNÉ HLEDÁNÍ

Hledaný text
Autor
Najít články ze dne
11
Prosinec
2021
Hledej

Reklama

Hlavní rubriky
- Zpravodajství
- Publicistika
- Ekonomika
- Ze světa
- Téma
- Kultura
- Sport
- Evropa zleva
- Bonus
- Haló rady
- Píšete nám
- Naše pravda

Odkazy
- KSČM
- FUTURA, a. s.
- Nakladatelství Futura
- Literatura - Umění - Kultura
- Klub českého pohraničí
- Komunistický svaz mládeže
- České mírové hnutí
- Společnost česko-kubánského přátelství
- Korejský zpravodajský portál
- Informace z KLDR
- GUE/NGL
- Blog OV KSČM Praha 10

Haló noviny
- Haló noviny
- Inzerce
- Předplatné
- Grafické studio
- Materiály ke stažení
- Kontakty
- Haló noviny na Facebooku
- RSS

Přidej na Seznam

Zpět

Bayern otočil duel s Mohučí, Dortmund zachránil remízu chvíli před koncem URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 18:19, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, AVE: 2 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Favorité měli v 15. kole fotbalové Bundesligy spoustu práce, aby proti svým soupeřům bodovali. Mnichovský Bayern se utkal s Mohučí a musel od 22. minuty dotahovat skóre, nakonec vývoj dvěma trefami otočil. Dortmund uhrál remízu s Bochumí až díky brance z 85. minuty. Vyhrál i Hoffenheim, který porazil Freiburg, a také Hertha a Lipsko.

Bayern na vlastním hřišti přivítal Mohuč a už od 22. minuty musel dotahovat náskok soupeře, který se dostal zásluhou Onisiwa do vedení. Ve druhém poločase ale lídr tabulky německé ligy dvěma trefami otočil. Nejprve se prosadil Coman, poté Musiala. Plné ruce práce měl také Dortmund, jenž se představil na ledě Bochumi. Až do 85. minuty totiž prohrával 1:0. Pak ale zaúřadoval hvězdný Haaland, který přihrál Brandtovi. Záložník Borussie nekompromisně poslal balon do branky a vyrovnal. Vestfálský celek tak bral bod za remízu 1:1.
Lipsko si s chutí zastřílelo proti Mönchengladbachu a zvítězilo 4:1. Triumf mohl oslavit také Hoffenheim. Hertha porazila dvěma brankami Bielefeld. Sobotní program uzavře zápas Wolfsburgu se Stuttgartem.

Výsledky sobotních zápasů 15. kola Bundesligy:
Bayern Mnichov – 1. FSV Mohuč 05 2:1 (0:1)
Branky: 53. Coman, 74. Musiala – 22. Onisiwo

VfL Bochum – Borussia Dortmund 1:1 (1:0)
Branky: 40. Polter (pen.) – 85. Brandt

SC Freiburg – TSG 1899 Hoffenheim 1:1 (1:1)
Branky: 21. N. Schlotterbeck – 3. Raum

Hertha BSC – DSC Arminia Bielefeld 1:0 (0:0)
Branky: 53. Jovetič

RB Lipsko – Borussia Mönchengladbach 4:1 (2:0)
Branky: 21. Gvardiol, 33. André Silva, 90+1. Nkunku, 90+4. Henrichs – 88. Binsibajní
18:30 VfL Wolfsburg – VfB Stuttgart

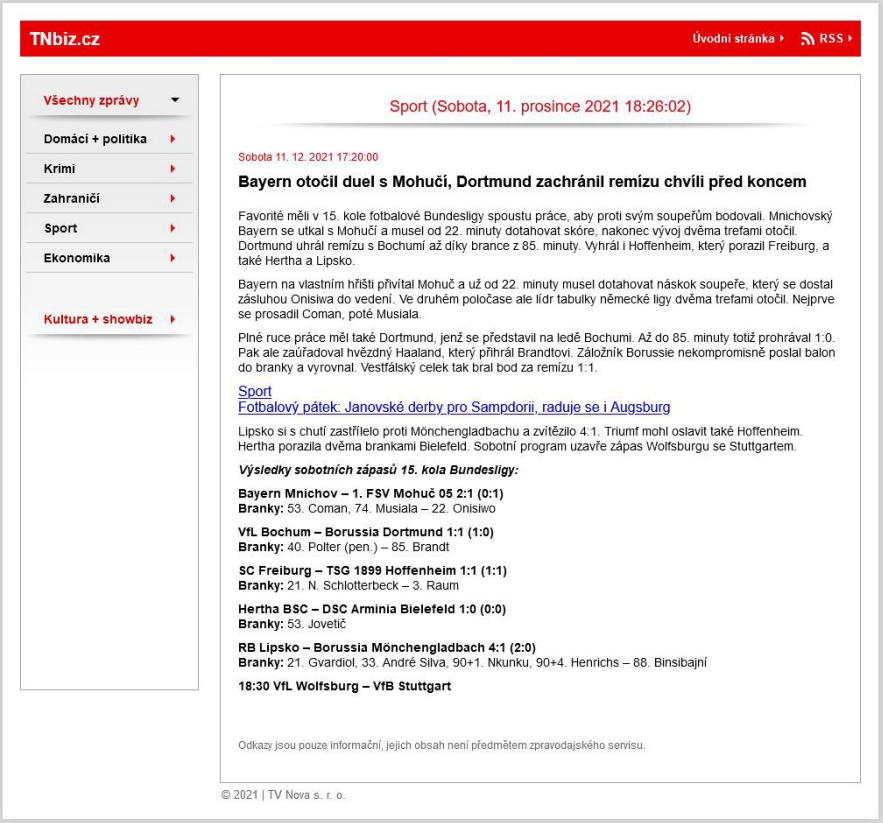

TNbiz.cz

Úvodní stránka RSS

Všechny zprávy
Domácí + politika
Krimi
Zahraničí
Sport
Ekonomika
Kultura + showbiz

Sport (Sobota, 11. prosince 2021 18:26:02)

Sobota 11. 12. 2021 17:20:00

Bayern otočil duel s Mohučí, Dortmund zachránil remízu chvíli před koncem

Favorité měli v 15. kole fotbalové Bundesligy spoustu práce, aby proti svým soupeřům bodovali. Mnichovský Bayern se utkal s Mohučí a musel od 22. minuty dotahovat skóre, nakonec vývoj dvěma trefami otočil. Dortmund uhrál remízu s Bochumí až díky brance z 85. minuty. Vyhrál i Hoffenheim, který porazil Freiburg, a také Hertha a Lipsko.

Bayern na vlastním hřišti přivítal Mohuč a už od 22. minuty musel dotahovat náskok soupeře, který se dostal zásluhou Onisiwa do vedení. Ve druhém poločase ale lídr tabulky německé ligy dvěma trefami otočil. Nejprve se prosadil Coman, poté Musiala.

Plné ruce práce měl také Dortmund, jenž se představil na ledě Bochumi. Až do 85. minuty totiž prohrával 1:0. Pak ale zaúřadoval hvězdný Haaland, který přihrál Brandtovi. Záložník Borussie nekompromisně poslal balon do branky a vyrovnal. Vestfálský celek tak bral bod za remízu 1:1.

Sport
Fotbalový pátek: Janovské derby pro Sampdorii, raduje se i Augsburg

Lipsko si s chutí zastřílelo proti Mönchengladbachu a zvítězilo 4:1. Triumf mohl oslavit také Hoffenheim. Hertha porazila dvěma brankami Bielefeld. Sobotní program uzavře zápas Wolfsburgu se Stuttgartem.

Výsledky sobotních zápasů 15. kola Bundesligy:

Bayern Mnichov – 1. FSV Mohuč 05 2:1 (0:1)
Branky: 53. Coman, 74. Musiala – 22. Onisiwo

VfL Bochum – Borussia Dortmund 1:1 (1:0)
Branky: 40. Polter (pen.) – 85. Brandt

SC Freiburg – TSG 1899 Hoffenheim 1:1 (1:1)
Branky: 21. N. Schlotterbeck – 3. Raum

Hertha BSC – DSC Arminia Bielefeld 1:0 (0:0)
Branky: 53. Jovetič

RB Lipsko – Borussia Mönchengladbach 4:1 (2:0)
Branky: 21. Gvardiol, 33. André Silva, 90+1. Nkunku, 90+4. Henrichs – 88. Binsibajní

18:30 VfL Wolfsburg – VfB Stuttgart

Odkazy jsou pouze informační, jejich obsah není předmětem zpravodajského servisu.

© 2021 | TV Nova s. r. o.

Zpět

Jakou četbu z letoška doporučují Klaus, Rychetský nebo kněz Halík? Nejen oni odpovídali v anketě Kniha roku
LN URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 18:21, Celková návštěvnost:

Anketa Kniha roku Lidových novin vstoupila do čtvrté desítky let své obnovené existence. V letošním 31. ročníku zvítězil román Milana Kundery Nevědění v překladu Anny Kareninové, který nedávno vydalo nakladatelství Atlantis.

Pro příběh o nelehkých návratech emigrantů do vlasti hlasovali například předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský, spisovatel Milan Uhde, politolog Jiří Pehe nebo literární vědec Jiří Opelík. Pro Milana Kunderu je to již druhé vítězství v této anketě – v roce 1993 zvítězil s románem Nesmrtelnost.

KNIHA ROKU LN

Jakou četbu z letoška doporučují Klaus, Rychetský nebo kněz Halík? Nejen oni odpovídali v anketě Kniha roku LN

V tradiční anketě Lidových novin Kniha roku zvítězil román Milana Kundery Nevědění

Kunderovo Nevědění je o návratech, ze kterých zbyl jen směšný smutek

Co máme společného s Vídní? Hledala jsem stopy a místa, která prababička uvádí, říká spisovatelka Horáková

S velkým odstupem se na druhém místě umístilo pokračování románové kroniky Šikmý kostel Karin Lednické (nakladatelství Bílá vrána), v němž autorka dál rozvíjí příběh ze ztracených míst drsného Karvinska, bronzovou příčku společně obsadili Pavla Horáková a Jaroslav Rudiš s romány Srdce Evropy (nakl. Argo), resp. Winterbergova poslední cesta (nakl. Labyrint). A shodou okolnosti jde o romány, jež si jsou tematikou pospolitosti střední Evropy podobné.

Letošní ročník ankety, v níž odpovědělo 179 respondentů z řad spisovatelů, literárních odborníků, intelektuálů, ale i politiků, vědců nebo lékařů, charakterizuje velké množství románů. Do první třináctky se jich dostalo hned šest, přičemž pod pěti z nich jsou podepsaní čeští autoři. Ivan Adamovič, kulturní redaktor Deníku N

Lidové noviny přinesly anketu Kniha roku poprvé v roce 1928. Již o rok později napsaly, že anketa, v jejímž prvním ročníku zvítězilo Mlčení plukovníka Brambla Andrého Mauroise, „měla pronikavý a trvalý účinek na směr četby nejširšího obecenstva“. Později v anketě uspěla řada knih, které dnes vnímáme jako klasiku: Marketa Lazarová Vladislava Vančury, Povětroň Karla Čapka nebo Nikola Šuhaj loupežník Ivana Olbrachta. Anketa zanikla spolu s Lidovými novinami v roce 1952 a obnovena byla zásluhou tehdejšího vedoucího kulturní rubriky Jana Lukeše až roku 1991. Od té doby v ní zvítězila slavná jména jako Václav Havel, Jáchym Topol, Ivan Martin Jirous nebo Umberto Eco či Michel Houellebecq a stejně jako v časech první republiky pomáhá anketa čtenářům v orientaci na nepřehledném knižním trhu.

Pavel Zatloukal: Meditace o městě, krajině a umění. Olomouc 1919–1989 (Ostravská univerzita / Muzeum umění Olomouc, 2020). Takřka nadlidský pokus zachytit vývoj umění a architektury a věcí souvisejících v jednom městě za téměř celé minulé století.

Pavel Juráček: Deník IV. 1974–1989 (Torst). Završení monumentálního deníkového díla, byť, jak již víme díky knize O Pavlovi, s poněkud nespolehlivým vypravěčem.

V tradiční anketě Lidových novin Kniha roku zvítězil román Milana Kundery Nevědění

Pavel Klusák: Gott. Československý příběh (Host). Nikoliv nezaujatá, ale i tak fascinující přehlídka kariéry našeho nejslavnějšího zpěváka rozlévající se do širších souvislostí.

A mimo soutěž jeden titul, s nímž mám společného vydavatele:

Martin M. Šimečka: Tělesná výchova (N media). Úvahy o poznávání výkonnosti vlastního těla. Intelektuál, spisovatel a sportovec v této knize klušou v nádherně svorném tempu.Michal Ajvaz, spisovatel

Ivan Wernisch: Almara (Druhé město). O okapové rouře, hrací skříni, dřevěné lžíci, stínu na zdi, rezavém sudu, proutěné židli, přístavní lampě, šálku s čajem, krejčovské panně a jiných věcech.

Michal Ajvaz

Friedrich Nietzsche: Pozdní pozůstalost I a II (Oikoymenh). K vydání připravil Pavel Kouba, přeložila Věra Koubová. Tichá záře fragmentů.

Angelo Ara – Claudio Magris: Terst. Identita na hranici (Academia). Přeložila Lenka Kovaříková. Knížka o mém oblíbeném městě, ve kterém jsem nikdy nebyl.Daniel Anýž, novinář

VÝSLEDKY ANKETY

1. místo (19 hlasů)

Nevědění

Milan Kundera (Atlantis)

2. místo (8 hlasů)

Šikmý kostel 2

Karin Lednická (Bílá vrána)

3.–4. místo (7 hlasů)

Srdce Evropy

Pavla Horáková (Argo)

Winterbergova poslední cesta

Jaroslav Rudiš (Labyrint)

5.–6. místo (6 hlasů)

Výpravy pro den i noc

Jiří Peňás (Echo Media)

Sedm zákonů

Miroslav Bárta (Jota)

7.–13. místo (5 hlasů)

Civilizace

Laurent Binet (Argo)

Gott: Československý příběh

Pavel Klusák (Host)

Kronika protektorátu

Jiří Padevět (Academia)

Listopád

Alena Mornštajnová (Host)

Mimochodem

Woody Allen (Argo)

Shakespearova Anglie

Martin Hilský (Academia)

Šílenství davů

Douglas Murray (Leda)

Barack Obama: Země zaslíbená (Argo). Přeložil Martin Svoboda. Obama o Havlovi: „Je to prokletí, když od vás lidé čekají velké věci," pronesl a potřásl mi rukou. „Znamená to, že je člověk snadno zklame. Znám to z vlastní zkušenosti. Bojím se, že je to past."

Pavel Klusák: Gott. Československý příběh (Host). „A jako největší hvězda ve státě, jejíž lidová popularita nebude klesat, bude své publikum beze slov učit: Toto vše je nutné, toto vše se v Československu sedmdesátých let stalo normou."

Josef Koudelka: Deníky (Torst). 24/9,1973, Tarragona-Barcelona. „Jde kolem kluk s holkou, nese kufry, první třída do Madridu. Ty vole, to bys byl nasranej, být v jejich kůži a najednou vidět na trávníku pod palmou u moře vandráka."Zbyněk Baladrán, výtvarník

Tento rok stejně jako ten loňský byl možná pro čtení příhodnější, alespoň tedy pro některé profese určitě. Mně osobně udělalo radost vydání esejů Jamese C. Scotta Dvakrát sláva anarchismu (Neklid). Slavný antropolog rozkrývá hierarchizované jednání v jednoduchých jevech každodenního života, ale i ve velkých dějinných událostech.

Kniha je dočasným lékem na letos také přečtený cestopis z blízké budoucnosti Neobyvatelná Země. Život po oteplení od Davida Wallace-Wellse (Host, 2020), ve které autor nastiňuje děsivou budoucnost života na Zemi v době klimatických změn, politických kolapsů a epidemií.

Obě knihy se tak trochu potkávají v poslední knize Davida Graebera a Davida Wengrowa The Dawn of Everything. A New History of Humanity (Farrar, Straus and Giroux). Mnou zatím jen rozečtená kniha, s velmi slibným názvem a založená na výborné erudici obou autorů, promění pohled na dějiny lidstva, podobně jako se to již dříve Davidu Graeberovi podařilo s tím, jak vnímáme dluh v lidském jednání a ekonomice.

Egyptolog Ladislav BarešLadislav Bareš, egyptolog

Adéla Jůnová-Macková – Pavel Žďárský – Iveta Cichrová, Korespondence Aloise Musila II. Alois Musil a rodná hrouda v korespondenci s Edvardem Reichem (Masarykův ústav a Archiv AV ČR).

Druhý, opět velmi pečlivě připravený a vydaný svazek korespondence Aloise Musila je věnován jeho výměně dopisů s Edvardem Reichem (1885–1943), jedním z předních organizátorů zemědělského života u nás po vzniku ČSR. Alois Musil, teolog, arabista, cestovatel a mj. i nepříliš úspěšný protihráč „Lawrence z Arábie" za 1. světové války se tu představuje jako vynikající zemědělec – především ovocnář, který i jako světově proslulý orientalista zůstal selským synem z Hané.Miroslav Bárta, egyptolog

Je nespravedlivé vybrat jen tři knížky tohoto roku, ale rád bych upozornil alespoň na tyto. Fareed Zakaria: Deset lekcí pro postpandemický svět (Prostor), protože se opravdu hluboce zamýšlí nad stavem současného světa a hledá jeho další cestu. Vratislav Dostál: Česká jízda (Info.cz), protože nabízí možnost lépe pochopit Česko ležící mimo intelektuální a politické elity českých velkých měst. A konečně Christopher Wylie a Mindf*ck. Cambridge Analytica a plán na zničení světa (Argo / Dokořán), protože manipulace s celými populacemi prostřednictvím sociálních sítí není sci-fi, ale již několikaletá realita naplňující – pokud jde o informace – tzv. Herakleitův zákon vývoje civilizací. Václav Bartuška, diplomat

Některé základní otázky (vztah Čechů k Evropě, k víře, k sobě navzájem) jsou ve 21. století stejně palčivé, jako před šesti sty lety. Životopis Jan Žižka (2019) od Petra Čorneje byla mimořádná kniha, pozoruhodná mírou evropského kontextu. Husitská revoluce. Stručná historie (Paseka) ji výborně doplňuje.

Václav BartuškaKarol Bílek, historik

Miroslav Cogan: Řezbáři v kameni. Lidová sakrální skulptura 19. století v Pojizeří (Muzeum Českého ráje Turnov, 2020). První kniha věnovaná pouze této tematice, navíc výborně graficky vypravená.

Ladislav Špaček: Dědečku, vyprávěj o Česku. Etiketa a etika pro děti (Pikola). Podobných knih není nikdy dost.

Martin Klečacký a kol.: Slovník představitelů politické správy v Čechách v letech 1849–1918. (Masarykův ústav / Archiv AV ČR / Národní archiv, 2020). Výborný a potřebný výsledek dlouholeté práce. Vladimír Birgus, fotograf, historik fotografie a pedagog

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Přeložila Anna Kareninová.

Vladimír Birgus.

Josef Koudelka: Deníky (Torst). Vybral a k vydání připravil Tomáš Pospěch.

Letos vybírám díla nejslavnějšího žijícího českého spisovatele a nejslavnějšího žijícího českého fotografa, která přes veškerou odlišnost a nesrovnatelnou literární kvalitu spojují témata emigrace, složitého hledání svého místa v novém prostředí a obtížných návratů.Evžen Boček, spisovatel

Jiří Padevět: Kronika protektorátu (Academia).

Woody Allen: Mimochodem (Argo).Jan Borovička, biogeochemik a mykolog

Douglas Murray: Šílenství davů (Leda). Brilantní popis patologických projevů progresivismu, který postupně ze Západu proniká i k nám. Ubráníme se davovému šílenství?

Nadine Strossenová: Nenávist. Proč bychom se jí měli bránit pomocí svobody projevu, nikoli cenzurou (Institute H21). A ubráníme se i postupující cenzuře?

Yoram Hazony: Chvála nacionalismu (Leda). Internacionalisté nacionalismus pomluvili, říká autor, a učinili z něho v Evropě strašáka a nadávku. Oprávněně?Blanka Bumbálková, knižní influencerka

Šikmý kostel 2 Karin Lednické (Bílá vrána) a nový román Delphine de Vigan Děti nade vše (Odeon). Tato kniha upozorňuje na aktuální hrozbu a možné důsledky expozice dětí na internetu a sociálních sítích a představuje určité společenské varování.František Burda, teolog

František Daniel Merth: Sbírky básní I–II. (Triáda). „Přece jen z člověka zbývá briliant…“ Tento úryvek z Merthovy básně snad dobře vystihuje skutečnost, kterou po velmi dlouhém očekávání konečně vynáší na světlo reprezentativní vydání celého básnického díla tohoto pozoruhodného kněžského a literárního solitéra. I když vůz času zapomínání, přehlížení a míjení vyklopil na cestu kamení, „nepohřbil světlo, které značilo / šlépěj, kde dítě šlo“.

Rudolf Matys: Společný jmenovatel (Torst, 2020). Vydání esejistického díla Rudolfa Matyse je pro mne nad jiné významným počinem. Bohatství vyjadřovacích prostředků i šíře záběru od básnictví (Holan, Obrtel, Juliš, Brousek, Kolář, Wernisch, Šrut, Zábrana, Tomeš, Halas, Kabeš, Kolmačka, Slavík, Topinka, Vokolek, Vinant, Rotrekl, Ludvík Kundera, Šiktanc a mnozí další) k próze, divadlu, rozhlasové tvorbě a výtvarnému umění, rozevírá doslova explozivní imaginativní svět scelující nejrůznější fraktály života vnitřní integritou. Duchovní osa Matysova univerza, ve které se snoubí robustnost s nebývalou subtilností, je přívětivě přístupná a podmanivá.

Eva Pariláková: Nádej umenia v dobe hyperestetiky (Pavel Mervart). Díky antropologickému vhledu autorka ve spleti estetických standardizací současné kultury na vybraných příkladech ze světa výtvarného umění (Jannis Kounellis, Bill Viola), filmového umění (Kim Ki-duk, Sean Pen, Ruben Östlund, Terence Malick) a básnictví (Tomas Tranströmer) objevuje strhující transformativní výzvu jako alternativu k hyperestetické realitě rychlosti, efektnosti, atraktivity, šokantnosti, banalizace, profanace, zábavnosti nebo konzumu.

Ředitel Národního divadla Jan Burian (25. září 2018)Jan Burian, ředitel Národního divadla

Martin Hilský: Shakespearova Anglie. Portrét doby (Academia, 2020). Další zásadní krok českého poznávání geniálního dramatika ve všech společenských a uměleckých souvislostech. Martin Hilský navazuje na mimořádně bohatou tradici české shakespearologie a posouvá ji o další stupeň výš. Je to obor, ve kterém jsme i díky Martinu Hilskému jedni z nejlepších na světě.Václav Bůžek, historik

Jako historik dějin raného novověku dávám hlas populárně pojaté monografii Jiřího Hrbka a kolektivu Panovnický majestát. Habsburkové jako čeští králové v 17. a 18. století (NLN / Historický ústav AV ČR). Čtivě napsaná a graficky skvěle vypravená práce založená na konceptu antropologizace panovníka představuje Habsburky jako české krále mezi třicetiletou válkou a osvícenstvím v symbolické a každodenní reprezentaci jejich majestátu. Václav Cílek, geolog

Václav Cílek, geolog, spisovatel

Od roku 1998 pracovali slovenští historici na nedávno dokončeném, úctyhodném kompletu dvaceti knih v edici „Pramene k dejinám Slovenska a Slovákov“. Po krátkém úvodu čteme dobové zprávy třeba o stěhování národů nebo tureckém nebezpečí. Dějiny zde hovoří hlasem své a nikoliv naší doby a výsledek je stejně silný jako ta nejlepší poezie. Škoda, že Češi podobný projekt nemají. Na pražském knižním veletrhu mne nejvíc potěšily knihy nakladatelství „Bylo nebylo“, jako ta nejvíc radostná a nejvíc kreativní část české knižní produkce. Jedná se třeba o knihy Kateřiny Černé nebo Terezy Říčanové. Klasickým titulem se ve světě stala kniha nedávno zemřelého Barry Lopeze „Arktické sny“ o krajině, lidech a nás, kterou po třicet let trvajícím okouzlení přeložil Anton Markoš a vydal Pavel Mervart.

Iveta Coufalová, historička, šéfredaktorka časopisu Dějiny a současnost

Zážitek z knihy Jaroslava Rudiše Winterbergova poslední cesta (Labyrint, překlad Michaela Škultéty), ve mně umocnilo ještě předcovidové autorské čtení v univerzitní knihovně v Drážďanech – jak snadné bylo přejíždět hranice... O to intenzivněji jsem pak při četbě vnímala tuto bilanční jízdu Evropou i dějinami.

Texty Lidmily Kábrtové mě snad nezklamou nikdy. Letošní Čekání na spoušť (Host) mě doslova uhranulo. Jako vždy minimalistické, přesto neúprosné a přesné. Mistrné propojení životních příběhů a traumat, jež v životě posbírá každý, navíc nechává prostor i čtenáři, do jaké hloubky nechá skládaný příběh zasáhnout.

Kniha slovenského novináře Tomáše Forró Donbas. Reportáž z ukrajinského konfliktu (Paseka) vyšla sice už loni na podzim, ale mě provází celý letošek. Skvěle napsaná analýza, která se strhujícím způsobem věnuje stavu „periferie“ Evropy i Ukrajiny v průběhu posledních let – nejen s ohledem ke třiceti letům, jež letos uplynou od „rozpadu“ Sovětského svazu, doporučuji každému na potkání.Marek Čech, nakladatelský redaktor

Pavla Horáková: Srdce Evropy (Argo).

Patricia Lockwoodová: Nikdo o tom nemluví (Odeon).

Barack Obama: Země zaslíbená (Argo).Marek Čejka, politolog

Kristýna Kironská – Richard Turcsányi (eds.): Supervelmoc? Vše, co potřebujete vědět o současné Číně (Epocha/Hadart).

Unikátní kniha českých a slovenských autorů, která čtivým způsobem prezentuje nejdravější mocnost současného světa – Čínu. Analyzuje ji z mnoha dimenzí včetně historie, politiky, ekonomiky či kultury a neopomíná komentovat nejaktuálnější problematiku, ať už se týká Ujgurů, politických proměn Hongkongu či vztahů s Evropou a dopady pro Českou republiku.

Mimo soutěž:

Jonathan Kaufman: The Last Kings of Shanghai. The Rival Jewish Dynasties That Helped Create Modern China (Penguin Publishing Group). Kniha čtivě mapuje osudy dvou soupeřících židovských rodinných klanů – Sassoonů a Kadooriů – v Šanghaji, která se také díky nim proměnila v moderní metropoli a během druhé světové války se stala důležitým útočištěm pro židovské uprchlíky z Evropy.

Atlasy z nakladatelství Lingea. Velmi zajímavá edice překladů různých tematických atlasů doplněná čtivými texty dává čtenáři možnost zorientovat se v řadě témat od starověku (Atlas klasického Řecka, Atlas Římské říše) až po současnost (Atlas studené války, Atlas migrace). Blanka Čermáková, ředitelka Trafo Gallery

Petr Stančík: Pravomil aneb Ohlušující promlčení (Druhé město). Kniha plná dobrodružství, národní historie a důvtipu je psaná nesmírně čtivě a obsáhne téměř celé 20. století neobvyklým obloukem příběhů českého Forresta Gumpa, který má pro strach a správnou věc uděláno.

Produkční a kurátorka Blanka Čermáková.

Jan H. Vitvar: Umění, kterému nikdo nerozumí (Paseka). Kaleidoskop souvislostí ze světa výtvarného umění, psané lehkým a čtivým způsobem, s encyklopedickými znalostmi i zákulisními informacemi, obsahuje výběr z příběhů umění od pravěku do nejčerstvější současnosti.

Otto M. Urban: Joel-Peter Witkin. Vanitas (Arbor vitae). V oblasti výtvarného umění po všech stránkách precizně a obsáhle zpracovaná obrazová publikace, odrážející výrazné osobnosti současné české výtvarné scény pod jedním kurátorským tématem, a tím je pomíjivost a jistota dočasnosti. A navíc v jedinečné grafické úpravě Roberta V. Nováka.Zbyněk Černík, překladatel

Karin Lednická: Šikmý kostel 1 a 2 (Bílá vrána 2020, 2021). Zdá se, že kormidlo současné české literatury postupně přebírají ženy. Karin Lednická, autorka plánované trilogie, z níž zatím vyšly první dva díly, je toho důkazem. To, co píše, je kvalitní (byť formálně nepříliš invenční) literatura, která se navíc masově čte. Co víc si může spisovatel přát?

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Jeden z románů, kterými se Kundera emancipoval od rodné češtiny (napsal ho francouzsky). Emancipace od (původní) vlasti je, jak z knihy vyplyne – přestože se to sám autor snaží spíš popřít –, věc poněkud složitější.Jiří David, akademický malíř

Jaroslav Petr: Desatero smyslů. Jak lidé a zvířata vnímají okolní svět (Argo / Dokořán). Skvělá, pozoruhodná a navíc i čtivá, přestože svým způsobem i odborná kniha. Autor totiž nevšedním způsobem dokázal skrze léta shromažďované poznatky otevřít, doslova zviditelnit, fascinující oblasti zvířecích smyslů, o kterých jsem doposud neměl nejen tušení, ale vůbec si je nedovedl ani představit. Magické, prostě umani poznáni. Díky za takové knihy.

Jak pomoci kvalitnímu současnému umění? Podle Jiřího Davida je řešením konkurenční napětí v systému podpory.Jan Děkanovský, kulturolog

Elsa Aids: Přípravy na všechno (Fra, 2020). Útlá novela, která úsporným, a přitom strhujícím způsobem vypráví o banálním hledání životního smyslu.

Petr Placák: Škola od svatého Norberta (Torst). Povídky, které mě oslovily především generačním spřízněním.

Douglas Murray: Šílenství davů (Leda). Přeložil Alexander Tomský. Potřebná kniha o tom, kam vede neschopnost části současné společnosti posuzovat relevanci společenských jevů.Pavel Dominik, překladatel

Michel Montaigne: Eseje (Arbor vitae). Nadčasový skvost francouzské literatury, pod jehož znamenitou českou verzí jsou podepsáni Václav Černý a Václav Jamek. Více k tomu netřeba.

Tadeusz Konwicki: Černá kronika lásky (Pistorius & Olšanská). Volným tempem vyprávěný a přitom strhující příběh první lásky na pozadí blížící se válečné katastrofy v mistrném překladu Heleny Stachové.

Eškol Nevo: Poslední interview (Pistorius & Olšanská, 2020). Upřímná zpověď, odvážný ponor do údělu lidského i autorského v knize, kterou z hebrejštiny velmi přesvědčivě přeložila Sára Foitová.Zuzana Dostálová, spisovatelka

Zuzana Dostálová se svým románem Soběstačný

Pavla Horáková: Srdce Evropy (Argo). Kniha, jejíž příběh se odehrává prostřednictvím dvou postav, a především ve dvou časových rovinách, nechává nahlédnout do více než sto let starých dějin českého venkova a tehdejší Vídně. Zároveň přináší pohled současnice, která se vydává na místa své předchůdkyně a odkrývá fascinující provázanost české a rakouské historie. Čtenář si nejednou uvědomí, v jaké krásné době žijeme.

Petr Dudek, autor rozhlasových her

Alice Munroová: Přítelkyně z mládí (Paseka).Joachim Dvořák, nakladatel

Karin Lednická: Šikmý kostel 2 (Bílá vrána). Blahopřeji k tomu, jak čtivým způsobem autorka dovede vyprávět spletité příběhy z periferie naší republiky.

Jessica Bruder: Země nomádů. Kvalitní produkci slovenského Absyntu sleduji od jeho založení.

Jaroslav Rudiš: Winterbergova poslední cesta (Labyrint). Tohle je mimo pořadí, knihu jako její nakladatel a editor českého překladu nominovat nemůžu. Mám ale silný pocit, že to je ten Román, na který se dlouho čekalo. Libor Dvořák, Český rozhlas

Alexandr Mitrofanov: Mrazík s pendrekem v ruce (Prostor). Proslulý český novinář ruského původu Alexandr Mitrofanov s rezolutností sobě vlastní popisuje nejnovější vývoj postsovětského Ruska a mimo jiné vysvětluje kořeny toho, proč jsou Rusové ochotni snášet Putinův stát, neúprosně se přerozující v čistou diktaturu.

Alena Marková a kol: Dějiny Běloruska (NLN). Kniha ukazuje širší souvislosti vzniku a existence běloruského národa hluboko do historie. Velmi detailně také ukazuje, jak současné Bělorusy negativně ovlivňuje staletá neexistence vlastního nezávislého státu (což v zásadě trvalo až do roku 1991).

Adéla Tallisová Dražanová – Tereza Šupová: Bělorusko na cestě ke svobodě (Kniha Zlín). Autorky ve své knížce shromáždily několik osobních svědectví Bělorusů, kteří mají k nejnovějšímu vývoji ve své zemi co říct – a také tak velmi otevřeně a upřímně činí.

Spisovatelka Lenka Elbe.Lenka Elbe, spisovatelka

Umberto Eco: Migrace a nesnášenlivost. Věčný fašismus (Argo). Ačkoliv některé tyto Ecovy přednášky a texty vznikly před více jak dvaceti lety, nemohly by být víc aktuální.

Chimamanda Ngozi Adichie: Purpurový ibišek (Host, 2020). Silná kniha o svobodě myšlení, která se ztrácí pod nánosy náboženského fanatismu, zkorumpované politické ideologie a omezujících konvencí.Jiří Ellinger, diplomat a historik

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Nejlepší z Kunderových pozdních románů a jeho návrat domů.

Jiří Peňás: Výpravy pro den i noc (Echo Media). Peňás stvořil žánr. Je to pořád vtipné, stále osobnější – a nejen pouč(e)né, ale až moudré.

David Graeber – David Wengrow: The Dawn of Everything. A New History of Humanity (Farrar, Straus and Giroux). Impozantní, inspirativní a provokativní syntéza bohužel již zesnulého D. GraeberaMiloslav Fiala, teolog

Heinrich Böll: Tank mířil na Kafku (Academia, ed. René Böll). Zážitky spisovatele, manželky a syna z několika srpnových dnů 1968 v okupované Praze, kdy končil pokus o zidštění socialismu.

Aleš Palán: Nevidím ani tmu (Prostor). Rozhovor se šesti ženami, postiženými tvrdým osudem a nepochopením od lidí, ale naplněnými pevnou vůlí a novou nadějí.

Pavla Horáková: Srdce Evropy (Argo). Paměti ženy z časů staré Vídně doplněné zkušenostmi s vývojem mezilidských vztahů.Petr Fiala, politolog a politik

Laurent Binet: Civilizace (Argo). Román o alternativních dějinách, v nichž Inkové vládnou Evropě. Binet přemýšlí nad příčinami historických jevů, rolí náhody, vůle a štěstí, nad úlohou náboženství, pokouší se dívat na historii Evropy – a na naše převládající způsoby její interpretace – jinýma očima. Je to chytré, čtivé, zábavné.

Petr Fiala krátce po svém jmenování premiérem hovoří v Lánech s novináři. (28. listopadu 2021)

Woody Allen: Mimochodem (Argo). Autobiografie psaná s typickým autorovým humorem a sebeironií. Allen píše o životě, vztazích, klíčových filmech, způsobu své tvorby, ale taky o svém obvinění, lásce a zranitelnosti.

Karel Engliš: Což poslouchejte, jak jsme budovali republiku (Munipress). Objevné vydání vzpomínek významného vědce, národohospodáře a politika na první republiku. Čtivé postřehy a historky, v nichž Engliš s humorem zachycuje dění a osobnosti meziválečného Československa.Ivan Fíla, režisér a spisovatel

Anna Strnadová: … stačilo jen říct Jáchymov (Argo). Mistrovsky sepsaný příběh jáchymovského vězně Miroslava Hampla, po jehož přečtení ještě dlouho mrazí.

Haruki Murakami: Tancuj, tancuj, tancuj. Překlad Tomáš Jurkovič. Surrealisticko-kafkovský román ze světa moderního japonského kapitalismu. Kouzelná formule „tancuj, tancuj, tancuj“, tedy chovej se, jak nejlépe dovedeš, aby všichni okolo zírali v úžasu, je návodem k pravé cestě, díky níž můžeme být propojeni, s čím potřebujeme, a najdeme tak své místo a naplnění.

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Překlad Anna Kareninová. Existenciální, hravá a poetická románová esej rozkrývající témata domova, exilu, stesku a nedorozumění a omezenosti našeho vědění.

Kamil FilaKamil Fila, filmový publicista

Kate Raworth: Ekonomie koblihy. Sedm způsobů ekonomického myšlení pro 21. století (Idea Družstevní nakladatelství). Inspirace, jak bychom mohli změnit globální ekonomiku tak, abychom nezničili celou planetu. Po Kapitálu v 21. století od

Pikettyho asi nejdůležitější kniha z dané oblasti.

Octavia E. Butler: Podobenství o rozsévači (Argo). Překlad Petr Kotrle. Dystopický sci-fi román z roku 1993 se k nám dostává až teď, ale pořád působí velmi aktuálně. Jedno z mála proroctví, které je opravdu relevantní k současnosti, a nikoli Orwellovo 1984, v němž ani náhodou a ani vzdáleně nežijeme. Autorka přesně vystihuje neklid multikulturních velkoměst.

Jan Němec – Petr Vizina: Znamení neznámého. Rozhovory o spiritualitě (Host). Kniha, která pojímá duchovno tak, jak je ideální pro věčně hledajícího a tápajícího člověka.

Nejvíc transformativní četbou pro mě letos byla kniha Invisible Women. Exposing Data Bias in a World Designed for Men (2019) od Caroline Criado Perez. Přes 400 stran ekonomických a sociologických statistik, drtivě ukazujících, že mezi muži a ženami nepanuje základní rovnost podmínek, ale naopak se vlivem nových technologií situace zhoršuje. Obsah a závěry nejde odmítnout jako subjektivní přehánění, jde o totiž o přísnou datovou vědu a navíc i kritiku dosavadní datové vědy. Sama autorka tvrdí, že před napsáním knihy byla antifeministicky založená. Po jejím dočtení těžko někdo může zpochybnit potřebu feminismu.Zbyněk Fišer, básník a vysokoškolský pedagog

Ivana Procházková: The Torah. Law is a Journey. Using cognitive and culturally oriented linguistics to interpret and translate metaphors in the Hebrew Bible (Karolinum). Monografie představující novou kognitivistickou metodu výzkumu metafory na rozboru starozákonních textů v hebrejštině a adekvátních překladech do řečtiny, latiny, angličtiny a češtiny. Autorčin koncept generativních narativních struktur je inspirativní jak pro interpretaci, tak pro tvorbu adekvátních překladů, pomůže ovšem i s odhalením neadekvátních, manipulativních zneužití náboženských pojmů v jazyce propagandy.

Milan Ohnisko: Starej pop (Druhé město). Básnický breviář. Verše na pomalé čtení. Před spaním jednu báseň opakovaně, dokud se nerozpustí pod jazykem.

Jaroslav Pinkas: Jak vzpomínáme na normalizaci. Obrazy normalizační minulosti ve filmu (Karolinum, Ústav pro studium totalitních režimů). Monografie zkoumající vliv mediálního trhu s pamětí na utváření kritického přístupu k nedávné historii na rovině propagandy a moderní, nepředpojaté školské výuky historie.Otakar Fojt, diplomat

Jako milovníkovi přírody mi letos udělala velkou radost kniha Jana Žďárka Ohroženi hmyzem? (Academia). 528 stran nabitých stovky příběhů a vědeckých objevů ze světa hmyzu s krásnými fotografiemi zaujmou dospělé i zvídavé děti.

Výborně napsaná kniha Sedm zákonů od Miroslava Bárty (Jota) poutavě popisuje, jak se civilizace rodí, rostou a upadají a jak se z historických zkušeností můžeme a musíme poučit my, civilizace současná.

Kniha Hitlerova monstra od Erica Kurlandera (Academia) shrnuje okultní a pavědecké aspekty nacismu a ukazuje, kam to vede, když se nepoužívá kritické myšlení a dojmy zvítězí nad fakty. Kdo tehdy tušil, že Luftwaffe měla astrologa, námořnictvo zase proutkaře a SS čarodějnický odbor.Zora Freiová, překladatelka

Martin Hilský: Shakespearova Anglie. Portrét doby (Academia, 2020).

Ladislav Heryán: Exotova abeceda (Portál).Erika Frýbortová, vedoucí sítě Kosmas

Karin Lednická: Šikmý kostel 2 (Bílá vrána). Emotivní čtení bez zbytečného patosu o schopnosti lidí přežít i ty nejstrašlivější dějinné události.

Štěpán Javůrek: Chaloupky (Moba). Sudety a dění v nich před a v průběhu 2. světové války v historii několika rodin.

Jana Poncarová: Cyklistka. Osud poslední baronky (Motto). Emotivní příběh nekonvenční ženy – skutečné historické osobnosti, ve kterém je umně prolnutá současnost a minulost.Barbora Grečnerová, nordistka

Helle Helle: Ony (Paseka). Dánská autorka dokáže popisovat přípravu květákového nákypu, a přitom ve skutečnosti vyprávět o něčem mnohem podstatnějším a bolestnějším, o lásce, nemoci a loučení.

Zuzana Říhová: Cestou špendlíků nebo jehel (Argo). Uhrančivé až apokalyptické vyprávění o touze začít jinde a znovu rámované pohádkou o Červené karkulce představuje díky výrazně metaforickému jazyku výjimečný čtenářský zážitek.

Christiane Ritter: Žena v polární noci (Portál, 2020). Fascinující deník mladé Rakušanky s českými kořeny, která se v roce 1934 odvážila strávit rok na Špicberkách. S humorem, ženským pragmatismem, ale současně s nebývalým pozorovatelským talentem v něm popisuje své zážitky i arktickou krajinu.Jiří Grygar, astrofyzik

Marek Orko Vácha: Selfíčka (Cesta, 2020). Naléhavá kritika povrchního způsobu života usnadňovaného digitální revolucí.

Jiří Grygar, český astronom a astrofyzik.

Bohdan Chudoba: Sirá plynou oblaka (Torst). Magnum opus pozapomenutého autora dokončené v r. 1981. Jméno autora jsem zachytil v Brně v r. 1947 díky spisu tří autorů: Křesťanský realismus a dialektický materialismus. Se spoluautory jsem se postupně seznámil osobně.

Martin M. Šimečka: Tělesná výchova (N media). Sebetrýznění celoživotního sportovce, jemuž to pomáhá prožít smysluplný život.Dana Hábová, překladatelka

Jaroslav Rudiš: Winterbergova poslední cesta (Labyrint).

Pavla Horáková: Srdce Evropy (Argo).

Lenka Elbe: Uranova (Argo, 2020). Hurá, nová autorka! Volím hned tři autory ze srdce Evropy a doufám, že jsou očkovaní, aby se nám zachovali.

A dětem pod stromeček doporučuji Františka z kompostu od Simony Čechové (Labyrint). Franta není nějaký podivín od Palána. Je to žížala do každé rodiny.

Čtení z díla bývalého prezidenta na akci Svíčka pro Václava Havla. Na Jungmannově náměstí v centru Prahy vystoupili například bývalý premiér Petr Pithart, kněz a filozof Tomáš Halík (na snímku) nebo bývalý ministr kultury Daniel Herman. (18. prosince 2019)Tomáš Halík, teolog a sociolog

Papež František: Fratelli tutti (Karmelitánské nakladatelství). Zásadní dokument o mezilidském soužití, který by pro 21. století měl sehrát podobnou úlohu, jakou sehrála Všeobecná deklarace lidských práv OSN pro 20. století.

Fareed Zakaria: Deset lekcí pro postpandemický svět (Prostor). Pronikavá analýza současných problémů našeho světa.

Pavel Hošek: Ve víru Velkého tance (CDK). Autor pozoruhodně rozvádí motiv tance jako symbolu duchovní zkušenosti (nejen) v díle C. S. Lewise. Radan Haluzík, vysokoškolský pedagog

Katarína Kucbelová: Čepec (Akropolis). Ze slovenštiny přeložil Lubomír Machala. Bratislavská intelektuálka Katarína Kucbelová se vypraví do zapadlé horské vesnice Šumiac, aby se naučila vyšívat tradiční prvek tamního kroje – čepec. Literárně-reportážní rozhovory s pamětnicí, která ji v tomto umění zasvěcuje, i sama se sebou, jsou syrovou sondou do toho, co je to současný slovenský venkov a jak daleko do města sahají venkovské kořeny.

Radoslava Schmelzová (ed.): Rohanský ostrov. Historicko-přírodovědná rešerše (Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy). Od ostrůvku, vybudovaného kdysi mlynářem Šaškem v proudu Vltavy, přes přístav, co spojoval Prahu s dalekým mořem, až po dnešní barvitou vnitřní periferii města, kde můžete zažít i potkat jinde nepotkatelné. Nenápadná, nicméně dosti čtivá, publikace týmu devíti humanitních i přírodních vědců ukazuje pražský Rohanský ostrov jako nečekaně zajímavé místo, stojící dnes na prahu velkých změn.Jan Haubert, básník

Hlasuji pro knihu Christian Morgenstern: 77 šibenic (Vyšehrad, 2020). Krásné nové překlady Šibeničních písní od Jana Januly a Jany Pokojové.Eva Hauserová, novinářka

Václav Cílek – Jiří Hladík a kol.: Půda a život civilizací (Dokořán). Týká se dnes velmi aktuálního, naléhavého a často až bolestného tématu degradace půdy, která ztrácí přirozenou úrodnost a už nedokáže zadržovat vodu v krajině, ani podporovat bohatství životních forem, tedy biodiverzitu. Spoustu zajímavostí a „aha momentů“ tu najdou i čtenáři, kteří si myslí, že už o tématu půdy leccos vědí. Kniha nabízí spoustu zajímavostí z historie různých kultur a je i krásná, plná nádherných fotografií a obrázků, včetně historických.

Zdeněk Hazdra, historik

Karin Lednická: Šikmý kostel 2 (Bílá vrána). Obdivuji, jak autorka dokáže propojit tzv. velké dějiny s těmi malými, tedy vylíčit dopady vysoké politiky na životy prostých lidí, v daném případě obyvatel důlní osady na Karvinsku.

Pavel Kosatík: Slovenské století (Torst). Zajímavý a podnětný text o slovenské cestě minulým stoletím, na které máme tendenci stále nahlížet jen našima českýma očima.

Renata Kalenská: Připraven sloužit. Rozhovor s Karlem Schwarzenbergem (N media). Osudy Karla Schwarzenberga a jeho rodu jsou silně provázány s našimi nedávnými dějinami. Je pozoruhodné, s jakou hloubkou i nadhledem o nich dokáže hovořit, a také jak trefně i sarkasticky glosuje naši současnost.Markéta Hejkalová, ředitelka Podzimního knižního veletrhu

Lidmila Kábrtová: Čekání na spoušť (Host). Za dokonalou prózu, promyšlenou do posledního detailu.

Alena Mornštajnová: Listopád (Host). Za odvahu vydat se temnou cestou do neznáma.

Kjell Westö: Chiméra 38 (Pavel Mervart) ve výborném překladu Jana Marka Šíka – za skvěle vystiženou atmosféru Helsinek před druhou světovou válkou, připomínající malé romány Miky Waltariho.

Martin HilskýMartin Hilský, anglista, překladatel

Václav Černý – Jiří Pelán: Italská renesanční literatura (Karolinum, 2020). Tato dvousvazková antologie v celkovém rozsahu 1260 stran je monumentálním počinem české romanistiky, především Jiřího Pelána. Je to dílo, v němž se vskutku mimořádná poznávací hodnota snoubí se skvělým čtenářským zážitkem.Filip Hladík, šéfredaktor non-fiction Euromedia Group

Děti nade vše od Delphine de Vigan (Odeon), Tancuj, tancuj, tancuj od Haruki Murakamiho (Odeon) a z českých knih Srdce Evropy od Pavly Horákové (Argo).Radkin Honzák, psychiatr

Nestor české psychiatrie Radkin Honzák: „Tady na nějaké emoce už staletí prdíme, přitom jde o tělesné děje. Pracujeme na umělé inteligenci a chystáme se letět na Mars, ale vlastní hlavě pořád moc nerozumíme.“

Jiří Peňás: Výpravy pro den i noc (Echo Media).

Jiří Šesták: Cesta jinam (Kant).

Denisa Vostrá: Zápisky z bezčasí aneb Rok s koronavirem (Kant).Michal Horáček, textař

Pavla Plachá: Zpřetrhané životy (Pulchra). Československé ženy v nacistickém koncentračním táboře Ravensbrück v letech 1939–1945.

Ivana Noble – Zdenko Širka (ed.): Kdo je člověk? Teologická antropologie ekumenicky (Karolinum).

Miloň Čepelka: Pokrývač. Obrazy ze života ing. Řezníčka (Čas). Ondřej Horák, literární kritik

Marija Stěpanovová: Památce paměti (Akropolis).

Paolo Sorrentino: Tony Pagoda a jeho přátelé (Dybbuk).Pavla Horáková, spisovatelka

Pro mě byla letos nejzásadnější dvě díla pražského novináře Františka R. Krause, posmrtně vydaná péčí nakladatelství Cattacan. Jsou to Povídky ze Svrabové čtvrti, které vykreslují všední i nevšední život zmizelé pražské čtvrti a židovské komunity, jež byla součástí města po tisíc let, a pak Krausova reportážní kniha A přiveď zpět naše roztroušené (Cattacan), která v dnešní době sériově produkovaných efektních příběhů s tematikou šoa přináší autentické svědectví neprávem pozapomenutého českého autora.

Pavla HorákováPavel Hruška, básník

Gerhard Rühm: Průřez (Rubato). Připravil Pavel Novotný.

Dalibor Dobiáš – Alena Jakubcová – Václav Petrbok – Ondřej Podavka – Sarah Seidel – Václav Smyčka: Počátky literární kritiky v českých zemích (1770–1805) (Akropolis).

Petr Čichoň: Borderline Frau (Větrné mlýny).Miroslav Hřebecký, programový ředitel EDUin

Vít Machálek: Prezident lidskosti. Životní příběh Emila Háchy (Academia, 2020). Historie dokáže být krutá nejen skrze ty, kteří třímají v rukou kormidlo dějin, ale i skrze ty, kteří tu plavbu později interpretují. Kniha je první větší splátkou dluhu tomuto muži, jehož životní oblouk by si zasloužil i celovečerní film. Dilema zachování lidského života coby hodnoty nejvyšší vs. etiky národní cti i za cenu lidské oběti.

Jan Randák – Jan Pohunek a kol.: Putování za obzor. Tramping v české společnosti 1918–1989 (Nakladatelství Lidové noviny, 2020). Knih o trampingu vyšlo povícero, konečně má ale tento ryze národní společensko-kulturní fenomén svoji komplexní fortelnou monografii. Co takhle nominovat za ČR tramping do seznamu kulturního dědictví UNESCO, jak navrhnul Aleš Palán?

Každý rok si na silvestrovském pobytu s přáteli předčítáme něco humorného, třebas i peprnějšího. Letos to bude Karel Havlíček: Problém převozníka (Columbus, 2020). O řediteli malotřídky na přelomu 80. a 90. let.

Spisovatelka Petra Hůlová (2021)Petra Hůlová, spisovatelka

S.d.Ch: Skutečné zrání (Rubato). Je mi záhadou, proč na knihu dosud vyšla jen jediná recenze. Dilema je jasné: Je to selhání nakladatele, nebo kritiky?

Dominika Prejdová: Z čeho je den (Dapuhin). Suverénní vítězka letošní ceny Knižního klubu nabízí nejpronikavější analýzu česko-polské buržoazní rodiny, jakou jste kdy četli!

Pavel Juráček: Deník IV. 1974–1989. (Torst). Toto monstrum nepřestává fascinovat. Karel Hvížďala, novinář

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Pokus o odpověď na otázku Co je domov?, kterým se původně chtěl autor rozloučit s psaním.

Ivan Wernisch: Z dalekých žofínů (Aula). Jak říkal Martin Heidegger o vzácných poetech: Je to básník samé bytnosti poezie.

Harry G. Frankfurt: Bullshit (Suhrkamp, 2014) a František Koukolík: Bulšit (Galén). Knihy, které by se měly číst společně, o převaze žvástu nad informacemi ve veřejném prostoru.Radovan Charvát, překladatel

Sbírka básní židovské autorky Selmy Merbaumové, která vyšla dvojjazyčně v nakl. Opus pod názvem Sebrané květy v překladu Věry Koubové (Opus). Básně jsou z roku 1942, krátce poté musela mladá žena nastoupit do transportu, odkud se už nevrátila. Zachráněné básně vyšly roku 1976 v Izraeli. Tragický příběh zahynuvší dívky naléhavě promlouvá z jejích básní i k naší době.

Maylis Besserieová se nám v Posledním pobytu Samuela Becketta (Pulchra) snaží přiblížit tohoto literárního velikána prostřednictvím deníkových záznamů a rozhovorů v domě Le Tiers-Temps na Montparnassu, kde na sklonku života žil. V osamění a čekání na konec se Beckett vlastně stal jednou ze svých románových postav.

Nadčasové literární putování krajinou střepů a jizev – Josef Kroutvor: Lesní glosy (Archa). Tyto texty z česko-rakouského pomezí jsou obrazy zaniklého světa kamenitých políček, pastvin, potůčků, lesa a jeho spletitých kořenů z vrchů a strání

Novohradských hor, kam autora zavádí intuice.Jiří Janák, egyptolog

Ředitel Českého egyptologického ústavu Jiří Janák

Jessica Bruder: Země nomádů (Absynt). Autorka odhaluje odvrácenou stranu amerického snu i vrozenou touhu po svobodě. Vidíme tu krutou ruku trhu, bídu, zmar a bolest, ale také odvahu, soucit, pomoc druhým a naději.

Petr Čornej: Husitská revoluce. Stručná historie (Paseka). Pouze nejzkušenější odborníci dokáží téma svého bádání čtivě shrnout tak, aby bylo přístupné široké veřejnosti, a přitom neztratilo téměř nic z původního obsahu. To se autorovi povedlo. Blahopřeji.

Riad Sattouf: Jednou budeš Arab 5 (Baobab). (Ale také starší díly 1–4). Skvělý (autobio)grafický román, který je stejně zábavný jako zneklidňující. Politické a kulturní dějiny Blízkého východu a Francie 70. až 90. let z pohledu chlapce ze smíšené rodiny Francouzsky a Syřana.Petr Janeček, etnolog a folklorista

I tento rok byl kvůli koronaviru ve znamení home office, která některým umožnila více příležitostí k poklidné četbě. Ze zahraniční beletrie zaujalo rozvinutí narativního univerza Liou Cch´-Sina, čínské superhvězdy žánru science-fiction, Nesmrtelnost z pera Pao-Šua (Host), které překvapilo tím, že se i fanfiction může někdy téměř přiblížit originálu.

Z té domácí pak zcela neopominutelné Nusle z pera Green Scum s podtitulem Zásadní antologie význačných nuselských literátů (Volvox Globator). Tato pražská čtvrť už nemůže být vnímána jako pouhá velkoměstská periferie!Viktor Janiš, překladatel

Vilma Kadlečková: Vrstva ticha (Argo). Málo platné, cyklus Mycelium je pořád to nejlepší, co může česká SF v současné době nabídnout.

Mario Vargas Llosa: Rozhovor u Katedrály (Argo). Přeložila Anežka Charvátová. Vrcholný Llosův román v naprosto suverénním překladu. Za mě literární událost roku.

Nathan W. Pyle: Divnější planeta (Universum, 2020). Přeložila Michala Marková. Tak jako v prvotině Divná planeta komentují modří mimozemšťané zvláštně sterilním, „polystyrenovým“ jazykem situace, které zažíváme i my. Takhle vtipný komiks si člověk nemůže nezamilovat.

Zcela mimo soutěž, protože vyjde kvůli nedostatku papíru až po Vánocích – Hilary Mantelová: Zrcadlo a světlo (Argo) v překladu Michaly Markové. Završení cyklu Wolf Hall a jeden z nejlepších historických románů posledního století. Alena Janková, knihovnice v. v.

Především knihu písňových textů a zhudebněných básní 1979–2021 se skvělými komentáři Jáchyma Topola Udržuj svou ledničku plnou (ed. Petr Ferenc, Torst).

Knihu Obyvatelé suchého moře (65. pole) pro milovníky lidských příběhů a mořeplavecké moudrosti sepsal dobrý člověk Rudolf Krautschneider.

A úplnou novinku z pera Tomáše Mazala: Pes na gondole (Academia), která vypadá, jako vždy, na příjemné čtení s poučením.Alena Jelínková, knihkupkyně

Josef Kroutvor: Notes (Torst).

Vladimir Nabokov: Hrdinský čin (Paseka).

Kolegyně Martina Polánská se přidává s titulem Jaroslav Rudiš: Winterbergova poslední cesta (Labyrint).Olga Jelínková, sopranistka

Olga Jelínková

Kniha Děti nade vše francouzské autorky Delphine de Vigan (Odeon) se dotýká velmi aktuálního tématu, a to mocné přitažlivosti digitálního prostoru pro děti a dospívající, která je mnohdy dokáže zcela odpoutat od reálného světa a dovést je až na hranici zákonnosti a vlastních psychických sil.

V příbězích ze života vysoce uznávaného tibetského buddhistického mistra Patrula Rimpočheho, které během třiceti let sesbíral autor knihy Osvícený tulák, buddhistický mnich Matthieu Ricard (DharmaGaia), může každý pro sebe najít odpovědi na tíživé otázky, jež jsou v současné komplikované době ještě naléhavější.

A ještě jednou něco pro zamyšlení – Pro smrt uděláno. Živé rozhovory o posledních věcech autorů Michala Plzáka a Lucie Vopálenské (Kalich) představují překvapivou galerii různorodých osobností, ať již slavných nebo zcela neznámých, které se nebojí hovořit o smrti jako nerozlučné družce života, často velmi otevřeným i humorným způsobem.Marta Veselá Jirousová, básnířka

Karin Lednická: Šikmý kostel 2 (Bílá vrána).

Radek Malý: Haiku (Archa).

David Stypka: Kráky (Galén).Roman Joch, Občanský institut

Douglas Murray: Šílenství davů (Leda). Analýza nejmódnější (a nejzhoubnější) ideologie dneška, tzv. progresivismu. Homofobie, rasismus, sexismus, transfobie jsou špatné, takže ti, kdo „bojují“ proti nim, jsou nutně dobří, ne? Ne. Vlk v rouše vlčím je méně nebezpečný než vlk v rouše beránčím.

Roger Scruton: Pošetilci, šarlatáni a buřiči. Myslitelé nové levice (Nakladatelství Jihočeské univerzity). Kniha u nás dobře známého zesnulého anglického filosofa; ty myslitele Nové levice, o kterých pojednává, stručně leč výstižně charakterizuje její název.

Alena Mornštajnová: Listopád (Host). Tip roku mojí sedmnáctileté dcery Jany Marie, takže nepochybuji o tom, že je to kniha kvalitní a dobrá. Lenka Jungmannová, literární teoretička

Ted Hughes: Dopisy k narozeninám (Argo). Přeložili Vanda Senko Ohnisková a Milan Ohnisko. Soubor niterných lyrických „ohlédnutí“ za vztahem s básnířkou, která před více než padesáti lety spáchala sebevraždu.

W. G. Sebald: Domov plný úzkosti (Opus). Přeložil Radovan Charvát. Devět brilantních esejů o dílech rakouských spisovatelů sleduje téma domova i to, co s ním souvisí.

Italo Calvino: Palomar (Dokořán). Přeložil Jiří Pelán. Originální experiment na pomezí poezie a prózy, v němž se odhalují způsoby našeho vidění světa.Vladimír Just, divadelní historik

Richard Erml: Libeňský román. Žalozpěv o lásce a psech (Druhé město). Jednoznačně přečnívá všechno, co jsem z původní domácí beletristické produkce četl, včetně stále stejných a stejnými lidmi dokola oceňovaných tuzemských favoritů. Číst si po knihách Mornštajnové nebo Hartla v tomto románu (a čtu si v něm znovu a znovu) je jako když někdo uprostřed Brd vztyčí Alpy. Pětihlasá literární fuga po čtenáři něco chce a nepasuje ho na primitiva, je to pro mne nejen Kniha roku, ale kniha, postihující desetiletí, toto a bohužel i budoucí.

Nina Špitálníková: Svědectví o životě v KLDR (NLN, 2020). Zpráva ze Severní Koreje. Četl jsem tuto skvěle napsanou knihu v nemocnici, nebylo mi dobře a kniha mě totálně vyléčila ze všech chmur, osobních i společenských. Celá naše kocourkovská babišo-klau-zemánie mi připadala jako titěrná malichernost proti ostřesnostem, které tu zasvěceně, čtivě a přitom nebulvárně líčí Špitálníková.

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Je to radost, úplně stejná jako z poslechu Mahlerových symfonií! Vícehlas, střídající meditativní adagia, ironické dechovky a burleskní ronda. Znovu jsem si při četbě tohoto mnohohlasého románového eseje uvědomil, jakým nesmyslem nás častují mnozí literárně-kritičtí fušéři, když soustavně staví do umělého protikladu dva ze tří opravdu českých a opravdu světových autorů, totiž Havla a Kunderu. Oba jsou přiznaní slovní komponisté (tím třetím, co do metody opravdu protikladným, je Bohumil Hrabal).

Jindřich JůzlJindřich Jůzl, šéfredaktor nakladatelství Odeon

Marieke Lucas Rijneveld: S večerem přichází tíseň (Argo). Přeložila Veronika Ter Harmsel Havlíková.

Pavel Klusák: Gott. Československý příběh (Host).

Radim Kopáč – Petr Stančík: Praha ožralá (Academia).Tomáš Kafka, diplomat

Bernhard Schlink: Barvy loučení (Odeon). Nejen z loajality vůči autorovi, ale z upřímného čtenářského potěšení. Schlink dokázal na půdorysu několika kratších povídek vykreslit momenty osudového procitnutí moderního člověka, ve kterých naráží na limity svých životních očekávání a leckdy i trpělivosti.

Karin Lednická: Šikmý kostel (Bílá vrána). Autorka vykreslila tíži života na severní Moravě, čtenář by postavám i sám sobě leckdy chtěl tuto tíži ulehčit, ale autenticita knihy to neumožňuje. Bohužel, zaplať pánbůh.

Nick Hornby: Just Like You (Riverhead Books, 2020). Zatím ještě není v češtině. Kniha podivného, ale upřímného milostného vzplanutí mezi dvěma málo pravděpodobnými partnery, kteří ve snaze pochopit, odkud přicházejí, dokáží pro čtenáře spíše objasnit zdroje a příčiny brexitu a volby Donalda Trumpa.Václav Kahuda, spisovatel

Pavel Novotný: Zápisky z Garsonky (Trigon, 2020).

Karel Kuna: Agentura a jiné povídky.Pavel Kalina, historik umění a architektury

Bessel van der Kolk: Tělo sčítá rány (Jan Melvil). Český překlad Monika Martínková. Zásadní dílo ukazující, jak prožitá traumata přestavují naši mysl i naše těla. Kniha vyšla v angličtině už před několika lety, ale její překlad beru jako původní vklad do našeho kulturního kontextu.

Petr Stančík: Pravomil aneb Ohlušující promlčení (Druhé město). Skvělá variace na dějiny 20. století, kdy lidské příběhy občas připomínaly spíš noční můru než klasický román. Je napsaná jazykem, který nás na chvíli nechá zapomenout na bídu mediální češtiny.

Tomáš Hříbek: Obrana asistované smrti. Filosofické argumenty na podporu eutanazie a sebeusmrcení za pomoci lékaře (Academia). Kniha je fundovaným příspěvkem k debatě o základních věcech člověka, která u nás vlastně ještě nezačala. Kéž by její účastníci disponovali stejně hlubokou znalostí současného světového diskursu a srovnatelným respektem k odlišným názorům.Eva Kantůrková, spisovatelka

Michal Černík: Slovo, které dýchá (BMSS-START, 2020). Michal Černík vytvořil ze sbírky svých fejetonů a glos zajímavý formát knihy. Zaujaly mě dva výrazné rysy: řeč textu, kde slovo je opojené básnivostí nebo vybavené sdělností, a podtext celého souboru drobných příhod a glos; Michalu Černíkovi se podařilo průhledem detailů ze svého osobního života nahlédnout i velké dějiny, které spoluprožíval a z nichž odkryl i některá jejich zákulisí.Lenka Kapsová, překladatelka

Suzanne Renaud – Bohuslav Reynek: Dopisy Annette (1963–1971) (Romarin). Soubor vřelých dopisů, které Suzanne Renaud (v této korespondenci nazývaná maminka Čekanka) a Bohuslav Reynek se syny posílali mladinké Francouzce Annick Royové, která Petrkov jednou jedinkrát rozsvítila svou návštěvou. Ač korespondence neobsahuje nic převratného, vkládá další kamínek do mozaiky života v Petrkově v době, kdy Reynkovi museli snažně prosit o zasílání barev a papírů, aby mohli vůbec přichystat otcovu výstavu, syn Jiří si huntoval zdraví v družstvu u vepřů a maminka Čekanka zemřela na mrtvici, aniž se dočkala vydání svých básní či návratu do rodné Francie.

Věra Chytilová: Tvář naděje (Kodudek). Filmová povídka suplující nikdy nenatočený film Věry Chytilové o Boženě Němcové, o který režisérka usilovala od přelomu šedesátých a sedmdesátých let až do roku 1991, kdy byl její scénář po mnoha pokusech a peripetiích definitivně zamítnut. Škoda, v šedi normalizace mohlo vzniknout cosi, co by o tři dekády předběhlo a svébytností předčilo loňský televizně plochý seriál Božena.

Patrik Ouředník: Slova v zapomenutí daná (Volvox Globator). Tento „slovář“ v nadsázce a s požitkem představuje abecedně řazené novotvary z dílny vysmívaných jazykozpytců od konce 17. do začátku 20. století. Nezbytný pro každého, kdo by si rád obohatil slovní zásobu o výrazy jako hýbel, pivotočka nebo blbotat. Lenka Karfíková, teoložka

Roger Scruton: Krása (Oikoymenh). Přeložila Alena Roreitnerová. Kniha, která učí vidět krásu v přírodě a umění a zároveň ji tvořit v každodenních situacích.

Pavel Floss: Aktéři humanismu a rané renesance. Cesty evropského myšlení II (Vyšehrad). Čtivá studie vynikajícího znalce přináší zamyšlení nad významem renesance pro Evropu i zasvěcený rozbor díla Mikuláše Kusánského a dalších protagonistů evropského humanismu.

Christy Lefteri: Včelař z Aleppa (Zeď). Přeložil D. Weiner. Příběh syrských emigrantů, s nimiž si v Evropě nevíme rady.Vladimír Karpenko, fyzikální chemik

Vladimír Karpenko

Z bohaté nabídky se vybírá obtížně, ale snad dvě knihy, jež mají odlišný záběr a přece souznějí. Kniha Martiny Riebauerové Psaní jako posedlost má v podtitulku Rozhovor s Karlem Pacnerem (Kniha Zlín). Je to pomník vynikajícího novináře, který patřil ke špičce. Nebyl to jen jeho široký záběr, když začínal kosmonautikou, a nakonec psal o špionáži a o současném dění, rovněž především jeho poctivý a zodpovědný přístup k práci. Vše pečlivě ověřené, promyšlené a velmi čtivé. K tomu sledujeme obraz zajímavého života, který se již, bohužel, uzavřel.

Náš špičkový egyptolog prof. Miroslav Bárta přidal do série svých znamenitých knih další titul: Sedm zákonů (Jota). To je dostatečně výmluvné, a hlavně – je to sice obraz minulosti, která nám může připadat dávná, ale mnoho postřehů v knize je obecných. Stále probíhají podobné, ne-li někdy shodné procesy, jen na vyšší technické úrovni, ale podstata se nemění. Lidé také ne, takže je to kniha do nemalé míry varovná a stojí za pozornost. Vít Kazmar, překladatel

Michel de Montaigne: Eseje. Jedno z klíčových děl evropské literární tradice vydalo znovu nakladatelství Arbor Vitae v překladu Václava Černého, důkladně zrevidovaném Václavem Jamkem. Michel de Montainge, vynálezce žánru eseje a jeden z jeho nejsilnějších představitelů, hravě a důkladně zkoumá sám sebe; a skrze sebe také všechno ostatní.

Irene Vallejo: Nekonečný zázrak (Leda). Po Manguelových Dějinách čtení a Báezových Obecných dějinách ničení knih napsala Irene Vallejo cosi jako stručné dějiny knihy, dobrodružný román přestrojený za esej. Nejde tu o hloubku ani odbornost, spíše o spikleneckou zprávu pro náruživé čtenáře, o podmanivý přelet nad příběhem pozoruhodného vynálezu; od hliněné tabulky k elektronické knize. Přeložil Vladimír Medek.

Italo Calvino: Palomar. Pan Palomar je zvláštní tvor. A kniha o panu Palomarovi je také těžko uchopitelná. Italo Calvino prohlásil: „Mým nejobvyklejším postupem bylo odmítání tíživosti.“ Tři trojice trojic kratších textů vynikají lehkostí. Pan Palomar se dívá na měsíc, hloubá o obnaženém poprsí, nakupuje, navštěvuje zoo, kouše se do jazyka, učí se umírat. Palomar je dost možná příbuzný Lukáše, o kterém psal Julio Cortázar. Palomara přeložil Jiří Pelán, vydalo nakladatelství Dokořán.

Václav KlausVáclav Klaus, bývalý prezident

Knihou roku 2021 je pro mne rozsáhlé dílo (550 stránek) Aleše Valenty Německý rok 1968. Předpoklady, průběh a důsledky kulturní revoluce v SRN, která vyšla ve spolupráci nakladatelství Leda s IVK. Čtivý společenskovědní esej je obrovským množstvím zdrojů podložená analýza Německa v roce 1968 a všeho toho, co už od reformace k tomuto vývoji vedlo, ale i toho, co v rámci progresivistické kulturní revoluce nejen v Německu dnes následuje. Pavel Klusák, publicista a filmař

Kateřina Rudčenková: Amáliina nehybnost (Knižní klub). Radostně a zlehka, příhody a výstižné momenty, chacha chichi, a pak najednou zjistíte, že ženská bilance „života v půli se svou poutí“ popisuje pasti a bezvýchodnost.

Jitka Hlaváčková – Miloš Vojtěchovský (eds.): Zvuky, kódy, obrazy (ArtMap). Zvuková umění v Československu mají konečně svou monografii: zvlášť tvorba v překryvech výtvarných umění a hudby.

Hana Nováková – Ladislav Šerý – Pavel Novotný: Bohumila Grögerová. Setiny (Památník národního písemnictví). Vhled do jejího myšlení, práce, rukopisů.

Mimo soutěž: Nejvíc jsem se nakonec letos nořil do knih Alžběty Luňáčkové Pravý úhel (Host) a Davida Lynche a Kristine McKenna Místo snění (Paseka) vydaných vloni.

A nemělo by zapadnout, že letos skončilo vydávání obsáhlých šestidílných spisů hudební publicistiky Jiřího Černého, unikátní příběh Jirkova vztahu k populární kultuře od roku 1959 dodnes. Během sedmi let realizovalo nakladatelství Galén. Tomáš Klvaňa, pedagog New York University Prague

Haruki Murakami: Tancuj, tancuj, tancuj (Odeon). V originále vyšla kniha v roce 1988. Stejně jako další autorovy knihy, je i tato studií osamělosti a vnitřního ticha. V porovnání s Murakamiho současnými díly je méně uhlazená a drsnější. Kompozice nadreálného příběhu je tu méně líbivá, ale o to zajímavější a hlubší.

Jiří Pehe: Poslední útěk Adama Drechslera (Prostor). Částečně autobiografický román, jenž prostřednictvím životního bilancování hlavní postavy nahlíží kriticky naši nedávnou historii a s pomocí nadpřirozené postavy sošky Golema naše dávnější dějiny. Kniha je kvalitou srovnatelná s Peheho znamenitým románem Tři tváře anděla.

Laurent Binet: Civilizace (Argo). Navzdory trochu temně znějícímu tématu – alternativních dějin, jakési „konkvisty naruby“ – je to nejsvižnější a nejvíc oddechový román s Českem spjatého světového autora. Zajímavá a zábavná hříčka.Michal Kolezsar, šéfredaktor nakladatelství CooBoo

Jessica Bruder: Země nomádů (Absynt). Kniha přináší zajímavý pohled na americké nomády, kteří ale takto žijí „z donucení“, jde do hloubky problémů a odhaluje silné příběhy.

Hana D. Lehečková: Poupátka (Vyšehrad). Autorčina schopnost vnořit se do myšlení kohokoli (a je jedno, zda jedenáctileté dívky, čtyřicetiletého muže či schizofrenika) a zachytit mechanismy moci je až neuvěřitelná a činí z Poupátek mimořádnou literární událost.Stanislav Komárek, biolog a filosof

Egon Bondy: Dlouhé ucho (Akropolis, 2020). Ač kniha vyšla už koncem roku 2020, nemohu tento literární skvost pominout – líčení odchodu a smrti Lao-c´ je zcela strhující sonda do stáří a umírání myslitelů všech dob, nepochybně psaná podle předlohy Bondyho samého – též povzbuzující důkaz toho, že ještě před sedmdesátkou lze napsat špičkové dílo.

Biolog, filozof a spisovatel prof. RNDr. Stanislav Komárek Dr.

David Svoboda: Jablko z oceli (Academia / Ústav pro studium totalitních režimů). Neobyčejně zajímavá sonda do ukrajinské problematiky a anatomie tamního nacionalismu zvláště.

Michal Plzák – Lucie Vopálenská (ed.): Pro smrt uděláno. Živé rozhovory o posledních věcech (Kalich). Uvádím s určitým váháním, neb tam mám sám také příspěvek – velice ale oceňuji nápad autorů vydat knihu rozhovorů k tomuto v dnešní době krajně tabuovému tématu a s neobyčejnou pílí ji zpracovat.Jan Konvalinka, biolog

S hanbou se přiznávám, že v tom letošním covidovém roce jsem na čtení neměl vůbec čas. Četl jsem jen knížky, co napsali kamarádi, ale protože ti taky neměli čas, měl jsem toho na čtení málo. Jiří Peňás vydal další část svých zápisků z cest pod názvem Výpravy pro den i noc (Echo Media) a je to stejně skvělé čtení jako ty dva díly předchozí. Číst Peňáse je čirá rozkoš, ten člověk si pohrává s češtinou jako kouzelník, klidně může psát o Kuřimi nebo hydrogenaci alkenů, je to úplně jedno, vždycky je to zážitek.

Biolog Jan Konvalinka

Aleš Palán vydal další ze série svých neuvěřitelných knih o neuvěřitelných lidech Nevidím ani tmu (Prostor). Civilním jazykem vykládá o zázracích, které se dějí mezi námi. Je to knížka plná naděje. Neumím si představit lepší čtení pro adventní čas.Radim Kopáč, literární kritik

Chálid Chalífa: Smrt je dřina (Akropolis).

Hana Lundiaková: Co je ti do toho (Větrné mlýny, 2020).

Jeff Lemire: Potápěč (Paseka).Pavel Kořínek, Ústav pro českou literaturu AV ČR

Václav Šlajch – Gabriela Kyselová – Martin Baláž: Štefánik (Labyrint). Dost možná nejlepší letošní český komiks a jednoznačný doklad toho, že i historický komiks jde pojednat netriviálně, živě a neokoukaně, s nápadem a bez otravně umrtvující manýry špatné didaktické pomůcky.

Chálid Chalífa: Smrt je dřina (Akropolis). Jeden z nejsilnějších překladových románů letošního roku, působivé, autentické, strhující vyprávění o válkou sužované Sýrii, životech obyčejných Syřanů, o otcích a dětech.

Martina Pachmanová: Civilizovaná žena. Ideál i paradox prvorepublikové vizuální kultury (Umprum). Víc než běžný katalog k pozoruhodné brněnské výstavě, zásadní monografie, která si zasluhuje pozornost každého, koho zajímá postavení, zachycení, konceptualizace a působení moderní ženy v meziválečné československé společnosti a kultuře, tu masovou a populární nevyjímaje.Blanka Kostřicová, spisovatelka

Kolektiv autorů: Znalostní školství jako předpoklad rozvoje české společnosti (Společnost pro svatováclavská studia). Je povzbudivé číst v dnešní době tyto – zpravidla precizně formulované – názory.

Monika Zgustová: Oblečené k tanci na sněhu. Příběhy žen, které přežily gulag (Argo, 2020). Tady snad ani netřeba komentáře…

Karel Čapek: Počtení i počteníčko (Torst). Říci – záslužný ediční a nakladatelský počin – to už zní téměř klišéovitě; ale v tomto případě též velmi přesně.Vojtěch Kotecký, environmentální vědec

Jaroslav Rudiš: Winterbergova poslední cesta (Labyrint).

Joseph Henrich: The Weirdest People in the World. How the West Became Psychologically Peculiar and Particularly Prosperous (Penguin Random House). Haldy papíru se popsaly různými tipy, co se před čtvrt tisíciletím stalo, že se Evropané vydali úplně jinam než zbytek světa. Respektovaný antropolog na datech argumentuje, že zlom nastal už před půldruhým tisíciletím a odvíjí se od našeho neobvyklého pojetí rodiny.

Verena Keller – Sergi Herrando – Petr Voříšek et al.: European breeding Bird atlas 2. Distribution, Abundance and Change (European Bird Census Council & Lynx Ediciones, 2020). Prostor zhruba mezi Islandem a Ázerbájdžánem ornitologové rozdělili na čtverce 50 krát 50 kilometrů a pět let v nich sčítali hnízdící ptáky. Mapy stavu i trendů a statistické modely početnosti pro každý evropský druh. Nejtěžší bichle v naší knihovně (víc než Hilského překlad Shakespeara, vážil jsem to).

Mimo soutěž, protože diskriminujeme podzimní knihy, co se schovávají pod stromeček a anketu nestihnou – Markéta Pilátová: Senzibil (Torst, 2020).Pavel Kotrla, básník a kritik

Václav Holanec: Díkuvzdání (Odeon).

Petr Šesták: Kontinuita parku (Host).

Ewald Murrer: Čtení z ohně (Aula).

Mimo pořadí pak Deníky Josefa Koudelky (Torst).Pavlína Kourová, historička

Jiří Peňás: Výpravy pro den i noc (Echo Media).

Petr Placák: Škola od svatého Norberta (Torst).

Karin Lednická: Šikmý kostel, II. díl (Bílá vrána).

A jedna krásná dětská knížka – Daniela Krolupperová: Labutí dům. Svět prvorepublikových snů (Mladá fronta).Martin Kovář, historik (NF VŠE v Praze), publicista a rozhlasový moderátor

Antonio Scurati: Mussolini. Muž prozřetelnosti (Práh). Druhý svazek „velkého dokumentárního románu“ „mapuje“ životní osudy vůdce italských fašistů Benita Mussoliniho, tentokrát v letech 1925–1932, tj. v době, kdy byl na vrcholu moci a popularity. Stejně jako ten první je strhujícím portrétem, respektive příběhem muže, jenž stál v čele proto-totalitního státu, a hlavně, velikou historickou freskou, „plnokrevným“ obrazem země v dramatických dvacátých letech a na počátku třicátých let minulého století.

Miroslav Bárta: Sedm zákonů (Jota). Egyptolog a archeolog Miroslav Bárta se věnuje vzestupům a kolapsům komplexních společností mnoho let; jeho poslední knížka je, v řadě ohledů, završením tohoto badatelského úsilí. Nejde přitom zdaleka jen o vynikající historickou studii, nýbrž i o navýsost aktuální pojednání; čteme-li totiž Bártův text o „dlouhých časových řadách“ a o z toho vyplývajících závěrech pečlivě, čteme si také o dnešku, o naší dramatické současnosti a – v některých ohledech – o naší možné budoucnosti.

Jiří Padevět: Kronika protektorátu (Academia). Pokud někdo ještě nevěděl, co všechno se v době Protektorátu Čechy a Morava v našich zemích stalo, po přečtení monumentální Padevětovy kroniky (pokud ji ovšem zvládne „učíst“) už to tvrdit nemůže. Ta strašná doba je tu popsaná den za dnem, a to strohým, věcným jazykem bez jakýchkoli emocí, za nímž se nicméně skrývají všechny pro současníky jen těžko představitelné běsy oněch těžkých šesti let… Tuhle knihu, tuhle kroniku, za kterou je strašlivé množství práce, by měli mít všichni Češi a Moravané doma.Jakub Krč, typograf a sazeč

Josef Kroutvor: Stará škola. Úvahy o krajině, řemesle a věcech, také o člověku a moderní době (Stará škola). V čapkovské tradici mapovat věci malé, obyčejné a přehlížené, ale pro život nezbytné, pokračuje svými úvahami Josef Kroutvor. Není to manifest, spíš volání ke všem spěchajícím a k technice připoutaným, že tady pořád ještě je pomalý cyklický čas, moudrá příroda a krása ukrytá v přehlížených věcech.

Jiří Přibáň – Karel Hvížďala: Hledání odpovědnosti (Karolinum). Knižní rozhovor Karla Hvížďaly a Jiřího Přibáně, v němž se vede řeč hlavně o etice a morálce, paradoxech moderní a postmoderní doby nebo diferencovanosti soudobých společností, do hloubky zasažených pandemickou situací. Kniha, se kterou se dostanete na hlubinu, a bude na vás, co to s vámi udělá.

Nick Bradley: Kočka a město (Host). Literární toulka Tokiem, kde je setřena hranice mezi skutečným a nadpřirozeným. Klubíčko lidských příběhů, které se nedá rozmotat, leda přemotat do jiného, ještě zamotanějšího klubíčka.

Mimo pořadí (na knize jsem se podílel) nemůžu nezmínit autorský výbor z celoživotního díla Ivana Wernische nazvaný Ztroskotanec na břehu atlantském (Malvern). Branka do zahrady autorovy poetiky i sympatický pomník jeho významu pro českou poezii posledních šedesáti let.Luboš Kropáček, orientalista

Luboš Kropáček

Covid nám letos opět omezil aktivnější život; tož díky za setrvávající knižní nabídku číst, přemýšlet a pracovat doma. Z její letošní šíře jsem ocenil zvláště pozoruhodné úvahy amerického autora o duchovním rozpětí naší Masarykovy republiky – Bruce R. Berglund: Hrad a katedrála v moderní Praze. Touha po posvátnu ve věku skepse (Academia). Z prací v mých vlastních oborech islamologii a afrikanistice mě zaujaly jak autorsky, tak redakčně dobře zpracované přehledy středověkých myšlenkových světů – Muhammad aš-Šahrastání: Kniha náboženských a filosofických sekt a škol (zpracoval B. Ostřanský, Academia) a F.-X. Fauvelle-Aymar: Zlatý nosorožec. Příběhy o africkém středověku (Karolinum). Četba historických pramenů naší vzdělanosti a vlastní, leckdy bolestivá, zkušenost včetně pandemie nás učí vnímat doznívající dávné souvislosti a sílící provázanost světa.

Mirka Kundratová, Historička a bibliofilka

Pavla Horáková: Srdce Evropy (Argo).

Barack Obama: Země zaslíbená (Argo).

Martina Viktorie Kopecká: Deník farářky (Mladá fronta).Petr Kukal, básník a spisovatel

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Knihou roku 2021 je Kunderovo Nevědění. Nevím, co dalšího bych k tomu mohl říct. Kdo ho četl, to ví.

Michal Ajvaz: Druhé město (Druhé město). Druhé (nebo třetí, je o tom spor) vydání Druhého města není knihou roku 2021 proto, že vychází v roce 2021, ale proto, že je knihou každého roku od chvíle, kdy bylo napsáno. Je to nejlepší původní české slovesné dílo vzniklé po listopadu '89. Vrchol. Nic lepšího nemáme.

Viktor Emil Frankl: Léčba smyslem. Základy a aplikace logoterapie (Portál). Kniha vychází z Franklových přednášek o logoterapii, třetí velké vídeňské terapeutické škole (vedle psychoanalýzy a individuální psychologie). Jsou staré 55 let a Frankl je skoro čtvrt století mrtvý. Ale jediné, co je na nich třeba opravit, je interpunkce asi ve dvou větách.Lenka Lanczová, spisovatelka

Juraj Červenák: Anděl v podsvětí (Argo). Historický román zasazený do rudolfinské doby, který má všechno, co má mít správná detektivka (stejně jako autorovy předešlé knihy z této série).

Franck Thilliez: Pandemie (XYZ). Dávka napětí na aktuální téma.

Lucinda Riley: Ztracená sestra (Víkend). Závěrečný díl rozsáhlé rodinné ságy Sedm sester.René Levínský, matematik

Michal Kubal –Vojtěch Gibiš: Pandemie (Kniha Zlín, 2020).

Matěj Metelec (ed.): Petr Uhl. Za svobodu je třeba neustále bojovat: Vybrané texty 1968–1989 (Neklid).

Ivan Foletti – Zuzana Frantová: Mediální revoluce. Christianizace Evropy, Ravenna pátého století a jak obrazy mění dějiny (Books & Pipes).Jan Lukavec, kulturolog

Henry David Thoreau: Deník. 1837–1861 (Paseka). Edičně výborně připravená kniha, která přírodu nejen mytizuje, ale vede i k jejímu důvěrnému poznávání. Řada paradoxů v autorových postojích k lidem i zvířatům jeho text činí spíše věrohodnějším, než že by ho nabourávala.

Jan Lukavec

Pavel Klusák: Gott. Československý příběh (Host). Velký, silný a inspirativní je podle Klusáka osud Karla Gotta, který se ovšem autor snaží odvyprávět jako příběh nedokonalého člověka. A současně plasticky a se smyslem pro ambivalenci a nuance hutně líčí dějiny Česka a Československa druhé poloviny 20. století s důrazem na podivný propletenec společnosti, kultury a moci.

Obonete S. Ubam: Náš černobílý svět. České rozhovory o afrických kořenech a splněných snech (Prostor). Kniha dává nahlédnout do hloubky identifikačních zmatků i utrpení „Afročechů“. Zároveň většinové české společnosti ukazuje, jak vzájemné soužití vnímají „ti druzí“. A především vybízí, aby se i ona většina hlouběji zabývala tím, co všechno může znamenat být Čechem. Eva Lukavská, romanistka

Laurent Binet: Civilizace (Argo). Překlad Michala Marková. Laurent Binet , autor románu Sedmá funkce jazyka, znovu dokazuje své vypravěčské mistrovství, geniální invenci a hluboké historické znalosti renesanční Evropy a čerstvě dobyté Ameriky. Alternativní pohled na dějiny. Neprvoplánové čtení pro zasvěcené.

Héctor Tizón: Strasserova žena (Runa, 2020). Přeložil Jan Machej. Příběh stavby mostu lze číst také jako rozvinuté a diversifikované zakládající téma argentinské literatury „civilizace a barbarství

Douglas Murray: Šílenství davů (Leda). Přeložil Alexander Tomský. Po Podivné smrti Evropy autor pomocí nesčetných konkrétních případů vykresluje současnou neméně podivnou perverzi všech dosavadních hodnot autoimunitně se hroutící západní civilizace.Lubomír Machala, vysokoškolský pedagog, literární historik, šéfredaktor časopisu Bohemica Olomucensia

David Drábek: Ochechule (Akropolis).

Eva Kantůrková: Kruhy života (Galén).

Ludvík Vaculík: Postel (České centrum Mezinárodního PEN klubu).

Tři velmi rozdílné prózy mají společného jmenovatele v osvobozující nekorektnosti.Martin Machovec, literární historik

Všechny tři publikace jsou z přelomu loňského a letošního roku:

Martin Hilský: Shakespearova Anglie. Portrét doby (Academia, 2020).

Vladislav Merhaut: Kompletní soupis grafického díla Vladimíra Boudníka (Eminent, 2020).

Františka Jirousová: Evoluce jako cesta k Bohu v díle Teilharda de Chardin (Malvern).

První dvě nepotřebují žádný komentář, co se té třetí týče, nedokážu posoudit, v jaké míře přispívají autorčiny interpretace Teilhardova myšlení ke všem předchozím, psaným různými autory ve francouzštině, angličtině, němčině aj., rozhodně však jde o velice pečlivě vypracovanou monografii podloženou detailní znalostí nyní již veškerého Teilhardova filosofického díla.Pavel Mandys, redaktor

Jonathan Miles: Chodící zázrak (Argo). Válečný invalida se jednou zvedne z vozíku a začne chodit – a parkoviště před vietnamskou večerkou, kde k tomu došlo, se stane poutním místem. Výživná, mnoha prokreslenými postavami zalidněná satira o manipulaci a obchodování s něčím, čemu nikdo úplně nerozumí.

Sódži Šimada: Případ astrologických vražd (Paseka). Mnoho projevů japonské kultury je podivuhodně morbidních a platí to i o této klasické detektivce. Řeší se záhada zamčeného pokoje i vražda šesti mladých sester, jejichž těla se našla rozřezaná a pohřbená na vzdálených místech. Navíc dosti netradičně vystavěná krimi, když v první polovině detektiv-astrolog vůbec nevytáhne paty z místnosti.

Václav Šlajch – Gabriela Kyselová – Michal Baláž: Štefánik (Labyrint). Za nenápadnou obálkou i názvem se skrývá místy až obrazoborecky neuctivý komiksový životopis největšího Slováka. Rámuje jej příběh sochaře Kafky, který se při práci na monumentální Štefánikově soše musí potýkat s nepřízní slovenské veřejnosti či s nočními můrami i v podobě samotného Štefánika. Vyvedeno nervní linkou a expresivními barvami.

Miroslav MasákMiroslav Masák, architekt

Útlý román Milana Kundery Nevědění v překladu Anny Kareniny, vydal Atlantis a prodává Luxor za 670 korun.

Z odborné literatury Město naruby, autorský kolektiv pod vedením Radana Haluzíka, vydala Academia 2020. O potenciálu míst, která zdánlivě nejsou k ničemu.Jan Mattuš, překladatel

Tomáš Etzler: Novinářem v Číně. (Vyšehrad). Protože rozum, odvaha i skepse k sobě samému jsou čím dál úžasnější věci.Tereza Matějčková, filosofka

Václav Bělohradský: Čas pléthokracie (65. pole). Kniha je asociacemi místy přetížená, přesto se jedná o originální pohled na přítomnost, navíc v živém dialogu s minulými velikány i současníky.

Gérard Dubey: Sociální pouto v éře virtuality (Fra). Virus snad časem odejde, zoom zůstane. Hrozí, že interaktivita zvítězí nad intersubjektivitou? Že budeme mít komunikaci bez společnosti? Příručka pro nadcházející svět.

Ottessa Moshfeghová: Můj odpočinkový rok (Mladá fronta). Protagonistka si potřebuje na rok odpočinout a jde na to chemicky: „živí“ se sedativy. Únava mladé ženy se promítá do textu samého. Čtení bolí, zážitek je to nepěkný, ale pozoruhodný.Tomáš Mazal, kočí

Miloš Doležal (ed.): Musíme všichni někam na poušť (Nezávislý podmelechovský spolek). Editor knihy Miloš Doležal sestavil pozoruhodný příběh přátelství a vzájemné korespondence výjimečné osobnosti literárního kritika, esejisty, překladatele, solitéra Jana Franze a Bohuslava Reynka, doplněný o Franzův dramatický životopis.

Ivan Wernisch: Ztroskotanec na břehu mořském (Malvern). Typický Wernisch – „brikoláž“ ze starších a novějších textů plných hravé absurdity, černého humoru, ironie a ponaučení, po jejíž přečtení je čtenář na duchu i mysli osvěžen na celé čáře.

Angelo Ara – Claudio Magris: Terst. Identita na hranici (Academia). Terst nejen jako významné městské centrum a kdysi slavný námořní přístav rakousko-uherské monarchie, především ale rozkrývání jeho identity, průsečíků etnika rozdílné kultury a dějinných zvratů dotýkajících se celé střední Evropy.František Mikš, šéfredaktor časopisu Kontexty, šéfredaktor nakladatelství Books & Pipes

Derek Sayer: Praha, hlavní město dvacátého století. Surrealistická historie (Volvox Globator).

Roger Scruton: Krása (Oikoymenh).

Florian Illies: 1913. Co jsem ještě chtěl vyprávět (Host).Radek Mikuláš, geolog

Geolog Radek Mikuláš

Z těch knížek, jejichž vydání se nestalo mediální událostí, mě napadá Jaroslav Peregrin: Člověk v zrcadle teorie her (Dokořán). Bystrému čtenáři by tato kniha mohla mimo jiné napovědět, proč se nedívat na nositele odlišných názorů s povýšeností či s posměchem. Z knih, jejichž vydání mediální události bylo, navrhuji Shakespearovu Anglii Martina Hilského (vyšlo na sklonku roku 2020 v nakladatelství Academia). Je to jedna z velkých knih obecně o fungování lidské společnosti.

Jaroslav Miller, emeritní rektor Univerzity Palackého v Olomouci

Asi nikoliv překvapivě vybírám Kunderův román Nevědění (Atlantis). Stejnou roli jako kvalita díla sehrály ve volbě i můj profesní zájem o československý exil a má obliba překladů Anny Kareninové.

Rektor olomoucké Univerzity Palackého Jaroslav Miller

Revize střední Evropy. Proč o budoucnosti Evropy rozhoduje středoevropský region (Muzeum umění Olomouc a UP Olomouc). Skvělá politologická úvaha z pera Erharda Buseka a Emila Brixe, kteří v ní zhodnotili svůj dlouholetý výzkum i bohaté zkušenosti z nejvyšších pater středoevropské politiky.

Miroslav Bárta: Sedm zákonů (Jota). Knihu mého přítele a kolegy jsem přečetl se značným uspokojením a stejně značným znepokojením zjistil, že myslíme a vnímáme svět podobně. Michal Mocek, novinář, zaměřuje se na dění v Evropské unii

Peter Frankopan: Hedvábné stezky. Nová historie světa (Vyšehrad). Svět může být jiný, ne jen doširoka rozmáchlý přes rozlehlé oceány jako dnes, ale třeba i soustředěný kolem pevninské osy procházející středem Asie. Takový byl před více než tisíci lety, kdy osu Starého světa tvořila hedvábná stezka, jejíž vznik a proměny popisuje Peter Frankopan. A kdo ví, třeba může být náš svět takový i zítra. Jedním z důsledků podobné proměny by ovšem mohlo být sklouznutí Evropy zpět na civilizační periferii, kde se nacházela i okolo roku 1000.

F.-X. Fauvelle-Aymar: Zlatý nosorožec. Příběhy o africkém středověku (Karolinum). Zdánlivě jen „roztříštěné a nekompletní kousky skládačky“ jménem africký středověk nabízí kniha francouzského historika. I nepatrné zlomky poznatků o minulosti černého kontinentu však vytvářejí obraz živého, dynamického prostoru, v němž stojí za pozornost nejen vzácný kov a figurka nosorožce, která z něj byla vytvořena.

Miroslav Bárta: Sedm zákonů (Jota). Vhled i sebeklam nabízí kniha archeologa Miroslava Bárty. Popis procesů, utvářejících po tisíciletí náš svět, umožňuje širší náhled na skutečnost okolo nás, než bývá obvyklé. Autorovo přesvědčení, že „nemusíme dopadnout jako všechny (civilizace) před námi, protože dnes jsou zákony jejich vývoje známé“, je ovšem sebeklam. Každá společnost totiž zahnívá – a časem i „lidé s legitimitou a vizemi“, kteří mají podle Bárty odvracet hrozbu civilizačního zhroucení, zjistí, že se mu nelze vyhnout.

Bedřich MoldanBedřich Moldan, geochemik a ekolog

Jako knihu roku navrhuji Tiché jaro Rachel Carsonové. Knihu vydalo nakladatelství Host. Jde o velmi dobrý překlad knihy vydané v USA již v r. 1962, ale ačkoliv jde o globálně mimořádně významnou publikaci, dosud nebyla v češtině dostupná. Tématem knihy je důrazné, výborným slohem podané a velmi naléhavé upozornění na vynořující se vážnou hrozbu představovanou stále se rozšiřujícím a prohlubujícím zamořením životního prostředí způsobeným neodpovědným používáním pesticidů a jiných toxických chemických látek v širokém rozsahu. Kniha je vynikajícím literárním dílem, ale zároveň důkladně podložena vědeckými daty. Je právem označována za základní dílo pro vznik globálního environmentálního uvědomění.Dobrava Moldanová, literární historička

Jan Dvořák: Národní park Šumava. 30 let (Správa NP Šumava). Kniha je komponována jako dynamický příběh třiceti let hledání a nalézání podob harmonického soužití přírody a lidí. Výrazně přerůstá rámec obvyklých jubilejních publikací i výtvarným doprovodem.

Zdena Salivarová: Honzlová (Argo). I po dlouhém odstupu od prvního setkání s tímto románem jsem zažila silný čtenářský dojem... Odstup let mu neubral na síle.

Ivan Wernisch: Almara (Druhé město). Ze silné generace šedesátých let mnoho nezbylo, Wernisch je ale stálicí na nebi české poezie.Alena Mornštajnová, spisovatelka

Alice Munro: Přítelkyně z mládí (Paseka). Povídky, v nichž je obsažen celý život.

Guzel Jachina: Děti Volhy (Prostor). Poetické zobrazení naprosto nepoetické doby.

Mario Vargas Llosa: Rozhovor u Katedrály (Argo). Zvláštním způsobem napsaná a pohlcující kniha.

Alena MornštajnováJan Nejedlý, publicista

Petr Stančík: Pravomil aneb Ohlušující promlčení (Druhé město).

Ondřej Horák: Pohlavní styky (Fra).

Derek Sayer: Praha. Hlavní město 20. století. Surrealistická historie (Volvox Globator).Martin Nodl, historik, vysokoškolský pedagog a redaktor

Letošní rok byl možná ještě prapodivnější než ten loňský. Bohužel se totiž ukázalo, že představa o spisovatelích, kteří využijí lockdown a napíší převratná díla, byla zcela lichá. Historická literatura stejně jako beletrie nevisí ve vzduchoprázdnu,

odtrženém od společenského dění. Opak je pravdou. Vytržení z akademického dění do prázdnoty domácích pracoven vedlo spíše k útlumu, v němž bylo přinejlepším možné dodělávat resty a číst, i když i do čtení musela být chuť. U starší a především cizojazyčné historické literatury mi chuť nechyběla, to naopak s beletrií jsem občas zápasil. Naštěstí nakonec úspěšně. Radost mi udělal především vnitřně provázaný soubor povídek Lidmily Kábrtové Čekání na spoušť (Host), jakýsi průvodce obyčejných životů druhé půlky 20. století. Největší zážitek však pro mne představoval román Jonase T. Bengtssona Ze sídliště (Odeon) pro svoji syrovou drsnost a skvělý jazyk a Stroje jako já Iana McEwana (Odeon), v nichž autor výtečně ohledával vratkost vědeckého pokroku, domnělé dokonalosti a především lidské neschopnosti předat strojům mnohorozměrnost morálních dilemat.Josef Opatrný, historik a iberoamerikanista

Aleš Skřivan: Japonská válka. Vzestup a pád říše vycházejícího slunce 1931–1945 (Epocha). Téměř čtyřicet let po vydání svého prvního japonského titulu publikuje autor svůj definitivní pohled na neúspěšný pokus Japonska dosáhnout pozice největší světové mocnosti. Kombinací analýzy politických a vojenských událostí s medailonky protagonistů nabízí přesvědčivý a čtivý obraz jedné podoby militarismu v moderní společnosti.Jiří Opelík, literární historik

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Z francouzského originálu přeložila Anna Kareninová. Těžké (nejosobnější) téma emigrace, žádné oddechové čtení do postele.

Literární historik Jiří Opelík na snímku z července 2016

Jean Malaquais: Válečný deník (Dauphin). Přeložil Tomáš Havel. Autentické svědectví o „divné“ francouzsko-německé válce 1939–1940. Přímá reflexe této války ze mne, tehdy devítiletého chlapce, učinila „politického člověka“ (človíčka).

Václav Pačes, biochemik

Jiří Padevět: Kronika protektorátu (Academia). Kniha Kronika protektorátu zachycuje den po dni události ve státní správě, odboji či kultuře v šestiletém období Protektorátu. Autor se významně zasloužil, a to nejen touto knihou, o přesné zpracování historických událostí mimořádného významu pro náš stát.

Peter Wohlleben: Než stromům dojde dech (Kazda). Podtitul této knihy zní: Jak se stromy učí zvládat změnu klimatu a proč nás les zachrání, když mu to dovolíme. Kniha je vyznáním lásky stromům a současně výzvou, abychom konečně začali chránit přírodu a pečovat o její nekonečnou mnohotvárnost. Zajímavé a poučné čtení.

Michael Žantovský (ed.): Václav Havel. Někam jsem to ukryl (Knihovna Václava Havla). Na podzim roku 1977, po dramatických událostech „roku Charty“, sepsal Václav Havel reportáž líčící první hodiny po Prohlášení Charty 77, následné vyšetřování, čtyřměsíční vyšetřovací vazbu, kterou na něj uvalil komunistický režim, propuštění a sebezpytování.Miroslav Palát, lékař

James Clear: Atomové návyky (Jan Melvil). Střez svoje myšlenky, protože ty se stanou slovy. Střez svá slova, protože se stanou skutky. Střez skutky, stanou se návyky. Střez návyky, určují tvůj charakter. Střez charakter, bude z něj tvůj osud. Autor zná tento výrok jako údajnou rabínskou moudrost. Mimochodem, co mají společné Ralph Waldo Emerson, Lao Tzu, magnát Frank Outlaw, Gautama Buddha a otec Margaret Thatcher? Jim všem se připisují různé verze téhož.

Miroslav Palát

Z mého pohledu je knihou roku praktický návod jednoho článku zmíněného řetězce – Atomové návyky Jamese Cleara. Mají-li se skutky stát zvyky, chce to nejen vůli, ale i trochu know-how. Clear jej nabízí – podrobné, vysvětlující a motivují k okamžité aplikaci. Je to rukojeť k nečekaným a zásadním změnám v životě kohokoli, kdo ji chce uchopit.

Vladimír Páral, spisovatel

Alois Marhoul: Strom, který se nechal tetovat (Bondy). Lehká poezie o těžkých věcech.Michal Pařízek, publicista, Full Moon

Mario Vargas Llosa: Rozhovor u Katedrály (Argo). Číst slavný román peruánského spisovatele je jako pozorovat ohňostroj. Nejdříve je člověk z té přemíry barev a světel trochu zmatený, po chvíli ale začne rozeznávat další úrovně, detaily a odstíny. Spektakulární.

Šéfredaktor časopisu Full Moon Michal Pařízek.

Octavia Estelle Butlerová: Podobenství o rozsévači (Argo). Sci-fi odehrávající se v roce 2024 (původně vydané v roce 1993) se až nebezpečně přibližuje naší dnešní realitě. První české vydání nemohlo přijít ve vhodnější dobu.

Petr Borkovec: Sebrat klacek (Fra). Petr Borkovec má nevšední pozorovatelský talent, který se pojí s elegantní schopností věci pojmenovat s pozoruhodnou obrazotvorností. V jeho drobných prózách všechny tyto přednosti ještě nabírají na intenzitě. Jan Paulas, novinář a spisovatel

James Traub: Liberalismus (Prostor). V době, kdy jsme svědky zpochybňování liberální demokracie, je dobré si udělat jasno v pojmech a zjistit, co to vlastně ten liberalismus je, jak se vyvíjel a na čem stojí naše svobody

Michela Fontana: Matteo Ricci. Jezuita v Číně (Dauphin). Životopis odvážného a vzdělaného jezuitského misionáře, který jako vůbec první Evropan dlouhodobě pobýval v Říši středu. Jeho příběh je zároveň zprávou o setkání dvou velkých civilizací

Faredd Zakaria: Deset lekcí pro postpandemický svět (Prostor). Další skvělá kniha bystrého amerického politologa o tom, že svět po pandemii bude jiný. Místo strašení je třeba vědět, na co se připravit, jaké změny se dějí už dnes a na co si dát pozor.Leo Pavlát, ředitel Židovského muzea v Praze

Jiří Padevět: Kronika protektorátu (Academia). S vědomím všech dalších knih, v nichž autorem shromážděná historická fakta hovoří sama za sebe. Zvlášť důležité v dnešní době takzvaně postmoderní a postfaktické.

Od emancipace po revoluci. Novinář, spisovatel, diplomat a ředitel Židovského muzea Leo Pavlát na ochozu Španělské synagogy.Jiří Pehe, politolog

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Překlad Anna Kareninová. Pozoruhodný román na odysseovské téma o ztrátě domova a nemožnosti návratu z roku 2000 vyšel letos konečně „doma“, v českém překladu.

Jaroslav Rudiš: Winterbergova poslední cesta (Labyrint). Překlad Michaela Škutléty. Úžasná jízda střední Evropou, historií a dvěma lidskými životy.

Pavla Horáková: Srdce Evropy (Argo). Hledání často už zapomenutých českých obtisků ve Vídni, vyprávěné i s pomocí originálních zápisků autorčiny literárně nadané prababičky.Iva Pecháčková, nakladatelka Meander

Petr Stančík: Pravomil aneb Ohlušující promlčení (Druhé město). Pravomil není kniha roku, ale kniha desetiletí... ne-li román století! Říkala mi Veronika Reynková z Petrkova v Havlíčkově Brodě a měla pravdu. Zločin a trest, vlast a zrada, právo a vina, pomsta a odpuštění… a Bůh. I když řeší nejednoduché filozofické otázky smyslu našeho konání, smyslu našeho života, Stančíkův příběh našeho šíleného století čteme jedním dechem.

Markéta Pilátová: Senzibil (Torst, 2020). Markéta Pilátová je odchovaná magickým realismem, který nasála za svého více než desetiletého působení v Argentině a v Brazílii, kde učila potomky českých emigrantů 20. století. Asi proto se po svém návratu rodačka z poklidné Hané usadila ve Velkých Losinách v Jeseníkách. V magickém kraji protkaném legendami o jeho podivnými schopnostmi nadaných obyvatelích a nechvalně proslulém svými čarodějnickými procesy, jimž padly za oběť stovky žen – léčitelek, bylinkářek, údajných čarodějnic. Senzibil je magický román o boji dvou čarodějů našeho věku, o zápase dobra se zlem v našem i jakémsi paralelním světě a my se nutně ptáme – je tohle pohádka nebo realita?

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Světový Kundera, jehož není tu u nás doma nikdy dost a je moc dobře, že třetí z jeho (čtyř) francouzsky psaných románů si konečně můžeme přečíst v precizním překladu skvělé Anny Kareninové. Fascinující kniha o hledání ztraceného domova, naší identity, našeho nejvlastnějšího Já.

Jiří Pelán, romanista, literární historik a překladatel.Jiří Pelán, literární historik a překladatel

Bohumil Samek – Kateřina Dolejší (eds.): Umělecké památky Moravy a Slezska III, 1–2 (Academia). Další svazky monumentálního projektu, zahájeného v roce 1977.

Luboš Merhaut: Cesty polemiky. Význam a proměny žánru polemiky v české literatuře na přelomu 19. a 20. století (Praha, Filozofická fakulta UK). Jedinečný, materiálově mimořádně bohatý příspěvek k fenomenologii české kultury kolem roku 1900.

Vladimír Mikeš: Odkud to přichází? (Protimluv). Mikeš píše po své devadesátce skvělou poezii ve stylu Edgara Lee Masterse a Carla Sandburga.Jan Pergler, Nakladatelství Zeď

Mario Vargas Llosa: Rozhovory u Katedrály (Argo). Autor sám píše, že kdyby vypukl požár a mohl zachránit jediný svůj román ze všech, vybral by si právě Rozhovory u Katedrály. Šestihodinový hospodský rozhovor s bývalým rodinným šoférem, při kterém vyjdou na povrch temná zákoutí peruánské smetánky v 50. letech minulého století. Rafinovaná stavba románu nutí čtenáře nepřeskočit ani řádek, aby mu neunikly důležité souvislosti.

Alena Mornštajnová: Listopád (Host). Fikce, při které mrazí, protože to tak mohlo v listopadu 1989 dopadnout.

Agnessa Mironovová & Mira Jakovenková: Agnessa. Zpověď ženy stalinského čekisty (Maraton). Příběh povrchní manželky člena nejvyššího vedení sovětské Čeky, jejíž jedinou starostí je, co si obléknout na sebe a jak sehnat nejlepší delikatesy na nekončící večírky. V Sovětském svazu se ale v té době ztrácejí vysocí hodnostáři, známí na večírcích ubývají. Procitnutí hlavní hrdinky nastává, když se jednou ztratí i její manžel a ona samotná putuje na „převýchovu“ do Gulagu. Přežít se najednou stává pro Agnessu nejdůležitější věcí na světě, dokonce důležitější než jak je oblečená a jak vypadá ve vězeňském munduru.Jakub Petr, místopředseda Svazu nakladatelů

Alena Mornštajnová: Listopád (Host). Sugestivní pohled do fiktivní minulosti a možná i prorocká kniha o blízké budoucnosti.

Lisa See: Ostrov žen moře (Jota). Poutavý román, popisující drastickou historii korejského ostrova Čedžu a jeho obyvatelek, lovkyň-potápěček.

Pavel Kolář: Posilování stresem. Cesta k odolnosti (Universum). Trénujte vlastní stres a nepohodlí, radí fyzioterapeut P. Kolář.

prof. Ing. Jaroslav Petr, DrSc., biolog a popularizátor vědy napříč jejími oboryJaroslav Petr, biolog

Walter Isaacson: Prolomený kód života. Jennifer Doudnaová, genetické inženýrství a budoucnost lidstva (Práh). Kniha o aktérech objevu, za který byla v roce 2020 udělena Nobelova cena, dává čtenáři šanci poznat revoluční technologii, která bude v nejbližší budoucnosti zásadním způsobem ovlivňovat naše životy. O genové technologii CRISPR-Cas9 je dobré něco vědět a Isaacson je k tomu dobrým průvodcem.Markéta Pilátová, spisovatelka

Laurent Binet: Civilizace (Argo). Přeložila Michala Marková. Inteligentní a zábavná kniha o alternativní historii, v níž nad španělskými dobyvateli Nového světa zvítězí Inkové a sami si podmaní Evropu. Už dlouho jsem u knihy nedostávala záchvaty smíchu a zároveň mrazení z představ co by kdyby.

Štěpán Kučera: Největší lekce dona Quijota (Druhé město). Nesmírně vtipná a poučená kniha od českého autora. Jako si Miguel de Cervantes y Saavedra dělal legraci z rytířských románů, Štěpán Kučera pátrá v mezerách osudu autora jednoho z nejslavnějších světových románů a dělá si legraci ze samotného vyprávění příběhů. Michaela Piňosová, anglistka a amerikanistka

Jessica Bruderová: Země nomádů (Absynt). Drsné vyprávění o lidech, kteří celý život pracovali, aby na jeho sklonku neměli nic. Tato kniha probudí z amerického snu nejednoho spáče.

Kiley Reidová: Takový prima věk (Host). Kniha o těžkých tématech psaná s lehkostí. Debut, který rozhodně stojí za pozornost.Petr Pithart, politolog a politik

Anne Applebaumová: Soumrak demokracie. Svůdná příležitost autoritářství (Beta-Dobrovský). Americká novinářka s polskou, americkou, britskou a židovskou zkušeností přiložila do cimrmanovských kamen, vidí výjivy, a víc než jen naznačuje. Je úlevou, že v tom nejsme sami? Nostalgie může být i agresivní, destruktivní. Té se pak říká restorativní: chceme zpátky, co nám tamti vzali...

Na poslední rozloučení s vědcem Ivanem Havlem dorazil do pražských Strašnic i Petr Pithart. (10. května 2021)

Jiří Peňás: Výpravy pro den i noc (Echo Media). Konejšivé a znepokujující zároveň. Hladí i jemně drásá. Jak se nám středoevropanům pořád ty tlustší trubky dějin se tlačí do těch tenčích! Ale Peňás to podá tak, že jihnete nad tím zmarem krásy či krásou zmaru. Od dob Vaculíkových nikdo neumí skroužit takové věty, že je chcete číst znovu a zaslzet. Přitom on to činí mimoděčně, ne že by to kroužil schválně. Ono mu to, mizerovi, píše snad samo!

Josef Kroutvor: Lesní glosy (Archa). Také poutník pěšmo, jako Peňás. Nenápadnější knihu abys pohledal. A zase jsou ty glosy mimoděčně drásající: co jsme to provedli s lidmi z Novohradských hor? Těm lesům je bez lidí smutno. A obráceně. Chcete tam s Kroutvorem být, ale už je pozdě. Už tam nedojdu. Daniel Podhradský, nakladatel český, také člen představenstva Cechu nakladatelů a SČKN

Michal Jareš (ed.): Karel Hynek. Trhám broukovi nožičky (Dybbuk). Opium poezie, sv. 3. Protože je to celý nadrealisticky skvělý.

Dom Louis Leloir OSB: Poušť a společenství. Svědectví otců pouště na základě arménských pateriků (Krystal OP). Překlad Opatství Nový Dvůr, revize překladu Denis Molčanov. V duchovní poušti dnešních dnů je radost se začíst do duchovního bohatství bývší v poušti skutečné.

Antonin Artaud: Texty I a II (Herrmann & synové). Fenomenální ďábelská literatura, v novém vydání snad osloví nové čtenáře, ochotné vnímat myšlení a literaturu jako boj, nový starý boj.

A kdyby toto nové vydání nebylo bráno jako dosti nové vydání zasluhující ocenění, je nutné pochválit za dokonalou grafickou úpravu a vůbec.

Miloslav Moucha: Miloslav Moucha (Argo).Tomáš Pojar, diplomat

Eškol Nevo: Čtyři domovy a stesk (Pistorius & Olšanská). Další poutavý příběh umožňující českým čtenářům nahlédnout do současné izraelské společnosti.

Kam zmizely desetitisíce bojovníků Islámského státu po jeho porážce? Zaujme jeho místo nová radikální islamistická organizace? Jaký vliv budou mít na stabilitu Blízkého východu současné obměny politických špiček v Íránu a Izraeli či odchod Američanů z Afghánistánu? A máme se odtud obávat nových vln utečenců? Bývalý
český velvyslanec v Izraeli, prorektor vysoké školy CEVRO Institut, expert na Blízký východ a bezpečnostní analytik Tomáš Pojar říká, že z pohledu naší kultury nevolíte na Blízkém východě mezi dobrým a špatným: „Jen mezi blbou variantou a tou ještě horší.“

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Rozhodně stojí za přečtení, a to nejen v době zjitřeného přemítání o Kunderově odkazu.

Jaroslav Rudiš: Winterbergova poslední cesta (Labyrint). Osvěžující putování střední Evropou. Jiří Přibáň, právní teoretik

Václav Bělohradský: Čas pléthokracie (65. pole). Kniha blízkého přítele, se kterým je vždy radost nesouhlasit, ale jehož vybuchující metafory a myšlenky je třeba vždy pozorně sledovat. Navíc s obálkou, které dominuje výřez z vynikajícího obrazu malíře Antonína Střížka.

Julian Barnes: Muž v červeném kabátě (Odeon). Barnes neustále literárně experimentuje, ale přitom vše působí civilním a samozřejmým dojmem, a to i v případě tohoto dokumentu o Belle Époque ve výborném překladu Petra Fantyse.

Jan Němec – Petr Vizina: Znamení neznámého. Rozhovory o spiritualitě (Host). Rozhovory o tom, co neznáme, i když to o to silněji vnitřně prožíváme.Alena Radoušová, Kniha Českého ráje Turnov

Marek Eben: Myšlenky za volantem (Brána, 2020). Skvělé a vtipné, krátké příběhy nebo glosy současné situace u nás – trochu je škoda, že je spirálová vazby, byť to měl být vtípek, ale Češi takovou vazbu rádi nemají – v knihovně je to problém, také se to hůře čte...

Jiří Suchý: Klaun to zkouší znovu (Galén). Polemika o světonázoru ateisty a věřícího – vtipná a moudrá

Tomáš Kašpar: Jak nezemřít na pandemii (Akademie úspěchu). Malá příručka rad do dnešní doby supluje chybějící doporučení ministerstva zdravotnictví, které místo toho raději děsí lidi a nařizuje totalitním způsobem očkování.Martin Reiner, spisovatel a nakladatel

Ivan Wernisch: z dalekých žofínů (Aula).

Martin ReinerMaciej Ruczaj, ředitel Polského institutu

I díky anketě jsem zjistil, že jsem dosud nenarazil na žádnou publikaci českých nakladatelů s vročením 2021, kterou bych mohl s klidem označit jako „Knihu roku“. Asi je to proti podmínkám, ale dovolím si proto vyzdvihnout dvě nakladatelské řady, které dlouhodobě sleduji a obdivuji.

Knihy ze série Prokletí reportéři nakladatelství Absynt poskytují vhled do aktuálních a palčivých problémů z různých části naší planety.

Naopak krásně a pečlivě vydané staré letopisy ze série Memoria Medii Aevi nakladatelství Argo jsou oknem do světa, kdy se tvořila naše civilizace, a jsou také důkazem, že i velký nakladatelský dům může soustavně vydávat něco tak absolutně „nekomerčního“ jako středověké kroniky...

A pak jedna kniha, která vyšla v roce 2020, ale zaslouží si zmínku: Cesta nikam Józefa Mackiewicze (Volvox Globator). Překlad Marcela Bramborová. Zpožděný (35 let po smrti...) český debut jednoho z nejlepších a zároveň nejvíce zapomenutých prozaiků 20. století. Román odehrávající se na Litvě na podzim 1939 je dílo člověka, který nešel na žádný intelektuální kompromis s žádným režimem či ideologií.

Předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský.Pavel Rychetský, předseda Ústavního soudu

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Mistrná novela o emigraci, návratech a nenávratech a českém údělu na přelomu 20. a 21. století. Škoda, že autor oznámil, že s psaním končí, bude mi chybět.

Pavel Juráček: Deník IV. 1974–1989 (Torst). Závěrečný díl Juráčkova deníku, opět plný jeho trápení, sebezahledění i sebemrskačství, nenaplněné i zmařené aspirace v době jeho mnichovského pobytu u Dani Horákové.

Arnošt Lustig – Eva Lustigová (ed.): Vlny štěstí Arnošta Lustiga aneb My jsme chtěli lepší svět (Universum). Posmrtné vydání dosud nepublikovaných rozhovorů a rozhlasových relací z let 1953–2010 představuje plastický obraz, jak šly naše dějiny.Martin Rychlík, etnolog a vědecký novinář

„Tak kónčí naše komédie...“ Trudný rok projasnilo vydání kroniky Divadlo Járy Cimrmana po padesátce... od mladého Tomáše Malečka (Cosmopolis), jenž dějiny DJC zpracoval při studiu na univerzitě, takže Zdeněk Svěrák v předmluvě hovoří o „diplomce z lásky“.

Martin Rychlík

Pozornost si zaslouží Hitlerova monstra od Erica Kurlandera (Academia), který rozebral nacistickou ideologii a zálibu v „hraniční vědě“/pavědě – ta se totiž věnovala jasnovidectví, proutkaření, vývoji Wunderwaffen a SS zaměstnávaly i runology... Indiana Jones by zíral!

Spíše expertům je určena útlá Fauvelle-Aymarova knížka Zlatý nosorožec (Karolinum), jež přináší 34 střípků od dávných cestovatelů či obchodníků do skládačky naznačující, jak asi vypadal tamní „nepsaný“ středověk 8. až 15. století, jaké říše tam existovaly a jací lidé žili.

A mimo soutěž ještě dvě obří knihy, jež spojuje píle autora-jednotlivce a truchlivé téma, které nesmíme pomíjet. První Nevěřící, odejděte! (Pavel Mervart) sepsal Michal Řoutil o pronásledování křesťanů v zemích Blízkého východu, druhou je 1192stránkový (!) Kalendář událostí v KT Auschwitz od Danuty Czech (Academia), zásadní pramenné dílo k dějinám holokaustu.Radim Seltenreich, právník a pedagog

Julian Barnes: Muž v červeném kabátě (Odeon). Promyšlený portrét Belle Époque na rozhraní literatury faktu a beletrie a především strhující čtenářský zážitek.

Radim Seltenreich, vysokoškolský pedagog.

Ernst Jünger: V bouřích ocele (Academia). Syrově fascinující popis toho, v co nakonec Belle Époque vyústila.

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Působivé postižení marného pokusu o dorozumění se mezi těmi, kdo odešli do emigrace, a těmi, kdo zůstali. Málokterý autor dokáže tak přesně myslit a ještě přesněji pojmenovávat. Miroslav Singer, ekonom

Winston Lord: Kissinger podle Kissingera (Books & Pipes, 2020). Fascinující rozhovor s titánem americké zahraniční politiky, boží čtení pro všechny se zájmem o historii a politiku. Kissinger je tu zábavnější než v mnoha vlastních věcech, neb mu tázající nedovolí se moc rozběhnout ve vytahování se.

Miroslav Singer, ekonom.

Jared Dimond: Rozvrat (Jan Melvil, 2020). Ne všechny kapitoly jsou stejně dobré, mimořádně jednostranná o USA mě dost nudila, ale ty nejlepší na téma Finska, Indonésie či Austrálie jsou fascinující.

Letos nemůžu nabídnout nic v angličtině, nějak jsem měl míň času a něco skutečně fascinujícího jsem nenašel.Martin Soukup, Institut komunikačních studií a žurnalistiky FSV UK

Gülbahar Haitiwaji – Rozenn Morgat: Přežila jsem čínský gulag (Rybka Publishers). Příběh ujgurské ženy, kterou zadržely čínské úřady. Osobní zpověď ženy, která se dostala do vězení a čínských převýchovných táborů.

Danuta Czechová: Kalendář událostí v KT Auschwitz (Academia). Jedná se o překlad historicky precizní a podrobné práce o každodenním dění v táboře, o třídění a vraždění lidí. Je potřeba nezapomínat. Události popisované Haitiwaji a šo'a dělí bezmála osmdesát let, ale obě knihy ukazují podoby lidského utrpení kvůli původu, kultuře a vyznání.

Laurent Binet: Civilizace (Argo). Románový výklad alternativního výkladu dějin evropské imaginace aneb jak se mohlo reálně stát, že Evropané nevyvrátí inckou říši, ale naopak Inkové kolonizují Evropu. Mimo soutěž – František Koukolík: Bulšit (Galén). Stručné pojednání o přílišném žvanění o ničem.Jan Sýkora, Ústav asijských studií FF UK

Sódži Šimada: Případ astrologických vražd (Paseka). Překlad Anna a Igor Cimovi. Dokonale vystavěný detektivní příběh ve stylu Josefa Škvoreckého od nepochybně nejslavnějšího současného představitele japonské detektivky. Mimořádné ocenění si zaslouží znamenitý překlad manželů Cimových.

Pavel Kolář: Posilování stresem. Cesta k odolnosti (Universum). Uznávaný fyzioterapeut a odborník na celostní medicínu objasňuje, jakou roli v našem životě hrají rozmanité stresové vlivy a jak se s nimi účinně vyrovnat. Myšlenky obecně platné, ale v současné době dvojnásob aktuální.

Radan Haluzík a kol.: Město naruby. Vágní terén, vnitřní periferie a místa mezi místy (Academia, 2020). Součástí našeho životního prostoru jsou i místa, která zjevně nemají žádný účel, a takto k nim většinou i přistupujeme. Není to však kniha jen o sociálních, ekologických či urbanistických aspektech života současných měst, ale také o proměnách našich estetických hodnot.Vladimír Šebek, knihkupectví Pstrov

Anne Applebaum: Soumrak demokracie. Svůdná přitažlivost autoritářství (Beta-Dobrovský, 2020). Překlad Petruška Šustrová. Skvělá analýza současného stavu světa od úžasně vzdělané Anne Applebaum.

Elisabeth Asbrink: A stromy ve Vídeňském lese stále stojí (Absynt). Překlad Anežka Soukupová. Cokoli z produkce nakladatelství Absynt stojí za přečtení, toto obzvlášť.

Axel Lindén: Ovčí deník (Volvox Globator, 2020). Překlad Marie Přibylová. Baví mě knihy, které jsou trochu „jiné".Leoš Šedo, publicista ze Sázavy

Miroslav Vitouš: Klíč k životu (Galén). Neobyčejný životní příběh českého muzikanta, který spoluzakládal Weather Report a hrál s Milesem Davisem.

Jiří Černý: ...na bílém 6. (Galén). Závěrečný svazek monumentálních „sebraných spisů" jedné z absolutně nejvýznamnějších osobností české hudební publicistiky.

Alena Mornštajnová: Listopád (Host). Mám rád příběhy z „alternativní historie" i ostatní autorčiny prózy. Ladislav Šerý, spisovatel a překladatel

Radomil Uhlíř: Skrývám se, ale nikdo mě nehledá (Volvox globator). Je dobře, že tato kniha vyšla. Fanoušci nezapomenutelného obra české alternativní kultury uroní radostnou slzu. „Jen kondom odlišuje muže od zvířete."

Hana Lundiaková: Co je ti do toho (Větrné mlýny, 2020). Jemu je třináct, jí třiatřicet. Žádné úlitby, žádná klišé, moc dobře napsáno.

Ondřej Horák: Pohlavní styky (Fra). Hrozná tlustá kniha, plná malosti, sexismu a nekorektnosti, ale v tom odvážná a stylově čistá. Feministkám a krasoduchům vonět nebude.Petr Šilhavý, knihkupec

Tomáš Etzler: Novinářem v Číně (Vyšehrad).

Jiří Padevět: Kronika protektorátu (Academia).

Pavel Čech: Modré z nebe (Petrkov).Dana Šmejkalová, architektka

Michael Třeštík: Hodně jsem nikde (Motto). Skutečný život je zajímavější, než všelijaké vymyšlenosti. A když je někdo chytrý a vtipný a podá své úspěchy i slepé uličky s humorem – tak to je krásné čtení.

Roy Jacobsen: Jenom matka (Pistorius & Olšanská). Už čtvrtá kniha z ostrova Barroy – naprosto zvláštně psaná tak, že se tají dech. Nevím, je-li to přítomným časem, nebo skvělým překladem, ale moře, sníh, vítr, kutry, sušené ryby rozvěšené na šňůrách a kajky s kuřaty jsou tak blízko, že si na ně můžete sáhnout.

Woody Allen: Mimochodem (Argo). Úžasný životopis se skvělým překladem Michaela Žantovského.

Adéla Elbel: Doba temna (CPress, 2020). Abych podpořila mladou generaci, knihu jsem ocenila a opět – upřímně popsaný vlastní život – obdivuji.Jakub Šofar, pozorovatel literatury

Pavel Juráček: Deník IV. 1974–1989 (Torst). Čtenářsky asi nejbolestivější „díl“ Juráčkových záznamů, žádná rozkoš z četby. Někdy se až nechtělo obrátit další stránku… Ale je nám toho třeba.

Alexandr Mitrofanov: Mrazík s pendrekem v ruce (Prostor). Bývalý ruský ministr kultury (dnes Putinův poradce) Vladimir Mědinskij prohlásil, že je třeba více věřit historickým legendám než skutečnosti. Mitrofanův Mrazík přesně o tomhle píše. A navíc je to původní, česká kniha.

Arnošt Goldflam: Tata a jeho syn (Sefer). Zázračný návrat „židovských“ témat (dialogů, slov, ironie) zpět do české literatury, před šoa (i když to samozřejmě nejde). Druhé vydání, to první mi trestuhodně uniklo.Veronika Štěpánová, oddělení jazykové kultury Ústavui pro jazyk český AV ČR

Za knihu roku považuji letos publikaci Martiny Ptáčníkové Mezi Stalinovou třídou a Husákovým tichem. Kapitoly z pražské toponymie (Academia). Odborně hodnotná a přitom velice čtivá kniha nabitá fakty a zajímavostmi o vývoji názvů pražských veřejných prostranství (včetně fotodokumentace). Vhodná pro široký okruh čtenářů zajímajících se o veškerá pragensia, ale rovněž např. o lingvistiku, místopis, historii, politologii či sociologii.Pavel Švanda, spisovatel

Douglas Murray: Šílenství davů (Leda). Přeložil Alexander Tomský.

Woody Allen: Mimochodem (Argo). Přeložil Michael Žantovský.

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Přeložila Anna Kareninová.Filip Tomáš, nakladatel

Filip Topol – Pavel Hájek (ed.): Bláhové psaní (Knihovna Václava Havla). „Proč nejsem doma, nečtu si?“

Johann Wolfgang Goethe: Z mého života (Academia). Nové vydání příkladně vyvedené edice, překvapivě nadčasové = překvapivě současné.

Andrej Zubov: Rusko 1917. Katastrofa. Přednášky o ruské revoluci (Argo). Historická profylaxe jiných než evropských snů.Jáchym Topol, spisovatel

Pavel Novotný: Zápisky z garsonky (Trigon, 2020). Básník prohledává svoje dětství, aby ze záchytných bodů, vesměs tak důležitých, ač nejistých, jako je máma a domov, upletl záchytnou síť zabraňující postupnému mizení vesmíru. Tklivé, ale nesentimentální básně jsou i se všemi vtípky a klukovskou ukoptěností o tom úplně nejdůležitějším.

Poslat slova dál. Pak ať už je to na muzikantech, líčí Jáchym Topol svou metodu.

Hernán Cortés: Dopisy. Druhý a třetí dopis o dobytí Tenochtitlánu (Argo). Překlad Oldřich Kašpar a Eva Mánková. Dopisy, které válečník a literát Cortéz zasílal španělskému císaři Karlu V., vznikly bezprostředně po dobyvatelských taženích conquisty, popisují tedy střet kultur a rozdrcení jedné z nich na krvavý prach. A Cortézovo úchvatné, barvité vyprávění utkví v čtenářově paměti stejně nemilosrdně, jako malířská díla jeho současníka, Hieronyma Bosche.

Michael Greenberg: Pospěš k nám, sluníčko. Vyprávění otce o lásce a šílenství (Dybbuk, 2020). Překlad Dana Balatková. Spisovatel z New Yorku píše o náhlém duševním onemocnění své dospívající dcery. Láskyplně, s úžasem a bázní líčí zlom v jejím životě i v životě nejbližších, kolem tepe megaměsto se svými starostmi. Greenberg ač sycen klasiky a velikány jako Below, Roth, Singer, Updike či Mailer je úplně svůj a současný, píše stručně, jasně a krutě výstižně.Stanislav Tumis, ředitel Ústavu východoevropských studií FF UK

Pro mě je knihou roku Shakespearova Anglie. Portrét doby od Martina Hilského, která vyšla v roce 2020 v Nakladatelství Academia.Jiří Trávníček, literární vědec

Nina Špitálníková: Svědectví o životě v KLDR (NLN, 2020). Vnímavé a mimo ideologická přednastavení pořízené portréty těch, jimž se podařilo ze Severní Koreje utéct; hluboká sonda do tamní každodennosti.

Vít Slíva: Bóje (Odeon). Poezie velkého slovního umu i výpovědní naléhavosti; další zastavení na cestě ke stále čistější průzračnosti.

Šira Chadavová – Amos Oz: Skok do prázdného bazénu (Paseka). Přeložila Lenka Bukovská. Knižní rozhovor s někým, kdo má opravdu co říct, hodně i na téma psaní a spisovatelování.Hana Třeštíková, radní pro oblast kultury, výstavnictví a cestovního ruchu

Helena Třeštíková (71) dokumentaristka

Tomáš Třeštík: Po povrchu (Motto). Co bych byla za sestru, kdybych nezmínila prvotinu svého milovaného bratra. Jedná se o niternou zpověď jednoho pražského floutka, který se sice tváří, že klouže po povrchu, přitom čtenáři přináší osobitou výpověď zástupce jedné generace. Kniha je psaná lehkou rukou, nechybí v ní hodně humoru a nadsázky.

Jiyeon Lim: 1000. Román s názvem 1000 je příběhem muže, který zmizel, aniž by si toho někdo všimnul. Příběh, k jehož sepsání oslovila korejská umělkyně a autorka ilustrací Jiyeon Lim českého autora Lukáše Palána, má být vzkazem všem, kdo

hledají tichou útěchu v temných časech. Autoři chtějí podpořit lidi s duševním onemocněním a ve spolupráci s organizacemi zaměřenými na péči o duševní zdraví chtějí šířit osvětu. V projektu 1000 se snoubí silný příběh, řemeslo, fotografie, ilustrace a další oblasti umění a designu.

Édouard Louis: Kdo zabil mého otce (Paseka). Třetí próza literární hvězdy Louise o životě na periferii a v chudobě, homofobii a konzervatismu. Jeho knihy jsou i o tom, jak a proč se formují maskulinní normy u nejnižších vrstev, kde je vždy vidět hlavně to, co jim upírá většinová společnost.Helena Třeštíková, dokumentaristka

Ondřej Kundra: Novičok nebo kulka. Jak umírají Putinovi kritici (Paseka). Výborná investigativní práce. Začátkem devadesátých let se zdálo, že se Rusko mění a opouští ohavné modely vládnutí. S hrůzou ale, i pomocí této knihy, zjišťujeme, že se vše zase pomalu, ale jistě, vrací k tomu nejhoršímu, co jsme si kdy o Rusku a jeho vládcích mysleli.

Carl Sandburg: Definice poezie. Krásný experiment vydalo nakladatelství Archa. Pozapomenuté úvahy Carla Sandburga přeložil v padesátých letech Jiří Kolář a aktuálně můj muž Michael Třeštík. Ten také text doprovodil kresbami. Skvělá kniha k úvahám o poezii i o životě.

Woody Allen: Mimochodem (Argo). Po různých bulvárních aférkách okolo Woodyho je dobré si přečíst tuto věcnou knihu jeho vzpomínek. Je smutné, když bulvár zastiňuje celoživotní práci. Skvěle přeložil Michael Žantovský.Tomáš Třeštík, fotograf

Josef Koudelka: Deníky (Torst). Zcela výjimečné unikátně zpracované nahlédnutí do niterného světa výjimečného fotografa.

Fotograf Tomáš Třeštík, manžel spisovatelky Radky Třeštíkové.

Lucie Šťastná – Ondřej Horák: Průvodce neklidným územím III. Příběhy československé fotografie (Labyrint). Třetí část trilogie, snažící se po předchozích dílech věnujících se modernímu českému umění a architektuře srozumitelně přiblížit historii české a slovenské fotografie.

Michael Třeštík: Hodně jsem nikde (Motto). Já vím, že je asi trapné hlasovat pro knihu vlastního táty, ale je mi to jedno. Ta kniha je prostě dobrá, myslete si o tom, co chcete.Lucie Tučková, romanistka

Oscar Vladislas de Lubicz Milosz: Milostné zasvěcení (Rubato, 2020). Kniha z roku 2020, která je velkým zážitkem a objevem díky navýsost povolanému překladateli a znalci díla Václavu Jamkovi. Vedle převodu jsou však jeho nesmírným přínosem i pečlivé poznámky, „vášnivě“ přesné, rozehrávající i pro méně sečtělého čtenáře poutavé odkazy coby skrytou hru, jíž se sám autor vztahuje, ať skutečně či s ironií, k desítkám děl a skutečností jiných – a ještě více v nich ožívají samy Benátky coby hlavní dějiště prózy.

Bruno Schulz: Kniha dopisů (Protimluv).

Angelo Ara – Claudio Magris: Terst. Identita na hranici (Academia).Milan Uhde, spisovatel

Využívám možnosti uvést tři tituly. Knihou roku je pro mě zaprvé Libeňský román. Žalozpěv o lásce a psech (Druhé město). Richard Erml v něm podal neobyčejný příběh, a to láskyplně navzdory nelítostnému poznání, že lásky ubývá a vytrácí se i obec, která je autorovým domovem.

Milan Uhde

Zadruhé román Milana Kundery Nevědění (Atlantis). Poskytl mi naopak zážitek domova, který zmizel, ale vyvolává v někdejších obyvatelích dlouhodobé bludné pocity.

Zatřetí sbírka Ivana Wernische Almara (Druhé město). Našel jsem v ní básníkovu sugestivní a adekvátní odezvu blázince soudobého světa – řádky jakoby hnuté, ve skutečnosti inspirované moudrostí, která ví, že neví. Jaroslav Veis, překladatel

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). Přeložila Anna Kareninová. Ať už to zpochybňuje, kdo chce, Kundera JE velký autor. A Anna Kareninová je skvělá překladatelka.

Pavel Klusák: Gott: Československý příběh (Host). Výtečně odvedená a nemilosrdná biografie, neméně výtečně zasazená do kontextu doby a společnosti. Navíc bezchybně redakčně připravená.

Ťia Pching-wa: Padlá metropol (Dybbuk, 2020). Přeložil Denis Molčanov. Nečekaný pohled na měnící se Čínu, léta vzhledem k otevřené erotice zakázaný, strhující. Přidanou hodnotou jsou výborný překlad a precizní poznámkový aparát.Josef Veselka, lékař

I v souvislosti s filmem o Emilu Zátopkovi se mi velmi líbila audiokniha Emil běžec (P. Kosatík) (Radioservis, 2016) ve výborném podání Ivana Trojana.

Josef Veselka

Mým největším osobním objevem však byla díla G. Orwella 1984 (OneHotBook) a Farma zvířat (Radoiservis 2012). Obě tyto audioknihy doporučuji nejen jako světovou klasiku, ale rovněž jako „povinnou četbu“ pro dospělé, kterým já dáno hlasovací právo.

Luboš Veselý, historik, diplomat a kavárenský povaleč

Jakub Hauser: Sans retour. Výtvarníci ruské emigrace v meziválečné Praze (Památník národního písemnictví, 2020). Obsahem i grafickým zpracováním mimořádná kniha, jež nás provází životy i tvorbou umělců, kterým se odchod z ruské říše stal osudem.

Derek Sayer: Praha. Hlavní město dvacátého století. Surrealistická historie (Volvox Globator). Snové vyprávění nejen o Praze a nejen o surrealistech.

Ivan M. Jirous: Magorské modlitby (Biblion). Krásný výbor a poznámky Martina C. Putny. A protože Magora není nikdy dost. Petr Jan Vinš, generální sekretář Ekumenické rady církví

Martina Viktorie Kopecká: Deník farářky (Mladá fronta). Originální pohled na víru a starosti i radosti duchovního pohledem populární husitské farářky Kopecké přináší doklad o tom, že křesťanství lze pojímat nově a neotřele. Kniha má potenciál oslovit nejen věřící, ale i nekonfesní čtenáře, kteří mají zájem o duchovní přesah.

Eliot Higgins: Jsme Bellingcat (N media). V době zvyšujícího se politického napětí je velmi důležité dostávat do veřejného prostoru spolehlivé informace. Proto je tak důležitá investigativní práce skupiny Bellingcat. Tato kniha velmi dobře a zajímavě popisuje její činnost a nejvýznamnější kauzy, zejména týkající se politických přešlapů putinovského režimu.Jan Vít, editor (Archiv Jana Patočky, FLÚ AV ČR)

Milan Kundera: Nevědění (Atlantis). ...o našich domovech a exilech, těch nejvlastnějších, v nás i bez nás, o tom, co víme i nevíme, i o tom, co nevíme, že nevíme... v charakteristické kunderovské rozpravě, v kunderovském jazyce, v jeho brilantním a nanejvýš hodnověrném překladu Anny Kareninové.

Jiří Peňás, Výpravy pro den i noc (Echo Media). Už třetí možnost účastnit se dodatečně výprav Jiřího Peňáse (pravidelně jejich reporty čtěme v týdeníku Echo) do míst a krajin tuzemských i souvisejících, geograficky i dotknutých společným osudem; být poutníkem i souputníkem na cestách za jejich ozřejmovanými vrstvami paměti.

Kapitoly rabiho Eliezera. Midraš (Garamond). Přeložil Karol Efraim Sidon. Obsahem tohoto klasického midrašického textu z 8.–9. století není nic menšího než výklady Stvoření světa, život praotce Abrahama a východ z Egypta, tedy první a druhé knihy Mojžíšovy jako úvodních částí Tory. Tóra jako taková představuje absolutní obsah, může však být zpřístupňována lidským jazykem. Ten může být košatý, ornamentální nebo zcela zbytný – nikoli však Tóra, kde je každé slovo, písmeno i puntík nekonečným obsahem a až skrze rabínský výklad (midraš) se otevírá ve svém hlubokém významu a smyslu. Rabi Sidon obohacuje nejen domácí literaturu židovsko-náboženskou, ale i samotnou češtinu, v níž svůj překlad vede.Jarka Vrbová, překladatelka

Pro smrt uděláno. Živé rozhovory o posledních věcech (Kalich). Nikdo o ní nechce mluvit, ale každý na ni myslí. 26 skvěle vedených rozhovorů Michala Plzáka a Lucie Vopálenské. Velmi důležitá kniha.

Merlin Sheldrake: Propletený život (Kazda, 2020). Fascinováni čteme o skrytém světě podhoubí. Houby jsou všude a zatím je jim jedno, že o nich víme tak málo.Radan Wagner, publicista, malíř a historik umění

Manly Palmer Hall: Tajné nauky všech věků (Trigon). Legendární svazek z roku 1928 obsáhle a zasvěceně přibližuje historii hermetické a esoterické literatury. Přehled zasuté moudrosti, tušených souvislostí a další inspirativní poznatky vyšel letos poprvé v českém překladu.

Radan Wagner

John Gribbin: Pátrání po Schrödingerově kočce s podtitulem Kvantová fyzika a skutečnost (xyz) přináší přehledně i fundovaně stále živé téma. Provází čtenáře historií fyziky a nabízí dobrodružný pohled na objevování povahy našeho světa.

Stanislav Grof: Knihy mrtvých. Příručka pro žití i umírání (Malvern). Česko-americký psychiatr a jeden ze zakladatelů transpersonální psychologie shromáždil textem i obrazem přehled starodávných dokumentů světových náboženství a duchovní moudrosti. K těmto odkazům přidává své originální zkušenosti ze zkoumání změněných stavů vědomí.Stanislav Wimmer, spisovatel

Petr Borkovec: Sebrat Klacek (Fra).

Jaroslav Rudiš: Winterbergova poslední cesta (Labyrint).Radek Wohlmuth, výtvarný kritik a publicista, kurátor výstav

Jan H. Vitvar: Umění, kterému nikdo nerozumí (Paseka). Věc, která tu dlouho chyběla, bez větších zábran se – čtivě i zasvěceně – dotýká toho nejsoučasnějšího výtvarného umění, oblasti považované většinou za paralelní vesmír, tak jako třeba teoretická fyzika. Předkládá nejen avizované „historky z podsvětí“, ale i další kontext, a spolu s tím odpovědi na otázky, jaký má umění v dnešní době smysl a proč je dobře, že ho máme.

Sestry (nakl. Dcera sestry) připravila literární dokumentaristka Kamila Hladká, jejíž Hornické vdovy loni získaly nominaci na Magnesii Literu. Je to další empatický vhled do prostředí, které není snad přímo tabuizované, ale rozhodně se k němu vztahují předsudky a liché představy. Zabývá se životními příběhy, zkušenostmi i každodenností řádových sester několika generací. Rozhodně je o čem číst i přemýšlet.

Poslední tip je schválně trochu česky šalamounský. Nakladatelství Host letos po čase znovu vydalo Škvoreckého Zbabělce – knížku, která se poprvé objevila už na konci 50. let, což je fakt, nad kterým mi pořád zůstává rozum stát. Je nejen moje extraoblíbená, ale zároveň se váže k době, kdy se sice jinak, ale vlastně podobně jako dnes, lámal chleba a velké dějiny citelně

naleptávaly ty malé osobní. Moc trefnějších povahopisů tohoto národa člověk nenajde, a to se ani nemusí snažit brát to celé jako metaforuDavid Zábranský, spisovatel

David Attenborough: Život na naší planetě. Mé svědectví a vize pro budoucnost (Práh). Protože jde o hodně a pro mnohé z nás – ať už máme pusy, zobáky, ploutve, krovky nebo okvětní lístky – o všechno.Jiří Zatloukal, novinář a překladatel

Jan Zábrana: Básně a povídky (Host). Autor fascinujícího deníku Celý život patří k základním osobnostem české kultury 20. století. Tento svazek zpřístupňuje další část jeho díla, kromě poezie i vynikající Zábranovy prózy.

Michel de Montaigne: Eseje (Arbor vitae). Montaigneovy Eseje se čtou jako rozhovor s blízkým přítelem. V dosud největším českém překladu revidovaném romanistou a spisovatelem Václavem Jamkem je tento rozhovor velká radost.

Juan Filloy: Op Oloop (Rubato, 2020). Je známkou velké síly naší kultury, že překládá tak raritní a náročná díla cizích literatur. Román Op Oloop je brilantní, jazykově košatý román o rozpadu osobnosti.Tomáš Zima, rektor Univerzity Karlovy

Dedoucí Zemanova lékařského konzilia a rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima

Miroslav Bárta: Sedm zákonů (Jota). Čtivá a velmi zajímavá mozaika příběhů člověka na našem světě. Podnětné a k zamyšlení.

Danuta Czechová: Kalendář událostí v KT Auschwitz (Academia). Nesmírně důležitá kniha, která se dočkala českého vydání – téma, o kterém se musí stále mluvit a stále psát! Jen tak je šance, že se hrůzy holokaustu neodehrají znovu.

Clifford A. Pickover: Kniha o medicíně (Argo/Dokořán). Obsáhlý a poctivý přehled 250 milníků medicíny za posledních 12 000 let – velmi zajímavé čtení a úctyhodný kus práce!Erika Zlamalová, produkční

Tomáš Etzler: Novinářem v Číně (Vyšehrad). Pronikavý portrét světa, o kterém, jak postupně spolu s autorem zjišťujeme, víme tak málo. Všudypřítomná šikana, represe a cenzura, otrokářství, devastace civilního obyvatelstva a životního prostředí, živelné katastrofy, navzdory nekonečným pohromám epických rozměrů se drží pevná vláda ocelové pěsti prosazující bezohledně své zájmy. Několikaletou strastiplnou zkušenost z Číny novinář přetavil do svazku mapujícího mocnost, jež si nárokuje životy svých občanů, a před níž bychom neměli odvracet zrak, natož zlehčovat její zhoubný vliv.

Guzel Jachina: Děti Volhy (Prostor). Přeložil Jakub Šedivý. Brilantní román ruské spisovatelky s tatarskými kořeny. Jachina ve své druhé próze popsala zapomenutý svět povolžských Němců, ale především otevřela téma malého člověka ve víru velkých dějin. Čtenářovým průvodcem syrovou krajinou je učitel z jedné z německých osad na dolním toku Volhy, jehož samotářský život doslova rozdrtí setkání se stejně osamělou dívkou. V příběhu, v němž se prolínají mýty se skutečností, střídají se období svobody a útlaku, velkých společenských změn, je jeden člověk vystaven obrovskému tlaku a mimořádně těžkým rozhodnutím… Děti Volhy se staly v Rusku zaslouženě literární událostí a dočkaly se překladu do téměř dvacítky jazyků.

Odsunuté děti (Post Bellum). Vysídlení, vyhnání, odsun, tragické poválečné období je v publikaci Odsunuté děti prodchnuto hluboce zakořeněnou nostalgií lidí, jenž se narodili v českých zemích, ale byli po druhé válce takzvaně odsunuti. Tehdy byli dětmi, dnes již v pokročilém věku přirozeně bilancují. Jejich svědectví, rozprostřená na sto třiceti stranách, ztvárnila do podoby komiksu pětice mladých českých výtvarnic a výtvarníků, za texty stojí dvojice zkušených autorů, spisovatel Marek Toman a dokumentarista Jan Blažek. Titul přiznaně není učebnicí či historickou statí, je silným autentickým dokumentem dějin, nepřináší otrocky didaktický popis minulosti, nesnaží se najít viníky, označit ublížené, ale pokládá ústy pamětníků zásadní otázky, dotýká se těch nejkřehčích oblastí lidské existence, dokládá, že stesk po domově dokáže člověka provázet do posledních dnů, ale také ilustruje, že pomsta katarzi nepřináší a odpuštění je možné.

Jáchym Topol – Petr Ferenc (ed.): Udržuj svou ledničku plnou (Torst). V jednom svazku a s autorským komentářem konečně vyšly ikonické písňové texty a zhudebněné básně Jáchyma Topola.Jana Zoubková, překladatelka

Milena Bartlová: Ženy, které nechtěly mlčet (Nadace Rosy Luxemburg, zastoupení v ČR).

Václav Holanec: Díkůvzdání (Odeon).

Fredrik Backman: Úzkosti a jejich lidé (Host, 2020). Ze švédštiny přeložila Helena Matocha.Josef Zumr, filosof

Marek Toman – David Majtenyi: Zrádce, hrdina, spisovatel? Jaroslav Klecan z Reportáže psané na oprátce (Novela Bohemica). Snad již konečné slovo k rehabilitaci domnělého zrádce.

Mojmír Grygar: Víra a moc (Kmen). Objevná analýza společenské úlohy monoteistických náboženství nejen v moderní době.Jakub Železný, novinář a vysokoškolský pedagog

Ivan Wernisch: Ztroskotanec na břehu atlantském (Malvern). Básník nad jiné milý. Mně i mým milým. A – slovy jeho i mých milých – skutečná brikoláž. Moudra a opravdovosti, dodávám já.

Josef Kroutvor: Notes. Literární eseje a glosy (Torst). Kroutvorův zdánlivě nesoustavný, leč soustředěný způsob záznamů, mě baví od „poletujícího ptáčka“. Tady v něm pokračuje, hlouběji.

Zdeněk Svěrák: Povídky jedna báseň (Cosmopolis). Povinná četba pro každého, kdo se chce opájet pocitem, že umí ovládat mateřský jazyk. Zdeněk Svěrák to pořád umí nejlíp.

Foto:
Václav Klaus
Michal Sváček, MAFRA

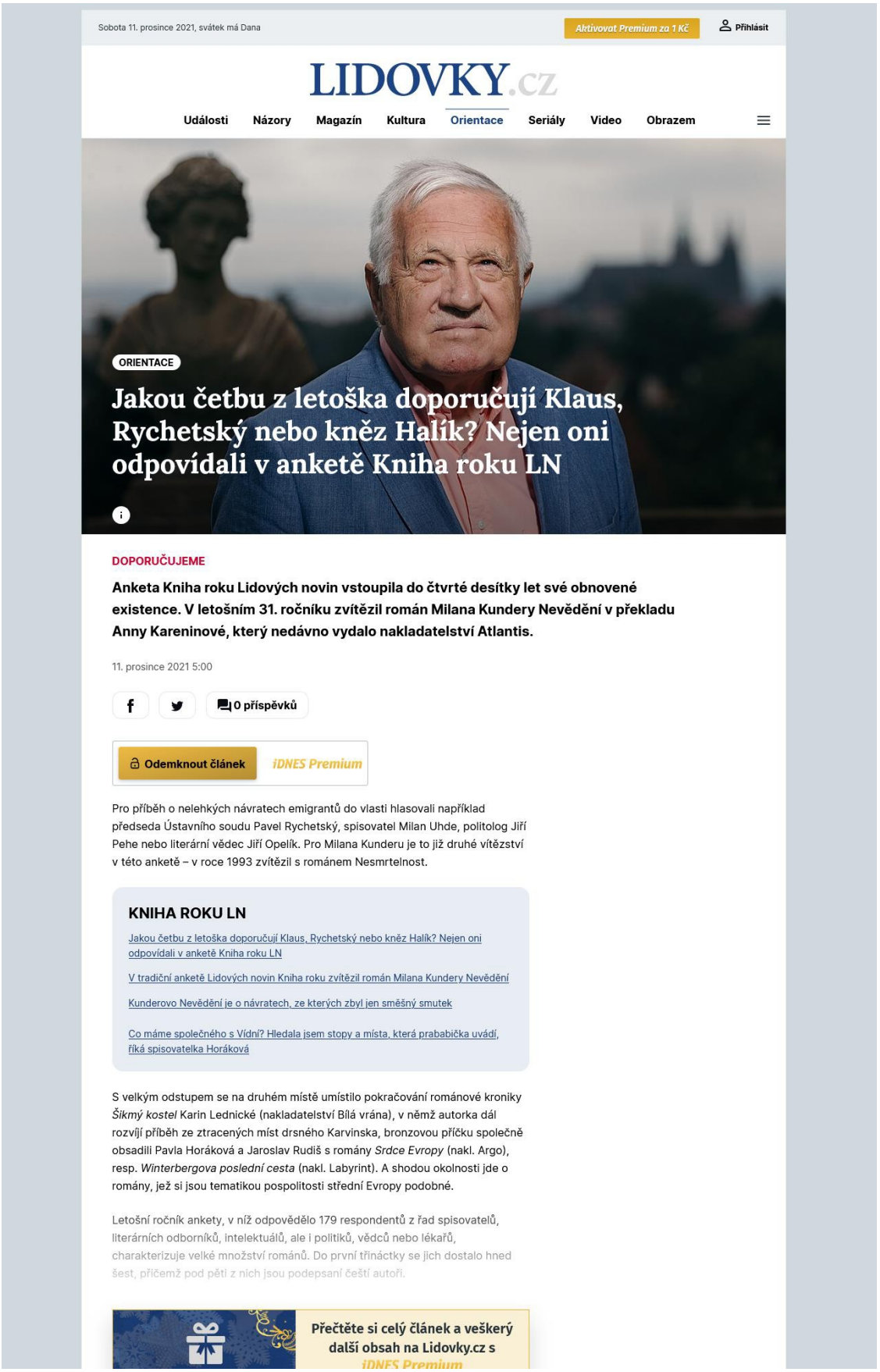
Sobota 11. prosince 2021, svátek má Dana
Aktivovat Premium za 1 Kč
Přihlásit
LIDOVKY.cz
Události
Názory
Magazín
Kultura
Orientace
Seriály
Video
Obrazem
ORIENTACE
Jakou četbu z letoška doporučují Klaus, Rychetský nebo kněz Halík? Nejen oni odpovídali v anketě Kniha roku LN
DOPORUČUJEME
Anketa Kniha roku Lidových novin vstoupila do čtvrté desítky let své obnovené existence. V letošním 31. ročníku zvítězil román Milana Kundery Nevědění v překladu Anny Kareninové, který nedávno vydalo nakladatelství Atlantis.
11. prosince 2021 5:00
0 příspěvků
Odemknout článek
iDNES Premium
Pro příběh o nelehkých návratech emigrantů do vlasti hlasovali například předseda Ústavního soudu Pavel Rychetský, spisovatel Milan Uhde, politolog Jiří Pehe nebo literární vědec Jiří Opelík. Pro Milana Kunderu je to již druhé vítězství v této anketě – v roce 1993 zvítězil s románem Nesmrtelnost.
KNIHA ROKU LN
Jakou četbu z letoška doporučují Klaus, Rychetský nebo kněz Halík? Nejen oni odpovídali v anketě Kniha roku LN
V tradiční anketě Lidových novin Kniha roku zvítězil román Milana Kundery Nevědění
Kunderovo Nevědění je o návratech, ze kterých zbyl jen směšný smutek
Co máme společného s Vídní? Hledala jsem stopy a místa, která prababička uvádí, říká spisovatelka Horáková
S velkým odstupem se na druhém místě umístilo pokračování románové kroniky Šikmý kostel Karin Lednické (nakladatelství Bílá vrána), v němž autorka dál rozvíjí příběh ze ztracených míst drsného Karvinska, bronzovou příčku společně obsadili Pavla Horáková a Jaroslav Rudiš s romány Srdce Evropy (nakl. Argo), resp. Winterbergova poslední cesta (nakl. Labyrint). A shodou okolnosti jde o romány, jež si jsou tematikou pospolitosti střední Evropy podobné.
Letošní ročník ankety, v níž odpovědělo 179 respondentů z řad spisovatelů, literárních odborníků, intelektuálů, ale i politiků, vědců nebo lékařů, charakterizuje velké množství románů. Do první třináctky se jich dostalo hned šest, přičemž pod pěti z nich jsou podepsaní čeští autoři.
Přečtěte si celý článek a veškerý další obsah na Lidovky.cz s
iDNES Premium

Zpět

Okouzlila porotu SuperStar i Jágra: Elizabeth vyrůstala bez táty, výhru by darovala mamince URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: expres.cz, Autor: Anna-Marie Donkor, Expres.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 11.12.2021 19:12, Celková návštěvnost: 4 450 000, RU / měsíc: 2 125 636, RU / den: 253 282, Rubrika: Celebrity, AVE: 79 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,81

Elizabeth Kopecká (26) se probojovala do top šestky v pěvecké soutěži SuperStar. Nám se svěřila s tím, že neměla vždycky zrovna na růžích ustláno. Vyrůstala bez otce, snad i proto by výhru věnovala mamince a tetě, se kterými žije a jimž za svou hudební kariéru vděčí. Jim a Jaromíru Jágrovi (49), se kterým byla i nějakou dobu spojována.

Studuje Fakultu sociálních věd na Univerzitě Karlově, konkrétně obor mediální studia. Je z Prahy a žije s maminkou a tetou. S tatínkem nevyrůstala. Její hlas okouzlil celou porotu SuperStar. Během svých vystoupení si troufá i na ty nejtěžší písničky, které dává s absolutní lehkostí a jistotou v hlase.
To je Elizabeth Kopecká, která se probojovala do top šestky. Tvoří pod uměleckým jménem Zaelbeth a nějakou dobu se točila i okolo známého hokejisty Jaromíra Jágra (49). Všechny fámy o jejich údajném vztahu ale popřela s tím, že jsou jen přátelé.
Jak jste se ke zpěvu dostala?
Od čtyř let jsem chodila do Bambini di Praga, kam jsem chodila přes deset let.
To jste asi musela mít pořádnou podporu od rodičů...
Vychovala mě maminka se svou sestrou, babička a děda. S otcem jsem bohužel nevyrůstala. Do SuperStar mě přihlásila teta. Říkala, že by to nebyl špatný nápad.
Bagárová by jako porotkyně mohla ubrat. Pagáčová je jasný kozel zahradníkem
SuperStar
Zbývá čas i na lásku?
Ne, s nikým teď nechodím. Maximálně se soustředím na soutěž a na školu.
Vypadá to, že míříte vysoko.
Můj životní sen je živit se plnohodnotně zpíváním. Zpěv mě naplňuje, a když se mu věnuji, jsem nejšťastnější. Ráda bych bavila lidi a právě to zpívání je forma skvělé zábavy.
Co vás na SuperStar baví a co vás na ní naopak zklamalo?
Moc mě to baví na pódiu, všechno kolem toho. Asi ten adrenalin, celý ten proces show. Jen jsem se díky soutěži utvrdila v tom, co chci v životě dělat, a to je zpívání pro lidi. Vždy mě zaskočí, kdo z nás vypadne. Je to nečekané, velice všechny soutěžící respektuji a vážím si jich. Netroufám si odhadovat, kdo vypadne další.
Co byste udělala s výhrou?
Zainvestovala bych ji do hudby, do skvělé produkce a zvuku. Dále bych pomohla své rodině. Vždy se o mě krásně starali, já bych se ráda postarala o ně.
Kdo je váš hudební vzor?
Mám ráda Adele, Elvise Presleyho, Waldemara Matušku, Rihannu i Arctic Monkeys... Těch umělců je opravdu spousta.

Foto:
Elizabeth Kopecká
Instagram Elizabeth Kopecká

Reklama

Okouzlila porotu SuperStar i Jágra: Elizabeth vyrůstala bez táty, výhru by darovala mamince

Elizabeth Kopecká | foto: Instagram Elizabeth Kopecká

Anna-Marie Donkor
11. prosince 2021 15:43

SDÍLEJ SDÍLEJ

Elizabeth Kopecká (26) se probojovala do top šestky v pěvecké soutěži SuperStar. Nám se svěřila s tím, že neměla vždycky zrovna na růžích ustláno. Vyrůstala bez otce, snad i proto by výhru věnovala mamince a tetě, se kterými žije a jimž za svou hudební kariéru vděčí. Jim a Jaromíru Jágrovi (49), se kterým byla i nějakou dobu spojována.

Tajný vztah Dary a Nedvěda má šanci na happy end: Kde začala jejich utajená láska?

Dara Rolins půl roku randí s fotbalistou Pavlem Nedvědem: První společné foto!

Sonda do soukromí: Melíšková s dětmi v kuchyni, gauč jako trampolína u Issové či Hřebejk na hausbótu

Reklama

Reklama

PARLAMENTNÍ LISTY.cz
Dostat Rusko na kolena? Ekonom Křeček o radikální variantě. A Nord Stream 2? Velká neznámá

„Ten, jehož jméno se nesmí vyslovit!" Petr Žantovský spláchnul „sněšku blbostí a

Zpět

4 lži Miloše Zemana o Janu Lipavském a otevřený útok na Ústavní pořádek ČR URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 11.12.2021, Zdroj: blog.idnes.cz, Autor: Janusz Konieczny, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 12.12.2021 00:19, Celková návštěvnost: 1 580 000, RU / měsíc: 318 019, RU / den: 36 457, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,41, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Miloš Zeman odmítl jmenovat Jana Lipavského ministrem, což je dle ústavních expertů přímo v rozporu s Ústavou ČR. Následně jeho kancelář zveřejnila stanovisko obsahující prokazatelné lži a manipulace.

Skutečným důvodem tohoto postoje je fakt, že Jan Lipavský odmítá primárně sledovat zájmy Ruska a Číny a klade důraz na ochranu lidských práv. Když byl Miloš Zeman v roce 1998 v opačné roli (tedy v roli premiéra) a tehdejší prezident Václav Havel uvažoval, zdali má povinnost jmenovat jeho ministra, tak Miloš Zeman vysvětloval, že prezident nemá právo volby. Miloš Zeman nyní stejně jako kdysi Václav Havel má povinnost jmenovat navrženého ministra, jinak by porušil ústavu. Ministry určuje premiér a ne prezident.
Zeman svůj krok hájil těmito 4 důvody, které jsou současně 4 lži. Ve zkratce:
1. Veřejný návrh Jana Lipavského, aby Sudetoněmecké dny se konaly na území ČR
2. DIstancovaný postoj k Visegrádské spolupráci
3. Distancovaný postou ke vztahu s Izraelem
4. Nízká kvalifikace
Všechny tyto čtyři body jsou nesmyslné, bizarní či nepravdivé. Tak tedy postupně:
Bod 1
Jan Lipavský nepodal žádný veřejný návrh na konání Sudetoněmeckých dnů na území české republiky. Miloš Zeman se zde opírá o zcela okrajovou událost, kdy německý ministr vnitra Seehofer v roce 2019 vyjádřil přání, aby se jeho organizaci podařilo uspořádat setkání v ČR. Lipavský reagoval slovy: „Přivítat bývalé obyvatele a jejich potomky v jejich původním domově je krásné gesto. Dá se očekávat, že jak čertíci z krabičky vyskočí různí pseudonárodovci. Jejich nenávistí a poštváváním by se ale organizátoři ani český stát neměli nechat zastrašit,“ Podobně reagovali i další politici liberálního a konzervativního názorového spektra.
Miloš Zeman tedy účelově lže.
Body 2 a 3
Obě tvrzení jsou jednak vágní, protože není jasné, co má znamenat "distancovaný postoj", jednak otevřeně lživá. Lipavský nezastává ani nevyjadřuje postoje, které by byly v rozporu s programovým prohlášením vlády. Jan Lipavský je samozřejmě otevřený Visegrádské spolupráci. Pro změnu izraelsko-palestinský konflikt hodnotil Lipavský vždy objektivně a profesionálně a nakonec ani Miloš Zeman nenamítl Lipavskému žádný konkrétní výrok.
Bod 4
Miloš Zeman se ve svém zdůvodnění odvolává na "nízkou kvalifikaci" kandidáta, danou tím, že "absolvoval pouze bakalářské studium”
Jan Lipavský vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Během studia absolvoval dvousemestrální pobyt na University of Kent ve Spojeném království. Bylo by možné uvést celou řadu dřívějších ministrů, kteří měli odbornost (či vzdělání) ve zcela jiné oblasti, než té, která příslušela jejich resortu. To ovšem nelze říct o Janu Lipavském, který se na oblast mezinárodních vztahů specializuje. Dále stojí za to uvést, ženapříklad nedávno byl řízením Ministerstva zahraničí pověřen Jan Hamáček, který měl pouze maturitu (byl současně i Ministrem vnitra). Koneckonců ministrem vnitra byl rovněž Milan Chovanec - rychlostudent Plzeňských práv, který raději ani titul nepoužíval. Dokonce lze uvést i přímo vládě Miloše Zemana, kdy ministrem zahraničí byl Jan Kavan, který používá titul bakaláře.
Ústava žádné požadavky na vzdělání nauvádí a celkově tedy nelze Lipavskému odpírat právo na to ujmout se funkce ministra zahraničí. Je to koneckonců jednoznačný závěr ústavních expertů. Miloš Zeman by měl přiznat, že tím skutečným důvodem jsou jeho názorové nesoulady s Piráty co se týče Ruska a Číny či kritika Pirátů ve vztahu k jeho okolí, tedy kancléři Vratislavu Mynářovi a Martinu Nejedlému.

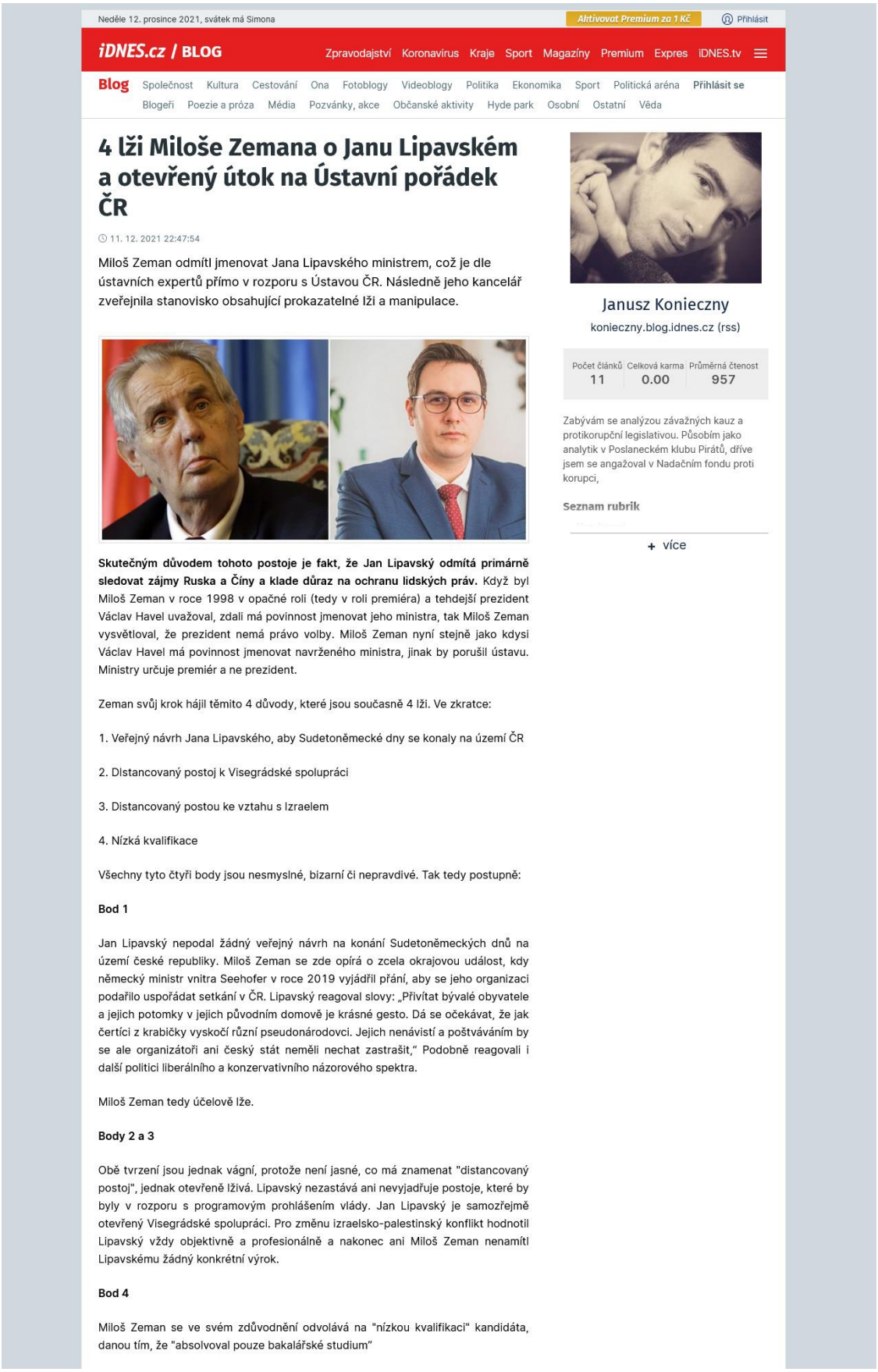

Neděle 12. prosince 2021, svátek má Simona

Aktivovat Premium za 1 Kč | Přihlásit

iDNES.cz / BLOG

Zpravodajství Koronavirus Kraje Sport Magazíny Premium Expres iDNES.tv

Blog Společnost Kultura Cestování Ona Fotoblogy Videoblogy Politika Ekonomika Sport Politická aréna Přihlásit se

Blogeři Poezie a próza Média Pozvánky, akce Občanské aktivity Hyde park Osobní Ostatní Věda

4 lži Miloše Zemana o Janu Lipavském a otevřený útok na Ústavní pořádek ČR

11. 12. 2021 22:47:54

Miloš Zeman odmítl jmenovat Jana Lipavského ministrem, což je dle ústavních expertů přímo v rozporu s Ústavou ČR. Následně jeho kancelář zveřejnila stanovisko obsahující prokazatelné lži a manipulace.

Skutečným důvodem tohoto postoje je fakt, že Jan Lipavský odmítá primárně sledovat zájmy Ruska a Číny a klade důraz na ochranu lidských práv. Když byl Miloš Zeman v roce 1998 v opačné roli (tedy v roli premiéra) a tehdejší prezident Václav Havel uvažoval, zdali má povinnost jmenovat jeho ministra, tak Miloš Zeman vysvětloval, že prezident nemá právo volby. Miloš Zeman nyní stejně jako kdysi Václav Havel má povinnost jmenovat navrženého ministra, jinak by porušil ústavu. Ministry určuje premiér a ne prezident.

Zeman svůj krok hájil těmito 4 důvody, které jsou současně 4 lži. Ve zkratce:

1. Veřejný návrh Jana Lipavského, aby Sudetoněmecké dny se konaly na území ČR

2. Distancovaný postoj k Visegrádské spolupráci

3. Distancovaný postou ke vztahu s Izraelem

4. Nízká kvalifikace

Všechny tyto čtyři body jsou nesmyslné, bizarní či nepravdivé. Tak tedy postupně:

Bod 1

Jan Lipavský nepodal žádný veřejný návrh na konání Sudetoněmeckých dnů na území české republiky. Miloš Zeman se zde opírá o zcela okrajovou událost, kdy německý ministr vnitra Seehofer v roce 2019 vyjádřil přání, aby se jeho organizaci podařilo uspořádat setkání v ČR. Lipavský reagoval slovy: „Přivítat bývalé obyvatele a jejich potomky v jejich původním domově je krásné gesto. Dá se očekávat, že jak čertíci z krabičky vyskočí různí pseudonárodovci. Jejich nenávistí a poštváváním by se ale organizátoři ani český stát neměli nechat zastrašit," Podobně reagovali i další politici liberálního a konzervativního názorového spektra.

Miloš Zeman tedy účelově lže.

Body 2 a 3

Obě tvrzení jsou jednak vágní, protože není jasné, co má znamenat "distancovaný postoj", jednak otevřeně lživá. Lipavský nezastává ani nevyjadřuje postoje, které by byly v rozporu s programovým prohlášením vlády. Jan Lipavský je samozřejmě otevřený Visegrádské spolupráci. Pro změnu izraelsko-palestinský konflikt hodnotil Lipavský vždy objektivně a profesionálně a nakonec ani Miloš Zeman nenamítl Lipavskému žádný konkrétní výrok.

Bod 4

Miloš Zeman se ve svém zdůvodnění odvolává na "nízkou kvalifikaci" kandidáta, danou tím, že "absolvoval pouze bakalářské studium"

Janusz Konieczny

konieczny.blog.idnes.cz (rss)

Počet článků	Celková karma	Průměrná čtenost
11	0.00	957

Zabývám se analýzou závažných kauz a protikorupční legislativou. Působím jako analytik v Poslaneckém klubu Pirátů, dříve jsem se angažoval v Nadačním fondu proti korupci,

Seznam rubrik

+ více

Zpět

Pokoj 320

TISK, Datum: 13.12.2021, Zdroj: Reportér, Strana: 132, Autor: Jakub Železný, Vytištěno: 31 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2021 00:20, Rubrika: Kultura, AVE: 773 205,12 Kč, Země: Česko

Po letech práce s mluveným slovem jsem se s lehkou obavou rozhodl zkusit i slovo psané. Vzešlo z toho pár povídek, tuhle

jsem napsal pro prosincové vydání Reportéra. Říká se, že muži často úplně nechápou ženy. A moje povídka začíná tím, jak jedna taková hůře pochopitelná žena, Šárka, jde po jedné pražské ulici…

Šárka kráčela po chodníku podél domů naproti dlouhé opěrné zdi parku. Kráčela je správné slovo, bůh ví, zda není lepší říct, že si vykračovala. Na vysokých podpatcích byla zvyklá, ale chodník tu nebyl nic moc, navíc do kopce, čili: kráčela nebo vykračovala si dost opatrně. Dívala se vpravo směrem k opěrné zdi a nad ni, na husté křoví a košaté stromy. Všimla si, jak natěsno jsou pod zdí zaparkována auta, taktak se vešla vedle vozovky, která byla spíš dopravní stokou. Hlavně dolů se tu jezdilo rychle. Chodník vedl podél pozdně secesních domů, Šárka registrovala, že některé byly zrekonstruované, jiné tímto procesem procházely. Na jednom zaznamenala pár dělníků, kteří i v podvečer cosi kutali na lešení.
To vše viděla, ale objekt jejího nejviditelnějšího zájmu jí šel po boku. Ve společníkovi, v němž byla zavěšena, měla dobrou, profi oporu. Bylo zřejmé, že si pomalou chůzi užívají, zřejmé, že ani auta, co kolem nich rychle projížděla dolů k náměstí, nemůžou narušit klidný soulad. Nespěchali a z řeči jejich těl bylo možné odtušit, že to, k čemu směřují, je natolik dané, jasné, že spěch není namístě. Navíc už skoro na místě byli. I kdyby někdo, kdo by je třeba z protějšího parku pozoroval, nevěděl, že v ulici je pár celkem dobrých hotelů, cíl chůze těch dvou by mu byl jasný. Šárka v krátkých šatech, krátkých tak akorát. Na společníkovi bylo vidět, že si zle nežije. Pozdní čtyřicátník, slušná figura, dobře střižené sportovní sako, kalhoty správné délky. Vcelku hezký pár, mohlo by se říci. I když – pár… Pokud by se někdo zaměřil na detaily, asi by mu došlo, že jde spíš o jistou formu byznysu. Tedy: ne snad, že by šli na byznysovou schůzku, ale že v tom, k čemu očividně cílili, byl spíš byznys. Poptávka na jedné a nabídka odpovídající kvality na druhé straně. Následně adekvátně ohodnocená kvalita. A pravděpodobně pravidelně.
K hotelu se přibližovali v téže chvíli, kdy před ním, v malém zálivu, vykousnutém v už tak úzkém chodníku, zastavil mikrobus. Z něj se vyhrnula skupinka hlučných, rusky hovořících turistů. Řada z nich už vykazovala známky střední až vyšší rozjařenosti. Účel jejich pobytu zde byl na první pohled kontrastní vůči účelu, kvůli němuž se na první pohled k hotelu blížila Šárka se společníkem. Druhá věc je, že první pohledy mohou být někdy matoucí, až zkreslené. Tady tomu ale nic nenasvědčovalo, oné případné zkreslenosti. Celou cestu šli Šárka se společníkem vlažným tempem, pročež nebylo divu, že když došli k hotelu, tak se parta Rusů bez skrupulí vecpala před ně. Dvojici to nijak nevadilo. Sedli si do klubovek v malé hale, řekli si o sekt a aspoň měli chvíli na to, povídat si, ukazovat si vzájemně nějaké věci na mobilech. Bylo znát, že se sice znají, ale že se po nějaký čas neviděli. A že je těší, že si teď ten čas našli.
Check-in ruských návštěvníků české metropole pár metrů od nich pokračoval. Šnečí rychlostí, recepční datloval, seč mohl, ale musel zkontrolovat všechny náležitosti. Jména v počítači, jména v pasech, víza… Zvláště u lidí z neschengenských zemí a zvláště občanů Ruské federace platila přísná pravidla. Koneckonců cizinecká policie po hotelech chodila v posledních letech kvůli kontrolám karet hostů častěji, než jak to chodilo krátce po revoluci. Rusové na formality byli zvyklí, žili v nich doma, takže v cizině jim nepřipadaly nepřípadné. Fronta se krátila pomalu, někteří Rusové v ní si krátili čas občasnými pohledy směrem k Šárce. I neznalý slovanských jazyků by dovodil smysl poznámek, které si pak se smíchem vyměňovali. Šárku to nechávalo v ledovém klidu, byla ze své profese za léta uvyklá.
Konečně se i ona se společníkem mohli zaregistrovat, u nich to šlo ráz naráz. Dohodli se ale, že v klidu dopijí sekt, věděli, že mají čas. Dobré věci je důležité neuspěchat. Nebo: důležité věci je dobré neuspěchat. Šárčinu společníkovi zrovna přišla zpráva, která ho pobavila, usmál se a Šárce něco, zjevně moc milého, řekl. Oba se rozesmáli. Do haly se postupně z nitra hotelu vracela většina už ubytovaných Rusů, jen si na pokojích odkládali zavazadla. Bylo jasné, že mají hned venku naplánovaný večerní program v podobě okružní túry po pražských pivnicích. Popřípadě poté, později, po podnicích poněkud pochybné pověsti. Šárka se společníkem se shodli, že je správný čas vyrazit nahoru. Šli, zavěšeni, zabráni do sebe. Do haly z ulice zrovna vstupoval tělnatý pán s aktovkou, evidentně hotelový host, protože směr k výtahu trefi l bez zaváhání. Nikoliv bez zadýchání se. Šárčin společník přivolal zdvih, a když vstoupili, anglicky se příchozího dotázal na patro. „Sjért fl uór, plíz," zaznělo s přízvukem zrozeným bez pochyb na východ od Česka. Šárka koukla na hotelovou kartu a ukázala společníkovi, že oni mají 320, jedou také do třetího. Všichni se na sebe usmáli a lift je vyvezl do požadovaného podlaží.
Tělnatý pán zamířil ve třetím patře od výtahu tímtéž směrem jako oni, jen o dva pokoje blíž, 318. Zaťukal a Šárka se společníkem letmo zahlédli, jak mu otvíral a přátelsky se s ním vítal jeden z ruských turistů, co se předtím dole ubytovávali. Na rozdíl od většiny ostatních se zrovna on viditelně na večerní program nechystal. Šárka i společník oběma pánům pokynuli hlavami, trochu víc se k sobě přitiskli a pokračovali ke svému pokoji, tedy 320. Shodou náhod z pokoje 319 právě vycházel chlapík v montérkách, evidentně údržbář. Do obstarožního mobilu, evidentně recepčnímu, hlásil, že stran prasklé trubky na třistadevatenáctce musejí volat instalatéra: „Zatím tam nikoho neubytovávej." Šárčin společník se spiklenecky usmál, v jeho pohledu se dalo číst, že je rád: případná hlučnost, vycházející z jejich pokoje, nebude v tom vedlejším, bude-li prázdný, nikoho rušit. Neřkuli pohoršovat. Došli ke svému číslu 320, Šárka otevřela, a když byli uvnitř, mohli konečně v klidu soukromí začít s tím, proč do tohoto hotelu společně přišli.
Druhý den měla Šárka v práci klasicky napilno. Jí, absolventce stavební fakulty plus ekonomky, nešlo na rozum, když velcí developeři nechápali základní pojmy. Jako obchodní ředitelka stavební společnosti musela často i známým developerům, ješitným chlapům, vysvětlovat tak samozřejmé. Občas jí připadalo, že to nechápali proto, aby ji mohli zvát na obědy, ale nechtěla si sama před sebou připadat namyšlená. Navíc na nich bylo často vidět, že opravdu nevědí. A budiž, její šarm mohl působit i jako jistý akcelerátor, když se rozhodovali, komu další zakázku svěřit. Šárce po obědě přišla esemeska, která jí vždy udělala radost.
Michal jí psal čas od času, ale od doby, kdy mu jasně řekla, že už s ním spát nebude, protože se vdává, psal méně. O to větší radost z jeho zpráv mívala, protože k němu mívala víc než blízko. Už když se před nějakými patnácti lety poznali, jí připadalo, že by z toho něco víc být mohlo. Seznámili se na akci v Třebíči, v jejím rodném kraji, přivydělávala si při vysoké jako hosteska. On byl fotograf na volné noze, krátce po FAMU. Vedle snahy ukájet umělecké ambice občas musel umořovat složenky a faktury focením firemních akcí. Koukal po Šárce, pak jí bez ostychu řekl, že vypadá úplně jinak než ostatní hostesky. „Jak to myslíš?" „Mám na to oko, jsi jiná. Nejen hezká, ale jiná. A to, že jsi na první pohled chytřejší než ostatní holky tady, by poznal i nefotograf." Přemýšlela tehdy, jaký byl v jeho slovech poměr upřímnosti a snahy zaujmout, ale co, vždyť on ji zaujal na první pohled taky. Nakonec z toho bylo občasné potkávání se. Dobré, jen občasné. Nárazové. Intenzivní. A dočasné, měla ho ráda, ale on chtěl jednoznačně zůstat na volné noze nejen profesně. A když si za pár let brala Pavla, tak Michalovu nabídku, že by mohli zůstat v intimním kontaktu, odmítla rázně. Chtěla být fér. Překousával to těžce, na řadu měsíců se jeho dotčené ego odmlčelo, ale pak přešli na docela dobrý, přátelský typ kontaktů. Takže teď mu ráda odepsala, že další den odpoledne má volno čili na kávu klidně. A ráda. Smajlík. (Tím eliminovala jeho patnáct let starý pseudovtípek, zda když řekne, že s ním někam půjde klidně, tak zda to znamená, že jen klidně, nebo i ráda, že v tom je rozdíl.)
Kavárna, kde se na druhý den scházeli, zela odpoledne poloprázdnotou. Šárka přišla o něco dříve, bývala zvyklá, Michal přesně, taky zvyk. Když vcházel a zaznamenala jeho první pohled, bylo v něm cosi mírně znepokojivého. Usmál se na ni, ale přes výraz mu přeběhl stín. Objali se jako vždy a po pár úvodních větách se Šárka nemohla nezeptat: „Co ti je, prosím tě?" „Ale nic, co v práci?" „Dodělváme nabídku pro jednoho developera, blbec, nerozumí základním věcem v zadávací dokumentaci."

„Hm, blbec, ale bohatej, co?“ Šárka nechápala souvislost. Na Michalovi bylo vidět, že nutkavě potřebuje něco říct, ale zároveň ho cosi nutí ke zdráhání se. „Hele, vymáčkni se, o co jde?“ Dlouze se na ni zadíval, nepovedeně se pokusil o úsměv. „O. k., podívej, známe se kolik, skoro dvacet let? Vždycky mi tvoje práce připadala nějak divná. Jako bys vedle tý stavební firmy dělala ještě něco, někde, něco… jak to říct, tajuplnýho, o čem se nemluví, myslím, že jsem pár narážek tímhle směrem měl a tys to vždycky absolutně odmítala.“ „No, a co je teď jinak?“ zeptala se Šárka pobaveně. „Myslel jsem si leccos, nedávalo to smysl, ale už jsem pochopil. A o to víc mě, promiň, štve, žes mi po svý svatbě tak jasně dala najevo, že my dva už budeme jen kamarádi.“ „Tak teď už to nechápu vůbec, myslím, že jsi mi jednou řekl, že člověk se nemá v tématech ztrácet, a já se teda v tom, co jsi řekl, totálně topím.“ V jeho krátkém vnitřním souboji zvítězila varianta: tak to už řekni, žádná horká kaše, koneckonců: proto jsi se s ní chtěl sejít, ne?

„Viděl jsem tě.“ „Co? Kde?“ „Viděl jsem tě předevčírem. Jel jsem u nás dolů kolem parku a u jednoho z hotelů, co jsou naproti, docela prudce brzdil malej bus. Musel jsem za ním hodně zpomalit a na chodníku jsem tě viděl. Šla jsi zavěšená do takovýho bohatýho frajera. A bylo jasný, že jdete do toho hotelu. Nebo, jak se spíš říká, že jdete‚na hotel‘. Tvoje věc, promiň, pokud je to milenec, tak mě to může štvát, můžu mu solidárně držet palce, aby se to tvůj Pavel nedozvěděl, ale… tady to vypadalo jinak, profesionálně… profesně.“ Michal se odmlčel, Šárka nereagovala, potřebovala počkat, co z něj ještě vypadne. „Se svojí vizáží na to určitě máš, ale fakt mě nenapadlo, neuraz se, že si ty budeš přivydělávat jako… jak se to slušně… společnice.“ Bylo vidět, že i když to mohl říci ostřeji, přesto ho vyřčené mrzí. Zároveň v tom byla i jistá úleva.

Šárka už delší dobu, protože jí delší dobu bylo jasné, přemýšlela, který z postupů předepsaných pro tyto situace má zvolit. Michala znala dobře, znala jeho názory i světonázory. Věděla, z jak orientované je rodiny. Tak to riskla a zvolila nejméně doporučovaný postup. Říct, respektive naznačit, pravdu. „Víš, vždycky, když jsi míval narážky na moji práci, myslela jsem, že víš. Nebo tušíš… ale tady jsi vedle, takže: ten pán byl kolega…“ „Jako kolega z firmy? Takže vy spolu…“ „Ne, nech mě to dořící. Snad to pochopíš. Kolega ne ze stavební firmy. A nic spolu nemáme, i když je sympaťák. Byli jsme tam pracovně. Naše práce je občas někam jít a tvářit se, že tam jdeme za jistým účelem. Zrovna lidé z určité země, co se v tom hotelu často ubytovávají, tomuhle účelu rozumějí. Takže nám pak nevěnují tu pozornost, kterou nepotřebujeme, aby nám věnovali. A o to větší pozornost můžeme věnovat my jim. Zvlášť některým, o kterých víme, že jim tu pozornost věnovat potřebujeme a musíme. Tak už víš, co dělám?“

Po zbytek setkání se Michal střídavě omlouval a děkoval za to, co Šárka dělá, nebo se lehce dojímal. Šárka byla ráda, že se už na nic neptal. I když – to, že mu neřekla úplně celou pravdu, by asi stejně nepoznal, byla dobře vycvičená. Sama si ale kladla otázku, jak se mohlo stát, že se společníkem, s nímž vážně dlouhou dobu po hotelech dělali jen to, co popisovala Michalovi, se to zrovna tentokrát, předevčírem, na pokoji 320, po splnění úkolu, přece jen trochu zvrtlo. Poprvé. Ale o tom nakonec nemusí vědět ani Michal, ani Pavel. Ani firma… •

O autorovi: Jakub Železný (1973) Novinář a pedagog. Vystudoval žurnalistiku na FF UP v Olomouci a mediální studia na pražské FSV UK, kde přednáší. Skoro třicet let pracuje pro veřejnoprávní média, dříve v Českém rozhlase, dnes v České televizi: moderuje zpravodajské pořady Události a Události, komentáře. Je spoluautorem několika publikací o architektuře a moderním umění. Spolupracoval na scénáři televizního dokumentu o spisovateli Pavlu Kohoutovi To byl můj život??.

Foto autor: / ilustrace Tomski & Polanski

Pokoj 320

Po letech práce s mluveným slovem jsem se s lehkou obavou rozhodl zkusit i slovo psané. Vzešlo z toho pár povídek, tuhle jsem napsal pro prosincové vydání Reportéra. Říká se, že muži často úplně nechápou ženy. A moje povídka začíná tím, jak jedna taková hůře pochopitelná žena, Šárka, jde po jedné pražské ulici...

t Jakub Železný / ilustrace Tomski & Polanski

Šárka kráčela po chodníku podél domů naproti dlouhé opěrné zdi parku. Kráčela je správné slovo, bůh ví, zda není lepší říct, že si vykračovala. Na vysokých podpatcích byla zvyklá, ale chodník tu nebyl nic moc, navíc do kopce, čili: kráčela nebo vykračovala si dost opatrně. Dívala se vpravo směrem k opěrné zdi a nad ni, na husté křoví a košaté stromy. Všimla si, jak natěsno jsou pod zdí zaparkována auta, taktak se vešla vedle vozovky, která byla spíš dopravní stokou. Hlavně dolů se tu jezdilo rychle. Chodník vedl podél pozdně secesních domů, Šárka registrovala, že některé byly zrekonstruované, jiné tímto procesem procházely. Na jednom zaznamenala pár dělníků, kteří i v podvečer cosi kutali na lešení.

To vše viděla, ale objekt jejího nejviditelnějšího zájmu jí šel po boku. Ve společníkovi, v němž byla zavěšena, měla dobrou, profi oporu. Bylo zřejmé, že si pomalou chůzi užívají, zřejmé, že ani auta, co kolem nich rychle projížděla dolů k náměstí, nemůžou narušit klidný soulad. Nespěchali a z řeči jejich těl bylo možné odtušit, že to, k čemu směřují, je natolik dané, jasné, že spěch není

HOTEL

namístě. Navíc už skoro na místě byli. I kdyby někdo, kdo by je třeba z protějšího parku pozoroval, nevěděl, že v ulici je pár celkem dobrých hotelů, cíl chůze těch dvou by mu byl jasný. Šárka v krátkých šatech, krátkých tak akorát. Na společníkovi bylo vidět, že si zle nežije. Pozdní čtyřicátník, slušná figura, dobře střižené sportovní sako, kalhoty správné délky. Vcelku hezký pár, mohlo by se říci. I když – pár... Pokud by se někdo zaměřil na detaily, asi by mu došlo, že jde spíš o jistou formu byznysu. Tedy: ne snad, že by šli na byznysovou schůzku, ale že v tom, k čemu očividně cílili, byl spíš byznys. Poptávka na jedné a nabídka odpovídající kvality na druhé straně. Následně adekvátně ohodnocená kvalita. A pravděpodobně pravidelně.

K hotelu se přibližovali v téže chvíli, kdy před ním, v malém zálivu, vykousnutém v už tak úzkém chodníku, zastavil mikrobus. Z něj se vyhrnula skupinka hlučných, rusky hovořících turistů. Řada z nich už vykazovala známky střední až vyšší rozjařenosti. Účel jejich pobytu zde byl na první pohled kontrastní vůči účelu, kvůli němuž se na první pohled k hotelu blížila Šárka se společníkem. Druhá věc je, že první pohledy mohou být někdy matoucí, až zkreslené. Tady tomu ale nic nenasvědčovalo, oné případné zkreslenosti. Celou cestu šli Šárka se společníkem vlažným tempem, pročež nebylo divu, že když došli k hotelu, tak se parta Rusů bez skrupulí vecpala před ně. Dvojici to nijak nevadilo. Sedli si do klubovek v malé hale, řekli si o sekt a aspoň měli chvíli na to, povídat si, ukazovat si vzájemně nějaké věci na mobilech. Bylo znát, že se sice znají, ale že se po nějaký čas neviděli. A že je těší, že si teď ten čas našli.

Check-in ruských návštěvníků české metropole pár metrů od nich pokračoval. Šnečí rychlostí, recepční datloval, seč mohl, ale musel zkontrolovat všechny náležitosti. Jména v počítači, jména v pasech, víza... Zvláště u lidí z neschengenských zemí a zvláště občanů Ruské federace platila přísná pravidla. Koneckonců cizinecká policie po hotelech chodila v posledních letech kvůli kontrolám karet hostů častěji, než jak to chodilo krátce po revoluci. Rusové na formality byli zvyklí, žili v nich doma, takže v cizině jim nepřipadaly nepřípadné. Fronta se krátila pomalu, někteří Rusové v ní si krátili čas občasnými pohledy směrem k Šárce. I neznalý slovanských jazyků by dovodil smysl poznámek, které si pak se smíchem vyměňovali. Šárku to nechávalo v ledovém klidu, byla ze své profese za léta uvyklá.

Konečně se i ona se společníkem mohli zaregistrovat, u nich to šlo ráz naráz. Dohodli se ale, že v klidu dopijí sekt, věděli, že mají čas. Dobré věci je důležité neuspěchat. Nebo: důležité věci je dobré neuspěchat. Šárčinu společníkovi zrovna přišla zpráva, která ho pobavila, usmál se a Šárce něco, zjevně moc milého, řekl. Oba se rozesmáli. Do haly se postupně z nitra hotelu vracela většina už ubytovaných Rusů, jen si na pokojích odkládali zavazadla. Bylo jasné, že mají hned venku naplánovaný večerní program v podobě okružní túry po pražských pivnicích. Popřípadě poté, později, po podnicích poněkud pochybné pověsti. Šárka se společníkem se shodli, že je správný čas vyrazit nahoru. Šli, zavěšeni, zabráni do sebe. Do haly z ulice zrovna vstupoval tělnatý pán s aktovkou, evidentně hotelový host, protože směr k výtahu trefil bez zaváhání. Nikoliv bez zadýchání se. Šárčin společník přivolal zdvih, a když vstoupili, anglicky se příchozího dotázal na patro. „Sjért fluór, plíz," zaznělo s přízvukem zrozeným bez pochyb na východ od Česka. Šárka koukla na hotelovou kartu a ukázala společníkovi, že oni mají 320, jedou také do třetího. Všichni se na sebe usmáli a lift je vyvezl do požadovaného podlaží.

Tělnatý pán zamířil ve třetím patře od výtahu tímtéž směrem jako oni, jen o dva pokoje blíž, 318. Zaťukal a Šárka se společníkem letmo zahlédli, jak mu otvíral a přátelsky se s ním vítal jeden z ruských turistů, co se předtím dole ubytovávali. Na rozdíl od většiny ostatních se zrovna on viditelně na večerní program nechystal. Šárka i společník oběma pánům pokynuli hlavami, trochu víc se k sobě přitiskli a pokračovali ke svému pokoji, tedy 320. Shodou náhod z pokoje 319 právě vycházel chlapík v montérkách, evidentně údržbář. Do obstarožního mobilu, evidentně recepčnímu, hlásil, že stran prasklé trubky na třistadevatenáctce musejí volat instalatéra: „Zatím tam nikoho neubytovávej." Šárčin společník se spiklenecky usmál, v jeho pohledu se dalo číst, že je rád: případná hlučnost, vycházející z jejich pokoje, nebude v tom vedlejším, bude-li prázdný, nikoho rušit. Neřkuli pohoršovat. Došli ke svému číslu 320, Šárka otevřela, a když byli uvnitř, mohli konečně v klidu soukromí začít s tím, proč do tohoto hotelu společně přišli.

Druhý den měla Šárka v práci klasicky napilno. Jí, absolventce stavební fakulty plus ekonomky, nešlo na rozum, když velcí developeři nechápali základní pojmy. Jako obchodní ředitelka stavební společnosti musela často i známým developerům, ješitným chlapům, vysvětlovat tak samozřejmé. Občas jí připadalo, že to nechápali proto, aby ji mohli zvát na obědy, ale nechtěla si sama před sebou připadat namyšlená. Navíc na nich bylo často vidět, že opravdu nevědí. A budiž, její šarm mohl působit i jako jistý akcelerátor, když se rozhodovali, komu další zakázku svěřit. Šárce po obědě přišla esemeska, která jí vždy udělala radost.

Michal jí psal čas od času, ale od doby, kdy mu jasně řekla, že už s ním spát nebude, protože se vdává, psal méně. O to větší radost z jeho zpráv mívala, protože k němu mívala víc než blízko. Už když se před nějakými patnácti lety poznali, jí připadalo, že by z toho něco víc být mohlo. Seznámili se na akci v Třebíči, v jejím rodném kraji, přivydělávala si při vysoké jako

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

hosteska. On byl fotograf na volné noze, krátce po FAMU. Vedle snahy ukájet umělecké ambice občas musel umořovat složenky a faktury focením firemních akcí. Koukal po Šárce, pak jí bez ostychu řekl, že vypadá úplně jinak než ostatní hostesky. „Jak to myslíš?“ „Mám na to oko, jsi jiná. Nejen hezká, ale jiná. A to, že jsi na první pohled chytřejší než ostatní holky tady, by poznal i nefotograf.“ Přemýšlela tehdy, jaký byl v jeho slovech poměr upřímnosti a snahy zaujmout, ale co, vždyť on ji zaujal na první pohled taky. Nakonec z toho bylo občasné potkávání se. Dobré, jen občasné. Nárazové. Intenzivní. A dočasné, měla ho ráda, ale on chtěl jednoznačně zůstat na volné noze nejen profesně. A když si za pár let brala Pavla, tak Michalovu nabídku, že by mohli zůstat v intimním kontaktu, odmítla rázně. Chtěla být fér. Překousával to těžce, na řadu měsíců se jeho dotčené ego odmlčelo, ale pak přešli na docela dobrý, přátelský typ kontaktů. Takže teď mu ráda odepsala, že další den odpoledne má volno čili na kávu klidně. A ráda. Smajlík. (Tím eliminovala jeho patnáct let starý pseudovtípek, zda když řekne, že s ním někam půjde klidně, tak zda to znamená, že jen klidně, nebo i ráda, že v tom je rozdíl.)

Kavárna, kde se na druhý den scházeli, zela odpoledne poloprázdnotou. Šárka přišla o něco dříve, bývala zvyklá, Michal přesně, taky zvyk. Když vcházel a zaznamenala jeho první pohled, bylo v něm cosi mírně znepokojivého. Usmál se na ni, ale přes výraz mu přeběhl stín. Objali se jako vždy a po pár úvodních větách se Šárka nemohla nezeptat: „Co ti je, prosím tě?“ „Ale nic, co v práci?“ „Dodělváme nabídku pro jednoho developera, blbec, nerozumí základním věcem v zadávací dokumentaci.“ „Hm, blbec, ale bohatej, co?“ Šárka nechápala souvislost. Na Michalovi bylo vidět, že nutkavě potřebuje něco říct, ale zároveň ho cosi nutí ke zdráhání se. „Hele, vymáčkni se, o co jde?“ Dlouze se na ni zadíval, nepovedeně se pokusil o úsměv. „O. k., podívej, známe se kolik, skoro dvacet let? Vždycky mi tvoje práce připadala nějak divná. Jako bys vedle tý stavební firmy dělala ještě něco, někde, něco... jak to říct, tajuplnýho, o čem se nemluví, myslím, že jsem pár narážek tímhle směrem měl a tys to vždycky absolutně odmítala.“ „No, a co je teď jinak?“ zeptala se Šárka pobaveně. „Myslel jsem si leccos, nedávalo to smysl, ale už jsem pochopil. A o to víc mě, promiň, štve, žes mi po svý svatbě tak jasně dala najevo, že my dva už budeme jen kamarádi.“ „Tak teď už to nechápu vůbec, myslím, že jsi mi jednou řekl, že člověk se nemá v tématech ztrácet, a já se teda v tom, co jsi řekl, totálně topím.“ V jeho krátkém vnitřním souboji zvítězila varianta: tak to už řekni, žádná horká kaše, koneckonců: proto jsi se s ní chtěl sejít, ne?

„Viděl jsem tě.“ „Co? Kde?“ „Viděl jsem tě předevčírem. Jel jsem u nás dolů kolem parku a u jednoho z hotelů, co jsou naproti, docela prudce brzdil malej bus. Musel jsem za ním hodně zpomalit a na chodníku jsem tě viděl. Šla jsi zavěšená do takovýho bohatýho frajera. A bylo jasný, že jdete do toho hotelu. Nebo, jak se spíš říká, že jdete ‚na hotel‘. Tvoje věc, promiň, pokud je to milenec, tak mě to může štvát, můžu mu solidárně držet palce, aby se to tvůj Pavel nedozvěděl, ale... tady to vypadalo jinak, profesionálně... profesně.“ Michal se odmlčel, Šárka nereagovala, potřebovala počkat, co z něj ještě vypadne. „Se svojí vizáží na to určitě máš, ale fakt mě nenapadlo, neuraz se, že si ty budeš přivydělávat jako... jak se to slušně... společnice.“ Bylo vidět, že i když to mohl říci ostřeji, přesto ho vyřčené mrzí. Zároveň v tom byla i jistá úleva.

Šárka už delší dobu, protože jí delší dobu bylo jasné, přemýšlela, který z postupů předepsaných pro tyto situace má zvolit. Michala znala dobře, znala jeho názory i světonázory. Věděla, z jak orientované je rodiny. Tak to riskla a zvolila nejméně doporučovaný postup. Říct, respektive naznačit, pravdu. „Víš, vždycky, když jsi míval narážky na moji práci, myslela jsem, že víš. Nebo tušíš... ale tady jsi vedle, takže: ten pán byl kolega...“ „Jako kolega z firmy? Takže vy spolu...“ „Ne, nech mě to dořict. Snad to pochopíš. Kolega ne ze stavební firmy. A nic spolu nemáme, i když je sympaťák. Byli jsme tam pracovně. Naše práce je občas někam jít a tvářit se, že tam jdeme za jistým účelem. Zrovna lidé z určité země, co se v tom hotelu často ubytovávají, tomuhle účelu rozumějí. Takže nám pak nevěnují tu pozornost, kterou nepotřebujeme, aby nám věnovali. A o to větší pozornost můžeme věnovat my jim. Zvlášť některým, o kterých víme, že jim tu pozornost věnovat potřebujeme a musíme. Tak už víš, co dělám?“

Po zbytek setkání se Michal střídavě omlouval a děkoval za to, co Šárka dělá, nebo se lehce dojímal. Šárka byla ráda, že se už na nic neptal. I když – to, že mu neřekla úplně celou pravdu, by asi stejně nepoznal, byla dobře vycvičená. Sama si ale kladla otázku, jak se mohlo stát, že se společníkem, s nímž vážně dlouhou dobu po hotelech dělali jen to, co popisovala Michalovi, se to zrovna tentokrát, předevčírem, na pokoji 320, po splnění úkolu, přece jen trochu zvrtlo. Poprvé. Ale o tom nakonec nemusí vědět ani Michal, ani Pavel. Ani firma... ●

JAKUB ŽELEZNÝ (1973)

Novinář a pedagog. Vystudoval žurnalistiku na FF UP v Olomouci a mediální studia na pražské FSV UK, kde přednáší. Skoro třicet let pracuje pro veřejnoprávní média, dříve v Českém rozhlase, dnes v České televizi: moderuje zpravodajské pořady Události a Události, komentáře. Je spoluautorem několika publikací o architektuře a moderním umění. Spolupracoval na scénáři televizního dokumentu o spisovateli Pavlu Kohoutovi To byl můj život??.

Zpět

ŽIVOT JE TEĎ

TISK, Datum: 13.12.2021, Zdroj: E15 Magazín, Strana: 40, Autor: Adam Váchal, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2021 00:47, Rubrika: Rozhovor, AVE: 946 857,69 Kč, Země: Česko

Ondřej Neff

S fotografkou Míšou sedíme v kavárně v Dolních Břežanech a u kávy čekáme, až za námi z nedaleké Zvole přijede spisovatel, fotograf a novinář Ondřej Neff . Coby s předním představitelem české science fiction jsme si s ním domluvili rozhovor na téma nesmrtelnost. Než autor přijede ve svém modrém subaru, usedne k nám ke stolu a objedná si čaj, přiznávám kolegyni, že mám z rozhovoru trošku obavy. Kam nás debata zavede? Nebude se odehrávat jen ve světě fantazie? Brzy však pochopíme, že autor dnes již kultovní Tmy a mnoha dalších knih sice často píše o věcech hypotetických, ale základy jeho myšlenek se opírají o pevnou realitu. A velmi prozaicky se dívá i na takové téma, jako je nesmrtelnost a prodlužování života.

* Tématu dlouhého života jste se nyní věnoval ve své nové knize Ultimus, která vyšla v říjnu. Jak vnímáte téma smrti v literatuře?

Nesmrtelnost je literární téma od počátku písemnictví. Není možné na ně nenarazit. U nás je asi nejvýznamnějším dílem zabývajícím se tímto tématem Věc Makropulos od Karla Čapka. Hrdinkou je dlouhověká dáma Emílie Marty. Je zhnusená životem, takzvaně unavená. Podobné literární pojetí se u tématu nesmrtelnosti objevuje často. Autoři předpokládají, že by

nesmrtelnost vlastně byla prokletí, a ne dar. Můj hrdina cyklu Ultimus je vnímaný jako dlouhověký, ve svých 200 letech je stále v plné svěžesti. Ale to spíš konstatuji, že to tak prostě je. Myslím, že pokud bychom skutečně žili takto dlouho a byli při plné síle, nikdo z nás by s tím neměl problém.

* Narazil jste na dílo, kde byla nesmrtelnost brána pozitivně?

Z české literatury osobně vím o jediném románu, který to má úplně naopak, Případ doktora Karpety od Jaroslava Bočka. Ten předpokládá, že nesmrtelný člověk je empatický, lidumilný, pomáhá lidem. Hlavní postava románu je lékař. A nemá naprosto žádnou skepsi vůči životu ani negativní vztah k němu. Naopak, život ho pořád baví. Problém takového člověka ale začne být v tom, že najednou začne vadit. Lidem začne být divné, že ho znají třicet, padesát let pořád stejného. Toto pojetí nesmrtelnosti se mi líbí, ten prvek empatie a pochopení. Naštěstí, nebo spíš naneštěstí toto opravdu není naše starost, protože nám nesmrtelnost nehrozí.

* Nesmrtelnost je nedosažitelná. Jak se k ní ale může člověk přiblížit?

Záleží, z jakého úhlu na věc nahlížíme. Četl jsem populární elaboráty na toto téma, podle kterých je potenciál lidského organismu 150 až 200 let. Což by v podstatě znamenalo, že si určitými chybami podkopáváme zdraví a zbytečně umíráme dřív. Já na to názor nemám, lékař nejsem. Ta věc mě ale samozřejmě zajímá z toho důvodu, že jsem se dožil věku, kdy je spousta mých kamarádů už dávno pod drnem, zatímco já tu jsem už poměrně dlouhou dobu. Beru to samozřejmě jako velké štěstí a rád bych se dožil co nejvyššího věku. I proto přemýšlím například o Emílii Marty z Čapkovy Věci Makropulos a pochybuju o tom, že by člověka někdy dlouhověkost omrzela.

* Proč?

Protože obrovsky silný je prožitek aktuálního okamžiku. Zásadně žijeme teď. Vy žijete teď, já žiju a intenzivně to prožíváme. Vše, co bylo nebo bude, je vedlejší. To, že jsem předtím tady prožil šestasedmdesát krát 365 dní, je pro mě úplně bezvýznamné. Kdybych měl za sebou 200 let, bylo by to stejné, žil bych současnou chvílí. Možná bych si matně pamatoval, co bylo v roce 1880. A že by mně to nějakým způsobem lezlo do mého dvě stě let dlouhého života teď, v tomto okamžiku v této kavárně v Dolních Břežanech? O tom pochybuju. Kdybych to měl vyjádřit stručně, svět v minulosti je mrtvý. Zbudou z něho jen útržky nějakých obrazů a citů. Zvěčnit se ho snaží literatura, historie. Minulost je něco, o čem si čtu. Délka života žádný vliv nemá. Život je teď! A platilo by to, i kdybychom se dožívali 500 let. I pak bychom žili v tu intenzivní přítomnou chvíli. Minulost samozřejmě přežívá ve vzpomínkách. Trápí nás chyby, které jsme udělali, že jsme někomu ublížili nebo udělali nějakou ostudu či hloupost. Vzpomínky na nepříjemnosti bývají intenzivnější než vzpomínky na šťastné chvíle. Ale ani ty se s intenzitou přítomného prožitku nedají srovnávat.

* Hypoteticky. Co otázka převedení lidského vědomí?

To jste tu vizi opravdu převedl do hodně hypotetické roviny. S realizací té vize nemá lidstvo žádnou zkušenost. To je námět mého oboru science fiction. Zkusme o tom přemýšlet. Jakmile by se psychika, jinak řečeno vědomí, odpoutala od masa a krve a vstoupila do určitého média, ať už jsou to polovodiče, nebo cokoli technického, v tu chvíli by zmizela degradace vzpomínky. Vy tady nahráváte naše slova na magneťák a tam bude každé naše slovo přesně zaznamenané. Kdybychom takto přesně zapsali na nějaké médium všechny naše přítomné city, vjemy a reakce, mohli bychom se k nim vrátit, cestovat v čase. I když jenom do minulosti. Pak bychom si mohli autenticky vybavit to příjemné a vyhnout se nepříjemnému. Jak by se s tímhle žilo? Je to velká výzva pro představivost.

* Lidé mají často potřebu přežít sami sebe například prostřednictvím uměleckého díla. Patříte k nim? Psal jste někdy knihu a říkal si při tom „tahle kniha mě přežije“?

S tímhle jsem si hlavu nikdy nelámal. Jakákoli lidská práce, která má hmatatelný výsledek, má určitou životnost. Moje žena je herečka. A u divadla, když skončí představení, zazvoní zvonec a pohádky je konec. Takže herci to v jistém smyslu vnímají trpce, že každé představení umře po spuštění opony. Film si pustíte i za padesát let, ale změní se doba, díváme se jinýma očima, jinak vnímáme filmovou řeč. Jak je to s knížkami? Těší mě, že jich mám pár za sebou a že je snad budou lidé ještě nějakou dobu číst. Ale pro mou životní praxi to nehraje zase takovou roli.

* Jaká byla vaše motivace začít psát? Přece jen v případě žánru science fiction se dá předpokládat, že autor rád směřuje myšlenky do budoucnosti.

Je to spíš taková hra. Jsem hravý člověk a vymýšlení fantastických příběhů je pro mě v jistém smyslu zábava. Rád si pohrávám s motivy, co se stane, když… Například v románu Ultimus hrdina Kuba Nedomý do příběhu vstupuje proto, že je jeden z posledních, který zná tou dobou již překonanou technologii.
Když dám příklad: dneska máme polovodičovou elektroniku a mladí lidé nevědí, co je to elektronka. Takže analogicky v románu Ultimus Kuba Nedomý a jeho kamarád kyborg Dědek Čuchák se vyznají už v zapomenuté technologii, která nějakým způsobem stále figuruje ve společnosti a je nebezpečná. Jsou tam proto, aby ji zkrotili. Ale je to čistě technická záležitost.

* A budeme žít takto dlouho?

Lidský život se statisticky prodlužuje. Hodně je to ovlivněné tím, že se chválabohu dramaticky snížila dětská úmrtnost, která v těchto číslech hrála obrovskou roli. Ještě moje matka byla z pěti dětí a přežila jediná. Všichni její sourozenci zemřeli na tuberkulózu, což je v současné době díky očkování choroba takřka neznámá. Dneska se blbne a špekuluje o tom, jestli se mají lidé očkovat. To mi přijde opravdu šílené. Každopádně medicína skutečně prodlužuje život. Otázkou zůstává, jestli to není takový podivný závod. Prožíváme čím dál nezdravější život a doktoři se nám zdraví snaží napravit. Je to, jako byste jel autem, vlekl za sebou závaží, přidával plyn, ale současně neustále zvyšoval zátěž a jel tedy pořád stejně rychle. Samozřejmě otázkou je, co by se stalo, kdyby došlo k dalšímu průlomu, jakým bylo v minulosti nesporně například objevení penicilinu či očkování. Nová vakcína proti covidu stojí na RNA technologii. Hodně mě zajímá, co to udělá i v dalších oblastech, protože tato aplikace není zdaleka využitelná pouze u koronaviru. Může jít o další průlom, díky kterému populace takzvaně zestárne, dožijeme se

vyššího věku.

* Co se stane se společností, když zestárne?

Podívejte se na africké země nebo na Blízký východ, kde se průměrný věk pohybuje třeba okolo 18 let. Chování společnosti na těchto místech je jiné než například v Česku, kde máme vyšší průměrný věk, okolo 42 let. A teď si představte, že by průměrný věk společnosti činil třeba 70 let.
Navíc za předpokladu, že by se člověk dožíval řádově stovky v plné svěžesti! To je totiž to poslání.
Nejde jen o číslo, o počet dožitých let, ale záleží na tom, v jakém fyzickém stavu ve vysokém věku jste. Protože co to je stáří? Stáří není počet let. Stáří jsou omezené pohyby, to, že blbě vidím, slyším, že mě pořád něco bolí. To člověka omezuje a nutí žít jiný životní styl, než bych si přál. Co kdybych měl fyzické schopnosti třicetiletého chlapa? Bylo by mi jedno, že mi je 76. Byla by to pro mě bezvýznamná záležitost. Přesto by mé chování bylo jiné než v případě třicetiletého.

* V čem?

Myslím si, že to, čemu se říká životní zkušenost, je v podstatě humbuk. Žádná takzvaná životní zkušenost není. Že jste něco zažil v minulosti, má málokdy význam pro vaše rozhodování v přítomnosti. Každá životní situace je unikátní, rozhodujete se znovu, od nuly. Teď nemluvím například o profesních znalostech, bavíme se o životních zkušenostech, o vztazích mezi lidmi především. Nepopiratelné ale je, že jak je člověk starší, má jiný vztah k času. Kdybych to měl říct lapidárně, není tak hrr. Mladý člověk chce všechno hned a je zoufalý, když to nedostane zítra. Když je člověk starší, ví, že to přijde. To je asi základní rozdíl mezi myšlením mladého a starého člověka. Trpělivost. Zkušenost v tom nehraje tak velkou roli.

* Odkud to tedy pramení?

Proč to tak je, to nevím. Ledaže bychom to skutečně nazvali zkušeností, kdy člověk v průběhu života po něčem dychtil, pak to přišlo, a on najednou zjistil, že to byla marnost, že to vlastně nechtěl. Možná se zážitky tohoto druhu promítnou do větší uvážlivosti. To ale samozřejmě neznamená, že starší člověk nemůže dělat šílené blbosti. Opak je pravdou. Pokud se ale vrátíme k našemu tématu nesmrtelnosti: co by to udělalo se společností, kdyby lidé neumírali? Násobilo by se napětí, které existuje odjakživa. Najednou by mladí lidé neměli žádné uplatnění, protože staří by nikam neodcházeli, byli by svěží, produktivní a nechtěli by se hnout.

* Tam už by zkušenost hrála roli…

Jistě. V poslední době pozoruji určitou averzi vůči lidem z 90. let. Myslím tím lidi, kteří se narodili někdy po roce 1970. Když to tady v osmdesátém devátém prasklo, maturovali nebo šli na vysokou. Vrhli se s elánem do nového světa a nějakým způsobem se v něm uplatnili. No a teď už tu máme další generaci, mají lepší vzdělání, líp rozumějí dnešnímu světu. Co vidí? Lidé z devadesátek tu stále jsou v plné síle, sedí na dobře placených místech, a přitom s sebou nesou dědictví bolševismu. Nestudovali v USA nebo v Anglii, jako děti si hráli s autíčkem na klíček, a ne s tabletem. Jejich formování proběhlo jinak. Z dnešního hlediska až groteskně zastarale.
Nové generaci tihle lidé vysloveně překážejí. Jsou to boomers. Mě už se to netýká, já už jsem tak strašně moc mimo, že nikomu nepřekážím, tak z toho mám trochu srandu, trošku škodolibou. Ale říkám si, jak by to vypadalo, kdyby tady ti lidé zacláněli třeba 100 let nebo 150 let. To by pak bylo za trest být mladý a trčet sto let na čekačce. Jen si představte, jaké by to bylo dnes, kdyby mezi námi byli dvousetletí lidé.

* Jaké?

Tak třeba vy byste se nedostal do E15, protože by tam rozhovory dělal pan Neodstranitelný, který se narodil v roce 1890, do školy chodil za Franze Josefa a první rozhovor dělal s Aloisem Jiráskem. Přitom by to nebyl žádný stařec nad hrobem, ale plně výkonný mužský. V tomto směru byly zajímavé myšlenky Nikolaje Fjodoroviče Fjodorova. Šlo o takového pološíleného filozofa na přelomu 19. a 20. století, který předpokládal nesmrtelnost. A podle něho by lidstvu nezbylo nic jiného než expandovat do vesmíru, protože lidí bude moc a na zeměkouli se prostě všichni nevejdou. Čili tyto myšlenky tu jsou už delší dobu. A kdo ví, jestli to není tikající bomba. Náš problém to nejspíš nebude, ale třeba tamhle kluk na koloběžce už to možná řešit bude.

* Co nesmrtelnost z pohledu celé civilizace. Je vůbec možná?

Tady není o čem diskutovat. Zatím měly všechny civilizace stejný průběh: expanzi, vrchol a postupný zánik, přesvědčivě nám to vykládá profesor Bárta (egyptolog a archeolog Miroslav Bárta vede archeologický výzkum v egyptském Abúsíru - pozn. aut.) Co se týče euro-americké civilizace, evidentně se nachází v sestupné fázi. Otázkou ale zůstává, co to ten úpadek vlastně je a jak definovat vzestup. Velice často zaměňujeme rozmach s jakousi agresivní složkou společnosti. Dám příklad: vezměte si dnešní severskou evropskou společnost - Švédy, Nory, Finy. Mají za sebou divokou éru. Vikingové masakrovali celou Evropu, Normané obsazovali trůny. Švédové ještě v 17. století válčili v půlce Evropy. Byli velmoc. No a jak dlouho si už nevystřelili? A chybí jim to? Mají se špatně? Vůbec ne, naopak. A je to snad společnost v úpadku, nepřišla naopak k rozumu?

* Kdyby měl nyní nastat ve společnosti technologický průlom, v jaké oblasti byste si přál, aby to bylo?

Strašně bych si přál dva průlomy. A sice aby společnost ztratila po mém soudu nesmyslnou nenávist vůči jaderné energetice a genovému inženýrství. Protože jestli se máme bavit o nesmrtelnosti, bez zásahu do genové podstaty to nebude možné. Jako technologický optimista jsem přesvědčen, že právě tohle je cesta. Věřím, že genové inženýrství umožní změnu, která zajistí určitou vnitřní očistu organismu či posílí regeneraci tkání. Díky tomu budeme silní a nebudou nás ve stáří bolet kolena, jako bolí dnes mě. Greta Thunbergová dnes vřeští, že máme naslouchat vědcům. Ale ona tím myslí sociální antropology a klimatology, ne jaderné fyziky a genetiky. A to je obrovská chyba. Tímto přístupem budeme jen mlátit prázdnou slámu a schvalovat rezoluce, ve kterých se budeme hádat o slovíčka. Čekám, kdy se začne projednávat štos projektů, jehož součástí budou například modulární jaderné elektrárny. V nich vidím obrovskou budoucnost. Kdyby někdo přišel a řekl Číňanům: zapomeňte na ty stovky tepelných elektráren, taky chcete mít čistý vzduch. Během pěti let vyvineme malé, výkonné, cenově dostupné jaderné elektrárny, rozjedeme to naplno a přestaneme ničit planetu, tak takovému zelenému šílenství bych fandil.

Všechno ostatní je blbost. Svět zachrání jen technologie, žádné zákazy.

***

ONDŘEJ NEFF (76)

Narodil se v roce 1945, těsně poté co v Evropě skončila 2. světová válka. Jako malého ho uhranuly romány Julesa Verna. Už v deseti letech napsal první sci-fi povídku a od té doby žánr neopustil. Na konci 60. let vystudoval Fakultu sociálních věd a publicistiky Univerzity Karlovy v Praze. Současně působil jako redaktor Československého rozhlasu. Podílel se i na vysílání v den okupace Československa sovětskými vojsky. Před revolucí se živil především jako novinář a fotograf. Po revoluci působil jako šéfredaktor časopisu Ikarie, psal pro MF DNES či se podílel na scénářích pro první český sitcom Nováci. Je jedním ze zakladatelů Institutu digitální fotografie a veletrhu Digifórum a vydavatelem internetového portálu Neviditelný pes. Je autorem řady knih. Proslavil se především antiutopistickým románem Tma, v němž popisuje, co by se dělo v Praze, kdyby se svět potýkal s globálním výpadkem elektřiny. Neff žije ve Zvoli u Prahy s manželkou, herečkou Ljubou Krbovou. Má dceru a syna. Ve volném čase chodí na procházky se svými psy a jezdí na elektrokole. Při psaní románů prý nemá soucit s textem a hodně škrtá. „Akorát jsem vyhodil 200 stránek textu, který jsem teď napsal," řekl v rozhovoru pro Magazín E15.

Foto autor: Foto Michaela Szkanderová

Ondřej Neff

ŽIVOT JE TEĎ

S fotografkou Míšou sedíme v kavárně v Dolních Břežanech a u kávy čekáme, až za námi z nedaleké Zvole přijede spisovatel, fotograf a novinář Ondřej Neff. Coby s předním představitelem české science fiction jsme si s ním domluvili rozhovor na téma nesmrtelnost. Než autor přijede ve svém modrém subaru, usedne k nám ke stolu a objedná si čaj, přiznávám kolegyni, že mám z rozhovoru trošku obavy. Kam nás debata zavede? Nebude se odehrávat jen ve světě fantazie? Brzy však pochopíme, že autor dnes již kultovní Týmy a mnoha dalších knih sice často píše o věcech hypotetických, ale základy jeho myšlenek se opírají o pevnou realitu. A velmi prozaicky se dívá i na takové téma, jako je nesmrtelnost a prodlužování života.

Adam Váchal
Foto Michaela Szkanderová

→ Tématu dlouhého života jste se nyní věnoval ve své nové knize Ultimus, která vyšla v říjnu. Jak vnímáte téma smrti v literatuře?
Nesmrtelnost je literární téma od počátku písemnictví. Není možné na ně nenarazit. U nás je asi nejvýznamnějším dílem zabývajícím se tímto tématem Věc Makropulos od Karla Čapka. Hrdinkou je dlouhověká dáma Emílie Marty. Je zhnusená životem, takzvaně unavená. Podobné literární pojetí se u tématu nesmrtelnosti objevuje často. Autoři předpokládají, že by nesmrtelnost vlastně byla prokletí, a ne dar.

Můj hrdina cyklu Ultimus je vnímaný jako dlouhověký, ve svých 200 letech je stále v plné svěžesti. Ale to spíš konstatuji, že to tak prostě je. Myslím, že pokud bychom skutečně žili takto dlouho a byli při plné síle, nikdo z nás by s tím neměl problém.

ŽIVOTNÍ ZKUŠENOST JE V PODSTATĚ HUMBUK. ŽÁDNÁ NENÍ. NEPOPIRATELNÉ ALE JE, ŽE JAK JE ČLOVĚK STARŠÍ, MÁ JINÝ VZTAH K ČASU, NENÍ TAK HRR. MLADÝ ČLOVĚK CHCE VŠECHNO HNED, STARŠÍ VÍ, ŽE TO PŘIJDE.

→ Narazil jste na dílo, kde byla nesmrtelnost brána pozitivně?
Z české literatury osobně vím o jediném románu, který to má úplně naopak, Případ doktora Karpety od Jaroslava Bočka. Ten předpokládá, že nesmrtelný člověk je empatický, lidumilný, pomáhá lidem. Hlavní postava románu je lékař. A nemá naprosto žádnou skepsi vůči životu ani negativní vztah k němu. Naopak, život ho pořád baví. Problém takového člověka ale začne být v tom, že najednou začne vadit. Lidem začne být divné, že ho znají třicet, padesát let pořád stejného.

Toto pojetí nesmrtelnosti se mi líbí, ten prvek empatie a pochopení. Naštěstí, nebo spíš naneštěstí toto opravdu není naše starost, protože nám nesmrtelnost nehrozí.

→ Nesmrtelnost je nedosažitelná. Jak se k ní ale může člověk přiblížit?
Záleží, z jakého úhlu na věc nahlížíme. Četl jsem populární elaboráty na toto téma, podle kterých je potenciál lidského organismu 150 až 200 let. Což by v podstatě znamenalo, že si určitými chybami

podkopáváme zdraví a zbytečně umíráme dřív. Já na to názor nemám, lékař nejsem. Ta věc mě ale samozřejmě zajímá z toho důvodu, že jsem se dožil věku, kdy je spousta mých kamarádů už dávno pod drnem, zatímco já tu jsem už poměrně dlouhou dobu. Beru to samozřejmě jako velké štěstí a rád bych se dožil co nejvyššího věku. I proto přemýšlím například o Emílii Marty z Čapkovy Věci Makropulos a pochybuju o tom, že by člověka někdy dlouhověkost omrzela.

→ Proč?

Protože obrovsky silný je prožitek aktuálního okamžiku. Zásadně žijeme teď. Vy žijete teď, já žiju a intenzivně to prožíváme. Vše, co bylo nebo bude, je vedlejší. To, že jsem předtím tady prožil šestasedmdesát krát 365 dní, je pro mě úplně bezvýznamné. Kdybych měl za sebou 200 let, bylo by to stejné, žil bych současnou chvílí. Možná bych si matně pamatoval, co bylo v roce 1880. A že by mně to nějakým způsobem lezlo do mého dvě stě let dlouhého života teď, v tomto okamžiku v této kavárně v Dolních Břežanech? O tom pochybuju.

Kdybych to měl vyjádřit stručně, svět v minulosti je mrtvý. Zbudou z něho jen útržky nějakých obrazů a citů. Zvěčnit se ho snaží literatura, historie. Minulost je něco, o čem si čtu. Délka života žádný vliv nemá. Život je teď! A platilo by to, i kdybychom se dožívali 500 let. I pak bychom žili v tu intenzivní přítomnou chvíli. Minulost samozřejmě přežívá ve vzpomínkách. Trápí nás chyby, které jsme udělali, že jsme někomu ublížili nebo udělali nějakou ostudu či hloupost. Vzpomínky na nepříjemnosti bývají intenzivnější než vzpomínky na šťastné chvíle. Ale ani ty se s intenzitou přítomného prožitku nedají srovnávat.

→ Hypoteticky. Co otázka převedení lidského vědomí?

To jste tu vizi opravdu převedl do hodně hypotetické roviny. S realizací té vize

CO BY UDĚLALO SE SPOLEČNOSTÍ, KDYBY LIDÉ NEUMÍRALI? NÁSOBILO BY SE NAPĚTÍ, KTERÉ EXISTUJE ODJAKŽIVA. NAJEDNOU BY MLADÍ LIDÉ NEMĚLI ŽÁDNÉ UPLATNĚNÍ, PROTOŽE STAŘÍ BY NIKAM NEODCHÁZELI, BYLI BY SVĚŽÍ, PRODUKTIVNÍ A NECHTĚLI BY SE HNOUT.

nemá lidstvo žádnou zkušenost. To je námět mého oboru science fiction. Zkusme o tom přemýšlet. Jakmile by se psychika, jinak řečeno vědomí, odpoutala od masa a krve a vstoupila do určitého média, ať už jsou to polovodiče, nebo cokoli technického, v tu chvíli by zmizela degradace vzpomínky.

Vy tady nahráváte naše slova na magneťák a tam bude každé naše slovo přesně zaznamenané. Kdybychom takto přesně zapsali na nějaké médium všechny naše přítomné city, vjemy a reakce, mohli bychom se k nim vrátit, cestovat v čase. I když jenom do minulosti. Pak bychom si mohli autenticky vybavit to příjemné a vyhnout se nepříjemnému. Jak by se s tímhle žilo? Je to velká výzva pro představivost.

→ Lidé mají často potřebu přežít sami sebe například prostřednictvím uměleckého díla. Patříte k nim? Psal jste někdy knihu a říkal si při tom „tahle kniha mě přežije“?

S tímhle jsem si hlavu nikdy nelámal. Jakákoli lidská práce, která má hmatatelný výsledek, má určitou životnost. Moje žena je herečka. A u divadla, když skončí představení, zazvoní zvonec a pohádky je konec. Takže herci to v jistém smyslu vnímají trpce, že každé představení umře po spuštění opony. Film si pustíte i za padesát let, ale změní se doba, díváme se jinýma očima, jinak vnímáme filmovou řeč. Jak je to s knížkami? Těší mě, že jich mám pár za sebou a že je snad budou lidé ještě nějakou dobu číst. Ale pro mou životní praxi to nehraje zase takovou roli.

→ Jaká byla vaše motivace začít psát? Přece jen v případě žánru science fiction se dá předpokládat, že autor rád směřuje myšlenky do budoucnosti.

Je to spíš taková hra. Jsem hravý člověk a vymýšlení fantastických příběhů je pro mě v jistém smyslu zábava. Rád si pohrávám s motivy, co se stane, když…

Například v románu Ultimus hrdina Kuba Nedomý do příběhu vstupuje proto,

že je jeden z posledních, který zná tou dobou již překonanou technologii.

Když dám příklad: dneska máme polovodičovou elektroniku a mladí lidé nevědí, co je to elektronka. Takže analogicky v románu Ultimus Kuba Nedomý a jeho kamarád kyborg Dědek Čuchák se vyznají už v zapomenuté technologii, která nějakým způsobem stále figuruje ve společnosti a je nebezpečná. Jsou tam proto, aby ji zkrotili. Ale je to čistě technická záležitost.

→ A budeme žít takto dlouho?

Lidský život se statisticky prodlužuje. Hodně je to ovlivněné tím, že se chvalabohu dramaticky snížila dětská úmrtnost, která v těchto číslech hrála obrovskou roli. Ještě moje matka byla z pěti dětí a přežila jediná. Všichni její sourozenci zemřeli na tuberkulózu, což je v současné době díky očkování choroba takřka neznámá. Dneska se blbne a špekuluje o tom, jestli se mají lidé očkovat. To mi přijde opravdu šílené.

Každopádně medicína skutečně prodlužuje život. Otázkou zůstává, jestli to není takový podivný závod. Prožíváme čím dál nezdravější život a doktoři se nám zdraví snaží napravit. Je to, jako byste jel autem, vlekl za sebou závaží, přidával plyn, ale současně neustále zvyšoval zátěž a jel tedy pořád stejně rychle.

Samozřejmě otázkou je, co by se stalo, kdyby došlo k dalšímu průlomu, jakým bylo v minulosti nesporně například objevení penicilinu či očkování. Nová vakcína proti covidu stojí na RNA technologii. Hodně mě zajímá, co to udělá i v dalších oblastech, protože tato aplikace není zdaleka využitelná pouze u koronaviru. Může jít o další průlom, díky kterému populace takzvaně zestárne, dožijeme se vyššího věku.

→ Co se stane se společností, když zestárne?

Podívejte se na africké země nebo na Blízký východ, kde se průměrný věk pohybuje třeba okolo 18 let. Chování společnosti na těchto místech je jiné než například »

v Česku, kde máme vyšší průměrný věk, okolo 42 let. A teď si představte, že by průměrný věk společnosti činil třeba 70 let. Navíc za předpokladu, že by se člověk dožíval řádově stovky v plné svěžesti! To je totiž to poslání.

Nejde jen o číslo, o počet dožitých let, ale záleží na tom, v jakém fyzickém stavu ve vysokém věku jste. Protože co to je stáří? Stáří není počet let. Stáří jsou omezené pohyby, to, že blbě vidím, slyším, že mě pořád něco bolí. To člověka omezuje a nutí žít jiný životní styl, než bych si přál. Co kdybych měl fyzické schopnosti třicetiletého chlapa? Bylo by mi jedno, že mi je 76. Byla by to pro mě bezvýznamná záležitost. Přesto by mé chování bylo jiné než v případě třicetiletého.

→ V čem?

Myslím si, že to, čemu se říká životní zkušenost, je v podstatě humbuk. Žádná takzvaná životní zkušenost není. Že jste něco zažil v minulosti, má málokdy význam pro vaše rozhodování v přítomnosti. Každá životní situace je unikátní, rozhodujete se znovu, od nuly. Teď nemluvím například o profesních znalostech, bavíme se o životních zkušenostech, o vztazích mezi lidmi především.

Nepopiratelné ale je, že jak je člověk starší, má jiný vztah k času. Kdybych to měl říct lapidárně, není tak hrr. Mladý člověk chce všechno hned a je zoufalý, když to nedostane zítra. Když je člověk starší, ví, že to přijde. To je asi základní rozdíl mezi myšlením mladého a starého člověka. Trpělivost. Zkušenost v tom nehraje tak velkou roli.

→ Odkud to tedy pramení?

Proč to tak je, to nevím. Ledaže bychom to skutečně nazvali zkušeností, kdy člověk v průběhu života po něčem dychtil, pak to přišlo, a on najednou zjistil, že to byla marnost, že to vlastně nechtěl. Možná se zážitky tohoto druhu promítnou do větší uvážlivosti. To ale samozřejmě neznamená, že starší člověk nemůže dělat šílené blbosti. Opak je pravdou.

Pokud se ale vrátíme k našemu tématu nesmrtelnosti: co by to udělalo se společností, kdyby lidé neumírali? Násobilo by se napětí, které existuje odjakživa. Najednou by mladí lidé neměli žádné uplatnění, protože staří by nikam neodcházeli, byli by svěží, produktivní a nechtěli by se hnout.

→ Tam už by zkušenost hrála roli...

Jistě. V poslední době pozoruji určitou averzi vůči lidem z 90. let. Myslím tím lidi, kteří se narodili někdy po roce 1970. Když to tady v osmdesátém devátém prasklo, maturovali nebo šli na vysokou. Vrhli se s elánem do nového světa a nějakým způsobem se v něm uplatnili. No a teď už tu máme další generaci, mají lepší vzdělání, líp rozumějí dnešnímu světu. Co vidí? Lidé z devadesátek tu stále jsou v plné síle, sedí na dobře placených místech, a přitom s sebou nesou dědictví bolševismu. Nestu-

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

dovali v USA nebo v Anglii, jako děti si hráli s autíčkem na klíček, a ne s tabletem. Jejich formování proběhlo jinak. Z dnešního hlediska až groteskně zastarale.

Nové generaci tihle lidé vysloveně překážejí. Jsou to boomers. Mě už se to netýká, já už jsem tak strašně moc mimo, že nikomu nepřekážím, tak z toho mám trochu srandu, trošku škodolibou. Ale říkám si, jak by to vypadalo, kdyby tady ti lidé zacláněli třeba 100 let nebo 150 let. To by pak bylo za trest být mladý a trčet sto let na čekačce. Jen si představte, jaké by to bylo dnes, kdyby mezi námi byli dvousetletí lidé.

→ Jaké?

Tak třeba vy byste se nedostal do E15, protože by tam rozhovory dělal pan Neodstranitelný, který se narodil v roce 1890, do školy chodil za Franze Josefa a první rozhovor dělal s Aloisem Jiráskem. Přitom by to nebyl žádný stařec nad hrobem, ale plně výkonný mužský.

V tomto směru byly zajímavé myšlenky Nikolaje Fjodoroviče Fjodorova. Šlo o takového pološíleného filozofa na přelomu 19. a 20. století, který předpokládal nesmrtelnost. A podle něho by lidstvu nezbylo nic jiného než expandovat do vesmíru, protože lidí bude moc a na zeměkouli se prostě všichni nevejdou. Čili tyto myšlenky tu jsou už delší dobu. A kdo ví, jestli to není tikající bomba. Náš problém to nejspíš nebude, ale třeba tamhle kluk na koloběžce už to možná řešit bude.

→ Co nesmrtelnost z pohledu celé civilizace. Je vůbec možná?

Tady není o čem diskutovat. Zatím měly všechny civilizace stejný průběh: expanzi, vrchol a postupný zánik, přesvědčivě nám to vykládá profesor Bárta (egyptolog a archeolog Miroslav Bárta vede archeologický výzkum v egyptském Abúsíru – pozn. aut.) Co se týče euro-americké civilizace, evidentně se nachází v sestupné fázi. Otázkou ale zůstává, co to ten úpadek vlastně je a jak definovat vzestup. Velice často zaměňujeme rozmach s jakousi agresivní složkou společnosti.

Dám příklad: vezměte si dnešní severskou evropskou společnost – Švédy, Nory, Finy. Mají za sebou divokou éru. Vikingové masakrovali celou Evropu, Normané obsazovali trůny. Švédové ještě v 17. století válčili v půlce Evropy. Byli velmoc. No a jak dlouho si už nevystřelili? A chybí jim to? Mají se špatně? Vůbec ne, naopak. A je to snad společnost v úpadku, nepřišla naopak k rozumu?

→ Kdyby měl nyní nastat ve společnosti technologický průlom, v jaké oblasti byste si přál, aby to bylo?

Strašně bych si přál dva průlomy. A sice aby společnost ztratila po mém soudu nesmyslnou nenávist vůči jaderné energetice a genovému inženýrství. Protože jestli se máme bavit o nesmrtelnosti, bez zásahu do genové podstaty to nebude možné. Jako technologický optimista jsem přesvědčen, že právě tohle je cesta. Věřím, že genové inženýrství umožní změnu, která zajistí určitou vnitřní očistu organismu či posílí regeneraci tkání. Díky tomu budeme silní a nebudou nás ve stáří bolet kolena, jako bolí dnes mě.

Greta Thunbergová dnes vřeští, že máme naslouchat vědcům. Ale ona tím myslí sociální antropology a klimatology, ne jaderné fyziky a genetiky. A to je obrovská chyba. Tímto přístupem budeme jen mlátit prázdnou slámu a schvalovat rezoluce, ve kterých se budeme hádat o slovíčka.

Čekám, kdy se začne projednávat štos projektů, jehož součástí budou například modulární jaderné elektrárny. V nich vidím obrovskou budoucnost. Kdyby někdo přišel a řekl Číňanům: zapomeňte na ty stovky tepelných elektráren, taky chcete mít čistý vzduch. Během pěti let vyvineme malé, výkonné, cenově dostupné jaderné elektrárny, rozjedeme to naplno a přestaneme ničit planetu, tak takovému zelenému šílenství bych fandil. Všechno ostatní je blbost. Svět zachrání jen technologie, žádné zákazy. ■

ONDŘEJ NEFF (76)

Narodil se v roce 1945, těsně poté co v Evropě skončila 2. světová válka. Jako malého ho uhranuly romány Julesa Verna. Už v deseti letech napsal první sci-fi povídku a od té doby žánr neopustil. Na konci 60. let vystudoval Fakultu sociálních věd a publicistiky Univerzity Karlovy v Praze. Současně působil jako redaktor Československého rozhlasu. Podílel se i na vysílání v den okupace Československa sovětskými vojsky. Před revolucí se živil především jako novinář a fotograf. Po revoluci působil jako šéfredaktor časopisu Ikarie, psal pro MF DNES či se podílel na scénářích pro první český sitcom Nováci. Je jedním ze zakladatelů Institutu digitální fotografie a veletrhu Digifórum a vydavatelem internetového portálu Neviditelný pes. Je autorem řady knih. Proslavil se především antiutopistickým románem Tma, v němž popisuje, co by se dělo v Praze, kdyby se svět potýkal s globálním výpadkem elektřiny. Neff žije ve Zvoli u Prahy s manželkou, herečkou Ljubou Krbovou. Má dceru a syna. Ve volném čase chodí na procházky se svými psy a jezdí na elektrokole. Při psaní románů prý nemá soucit s textem a hodně škrtá. „Akorát jsem vyhodil 200 stránek textu, který jsem teď napsal," řekl v rozhovoru pro Magazín E15.

Zpět

Výměna kancléřů v Německu

TV, Datum: 12.12.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 6, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2021 00:47, Sledovanost pořadu: 93 019, Pořad: 22:05 Newsroom ČT24, AVE: 469 430,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,03

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
V zákulisí velmi zábavná, před médii strohá a uměřená. Loučící se kancléřka Angela Merkelová se vyhýbala rozhovorům jeden na jednoho, a když už, tak se bavila s pečlivě vybranými německými médii v rodném jazyce. A její nástupce Olaf Scholz na začátku kampaně vystupoval jako její klon. Profesionální, racionální a vůbec ne spontánní. Námi oslovení novináři se shodují v jednom: působí vstřícněji. Alespoň to tak teď na začátku vypadá.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka
/ukázka/

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka
Přezdívali jí Mutti. Teď Němcům po 5 860 dnech řekla Auf Wiedersehen. Novináři se zase za tu dobu dobře naučili odlišovat její dvě tváře. Před televizními kamerami bez emocí a velkých gest. V zákulisí uvolněná a zábavná.

Kilian KIRCHGENNSER, německý novinář působící v Praze
Je docela vtipná, když se s ní mluví bez kamery. Já sám, když jsem ji poprvé zažil, to bylo poměrně na začátku její kariéry jako kancléřka, to bylo nějaký vystoupení, nějaký projev, bez kamer to probíhalo a tam byl nějaký vtip, který jsem já vůbec neočekával, když jsem ji znal předtím jenom z televizi.

Viktor DANĚK, zpravodaj Českého rozhlasu v Bruselu
Přesně věděla, co chci říct a co říct nechce, nedělala to, co dělají jiní premiéři, jiní lídři, že si třeba před summitem vyřizovali vzkazy přes média, že se snažili třeba nějakým silným prohlášením obsadit titulní strany. To hlavní, to si nechávala až pro své kolegy premiéry.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka
Když ale chtěli novináři požádat o rozhovor jen mezi čtyřma očima? Položte otázku na tiskovém brífinku, zněla odpověď z tiskového oddělení.

Zuzana LIZCOVÁ, analytička, FSV UK
Ono se snažila vystupovat na veřejnosti nebo v médiích velmi sporadicky. Pokud to udělala, tak už se jednalo o velmi závažnou situaci. Kancléřce Merkelové bylo občas vyčítáno to, že vlastně svoji politiku nedostatečně vysvětluje.

Martin JONÁŠ, zpravodaj ČT, Německo
A myslím si, že těch novinářů, kteří měli soukromé telefonní číslo Angely Merkelové, bylo opravdu velmi, velmi málo. Je pravda, že Angela Merkelová teda byla posedlá esemeskováním. Byla schopná rozeslat desítky esemesek denně.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka
Rozhovorová privilegia tak měli většinou vyhrazená pečlivě vybraní němečtí novináři. Ti, které v danou chvíli potřebovala, za okolností, které měla pod kontrolou. /ukázka/

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka
Od středy ale mají média jiný zájem: Olafa Scholze. Sám sice přivedl hradbu mediálních profesionálů, v kampani byl zatím k rozhovorům vstřícnější. Co se mu daří už méně, je setřást pověst muže bez charisma.

Tomáš LINDNER, redaktor, Respekt
Vybavuju si, že jsem si ho v té místnosti vlastně nejprve ani nevšiml a najednou se přede mnou zjevil v doprovodu toho tiskového mluvčího.

Helena TRUCHLÁ, redaktorka; citace: Aktuálně.cz
O ní se tradovalo, jak vlastně v soukromí je mnohem víc uvolněná, jak vypráví vtipy, má kvalitní smysl pro humor, o Scholzovi tohle úplně jakoby jako známo není, on je spíš skutečně suchar navenek, suchar uvnitř.

Martin JONÁŠ, zpravodaj ČT, Německo
Když se ho reportérka tak jako kousavé ptala: máte vůbec nějaké emoce? A on na to odpověděl: já mám emoce, já myslím, že voliči vědí, že mám emoce, ale koneckonců já nekandiduju na ředitele cirkusu, já kandiduju na kancléře.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka
Emoce jsou podle Scholze důvodem, proč do politiky šel. A právě přes tyto emoce se teď i na sociálních sítích snaží ukázat, že zase není tak nudný.

Kilian KIRCHGENNSER, německý novinář působící v Praze
Je rozdíl v tom, jak Olaf Scholz komunikoval dřív a jak komunikuje nyní. Úplně na začátku byl známý nebo měl přezdívku /nesrozumitelné/, tzn. že on byl velmi jako robot. Komunikoval bez emocí, velmi věcně, působil i arogantně a samozřejmě to už pak nešlo, když kandidovat. /ukázka/

Kilian KIRCHGENNSER, německý novinář působící v Praze
Začal tweetoval třeba. Poslal fotky, jak byl o víkendu na nějakým výletě, nebo něco ze soukromí prostě pustil do médií, a to jsme od Angely Merkelové vůbec neznali.

Tomáš LINDNER, redaktor, Respekt
Byla v tom smyslu víc tradičnější, komunikovala spíš přes tiskové konference, tradičnější kanály. Olaf Scholz už svůj twitterový kanál má a to je nějaký jeden posun.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka
Merkelovou bylo těžké dohnat na nějaké tiskové konferenci do úzkých. Že vlastně ona trpělivě, pečlivě odpovídala na všechny otázky novinářů, Olaf Scholz má trošku jiný přístup v tom, že on, když je mu nějaká otázka nepříjemná, tak se jí vlastně jakoby vyhne. /ukázka/

Kilian KIRCHGENNSER, německý novinář působící v Praze
Otázka je, jak dlouho to vydrží. Jestli to je jenom ještě nějaký přebytek té předvolební kampaně, nebo jestli to opravdu se snaží dodržovat, že tam bude komunikovat víc otevřeněji na nezvyklých kanálech. To se ještě neví.

Kristina TŮMOVÁ, redaktorka
Kristina Tůmová, Česká televize.

Angela Merkelová předala po 16 letech úřad

TV, Datum: 12.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 3, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2021 13:34, Sledovanost pořadu: 352 066,

Bára DIVIŠOVÁ, moderátorka
Éra Angely Merkelové po 16 letech končí a na pomyslný kancléřský trůn usedá Olaf Scholz. Jak se změní německá politika po odchodu ženy, která si dokázala získat úctu největších světových lídrů? Zvládne se jí nepříliš charismatický Scholz vyrovnat. Téma pro Hanu Jelínkovou.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Německo se za potlesku vestoje po 16 letech rozloučilo s kancléřkou Angelou Merkelovou. Ženou, která byla pro Němce symbolem stability a prosperity. Ve funkci jí nahrazuje ostřílený politik Olaf Scholz.

Olaf SCHOLZ, německý kancléř
Je to velká výzva a jsem velmi vděčný, že mi k tomu dali mandát občané této země a německý Bundestag.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Olaf Scholz se politice věnuje už od 18 let. Mladý revolucionář s kudrnatými vlasy postupně vychladnul, prošel řadou politických funkcí, včetně starosty Hamburku nebo ministra financí. Většina Němců ho má za slušného, pracovitého, ale poněkud nudného muže, který postrádá charisma. Někteří ho přezdívají Merkelová v obleku.

Cyril SVOBODA, bývalý ministr zahraničí
Olaf Scholz se liší od Angely Merkelové svým pohlavním. Potom, že je ze západního Německa a že je v jiné politické straně, jinak jsou si ve všem velmi podobní, i v tom nástupu do funkce. Oba dva jsou protestanti, oba dva jsou bezdětní a oba dva začínají a lidé si říkají, co vás, co od vás můžeme očekávat.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
K extrémním změnám nejspíš nedojde, ale nová vláda se od té předchozí v mnohém liší. Poprvé od padesátých let minulého století vznikla v Německu takzvaná semaforové koalice. Uskupení mezi sociálně demokratickou stranou, liberály a zelenými, kteří jsou ve vládě po 16 letech. Za hlavní cíle si nová vláda stanovila dekarbonizaci, digitalizaci a zároveň také zeštíhlení státní správy. Důležitým bodem jejího programu bude i mezinárodní politika.

Zuzana LIZCOVÁ, katedra německých a rakouských studií, FSV UK
Spojené státy americké jsou pro Německo určitě klíčovým zahraničně-politickým partnerem a dá se očekávat, že ten vztah s administrativou prezidenta Bidena bude Německo dále rozvíjet. Dá se ale zároveň očekávat, že bude možná striktnější vůči jiným velkým zahraničně-politickým hráčům typu Ruska a Číny.

Štěpán KŘEČEK, ekonom, BH Securities
Co se týče Číny, tak tam můžou nějaké konflikty nastávat, protože lze očekávat, že se spíše posílí ta spolupráce s Amerikou a proti Číně se bude stavět trošku hráz.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Zelení i liberálové kladou větší důraz na dodržování lidských práv. Plánují proto k autoritářským režimům přistupovat přísněji. Trojkoalice chce také zvolit benevolentnější přístup k migraci, zejména v procesu získávání občanství. Scholz chce navázat na svoji předchůdkyni a velké změny se prý konat nebudou. Zaplnit mezeru po Angele Merkelové na mezinárodní scéně ale rozhodně nebude lehký úkol.

Cyril SVOBODA, bývalý ministr zahraničí
Merkelová měla autoritu. Ta měla takovou autoritu, že pokud něco Putin chtěl řešit, tak volali jí, nevolal prezidentu Macronovi, nebo někomu jinému, Borisi Johnsonovi, volal jí, ona si tu autoritu vybudovala, no, a teď to je úkol pro nového kancléře, to za něj nikdo neudělá. To zkrátka buď si tu autoritu u lídrů další získá nebo ne.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Jednou z mnoha otázek, které se nabízí, je i postoj nového kancléře k Česku. Není žádným tajemstvím, že bývalá kancléřka Angela Merkelová měla pro naši zemi tak trochu slabost. V roce 1985 totiž na československé Akademii věd asi půl roku pracovala na dokončení svého doktorátu.

Cyril SVOBODA, bývalý ministr zahraničí
Angela Merkelová měla velkou sympatii k pochopení pro střední Evropu, zejména pro Československo, dneska pro Českou republiku. To se jeví u nového kancléře jako naprosto mimo jeho zorný úhel pohledu, to jde mimo jeho zájem.

Štěpán KŘEČEK, ekonom, BH Securities
My budeme pro Německo samozřejmě i nadále významný partner, ale je zřejmé, že Olaf Scholz se bude orientovat hlavně na Franci, Skandinávii, bude chtít mít i dobré vztahy s Velkou Británií a my budeme v tomto hrát samozřejmě méně významnou roli.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Poněkud kontroverzním bodem programu nové německé vlády je její klimatická politika, kterou prosazuje zejména strana Zelených v čele s Annalene Baerbockovou, která v nové vládě zároveň působí jako ministryně zahraničí. Koalice chce do roku 2030 zvýšit podíl energií z obnovitelných zdrojů na 80 %. Ambiciózní německé klimatické cíle se zřejmě projeví i v rámci Evropské unie. Je reálné, že se zvýší tlak na plnění takzvaného Green Dealu a klimaticko-energetického balíčku Fit for 55, který si za cíl klade snížení emisí skleníkových plynů o 55 % oproti roku 1990.

Annalena BAERBOCKOVÁ, ministryně zahraničí Německa
Přicházím sem jako ministryně zahraničí Německa, jehož vláda je srdcem opravdu evropská. Budoucnost mé země je navždy vázána na budoucnost celé Evropské unie.

Zuzana LIZCOVÁ, katedra německých a rakouských studií, FSV UK
Dá se říci, že Německo i Česká republika vlastně sdílejí společné cíle v rámci Evropské unie, to znamená, že vlastně ty výzvy, kterým čelíme, jsou úplně stejné, ten přístup je možná trošku odlišnější v tom, že německá vláda se staví k těm výzvám typu klimatické změny, typu nutnosti přechodu právě na bezuhlíkovou ekonomiku velmi aktivně, chce být v tomto směru lídrem a vidí to spíše jako šance pro své hospodářství, než jako problém, kdežto v té české veřejné debatě velmi často zaznívá spíše to, že se s tím budeme mít problém vyrovnat.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Německá vláda chce v energetice prosadit rychlejší přechod k obnovitelným zdrojům. Plánuje proto víc investovat do výstavby solárních nebo větrných elektráren. Po jaderné havárii v japonské Fukušimě se vláda Merkelové zároveň rozhodla opustit jádro. Využívání uhlí Němci chtějí ukončit do 8 let. Nahradit výkon uhelných a jaderných elektráren obnovitelnými zdroji se ale tak rychle nepodaří. Mezeru má dočasně doplnit plyn. Po dohodě s Ruskem proto došlo k dostavbě plynovodu Nord Stream 2, který čeká na spuštění a v zemi vyrostou další plynové elektrárny. Německá klimatická politika bude mít velký dopad jak na tamní ekonomiku, tak i na tu evropskou, včetně české.

Štěpán KŘEČEK, ekonom, BH Securities
Bude to drahé, bude to možná přinášet nové příležitosti ve formě zaměstnávání pracovníků, bude to samozřejmě prospívat přírodě, ale jestliže pak Německo začne ty svoje tvrdé normy vyžadovat i po ostatních obchodních partnerech, tak tito partneři se mohou dostávat do problémů a zároveň to může vést i k tomu, že ta výroba se pak z Evropy bude přenášet do jiných koutů světa.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Dalším kontroverzním bodem klimatického programu nové vlády je i zvýšení podílu elektromobility. To pro někoho představuje výzvu a pro někoho velkého strašáka. Český průmysl je na výrobě aut a automobilových součástek částečně závislý. Trendům, které nastaví nová německá vláda, se ale chtě nechtě budou muset přizpůsobit i ostatní ekonomiky.

Štěpán KŘEČEK, ekonom, BH Securities
Vypadá to, což vlastně většina těch automobilek a koncernů již přistupuje na to, co chtějí Němci a ty plány už vznikají u samotných automobilek, takže můžeme říci, že Česká republika v zásadě bude další spolkovou zemí Německa silně závislá na tom, co se v Německu bude dít.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Německo je nejen ekonomickým motorem Evropy, ale i politickým lídrem. Otázkou je, jestli se Olaf Scholz dokáže dostat do podobné role, jako měla Angela Merkelová.

Zuzana LIZCOVÁ, katedra německých a rakouských studií, FSV UK
On už nějaké ty evropské zkušenosti má, takže určitě nevstupuje na evropskou scénu jako úplný nováček. Samozřejmě to bude nějakou dobu trvat, než si vytvoří potřebné kontakty a než se třeba dostane tam, co byla Angela Merkelová.

Hana JELÍNKOVÁ, redaktorka
Podle prvních průzkumů dávají Němci Scholzovi ve funkci jenom 4 roky. Se stejnou nedůvěrou ale v roce 2005 pohlíželi i na Angelu Merkelovou, která jim během posledních 16 let rozhodně ukázala, že se mýlili. Olaf Scholz má podle mnohých odborníků předpoklady stát se vůdcem Evropy a vytrvat ve funkci stejně dlouho jako jeho předchůdkyně.

Bára DIVIŠOVÁ, moderátorka
Střepiny jsou u konce. Díky za pozornost, dobrou noc a příští týden na viděnou.

Šéfkou Úřadu vlády se má stát bývalá mluvčí ODS URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 13.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Shabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 13.12.2021 14:50, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za měsíc: 8 900 000

Roky patřila k nejviditelnějším tvářím občanských demokratů. Nyní má bývalá tisková mluvčí Jana Kotalíková nakročeno k tomu stát se pravou rukou premiéra Petra Fialy. A to v pozici vedoucí Úřadu vlády, kam může usednout zřejmě již tento týden. Webu Lidovky.cz to sdělil důvěryhodný zdroj obeznámený s děním v okolí designovaného premiéra.

„Nebudu to komentovat než nastane situace, kdy nová vláda nového vedoucího Úřadu vlády jmenuje," řekla Lidovky.cz Kotalíková. Mluvčí ODS Václav Smolka pouze uvedl: „Personální záležitosti budeme komentovat až po jmenování vlády."

Jsem v @ODScz od svých 18. Jsem srdcařka, v dobrém i ve zlém, stále tomu věřím. A díky @P_Fiala, že tu byl, když už nikdo nevěřil. Díky tomu dneska slavíme #30letODS ? pic.twitter.com/wh2fSOcXP7— Jana Kotalíková (@J_Havelkova) April 20, 2021

Kotalíková, za svobodna Havelková, vedla komunikaci ODS v letech 2014 až 2019. Působila i v pravicovém think-tanku Pravý břeh a v Institutu Petra Fialy. Původně vystudovala francouzštinu na Filozofické fakultě UK a dále také obor Mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd UK. Pět let vedla oddělení protokolu pražského primátora. Nyní ji čeká zřejmě zatím největší kariérní posun.

Nehledě na komplikace spojené se sporem o jmenování ministra zahraničí už premiér Fiala vybírá své nejbližší spolupracovníky. Minulý týden představil exdiplomata Tomáše Pojara, se kterým počítá v roli poradce pro zahraniční a bezpečnostní otázky. Oznámil i jméno své klíčové poradkyně pro EU. Tou se stala Jolana Mungengová, která dříve pracoval v unijních strukturách.

Foto:
Zástupci koalic Spolu a Pirátů se STAN představují opatření, kterými chtějí v nové vládě bojovat proti šíření covidu-19. Na snímku hovoří Petr Fiala (ODS). (24. listopadu 2021)
Petr Topič, MAFRA

ČESKO

Šéfkou Úřadu vlády se má stát bývalá mluvčí ODS

PŮVODNÍ ZPRÁVA

Roky patřila k nejviditelnějším tvářím občanských demokratů. Nyní má bývalá tisková mluvčí Jana Kotalíková nakročeno k tomu stát se pravou rukou premiéra Petra Fialy. A to v pozici vedoucí Úřadu vlády, kam může usednout zřejmě již tento týden. Webu Lidovky.cz to sdělil důvěryhodný zdroj obeznámený s děním v okolí designovaného premiéra.

Martin Shabu 13. prosince 2021 13:53

0 příspěvků

„Nebudu to komentovat než nastane situace, kdy nová vláda nového vedoucího Úřadu vlády jmenuje," řekla Lidovky.cz Kotalíková. Mluvčí ODS Václav Smolka pouze uvedl: „Personální záležitosti budeme komentovat až po jmenování vlády."

> Jsem v @ODScz od svých 18. Jsem srdcařka, v dobrém i ve zlém, stále tomu věřím. A díky @P_Fiala, že tu byl, když už nikdo nevěřil. Díky tomu dneska slavíme #30letODS pic.twitter.com/wh2fSOcXP7
>
> — Jana Kotalíková (@J_Havelkova) April 20, 2021

Kotalíková, za svobodna Havelková, vedla komunikaci ODS v letech 2014 až 2019. Působila i v pravicovém think-tanku Pravý břeh a v Institutu Petra Fialy. Původně vystudovala francouzštinu na Filozofické fakultě UK a dále také obor Mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd UK. Pět let vedla oddělení protokolu pražského primátora. Nyní ji čeká zřejmě zatím největší kariérní posun.

Nehledě na komplikace spojené se sporem o jmenování ministra zahraničí už premiér Fiala vybírá své nejbližší spolupracovníky. Minulý týden představil exdiplomata Tomáše Pojara, se kterým počítá v roli poradce pro zahraniční a bezpečnostní otázky. Oznámil i jméno své klíčové poradkyně pro EU. Tou se stala Jolana Mungengová, která dříve pracoval v unijních strukturách.

Autor: Martin Shabu

Témata: ODS, Úřad vlády České republiky, Petr Fiala, Evropská unie, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Tomáš Pojar

Sdílet na Facebooku Sdílet na Twitteru

Vstoupit do diskuse (0 příspěvků)

NEJČTENĚJŠÍ

Zpět

Úřad vlády povede bývalá mluvčí Petra Fialy, přezdívají jí modrá tsunami

TISK, Datum: 14.12.2021, Zdroj: Hospodářské noviny, Strana: 4, Autor: Michaela Ryšavá, Vytištěno: 19 475, Prodáno: 27 614, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 00:24, Čtenost: 148 177, Rubrika: Události, AVE: 149 079,08 Kč, Země: Česko, GRP: 1,65

Nová vláda

Když naposledy ODS úřadovala ve Strakově akademii, skončilo to zásahem policie a vleklou kauzou kolem vlivné vedoucí premiérova kabinetu Jany Nagyové. Po osmi letech se občanští demokraté do Úřadu vlády vrací a do jeho čela chtějí poslat svou bývalou mluvčí Janu Kotalíkovou. Ta musí zkoordinovat nové vládní posty a čeká ji také „čištění" úřadu od Babišových lidí.

Lidé na Úřadu vlády jí neřeknou jinak než modrá tsunami. Vyřizuje jeden telefon za druhým a obratně rozdává úkoly. S mnoha současnými zaměstnanci úřadu si už domluvila schůzku, aby naplánovali předání agendy. Jana Kotalíková, rozená Havelková, by se podle informací HN měla stát novou vedoucí Úřadu vlády. V ODS je již 18 let a s premiérem Petrem Fialou má velmi blízký vztah. „Premiér v ni má naprostou důvěru, dlouhodobě spolupracují," říká zdroj ze strany, který si nepřeje být jmenován.

Sama Kotalíková se zatím nechce ke svému novému angažmá vyjadřovat. „Do doby, než bude jmenována vláda, nebudu nic komentovat," říká stručně Kotalíková. Té se loni v lednu narodila dcera, předtím skoro šest let dělala tiskovou mluvčí ODS. Vystudovala francouzské Gymnázium Pierra de Coubertina. Po maturitě nastoupila na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy a pokračovala ve studiu francouzštiny, současně vystudovala také mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd UK. Podle informací od zaměstnanců úřadu se Kotalíková již s jeho chodem seznamuje.

Před Kotalíkovou stojí několik nelehkých úkolů. Fialův kabinet zvýšil počet členů vlády o tři, nově v něm zasedne ministr pro legislativu, evropské záležitosti a vědu a výzkum. Jejich týmy budou tvořeny lidmi, kteří už na Úřadu vlády sedí, ale ministři si hledají i nové lidi. Všichni budou spadat právě pod Kotalíkovou. Za poslední dva roky počty zaměstnanců na Úřadu vlády klesaly až na současných zhruba 500 lidí. „Určitě počty zaměstnanců lehce zvýšíme kvůli novým agendám, ale nechceme nijak výrazně," uvádí anonymní zdroj ze strany. Před volbami Fialova vláda slibovala, že počet státních úředníků sníží o 13 procent. Propouštět může jen ty úředníky, kteří nespadají pod služební zákon. Ve Strakově akademii jich podle něj pracuje zhruba 40 procent. Nové vedení se s nimi může rozloučit třeba dohodou.

Zatím není jasné, kdo přesně bude muset své pozice opustit, je ale běžné, že nejbližší tým kolem premiéra se změní. Skončí například současná šéfka úřadu Tünde Bartha, pravá ruka Andreje Babiše (ANO), která s ním spolupracovala již na ministerstvu financí. V čele úřadu je už od roku 2018, zároveň však vede přímo i sekci premiéra. Přitom tyto funkce byly před jejím nástupem rozdělené. Bartha to vysvětluje tím, že díky tomu má bezprostřední vliv na dění kolem premiéra. Třeba i na protokol nebo tiskové oddělení. A to by jako šéfka Úřadu vlády neměla.

Fialův kabinet nyní zvažuje, že spojené funkce opět rozdělí. Vedoucí Úřadu vlády je prestižní post, tento člověk může zastoupit i premiéra v jeho agendě. Třeba při schůzkách s velvyslanci nebo při ceremoniálních akcích. Zato vedoucí premiérova kabinetu je spíše asistentská pozice, která zodpovídá za koordinaci premiérova harmonogramu či přípravu tiskových konferencí.

Spekuluje se o tom, že tuto funkci by mohla obsadit Petra Fojtíková, současná poslanecká asistentka Petra Fialy.

S odchodem by zřejmě měla počítat Milena Hrdinková, státní tajemnice pro evropské záležitosti. Fialův kabinet totiž zřizuje přímo ministra pro EU, tuto agendu tak bude koordinovat Mikuláš Bek (STAN). S Babišem navíc spolupracovala už na ministerstvu financí. A podobné to bude i s Helenou Válkovou, která je zmocněnkyní pro lidská práva. Také za ni bude Fialův kabinet hledat náhradu.

Vedoucí Úřadu vlády musí mít bezpečnostní prověrku na stupeň tajné. Putuje přes něj veškerá kabinetní pošta, tedy i ta utajená, a spadá pod něj i sekretariát Bezpečnostní rady státu. Na rozdíl od vedoucích ostatních úřadů se navíc může prakticky bez omezení účastnit zasedání vlády a měl by se seznamovat také s informacemi od tajných služeb, což je bez prověrky nemožné.

Kdo také úřad vedl ? Jiří Kovář: Počátkem 90. let vlivný politik ODS a poslanec Federálního shromáždění. Koncem roku 1992, za vlády Václava Klause, se stal ředitelem Úřadu vlády, tuto pozici musel ale po necelém roce opustit. Část jihomoravské ODS ho obvinila, že chtěl vydírat některé poslance této strany dokumenty o údajné spolupráci s StB. Později se ukázalo, že stál také za firmou CEEI, která získala zakázku na stavbu meziskladu vyhořelého paliva z Temelína za 1,5 miliardy. ? Lubomír Poul: Vedoucí Úřadu vlády za Petra Nečase (ODS). Policie Poula při razii kvůli zneužití vojenské rozvědky Janou Nagyovou zadržela, ale neobvinila. Vyslýchala ho však i v souvislosti s tím, že jí umožnil přístup k dokumentům tajných služeb. Nagyová je pak měla předávat lobbistovi Ivu Rittigovi. ? Tünde Bartha: Babišova pravá ruka nejdříve podnikala v cestovním ruchu, později byla tajemnicí ve společnosti BXR Partners Zdeňka Bakaly. Od něj přešla do inovačního inkubátoru Creative Dock, kde pracovala jako manažerka. Odtud si ji Andrej Babiš vzal na ministerstvo financí, později i na Úřad vlády.

O autorovi: Michaela Ryšavá, michaela.rysava@hn.cz

Foto autor: Foto: ČTK

Foto popis: Modrá tsunami Jana Kotalíková by se měla stát novou vedoucí Úřadu vlády. V ODS je již 18 let a s premiérem Petrem Fialou má velmi blízký vztah.

Nová vláda

Úřad vlády povede bývalá mluvčí Petra Fialy, přezdívají jí modrá tsunami

Michaela Ryšavá
michaela.rysava@hn.cz

Když naposledy ODS úřadovala ve Strakově akademii, skončilo to zásahem policie a vleklou kauzou kolem vlivné vedoucí premiérova kabinetu Jany Nagyové. Po osmi letech se občanští demokraté do Úřadu vlády vrací a do jeho čela chtějí poslat svou bývalou mluvčí Janu Kotalíkovou. Ta musí zkoordinovat nové vládní posty a čeká i také „čištění" úřadu od Babišových lidí.

Lidé na Úřadu vlády jí neřeknou jinak než modrá tsunami. Vyřizuje jeden telefon za druhým a obratně rozdává úkoly. S mnoha současnými zaměstnanci úřadu si už domluvila schůzku, aby naplánovali předání agendy. Jana Kotalíková, rozená Havelková, by se podle informací HN měla stát novou vedoucí Úřadu vlády. V ODS je již 18 let a s premiérem Petrem Fialou má velmi blízký vztah. „Premiér v ni má naprostou důvěru, dlouhodobě spolupracují," říká zdroj ze strany, který si nepřeje být jmenován.

Sama Kotalíková se zatím nechce ke svému novému angažmá vyjadřovat. „Do doby, než bude jmenována vláda, nebudu nic komentovat," říká stručně Kotalíková. Té se loni v lednu narodila dcera, předtím skoro šest let dělala tiskovou mluvčí ODS. Vystudovala francouzské Gymnázium Pierra de Coubertina. Po maturitě nastoupila na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy a pokračovala ve studiu francouzštiny, současně vystudovala také mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd UK. Podle informací od zaměstnanců úřadu se Kotalíková již s jeho chodem seznamuje.

Kdo také úřad vedl

- **Jiří Kovář:** Počátkem 90. let vlivný politik ODS a poslanec Federálního shromáždění. Koncem roku 1992, za vlády Václava Klause, se stal ředitelem Úřadu vlády, tuto pozici musel ale po necelém roce opustit. Část jihomoravské ODS ho obvinila, že chtěl vydírat některé poslance této strany dokumenty o údajné spolupráci s StB. Později se ukázalo, že stál také za firmou CEEI, která získala zakázku na stavbu meziskladu vyhořelého paliva z Temelína za 1,5 miliardy.
- **Lubomír Poul:** Vedoucí Úřadu vlády za Petra Nečase (ODS). Policie Poula při razii kvůli zneužití vojenské rozvědky Janou Nagyovou zadržela, ale neobvinila. Vyslýchala ho však i v souvislosti s tím, že jí umožnil přístup k dokumentům tajných služeb. Nagyová je pak měla předávat lobbistovi Ivu Rittigovi.
- **Tünde Bartha:** Babišova pravá ruka nejdříve podnikala v cestovním ruchu, později byla tajemnicí ve společnosti BXR Partners Zdeňka Bakaly. Od něj přešla do inovačního inkubátoru Creative Dock, kde pracovala jako manažerka. Odtud si ji Andrej Babiš vzal na ministerstvo financí, později i na Úřad vlády.

Před Kotalíkovou stojí několik nelehkých úkolů. Fialův kabinet zvýšil počet členů vlády o tři, nově v něm zasedne ministr pro legislativu, evropské záležitosti a vědu a výzkum. Jejich týmy budou tvořeny lidmi, kteří už na Úřadu vlády sedí, ale ministři si hledají i nové lidi. Všichni budou spadat právě pod Kotalíkovou. Za poslední dva roky počty zaměstnanců na Úřadu vlády klesaly až na současných zhruba 500 lidí. „Určitě počty zaměstnanců lehce zvýšíme kvůli novým agendám, ale nechceme nijak výrazně," uvádí anonymní zdroj ze strany. Před volbami Fialova vláda slibovala, že počet státních úředníků sníží o 13 procent. Propouštět může jen ty úředníky, kteří nespadají pod služební zákon. Ve Strakově akademii jich podle něj pracuje zhruba 40 procent. Nové vedení se s nimi může rozloučit třeba dohodou.

Zatím není jasné, kdo přesně bude muset své pozice opustit, je ale běžné, že nejbližší tým kolem premiéra se změní. Skončí například současná šéfka úřadu Tünde Bartha, pravá ruka Andreje Babiše (ANO), která s ním spolupracovala již na ministerstvu financí. V čele úřadu je už od roku 2018, zároveň však vede přímo i sekci premiéra. Přitom tyto funkce byly před jejím nástupem rozdělené. Bartha to vysvětluje tím, že díky tomu má bezprostřední vliv na dění kolem premiéra. Třeba i na protokol nebo tiskové oddělení. A to by jako šéfka Úřadu vlády neměla.

Fialův kabinet nyní zvažuje, že spojené funkce opět rozdělí. Vedoucí Úřadu vlády je prestižní post, tento člověk může zastoupit i premiéra v jeho agendě. Třeba při schůzkách s velvyslanci nebo při ceremoniálních akcích. Zato vedoucí premiérova kabinetu je spíše asistentská pozice, která zodpovídá za koordinaci premiérova harmonogramu či přípravu tiskových konferencí. Spekuluje se o tom, že tuto funkci by mohla obsadit Petra Fojtíková, současná poslanecká asistentka Petra Fialy.

S odchodem by zřejmě měla počítat Milena Hrdinková, státní tajemnice pro evropské záležitosti. Fialův kabinet totiž zřizuje přímo ministra pro EU, tuto agendu tak bude koordinovat Mikuláš Bek (STAN). S Babišem navíc spolupracovala už na ministerstvu financí. A podobné to bude i s Helenou Válkovou, která je zmocněnkyní pro lidská práva. Také za ni bude Fialův kabinet hledat náhradu.

Vedoucí Úřadu vlády musí mít bezpečnostní prověrku na stupeň tajné. Putuje přes něj veškerá kabinetní pošta, tedy i ta utajená, a spadá pod něj i sekretariát Bezpečnostní rady státu. Na rozdíl od vedoucích ostatních úřadů se navíc může prakticky bez omezení účastnit zasedání vlády a měl by se seznamovat také s informacemi od tajných služeb, což je bez prověrky nemožné.

Modrá tsunami *Jana Kotalíková by se měla stát novou vedoucí Úřadu vlády. V ODS je již 18 let a s premiérem Petrem Fialou má velmi blízký vztah.* **Foto: ČTK**

Zpět

Úřad vlády povede bývalá mluvčí Petra Fialy, přezdívají jí modrá tsunami URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 14.12.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: Michaela Ryšavá, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 00:51, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Když naposledy ODS úřadovala ve Strakově akademii, skončilo to zásahem policie a vleklou kauzou kolem vlivné vedoucí premiérova kabinetu Jany Nagyové. Po osmi letech se občanští demokraté do Úřadu vlády vrací a do jeho čela chtějí poslat svou bývalou mluvčí Janu Kotalíkovou. Ta musí zkoordinovat nové vládní posty a čeká ji také „čištění" úřadu od Babišových lidí.

Lidé na Úřadu vlády jí neřeknou jinak než modrá tsunami. Vyřizuje jeden telefon za druhým a obratně rozdává úkoly. S mnoha současnými zaměstnanci úřadu si už domluvila schůzku, aby naplánovali předání agendy. Jana Kotalíková, rozená Havelková, by se podle informací HN měla stát novou vedoucí Úřadu vlády. V ODS je již 18 let a s premiérem Petrem Fialou má velmi blízký vztah. „Premiér v ni má naprostou důvěru, dlouhodobě spolupracují," říká zdroj ze strany, který si nepřeje být jmenován.

Sama Kotalíková se zatím nechce ke svému novému angažmá vyjadřovat. „Do doby, než bude jmenována vláda, nebudu nic komentovat," říká stručně Kotalíková. Té se loni v lednu narodila dcera, předtím skoro šest let dělala tiskovou mluvčí ODS. Vystudovala francouzské Gymnázium Pierra de Coubertina. Po maturitě nastoupila na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy a pokračovala ve studiu francouzštiny, současně vystudovala také mezinárodní vztahy na Fakultě sociálních věd UK. Podle informací od zaměstnanců úřadu se Kotalíková již s jeho chodem seznamuje.

Jiří Kovář

Počátkem 90. let vlivný politik ODS a poslanec Federálního shromáždění. Koncem roku 1992, za vlády Václava Klause, se stal

ředitelem Úřadu vlády, tuto pozici musel ale po necelém roce opustit. Část jihomoravské ODS ho obvinila, že chtěl vydírat některé poslance této strany dokumenty o údajné spolupráci s StB. Později se ukázalo, že stál také za firmou CEEI, která získala zakázku na stavbu meziskladu vyhořelého paliva z Temelína za 1,5 miliardy.

Lubomír Poul

Vedoucí Úřadu vlády za Petra Nečase (ODS). Policie Poula při razii kvůli zneužití vojenské rozvědky Janou Nagyovou zadržela, ale neobvinila. Vyslýchala ho však i v souvislosti s tím, že jí umožnil přístup k dokumentům tajných služeb. Nagyová je pak měla předávat lobbistovi Ivu Rittigovi.

Tünde Bartha

Babišova pravá ruka nejdříve podnikala v cestovním ruchu, později byla tajemnicí ve společnosti BXR Partners Zdeňka Bakaly. Od něj přešla do inovačního inkubátoru Creative Dock, kde pracovala jako manažerka. Odtud si ji Andrej Babiš vzal na ministerstvo financí, později i na Úřad vlády.

Před Kotalíkovou stojí několik nelehkých úkolů. Fialův kabinet zvýšil počet členů vlády o tři, nově v něm zasedne ministr pro legislativu, evropské záležitosti a vědu a výzkum. Jejich týmy budou tvořeny lidmi, kteří už na Úřadu vlády sedí, ale ministři si hledají i nové lidi. Všichni budou spadat právě pod Kotalíkovou. Za poslední dva roky počty zaměstnanců na Úřadu vlády klesaly až na současných zhruba 500 lidí. „Určitě počty zaměstnanců lehce zvýšíme kvůli novým agendám, ale nechceme nijak výrazně," uvádí anonymní zdroj ze strany. Před volbami Fialova vláda slibovala, že počet státních úředníků sníží o 13 procent. Propouštět může jen ty úředníky, kteří nespadají pod služební zákon. Ve Strakově akademii jich podle něj pracuje zhruba 40 procent. Nové vedení se s nimi může rozloučit třeba dohodou.

Zatím není jasné, kdo přesně bude muset své pozice opustit, je ale běžné, že nejbližší tým kolem premiéra se změní. Skončí například současná šéfka úřadu Tünde Bartha, pravá ruka Andreje Babiše (ANO), která s ním spolupracovala již na ministerstvu financí. V čele úřadu je už od roku 2018, zároveň však vede přímo i sekci premiéra. Přitom tyto funkce byly před jejím nástupem rozdělené. Bartha to vysvětluje tím, že díky tomu má bezprostřední vliv na dění kolem premiéra. Třeba i na protokol nebo tiskové oddělení. A to by jako šéfka Úřadu vlády neměla.

Fialův kabinet nyní zvažuje, že spojené funkce opět rozdělí. Vedoucí Úřadu vlády je prestižní post, tento člověk může zastoupit i premiéra v jeho agendě. Třeba při schůzkách s velvyslanci nebo při ceremoniálních akcích. Zato vedoucí premiérova kabinetu je spíše asistentská pozice, která zodpovídá za koordinaci premiérova harmonogramu či přípravu tiskových konferencí. Spekuluje se o tom, že tuto funkci by mohla obsadit Petra Fojtíková, současná poslanecká asistentka Petra Fialy.

S odchodem by zřejmě měla počítat Milena Hrdinková, státní tajemnice pro evropské záležitosti. Fialův kabinet totiž zřizuje přímo ministra pro EU, tuto agendu tak bude koordinovat Mikuláš Bek (STAN). S Babišem navíc spolupracovala už na ministerstvu financí. A podobné to bude i s Helenou Válkovou, která je zmocněnkyní pro lidská práva. Také za ni bude Fialův kabinet hledat náhradu.

Vedoucí Úřadu vlády musí mít bezpečnostní prověrku na stupeň tajné. Putuje přes něj veškerá kabinetní pošta, tedy i ta utajená, a spadá pod něj i sekretariát Bezpečnostní rady státu. Na rozdíl od vedoucích ostatních úřadů se navíc může prakticky bez omezení účastnit zasedání vlády a měl by se seznamovat také s informacemi od tajných služeb, což je bez prověrky nemožné.

Úřad vlády povede bývalá mluvčí Petra Fialy, přezdívají jí modrá tsunami

Michaela Ryšavá redaktorka
14. 12. 2021 • 00:00

Jana Kotalíková by se měla stát novou vedoucí Úřadu vlády. V ODS je již 18 let a s premiérem Petrem Fialou má velmi blízký vztah. Autor • ČTK

Když naposledy ODS úřadovala ve Strakově akademii, skončilo to zásahem policie a vleklou kauzou kolem vlivné vedoucí premiérova kabinetu Jany Nagyové. Po osmi letech se občanští demokraté do Úřadu vlády vrací a do jeho čela chtějí poslat svou bývalou mluvčí Janu Kotalíkovou. Ta musí zkoordinovat nové vládní posty a

Chcete číst dál?

Ještě na vás čeká **90 %** článku. S předplatným HN můžete začít **číst bez omezení** a získáte plno **dalších výhod**!

PŘEDPLAŤTE SI **HN** OD **159 KČ** ZA MĚSÍC

Máte již předplatné? **Přihlaste se**.

Nebo si **kupte jen tento článek za 19 Kč**.

#vláda #Fiala Petr #úřad

K tématu: vláda

ROZHOVOR

Langšádlová: Se Zemanem se v mnohém neshodnu, spojuje nás vztah k Izraeli. Kampaň vůči Lipavskému je nefér

Zpět

Šéfkou úřadu vlády má být exmluvčí ODS

TISK, Datum: 14.12.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 2, Autor: sha, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 01:07, Čtenost: 152 666, Rubrika: Domov, AVE: 22 571,54 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

PRAHA Roky patřila mezi viditelné tváře občanských demokratů. Nyní má jejich bývalá tisková mluvčí Jana Kotalíková nakročeno k tomu stát se pravou rukou premiéra Petra Fialy. A to v pozici vedoucí Úřadu vlády, do níž může usednout zřejmě již v tomto týdnu. LN to sdělil důvěryhodný zdroj obeznámený s děním v okolí designovaného premiéra.

„Nebudu to komentovat než nastane situace, kdy nová vláda nového vedoucího Úřadu vlády jmenuje," řekla LN Kotalíková. Mluvčí ODS Václav Smolka pouze uvedl: „Personální záležitosti budeme komentovat až po jmenování vlády."

Kotalíková, za svobodna Havelková, vedla komunikaci ODS v letech 2014 až 2019. Působila i v pravicovém think tanku Pravý břeh a v Institutu Petra Fialy. Původně vystudovala francouzštinu na Filozofické fakultě UK a dále také obor Mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd UK. Pět let vedla oddělení protokolu pražského primátora. Nyní ji čeká zřejmě zatím největší kariérní posun.

Premiér Fiala tak pokračuje ve vybírání svých nejbližších spolupracovníků. Minulý týden představil exdiplomata Tomáše Pojara, se kterým počítá v roli poradce pro zahraniční a bezpečnostní otázky. Oznámil i jméno své klíčové poradkyně pro EU. Tou se stala Jolana Mungengová, která dříve pracoval v unijních strukturách.

Šéfkou úřadu vlády má být exmluvčí ODS

PRAHA Roky patřila mezi viditelné tváře občanských demokratů. Nyní má jejich bývalá tisková mluvčí **Jana Kotalíková** nakročeno k tomu stát se pravou rukou premiéra Petra Fialy. A to v pozici vedoucí Úřadu vlády, do níž může usednout zřejmě již v tomto týdnu. LN to sdělil důvěryhodný zdroj obeznámený s děním v okolí designovaného premiéra.

„Nebudu to komentovat než nastane situace, kdy nová vláda nového vedoucího Úřadu vlády jmenuje," řekla LN Kotalíková. Mluvčí ODS Václav Smolka pouze uvedl: „Personální záležitosti budeme komentovat až po jmenování vlády."

Kotalíková, za svobodna Havelková, vedla komunikaci ODS v letech 2014 až 2019. Působila i v pravicovém think tanku Pravý břeh a v Institutu Petra Fialy. Původně vystudovala francouzštinu na Filozofické fakultě UK a dále také obor Mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd UK. Pět let vedla oddělení protokolu pražského primátora. Nyní ji čeká zřejmě zatím největší kariérní posun.

Premiér Fiala tak pokračuje ve vybírání svých nejbližších spolupracovníků. Minulý týden představil exdiplomata Tomáše Pojara, se kterým počítá v roli poradce pro zahraniční a bezpečnostní otázky. Oznámil i jméno své klíčové poradkyně pro EU. Tou se stala Jolana Mungengová, která dříve pracoval v unijních strukturách. sha

Zpět

Petr Fiala aneb Nepodceňujte profesora URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 14.12.2021, Zdroj: neovlivni.cz, Autor: Michal Komárek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 06:22, Celková návštěvnost: 304 570, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,44

...výkon, překonal sám sebe," hodnotí pro magazín Neovlivní.cz politolog Josef Mlejnek mladší z Fakulty sociálních věd UK. „Možná mu vyhovuje tento model: 14 dnů, ve kterých jde o všechno, naprosté... Nemáte přístup k plnému znění zprávy. Pokud máte o plné znění zájem, kontaktujte prosím naši zákaznickou podporu - help@newtonmedia.eu.

Slavia se Zlínem a v Ostravě, Sparta v Boleslavi s Hradcem Králové, Plzeň v Karviné, Tottenham-Liverpool URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 14.12.2021, Zdroj: fotbal.hattrick.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 11:02, RU / den: 5 530, AVE: 4 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Týden před Vánocemi končí podzimní část české Fortuna:ligy (O2 TV Sport, O2 TV Fotbal) 19. kolem (mj. Karviná-Plzeň – sobota, 15.00, Hradec Králové-Sparta – sobota, 18.00, Baník Ostrava-Slavia – neděle, 18.00).

Hraje se opět anglická Premier League (dvě kola) a druhá anglická liga (Premier Sport 1. Premier Sport 2, Arena Sport 1), první (dvě kola) a druhá německá bundesliga, italská Serie A a španělská La Liga (vše NOVA Sport 3 a NOVA Sport 4), turecká Süperliga (Sport 1 a Sport 2), nizozemská Eredivisie a portugalská liga (obojí Arena Sport 1 a Arena Sport 2). Pokračuje i slovenská Fortuna liga (NOVA Sport 2 a slovenská TV Dajto).
Už v týdnu se hrají zápasy 2. kola Španělského a Italského poháru (obojí Sport 1 a Sport 2), ve středu je na pořadu i dohrávka osmifinále Českého poháru/MOL Cupu Slavia-Zlín (17.00, ČT Sport).
PONDĚLÍ 13. PROSINCE 2021
20.00: Tiki – Taka 18 (fotbalová show po 18. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.40 (výkop 20.45): AS Řím – Spezia Calcio (utkání 17. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
20.55 (výkop 21.00): FC Cádiz – FC Granada (utkání 17. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.

ÚTERÝ 14. PROSINCE 2021
9.00: Tiki – Taka 18 (fotbalová show po 18. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport. O2 TV Fotbal ve 14.00 hodin.
15.00: FC Venezia/Benátky – Ternana Calcio (utkání 2. kola Italského poháru/Coppa Italia) – Sport 2. Sport 1 záznam v 0.45 hodin.
18.00: Udinese Calcio – FC Crotone (utkání 2. kola Italského poháru/Coppa Italia) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 2.45 hodin.
18.25 (výkop 18.30): VfB Stuttgart – Bayern Mnichov (utkání 16. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
19.10: Dohráno (zpravodajství z 18. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.
20.25 (výkop 20.30): FC Brentford – Manchester United (utkání 17. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
20.25 (výkop 20.30): VfL Wolfsburg – 1. FC Kolín nad Rýnem (utkání 16. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
20.25 (výkop 20.30): 1. FSV Mainz/Mohuč 05 – Hertha BSC Berlín (utkání 16. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.
20.55 (výkop 21.00): Manchester City – FC Leeds United (utkání 17. kola anglické Premier League) – Premier Sport 2.
21.00: CFC Janov – Salernitana Calcio (utkání 2. kola Italského poháru/Coppa Italia) – Sport 2.
23.00 (záznam, výkop 21.00): CD Palencia Cristo Atlético – Espanyol Barcelona (utkání 2. kola Španělského poháru/Copa del Rey) – Sport 2.
STŘEDA 15. PROSINCE 2021
15.00: Hellas Verona – FC Empoli (utkání 2. kola Italského poháru/Coppa Italia) – Sport 2. Sport 1 záznam v 1.00 hodin.
16.50 (výkop 17.00): Slavia Praha Fastav Zlín (osmifinálové utkání Českého poháru/MOL Cupu) – ČT Sport. Záznam ve 22.50 hodin ve čtvrtek v 8.40 hodin.
18.00: Cagliari Calcio – AS Cittadella (utkání 2. kola Italského poháru/Coppa Italia) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 3.00 hodin.
18.25 (výkop 18.30): Borussia Mönchengladbach – Eintracht Frankfurt nad Mohanem (utkání 16. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
19.00: CE Andratx – FC Sevilla (utkání 2. kola Španělského poháru/Copa del Rey – Sport 1.
20.25 (výkop 20.30): FC Crystal Palace – FC Southampton (utkání 17. kola anglické Premier League) – Premier Sport 2.
20.25 (výkop 20.30): Bayer 04 Leverkusen – TSG 1899 Hoffenheim (utkání 16. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
20.25 (výkop 20.30): Borussia Dortmund – SpVgg Greuther Fürth (utkání 16. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.
20.55 (výkop 21.00): FC Arsenal – FC West Ham United (utkání 17. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
21.00: ACF Fiorentina – Benevento Calcio (utkání 2. kola Italského poháru/Coppa Italia) – Sport 2.

ČTVRTEK 16. PROSINCE 2021
18.00: Spezia Calcio – US Lecce (utkání 2. kola Italského poháru/Coppa Italia) – Sport 2. Sport 1 záznam v 0.30 hodin.
19.00: CD Arenteiro – FC Valencie (utkání 2. kola Španělského poháru/Copa del Rey – Sport 1.
20.40 (výkop 20.45): FC Chelsea – FC Everton (utkání 17. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): FC Liverpool – FC Newcastle United (utkání 17. kola anglické Premier League) – Premier Sport 2.
21.00: US Sampdoria Janov – FC Turín (utkání 2. kola Italského poháru/Coppa Italia) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 2.30 hodin.

PÁTEK 17. PROSINCE
2021
16.40 (výkop 17.00): FC DAC 1904 Dunajská Streda – MFK Ružomberok (utkání 19. kola slovenské Fortuna:ligy) – NOVA Sport 2.
18.00: Giresunspor – SK Altay (utkání 17. kola turecké Süperligy) – Sport 2.
18.25 (výkop 18.30): Holstein Kiel – FC Sankt Pauli (utkání 18. kola druhé německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
18.25 (výkop 18.00): SS Lazio Řím – CFC Janov (utkání 18. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
20.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 19. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 22.00 hodin.
20.25 (výkop 20.30): Bayern Mnichov – VfL Wolfsburg (utkání 17. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
20.40 (výkop 20.45): Salernitana Calcio – Inter Milán (utkání 18. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
20.40 (výkop 20.45): FC Barnsley – FC West Bromwich Albion (utkání 23. kola druhé anglické ligy/Championship) – Premier Sport 1.
SOBOTA 18. PROSINCE 2021
13.25 (výkop 13.30): Manchester United – FC Brighton and Hove Albion (utkání 18. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1. Premier Sport 2 záznam v 20.00 hodin.
13.55 (výkop 14.00): Rayo Vallecano – Deportivo Alavés (utkání 18. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3. NOVA Sport 4 záznam v 0.45 hodin.
14.00: Trabzonspor – Hatayspor (utkání 17. kola turecké Süperligy) – Sport 1.
14.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 19. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal.
14.30 (výkop 15.00): MFK Karviná – Viktoria Plzeň (utkání 19. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam v neděli v 9.00 hodin.
14.30 (výkop 15.00): Bohemians Praha 1905 – FK Pardubice, 1. FC Slovácko – FK Jablonec (utkání 19. kola české ligy/Fortuna: ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam ve 21.00 a ve 23.00 hodin.
14.55 (výkop 15.00): Atalanta Bergamo – AS Řím (utkání 18. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
15.55 (výkop 16.00): FC Watford – FC Crystal Palace (utkání 18. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1. Premier Sport 2 záznam ve 20.00 hodin.
15.55 (výkop 16.00): FC West Ham United – FC Norwich City (utkání 18. kola anglické Premier League) – Premier Sport 2.

Premier Sport 1 záznam ve 22.25 hodin.
16.10 (výkop 16.15): Real Sociedad San Sebastián – Villarreal CF (utkání 18. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
17.00: Galatasaray Istanbul – Basaksehir Istanbul (utkání 17. kola turecké Süperligy) – Sport 1. Sport 2 záznam v 3.45 hodin.
17.20 (výkop 18.00): FC Hradec Králové – Sparta Praha (utkání 19. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Fotbal záznam v neděli v 9.00 hodin, O2 TV Fotbal v neděli v 11.30 hodin.
17.55 (výkop 18.00): FC Venezia/Benátky – Juventus Turín (utkání 17. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
18.25 (výkop 18.30): Hertha BSC Berlín – Borussia Dortmund (utkání 17. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3.
18.25 (výkop 18.30): FC Leeds United – FC Arsenal (utkání 18. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
18.25 (výkop 18.30): FC Barcelona – FC Elche (utkání 18. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 4.
20.00: AZ Alkmaar – Willem II Tilburg (utkání 17. kola nizozemské Erdedivisie) – Arena Sport 1.
20.20: Fortuna:liga Highlights (sestřih sobotních utkání 19. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.30 (záznam, výkop 16.00): FC Aston Villa – FC Burnley (utkání 17. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
20.40 (výkop 20.45): Cagliari Calcio – Udinese Calcio (utkání 18. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
20.55 (výkop 21.00): FC Sevilla – Atlético Madrid (utkání 18. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
22.25 (záznam, výkop 16.00): FC Southampton – FC Brentford (utkání 17. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
NEDĚLE 19. PROSINCE 2021
12.25 (výkop 12.30): ACF Fiorentina – Sassuolo Calcio (utkání 18. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4. Záznam ve 22.45 hodin.
12.55 (výkop 13.00): FC Everton – FC Leicester City (utkání 18. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1. Premier Sport 2 záznam v 17.00 hodin.
13.55 (výkop 14.00): FC Granada – RCD Mallorca (utkání 18. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3. Záznam v 00.45 hodin.
14.00: Fortuna:liga Preview (souhrn aktuálních informací před startem 19. kola české Fortuna:ligy 2021/2022) – O2 TV Fotbal.
14.30 (výkop 15.00): Slovan Liberec – Dynamo České Budějovice (utkání 19. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Fotbal záznam v pondělí v 9.00 hodin.
14.30 (výkop 15.00): Sigma Olomouc – Fastav Zlín, FK Teplice – FK Mladá Boleslav (utkání 19. kola české ligy/Fortuna: ligy) – streaming O2 TV Fotbal. Záznam ve 21.00 a ve 23.00 hodin.
14.30: Feyenoord Rotterdam – Ajax Amsterdam (utkání 17. kola nizozemské Erdedivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 22.00 hodin.
14.55 (výkop 15.00): FC Wolverhampton Wanderers – FC Chelsea (utkání 18. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
15.10 (výkop 15.00): FC Newcastle United – Manchester City (utkání 18. kola anglické Premier League) – Premier Sport 2.
15.25 (výkop 15.30): SC Freiburg – Bayer 04 Leverkusen (utkání 17. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4. NOVA Sport 3 záznam ve 23.00 hodin.
16.10 (výkop 16.15): Athletic Bilbao – Real Betis Sevilla (utkání 18. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
16.30 (výkop 17.00): MŠK Žilina – ŠK Slovan Bratislava (utkání 19. kola slovenské Fortuna:ligy) – slovenská TV Dajto.
16.45: RKC Waalwijk – PSV Eindhoven (utkání 17. kola nizozemské Erdedivisie) – Arena Sport 1. Arena Sport 2 záznam ve 22.00 hodin.
17.00: Fenerbahce Istanbul – Besiktas Istanbul (utkání 17. kola turecké Süperligy) – Sport 1.
17.20 (výkop 18.00): Baník Ostrava – Slavia Praha (utkání 19. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal. O2 TV Sport záznam v pondělí ve 12.00 hodin, O2 TV Fotbal v pondělí v 16.00 hodin.
17.25 (výkop 17.30): Tottenham Hotspur – FC Liverpool (utkání 18. kola anglické Premier League) – Premier Sport 1.
17.25 (výkop 17.30): 1. FC Kolín nad Rýnem – VfB Stuttgart (utkání 17. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 4.
18.15 (výkop 18.00): FC Turín – Hellas Verona (utkání 18. kola italské Serie A) – NOVA Sport 3.
20.00: FC Vizela – FC Porto (utkání 15. kola Liga Portugal) – Arena Sport 1.
20.15 (výkop 20.45): AC Milán – SSC Neapol (utkání 18. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.
20.20: Fortuna:liga Highlights (sestřih nedělních utkání 19. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.55 (výkop 21.00): Real Madrid – FC Cádiz (utkání 18. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
21.30: Dohráno (zpravodajství z 19. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.
PONDĚLÍ 20. PROSINCE 2021
11.00: Fortuna:liga Highlights (sestřih sobotních utkání 19. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 22.00 hodin.
11.30: Fortuna:liga Highlights (sestřih nedělních utkání 19. kola české ligy/Fortuna: ligy) – O2 TV Fotbal. O2 TV Sport ve 22.30 hod
15.25: Dohráno (zpravodajství z 19. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport. Repríza ve 3.30 hodin.
20.00: Tiki – Taka 19 (fotbalová show po 19. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.
20.45: FC Fulham – FC Sheffield United (utkání 23. kola druhé anglické ligy/Championship) – Arena Sport 1.
20.55 (výkop 21.00): CD Levante – FC Valencie (utkání 18. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.
20.55 (výkop 21.00): CD Lugo – UD Almeria (utkání 21. kola druhé španělské ligy/La Liga 2) – NOVA Sport 4.

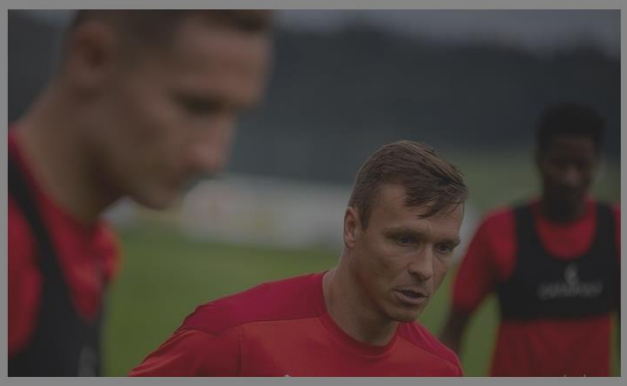

FOTBAL V TELEVIZI

SLAVIA SE ZLÍNEM A V OSTRAVĚ, SPARTA V BOLESLAVI S HRADCEM KRÁLOVÉ, PLZEŇ V KARVINÉ, TOTTENHAM-LIVERPOOL

Prosinec 14, 2021

Týden před Vánocemi končí podzimní část české Fortuna:ligy (O2 TV Sport, O2 TV Fotbal) 19. kolem (mj. Karviná-Plzeň – sobota, 15.00, Hradec Králové-Sparta – sobota, 18.00, Baník Ostrava-Slavia – neděle, 18.00).

Hraje se opět anglická Premier League **(dvě kola)** a druhá anglická liga (Premier Sport 1. Premier Sport 2, Arena Sport 1), první **(dvě kola)** a druhá německá bundesliga, italská Serie A a španělská La Liga (vše NOVA Sport 3 a NOVA Sport 4), turecká Süperliga (Sport 1 a Sport 2), nizozemská Eredivisie a portugalská liga (obojí Arena Sport 1 a Arena Sport 2).

Pokračuje i slovenská Fortuna liga (NOVA Sport 2 a slovenská TV Dajto).

Už v týdnu se hrají zápasy 2. kola Španělského a Italského poháru (obojí Sport 1 a Sport 2), ve středu je na pořadu i dohrávka osmifinále Českého poháru/MOL Cupu Slavia-Zlín (17.00, ČT Sport).

PONDĚLÍ 13. PROSINCE 2021

20.00: Tiki – Taka 18 (fotbalová show po 18. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport, O2 TV Fotbal.

20.40 (výkop 20.45): AS Řím – Spezia Calcio (utkání 17. kola italské Serie A) – NOVA Sport 4.

20.55 (výkop 21.00): FC Cádiz – FC Granada (utkání 17. kola španělské La Ligy) – NOVA Sport 3.

ÚTERÝ 14. PROSINCE 2021

9.00: Tiki – Taka 18 (fotbalová show po 18. kole české Fortuna:ligy) – O2 TV Sport. O2 TV Fotbal ve 14.00 hodin.

15.00: FC Venezia/Benátky – Ternana Calcio (utkání 2. kola Italského poháru/Coppa Italia) – Sport 2. Sport 1 záznam v 0.45 hodin.

18.00: Udinese Calcio – FC Crotone (utkání 2. kola Italského poháru/Coppa Italia) – Sport 2. Sport 1 záznam ve 2.45 hodin.

18.25 (výkop 18.30): VfB Stuttgart – Bayern Mnichov (utkání 16. kola německé bundesligy) – NOVA Sport 3.

19.10: Dohráno (zpravodajství z 18. kola české Fortuna:ligy) – ČT Sport.

20.25 (výkop 20.30): FC Brentford – Manchester United (utkání 17. kola anglické Premier League) –

AKTUÁLNÍ ČÍSLO

RUBRIKY

Blogy (145)
Ligová procházka Pavla Procházky (65)
Články (121)
Domácí fotbal (32)
Fotbal v televizi (78)
Zahraniční fotbal (7)
Hattrick (241)

Zpět

Kopecká ze SuperStar se ukázala fanouškům bez líčení. Pořád je to kočka URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 14.12.2021, Zdroj: extra.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 14:13, Celková návštěvnost: 16 010 000, RU / měsíc: 3 899 530, RU / den: 680 431, AVE: 45 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,56

Sexy zpěvačka Elizabeth Kopecká (27) se nebojí jít s kůží na trh. Fanouškům na TikToku se ukázala bez make-upu a nutno podotknout, že to finalistce SuperStar 2021 sluší i bez zásahu profesionálů. Uvidíme, zda letošní ročník pěvecké soutěže, kterou vysílá TV Nova, vyhraje právě tato sympatická brunetka. Talent bezpochyby má.

„Takhle se vám odhalit, ale tak okay," napsala k videu na TikToku uhrančivá zpěvačka Elizabeth , která vystupuje pod uměleckým jménem Zaelbeth.
Jak bylo jasné, pochvalné komentáře na sebe nenechaly dlouho čekat. „ Absolutní bohyně ," napsal jeden z jejích sledujících. „ Vypadáš lépe, když jsi přirozená ," dodal další. Řada lidí zpěvačce pod video vzkázala, že jí ve velkém finále drží palce. Podle nich by si Elizabeth vítězství právem zasloužila.
Kariéra Elizabeth Kopecké
V letech 2010 až 2014 absolvovala Gymnázium Praha na Arabské ulici, poté začala navštěvovat mediální studia na Fakultě sociálních věd pražské Univerzity Karlovy. Nazpívala skladby pro filmy Bajkeři (2017) a 3Bobule (2020). Účastní se pěvecké soutěže SuperStar 2021 , ve které se jí podařilo probojovat do SuperFinále mezi nejlepší TOP 4
Do povědomí veřejnosti se také dostala poté, co na svůj Facebook umístila fotografii s hokejistou Jaromírem Jágrem (49). K ní připojila komentář o společné hře na ledě. Tím spustila lavinu spekulací o tom, že spolu tvoří pár.
Ideální chlap
Ačkoli je v médiích často spojována se staršími muži, opak je pravdou. „Nevím, kde tahle fáma vznikla, ale mě vždy přitahovali kluci stejného věku a klidně i mladší," práskla na sebe.
„Pokud už starší, pak jen o pár let. V minulosti jsem ale nikdy neměla vyloženě staršího muže, tudíž pro mě bylo úsměvné, když mě s nimi spojovali," dodala Elizabeth, pro kterou je prý nejdůležitější, aby to mezi ní a potenciálním partnerem hned zajiskřilo. „Nejsem ten typ, co by se vídal s mužem a čekal, že se třeba časem zakouká. Když 'to' tam není, jdu prostě dál."
Související články
Další články

Zdroj: se souhlasem TV Nova

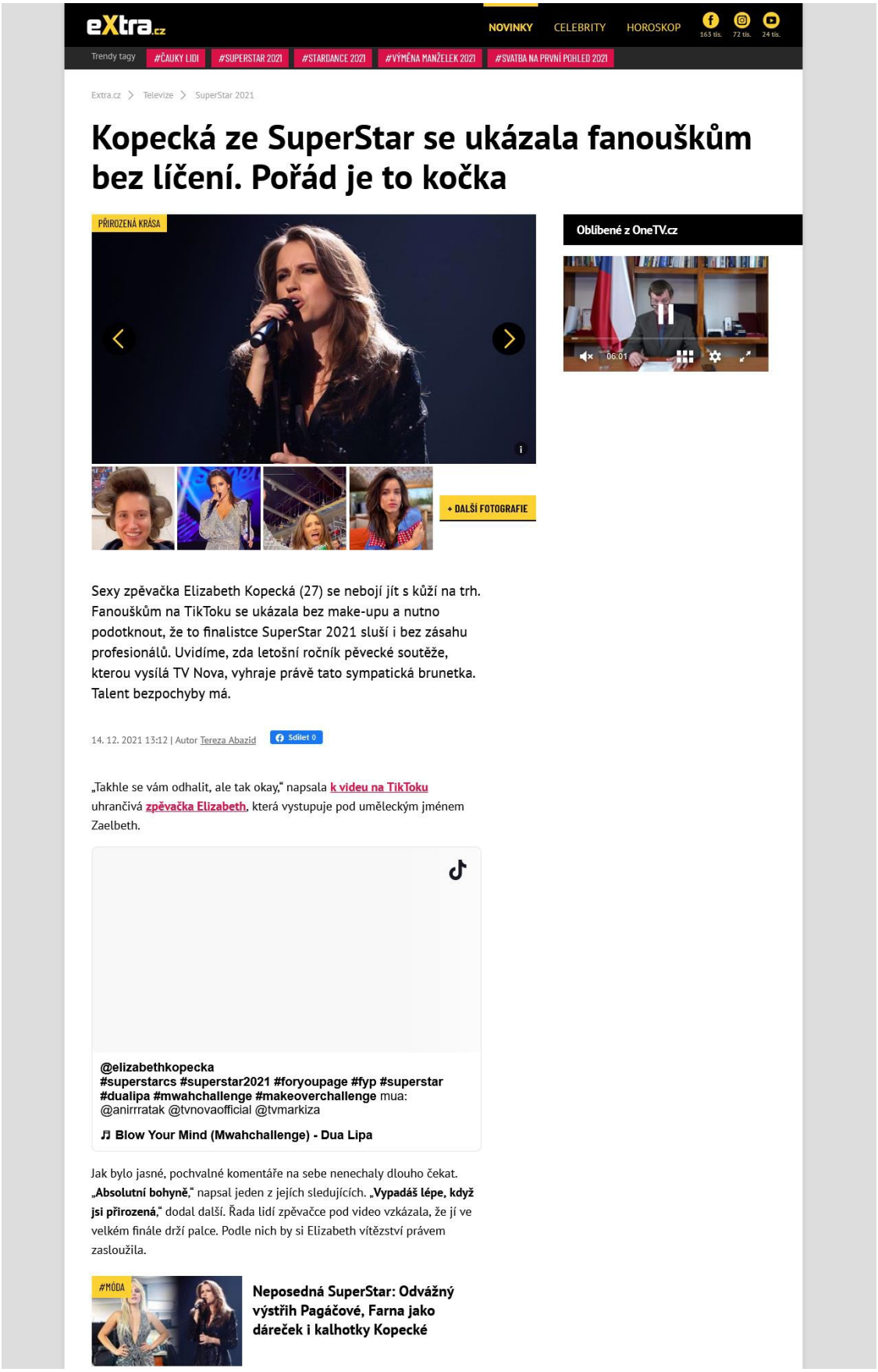

eXtra.cz

NOVINKY CELEBRITY HOROSKOP 163 tis. 72 tis. 24 tis.

Trendy tagy #ČAUKY LIDI #SUPERSTAR 2021 #STARDANCE 2021 #VÝMĚNA MANŽELEK 2021 #SVATBA NA PRVNÍ POHLED 2021

Extra.cz > Televize > SuperStar 2021

Kopecká ze SuperStar se ukázala fanouškům bez líčení. Pořád je to kočka

PŘIROZENÁ KRÁSA

+ DALŠÍ FOTOGRAFIE

Oblíbené z OneTV.cz

06:01

Sexy zpěvačka Elizabeth Kopecká (27) se nebojí jít s kůží na trh. Fanouškům na TikToku se ukázala bez make-upu a nutno podotknout, že to finalistce SuperStar 2021 sluší i bez zásahu profesionálů. Uvidíme, zda letošní ročník pěvecké soutěže, kterou vysílá TV Nova, vyhraje právě tato sympatická brunetka. Talent bezpochyby má.

14. 12. 2021 13:12 | Autor Tereza Abazid Sdílet 0

„Takhle se vám odhalit, ale tak okay," napsala k videu na TikToku uhrančivá zpěvačka Elizabeth, která vystupuje pod uměleckým jménem Zaelbeth.

@elizabethkopecka
#superstarcs #superstar2021 #foryoupage #fyp #superstar #dualipa #mwahchallenge #makeoverchallenge mua: @anirrratak @tvnovaofficial @tvmarkiza

♫ Blow Your Mind (Mwahchallenge) - Dua Lipa

Jak bylo jasné, pochvalné komentáře na sebe nenechaly dlouho čekat. **„Absolutní bohyně,"** napsal jeden z jejích sledujících. **„Vypadáš lépe, když jsi přirozená,"** dodal další. Řada lidí zpěvačce pod video vzkázala, že jí ve velkém finále drží palce. Podle nich by si Elizabeth vítězství právem zasloužila.

#MÓDA

Neposedná SuperStar: Odvážný výstřih Pagáčové, Farna jako dáreček i kalhotky Kopecké

Zpět

Co nabízejí digitální výukové aplikace. Kdy jdou do hloubky a kdy jsou jen zábavným doplňkem k učení? URL Automatický překlad

WEB, Datum: 14.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Šárka Vlasáková, autorka je studentkou FSV UK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 15:04, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Vzdělávání, AVE: 35 000,00 Kč, Země:

Vzdělávací aplikace a digitální obsah využívá při svých hodinách stále více učitelů. Není divu, průzkumy ukazují, že interaktivní „pomocníci“ posilují efektivitu výuky, zvyšují kreativitu dětí a také jejich motivaci ke studiu. Je to další způsob, jak pracovat s žáky, navíc často velmi zábavný. Některé digitální výukové aplikace jsou opravdu přínosné, jiné už méně. Jak je hodnotí učitelé a jak sami studenti?

Kahoot, Quizlet, Photomath, Duolingo nebo Khan Academy. To jsou v současnosti jedny z nejpopulárnějších vzdělávacích aplikací, které je možné používat na počítači, mobilu nebo tabletu. Procvičovat látku nebo se učit novým věcem tak člověk může třeba při cestě v tramvaji, při čekání na kamarády nebo o přestávce.

„Do školy i z ní jezdím každý den dohromady asi hodinu a půl. Dřív jsem během toho jenom poslouchala hudbu ve sluchátkách nebo byla na Instagramu, ale pak mi někdo řekl o Duolingo. Hrozně se mi líbila myšlenka, moct se jen tak pomocí jedné skoro hry v telefonu začít učit úplně jakýkoliv jazyk,“ říká Eliška, která navštěvuje pražské Gymnázium Na Vítězné pláni.

„Nakonec jsem si vybrala italštinu, protože do Itálie jezdíme s rodinou každé léto na dovolenou. A hrozně mě to chytlo. Každý den jsem tomu věnovala tak polovinu doby, kterou jsem strávila v tramvaji, až jsem se asi po půl roce rozhodla pro lekce italštiny v jazykovce. Rozhodně bych tuhle apku pro začátek nebo běžné opakování doporučila. Já už se teď zase rozhoduju, s jakým novým jazykem na něm začnu,“ pochvaluje si Eliška Duolingo.

Mobilní aplikace jsou velmi oblíbeným způsobem k procvičování cizích jazyků. Kromě Duolinga, které se nejvíce zaměřuje na slovní zásobu a také trochu na gramatiku při skládání vět, k nim patří i aplikace Babbel. Ta poskytuje průběžné vysvětlování gramatiky u právě vyplňovaných textů a přináší víc materiálu pro pokročilé.

Studentka FSV UK Bára používá pro udržení slovní zásoby ve francouzštině platformu Drops, která je zaměřená na memorování slovíček z různých tematických okruhů: „Vyhovuje mi, že tomu můžu věnovat jen pár minut denně, není to takový závazek. Na druhou stranu se toho člověk za tak krátký čas moc nenaučí. Ale myslím, že tohle je alespoň nějaká cesta, jak si udržet kontakt s jazykem, který se právě učíte,“ komentuje Bára plusy a minusy aplikace. Pro milovníky neobvyklých a exotických řečí je pak ideální třeba aplikace Mondly, kde si pomocí gramatických cvičení, poslechů a čtení můžete osvojit třeba základy bengálštiny.

Pokud patříte spíše do klubu přátel tradiční a všude používané angličtiny, můžete využít hned několik aplikací zaměřených pouze na tento jazyk. Při cestování se rozhodně neztratí překladač Translator. Ten kromě překladu textu umožňuje vyfotit značku, ceduli, jídelní lístek i etiketu v supermarketu, které automaticky transformuje do vámi zvolené řeči.

Pro malé děti nebo úplné začátečníky jsou určené aplikace Anglická slovíčka, kde jsou slova rozdělena podle témat, jako je jídlo, barvy, lidské tělo nebo zvířata, a Alphabet Song využívající písničky k zapamatování abecedy. Ideální k promítání na interaktivní tabuli ve třídě je Nsquared letters. Po jejím spuštění se objeví hromada rozházených písmenek a žáci mají za úkol z nich vytvářet slova podle různých pravidel. Další aplikace využitelná k oživení výuky ve škole, ale i k domácímu učení je například Free Books, která umožňuje čtení elektronických anglických knih různých žánrů i délky.

Přestože je různých digitálních pomocníků k výuce cizích jazyků mnoho, ne všichni učitelé se je rozhodnou využívat. „Zdálo se mi, že už jsou tím elektronickým světem studenti zahlcení, protože hodně mých kolegů využívá v hodinách různé weby a platformy. Tak jsem usoudila, že bude teď produktivnější zůstat u starých metod a snažit se to vyvážit,“ popisuje Zuzana Palátová, která učí angličtinu na gymnáziu v Klatovech.

„Chci po studentech, aby psali slohovky ručně na papír, přímo spolu komunikovali ve dvojicích a používali papírové slovníky. Poslech mají hodně převzatý z filmů, kde se mluví převážně hovorově, ale my se potřebujeme dostat zpátky na školní půdu a naučit se třeba i poslouchat a pak reagovat na to, co říká někdo druhý. U středoškoláků je důležité tohle trénovat, abychom mimo jiné vyhověli i požadavkům maturitní zkoušky,“ vysvětluje angličtinářka svůj příklon ke klasické výuce.Zábavná matematika není fikce

„Matematika je jediný skutečně zaručený způsob, jak se zbláznit,“ prohlásil kdysi Albert Einstein. A někteří z nás by s ním určitě souhlasili i dnes. Ať tak, či tak, i výuka matematiky nemusí zahrnovat jen počítání příkladů na tabuli a cvičení z učebnic. „Já nejčastěji promítám prezentace, učebnice používám jen výjimečně. Na začátek každé hodiny zařazuji verzi Kahootu, kdy si studenti procvičí látku z minula a nastartuje je to do nové hodiny. Offline verzi využívám k domácím úkolům,“ popisuje Štěpánka Svobodová průběh svých seminářů matematiky, které vede na gymnáziu Nový PORG v pražské Krči.

Zmíněný Kahoot je volně přístupnou aplikací sloužící k opakování učiva pomocí kvízů. Ty mají dvě varianty: Quiz, kde žák vybírá jednu správnou možnost ze čtyř, anebo True or false, kdy student určuje, zda je napsaná věta pravdivá, či ne. Výhodou je, že děti mohou buď odpovídat každý za sebe na svém zařízení, nebo mohou hrát týmově.

„Výuka s Kahootem přijde studentům zábavnější. A taky se musí zapojit všichni, takže nikdo nespí. Kromě toho pracuju také s platformou Khan Academy, hlavně pro domácí úkoly, které se samy hodnotí a studenti si mohou rozkliknout několik úrovní nápovědy. V distanční výuce jsem dávala odkazy i na jiná videa pro dovysvětlení, jako třeba na matematický YouTube kanál Marka Valáška nebo vzdělávací platformu Isibalo,“ doplňuje učitelka.

Mezinárodní platforma Khan Academy nabízí studentům, učitelům, ale i rodičům široký výběr různorodých materiálů hlavně z oblasti matematiky. Kromě toho zpřístupňuje i množství lekcí z přírodních, počítačových i humanitních věd, umění a ekonomie. „Naší misí je poskytnout zcela zdarma vysoce kvalitní vzdělání komukoliv kdekoliv,“ píše organizace na svých webových stránkách Khanacademy.org, kde nabízí více než 6200 výukových videí přehledně seřazených podle oborů i jednotlivých

témat.

To, že je web oblíbený a použitelný pro různé věkové kategorie, potvrzuje i Jarmila Křížková, která učí na prvním stupni ZŠ Satalice. „Khan Academy používám hodně jako doplnění k látce, mají tam učivo rozdělené i podle tříd základní školy," popisuje a dodává: „Kromě toho pracuju i s Matika.in, Wordwall.net a v češtině s Gramar.in. Osobně preferuji Wordwall.net, který je pro malé děti v první až třetí třídě ideální. Obsahuje množství šablon, ve kterých si mohu vytvořit procvičování čehokoli přesně na míru a ve velmi atraktivní formě her a kvízů. Výborně zpracované tabulky výsledků, kdy přesně vidím, kde kdo chyboval, jak dlouho na tom pracoval i který úkol byl obecně pro děti nejtěžší. Mám možnost si vyfiltrovat jen nejlepší pokus od každého žáka. To děti oceňují, že si mohou celou aktivitu projet třeba sedmkrát, než se jim podaří vychytat chyby, a já beru jako platný právě tento bezchybný výkon. Ve skutečnosti ale díky přehledným výsledkovým tabulkám projdu všechny jejich pokusy a mohu provést přesnou diagnostiku, na co se dále zaměřit, co posílit, kde jsou problémy."

K pomocníkům při vyučování matematiky se řadí třeba i GeoGebra, která umožňuje kreslit mnoho geometrických tvarů, grafy funkcí, derivace nebo integrály, a Algebra Touch zobrazující postupy i řešení rovnic. Pouze k procvičování příkladů jsou vhodné aplikace jako MathQuiz nebo Matematické příklady. A velmi populární je i Photomath, který po ofocení příkladu nabídne jeho výsledek i s postupem řešení. Ačkoli by měl sloužit při učení, děti ho občas používají i jako tahák při písemkách. Díky rozmanitosti aplikací a jejich funkcí se tak matematika může stát přitažlivější, což potvrzuje i Jarmila Křížková: „Když používám různé technologie při výuce, děti jsou z toho nadšené a hned je hodina víc baví."Procházka vesmírem i lidským tělem

Cizími jazyky a matematikou však nabídka výukových vychytávek zdaleka nekončí. S jejich pomocí mohou učitelé ozvláštnit i hodiny fyziky, dějepisu, hudby, programování, chemie, přírodních věd či zeměpisu. Těchto aplikací je nespočet a neustále další vznikají.

Proniknout do tajemství noční oblohy vám pomůže SkyOrb, a to díky 3D mapám hvězd. Physic: Series and Parallel Circuts udělá z nudného skládání nefunkčních obvodů zábavnou aktivitu na dotykové obrazovce a při správném pochopení principů vám umožní i rozsvítit virtuální žárovku. Anatomii pomůže lépe pochopit Essential Anatomy 3 využívající prostorového modelu lidského těla, kde jsou zobrazeny i ty nejmenší tkáně a svaly.

Pamatovat si celou periodickou tabulku už není potřeba. Stejnojmenná aplikace vám při rozkliknutí jednotlivých názvů ukáže všechny známé informace o daném prvku. Začít hodinu dějepisu zajímavostí, co se v dnešní den stalo někdy v minulosti, umožňuje web This day in history.

Při výuce zeměpisu se zase může hodit aplikace Geomaster Plus, která nabízí kvízy na téma vlajky, kontinenty, tvary států i hlavní města, nebo World National Flags. „Náš zeměpisář nám řekl o téhle aplikaci, když jsme se připravovali na test," vypráví gymnazista Tomáš z Brna. „S rodiči hodně cestujeme, tak jsem si řekl, že by nebylo špatné naučit se alespoň vlajky těch zemí, ve kterých jsem už byl. Stáhnul jsem si World National Flags a dost mě to chytlo, takže si je teď při cestě někam občas zapnu a jen tak se v tom cvičím. Pro zábavu."

A zábavné učení je přesně to, co mají digitální výukové aplikace přinést. To svoje si mohou najít všichni, nezávisle na věku nebo oblasti zájmu, protože dnešní online svět je připraven jak na mladého nadějného matematika, tak i na věčnou začátečnici v angličtině.

Foto:
Škola v síti. Vzdělávací aplikace a digitální obsah využívá při výuce až 80 procent českých učitelů.
Shutterstock

Úterý 14. prosince 2021, svátek má Lýdie

Aktivovat Premium za 1 Kč

Přihlásit

LIDOVKY.cz

Události Názory Magazín Kultura Orientace Seriály Video Obrazem

ORIENTACE

Co nabízejí digitální výukové aplikace. Kdy jdou do hloubky a kdy jsou jen zábavným doplňkem k učení?

Vzdělávací aplikace a digitální obsah využívá při svých hodinách stále více učitelů. Není divu, průzkumy ukazují, že interaktivní „pomocníci“ posilují efektivitu výuky, zvyšují kreativitu dětí a také jejich motivaci ke studiu. Je to další způsob, jak pracovat s žáky, navíc často velmi zábavný. Některé digitální výukové aplikace jsou opravdu přínosné, jiné už méně. Jak je hodnotí učitelé a jak sami studenti?

14. prosince 2021 14:00

0 příspěvků

Odemknout článek iDNES Premium

Kahoot, Quizlet, Photomath, Duolingo nebo Khan Academy. To jsou v současnosti jedny z nejpopulárnějších vzdělávacích aplikací, které je možné používat na počítači, mobilu nebo tabletu. Procvičovat látku nebo se učit novým věcem tak člověk může třeba při cestě v tramvaji, při čekání na kamarády nebo o přestávce.

„Do školy i z ní jezdím každý den dohromady asi hodinu a půl. Dřív jsem během toho jenom poslouchala hudbu ve sluchátkách nebo byla na Instagramu, ale pak mi někdo řekl o Duolingo. Hrozně se mi líbila myšlenka, moct se jen tak pomocí jedné skoro hry v telefonu začít učit úplně jakýkoliv jazyk,“ říká Eliška, která navštěvuje pražské Gymnázium Na Vítězné pláni.

Všechny články a seriály na Lidovky.cz
+
Všechny články z iDNES.cz a Expres.cz
+
Výhody a články ze světa iDNES Premium

Přečtěte si celý článek a veškerý další obsah na Lidovky.cz s iDNES Premium

VYZKOUŠET ZA 1 KČ

Akční nabídka první měsíc za 1 Kč, následně za 39 Kč měsíčně. Členství je možné kdykoliv zrušit a je bez závazků.

Již máte předplatné? Přihlaste se a čtěte dál.

Darujte předplatné k Vánocům

Členové klubu **iDNES Premium** nejčastěji čtou:

Zpět

Studenti vyvíjí aplikaci, která odhalí fake news URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 14.12.2021, Zdroj: vysokeskoly.cz, Autor: Václav Moravec, Jiří Horáček, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 14.12.2021 21:58, Celková návštěvnost: 297 950, RU / den: 2 500, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Trojice studentů vyrazila do boje proti fake news. Vyvíjí aplikaci Verifee, která bude schopna ohodnotit důvěryhodnost článků na internetu. Filip Trhlík, student University College London, a studenti gymnázia Matyáš Boháček a Michal Bravanský chtějí aplikaci zpřístupnit už příští rok.

„Cílem Verifee je kultivace českého mediálního prostoru a rozvoj mediální výchovy. Chceme vytvořit komplexní nástroj na detekci dezinformací pro všechny," vysvětlil Trhlík. K práci na aplikaci studenty přivedlo nejen rozšíření dezinformací v Česku, ale i profesionalizace dezinformačních webů a koronavirová pandemie. „Největším příkladem je očkování," podotkl Trhlík. Česko společně se Slovenskem momentálně co se rozšířenosti dezinformací týče patří k evropské špičce.
Verifee bude zprvu mít podobu webové aplikace s rozšířením pro prohlížeče. Později by měla vzniknout i mobilní aplikace, která bude fungovat na podobném principu jako antivir.
Aplikace bude udělovat článku skóre od jedné do sta, čímž ho zařadí do jedné z následujících skupin: důvěryhodný, částečně důvěryhodný, zavádějící, manipulativní a neklasifikovatelný. Mezi kritéria hodnocení bude patřit mimo jiné titulek, případné citace odborníků, dohledatelnost autora, použití spisovné češtiny, útočení na názorového oponenta či apel na city.
Kromě zpravodajských textů bude Verifee umět analyzovat i komentáře, glosy a rozhovory, které už ze své podstaty pracují s osobním názorem.
„Hodnotí je jen, když autor nepřizná, že jde o komentář či glosu," upřesnil Trhlík.
Studenti při tvorbě aplikace čerpali z analýzy přibližně devíti tisíc z článků z téměř 40 různých zdrojů. „Snažili jsme se, aby hodnocení bylo imunní vůči zdroji," sdělil Boháček. V současnosti je hotová demo verze aplikace.
„Finalizují se modely a nové parametry," doplnil Bravanský. Aplikace by podle studentů mohla být dostupná pro uživatele v polovině roku 2022.
Mentory projektu jsou Jan Romportl z Centra pro umělou inteligenci O2 Dataclair, moderátor a pedagog Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy
Václav Moravec a Jiří Horáček z Národního ústavu duševního zdraví.

Studenti vyvíjí aplikaci, která odhalí fake news

14. 12. 2021 | Aktuality

Trojice studentů vyrazila do boje proti fake news. Vyvíjí aplikaci Verifee, která bude schopna ohodnotit důvěryhodnost článků na internetu. Filip Trhlík, student University College London, a studenti gymnázia Matyáš Boháček a Michal Bravanský chtějí aplikaci zpřístupnit už příští rok.

„Cílem Verifee je kultivace českého mediálního prostoru a rozvoj mediální výchovy. Chceme vytvořit komplexní nástroj na detekci dezinformací pro všechny,“ vysvětlil Trhlík. K práci na aplikaci studenty přivedlo nejen rozšíření dezinformací v Česku, ale i profesionalizace dezinformačních webů a koronavirová pandemie. *„Největším příkladem je očkování,“* podotkl Trhlík. Česko společně se Slovenskem momentálně co se rozšířenosti dezinformací týče patří k evropské špičce.

Verifee bude zprvu mít podobu webové aplikace s rozšířením pro prohlížeče. Později by měla vzniknout i mobilní aplikace, která bude fungovat na podobném principu jako antivir.

Aplikace bude udělovat článku skóre od jedné do sta, čímž ho zařadí do jedné z následujících skupin: důvěryhodný, částečně důvěryhodný, zavádějící, manipulativní a neklasifikovatelný. Mezi kritéria hodnocení bude patřit mimo jiné titulek, případné citace odborníků, dohledatelnost autora, použití spisovné češtiny, útočení na názorového oponenta či apel na city.

Kromě zpravodajských textů bude Verifee umět analyzovat i komentáře, glosy a rozhovory, které už ze své podstaty pracují s osobním názorem. *„Hodnotí je jen, když autor nepřizná, že jde o komentář či glosu,“* upřesnil Trhlík.

Studenti při tvorbě aplikace čerpali z analýzy přibližně devíti tisíc z článků z téměř 40 různých zdrojů. *„Snažili jsme se, aby hodnocení bylo imunní vůči zdroji,“* sdělil Boháček. V současnosti je hotová demo verze aplikace. *„Finalizují se modely a nové parametry,“*

Doporučené školy

FSV UK Fakulta sociálních věd UK

Slezská univerzita

Unicorn University

Filozofická fakulta UPOL

Metropolitní univerzita Praha, o.p.s.

Západočeská univerzita v Plzni

INZERCE

Zpět

OBALKO ODHALILO TŘI DIMENZE OBALU

TISK, Datum: 15.12.2021, Zdroj: Systémy logistiky, Strana: 49, Autor: Stanislav D. Břeň, Vytištěno: 7 000, Prodáno: 37, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2021 00:51, Rubrika: Událost, AVE: 192 165,00 Kč, Země: Česko

Po dlouhém pandemickém období bez kongresů naživo se opět setkala obalová komunita. Příležitostí k tomu byl kongres

Obalko 9, který se uskutečnil ve dnech 14. a 15. října v Aquapalace Hotelu Prague. Celkem 420 účastníků diskutovalo o aktuálních problémech a výzvách obalového průmyslu. Hlavní motto kongresu znělo Tři dimenze obalu. „Je několik důležitých funkcí obalu, ale vypíchli jsme tři, které v současnosti mnoho firem pokládá za naprosto klíčové - ochrana, marketing a cirkularita. V podstatě ve všech přednáškách nebo panelových diskusích byly tyto tři dimenze obalu přítomné," říká Jeffrey Osterroth, generální ředitel pořádající společnosti Atoz Group. 3D pojetí bylo umocněno trojdimenzionální grafikou, všudypřítomnými 3D brýlemi nebo simulátory virtuální reality ve večerní části programu. Součástí kongresových dnů byly Ceremonie Obal roku, Obalový Business Mixer a Balení v akci.

DEN VE VÍRU OBALŮ

Hlavní konferenční program odstartoval Ladislav Špaček. Mistr etikety se tentokrát zaměřil na jiné etikety, než jsou obaloví profesionálové zvyklí, totiž náš osobní obal. Velmi přesvědčivě a zároveň vtipně předestřel fakta o tom, jak nás lidé vnímají při osobním jednání, jak můžeme budovat vztahy typu win-win a proč ztrácíme klienty. Mnohé je spojeno s naší schopností kultivovaného společenského vystupování.
Následovala prezentace, která byla takříkajíc zásahem na komoru. Přední obalový odborník a někdejší předseda německého obalového institutu Thomas Reiner se pustil do klíčového tématu současnosti - udržitelnosti. Obalový průmysl čelí obrovským výzvám, které souvisejí s ekologickou udržitelností. Na příkladu konkrétních firem Thomas Reiner ukázal, že někteří jsou při přechodu

Po pandemické odmlce, kdy se kongres Obalko uskutečnil pouze online, navštívilo devátý ročník 420 obalových profesionálů. Přednášející a diskutující největšího českého a slovenského obalového kongresu se shodli na tom, že navzdory trendu udržitelnosti nelze slevovat z ostatních požadavků kladených na obaly. V rámci Balení v akci mohli účastníci navštívit společnosti Thimm pack'n'display, Canpack a Plzeňský Prazdroj. na udržitelnější obaly hodně daleko, ale některé firmy stojí teprve na začátku. Nutnost značných změn v následujících letech bude celý průmysl tlačit k velkým investicím a inovacím. Přednášející však připomněl, že stále existuje velké množství nevyřešených problémů - technických, technologických, legislativních, společenských i ekonomických. Stejně tak nelze ztratit ze zřetele nutnou balanci všech funkcí obalu.
V panelové diskusi nazvané Tři dimenze obalu sdíleli informace a své názory Petr Chvojka (Rohlik Group), Jannis Samaras (Kofola Československo), Martin Jahoda (Emco), Pavla Cihlářová (GS1 Czech Republic), Ivo Benda (Greiner Packaging Slušovice) a Martin Hejl (Thimm pack'n'display). Jádrem diskuse byla debata o vyváženosti různých funkcí obalů. Diskutující se shodli na tom, že navzdory potřebě velkých změn na obalovém trhu nelze rezignovat na to, proč tu obaly vlastně jsou. Mají především chránit a zajistit bezpečný transport. Zástupci jednotlivých společností také uvedli konkrétní příklady svých obalových inovací.
Po uplynutí dopoledního programu byla i letos zařazena networkingová platforma BizPack. Uskutečnilo se několik desítek předem připravených schůzek mezi potenciálními obchodními partnery. Jsou koncipovány jako krátká, přibližně desetiminutová setkání, během nichž si mohou obě strany sdělit základní informace a poznat, zda má smysl navázat hlubší obchodní jednání. Odpoledne si účastníci mohli vybrat, které téma je jim bližší. Technologie a transport, nebo marketing a design - podle toho pak volili účast na jednom ze dvou takto nazvaných workshopů. Technologická sekce zahrnovala příspěvky z oblasti digitální výroby etiket (Jaroslav Vidra, Litograf; Peter Lauko, Tomáš Kugler, oba Konica Minolta), blockchainu (Petr Čermák, Blockchain Connect / Czech Alliance) nebo automatizované přípravy tiskových dat (Dana Kilárska, Purgina; Anton Puškár, M & P). Závěr workshopu patřil panelové diskusi o paletovém trhu, kdy debatovali Pavel Pánek (Budějovický Budvar), Tomáš Korner (Geis CZ) a Milan Kovařík (Zemský výbor Epal pro ČR a SR).
Marketingová sekce zahrnovala několik tematicky pestrých příspěvků na téma nynější obalové revoluce v FMCG (Gabriela Kobesová, Danone), vývoje POS/POP materiálů po covidové krizi (Petr Šimek, Andrea Vozníková, oba POPAI), digitální tiskové a výsekové technologie (Martin Muzikář, Thimm pack'n'display; Radi Uzunov, Jan Becher Pernod Ricard), connected packagingu (Jenny Stanley, Appetite Creative) nebo greenwashingu (Petra Koudelková, FSV UK).

UDRŽITELNOST VYBÍZÍ K DISKUSI

Megatrendem současnosti je udržitelnost, a proto se na tuto problematiku zaměřila společná odpolední část kongresu. Odstartovala ji diskuse nazvaná Svět se mění a obaly s ním, které se účastnili zástupci firem, jež jsou na trhu dlouhé desítky let. V debatě, kterou řídil Petr Šikýř (Eko-kom), prezentovali své názory na minulý vývoj obalového trhu a současné a budoucí výzvy Jiří N. Salamánek (efko cz), Petr Kopáček (Danone) a Pavel Hampejs (Unilever).
V následující případové studii se účastníci seznámili s výsledky testu papírových lahví v reálných podmínkách. Obalovou inovaci pro rostlinné nápoje AdeZ od společnosti Coca-Cola Company prezentoval Szilárd Vargyas (Kifli.hu, součást skupiny Rohlik Group). Následující vystoupení patřilo také nápojům a papíru. Na programu však bylo pivo a inovativní skupinový obal pro multipacky pivních plechovek. Řešení představili Michal Matys (Pivovar Svijany), Jiří Andrš (Pivovar Clock) a Jan Kaprhál (Smurfit Kappa).
Pozornost mezi příznivci i odpůrci zálohování PET lahví a plechovek bezpochyby vzbudila Lucia Morvai, zástupkyně Správca zálohového systému. Na Slovensku se rozhodli připojit k přibližně desítce evropských zemí a zavádějí zálohovací systém, který je ve svých cílech, recyklačních i osvětových, velmi ambiciózní a jenž startuje již v lednu 2022. Systém se pochopitelně dotkne mnoha společností, které působí v Česku i na Slovensku. Jednou z nich je Kofola ČeskoSlovensko a právě „náčelník" této nápojářské skupiny Jannis Samaras navázal s příspěvkem Udržitelnost je o hledání cest. Naznačil přístup Kofoly k udržitelnosti, prezentoval výsledky LCA spojené s obalovým portfoliem Kofoly a nastínil (po) kroky firmy na poli udržitelnosti (využití rPETu, široké nasazení vratných obalů, projekt Cirkulka a další).

CEREMONIE I NEFORMÁLNÍ 3D VEČÍREK

Závěr prvního kongresového dne patřil dvěma společenským událostem. Nejdříve se uskutečnila Ceremonie Obal roku, která představuje slavnostní předání cen této jediné certifikované obalové soutěže v Česku. Pořádá ji obalový institut Syba (obalroku.cz) a výsledky soutěže byly prezentovány např. v časopise Svět balení 112/2021. Během přibližně hodinové ceremonie si trofeje a diplomy převzaly desítky designérů, konstruktérů a majitelů inovativních firem.
Po důstojné ceremonii navázal už uvolněný večírek Obalového Business Mixeru. Za líbivých a k tanci vybízejících melodií živé kapely ochutnávali účastníci kulinářské speciality, vína či koktejly a neformálně debatovali se stávajícími nebo novými obchodními partnery. V duchu letošního „3D kongresu" bylo možné také vyzkoušet svět ve virtuální realitě.
Obalko je nejen odborný program, ale také praxe ve firmách. Druhý den se proto zájemci vydali do Všetat, aby si prohlédli

digitální továrnu nejen na výrobu lepenky. Několik desítek účastníků mohlo nahlédnout do zákulisí výroby a získat detailní informace o tom, jak funguje závod společnosti Thimm pack'n'display. Představena byla například nová platforma pos4you. Celou továrnu charakterizuje vysoký stupeň automatizace, robotizace a digitalizace. Návštěvníci si také „sáhli“ na nový zvlňovací stroj i zařízení na zpracování vlnité lepenky s digitálním laserovým výsekem.
Příznivci moderních provozů měli šanci ještě 20. října, kdy účastníci vyrazili do nového závodu na výrobu nápojových plechovek ve Stříbře. Po prohlídce společnosti Canpack následovala prohlídka Plzeňského Prazdroje.
Příští kongres Obalko se uskuteční ve dnech 13.-14. října 2022 opět v Aquapalace Hotelu Prague.

„CELKEM 420 ÚČASTNÍKŮ DISKUTOVALO O AKTUÁLNÍCH PROBLÉMECH A VÝZVÁCH OBALOVÉHO PRŮMYSLU.“

Foto autor: FOTO (6x): Martin Mašín

OBALKO ODHALILO TŘI DIMENZE OBALU

Po pandemické odmlce, kdy se kongres Obalko uskutečnil pouze online, navštívilo devátý ročník 420 obalových profesionálů. Přednášející a diskutující největšího českého a slovenského obalového kongresu se shodli na tom, že navzdory trendu udržitelnosti nelze slevovat z ostatních požadavků kladených na obaly. V rámci Balení v akci mohli účastníci navštívit společnosti Thimm pack'n'display, Canpack a Plzeňský Prazdroj.

Článek připravil **Stanislav D. Břeň**

Po dlouhém pandemickém období bez kongresů naživo se opět setkala obalová komunita. Příležitostí k tomu byl kongres Obalko 9, který se uskutečnil ve dnech 14. a 15. října v Aquapalace Hotelu Prague. Celkem 420 účastníků diskutovalo o aktuálních problémech a výzvách obalového průmyslu. Hlavní motto kongresu znělo Tři dimenze obalu. „Je několik důležitých funkcí obalu, ale vypíchli jsme tři, které v současnosti mnoho firem pokládá za naprosto klíčové – ochrana, marketing a cirkularita. V podstatě ve všech přednáškách nebo panelových diskusích byly tyto tři dimenze obalu přítomné," říká Jeffrey Osterroth, generální ředitel pořádající společnosti Atoz Group. 3D pojetí bylo umocněno trojdimenzionální grafikou, všudypřítomnými 3D brýlemi nebo simulátory virtuální reality ve večerní části programu. Součástí kongresových dnů byly Ceremonie Obal roku, Obalový Business Mixer a Balení v akci.

DEN VE VÍRU OBALŮ

„CELKEM 420 ÚČASTNÍKŮ DISKUTOVALO O AKTUÁLNÍCH PROBLÉMECH A VÝZVÁCH OBALOVÉHO PRŮMYSLU.“

Hlavní konferenční program odstartoval Ladislav Špaček. Mistr etikety se tentokrát zaměřil na jiné etikety, než jsou obaloví profesionálové zvyklí, totiž náš osobní obal. Velmi přesvědčivě a zároveň vtipně předestřel fakta o tom, jak nás lidé vnímají při osobním jednání, jak můžeme budovat vztahy typu win-win a proč ztrácíme klienty. Mnohé je spojeno s naší schopností kultivovaného společenského vystupování.

Následovala prezentace, která byla takřkajíc zásahem na komoru. Přední obalový odborník a někdejší předseda německého obalového institutu Thomas Reiner se pustil do klíčového tématu současnosti – udržitelnosti. Obalový průmysl čelí obrovským výzvám, které souvisejí s ekologickou udržitelností. Na příkladu konkrétních firem Thomas Reiner ukázal, že někteří jsou při přechodu

na udržitelnější obaly hodně daleko, ale některé firmy stojí teprve na začátku. Nutnost značných změn v následujících letech bude celý průmysl tlačit k velkým investicím a inovacím. Přednášející však připomněl, že stále existuje velké množství nevyřešených problémů – technických, technologických, legislativních, společenských i ekonomických. Stejně tak nelze ztratit ze zřetele nutnou balanci všech funkcí obalu.

V panelové diskusi nazvané Tři dimenze obalu sdíleli informace a své názory Petr Chvojka (Rohlik Group), Jannis Samaras (Kofola ČeskoSlovensko), Martin Jahoda (Emco), Pavla Cihlářová (GS1 Czech Republic), Ivo Benda (Greiner Packaging Slušovice) a Martin Hejl (Thimm pack'n'display). Jádrem diskuse byla debata o vyváženosti různých funkcí obalů. Diskutující se shodli na tom, že navzdory potřebě velkých změn na obalovém trhu nelze rezignovat na to, proč tu obaly vlastně jsou. Mají především chránit a zajistit bezpečný transport. Zástupci jednotlivých společností také uvedli konkrétní příklady svých obalových inovací.

Po uplynutí dopoledního programu byla i letos zařazena networkingová platforma BizPack. Uskutečnilo se několik desítek předem připravených schůzek mezi potenciálními obchodními partnery. Jsou koncipovány jako krátká, přibližně desetiminutová setkání, během nichž si mohou obě strany sdělit základní informace a poznat, zda má smysl navázat hlubší obchodní jednání.

Odpoledne si účastníci mohli vybrat, které téma je jim bližší. Technologie a transport, nebo marketing a design – podle toho pak volili účast na jednom ze dvou takto nazvaných workshopů. Technologická sekce zahrnovala příspěvky z oblasti digitální výroby etiket (Jaroslav Vidra, Litograf; Peter Lauko, Tomáš Kugler, oba Konica Minolta), blockchainu (Petr Čermák, Blockchain Connect | Czech Alliance) nebo automatizované přípravy tiskových dat (Dana Kilárska, Purgina; Anton Puškár, M & P).

Závěr workshopu patřil panelové diskusi o paletovém trhu, kdy debatovali Pavel Pánek (Budějovický Budvar), Tomáš Körner (Geis CZ) a Milan Kovařík (Zemský výbor Epal pro ČR a SR).

Marketingová sekce zahrnovala několik tematicky pestrých příspěvků na téma nynější obalové revoluce v FMCG (Gabriela Kobesová, Danone), vývoje POS/POP materiálů po covidové krizi (Petr Šimek, Andrea Vozníková, oba POPAI), digitální tiskové a výsekové technologie (Martin Muzikář, Thimm pack'n'display; Radi Uzunov, Jan Becher Pernod Ricard), connected packagingu (Jenny Stanley, Appetite Creative) nebo greenwashingu (Petra Koudelková, FSV UK).

UDRŽITELNOST VYBÍZÍ K DISKUSI

Megatrendem současnosti je udržitelnost, a proto se na tuto problematiku zaměřila společná odpolední část kongresu. Odstartovala ji diskuse nazvaná Svět se mění a obaly s ním, které se účastnili zástupci firem, jež jsou na trhu dlouhé desítky let.

V debatě, kterou řídil Petr Šikýř (Eko-kom), prezentovali své názory na minulý vývoj obalového trhu a současné a budoucí výzvy Jiří N. Salamánek (efko cz), Petr Kopáček (Danone) a Pavel Hampejs (Unilever).

V následující případové studii se účastníci seznámili s výsledky testu papírových lahví v reálných podmínkách. Obalovou inovaci pro rostlinné nápoje AdeZ od společnosti Coca-Cola Company prezentoval Szilárd Vargyas (Kifli.hu, součást skupiny Rohlík Group). Následující vystoupení patřilo také

VŠE O OBALKU 9

- stáhněte si 16stránkovou s nejzajímavějšími myšlenkami
- prohlédněte si prezentace
- projděte si otázky a odpovědi

www.obalko.cz

nápojům a papíru. Na programu však bylo pivo a inovativní skupinový obal pro multipacky pivních plechovek. Řešení představili Michal Matys (Pivovar Svijany), Jiří Andrš (Pivovar Clock) a Jan Kaprhál (Smurfit Kappa).

Pozornost mezi příznivci i odpůrci zálohování PET lahví a plechovek bezpochyby vzbudila Lucia Morvai, zástupkyně Správca zálohového systému. Na Slovensku se rozhodli připojit k přibližně desítce evropských zemí a zavádějí zálohovací systém, který je ve svých cílech, recyklačních i osvětových, velmi ambiciózní a jenž startuje již v lednu 2022. Systém se pochopitelně dotkne mnoha společností, které působí v Česku i na Slovensku. Jednou z nich je Kofola ČeskoSlovensko a právě „náčelník" této nápojářské skupiny Jannis Samaras navázal s příspěvkem Udržitelnost je o hledání cest. Naznačil přístup Kofoly k udržitelnosti, prezentoval výsledky LCA spojené s obalovým portfoliem Kofoly a nastínil (po) kroky firmy na poli udržitelnosti (využití rPETu, široké nasazení vratných obalů, projekt Cirkulka a další).

CEREMONIE I NEFORMÁLNÍ 3D VEČÍREK

Závěr prvního kongresového dne patřil dvěma společenským událostem. Nejdříve se uskutečnila Ceremonie Obal roku, která představuje slavnostní předání cen této jediné certifikované obalové soutěže v Česku. Pořádá ji obalový institut Syba (obalroku.cz) a výsledky soutěže byly prezentovány např. v časopise Svět balení 112/2021. Během přibližně hodinové ceremonie si trofeje a diplomy převzaly desítky designérů, konstruktérů a majitelů inovativních firem.

Po důstojné ceremonii navázal už uvolněný večírek Obalového Business Mixeru. Za líbivých a k tanci vybízejících melodií živé kapely ochutnávali účastníci kulinářské speciality, vína či koktejly a neformálně debatovali se stávajícími nebo novými obchodními partnery. V duchu letošního „3D kongresu" bylo možné také vyzkoušet svět ve virtuální realitě.

Obalko je nejen odborný program, ale také praxe ve firmách. Druhý den se proto zájemci vydali do Všetat, aby si prohlédli digitální továrnu nejen na výrobu lepenky. Několik desítek účastníků mohlo nahlédnout do zákulisí výroby a získat detailní informace o tom, jak funguje závod společnosti Thimm pack'n'display. Představena byla například nová platforma pos4you. Celou továrnu charakterizuje vysoký stupeň automatizace, robotizace a digitalizace. Návštěvníci si také „sáhli" na nový zvlňovací stroj i zařízení na zpracování vlnité lepenky s digitálním laserovým výsekem.

Příznivci moderních provozů měli šanci ještě 20. října, kdy účastníci vyrazili do nového závodu na výrobu nápojových plechovek ve Stříbře. Po prohlídce společnosti Canpack následovala prohlídka Plzeňského Prazdroje.

Příští kongres Obalko se uskuteční ve dnech 13.–14. října 2022 opět v Aquapalace Hotelu Prague.

Zpět

ZA KOHO KOPE JAN LIPAVSKÝ URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 15.12.2021, Zdroj: pozitivnisvet.cz, Autor: Jan Lipavský Wikipedie, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2021 07:59, RU / den: 850, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Lubomír Vylíčil: V posledních dnech se množí polemiky o Janu Lipavském. To je ten kontroversní nominant na post ministra zahraničí v budoucí Fialově vládě. Velká část progresivních, mainstreamových médií se durdí, co si to president Zeman dovoluje. Že ho budoucímu premierovi Fialovi nechce jmenovat. A že se taková svévole musí Hradu sofort zarazit.

Proto se pojďme na Jana Lipavského společně podívat. Abychom mohli sami posoudit, jestli mu pan president nekřivdí. Takže: Jan Lipovský se narodil v roce 1985. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Ano, už tohle může některým lidem stačit. Protože mají praktické zkušenosti s tím, co tyhle humanitní pa-katedry produkují. Ale nesuďme předčasně. Jeho bakalářská práce nese název (https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/28041/130012108.pdf?sequence=1&isAllowed=y) „Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu."

Je vidět, že jej škola „správně" nasměrovala. Ale že i on sám, aktivně chytil vítr doby do pirátských plachet. Obsahem práce je, ve stručnosti, že bychom se měli na Rusko a jeho zdroje… vydiverzifikovat. Aby si Rus nemohl v
Evropě vyskakovat. Zajímavé je, že ani oponentura
(https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/28041/130014480.pdf?sequence=4&isAllowed=y) jeho dílo nijak zvlášť nechválí. Nevysloveným pojmem, táhnoucím se celým oponentním posudkem, je slovo slabota.
Nicméně ta správná trajektorie, nalajnovaná už v době studií, ta už
Lipavskému zůstala. Během svého poslancování za Pirátskou stranu (2017 –
2021) byl jedním z nejhorlivějších bojovníků proti Rusku. Jako lev se bil za zákon, zakazující účast ruských (a čínských) firem v tendru na dostavbu jaderných elektráren. Jeho koniášský boj, za přerušení jakýchkoli styků s
Ruskem zašel až tak daleko, že bouřil
(https://zpravy.aktualne.cz/domaci/velvyslanec-pivonka-se-zucastni-prehlidky-v-moskve-skandalni/r~a3fab568aff111eb89ccac1f6b220ee8/) i proti účasti českého velvyslance na oslavách jednoho z hlavních státních svátků oné země: "Považuji za skandální, že se český velvyslanec v Moskvě
Vítězslav Pivoňka chystá v neděli 9. května účastnit vojenské přehlídky
Ozbrojených sil Ruské federace na Rudém náměstí v Moskvě." Z hlediska slušnosti (a diplomatického úzu) je to něco podobného, jako vytýkat někomu, že chce kondolovat sousedovi při úmrtí v rodině. Protože se nám nelíbí, co si ten soused ve svém skleníku na své zahradě pěstuje…
Krom Ruska a Číny, má Jan Lipavský problém i s Izraelem. Výslovně například odmítl plán prezidenta Zemana na přestěhování české ambasády v Izraeli z Tel
Avivu do Jeruzaléma, protože podle něj: „Zřízení velvyslanectví v Jeruzalémě jako takového by bylo v rozporu se společným postojem EU. Což je argument, hodný bezprávné kolonie. Na druhé straně však s Palestinci, nepřáteli židovského státu, je prakticky jedna ruka. Po celou dobu svého poslaneckého působení v Zahraničním výboru usiloval
(https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Koho-Zeman-odmita-Teroriste-Zla-svedectvi-Jde-o-Piraty-683970) o vytvoření „Meziparlamentní skupiny ČR – Palestina". Nijak mu přitom nevadilo, že ti „bytostní demokraté" z tak zvaného Palestinského parlamentu měli volby naposledy v roce 2006, tedy před patnácti lety. Od těch dob se bez nich obešli. Navíc ten jejich parlament už 10 let nezasedl. Možná to bude i tím, že Hamás(https://cs.wikipedia.org/wiki/Ham%C3%A1s), jeho nejsilnější frakce, je na seznamu teroristů USA, EU, Kanady…
Podobně vášnivou láskou, jako k Palestincům, hoří Jan Lipavský také k
Němcům. Se zvláštním přihlédnutím k Němcům Sudetským. V roce 2019 odpověděl na otázku Práva, jak by se díval na uspořádání Sudetoněmeckých dní v ČR, takto
(https://cz.sputniknews.com/20211109/zahradil-vytahl-na-lipavskeho-spinu-chce-vitat-sudetaky-v-jejich-puvodnich-domovech-16450090.html)
: „Přivítat bývalé obyvatele a jejich potomky v jejich původním domově je krásné gesto. Dá se očekávat, že jak čertíci z krabičky vyskočí různí pseudonárodovci. Jejich nenávistí a poštváváním by se ale organizátoři ani český stát neměli nechat zastrašit."
A aby bezelstné a naivní občany ČR před působením těchto „různých pseudonárodovců" ochránil, zasadil
(https://blog.aktualne.cz/blogy/jan-lipavsky.php?itemid=37126) se Jan
Lipavský, během svého poslancování, o zřízení stálé parlamentní Komise pro hybridní hrozby. Její náplní má být odhalování rejdů ruských a piklů čínských tajných služeb. Protože jiné u nás nepůsobí. Posvítit si má také na jejich domácí pomahače, jakož i na šiřitele nepřátelských názorů. Aby bylo tak nějak oficiálně, ouředně jasné, koho cenzurovat, koho smáznout a komu ubrat kyslík.
Ve vztahu k V 4, k našim přirozeným spojencům, je Jan Lipavský, podle svých vlastních slov, rezervovaný a pragmatický. Jak si tu pragmatičnost představuje, ukázal, před pár dny, na případu Polska. Striktně odmítnul právní názor Polského ústavního soudu, který zpochybnil nadřazenost evropského práva nad polským. Takový výklad, podle páně poslancova pohledu, zpochybňuje svrchovanost stále těsnější Únie a „velení z Brusele" a je proto nepřípustný.
V případě Maďarska zašel pan poslanec ještě dál. Na pirátské Evidenci kontaktů a schůzek je o tom zajímavý záznam
(https://evidence.pirati.cz/author/233/4/) ze dne 21. 10. 2019: Schůzka poslance Jana Lipavského s Andrászem Radnótim. Poslanec českého parlamentu, Jan Lipavský, se ten den sešel s tak zvaným „bezpečnostním analytikem maďarské liberální strany Momentum Andrászem Radnótim…." Co to má být?!
Bezpečnostní analytik opoziční pro-bruselské strany? Pamětníkům a historikům to může nehezky připomenout tzv. Evidenční odbor ÚV KSČ, který před únorem
1948 maskoval špionáž komunistů. Jejich „krtky" v řadách ostatních stran, jejich vlivové skupiny v bezpečnosti a armádě… až po držitele klíčů od tajných skladů zbraní budoucích Lidových milicí. Samozřejmou součástí jeho činnosti byla i „informační výměna" s řídícím centrem v zahraničí. Tehdy to byla Moskva.
Ale zpět k názorům pana poslance. Co by to bylo za pokrokového člověka, kdyby nepodporoval úchylárny? Ne, nebojte se. Ani v tomto oboru ale nenajdeme na progresivním profilu Jana Lipavského sebemenší skvrnku. Tak zvané „manželství pro všechny" propaguje po celou dobu svého působení v politice. Protože, jak napsal
(https://www.piratskelisty.cz/clanek-2452-jan-lipavsky-laska-je-laska-rozbijme-tabuli-nenavisti-ignorace-a-predsudku-rozdelujicich-spolecnost)
: „Láska je láska. Rozbijme tabuli nenávisti, ignorace a předsudků rozdělujících společnost!" A o kousek dál: „Věřím, že jednoho dne se nám podaří dosáhnout vítězství pro všechny páry, které zatím stále neúspěšně bojují za svá základní občanská práva." Jistě. Vzít si svého homopartnera a časem možná i ovci, nebo komodu, je přece lidské právo. Tedy alespoň v Europarlamentu to říkali…
Do kompletního portfólia progresivního evropského politika je však třeba doplnit ještě jednu ingredienci. Každý uchazeč o podrbání za ouškem z
Bruselu musí neustále tepat zaprděný český národ a vzdávat hold jiným rasám, než té evropské. Obou úkolů se Jan Lipavský zhostil přímo brilantně. Spojil to dohromady. Využil nedávné aférky s tak zvaným „rasismem ve fotbale" a hřímal(https://blog.aktualne.cz/blogy/jan-lipavsky.php?itemid=37202):
„Rasismus je u nás bohužel stále velký problém. A to nejen ve fotbale. Český rasismus se týká především romské a muslimské menšiny. Smutné dopady tohoto problému jsou patrné všude kolem nás."
A co by s tím chtěl dělat? I v tom má Jan Lipavský jasno: „…v neposlední řadě je třeba také podporovat práci neziskových organizací a sdružení, která se rasovým otázkám věnují. Tedy ukončit ten nesmyslný boj proti nevládkám."
Jinými slovy – víc bonzáků, více cenzorů, více vymývání dětských hlav ve školách, více banů a mazání na síti, větší tlak na firmy, aby vyhodily nesprávné lidi… dokud konečně nezavládne všeobecná láska.
Dalo by se pokračovat dál. Ale i těchto pár předložených bodů stačí ke shrnutí. Kandidát na ministra zahraničí je zaťatým, protiruským, protičínským a protiizraelským horlivcem. Nehodlajícím brát ohled na to, že jde o (v zásadě nenahraditelné) zdroje

surovin, odbytiště zboží, dodavatele nenahraditelných komponentů a (v případě Izraele) tradičního politického a hi-tech partnera. Na druhé straně nemá problém s lísáním se k organizacím, považovaným za teroristické. Mimo jiné i v jeho milované EU. Lipavského devótnost k Bruselu pak překonává všechny, i ty nejhorší předchůdce. Skýtá jistotu, že zahraniční, protičeská a protibělošská linie bude prosazována s dosud nevídanou horlivostí. Jakož i všechny moderní, rozkladné úchylárny. Způsobilost takového člověka, zastupovat zájmy České republiky, si vyhodnoťte sami…:-((:-(:-((

ZA KOHO KOPE JAN LIPAVSKÝ

autor: Neregistrovaný | Pro 15, 2021 | Obecná témata | 0 komentářů

Lubomír Vylíčil : V posledních dnech se množí polemiky o Janu Lipavském. To je ten kontroversní nominant na post ministra zahraničí v budoucí Fialově vládě. Velká část progresivních, mainstreamových médií se durdí, co si to president Zeman dovoluje. Že ho budoucímu premierovi Fialovi nechce jmenovat. A že se taková svévole musí Hradu sofort zarazit.

Proto se pojďme na Jana Lipavského společně podívat. Abychom mohli sami posoudit, jestli mu pan president nekřivdí. Takže: Jan Lipovský se narodil v roce 1985. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Ano, už tohle může některým lidem stačit. Protože mají praktické zkušenosti s tím, co tyhle humanitní pa-katedry produkují. Ale nesuďme předčasně. Jeho bakalářská práce nese název (https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/28041/130012108.pdf?sequence=1&isAllowed=y) „Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu."

Je vidět, že jej škola „správně" nasměrovala. Ale že i on sám, aktivně chytil vítr doby do pirátských plachet. Obsahem práce je, ve stručnosti, že bychom se měli na Rusko a jeho zdroje... vydiverzifikovat. Aby si Rus nemohl v Evropě vyskakovat. Zajímavé je, že ani oponentura (https://dspace.cuni.cz/bitstream/handle/20.500.11956/28041/130014480.pdf?sequence=4&isAllowed=y) jeho dílo nijak zvlášť nechválí. Nevysloveným pojmem, táhnoucím se celým oponentním posudkem, je slovo slabota.

Nicméně ta správná trajektorie, nalajnovaná už v době studií, ta už Lipavskému zůstala. Během svého poslancování za Pirátskou stranu (2017 – 2021) byl jedním z nejhorlivějších bojovníků proti Rusku. Jako lev se bil za zákon, zakazující účast ruských (a čínských) firem v tendru na dostavbu jaderných elektráren. Jeho koniášský boj, za přerušení jakýchkoli styků s Ruskem zašel až tak daleko, že bouřil (https://zpravy.aktualne.cz/domaci/velvyslanec-pivonka-se-zucastni-prehlidky-v-moskve-skandalni/r~a3fab568aff111eb89ccac1f6b220ee8/) i proti účasti českého velvyslance na oslavách jednoho z hlavních státních svátků oné země: "Považuji za skandální, že se český velvyslanec v Moskvě Vítězslav Pivoňka chystá v neděli 9. května účastnit vojenské přehlídky Ozbrojených sil Ruské federace na Rudém náměstí v Moskvě." Z hlediska slušnosti (a diplomatického úzu) je to něco podobného, jako vytýkat někomu, že chce kondolovat sousedovi při úmrtí v rodině. Protože se nám nelíbí, co si ten soused ve svém skleníku na své zahradě pěstuje...

Krom Ruska a Číny, má Jan Lipavský problém i s Izraelem. Výslovně například odmítl plán prezidenta Zemana na přestěhování české ambasády v Izraeli z Tel Avivu do Jeruzaléma, protože podle něj: „Zřízení velvyslanectví v Jeruzalémě jako takového by bylo v rozporu se společným postojem EU. Což je argument, hodný bezprávné kolonie. Na druhé straně však s Palestinci, nepřáteli židovského státu, je prakticky jedna ruka. Po celou dobu svého poslaneckého působení v Zahraničním výboru usiloval (https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Koho-Zeman-odmita-Teroriste-Zla-svedectvi-Jde-o-Piraty-683970) o vytvoření „Meziparlamentní skupiny ČR – Palestina". Nijak mu přitom nevadilo, že ti „bytostní demokraté" z tak zvaného Palestinského parlamentu měli volby naposledy v roce 2006, tedy před patnácti lety. Od těch dob se bez nich obešli. Navíc ten jejich parlament už 10 let nezasedl. Možná to bude i tím, že Hamás(https://cs.wikipedia.org/wiki/Ham%C3%A1s), jeho nejsilnější frakce, je na seznamu teroristů USA, EU, Kanady...

Podobně vášnivou láskou, jako k Palestincům, hoří Jan Lipavský také k Němcům. Se zvláštním přihlédnutím k Němcům Sudetským. V roce 2019 odpověděl na otázku Práva, jak by se díval na uspořádání Sudetoněmeckých dní v ČR, takto (https://cz.sputniknews.com/20211109/zahradil-vytahl-na-lipavskeho-spinu-chce-vitat-sudetaky-v-jejich-puvodnich-domovech-16450090.html) : „Přivítat bývalé obyvatele a jejich potomky v jejich původním domově je krásné gesto. Dá se očekávat, že jak čertíci z krabičky vyskočí různí pseudonárodovci. Jejich nenávistí a poštváváním by se ale organizátoři ani český stát neměli nechat zastrašit."

A aby bezelstné a naivní občany ČR před působením těchto „různých pseudonárodovců" ochránil, zasadil (https://blog.aktualne.cz/blogy/jan-lipavsky.php?itemid=37126) se Jan Lipavský, během svého poslancování, o zřízení stálé parlamentní Komise pro hybridní hrozby. Její náplní má být odhalování rejdů ruských a piklů čínských tajných služeb. Protože jiné u nás nepůsobí. Posvítit si má také na jejich domácí pomahače, jakož i na šiřitele nepřátelských názorů. Aby bylo tak nějak oficiálně, ouředně jasné, koho cenzurovat, koho smáznout a komu ubrat kyslík.

Blog
blog.iDNES.cz

Nadační fond
Nadační fond Pozitivnísvět.cz
Říkejte lidem pravdu a změňte svět.

Počítadlo

Doporučujeme

Petr Havlíček - vyrábíme rustikální interiéry dle Vašich představ.

Petr Havlíček - vyrábíme točité schodiště na zakázku.

Petr Havlíček - vyrábíme rustikální dveře na míru.

Petr Havlíček - stavíme dřevostavby a roubenky podle individuálních i typových projektů.

Švýcarská demokracie
ŠVÝCARSKÁ DEMOKRACIE
POLITICKÉ HNUTÍ

Vysílání České Konference

Nejnovější příspěvky

Češi jsou Švejkovi potomci a pitomci !!!

HOVORME SPOLU – Live Stream II – 28.11.2021 | Téma č. 6 – Očkovanie

Švédská studie: Očkování proti covidu neposkytuje žádnou trvalou ochranu

Moto

"Říkejte lidem pravdu a změňte svět."

Zpět

Studenti budou v Akademii ČTK debatovat o budoucnosti EU URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 15.12.2021, Zdroj: iHNed.cz, Autor: ČTK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2021 10:48, Celková návštěvnost: 4 520 000, RU / měsíc: 972 852, RU / den: 101 779, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,13, Návštěvy za měsíc: 3 900 000

Debatovat o aktuálních problémech a dalším směřování Evropské unie budou v Akademii ČTK studenti vysokých škol s odborníky na evropské záležitosti, diplomaty, členy Evropského parlamentu či novináři. Akademie ČTK se takto zapojila do projektu Konference o budoucnosti Evropy a v sérii čtyř debat chce mladým lidem představit co nejvíce témat a osobností, které v současnosti hýbou evropským regionem. Debaty jsou součástí grantu, který získala ČTK Protext od Evropského parlamentu.

Premiérová debata se koná 17. prosince od 10:00 a zaměří se na migraci, která je aktuální především s ohledem na dění na polsko-běloruské hranici. Do Akademie ČTK přijde náměstek ministra zahraničí pro evropské záležitosti Aleš Chmelař, on-line se připojí europoslanec Tomáš Zdechovský. O své zkušenosti se podělí novinářka Tereza Šupová, které nedávno vyšla kniha Bělorusko na cestě ke svobodě. Do debaty se zapojí studenti žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK i budoucí ekonomové z VŠE.

Studenti budou v Akademii ČTK debatovat o budoucnosti EU

ČTK
15. 12. 2021 • 09:54

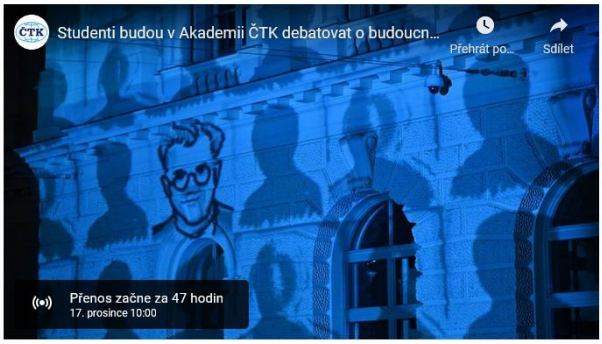

Debatovat o aktuálních problémech a dalším směřování Evropské unie budou v Akademii ČTK studenti vysokých škol s odborníky na evropské záležitosti, diplomaty, členy Evropského parlamentu či novináři. Akademie ČTK se takto zapojila do projektu Konference o budoucnosti Evropy a v sérii čtyř debat chce mladým lidem představit co nejvíce témat a osobností, které v současnosti hýbou evropským regionem. Debaty jsou součástí grantu, který získala ČTK Protext od Evropského parlamentu.

Premiérová debata se koná 17. prosince od 10:00 a zaměří se na migraci, která je aktuální především s ohledem na dění na polsko-běloruské hranici. Do Akademie ČTK přijde náměstek ministra zahraničí pro evropské záležitosti Aleš Chmelař, on-line se připojí europoslanec Tomáš Zdechovský. O své zkušenosti se podělí novinářka Tereza Šupová, které nedávno vyšla kniha Bělorusko na cestě ke svobodě. Do debaty se zapojí studenti žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK i budoucí ekonomové z VŠE.

#debata #EU

Reklama | Předplatné HN+ je zcela bez reklam.

K tématu: debata

KULATÝ STŮL HN

Bankovní identita a digitální podpis. Nutná dvojka pro poskytovatele on-line služeb

Internetové bankovnictví nás zbavilo mnohdy trochu obtížné nutnosti chodit kvůli každé finanční transakci do banky. Už několik měsíců stojí i za službou, díky níž může každý z nás ověřeně komunikovat se státem či dalšími soukromými firmami –...

14. 12. 2021

Je Česko stále kasinem Evropy? Sledujte debatu v rámci projektu Zodpovědné hraní

23. 11. 2021

Akutně je spíše třeba řešit vývoj dobíjecí sítě než nákup nových elektroaut

24. 11. 2021

EXKLUZIVNĚ

Až moc korektní Nova nahrála v

Zpět

Napětí mezi Ruskem a Ukrajinou

RÁDIO, Datum: 15.12.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2021 21:10, Poslechovost pořadu: 211 282, Pořad: 17:06 Dvacet minut Radiožurnálu, AVE: 943 068,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,35

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Hrozí v blízké době invaze Ruska na Ukrajinu? Co chce vyjednat Vladimír Putin se státy Severoatlantické aliance a s USA? Jak by mohly vypadat sankce, kterými Rusku v případě invaze na Ukrajinu hrozí ministři zahraničí států Evropské unie a americký prezident? A kdo nebo co by mohl nebo mohlo zajistit zmírnění napětí mezi Ruskem a Ukrajinou. Dnešním hostem 20 minut Radiožurnálu a Českého rozhlasu Plus je politický geograf, specialista na Rusko, pedagog působící na Fakultě sociálních věd Karlovy univerzity a také na Metropolitní univerzitě Praha Michael Romancov. Dobrý den, vítejte v našem studiu.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Dobrý den, děkuju za pozvání.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Média přinášejí zprávy o přesunech ruských vojenských jednotek k rusko-ukrajinským hranicím. Ministři zahraničí států Evropské unie hrozí sankcemi, pokud Rusko zaútočí na Ukrajinu. Ruský prezident tvrdí, že chce okamžitě jednat se Severoatlantickou aliancí a Spojenými státy o bezpečnostních zárukách pro svou zemi. Co to všechno znamená? Blíží se ozbrojený konflikt mezi Ruskem a Ukrajinou?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já pevně doufám, že ne, ale samozřejmě je to něco, co se v tento okamžik nedá vyloučit. Respektive nemůžeme to vyloučit minimálně do té doby, než budou případně ruské jednotky od těch hranic opětně staženy, tak jako už se to stalo. Ale ani pak se to nedá úplně vyloučit, protože Rusko samozřejmě má k dispozici prostředky, které mu umožní, když na věc přišlo, udeřit i na velkou vzdálenost. Každopádně to vlastně, na co jste se ptal na konci té vaší otázky, to znamená vlastně jako co vlastně jako Rusko chce. Podle mého názoru Putin chce návrat na pozice, které měl, které už jaksi mu západ nebo Severoatlantická aliance dávno poskytly. Bylo to tenkrát ze západu chápáno právě jako ta nejlepší možná prevence před krizemi toho typu, v jaké momentálně jsme. A Putin to všechno prostě roztrhal, rozdupal, spláchnul do toalety. A dneska vlastně jaksi, jak se říká ječí jak přejetý a chce si vynutit zpátky to, co jsme mu svého času sami dobrovolně dali. S tím ovšem, že si ponechá všechno to, co až dosud získal zejména, zejména Krym. A to je něco, co mu teď nechceme dopřát.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
To znamená z vašeho pohledu spíš je to jenom forma nátlaku na západní země, na země Severoatlantické aliance, na Spojené státy, ne že by opravdu chtěl zaútočit na Ukrajinu?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já si to v tento okamžik takhle vykládám. Znovu zdůrazňuji. On samozřejmě zaútočit může. Sice by to nedávalo smysl z hlediska vojenského, z hlediska politického, protože Ukrajina jaksi nepřipravuje invazi do Ruska, aby se tedy Rusko muselo bránit tvrzení, že se na východě Ukrajiny schyluje ke genocidě. To je jenom zopakování prostě toho, čím svého času Putin obhajoval zákrok na Krymu, respektive rozpoutání války na východě Ukrajiny.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Pardon, že do toho skáču, to ten argument, který teď jste citoval, o kterém samozřejmě mluví ruské úřady, mluvčí Vladimíra Putina je stoprocentně jisté, že tam nedochází k ničemu, co by se mohlo blížit nebo mohlo směřovat na východě Ukrajiny ke genocidě ruského obyvatelstva?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já jsem přesvědčen, že ta situace, která na východě Ukrajiny je posledních 7 let, je tam příliš dlouhou dobu na to, aby pokud by se tam skutečně něco takového stalo a teď nemluvím o izolovaným incidentu. To je něco, co se samozřejmě stát může a co není možné nikdy vyloučit, zejména ne v místech a v situaci, kdy se na obou stranách prostě otevřeně používá fyzická síla. Ale to, co Rusové tvrdí, to znamená, že ukrajinské politické vedení a jednotky, které jsou pod jeho kontrolu, ať už by šlo o jednotky regulérní, ukrajinské armády nebo zpravodajskou službu, případně ty takzvané dobrovolnické bataliony, že se tedy programově připravují na genocidu ruského obyvatelstva, tak to je jaksi naprostý nonsens. Nicméně to něco, co jaksi poměrně široce a výrazným způsobem rezonuje jak u nemalé části ruského veřejného mínění. Tak samozřejmě u všech podporovatelů, které Putin má různě ve světě, třeba Českou republiku nevyjímaje.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Když se na to podíváme pragmaticky, přinesl by něco ten ozbrojený útok na Ukrajinu Rusku a Vladimíru Putinovi?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
S výjimkou v uvozovkách slávy ne. Úplně stejně jako v případě Krymu. Vlastně anexe Krymu, respektive ta vojenská akce připomínám jenom, že Putin napřed tvrdil, že s tím Rusko nemá nic společného. Potom se sám jaksi kasal, že tam ty vojáky poslal a následně je vyznamenal. Tak z vojenského hlediska to taky byla pitomost. Tvrzení, že Rusko bez Krymu nemůže v černomořském prostoru existovat, že Krym je klíčem z geopolitické hlediska k tomu, co se v černém moři děje, to je pitomost. Každý, kdo kdy viděl mapu Černého moře tak ví, že jestli tam nějakých jaksi ten region je klíčový, tak jsou to turecké úžiny, nikoliv, nikoliv Krym. Takže jaksi Putin své skráně takříkajíc, tedy pokryl tím jaksi vavřínovým věncem vítězství. Ale je to vítězství Pyrrhovo.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Když se na to napětí teď podíváme z druhé strany, tedy z té ukrajinské, tak popularita ukrajinského prezidenta klesá. Do toho bojuje s oligarchy, v parlamentu je řada přeběhlíků. Nepomohl by ten případný ozbrojený konflikt s Ruskem některým skupinám na Ukrajině? Nemůže být právě na ukrajinské straně pragmaticky zájem některých skupin eskalovat ten konflikt?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já dřív než odpovím, tak řeknu, já nejsem odborník na Ukrajinu a na její politický systém a na fungování toho, co se tam děje. Takže s touto důležitou výhradou si umím představit, že by tam někdo takový být mohl. Nicméně všechno to, co jste popsal, je zároveň evidentním důkazem toho, že Ukrajina, pokud jde o její vnitřní nastavení, je pluralitní země. Ukrajinci si zvolili prezidenta. Možná, že by dneska většinově volili jinak než tenkrát. Ale zvolili si ho, zvolili si ho ve svobodných volbách. Že tam je opozice, že poslanci nebo třeba celé politické kluby jaksi mění jaksi svou podporu a tak dál. Jestliže to není jaksi příjemné pro

toho, kdo má ve svých rukou moc. Ale to je věc, která je standardní. Podívejte se ve srovnání s tímhle tím na Rusko, kde vidíte totální strnulost a všechno ovládá jeden člověk, respektive ten člověk a jeho bezprostřední okolí a netušíme co a proč se jim honí hlavou.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Četl jsem srovnání, jak je vybavena ukrajinská a jak ruská armáda. Rusko podle něj má 4× víc aktivních vojáků, 5× víc tanků, 14× víc vojenských letounů 2,5x víc obrněných vozů, 12× větší roční výdaje na armádu. Na druhé straně někteří analytici tvrdí, že ukrajinská armáda je v lepší kondici než v roce 2014. Souhlasíte s tímhle tím? Myslíte si, že by byla schopná fakticky ukrajinská armáda vzdorovat Rusku?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já nejsem vojenský analytik. Takže čísla, která jste říkal, já je nemůžou rozporovat. Předpokládejme, že jsou správná. Určitě je dneska ukrajinská armáda v úplně jiné situaci, než jak byla v roce 2014. Mimochodem v roce 2014 většina ukrajinských sil byla soustředěna na západě země. Vlastně ještě z dob Sovětského svazu a Rusové vlastně v tenhle ten okamžik, abych to řekl doslova a do písmene vpadli Ukrajincům do zad. Navíc na Krymu, kde se jim zadařilo nejvíc, byla velmi specifická situace třeba i jenom kvůli tomu, že tam Sevastopolu byla dislokována velice silná ruská posádka. Tenkrát, že jo Sevastopol vlastně byl v uvozovkách v pronájmu Ruské federaci. To je situace, která si myslím, že by se jaksi mechanickým způsobem dneska rozhodně neopakovala. Ukrajinské ozbrojené síly nepochybně v tom konfliktu s Ruskem získaly celou řadu cenných bojových zkušeností. Ale jak dlouho, jak intenzivně, jak efektivně by byli schopni vést vojenské operace, to bohužel netuším.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Americký prezident Joe Biden před týdnem řekl, že nikdy nebyla na stole možnost vyslání amerických bojových jednotek na Ukrajinu v případě ruské invaze. Může se na tom něco změnit, dovedete si představit, že za nějakých okolností by Spojené státy a další státy Severoatlantické alianci mohly poslat své jednotky, aby bránily celistvost Ukrajiny?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Je nepochybné, že o to NATO nebo Spojené státy v tento okamžik nestojí. Myslím si, že to je jedna z těch v uvozovkách garancí, které tímto způsobem naše politická reprezentace vysílá směrem k Putinovi. Ale samozřejmě, že si takovou situaci na druhou stranu umím představit. Podívejte se na období let 38-39 v Evropě. Britská vláda, která nechtěla válčit kvůli Československu. Nicméně, když se ukázalo, jakým způsobem se Hitler zachoval po Mnichovu, tak britská vláda najednou v uvozovkách zničehonic poskytla záruky Polsku, případně Řecku a ty záruky tady předtím také nebyly. To znamená tehdejší britská vláda, Chamberlainova vláda udělala maximum pro udržení míru a v okamžiku, ale když viděla, že skutečně vyjednávání s diktátorem, tehdy primárně s Hitlerem nemá smysl, no tak nakonec ty vojenské záruky byly poskytnuty. Navzdory tomu, že se primárně jednalo o záruky politické a nikoliv vojenské, protože vojenští odborníci říkali, ale reálně Polákům nejsme příliš schopni pomoci. Že by se i v tomto případě stalo něco podobného, bohužel si to umím představit.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Není to srovnání přece jenom silné současného Vladimíra Putina k Hitlerovi v roce 38 nebo 39?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já chápu, že to může být jaksi tímhle tím způsobem interpretováno. Já se nedomnívám, že Vladimir Putin rovná se Adolf Hitler. Na druhou stranu jeden z blízkých Putinových poradců krátce po připojení Krymu k Ruské federaci prohlásil, že je zapotřebí rozlišovat Hitlera do roku 41 a po roce 41. To znamená podle tohoto poradce, vlastně dokud Hitler prováděl připojování německých zemí, tak to bylo v pořádku. To je, prosím pěkně, zdůrazňuji, že to není můj názor, to je názor jednoho z Putinových poradců.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Politický geograf Michael Romancov je dnešním hostem 20 minut Radiožurnálu a Českého rozhlasu Plus. Vladimir Putin podle svého mluvčího včera v telefonickém rozhovoru vyzval francouzského prezidenta Macrona k okamžitému jednání Ruska a Severoatlantické aliance o bezpečnostních zárukách pro Rusko. Vladimir Putin o tom mluvil v minulých dnech i s americkým prezidentem Joem Bidenem. Chtěl od něj právně závazné garance, že se Severoatlantická aliance nebude rozšiřovat na východ. Proč je to pro Rusko v tuto chvíli tak zásadní? Na to přece nesměřuje k tomu, že by v nejbližší době Ukrajinu přijalo.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Pokud já vím, tak NATO dokonce svého času, že jo Ukrajincům, respektive Gruzíncům prostě řeklo, ne teď vaše přijetí nepřipadá v úvahu. Stalo se to v roce 2008.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Proč tedy teď ten požadavek Vladimira Putina?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Protože Vladimir Putin evidentně si chce vydupat, jak už jsem říkal před chvílí, vlastně návrat na pozice, které měl. Já bych jenom připomněl. Ono totiž, když říkáte, že Putin volal Macronovi. Předtím mluvil s Bidenem. To jsou politici, kteří jsou u moci poměrně krátkou dobu. Zatímco Putin je u moci nepřetržitě od roku 2000 a jaksi my tím, jak vlastně Putina tou optikou třeba těch telefonátů logicky svazujeme s tou současnou politickou reprezentaci na západě, tak zapomínáme na to, že máme za sebou poměrně už dlouhý téměř čtvrt století vlastně vývoj vztahů mezi Ruskem a západem. Po roce 2001 poté, co Putin v reakci na útoky z 11. září přislíbil pomoc Američanům v souvislosti se situací tehdy v Afghánistánu, tak Putin tehdy od Američanů, potažmo od západu vlastně dostal a dlouhou dobu potom měl všechno to, po čem dnes tak zoufale volá. To, že to teď nemá, to není naše zlá vůle. To je jenom a pouze výsledek jeho naprosto nepromyšleného vlastně nesystematického, nestrategického způsobu myšlení a jednání.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Na druhé straně zase pragmaticky, když se na to podíváme, pokud stejně není aktuálně ve hře to, že by se Severoatlantická aliance o Ukrajinu rozšířila. Byl by problém to Rusku slíbit, pomohlo by tu situaci?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já jsem přesvědčen, že by to nepomohlo situaci, protože a poněvadž všechno to, co jsme Putinovi slíbili. Všechno to, na čem jsme se dohodli, kdykoliv mu to přestalo vyhovovat, tak to prostě jaksi vyhodí z okna nebo spláchne do hajzlu, abych použil jaksi jeho oblíbenou, oblíbenou frázi. S Putinem nemá smysl jednat. Všechna jednání, která s ním až dosud byla vedena, z pozice povedeme s Ruskem dialog, obě strany jaksi řeknou, co by chtěly. Kam až jsou případně a proč schopny nebo ochotny ustoupit a na základě toho dojdeme k nějakému kompromisu. Tak tento způsob jednání s Ruskem a máme k dispozici 21 let zkušeností, prostě k ničemu nevedl. Proč by se teď mělo stát něco jiného.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Je podle vás něco, co by to napětí mohlo snížit?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Samozřejmě buďto naše úplná jaksi akceptace ruských požadavků. To znamená de facto kapitulace, nikoliv vojenská, ale kapitulace politická anebo nějaká zásadní změna v Rusku. To znamená, on prostě už by tam nesměl být Putin. Vzhledem k tomu, že se zdá, že se jaksi těší velice dobrému zdraví. Tak tohle je alternativa, která v dohledném jaksi období asi nepřipadá v úvahu.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Bývalý náměstek českého ministerstva zahraničí Petr Drulák v dnešní Mladé frontě DNES ve svém článku navrhl, aby Evropa, myšleno Evropská unie místo cituji, siláckých řečí a slibování nesplnitelného, pomohla zprostředkovat Ukrajině realistickou dohodu s Ruskem, konec citátu. Doplňuje k tomu, že součástí té dohody by mohla být i nějaká kompenzace ze strany Ruska za obsazený Krym. Je tohle cesta?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já samozřejmě nemám tušení, co pan kolega Drulák měl na mysli těmi siláckými řečmi a nesplnitelnými sliby.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Předpokládám, že reagoval třeba na slova o těch sankcích o tom, jak by reagoval západ, k čemuž se dostaneme za chvíli, ale každopádně.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Jasně.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
V téhle té situaci pomohlo by to, kdyby se Evropská unie pokusila nějakou takovou dohodu zprostředkovat.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já jsem před časem v jednom ze svých textů napsal a v tom článku jsem to tak jaksi podmínil, že si nemyslím, že by to byla správná varianta. Ale, že to je možná varianta nějakého dalšího vývoje, že klíčem k jaksi odblokování těch vztahů mezi Ruskem a Evropou, případně západem je Krym. A z hlediska nějaké v uvozovkách reál politiky si samozřejmě takový kšeft jaksi umím představit. Nicméně to, co jsem jaksi já v uvozovkách navrhoval bylo, ano výměnou za Krym, přijmout Ukrajinu do Severoatlantické aliance a do NATO. Čili to co Putin teď říká, že nechce a výměnou za Krym vlastně v uvozovkách vrazit klín mezi Rusko a Čínu. To je něco, co by dávalo smysl zejména pro Spojené státy. Otázkou je nakolik pro Evropu. To znamená ta partie by se ze vztahů EU Rusko musela posunout skutečně na úroveň jaksi globální. Myslím si, že k tomu v tento okamžik situace ještě určitě nenahrála. Ale to je něco, co si sám za sebe umím představit, že by nakonec mohlo být průchozí a že by to byla možná cena, kterou by případně mohli být ochotni akceptovat i Ukrajinci. Ale já nemám špatný mandát, abych za ně mluvil a zejména tohle je jaksi možnost, o které se můžeme teoreticky bavit. Znovu zdůrazňuji, já si nedomnívám, že to je věc správná.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Politický geograf, specialista na Rusko Michal Romancov zůstává dnešním hostem 20 minut Radiožurnálu a Českého rozhlasu Plus. Joe Biden podle svých slov řekl při posledním rozhovoru s Vladimirem Putinem ruskému prezidentovi, že pokud Rusko podnikne invazi na Ukrajinu, strašlivě za to zaplatí a bude čelit ničivým ekonomickým následkům. Na tvrdých ekonomických sankcí vůči Rusku v případě útoku na Ukrajinu se dohodli i ministři zahraničí Evropské unie. Jednat by o tom zítra měl i summit Evropské unie. Nejsou to na druhé straně jenom slova? Opravdu by Evropská unie a Spojené státy mohly přijít s tak citelnými sankcemi?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Mohly otázkou je, jestli by přišly.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Co by to bylo za sankce?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já jenom ještě doplním, protože jedna věc je, k čemu se rozhodnou Spojené státy. Druhá věc je, k čemu se případně odhodlají američtí spojenci, Kanaďané například, Britové, kteří už nejsou v Unii a třetí věc je potom, že jo co by se vygenerovalo uvnitř teda evropské sedmadvacítky. Tohle to je vždycky věc, která je komplikovaná, protože je nás skutečně příliš moc. Nicméně pokud existuje základní politická shoda, že už víc Rusku nechceme ustupovat a já jsem v tento okamžik přesvědčen, že tato základní shoda existuje, tak samozřejmě síla evropské, respektive evropské a americké plus kanadské a britské, případně japonské, jihokorejské, australské ekonomiky je tak obrovská, že to je něco, s čím by Rusko nezvládlo nic dělat. Rusko, pokud je mi známo, tak zatím pořád ještě navzdory všem těm řečem, jak vlastně se na nás vykašlou. Primárně se jejich ekonomickým partnerem stane Čína. Rusko je pořád, pokud jde o export svých surovin, respektive zisky, kterých, které z toho má, je pořád závislé na Evropě.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Pardon, ale není také Evropa závislá na těch surovinách z Ruska?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Samozřejmě, že je, ale pokud by ta situace došla takhle daleko, no tak je jasné, že by nás to bolelo. To je něco, co by potom naši političtí představitelé měli být schopni vysvětlit našemu veřejnému mínění. Tak jako to bolelo Brity v případě druhé světové války nebo Brity a Francouze v případě první světové války. My jsme si jakoby tady zvykli v Evropě, protože zaplať pán bůh od toho roku 45 žijeme v míru, že věci, které jsou jaksi nepříjemné, které jsou bolestivé, že buď je způsobí příroda. Já nevím záplavy nebo požáry nebo něco takového, ale jinak, že se nic neděje, že ty jaksi nepříjemné věci se dějí někde jinde. Je nejvyšší čas pravděpodobně, abychom sestoupili v uvozovkách zpět na zem. A prostě žijeme ve světě, který už nemá ty kontury, které měl svět v devadesátých letech. Žijeme ve světě, ve kterém se v uvozovkách predátorské mocnosti stále silněji hlásí o slovo. A my jakožto Evropané, jakožto členové západu si prostě budeme muset zvyknout na to, že nepohodlí je ta minimální cena, kterou budeme platit za naši bezpečnost.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Já se ještě vrátím k motivacím Vladimíra Putina k tomu přesouvání vojenských jednotek k hranicím s Ukrajinou. Není tím jeho hlavním cílem vlastně odvedení pozornosti od vnitroruských problémů? Není to něco ve stylu známého filmu Vrtěti psem, tedy snaha odvést pozornost, nalezení vnějšího nepřítele, pokus sjednotit Rusko proti tomuto nepříteli?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Určitě tam tahle ta komponenta je. Byť si tenhle ten okamžik neumím jaksi nebo neumím jaksi vyhodnotit, jak moc silné to je. Ale faktem je, že Rusko zásadním způsobem prostě je postiženo covidem. Covid dost možná žádné jiné zemi na světě neřádí tak strašně jako právě v Rusku. Ono to optikou oficiálních čísel jaksi ještě tak nevypadá. Zatím to vypadá, že Rusové mají, pokud jde o počet mrtvých, něco kolem třetiny těch obětí amerických. Ale, když se podíváte na údaje, které Rosstat, což je ruská statistická, ruský statistický úřad, které zveřejňují, pokud jde o počet úmrtí za loňský rok, za první půlrok současného, současného roku. Tak to vypadá, že ta čísla jsou zásadním způsobem podhodnocena. Existuje názor, který má oporu právě v nějakých, byť ještě neúplných číslech, že možná každá pátá oběť covidu na světě je někdo z Ruské federace. No a vypadá to, že ve světě zemřelo na covid něco přes 5 milionů lidí. To znamená ne 230 tisíc mrtvých, ale zhruba milion mrtvých by připadalo na Rusku, na Rusko. Což by bylo víc než těch něco přes 800 tisíc mrtvých Američanů, ale z populace, která je výrazně větší než-li v případě Ruska, že Američané mají přes 330 milionů obyvatel. Rusko 144, když započítáme i okupovaný Krym. Tohle je faktor, který v ruské společnosti nějakým způsobem rezonuje. Dále Rusům se neustále propadají příjmy. V Rusku je velice vysoká inflace. Rusko sice neustále jaksi deklaruje, jak úžasně se ruská ekonomika vzpamatovává. Nicméně to co, dejme tomu, je vidět optikou nějakých makroekonomických údajů za předpokladu, že jsou správné, no tak to se rozhodně neodráží na stavu teda ruských peněženek nebo na spotřebě ruských domácností. Z tohoto úhlu pohledu by dávalo smysl, že Putin opětně sází na tu možnost té jaksi vnější mobilizace. Ale jestli to je zásadní způsob jeho myšlení, to já v tento okamžik nemůžu říct.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Vy jste v průběhu rozhovoru říkal, že se nedá čekat, že by v dohledné době došlo ke změně ve vedení Ruska nejsou právě tyhle ty věci, o kterých jste teď mluvil něčím, co může narušit pozici Vladimíra Putina v nejbližší době?

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Určitě může, a kdyby bylo Rusko na tom tak jako je Ukrajina například, tak už bychom dávno viděli opozici, která by žádala Putina, případně vládu, kterou on jmenuje a kterou on řídí, aby skládali účty z toho, co se děje. V Rusku nic takového nevidím. Ten stát neustále vlastně věnuje obrovskou energii na to, aby směrem dovnitř i směrem navenek působil jako monolit. Ale žádná tak velká společnost, jako společnost ruská prostě monolitická být nemůže. Uvnitř toho v uvozovkách monolitu nepochybně dochází k nějakému pnutí. Jestli to pnutí v tento okamžik už je takové, že se kus fasády toho monolitu jaksi odloupne a my to uvidíme, těžko říct.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Říká dnešní host 20 minut Radiožurnálu Českého rozhlasu Plus politický geograf, specialista na Rusko, pedagog, který působí, jak na fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, tak také na Metropolitní univerzitě Praha Michael Romancov. Díky, že jste byl naším hostem, na viděnou, na slyšenou.

Michael ROMANCOV, politický geograf, FSV UK
Já děkuji za pozvání a přeji všem příjemné odpoledne nebo spíš už podvečer.

Tomáš PANCÍŘ, moderátor
Od mikrofonu Českého rozhlasu se pro tuto chvíli loučí Tomáš Pancíř. Samozřejmě záznam nejenom tohoto pořadu najdete na našem serveru můjrozlas.cz.

Až když to jde ke dnu, ženy se dostávají na vrchol. Příklady najdeme v české politice URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 15.12.2021, Zdroj: sport.ihned.cz, Autor: Clara Zanga, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 15.12.2021 22:25, Rubrika: Žena, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko

Výzkumy ukazují, že ženy jsou často poslední volbou až ve chvíli, kdy se firma či projekt hroutí a muži od něj dávají ruce pryč. Tento fenomén se nazývá efekt skleněného útesu a jeho prvky můžeme sledovat v české politice prostřednictvím zvolení Kateřiny Konečné do čela KSČM, která utrpěla ve volbách drtivou porážku. V podobné pozici se kdysi ocitla i Pekarová Adamová.

Po volebním debaklu KSČM byla do čela této strany zvolena europoslankyně Kateřina Konečná. V obdobné pozici před dvěma lety byla i Markéta Pekarová Adamová. "Nechci nijak zpochybňovat schopnosti a kvality daných političek a moc bych si přála, aby se do vedoucích pozic dostávaly bez ohledu na okolnosti. Bohužel jde o příklady toho, že jsou ženy zpravidla až druhou volbou poté, co muži selžou," říká Veronika Šprincová, ředitelka Fóra 50 procent, organizace, která usiluje o rovné zastoupení žen a mužů v politice.

Vojtěch Filip letos komunisty vyprovodil z Poslanecké sněmovny a až poté se dostalo kormidlo do rukou jeho kolegyně. "Politika je u nás, mnohdy podvědomě, stále vnímána jako mužská záležitost. Což mediální obraz, kdy nejen v politických debatách či v parlamentu, ale i mezi komentátory politického dění, vidíme pořád převážně muže, jen utvrzuje," podotýká Šprincová s tím, že ženy často dostanou prostor, až je situace tak nejistá, že se muži na vysoké posty nehrnou nebo z nějakého důvodu sami odstoupí.

Kateřina Konečná je zkušenou političkou, do sněmovny se dostala v roce 2002 jako nejmladší česká poslankyně. O kandidatuře však podle svých slov neuvažovala ještě měsíc před sjezdem. Aspirovat na post předsedkyně ji prý přiměl až výsledek voleb, kdy se komunisté poprvé od sametové revoluce nedostali do dolní komory. Po dlouhých 16 letech tak skončil předseda Vojtěch Filip. Spolustraníkům Konečná slibuje generační obměnu a celkovou obrodu strany.
Podle Šprincové nemusí být sázka na ženu až ve chvíli, kdy se ze subjektu stává potápějící loď, vůbec zamýšlená. "Ženy pořád čelí řadě bariér, které jim působení v politickém životě ztěžují, ale které pro řadu mužů nemusejí být viditelné, protože mají jiné životní zkušenosti. Když však přijde krize, řada mužů začne o tyto pozice ztrácet zájem, protože si uvědomují, že obstát je za takových okolností náročné, ne-li nemožné. Pak se jako by zázrakem začnou tyto pozice otvírat i ženám," vysvětluje.
Nestačí přidat ženy a zamíchat
Případ Konečné odpovídá charakteristikám tak zvaného efektu skleněného útesu. Tento pojem je méně známý než metafora skleněného stropu, odkazující k neviditelným bariérám, které ženám znemožňují postup na nejvyšší firemní posty. Termín skleněný útes pochází z byznysového prostředí a metaforu skleněného stropu rozšiřuje. Popisuje, že po jeho probourání se ženy znovu ocitají v nebezpečné pozici.
Výzkumy totiž ukazují, že existuje větší ochota jmenovat na nejvyšší manažerské pozice ženy ve chvíli, kdy se firmě nedaří. V době hospodářského růstu je výraznější tendence pověřit vedením společnosti muže. Autorky studie The Glass Cliff Clara Kulichová a Michelle K. Ryanová proto upozorňují, že více žen na vedoucích pozicích ještě nemusí znamenat rovnost a že je prospěšné také sledovat kvalitu těchto postů.
"Ženy jsou vnímány jako vhodnější pro manažerské pozice a posty politických lídryň v časech nestability a krize mnohem častěji než jejich mužští kolegové. Kvůli tomu čelí vysokému riziku neúspěchu, stresu a kritice," píší Alexander Haslam a Michelle K. Ryanová v odborném textu z roku 2008. Dvě poměrně výrazné situace, kterými jsou zvolení ženy na vysoký post a zároveň špatné výsledky projektu či společnosti, na sebe navíc budou strhávat pozornost a dále posilovat představu, že spolu tyto dva fakty souvisí.

Premiérka pro rozbouřenou dobu
Pro příklady, kdy se české političky ocitly na okraji nebezpečného útesu, můžeme sáhnout i do nedávné minulosti. Před dvěma lety byla poprvé zvolena předsedkyní TOP 09 Markéta Pekarová Adamová, která stranu tehdy převzala v nedobrém stavu. V roce 2017 partaj jen těsně prošla do sněmovny. Nyní, po jednoznačném volebním úspěchu, byla znovuzvolena do čela strany více než 92 procenty hlasů. Podle listopadového modelu agentury Kantar jsou preference její strany sedmiprocentní. Pekarová Adamová tak může být příkladem ženy, která ze skleněného útesu nespadla.
Podle Šprincové ale ženám skleněný útes tak či tak škodí - buď neuspějí a nanovo se rozjede debata o jejich kompetencích, nebo se jim nedostane odpovídajícího uznání. Předsedkyni TOP 09 může být satisfakcí téměř jednohlasné znovuzvolení do vedení strany i jmenování předsedkyní Poslanecké sněmovny. "Nicméně zvenčí fakt, že nakonec stanula v čele Poslanecké sněmovny a neusedla ve vládě, jako nedostatek uznání vypadat může - koneckonců všichni ostatní předsedové koaličních stran ve vládě jsou," uvažuje expertka.

V turbulentních dobách měla svou stranu zachránit ještě jiná dáma, která rovněž zastávala post šéfky sněmovny - Miroslava Němcová. Tu grémium ODS před předčasnými volbami v roce 2013 zvolilo celostátní lídryní a na její osobě vystavělo celou kampaň s heslem "premiérka pro rozbouřenou dobu". Němcová měla po pádu Nečasovy vlády voliče přesvědčit, že jsou občanští demokraté stále důvěryhodnou stranou.
Bývalý ministr financí Miroslav Kalousek označil nasazení Němcové jako celostátní lídryně za znak personální vyprahlosti ODS. "Je to mimořádná politická neobratnost, jakkoliv si paní Němcové vážím a nemůžu proti ní říct jediné slovo," řekl vzhledem k tomu, že Němcová v té době stála v čele sněmovny.
Němcová však svou situaci vnímá jinak. Je odpůrkyní kvót či vzniku ženských klubů napříč stranami, hovořila o tom například v rozhovoru pro Deník N. Tomu sdělila, že se v ODS cítí jako samotný voják v poli a že jí tato pozice vyhovuje. Je skeptická k zapojení se mladých žen-matek do politiky, sama se stala poslankyní v šestačtyřiceti letech. Zdůrazňuje obtížnost kloubení sněmovní práce spolu s péčí o děti.
Riziko je větší u konzervativců
Efekt skleněného útesu se neprojevuje vždy a závisí i na dalších faktorech. Například meta-analýza z loňského roku, která vyšla v odborném periodiku Psychological Bulletin ukázala, že se tento fenomén silněji projevuje tam, kde je vyšší genderová nerovnost.
Podle Alexandara Haslama, který jako první přišel s tímto pojmem, není skleněný útes univerzální a objevuje se za velmi různorodých podmínek. Michelle K. Ryanová, kterou analýza cituje, upozornila na to, že se efekt obvykle silněji projevuje v konzervativním a ideologicky silně zakotveném prostředí, protože vychází ze stereotypů. Tomu do jisté míry mohou odpovídat jak případ KSČM, tak občanských demokratů a TOP O9.
Sociální demokraté, kteří v podzimních volbách dopadli podobně špatně jako komunisté, na ženu však nevsadili. Volební kompas Fakulty sociálních věd UK řadí ČSSD mezi progresivní strany. Autorky meta-analýzy navíc uvádějí, že když se firma, instituce či projekt řítí do problémů, organizace může chtít ukázat, že se vydává zcela jiným směrem, a proto volí naprosto odlišného lídra - například pohlavím. Jana Maláčová však této charakteristice nedostála, protože byla součástí minulého vedení partaje.

"Jana Maláčová byla vnímaná jako reprezentantka Hamáčkova vedení, které bylo zvoleno posledně a neuspělo. Přesto, že se dostávala do střetů s Andrejem Babišem nejvíc, byla považována za reprezentantku cesty, která už jednou nevyšla. Zjevně chtěli obnovit vedení z gruntu," vysvětluje situaci Lukáš Jelínek, politolog blízký sociální demokracii.
Michal Šmarda, který byl nově zvolen předsedou ČSSD, podle něj navíc lépe vyhovuje představám straníků. "Michal Šmarda dokázal uzavřít pevnější spojenectví napříč regiony, což je v sociální demokracii vždy klíčové. Dokázal s nimi lépe komunikovat, což je dáno osobním založením obou kandidátů," míní.
Případ Maláčové nabízí úvahy o tom, zda si ženy v době krize snáze netroufnou se o vysokou pozici vůbec ucházet. Ostatně jak končící ministryně práce a sociálních věcí, tak i europoslankyně Kateřina Konečná začaly o obrodě svých stran velmi hlasitě mluvit až poté, co se ocitly ve špatné situaci.

"Výzkumy ukazují, že ženy obecně mají tendenci své schopnosti podceňovat a oproti mužům si méně věří. V době krize se jim však může dostat většího povzbuzení k tomu, aby se o vrcholné pozice ucházely, což jim může dodat sebevědomí i odvahu. U některých žen může hrát roli i loajalita, zodpovědnost a snaha nenechat firmu nebo politickou stranu padnout bez snahy o její záchranu," míní Šprincová. "Nicméně to nemusí platit pro každou jednotlivou ženu. Tyto situace spíše ukazují, jak se i v dospělosti projevuje stále v mnoha ohledech odlišná výchova dívek a chlapců," dodává.

I premiantský Island postavil ženy na útes

Skleněného útesu se může projevovat nejen v době krize jednoho subjektu, ale také v případě širší společenské, politické či ekonomické krize. Takové příklady najdeme v zahraniční politice. Šprincová uvádí jako příklad Řecko. "Při bližším zkoumání firem, politických stran či států, kde se ženy do vedení náhle dostaly, velmi často narazíme na informaci o tom, že tomu předcházela nějaká krize. Řecko zavedlo kvóty na zastoupení žen a mužů na kandidátních listinách v roce 2012, tedy v době, kdy se země potýkala s dluhovou krizí," připomíná.

Obdobným případem je ale také Island, který jde dnes v genderové rovnosti příkladem. Podle dat Eurostatu sedí v islandském parlamentu téměř 40 procent žen a zpráva Global Gender Gapy Report za rok 2021, zkoumající celkovou rovnost pohlaví v té které společnosti, řadí Island dokonce na první místo.

"Finanční krize výrazně zasáhla i tento ostrovní stát, který je dnes v oblasti rovnosti žen a mužů vzorem," potvrzuje Šprincová. "První žena v premiérském křesle, Jóhanna Sigur?ardóttir, do něj usedla v roce 2009, tedy právě v období finanční krize. A pro příklady nemusíme chodit tak daleko - i na sousedním Slovensku se ženy do čelných pozic dostaly v určitém krizovém období," říká.

Politické strany by podle ní měly k problémům skleněného stropu i útesu přistupovat systémově. "Pokud tyto bariéry cíleně neodhalují a aktivně neusilují o jejich odstraňování, pořád v nich zůstává onen pověstný skleněný strop. Tedy neviditelná bariéra, která ženám - za normálních okolností - ztěžuje, nebo dokonce znemožňuje přístup do těch nejvyšších pozic," uzavírá.

Mohlo by vás zajímat: Nejedlová: Chceme víc žen v politice, snížila by se korupce

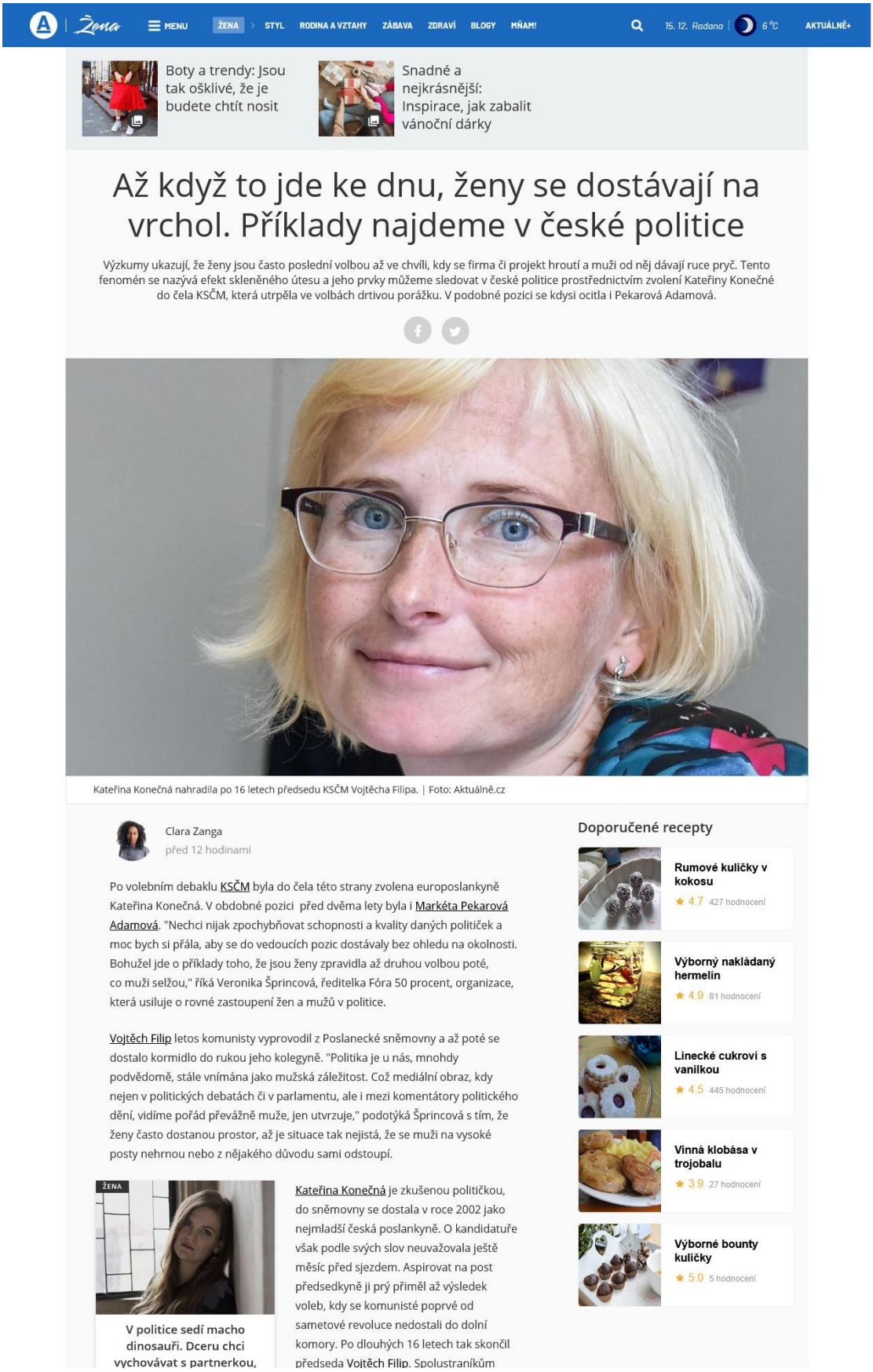

Zpět

Foldyna: Okamura dal Fialovi slovně na holou. Nová vláda jen kritizuje, na lidi kašle URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: cnn.iprima.cz, Autor: Ftv Prima, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 06:10, Celková návštěvnost: 913 610, RU / měsíc: 1 111 577, RU / den: 79 383, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,88

Vláda Andreje Babiše (ANO) v pátek definitivně skončí a vystřídá ji kabinet Petra Fialy (ODS). Nová vláda bude mít 18 členů. Redakce CNN Prima NEWS pro vás připravila sérii článků, ve kterých představuje budoucí ministry. Nový kabinet Petra Fialy má být jmenovaný v pátek 17. prosince v 11 hodin dopoledne na zámku v Lánech. O důvěru Sněmovny bude nová vláda žádat zřejmě 12. ledna příštího roku. CNN Prima NEWS vám přináší medailonky deseti členů vlády, o ostatních ministrech jsme psali zde Ministr pro místní rozvoj a digitalizaci Ivan Bartoš Šéf Pirátů, expert na IT, příležitostný DJ a hráč na akordeon. Ivan Bartoš bude šéfovat ministerstvu pro místní rozvoj, které pozměnilo svůj název – nově se přidalo slovo digitalizace. Bartoš má za sebou doktorské studium v oboru informační vědy. Před vstupem do politiky pracoval pro české i zahraniční firmy jako IT specialista. Pirátům předsedal v letech 2009 až 2014 a znovu od roku 2016. Před sněmovními volbami v roce 2020 byl hlasitým zastáncem koalice s hnutím STAN. Volby nakonec skončily pro Piráty debaklem, ztratili většinu mandátů a nyní mají jen čtyři poslance. Bartoš čelil rozsáhlé dezinformační kampani, jeho protivníci využívali například jeho staré výroky o tom, že by mu nevadila muslimská Evropa. Bartoš je známý pro svůj účes, už několik let nosí dredy. Ve svém volném čase dělá dýdžeje, mixuje psychedelický trance a hraje na akordeon. Obojí dělal i v rámci předvolební kampaně. Ministr dopravy Martin Kupka (ODS) Bývalý novinář a mluvčí, ze kterého se stal politik. To je poslanec, starosta Líbeznic a středočeský zastupitel Martin Kupka, který usedne na ministerstvo dopravy. Kupka vystudoval žurnalistiku, v minulosti pracoval v Českém rozhlase jako moderátor a redaktor. Později se stal mluvčím pražského magistrátu, Středočeského kraje, ministerstva dopravy, vedoucím mediální sekce ODS a v roce 2010 byl několik měsíců dokonce i mluvčím vlády. Do politiky se dostal nejprve na komunální úrovni. V roce 2008 vstoupil do ODS, o dva roky později se stal starostou Líbeznic. V roce 2016 se stal zastupitelem Středočeského kraje a náměstkem hejtmanky, o rok později se dostal do Sněmovny. Kupka je od roku 2014 místopředsedou ODS. Ministr zahraničí Jan Lipavský (Piráti) Bývalý poslanec, někdejší analytik a manažer v IT Jan Lipavský nakonec v nové vládě usedne na ministerstvo zahraničí. Proti jeho jmenování se nejprve stavěl prezident Miloš Zeman, vyčítal Lipavskému například nízkou erudici. Zemanovi však vadí spíše kritický postoj k diplomatickým vztahům Česka s Čínou a Ruskem. Premiér Petr Fiala se nakonec se Zemanem dohodl, že Lipavského bude akceptovat. Lipavský vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Během studia absolvoval dvousemestrální pobyt na britské Univerzitě v Kentu v rámci studijního programu Erasmus. Před vstupem do politiky pracoval jako analytik i manažer v oblasti informačních technologií v soukromém sektoru. V minulém volebním období byl Lipavský místopředsedou výboru pro obranu a zahraničního výboru. Ministr průmyslu a obchodu Jozef Síkela (za STAN) Finančník, investor a manažer Jozef Síkela bude řídit ministerstvo průmyslu a obchodu. Ve světě financí se pohybuje už 30 let. Z toho 18 let zastával vysoké manažerské funkce v bankovních domech, které vlastní rakouská skupina Erste Group. V roce 2010 se stal výkonným ředitelem Slovenské spořitelny, o pět let později se stal členem vedení samotné Erste. S rakouskou bankovní skupinou se rozloučil v červnu 2019 a od kolotoče financí si dal pauzu. Ve světě peněz patří spíše ke konzervativcům, který se rezervovaně staví ke kryptoměnám a raději dává přednost zlatu. Síkela absolvoval Vysokou školu ekonomickou, kde v roce 1989 spoluorganizoval studentské stávky. Svou kariéru v bankovnictví začal v roce 1991, když nastoupil do společnosti Bank Austria Creditanstalt. Tam pomohl vybudovat korporátní bankovnictví. Na ministerstvo měl původně usednout místopředseda STAN Věslav Michalik. Ten se však nominace vzdal kvůli spekulacím o svém podnikání. Ministr kultury Martin Baxa (ODS) Středoškolský pedagog, primátor Plzně a dlouholetý člen ODS Martin Baxa usedne na resort kultury. Baxa učil na plzeňském gymnáziu zeměpis a dějepis, do ODS vstoupil v roce 1999. O pět let později se stal zastupitelem Plzeňského kraje. V současné době je primátorem Plzně. Baxa už avizoval, že po jmenování ministrem nebude chtít post v čele západočeského města zastávat. Baxa je známý tím, že rád nosí motýlky místo kravaty. Na ministerstvu se chce zaměřit na podporu živé kultury a historických témat spojených s totalitou. Ministr zemědělství Zdeněk Nekula (KDU-ČSL) Bankovní manažer, milovník včelaření a člen dozorčí rady, která rozděluje finance v zemědělství. Lidovec Zdeněk Nekula, který je starostou Těšetic na Znojemsku, bude novým ministrem zemědělství. U lidovců je od roku 2007. V letech 2012 až 2016 byl zastupitelem Jihomoravského kraje. V roce 2013 kandidoval do Sněmovny, ale neuspěl. V letech 2015 až 2018 byl předsedou představenstva akciové společnosti Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond (PGRLF), která rozděluje finance v rámci podpůrných programů v oblasti zemědělství. Ministryně životního prostředí Anna Hubáčková (za KDU-ČSL) Senátorka a bývalá úřednice, která dříve šéfovala Ratíškovicím na Hodonínsku, vystřídá v čele resortu životního prostředí nejdéle sloužícího ministra Richarda Brabce (ANO). Hubáčková je nestranička za KDU-ČSL. Životnímu prostředí se věnuje dlouhodobě. V 90. letech vedla odbor životního prostředí Okresního úřadu v Hodoníne, od roku 2000 stála v čele odboru životního prostředí Jihomoravského kraje. Ministryně pro vědu, výzkum a inovace Helena Langšádlová (TOP 09) Poslankyně, bývalá členka KDU-ČSL a někdejší starostka Černošic Helena Langšádlová povede nové ministerstvo pro vědu, výzkum a inovace. Ještě před revolucí pracovala Langšádlová jako stavební technik, v 90. letech provozovala penzion. Do politiky se zapojila v roce 1998, kdy se stala starostkou Černošic u Prahy. V roce 2009 odešla z KDU-ČSL a vstoupila do TOP 09 po boku Miroslava Kalouska. O rok později se stala poslankyní. Langšádlová řekla, že pro ni bude hlavním úkolem vybojovat pro vědu a výzkum dostatek peněz. Ministr pro evropské záležitosti Mikuláš Bek (za STAN) Senátor a bývalý rektor Masarykovy univerzity, který se v minulosti dostal do křížku s prezidentem Milošem Zemanem. Mikuláš Bek zamíří na nové ministerstvo pro evropské záležitosti, kde bude mít na starost připravit především české předsednictví EU. Bek o sobě sice tvrdí, že bude nejnudnějším ministrem. Dokázal však vzbudit pozornost sporem s prezidentem Milošem Zemanem. V září 2013 jako rektor Masarykovy univezity neumožnil Zemanovi přednášet při návštěvě Brna na ekonomicko-správní fakultě. Bek to vysvětloval slovy, že Zeman byl čestným předsedou jedné ze stran a jednalo by se o narušení politické neutrality univerzity. Za měsíc se totiž konaly volby. Zeman následně odmítl pozvat Beka na Pražský hrad k oslavě svátku 28. října. Ministr pro legislativu Michal Šalomoun (za Piráty) Advokát a bývalý radní Třebíče Michal Šalomoun usedne za Piráty na nové ministerstvo pro legislativu. Šalomoun vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy Univerzity v Brně, po magisterském pokračoval i v doktorském studiu. Od roku 2008 působí jako advokát. Zaměřuje se na autorské právo, ochranu osobnosti, ochranu osobních údajů a směnky. S nabídkou spolupráce Šalomouna před lety oslovil šéf Pirátů Ivan Bartoš ohledně války s kolektivními správci. Šalomoun v letech 2010 až 2014 působil jako zastupitel a radní Třebíče, zvolen byl jako nestraník na kandidátce strany Věci veřejné. Na nový resort měl původně nastoupit Jakub Michálek. Předseda pirátského poslaneckého klubu se však účasti ve vládě vzdal kvůli kumulaci funkcí.

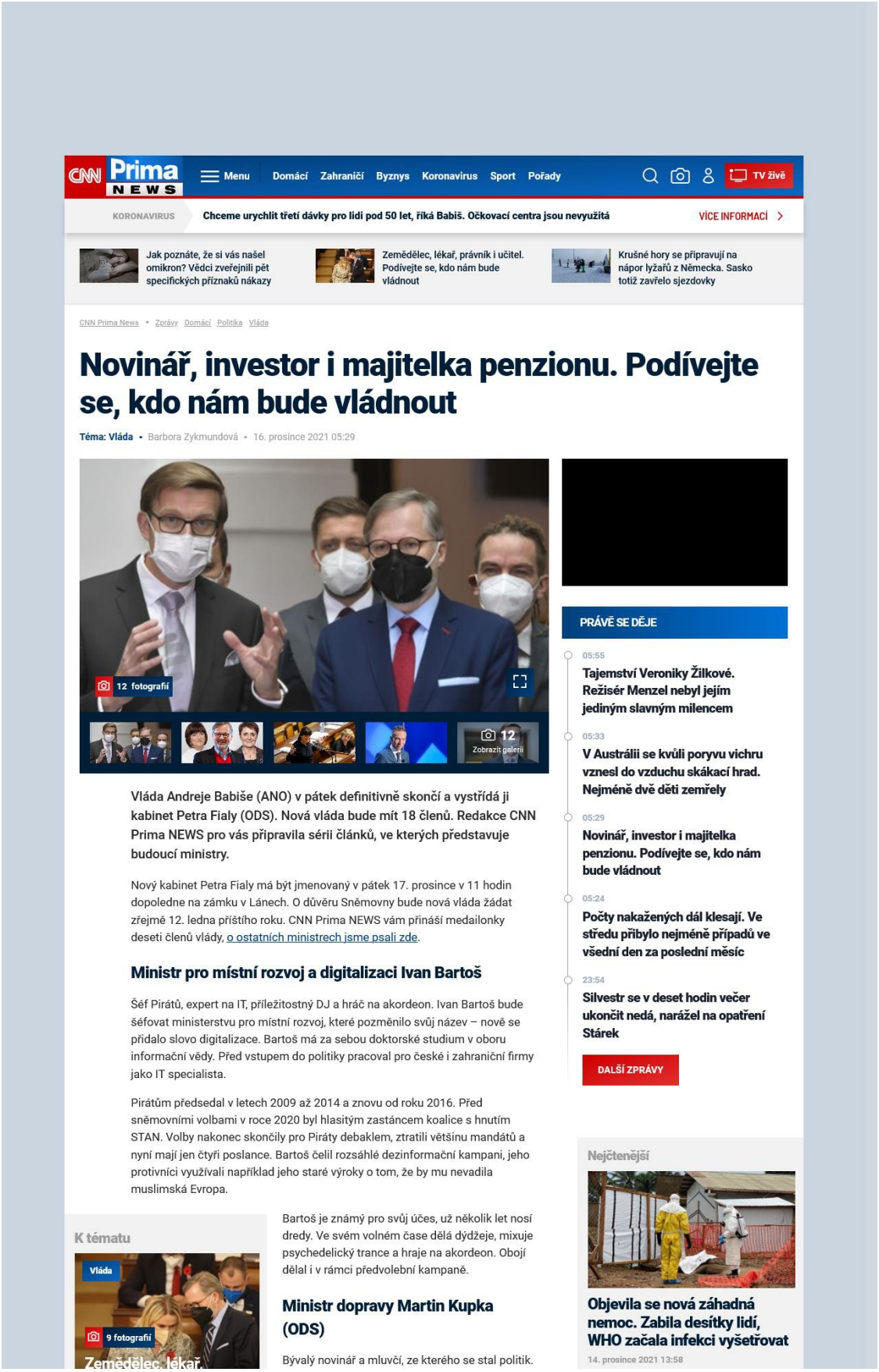

CNN Prima NEWS · Menu · Domácí · Zahraničí · Byznys · Koronavirus · Sport · Pořady · TV živě

KORONAVIRUS · Chceme urychlit třetí dávky pro lidi pod 50 let, říká Babiš. Očkovací centra jsou nevyužitá · VÍCE INFORMACÍ

Jak poznáte, že si vás našel omikron? Vědci zveřejnili pět specifických příznaků nákazy

Zemědělec, lékař, právník i učitel. Podívejte se, kdo nám bude vládnout

Krušné hory se připravují na nápor lyžařů z Německa. Sasko totiž zavřelo sjezdovky

CNN Prima News • Zprávy • Domácí • Politika • Vláda

Novinář, investor i majitelka penzionu. Podívejte se, kdo nám bude vládnout

Téma: Vláda • Barbora Zykmundová • 16. prosince 2021 05:29

12 fotografií · 12 Zobrazit galerii

Vláda Andreje Babiše (ANO) v pátek definitivně skončí a vystřídá ji kabinet Petra Fialy (ODS). Nová vláda bude mít 18 členů. Redakce CNN Prima NEWS pro vás připravila sérii článků, ve kterých představuje budoucí ministry.

Nový kabinet Petra Fialy má být jmenovaný v pátek 17. prosince v 11 hodin dopoledne na zámku v Lánech. O důvěru Sněmovny bude nová vláda žádat zřejmě 12. ledna příštího roku. CNN Prima NEWS vám přináší medailonky deseti členů vlády, o ostatních ministrech jsme psali zde.

Ministr pro místní rozvoj a digitalizaci Ivan Bartoš

Šéf Pirátů, expert na IT, příležitostný DJ a hráč na akordeon. Ivan Bartoš bude šéfovat ministerstvu pro místní rozvoj, které pozměnilo svůj název – nově se přidalo slovo digitalizace. Bartoš má za sebou doktorské studium v oboru informační vědy. Před vstupem do politiky pracoval pro české i zahraniční firmy jako IT specialista.

Pirátům předsedal v letech 2009 až 2014 a znovu od roku 2016. Před sněmovními volbami v roce 2020 byl hlasitým zastáncem koalice s hnutím STAN. Volby nakonec skončily pro Piráty debaklem, ztratili většinu mandátů a nyní mají jen čtyři poslance. Bartoš čelil rozsáhlé dezinformační kampani, jeho protivníci využívali například jeho staré výroky o tom, že by mu nevadila muslimská Evropa.

Bartoš je známý pro svůj účes, už několik let nosí dredy. Ve svém volném čase dělá dýdžeje, mixuje psychedelický trance a hraje na akordeon. Obojí dělal i v rámci předvolební kampaně.

Ministr dopravy Martin Kupka (ODS)

Bývalý novinář a mluvčí, ze kterého se stal politik.

PRÁVĚ SE DĚJE

05:55 **Tajemství Veroniky Žilkové. Režisér Menzel nebyl jejím jediným slavným milencem**

05:33 **V Austrálii se kvůli poryvu vichru vznesl do vzduchu skákací hrad. Nejméně dvě děti zemřely**

05:29 **Novinář, investor i majitelka penzionu. Podívejte se, kdo nám bude vládnout**

05:24 **Počty nakažených dál klesají. Ve středu přibylo nejméně případů ve všední den za poslední měsíc**

23:54 **Silvestr se v deset hodin večer ukončit nedá, narážel na opatření Stárek**

DALŠÍ ZPRÁVY

K tématu

Vláda · 9 fotografií · Zemědělec, lékař

Nejčtenější

Objevila se nová záhadná nemoc. Zabila desítky lidí, WHO začala infekci vyšetřovat

14. prosince 2021 13:58

Zpět

Mladí ekonomové po dvaceti – a ještě jednou po 30 letech URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: listy.cz, Autor: Lubomír Mčoch, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 10:01, RU / den: 10 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,11

Tento text byl zamýšlen jako předmluva ke knížce o Klausových bankovních seminářích v 80. letech. Dokončen už byl po vlastním výročí k roku 68, a čas dál běží. Na retro vzpomínání po 50 letech to však nemusí být taková vada. Jeho záměrem měl být a stále je pokus o smír uvnitř mé vlastní generace, i zamyšlení nad nedostatkem smíru v generaci předchozí. Neodvažuji se spekulovat o důvodech, pro které knížka nakonec nevyšla. Mezitím vyvstaly nové půtky o interpretaci doby, kterou jsme zažili, a ke smíru zatím nesměřují, spíš naopak. To mne vede k dobré víře, že text má svůj smysl i mimo rámec původního záměru.

Michael Durčák se po neúspěchu projektu s knížkou spokojil se zkrácenou verzí v podobě časopiseckého článku Kapitalismus fáze nula. Semináře Václava Klause jako součást myšlenkového světa pozdního socialismu (Moderní dějiny č. 1/2019).
Předloni se připomínalo 50 let od Pražského jara. To jsem vnímal tehdy především prostřednictvím Literárních novin, jako mí druzi v povinné vojenské službě. Ale jednoho jarního dne jsem si vyžádal propustku a vydal se z Karlínských kasáren na třídu Politických vězňů, kde jsme v budově Ekonomického ústavu Československé akademie věd (EÚ ČSAV) zakládali Klub mladých ekonomů. Tedy Václav Klaus ho zakládal, ale několik nás bylo u toho... V uniformě s absolventskými „kolejničkami“ na výložkách jsem se stal členem čerstvě založeného Klubu mladých, kteří se cítili být generačně už jinde a chtěli dělat jinou než oficiálně dovolenou ekonomii. Cestou zpátky do Karlína jsem se dovídal, že na Žižkově, v budově naší společné „matky živitelky“ Vysoké školy ekonomické, zase Miloš Zeman zakládá Futurologický klub. Ti dva, Václav a Miloš, byli už tehdy kandidáty na budoucí politické lídry – jen jsme to ještě nevěděli. Už zakrátko to však na jejich start nahoru vůbec nevypadalo. Přišla srpnová okupace a na podzim pak začala pomalá ústupová cesta. Klub mladých ekonomů se ještě vzepjal k Sympóziu o podniku a na zámku ČSAV v Liblicích explicitně prezentoval svůj generační kritický odstup od reformního hnutí 60. let. Ale byl to odstup z obou stran více méně přátelský: naši starší kolegové Karel Kouba, Čestmír Kožušník, Rudolf Kocanda, abych vzpomněl vděčně aspoň tři, byli lidé pokorní, byli ochotní naslouchat nám, „bažantům“ ve vědě. Také proto, že si sami byli vědomi chatrnosti teoretických základů reformy. V EÚ ČSAV ještě vznikla Graduační škola pro vědecké aspiranty podle amerického vzoru, a moje Teorie firmy byla na jaře 1970 jejím učebním textem prvním a taky posledním – stejně jako předtím zmíněná publikace KMENu o podniku. Václav Klaus se ještě stačil dostat na Cornell University, já to už nestihl. Pak doba semlela nás mladší i ty starší. Tedy ne zas tak děsivě: poslali nás do praxe. A život zařídil, že i směrem docela odpovídajícím našim potřebám: makrorekonoma Klause do Federálního ústředí Státní banky československé (SBČS), již bývalého ředitele Ekonomického ústavu Karla Koubu – od kterého jsem si ještě stačil půjčit Behaviorální teorii firmy od Cyerta-Marche – do podniku, do ČKD. Já po čase odešel též do praxe v Tesle Holešovice, tedy na moje „mikro“. A když mne Václav Klaus vyprovázel z budovy SBČS na Václavském náměstí, kde jsem na malém semináři povídal, co dělám v oddělení ekonomického výzkumu Tesly, řekl mi na rozloučenou i on s překvapující pokorou: neudělali nakonec dobře, když nás poslali do praxe? Tam nám totiž nehrozil „programový únik od reality“, jak Karel Kouba pojmenoval postoj některých z těch, jimž bylo „dovoleno zůstat“.
Deset let byl hodně dlouhý a v našem případě i zvláštní sabatikl, ale je skutečností, že teprve na začátku 80. let jsme se začali probouzet k veřejné angažovanosti. Já psal deskriptivní studie o chování „mého“ podniku v plánovací mašinerii té doby, Václav Klaus si v bance prosadil semináře pod hlavičkou Čs. vědeckotechnické společnosti a stal se opět jejich přirozeným lídrem: organizátorem, moderátorem, hlavním přednášejícím, nejvášnivějším diskutérem, a nakonec editorem a redaktorem sborníčků z nich. Bez něho by rozhodně nebyly, ani semináře, ani sborníčky.
***
Toho předloňského retro-jara se najednou objevil zájem o ta léta 60. a 80., a to ze dvou stran. Mladí historici z Ústavu soudobých dějin AV se výzkumně zajímali o kdysi mladé ekonomy a jejich ještě mladší kolegové, teprve studující hospodářské a sociální dějiny na FF UK, si volili témata závěrečných prací zacílená „na nás“, už jen duchem mladé starce. Soudobé dějiny jsou pozoruhodný obor, který dává ojedinělou šanci aktérům společenských dějů si ještě na závěr života o sobě přečíst „v dějepise“ – a to nejen těm, co to dotáhli až na pozici nejvyššího ústavního činitele, ti své místo v dějepise už měli jisté. Povznášející pocit „dostali jsme se do dějin“ je trochu kalen pocitem: to už patříme do archivu? Ale našli se i aktivní starci, kteří jako pamětníci napsali jakési dějiny Ekonomického ústavu ČSAV v podobě tání ledu v ekonomické teorii: Jan Klacek a Václav Kupka, také psali o sobě a svých vrstevnících z časů Klubu mladých ekonomů. Bylo to za pět minut dvanáct: Václav Kupka náhle zemřel, než jsem stačil dopsat tuto předmluvu. Vlado Benáček se o něco podobného pokusil už předtím, ve sborníčku ke 20 letům IES FSV UK, který jsem redigoval. Ano, ekonomická teorie očima tří generací, to je to, oč jde dosud. A čas je neúprosný.
Když mne toho loňského jara a léta navštívil na chalupě student Michael Durčák s prosbou o konzultaci na téma Klausových bankovních seminářů, byl jsem potěšen. Už během přípravy té bakalářské práce a tím spíš v definitivní podobě této knížky se ukázalo, že i metodami věd historických se dají zachytit důležité a zajímavé souvislosti ve snahách našeho mládí – zvláště když autor na tu práci vynaloží tolik úsilí a energie a píše ji s invencí přesvědčeného, že téma rozhodně nesmí uniknout do zapomnění. Už ta nesamozřejmost, že „bakalářka“ má vyjít jako knížka, byla doprovázena dalšími třemi – vlastně čtyřmi – překvapeními. Knížku se Michael rozhodl věnovat památce našeho krátce předtím zemřelého generačního druha Tomáše Ježka. Knížku prý hodlá vydat Liberální institut. Vydání podporuje hlavní aktér Václav Klaus a je ochoten do ní připsat pár vstřícných slov. A to poslední překvapení se týkalo mne: byl jsem požádán o napsání předmluvy ke knížce. Můj první pocit byl, že nemám na tak nesnadně strukturovaný příběh tří či čtyř mušketýrů ještě jednou po dvaceti (a třiceti) letech. Pak jsem šel do sebe a přijal tu nabídku jako výzvu. A nakonec – v mém věku blízkém střední době dožití – jsem to pozvání pochopil jako příležitost, za kterou jsem vděčný. Jedná se o příležitost ke smíru alespoň setkáním na stránkách jedné knížky. Knížky o časech, kdy jsme si všichni byli docela blízko, po časech, kdy jsme si byli naopak docela vzdáleni. Takové příležitosti se nestávají každý den, a jejich přehlédnutí či nepřijetí už pak zpravidla znamená jen pozdní lítost. Ale co víc: během promýšlení předmluvy jsem si uvědomil, že problém mám po tom půlstoletí profesionální kariéry ekonoma i sám se sebou. A že i kvůli mně samotnému, skládání mých vlastních účtů za 50 let profesní dráhy, je to pozvání dar.
***
To, že jsme chtěli dělat už před tím půlstoletím jinou, „západní“ ekonomii, bylo sice silným, ale jen velice hrubým pojítkem. Čas a život ukázaly, že inklinujeme každý k jiným ekonomickým školám a osobnostem. Můj favorit Oliver E. Williamson, kterého jsem objevil při psaní své první učebnice o institucionální ekonomii, dostal Nobelovu cenu nějakých 10 let poté, kdy jsem si ho na to ocenění – jen v mysli – pasoval. Každý podnik – i tato knížka – je v jeho pojetí množinou – propletencem – vzájemných smluvních vztahů, a to nejen těch právních, ale i těch úplně neformálních. A klíčovým parametrem každé z těch vazeb je důvěra. Neviditelné aktivum důvěry je důležité i tehdy, kdy o právo, natož o peníze nemusí vůbec jít; a tak je tomu pro mne právě u této knížky.
Budiž mi dovoleno letmé zamyšlení nad vazbami mezi výše zmíněnými aktéry. Knížka o bankovních seminářích Václava Klause věnovaná památce Tomáše Ježka je tím nejlepším začátkem, a to legitimně. Tomáš ty semináře vždy vysoce hodnotil, podílel se na nich, jsou připomínkou časů docela ojedinělého přátelství mezi dvěma spolužáky už od dospívání, či dokonce dětství.

Sám vzpomínám, jak se Tomáš se mnou několikrát loučil s omluvou, že má sraz s Klausem na tenisových kurtech nebo na košíkové. To, že jeden uctíval Hayeka a druhý Friedmana, dokonce ani to, že od jisté fáze spolupráce na té nejvyšší politické úrovni mezi nimi uvázla, by nemělo úplně zastínit jejich vzájemnou důvěru vyrostlou překvapivě v letech normalizace, na úrovni před-politické, vlastně občanské angažovanosti té zvláštní doby.
Tomáš Ježek byl liberálním ekonomem par excellence s ukotvením v Hayekově díle; ba ještě hlouběji. Tomáš totiž měl ten řád svobody pojištěn i vírou v náboženském slova smyslu. To, že Hayek byl agnostik, se ukázalo až v jeho poslední knize – Tomáš po celou dobu překládání jeho knih „do šuplete“ a pro čtenáře, k nimž jsme měli čest patřit právě pro tu neviditelnou důvěru, nuže celou tu dobu žil v přesvědčení, že Hayek určitě musí být člověk věřící. Víra je ovšem dar a ten nemusí být člověku dán, ale jak mohl tak hluboký myslitel jako Hayek mít křesťanství jen za „užitečnou pověru“, bylo potom i Tomášovi záhadou, a mně záhadou zůstává dosud. Editor sborníku „Liberální ekonomie“ se během let bezprecedentního pokusu o obnovení řádu trhu u nás dostával do sporů s domácím chápáním liberalismu. Svou promyšlenou koncepci hayekovského řádu se tedy Tomáš rozhodl vyučovat novou studentskou generaci na VŠE, vlastně až do své smrti. Na té VŠE, kterou jsme všichni studovali v letech a společnosti, kdy sám pojem řádu by Hayek připouštěl jen s velkým přemáháním a úplnou nechutí. Jestliže se Liberální institut dedikací knížky přihlašuje k myšlenkovému odkazu Tomáše Ježka, je to důvod k nadějím i do budoucna.
Já se s Václavem Klausem seznamoval už jako absolvent zmíněné žižkovské vysoké školy – která tehdy ještě pořád měla u vchodu hrdou ceduli „Škola Antonína Zápotockého“ – patrně díky sousedství s Ústřední radou odborů, kde náš druhý dělnický prezident působil. Bylo mi ale dopřáno štěstí setkat se zde už s poučeným pootevřením oken do světa západní, dokonce matematicky formulované ekonomie: díky mému školiteli Luďku Rychetníkovi. Dva články patřící do matematické teorie firmy – rozhodně už ne-marxistické – mi v tom čase nadějí Pražského jara daly možnost spoluzakládat Klub mladých ekonomů a učit na Graduační škole Ekonomického ústavu ČSAV – ale byly také důvodem pro stopnutí mé akademické kariéry. V letech 80. už jsem měl v Tesle Holešovice za sebou „vědeckou konverzi“ a se zkušeností praxe jsem na Klausových seminářích nevystupoval jako matematický ekonom v Hicks-Allenově škole, ale spíše jako institucionální a behaviorální mikro-ekonom popisující velice specifické chování podniku v ekonomice, která měla nemírnou ambici centrálního plánování a řízení. A právě ta svéráznost chování socialistického podniku ze mne udělala institucionálního ekonoma – „firma“ se chová v závislosti na daných institucích.
Knížka Michaela Durčáka uvádí vlastní Klausovo vysvětlení, jak se mu dařilo mít i v letech zavržení přístup do knihovních fondů ústavu, z něhož byl zapuzen. A ten přístup využíval: studoval pilně a vytrvale, zpočátku bez viditelné naděje na využití získaných znalostí. Semináře mu otevřely možnost zúročení toho vědění získávaného přes omezení doby a režimu. Já takové štěstí neměl, a tak jsem kromě několika málo knih – převážně půjčených od Karla Kouby – hledal inspiraci pro své deskripce v realitě každodennosti podnikového plánovače. Při našich setkáních před či po semináři Václav přísně zkoumal, zda člověk na sobě pracuje: to, že ještě nečetl poslední číslo American Economic Review, dovedl jakž takž pochopit – i když i to jen s nevěřícným kroucením hlavy. Představa, že člověk ten americký časopis č. 1 nestuduje vůbec, byla pro něho už absolutně nepřijatelná. A přece: přes to všechno dokázal ocenit i mé postřehy ze života, a dokonce je využít i ve své vlastní myšlenkové argumentaci. Vzpomínám si, jak se mi svěřoval po jedné zahraniční cestě – která mu už zase byla povolena – s potížemi vysvětlování západnímu publiku rozdíl mezi „hrami o plán“ a „hrami na plánování“.
Tak jsem se rozepsal o létech kdy naše vzájemné vztahy byly sice poznamenány rozdílností našich povah a přístupů, ale to nebránilo spolupráci. Na jednom z jubilejních seminářů jsem byl jedním ze tří čtyř panelistů, a podobně i na jakési kolegiální návštěvě u jinak námi nepříliš oceňovaných „prognostiků“ – na kterou Zeman pozval Klause – i tam spolu s Tomášem Ježkem. (Je zajímavé, že naopak Miloš byl přizván a přispěl dávno předtím do onoho jediného sborníčku KMENu z roku 1968).
***
Po Listopadu 1989 se rozdílnost povah nás všech projevila naplno: já se nenechal zlákat mocí ležící na ulici – i když ani já prost toho pokušení nebyl! Ale na půdě České společnosti ekonomické ještě několik let trvala dialogická spolupráce, aspoň na několika výročních zasedáních, v podobě referátu-koreferátu. K předchozím osobnostním rozdílům přibyly narůstající rozdíly v existenciální situaci: teoretický ekonom na univerzitě je v úplně jiné roli než politik s odpovědností ministra, dokonce premiéra. Akademická svoboda je spojena s kritičností bytostně, ale čistý teoretik by si měl dávat pozor na přehnanou kritičnost. Karel Kouba často zdůrazňoval, že dokonce i poradce-expert, kterého si politik vybral, by měl počítat s tím, že jeho politik si rád vyslechne jeho rady, ale nakonec se musí rozhodovat v docela jiném a mnohem více svazujícím prostředí vnějších omezení, než s jakými formuloval své rady expert. Pedro Pick se svou zkušeností podnikání v Americe Severní i Jižní, mi zase v kursu etika a ekonomie jednou – jako host – uštědřil podobnou lekci: teoretik na „business ethics“ formuluje problém, jako by se rozhodování v byznysu dělo mezi dobrem a zlem. Ve skutečnosti jde často o rozhodování mezi větším a menším zlem. A v politice to možná platí v ještě větší míře. To všechno si člověk uvědomí třeba až po letech. Nicméně Klaus požádaný o oponenturu mé profesury na univerzitě pozvání neodmítl a mou profesuru podpořil. S nápadem „požádat Klause“ přišel předseda mé jmenovací komise, a tím byl Karel Kouba.
Tento můj skoro o generaci starší přítel a kolega je v knížce Michaela Durčáka několikrát zmiňován, a to v souvislostech, které si vyžadují korekci, vydání svědectví. Mé první seznámení s ním bylo ještě v době, kdy byl úřadujícím ředitelem Ekonomického ústavu. Měl jsem po jedné ze svých přednášek na Graduační škole, V. K. byl u toho. Zrovna mu vyšla ve Vědeckých informacích zpráva o jeho cestě do Jugoslávie. Klaus samosprávní model nebral, už ani předtím u profesora Jaroslava Vaneka (česky Vaňka), zastánce labour maŹnaged economy na Cornellu. Ale v jeho filozofii „umění možného“, která ho už tehdy předurčovala do politiky, se vypravil do Jugoslávie. V začínající normalizaci však ono „možné“ už bylo pro ředitele jiné než pro něho – „podniková samospráva“ už byla „tabu“, a tak Karel Kouba říkal V. K. s přátelským úsměvem – to to zase schytám… A tento moment je typický pro osobnost Karla Kouby, povahová mírnost, díky níž nemíval nepřátele. I tvrzení, že Klaus ani Ježek „Koubu nemuseli“, mi přijde příliš. Kouba byl respektován, i když patřil k jiné generaci.
A tady cítím potřebu vyjádřit se k oněm rozdílům mezi „generací osmašedesátníků“ a generací „mladých ekonomů“. Ti reformní komunisté už byli přece jen jiní než naši učitelé na VŠE té doby; vybavuje se mi vzpomínka, kdy k nám, studentům, přišla čtveřice Kouba, Kožušník, Komenda, Turek debatovat o reformě. Mluvili už jiným jazykem, v termínech spíš hospodářské politiky, nikoliv v žargonu marxistické politické ekonomie socialismu (a tím se lišili i od svého tehdejšího ředitele Šika). Kouba i Turek měli příležitost ke kratším pobytům na Západě, a i ty stačily na navázání kontaktů. Kouba pak po léta dostával do ČKD od svých přátel knížky, studie, články... Byl sice formálně v odboru operačního výzkumu (Na Harfě, hned u vrátnice), kam za ním putovávali mnozí, i mladší, ale byla mu dopřána svoboda ke studiu ekonomické teorie. A ovšem i praxe – a to v největším pražském podniku té doby. Takže když přišel Listopad 89, Karel Kouba už nebyl reformním komunistou, ale poučeným ekonomem, který měl pak z čeho čerpat ještě 20 let jako profesor na našem institutu. Sdílel se mnou kancelář až do své smrti.
Ještě předtím, na samém začátku transformace, jsme se krátce sešli ve Vlasákově týmu české vlády Petra Pitharta, kde jsem byl mezi těmi osmašedesátníky jediný z někdejšího Klubu mladých ekonomů. Dlouho jsem tam nepobyl, jen jedno setkání na vládním zámku ve Lnářích. Jedním z důvodů pro odchod byl moment, kdy většina odmítla můj argument pro restituce jako přirozený, logický a morální výchozí bod transformace. Potřeba říct: sorry, naše mládí nás kdysi svedlo na scestí, náš systém v soutěži prohrál, zkusme napravit, co napravit jde. Předtím už jsem ten názor vyslovil na více místech: v Kruhu nezávislé

inteligence, v Ekonomickém ústavu (už za hostování Jana Švejnara), v České společnosti ekonomické (a ještě cestou ze zasedání znovu s Jozefem Zielencem). Tam všude byl můj nápad odmítnut. Nakonec jsem ho ještě zopakoval Danielu Kroupovi někde v kavárně. A on pak po čase v jiné „kavárně u Kiše“, v rozhlasovém vysílání, mne označil za duchovního otce restitucí. To už se myšlenky chopila ODA a z kaváren se dostala do Parlamentu. Já potkal u stanice metra Dejvická sekretáře Vlasákova týmu Ševčíka, a ten mi povídá: pane inženýre, víte, že ten váš nápad s restitucemi se nakonec asi prosadí? Nešlo to hladce, skupina asi 80 ekonomů všech tří generací podepsala a vydala petici proti restitucím – aby se privatizace nezdržovala. Nicméně nakonec přítel Tomáš Ježek pouhou ideu vtělil do legislativní podoby, a tak se – zcela legitimně – hlásil ke svému „copyrightu“ na restituční zákony. A tak – říkám to ve vší pokoře –, když Václav Klaus vypočítává všechny ty účastníky jeho někdejších bankovních seminářů, kteří se pak podíleli na podobě ekonomické transformace, mohl by mne tam – s trochou licence – také přidat. Uvádím to především jako raritu, jak se může pouhá čirá idea, osvobozená od jakýchkoliv osobních majetkových zájmů i politických ambicí, nakonec prosadit i v reálné politice. A to bez jakéhokoliv vlastního snažení. Musí to asi být ale pravé slovo v pravý čas. A asi i na pravém místě – že by v pražské kavárně? To všechno už ovšem nebyl případ restitucí církevních. To už bylo příliš pozdě. Ale to je jiná, i když bohužel stále aktuální pohádka.

***

Karel Kouba jako hlava ekonomického týmu Františka Vlasáka samozřejmě měl za úkol také komunikovat s týmem „federálním“. Já slyšel o peripetiích oněch jednání až ke konečnému „nevítězství“ Vlasákova týmu až po řadě let, a to spíše od členů týmu než od Karla Kouby. Ten se spokojil s tím, že názory svých vrstevníků nakonec pojmenoval nepříliš lichotivě. Označil je za „zmechovatělé“. Role zprostředkovatele mezi dvěma generacemi byla nevděčná. Ale Karel se nevděkem nenechal odradit. Pokračoval ve své zprostředkující roli i jako můj kolega a člen mé katedry. Přednášel kurs ekonomické transformace, tedy žhavé téma té nejsoučasnější historie, ale hledal spíš spojovací můstky, smiřoval. Jeho idolem byl James Buchanan, a tak i jeho poslední kurs „teorie pravidel“ byl v duchu tohoto dalšího pro nás důležitého nobelisty. Teorie pravidel patřila zcela přirozeně na katedru institucionální ekonomie. Ale Buchanan se přece jen dost liší od Douglase Northa nebo Ronalda Coase. Buchanan byl jedním z mála špičkových ekonomů, který se zajímal o souvislosti etiky a ekonomie, což byl název zase mého posledního kursu. Ale Karel si udržoval kritickou distanci od jedné i druhé strany oněch debat o řádu (a neřádu) ekonomické transformace. To jsem zažíval sám v osobních debatách se svým „sousedem“ v pracovně. Více než Karlovy argumenty na mne však nakonec zapůsobil tvrdý „return“ Dušana Třísky, kdy mi vytkl, že je – mladé ekonomy v politice – jen kritizuji. Ať si zkusím napsat a prosadit nějaký transformační zákon. Obvinění na mne zapůsobilo: nechtěl jsem být ekonomem negativistickým. A potom od určité doby se mé výzkumné úsilí obrátilo pozitivním směrem, k úvahám o potřebě reformy samotného paradigmatu ekonomie jako vědy.

I v tomto mém novém zaměření bylo pro mne velice přínosné sousedství s Karlem Koubou. Pozoruhodné byly zejména jeho unikátní informace ze stovek seminárních a desítek bakalářských prací našich studentů na téma ekonomické transformace. Karel je všechny poctivě pročítal, s každým studentem jednotlivě hovořil o jeho práci. V poněkud černém humoru říkával, že všechny ty práce svých studentů si vezme s sebou do truhly… Když pak v požehnaném věku opravdu odešel na věčnost, jeho studenti zdůrazňovali právě tu jeho smiřovací misi, a mezi nimi i Adam Geršl, autor práce o „předlistopadovém“ ekonomu Václavu Klausovi, citované i v této knížce.

Karlovo smiřovací snažení mívalo velice nevinnou podobu, nejčastěji v podobě otázky: Tak co dělají mladí ekonomové? Co váš Klub? Bylo v tom vždy jakési pobídnutí: zkuste se svými vzájemnými vztahy něco udělat. Jeho zájem o naši generaci byl upřímný, a snaha o vyvažování pohledů trvalá. Pozoruhodné na tom bylo však to, že v jeho vlastní generaci se s postupujícím věkem aktérů k nějakému smíru neschylovalo. A možná ještě zvláštnější bylo, že postupně jsem se do role zprostředkovatele těch starších bojovníků a zbrojnošů dostával já! Takže Karel usiloval o smír v naší generaci, a já zase v jeho.

To si vyžaduje vysvětlení, vlastně i sebezpyt: co mne vlastně táhlo k těm „osmašedesátníkům“? Chodil jsem na jejich schůzky posledních několik let, než se všichni odebrali na věčnost. Místem setkávání byla nejčastěji malá literární kavárna na Moráni. Pravidelným účastníkem, dokonce svolavatelem byla dávná „mladá ekonomka“ Dáša Marhoulová, v té jediné publikaci KMENu je uvedena jako členka redakční rady. (A zemřelý Václav Kupka je tím členem posledním.) Dáša byla původně naší ročníkovou vedoucí a byla to ona, kdo mi zvěstoval v posledním ročníku nabídku asistentství na katedře politické ekonomie; ovšem ne zadarmo. Členství v KSČ jako „conditio sine qua non“. Než jsem se stačil vyjádřit, už mne zvali spolužáci z „ročníkové organizace“ na pohovor. Šlo to rychle a vlastně korektně, z obou stran. Když František Bukovský jménem svých soudruhů vyslovil jejich domněnku, že „nebýt té katedry, do strany bys asi nevstupoval?“, nevyvracel jsem jim to. Poslali mne na chodbu, a za nějakých pět minut mne zavolali zpátky a měli verdikt: tak tě přijímáme do strany, nechceme stát v cestě tvé odborné kariéře. Měl jsem už v tom poźsledním ročníku přezdívku „docent“ a psal se rok 1967... Druhým, vlastně také nestandardním „osmašedesátníkem“ na našich setkáních byl Václav Klusoň. Ten mne v květnu 1988 přijímal do Ekonomického ústavu po 18 letech mého akademického zavržení. On sám tam přišel až v době normalizace, předtím působil v odvětvovém výzkumu chemického průmyslu. Takže na té první prohrané reformě se nepodílel, až na té druhé: jako člen Vlasákova (a Koubova) týmu. V 90. letech se několika publikacemi stal českým institucionálním ekonomem, mně blízkým. Osmašedesátníci postupně odcházeli, náš kroužek se zmenšoval, Zdislav Šulc, Čestmír Kožušník, Růženka Vintrová, Ota Turek, Dáša, Václav Klusoň jako poslední. Karel Kouba ty poslední čtyři předešel, měl jsem mu vyřídit od nich pozdrav a přání uzdravení, ale už jsem to nestihl. Snaha o usmíření tu však byla. A díky za ni.

***

Je však načase vrátit se k hlavnímu tématu textu Michaela Durčáka – i on má zvláštní pojednání o této generaci a jejích snahách. Václav Klaus většinu z nich znal osobně, a ideově s nimi rozhodně nesouzněl, ale myslím, že aspoň v určitých obdobích s některými lidsky vycházel; s Dášou určitě, ale také Růženka Vintrová s její znalostí „národních účtů“ byla pro makroekonoma profesionálně přijatelná. Váhám to říci: Růženka byla lidsky přijatelná i v letech, kdy měla v ústavu na starosti stranickou organizaci. Neslyšel jsem, že by někomu ublížila. Když se mne po mém propuštění z VŠE snažili někteří dostat do ústavu, Růženka to podporovala, ač věděla, že nejde o mladého nadaného marxistu. V závěru života bojovala plných 12 let se zákeřnou chorobou, a pokora, a dokonce jakási radostnost, s jakou ten boj celou tu dobu vedla, mi přišla jako příkladná i pro člověka věřícího. Při posledním doprovázení z Moráně Růženka pocítila potřebu mi vysvětlit, proč se rozhodla po válce budovat socialismus. Vysvětlení mělo jen jednu epizodu, zážitek z dětství. Zemřela jí sestřička a doktor na úmrtní list napsal jako příčinu úmrtí jedno slovo: podvýživa. Matka, textilní dělnice, na víc neměla. A dcera došla k tomu, že tak tomu dál být nemůže.

A tady, v té epizodě je skryt patrně ten nejhlubší důvod pro můj zájem o „osmašedesátníky“. Žízeň po spravedlnosti je pojem biblický, a já se už v Tesle Holešovice vrátil do církve. A v době, kdy mi Tomáš Ježek půjčoval své samizdatové překlady Hayeka, četl jsem současně první sociální encykliky. A tady – už v tom přívlastku sociální – se mi jevil závažný konflikt hodnot mezi Hayekem (a jeho horlivým vyznavačem Tomášem) a učením katolických papežů. Šlo o to, zda přívlastek sociální je nejen nadbytečný, ale dokonce zavádějící, falešný, „lasiččí“ termín – jak argumentoval Hayek –, nebo zda jde o klíčový sociální rozměr evangelia. Šlo o spravedlnost, zda s přívlastkem – a s jakým –, či bez přívlastku. Zda spravedlnost vůbec – jako kategorie ekonomické teorie, či pouhá „fata morgana“ čili přelud politických pábitelů. V situaci u nás po válce ovšem převládl

přívlastek „třídní“: tedy třídní spravedlnost, a k ní vedly třídní boj, třídní násilí, když to jinak nejde. A třídní nenávist. V době našich setkání na Moráni se ovšem Růženka, Dášenka ani nikdo z dalších nehlásil k třídní spravedlnosti a násilí nehlásal, ale pravda je, že „vzít zpátky“ znárodnění, násilné vyvlastnění, jim ještě nějakou dobu dělalo potíže. Můj pocit je, že časem to v sobě zpracovali. Ostatně vídali mne rádi a věděli, že já mám na mysli spravedlnost jinou než třídní. Žízeň po spravedlnosti třídní pominula, žízeň po spravedlnosti zůstala. A ta nás spojovala.
***
Jak je to tedy s tou spravedlností jako kategorií ekonomické teorie – patří tam, či nikoliv? V „economic policy“ se řešení otázek spravedlnosti nelze vyhnout z povahy věci. To už je ale politika! namítne zanícený ekonomický teoretik. Tak co samo jádro ekonomie – má tam spravedlnost místo? Neoliberální ekonom odpoví ihned: nemá! Klíč k pochopení, jak k tomu došlo, jsem našel po letech, během přípravy kursu etika a ekonomie. Knížku s tím názvem napsal také Amartya Sen, indický nobelista s vysokým renomé v celém anglosaském světě. V jeho interpretaci moderních dějin ekonomického myšlení došlo k „přehození výhybky“ tímto směrem až někdy v polovině 30. let. Tehdy najednou převládlo přesvědčení, že funkce užitku, preferenční funkce jednotlivce jsou navzájem neporovnatelné, a to z principu. Zejména pod vlivem Lionela Robbinse převládl ryzí individualismus, a ten stále sílí.
Jediné kritérium optimality při řešení sociálních a ekonomických vztahů je od té doby Paretův princip. V podobě Koopmansovy technologické K-efektivity při alokaci vzácných zdrojů jsem se s ním setkal už jako student u Luďka Rychetníka a tímto aparátem jsem argumentoval už i ve sborníčku KMENu. A v tomto světle mi vycházela řešení podnikové samosprávy jako neefektivní, v družstevní i syndikalistické variantě. V tomto paradigmatu „inženýrské ekonomie“ (A. Sen) optimální stavy mohou nastat při jakékoliv distribuci bohatství a majetků, při jakkoliv nerovnoměrném rozdělení společnosti co do přístupu ke vzácným zdrojům. A jak v závěru svého života konstatoval Paul A. Samuelson, během jeho profesní kariéry se nůžky v rozdělování příjmů vrcholových manažerů a řadových pracovníků v USA rozevřely nejméně o jeden řád, z desetinásobků na stonásobky. Podle učebnice námi obdivovaného autora se ekonomie učila po celá desetiletí, i u nás ještě za socialismu, opět Václav Klaus v kursu pro vědecké aspiranty v EÚ ČSAV. Samuelson musel vyŹstoupit z paradigmatu své disciplíny, aby se mohl dopustit hodnotícího výroku, ve kterém tyto nerovnoměrnosti v distribuci příjmů označil za až arbitrární a eticky problematické. Ekonomie hlavního proudu se alibisticky vzdala jakéhokoliv posuzování příjmové nerovnosti. Tím se i hlavní proud světové ekonomie uchýlil k „programovému úniku od reality“. Naproti tomu už také Američan profesor Vanek, když se po Listopadu 89 objevil ve staré vlasti a na půdě EÚ ČSAV jako obdivovatel podniku vlastněného a řízeného jeho zaměstnanci, řekl tuto větu: když sedí ředitel podniku kolem jednoho stolu se zástupci podnikové samosprávy, nenapadne ho, že by si mohl navrhovat, natož požadovat vyšší plat než řekněme trojnásobek průměrného příjmu v podniku. Někteří z aspirantů za mnou polohlasně protestovali: kdo sem pozval toho bolševika. Vaněk byl ovšem katolík, a ke spravedlnosti třídní neinklinoval. Jen snil o jiné, bratrštější ekonomice. Mně tato jeho věta nepobouřila, spíš zaujala. A neměl jsem s ní problém.
Tato odbočka byla nutná k tomu, abych se pokusil vysvětlit, jak se mohlo stát, že na začátku 90. let jsem nejen nevstoupil do politiky, ale také opustil akademický výzkum a stal se ekonomem katolického družstva. Po 20 a něco letech od času mladých ekonomů, kdy jsem v teorii problematizoval model podnikové samosprávy... Naše platy Vanekovu etickou maximu splňovaly. A když jsem se po dvou letech objevil na nově založené Fakultě sociálních věd UK, měl jsem za sebou už nejen etatistickou zkušenost podnikového ekonoma z Tesly Holešovice, ale i praxi samosprávní ekonomiky, ovšem v časech teprve začínající transformace. Inspirací nám byla jiná, ještě prvorepubliková zkušenost hospodářských družstev a lidových záložen, vedených františkánem JUDr. Františkem Noskem.
***
Petr Eben na sklonku 80. let zhudebnil zmodernizovaný text Chvalozpěvu na stvoření sv. Františka z Assisi, jeden verš tam říká: spíš než být pochopen druhé chci chápat. Uvědomuji si, že mé kroky z přelomového období 80. a 90. let musejí být pro vnějšího pozorovatele jen nesnadno pochopitelné, spíš nepochopitelné. Ve snaze chápat jiné se pokouším o vysvětlení změn mých vlastních postojů, v životě i v teorii. I když nebudu pochopen, to podstatné by mohlo přetrvat: že zápas o osobní integritu v profesionálním i osobním životě trvá od vstupu do života až po jeho závěr. Ekonomie je krásná věda, vždyť pojednává o vzácných zdrojích, na nichž závisí pozemský život nás všech. Ve svém vlastně ne příliš dlouhém vývoji se však ekonomie dostala do krize svých vlastních východisek a dostává se pod stále naléhavější tlak na důkladnou reformu svého paradigmatu. Uvedu jen tři směry, jimž je ekonomie vystavena, ty, jimiž jsem se ve dvou posledních desetiletích zabýval:
1. Ekonomie potřebuje důvěru – kterou prozatím má jen za vnější parametr – inkorporovat přímo do svého paradigmatu. Tak, aby byl v každém ekonomickém rozhodnutí posuzován nejen jeho dopad na „viditelné“ účetní knihy soukromého subjektu, ale i na „neviditelná“ aktiva důvěry v subjekt samotný, a zprostředkovaně i na důvěru v systém samotný. To jinými slovy také znamená, že privátní zisk na mikro-úrovni musí být nadále posuzován se stejnou závažností i v jeho dopadech na společné, dnes už globální dobro. Tedy „trust“ i „common good“ jako klíčová slova v nové ekonomické vědě.
2. Ekonomie „sebezájmu“ jednotlivce potřebuje rozšíření na ekonomii i „bližního jako sebe sama“. To je nejzjevnější ve škole ekonomie rodiny, kde se sebezájmem každého z „partnerů“ a jejich (i převzatých) potomků nevystačíme: Paretova optimalita je málo, ve společnosti vůbec, ale v rodině především. Ekonomie potřebuje integrovat do svého paradigmatu přirozeného zájmu o sebe a nejbližší i ochotu k oběti, pro nejbližší především, ale i pro vzdálenější „bližní“. „Decision maker“ se musí rozhodovat i mezi „goods“ a „relational goods“ – nejde jen o „statky“, ale i o dobra mezilidských vztahů.
3. Tím napohled nejvzdálenějším „příbuzným“ člověka je sama Příroda, Stvoření. Jde „jen“ o to rozšířit koncept „vzácných zdrojů“ o dosud opomíjené či bagatelizované veřejné statky v planetárním měřítku, vůči nimž se ekonomika dopouští nesčetných negativních externalit. Což však už dnes znamená samotné elementární předpoklady pro život samotný. Jde o tu neuvěřitelně a statisticky nepravděpodobně přesně vyladěnou množinu předpokladů pro vznik a rozvoj života na naší zcela výjimečné planetě, sestře-matce Zemi. Nová ekonomie budoucnosti – bude-li ještě jaká, bude muset do svých „ekonomických zákonů“ inkorporovat zákony ekologie. Obě disciplíny mají společný základ, oikos, dům, náš společný domov. „Nomikos“ a „Logos“ musejí být navzájem konzistentní, ale logos přírodních zákonů má – musí mít primát.
Výše uvedeným extempore jsem zdánlivě opustil téma knížky, tedy někdejších bankovních seminářů Václava Klause. Ale ne tak docela. Michael Durčák vyslovuje hypotézu, že semináře měly a mají jakoby své pokračování v Centru pro ekonomiku a politiku a nyní v Institutu Václava Klause. Celá léta dostávám newslettery Cepu a IVK, ač nejsem abonentem, nevím, zda díky velkorysosti nebo staré známosti. A díky této obeznámenosti s produkcí těchto nástupnických seminářů si dovoluji říci, že v porovnání s těmi původními z 80. let jim něco schází (a něco přebývá). Pozoruhodnou předností těch seminářů původních bylo, že se kolem nich shromažďovala prakticky veškerá česká relevantní ekonomická obec, z akademické sféry i z praxe, a semináře měly jako svůj centrální zájem „národní hospodářství“ – i se světovým rozhledem té doby. To nám dnes akutně schází, nástupnické semináře jsou daleko víc exkluzivní, a to bez pokusu o vysvětlení, jaký podíl na tom mají sami organizátoři, a jaký většinová společnost, která je marginalizuje. Na straně druhé, nástupnické semináře se rozkročily daleko za hranice ekonomie a politické ekonomie, jejich ambicióznost v tomto směru je spíše nevýhodou než předností. Ale to už je můj osobní názor, za hranicemi té svěží knížky Michaela Durčáka a mé nostalgie po těch Klausových seminářích let osmdesátých.

Knížka Michaela Durčáka vznikla v časech, kdy v přepólované české mediální krajině už Václav Klaus dávno nemá pravdu, jako ji měl v letech devadesátých (skoro ve všem), ale naopak hrozí, že mu bude pravda upírána naprosto ve všem, už z principu. Michael Durčak dokládá, že toto není cesta.

Lubomír Mlčoch

Mladí ekonomové po dvaceti – a ještě jednou po 30 letech

Tento text byl zamýšlen jako předmluva ke knížce o Klausových bankovních seminářích v 80. letech. Dokončen už byl po vlastním výročí k roku 68, a čas dál běží. Na retro vzpomínání po 50 letech to však nemusí být taková vada. Jeho záměrem měl být a stále je pokus o smír uvnitř mé vlastní generace, i zamyšlení nad nedostatkem smíru v generaci předchozí. Neodvažuji se spekulovat o důvodech, pro které knížka nakonec nevyšla. Mezitím vyvstaly nové půtky o interpretaci doby, kterou jsme zažili, a ke smíru zatím nesměřují, spíš naopak. To mne vede k dobré víře, že text má svůj smysl i mimo rámec původního záměru.

Michael Durčák se po neúspěchu projektu s knížkou spokojil se zkrácenou verzí v podobě časopiseckého článku *Kapitalismus fáze nula. Semináře Václava Klause jako součást myšlenkového světa pozdního socialismu* (Moderní dějiny č. 1/2019).

Předloni se připomínalo 50 let od Pražského jara. To jsem vnímal tehdy především prostřednictvím Literárních novin, jako mí druzi v povinné vojenské službě. Ale jednoho jarního dne jsem si vyžádal propustku a vydal se z Karlínských kasáren na třídu Politických vězňů, kde jsme v budově Ekonomického ústavu Československé akademie věd (EÚ ČSAV) zakládali Klub mladých ekonomů. Tedy Václav Klaus ho zakládal, ale několik nás bylo u toho... V uniformě s absolventskými „kolejničkami“ na výložkách jsem se stal členem čerstvě založeného Klubu mladých, kteří se cítili být generačně už jinde a chtěli dělat jinou než oficiálně dovolenou ekonomii. Cestou zpátky do Karlína jsem se dovídal, že na Žižkově, v budově naší společné „matky živitelky“ Vysoké školy ekonomické, zase Miloš Zeman zakládá Futurologický klub. Ti dva, Václav a Miloš, byli už tehdy kandidáty na budoucí politické lídry – jen jsme to ještě nevěděli. Už zakrátko to však na jejich start nahoru vůbec nevypadalo. Přišla srpnová okupace a na podzim pak začala pomalá ústupová cesta. Klub mladých ekonomů se ještě vzepjal k Sympóziu o podniku a na zámku ČSAV v Liblicích explicitně prezentoval svůj generační kritický odstup od reformního hnutí 60. let. Ale byl to odstup z obou stran více méně přátelský: naši starší kolegové Karel Kouba, Čestmír Kožušník, Rudolf Kocanda, abych vzpomněl vděčně aspoň tři, byli lidé pokorní, byli ochotní naslouchat nám, „bažantům“ ve vědě. Také proto, že si sami byli vědomi chatrnosti teoretických základů reformy. V EÚ ČSAV ještě vznikla Graduační škola pro vědecké aspiranty podle amerického vzoru, a moje Teorie firmy byla na jaře 1970 jejím učebním textem prvním a taky posledním – stejně jako předtím zmíněná publikace KMENu o podniku. Václav Klaus se ještě stačil dostat na Cornell University, já to už nestihl. Pak doba semlela nás mladší i ty starší. Tedy ne zas tak děsivě: poslali nás do praxe. A život zařídil, že i směrem docela odpovídajícím našim potřebám: makroekonoma Klause do Federálního ústředí Státní banky československé (SBČS), již bývalého ředitele Ekonomického ústavu Karla Koubu – od kterého jsem si ještě stačil půjčit Behaviorální teorii firmy od Cyerta-Marche – do podniku, do ČKD. Já po čase odešel též do praxe v Tesle Holešovice, tedy na moje „mikro“. A když mne Václav Klaus vyprovázel z budovy SBČS na Václavském náměstí, kde jsem na malém semináři povídal, co dělám v oddělení ekonomického výzkumu Tesly, řekl mi na rozloučenou i on s překvapující pokorou: neudělali nakonec dobře, když nás poslali do praxe? Tam nám totiž nehrozil „programový únik od reality“, jak Karel Kouba pojmenoval postoj některých z těch, jimž bylo „dovoleno zůstat“.

Deset let byl hodně dlouhý a v našem případě i zvláštní sabatikl, ale je skutečností, že teprve na začátku 80. let jsme se začali probouzet k veřejné angažovanosti. Já psal deskriptivní studie o chování „mého“ podniku v plánovací mašinerii té doby, Václav Klaus si v bance prosadil semináře pod hlavičkou Čs. vědeckotechnické společnosti a stal se opět jejich přirozeným lídrem: organizátorem, moderátorem, hlavním přednášejícím, nejvášnivějším diskutérem, a nakonec editorem a redaktorem sborníčků z nich. Bez něho by rozhodně nebyly, ani semináře, ani sborníčky.

***

Toho předloňského retro-jara se najednou objevil zájem o ta léta 60. a 80., a to ze dvou stran. Mladí historici z Ústavu soudobých dějin AV se výzkumně zajímali o kdysi mladé ekonomy a jejich ještě mladší kolegové, teprve studující hospodářské a sociální dějiny na FF UK, si volili témata závěrečných prací zacílená „na nás“, už jen duchem mladé starce. Soudobé dějiny jsou pozoruhodný obor, který dává ojedinělou šanci aktérům společenských dějů si ještě na závěr života o sobě přečíst „v dějepise“ – a to nejen těm, co to dotáhli až na pozici nejvyššího ústavního činitele, ti své místo v dějepise už měli jisté. Povznášející pocit „dostali jsme se do dějin“ je trochu kalen pocitem: to už patříme do archivu? Ale našli se i aktivní starci, kteří jako pamětníci napsali jakési dějiny Ekonomického ústavu ČSAV v podobě tání ledu v ekonomické teorii: Jan Klacek a Václav Kupka, také psali o sobě a svých vrstevnících z časů Klubu mladých ekonomů. Bylo to za pět minut dvanáct: Václav Kupka náhle zemřel, než jsem stačil dopsat tuto předmluvu. Vlado Benáček se o něco podobného pokusil už předtím, ve sborníčku ke 20 letům IES FSV UK, který jsem redigoval. Ano, ekonomická teorie očima tří generací, to je to, oč jde dosud. A čas je neúprosný.

Když mne toho loňského jara a léta navštívil na chalupě student Michael Durčák s prosbou o konzultaci na téma Klausových bankovních seminářů, byl jsem potěšen. Už během přípravy té bakalářské práce a tím spíš v definitivní podobě této knížky se ukázalo, že i metodami věd historických se dají zachytit důležité a zajímavé souvislosti ve snahách našeho mládí – zvláště když autor na tu práci vynaloží tolik úsilí a energie a píše ji s invencí přesvědčeného, že téma rozhodně nesmí uniknout do zapomnění. Už ta nesamozřejmost, že „bakalářka“ má vyjít jako knížka, byla doprovázena dalšími třemi – vlastně čtyřmi – překvapeními. Knížku se Michael rozhodl věnovat památce našeho krátce předtím zemřelého generačního druha Tomáše Ježka. Knížku prý hodlá vydat Liberální institut. Vydání podporuje hlavní aktér Václav Klaus a je ochoten do ní připsat pár vstřícných slov. A to poslední překvapení se týkalo mne: byl jsem požádán o napsání předmluvy ke knížce. Můj první pocit byl, že nemám na tak nesnadně strukturovaný příběh tří či čtyř mušketýrů ještě jednou po dvaceti (a třiceti) letech. Pak jsem šel do sebe a přijal tu nabídku jako výzvu. A nakonec – v mém věku blízkém střední době dožití – jsem to pozvání pochopil jako příležitost, za kterou jsem vděčný. Jedná se o příležitost ke smíru alespoň setkáním na stránkách jedné knížky. Knížky o časech, kdy jsme si všichni byli docela blízko, po časech, kdy jsme si byli naopak docela vzdáleni. Takové příležitosti se nestávají každý den, a jejich přehlédnutí či

VYLEPŠENO SPOLEČNÍ

Knihovna Listů
Jan Novotný: Mízol a ti druzí
Dušan Havlíček: Jaro na krku. Můj rok 1968 s Alexandrem Dubčekem
Václav Jamek: Na onom světě se tomu budeme smát
Anna Militzová: > Ani víru ani ctnosti člověk nepotřebuje ke své spáse
František Novotný: Z Koryčan na konec světa a zpět přes tři oceány
Jan Novotný: Jednou za život
Jiří Pelikán, Dušan Havlíček Psáno z Říma, psáno ze Ženevy
Jiří Weil: Štrasburská katedrála.
Alena Wagnerová: Co by dělal Čech v Alsasku?
další knihy

Cena Pelikán
Od roku 2004 udělují Listy Cenu Pelikán - za zásluhy o politickou kulturu a občanský dialog. Více o Ceně Pelikán.

Předplatné
Nechte si Listy doručit domů. Využijte výhodné předplatné!

Fejetony
Juraj Buzalka
Vlasta Chramostová
Václav Jamek
A. J. Liehm
Jan Novotný
Ladislav Šenkyřík
Tomáš Tichák
Alena Zemančíková
Všichni autoři

Sledujte novinky
RSS kanál.
Přidej na Seznam.cz
Add to Google
Co je to RSS?

Listy
Dát stránce To se mi líbí 849 to

Mapa webu
Mapa webu - přehled článků a struktury webu.

Zpět

Může astronomie pomoc s hledáním nalezišť ropy a plynu? Může a dělá to! URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: avcr.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 11:25, Celková návštěvnost: 119 040, RU / den: 1 500, AVE: 3 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,02

Astronomie a astrofyzika je typickým příkladem tzv. základního výzkumu. Zkoumá vesmír, ale bezprostředně se její výzkum neaplikuje do oblastí běžného

života (resp. mnohem později, kdy např. dnes létáme do vesmíru díky Keplerovým zákonům formulovaným před 400 roky). V Astronomickém ústavu AV ČR však pracuje skupina odborníků na dráhovou dynamiku umělých družic Země a gravitační pole Země, která tento mýtus bortí. Zcela mimo obor astronomie a astrofyziky nyní vyšla v recenzovaném a impaktovaném časopisu vědecká práce kolektivu vedeného profesorem Jaroslavem Klokočníkem z Astronomického ústavu AV ČR. Do kolektivu patří též jeden vědecký pracovník Geologického ústavu AV ČR a další je z Vysoké školy báňské v Ostravě
V roce 2012 objevil první autor článku, profesor Jaroslav Klokočník, čistě náhodou – při průzkumu impaktních kráterů na Zemi – korelaci mezi existencí známých obřích ložisek uhlovodíků a jedním z gravitačních aspektů (deskriptorů), tj. veličin odvozených z modelu gravitačního pole (EM). EM je soubor čísel charakterizujících zemské gravitační pole, která se počítají z rozmanitých družicových a dalších měření (toho jsme se také zúčastnili). Tím gravitačním aspektem je tzv. úhel napětí (strike angle), velmi citlivý na podzemní variace hustoty. Běžná je jeho chaotická prostorová orientace.
V místech nalezišť uhlovodíků, podzemní vody, paleojezer, hlubokých říčních údolí či geologických zlomů je ale „učesán“, v dané oblasti jednostranně orientován. To je vodítkem pro „detektivní práci“ zmíněného kolektivu. Bohužel to není vodítko jednoznačné (jako vždy tam, kde by byla k disposici jen gravitační informace). Další data geologická, geofyzikální, topografická a magnetická jsou proto vítána.
Před deseti lety autoři jako testovací oblasti použili známá naleziště Ghawar (Saudská Arábie), Kaspické moře nebo Perský záliv. Nyní rozšířili metodu na celý svět. Vytipovali místa se zvětšenou pravděpodobností výskytu nalezišť ropy nebo zemních plynů, popř. vody (což je pro určité státy také velmi důležité). Metoda nevyžaduje lokální hloubkové práce a mohla by tak být levným nástrojem pro pomoc při předběžné prospekci ve vzdálených oblastech. Sníží riziko suchých vrtů a tím může podstatně snížit náklady. Rozlišovací mez metody je dána rozlišovací schopností modelu gravitačního pole na zemském povrchu, což je dnes cca 10 km. Metodu tedy nelze použít pro malá lokální naleziště.
Profesor Klokočník k tomu dodává:
Výsledek může být důležitý ekonomicky i strategicky tím, že potenciálních nalezišť dosud nevyužitých může být na světě spousta v rozmanitých zemích.
Obsáhlá vědecká práce kolektivu Klokočník J., Kostelecký J., Bezděk A., Cílek V., 2021, nazvaná vyšla v časopise 28(3), 306–332. https://doi.org/10.1504/IJOGCT.2021.10037627 (ověřeno 4.12.2021). Její pdf je k dispozici na vyžádání u prvního autora (viz kontakty).
Další práce :
http://www.asu.cas.cz/articles/1307/19/dana-a-zuzana-skryte-kandidatky-na-sopky-pod-ledovym-prikrovem-v-okoli-jezera-vostok-v-antarktide http://www.asu.cas.cz/articles/1367/19/objev-dosud-neregistrovanych-jezer-pod-ledem-antarktidy http://www.asu.cas.cz/articles/1410/19/nejvetsi-impaktni-krater-na-zemi-je-patrne-pod-ledem-antarktidy http://www.asu.cas.cz/articles/1647/19/impaktni-kratery-pod-ledem-gronska http://www.asu.cas.cz/articles/1754/19/odkud-priletel-impaktor www.asu.cas.cz~/jklokocn
Kontakty :
prof. Ing. Jaroslav Klokočník, DrSc.
Astronomický ústav AV ČR jklokocn@asu.cas.cz doc. Mgr. Aleš Bezděk, Ph.D.
Astronomický ústav AV ČR a FSv ČVUT ales.bezdek@asu.cas.cz prof. Ing. Jan Kostelecký, DrSc.
Výzkumný ústav geografický, kartografický a topografický a Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava kost@fsv.cvut.cz
RNDr. Václav Cílek, CSc.
Geologický ústav AV ČR cilek@gli.cas.cz
TZ ke stažení zde

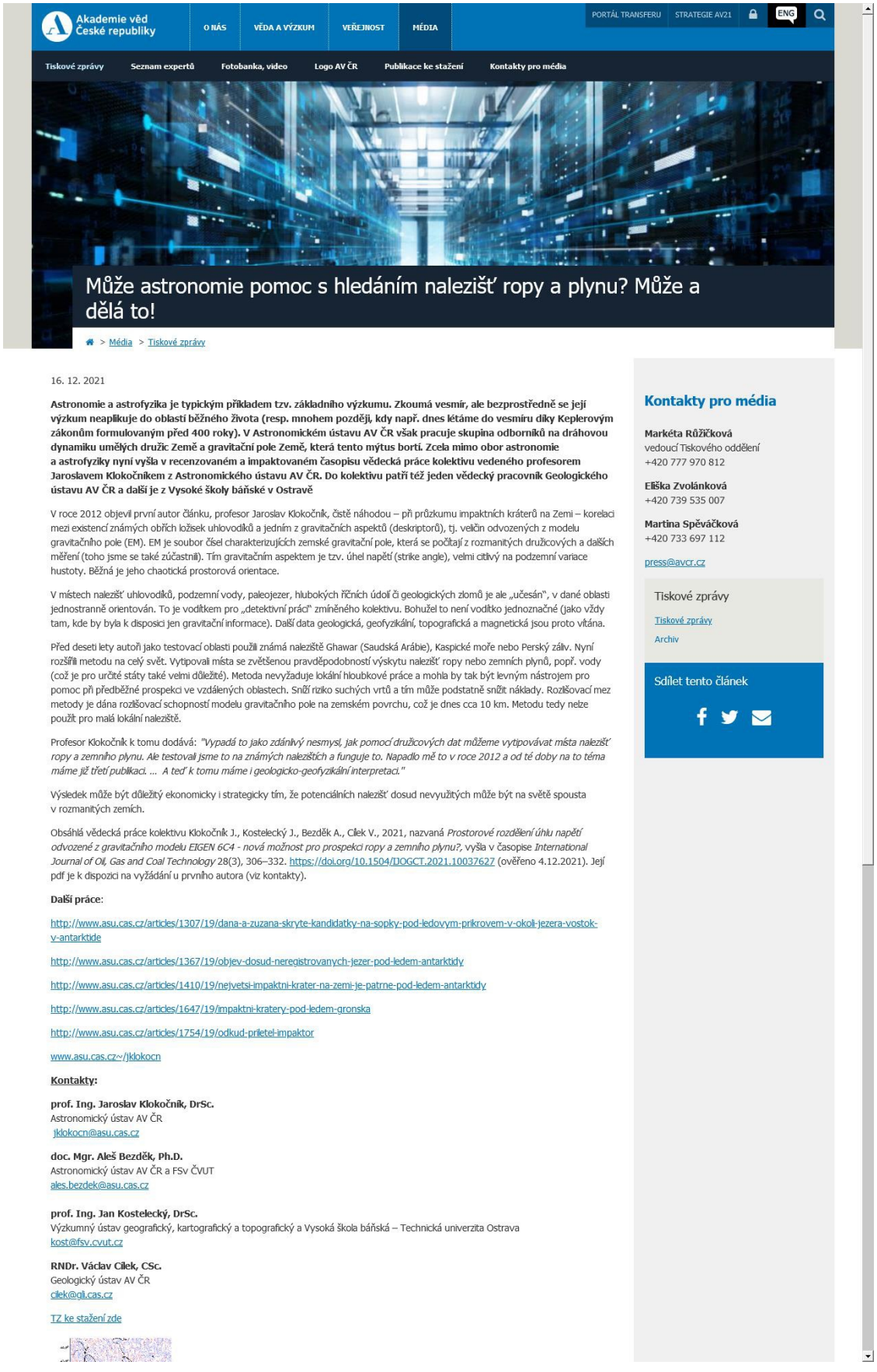

Akademie věd České republiky

O NÁS | VĚDA A VÝZKUM | VEŘEJNOST | MÉDIA

PORTÁL TRANSFERU | STRATEGIE AV21 | ENG

Tiskové zprávy | Seznam expertů | Fotobanka, video | Logo AV ČR | Publikace ke stažení | Kontakty pro média

Může astronomie pomoc s hledáním nalezišť ropy a plynu? Může a dělá to!

Média > Tiskové zprávy

16. 12. 2021

Astronomie a astrofyzika je typickým příkladem tzv. základního výzkumu. Zkoumá vesmír, ale bezprostředně se její výzkum neaplikuje do oblastí běžného života (resp. mnohem později, kdy např. dnes létáme do vesmíru díky Keplerovým zákonům formulovaným před 400 roky). V Astronomickém ústavu AV ČR však pracuje skupina odborníků na dráhovou dynamiku umělých družic Země a gravitační pole Země, která tento mýtus bortí. Zcela mimo obor astronomie a astrofyziky nyní vyšla v recenzovaném a impaktovaném časopisu vědecká práce kolektivu vedeného profesorem Jaroslavem Klokočníkem z Astronomického ústavu AV ČR. Do kolektivu patří též jeden vědecký pracovník Geologického ústavu AV ČR a další je z Vysoké školy báňské v Ostravě

V roce 2012 objevil první autor článku, profesor Jaroslav Klokočník, čistě náhodou – při průzkumu impaktních kráterů na Zemi – korelaci mezi existencí známých obřích ložisek uhlovodíků a jedním z gravitačních aspektů (deskriptorů), tj. veličin odvozených z modelu gravitačního pole (EM). EM je soubor čísel charakterizujících zemské gravitační pole, která se počítají z rozmanitých družicových a dalších měření (toho jsme se také zúčastnili). Tím gravitačním aspektem je tzv. úhel napětí (strike angle), velmi citlivý na podzemní variace hustoty. Běžná je jeho chaotická prostorová orientace.

V místech nalezišť uhlovodíků, podzemní vody, paleojezer, hlubokých říčních údolí či geologických zlomů je ale „učesán", v dané oblasti jednostranně orientován. To je vodítkem pro „detektivní práci" zmíněného kolektivu. Bohužel to není vodítko jednoznačné (jako vždy tam, kde by byla k disposici jen gravitační informace). Další data geologická, geofyzikální, topografická a magnetická jsou proto vítána.

Před deseti lety autoři jako testovací oblasti použili známá naleziště Ghawar (Saudská Arábie), Kaspické moře nebo Perský záliv. Nyní rozšířili metodu na celý svět. Vytipovali místa se zvětšenou pravděpodobností výskytu nalezišť ropy nebo zemních plynů, popř. vody (což je pro určité státy také velmi důležité). Metoda nevyžaduje lokální hloubkové práce a mohla by tak být levným nástrojem pro pomoc při předběžné prospekci ve vzdálených oblastech. Sníží riziko suchých vrtů a tím může podstatně snížit náklady. Rozlišovací mez metody je dána rozlišovací schopností modelu gravitačního pole na zemském povrchu, což je dnes cca 10 km. Metodu tedy nelze použít pro malá lokální naleziště.

Profesor Klokočník k tomu dodává: *"Vypadá to jako zdánlivý nesmysl, jak pomocí družicových dat můžeme vytipovávat místa nalezišť ropy a zemního plynu. Ale testovali jsme to na známých nalezištích a funguje to. Napadlo mě to v roce 2012 a od té doby na to téma máme již třetí publikaci. ... A teď k tomu máme i geologicko-geofyzikální interpretaci."*

Výsledek může být důležitý ekonomicky i strategicky tím, že potenciálních nalezišť dosud nevyužitých může být na světě spousta v rozmanitých zemích.

Obsáhlá vědecká práce kolektivu Klokočník J., Kostelecký J., Bezděk A., Cílek V., 2021, nazvaná *Prostorové rozdělení úhlu napětí odvozené z gravitačního modelu EIGEN 6C4 - nová možnost pro prospekci ropy a zemního plynu?*, vyšla v časopise *International Journal of Oil, Gas and Coal Technology* 28(3), 306–332. https://doi.org/10.1504/IJOGCT.2021.10037627 (ověřeno 4.12.2021). Její pdf je k dispozici na vyžádání u prvního autora (viz kontakty).

Další práce:

http://www.asu.cas.cz/articles/1307/19/dana-a-zuzana-skryte-kandidatky-na-sopky-pod-ledovym-prikrovem-v-okoli-jezera-vostok-v-antarktide

http://www.asu.cas.cz/articles/1367/19/objev-dosud-neregistrovanych-jezer-pod-ledem-antarktidy

http://www.asu.cas.cz/articles/1410/19/nejvetsi-impaktni-krater-na-zemi-je-patrne-pod-ledem-antarktidy

http://www.asu.cas.cz/articles/1647/19/impaktni-kratery-pod-ledem-gronska

http://www.asu.cas.cz/articles/1754/19/odkud-priletel-impaktor

www.asu.cas.cz~/jklokocn

Kontakty:

prof. Ing. Jaroslav Klokočník, DrSc.
Astronomický ústav AV ČR
jklokocn@asu.cas.cz

doc. Mgr. Aleš Bezděk, Ph.D.
Astronomický ústav AV ČR a FSv ČVUT
ales.bezdek@asu.cas.cz

prof. Ing. Jan Kostelecký, DrSc.
Výzkumný ústav geografický, kartografický a topografický a Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava
kost@fsv.cvut.cz

RNDr. Václav Cílek, CSc.
Geologický ústav AV ČR
cilek@gli.cas.cz

TZ ke stažení zde

Kontakty pro média

Markéta Růžičková
vedoucí Tiskového oddělení
+420 777 970 812

Eliška Zvolánková
+420 739 535 007

Martina Spěváčková
+420 733 697 112

press@avcr.cz

Tiskové zprávy

Tiskové zprávy

Archiv

Sdílet tento článek

Zpět

Přehledně: Noví ministři Fialovy vlády. Prezident měl s jedním jménem problém URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: blesk.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 13:48, Celková návštěvnost: 38 893 614, RU / měsíc: 4 313 172, RU / den: 787 042, Rubrika: Politika, AVE: 59 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 8,74, Návštěvy za měsíc: 26 500 000

Předseda ODS Petr Fiala a lídr koalice Spolu byl jmenován do funkce předsedy vlády v 28. listopadu na zámku v Lánech. Zde také jmenuje prezident Miloš Zeman v pátek 17. prosince do funkce i další členy kabinetu. Křesel ve vládě bude nově 18. Tedy premiér a 17 ministrů. ODS má ve vládě premiéra a pět ministrů, lidovci tři ministry, TOP 09 dva, STAN čtyři a Piráti tři. Kdo jsou noví ministři? Co budou mít na starosti v nově vzniklých resortech? A s kým měl Zeman problém?

Kdo zamíří do čela kterého ministerstva?

Koalice Spolu v kabinetu obsadí post premiéra a ministrů financí, obrany, práce, dopravy, zdravotnictví, spravedlnosti, zemědělství, životního prostředí, kultury a ministra pro vědu, výzkum a inovace.

Pirátům a STAN připadnou vnitro, průmysl, školství a ministerstvo pro evropské záležitosti ve prospěch STAN a ministerstvo pro místní rozvoj, ministerstvo zahraničí a nově definovaný ministr pro legislativu pro Piráty.

V

nové vládě

zasednou tři ženy -

ministerstva obrany se ujme Jana Černochová (ODS), ministryní pro vědu a výzkum je pak Helena Langšádlová (TOP 09) a na ministerstvo životního prostředí dosadí

Annu Hubáčkovou, senátorka za KDU-ČSL.

Petr Fiala

(57, ODS)

Datum a místo narození:

1. září 1964, Brno

Vzdělání:

absolvoval obor český jazyk a literatura a dějepis na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnes Masarykova univerzita, MU; 1988); docent (1996) a profesor politologie (2002)

Současné funkce:

poslanec (od 2013); předseda ODS (od 2014)

Praxe:

po studiích pracoval jako historik v Muzeu Kroměřížska, redaktor Lidové demokracie nebo nakladatelství Atlantis; spoluzakládal katedru politologie na MU, byl ředitelem Mezinárodního politologického ústavu MU (1996 až 2004), krátce vedl Fakultu sociálních studií MU a v letech 2004 až 2011 působil jako rektor Masarykovy univerzity, vedl Českou konferenci rektorů (2009 až 2011), poté byl do května 2012 devět měsíců prorektorem MU.

Angažmá v politice:

působil jako hlavní vědecký poradce premiéra Petra Nečase (září 2011 až duben 2012); od května 2012 do července 2013 byl jako nestraník ministrem školství v Nečasově vládě; v roce 2013 vedl jako bezpartijní kandidátku ODS v Jihomoravském kraji a stal se poslancem; v listopadu téhož roku vstoupil do ODS a v lednu 2014 byl zvolen jejím předsedou, funkci v následujících letech třikrát obhájil; v roce 2017 byl znovu zvolen do Poslanecké sněmovny, od listopadu téhož roku byl po celé volební období místopředsedou Sněmovny.

Rodina:

ženatý, má tři děti

Ostatní:

Po převratu v listopadu 1989 patřil Fiala mezi první akademiky, kteří se začali naplno věnovat politologii, v roce 2002 byl jmenován prvním profesorem pro tento obor v ČR. Specializuje se zejména na srovnávací politologii a evropskou politiku.

V politice se začal angažovat v roce 2012, když v čele ministerstva školství nahradil Josefa Dobeše (Věci veřejné), jehož ani ne dvouletou vládní éru provázela řada afér. Fialovi se rozjitřenou situaci v resortu podařilo poměrně rychle uklidnit. V roce 2013 Fiala odmítl účast v úřednické vládě Jiřího Rusnoka, protože nesouhlasil se způsobem jejího ustavení.

Kandidaturu na předsedu ODS ohlásil v prosinci 2013. Ačkoli byl členem strany teprve krátce, podle svých slov s občanskými demokraty ideově spolupracoval už od první poloviny 90. let. Záchranu strany, jež ve volbách v roce 2013 dosáhla nejhoršího výsledku v historii (byla pátá, hlasovalo pro ni 7,72 procenta voličů), viděl Fiala v návratu k pravicovému programu. V roce 2017 strana pod jeho vedením skončila ve sněmovních volbách druhá se ziskem 11,32 procenta.

Poprvé pro něj na sněmu v lednu 2014 hlasovalo zhruba 80 procent delegátů. Na sjezdu ODS v lednu 2016, kdy byl poprvé znovu zvolen předsedou, už získal podporu 93 procent delegátů. Řekl tehdy, že strana již posílila a je schopna opět vládnout. Podruhé mandát obhájil v lednu 2018, i tehdy s naprosto jednoznačnou podporou, získal 451 ze 483 platných hlasů, stejně jako potřetí loni v lednu, kdy získal 470 z 505 platných hlasů delegátů.

Fiala je autorem či spoluautorem monografií a více než 200 odborných studií publikovaných v řadě zemí. K těm nejznámějším patří Evropská unie (2003, 2009), Evropský mezičas (2007, 2010), Politický extremismus a radikalismus v České republice (1996), Katolicismus a politika (1996) či Teorie politických stran (1998, 2009).

Vít Rakušan

(43, STAN)

Datum a místo narození:

16. června 1978, Kolín

Vzdělání:

vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově v Praze

Dosavadní funkce:

poslanec (od 2017), zastupitel Středočeského kraje (od 2012), předseda hnutí STAN (od dubna 2019); ve Sněmovně působil v zahraničním výbor a výboru pro bezpečnost, mimo jiné předsedal stálé komisi pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství

Praxe:

po škole začal podnikat a vyučoval němčinu na kutnohorském gymnáziu; v roce 2010 byl jako nestraník na kandidátce Změna pro Kolín zvolen do městského zastupitelstva a následně i starostou Kolína, pozice obhájil i v dalších volbách, funkci starosty opustil v červnu 2019 kvůli působení v celostátní politice; v letech 2016 až 2017 byl prvním náměstkem hejtmanky Středočeského kraje

Členství v politických stranách:

STAN (od 2015), v letech 2016 až 2019 byl prvním místopředsedou hnutí

Rodina:

je podruhé ženatý, má dceru a dva syny; jeho otcem je lékař a bývalý senátor z let 2002 až 2008 za ČSSD Jan Rakušan

Ostatní:

Letos v lednu hnutí STAN schválilo koaliční smlouvu o spolupráci s Piráty v letošních sněmovních volbách. Dohodu, kterou oba subjekty dopracovaly před Vánocemi, o několik dní později schválili na svém celostátním fóru i Piráti. Ve volbách skončila společná kandidátka Pirátů a STAN třetí se ziskem 15,5 procenta hlasů a 37 mandátů, díky preferenčním hlasům je ale naprostá většina poslanců - 33 - z politiků navržených STAN.

Rakušanem vedené STAN loni vyhrálo senátní volby, Starostové, spolu s partnerskou SLK, získali 11 mandátů z 27 možných. Hnutí uspělo i ve volbách krajských zastupitelů, vyhrálo ve Středočeském kraji (v koalici i v Královéhradeckém kraji a SLK v Libereckém kraji) a nyní má (spolu se SLK a včetně karlovarského Petra Kulhánka, člena Karlovarské občanské iniciativy) čtyři hejtmany.

V roce 2016 Rakušanem vedená středočeská kandidátka hnutí STAN ve volbách do krajských zastupitelstev získala druhý nejvyšší počet mandátů v krajském zastupitelstvu (15, vítězné hnutí ANO 16).

V komunálních volbách v Kolíně v roce 2018 získala jím vedená kandidátka Změna pro Kolín 63 procent hlasů, což znamenalo 21 z 27 křesel v městském zastupitelstvu.

Před zvolením do čela hnutí deníku Právo řekl, že STAN se musí víc programově profilovat jako celostátní politická síla, která bude jasně říkat: jsme připraveni převzít i vládní odpovědnost.

Na otázku o případném spojení s TOP 09, se kterou STAN řadu let úzce spolupracovalo, Rakušan po zvolení předsedou hnutí řekl, že bude předsedou samostatného autentického hnutí STAN, což je subjekt, který má budoucnost a potenciál. "Až krajské volby v roce 2020 jasně ukážou, kdo může být eventuálně nositelem případné integrace menších stran," dodal s tím, že hnutí je vstřícné k nejrůznějším formám spolupráce.

Ivan Bartoš

(40, Piráti)

Datum a místo narození:

20. března 1980, Jablonec nad Nisou

Vzdělání:

vystudoval Ústav informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (PhDr.), v oboru informační věda, a dále pokračoval ve studiích jako interní doktorand se specializací na databázové modely, databázové systémy a informační služby internetu (Ph.D.)

Dosavadní funkce:

poslanec Poslanecké sněmovny (od 2017), předseda sněmovního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj (od 2017), předseda České pirátské strany (2009 až 2014, s přestávkou mezi červnem a zářím 2013, a od 2016)

Praxe:

aktivně spolupracoval s knihovnami na projektech standardizace ve vyhledávání a sdílení informací, paralelně se angažoval v neziskovém sektoru; pracoval pro české i zahraniční firmy jako specialista na informační technologie; jako ředitel marketingu startoval nový český pracovní portál; věnoval se projektům týkajícím se kvality dat ve firmách, budování datových skladů a návrhů manažerských informačních systémů; přednáší o oblastech autorského práva, informační společnosti a bezpečnosti

Rodina:

je ženatý, manželka Lydie Franka Bartošová (38) je předsedkyní místního sdružení Piráti Praha 2 a členkou Republikového výboru Pirátů; mají syna a vychovávají dceru Bartošové z prvního manželství

Ostatní:

Bartoš stál v roce 2009 u zrodu Pirátů, v čele strany je s přestávkami přes osm let. Pod jeho vedením se strana během deseti let existence dostala do obou komor Parlamentu, v Poslanecké sněmovně má třetí nejsilnější klub, místo jednoho místopředsedy a stojí v čele dvou výborů. Loni se strana prosadila i do Evropského parlamentu, kde má tři mandáty a rovněž místopředsedu. V Praze má strana primátora.

V prosinci 2020 stal lídrem předvolební koalice Piráti a Starostové do sněmovních voleb 2021, ve kterých toto uskupení skončilo třetí se ziskem 15,62 procenta hlasů a 37 mandátů. Kvůli preferenčním hlasům pro kandidáty navržené STAN ale Piráti získali jen čtyři poslance a Bartoš kvůli tomu čelil od některých členů stran výzvám k rezignaci, v následné vnitrostranické anketě ho ale většina účastníků podpořila. O dalším postupu a podobě strany bude v lednu rozhodovat celostátní fórum.

Bartoš patřil v uplynulém volebním období k ostrým kritikům vlády vedené Andrejem Babišem (ANO). Letos v červnu při debatě před hlasováním o vyslovení nedůvěry kabinetu řekl, že Piráti podle něho nikdy nekritizovali kabinet bezúčelně nebo prvoplánově, nabízeli své návrhy. Bartoš vládě a premiérovi tehdy vytkl například kauzu Čapí hnízdo, postup při koronavirové krizi, "zruinování státního rozpočtu a destrukci veřejných financí" i plánované "předvolební dárečky".

Bartoš ovšem na druhou stranu čelil kritice kvůli některým starším postojům, zejména týkajících se zahraniční politiky. Patří k nim třeba přiznání, že v referendu o vstupu České republiky do Evropské unie hlasoval proti, v minulosti nesouhlasil ani s českým členstvím v Severoatlantické alianci. Jím vedená strana je ale nyní proevropská a ani členství v NATO většina členů nezpochybňuje. "Piráti nikdy nechtěli z NATO vystupovat ani na tom nechtějí nic měnit a kdo to opakuje v médiích, tak lže a jsme v tom jako strana zajedno," řekl k tomu Bartoš před čtyřmi lety na webu Hospodářských novin.

Před ukončením studia působil jeden semestr na fakultě informatiky na Univerzitě New Orleans.

Bartoš, kterého zdobí pro politika netypický účes s dredy, také vystupuje jako DJ, hraje na akordeon a zpívá v kapele Nohama napřed.

Vlastimil Válek

(61, TOP 09)

Datum a místo narození:

17. května 1960, Brno

Vzdělání:

vystudoval všeobecné lékařství na Lékařské fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (dnes Masarykova univerzita; 1985)

Dosavadní funkce:

místopředseda TOP 09 (od 2019), poslanec (od 2017), zastupitel Městské části Brno-Líšeň (od 2010); od letošního ledna do konce volebního období byl předsedou klubu TOP 09 ve Sněmovně; celé uplynulé čtyři roky byl členem výboru pro zdravotnictví a zemědělského výboru

Praxe:

lékař, v roce 1985 začínal ve Výzkumném ústavu klinické a experimentální onkologie (dnes Masarykův onkologický ústav),

krátce působil ve Fakultní nemocnici Brno (nyní Fakultní nemocnice u sv. Anny), od roku 1989 pracuje ve Fakultní nemocnici v Brně-Bohunicích, v současnosti vede Kliniku radiologie a nukleární medicíny, byl také náměstkem ředitele této nemocnice; od roku 1993 vyučuje na Masarykově univerzitě, v roce 2003 byl jmenován profesorem

Členství v politických stranách:

TOP 09 (od 2013); v letech 2019 až 2021 byl předsedou jihomoravské organizace strany, funkci letos v květnu už neobhajoval; v letech 2012 až 2016 byl za TOP 09 zastupitelem Jihomoravského kraje

Rodina:

ženatý, má čtyři děti

Ostatní:

Jako lékař se zaměřuje na na diagnostiku a léčbu v oblasti nádorů břicha, sám je průkopníkem některých metod. Publikuje ve významných českých i zahraničních zdravotnických časopisech a pravidelně přednáší na prestižních zahraničních kongresech a univerzitách. Mezi roky 2014 a 2017 byl předsedou radiologické společnosti České lékařské společnosti J. E. Purkyně. Angažoval se také v organizaci Červený kříž, po roce 1989 byl krátce místopředsedou čs. pobočky.

Válek byl v uplynulém roce a půl jedním z nejviditelnějších kritiků kroků dosavadní vlády v zasahování proti šíření epidemie covidu. "Všichni dobře vidíme, že současná vláda ve vedení státu selhává. Amatérismus bude třeba nahradit odborností. Bude na příští vládě, aby dotáhla do konce boj s pandemií, ale ani po překonání viru práce nekončí. Naopak bude nutné znovu nastartovat ekonomiku, resuscitovat zdravotnictví a pomoci všem lidem, které pandemie zasáhla, aby se opět postavili na vlastní nohy," řekl například letos v únoru.

Krátce po volbách nabídl premiér Andrej Babiš (ANO) místo ministra zdravotnictví od 1. listopadu zástupcům budoucí vládní koalice, konkrétně Válkovi. Na dotaz novinářů řekl, že nešlo o žert. Současná vláda se podle něj chce vyhnout tomu, že by přijala opatření v boji proti epidemii covidu-19 a příští vláda by je zrušila. Předseda ODS a kandidát na premiéra Petr Fiala myšlenku, aby na ministerstvo zdravotnictví nastoupil Válek a končící vláda by se tak mísila s nastupující, označil za "něco tak absurdního, že to nikdy neslyšel". Babiš se podle něj pokusil opozici zatáhnout do rozhodování a házet na ni odpovědnost, přitom ji dříve k jednáním o covidu nepustil.

Válek v uplynulých týdnech také opakovaně odmítl pozvánku na jednání rady vlády pro zdravotní rizika. Zdůvodnil to tím, že není členem vlády, aby se mohl podílet na rozhodování v této oblasti. Podle něj by se epidemie covidu-19 měla řešit odborně a nabídl odborníkům, aby se zúčastnili jednání AntiCovid týmu koalice Spolu. Podle ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha (za ANO) je to škoda, že se Válek nezúčastnil. Premiér Babiš poté v dopise Válkovi napsal, že pozváním na něj vláda nechce přenášet zodpovědnost, ale nabídnout mu vyslechnout si názory odborníků a říci svůj názor. Předtím Babiš ovšem Válka kritizoval, že dělá politiku místo toho, aby se zapojil do debat o podobě opatření.

Koncem října server Novinky.cz napsal, že podle Válka se senioři se musí buď naočkovat, nebo budou v lockdownu. "Já jsem nic takového nikdy neřekl," uvedl ale Válek v pořadu České televize Otázky Václava Moravce. V rozhovoru podle svých slov hovořil o tom, že je potřeba nenaočkované seniory ze všech sil chránit. Termín "lockdown" považuje za velmi nešťastný. "Já osobně nemám rád jakékoliv restrikce včetně lockdownu. Myslím si, že zavírání čehokoliv je poslední zoufalý krok," doplnil v OVM.

Zbyněk Stanjura

(57, ODS)

Datum a místo narození:

15. února 1964, Opava

Vzdělání:

vystudoval elektrotechnickou fakultu Vysokého učení technického v Brně, obor elektronické počítače.

Současná funkce:

člen Poslanecké sněmovny (od května 2010), předseda poslaneckého klubu ODS (od listopadu 2013), člen volebního a rozpočtového výboru Sněmovny, první místopředseda ODS (od ledna 2020)

Členství v politických stranách:

členem ODS je od roku 1991, řadu let byl předsedou moravskoslezské ODS, nyní je prvním místopředsedou.

Předchozí působení:

před vstupem do komunální politiky pracoval v letech 1992 až 2002 jako programátor a později ředitel ve firmě ESKON, věnující se identifikačním systémům; byl členem zastupitelstva Moravskoslezského kraje (2000-2011) a krajským radním (2000-2008); v letech 2002 až 2010 byl primátorem Opavy a místopředsedou Svazu měst a obcí České republiky; po svém zvolení do Sněmovny se koncem května 2010 stal prvním místopředsedou poslaneckého klubu ODS, od května 2011 do prosince 2012 jej vedl; v prosinci 2012 se stal ministrem dopravy, resort vedl do července 2013; v listopadu 2013 byl po dalších volbách do Sněmovny zvolen předsedou poslaneckého klubu ODS, funkci si udržel i po volbách v roce 2017; v letošních volbách byl lídrem

kandidátky koalice Spolu v Moravskoslezském kraji a opět uspěl, udržel si i funkci předsedy poslaneckého klubu ODS.

Rodina:

ženatý

Ostatní:

Ve volbách do Sněmovny 2013 a 2017 byl lídrem kandidátky ODS v Moravskoslezském kraji.

Je předsedou dozorčí rady Institutu pro pravicovou politiku, který založila ODS

Letos byl v Moravskoslezském kraji lídrem kandidátky koalice Spolu. "Jsem s výsledkem v kraji spokojený. Dali jsme si cíl dosáhnout 20 procent, máme přes 20 procent. Chtěli jsme být druzí a jsme s výrazným náskokem druzí, takže jsem velmi spokojený," uvedl po volbách Stanjura, který se vždy rozhodně stavěl proti možné spolupráce s hnutím ANO.

V čele poslanců ODS vystřídal v roce 2011 Petra Tluchoře, za svůj politický vzestup vděčil Stanjura tehdejšími premiérovi Petru Nečasovi. Ten se veřejně nechal slyšet, že Tluchoř ztratil jeho důvěru, a prosazoval právě Stanjuru. Tluchoř se krátce předtím stal jedním z hlavních aktérů aféry kolem příprav údajného puče uvnitř strany Věci veřejné.

U jeho působení ve funkci ministra dopravy odborníci kladně hodnotili snahu dořešit majetkové vyrovnání Českých drah se správcem kolejí - Správou železniční dopravní cesty (SŽDC), jehož příprava ale během krátkého půlročního funkčního období zůstala pouze na začátku. Stanjurovi se také podle expertů podařilo obnovit financování projekčních prací na nových stavbách.

Kritiku ze strany železničních odborářů si naopak vysloužil za snahu přidělit bez výběrového řízení zakázku na 15letý provoz trati z Ostravy do Olomouce přes Opavu a Krnov soukromé společnosti RegioJet. Podle předsedy odborového sdružení Železničářů Jaroslava Pejši by soukromý dopravce byl o 30 korun dražší než České dráhy, které spojení provozují nyní.

Ve vládě skončil poté, co koaliční kabinet Petra Nečase (ODS) vystřídali úředničtí ministři pod vedením ekonoma Jiřího Rusnoka.

Loni v lednu byl zvolen prvním místopředsedou ODS.

Stanjura je velkým kritikem hospodářské politiky dosluhující vlády premiéra Andreje Babiše (ANO). "Na špatné hospodaření upozorňujeme poslední čtyři roky, ve kterých vláda trestuhodně promarnila hospodářský růst a místo potřebných reforem sypala peníze do předvolebních dárků," uvedl například.

Několikrát kritizoval i návrh státního rozpočtu, který označil za virtuální realitu. Řekl, že pokud bude Poslanecká sněmovna projednávat návrh státního rozpočtu na příští rok v prvním čtení ještě za působení dosavadní vlády, bude koalice Spolu navrhovat vrácení rozpočtu vládě k dopracování. Vláda předkládá rozpočet s navrhovaným schodkem 376,6 miliardy korun. "My jsme ten návrh rozpočtu kritizovali. Není žádný důvod, abychom pro něj hlasovali," řekl Stanjura. Za nejpravděpodobnější proto označil, že po Novém roce začne platit rozpočtové provizorium. Vysoké schodky vlády označil za jednu z příčin inflace.

Ohledně rozpočtu vidí jako řešení hledat úspory na straně státu. "Stát musí ušetřit na svém provozu, musíme snížit počet agend, tím i počet úředníků," řekl. Pokud se podle něj bude dařit ekonomice, mohou i přes krizi zaviněnou epidemií koronaviru za čtyři roky schodky státního rozpočtu klesnout z 500 miliard korun schválených pro letošní rok na 90 miliard korun, proto koalice vsadí vedle úspor státu hlavně na podporu ekonomiky, zjednodušení podnikání a efektivní využití evropských peněz. Nechce zvyšovat DPH, současně ale před volbami nevyloučil například možnost zvýšení spoluúčasti na zdravotní péči. Zrušit chce elektronickou evidenci tržeb.

Kritizoval také plánované plošné přidání všem státním zaměstnancům, označil to za socialistický model a za nejhorší možné. Více by podle něj měli dostat ti, kteří mají skvělé výsledky nebo byli například během pandemie koronaviru nasazeni tzv. v první linii. Za chybné označuje také celoplošné slevy na jízdném.

Martin Kupka (45, ODS)

Datum a místo narození:

28. října 1975, Jilemnice

Vzdělání:

vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd UK v Praze a obor masová komunikace tamtéž

Dosavadní funkce:

místopředseda ODS (od 2014), poslanec (od 2017), starosta Líbeznic u Prahy (od 2010) a středočeský zastupitel (od 2016)

Praxe:

devět let pracoval v Českém rozhlase jako moderátor a redaktor, osm let byl ředitelem a organizátorem festivalů vážné hudby v Karlových Varech a na Liberecku; v letech 2001 a 2002 byl mluvčím pražského magistrátu, poté podnikal v oblasti mediálního poradenství a PR; od roku 2003 byl šest let mluvčím Středočeského kraje, od ledna do května 2009 mluvčím ministerstva dopravy a od června 2009 do června 2010 vedoucím mediální sekce ODS; v roce 2010 byl několik měsíců mluvčím vlády

Působení v politice:

v roce 2008 se stal členem ODS, o dva roky později byl zvolen do zastupitelstva Líbeznice, starostou byl pak zvolen v listopadu 2010, v této funkci vystupoval proti rozšíření letiště ve Vodochodech; jako středočeský zastupitel byl v letech 2016 až 2017 také náměstkem hejtmanky pro zdravotnictví, od loňska je prvním náměstkem hejtmanky pro silniční infrastrukturu; po přezkoumání sněmovních voleb v roce 2017 byl Nejvyšším správním soudem prohlášen zvoleným poslancem místo Petra Bendla, v letošních volbách byl do Sněmovny zvolen opět; místopředsedou ODS byl zvolen v lednu 2014, post obhájil v letech 2016, 2018 i 2020

Rodina:

ženatý, má dvě děti

Ostatní:

Po letošních volbách řekl ČTK, že nadále počítá se svým působením v radě Středočeského kraje, kde má na starosti silniční infrastrukturu. Pokud by dostal nabídku do vlády, jednal by o situaci s hejtmankou Petrou Peckovou (STAN).

Kritizoval nově přijatý stavební zákon, letos k tomu řekl, že je připraven změnit stavební zákon tak, aby nehrozilo několikaleté omezení stavební činnosti.

Ve Sněmovně byl mimo jiné místopředsedou výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. V Poslanecké sněmovně patřil k lídrům digitalizace veřejné správy. Byl v úzké skupině poslanců, která navrhla a prosadila zákon o právu občana na digitální službu, který významně urychluje digitalizaci státu a jeho kontaktu s občany.

Na Fakultě sociálních věd UK přednášel o komunikaci s médii a o kultuře mluveného projevu.

V ODS, kde i předsedá oblastnímu sdružení Praha - východ, je stranickým expertem pro veřejnou správu.

V letech 2006, 2007 a 2008 byl vyhlášen mluvčím roku v kategorii "Veřejná správa a nestátní neziskové organizace", v roce 2009 vyhlášen mluvčím roku v kategorii "Státní orgány".

Vedle poslechu klasické hudby tráví volný čas v přírodě, na kole nebo na lyžích.

Jana Černochová

(47, ODS)

Datum a místo narození:

26. října 1973 v Praze

Vzdělání:

po maturitě absolvovala kurz bankovnictví a peněžní ekonomie na Vysoké škole ekonomické, v roce 2009 získala bakalářský titul na soukromé Vysoké škole aplikovaného práva a v roce 2011 dokončila magisterský studijní program v oboru Mezinárodní vztahy a evropská studia na taktéž soukromé Metropolitní univerzitě v Praze

Současná funkce:

poslankyně (od 2010), starostka městské části Praha 2 (2006-2010 a od 2012)

Politická kariéra:

členkou ODS je od roku 1997; od roku 1998 zasedá v zastupitelstvu městské části Praha 2; v letech 1998 až 2006 byla zástupkyní starosty Prahy 2, v roce 2006 se stala starostkou této městské části, do její působnosti spadala zejména bezpečnost a prevence kriminality, kultura, cestovní ruch a informatika; v roce 2010 byla zvolena poslankyní Parlamentu ČR, ve Sněmovně je předsedkyní výboru pro obranu a členkou zahraničního výboru; v letech 2012, 2014 a 2018 znovuzvolena starostkou Prahy 2; od roku 2013 je místopředsedkyní poslaneckého klubu ODS

Rodina:

rozvedená, bezdětná

Ostatní:

V roce 2014 získala za Prahu ocenění Nejlepší starostka v letech 2010 až 2014, které vyhlásil Svaz měst a obcí.

V červnu 2010 patřila k horkým kandidátům na funkci předsedkyně pražských občanských demokratů, na sněmu ODS však prohlásila, že volba kandidátů do zastupitelstva je předem domluvená a odmítla se na ní podílet.

Během svého prvního funkčního období stála jako starostka za zastavením privatizace obecních bytů v Praze 2, což vyvolalo ostrý nesouhlas části nájemníků. Za jejího působení v čele Prahy 2 byla rovněž například dokončena rozsáhlá oprava Havlíčkových sadů.

Ve Sněmovně byla autorkou návrhu zákona, který by uzákonil státní výdaje na obranu ve výši dvou procent HDP, jak Česko slíbilo svým spojencům v NATO. Podílela se také na novele zákona o vojácích z povolání a na novém zákonu o službě vojáků v záloze. Angažuje se také v projektech, které se zabývají péčí o válečné veterány a připomínají vojenské tradice.

Na pražské kandidátce koalice Spolu (ODS, TOP 09, KDU-ČSL) v letošních sněmovních volbách byla na druhém místě po předsedkyni TOP 09 Markétě Pekarové Adamové. Mezi své programové priority zařadila udržení prozápadního směru české politiky a transatlantické vazby a také školství.

Od roku 2020 je členkou Správní rady Univerzity Karlovy.

Mezi své zájmy řadí historii a mytologii města Prahy, cyklistiku, přírodu, potápění a rockovou hudbu.

Marian Jurečka

(40, KDU-ČSL)

Datum a místo narození:

15. března 1981 v Přerově

Vzdělání:

vystudoval obor rostlinolékařství (specializace ochrana rostlin) na Mendelově zemědělské a lesnické univerzitě v Brně

Současné funkce:

poslanec (od roku 2013); člen zastupitelstva Olomouckého kraje (od roku 2016, předtím 2012 až 2015); předseda KDU-ČSL (od 2020)

Praxe:

zemědělec (2002 až 2014), má rodinnou farmu v Rokytnici u Přerova; vedoucí distribučního střediska agrochemie Lukrom (2005 až 2010); vedoucí agrochemie Agro 2000 s. r. o. (2010 až 2013)

Politická kariéra:

do KDU-ČSL vstoupil v roce 1999; místopředsedou strany byl poprvé zvolen v listopadu 2010; funkci prvního místopředsedy lidovců zastával v letech 2011 až 2019; do Poslanecké sněmovny byl poprvé zvolen v říjnu 2013; na přelomu let 2013 a 2014 byl předsedou poslaneckého klubu KDU-ČSL, nyní je mimo jiné místopředsedou hospodářského výboru; v lednu 2014 byl jmenován ministrem zemědělství v koaliční vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD), ve funkci setrval do prosince 2017; v minulosti byl místopředsedou KDU-ČSL v Olomouckém kraji a místopředsedou přerovské KDU-ČSL.

Rodina:

je ženatý a má pět synů

Ostatní:

Na předsedu KDU-ČSL kandidoval již na řádném sjezdu strany v březnu 2019, tehdy však ve druhém kole prohrál s Markem Výborným. Jurečka se následně rozhodl, že do předsednictva strany již kandidovat nebude. Dostal se ale do celostátního výboru KDU-ČSL. "Dal jsem si od politiky odstup a uvědomil si chyby, které jsem předtím neviděl," řekl k tomu.

Do čela lidové strany byl Jurečka zvolen loni v lednu, když z rodinných důvodů rezignoval jeho předchůdce Marek Výborný. V předsednické volbě porazil předsedu lidoveckých poslanců Jana Bartoška a Jana Horníčka z královéhradecké organizace strany, dostal 205 ze 357 platných hlasů.

Ohledně možné spolupráce KDU-ČSL s ostatními subjekty před parlamentními volbami v roce 2021 uvedl, že pokud se nezmění volební zákon, je skoro nereálné vytvořit smysluplnou předvolební koaliční spolupráci. Se všemi stranami s výjimkou KSČM a SPD je podle něj ale možné vést dialog o formě spolupráce.

Podle Jurečky, který platí za dobrého zákulisního vyjednavače, je důležité, aby se lidovci zaměřili na potřeby lidí. Jako důležitá témata uvádí především dostupnost bydlení, výstavbu dopravní infrastruktury nebo důchodový systém.

Jako ministr zemědělství v Sobotkově vládě byl Jurečka kritizován kvůli kůrovcové kalamitě. Například v květnu 2018 odmítl výtku tehdejšího premiéra Andreje Babiše (ANO), který byl v Sobotkově kabinetu ministrem financí, že neřešil situaci spolu s dalšími ministerstvy a stát v řešení kalamity zaspal. Jurečka kritiku odmítl s tím, že dělal maximum možného, za jeho vedení se instalovalo více lapačů, personálně posiloval státní podnik Lesy ČR a řešila se i kapacita odvozů dřeva z lesů. "Od roku 2015 jsem několikrát přinášel na vládu materiál, který se týkal kalamitní situace v lesích - nejenom v Lesích ČR jako státního podniku, ale lesích obecně. A přiznám se, nepamatuji si nikdy připomínku z úst pana ministra financí Babiše," uvedl Jurečka.

Pavel Blažek

(52, ODS)

Datum a místo narození:

8. dubna 1969, Brno

Vzdělání:

vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, na stejné škole absolvoval i doktorské studium

Dosavadní funkce:

poslanec (od října 2013); v minulém volebním období byl ve Sněmovně mj. předsedou podvýboru pro justici a soudní samosprávu

Praxe:

v letech 1992 až 1995 advokátní koncipient, od roku 1996 je advokátem; učil také na Právnické fakultě MU v Brně (1992 až 2002); v letech 2012 až 2013 byl ministrem spravedlnosti ve vládě Petra Nečase; v letech 1998 až 2014 byl členem zastupitelstva městské části Brno - střed, v letech 2002 až 2014 i členem zastupitelstva města Brna (po komunálních volbách v roce 2010 se stal jedním z tvůrců velké koalice ODS a ČSSD na brněnském magistrátu)

Členství v politických stranách:

do ODS vstoupil v roce 1998; v letech 2010 až 2014 byl místopředsedou ODS

Rodina:

ženatý, má dvě děti

Ostatní:

V listopadu 2009 ho tehdejší předseda ODS Mirek Topolánek označil jako jednoho z možných nástupců. Blažek tehdy řekl, že předsednické ambice nemá.

V listopadu 2010 informovaly Hospodářské noviny, že premiér Nečas nechal Blažka odvolat z dozorčí rady Lesů ČR, což zdůvodnil tím, že Blažek ztratil jeho důvěru. Blažek poté uvedl, že z dozorčí rady odešel sám, Nečasovi vyčetl špatnou komunikaci se spolustraníky a dodal, že ho "mrzí, že ani místopředseda ODS nemá právo na vlastní názory a postoje". Později v únoru 2011 v rozhovoru pro Respekt Blažek řekl, že Nečas nařídil jeho odvolání, ale v té době už on sám odešel kvůli tomu, že se stal radním Brna.

Premiér Nečas navrhl Blažka do funkce ministra spravedlnosti v červnu 2012 poté, co odvolal ministra spravedlnosti Jiřího Pospíšila (ODS); prezident Václav Klaus jej jmenoval 3. července. Opozice i například vládní TOP 09 premiéra kritizovaly, že odvolal Pospíšila kvůli jeho souhlasu s návrhem nejvyššího státního zástupce Pavla Zemana jmenovat do uvolněného křesla pražského vrchního státního zástupce ústeckou žalobkyni Lenku Bradáčovou vnímanou jako bojovnici s korupcí. Nečas tuto kritiku opakované odmítl. Bradáčová byla jmenována šéfkou Vrchního státního zastupitelství v Praze koncem července 2012.

Krátce po jmenování na něj podala trestní oznámení obecně prospěšná společnost Acta non verba, podle které se v době, kdy zastupoval Českou republiku ve sporu s firmou Diag Human, dopustil několika trestných činů, například podvodu.

V dubnu 2013 podepsal vydání ruského podnikatele Alexeje Torubarova k trestnímu stíhání do Ruska, přestože nebylo dosud rozhodnuto o jeho žádosti o azyl. Podle verdiktu Ústavního soudu z června 2014 Blažek chyboval tím, že nevyčkal na výsledek azylového řízení. Ústavní soud proto Blažkovo rozhodnutí zrušil. Ministerstvo muži následně přiznalo jako satisfakci 250.000 korun, Torubarov se také neúspěšně domáhal milionového odškodnění od českého státu.

Loni v srpnu byl Blažek mezi několika brněnskými politiky, které vyšetřovala Policie ČR a NCOZ kvůli podezření, že kupčili s brněnským majetkem a brali milionové úplatky. Podle médií podnítila vyšetřování politiků výpověď někdejšího starosty Rojetína Pavla Hubálka, jehož policie stíhá za kupčení s městským majetkem. Hubálek uvedl, že byl součástí systému, který tvořili právě politici ODS včetně Vaňkové, Kerndla a Pavla Blažka. Politici z ODS už dříve ČTK řekli, že nařčení odmítají, ničeho se nedopustili a celou věc vnímají tak, že se Hubálek snaží obhajovat všemi možnými způsoby.

V nedávném rozhovoru pro Lidové noviny řekl, že za důležité v justici považuje, aby především pokračovala práce na novém trestním řádu, což se může promítnout i do změn zákonů včetně zákona o státním zastupitelství. U státních zástupců by se podle něj mělo více dbát na jejich odpovědnost, a to zejména v přípravném řízení.

Zdeněk Nekula (51, KDU-ČSL)

Datum a místo narození:

9. února 1970, Těšetice

Vzdělání:

absolvoval Vysokou školu zemědělskou v Brně

Dosavadní funkce:

starosta obce Těšetice na Znojemsku

Praxe:

pracoval jako vedoucí oddělení marketingu a obchodní politiky České spořitelny, do října 2015 působil v Erste Leasing (dceřiná společnost České spořitelny), naposledy ve funkci vedoucího risk managementu; v roce 2007 byl zvolen starostou Těšetic na Znojemsku a dodnes je starostou své rodné obce; v letech 2012 až 2016 byl zastupitelem Jihomoravského kraje; v letech 2015 až 2019 působil v dozorčí radě Exportní garanční a pojišťovací společnosti (EGAP), v letech 2016 až 2018 byl předsedou představenstva státního Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu (PGRLF), v letech 2015 až 2017 byl i členem představenstva Výstaviště České Budějovice

Členství a funkce v politických stranách:

člen KDU-ČSL, je členem jihomoravského krajského výboru strany a místopředsedou okresní organizace na Znojemsku

Ostatní:

Do funkce šéfa PGRLF, který rozděluje miliardy korun v rámci podpůrných programů, ho přivedl tehdejší ministr zemědělství Marian Jurečka (KDU-ČSL).

K jeho zálibám patří včelaření.

Anna Hubáčková (64, za KDU-ČSL)

Datum a místo narození:

6. září 1957, Ratíškovice

Vzdělání:

vystudovala stavební fakultu Vysokého učení technického v Brně (1981), při zaměstnání pak ještě bakalářský obor místní správa na Právnické fakultě Masarykovy univerzity v Brně (1995)

Dosavadní funkce:

senátorka za obvod č. 79 (Hodonín; od 2016), zastupitelka Jihomoravského kraje (od 2020), zastupitelka (od 2014) a radní (od 2018) obce Ratíškovice

Praxe:

začínala jako vodohospodářka hodonínského závodu Jihomoravských vodovodů a kanalizací, v 90. letech minulého století vedla odbor životního prostředí Okresního úřadu v Hodoníně, od roku 2000 stála v čele odboru životního prostředí Krajského úřadu Jihomoravského kraje, kde pracovala až do svého vstupu do politiky; v letech 2014 až 2018 byla starostkou Ratíškovic, nyní je radní; v horní parlamentní komoře předsedá stálé komisi pro práci Kanceláře Senátu a je místopředsedkyní ústavně-právního výboru

Členství v politických stranách:

bezpartijní, ve volbách kandiduje za KDU-ČSL

Rodina:

je vdaná, má dva dospělé syny

Ostatní:

V senátních volbách v roce 2016 porazila tehdejšího místopředsedu Senátu Zdeňka Škromacha (ČSSD). Už v prvním kole měla nad obhájcem mandátu náskok (28,3 ku 24,3 procentům hlasů), ve druhém kole pak jasně zvítězila, když pro ni hlasovalo 67,8 procenta voličů.

V posledních letech jako senátorka kritizovala nový stavební zákon, který Sněmovna letos schválila přes nesouhlas Senátu. Podle Hubáčkové například nebyla změna této důležité normy dostatečně prodiskutována, kritizovala například to, že návrh neprošel připomínkovým řízením.

Za svou práci na krajském úřadě získala v roce 2005 Cenu ministra životního prostředí. "Je příkladem vstřícné, otevřené a aktivní úřednice," řekl o Hubáčkové tehdejší šéf resortu Libor Ambrozek (KDU-ČSL). O tři roky později ji ekologičtí aktivisté nominovali na anticenu Ropák za to, že souhlasila s vedením dálnice na Vídeň kolem Pohořelic.

Kandidaturu odmítl Petr Hladík (37; KDU-ČSL)

, místopředseda KDU-ČSL (od roku 2019) a první náměstek primátorky města Brna (od roku 2016). Otec pěti dětí na facebooku přiznal, že nabídku na post dostal, ale nepřijal. Kvůli rodině, i kvůli tomu, že chce dál působit v Brně.

Martin Baxa (46, ODS)

Datum a místo narození:

16. září 1975, Plzeň

Vzdělání:

absolvoval obor učitelství dějepisu a zeměpisu pro střední školy na Masarykově univerzitě v Brně (1999)

Dosavadní funkce:

primátor Plzně (od 2018), místopředseda ODS (od ledna 2018), poslanec (od října 2017), zastupitel Plzeňského kraje (od 2004), zastupitel města Plzeň (od 2010)

Profesní kariéra:

od roku 1999 učil dějepis a zeměpis na plzeňském gymnáziu na Mikulášském náměstí, na škole zůstával jako učitel na částečný úvazek i jako profesionální politik po roce 2004, skončil až po zvolení do Poslanecké sněmovny

Působení v politice:

o funkci zastupitele Plzně se poprvé ucházel v roce 1998 jako nestraník za ODA, o rok později vstoupil do ODS, za niž byl v roce 2002 zvolen zastupitelem; od podzimu 2004 je členem krajského zastupitelstva, první čtyři roky byl radním pro kulturu a památkovou péči, od listopadu 2016 do února 2018 byl náměstkem hejtmana, na starosti měl stejnou oblast; od listopadu 2010, kdy se po čtyřleté pauze vrátil do plzeňského zastupitelstva, byl čtyři roky plzeňským primátorem, po komunálních volbách 2014 se stal primátorovým prvním náměstkem pro oblast kultury, turismu a památkové péče; mezi lety 2006 a 2010 působil v zastupitelstvu obvodu Plzeň 3; je také šéfem plzeňské krajské organizace ODS a od roku 2018 i místopředsedou strany

Rodina:

je ženatý

Ostatní:

Za jeho působení v čele města připravila Plzeň projekt Evropského hlavního města kultury pro rok 2015 (pořadatelství získala v září 2010, tedy ještě před Baxovým příchodem na magistrát). Této úspěšné akci se věnoval i poté, co se v roce 2014 stal náměstkem primátora.

Po volbách v roce 2014 si prohodil funkce s Martinem Zrzaveckým z ČSSD, ten se stal primátorem, zatímco Baxa prvním náměstkem.

V roce 2010 se tehdy pětatřicetiletý Baxa stal nejmladším primátorem v historii Plzně.

V dubnu 2019 ho ODS navrhla do čela sněmovního školského výboru, kde měl nahradit Václava Klause mladšího, který byl vyloučen ze strany, poslanci ho však nezvolili.

V letošních volbách do Sněmovny byl lídrem kandidátky koalice Spolu v Plzeňském kraji.

V povolebních spekulacích o složení budoucí koaliční vlády býval zmiňován i jako možný ministr školství.

Jozef Síkela

(54, za STAN)

Datum a místo narození:

1. června 1967, Praha

Vzdělání:

vystudoval Vysokou školu ekonomickou v Praze, kde získal titul inženýr a kde v roce 1989 spoluorganizoval protirežimní studentské stávky

Dosavadní funkce:

spoluzakladatel investičního fondu Prime Fund (od 2021), člen představenstva skupinyErste (od 2015), šéf firemního bankovnictví České spořitelny a výkonný ředitel v rámci Erste Banka (od 2001)

Praxe:

Od roku 1995 pracoval ve vídeňské Creditanstalt, kde se stal po fúzi s Bank Austria ředitelem korporátního bankovnictví v Česku. Jeho kariér šla strmě nahoru. Od roku 2001 řídil bankovnictví České spořitelny a 6 let na to se přesunul na Ukrajinu, kde se stal výkonným ředitelem v Erste Bank (Česká spořitelna je součástí Erste Bank, pozn.red). Mezi lety 2010 až 2015 působil jako ředitel Slovenské spořitelný a od ledna 2015 se přesunul do představenstva skupiny Erste. Skupinu opustil v roce 2019 a koncem roku 2020 pracoval jako poradce pro investiční skupinu Prime Fund, kde je i od letošního roku partnerem.

Členství a funkce v politických stranách:

bezpartijní. Do vlády jde za Starosty a nezávislé, kterým poskytoval v minulosti odborné konzultace, jak prozradil předseda STAN Vít Rakušan.

Ostatní:

V době, kdy působil jako generální ředitel Slovenské spořitelny, získal v roce 2013 cenu slovenského bankéře roku. Pod jeho vedením Slovenská spořitelna zdvojnásobila své zisky a posbírala řadu ocenění.

Z 30 let, které strávil ve finančnictví, strávil 18 let ve vysokých manažerských pozicich

Během pobytu na Ukrajině se potýkal s ekonomickou krizí

Během covidového roku rozjel osobní projekt, kdy jako investor a finanční expert poskytoval poradenství. Díky projektu se potkal s partnery, se kterými založil Prime Fund

Síkela bude muset nejspíše svůj desetinový podíl v Prime Fund prodat a odejít z orgánu. Jinak by se mohlo mluvit o střetu zájmů. Členové vlády totiž mají zakázáno podnikat či být členem statutárního orgánu právnické osoby, která podniká.

Podle expertů i Rakušana je Síkela více než vhodným kandidátem s hvězdným životopisem. Síkela dopředu avizoval, že je pro něj zajímavé objevovat atraktivní projekty v oblasti inovativních technologií.

Původním kandidátem byl místopředseda Věslav Michalík (STAN). Ten se nominace vzdal poté, co se začalo v médiích řešit jeho podnikání. Deník N. upozornill, že si někdejší Michalikova firma půjčila přes kyperskou firmu nejméně 117 milionů korun (dle aktuální kurzu, pozn.red.). Michalík vysvětlil, že firma patřila manželce. Podnikání na Kypru ale podle něj bylo legální, ale kvůli tomu, že má v ČR negativní pověst nakonec z kandidatury odstoupil.

Musel by i vyřešit střet zájmu. Jeho rodina totiž vlastní 96 % ve fondu Valour, který díky třem solárním elektrárnám patří k předním výrobcům energie ze slunečního svitu. Michalík uvedl, že fond by se dal kvůli účasti ve vládě případně prodat.

Petr Gazdík

(47, STAN)

Datum a místo narození:

26. června 1974 v Uherském Hradišti

Vzdělání:

v roce 1996 dokončil studium na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, obor učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů (matematika-zeměpis)

Současná funkce:

poslanec (2010 až srpen 2013 a znovu od října 2013); místopředseda hnutí Starostové a nezávislí (STAN; od dubna 2019; post obhájil letos); člen zastupitelstva Zlínského kraje (od 2008; v letech 2016-2020 byl i členem rady kraje); předseda občanského sdružení MAS Východní Slovácko (od 2005); místostarosta obce Suchá Loz na Uherskohradišťsku (od 2011)

Praxe:

učitel na Základní škole Josefa Bublíka v Bánově (1996-2002); starosta obce Suchá Loz (2002-2010); místopředseda regionu Východní Slovácko (2004-2008); člen dozorčí rady akciové společnosti Uherskohradišťská nemocnice (2010-2013); předseda poslaneckého klubu TOP 09 a Starostové (2010-srpen 2013 a od října do listopadu 2013), první místopředseda (od března 2014 do dubna 2016) a zastupující předseda STAN (od listopadu 2014 do dubna 2016), místopředseda Poslanecké sněmovny (od prosince 2013 do října 2017)

Působení v politice:

Gazdík se angažoval v hnutí Nezávislí starostové pro kraj, které vzniklo v roce 2004 ve Zlínském kraji, v únoru 2009 se hnutí přejmenovalo na Starostové a nezávislí (STAN) a Gazdík se stal jeho předsedou; v čele STAN byl do roku 2014 a poté opět mezi roky 2016 a 2019

Rodina:

ženatý, s manželkou Evou má tři dcery a syna

Ostatní:

Podle Gazdíka, který má zkušenost z pozice učitele i radního Zlínského kraje pro školství, by se měly zrušit státní maturity v jejich současné podobě. Státní zkouška by nově měla představovat jakési středoškolské minimum znalostí z českého a cizího jazyka, matematiky a případně i dalších předmětů. Splnění této zkoušky by pak bylo vstupenkou ke školní maturitní zkoušce, kterou by si každá škola dělala po svém.

Gazdík by se chtěl zaměřit například na větší propojení vzdělávání s praxí, zjednodušit možnost přechodu středoškoláků mezi různými typy škol a umožnit zakládání krajských polytechnik s profesním zaměřením. Své priority představil na webu moderniskolstvi.cz. Chtěl by vytvořit například takzvané reálky, které by kombinovaly gymnaziální a odborné vzdělávání a nenutily žáky k brzkému rozhodování o budoucí profesi. Vzniknout by podle něj měl také nový model polytechnik s nabídkou profesního vysokého školství, které by umožnilo integrovat část vyšších odborných škol a propojit zaměstnavatele víc se vzdělávacím systémem.

Gazdík nedávno řekl, že by chtěl platy učitelů udržet na úrovni 130 procent průměrné mzdy, na kterou se dostaly za vlády Andreje Babiše. Gazdík oceňuje Strategii 2030+ dosavadního ministra školství Roberta Plagy (za ANO) a chválí také připravovaný zákon o pedagogických pracovnících, který vedle příplatků zavádí i možnost, aby ve školství působili i lidé bez pedagogického vzdělání. Zároveň poukázal na to, že v příštích osmi letech dosáhne až polovina učitelů důchodového věku a bude třeba je někým nahradit. Ani všichni absolventi pedagogických fakult ovšem nebudou stačit. Navíc platí, že i učitelé přicházející z odborné praxe by si měli do tří let začít vzdělání doplňovat. "Pedagogické fakulty potřebují revoluci a potřebují, aby se i ony více přizpůsobily požadavkům, které v těch školách jsou," řekl.

V polovině roku 2007 podala Suchá Loz, kde byl Gazdík starostou, spolu s obcí Vysoké Pole žalobu u Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku kvůli údajné daňové diskriminaci menších obcí. Žaloba byla stažena poté, co v říjnu 2007 vláda schválila novelu zákona o rozpočtovém určení daní, kterou obě radnice požadovaly.

Gazdík byl v lednu 2008 jedním ze zakladatelů Sdružení místních samospráv České republiky (SMS). Organizace vznikla jako protipól Svazu měst a obcí, který podle SMS nedostatečně hájil zájmy malých obcí.

V minulosti byl předsedou České komise pro UNESCO.

Gazdík stál v čele STAN od jeho vzniku v roce 2009, na sněmu v březnu 2014 funkci už neobhajoval a stal se prvním místopředsedou. "Starostové a nezávislí nemají být kultem jedné osobnosti. Potřebujeme přehodit výhybku," řekl před sněmem a dodal, že chce předsednický post opustit také z rodinných důvodů, neboť se mu má brzy narodit čtvrté dítě. Už v listopadu 2014 se však musel jako první místopředseda znovu ujmout řízení hnutí, neboť jeho nástupce v čele STAN Martin Půta se funkce vzdal kvůli podezření z přijetí úplatku a ze zneužití pravomoci. V dubnu 2016 pak byl Gazdík znovu zvolen předsedou hnutí, kterým byl do dubna 2019.

Na podzim 2017 se STAN pod jeho vedením dostala těsně do Sněmovny, když získala 5,18 procenta hlasů a šest mandátů. Úspěšná byla strana i v senátních (druhé místo po ODS) a obecních volbách v roce 2018.

Mezi jeho zájmy patří skauting a florbal.

Jan Lipavský

(36, Piráti)

Datum a místo narození:

2. července 1985, Praha

Vzdělání:

vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze; v rámci studijního programu Erasmus absolvoval dvousemestrální pobyt na Kentské univerzitě ve Velké Británii

Dosavadní funkce:

poslanec (2017 až 2021); celé uplynulé volební období byl místopředsedou výboru pro obranu a zahraničního výboru, působil i jako jeden z místopředsedů klubu Pirátů

Praxe:

pracoval ve společnostech McKinsey & Company, Euro RSCG, ZOOT, Total Solutions a Moro Systems, působil jako analytik a manažer projektů v oblasti informačních technologií v bankovnictví

Členství v politických stranách:

Piráti (od 2015)

Rodina:

s partnerkou vychovává dceru

Ostatní:

V uplynulém volebním období Sněmovny byl například jedním z autorů pozměňovacích návrhů k takzvanému lex Dukovany, které uzákonily vyřazení ruských a čínských firem z tendru na výstavbu nových jaderných bloků v Dukovanech. Ve Sněmovně patřil k nejaktivnějším odpůrcům ruského angažmá. Lipavský také loni v listopadu požadoval, aby MZV odebralo diplomatický pas prezidentovu poradci Martinu Nejedlému, a to ve spojitosti s Nejedlého cestou do Ruska.

Loni v říjnu ve Sněmovně odmítl ruskou kritiku odstranění sochy maršála Ivana Koněva v Praze 6. "Jedná se o výzdobu

náměstí na Praze 6 a tento druh výzdoby náměstí nepodléhá žádné mezinárodněprávní ochraně. Tuto výzdobu tam umístil komunistický režim v roce 1980 a nelze ji označit jinak než za výraz normalizační servility vůči moskevskému vedení," prohlásil Lipavský s tím, že nemůže být řeč o tom, že pomník je válečným památníkem nebo hrobem.

Letos na jaře zpochybnil nominaci ministra zdravotnictví za ANO Adama Vojtěcha na velvyslance ve Finsku. Mluvil v této souvislosti o politických trafikách. Ve Sněmovně se kvůli tomu strhla při interpelacích ostrá pře. Například Monika Červíčková (ANO) nařkla Lipavského z toho, že u něho převládají osobní antipatie.

Začátkem listopadu upozornily Lidové noviny na to, že by Lipavského nominace mohla narazit u prezidenta Miloše Zemana. Jedním z důvodů je podle deníku pirátský postoj k Izraeli, který je v rozporu se Zemanovou podporou židovského státu. Piráti totiž zastávají v případě izraelsko-palestinského konfliktu opatrnější a méně jednoznačný postoj.

Poslancem byl zvolen v roce 2017 z pátého místa pražské kandidátky (Piráti tehdy získali v hlavním městě pět mandátů). Na pátém místě, tentokrát koalice Pirátů a STAN, byl i letos, kvůli preferenčním hlasům zasedla za Piráty do nové Sněmovny jen Olgy Richterová, Lipavský skončil až jako šestý náhradník. Po pro Piráty překvapivém výsledku ale Lipavský zdůraznil, že koalice Pirátů a Starostů byla předvolební i povolební. "Dostali jsme silnou podporu 880.000 hlasů a tito voliči by měli být slyšet i ve vládě," uvedl.

Je právě Jan Lipavský, koho prezident ve vládě nechce?

Zdroje MF Dnes a Blesk Zpráv zmiňují, že ANO.

Helena Langšádlová (58, TOP 09)

Datum a místo narození:

14. října 1963 v Praze

Vzdělání:

vystudovala obor vodohospodářské stavby na stavební průmyslovce; později absolvovala politologii na Vysoké škole politických a společenských věd v Kolíně (Bc., 2008) a na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze (Mgr., 2010)

Dosavadní funkce:

poslankyně (2010 až 2013 a od října 2013)

Praxe:

pracovala v odboru výstavby a územního plánování jako stavební technička (1984 až 1986), v letech 1990 až 1998 byla majitelkou penzionu; v letech 1998 až 2006 byla starostkou a poté čtyři roky místostarostkou Černošic u Prahy; v letech 2000 až 2008 a od října 2012 do dubna 2013 byla středočeskou krajskou zastupitelkou; v minulém funkčním období byla ve Sněmovně předsedkyní podvýboru pro migraci a azylovou politiku, v předchozím období byla mj. místopředsedkyní výboru pro evropské záležitosti (2013 až 2017) a místopředsedkyní rozpočtového výboru (2010 až 2013)

Členství a funkce v politických stranách:

do roku 2009 byla členkou KDU-ČSL, poté vstoupila do TOP 09; v letech 2011 až 2017 byla místopředsedkyní strany, v letech 2009 až 2017 byla předsedkyní středočeské TOP 09, nyní je členkou výkonného výboru strany

Rodina:

je vdaná, má dva syny

Ostatní:

Ve Sněmovně pracovala i jako předsedkyně stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti a předsedkyně podvýboru pro bankovnictví, pojišťovnictví a finanční trhy, byla členkou podvýboru pro územní rozvoj a financování veřejné správy, byla členkou hospodářského a petičního výboru. Věnovala se mj. tématům dostavby jaderné elektrárny Dukovany, kde prosazovala vyřazení uchazečů z Ruska a Číny, a hybridním hrozbám.

V letošních volbách do Sněmovny byla dvojkou středočeské kandidátky koalice Spolu.

Mikuláš Bek

(57, za STAN)

Datum a místo narození:

22. dubna 1964, Šternberk

Vzdělání:

vystudoval hudební vědu na Filozofické fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (nyní Masarykova univerzita; 1986, titul PhDr.), později absolvoval doktorské studium hudební vědy na Univerzitě Karlově v Praze (1995, Ph.D.) a v roce 2004 byl

habilitován na Masarykově univerzitě pro obor muzikologie

Dosavadní funkce:

senátor za obvod č. 59 (Brno-město, od 2018)

Praxe:

po studiu pracoval na katedře hudební vědy Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze (FF UK; interní aspirant, asistent), poté byl v letech 1991 až 2004 odborným asistentem katedry muzikologie FF Univerzity Palackého v Olomouci, Ústavu hudební vědy FF UK a v letech 1999 až 2004 Ústavu hudební vědy FF MU, který i vedl; současně působil i na Londýnské univerzitě (1994) a byl koordinátorem programu Tempus "Music Media Training Programm" (1995-1998); v roce 2004 byl jmenován docentem na Ústavu hudební vědy FF MU; v letech 2004 až 2005 byl prorektorem MU pro vnější vztahy, v letech 2005 až 2011 prorektorem pro strategii a vnější vztahy, v letech 2011 až 2019 byl rektorem Masarykovy univerzity

Členství v politických stranách:

nestraník, před listopadem 1989 byl kandidátem na členství v KSČ

Rodina: j e podruhé ženatý

Ostatní:

V čele Masarykovy univerzity vystřídal pravděpodobného budoucího premiéra Petra Fialu (ODS), který školu vedl mezi roky 2004 a 2011.

Jako šéf druhé největší vysoké školy v ČR vzbudil pozornost, když jej prezident Miloš Zeman přestal zvát na oslavy státního svátku 28. října na Pražský hrad. Důvodem bylo nejspíš to, že Bek před sněmovními volbami v roce 2013 odmítl vystoupení hlavy státu v prostorách Masarykovy univerzity. Bek přitom nebyl jediným, kdo na oslavy v rozporu s tradicí nedostával pozvánky, podobně se Hrad zachoval kvůli jinému sporu i vůči rektorovi Jihočeské univerzity Liboru Grubhofferovi.

Tyto prezidentovy kroky vedly k neúčasti i některých dalších rektorů, celá situace s nepozváním se několikrát opakovala. V roce 2018 pak Bek jako rektor sice dostal od šéfa Sněmovny Radka Vondráčka (ANO) telefonické pozvání na druhou inauguraci prezidenta Miloše Zemana, odmítl ale přijít.

Je členem vědeckých rad několika univerzit a řady dalších odborných institucí a autorem či spoluautorem několika desítek odborných publikací z oboru muzikologie. Byl také místopředsedou České konference rektorů pro vzdělávání.

V roce 1988 se stal kandidátem KSČ, v listopadu 1989 ale kandidaturu zrušil, když se stal jedním ze zakladatelů stávkového výboru na Filozofické fakultě UK.

Do politiky se aktivně zapojil v roce 2018, když byl jako nestraník s podporou ODS, TOP 09, Zelených a STAN zvolen senátorem za volební obvod Brno-město. V horní komoře parlamentu v současné době působí jako předseda výboru pro záležitosti Evropské unie.

Michal Šalomoun

(47, Piráti)

Datum a místo narození:

21. října 1974, Třebíč

Vzdělání:

vystudoval rozhlasovou a televizní dramaturgii a scenáristiku na Janáčkově akademii múzických umění v Brně (1999) a Právnickou fakultu Masarykovy Univerzity v Brně (PF MU; 2002); JUDr. (2003) a Ph.D. (2011) na PF MU

Dosavadní funkce:

advokát se specializací na autorské právo v umění, externě vyučuje na PF MU; politické funkce v současnosti nezastává

Praxe:

pracoval jako právník sekretariátu ředitelky Krajského úřadu kraje Vysočina (2003 až 2005), advokátní koncipient (2005 až 2008), od roku 2008 působí jako advokát; byl zastupitelem Třebíče (2010 až 2014, zvolen jako nestraník za Věci veřejné), za Piráty kandidoval jako nestraník do Senátu v Třebíči (2018, skončil třetí) a Evropského parlamentu (2019)

Členství v politických stranách:

nestraník

Ostatní:

Diplomovou práci na JAMU napsal na téma Humor seriálu Simpsonovi, titul JUDr. získal za práci nazvanou Právní ochrana

názvů, postav a příběhů uměleckých děl v teorii a praxi, doktorát zakončil disertační prací Právní aspekty humoru (obě tyto práce vyšly knižně).

Jako advokát se věnuje celé oblasti práva, jeho hlavní specializací je ale právo autorské. S Piráty spolupracoval například ve sporu s kolektivními správci, Pirátskou stranu zastupuje v trestním řízení ohledně obvinění související s provozováním internetové stránky www.sledujuserialy.cz. Je kritikem současného pojetí funkce kolektivních správců autorských práv, zastupuje také restauratéry, majitele obchodů, pořadatele koncertů nebo lázeňská zařízení (ty zejména ve sporech o úhradu poplatku za umístění televizorů na pokoje lázeňských pacientů).

Zastupoval například brněnské Centrum experimentálního divadla (CED) ve sporu s kardinálem Dominikem Dukou, který po CED a Národním divadle Brno požadoval omluvu za uvedení dvou kontroverzních her režiséra Olivera Frljiče Prokletí a Naše násilí a vaše násilí na přehlídce Divadelní svět v květnu 2018. Duka a jeho právník Ronald Němec, který se k žalobě připojil, chtěli omluvu, protože podle Duky silně zasáhly do jeho vyznání. Žalobu ale soudy zamítly, nyní se věcí ještě zabývá Ústavní soud.

V roce 1995 získal za hru Jawa Honda na začátku října ocenění pro autora rozhlasových her do 30 let, kterou vypsal Český rozhlas a Sdružení pro rozhlasovou tvorbu za podpory ministerstva kultury a nadace Český literární fond. Byl také spoluautorem scénáře televizního filmu o mladém advokátovi Sejít z cesty (2012).

reklama

Nejčtenější na Blesk.cz

Macronová (68) se stala obětí konspirátorů: První dáma se podle nich narodila jako muž

Kontroverzní místostarosta z Prahy 3 skončil a odlétá do USA. „Vysmál se všem voličům," říká opozice

Záhada z Lán: Zeman podle expertů neustoupil Fialovi jen tak. Jak do toho zapadá Mynář?

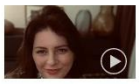
Maláčová koupila stromek a hlásí ústup z politiky. Končící ministryně má plány se synem

Fialova vláda chystá „čistky" mezi úředníky. Kdo všechno je na odstřel?

Přehledně: Noví ministři Fialovy vlády. Prezident měl s jedním jménem problém

PŘEDCHOZÍ úvod 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 DALŠÍ

Aktualizováno - Dnes • 13:04

Autor: ČTK,simao - 3. 11. 2021 • 08:15 Sdílej:

Předseda ODS Petr Fiala a lídr koalice Spolu byl jmenován do funkce předsedy vlády v 28. listopadu na zámku v Lánech. Zde také jmenuje prezident Miloš Zeman v pátek 17. prosince do funkce i další členy kabinetu. Křesel ve vládě bude nově 18. Tedy premiér a 17 ministrů. ODS má ve vládě premiéra a pět ministrů, lidovci tři ministry, TOP 09 dva, STAN čtyři a Piráti tři. Kdo jsou noví ministři? Co budou mít na starosti v nově vzniklých resortech? A s kým měl Zeman problém?

reklama

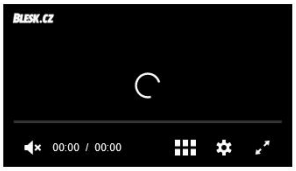

Každý den jedno nové dítě na JIPce. Lékař z Motola popsal život ohrožující postcovidový syndrom PIMS

Rektor Zima o Zemanově léčbě i kandidatuře na prezidenta. A proč se jeho názor na covid nemění?

Další videa ›

Právě se stalo

13:25 Drsná havárie na Semilsku: Autobus s lidmi skončil v příkopu!

13:22 Na Chrudimsku se srazilo auto s kamionem: Bezohlední řidiči neumožnili průjezd záchranářům

13:19 Muž najel do masopustního průvodu, zranil 88 lidí. Soud v Německu ho odsoudil na doživotí

13:16 První vánoční kolekce na světě byla z Velimi: Blesk hledá děti z obalů cukrovinek

13:16 Malé syny prý týral hlady a bil je! Takhle to krajané dělají, hájil se Vietnamec

13:15 Otec měl na Teplicku znásilnit nezletilou dceru: Matka zatím spala vedle nich

Další články ›

reklama

Zpět

VIDEOSTREAM: Debata o budoucnosti EU URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: barrandov.tv, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 15:14, Celková návštěvnost: 302 080, RU / měsíc: 59 542, RU / den: 4 253, AVE: 800,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

ČTK bude v pátek 17. prosince v servisu PROTEXT VIDEO vysílat on-line debatu náměstka ministra zahraniční pro evropské záležitosti Aleše

Chmelaře, europoslance Tomáše Zdechovského (KDU-ČSL) a novinářky Terezy Šupové se studenty FSV UK a VŠE o budoucnosti Evropské unie.
Přímý přenos, který je médiím k dispozici ZDARMA, začne v 10:00.
Přímý přenos mohou použít všichni uživatelé bez omezení, a to jak na svých webových stránkách, tak na Facebooku.
Zasíláme kód přenosu pro vložení do webových stránek.
Dotazy ohledně materiálů označených jako VIDEOSTREAM ZDARMA prosím adresujte na tel.: +420 222 098 368, protext@ctk.cz.
PROTEXT
Sdílet článek

VIDEOSTREAM: Debata o budoucnosti EU

16.12.2021 #Protext | #Komerční sdělení

ČTK bude v pátek 17. prosince v servisu PROTEXT VIDEO vysílat on-line debatu náměstka ministra zahraniční pro evropské záležitosti Aleše Chmelaře, europoslance Tomáše Zdechovského (KDU-ČSL) a novinářky Terezy Šupové se studenty FSV UK a VŠE o budoucnosti Evropské unie.

Přímý přenos, který je médiím k dispozici ZDARMA, začne v 10:00.

Přímý přenos mohou použít všichni uživatelé bez omezení, a to jak na svých webových stránkách, tak na Facebooku.

Zasíláme kód přenosu pro vložení do webových stránek.

Dotazy ohledně materiálů označených jako VIDEOSTREAM ZDARMA prosím adresujte na tel.: +420 222 098 368, protext@ctk.cz.

PROTEXT

Sdílet článek

Nepřehlédněte

Nejnovější | Nejčtenější

Zpět

Aby se ve městech žilo lépe, potřebují start-upy. A ty potřebují pomoc URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: emovio.cz, Autor: Josef Janků, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 16:47, RU / měsíc: 77 367, RU / den: 4 315, AVE: 2 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Kvalitu života v českých městech může zlepšit přechod k novým, udržitelnějším typům dopravy.

My se takovým řešením snažíme pomoc do praxe, říká Traian Urban, ředitel Innovation Hub East v EIT Urban Mobility , iniciativy Evropského inovačního a technologického institutu (EIT).
Co je hlavní misí EIT Urban Mobility, konkrétně pak Inovačního Hubu East?
Inovační Hub East konkrétně spolupracuje s partnery ve střední a východní Evropě a v Izraeli. Při hledání inovativních řešení pro města je pro nás klíčové se přizpůsobit regionálním podmínkám, které se liší například od měst v západní Evropě. To vše je možné i díky finanční podpoře ze strany EU ve výši až 400 milionů euro. Spoluprací s aktéry městské mobility vytváříme unikátní ekosystém, který umožňuje výměnu znalostí a posílení inovačního potenciálu pro lepší život ve městech.
Jaké jsou základní pilíře udržitelné městské mobility?
Základní myšlenkou je lepší využití a rozvoj stávající městské infrastruktury a služeb tak, aby byly přístupné obyvatelům města s vidinou udržitelného fungování v budoucnu. To také znamená redukci znečištění ovzduší a hluku nebo snížení emisí skleníkových plynů a spotřeby energie. Snažíme se více zaměřovat na bezpečný a efektivní pohyb lidí ve městě, například kombinací vícera způsobů dopravy, a nikoliv pouze osobními vozidly. Přesouváme pozornost k využívání a zlepšování městské hromadné dopravy a k aktivní mobilitě chůzí nebo jízdou na kole. Součástí je i podpora nízkoemisních zón či elektromobilita. Udržitelná městská mobilita také souvisí s efektivním doručováním zásilek obchodům a zákazníkům, jelikož se v jednu chvíli ve městě střetávají firmy doručující enormní množství zásilek. Zlepšení v těchto oblastech s sebou ponese kvalitnější život ve městech z hlediska sociálního, ekologického i ekonomického.
V čem vnímáte specifika rozvoje městské mobility ve střední a východní Evropě?
Je nutné vždy rozlišovat mezi jednotlivými státy i městy. Typickým je například pomalejší výstavba dopravní infrastruktury nebo nedostatečné napojení veřejné dopravy na pěší zóny a využívání jízdních kol. Charakteristickým je i vysoká míra počtu automobilů na obyvatele. V regionu střední a východní Evropy je specifickým například průměrné stáří osobních vozidel, které na Slovensku, v Polsku, Maďarsku i Rumunsku přesahuje 13 let. V České republice je průměrné stáří osobního vozidla téměř 15 let.
Jedná se tedy převážně o investice do veřejné dopravy a komunikací?
Investice do infrastruktury a veřejné dopravy jsou samozřejmě nutné, ale zároveň to nejdražší řešení k dosažení cíle snížení emisí CO . Další řešení zahrnují podporu mobility jako služby a sdílení automobilů, aby byly dopravní prostředky efektivněji využívány. Dále se jedná o podporu elektromobility nebo lepší strategii řízení poptávek, inovativních služeb a cenových schémat. Z hlediska doručování jsou také na místě inovace v tzv. logistice poslední míle, tedy poslední fázi doručování koncovému zákazníkovi. Efektivnější nastavení dodávek přispívá k menší dopravní zátěži ve vytížených časech a redukci emisí. Je však nutné si uvědomit, že přechod na udržitelnou městskou mobilitu s sebou nese nejen snížení emisí, ale kvalitnější a zdravější život pro obyvatele měst.
Podle nedávno publikované studie EIT Urban Mobility (v PDF) si přechod na udržitelnou mobilitu například v Praze do roce 2030 vyžádá dodatečných 261 milionů eur pro dosažení cílů Zelené dohody. Taková investice by však zároveň vytvořila čisté zisky až ve výši 531 milionů eur a dodatečných 348 milionů eur na ušetřených nákladech na zdravotnictví v souvislosti se znečištěním ovzduší a nehodami.
Můžete přiblížit některé inovační projekty EIT Urban Mobility v České republice
V roce 2021 jsme ve spolupráci s našimi partnery spustili projekt WalCycData ve snaze zlepšit bezpečnost cyklistů a chodců, nejvíce zranitelných účastníků silničního provozu. Cílem je vývoj speciálního senzoru pro monitorování pohybu cyklistů, chodců a aut v reálném silničním provozu a vytvoření cloudové platformy pro datovou analýzu nehod na základě umělé inteligence. Projekt již běží v Ostravě a v Mnichově. Dalším běžícím projektem je Nimbee přinášející mobilní nabíjení elektroaut pomocí jednoduchého objednání skrze aplikaci. V budoucnu spustíme projekt PowerManagement, který se zaměří na optimalizaci nabíjení pro budovy a firemní flotily.
Zmiňoval jste, že EIT Urban Mobility podporuje start-upy. Jaká je jejich role v přechodu na udržitelnou městskou mobilitu?
Podpora začínajících firem je pro nás prioritou. Pomáháme start-upům i scale-upům v průběhu jejich celého životního cyklu včetně uvedení produktu na trh. Propojujeme je s živými laboratořemi a piloty ve městech z naší partnerské sítě, aby mohly svá inovativní řešení co nejlépe implementovat. V České republice jsme například podpořili Přeprav to, které díky mapování dopravní situace pomocí algoritmů zajišťuje rychlou a efektivní přepravu nákladů, a Cargio, nákladní elektrokolo, které zvládá kopce i těžké zásilky. Dále jsme podpořili Bring Auto a jejich automobilové roboty a Mosaic vyrábějící 360o kamery pro městské mapování.
Jaké jsou priority Innovation Hub East v regionu střední a východní Evropy do roku 2025?
Mezi naše prioritní témata patří aktivní mobilita, udržitelná městská logistika, budoucnost mobility, energetika a vytváření veřejných prostor. Naším cílem je posilovat partnerství s městy, občany, průmyslem a výzkumnými středisky a působit jako regionální znalostní hub v městské mobilitě.
Naši partneři jsou aktivní v řadě oblastí od digitalizace a softwarových řešení, mikromobility po řešeních založených na umělé inteligenci, které napomáhají přechodu udržitelné městské mobilitě. Zároveň tato partnerství chceme dále prohlubovat prostřednictvím Regionálního inovačního schématu (RIS), kdy proaktivně podporujeme země s nižší inovační výkonností. V současnosti máme RIS Huby v Maďarsku, Srbsku a nejnověji také na Slovensku a v Rumunsku.
Traian Urban, ředitel, EIT Urban Mobility Innovation Hub East
Vystudoval politologii / mezinárodní vztahy na Universidad Complutense de Madrid a evropská studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Dr. Urban pracoval v řadě vedoucích pozic se zaměřením na inovační strategii, rozvoj podnikání a řízení projektů. Před nástupem do instituce EIT Urban Mobility působil Dr. Urban jako aktivní investor, člen představenstva a poradce malých a středních podniků a začínajících podniků, což kombinoval s akademickou výukou a výzkumnou činností. Je členem několika výborů a pracovních skupin se zaměřením na otázky komunální sféry
Vložit komentář...

Reklama

emovio

Aby se ve městech žilo lépe, potřebují start-upy. A ty potřebují pomoc

Josef Janků 16. 12. 2021

Doprava ve městě (foto Mashrik Faiyaz)

Kvalitu života v českých městech může zlepšit přechod k novým, udržitelnějším typům dopravy. My se takovým řešením snažíme pomoc do praxe, říká Traian Urban, ředitel Innovation Hub East v EIT Urban Mobility, iniciativy Evropského inovačního a technologického institutu (EIT).

Co je hlavní misí EIT Urban Mobility, konkrétně pak Inovačního Hubu East?
Inovační Hub East konkrétně spolupracuje s partnery ve střední a východní Evropě a v Izraeli. Při hledání inovativních řešení pro města je pro nás klíčové se přizpůsobit regionálním podmínkám, které se liší například od měst v západní Evropě. To vše je možné i díky finanční podpoře ze strany EU ve výši až 400 milionů euro. Spoluprací s aktéry městské mobility vytváříme unikátní ekosystém, který umožňuje výměnu znalostí a posílení inovačního potenciálu pro lepší život ve městech.

Reklama

Jaké jsou základní pilíře udržitelné městské mobility?
Základní myšlenkou je lepší využití a rozvoj stávající městské infrastruktury a služeb tak, aby byly přístupné obyvatelům města s vidinou udržitelného fungování v budoucnu. To také znamená redukci znečištění ovzduší a hluku nebo snížení emisí skleníkových plynů a spotřeby energie. Snažíme se více zaměřovat na bezpečný a efektivní pohyb lidí ve městě, například kombinací vícera způsobů dopravy, a nikoliv pouze osobními vozidly. Přesouváme pozornost k využívání a zlepšování městské hromadné dopravy a k aktivní mobilitě chůzí nebo jízdou na kole. Součástí je i podpora nízkoemisních zón či elektromobilita. Udržitelná městská mobilita také souvisí s efektivním doručováním zásilek obchodům a zákazníkům, jelikož se v jednu chvíli ve městě střetávají firmy doručující enormní množství zásilek. Zlepšení v těchto oblastech s sebou ponese kvalitnější život ve městech z hlediska sociálního, ekologického i ekonomického.

V čem vnímáte specifika rozvoje městské mobility ve střední a východní Evropě?
Je nutné vždy rozlišovat mezi jednotlivými státy i městy. Typickým je například pomalejší výstavba dopravní infrastruktury nebo nedostatečné napojení veřejné dopravy na pěší zóny a

Reklama

NEJNOVĚJŠÍ ČLÁNKY

Aby se ve městech žilo lépe, potřebují start-upy. A ty potřebují pomoc
16. 12. 2021

Americký teenager nedostal řidičák, protože skládal zkoušku na Tesle
16. 12. 2021

Nejoblíbenější elektromobily v Německu: Tesla na čele, boduje i VW ID.3
15. 12. 2021

OBLÍBENÉ ČLÁNKY

Boom prodeje elektromobilů je prý ohrožen. Kvůli pravidlům EU
06. 12. 2021

Rychlonabíječky mají problém: platbu za jistič a prostoje
14. 11. 2021

Malé a hezké. Firma Rolls-Royce rozjela byznys s jadernými elektrárnami
10. 11. 2021

Reklama

Reklama

Zpět

Vysoká škola efektivněji. URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: vejska.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 20:53, RU / den: 8 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,09

Ahojte, chtěla bych studovat mezinárodní vztahy a zdá se mi, že zrovna u tohoto oboru je dost málo informací a nějakých hodnocení jednotlivých škol a mám takové dilema, jakou vejšku (v ideálním hypotetickém případě, že se na všechny dostanu) nakonec jít. Hrozně bych ocenila nějaké živé zkušenosti studentů tohoto a podobných oborů a nejlíp i nějaký porovnání

samozřejmým kandidátem je UK FSV - obor Politologie a mezinárodní vztahy hodně mě láká FF UPOL Mezinárodní vztahy + Evropská studia a diplomacie (jestli se tu najde někdo kdo toto studuje tak hrooozně ocenim nějaký insight) a posledním kandidátem je FSS MUNI Mezinárodní vztahy
Na těch mimopražských mě hodně láká ta možnost kombinace oborů ale za boha se nemůžu rozhodnout D
Za jakékoliv postřehy budu moooc vděčná

Zpět

Aktuality URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 16.12.2021, Zdroj: cuni.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 16.12.2021 22:33, RU / měsíc: 1 482, RU / den: 114, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Vědecká rada UK ve čtvrtek 16. prosince na svém posledním zasedání letošního roku ocenila jedenáct významných osobností Univerzity Karlovy, kteří významně přispívají k jejímu rozvoji a jejichž život je s Univerzitou Karlovou významně spojen. Pamětní medaile předal rektor Tomáš Zima.

Na prosinocovém zasedání Vědecké rady byli oceněni:
MUDr. Josef Fontana (3. LF UK, kolegium rektora) získal stříbrnou pamětní medaili za významné zásluhy o rozvoj Univerzity Karlovy
Doktor Fontana je asistentem na Ústavu biochemie, buněčné a molekulární biochemie na 3. lékařské fakultě a studentem doktorského studia v Biomedicíně, obor Fyziologie a patofyziologie člověka. Na téže fakultě je také technologickým skautem, kdy úzce spolupracuje s Centrem pro přenos poznatků a technologií UK. Již během studia se začal věnovat i pedagogické činnosti, kdy byl například demonstrátorem letních a zimních pitevních cvičení studentů českého a anglického curricula. Nyní působí jako asistent výuky lékařské chemie a biochemie studentů českého a anglického curricula nebo jako hlavní autor multimediální e-learningových skript z lékařské biochemie, fyziologie a histologie člověka – Funkce buněk a lidského těla . Je členem kolegia rektora, akademického senátu, etické komise a zastává řadu dalších akademicko-organizačních funkcí.
RNDr. PhDr. Zdeněk Hostomský získal zlatou pamětní medaili za významné zásluhy o rozvoj a prohloubení spolupráce mezi Univerzitou Karlovou a Ústavem organické chemie a biochemie Akademie věd České republiky
Doktor Hostomský vystudoval biochemii na Přírodovědecké fakultě UK a později dějiny filozofie na Filozofické fakultě UK. Dlouho působil v zahraničí, například jako ředitel americké biotechnologické firmy Agouron Pharmaceuticals, kde se zabýval se vývojem léků proti HIV či opravami DNA, které by bylo možné využít při léčbě nádorových onemocnění. Deset let byl ředitelem Výzkumného centra rakoviny ve farmaceutické společnosti Pfizer . Od června 2012 je ředitelem Ústavu organické chemie a biochemie Akademie věd ČR (ÚOCHB). Ve funkci ředitele ÚOCHB se významně zasloužil o prohloubení spolupráce s Univerzitou Karlovou, a to především ve školení doktorských studentů, podpoře internacionalizace, ale i dalších projektech.
prof. JUDr. Jan Kuklík, DrSc. (PF UK) obdržel stříbrnou pamětní medaili za významné zásluhy o rozvoj Univerzity Karlovy
Profesor Kuklík celý svůj život spojil s Právnickou fakultou UK, kde nyní působí jako děkan. Profesně se zaměřuje na obor právních dějin a je i ředitelem Ústavu právních dějin. Akademický rok 1991/1992 strávil jako visiting graduate student na St. Edmund Hall v Oxfordu. Je členem řady komisí a odborných institucí, například vědecké rady Právnické fakulty UK, vědecké rady Ústavu pro studium totalitních režimů, vědecké rady PF MU Brno a FP Západočeské univerzity v Plzni. V roce 2007 se účastnil International Visitor Leadership program (IVLP) ministerstva zahraničí USA, který je zaměřený na právnické vzdělávání na amerických univerzitách.
prof. MUDr. Milan Macek, DrSc. (2.LF UK) získal stříbrnou pamětní medaili za významné dílo v oboru lékařské genetiky a dlouholetou vědeckou a pedagogickou činnost na Univerzitě Karlově
Profesor Macek je přednostou Ústavu lékařské a molekulární genetiky 2. lékařské fakulty UK a FN Motol a vedoucím Národního koordinačního centra pro vzácná onemocnění působícího v rámci tohoto ústavu. Je také dlouholetým předsedou Společnosti lékařské genetiky a genomiky ČLS JEP. V minulosti působil rovněž jako prezident Evropské společnosti pro lidskou genetiku , kdy pod jeho vedením lékařská genetika získala statut celoevropské specializace v roce 2011. Profesor Macek navazuje na svého otce, doc. MUDr. Milana Macka Sr, CSc, zakladatele oboru lékařské genetiky v Československu (1961). Na začátku devadesátých let absolvoval dva významné postdoktorské pobyty – na Institutu humánní genetiky Humboldtovy univerzity v Berlíně (1990–1992) a poté na McKusick Nathans Center for Genomic Medicine na Johns Hopkins University v Baltimore – USA (1992–1996) se stáží na Harvard School of Medicine. Po návratu vybudoval se svými kolegy centrum výzkumu vzácných onemocnění ve FN Motol a aktivně se zapojil do Evropských výzkumných programů. Dlouhodobě se věnuje především problematice cystické fibrózy, včetně její současné cílené inovativní léčby.
prof. MUDr. Jaroslav Malý, CSc. (LF HK UK) obdržel stříbrnou pamětní medaili za významné celoživotní dílo v oboru vnitřního lékařství a dlouholetou vědeckou a pedagogickou činnost na Univerzitě Karlově
Profesor Malý vystudoval všeobecné lékařství na Lékařské Fakultě UK v Hradci Králové a od atestace působí na II. interní klinice FN HK, kde byl v letech 2001–2012 přednostou. Významně se podílel na budování moderního onkologického centra ve FN HK. V letech 2002 až 2014 byl proděkanem pro výuku a dosud je členem kolegia děkana a vědecké rady LF HK. V současné době je lékařským náměstkem FN HK a zaměstnancem katedry interních oborů LF HK. Jeho odborná a vědecká aktivita byla zaměřena na problematiku hemostázy a destičkových funkcí. V letech 2005–2012 se zaměřil na problematiku akutní plicní embolie a žilní trombózy. Je autorem řady odborných publikací a spoluautorem učebnice vnitřního lékařství.
doc. PhDr. Dagmar Muchnová, CSc . získala stříbrnou pamětní medaili za významné celoživotní dílo v oboru řeckých a latinských studií a dlouholetou vědeckou a pedagogickou činnost na Univerzitě Karlově
Docentka Muchnová je jednou z nejvýraznějších osobností české klasické filologie a mezinárodně uznávanou odbornicí na lingvistický popis staré řečtiny, především její syntaxe. Jazyky ji fascinovaly od dětství, kdy se jako malá od své francouzské učitelky krom hry na klavír učila i francouzskou gramatiku. Francouzštinu pak studovala i na FF UK, jejím hlavním oborem ale byla latina. Ve svých studiích si vypracovala vlastní metodu práce s jazykovým materiálem založenou na podrobné formální i sémantické analýze, často ve srovnávací perspektivně s latinou, francouzštinou, angličtinou nebo češtinou.
prof. RNDr. František Opekar, CSc. (PřF UK) obdržel stříbrnou pamětní medaili za významné celoživotní dílo v oboru analytické chemie a dlouholetou vědeckou a pedagogickou činnost na Univerzitě Karlově
Profesor Opekar působí jako pedagog a vědecký pracovník na Katedře analytické chemie Přírodovědecké fakulty UK. Zabývá se vývojem analytických instrumentálních metod založených na elektrochemických principech, konkrétně solid-state senzory plynných látek a detektory pro mikroseparační metody a detekci látek v toku kapaliny. Je i oblíbeným pedagogem, v roce 2018 za předmět Analytická chemie získal studentského Velemloka pro nejlepší vyučující. Oblíbená jsou i jeho skripta, která sám ilustroval.
doc. PhDr. Michal Pullmann, Ph.D. (FF UK) získal stříbrnou pamětní medaili za významné zásluhy o rozvoj Univerzity Karlovy
Profesor Pullmann vystudoval Filozofickou fakultu, v letech 2010 až 2018 vedl Ústavu hospodářských a sociálních dějin na FF UK a od roku 2018 je děkanem FF UK. Ještě před dosažením čtyřicítky publikoval knihu, která z něj činí jednoho z nejcitovanějších domácích historiků k dějinám pozdního socialismu. Navzdory tomu, že kniha Konec experimentu byla publikována již před deseti lety, stále zůstává předmětem živých debat v médiích i v odborných kruzích. Mezi jeho další známý publikační počin je reflexivní studie Co byla normalizace? Svým originálním výzkumným přístupem se mu již podařilo vytvořit svébytnou „pullmannovská školu“, tedy způsob, jakým se obor praktikuje, a dnes se již řada absolventů magisterského i doktorského studia k tomuto přístupu hlásí, a i v oboru soudobých dějin se „pullmannovská škola“ stává stále více zaběhnutým a srozumitelným pojmem.
Mgr. Anna Shavit, Ph.D. (FSV UK, kolegium rektora) obdržela stříbrnou pamětní medaili za významné zásluhy o rozvoj Univerzity Karlovy
Doktorka Shavit je absolventkou Masarykovy univerzity. Od října roku 2011 působí jako odborná asistentka na katedře

marketingové komunikace a public relations Institutu komunikačních studií a žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK. Její doménou je především problematika politického marketingu, managmentu, realizování a analýza prezidentských a volebních kampaní. Působila jako redaktorka Lidových novin. Byla stipendistkou Fulbrightova programu na Columbia Univesity, zapojila se jako dobrovolník v prezidentské kampani Hilary Clintonové. Od května 2019 působí jako členka kolegia rektora, kde se kromě oblasti marketingu a public relations věnuje i tematice udržitelného rozvoje. Výrazně se podílela na přípravách a realizaci webu nakarlovku.cz , který cílí na uchazeče o studium.
prof. PharmDr. Tomáš Šimůnek, Ph.D. (FaF UK) získal zlatou pamětní medaili za významné zásluhy o rozvoj Univerzity Karlovy
Profesor Šimůnek vystudoval Farmaceutickou fakultu Univerzity Karlovy v Hradci Králové a již druhé funkční období je jejím děkanem. Ve funkci děkana se prosadil o realizaci řady významných změn, jako například úpravy v akreditaci několika studijních programů či větší zapojení fakulty do mezinárodního prostředí. Rovněž byl strůjcem fakultního Kariérního řádu, který se později stal vzorem pro kariérní řád celé univerzity. Spolu s děkanem Lékařské fakulty UK v Hradci Králové koordinuje vznik univerzitního kampusu Mephared 2 . Kromě organizačních aktivit se stále podílí na výuce i výzkumné činnosti.
doc. PhDr. Alice Němcová Tejkalová, Ph.D. (FSV UK) obdržela stříbrnou pamětní medaili za významné zásluhy o rozvoj Univerzity Karlovy
Docentka Němcová Tejkalová vystudovala žurnalistiku a mediální studia na Fakultě sociálních věd, od roku 2018 je děkankou této fakulty. Profesně se zabývá analýzou stavu žurnalistiky v mezinárodním projektu Worlds of Journalism Study (WJS). Od července 2019 je ve WJS spolukoordinátorkou středo a východoevropského regionu. Specificky se zaměřuje i na tematiku zdravotně handicapovaných sportovců. V letech 2000 až 2017 působila jako interní a externí redaktorka, moderátorka, dramaturgyně, scénáristka, režisérka v redakci sportu České televize. Byla členkou kolegia rektora UK (2014–2018) a v letech 2015–2018 byla ředitelkou Institutu komunikačních studií a žurnalistiky na FSV UK. Na tuto pozici se po nečekaném úmrtí docenta Filipa Lába plánuje vrátit.
Text: Pavla Hubálková
Foto: Vladimír Šigut

UNIVERZITA KARLOVA

UK Forum | Předpisy | SIS | UK Point | Kontakty | E-shop

Hledaný výraz Hledat

A A

UNIVERZITA ° FAKULTY A SOUČÁSTI ° VĚDA A VÝZKUM ° UCHAZEČI ° STUDENTI ° ABSOLVENTI ° ZAMĚSTNANCI

› Aktuality

Aktuality

MÁTE DOTAZ ?

Napište nám svůj názor či dotaz...

ODESLAT

KONTAKTY

Univerzita Karlova
Ovocný trh 560/5
Praha 1, 116 36
Česká republika

Identifikátor datové schránky: piyj9b4
IČO: 00216208
DIČ: CZ00216208

4eu+ EUROPEAN UNIVERSITY ALLIANCE

HR EXCELLENCE IN RESEARCH

JAK K NÁM

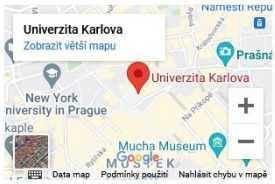

ČESKO A JAK DÁL?

Vzdělávání 21

© 2021 Univerzita Karlova , foto: UK a Shutterstock.com

Přihlášení do informačního systému UK | Kontakty | Nastavení cookies

Zpět

Živě: Studenti budou v Akademii ČTK debatovat o budoucnosti EU URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: barrandov.tv, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 08:12, Celková návštěvnost: 302 080, RU / měsíc: 59 542, RU / den: 4 253, AVE: 800,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Premiérová debata se koná 17. prosince od 10:00 a zaměří se na migraci, která je aktuální především s ohledem na dění na polsko-běloruské hranici.

Do Akademie ČTK přijde náměstek ministra zahraniční pro evropské záležitosti Aleš Chmelař, on-line se připojí europoslanec Tomáš Zdechovský. O své zkušenosti se podělí novinářka Tereza Šupová, které nedávno vyšla kniha Bělorusko na cestě ke svobodě. Do debaty se zapojí studenti žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK i budoucí ekonomové z VŠE.
Ještě před zahájením projektu si Akademie ČTK udělala mezi studenty průzkum, aby zjistila, která témata je zajímají. Nejvíce mladé lidi oslovuje problematika životního prostředí a změny klimatu, dále vzdělávání, kultura a sport.
Hybridní forma akce umožní studentům připojit se i virtuálně: https://app.sli.do/event/saYpNsfHi1D3K4dkH2gquU . Celá diskuze se bude streamovat na webu ceskenoviny.cz a na sociálních sítích ČTK.
Diskuzní akce jsou součástí projektu Konference o budoucnosti Evropy a jsou financovány z grantu EU. Témata debat kopírují okruhy, jež diskutují v konferenci čtyři panely občanů EU. Jsou to:
Silnější ekonomika, sociální spravedlnost a zaměstnanost / mládež, sport, kultura a vzdělávání / digitální transformace
Evropská demokracie / hodnoty, práva, právní stát, bezpečnost
Změna klimatu, životní prostředí / zdraví
EU ve světě / migrace
Více informací najdou zájemci na webu Českých novin nebo Akademie ČTK. Další informace jsou i na facebookové stránce Mluvíme o Evropě , kde budou k dispozici i krátké dotazníky, které by měly pomoci organizátorům posouvat každou debatu podle zájmu a preferencí studentů.
Sdílet článek

Živě: Studenti budou v Akademii ČTK debatovat o budoucnosti EU

17.12.2021 #Protext | #Komerční sdělení

Premiérová debata se koná 17. prosince od 10:00 a zaměří se na migraci, která je aktuální především s ohledem na dění na polsko-běloruské hranici. Do Akademie ČTK přijde náměstek ministra zahraniční pro evropské záležitosti Aleš Chmelař, on-line se připojí europoslanec Tomáš Zdechovský. O své zkušenosti se podělí novinářka Tereza Šupová, které nedávno vyšla kniha Bělorusko na cestě ke svobodě. Do debaty se zapojí studenti žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK i budoucí ekonomové z VŠE.

Ještě před zahájením projektu si Akademie ČTK udělala mezi studenty průzkum, aby zjistila, která témata je zajímají. Nejvíce mladé lidi oslovuje problematika životního prostředí a změny klimatu, dále vzdělávání, kultura a sport.

Hybridní forma akce umožní studentům připojit se i virtuálně: https://app.sli.do/event/saYpNsfHi1D3K4dkH2gquU. Celá diskuze se bude streamovat na webu ceskenoviny.cz a na sociálních sítích ČTK.

Diskuzní akce jsou součástí projektu Konference o budoucnosti Evropy a jsou financovány z grantu EU. Témata debat kopírují okruhy, jež diskutují v konferenci čtyři panely občanů EU. Jsou to:

Nepřehlédněte

Zpět

Živě: Kam kráčí EU v otázce migrace? Studenti se dotazují expertů URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: newstream.cz, Autor: nst, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 10:17, Rubrika: Politika, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko

Kam směřuje Evropská unie? O aktuálních problémech nadnárodního uskupení debatují v Akademii ČTK studenti vysokých škol s odborníky na evropské záležitosti, diplomaty a členy Evropského parlamentu.

Premiérová debata (z celkem čtyř plánovaných) se zaměřuje na migraci, která je aktuální především s ohledem na dění na polsko-běloruské hranici. Diskuse se účastní náměstek ministra zahraniční pro evropské záležitosti Aleš Chmelař a europoslanec Tomáš Zdechovský. Své zkušenosti do debaty přináší také novinářka Tereza Šupová, které nedávno vyšla kniha Bělorusko na cestě ke svobodě. Nechybí ani studenti žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK i budoucí ekonomové z VŠE.

Diskuzní akce jsou součástí projektu Konference o budoucnosti Evropy a jsou financovány z grantu EU. Témata debat kopírují okruhy, jež diskutují v konferenci čtyři panely občanů EU.

Jsou to:

Silnější ekonomika, sociální spravedlnost a zaměstnanost / mládež, sport, kultura a vzdělávání / digitální transformace

Evropská demokracie / hodnoty, práva, právní stát, bezpečnost

Změna klimatu, životní prostředí / zdraví

EU ve světě / migrace

Živě: Kam kráčí EU v otázce migrace? Studenti se dotazují expertů

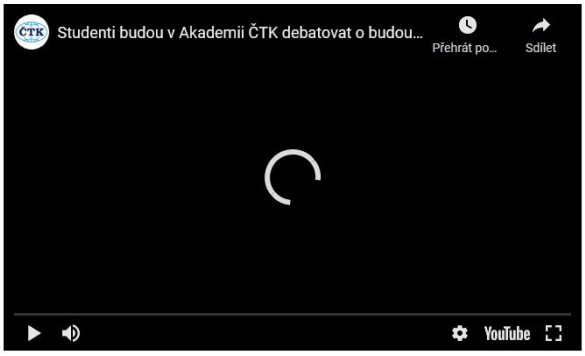

nst
17. 12. 2021 9:55

Kam směřuje Evropská unie? O aktuálních problémech nadnárodního uskupení debatují v Akademii ČTK studenti vysokých škol s odborníky na evropské záležitosti, diplomaty a členy Evropského parlamentu.

Premiérová debata (z celkem čtyř plánovaných) se zaměřuje na migraci, která je aktuální především s ohledem na dění na polsko-běloruské hranici. Diskuse se účastní náměstek ministra zahraniční pro evropské záležitosti Aleš Chmelař a europoslanec Tomáš Zdechovský. Své zkušenosti do debaty přináší také novinářka Tereza Šupová, které nedávno vyšla kniha Bělorusko na cestě ke svobodě. Nechybí ani studenti žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK i budoucí ekonomové z VŠE.

Diskuzní akce jsou součástí projektu Konference o budoucnosti Evropy a jsou financovány z grantu EU. Témata debat kopírují okruhy, jež diskutují v konferenci čtyři panely občanů EU.

Jsou to:

- Silnější ekonomika, sociální spravedlnost a zaměstnanost / mládež, sport, kultura a vzdělávání / digitální transformace
- Evropská demokracie / hodnoty, práva, právní stát, bezpečnost
- Změna klimatu, životní prostředí / zdraví
- EU ve světě / migrace

MONEY
Politici kritizují migraci, firmy ale cizince potřebují
Programy politických stran před říjnovými sněmovními volbami hýří slovem migrace. Některá hnutí a strany ji odmítají či kritizují, ale realita j...
Viliam Buchert

POLITIKA
Česko vymírá. K pandemické nadúmrtnosti se přidala slabá imigrace
Za první tři čtvrtletí letošního roku zemřelo v Česku téměř 103 tisíc lidí, meziročně o pětinu více, uvádí statistiky ČSÚ. Počet obyvatel země se od...
vku

štítky

EU studenti migrace klima soudržnost

související

POLITIKA
Havlíček chce vrátit miliony povolenek na trh, narazí na odpor Německa
Lukáš Kovanda

POLITIKA
Německý zelený superministr změní průmysl i energetiku
Hrot

MONEY
Česko si dál drží nejnižší nezaměstnanost ze zemí Evropské unie
eiz, ČTK

naši autoři

Tereza Zavadilová
MMA vyrábí milionáře. I v zákulisí

Stanislav Šulc
Rusňákův realitní fond expanduje do Polska. Za akvizice dá letos dvě miliardy

Petra Jansová
Výhled na moře z koupelny. I tak lze žít na Mallorce

Dalibor Martínek
Dalibor Martínek: Inflace tady byla i přes 50 procent. A není to tak dávno

Zdeněk Pečený
Podívejte se, jak vypadá dům v Beverly Hills za 765 milionů. Opulentnost nečekejte

Lukáš Kovanda
Lukáš Kovanda: Zlevňování benzinu a nafty do Silvestra ustane

Zpět

Studenti budou v Akademii ČTK debatovat o budoucnosti EU URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: tyden.cz, Autor: PR ČLÁNEK, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 11:20, Celková návštěvnost: 2 050 000, RU / měsíc: 112 575, RU / den: 8 693, Rubrika: Domácí, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,10

Debatovat o aktuálních problémech a dalším směřování Evropské unie budou v Akademii ČTK studenti vysokých škol s odborníky na evropské záležitosti, diplomaty, členy Evropského parlamentu či novináři. Akademie ČTK se takto zapojila do projektu Konference o budoucnosti Evropy a v sérii čtyř debat chce mladým lidem představit co nejvíce témat a osobností, které v současnosti hýbou evropským regionem. Debaty jsou součástí grantu, který získala ČTK Protext od Evropského parlamentu.

Premiérová debata se koná 17. prosince od 10.00 a zaměří se na migraci, která je aktuální především s ohledem na dění na polsko-běloruské hranici. Do Akademie ČTK přijde náměstek ministra zahraniční pro evropské záležitosti Aleš Chmelař, on-line se připojí europoslanec Tomáš Zdechovský. O své zkušenosti se podělí novinářka Tereza Šupová, které nedávno vyšla kniha Bělorusko na cestě ke svobodě. Do debaty se zapojí studenti žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK i budoucí ekonomové z VŠE.

Ještě před zahájením projektu si Akademie ČTK udělala mezi studenty průzkum, aby zjistila, která témata je zajímají. Nejvíce mladé lidi oslovuje problematika životního prostředí a změny klimatu, dále vzdělávání, kultura a sport.

Hybridní forma akce umožní studentům připojit se i virtuálně: https://app.sli.do/event/saYpNsfHi1D3K4dkH2gquU. Celá diskuze se bude streamovat na webu ceskenoviny.cz a na sociálních sítích ČTK.

Diskuzní akce jsou součástí projektu Konference o budoucnosti Evropy a jsou financovány z grantu EU. Témata debat kopírují okruhy, jež diskutují v konferenci čtyři panely občanů EU. Jsou to:

Silnější ekonomika, sociální spravedlnost a zaměstnanost / mládež, sport, kultura a vzdělávání / digitální transformace
Evropská demokracie / hodnoty, práva, právní stát, bezpečnost
Změna klimatu, životní prostředí / zdraví
EU ve světě / migrace

Více informací najdou zájemci na webu Českých novin nebo Akademie ČTK. Další informace jsou i na facebookové stránce Mluvíme o Evropě, kde budou k dispozici i krátké dotazníky, které by měly pomoci organizátorům posouvat každou debatu podle zájmu a preferencí studentů.

Zpět

Prezident jmenoval novou vládu. Novým ministrem zdravotnictví je Vlastimil Válek URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: nasezdravotnictvi.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 12:11, Celková návštěvnost: 149 370, RU / den: 3 000, AVE: 1 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Prezident Miloš Zeman dnes jmenoval novou vládu v čele s premiérem Petrem Fialou (ODS). Ministrem zdravotnictví se stal Vlastimil Válek (TOP 09).

Vládu tvoří strany ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Piráti a Starostové a nezávislí (STAN). Jmenován zatím nebyl Zdeněk Nekula (KDU-ČSL), který je kvůli nákaze covidem-19 v izolaci. Dočasně byl pověřen řízením ministerstva zemědělství předseda lidovců Marian Jurečka.
„Dovolte mi, abych vám poblahopřál k dnešnímu jmenování. Přemýšlel jsem o tom, co vám mám popřát do budoucnosti. Nejjednodušší by bylo popřát vám jen úspěch, ale to není příliš konkrétní. Chtěl bych vám proto popřát, aby po vás zůstalo něco užitečného. Zní to sice samozřejmě, ale samozřejmé není," uvedl při jmenování prezident Miloš Zeman.
Zároveň upozornil na všechny problémy, které naši zemi zužují a je potřeba se s nimi vyrovnat.
"Vyrovnat se s covidem, vyrovnat se s energetickou krizí a vyrovnat se s rozpočtem a obecně s hospodařením státu a na této příležitosti se buď podle slov bývalého premiéra Petra Nečase uděláte nebo odděláte. Přeji vám to první," dodal.
Premiér Petr Fiala ujistil, že už dnes bude první jednání vlády, kde si ministři rozdají první úkoly.
"Chceme politiku dělat jinak než naši předchůdci. Chceme k řešení problémů přistupovat systematicky a s rozmyslem a především si přejeme, aby za nás mluvila naše práce a naše výsledky," řekl Fiala.
Po složení slibu ministrů Petr Fiala poděkoval a přebral zodpovědnost.
"Voliči nám dali důvěru. Vložili do nás naději na změnu a lepší budoucnost pro další generace. Nezačínáme v lehké situaci. Spousta věcí v naší zemi je zanedbáno a čelíme obrovským problémům," doplnil premiér.
Novým ministrem zdravotnictví se stal Vlastimil Válek a už dnes bude s vládou rozhodovat o důležité věci. Jednat budou o tom, jestli požádají Sněmovnu o prodloužení nouzového stavu.
Jak bude rozhodnutí vypadat ale nechtěl Vlastimil Válek předjímat. Nynější nouzový stav vyhlášený kvůli epidemii koronaviru by měl skončit 25. prosince. Bez jeho prodloužení by přestala platit některá opatření proti šíření nákazy.

Kdo usedne ve vládě?
Vláda ČR bude čítat celkem 17 ministrů. Podívejte se na celý seznam:

Premiér: Petr Fiala (ODS)
Petr Fiala už si v minulosti zkusil post ministra školství ve vládě Petra Nečase (ODS) a působil v minulém volebním období jako místopředseda Poslanecké sněmovny. Samotnou ODS vede od roku 2014. Vystudoval obor český jazyk a literaturu a dějepis na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně. Je profesorem politologie.

Ministerstvo zdravotnictví: Vlastimil Válek (TOP 09)
Vlastimil Válek vystudoval Lékařskou fakultu Masarykovy univerzity s atestací v oboru radiodiagnostiky. V roce 1985 nastoupil do Fakultní nemocnice Brno, kde v současnosti vede Kliniku radiologie a nukleární medicíny. Od roku 1993 působí i na brněnské Lékařské fakultě. Věnuje se výzkumu a výuce budoucích lékařů, dnes již v hodnosti profesora. Od roku 2017 je poslancem Parlamentu České republiky.

Ministerstvo vnitra: Vít Rakušan (STAN)
Vít Rakušan je od října 2017 poslancem Poslanecké sněmovny a od roku 2019 předsedá hnutí STAN. Od roku 2012 byl také zastupitelem Středočeského kraje, ale postu se vítězných volbách vzdal. Působil také jako starosta ve městě Kolín. Vystudoval obor historie a germanistiky na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školského managementu na Univerzitě Karlově v Praze.

Ministerstvo práce a sociálních věcí: Marian Jurečka (KDU-ČSL)
Marian Jurečka vede od loňského roku KDU-ČSL. Post ministra, konkrétně zemědělství si už zkusil ve vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD). Byl zastupitelem v Olomouckém kraji a předsedal poslaneckému klubu lidovců. Absolvoval obor rostlinolékařství se specializací ochranu rostlin na Mendelově zemědělské a lesnické univerzitě v Brně.

Ministerstvo pro digitalizaci a místní rozvoj: Ivan Bartoš (Piráti)
Ivan Bartoš stál u založení České pirátské strany a od roku 2016 ji vede. V minulosti předsedal sněmovnímu výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Vystudoval Ústav informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v oboru informační věda, dále pokračoval ve studiích jako interní doktorand se specializací na databázové modely, databázové systémy a informační služby internetu. Získal titul Ph.D.

Ministerstvo financí: Zbyněk Stanjura
Od roku 2020 je první místopředseda ODS. Je poslanec a bývalým předsedou poslaneckého klubu občanských demokratů. Působil už jako ministr dopravy ve vládě Petra Nečase (ODS) a také usedl na křeslo starosty ve městě Opava. Vystudoval elektrotechniku na Vysokém učení technickém v Brně, obor elektronické počítače.

Ministerstvo zahraničí: Jan Lipavský (Piráti)
Jan Lipavský je od roku 2017 poslancem PSP ČR za Piráty v Praze a zastával pozici místopředsedy Poslaneckého klubu Pirát a místopředsedy sněmovního výboru pro obranu a zahraničního výboru. Dříve působil jako analytik a manažer projektů v oblasti informačních technologií v bankovnictví ve firmách McKinsey & Company, EuroRSCG, ZOOT, Total Solutions a Moro Systems. Studoval mezinárodní vztahy na univerzitě v Česku a v Anglii.

Ministerstvo spravedlnosti: Pavel Blažek (ODS)
Pavel Blažek vstoupil v roce 1998 do ODS a v témže roce se stal zastupitelem městské části Brno–střed. V roce 2010 byl na čtyři roky zvolen místopředsedou ODS, v roce 2012 se stal ministrem spravedlnosti ve vládě Petra Nečase (ODS). Od roku 2013 je poslancem Parlamentu České republiky. Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity, kde pak také učil.

Ministerstvo obrany: Jana Černochová (ODS)
Jana Černochová působila přes vstupem do politiky v bankovnictví. V roce 1998 se stala komunální političkou na plný úvazek, nejprve zástupkyní starosty MČ Praha 2 a od roku 2006 její starostkou. Od roku 2010 je poslankyní Parlamentu ČR a stala se předsedkyní výboru pro obranu. Absolvovala bakalářský obor právo na Vysoké škole aplikovaného práva v Praze a magisterský program Mezinárodní teritoriální studia ve studijním oboru Mezinárodní vztahy a evropská studia na Metropolitní

univerzitě v Praze.

Ministerstvo dopravy: Martin Kupka (ODS)
Martin Kupka je od roku 2010 starostou středočeské obce Líbeznice a od roku 2014 místopředsedou ODS. Od roku 2017 působí jako poslanec v Poslanecké sněmovně. Od roku 2020 je statutárním náměstkem hejtmanky Středočeského kraje pro oblast silniční dopravy. Absolvoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. V minulosti působil jako rozhlasový moderátor, později se přesunul do oblasti PR a působil jako mluvčí pražského magistrátu, Středočeského kraje, Ministerstva dopravy a ODS, jejímž členem se stal v roce 2008.

Ministerstvo zemědělství: Zdeněk Nekula (KDU-ČSL)
Zdeněk Nekula z KDU-ČSL je starosta obce Těšetice na Znojemsku a bývalý šéf Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu. V minulosti byl zastupitelem Jihomoravského kraje. Působil také v dozorčí radě Exportní garanční a pojišťovací společnosti a byl předsedou představenstva státního Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu. Vystudoval Vysokou školu zemědělskou v Brně.

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy: Petr Gazdík (STAN)
Petr Gazdík byl od roku 2002 starostou obce Suchá Loz na Uherskohradišťsku. Spoluzakládal STAN, kde byl předsedou. Od roku 2019 je místopředsedou. Od roku 2010 je poslancem a působí jako zastupitel Zlínského kraje. Vystudoval učitelství matematiky a zeměpisu na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně.

Ministerstvo kultury: Martin Baxa (ODS)
Martin Baxa je plzeňským zastupitelem. V letech 2004 až 2008 vykonával funkci radního Plzeňského kraje pro oblast kultury a památkové péče. Po komunálních volbách v roce 2010 byl zvolen nejmladším primátorem v historii města Plzně. Po volbách v roce 2014 zastával post 1. náměstka primátora města Plzně pro oblast kultury, turismu, památkové péče a projektu Plzeň – Evropské hlavní město kultury 2015. Vystudoval obor učitelství dějepisu a zeměpisu pro střední školy na Masarykově univerzitě v Brně.

Ministerstvo životního prostředí: Anna Hubáčková (KDU-ČSL)
Anna Hubáčková je od října roku 2016 senátorkou PČR za Hodonínsko, jako nezávislá za KDU-ČSL. Od roku 2020 je zastupitelkou Jihomoravského kraje. V letech 2014 až 2018 zastávala post starostky a zastupitelky v obci Ratíškovice. Absolvovala fakultu stavební na Vysokém učení technickém v Brně, obor vodní hospodářství a vodní stavby.

Ministerstvo evropských záležitostí: Mikuláš Bek
Mikuláš Bek je od roku 2018 senátorem Parlamentu České republiky. Vystudoval hudební vědu na Masarykově univerzitě v Brně a Karlově univerzitě v Praze. Jako vysokoškolský učitel působil na univerzitách v Praze, Olomouci a Brně. Od roku 2004 byl prorektorem, od roku 2011 do roku 2019 rektorem Masarykovy univerzity. Působil také jako místopředseda České konference rektorů pro oblast vzdělávání.

Ministerstvo pro vědu a výzkum: Helena Langšádlová (TOP 09)
Helena Langšádlová je poslankyní už od roku 2010. Ve sněmovně působila jako místopředsedkyně rozpočtového výboru a členka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, později také jako předsedkyně stálé komise pro rodinu a rovné příležitosti a předsedkyně podvýboru pro bankovnictví, pojišťovnictví a finanční trhy. Působila též jako místopředsedkyně výboru pro evropské záležitosti. Získala bakalářský titul na Vysoké škole politických a společenských věd v oboru politologie. Absolvovala také studium v oboru politologie a politika v mezinárodních vztazích na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů.

Ministerstvo pro legislativu: Michal Šalomoun (Piráti)
Michal Šalamoun vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy Univerzity v Brně. Od roku 2008 působí jako advokát. Specializuje se na autorské právo, ochranu osobnosti, ochranu osobních údajů a směnky. V letech 2010 až 2014 byl zastupitelem a radním Třebíče.

Ministerstvo průmyslu a obchodu: Jozef Síkela (STAN)
Jozef Síkela vystudoval Vysokou školu ekonomickou. Působil ve vídeňské Creditanstalt. Po fúzi s Bank Austria se stal ředitelem jejího korporátního bankovnictví v Česku. Od roku 2001 vedl firemní bankovnictví České spořitelny a od roku 2007 působil v Erste Bank na Ukrajině, kde se stal v roce 2009 výkonným ředitelem. V letech 2010 až 2015 byl generálním ředitelem Slovenské spořitelny. Od ledna 2015 byl členem představenstva skupiny Erste, zodpovědným za firemní klientelu a finanční trhy. Od letošního roku je partnerem investiční skupiny Prime Fund.

Prezident jmenoval novou vládu. Novým ministrem zdravotnictví je Vlastimil Válek

17.12.2021

Prezident Miloš Zeman dnes jmenoval novou vládu v čele s premiérem Petrem Fialou (ODS). Ministrem zdravotnictví se stal Vlastimil Válek (TOP 09).

Vládu tvoří strany ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Piráti a Starostové a nezávislí (STAN). Jmenován zatím nebyl Zdeněk Nekula (KDU-ČSL), který je kvůli nákaze covidem-19 v izolaci. Dočasně byl pověřen řízením ministerstva zemědělství předseda lidovců Marian Jurečka.

„Dovolte mi, abych vám poblahopřál k dnešnímu jmenování. Přemýšlel jsem o tom, co vám mám popřát do budoucnosti. Nejjednodušší by bylo popřát vám jen úspěch, ale to není příliš konkrétní. Chtěl bych vám proto popřát, aby po vás zůstalo něco užitečného. Zní to sice samozřejmě, ale samozřejmé to není," uvedl při jmenování prezident Miloš Zeman.

Zároveň upozornil na všechny problémy, které naši zemi zužují a je potřeba se s nimi vyrovnat.

"Vyrovnat se s covidem, vyrovnat se s energetickou krizí a vyrovnat se s rozpočtem a obecně s hospodařením státu a na této příležitosti se buď podle slov bývalého premiéra Petra Nečase uděláte, nebo odděláte. Přeji vám to první," dodal.

Premiér Petr Fiala ujistil, že už dnes bude první jednání vlády, kde si ministři rozdají první úkoly.

"Chceme politiku dělat jinak než naši předchůdci. Chceme k řešení problémů přistupovat systematicky a s rozmyslem a především si přejeme, aby za nás mluvila naše práce a naše výsledky," řekl Fiala.

Po složení slibu ministrů Petr Fiala poděkoval a přebral zodpovědnost.

"Voliči nám dali důvěru. Vložili do nás naději na změnu a lepší budoucnost pro další generace. Nezačínáme v lehké situaci. Spousta věcí v naší zemi je zanedbáno a čelíme obrovským problémům," doplnil premiér.

Novým ministrem zdravotnictví se stal Vlastimil Válek a už dnes bude s vládou rozhodovat o důležité věci. Jednat budou o tom, jestli požádají Sněmovnu o prodloužení nouzového stavu.

Jak bude rozhodnutí vypadat ale nechtěl Vlastimil Válek předjímat. Nynější nouzový stav vyhlášený kvůli epidemii koronaviru by měl skončit 25. prosince. Bez jeho prodloužení by přestala platit některá opatření proti šíření nákazy.

Zpět

Fialova vláda přehledně: 2 koalice, 4 vicepremiéři, 17 členů. Seznamte se s životními příběhy ministrů URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Shabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 12:35, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za

Nově jmenovanou vládu premiéra Petra Fialy tvoří dvě koalice, čtyři místopředsedové vlády, pět politických subjektů a sedmnáct členů. Usedli v ní i tři nově ustanovení ministři „bez ministerstev“.

Premiér: Petr Fiala (57)

Až do roku 2012 se věnoval především akademické dráze s akcentem na konzervativní hodnoty. Vystudoval český jazyk a literaturu a dějepis na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Později získal titul profesora politologie. V letech 2004 až 2011 zastával funkci rektora Masarykovy univerzity. S vrcholnou politikou přišel do kontaktu jako vědecký poradce premiéra Petra Nečase. Následně si ho vybral i do kabinetu coby ministra školství. Po pádu Nečasova kabinetu a odchodu z politiky byl Fiala – do té doby nestraník –zvolen v listopadu 2013 do čela ODS. V letošních volbách uspěla strana pod jeho vedením, když se integrovala v koalici Spolu a podařilo se jí sestavit většinovou vládu.Vicepremiér a ministr pro místní rozvoj: Ivan Bartoš (41)

Předseda české pirátské strany se ujme řízení ministerstva pro místní rozvoj. Na starosti by měl mít i digitalizaci. Ve vládě má bude zastávat post místopředsedy. Rodák z Jablonce nad Nisou vystudoval obor informační studia a knihovnictví na Filozofické fakultě UK v Praze a následně získal titul Ph.D. Ve sněmovních volbách získal přes 14 tisíc preferenčních hlasů, což mu zajistilo křeslo poslance v celkem čtyřčlenném pirátském klubu.Ministr kultury: Martin Baxa (46)

Plzeňský primátor a místopředseda ODS bude v novém kabinetu zastávat funkci ministra kultury. Titul Mgr. získal na Masarykově univerzitě v Brně, a to v oboru učitelství dějepisu a zeměpisu pro střední školy. Několik let také učil na gymnáziu v Plzni. Angažuje se v komunální i krajské politice. Od roku 2017 je poslancem. Je též předsedou správní rady zapsaného ústavu Plzeň 2015, během jeho vlády získala Plzeň titul Evropské hlavní město kultury.

Ministr pro evropské záležitosti: Mikuláš Bek (57)

Za hnutí STAN bude v kabinetu ministrem pro evropské záležitosti. Bude patřit k vládním činitelům, jejichž život je pevně spjat s Brnem. Vystudoval hudební vědu na Masarykově univerzitě, kterou také v letech 2011 až 2019 jako rektor řídil. Několik let byl také prorektorem tehdejšího šéfa univerzity Petra Fialy. Od října 2018 je senátorem za obvod Brno-město.

V roce 1988 byl kandidátem na členství v KSČ. Následně se angažoval v protirežimních demonstracích 17. listopadu 1989. V roce 2013 se dostal se do sporu s prezidentem Milošem Zemanem kvůli odmítnutí jeho vystoupení na univerzitní půdě před sněmovními volbami. V reakci na to nebyl zván na oslavy 28. října na Pražském hradě.Ministr spravedlnosti: Pavel Blažek (52)

Ministr spravedlnosti vystudoval Právnickou fakultu v Brně. Působil jako advokát, nyní má ale výkon advokacie pozastaven. V letech 2012 až 2013 už post ministra spravedlnosti jednou zastával. Uvnitř ODS, v níž je členem od roku 1998, platí za vlivného hráče. Byl i místopředsedou strany. Stále je předsedou jihomoravské organizace strany, má poslanecký mandát. Patří také k občanským demokratům, kteří podporovali výběr Fialy do čela ODS v roce 2013. Dlouhodobě patří k jeho klíčovým spolupracovníkům. Dlouhodobě je také spjat s komunální politikou v Brně. V minulosti si od místních hnutí vysloužil nelichotivou přezdívku Don Pablo.Ministryně obrany: Jana Černochová (48)

Ministryně obrany za ODS je mnohaletou starostkou Prahy 2. Získala bakalářský titul na Vysoké škole aplikovaného práva v Praze. Absolvovala magisterský program Mezinárodní teritoriální studia na Metropolitní univerzitě v Praze. V říjnových sněmovních volbách získala 35 tisíc preferenčních hlasů a obhájila tak poslanecký mandát (od roku 2010). Specializuje se na bezpečnost a obranu. V minulé sněmovně předsedala výboru pro obranu. Mezi její koníčky patří střelba a potápění.Ministr školství, mládeže a tělovýchovy: Petr Gazdík (47)

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy patří mezi zkušené politiky hnutí STAN, které spoluzakládal. Nyní je jeho místopředsedou. Coby absolvent učitelství matematiky a zeměpisu na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně má ke školství blízko. Šest let se živil jako pedagog na základní škole Josefa Bublíka v Bánově. V politice se angažoval jako starosta obce Suchá Loz na Uherskohradišťsku. Je také zastupitelem Zlínského kraje. V letech 2013 až 2017 byl místopředsedou Poslanecké sněmovny.Ministryně životního prostředí: Anna Hubáčková (64)

Senátorka za Hodonín je ministryní životního prostředí. Vystudovala Fakultu stavební Vysokého učení technického v Brně. Později absolvovala bakalářský obor místní správa na Právnické fakultě Masarykovy univerzity. Zastávala posty vedoucí referátu životního prostředí Okresního úřadu Hodonín i šéfky odboru životního prostředí krajského úřadu. Od roku 2020 je zastupitelkou Jihomoravského kraje. Dříve byla také starostka obce Ratíškovice na Hodonínsku. Ve volených funkcích působí jako nestranička za KDU-ČSL. V roce 2005 jí byla udělena Cena ministra životního prostředí za dlouholetou práci pro životní prostředí Jihomoravského kraje. V senátních volbách v roce 2016 porazila Zdeňka Škromacha.Vicepremiér a ministr práce a sociálních věcí: Marian Jurečka (40)

Ve vládě bude mít první týdny asi nejvíce starostí. Kromě toho, že bude šéf KDU-ČSL ministrem práce a sociálních věcí a místopředsedou kabinetu, musí také „zaskakovat“ na ministerstvu zemědělství. To má později přebrat Zdeněk Nekula. V letech 2013 až 2017 ale Jurečka už resort zemědělství vedl. Rodák z Přerova vystudoval obor rostlinolékařství na Mendelově univerzitě v Brně. Pracoval na rodinné farmě. U lidovců je od roku 1999, předsedou od loňského ledna. Vášnivý tubista působil v komunální i krajské politice.

Ministr dopravy: Martin Kupka (46)

Ministr dopravy je místopředsedou ODS. Původně vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd UK v Praze. Pracoval jako novinář. Později se věnoval PR. Působil jako mluvčí pražského magistrátu, Středočeského kraje, Ministerstva dopravy a ODS. V roce 2010 byl nakrátko i mluvčím vlády. Do ODS vstoupil v roce 2008. Stal se také starostou Líbeznice. Od roku 2020 je statutárním náměstkem hejtmanky Středočeského kraje pro oblast silniční dopravy. Zajímavostí je, že v roce 2017 získal mandát poslance na základě přepočtu hlasů nařízených Nejvyšším správním soudem. Křeslo mu musel uvolnit exhejtman Petr Bendl, kterému dělal Kupka dříve mluvčího.Ministryně pro vědu, výzkum a inovace: Helena Langšádlová

(58)

Ministryně pro vědu, výzkum a inovace se stane poslankyně TOP 09 a bývalá starostka Černošic. V letech 1979–1984 vystudovala střední průmyslovou školu stavební, obor vodohospodářské stavby. Po revoluci vstudovala obor politologie a politika v mezinárodních vztazích na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze. Později absolvovala kurz MBA. V minulosti pracovala jako stavební technik. Později podnikala. Byla také zastupitelkou Středočeského kraje. Až do roku 2009 byla v KDU-ČSL, následně vstoupila do TOP 09. V minulém složení sněmovny spoluiniciovala vznik Stálé komise pro hybridní hrozby.Ministr zahraničních věcí: Jan Lipavský (36)

Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Později pracoval jako analytik a manažer projektů v oblasti IT a bankovnictví. V říjnových volbách neuspěl. V minulém sněmovním období zastával funkci místopředsedy zahraničního výboru a také výboru pro obranu. Patří k nesmlouvavým kritikům režimů v Rusku a Číně. Lipavský byl jmenován i přes výhrady, které k němu měl Hrad.Ministr zemědělství: Zdeněk Nekula (51)

Lidovecký ministr zemědělství vystudoval Provozně ekonomickou fakultu VŠ zemědělské v Brně. Je starostou obce Těšetice na Znojemsku. Několik let pracoval v bankovnictví. Konkrétně v různých vedoucích pozicích České spořitelny a skupiny Erste. V letech 2015 až 2018 byl předsedou představenstva Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu (PGRLF). V minulosti byl zastupitelem Jihomoravského kraje. Působil také v dozorčí radě Exportní garanční a pojišťovací společnosti a byl předsedou představenstva státního Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu. Kvůli onemocnění Covid-19 nemohl Nekula absolvovat setkání s prezidentem. Jmenování do ministerské funkce bylo odloženo.Vicepremiér a ministr vnitra: Vít Rakušan (43)

Šéf hnutí STAN obsadí silový rezort vnitra. Bude rovněž místopředsedou kabinetu. Vít Rakušan vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově v Praze. Devět let starostoval v Kolíně. Byl také zastupitelem a 1. náměstkem středočeské hejtmanky. Od dubna 2019 je předsedou STAN. V říjnových volbách hnutí starostů výrazně uspělo a „přečíslilo“ i koaliční piráty. Rakušan získal 60 tisíc preferenčních hlasů, což posílilo spekulace o tom, že by za rok mohl kandidovat na prezidenta. V celostátní politice se prosadil už jeho otec Jan. Byl senátorem za Kolínsko. Dosáhl dokonce funkce místopředsedy Senátu coby nestraník za ČSSD. Později se ale se stranou rozešel.Ministr průmyslu a obchodu: Jozef Síkela (54)

V kabinetu usedne na post ministra průmyslu a obchodu za hnutí STAN. Převážnou část kariéry strávil v bankovním sektoru. Absolvent pražské VŠE působil nejprve ve společnosti Bank Austria Creditanstalt. Později pracoval na různých pozicích v rakouské skupině Erste. Od roku 2001 řídil firemní bankovnictví České spořitelny. O šest let později přešel do Erste Bank na Ukrajině. V roce 2009 se stal jejím výkonným ředitelem. V letech 2010 až 2015 byl generálním ředitelem Slovenské spořitelny. V letech 2015 až 2019 usedl v představenstvu Erste, zodpovědným za firemní klientelu a finanční trhy. Od roku 2021 je partnerem investiční skupiny Prime Fund. Je také členem dozorčí rady Nadačního fondu profesora Charváta. Do vládního týmu se dostal po rezignaci místopředsedy STAN Věslava Michalika.Ministr financí: Zbyněk Stanjura (57)

Ministr financí pochází z Opavy. Vystudoval obor elektronické počítače na brněnském VUT. Členem ODS je od roku 1991. Zastával funkce v komunální i krajské politice. Jedenáct let vedl sněmovní klub strany. Od loňska zastává pozici prvního místopředsedy ODS. V letech 2012 a 2013 byl ministrem dopravy v kabinetu Petra Nečase.Ministr pro legislativu: Michal Šalomoun (47)

Ministrem pro legislativu za Piráty je třebíčský advokát. Nominovali ho piráti. Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Souběžně s tím získal titul MgA. na brněnské JAMU (rozhlasová a televizní dramaturgie a scenáristika). Specializuje se na autorské právo. V nakladatelství C.H. Beck mu vyšla publikace Právní ochrana názvů, postav a příběhů uměleckých děl v teorii a praxi. V minulosti za piráty neúspěšně kandidoval v několika volbách. Jeho nominaci ohlásila strana po rezignaci šéfa klubu Jakuba Michálka z vládního týmu.Vicepremiér a ministr zdravotnictví: Vlastimil Válek (61)

Vicepremiér a ministr zdravotnictví za TOP 09 je vzděláním lékař. Minulé volební období byl šéfem sněmovního klubu strany. Vystudoval obor všeobecné lékařství na Lékařské fakultě Mendelovy univerzity. Získal titul profesor radiologie. Je přednostou kliniky radiologie a nukleární medicíny ve Fakultní nemocnici v Brně. Zastával funkce v komunální i krajské politice v Brně. Pracoval pro Červený kříž.

Foto:
Petr Fiala a jeho kabinet po jmenování prezidentem Milošem Zemanem v Lánech. (17. prosince 2021)
Kancelář prezidenta republiky

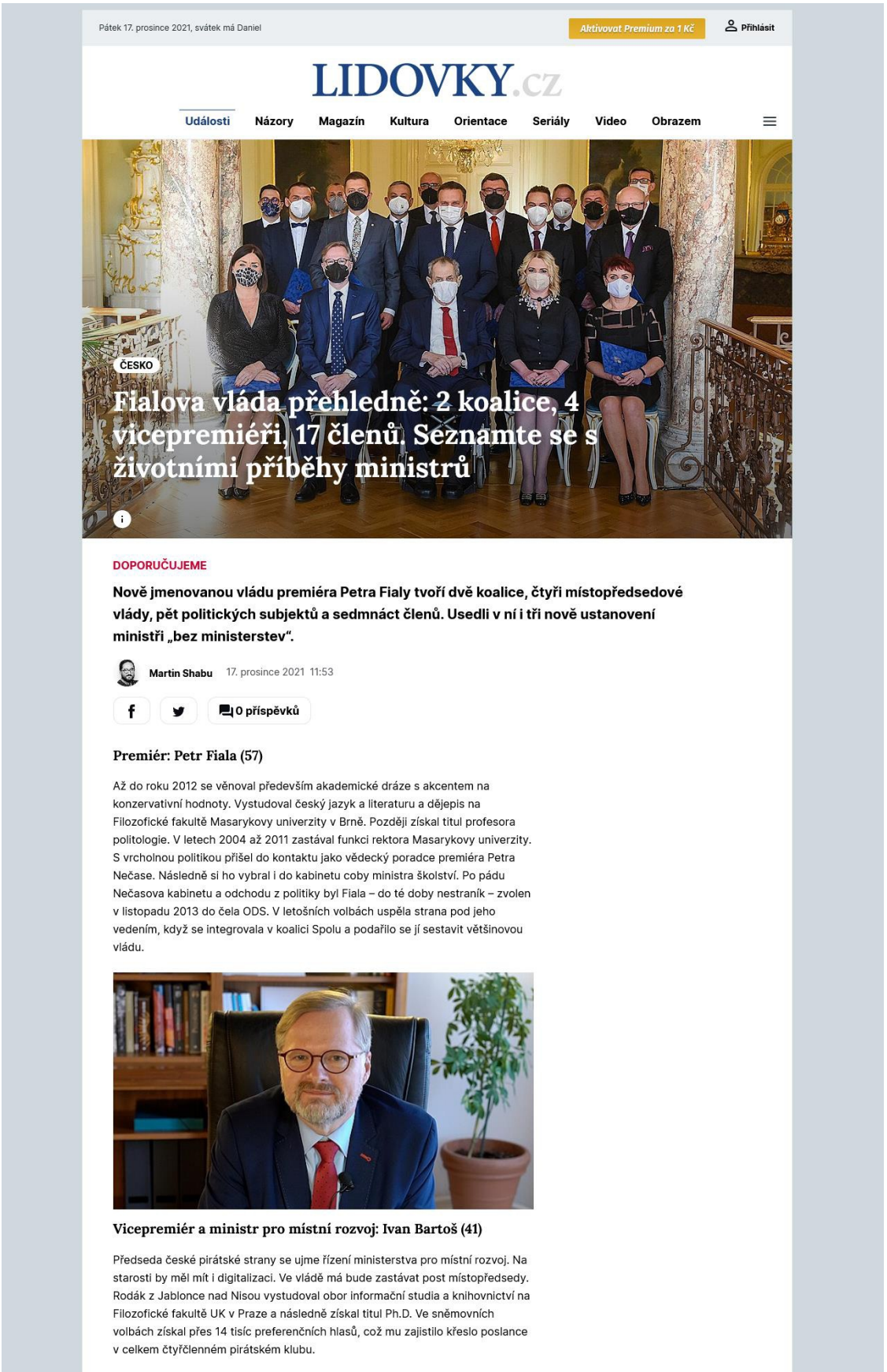

Zpět

Fialova vláda přehledně: 2 koalice, 4 vicepremiéři, 17 členů. Seznamte se s životními příběhy ministrů URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: lidovky.cz, Autor: Martin Shabu, Lidovky.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 13:30, Celková návštěvnost: 8 940 000, RU / měsíc: 1 855 023, RU / den: 244 802, Rubrika: Domov, AVE: 35 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,72, Návštěvy za

Nově jmenovanou vládu premiéra Petra Fialy tvoří dvě koalice, čtyři místopředsedové vlády, pět politických subjektů a sedmnáct členů. Usedli v ní i tři nově ustanovení ministři „bez ministerstev“.

Premiér: Petr Fiala (57)

Až do roku 2012 se věnoval především akademické dráze s akcentem na konzervativní hodnoty. Vystudoval český jazyk a literaturu a dějepis na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Později získal titul profesora politologie. V letech 2004 až 2011 zastával funkci rektora Masarykovy univerzity. S vrcholnou politikou přišel do kontaktu jako vědecký poradce premiéra Petra Nečase. Následně si ho vybral i do kabinetu coby ministra školství. Po pádu Nečasova kabinetu a odchodu z politiky byl Fiala – do té doby nestraník –zvolen v listopadu 2013 do čela ODS. V letošních volbách uspěla strana pod jeho vedením, když se integrovala v koalici Spolu a podařilo se jí sestavit většinovou vládu.Vicepremiér a ministr vnitra: Vít Rakušan (43)

Šéf hnutí STAN obsadí silový rezort vnitra. Bude rovněž místopředsedou kabinetu. Vít Rakušan vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově v Praze. Devět let starostoval v Kolíně. Byl také zastupitelem a 1. náměstkem středočeské hejtmanky. Od dubna 2019 je předsedou STAN. V říjnových volbách hnutí starostů výrazně uspělo a „přečíslilo“ i koaliční piráty. Rakušan získal 60 tisíc preferenčních hlasů, což posílilo spekulace o tom, že by za rok mohl kandidovat na prezidenta. V celostátní politice se prosadil už jeho otec Jan. Byl senátorem za Kolínsko. Dosáhl dokonce funkce místopředsedy Senátu coby nestraník za ČSSD. Později se ale se stranou rozešel.Vicepremiér a ministr pro místní rozvoj: Ivan Bartoš (41)

Předseda české pirátské strany se ujme řízení ministerstva pro místní rozvoj. Na starosti by měl mít i digitalizaci. Ve vládě má bude zastávat post místopředsedy. Rodák z Jablonce nad Nisou vystudoval obor informační studia a knihovnictví na Filozofické fakultě UK v Praze a následně získal titul Ph.D. Ve sněmovních volbách získal přes 14 tisíc preferenčních hlasů, což mu zajistilo křeslo poslance v celkem čtyřčlenném pirátském klubu.Vicepremiér a ministr zdravotnictví: Vlastimil Válek (61)

Vicepremiér a ministr zdravotnictví za TOP 09 je vzděláním lékař. Minulé volební období byl šéfem sněmovního klubu strany. Vystudoval obor všeobecné lékařství na Lékařské fakultě Mendelovy univerzity. Získal titul profesor radiologie. Je přednostou kliniky radiologie a nukleární medicíny ve Fakultní nemocnici v Brně. Zastával funkce v komunální i krajské politice v Brně. Pracoval pro Červený kříž.Vicepremiér a ministr práce a sociálních věcí: Marian Jurečka (40)

Ve vládě bude mít první týdny asi nejvíce starostí. Kromě toho, že bude šéf KDU-ČSL ministrem práce a sociálních věcí a místopředsedou kabinetu, musí také „zaskakovat“ na ministerstvu zemědělství. To má později přebrat Zdeněk Nekula. V letech 2013 až 2017 ale Jurečka už resort zemědělství vedl. Rodák z Přerova vystudoval obor rostlinolékařství na Mendelově univerzitě v Brně. Pracoval na rodinné farmě. U lidovců je od roku 1999, předsedou od loňského ledna. Vášnivý tubista působil v komunální i krajské politice.

Ministr kultury: Martin Baxa (46)

Plzeňský primátor a místopředseda ODS bude v novém kabinetu zastávat funkci ministra kultury. Titul Mgr. získal na Masarykově univerzitě v Brně, a to v oboru učitelství dějepisu a zeměpisu pro střední školy. Několik let také učil na gymnáziu v Plzni. Angažuje se v komunální i krajské politice. Od roku 2017 je poslancem. Je též předsedou správní rady zapsaného ústavu Plzeň 2015, během jeho vlády získala Plzeň titul Evropské hlavní město kultury.

Ministr pro evropské záležitosti: Mikuláš Bek (57)

Za hnutí STAN bude v kabinetu ministrem pro evropské záležitosti. Bude patřit k vládním činitelům, jejichž život je pevně spjat s Brnem. Vystudoval hudební vědu na Masarykově univerzitě, kterou také v letech 2011 až 2019 jako rektor řídil. Několik let byl také prorektorem tehdejšího šéfa univerzity Petra Fialy. Od října 2018 je senátorem za obvod Brno-město.

V roce 1988 byl kandidátem na členství v KSČ. Následně se angažoval v protirežimních demonstracích 17. listopadu 1989. V roce 2013 se dostal se do sporu s prezidentem Milošem Zemanem kvůli odmítnutí jeho vystoupení na univerzitní půdě před sněmovními volbami. V reakci na to nebyl zván na oslavy 28. října na Pražském hradě.Ministr spravedlnosti: Pavel Blažek (52)

Ministr spravedlnosti vystudoval Právnickou fakultu v Brně. Působil jako advokát, nyní má ale výkon advokacie pozastaven. V letech 2012 až 2013 už post ministra spravedlnosti jednou zastával. Uvnitř ODS, v níž je členem od roku 1998, platí za vlivného hráče. Byl i místopředsedou strany. Stále je předsedou jihomoravské organizace strany, má poslanecký mandát. Patří také k občanským demokratům, kteří podporovali výběr Fialy do čela ODS v roce 2013. Dlouhodobě patří k jeho klíčovým spolupracovníkům. Dlouhodobě je také spjat s komunální politikou v Brně. V minulosti si od místních hnutí vysloužil nelichotivou přezdívku Don Pablo.Ministryně obrany: Jana Černochová (48)

Ministryně obrany za ODS je mnohaletou starostkou Prahy 2. Získala bakalářský titul na Vysoké škole aplikovaného práva v Praze. Absolvovala magisterský program Mezinárodní teritoriální studia na Metropolitní univerzitě v Praze. V říjnových sněmovních volbách získala 35 tisíc preferenčních hlasů a obhájila tak poslanecký mandát (od roku 2010). Specializuje se na bezpečnost a obranu. V minulé sněmovně předsedala výboru pro obranu. Mezi její koníčky patří střelba a potápění.Ministr školství, mládeže a tělovýchovy: Petr Gazdík (47)

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy patří mezi zkušené politiky hnutí STAN, které spoluzakládal. Nyní je jeho místopředsedou. Coby absolvent učitelství matematiky a zeměpisu na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně má ke školství blízko. Šest let se živil jako pedagog na základní škole Josefa Bublíka v Bánově. V politice se angažoval jako starosta obce Suchá Loz na Uherskohradišťsku. Je také zastupitelem Zlínského kraje. V letech 2013 až 2017 byl místopředsedou Poslanecké sněmovny.Ministryně životního prostředí: Anna Hubáčková (64)

Senátorka za Hodonín je ministryní životního prostředí. Vystudovala Fakultu stavební Vysokého učení technického v Brně.

Později absolvovala bakalářský obor místní správa na Právnické fakultě Masarykovy univerzity. Zastávala posty vedoucí referátu životního prostředí Okresního úřadu Hodonín i šéfky odboru životního prostředí krajského úřadu. Od roku 2020 je zastupitelkou Jihomoravského kraje. Dříve byla také starostka obce Ratíškovice na Hodonínsku. Ve volených funkcích působí jako nestranička za KDU-ČSL. V roce 2005 jí byla udělena Cena ministra životního prostředí za dlouholetou práci pro životní prostředí Jihomoravského kraje. V senátních volbách v roce 2016 porazila Zdeňka Škromacha.Ministr dopravy: Martin Kupka (46)

Ministr dopravy je místopředsedou ODS. Původně vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd UK v Praze. Pracoval jako novinář. Později se věnoval PR. Působil jako mluvčí pražského magistrátu, Středočeského kraje, Ministerstva dopravy a ODS. V roce 2010 byl nakrátko i mluvčím vlády. Do ODS vstoupil v roce 2008. Stal se také starostou Líbeznice. Od roku 2020 je statutárním náměstkem hejtmanky Středočeského kraje pro oblast silniční dopravy. Zajímavostí je, že v roce 2017 získal mandát poslance na základě přepočtu hlasů nařízených Nejvyšším správním soudem. Křeslo mu musel uvolnit exhejtman Petr Bendl, kterému dělal Kupka dříve mluvčího.Ministryně pro vědu, výzkum a inovace: Helena Langšádlová (58)

Ministryně pro vědu, výzkum a inovace se stane poslankyně TOP 09 a bývalá starostka Černošic. V letech 1979–1984 vystudovala střední průmyslovou školu stavební, obor vodohospodářské stavby. Po revoluci vstudovala obor politologie a politika v mezinárodních vztazích na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze. Později absolvovala kurz MBA. V minulosti pracovala jako stavební technik. Později podnikala. Byla také zastupitelkou Středočeského kraje. Až do roku 2009 byla v KDU-ČSL, následně vstoupila do TOP 09. V minulém složení sněmovny spoluiniciovala vznik Stálé komise pro hybridní hrozby.Ministr zahraničních věcí: Jan Lipavský (36)

Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Později pracoval jako analytik a manažer projektů v oblasti IT a bankovnictví. V říjnových volbách neuspěl. V minulém sněmovním období zastával funkci místopředsedy zahraničního výboru a také výboru pro obranu. Patří k nesmlouvavým kritikům režimů v Rusku a Číně. Lipavský byl jmenován i přes výhrady, které k němu měl Hrad.Ministr zemědělství: Zdeněk Nekula (51)

Lidovecký ministr zemědělství vystudoval Provozně ekonomickou fakultu VŠ zemědělské v Brně. Je starostou obce Těšetice na Znojemsku. Několik let pracoval v bankovnictví. Konkrétně v různých vedoucích pozicích České spořitelny a skupiny Erste. V letech 2015 až 2018 byl předsedou představenstva Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu (PGRLF). V minulosti byl zastupitelem Jihomoravského kraje. Působil také v dozorčí radě Exportní garanční a pojišťovací společnosti a byl předsedou představenstva státního Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu. Kvůli onemocnění Covid-19 nemohl Nekula absolvovat setkání s prezidentem. Jmenování do ministerské funkce bylo odloženo.Ministr průmyslu a obchodu: Jozef Síkela (54)

V kabinetu usedne na post ministra průmyslu a obchodu za hnutí STAN. Převážnou část kariéry strávil v bankovním sektoru. Absolvent pražské VŠE působil nejprve ve společnosti Bank Austria Creditanstalt. Později pracoval na různých pozicích v rakouské skupině Erste. Od roku 2001 řídil firemní bankovnictví České spořitelny. O šest let později přešel do Erste Bank na Ukrajině. V roce 2009 se stal jejím výkonným ředitelem. V letech 2010 až 2015 byl generálním ředitelem Slovenské spořitelny. V letech 2015 až 2019 usedl v představenstvu Erste, zodpovědným za firemní klientelu a finanční trhy. Od roku 2021 je partnerem investiční skupiny Prime Fund. Je také členem dozorčí rady Nadačního fondu profesora Charváta. Do vládního týmu se dostal po rezignaci místopředsedy STAN Věslava Michalika.

Ministr financí: Zbyněk Stanjura (57)

Ministr financí pochází z Opavy. Vystudoval obor elektronické počítače na brněnském VUT. Členem ODS je od roku 1991. Zastával funkce v komunální i krajské politice. Jedenáct let vedl sněmovní klub strany. Od loňska zastává pozici prvního místopředsedy ODS. V letech 2012 a 2013 byl ministrem dopravy v kabinetu Petra Nečase.Ministr pro legislativu: Michal Šalomoun (47)

Ministrem pro legislativu za Piráty je třebíčský advokát. Nominovali ho piráti. Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Souběžně s tím získal titul MgA. na brněnské JAMU (rozhlasová a televizní dramaturgie a scenáristika). Specializuje se na autorské právo. V nakladatelství C.H. Beck mu vyšla publikace Právní ochrana názvů, postav a příběhů uměleckých děl v teorii a praxi. V minulosti za piráty neúspěšně kandidoval v několika volbách. Jeho nominaci ohlásila strana po rezignaci šéfa klubu Jakuba Michálka z vládního týmu.

Foto:
Petr Fiala a jeho kabinet po jmenování prezidentem Milošem Zemanem v Lánech. (17. prosince 2021)
Kancelář prezidenta republiky

ČESKO

Fialova vláda přehledně: 2 koalice, 4 vicepremiéři, 17 členů. Seznamte se s životními příběhy ministrů

DOPORUČUJEME

Nově jmenovanou vládu premiéra Petra Fialy tvoří dvě koalice, čtyři místopředsedové vlády, pět politických subjektů a sedmnáct členů. Usedli v ní i tři nově ustanovení ministři „bez ministerstev“.

Martin Shabu 17. prosince 2021 11:53

1 příspěvek

Premiér: Petr Fiala (57)

Až do roku 2012 se věnoval především akademické dráze s akcentem na konzervativní hodnoty. Vystudoval český jazyk a literaturu a dějepis na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Později získal titul profesora politologie. V letech 2004 až 2011 zastával funkci rektora Masarykovy univerzity. S vrcholnou politikou přišel do kontaktu jako vědecký poradce premiéra Petra Nečase. Následně si ho vybral i do kabinetu coby ministra školství. Po pádu Nečasova kabinetu a odchodu z politiky byl Fiala – do té doby nestraník – zvolen v listopadu 2013 do čela ODS. V letošních volbách uspěla strana pod jeho vedením, když se integrovala v koalici Spolu a podařilo se jí sestavit většinovou vládu.

Vicepremiér a ministr vnitra: Vít Rakušan (43)

Šéf hnutí STAN obsadí silový rezort vnitra. Bude rovněž místopředsedou kabinetu. Vít Rakušan vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově v Praze. Devět let starostoval v Kolíně. Byl také zastupitelem a 1. náměstkem středočeské hejtmanky. Od dubna 2019 je předsedou STAN. V říjnových volbách hnutí starostů výrazně uspělo a „přečíslilo“ i koaliční piráty. Rakušan získal 60 tisíc preferenčních hlasů, což posílilo spekulace o tom, že by za rok mohl kandidovat

Zpět

Tiskové oddělení nové vlády bude řídit dosavadní mluvčí ODS Smolka URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: iDNES.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 14:58, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Mediahub, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Novou ředitelkou Úřadu vlády bude bývalá mluvčí ODS Jana Kotalíková. Tiskové oddělení bude řídit dosavadní mluvčí ODS Václav Smolka. Kabinet premiéra dostala tajemnice Petra Fialy Petra Fojtíková.

Václav Smolka je tiskovým mluvčím ODS od prosince 2019. Studoval politologii a mezinárodní vztahy na Univerzitě Karlově.

Jana Kotalíková,za svobodna Havelková, vedla komunikaci ODS v letech 2014 až 2019. Podle webových stránek Institutu Petra Fialy vystudovala francouzštinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy i obor Mezinárodní teritoriální studia na FSV UK. Už při škole nastoupila na pražský magistrát, kde přes pět let vedla oddělení protokolu pražského primátora. Když se v roce 2014 stal Petr Fiala předsedou ODS, stala se mluvčí strany. V lednu 2020 se jí narodila dcera Róza.

Foto:
Výhled na Strakovu akademii ze zahrady, která není veřejnosti běžně přístupná.
František Vlček, MAFRA

Tiskové oddělení nové vlády bude řídit dosavadní mluvčí ODS Smolka

17. prosince 2021 12:48

Novou ředitelkou Úřadu vlády bude bývalá mluvčí ODS Jana Kotalíková. Tiskové oddělení bude řídit dosavadní mluvčí ODS Václav Smolka. Kabinet premiéra dostala tajemnice Petra Fialy Petra Fojtíková.

Výhled na Strakovu akademii ze zahrady, která není veřejnosti běžně přístupná. | foto: František Vlček, MAFRA

Konvalinka: Za dva týdny uvidíme, zda je omikron nadějnou „sexy“ variantou

Václav Smolka je tiskovým mluvčím ODS od prosince 2019. Studoval politologii a mezinárodní vztahy na Univerzitě Karlově.

Jana Kotalíková, za svobodna Havelková, vedla komunikaci ODS v letech 2014 až 2019. Podle webových stránek Institutu Petra Fialy vystudovala francouzštinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy i obor Mezinárodní teritoriální studia na FSV UK. Už při škole nastoupila na pražský magistrát, kde přes pět let vedla oddělení protokolu pražského primátora. Když se v roce 2014 stal Petr Fiala předsedou ODS, stala se mluvčí strany. V lednu 2020 se jí narodila dcera Róza.

Autor: iDNES.cz

Vláda Petra Fialy

Předseda: Petr Fiala, vnitro: Vít Rakušan, místní rozvoj a digitalizace: Ivan Bartoš, zemědělství: Zdeněk Nekula, finance: Zbyněk Stanjura, zdravotnictví: Vlastimil Válek, školství: Petr Gazdík, práce a sociální věci: Marian Jurečka, obrana: Jana Černochová, spravedlnost: Pavel Blažek, průmysl a obchod: Jozef Síkela, doprava: Martin Kupka, zahraničí: Jan Lipavský, životní prostředí: Anna Hubáčková, kultura: Martin Baxa, evropské záležitosti: Mikuláš Bek, legislativa: Michal Šalomoun, věda a výzkum: Helena Langšádlová.

Témata: ODS, Petr Fiala, Úřad vlády, Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy, Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Magistrát hlavního města Prahy, Václav Smolka

Vstoupit do diskuse (0 příspěvků)
Sdílet na Facebooku
Sdílet na Twitteru

NEJČTENĚJŠÍ

Zeman nejmenuje dva ministry. Vláda i tak má vzniknout, za týden v pátek

Prezident Miloš Zeman patrně nejmenuje nejen jednoho, ale dokonce dva ministry nové vlády vítězné pětikoalice. Kabinet...

Zeman „překvapil“ své příznivce. Zradil, jako prezident skončil, míní

Prezidentův ústup a rozhodnutí o jmenování celé vlády vzbudilo mnoho emocí. Z řad odpůrců jmenování Jana Lipavského do...

Zpět

Novou vedoucí Úřadu vlády byla jmenována Jana Kotalíková URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: vlada.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 15:16, Celková návštěvnost: 863 920, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Aktuálně 17. 12. 2021 13:12 Vláda Petra Fialy na jednání v pátek 17. prosince 2021 jmenovala novou vedoucí Úřadu vlády ČR. Funkce se ujala Jana Kotalíková.

Jana Kotalíková se narodila v Táboře, kde vystudovala dvojjazyčné francouzsko-české gymnázium Pierra de Coubertina. Ve studiu francouzštiny pokračovala na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v oboru francouzské filologie. V začátcích studia se věnovala výuce francouzského a anglického jazyka a působila v několika jazykových agenturách. Paralelně s francouzštinou studovala Mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy.
Již při studiích začala pracovat na Magistrátu hl. města Prahy, nejprve jako asistentka ředitele kanceláře primátora a následně 6 let vedla oddělení protokolu pražského primátora. Podílela se na přípravách vysoce protokolárních státních návštěv, kulturních i uměleckých eventů. Organizovala přijetí papeže Benedikta XVI. V Praze, dalajlamy nebo prince Charlese. Díky svým zkušenostem nejen s diplomatickým protokolem se následně věnovala školení a kurzům etikety.
V roce 2014, po zvolení Petra Fialy předsedou Občanské demokratické strany, přijala nabídku stát se tiskovou mluvčí strany. Tou byla až do konce roku 2019, kdy odešla na mateřskou dovolenou. Na začátku kampaně pro volby do Poslanecké sněmovny se vrátila do ODS jako tajemnice volebního štábu.
Jana Kotalíková je vdaná a má jednu dceru. Mluví francouzsky a anglicky, celý život hraje basketbal.
Osobní údaje:
Mgr. et Bc. Jana Kotalíková, narozena 15. listopadu 1984
Vzdělání :
2004–2014: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Francouzská filologie
2004–2008: Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy, Mezinárodní teritoriální studia
1998–2004: Dvojjazyčné francouzsko-české gymnázium P. de Coubertina v Táboře
Profesní a veřejná činnost:
2014 dosud: Občanská demokratická strana, tisková mluvčí, tajemnice volebního štábu
2008–2014: Magistrát hl. města Prahy, vedoucí oddělení protokolu Kanceláře primátora
2007–2008: Magistrát hl. města Prah, asistentka ředitele Kanceláře primátora

Aktuálně

17. 12. 2021 14:32

Novou vedoucí Úřadu vlády byla jmenována Jana Kotalíková

Vláda Petra Fialy na jednání v pátek 17. prosince 2021 jmenovala novou vedoucí Úřadu vlády ČR. Funkce se ujala Jana Kotalíková.

Jana Kotalíková se narodila v Táboře, kde vystudovala dvojjazyčné francouzsko-české gymnázium Pierra de Coubertina. Ve studiu francouzštiny pokračovala na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v oboru francouzské filologie. V začátcích studia se věnovala výuce francouzského a anglického jazyka a působila v několika jazykových agenturách. Paralelně s francouzštinou studovala Mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy.

Již při studiích začala pracovat na Magistrátu hl. města Prahy, nejprve jako asistentka ředitele kanceláře primátora a následně 6 let vedla oddělení protokolu pražského primátora. Podílela se na přípravách vysoce protokolárních státních návštěv, kulturních i uměleckých eventů. Organizovala přijetí papeže Benedikta XVI. V Praze, dalajlamy nebo prince Charlese. Díky svým zkušenostem nejen s diplomatickým protokolem se následně věnovala školení a kurzům etikety.

V roce 2014, po zvolení Petra Fialy předsedou Občanské demokratické strany, přijala nabídku stát se tiskovou mluvčí strany. Tou byla až do konce roku 2019, kdy odešla na mateřskou dovolenou. Na začátku kampaně pro volby do Poslanecké sněmovny se vrátila do ODS jako tajemnice volebního štábu.

Jana Kotalíková je vdaná a má jednu dceru. Mluví francouzsky a anglicky, celý život hraje basketbal.

Osobní údaje:

Mgr. et Bc. Jana Kotalíková, narozena 15. listopadu 1984

Vzdělání:

2004–2014: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Francouzská filologie
2004–2008: Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy, Mezinárodní teritoriální studia
1998–2004: Dvojjazyčné francouzsko-české gymnázium P. de Coubertina v Táboře

Profesní a veřejná činnost:

2014 dosud: Občanská demokratická strana, tisková mluvčí, tajemnice volebního štábu
2008–2014: Magistrát hl. města Prahy, vedoucí oddělení protokolu Kanceláře primátora
2007–2008: Magistrát hl. města Prah, asistentka ředitele Kanceláře primátora

Související zprávy

17. 12. 2021
Výsledky jednání vlády 17. prosince 2021
17. 12. 2021
Novým tiskovým mluvčím vlády byl jmenován Václav Smolka
17. 12. 2021
Tisková konference po jednání vlády 17. listopadu 2021
15. 12. 2021
AKTUALIZOVÁNO 17. a 18. prosince 2021: Premiér Petr Fiala uvede do úřadů členy své vlády

VYTISKNOUT E-MAILEM FACEBOOK TWITTER

Média centrum
Aktuálně
Očekávané události
Tiskové zprávy
Tiskové konference
Představujeme
Jednání vlády
Na pravou míru
Videa
Důležité dokumenty
Nepřehlédněte
Kontakty pro média
Akreditace pro média

Nepřehlédněte

eKLEP pro veřejnost
Představujeme
Usnesení vlády
Na pravou míru

Vláda ČR (c) 2009-2021 RSS Elektronická podatelna Mapa serveru Kontakty O přístupnosti Poskytování informací Rozšířené hledání Ochrana osobních údajů

Zpět

Novým tiskovým mluvčím vlády byl jmenován Václav Smolka URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: vlada.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 15:16, Celková návštěvnost: 863 920, RU / měsíc: 36 536, RU / den: 2 752, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Aktuálně 17. 12. 2021 13:07 Václav Smolka byl jmenován tiskovým mluvčím vlády Petra Fialy, 17. prosince 2021.

Václav Smolka byl jmenován tiskovým mluvčím vlády Petra Fialy, 17. prosince 2021.
Vláda Petra Fialy na svém úvodním jednání v pátek 17. prosince 2021 jmenovala novým tiskovým mluvčím vlády Václava Smolku. Na Úřad vlády přechází z pozice tiskového mluvčího Občanské demokratické strany.
Václav Smolka se narodil v Příbrami, kde také absolvoval gymnázium. Po studiu politologie a mezinárodních vztahů na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Celou profesní kariéru se i vzhledem ke studijnímu zaměření rozhodl věnovat politice a médiím. V průběhu studia začal pracovat jako asistent poslance sněmovního zdravotního výboru Bohuslava Svobody a také jako člen analytické sekce Občanské demokratické strany. Po dvou letech v ODS se posunul na pozici zástupce tiskové mluvčí a po dalších dvou letech se stal tiskovým mluvčím strany. V rámci svého pracovního působení se podílel na několika volebních kampaních (komunální volby ODS v Praze v roce 2018 a sněmovní kampaň SPOLU 2021) a dlouhodobé komunikaci značky ODS a jejích jednotlivých představitelů.
Hovoří plynně anglicky a osvojil si základy německého a španělského jazyka, celý život se věnuje činnosti ve sboru dobrovolných hasičů.
Osobní údaje:
Václav Smolka, narozen 9. února 1993
Vzdělání:
2012–2017: Institut politiologických studií FSV UK, obor Politologie a mezinárodní vztahy (zakončeno Bc.)
2006–2012: Šestileté všeobecné Gymnázium pod Svatou Horou Příbram (zakončeno maturitou)
Profesní a veřejná činnost:
2019–2021: Tiskový mluvčí Občanské demokratické strany
2017–2019: Zástupce tiskové mluvčí Občanské demokratické strany
2014–2018: Zastupitel obce Starosedlský Hrádek
2016–2017: Člen analytického oddělení Občanské demokratické strany

Aktuálně

17. 12. 2021 14:37

Novým tiskovým mluvčím vlády byl jmenován Václav Smolka

Václav Smolka byl jmenován tiskovým mluvčím vlády Petra Fialy, 17. prosince 2021.

Vláda Petra Fialy na svém úvodním jednání v pátek 17. prosince 2021 jmenovala novým tiskovým mluvčím vlády Václava Smolku. Na Úřad vlády přechází z pozice tiskového mluvčího Občanské demokratické strany.

Václav Smolka se narodil v Příbrami, kde také absolvoval gymnázium. Po studiu politologie a mezinárodních vztahů na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Celou profesní kariéru se i vzhledem ke studijnímu zaměření rozhodl věnovat politice a médiím. V průběhu studia začal pracovat jako asistent poslance sněmovního zdravotního výboru Bohuslava Svobody a také jako člen analytické sekce Občanské demokratické strany. Po dvou letech v ODS se posunul na pozici zástupce tiskové mluvčí a po dalších dvou letech se stal tiskovým mluvčím strany. V rámci svého pracovního působení se podílel na několika volebních kampaních (komunální volby ODS v Praze v roce 2018 a sněmovní kampaň SPOLU 2021) a dlouhodobé komunikaci značky ODS a jejích jednotlivých představitelů.

Hovoří plynně anglicky a osvojil si základy německého a španělského jazyka, celý život se věnuje činnosti ve sboru dobrovolných hasičů.

Osobní údaje:

Václav Smolka, narozen 9. února 1993

Vzdělání:

2012–2017: Institut politiologických studií FSV UK, obor Politologie a mezinárodní vztahy (zakončeno Bc.)
2006–2012: Šestileté všeobecné Gymnázium pod Svatou Horou Příbram (zakončeno maturitou)

Profesní a veřejná činnost:

2019–2021: Tiskový mluvčí Občanské demokratické strany
2017–2019: Zástupce tiskové mluvčí Občanské demokratické strany
2014–2018: Zastupitel obce Starosedlský Hrádek
2016–2017: Člen analytického oddělení Občanské demokratické strany

Související zprávy

17. 12. 2021
Výsledky jednání vlády 17. prosince 2021

17. 12. 2021
Novou vedoucí Úřadu vlády byla jmenována Jana Kotalíková

17. 12. 2021
Tisková konference po jednání vlády 17. listopadu 2021

15. 12. 2021
AKTUALIZOVÁNO 17. a 18. prosince 2021: Premiér Petr Fiala uvede do úřadů členy své vlády

VYTISKNOUT E-MAILEM FACEBOOK TWITTER

Média centrum

Aktuálně
Očekávané události
Tiskové zprávy
Tiskové konference
Představujeme
Jednání vlády
Na pravou míru
Videa
Důležité dokumenty
Nepřehlédněte
Kontakty pro média
Akreditace pro média

Nepřehlédněte

koronavirus
UDĚLEJME TEČKU ZA KORONAVIREM
COVID PORTÁL
Registrace na očkování
Czech Republic The Country For The Future

eKLEP pro veřejnost
Představujeme
Usnesení vlády
Na pravou míru

Vláda ČR (c) 2009-2021 RSS Elektronická podatelna Mapa serveru Kontakty O přístupnosti Poskytování informací Rozšířené hledání Ochrana osobních údajů

Zpět

Novým ministrem školství, mládeže a tělovýchovy se stal Mgr. Petr Gazdík URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: rizeniskoly.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 15:41, Země: Česko

Prezident Miloš Zeman jmenoval vládu Petra Fialy. Petr Gazdík se narodil v Uherském Hradišti. Maturitní zkoušku složil na Gymnáziu J. A.

Komenského v Uherském Brodě. Následně absolvoval Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, obor učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů (matematika-zeměpis).
Po studiích nastoupil do zaměstnání jako učitel na Základní škole Josefa Bublíka v Bánově. Vojenskou službu absolvoval u útvaru Hradní stráže. V roce 2002 byl zvolen starostou obce Suchá Loz, kterou vedl dvě volební období. Pod jeho vedením získala Suchá Loz v roce 2007 titul Vesnice roku Zlínského kraje. Od roku 2010, kdy byl zvolen poslancem Parlamentu ČR, působí jako neuvolněný a neplacený místostarosta obce. V roce 2008 byl zvolen zastupitelem Zlínského kraje za Starosty a nezávislé. Zde mj. předsedal Výboru pro zemědělství, životní prostředí a rozvoj venkova. V letech 2016–2020 zastával funkci radního Zlínského kraje pro oblast školství.
V roce 2010 byl zvolen poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, svůj mandát obhájil i v následujících třech parlamentních volbách. Ve sněmovně vykonával funkci předsedy poslaneckého klubu (TOP 09 a Starostové), v následujícím volebním období pak funkci místopředsedy Poslanecké sněmovny. V minulém volebním období byl členem mj. Výboru pro vědu, vzdělání, mládež a tělovýchovu či Volebního výboru. Stal se také členem sněmovní vyšetřovací komise k havárii na Bečvě a byl zpravodajem její závěrečné zprávy.
Čtyři roky byl předsedou České komise pro UNESCO.
Od roku 2020 také působí jako člen think-tanku „Vzdělávání21“ Univerzity Karlovy.
Jako externista v současnosti vyučuje regionální politiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy.
Je spoluzakladatelem hnutí STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ a v letech 2009–2019 byl jeho předsedou.
Petr Gazdík je ženatý, s manželkou Evou má tři dcery: Terezu (nar. 2003), Barboru (nar. 2004) a Alžbětu (nar. 2007) a syna Martina (nar. 2014). Mezi jeho zájmy patří skauting.
Osobní údaje
Mgr. Petr Gazdík, narozen 26. června 1974
Vzdělání
1988–1992: Gymnázium J. A. Komenského v Uherském Brodě
1992–1996: Pedagogická fakulta Masarykovy univerzity v Brně – obor učitelství všeobecně vzdělávacích předmětů (matematika-zeměpis)
Profesní a veřejná činnost
1996–2002: učitel na Základní škole Josefa Bublíka v Bánově
1998: základní vojenská služba (Hradní stráž)
2002–2010: starosta obce Suchá Loz (od 2010 místostarosta)
od 2005: předseda Místní akční skupiny Východní Slovácko
od 2008: člen zastupitelstva Zlínského kraje
2009–2019: předseda politického hnutí Starostové a nezávislí (2019-dosud místopředseda)
od 2010: poslanec Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR
od 2012: předseda České komise pro UNESCO
2013–2017: místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR
2016–2020: radní pro školství Zlínského kraje
Kontakt
Zdroj: https://www.vlada.cz/cz/clenove-vlady/petr-gazdik-191701/

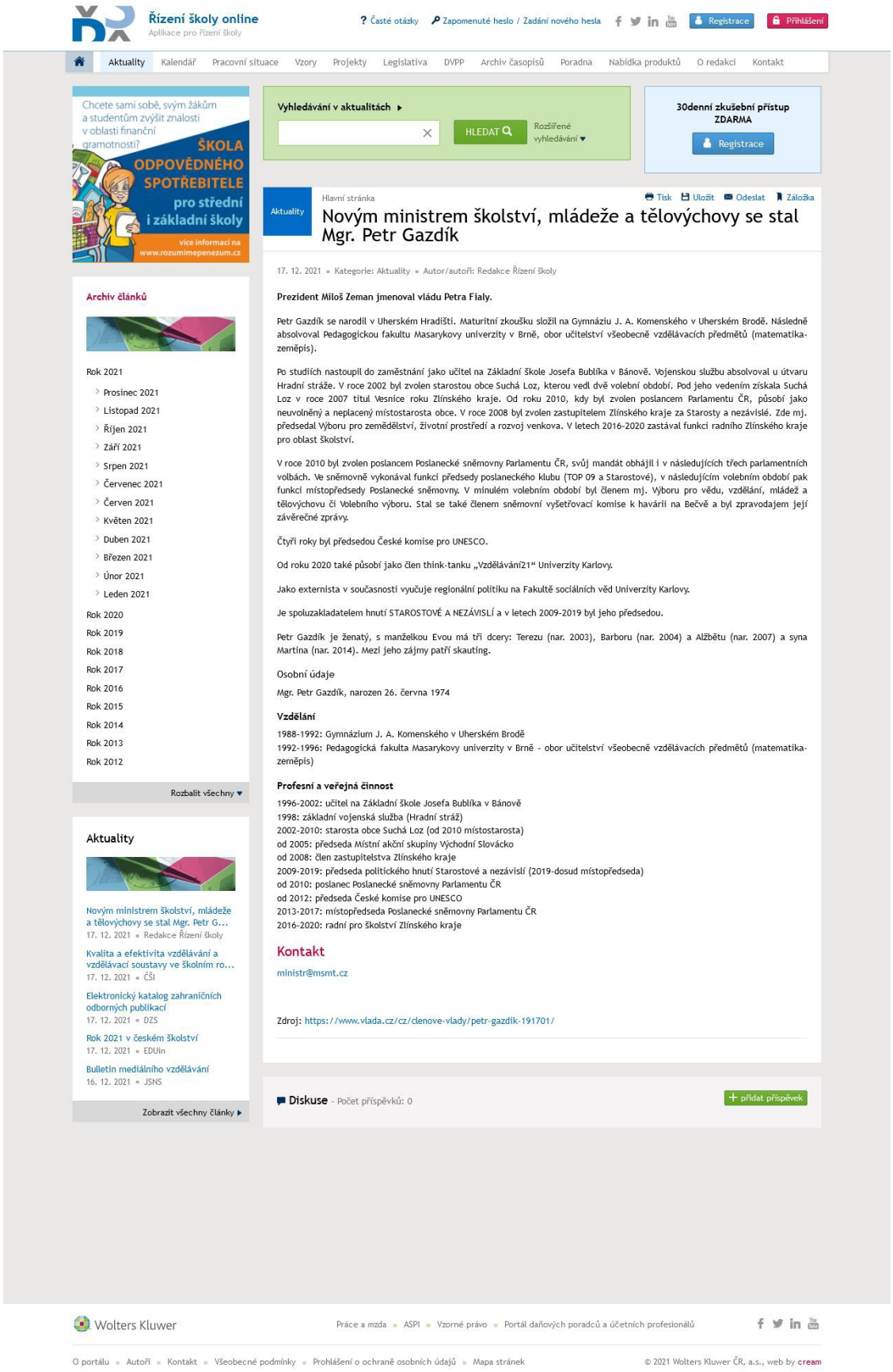

Zpět

Zeman jmenoval novou vládu. Podívejte se na seznam těch, kteří povedou jednotlivá ministerstva URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Anna Kottová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 16:08, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy z domova, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Prezident Miloš Zeman jmenoval na zámku v Lánech členy nové vlády Petra Fialy. Tvoří ji ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Piráti a Starostové a nezávislí. Server iROZHLAS přináší přehled nový ministrů a ministryň.

Složení vlády

Petr Fiala (premiér)

Vládu povede Petr Fiala, který od roku 2014 stojí v čele ODS a byl i lídrem koalice Spolu. Je poslancem. Zkušenosti z kabinetu již má, v minulosti byl ministrem školství ve vládě Petra Nečase (ODS). V minulém volebním období byl místopředsedou Poslanecké sněmovny. Je absolventem oboru český jazyk a literatura a dějepis na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně (nyní Masarykova univerzita). Je profesorem politologie. Nahoru ^

Vít Rakušan (vnitro)

Prvním místopředsedou vlády a ministrem vnitra je Vít Rakušan, který od roku 2019 vede hnutí Starostů a nezávislých (STAN). Je také poslancem. Byl středočeským zastupitelem, po letošních sněmovních volbách se ale postu vzdal. V minulosti byl také starostou Kolína. Vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově v Praze.Nahoru ^

Marian Jurečka (práce)

Vicepremiérem a ministrem práce a sociálních věcí se stal Marian Jurečka, který od loňského roku vede KDU-ČSL. Poslanec a člen zastupitelstva Olomouckého kraje. Zkušenosti z vlády již má, v minulosti byl ministrem zemědělství ve vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD). A byl také předsedou poslaneckého klubu lidovců. Vystudoval obor rostlinolékařství (specializace ochrana rostlin) na Mendelově zemědělské a lesnické univerzitě v Brně.Nahoru ^

Ivan Bartoš (digitalizace a místní rozvoj)

Místopředsedou vlády pro digitalizaci a ministrem pro místní rozvoj je Ivan Bartoš, který stál u zrodu České pirátské strany a od roku 2016 ji opět vede. Je poslancem, v minulém období byl předsedou sněmovního výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Vystudoval Ústav informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze v oboru informační věda, dále pokračoval ve studiích jako interní doktorand se specializací na databázové modely, databázové systémy a informační služby internetu. Získal titul Ph.D.Nahoru ^

Vlastimil Válek (zdravotnictví)

Místopředsedou vlády a ministrem zdravotnictví je Vlastimil Válek, od roku 2019 místopředseda TOP 09. Lékař a poslanec, minulé období byl předsedou poslaneckého klubu TOP 09. Jako profesor radiologie vede Kliniku radiologie a nukleární medicíny ve Fakultní nemocnici v Brně. V minulosti pracoval v mezinárodní organizaci Červený kříž. Vystudoval obor všeobecné lékařství na Lékařské fakultě Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Brně (nyní Masarykova univerzita).Nahoru ^

Zbyněk Stanjura (finance)

Ministrem financí se stal Zbyněk Stanjura, od loňského roku první místopředseda ODS. Poslanec a expředseda poslaneckého klubu občanských demokratů. Zkušenosti z vlády již má, v minulosti byl ministrem dopravy ve vládě Petra Nečase (ODS). V minulosti byl také primátorem Opavy. Vystudoval elektrotechniku na Vysokém učení technickém v Brně, obor elektronické počítače.Nahoru ^

Jan Lipavský (zahraničí)

Ministrem zahraničních věcí je Jan Lipavský z Pirátů. Minulé volební období byl poslancem a místopředsedou sněmovního výboru pro obranu a zahraničního výboru. V minulosti pracoval ve společnostech McKinsey & Company, EuroRSCG, ZOOT, Total Solutions a Moro Systems, působil jako analytik a manažer projektů v oblasti informačních technologií v bankovnictví.Nahoru ^

Pavel Blažek (spravedlnost)

Ministrem spravedlnosti se stal Pavel Blažek z ODS. Poslanec a advokát, v minulosti místopředseda ODS. Zkušenosti z vlády již má, v minulosti byl ministrem spravedlnosti ve vládě Petra Nečase (ODS). Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, na které později také učil. V minulosti byl i členem zastupitelstva městské části Brno-střed i zastupitelstva města Brna.Nahoru ^

Jana Černochová (obrana)

Ministryní obrany je Jana Černochová z ODS. Poslankyně a starostka městské části Praha 2. V minulém volebním období byla předsedkyní sněmovního výboru pro obranu. Před vstupem do politiky působila v bankovnictví. Absolvovala bakalářský obor právo na Vysoké škole aplikovaného práva v Praze. A následně i magisterský program v oboru mezinárodní vztahy a evropská studia na Metropolitní univerzitě v Praze.Nahoru ^

Martin Kupka (doprava)

Ministrem dopravy se stal Martin Kupka, od roku 2014 místopředseda ODS. Poslanec, starosta Líbeznice u Prahy a středočeský zastupitel. Vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze a obor masová

komunikace tamtéž. V minulosti pracoval v Českém rozhlase jako moderátor a redaktor. Byl také mluvčím pražského magistrátu, Středočeského kraje, ministerstva dopravy, vedoucím mediální sekce ODS a v roce 2010 několik měsíců i mluvčím vlády.Nahoru ^

Zdeněk Nekula (zemědělství)

Ministrem zemědělství se stane Zdeněk Nekula z KDU-ČSL, starosta obce Těšetice na Znojemsku a bývalý šéf Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu. V minulosti byl zastupitelem Jihomoravského kraje. Působil také v dozorčí radě Exportní garanční a pojišťovací společnosti a byl předsedou představenstva státního Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu. Absolvoval Vysokou školu zemědělskou v Brně.

Kvůli pozitivnímu testu na koronavirus nebyl dosud jmenován. Resort za něj dočasně povede Marian Jurečka.Nahoru ^

Petr Gazdík (školství)

Ministrem školství je Petr Gazdík, spoluzakladatel a někdejší předseda STAN. Od roku 2019 je místopředsedou. Poslanec a zastupitel Zlínského kraje. V minulosti byl starostou obce Suchá Loz na Uherskohradišťsku. Vystudoval učitelství matematiky a zeměpisu na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně.Nahoru ^

Martin Baxa (kultura)

Ministrem kultury se stal Martin Baxa, od roku 2018 místopředseda ODS. Poslanec, primátor Plzně, zastupitel Plzeňského kraje. Vystudoval učitelství na Masarykově univerzitě v Brně, poté učil dějepis a zeměpis na plzeňském gymnáziu na Mikulášském náměstí. Na škole zůstával jako učitel na částečný úvazek i jako profesionální politik, skončil až po zvolení do Poslanecké sněmovny v roce 2017.

Anna Hubáčková (životní prostředí)

Ministryní pro životní prostředí za KDU-ČSL se stala Anna Hubáčková. Od roku 2016 senátorka za obvod Hodonín, je také zastupitelkou Jihomoravského kraje a radní obce Ratíškovice. V devadesátých letech minulého století vedla odbor životního prostředí Okresního úřadu v Hodoníně, od roku 2000 stála v čele odboru životního prostředí Krajského úřadu Jihomoravského kraje. Vystudovala stavební fakultu Vysokého učení technického v Brně.Nahoru ^

Mikuláš Bek (evropské záležitosti)

Ministrem pro evropské záležitosti za STAN se stal Mikuláš Bek, od roku 2018 senátor za obvod Brno-město a bývalý rektor Masarykovy univerzity. Vzbudil pozornost, když jej prezident Miloš Zeman přestal zvát na oslavy státního svátku 28. října na Pražský hrad. Vystudoval hudební vědu na Masarykově univerzitě, poté působil v oboru na různých univerzitách.Nahoru ^

Helena Langšádlová (věda a výzkum)

Ministryní pro vědu, výzkum a inovace je Helena Langšádlová z TOP 09. Poslankyně od roku 2010 a bývalá starostka Černošicc. Do roku 2009 byla členkou KDU-ČSL, poté vstoupila do TOP 09, je členkou výkonného výboru strany. Vystudovala politologii na Vysoké škole politických a společenských věd v Kolíně a pokračovala na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze, kde získala titul Mgr.Nahoru ^

Michal Šalomoun (legislativa)

Ministrem pro legislativu za Piráty se stal Michal Šalomoun, třebíčský advokát. Věnuje se autorskému právu. V minulosti neúspěšně kandidoval jako nestraník za Piráty do Senátu a Evropského parlamentu. Absolvoval mimo jiné Právnickou fakultu Masarykovy univerzity, se kterou příležitostně spolupracuje jako externí vyučující nebo člen výzkumného týmu.Nahoru ^

Jozef Síkela (průmysl)

Ministrem průmyslu a obchodu za STAN je Jozef Síkela - dlouholetý člen vedení Erste Group. Přes 30 let působil v bankovnictví, nyní je investorem. Jako člen představenstva rakouské bankovní skupiny Erste Group byl u všech větších transakcí od roku 2015. Předtím působil mimo jiné jako šéf Slovenské spořitelny, ukrajinské Estre Bank a vybudoval korporátní bankovnictví v České spořitelně. Síkela je absolventem Vysoké školy ekonomické, kde v roce 1989 spoluorganizoval studentské stávky. Svou kariéru v bankovnictví začal v roce 1991 ve společnosti Bank Austria Creditanstalt.Nahoru ^

Zeman jmenoval novou vládu. Podívejte se na seznam těch, kteří povedou jednotlivá ministerstva

Prezident Miloš Zeman jmenoval na zámku v Lánech členy nové vlády Petra Fialy. Tvoří ji ODS, KDU-ČSL, TOP 09, Piráti a Starostové a nezávislí. Server iROZHLAS přináší přehled nový ministrů a ministryň.

Praha 11:35 17. prosince 2021

Vláda Petra Fialy | Zdroj: Koláž iROZHLAS

Složení vlády

- Petr Fiala *(premiér)*
- Vít Rakušan *(vnitro)*
- Marian Jurečka *(práce)*
- Ivan Bartoš *(digitalizace a místní rozvoj)*
- Vlastimil Válek *(zdravotnictví)*
- Zbyněk Stanjura *(finance)*
- Jan Lipavský *(zahraničí)*
- Pavel Blažek *(spravedlnost)*
- Jana Černochová *(obrana)*
- Martin Kupka *(doprava)*
- Zdeněk Nekula *(zemědělství)*
- Petr Gazdík *(školství)*
- Martin Baxa *(kultura)*
- Anna Hubáčková *(životní prostředí)*
- Mikuláš Bek *(evropské záležitosti)*
- Helena Langšádlová *(věda a výzkum)*
- Michal Šalomoun *(legislativa)*
- Jozef Síkela *(průmysl)*

Petr Fiala (premiér)

Petr Fiala | Foto: René Volfík | Zdroj: iROZHLAS.cz

Vládu povede Petr Fiala, který od roku 2014 stojí v čele ODS a byl i lídrem koalice Spolu. Je poslancem. Zkušenosti z kabinetu již má, v minulosti byl ministrem školství ve vládě Petra Nečase (ODS). V minulém volebním období byl místopředsedou Poslanecké sněmovny. Je absolventem oboru český jazyk a literatura a dějepis na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně (nyní Masarykova univerzita). Je profesorem politologie.

Nahoru ↑

Vít Rakušan (vnitro)

Vít Rakušan | Foto: René Volfík | Zdroj: iROZHLAS.cz

Prvním místopředsedou vlády a ministrem vnitra je Vít Rakušan, který od roku 2019 vede hnutí Starostů a nezávislých (STAN). Je také poslancem. Byl středočeským zastupitelem, po letošních sněmovních volbách se ale postu vzdal. V minulosti byl také starostou Kolína. Vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově v Praze.

Nahoru ↑

Marian Jurečka (práce)

Vicepremiérem a ministrem práce a sociálních věcí se stal Marian Jurečka, který

ZPRÁVY, KTERÉ JSTE NEČETLI

ONLINE: Česko má novou vládu, o prodloužení nouzového stavu žádat nebude

Welsch o Currym: Myslím si, že až skončí, tak možná jeho rekord v trojkách bude v NBA nepřekonatelný

Na snowboardu se člověk musí víc soustředit. Je to celý den koncentrace, srovnává Ledecká s lyžováním

Babiš: Chci být v opozici konstruktivní, panu Fialovi jsem zanechal dopis

Zpět

Projděte si profily ministrů nové vlády URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: dazdap, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 16:37, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Domácí, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc:

Prezident Miloš Zeman jmenoval vládu Petra Fialy (ODS). V kabinetu zasednou zástupci dvou koalic, které uspěly ve sněmovních volbách – SPOLU (ODS, KDU-ČSL a TOP 09) a PirátiSTAN. Přinášíme profily všech členů nové vlády.

Předseda vlády

Petr Fiala

Politolog a vysokoškolský pedagog Petr Fiala je předsedou ODS. Absolvoval obor český jazyk a literatura a dějepis na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Brně, dnes Masarykově univerzitě. V letech 2004–2011 byl jejím rektorem. Je poslancem, ministerské zkušenosti sbíral v kabinetu Petra Nečase, kde působil jako ministr školství (2012–2013) a jako vědecký poradce předsedy vlády. Od roku 2017 do roku 2021 byl místopředsedou Poslanecké sněmovny.

Po převratu v listopadu 1989 patřil Fiala mezi první akademiky, kteří se začali naplno věnovat politologii, v roce 2002 se stal prvním profesorem tohoto oboru v Česku. Specializoval se zejména na srovnávací politologii a evropskou politiku. Od září 2011 radil tehdejšímu premiérovi Petru Nečasovi, v květnu 2012 nahradil v čele ministerstva školství Josefa Dobeše (Věci veřejné), jehož ani ne dvouletou vládní éru provázela řada afér. Fialovi se rozjitřenou situaci v resortu podařilo poměrně rychle uklidnit.

V roce 2013 Fiala odmítl účast v úřednické vládě Jiřího Rusnoka, protože nesouhlasil se způsobem jejího ustavení. Kandidaturu na předsedu ODS ohlásil v prosinci 2013. Ačkoli byl členem strany teprve krátce, podle svých slov s občanskými demokraty ideově spolupracoval už od první poloviny 90. let. Záchranu strany, jež ve volbách v roce 2013 dosáhla nejhoršího výsledku v historii, viděl v návratu k pravicovému programu.

Fiala je autorem či spoluautorem monografií a více než 200 odborných studií publikovaných v řadě zemí. K těm nejznámějším patří Evropská unie, Evropský mezičas, Politický extremismus a radikalismus v České republice, Katolicismus a politika či Teorie politických stran.

Ministři za ODS

Zbyněk Stanjura – ministr financí

První místopředseda ODS a bývalý dlouholetý předseda poslaneckého klubu ODS vystudoval elektrotechniku na Vysokém učení technickém v Brně. Po revoluci vedl 11 let IT firmu, ve které pracoval jako programátor a posléze ředitel. V Nečasově vládě zastával půl roku post ministra dopravy, předtím byl členem zastupitelstva Moravskoslezského kraje (2000–2011) a primátorem Opavy (2002–2010). Je předsedou dozorčí rady Institutu pro pravicovou politiku, který založila ODS.

Za jeho působení na ministerstvu dopravy odborníci kladně hodnotili snahu dořešit majetkové vyrovnání Českých drah se Správou železniční dopravní cesty, jehož příprava ale zůstala pouze na začátku. Kritiku si naopak Stanjura vysloužil za snahu přidělit bez výběrového řízení RegioJetu zakázku na 15letý provoz trati z Ostravy do Olomouce přes Opavu a Krnov.

Stanjura je kritikem hospodářské politiky končící vlády premiéra Andreje Babiše (ANO), mimo jiné také návrhu státního rozpočtu s navrhovaným schodkem 376,6 miliardy korun, který označil za „virtuální realitu“. Vysoké deficity považuje za jednu z příčin růstu inflace a plánuje je řešit hledáním úspor na straně státních výdajů. Nechce zvyšovat DPH a hodlá zrušit elektronickou evidenci tržeb. Za chybné označuje také celoplošné slevy na jízdném.

Jana Černochová – ministryně obrany

Starostka městské části Praha 2 mezi lety 2006–2010 a od roku 2012 absolvovala bakalářský obor právo na Vysoké škole aplikovaného práva v Praze a magisterský program v oboru mezinárodní vztahy a evropská studia na Metropolitní univerzitě v Praze. Před vstupem do politiky působila v bankovnictví.

Během svého prvního funkčního období stála jako starostka za zastavením privatizace obecních bytů v Praze 2, což vyvolalo ostrý nesouhlas části nájemníků. Za jejího působení v čele městské části byla rovněž například dokončena rozsáhlá oprava Havlíčkových sadů.

V Poslanecké sněmovně předsedala výboru pro obranu. Byla také autorkou návrhu zákona, který by uzákonil státní výdaje na obranu ve výši dvou procent HDP, jak Česko slíbilo svým spojencům v NATO. Angažuje se v projektech, které se zabývají péčí o válečné veterány a připomínají vojenské tradice.

Pavel Blažek – ministr spravedlnosti

Blažek vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, kde také vyučoval. Od roku 1996 je advokátem. Byl také členem zastupitelstva městské části Brno-střed i města Brna. Po komunálních volbách v roce 2010 se stal jedním z tvůrců velké koalice ODS a ČSSD na brněnském magistrátu. V letech 2012–2013 byl ministrem spravedlnosti ve vládě Petra Nečase.

Krátce po jmenování na něj podala trestní oznámení obecně prospěšná společnost Acta non verba, podle které se v době, kdy zastupoval Česko ve sporu s firmou Diag Human, dopustil několika trestných činů, například podvodu. Pro nedostatek důkazů bylo ale šetření odloženo.

V srpnu 2020 Blažek figuroval mezi několika brněnskými politiky, které vyšetřovala policie a Národní centrála proti organizovanému zločinu kvůli podezření, že kupčili s městským majetkem a brali milionové úplatky.

Podle médií podnítila vyšetřování politiků výpověď někdejšího starosty Rojetína Pavla Hubálka, jehož policie stíhá za kupčení s

brněnským majetkem. Hubálek uvedl, že byl součástí systému, který tvořili právě politici ODS včetně Vaňkové, Kerndla a Blažka. Ti nařčení odmítají.

Za důležité v justici Pavel Blažek považuje, aby především pokračovala práce na novém trestním řádu.

Martin Kupka – ministr dopravy

Místopředseda ODS a starosta Líbeznic u Prahy vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze, kde přednášel o komunikaci s médii a o kultuře mluveného projevu.

V minulosti pracoval v Českém rozhlase jako moderátor a redaktor, byl mluvčím pražského magistrátu, Středočeského kraje, ministerstva dopravy, vedoucím mediální sekce ODS a v roce 2010 několik měsíců také mluvčím vlády. Osm let vedl a organizoval festivaly vážné hudby v Karlových Varech a na Liberecku.

V letech 2016–2017 byl náměstkem středočeské hejtmanky pro zdravotnictví. Ve sněmovně mimo jiné působil jako místopředseda výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Věnoval se digitalizaci veřejné správy. Byl ve skupině poslanců, která navrhla a prosadila zákon o právu občana na digitální službu, který urychluje digitalizaci státu a jeho kontakt s občany.

Martin Baxa – ministr kultury

Místopředseda ODS a primátor Plzně vystudoval učitelství na Masarykově univerzitě v Brně, poté učil na plzeňském gymnáziu. V roce 1999 vstoupil do ODS. V roce 2010 se tehdy pětatřicetiletý Baxa stal nejmladším primátorem v historii Plzně. Za jeho působení v čele města připravila Plzeň projekt Evropského hlavního města kultury pro rok 2015 a také například postavila novou moderní budovu divadla.

Od roku 2004 je zastupitelem Plzeňského kraje, v letech 2016–2018 byl náměstkem hejtmana. Za svou prioritu v médiích označil podporu živé kultury, ale také historických témat, například spojených s totalitními režimy.

Ministři za KDU-ČSL

Marian Jurečka – ministr práce a sociálních věcí, místopředseda vlády

Předseda KDU-ČSL a člen zastupitelstva Olomouckého kraje vystudoval obor rostlinolékařství na Mendelově zemědělské a lesnické univerzitě v Brně. V lednu 2014 byl jmenován ministrem zemědělství ve vládě Bohuslava Sobotky (ČSSD), ve funkci setrval do prosince 2017. Ve sněmovně předsedal poslaneckému klubu KDU-ČSL.

Jako ministr zemědělství v Sobotkově vládě byl Jurečka kritizován kvůli kůrovcové kalamitě. Andrej Babiš, který byl v Sobotkově kabinetu ministrem financí, jej později jako premiér obvinil z toho, že kalamitu neřešil a stát zaspal. Jurečka kritiku odmítl s tím, že dělal maximum možného, za jeho vedení se instalovalo více lapačů, personálně posiloval státní podnik Lesy ČR a řešila se i kapacita odvozů dřeva z lesů.

Podle Jurečky, který platí za dobrého zákulisního vyjednavače, je důležité, aby se lidovci zaměřili na potřeby lidí. Jako důležitá témata uvádí především dostupnost bydlení, výstavbu dopravní infrastruktury nebo důchodový systém.

Anna Hubáčková – ministryně životního prostředí

Senátorka a zastupitelka Jihomoravského kraje vystudovala stavební fakultu Vysokého učení technického v Brně. Působila jako vodohospodářka hodonínského závodu Jihomoravských vodovodů a kanalizací. V 90. letech minulého století vedla odbor životního prostředí Okresního úřadu v Hodoníně, od roku 2000 stála v čele odboru životního prostředí Krajského úřadu Jihomoravského kraje.

Za svou práci na krajském úřadě získala v roce 2005 Cenu ministra životního prostředí. O tři roky později ji ale ekologičtí aktivisté nominovali na anticenu Ropák za to, že souhlasila s vedením dálnice na Vídeň kolem Pohořelic.

V letech 2014–2018 byla starostkou Ratíškovic, nyní je radní. Obvod Hodonín reprezentuje v Senátu od roku 2016. V posledních letech v této roli kritizovala nový stavební zákon, který sněmovna schválila přes nesouhlas horní komory. Podle Hubáčkové nebyla změna této důležité normy dostatečně prodiskutována, kritizovala například to, že návrh neprošel připomínkovým řízením.

Zdeněk Nekula – ministr zemědělství

Bývalý šéf Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu absolvoval Vysokou školu zemědělskou v Brně, je starostou obce Těšetice na Znojemsku. V letech 2012–2016 byl zastupitelem Jihomoravského kraje, v letech 2015–2019 působil v dozorčí radě Exportní garanční a pojišťovací společnosti a v letech 2016–2018 předsedal představenstvu státního Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, který rozděluje finance v rámci podpůrných programů v oblasti zemědělství. Přivedl ho tam současný předseda KDU-ČSL Marian Jurečka.

K jeho zálibám patří včelaření, od roku 2005 je členem Českého svazu včelařů. Za prioritu v úřadu považuje využívání moderních technologií v zemědělství, takzvané „precizní zemědělství“. Jde například o data ze senzorů a čidel v půdě či meteorologické údaje v on-line systémech, které následně dávkují správné množství hnojiv či pesticidů.

Do budoucna chce snížit uhlíkovou stopu potravin a zkrátit jejich cestu od zemědělců a producentů až na talíř ke spotřebiteli.

Vzhledem k izolaci Zdeňka Nekuly kvůli covidu-19 bude řízením ministerstva dočasně pověřen ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka.

Ministři za TOP 09

Vlastimil Válek – ministr zdravotnictví, místopředseda vlády

Místopředseda TOP 09 se zaměřoval na propojení vědy a lékařské praxe jako předseda sněmovního podvýboru pro implementaci nových léčebných a vyšetřovacích postupů.

Působil také jako přednosta Kliniky radiologie a nukleární medicíny ve Fakultní nemocnici v Brně. Vystudoval všeobecné lékařství na Lékařské fakultě UJEP (dnes Masarykově univerzitě) v Brně. V minulosti pracoval také pro mezinárodní organizaci Červený kříž. Působí jako pedagog.

Válek patřil k nejviditelnějším kritikům vládních kroků v době pandemie. „Všichni dobře vidíme, že současná vláda ve vedení státu selhává. Amatérismus bude třeba nahradit odborností," prohlásil v únoru 2021. V době své kandidatury na ministra zdravotnictví Vlastimil Válek zdůrazňoval, že odmítá plošnou povinnou vakcinaci proti onemocnění covid-19. Za zásadní při zvládání pandemie naopak označoval posílení kapacit PCR testování.

Helena Langšádlová – ministryně pro vědu, výzkum a inovace

Bývalá starostka Černošic Helena Langšádlová vystudovala vodohospodářské stavby na stavební průmyslové škole, později absolvovala politologii na Vysoké škole politických a společenských věd v Kolíně. Před revolucí pracovala v odboru výstavby a územního plánování jako stavební technička, poté byla v letech 1990 až 1998 majitelkou penzionu.

V letech 1998–2006 byla starostkou a poté čtyři roky místostarostkou Černošic u Prahy. V letech 2000–2008 a od října 2012 do dubna 2013 zasedala v zastupitelstvu středočeského kraje. Do roku 2009 byla členkou KDU-ČSL, poté vstoupila do TOP 09, je členkou výkonného výboru strany. V rámci svého politického působení se věnuje například tématu dostavby jaderné elektrárny Dukovany, kde prosazovala vyřazení uchazečů z Ruska a Číny.

Ministři za hnutí STAN

Vít Rakušan – ministr vnitra, 1. místopředseda vlády

Předseda hnutí STAN vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově v Praze. Po škole začal podnikat a vyučoval němčinu na kutnohorském gymnáziu. Později se stal starostou Kolína a na této pozici působil osm let. Funkci opustil v červnu 2019 kvůli působení v celostátní politice.

Ve sněmovně zasedal v zahraničním výboru a výboru pro bezpečnost, mimo jiné předsedal také stálé komisi pro kontrolu činnosti Vojenského zpravodajství. Upozorňoval na vliv Číny a Ruska na českou politiku a podnikatelské prostředí. Napsal, že Čína využívá Českou republiku nejen jako nástroj propagandy, ale že je pro ni Česko důležité i z hlediska průmyslové špionáže.

Ve funkci ministra vnitra se chce zaměřit na změnu legislativy krizového řízení, která bude lépe reagovat na nové typy hrozeb – pandemie, blackouty či terorismus.

Jozef Síkela – ministr průmyslu a obchodu

Síkela je absolventem Vysoké školy ekonomické, kde v roce 1989 spoluorganizoval studentské stávky. Pochází ze slovensko-maďarské rodiny, při rozdělení Československa žádal o české občanství.

Přes třicet let se pohybuje v bankovnictví. Svou kariéru začal v roce 1991 ve společnosti Bank Austria Creditanstalt. V roce 2013 obdržel cenu slovenského bankéře roku a zároveň se umístil mezi nejlepšími pěti slovenskými manažery.

Jako člen představenstva rakouské bankovní skupiny Erste Group měl na starosti korporátní bankovnictví a trhy. Předtím působil mimo jiné jako šéf Slovenské spořitelny, ukrajinské Estre Bank či v České spořitelně. Od roku 2021 je partnerem investiční skupiny Prime Fund.

Mikuláš Bek – ministr pro evropské záležitosti

Senátor a bývalý rektor Masarykovy univerzity v Brně. Zde také vystudoval hudební vědu, poté působil v oboru na různých univerzitách. V letech 2004–2011 byl na Masarykově univerzitě prorektorem a v letech 2011–2019 jejím rektorem. Jako šéf druhé největší vysoké školy v Česku vzbudil pozornost, když jej prezident Miloš Zeman v rozporu s tradicí přestal zvát na oslavy státního svátku 28. října na Pražský hrad.

Důvodem bylo nejspíš to, že Bek před sněmovními volbami v roce 2013 odmítl umožnit vystoupení hlavy státu v prostorách Masarykovy univerzity. Je členem vědeckých rad několika univerzit a řady dalších odborných institucí a autorem či spoluautorem několika desítek odborných publikací z oboru muzikologie. Byl také místopředsedou České konference rektorů pro vzdělávání. Senátorem za obvod Brno-město je jako nestraník od roku 2018.

V roce 1988 se stal kandidátem KSČ, v listopadu 1989 ale kandidaturu zrušil, když se stal jedním ze zakladatelů stávkového výboru na Filozofické fakultě UK.

Petr Gazdík – ministr školství

Místopředseda STAN a také zastupitel Zlínského kraje v minulosti vyučoval na Základní škole Josefa Bublíka v Bánově, později se stal starostou obce Suchá Loz na Uherskohradišťsku a také místopředsedou regionu Východní Slovácko. Je spoluzakladatelem hnutí STAN, v letech 2009–2014 a 2016–2019 byl jeho předsedou. Od prosince 2013 do října 2017 byl

místopředsedou Poslanecké sněmovny, byl také krajským radním.

Petr Gazdík prosazuje zrušení státních maturit v jejich současné podobě. Chce se také zaměřit například na větší propojení vzdělávání s praxí, zjednodušení možnosti přechodu středoškoláků mezi různými typy škol a umožnit zakládání krajských polytechnik s profesním zaměřením. Platy učitelů by chtěl podle svého tvrzení udržet na úrovni 130 procent průměrné mzdy, na kterou se dostaly za vlády Andreje Babiše.

Ministři za Piráty

Ivan Bartoš – ministr pro místní rozvoj a digitalizaci, místopředseda vlády pro digitalizaci

Bartoš vystudoval informační studia a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, dále pokračoval ve studiích jako interní doktorand se specializací na databázové modely, databázové systémy a informační služby internetu. Spolupracoval s knihovnami na projektech standardizace ve vyhledávání a sdílení informací, paralelně se angažoval v neziskovém sektoru.

Pracoval pro české i zahraniční firmy jako specialista na informační technologie, jako ředitel marketingu startoval nový český pracovní portál, věnoval se projektům týkajícím se kvality dat ve firmách, budování datových skladů a návrhů manažerských informačních systémů.

V roce 2009 stál u zrodu Pirátů, v jejich čele s přestávkami stojí přes osm let. Pod jeho vedením strana získala zástupce v obou komorách parlamentu i v Evropském parlamentu.

Bartoš v minulosti čelil kritice kvůli svým postojům z minulosti, když například přiznal, že v referendu o vstupu Česka do EU hlasoval proti a nesouhlasil ani s českým členstvím v NATO. Jím vedená strana je ale nyní proevropská a ani členství v NATO většina členů nezpochybňuje.

Bartoš také vystupuje jako DJ, hraje na akordeon a zpívá v kapele Nohama napřed.

Jan Lipavský – ministr zahraničí

Dříve pracoval jako analytik a manažer projektů v oblasti informačních technologií v bankovnictví. Vystudoval mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Celé uplynulé volební období byl místopředsedou sněmovního výboru pro obranu a zahraničního výboru, působil i jako jeden z místopředsedů klubu Pirátů.

V uplynulém volebním období sněmovny byl například jedním z autorů pozměňovacích návrhů k takzvanému lex Dukovany, které uzákonily vyřazení ruských a čínských firem z tendru na výstavbu nových jaderných bloků v Dukovanech. Patřil k nejaktivnějším odpůrcům ruského angažmá.

Lipavský také loni v listopadu požadoval, aby Černínský palác odebral diplomatický pas prezidentovu poradci Martinu Nejedlému. V říjnu 2020 ve sněmovně odmítl ruskou kritiku odstranění sochy maršála Ivana Koněva v Praze 6. V roce 2021 zpochybnil nominaci ministra zdravotnictví za ANO Adama Vojtěcha na velvyslance ve Finsku. Mluvil v této souvislosti o politické trafice.

Stal se hlavním předmětem sporu mezi prezidentem Milošem Zemanem a designovaným premiérem Petrem Fialou poté, co Zeman nejprve odmítal Jana Lipavského jmenovat. Svůj postoj zdůvodnil údajně nedostatečnou kvalifikací Lipavského nebo odtažitými vztahy k Izraeli a Visegrádské čtyřce.

Michal Šalomoun – ministr pro legislativu

Třebíčský advokát vystudoval rozhlasovou a televizní dramaturgii a scenáristiku na Janáčkově akademii múzických umění v Brně. Diplomovou práci na JAMU napsal na téma Humor seriálu Simpsonovi. Absolvoval také Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, se kterou příležitostně spolupracuje jako externí vyučující nebo člen výzkumného týmu. Svůj doktorát zakončil disertační prací Právní aspekty humoru.

Věnuje se autorskému právu. S Piráty spolupracoval například ve sporu s kolektivními správci, Stranu zastupoval v trestním řízení ohledně obvinění souvisejícího s provozováním internetové stránky Sleduju seriály. Je kritikem současného pojetí funkce kolektivních správců autorských práv, zastupuje také restauratéry, majitele obchodů, pořadatele koncertů nebo lázeňská zařízení, zejména ve sporech o úhradu poplatku za umístění televizorů na pokoje lázeňských pacientů.

Zastupoval také brněnské Centrum experimentálního divadla ve sporu s kardinálem Dominikem Dukou, který požadoval omluvu za uvedení dvou kontroverzních her režiséra Olivera Frljiče Prokletí a Naše násilí a vaše násilí na přehlídce Divadelní svět v květnu 2018. V té byla zobrazena postava Ježíše Krista znásilňujícího muslimskou ženu.

V letech 2018 a 2019 Šalomoun neúspěšně kandidoval za Piráty jako nestraník do Senátu a Evropského parlamentu. V minulosti byl i v zastupitelstvu města Třebíč za Věci veřejné.

Jako ministr pro legislativu plánuje zlepšit kvalitu právního řádu a zrušit nevyhovující normy. Začít chce u povinností drobných a středních podnikatelů. Chce se také zaměřit na důkladnější zdůvodnění vládních či ministerských opatření proti koronaviru, aby je soudy nemusely rušit.

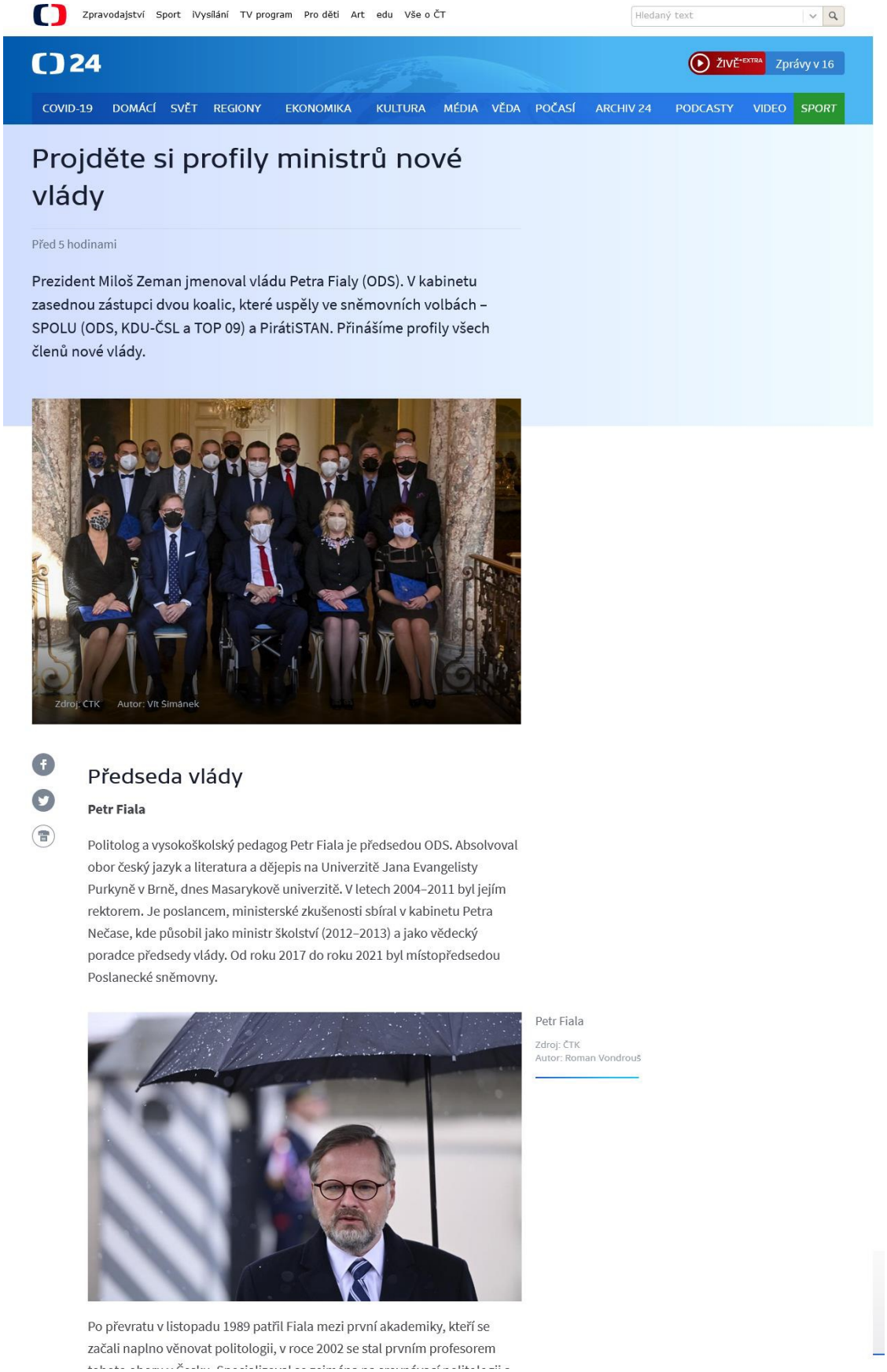

Zpět

Příchod Fialy! Sociolog strhl oponu: Sorovci řídící ČT, promořovací deep-state… A hlavně ne fotky z nemocnic. Umírat doma! URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 17.12.2021, Zdroj: cz24.news, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 17.12.2021 23:53, RU / měsíc: 15 038, RU / den: 861, AVE:

ČESKO: „Absolutní bezradnost. Žádné názory, žádné nápady, žádná strategie. Jen rvačka o peníze a čekání na pokyny ze zahraničí," říká o nové pětikoalici sociolog Petr Hampl. Obává se, že současná vláda nyní Andreji Babišovi předvede, jak se má využívat politická moc. Rázně se také vyjádřil k novému ministrovi zahraničí Janu Lipavskému (Piráti), který má být výsměchem, protože prý nesplňuje ani požadavky na řádového referenta ministerstva a i tamní vrátný je pravděpodobně inteligentnější.

Nová vládní pětikoalice odmítla jednat o zrušení DPH na energie poté, co jejich ceny letí nahoru. Středeční jednání ve Sněmovně provázela bouřlivá diskuze. Pomohlo by Čechům snížení této daně, jak navrhovala vláda minulá? Má smysl?
Je rozhodně nemravné, že vláda vydělává na neštěstí svých občanů. Čím dražší energie, tím větší DPH. V podstatě tedy platíme daň z vládní neschopnosti. Když už chtějí, abychom platili daň z jejich vlastností, dal bych přednost dani z inteligence Heleny Langšádlové nebo dani z poctivosti nového ministra spravedlnosti. Nicméně celkově by to situaci nevyřešilo. Když někdo platí zálohy na energie 16 tisíc měsíčně, bez DPH mu to klesne na 13 tisíc. To je pořád ještě zničující.
Kdyby vláda chtěla lidem pomoci, musela by podniknout okamžité a rázné kroky. Odvolat vedení ČEZu, přestat prodávat elektřinu přes německé burzy, ale přímo dodavatelům na českém trhu. A zavést dočasnou regulaci cen pro domácnosti i pro podniky. Tomu brání jedna jediná věc. V české politice budete obtížně hledat někoho, kdo nemá v ČEZu zaměstnaného příbuzného nebo s ním firma jeho příbuzných či přátel nedělá kšefty.
Hnutí SPD chtělo snížit daň, ale hromadné odpouštění daní nová vláda odmítla s tím, že si lidé v nouzi budou moci o peníze požádat. Kvůli tomu zaznívalo, že chce vláda nutit lidi o peníze v podstatě žebrat. Co vy na to?
Všimněte si, že vláda neslibuje, že lidem v nouzi pomůže. Říká jim, že si mají podat žádost. Ta stejná vláda ovšem slibuje, že bude šetřit na sociálních dávkách. Takže milí občané, můžete vyplňovat formuláře a navzájem si je předávat. Třeba se pak začnete cítit lépe. Ale nezapomeňte si vzít kožich, jinak může nastydnout, zvlášť když budete mít doma deset stupňů.
Očekáváte v této věci změnu názoru vládní koalice?
Absolutně ne. Proč by měla vláda věnovat pozornost další vlně exekucí, případně lidem mrznoucím ve svých domech? Kdo si nenakradl, ať nejí, netopí a nesvítí. Každý přece jedná tak, aby se zavděčil těm, kteří rozhodují o jeho postavení. A to rozhodně nejsou lidé, co nemají na složenky. Ministři a poslanci tedy budou dělat to, co prospívá vlivovým skupinám – už zmíněnému vedení ČEZu, zahraničním investorům, úředníkům v Evropské unii, byrokratickým aparátům vlastních politických stran a podobným.
Jediné, co by je mohlo znepokojit nebo ohrozit, je negativní mediální pokrytí. Každý z těch lidí má spoustu konkurentů i ve svých vlastních stranách a novinové titulky znamenají… ale jakmile Bohemia Energy zmizela z předních stránek, je to bezvýznamné. Občané mohou klidně zmrznout, ale politika to nepoškodí.
Slyšíme taky, že tu záležitost zavinila nebo zanedbala vláda Andreje Babiše.
Kdyby bylo problémem téhle země, že důchodci jezdí příliš levně vlakem nebo že se špatně přidělují dotace do zemědělství, pak by to skutečně mohlo být připisováno Andreji Babišovi. A současná vláda by mohla říkat, že napravuje škody. Ale emisní povolenky, studená válka s Ruskem, evropská energetická burza, odložení stavby Temelína… to strany dnešní vlády prosazovaly už z opozičních lavic.
Vláda se tedy dočkala jmenování. Jak se podle vás zatím od voleb projevila?
Absolutní bezradnost. Žádné názory, žádné nápady, žádná strategie. Jen rvačka o peníze a čekání na pokyny ze zahraničí. Pro mne zajímavé, jak hrozně hloupí lidé tam jsou. Kromě zmíněné Langšádlové i Jan Lipavský, který dokázal vystudovat bakaláře na fakultě sociálních věd jen s obrovskými problémy. Kdyby mu bylo padesát, mohlo by být pokládáno za normální, že nemá vysokou školu. V té generaci je řada chytrých lidí, co nestudovala. Nebo kdyby patřil do skupiny lidí, jejíž zájmy jsou orientované jinam, bylo by to taky pochopitelné. Jenže když takových studijních výsledků dosáhne člověk orientovaný na globální byrokracii, můžeme předpokládat IQ pod 90 bodů, možná dokonce pod 80. Je skvělé, že prezident Zeman takovou osobnost zviditelnil. Takový ministr, to je výsměch. Vždyť nesplňuje podmínky ani na řadového referenta na ministerstvu. I vrátný je tam pravděpodobně inteligentnější a vzdělanější než on.
Očekáváte od nastupujícího ministra zdravotnictví Vlastimila Válka (TOP 09) kompetentnější řešení koronavirové krize?
Rozhodně to bude zajímavé. Vlastimil Válek má v podstatě stejné názory jako Chcípl pes a celá ta skupina zjednodušeně nazývaná antivaxery. Jenže ony ty stejné názory má i takzvaný promořovací deep-state, který se zformoval ještě kolem náměstka Černého a který reakci na epidemii dosud řídí. Ekonomicky to dává smysl. Když jsou jednotky intenzivní péče plné, vydělávají dodavatelé mnohonásobně víc, než kdyby se očkovalo nebo přijímala karanténní opatření.
Budou tedy zaváděna nějaká polovičatá opatření, ta stejně nebudou pořádně vymáhána, a půjde o jediné. Aby se v novinách neobjevily fotky nemocnic s pacienty na nouzových lůžkách na chodbě. Pokud ty lidi nechají umírat doma bez pomoci, na novinových fotkách se neobjeví a ministr může být spokojený.
Pokud vím, vládní pětikoalice nehodlá prodlužovat nouzový stav, pomůže to její popularitě u voličů?
Naopak. Výsledky výzkumů i výsledky voleb soustavně ukazují, že většina veřejnosti pokládá covid za vážný problém. Lidé požadující zrušení opatření jsou malou menšinou.
Dlouhé diskuze se vedly kolem kandidáta na ministra zahraničí Jana Lipavského za Piráty, kterého jste zmínil a ke kterému měl prezident Miloš Zeman výhrady. Co jsme se od Lipavského dozvěděli o postoji nové vlády k zahraniční politice? Premiér Petr Fiala zároveň uvedl, že Lipavský bude respektovat a jednat podle deklarované koaliční dohody, co se zahraničních věcí týká, bude to tak?
Nemyslím, že by bylo v možnostech bakaláře Lipavského prosazovat nějakou zahraniční politiku. Co se týče bakaláře Lipavského, nejspíš od něj pravidelně uslyšíme výroky, v nichž bude vyhrožovat Číně útokem všech našich jaderných křižníků a podobně, ale nepoškodí ho to. Spřátelení novináři a analytici to budou označovat za morální rozměr zahraniční politiky nebo tak nějak. Ostatně, už tu máme jednoho státníka, který nějak dospěl k názoru, že je expertem na záležitosti konfuciánské civilizace a jel Číňanům vysvětlovat, jaký má být správný vztah mezi velkou Čínou a malou Čínou. A to možná Konfuciovo jméno v životě neslyšel. A jak je populární! Prý dokonce bude kandidovat na prezidenta.
I přes výhrady tedy Zeman svolil ke jmenování celé vlády. Spekuluje se však, že chce počkat, až se Lipavský ve funkci zdiskredituje sám. Je to možné?
Ne. Laťka je nastavená tak nízko, že není možné se diskreditovat.
Zpátky k energiím. Bude podle vás nový ministr zahraničí nebo ministr pro evropské záležitosti jednat s Bruselem, aby došlo ke snížení ceny emisních povolenek, které stále stoupají?
Ne. Emisní povolenky jsou klíčovým stavebním kamenem nové zelené agendy. Svým způsobem ukázka, jak celý program funguje. Je to něco jako daň z výroby energie nebo jakékoliv jiné výroby, ovšem ty peníze nezískává stát, nýbrž jdou rovnou investičním fondům. Není to skvělé? Naopak můžeme čekat postupné zavádění emisních povolenek na byty, rodinné domky a začíná se už i hovořit o osobních emisních povolenkách. To by mělo spočívat v tom, že člověk dostane určitý objem povolenek

na rok, a pokud příliš jedl, prděl, sprchoval se nebo dokonce občas jel autem, dojdou mu už v září a bude mít smůlu.
Polsko zvažuje, že vystoupí ze systému emisních povolenek právě kvůli jejich nevýhodnosti a kvůli tomu, že se staly obchodovatelným nástrojem a zvedají ceny energií. Měla by o tom uvažovat i Česká republika a jiné státy?
Nevýhodnosti? Já bych řekl, že jsou naopak velice výhodné – pro bruselské úředníky, pro investiční fondy, pro manažery ČEZu a tisíce příživníků na ně přisáté. A zvýšení cen energií je přece cílem, o který Fialova vláda usiluje. Vždyť pan předseda jasně řekl, že nový zelený úděl je realita, se kterou se musíme smířit. V čem je tedy problém?
Bývalý premiér Andrej Babiš se dostal do opozice a má kolem sebe značně velký tým. Jak velkou ofenzivu od něj očekáváte z opozičních lavic? Bude se Babiš snažit „házet vládě klacky pod nohy“, jak se říká? A co by měl Babiš udělat, aby v opoziční roli uspěl?
Andrej Babiš bude muset především hájit sebe a své impérium. Můžeme čekat různá trestní stíhání pod nejrůznějšími záminkami pokuty. Možná se do toho zapojí některé zahraniční banky, že mu zastaví financování. Výsledkem toho všeho bude tlak, aby prodal Agrofert nějaké globální skupině. To nejlepší, čeho může dosáhnout, je nějaká forma příměří. Vládě Andrej Babiš nemůže nijak ublížit. Že ji budou lidé nenávidět, to si ta vláda zařídí sama. Ale bude jim to jedno.
Jak těžké to v tomto smyslu bude nový premiér Petr Fiala mít, když proti němu budou v opozičních lavicích sedět Andrej Babiš (ANO) a Tomio Okamura (SPD), kteří mají podstatný ohlas ve Sněmovně, ale i v médiích, což platí především o Babišovi a jeho mediálním vlastnictví?
Nepřeceňujme to. Mediální dům Mafra zahrnuje dvoje noviny, pár časopisů životního stylu. To není síla, která by se mohla i jen vzdáleně srovnávat s kartelem Bakala – veřejnoprávné média – Seznam. A zároveň nemá ani sílu mobilizovat příznivce, jakou má alternativa. Popisovat Andreje Babiše jako mediálního magnáta je přehnané.
Bývalá vedoucí zpravodajství televize Prima Jitka Obzinová míří do Českého rozhlasu. Pekarová-Adamová a další z koalice tvrdí, že nejde o vhodné rozhodnutí. Chtěli by také spustit volby do rad veřejnoprávních médií a změnit systém těchto voleb. Budou veřejnoprávní média hlásnou troubou nové vlády?
Ano, budou. Kartel veřejnoprávních médií, Bakalových médií a Seznamu byl hlásnou troubou současné koalice v posledních čtyřech letech. A bude nadále. Kromě toho se vláda bude snažit vyhovět svým sponzorům a zastáncům, jak jsme o tom už mluvili. Včetně toho, že Sorosovské neziskovky získají možnost přímo řídit veřejnoprávní média. Obávám se, že teď panu Babišovi předvedou, jak se má využívat politická moc. I když jsou ti lidé osobně zbabělí, různé nátlakové skupiny jim nedovolí zvolnit.
Jak jinak hodnotíte činnost médií v současném dění? Ať už CNN Prima News, Mladá Fronta, Echo, Info a další? Tedy jejich zpravodajskou činnost, objektivitu a podobně?
Zhroucení kvality je všeobecné. Netýká se jen zmíněného kartelu. Menší opoziční média mohou zastávat jiné názory, ale úroveň je stejně mizerná. Z mého pohledu tu jsou jen – kromě papírové MF Dnes – jen dvě média, která se tomu vymykají. Parlamentní listy – v tom smyslu, že dokážou konfrontovat různé pohledy, a Časopis Argument, v tom smyslu, že přináší i takové zahraniční zprávy, které se nikomu nehodí a že ty zprávy má solidně zpracované.
Zdroj: parlamentnilisty

Příchod Fialy! Sociolog strhl oponu: Sorovci řídící ČT, promořovací deep-state… A hlavně ne fotky z nemocnic. Umírat doma!

17. prosince 2021 v ČR, Hlavní, Komentáře, Politika & Lid. práva, Svět

ČESKO: „Absolutní bezradnost. Žádné názory, žádné nápady, žádná strategie. Jen rvačka o peníze a čekání na pokyny ze zahraničí," říká o nové pětikoalici sociolog Petr Hampl. Obává se, že současná vláda nyní Andreji Babišovi předvede, jak se má využívat politická moc. Rázně se také vyjádřil k novému ministrovi zahraničí Janu Lipavskému (Piráti), který má být výsměchem, protože prý nesplňuje ani požadavky na řádového referenta ministerstva a i tamní vrátný je pravděpodobně inteligentnější.

Nová vládní pětikoalice odmítla jednat o zrušení DPH na energie poté, co jejich ceny letí nahoru. Středeční jednání ve Sněmovně provázela bouřlivá diskuze. Pomohlo by Čechům snížení této daně, jak navrhovala vláda minulá? Má smysl?

Je rozhodně nemravné, že vláda vydělává na neštěstí svých občanů. Čím dražší energie, tím větší DPH. V podstatě tedy platíme daň z vládní neschopnosti. Když už chtějí, abychom platili daň z jejich vlastností, dal bych přednost dani z inteligence Heleny Langšádlové nebo dani z poctivosti nového ministra spravedlnosti. Nicméně celkově by to situaci nevyřešilo. Když někdo platí zálohy na energie 16 tisíc měsíčně, bez DPH mu to klesne na 13 tisíc. To je pořád ještě zničující.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!
CHCI PŘISPĚT

Kdyby vláda chtěla lidem pomoci, musela by podniknout okamžité a rázné kroky. Odvolat vedení ČEZu, přestat prodávat elektřinu přes německé burzy, ale přímo dodavatelům na českém trhu. A zavést dočasnou regulaci cen pro domácnosti i pro podniky. Tomu brání jedna jediná věc. V české politice budete obtížně hledat někoho, kdo nemá v ČEZu zaměstnaného příbuzného nebo s ním firma jeho příbuzných či přátel nedělá kšefty.

Hnutí SPD chtělo snížit daň, ale hromadné odpouštění daní nová vláda odmítla s tím, že si lidé v nouzi budou moci o peníze požádat. Kvůli tomu zaznívalo, že chce vláda nutit lidi o peníze v podstatě žebrat. Co vy na to?

Všimněte si, že vláda neslibuje, že lidem v nouzi pomůže. Říká jim, že si mají podat žádost. Ta stejná vláda ovšem slibuje, že bude šetřit na sociálních dávkách. Takže milí občané, můžete vyplňovat formuláře a navzájem si je předávat. Třeba se pak začnete cítit lépe. Ale nezapomeňte si vzít kožich, jinak může nastydnout, zvlášť když budete mít doma deset stupňů.

Očekáváte v této věci změnu názoru vládní koalice?

BINANCE
BURZA A SMĚNÁRNA KRYPTOMĚN
KUPTE BITCOIN A DALŠÍ MĚNY ZA CZK A EURA!
INFORMACE ZDE

Fiat Exchange
SMĚNÁRNA KRYPTOMĚN
BEZ NUTNOSTI REGISTRACE
RYCHLÁ, BEZPEČNÁ, ANONYMNÍ

SLEDUJTE NÁS NA TELEGRAMU!
TELEGRAM – MANUÁL JAK ZAČÍT

Děkujeme všem za podporu našeho zpravodajství a chodu serveru i v dalším měsíci!
760.00€ z 2,400.00€
přispěli jste

PODPOŘIT NÁS MŮŽETE ZDE
Safe and Secure SSL Encrypted
MasterCard VISA DISCOVER AMERICAN EXPRESS
SSL SECURE TRANSACTION
BANK TRANSFER

DOPORUČUJEME

DIEŤA AKO MORČA. LEKÁRI A VEDCI O „OČKOVANÍ" DETÍ EXPERIMENTÁLNYMI MRNA INJEKCIAMI – TOP INFO!!!
17. PROSINCE 2021

Zpět

Kabinet premiéra Petra Fialy

TISK, Datum: 18.12.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 3, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 00:48, Čtenost: 152 666, AVE: 180 547,45 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

Vláda vzešla z koalice dvou koalic (Spolu a PirSTAN). Tvoří ji 4 vicepremiéři, 5 politických subjektů a vedle premiéra má 17

členů

Vít Rakušan

(43, STAN)

první místopředseda vlády, ministr vnitra Předseda hnutí STAN vystudoval historii a germanistiku na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích a školský management na Univerzitě Karlově. Devět let starostoval v Kolíně. V říjnových volbách získal 60 tisíc preferenčních hlasů.
V politice se prosadil už jeho otec Jan, někdejší senátor za ČSSD.

Ivan Bartoš

(41, Piráti)

místopředseda vlády, ministr pro místní rozvoj Předseda Pirátské strany. Rodák z Jablonce nad Nisou vystudoval obor informační studia a knihovnictví na Filozofické fakultě UK v Praze a následně získal titul Ph. D. V říjnových volbách získal přes 14 tisíc preferenčních hlasů, což mu zajistilo křeslo poslance v celkem čtyřčlenném pirátském klubu.

Marian Jurečka

(40, KDU-ČSL)

místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí Předseda KDU-ČSL bude chvíli „dvojministrem“ – zaskočí na ministerstvu zemědělství, jež v lednu přebere Zdeněk Nekula, nyní nakažený covidem-19. Resort zemědělství Jurečka vedl v letech 2013 až 2017. Rodák z Přerova vystudoval obor rostlinolékařství na Mendelově univerzitě v Brně. Pracoval na rodinné farmě.

Vlastimil Válek

(61, TOP 09)

ministr zdravotnictví a vicepremiér Vystudoval obor všeobecné lékařství na Lékařské fakultě Mendelovy univerzity v Brně. Získal titul profesor radiologie. Je přednostou Kliniky radiologie a nukleární medicíny ve Fakultní nemocnici v Brně. Zastával funkce v komunální i v krajské politice v Brně. Pracoval také pro Červený kříž.

Martin Baxa

(46, ODS)

ministr kultury Primátor Plzně. Titul Mgr. získal na Masarykově univerzitě v Brně, a to v oboru učitelství dějepisu a zeměpisu pro střední školy.
Několik let také učil na gymnáziu v Plzni. Angažuje se v komunální a také v krajské politice. Od roku 2017 je poslancem. Spekulovalo se o něm i v souvislosti s resortem školství.

Mikuláš Bek

(57, STAN)

ministr pro evropské záležitosti Vystudoval hudební vědu na Masarykově univerzitě, již také v letech 2011 až 2019 coby rektor řídil. Několik let byl prorektorem tehdejšího šéfa univerzity Petra Fialy. Od října 2018 je senátorem. V roce 1988 byl kandidátem na členství v KSČ. Následně se angažoval v protirežimních demonstracích 17. listopadu 1989.

Pavel Blažek

(52, ODS)

ministr spravedlnosti Vystudoval Právnickou fakultu v Brně. Působil jako advokát, nyní má výkon advokacie pozastaven. Post ministra spravedlnosti zastával už v letech 2012 až 2013. Uvnitř ODS platí za vlivného hráče. Patří k občanským demokratům, již podporovali výběr Fialy do čela ODS v roce 2013. Dlouhodobě je spjat s komunální politikou v Brně.

Jana Černochová (48, ODS)
ministryně obrany Dlouholetá starostka Prahy 2.
Bakalářský titul získala na Vysoké škole aplikovaného práva v Praze. Absolvovala magisterský program mezinárodní teritoriální studia na Metropolitní univerzitě v Praze. Specializuje se na bezpečnost a obranu. V minulé sněmovně vedla výbor pro obranu. Mezi její koníčky patří střelba a potápění.

Petr Gazdík

(47, STAN)

ministr školství Spoluzakládal hnutí STAN, nyní je jeho místopředsedou. Coby absolvent učitelství matematiky a zeměpisu na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně má ke školství blízko.
Šest let se živil jako pedagog na Základní škole Josefa Bublíka v Bánově. V politice se angažoval už jako starosta obce Suchá Loz.

Anna Hubáčková

(64, za KDU-ČSL)

ministryně životního prostředí Senátorka za obvod Hodonín.
Vystudovala Fakultu stavební VUT v Brně. Později absolvovala bakalářský obor místní správa na Právnické fakultě Masarykovy univerzity. Zastávala posty vedoucí referátu životního prostředí Okresního úřadu Hodonín i šéfky odboru životního prostředí krajského úřadu.

Martin Kupka (46, ODS)
ministr dopravy Původně vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd UK v Praze.
Pracoval jako novinář, později se věnoval PR. Působil jako mluvčí pražského magistrátu, Středočeského kraje, ministerstva dopravy, ODS a vlády. Členem ODS je od roku 2008. Je dlouholetým starostou obce Líbeznice.

Helena Langšádlová

(58, TOP 09)

ministryně pro vědu, výzkum a inovace Vystudovala střední průmyslovou školu stavební, obor vodohospodářské stavby, později pak obor politologie a politika v mezinárodních vztazích na Vysoké škole mezinárodních a veřejných vztahů v Praze. Posléze absolvovala kurz MBA.
Do roku 2009 byla v KDU-ČSL, následně vstoupila do TOP 09.

Jan Lipavský

(36, Piráti)

ministr zahraničních věcí Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Pracoval jako analytik a manažer projektů v oblasti IT a bankovnictví.
V říjnových volbách neuspěl.
V minulé sněmovně byl místopředsedou zahraničního výboru a také výboru pro obranu.

Zdeněk Nekula

(51, KDU-ČSL)

ministr zemědělství, jmenován bude později Vystudoval Provozně ekonomickou fakultu VŠ zemědělské v Brně.
Byl předsedou představenstva Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, působil v dozorčí radě Exportní garanční a pojišťovací společnosti a byl předsedou představenstva státního Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu.

Jozef Síkela

(54, za STAN)

ministr průmyslu a obchodu Převážnou část kariéry strávil v bankovním sektoru. Absolvent pražské VŠE působil nejprve ve společnosti Bank Austria Creditanstalt, později na různých pozicích v rakouské skupině Erste. Od roku 2021 je partnerem investiční skupiny Prime Fund. Je členem dozorčí rady Nadačního fondu profesora Charváta.

Zbyněk Stanjura

(57, ODS)

ministr financí Vystudoval obor elektronické počítače na brněnském VUT.
Členem ODS je od roku 1991.
Zastával funkce v komunální i krajské politice. Jedenáct let vedl sněmovní klub strany.
Od loňska je prvním místopředsedou ODS. V letech 2012 a 2013 byl ministrem dopravy v kabinetu premiéra Petra Nečase.

Michal Šalomoun

(47, za Piráty)

ministr pro legislativu Třebíčský advokát, vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně. Souběžně s tím získal titul MgA. Specializuje se na autorské právo. V nakladatelství C. H. Beck mu vyšla publikace Právní ochrana názvů, postav a příběhů uměleckých děl v teorii a praxi. Neúspěšně kandidoval za Piráty v několika volbách.

Vláda Petra Fialy byla jmenována 69 dnů od sněmovních voleb P. Fiala (57) je třetím nejstarším premiérem v historii samostatné ČR. Ve vyšším věku se funkce ujali jen A. Babiš (tehdy 63) a J. Fischer (tehdy 58). Naopak jako nejmladší se stal premiérem S. Gross (34).

Foto autor: FOTO MAFRA – JAKUB STADLER
Foto popis: Petr Fiala, premiér (57, ODS) Až do roku 2012 se věnoval především akademické dráze s akcentem na konzervativní hodnoty. Vystudoval český jazyk a literaturu a dějepis na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Později

získal titul profesora politologie. V letech 2004 až 2011 zastával funkci rektora Masarykovy univerzity. S vrcholnou politikou přišel do kontaktu jako vědecký poradce premiéra Petra Nečase (ODS), jenž si následně vybral Fialu i do svého kabinetu coby ministra školství. V listopadu 2013 byl zvolen do čela ODS. V letošních volbách strana uspěla pod jeho vedením, když se integrovala v koalici Spolu a podařilo se jí sestavit většinovou vládu.

Zpět

Z disidenta prezidentem. Před 10 lety zemřel Václav Havel URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 18.12.2021, Zdroj: novinky.cz, Autor: Filip Šára, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 07:45, Celková návštěvnost: 151 311 588, RU / měsíc: 5 608 102, RU / den: 2 082 124, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 23,13, Návštěvy za měsíc: 117 000 000

První československý a český prezident po pádu komunismu, dramatik i vůdčí osobnost českého disentu. Ve světě slavný jako humanista, a to i díky často citovanému výroku „Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí“. Václav Havel zemřel před deseti lety, 18. prosince 2011 ve věku 75 let.

Na Pražském hradě byl Václav Havel nakonec celkem 13 let, během kterých si kromě uznání za své zásluhy nezřídka vysloužil i kritiku. Jaká byla v kostce jeho životní pouť orámovaná kulturou, politikou i vězněním?
Narodil se 5. října 1936 v Praze. Vyrůstal v bohaté podnikatelské a kulturně založené rodině. Jeho dědečky byli československý diplomat Hugo Vavrečka a stavitel paláce Lucerna Václav Havel, jeho strýcem zakladatel AB Barrandov Miloš Havel, mladším bratrem vědec Ivan M. Havel.
Kvůli buržoaznímu původu nemohl po roce 1948 studovat humanitní obory. Vyučil se chemickým laborantem, absolvoval večerní gymnázium a poté studoval na Ekonomické fakultě ČVUT. Odtud se snažil přejít na AMU, kde byl odmítnut, a ČVUT už jej zpátky nepřijala.
Po vojně nastoupil v roce 1959 do pražského Divadla ABC jako jevištní technik. Během 60. let se mu povedlo dálkově vystudovat dramaturgii na DAMU. Od roku 1960 působil v Divadle Na zábradlí jako jevištní technik, později se vypracoval na dramaturga, asistenta režie i autora. Jeho první nastudovanou hrou byla v roce 1964 Zahradní slavnost.
Ve stejném roce se oženil s Olgou Šplíchalovou.
V červenci 1967 přednesl kritický projev na sjezdu svazu spisovatelů a byl pak vyškrtnut z kandidátky do ústředního výboru svazu. Jeho silnější politickou zainteresovanost odstartovalo v roce 1968 pražské jaro, kdy působil v Klubu angažovaných

nestraníků. Hlásal, že skutečnou demokracii zaručuje jedině možnost volby minimálně ze dvou nezávislých politických sil, požadoval uznání nekomunistických názorů.

Z vězení až na Hrad

Po srpnovém vpádu vojsk Varšavské smlouvy se otevřeně vyjadřoval k politické situaci, načež mu nastupující normalizační režim znemožnil další působení v divadle. Jeho činnost proti politickému útlaku se stupňovala, v roce 1975 napsal otevřený dopis prezidentu Gustávu Husákovi, dva roky poté se podílel na vzniku Charty 77, občanské iniciativy kritizující nedodržování lidských a občanských práv, za což byl „odměněn" pobytem ve vyšetřovací vazbě.

V roce 1978 se stal jedním ze zakladatelů Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných. V říjnu 1979 byl za činnost ve výboru spolu s Petrem Uhlem, Jiřím Dienstbierem a Václavem Bendou odsouzen. Odsouzen byl na čtyři a půl roku, propuštěn byl v únoru 1983 kvůli onemocnění - následně byl ještě v domácím vězení. Dobu strávenou v kriminále zachytil ve svých Dopisech Olze.

Naše země nevzkvétá.

I přes perzekuci pokračoval i ve druhé polovině 80. let v opoziční politické činnosti. V prosinci roku 1988 absolvoval snídani s tehdejším francouzským prezidentem Francoisem Mitterrandem, který tím de facto uznal legitimitu československé opozice. Postupně se stal nejznámějším českým disidentem, a to hlavně v zahraničí, kde byly uváděny jeho hry a publikována a oceňována jeho díla.

V prosinci 1988 vystoupil na pražském Škroupově náměstí na manifestaci ke Dni lidských práv. Krátce nato byl opět zatčen a uvězněn, byť nakonec „jen" na čtyři měsíce. Naposledy zatčen byl v říjnu 1989, brzy však byl propuštěn na svobodu. Uvězněn byl za minulého režimu celkem třikrát a dohromady na téměř pět let.

Dne 17. listopadu 1989 začala tzv. sametová revoluce rozehnáním studentské demonstrace na Národní třídě v Praze. Havel se 19. listopadu zúčastnil založení protitotalitního hnutí Občanské fórum (OF) a 21. listopadu z balkonu nakladatelství Melantrich poprvé promluvil k demonstrantům na Václavském náměstí.

Politická přeměna země nabrala rychlý spád a bylo jasné, že komunistický režim se hroutí, což potvrdil i prezident Husák oznámením abdikace. Po krátkém váhání mezi Havlem a Alexanderem Dubčekem se OF shodlo 8. prosince na tom, že kandidátem na post prezidenta ČSSR bude Václav Havel.

A proč se tedy stal prezidentem právě on? Podle politologa Petra Justa z Fakulty sociálních věd UK a Metropolitní univerzity Praha se jako hlavní reprezentant opozice v době klíčových jednání u kulatých stolů na konci listopadu a začátku prosince 1989 přirozeně stal kandidátem na prezidenta poté, co Husák odstoupil.

„Klíčovou roli v tom ale sehrál i tehdejší komunistický premiér Marián Čalfa, který Havlovu kandidaturu dokázal prosadit u tehdy ještě stále komunisty ovládaného parlamentu. Protože prezidenta volil parlament, byla role Čalfy skutečně klíčová," připomněl Just pro Novinky.

Jednomyslně zvolen hlavou státu byl Havel 29. prosince 1989.

Rozdělení federace a „blbá nálada"

Havel se stal ztělesněním nadějí nemalé části obyvatel, od začátku ale zdůrazňoval, že situace je obtížná. „Naše země nevzkvétá," oznámil občanům z televizních obrazovek v novoročním projevu 1. ledna 1990.

Jeho první volební období se odehrálo ve znamení přípravy prvních svobodných voleb a obnovování principů demokratické společnosti. Učinil také některá rozhodnutí, která mu později byla vytýkána, jako např. relativně smířlivý postoj k exponentům komunistického režimu či rozsáhlá amnestie, která údajně zvýšila kriminalitu v zemi, což se ale ve statistikách nepotvrdilo.

Druhé Havlovo funkční období, do kterého jej v červenci 1990 poslali už poslanci vzešlí ze svobodných voleb, poznamenalo tření mezi oběma federálními republikami, které začalo tzv. pomlčkovou válkou o název společného státu a vyvrcholilo rozpadem federace.

Havel byl pro zachování společného státu, otěže ale převzali jeho političtí konkurenti, předseda ODS Václav Klaus na české straně a šéf HZDS Vladimír Mečiar na slovenské. Když jej parlament nezvolil prezidentem do dalšího volebního období, odstoupil z funkce prezidenta federace.

Na mezinárodní scéně přitom uspěl při začleňování země do západního světa a odpoutání se ze sféry sovětského vlivu. Z Československa odešli sovětští vojáci, zemi navštívil prezident USA George Bush st. či papež Jan Pavel II.

V čele samostatné České republiky stanul Václav Havel 26. ledna 1993 a vydržel na Hradě dalších deset let, tedy po dvě funkční období. Jeho působení bylo charakteristické pnutím mezi ním a pravicovou částí českého politického spektra, zejména ODS v čele s Václavem Klausem, během jehož vlády podle Havla začala mezi Čechy panovat „blbá nálada".

Tíhnul naopak k malým středovým stranám a v roce 1997 podpořil protiklausovské křídlo v rozštěpené ODS, z nějž posléze vznikla Unie svobody. Když poté jmenoval úřednickou vládu Josefa Tošovského bez Klause, znamenalo to definitivní rozkol.

V zahraniční politice dominuje Havlovu působení v čele ČR zejména přijetí země do NATO v roce 1999, pokročení v přípravách na vstup do EU a také Česko-německá deklarace z roku 1997, která obsahovala vzájemné omluvy obou stran za způsobená bezpráví. Havel jako spojenec USA otevřeně podpořil bombardování Jugoslávie v roce 1999 i útok na Afghánistán v roce 2001. Nálety na bývalou Jugoslávii tehdy schválila vláda premiéra Miloše Zemana, který to letos odznačil za chybu. Václav Havel sice nepoužil okřídlený termín „humanitární bombardování", jenž je mu neprávem připisován, ale byl pro nasazení síly, aby se zabránilo humanitární katastrofě.

Havlův soukromý život ve druhé polovině 90. let poznamenala především ztráta manželky Olgy, která podlehla dlouhé nemoci v lednu 1996.

O rok později se oženil s herečkou Dagmar Veškrnovou, kterou poznal v roce 1989 na oslavách třicátého výročí divadla Semafor. Jejich vztah sledovala veřejnost spíše s nelibostí, ona ale po Havlově boku věrně stála a o 17 let staršího manžela se starala v dobách, kdy byl nemocný.

Poté, co Havla v roce 2003 vystřídal ve funkci hlavy státu jeho rival Klaus, soustředil se bývalý prezident na charitativní činnost v Nadaci Vize 97 a v Nadaci Forum 2000, která od roku 1997 pořádá každý rok v Praze setkání významných světových osobností. Do politiky zasahoval zřídka - v roce 2009 vyjádřením podpory Straně zelených.

Plíce dostaly zabrat ve vězení

O zdravotních problémech Václava Havla se hovořilo nejčastěji v souvislosti s onemocněními dýchacích cest a střev. Havlovy plíce dostaly zabrat nejdříve v komunistickém vězení, kde u něj v roce 1983 propukl těžký zápal plic, trpěl také zánětem pohrudnice. Po nástupu do funkce prezidenta žádné závažné zdravotní problémy neměl.

Vážné komplikace s plícemi přišly na podzim 1996. V prosinci podstoupil operaci, při níž mu chirurgové radikálně odstranili asi patnáctimilimetrový zhoubný nádor. Havel při zákroku přišel o polovinu pravé plíce. V dubnu 1998 se v Univerzitní nemocnici v rakouském Innsbrucku podrobil akutní operaci perforace tlustého střeva.

V lednu 2009 se mu po drobné krční operaci zahlenila část pravého plicního laloku. Jeho stav byl vážný, po 18 dnech už ale mohl být propuštěn do domácího léčení. Takřka celý rok 2011 žil spíše v ústraní na chalupě na Hrádečku na Trutnovsku. Naposledy jej lidé mohli vidět 10. prosince 2011 ve společnosti jeho přítele dalajlámy při jeho návštěvě Prahy. Havel zemřel v

neděli 18. prosince ráno ve spánku na Hrádečku, bylo mu 75 let.
Dne 23. prosince 2011 mu byl uspořádán státní pohřeb v katedrále sv. Víta na Pražském hradě, vláda navíc vyhlásila od 21. prosince třídenní státní smutek. V den pohřbu vyhlásilo státní smutek i Slovensko. Václav Havel je pochován spolu se svou první ženou Olgou v rodinné hrobce na boční severní straně kaple sv. Václava na Vinohradském hřbitově.
Demokracie nejsou jen volby
Co se týká odkazu Václava Havla, ten je podle politologa Justa spojen jak s jeho disidentským působením, tak s působením na postech československého a českého prezidenta, „což uznává i řada jeho oponentů," dodal.
„Odkazem je vlastní podíl na demokratizaci a nastartování procesu demokratizace, ačkoli se dnes řada lidí snaží vliv disidentů na pád komunismu a demokratizační procesy podceňovat či zpochybňovat. Do politiky se snažil vnášet i jiné hodnoty než jen tržní ekonomiku," pokračoval Just ve svém komentáři pro Novinky.
„Zdůrazňoval také, že demokracie nejsou jen demokratické volby a demokratické politické instituce, ale také aktivní občanská společnost. I to mají dnes někteří problém akceptovat a demokracii vnímají pouze skrze volby," poznamenal.
Dobré jméno ve světě i kontroverze
Jeho nejlepší kroky je podle Justa obtížné vybrat. „Existuje ale jeden všeobecný prvek, který rámuje celé jeho politické působení: těšil se velkému respektu v demokratických zemích po celém světě, včetně těch největších. Takže sloužil jako pozitivní vizitka České republiky v zahraničí. To platilo i po jeho odchodu z prezidentského úřadu a platí to i po jeho smrti," shrnul.
Podle historika a pedagoga Zbyňka M. Dudy je největším Havlovým odkazem skutečnost, že „důstojně a s pokorou navrátil této zemi po více než půlstoletí demokracii a znovu ji navrátil na mapu Evropy a světa". Jeho úsilí podle Dudy nejlépe vystihuje tento citát: „Nikdy nesmíte posuzovat situaci podle toho, kolik lidí oslavuje vítězství, ale jedině podle toho, kolik jich je za ně ochotno bojovat."
„Co patří k jeho nejlepším politickým a nepolitickým krokům jeho života? Určitě odklon od východních diktatur k orientaci na západní liberální demokratické myšlení, které se projevilo smluvními spojeneckými politickými, humanitárními, ekonomickými, vojenskými a kulturními vazbami takřka po celém světě," zhodnotil Duda pro Novinky.
„Ohledně jeho ‚nepolitických' kroků - což dávám záměrně do uvozovek, protože Havel byl od raného mladí jako bytostný intelektuál vždy politický, a bylo lhostejné, zda jej režim nechal či nenechal studovat, režírovat, psát, přednášet nebo jej donutil být disidentem a vězněm... V každém případě jako spisovatel, esejista, dramatik a milovník umění mimořádně obohatil československou, českou a evropskou kulturu a umění 20. a 21. století," uvedl Duda, který je i historikem umění.
„I politik je ovšem jen člověkem a člověk je tvor chybující. Takže i Václav Havel udělal chyby. Kontroverze vyvolaly kupříkladu některé jím udělené milosti," zmínil Just.
Duda doplnil, že se Havlovi namísto vděku neustále vytýká, co myslel dobře, avšak záměr se třeba ne zcela vydařil. „Např. právě ta vězeňská amnestie skoro pro všechny, ba i pro ty, kteří si jí nikdy nevážili a vzápětí se do věznic navraceli, dále neuplatnění zákazu zločinecké KSČ, nepotrestání všech jejích represivních složek a právních rozsudků z let 1948-1989," vyjmenoval.
Zmínil též údajné použití slov o „humanitárním bombardování" bývalé Jugoslávie. „Ta slova nikdy neřekl," prohlásil Duda a připomněl, že Havlovy byly vytýkány i snahy o obnovení a zlepšení česko-německých vztahů.
„Snad Havlově osobnosti nejlépe porozumíme, když si připomeneme tuto jeho citaci: ‚Lhostejnost k druhým a lhostejnost k osudu celku je přesně tím, co otevírá dveře zla'," uzavřel historik Duda.

Novinky.cz

Novinky.cz » Historie » Z disidenta prezidentem. Před 10 lety zemřel Václav Havel

NÁKAZA V OBCÍCH | AKTUÁLNÍ OPATŘENÍ | OČKOVÁNÍ: POČTY A OCHRANA | HOSPITALIZOVANÍ | COVID V KRAJÍCH A OKRESECH

Z disidenta prezidentem. Před 10 lety zemřel Václav Havel

Dnes 7:07
Filip Šára, Novinky

První československý a český prezident po pádu komunismu, dramatik i vůdčí osobnost českého disentu. Ve světě slavný jako humanista, a to i díky často citovanému výroku „Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí“. Václav Havel zemřel před deseti lety, 18. prosince 2011 ve věku 75 let.

Na Pražském hradě byl Václav Havel nakonec celkem 13 let, během kterých si kromě uznání za své zásluhy nezřídka vysloužil i kritiku. Jaká byla v kostce jeho životní pouť orámovaná kulturou, politikou i vězněním?

Narodil se 5. října 1936 v Praze. Vyrůstal v bohaté podnikatelské a kulturně založené rodině. Jeho dědečky byli československý diplomat Hugo Vavrečka a stavitel paláce Lucerna Václav Havel, jeho strýcem zakladatel AB Barrandov Miloš Havel, mladším bratrem vědec Ivan M. Havel.

Zemřel Ivan Havel
Domácí

Kvůli buržoaznímu původu nemohl po roce 1948 studovat humanitní obory. Vyučil se chemickým laborantem, absolvoval večerní gymnázium a poté studoval na Ekonomické fakultě ČVUT. Odtud se snažil přejít na AMU, kde byl odmítnut, a ČVUT už jej zpátky nepřijala.

Václav Havel v době svého zaměstnání v trutnovském pivovaru
Foto: ČTK

Po vojně nastoupil v roce 1959 do pražského Divadla ABC jako jevištní technik. Během 60. let se mu povedlo dálkově vystudovat dramaturgii na DAMU. Od roku 1960 působil v Divadle Na zábradlí jako jevištní technik, později se vypracoval na dramaturga, asistenta režie i autora. Jeho první nastudovanou hrou byla v roce 1964 Zahradní slavnost.

Zpět

Bosenští Srbové hrají vabank. Vážný konflikt reálně hrozí, říká balkanista URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 18.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Tereza Ulrychová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 08:04, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Svět, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15,

Parlament Republiky srbské v Bosně odhlasoval přenesení kompetencí z federální úrovně na úroveň vlastní. Může to být další krok směřující k rozbití země. Podle balkanisty Ondřeje Žíly se v té souvislosti mluví i o ambicích Ruska.

Podle lídra bosenských Srbů Milorada Dodika má mít Republika srbská, jedna ze dvou částí země, právo na vlastní armádu, celní a daňový systém i soudnictví. Minulý týden v pátek jeho přesvědčení podpořili i tamní poslanci, kteří podpořili přenesení kompetencí z úrovně Bosny a Hercegoviny na úroveň Republiky srbské.
Přenesení pravomocí na Republiku srbskou podle Dodikovy rétoriky znamená návrat k původnímu nastavení, které v zemi po válečném konfliktu zavedla Daytonská dohoda. Ústavní experti ale dané kroky považují za protiústavní.
Válka v Bosně a HercegoviněKonflikt vypukl na území bývalé Jugoslávie počátkem 90. let minulého století. Když Chorvatsko a Bosna a Hercegovina vyhlásily nezávislost, zahájili etničtí Srbové, kteří byli proti rozpadu Jugoslávie, boje s cílem „urvat“ si samostatná území v obou oblastech. Přibližně ve stejné době pak mezi sebou začali bojovat také Chorvati a Bosňáci, a to převážně o území. Válka si vyžádala přes 100 tisíc životů.Válka skončila v roce 1995 podpisem Daytonské dohody zprostředkované mezinárodním společenstvím. Země vyšla z jednání jako stát složený ze dvou částí – Federace Bosny a Hercegoviny a Republiky srbské, přičemž Sarajevo zůstalo jako nerozdělené hlavní město země. Dohoda byla řešením poválečných problémů – územního uspořádání a politického rozdělení moci.Daytonská mírová dohoda zároveň zřídila Úřad vysokého představitele jmenovaného ze zahraničí, který zastřešuje přítomnost mezinárodních organizací a řídí civilní správu země.Během konfliktu své domovy opustila asi polovina z více než čtyř milionů obyvatel. Polovina z těchto lidí – přibližně milion – odešla do zahraničí a mnoho se jich po válce už nevrátilo. Důvodem byla například neutěšená ekonomická situace, ale i politické či majetkové překážky.První „balonek“ byl v tomto ohledu vykopnutý již v říjnu tohoto roku v podobě zákona o lécích a zdravotnických potřebách. Tehdy vznikl plán vytvořit vlastní agenturu pro léčiva, která přitom roky funguje na federální úrovni.
Dění v zemi v nedávné době upoutalo pozornost i zahraničních médií. Události posledního týdne pak nad další vývoj v zemi staví otazník. „Otázkou je nyní to, jak bude reagovat Sarajevo a mezinárodní společenství,“ sdělil v rozhovoru pro Seznam zprávy Ondřej Žíla z Institutu mezinárodních studií při FSV UK.
Poslanci Republiky srbské v pátek odhlasovali oddělení své entity od ústavního pořádku země. Co přesně se vlastně odehrálo?
Asi bych měl nejprve odpovědět v nějakém širším kontextu, protože tohle rozhodnutí je proces, který trvá od roku 2006 nebo 2007. Minimálně v posledních 15 letech můžeme vidět velmi obdobné Dodikovy snahy - ať už jako prezidenta Republiky srbské, nebo teď jako člena předsednictva Bosny a Hercegoviny - jít takzvaně do kraje.
Jeho teze je založena na tom, že chce vrátit kompetence, o které Republika srbská přišla v době po Daytonské dohodě. V době silového působení mezinárodního společenství prostřednictvím tamních vysokých představitelů totiž přišla tendence Bosnu a Hercegovinu posilovat a centralizovat. Dodikova politika je tak dlouhodobě založena na navrácení kompetencí zpátky tam, kde by podle Daytonské dohody měly být - na entitní úroveň.
Daytonská dohodaKonflikt v Bosně a Hercegovině skončil v roce 1995 za pomoci mezinárodního společenství podpisem Daytonské dohody. Země vyšla z jednání jako stát složený ze dvou částí – Federace Bosny a Hercegoviny a Republiky srbské, přičemž Sarajevo zůstalo jako nerozdělené hlavní město země. Dohoda byla řešením poválečných problémů jako územního uspořádání a politického rozdělení moci.
Tohle je tedy všeobecný kontext. Problém je ale ten, že musíme, co se týče dnešního stavu, přihlédnout ke změně v geopolitických okolnostech. Dodikovo vystupování není nic nového. Tance kolem jeho oznámení referend, plebiscitů a stažení se z institucí Bosny a Hercegoviny v posledních letech bylo vícero.
Páteční rozhodnutí je ale kumulací kroků, ze kterých není cesty zpět. Je evidentní, že Dodik do určité míry hraje vabank. Ví, že bude muset pokračovat v implementaci svých verbálně prosazovaných proměn. Otázka ale je, kam to bude směřovat dál.
Co se tedy nyní v Republice srbské může dít dál? Tamní vláda by měla mít půl roku na to, aby předložila k posouzení a přijetí zákony a předpisy, které umožní další bezproblémové fungování.
Když se budeme bavit o předchozích podobných momentech, tak Dodik byl během půl roku schopný změnit rétoriku, usměrnit pozornost jinam a akcentovat jiný problém. Z původního velmi rigidního postoje se ta situace tak postupně změnila a vzala za své.
Zmiňoval jsem ale tu nemožnost cesty zpět. Dané kroky jsou zcela zjevně součástí nějaké předvolební strategie a mobilizace voličů v rámci Republiky srbské. V příštím roce totiž budou v Bosně a Hercegovině volby do parlamentu a do předsednictva země.
Vše je také spjato s výměnou vysokého představitele, ke které došlo letos v létě. Valentin Inzko tehdy při odchodu prosadil zákon o popírání genocidy, což je pro Republiku srbskou - respektive pro její politický establishment - velmi bolestivá záležitost.
Třetím bodem, který je třeba brát v potaz, je širší geopolitická situace. To je momentálně třeba vývoj na rusko-ukrajinském pomezí. Hodně se také spekuluje o ovlivnění politiky Milorada Dodika ze strany Vladimira Putina. Objevuje se jakási debata o tom, že by se v případě napadení Ukrajiny vojsky Ruské federace, mohlo Putinovi hodit otevřít další bitevní pole.
Čtvrtou rovinou je pak i ne příliš srozumitelný přístup nového vysokého představitele Christiana Schmidta a přístup Spojených států amerických. Ve spojení s tímhle vším pak Milorad Dodik začíná naplňovat to, co v té dlouhodobé rétorice avizoval. A nemůže povolit, protože hraje o své voliče.
Stav v Bosně a Hercegovině dlouhodobě směřuje k nějaké formě dezintegrace. Politické vedení Republiky srbské v tomto duchu dlouho koná, zatím ale zůstávalo spíše ve verbální rovině. Tyhle kroky však nakonec mohou vést k rozvratu země, která je v mnoha ohledech naprosto nefunkční.
Asi nejvíce o tom svědčí skutečnost, že zemi každoročně opouští několik desítek tisíc obyvatel v ekonomicky aktivním věku. Bosna a Hercegovina se vyprazdňuje. Formálně sice dnes má asi 3,2 milionu obyvatel, ale ten počet bude pravděpodobně minimálně o půl milionu menší. Reálně v té zemi může být třeba 2,7 milionu obyvatel.
Jde o krok, ke kterému došlo poprvé? Rétorika tohoto stylu není pro Milorada Dodika něco nového, dovést to ale tak daleko už je rozdíl.
Tady je důležité říct ještě několik věcí. Dodika na konci 90. let označila tehdejší americká ministryně zahraničí Madeleine Albrightová jako svěží vítr v rámci srbské politiky v Bosně a Hercegovině. Byl chápán jako alternativa vůči tehdejší konzervativní ultranacionalistické Srbské demokratické straně (SDS) vedené Radovanem Karadžićem, respektive lidmi, kteří přišli po něm.
Vystupoval jako politik, který veřejně konstatoval, že Karadžić a Ratko Mladić (bývalý velitel armády Republiky srbské během války v Jugoslávii, pozn. red.) by měli být souzeni v Haagu za zločiny spáchané v 90. letech během bosenské války. Ten postoj, který silně podporovalo mezinárodní společenství a Spojené státy americké, ho dostal do čela tehdejší opozice Republiky srbské a poté i do vlády. V nejvyšších politických funkcích je setrvale od roku 2006 - dva mandáty odsloužil jako prezident

entity a nyní jako člen předsednictva Bosny a Hercegoviny.
Těch momentů spjatých s tím, že Dodik chce v rámci Republiky srbské referendum o určitých otázkách, je vícero. Za posledních 15 let třeba čtyři až pět. Osobně bych připomněl třeba to, že Ústavní soud Bosny a Hercegoviny před několika lety nepřijal Den Republiky srbské, který je slaven 9. ledna s odkazem na rok 1992, jako protiústavní. To Dodik odmítl a nechal to prohlasovat parlamentem entity.
Dodik patnáct let vytrvale zkouší, kam až v rámci své politiky může zajít, a mezinárodní společenství na to nikdy nereagovalo s výjimkou Spojených států amerických, které postavily Dodika a jeho spolupracovníky na „černou listinu“ sankcionovaných. Což ale neplatí třeba ze strany Evropské unie.
On tak dál zkouší, kam až to jde, pořád posouvá laťku. Dodik je velmi efektivní, oportunistický, pragmatický a populistický politik, který dokázal rozvrátit opozici v Republice srbské a totálně kontrolovat moc. V posledních letech tak na vnitrobosenské úrovni nemá politického konkurenta.
PhDr. Ondřej Žíla, Ph.D.Ondřej Žíla působí na Institutu mezinárodních studiích při Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Jeho domovskou katedrou je katedra ruských a východoevropských studií.Do oblasti jeho odborného zájmu spadá jihovýchodní Evropa a státy bývalé Jugoslávie.Zaměřuje se na etno-demografické proměny, nucené migrace, konflikty, poválečnou rekonstrukci a postsocialistickou transformaci zemí bývalé Jugoslávie, především Bosny a Hercegoviny.Na mezinárodní úrovni se v kruzích osob, které Bosnu a Hercegovinu sledují, o jeho krocích hovoří setrvale. Problémem je ale nyní skutečnost, že se začínají nepříjemně propojovat další aspekty, které vytvářejí otázku, kam až to všechno může zajít.
Co pohání představitele bosenských Srbů v těchto krocích? Proč nejsou spokojeni s aktuálním nastavením v Bosně a Hercegovině?
První a pro mě naprosto zásadní věc je, že příčiny, kvůli nimž vypukl bosenský konflikt dodnes nejsou vyřešené. Těmi příčinami byla neochota nalézt kompromis, jak se vypořádat se situací, kdy v jednom teritoriu máte představitele tří státotvorných národů. Dva chtějí jedno a třetí se staví proti. To se v posledních už více než třiceti letech stále opakuje.
Daytonská dohoda sice uzavřela bosenský konflikt v podobě válečné, současně ale byla kompromisem vnuceným z vnější. Šlo o kompromis, který neuspokojil ani jednu ze stran.
Bosenští Srbové a jejich elity měli s Daytonskou dohodou zprvu velký problém, posléze ale zjistili, že jde o skvělý rámec, ve kterém mohou dále rozvíjet co nejvyšší stupeň nějaké autonomie uvnitř Bosny a Hercegoviny. Z pozice bosňácké politické elity ale dohoda byla problémem a komplikací právě kvůli tomu, že decentralizací poskytla moc Republice srbské. Tu bosňácké vedení chápe jako genocidní útvar, který byl vytvořen a realizován mimo jiné na základě vyhánění takzvaných nesrbských obyvatel.
Dříve byla pozice vysokého představitele v Bosně mnohem dominantnější. Na základě svých rozhodnutí a pravomocí prováděl změny, které Daytonskou dohodu upravovaly a postupovaly směrem centralizace. To samozřejmě nesli velmi nelibě představitelé bosenských Srbů a původní podoba dohody se jim stala jakousi mantrou.
Návrat k tomu je ale pro Bošňáky naprosto nemyslitelný a je i protiústavní. Jde o jakýsi začarovaný kruh, ze kterého nejde úplně dobře vystoupit. Dodik na tomhle vlastně vybudoval svou politickou kariéru. Z původního zastánce multietnické Bosny se stal nejpřesvědčenějším nacionalistou, který bojuje za srbské zájmy.
Pokud opravdu dojde k přenesení kompetencí, co to může znamenat pro Bosnu jako takovou? Tamní vysoký představitel už začátkem listopadu varoval před možným opětovným rozhořením válečného konfliktu z 90. let.
Reprezentanti Republiky srbské se z těch celostátních bosenských institucí stáhli v okamžiku vyhlášení již zmiňovaného zákona o popírání genocidy při odchodu předešlého vysokého představitele. Ta nefunkčnost státního aparátu tak přetrvává již několik měsíců a když to řeknu cynicky, není to vlastně pro chod země nějak překvapivé.
Co se týče toho, zda hrozí nějaké opakování scénáře z 90. let, situace je nyní diametrálně odlišná. Armády tam nestojí na etnickém základě, minimálně formálně jsou ozbrojené síly Bosny a Hercegoviny multietnickým konglomerátem. Jsou samozřejmě členěny podle oblastí, kde jsou lokalizovány jednotlivé složky vojsk, ale skutečnost, že armáda je integrována, opakování scénáře z 90. let zabraňuje.
Proměnila se také situace vojenského vybavení. Minimálně v okamžiku vypuknutí násilí nelze předpokládat, že by složky Republiky srbské disponovaly podobným množstvím zbraní, jakým disponovaly tehdy, kdy je podpořila armáda rozpadající se Jugoslávie.
Můj osobní dojem, který z pozorování situace mám, je takový, že jde o nejzávažnější krizi, která po Daytonské dohodě nastala. V Bosně rozhodně hrozí scénář jakéhosi proxy konfliktu. Nemyslím si ale, že by hrozila válka typu 90. let. Drtivá většina mužů v mladším věku by totiž nebyla ochotna bojovat, respektive by situaci řešila snahou odejít ze země.
Na obou stranách jsou nicméně představitelé různých konzervativních a radikálních proudů, kteří by byli schopni i ochotni být mobilizováni. Myslím si ale, že zemi hrozí spíše scénář státu, který selhal. Je evidentní, že mezinárodní společenství od 90. let vlastně neví, co má s Bosnou a Hercegovinou dělat.
Velkou roli hraje i demografie. V přespříštím roce má být v Bosně opět sčítání obyvatel. V okamžiku, kdy Bosňáci - muslimové - budou mít více jak 50 %, což už mají teď, ale pokud se to potvrdí a čísla půjdou k 60 %, může i tohle opětovně zvýšit tlak na proměnu systému.
Jaké reakce na dění v Bosně přicházejí ze zahraničí? A mohou vůbec něco změnit? Vůdce bosenských Srbů už se vyjádřil, že ho například uvalení sankcí zrovna netrápí.
Podobnými otázkami se nyní zabývají různé evropské think tanky, parlamenty i analytici, kteří se oblasti západního Balkánu věnují. V Bosně a Hercegovině je dnes asi 600-700 příslušníků mise EUFOR. Už se objevily také argumenty, že by se tyto počty měly zvýšit a do země by měli směřovat další vojáci.
Jedním z problémů je, že nejistá a nejasná pozice mezinárodního společenství se dlouhodobě nemění. Poměrně jasný postoj ale mají Ruská federace i Čínská lidová republika. Hlavní páka, kterou pak Rusko vůči Balkánu má, je zemní plyn. Tím mohou poměrně efektivně usměrňovat tamní politiku.
Také bych upozornil na problém týkající se posledního vysokého představitele Christiana Schmidta. Jeho pozice má být vždy odhlasována Radou bezpečnosti OSN, což nyní nebylo odsouhlaseno Ruskem a Čínou. Dodik, který říká, že Schmidta neuznává, má tak vlastně z pohledu mezinárodního nastavení pravdu.
Při odpovědi tady záleží i na tom, co chápeme pod termínem ruská hrozba v souvislosti s Ukrajinou a Balkánským poloostrovem. Nejsem ale expert na Rusko, a není mi tak jasné, co Vladimir Putin na Ukrajině sleduje a zdali to může mít nějaký potenciální koordinační aspekt, který jsem již naznačoval ve spojení s otevřením druhé konfliktní zóny na Balkáně.
V analytických kruzích se scénář, podle kterého se Rusko vměšuje do Bosny a Hercegoviny, řeší také. Já osobně bych v tomto směru byl trochu opatrnější, protože sousední státy země jsou s výjimkou Srbska součástí Severoatlantické aliance. Když pak například porovnáme kapacity velvyslanectví USA a Ruska v Sarajevu, jde v případě Spojených států nejspíše až o stovky osob, zatímco u Ruské federace jde maximálně o desítky.
Nechci tím znevažovat nebo zlehčovat potenciál té hrozby, nicméně si myslím, že se velmi často používá jako strašák pro

zintenzivnění pozornosti západního světa, aby o Bosnu neztratil zájem. Situaci pak ještě dál problematizují očekávání, která měli především probosensky orientovaní obyvatelé země od USA.
Ti očekávali od Bidenovy administrativy intenzivnější politiku vůči Bosně a Hercegovině, která by šla směrem podpory celistvosti. Joe Biden se v 90. letech totiž hodně silně angažoval právě na straně Sarajeva. To se ale po jeho nástupu nestalo a pro řadu probosensky orientovaných obyvatel i bosenskou diasporu je to hořká pilulka.
Jak se k situaci staví běžní občané? Ve Vaší přednášce o poválečné Bosně jste připomínal, že tamní společnost zůstává i nyní značně rozdělená.
Záleží na tom, s kým se bavíte. Drtivá většina Bosňáků Dodikovu politiku přirozeně vnímá nejen jako krajně destabilizující, ale pro existenci Bosny a Hercegoviny i bolestivou. Obyvatelé západní oblasti, tedy Chorvati, Dodikovy kroky vnímají relativně s pochopením.
I tahle situace se totiž od 90. let proměnila. Nyní onu koalici dvou proti třetímu netvoří Bosňáci s Chorvaty, ale je to spíš srbsko-chorvatský tandem proti bosňáckému korpusu.
Přestože jsou někdy obyvatelé Republiky srbské vůči Dodikovi velmi kritičtí, tak nesdílejí představu, že by jejich entita měla být zrušena a že by jednotlivé oblasti měly být integrovány do nějakého unitaristického státu jménem Bosna a Hercegovina, který by byl veden čistě ze Sarajeva. V tomto případě je totiž zjevné, že by srbská komponenta byla ze strany Bosňáků přehlasována.
Od doby podpisu mírové dohody, která formálně ukončila válku, se nicméně konflikt a jeho diskurz neztratily z dennodenní interakce obyvatel. Ten konflikt byl přetaven do institucionálních sporů a vlastně nikdy nebyl dořešen. Není sice v rovině zbraní a přímé vojenské konfrontace, ale je v rovině politické. Když si k tomu vezmeme i etnonacionální rámec Daytonské dohody, tak se vlastně vytvořilo prostředí pro efektivní politiku nacionalistů, ať už bosňáckých, srbských nebo chorvatských.
Co pak politici mohou napříč těmi národy dělat a v čem jsou si i velmi podobní, je to, že neustále akcentují a mobilizují voliče díky strachu z toho druhého. Neřeší pak ale zásadní problémy, jako je korupce, rozpad státních struktur, sociálních služeb…
Dodik se již nechal slyšet, že v případě napadení výsledků parlamentního hlasování ze strany bosenského Ústavního soudu neplánuje ustoupit. Půjde rozhodnutí parlamentu Republiky srbské zvrátit jinak?
Dodik tady chytře akcentuje to, co je v tomto ohledu hrubě problematické. Ústavní soud je složen stejným počtem představitelů Srbů, Chorvatů a Bosňáků, ale pak jsou tam tři představitelé nominovaní mezinárodním společenstvím. Pokud tedy daná trojice hlasuje v tandemu s Bosňáky, je to vždy pět ku čtyřem.
Ústavní soud tak má moc výsledek zrušit, jeho rozhodnutí ale byla už vícekrát na teritoriu Republiky srbské ignorována a označena za neplatná. Tyhle věci by pak mohl anulovat i vysoký představitel na základě svých pravomocí. Otázka je, proč tak již déle nečiní, ale navozuje další spekulace o tom, že mezinárodní společenství nemá úplně jasnou představu, kam chce svou politiku vůči Bosně a Hercegovině směřovat.

Bosenští Srbové hrají vabank. Vážný konflikt reálně hrozí, říká balkanista

TEREZA ULRYCHOVÁ

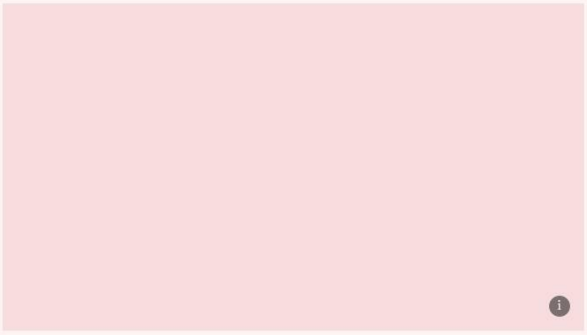

Milorada Dodika na konci 90. let označila tehdejší ministryně zahraničí USA Madeleine Albrightová za svěží vítr srbské politiky v Bosně.

7:37

Parlament Republiky srbské v Bosně odhlasoval přenesení kompetencí z federální úrovně na úroveň vlastní. Může to být další krok směřující k rozbití země. Podle balkanisty Ondřeje Žíly se v té souvislosti mluví i o ambicích Ruska.

Podle lídra bosenských Srbů Milorada Dodika má mít Republika srbská, jedna ze dvou částí země, právo na vlastní armádu, celní a daňový systém i soudnictví. Minulý týden v pátek jeho přesvědčení podpořili i tamní poslanci, kteří podpořili přenesení kompetencí z úrovně Bosny a Hercegoviny na úroveň Republiky srbské.

Přenesení pravomocí na Republiku srbskou podle Dodikovy rétoriky znamená návrat k původnímu nastavení, které v zemi po válečném konfliktu zavedla Daytonská dohoda. Ústavní experti ale dané kroky považují za protiústavní.

Válka v Bosně a Hercegovině

STALO SE

8:05
Elektřinu zdražuje hlavně plyn. Vliv povolenek ale roste, říká stratég ČEZ

7:17
Koronavirus v číslech: V pátek přibylo 8 963 nových případů

6:00
Zeman se neobejde bez zástupu sester. Armáda mu zatím shání zvedák do letadla

DALŠÍ ČLÁNKY

Zpět

Jan Lipavský URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 18.12.2021, Zdroj: mzv.cz, Autor: Jana Lipavského, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 10:19, Celková návštěvnost: 908 920, RU / den: 100, AVE: 0,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Jan Lipavský byl jmenován ministrem zahraničních věcí České republiky 17. prosince 2021.

Čtyři roky působil ve Sněmovně jako místopředseda Zahraničního výboru a Výboru pro obranu. Stejně tak byl členem Stálé komise pro hybridní hrozby, Podvýboru pro obrannou, kybernetickou a bezpečnostní politiku a strategické koncepce ČR či Podvýboru pro migraci a azylovou politiku. Věnoval se především otázkám energetické a mezinárodní bezpečnosti či hybridním hrozbám.
Před vstupem do politiky rozvíjel kariéru v soukromém sektoru v oblasti informačních technologií v bankovnictví, pracoval například pro McKinsey & Company, Euro RSCG, ZOOT, Total Solutions a Moro Systems.
Narodil se v Praze, kde vystudoval gymnázium. Následně absolvoval Mezinárodní teritoriální studia na Institutu mezinárodních studií FSV UK, rok strávil také na Univerzitě v Kentu ve Velké Británii. Má sedmiletou dceru.

úvodní stránka
zahraniční vztahy
události a média
ekonomika
cestujeme
vstup a pobyt
o ministerstvu

úřední deska
organizační struktura
ministr zahraničních věcí
náměstci člena vlády
státní tajemník
náměstci pro řízení sekcí
zvláštní zmocněnci
profesní životopisy ředitelů odborů
útvary ministerstva
organizace v působnosti MZV
legislativa
hospodaření a majetek
budovy ministerstva a ambasád
historie a osobnosti diplomacie
veřejné zakázky, soutěže, dotace
věda a výzkum
smlouvy
audit, kontrola, boj proti korupci
adresář diplomatických misí
prezentace ČR
zaměstnání, stáže
NKM – práce v mezinárodních organizacích
Diplomatická akademie
Dětská skupina Zamiňáček
úřednická zkouška
zpracování a ochrana osobních údajů
FAQ
archivy článků
otevřená data

Kalendář událostí

◄ prosinec 2021 ►

po	út	st	čt	pá	so	ne
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

nejbližší akce

18.12.2021 Arktický festival 2020–21

dnes z ambasád

Vzpomínka na Václava Havla v Lublani

Velvyslanectví ČR si připomnělo letošní 10. výročí úmrtí prezidenta Václava Havla na vzpomínkové akci 13. prosince u lavičky VH v Severním městském parku v Lublani. Velvyslanec Juraj...

Krátké kalhoty pro Václava Havla

U příležitosti 10. výročí úmrtí prezidenta Václava Havla Generální konzulát uspořádal neformální připomínkovou akci, které se zúčastnilo přes třicet hostů z řad australských osobností a českých...

Jan Lipavský

21.04.2021 / 11:51 | Aktualizováno: 17.12.2021 / 23:58

Jan Lipavský

Jan Lipavský

Oficiální fotografie Jana Lipavského v tiskové kvalitě (PNG, 2 MB)

Jan Lipavský byl jmenován ministrem zahraničních věcí České republiky 17. prosince 2021.

Čtyři roky působil ve Sněmovně jako místopředseda Zahraničního výboru a Výboru pro obranu. Stejně tak byl členem Stálé komise pro hybridní hrozby, Podvýboru pro obrannou, kybernetickou a bezpečnostní politiku a strategické koncepce ČR či Podvýboru pro migraci a azylovou politiku. Věnoval se především otázkám energetické a mezinárodní bezpečnosti či hybridním hrozbám.

Před vstupem do politiky rozvíjel kariéru v soukromém sektoru v oblasti informačních technologií v bankovnictví, pracoval například pro McKinsey & Company, Euro RSCG, ZOOT, Total Solutions a Moro Systems.

Narodil se v Praze, kde vystudoval gymnázium. Následně absolvoval Mezinárodní teritoriální studia na Institutu mezinárodních studií FSV UK, rok strávil také na Univerzitě v Kentu ve Velké Británii. Má sedmiletou dceru.

Zpět

Jan Lipavský was appointed Minister of Foreign Affairs of the Czech Republic on 17 December 2021 URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 18.12.2021, Zdroj: kurzy.cz, Autor: mzv.cz (MZv ČR), Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 12:19, Celková návštěvnost: 7 050 000, RU / měsíc: 1 995 572, RU / den: 151 154, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,68

He served in the Chamber of Deputies for four years as Vice-Chairman of the Committee on Foreign Affairs, Defence and Security. In addition, he was a member of the Standing Committee on Hybrid Threats, the Subcommittee on Defence, Cyber and Security Policy and Strategic Concepts of the Czech Republic and the Subcommittee on Migration and Asylum Policy. He focused mainly on issues of energy and international security and hybrid threats.

Before entering politics, he pursued a private sector career in banking IT, having worked for McKinsey & Company, Euro RSCG, ZOOT, Total Solutions and Moro Systems.
He was born in Prague, where he completed grammar school. Later he graduated in International Territorial Studies at the Institute of International Studies, Faculty of Social Sciences, Charles University, and spent a year at the University of Kent in the United Kingdom. He has a seven-year-old daughter.
Jan Lipavský was appointed Minister of Foreign Affairs of the Czech Republic on 17 December
Jan Lipavský was appointed Minister of Foreign Affairs of the Czech Republic on 17 December
Jan Lipavský was appointed Minister of Foreign Affairs of the Czech Republic on 17 December

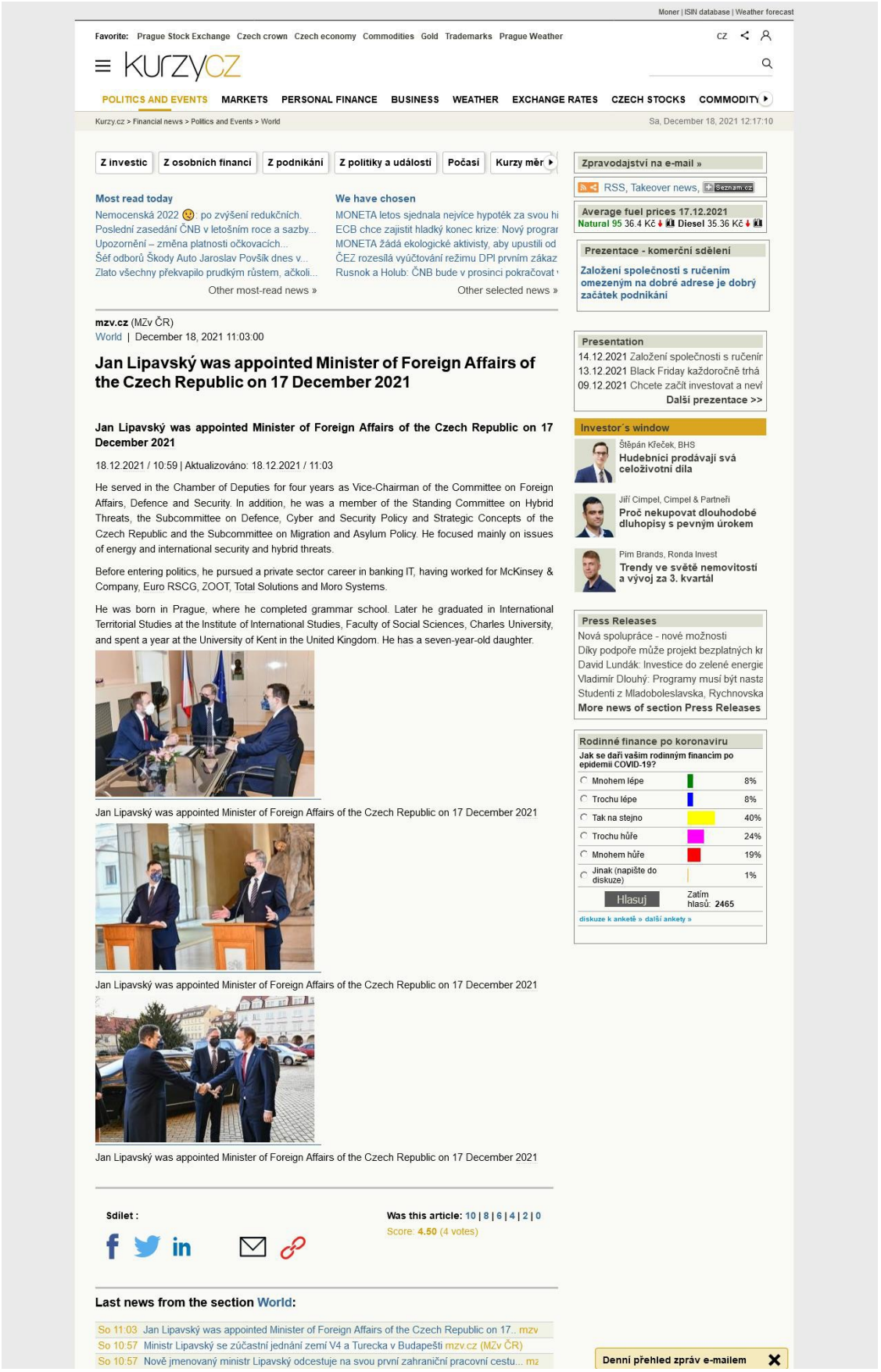

Zpět

Mise začíná, držte mi palce, vzkázala nová šéfka obrany Černochová URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 18.12.2021, Zdroj: natoaktual.cz, Autor: inc, natoaktual.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 14:12, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, Rubrika: Zprávy z NATO, AVE: 2 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Premiér Petr Fiala v sobotu uvedl do funkce novou ministryni obrany Janu Černochovou a ministra zahraničí Jana Lipavského. „Resort jsem si vybrala, nezbyl na mě," prohlásila Černochová, která je v pořadí čtvrtou ženou v čele obrany.

„Mise začíná, držte mi palce," vzkázala Černochová (ODS) po uvedení do funkce na twitteru.

V čele ministerstva vystřídala Lubomíra Metnara (za ANO), který svou nástupkyni v sobotu přivítal před hlavní budovou v areálu na Valech. Jejich první kroky vedly do ministerské pracovny. Poté následovalo krátké seznámení a představení hlavních funkcionářů resortu obrany a armády.

Jana Černochová (Twitter)@jana_cernochova
18.prosince 2021 v 12:55, příspěvek archivován:18.prosince 2021 v 13:45

Mise začíná, držte mi palce :-) https://t.co/d6O2uYrTvx

7 lidí to sdílíodpovědětretweetoblíbit

Premiér Petr Fiala podotkl, že nová ministryně má všechny předpoklady, aby podle jeho slov důležitý resort řídila dobře. „Těžko byste hledali někoho, kdo se armádě věnuje intenzivněji a s větším zápalem než Jana Černochová," řekl na tiskové konferenci.

Obranu považuje Fiala za mimořádně důležitou. Jeho vláda je proto připravená i ve složité ekonomické situaci dodržet závazek a do roku 2025 vydávat na obranu 2 procenta HDP. „Děláme to nejen proto, že jsme se k tomu zavázali a že chceme být dobrými partnery našich spojenců v NATO, ale i proto, že je to důležité pro naši obranu," prohlásil.

Upozornil také, že je v zájmu České republiky, aby měla kvalitní armádu a dobrou obrannou politiku včetně pevného členství v Alianci.

Lubomír Metnar (Twitter)@metnarl
18.prosince 2021 v 09:45, příspěvek archivován:18.prosince 2021 v 13:46

Po 3,5 letech jsem dnes předal štafetu nové ministryni obrany a popřál @jana_cernochova, ať se jí ve funkci daří. Chci poděkovat všem vojákům, občanským i státním zaměstnancům za výbornou spolupráci. Kolegyně a kolegové, přeji Vám profesní i osobní spokojenost a pěkné svátky! https://t.co/Cw804rRWyf

odpovědětretweetoblíbit

Nová ministryně svému předchůdci Lubomíru Metnarovi poděkovala za dobrou spolupráci a ujistila veřejnost o kontinuitě, která bude její práci doprovázet. Jak podotkla, nebylo to tak, že aby na ni resort obrany zbyl: „Já jsem si ho vybrala a snažila jsem se na jeho agendu připravovat dlouhou dobu".

Za svou prioritu označila rychlejší tempo modernizace české armády. „Musíme pokračovat a mít jasný koncept a směr. Důležitá je a zůstane i podpora domácího obranného průmyslu," zdůraznila.

Zaměřit se chce na kvalitní výcvik vojáků, nábor do ozbrojených sil a podporu aktivní zálohy. Důležité je také podle ní pokračovat v nasazení příslušníků Armády ČR v zahraničních operacích.

Jana Černochová

Dlouholetá poslankyně za ODS (od roku 2010) a starostka městské části Praha 2 (2006-2010 a od 2012).

Má bakalářský titul na soukromé Vysoké škole aplikovaného práva a magisterský titul v oboru Mezinárodní vztahy a evropská studia na taktéž soukromé Metropolitní univerzitě v Praze.

Ve Sněmovně řídila Výbor pro obranu, byla autorkou návrhu zákona, který by uzákonil státní výdaje na obranu ve výši 2 procent HDP, jak Česko slíbilo svým spojencům v NATO. Podílela se také na novele zákona o vojácích z povolání a na novém zákonu o službě vojáků v záloze.

Angažuje se v projektech, které se zabývají péčí o válečné veterány a připomínají vojenské tradice.

Mezi své zájmy řadí historii a mytologii města Prahy, cyklistiku, přírodu, potápění a rockovou hudbu.

Černochová se stala v pořadí devatenáctým ministrem obrany a čtvrtou ženou v čele resortu. První byla Vlasta Parkanová (KDU-ČSL) od ledna 2007 do května 2009. Pouhých devět dní v čele obrany stála Karolína Peake (LIDEM) od 12. do 20 prosince 2012. Naposledy pak obranu řídila Karla Šlechtová od prosince 2017 do června 2018.Lipavský chce posílit postavení v EU a NATO

Do funkce uvedl v sobotu premiér Fiala rovněž nového ministra zahraničí Jana Lipavského (Piráti). Nový šéf české diplomacie

už stihl jednat se svým předchůdcem Jakubem Kulhánkem (ČSSD) a seznámil se s náměstky a vedením ministerstva.

„Máme před sebou jasný úkol, a to posílit dobré jméno a postavení České republiky za hranicemi, aby z toho těžila celá naše země i naši občané. To bylo vždy mým hlavním cílem a o to se budu každý den naplno zasazovat. Kontinuita české zahraniční politiky by měla nadále plynout z budování konsenzu na domácí politické scéně," prohlásil.

Petr Fiala (Twitter)@P_Fiala
18.prosince 2021 v 10:01, příspěvek archivován:18.prosince 2021 v 13:47

Česká republika potřebuje zahraniční politiku s jednotným hlasem. Věřím, že tento hlas bude v zahraničí díky @JanLipavsky jasně slyšet. https://t.co/3diOwzsK3M

13 lidí to sdílíodpovědětretweetoblíbit

Programové prohlášení vlády se podle něj hlásí k návratu k hodnotově orientované zahraniční politice a obnovení dobrého jména České republiky jako země, která stojí na straně lidských práv. Mezi konkrétní kroky v jeho naplňování bude proto patřit například předložení takzvaného Magnitského zákona, který zajistí lepší vymahatelnost ochrany lidských práv.

„Musíme být silnou, nezávislou zemí, která je ale i rovnocenným a spolehlivým partnerem. Klíčové je pro nás upevnění našich spojeneckých vazeb i posílení našeho postavení v EU a NATO. Vztahy s Ruskem a Čínou musejí projít věcnou revizí," řekl.

Mezi priority bude podle jeho slov patřit také rozvoj ekonomické diplomacie. Českou republiku chce pomoci dovést na světovou špičku v oblastech jako je vzdělání a inovace.

Svoji první zahraniční cestu podnikne Lipavský už v pondělí 20. prosince na Slovensko, kde bude jednat se svým slovenským protějškem Ivanem Korčokem.

Jan Lipavský

Od roku 2017 působil jako poslanec. Zastával mimo jiné pozici místopředsedy zahraničního výboru a také místopředsedy výboru pro obranu.

Má bakalářský titul v oboru mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze; v rámci studijního programu Erasmus absolvoval dvousemestrální pobyt na univerzitě v britském Kentu.

Je hlasitým odpůrcem ruského angažmá v dostavbě jaderných elektráren v Česku. Vůči jeho jmenování ministrem měl výhrady prezident Miloš Zeman.

Foto:
Nová ministryně obrany Jana Černochová se svým předchůdcem Lubomírem Metnarem (18. prosince 2021)
MO ČR

Mise začíná, držte mi palce, vzkázala nová šéfka obrany Černochová

18. prosince 2021 13:31

Premiér Petr Fiala v sobotu uvedl do funkce novou ministryni obrany Janu Černochovou a ministra zahraničí Jana Lipavského. „Resort jsem si vybrala, nezbyl na mě," prohlásila Černochová, která je v pořadí čtvrtou ženou v čele obrany.

„Mise začíná, držte mi palce," vzkázala Černochová (ODS) po uvedení do funkce na twitteru.

V čele ministerstva vystřídala Lubomíra Metnara (za ANO), který svou nástupkyni v sobotu přivítal před hlavní budovou v areálu na Valech. Jejich první kroky vedly do ministerské pracovny. Poté následovalo krátké seznámení a představení hlavních funkcionářů resortu obrany a armády.

Jana Černochová
@jana_cernochova

Mise začíná, držte mi palce :-) https://t.co/d6O2uYrTvx

18. prosince 2021 v 12:55, příspěvek archivován: 18. prosince 2021 v 13:45

oblíbit | retweet | odpovědět

Premiér Petr Fiala podotkl, že nová ministryně má všechny předpoklady, aby podle jeho slov důležitý resort řídila dobře. „Těžko byste hledali někoho, kdo se armádě věnuje intenzivněji a s větším zápalem než Jana Černochová," řekl na tiskové konferenci.

Obranu považuje Fiala za mimořádně důležitou. Jeho vláda je proto připravená i ve složité ekonomické situaci dodržet závazek a do roku 2025 vydávat na obranu 2 procenta HDP. „Děláme to nejen proto, že jsme se k tomu zavázali a že chceme být dobrými partnery našich spojenců v NATO, ale i proto, že je to důležité pro naši obranu," prohlásil.

Upozornil také, že je v zájmu České republiky, aby měla kvalitní armádu a dobrou obrannou politiku včetně pevného členství v Alianci.

Lubomír Metnar
@metnarl

Po 3,5 letech jsem dnes předal štafetu nové ministryni obrany a popřál @jana_cernochova, ať se jí ve funkci daří. Chci poděkovat všem vojákům, občanským i státním zaměstnancům za výbornou spolupráci. Kolegyně a kolegové, přeji Vám profesní i osobní spokojenost a pěkné svátky! https://t.co/Cw804rRWyf

FOTOGALERIE

Armáda oživila stará BVP ze skladů

Obří veletrh v době covidu

BARISTA I ZÁCHRANÁŘ U KANÓNU

Poprvé v historii nechala armáda záložáky pálit z kanónů ostrými
REPORTÁŽ | FOTOGALERIE

DNY NATO V OSTRAVĚ

Dny NATO navštívilo 220 tisíc lidí, ukázaly i nové vrtulníky pro armádu.
REPORTÁŽ | FOTOGALERIE

TOVÁRNA NA INSTRUKTORY

Britský poradní tým s pomocí Čechů vyškolil už přes 9 500 vojenských instruktorů.
REPORTÁŽ | FOTOGALERIE

MRAKY PRACHU, VEDRO A LÉČKY

Jak vypadá příprava českých vojáků na misi v africkém Mali.
REPORTÁŽ | FOTOGALERIE

PARTNEŘI PORTÁLU

NATO OTAN
Projekt podporuje Public Diplomacy Division NATO

iDNES.cz

newton media

Zpět

Brankář z televizní obrazovky. Redaktor zpravodajství chytá za Modřany URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 18.12.2021, Zdroj: denik.cz, Autor: Filip Ardon, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 18.12.2021 21:35, Celková návštěvnost: 20 913 932, RU / měsíc: 3 809 380, RU / den: 515 053, Rubrika: Fotbalové perličky, AVE: 49 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 5,72, Návštěvy za měsíc: 13 800 000

Ondřej Voska se objevuje na obrazovkách České televize jako redaktor domácího zpravodajství, velmi blízko má ale také k fotbalu. Jako hráč vyrostl v pražské Slavii, v současnosti chytá za Modřany a ve svém klubu se věnuje i trénování dětí. „Soupeři mě na hřišti z televize nepoznávají. Občas se mi stane, že mě ale pozná třeba někdo z dětí, které u nás hrají," vypráví s úsměvem Voska.

"Přestože k novinařině ho přivedla právě láska k fotbalu, v současnosti je rád, že se věnuje domácímu a politickému zpravodajství a ne sportu. Už od patnácti let psal přitom články o fotbale a díky tomu si vybral pro vysokoškolská studia žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Ta dostala přednost i před Fakultou tělovýchovy a sportu, kam byl také přijat.
„Když jsem během studií hledal práci v oboru, dopadlo to tak, že jsem nenašel pozici ve sportovním prostředí. Teď jsem za to rád a neměnil bych. Mám širší záběr a hodně mi to pomohlo, co se týče rozhledu," vysvětluje Voska.

Fotbalu se tak může věnovat ve svém volném čase s úplně čistou hlavou. Jako hráč začínal v šesti letech na Slavii, kam ho přivedl jeho táta. Na zápasu áčka zaslechli o náboru a od té doby až do devatenácti let byl Voska hráčem sešívaných. Pak prošel Meteor, Jesenici, Háje i Admiru a nakonec skončil v Modřanech.
Ze snu časem sešlo
„Poslední rok ve Slavii jsem už vůbec nechytal. Chtěl jsem jít někam, kde chytat budu, a cítil jsem, že ve Slavii to nebude. Slavia o mě taky zájem nejevila," popisuje sedmadvacetiletý brankář.
Z původního snu být jednou profesionálním fotbalistou tak postupně sešlo. „Asi od šestnácti let už jsem věděl, že se mi to asi nepovede. Když jsem pak odcházel z Admiry, už jsem neměl ani ambici hrát ČFL nebo divizi. Přes kamarády ze školy jsem se tedy dostal do Modřan. Už jsem nechtěl někam dojíždět trénovat čtyřikrát týdně," vysvětluje.
V současnosti ale do Modřan paradoxně dojíždí znovu čtyřikrát v týdnu. Vedle vlastního trénování a hraní se totiž Voska stará už čtvrtým rokem i o rozvoj dětí v mladší přípravce.
„U takhle malých dětí je daleko větší důraz na individuální práci než na týmový výkon, který v tomhle věku není zas tak důležitý jako individuální rozvoj. Hodně mě to naučilo a baví mě to asi víc, než jsem čekal," přiznává Voska, který v létě dokončil trenérskou licenci B.

Jak ale přiznává, do budoucna by si ji rád ještě rozšířil a výhledově se začal věnovat i trénování starších kategorií. „Mezi studiem jednotlivých licencí jsem si vždy dával půlrok až rok přestávku, abych se něco naučil i v praxi. Abych potom mohl další vzdělání konfrontovat s tím, co jsem sám zažil," vypráví Voska, který si fotbal na nižší úrovni užívá.
Prioritou je práce
„Je to tady uvolněnější a nikdy jsem nechytal tolik, jako chytám v Modřanech. Vypadl jsem z toho až v posledním půlroce, kdy jsem byl zraněný. Jinak jsem chytal snad všechny zápasy, co se hrály," říká. Přestože v současnosti už je pro něj prioritou práce, stále se snaží věnovat fotbalu maximální množství času.
„Můžeme si psát směny, takže když třeba máme odpoledne trénink, snažím se brát si ranní směny. Někdy to ale samozřejmě nejde a pak musí dostat přednost práce," zakončuje brankář, kterého můžete dobře znát z televizních obrazovek.

Chci zprávy do e-mailu | Přihlášení členové Deník Klubu čtou vše bez omezení. Chci předplatné | Přihlásit se

Brankář z televizní obrazovky. Redaktor zpravodajství chytá za Modřany

DNES 07:35

Filip Ardon
sportovní reportér
Napište mi

Ondřej Voska se objevuje na obrazovkách České televize jako redaktor domácího zpravodajství, velmi blízko má ale také k fotbalu. Jako hráč vyrostl v pražské Slavii, v současnosti chytá za Modřany a ve svém klubu se věnuje i trénování dětí. „Soupeři mě na hřišti z televize nepoznávají. Občas se mi stane, že mě ale pozná třeba někdo z dětí, které u nás hrají," vypráví s úsměvem Voska.

Redaktor České televize Ondřej Voska dělá v Modřanech brankáře i trenéra mládeže. | *Foto: archiv Ondřeje Vosky*

Přestože k novinařině ho přivedla právě láska k fotbalu, v současnosti je rád, že se věnuje domácímu a politickému zpravodajství a ne sportu. Už od patnácti let psal přitom články o fotbale a díky tomu si vybral pro vysokoškolská studia

Zaujal Vás tento článek?
Dočíst si jej mohou naši předplatitelé.

Stačí se přihlásit, nebo se stát předplatitelem.

1 měsíc AKCE — 1 Kč
První měsíc za 1 Kč, další měsíce za 99 Kč. Více

Týden — 29 Kč
4,10 Kč/den

3 měsíce — 249 Kč
Dárek: e-kniha Imunita. Více. — 2,80 Kč/den

12 měsíců VÁNOČNÍ NABÍDKA — od 639 Kč
Dárek: sleva 20 % oproti běžné ceně. Více.
Dárek: předplatné časopisu Receptář na 1 rok. Více.
1,80 Kč/den

PŘEDPLATIT 1 MĚSÍC ZA 1 KČ

Předplaťte si Deník ZDE >

FORTUNA:LIGA

Pořadí		Z	V	R	P	S	B
1.	Slavia Praha	18	15	2	1	48:11	47
2.	Plzeň	19	15	2	2	36:13	47
3.	Sparta Praha	19	14	3	2	46:22	45
4.	Slovácko	19	12	3	4	38:22	39
5.	Ostrava	18	10	5	3	38:22	35
6.	Hradec Králové	19	6	7	6	24:26	25
7.	České Budějovice	18	7	3	8	26:30	24
8.	Mladá Boleslav	18	7	2	9	28:28	23
9.	Liberec	18	7	2	9	17:25	23
10.	Olomouc	18	5	6	7	30:27	21
11.	Zlín	18	5	3	10	22:36	18

ZOBRAZIT CELOU TABULKU

DALŠÍ ČLÁNKY Z RUBRIKY

FOTBALOVÉ PERLIČKY
Ligový stadion, nebo „pralesní" pohoda? Anketa ukázala, kam chodí Češi na fotbal

FOTBALOVÉ PERLIČKY
Šimková, skalní fanynka Slavie. Hráčům peče dorty, zažila peklo v Bělehradě

FOTBALOVÉ PERLIČKY
Vzhůru k pípě. Anketa ukázala, zda fotbaloví fanoušci potřebují pivo

ČTENÁŘ REPORTÉR

Kybernetická bezpečnost. Žáci ZŠ Křižná se poučili i o bezpečnosti hesel

Na budovách Astry ve Zlíně svítí adventní věnce. Dozvíte se i něco nového

Chcete tady mít zveřejněný svůj příspěvek?

Posílejte ZDE

ZPRÁVY ODJINUD

KONDICE
Hýbejte se přes vánoční svátky

KONDICE
Lušťeniny - proč bychom si je měli dopřát nejen o Vánocích,...

DŮM A ZAHRADA
Jedlé dárky aneb Ježíšek přijde z kuchyně ...

Zpět

Krásná Kopecká je horkou favoritkou na vítězku SuperStar: Takhle by naložila s milionovou výhrou URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 19.12.2021, Zdroj: extra.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 19.12.2021 05:37, Celková návštěvnost: 16 010 000, RU / měsíc: 3 899 530, RU / den: 680 431, AVE: 45 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,56

Finalistka Česko Slovenské SuperStar 2021 Elizabeth Kopecká (26) má již nyní našlápnuto na zářnou kariéru zpěvačky, o které ve svém nitru toužila od dětství. V rozhovoru pro eXtra.cz se svěřila, jak se jako finalistka soutěže cítí, dále se nechala slyšet, zda mezi spolusoutěžícími nepanuje i nějaké jiskření a hádky. Také prozradila, jak by naložila s případnou milionovou výhrou.

Jste finalistkou Česko Slovenské SuperStar 2021 . Jaký je to pro vás pocit?
Je to pro mě něco neskutečného a nevěřila bych, že se dostanu tak daleko. Ta konkurence je opravdu veliká. Abych byla upřímná, šla jsem do soutěže s tím, že nebudu nikoho jako zpěvačka zajímat. Takže mě ta podpora fanoušků velmi těší, vážím si jí.
Jste nejen finalistkou, ale také favoritkou. Necítíte se někdy pod tlakem?
Ano, tlak jsem již pocítila, nechtěla jsem zklamat lidi, kteří mě podporují. A na druhou stranu jsem chtěla i těm, kteří mi nefandí a nepřejí, ukázat, jak se věci mají. Jsem také perfekcionistka, když se na něco připravuji, tak do toho dávám sto procent, a někdy i přijdu o hlasivky.
Zkušenost jako účast v SuperStar mnohé zpěváky z předchozích ročníků zocelila. Máte to podobně?
Lidé říkají, že mě tahle zkušenost zocelí a je to pravda, SuperStar mě zocelila a vlastně vůbec nechápu, kde se ve mně objevila i ta soutěživost. Jsem klidný typ a až tady jsem objevila, že mám v sobě i tu dravost a přála bych si být nejlepší. Ze začátku jsem byla během živých vysílání velmi nervózní, teď už si říkám, že zkrátka vše přirozeně dopadne tak, jak má.
Všimla jsem si, že se velmi věnujete svým fanouškům na sociálních sítích. Chodí vám i nějaké nemilé komentáře?
Komentáře si pročítám, už jsem si o sobě přečetla, že jsem afektovaná, ale já zkrátka nemůžu zpívat bez emocí. Možná je to na někoho moc, ale já si vybírám velké skladby, které pro mě mají význam. Velmi vnímám text, a když zpívám, tak jsou pro mě ty emoce přirozené a někdy mě i strhnou.
Se spolusoutěžícími trávíte už nějakou dobu čas. Stane se, že to mezi vámi i zajiskří?
My jsme celou dobu skvělá parta, ale je pravda, že když se nyní schyluje ke konci, tak je ta nervozita znát. Ze začátku to byla legrace, kterou vystřídal v uplynulých kolech strach, kdo vypadne, protože jsme se do toho finále chtěli probojovat všichni. Já bych chtěla velmi uspět, ale už jsem ve fázi, že si říkám: všechno dopadne, jak má.
Chtěla jste se stát zpěvačkou odmalička? Přece se věnujete i studiu jiného oboru.
Mám bakaláře z Fakulty humanitních studií Univerzity Karlovy, kde teď také studuji na Fakultě sociálních věd. Moje maminka vždy velmi lpěla na tom, abych měla kvalitní vzdělání, ale celý život mě stejně vrací do zpívání. Teď v SuperStar jsem se jen utvrdila v tom, že je to cesta, kterou chci jít. Uvidíme, co se stane po soutěži, jsem si vědoma i toho, že soutěží to někdy končí, ale já doufám, že mě potká štěstí a moje cesta teprve začíná.
Jak byste naložila s případnou peněžní výhrou?
Kdybych vyhrála, tak bych peněžní částku věnovala i své rodině. Ta výhra není malá a já bych jim chtěla oplatit, že se o mě starali tím, že se o ně teď postarám já.
Kdyby byla ta možnost, s kým byste si chtěla zazpívat duet?
To je těžké takhle říct, výborných umělců je spousta a často se při poslechu jejich písní dojímám a pláču jak želva. (smích)
Kdybych měla jmenovat, tak z českých interpretů mě velmi bavila skupina Mandrage a frontman kapely Vít Starý, jehož hlas jsem zbožňovala a mrzí mě, že se nakonec rozpadli. Také mám ráda kapelu Lucii nebo Mirai.
Milovala jsem velikány, jako byl Waldemar Matušk a a Karel Gott , jejichž písně jsou českým klenotem, také mám ráda Helenu Vondráčkovou nebo Ewu Farnou.
Související články
Další články

Zdroj: se souhlasem Elizabeth Kopecké

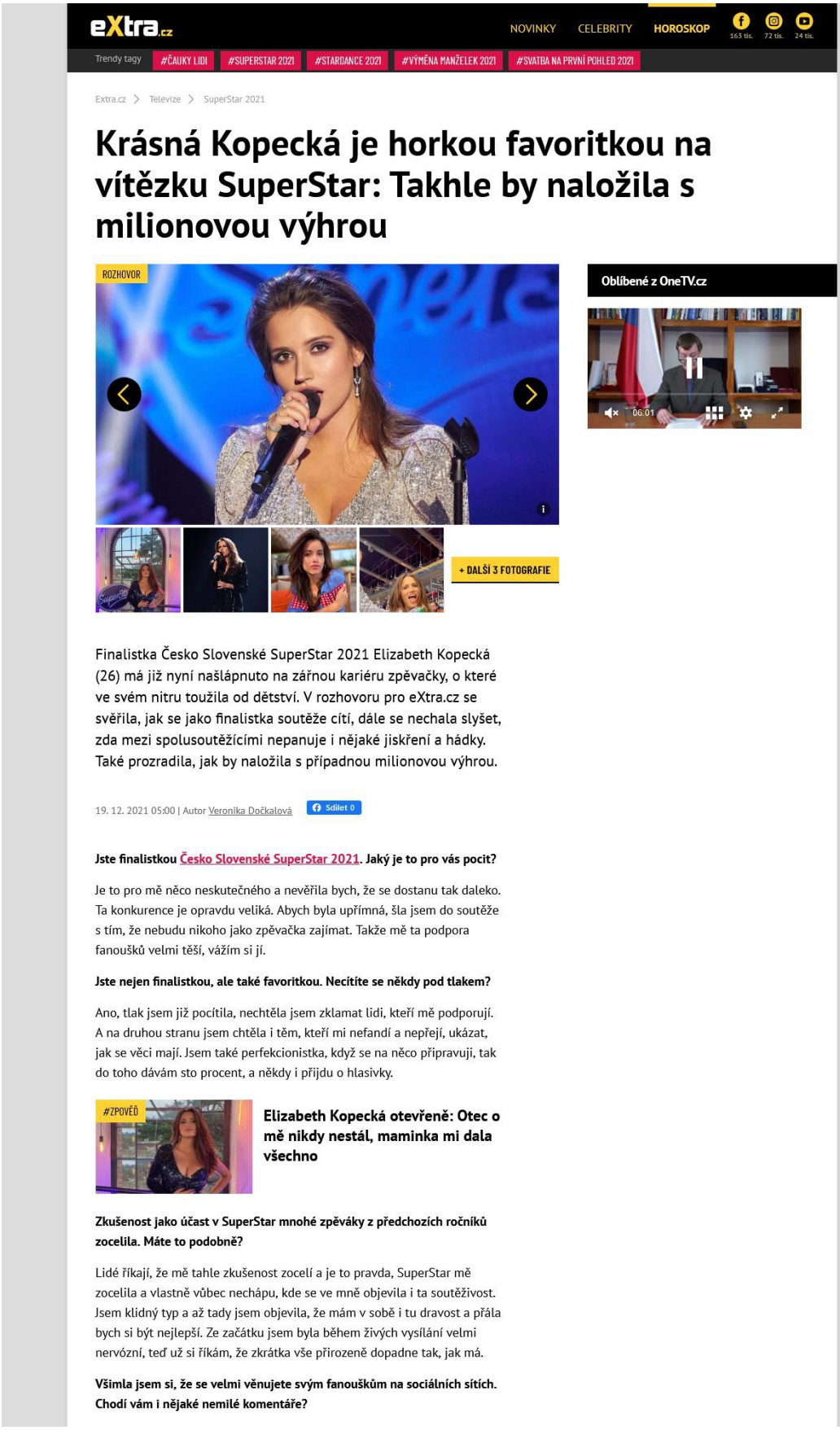

eXtra.cz NOVINKY CELEBRITY HOROSKOP 163 tis. 72 tis. 24 tis.

Trendy tagy #ČAUKY LIDI #SUPERSTAR 2021 #STARDANCE 2021 #VÝMĚNA MANŽELEK 2021 #SVATBA NA PRVNÍ POHLED 2021

Extra.cz > Televize > SuperStar 2021

Krásná Kopecká je horkou favoritkou na vítězku SuperStar: Takhle by naložila s milionovou výhrou

ROZHOVOR

+ DALŠÍ 3 FOTOGRAFIE

Oblíbené z OneTV.cz

Finalistka Česko Slovenské SuperStar 2021 Elizabeth Kopecká (26) má již nyní našlápnuto na zářnou kariéru zpěvačky, o které ve svém nitru toužila od dětství. V rozhovoru pro eXtra.cz se svěřila, jak se jako finalistka soutěže cítí, dále se nechala slyšet, zda mezi spolusoutěžícími nepanuje i nějaké jiskření a hádky. Také prozradila, jak by naložila s případnou milionovou výhrou.

19. 12. 2021 05:00 | Autor Veronika Dočkalová Sdílet 0

Jste finalistkou Česko Slovenské SuperStar 2021. Jaký je to pro vás pocit?

Je to pro mě něco neskutečného a nevěřila bych, že se dostanu tak daleko. Ta konkurence je opravdu veliká. Abych byla upřímná, šla jsem do soutěže s tím, že nebudu nikoho jako zpěvačka zajímat. Takže mě ta podpora fanoušků velmi těší, vážím si jí.

Jste nejen finalistkou, ale také favoritkou. Necítíte se někdy pod tlakem?

Ano, tlak jsem již pocítila, nechtěla jsem zklamat lidi, kteří mě podporují. A na druhou stranu jsem chtěla i těm, kteří mi nefandí a nepřejí, ukázat, jak se věci mají. Jsem také perfekcionistka, když se na něco připravuji, tak do toho dávám sto procent, a někdy i přijdu o hlasivky.

#ZPOVĚĎ

Elizabeth Kopecká otevřeně: Otec o mě nikdy nestál, maminka mi dala všechno

Zkušenost jako účast v SuperStar mnohé zpěváky z předchozích ročníků zocelila. Máte to podobně?

Lidé říkají, že mě tahle zkušenost zocelí a je to pravda, SuperStar mě zocelila a vlastně vůbec nechápu, kde se ve mně objevila i ta soutěživost. Jsem klidný typ a až tady jsem objevila, že mám v sobě i tu dravost a přála bych si být nejlepší. Ze začátku jsem byla během živých vysílání velmi nervózní, teď už si říkám, že zkrátka vše přirozeně dopadne tak, jak má.

Všimla jsem si, že se velmi věnujete svým fanouškům na sociálních sítích. Chodí vám i nějaké nemilé komentáře?

Zpět

Tečka za koronavirem byla také dezinformace

TISK, Datum: 20.12.2021, Zdroj: Euro, Strana: 70, Vytištěno: 15 781, Prodáno: 8 786, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 00:10, Čtenost: 24 990, Rubrika: Panorama/Podcast, AVE: 265 913,16 Kč, Země: Česko, GRP: 0,28

Hosty podcastu Euro Na zdraví byli Karolína Hájková a Tomáš Jelínek z projektu Medici PRO očkování

Očkování proti covidu-19 je téma, které už skoro rok vyvolává značné napětí ve společnosti.
Přesvědčit lidi, aby se nechali očkovat a nenechávali se ovlivnit dezinformacemi, se snaží také studenti medicíny a sociálních věd z projektu Medici PRO očkování. „Naším cílem je předávat odborné informace laickým jazykem, aby tomu rozuměl opravdu každý," říká v podcastu Euro Na zdraví student 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy Tomáš Jelínek.
Mohlo by se zdát, že iniciativa vznikla právě v reakci na koronavirovou situaci. „Náš dosah se během pandemie zvedl, takže spousta lidí nás vnímá jako covidovou iniciativu. Ale není to tak, projekt vznikl už v roce 2019 na 2. lékařské fakultě UK," vysvětluje Jelínek. „Všimli jsme si určité nevyvážené debaty na sociálních sítích, kdy názor jedné maminky má mnohdy větší váhu než názor odborníků," upřesňuje důvod, kterým celým projekt odstartoval. Medici se tak rozhodli bojovat především se snižující se proočkovaností dětských onemocnění a zvyšující se tendencí veřejnosti odmítat očkování.

Prostor pro dezinformace

Zhruba po půl roce do projektu přizvali kolegy z Fakulty sociálních věd UK.
„Uvědomili jsme si, že očkování není jen tématem medicíny, ale také komunikace.
V dnešní době se ukazuje, že otázka komunikace a dezinformací je klíčová," zdůrazňuje Jelínek. Což se naplno projevilo především v posledním roce v souvislosti s vakcínami proti covidu-19.
„Zdravotnictví obecně je poměrně snadným cílem dezinformací, protože se dotýká úplně každého od prenatálního stadia až po stáří," říká v podcastu Karolína Hájková, která studuje marketingovou komunikaci a public relations na FSV UK.
Důvodů, proč zrovna očkování je častým předmětem dezinformací, je podle ní víc. „Je to jedna z prvních věcí, se kterou se potkají novorozenci, takže to u novopečených rodičů může vyvolávat stres. Pak například fobie z jehel, ta je u lidí jednou z nejčastějších. A ve sci-fifilmech často injekční stříkačka hraje roli v otázce nějaké změny lidstva, což dává určitý potenciál ke konspiracím," vyjmenovává některé příklady, jež podle ní mohou stát za odmítáním vakcinace. „Navíc očkování je preventivní medicína – řešíme něco, než to vůbec nastane. To samozřejmě vybízí k otázce, zda je to vůbec potřeba a co když se mě daný problém vůbec netýká," doplňuje Jelínek.
S rozvojem moderních technologií se podle něj výrazně otevřel prostor pro nejrůznější dezinformace. „Většina předchozích vakcín byla zavedena už před nějakými padesáti lety, v době komunismu, ale i v době, kdy společnost vnímala lékařské autority jinak. Nebyl internet a lidé tedy neměli takovou dostupnost informačních zdrojů, které jim dodávají pocit, že tématu rozumí víc než lékaři, ačkoli jim chybí poměrně zásadně kontext," říká Jelínek s tím, že ještě před pandemií se dezinformace šířily například v souvislosti s očkováním dětí hexavakcínou proti šesti onemocněním nebo vakcínou proti lidským papilomavirům HPV.

Nedůvěra v instituce

Hlavní cílovou skupinou iniciativy Medici PRO očkování byli původně středoškoláci. „Jsou to mladí lidé, kteří si teprve utvářejí názory, rozhodují se o věcech dospělého světa. A současně budou také sami rodiči, kdy se jich bude zmíněné očkování týkat," vysvětluje Jelínek. „A tato generace má samozřejmě také vliv na své rodiče a prarodiče."
S úderem pandemie se hlavní těžiště projektu přesunulo do online prostředí – na webové stránky, Facebook, Instagram.
„Snažíme na první pohled zaujmout jednoduchou grafikou a jasnými, stručně podanými informacemi. Samozřejmostí jsou ověřené odborné zdroje, protože naši iniciativu zakládáme na faktech," popisuje Jelínek. Na Mediky PRO očkování se v poslední době stále více obracejí i firmy, jež poptávají vakcinační osvětu pro zaměstnance.
Jelínek ale nechce, aby se iniciativa vnímala jako suplování role státu. „Jsme studenti medicíny nebo komunikace, a proto věříme, že tak můžeme být spojovacím mostem mezi odborníky a laickou veřejností."
S první kampaní na podporu očkování nicméně stát podle Jelínka přišel pozdě. „Bylo to už ve chvíli, kdy mnoho lidí mělo utvořené názory a řadu měsíců na ně působily různé dezinformace. Bohužel pokud si člověk utvoří názor, je poměrně těžké ho změnit."
Na kampani Tečka Jelínek oceňuje, že byla pozitivní a optimistická a snažila se stavět na něčem, na co se lidé mohou těšit. „Chyběla jí ale především hloubková informační stránka. Říct, že očkování bude tečka za koronavirem, je vlastně také dezinformace," zdůrazňuje. „Víme, že očkování výrazně pomůže zlepšit imunitu a snížit množství pacientů s těžkým průběhem nemoci a následnými komplikacemi, že sníží počet symptomatických pacientů a šíření viru. Ale nevyřeší všechno, což věděli vědci i lékaři celou dobu. A to kampaň Tečka nereflektovala. Takže je pochopitelné, že lidé se teď cítí poněkud podvedeni, protože bylo slibováno něco, co prostě nebylo možné dodržet," konstatuje Jelínek.
Hájková uvádí přístup Norska, kde byli zástupci projektu na studijním výjezdu. „Je tam obrovská důvěra ve veřejné instituce, zdravotnictví a politiky. Takže když se tam rozhodli očkovat už jen mRNA vakcínami, vyřešili to tím, že to lidem jenom vysvětlili," říká. „Jejich kampaň o očkování je založená především na upřímnosti, což je poněkud v kontrastu s určitým chaotickým, mnohdy především politicky motivovaným způsobem komunikace v Česku," dodává Jelínek.
Zatímco v Norsku není zmíněné očkování dětí povinné, proočkovanost je tam podle něj přes 97 procent. „U nás jsme hluboce pod těmi 90 procenty," připomíná Jelínek.

Svoboda a zodpovědnost

Český systém registrace očkování proti covidu-19 je podle něj poměrně složitý, zejména pro seniory. „Musíte se přihlásit přes počítač, je potřeba PIN1, PIN2, potvrzení esemeskou… To je (nejen) pro seniory uživatelsky nepřívětivé," říká Jelínek s tím, že mnoho starších lidí je stále nenaočkováno nikoli proto, že by vakcínu odmítali, ale dostat se k ní je pro ně složité.
Jak by tedy měl stát komunikovat s těmi lidmi, kteří očkování zatvrzele odmítají? V současné době, kdy se odpůrci již dlouhé měsíce utvrzují ve svém názoru pomocí nejrůznějších dezinformačních zdrojů, to podle Hájkové není snadné.
„Stálo by za to zvážit oslovení odborníků na krizovou komunikaci. Obávám se, že už jsme se dostali do krizové situace v rámci dezinformací, nedůvěry v lékaře a státní aparát," míní Hájková.
Mnozí odmítači vakcín se často odvolávají na svou svobodu. „Lidé si mnohdy neuvědomují, že s právy a svobodou se pojí určitá zodpovědnost. Nemůžete chtít na jedné straně všechno a na druhé straně nedávat nic zpátky. Dávný citát říká, že svoboda jednoho člověka končí tam, kde začíná svoboda druhého člověka. To by se mělo tesat do kamene. Nemůžeme chtít něco bezmezně, proto máme zákony, které jsou určitým omezení svobody. Je to daň, již platíme za mír a za klidnou společnost, kterou máme. A pokud bychom tohle popřeli a chtěli bezmeznou svobodu, tak se ocitneme v anarchii."
Problém je podle Jelínka také v tom, že jednotný názor na očkování nepanuje ani v odborných kruzích. „Mnoho mých známých, lékařů nebo lidí z fakulty hovoří o současném stavu spíše jako o krizi odborníků než o krizi společnosti. Ve chvíli, kdy jednota

nepanuje ani v odborných kruzích, je veřejnost vcelku logicky zmatená. A já se vůbec nedivím.“

***

Medici PRO očkování Jedná se o projekt studentů 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy, který funguje ve spolupráci se studenty katedry Marketingu a PR Fakulty sociálních věd UK. Na svém webu mediciproockovani. cz studenti zdůrazňují, že informace čerpají z ověřených zdrojů, nejnovějších vědeckých studií a z praktických zkušeností vyučujících. Podporu projektu vyjádřili mimo jiné fakultní nemocnice v Motole a Na Bulovce či ministerstvo zdravotnictví.

Foto autor: FOTO: Katz83
Foto popis: Podcast si poslechněte na webu tydenikeuro.cz/podcasty/
Foto popis: Podcast si poslechněte na webu tydenikeuro.cz/podcasty/
Foto popis: Karolína Hájková
Foto popis: Karolína Hájková
Foto popis: Tomáš Jelínek
Foto popis: Tomáš Jelínek

Tečka za koronavirem byla také dezinformace

Hosty podcastu **Euro Na zdraví** byli Karolína Hájková a Tomáš Jelínek z projektu Medici PRO očkování

Očkování proti covidu-19 je téma, které už skoro rok vyvolává značné napětí ve společnosti. Přesvědčit lidi, aby se nechali očkovat a nenechávali se ovlivnit dezinformacemi, se snaží také studenti medicíny a sociálních věd z projektu Medici PRO očkování. „Naším cílem je předávat odborné informace laickým jazykem, aby tomu rozuměl opravdu každý," říká v podcastu Euro Na zdraví student 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy Tomáš Jelínek.

Mohlo by se zdát, že iniciativa vznikla právě v reakci na koronavirovou situaci. „Náš dosah se během pandemie zvedl, takže spousta lidí nás vnímá jako covidovou iniciativu. Ale není to tak, projekt vznikl už v roce 2019 na 2. lékařské fakultě UK," vysvětluje Jelínek. „Všimli jsme si určité nevyvážené debaty na sociálních sítích, kdy názor jedné maminky má mnohdy větší váhu než názor odborníků," upřesňuje důvod, kterým celým projekt odstartoval. Medici se tak rozhodli bojovat především se snižující se proočkovaností dětských onemocnění a zvyšující se tendencí veřejnosti odmítat očkování.

Prostor pro dezinformace

Zhruba po půl roce do projektu přizvali kolegy z Fakulty sociálních věd UK. „Uvědomili jsme si, že očkování není jen tématem medicíny, ale také komunikace. V dnešní době se ukazuje, že otázka komunikace a dezinformací je klíčová," zdůrazňuje Jelínek. Což se naplno projevilo především v posledním roce v souvislosti s vakcínami proti covidu-19.

„Zdravotnictví obecně je poměrně snadným cílem dezinformací, protože se dotýká úplně každého od prenatálního stadia až po stáří," říká v podcastu Karolína Hájková, která studuje marketingovou komunikaci a public relations na FSV UK.

Důvodů, proč zrovna očkování je častým předmětem dezinformací, je podle ní víc. „Je to jedna z prvních věcí, se kterou se potkají novorozenci, takže to u novopečených rodičů může vyvolávat stres. Pak například fobie z jehel, ta je u lidí jednou z nejčastějších. A ve sci-fi filmech často injekční stříkačka hraje roli v otázce nějaké změny lidstva, což dává určitý potenciál ke konspiracím," vyjmenovává některé příklady, jež podle ní mohou stát za odmítáním vakcinace. „Navíc očkování je preventivní medicína – řešíme něco, než to vůbec nastane. To samozřejmě vybízí k otázce, zda je to vůbec potřeba a co když se mě daný problém vůbec netýká," doplňuje Jelínek.

S rozvojem moderních technologií se podle něj výrazně otevřel prostor pro nejrůznější dezinformace. „Většina předchozích vakcín byla zavedena už před nějakými padesáti lety, v době komunismu, ale i v době, kdy společnost vnímala lékařské autority jinak. Nebyl internet a lidé tedy neměli takovou dostupnost informačních zdrojů, které jim dodávají pocit, že tématu rozumí víc než lékaři, ačkoli jim chybí poměrně zásadně kontext," říká Jelínek s tím, že ještě před pandemií se dezinformace šířily například v souvislosti s očkováním dětí hexavakcínou proti šesti onemocněním nebo vakcínou proti lidským papilomavirům HPV.

Nedůvěra v instituce

Hlavní cílovou skupinou iniciativy Medici PRO očkování byli původně středoškoláci. „Jsou to mladí lidé, kteří si teprve utvářejí názory, rozhodují se o věcech dospělého světa. A současně budou také sami rodiči, kdy se jich bude zmíněné očkování týkat," vysvětluje Jelínek. „A tato generace má samozřejmě také vliv na své rodiče a prarodiče."

S úderem pandemie se hlavní těžiště projektu přesunulo do online prostředí – na webové stránky, Facebook, Instagram. „Snažíme na první pohled zaujmout jednoduchou grafikou a jasnými, stručně podanými informacemi. Samozřejmostí jsou ověřené odborné zdroje, protože naši iniciativu zakládáme na faktech," popisuje Jelínek. Na Mediky PRO očkování se v poslední době stále více obracejí i firmy, jež poptávají vakcinační osvětu pro zaměstnance.

Jelínek ale nechce, aby se iniciativa vnímala jako suplování role státu. „Jsme studenti medicíny nebo komunikace, a proto věříme, že tak můžeme být spojovacím mostem mezi odborníky a laickou veřejností."

S první kampaní na podporu očkování nicméně stát podle Jelínka přišel pozdě. „Bylo to už ve chvíli, kdy mnoho lidí mělo utvořené názory a řadu měsíců na ně působily různé dezinformace. Bohužel pokud si člověk utvoří názor, je poměrně těžké ho změnit."

Na kampani Tečka Jelínek oceňuje, že byla pozitivní a optimistická a snažila se stavět na něčem, na co se lidé mohou těšit. „Chyběla jí ale především hloubková informační stránka. Říct, že očkování bude tečka za koronavirem, je vlastně také dezinformace," zdůrazňuje. „Víme, že očkování výrazně pomůže zlepšit

euro NA ZDRAVÍ

Podcast si poslechněte na webu **tydenikeuro.cz/podcasty/**

Karolína Hájková

Tomáš Jelínek

imunitu a snížit množství pacientů s těžkým průběhem nemoci a následnými komplikacemi, že sníží počet symptomatických pacientů a šíření viru. Ale nevyřeší všechno, což věděli vědci i lékaři celou dobu. A to kampaň Tečka nereflektovala. Takže je pochopitelné, že lidé se teď cítí poněkud podvedeni, protože bylo slibováno něco, co prostě nebylo možné dodržet," konstatuje Jelínek.

Hájková uvádí přístup Norska, kde byli zástupci projektu na studijním výjezdu. „Je tam obrovská důvěra ve veřejné instituce, zdravotnictví a politiky. Takže když se tam rozhodli očkovat už jen mRNA vakcínami, vyřešili to tím, že to lidem jenom vysvětlili," říká. „Jejich kampaň o očkování je založená především na upřímnosti, což je poněkud v kontrastu s určitým chaotickým, mnohdy především politicky motivovaným způsobem komunikace v Česku," dodává Jelínek. Zatímco v Norsku není zmíněné očkování dětí povinné, proočkovanost je tam podle něj přes 97 procent. „U nás jsme hluboce pod těmi 90 procenty," připomíná Jelínek.

Svoboda a zodpovědnost

Český systém registrace očkování proti covidu-19 je podle něj poměrně složitý, zejména pro seniory. „Musíte se přihlásit přes počítač, je potřeba PIN1, PIN2, potvrzení esemeskou... To je (nejen) pro seniory uživatelsky nepřívětivé," říká Jelínek s tím, že mnoho starších lidí je stále nenaočkováno nikoli proto, že by vakcínu odmítali, ale dostat se k ní je pro ně složité.

Jak by tedy měl stát komunikovat s těmi lidmi, kteří očkování zatvrzele odmítají? V současné době, kdy se odpůrci již dlouhé měsíce utvrzují ve svém názoru pomocí nejrůznějších dezinformačních zdrojů, to podle Hájkové není snadné. „Stálo by za to zvážit oslovení odborníků na krizovou komunikaci. Obávám se, že už jsme se dostali do krizové situace v rámci dezinformací, nedůvěry v lékaře a státní aparát," míní Hájková.

Mnozí odmítači vakcín se často odvolávají na svou svobodu. „Lidé si mnohdy neuvědomují, že s právy a svobodou se pojí určitá zodpovědnost. Nemůžete chtít na jedné straně všechno a na druhé straně nedávat nic zpátky. Dávný citát říká, že svoboda jednoho člověka končí tam, kde začíná svoboda druhého člověka. To by se mělo tesat do kamene. Nemůžeme chtít něco bezmezně, proto máme zákony, které jsou určitým omezení svobody. Je to daň, již platíme za mír a za klidnou společnost, kterou máme. A pokud bychom tohle popřeli a chtěli bezmeznou svobodu, tak se ocitneme v anarchii."

Problém je podle Jelínka také v tom, že jednotný názor na očkování nepanuje ani v odborných kruzích. „Mnoho mých známých, lékařů nebo lidí z fakulty hovoří o současném stavu spíše jako o krizi odborníků než o krizi společnosti. Ve chvíli, kdy jednota nepanuje ani v odborných kruzích, je veřejnost vcelku logicky zmatená. A já se vůbec nedivím." ●

FOTO: Kandis

Medici PRO očkování

Jedná se o projekt studentů 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy, který funguje ve spolupráci se studenty katedry Marketingu a PR Fakulty sociálních věd UK. Na svém webu mediciproockovani.cz studenti zdůrazňují, že informace čerpají z ověřených zdrojů, nejnovějších vědeckých studií a z praktických zkušeností vyučujících. Podporu projektu vyjádřili mimo jiné fakultní nemocnice v Motole a Na Bulovce či ministerstvo zdravotnictví.

Zpět

AKA čeká další rušný rok

TISK, Datum: 20.12.2021, Zdroj: Marketing & Media, Strana: 18, Autor: JAN BINAR, Vytištěno: 6 300, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 00:28, Rubrika: Reklama, AVE: 51 696,73 Kč, Země: Česko

Trh se mění, výměna zkušeností a nastavování standardů je důležitější, než dříve

Otevřenost, diverzita a udržitelnost jsou hlavní hodnoty AKA. Snažíme se o růst našeho oboru skrze zviditelňování hodnoty kreativních a marketingových služeb a podporu agentur. Bez ohledu na velikost či specializaci hledáme společně cesty. Trh prochází transformací. Výměna zkušeností, ale i nastavování profesních standardů a ukazování příkladů je tak důležitější, než dříve.

Effie zaznamenala další skvělý rok. Ondra Novák s týmem pokračují v rozšiřování partnerství, vzdělávání přihlašujících a popularizaci těch nejlepších prací. Zapracovali i na výzkumech a studiích, které dokládají efektivitu kreativity. Potvrzuje to výsledky předchozích studií. Práce, které jsou kreativní, dokáží znásobit efekt peněz vložených do médií a to hned 16x. To je číslo, ke kterému jsme došli analýzou kampaní, které byly oceněny v soutěžích kreativity i soutěžích efektivity. Effie bude čím dál více celoročním programem, ne „jen“ jedním gala večerem. Jako velmi přínosné se ukázalo také spojení s projektem AČRA „nejoblíbenější herec a maskot v reklamě.“ Dává zadavatelům i agenturám datový základ pro pochopení správné hodnoty celebrit. Na letošní konferenci Forum Media patřila Effie stage k těm nejsledovanějším a věříme, že to tak bude i příští rok.

Hodně práce jsme odvedli v oblasti etiky a udržitelnosti. Svou energií tomu pomáhá Petra Jankovičová. Uskutečnil se první běh Brand safety akademie, beznadějně vyprodaný.

Máme prvních 40 certifikovaných odborníků na bezpečí značek a boj s dezinformacemi.

V roce 2022 navýšíme kapacity. S FSV UK a Denisou Hejlovou spolupracujeme i na projektu Férový influencer. Hned v lednu začneme s kampaní, která bude pomáhat influecerům sjednotit přístup a označování komerční spolupráce. Jestli se chce někdo do kampaně Férového influencera zapojit, ať se přihlásí Ivovi Veselému z agentury Peppermint.

Broněk Kvasnička podporuje business transformaci. V inspirativních formátech transformačních příběhů firem a lidí bude pokračovat i příští rok. Zveřejnění žebříčku top osobností transformace v Čechách pomáhá celému trhu vidět recept na úspěch.

Kus práce byl odveden na propagaci pravidel a dodržování Férového tendru. V oblasti státní správy pokračují školení v metodice zadávání, a to i v oblasti mediální. Školení v oblasti plánování a nákupu médií proběhlo v roce 2021 poprvé a je o něj velký zájem.

K dispozici je též seznam certifikovaných expertů, kteří jsou schopni pomoci zadavatelům s přípravou zadání, strategie či výběrem správného partnera. Lucie Češpivová, která tyto projekty vede, se pustila spolu s Robertem Haasem do základního doporučení, jak přistoupit k „value based pricingu“. A spolu s Romanem Heřmanem a Ondrou Novákem chystají datové centrum, ale o tom řekneme více až po Novém roce.

Tomáš Jindříšek pomáhá s propojováním a komunikací. Už brzy oznámí první nové spolupráce. Mark Wright je připravený agenturám i klientům pomoci najít oboustranně správné nastavení odměňování. Stačí si objednat jeho služby AKA pricing advisory.

Výkonný ředitel AKA Marek Hlavica vše řídí. Dana Bohuňovská jemu a nám všem výrazně pomáhá. Markovi se podařilo v průběhu pandemie dát několikrát dohromady celý obor i ostatní asociace a efektivně zapůsobit na vládu. Taky počet lidí proškolených v rámci AKA vzdělávání vzrostl.

Ve skupině hodnota oboru jsme právě uzavřeli sběr dat a v lednu se sejdeme ke kulatému stolu s klíčovými zadavateli. Vyhodnotíme, které oblasti služeb a kompetencí jsou z pohledu zadavatelů nejhodnotnější a které méně. A hlavně které z nich jsou na trhu dostupné, a kam by obor měl směřovat své síly. Rober Haas spolu s digitální sekcí povýší příští rok akci nAKAfe, při které se studenti seznamují s agenturami, na skutečný zážitek. Pomáhá mu Adéla Krausová, která před dvěma měsíci převzala vedení digitální sekce. Ta chystá ještě posílení vzdělávacích programů, rozvoj DigiAka.

Mirek Král inicioval pravidelné setkávání agentur a odborníků pro výměnu a získávání zkušeností, které budou probíhat pravidelně celý rok. Tato setkání pomohou všem členům rychleji reagovat a růst. Ondřej Gottwald z aktivační sekce opět zmapuje vývoj nemediálních výdajů. Dále pokračuje spolupráce s vysokými školami. Děkujeme zejména VŠKK za to, že nám každý rok vychovají desítky šikovných stážistů, ze kterých už jsou v řadě agentur klíčoví zaměstnanci.

***

Effie bude čím dál více celoročním programem, ne „jen“ jedním gala večerem

O autorovi: JAN BINAR, AKA, McCann Prague

Pracujeme na změně

TISK, Datum: 20.12.2021, Zdroj: Marketing & Media, Strana: 42, Autor: HANA HUNTOVÁ, Vytištěno: 6 300, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 00:28, Rubrika: Marketingový výzkum, AVE: 67 818,21 Kč, Země: Česko

Ohlédnutí za rokem 2021 ve výzkumu: jak vypadalo 12 nabitých měsíců?

Platí to, co jsme se o spotřebitelích dozvěděli před třemi lety? Jsou změny v chování krátkodobé, nebo jsou tu natrvalo? Hledají lidé stále stejné výhody u svých oblíbených značek, nebo právě teď, vytrženi ze své každodennosti, přehodnocují svá rozhodnutí?
Výroční zpráva sčítající obrat českého oboru v roce 2020 vykázala hodnotu na stejné úrovni jako v roce předešlém, přesáhl tři miliardy korun. Přes veškeré disrupce na trhu to v letošním roce zřejmě nebude jinak. Svět je plný otázek a kola výzkumných šetření se točí ještě rychleji než obvykle. Už dávno nám pomohla digitalizace a zadavatelé výzkumů skokově akceptovali změny v metodikách. Vlastně jsme si zvykli, že trvalou jistotou světa je právě změna.
Možná i proto se v oboru věnujeme tomu, co nám dává (insightům, datům a informacím) stabilitu, dále hlídáme kvalitu, podporujeme rozvoj talentů a širší oborovou spolupráci.

KDYŽ VÝZKUM, TAK POŘÁDNĚ

Na jaře 2021 SIMAR uvedl nové standardy kvality sběru a nakládání s daty. Vznikla nová Kniha standardů, pokřtěna byla na úvod jarní vysvětlovací kampaně „Když výzkum, tak pořádně“. Standardy kvality pokrývají všechny metodiky sběru dat, tedy osobní, telefonické, online dotazování, kvalitativní metody. Zahrnují také doporučení SIMAR pro spolupráci klientů a agentury a auditoři SIMAR v souvislosti s uvedením nových standardů prověřili soulad procesu sběru dat ve všech agenturách.
V příštím roce opět naváží pravidelné kontroly sběru dat v členských agenturách.
V květnu, u příležitosti Mezinárodního výzkumného dne (IMRD) podporovaného ESOMAR, proběhla konference „Budoucnost díky lepšímu pochopení“, na kterou se do pomyslného online sálu vměstnalo více než 80 odborníků.
V červnu se pak uskutečnilo národní kolo soutěže Research Got Talent. Čtyři týmy prezentovaly před porotou svůj výzkumný projekt realizovaný pro neziskovou organizaci.
Vítězem se stal tým Confess ve složení Jakub Švehla a Václav Pulec.

ROZVÍJENÍ SPOLUPRÁCE

Vzhledem k termínu říjnových voleb do Poslanecké sněmovny a množství realizovaných výzkumů veřejného mínění byla velmi aktivní pracovní skupina věnující se této oblasti.
Vznikla nově upravená sekce webu SIMAR, který se specificky věnuje problematice výzkumů veřejného mínění.
SIMAR se nově stal kolektivním členem České sociologické společnosti, aktivně se účastní setkání sekce kulturních průmyslů v Hospodářské komoře, poskytuje svou odbornou podporu při soutěži efektivity marketingové komunikace Effie, je smluvním partnerem ESOMAR pro ČR a samozřejmě aktivně podporuje činnost České marketingové společnosti a ceny Marketéra roku, spolupracuje s VŠE, VŠKK, FSVUK a dalšími univerzitami.

***

Už dávno nám pomohla digitalizace a zadavatelé výzkumů skokově akceptovali změny v metodikách

O autorovi: HANA HUNTOVÁ, SIMAR

Foto autor: Foto: ISTOCK

NENUŤTE JE „SPRÁVNĚ“ ČÍST

TISK, Datum: 20.12.2021, Zdroj: HROT, Strana: 52, Autor: Pavla Hubálková, Vytištěno: 12 000, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 00:28, Rubrika: Věda, Země: Česko

Vědkyně se ptají přímo dětí a zkoumají, jak prožívají čtení a samotné příběhy. A v čem všem se dospělí mýlí

Ať se zeptáte kohokoli, dozvíte se, že čtení je důležité, že číst se má a že dnešní děti nečtou. Vědecký tým Anežky Kuzmičové a Markéty Supa z Univerzity Karlovy nyní zkoumá, jak děti vlastně prožívají příběhy a co jim čtení, jako jedna z forem konzumace příběhů, dává.
„My dospěláci často řekneme, že děti nečtou, ale nikdo neřeší, co by je na tom čtení mohlo zajímat. My se proto ptáme přímo dětí a chceme zjistit, jak čtení funguje v jejich životě, co jim dává a nedává a co jim přináší další formy příběhů,“ popisuje Kuzmičová, proč čtení zkoumají v kontextu dalších aktivit, jako je dívání se, poslouchání, hraní si či tvoření. „Zaměřujeme se na dětské prožívání komplexně – jak děti o příbězích přemýšlí, zda si o tom pak chtějí povídat a sdílet prožitek.“
K tomu tým z Univerzity Karlovy vyvinul nový výzkumný přístup, kdy s dětmi vedou rozhovory „jejich jazykem“ za pomoci speciálních kartiček nebo třeba látkového panáka. V projektu zjišťují, jak děti čtení a příběhy prožívají pocitově i fyzicky, ale třeba i jaké polohy nejraději zaujímají nebo zda preferují čtení, poslech audioknihy či dívání se na film nebo seriál.
„V našem výzkumu jsme spolu s kolegou Martinem Nekolou identifikovali čtyři podoby vztahu dětí k příběhům, které jsme pracovně nazvali jako bedlivý, přisvojovací, tvořivý a druhotný,“ vysvětluje Supa. „Každý jsme jiný a je mylné se domnívat, že existuje jeden způsob, jak děti čtou a prožívají příběhy, i když to školský systém většinou předpokládá,“ uvádí Kuzmičová, která mezioborový výzkum vede. Nelze tak říci, že například dnešní děti vždy preferují video: mnohé děti hledají komplexní prožitek – nejdříve si knížku přečtou, pak se podívají na film a vrátí se ke knížce, protože jim video dalo další rozměr, jak o příběhu přemýšlet a prožívat ho. Stejně jako obliba audioknih není lenost, ale třeba jen to, že si u toho chtějí malovat.
„Jako dospělí často hodnotíme, jak to děti mají, ale my se na to díváme naší dospěláckou optikou. Když se ptáme přímo dětí, zjistíme, že to velmi často vnímají a prožívají naprosto jinak,“ upozorňuje Supa a zdůrazňuje, že děti během výzkumů říkaly, že se jich na jejich zkušenost s příběhy většinou nikdo neptá, přitom mívají jasný názor a vědí, proč se jim něco líbí, či nelíbí.
„Otevřený přístup k dětem, snažit se je pochopit a mít skutečný zájem bez posuzování a hodnocení, zda je něco dobře, nebo špatně, bychom měli aplikovat všude, nejen u čtení,“ míní Markéta Supa.
Jsem špatný čtenář Ve výzkumu se totiž projevilo také to, jak děti pracují s termínem „chyba“ a jak hluboko v sobě mají

zakořeněné, že jsou neustále hodnocené a srovnávané. „Děti o společenském nastavení ‚číst se má a dívání se je špatně' vědí, a pokud pro lepší vnímání příběhu upřednostňují například film před knížkou, mají tendenci se bránit a omlouvat se – cítí stigma, že nejsou ti správní," popisuje Supa, která se specializuje na mediální výchovu a to, jak děti prožívají příběhy a sdělení skrze různá média.
Zajímavé bylo i zjištění, jak děti vnímají, zda jsou dobří čtenáři. „Řada dětí se posuzovala podle toho, zda čtou dobře nahlas, a nikoli, zda je to baví," uvádí Kuzmičová a vysvětluje, že to může být tím, že většinu školních předmětů lze dělat nápodobou a porovnávat viditelný výsledek. „Čtení je ale niterný prožitek a jediný hmatný výsledek je právě čtení nahlas. Některé děti také mají obavy, že si při čtení příběh ‚nepředstavují správně', proto preferují videa. To je znepokojující – žijí v dojmu, že si neumí představovat." Fenomén čítanky V jednom z projektů se Anežka Kuzmičová spolu s kolegyní Janou Segi Lukavskou věnuje i analýze čítanek, které jsou často jedním z prvních zdrojů četby. Zkoumají, jaké postavy se v čítankách objevují, jaké emoce zažívají a jaké myšlenkové operace u toho provádějí. „Při analýze čítanek jsme například zjistily, že většina příběhů upřednostňuje jako hlavní hrdiny kluky, i zvířata jsou častějšími protagonisty než holky," uvádí vedoucí týmu a vysvětluje, že i toto může ovlivňovat další vztah ke čtení.
Děti také často nechápou, že úryvek v čítance je kousek knížky, kterou třeba mají doma, a o textech z čítanek mluví jako o ‚článcích'. „Například v Británii čítanky vůbec nemají, pracují s celými knížkami žijících spisovatelů, které zvou do škol, kde dětem vypráví, jak píší, jak vymýšlí příběh, zkusí s nimi workshop kreativního psaní... U nás děti dostanou knihu plnou textů autorů, kteří jsou třeba sto let mrtví. To nemusí být nutně špatně, jenom je potřeba, aby měly kontext a zážitky, které je dovedou k tomu, proč je to má zajímat," říká Kuzmičová.
Dospělácké čtení Osvědčeným receptem, jak přivést děti, ale i dospělé ke čtení, je zájem o dané téma. Podle mezinárodních výzkumů vyplývá, že nejúspěšnější čtecí kampaně jsou postaveny na tématech, kdy čtení je jen jednou z mnoha aktivit. „Například skupině, kterou baví fotbal, nabídnete nejrůznější aktivity a jednou z nich je i čtení knížek s fotbalovou tematikou. Opakovaně se ukazuje, že čtení funguje nejlépe v kontextu zájmů a zálib," říká Kuzmičová a dále dodává, že řada dospělých se k četbě dostala prostřednictvím audioknih, které poslouchají třeba při dlouhých cestách autem.
Častým mýtem i mezi dospělými čtenáři je to, že „správné čtení" je takové, kdy je člověk po celou dobu plně soustředěn a vše si pamatuje. „Je naprosto normální, že lidem při čtení odbíhají myšlenky. Ony částečně odbíhat mají, třeba ke vzpomínkám ze života. Někdy se pak přistihneme, že netušíme, o čem byly poslední dvě stránky. Důležitý je ale ten prožitek a co nám dala samotná aktivita, často nepotřebujeme vědět, co tam bylo za konkrétní slova," vysvětluje Anežka Kuzmičová. „Čtení je především o vnitřní motivaci a o tom, zda nás to baví."

Nejúspěšnější čtecí kampaně jsou postaveny na tématech, kdy čtení je jen jednou z mnoha aktivit.

Čtyři podoby vztahu dětí k příběhům

Přisvojovací – mít příběh po svém „Já jsem si jakoby v hlavě vykreslil, jak ta postava vypadá, ale v tom filmu je to jinak, tak prostě se mi to tolik nelíbí." Tomáš, 11 let Tato skupina dětí nejlépe vyhovuje společenské představě „správného čtenáře", kdy preferují vlastní čtení před příběhy v jiných podobách. Hlavním důvodem je to, že v četbě nacházejí prostor pro vlastní imaginaci, což jim například dívání se na film znemožňuje, protože jim předkládá konkrétní podobu příběhu, která může být jiná než ta jejich.
Bedlivý – chápat příběh správně „Když si čtu, tak si s ničím nehraju, protože se potom nesoustředím, a musím si z toho dělat výpisky." David, 12 let Pro tyto děti je důležité příběh „správně" pochopit, plně se soustředit i na detaily. Čtení jim přináší největší požitek, ale rády si četbu příběhů rozšiřují i o další podoby, například video, které jim umožňují pojmout příběh komplexněji. Pochopit příběh je pro ně důležitější než jej prožívat.
Tvořivý – mít příběh v pohybu „Jako že si hraju sama v nějakým příběhu." Monika, 9 let Tato skupina dětí příběhy silně prožívá a často dotváří – hrají si, že jsou součástí příběhu, vymýšlí alternativy. Nevadí jim, že tím pozmění původní příběh – nelpí na „správnosti". Nemají preference mezi četbou a jinými způsoby prožívání příběhů. Druhotný – neřešit příběh „Víc rozeznám povahu toho člověka, když ho vidím a vidím, jak se chová, než když čtu, jak se chová." Julie, 11 let Tyto děti se mediálním činnostem (včetně čtení) věnují primárně z jiných důvodů než kvůli příběhům samotným, například protože si chtějí odpočinout nebo si užít chvíli s blízkým člověkem. Tyto potřeby jim nejlépe naplňují filmy a seriály, které je taky oprošťují od pocitu, že si příběh představují „špatně". Často samy sebe kritizují, že nejsou dobří čtenáři (po technické stránce).

O autorovi: Pavla Hubálková, Autorka je spolupracovnicí redakce, působí na Univerzitě Karlově

Foto autor: Vladimír Šigut, UK
Foto popis: Anežka Kuzmičová z Filozofické fakulty a Markéta Supa z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy společně zkoumají dětské čtení a prožívání příběhů.

NENUŤTE JE „SPRÁVNĚ“ ČÍST

Vědkyně se ptají přímo dětí a zkoumají, jak prožívají čtení a samotné příběhy. A v čem všem se dospělí mýlí

Pavla Hubálková
Vladimír Šigut, UK

Anežka Kuzmičová z Filozofické fakulty a Markéta Supa z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy společně zkoumají dětské čtení a prožívání příběhů.

Ať se zeptáte kohokoli, dozvíte se, že čtení je důležité, že číst se má a že dnešní děti nečtou. Vědecký tým Anežky Kuzmičové a Markéty Supa z Univerzity Karlovy nyní zkoumá, jak děti vlastně prožívají příběhy a co jim čtení, jako jedna z forem konzumace příběhů, dává.

„My dospěláci často řekneme, že děti nečtou, ale nikdo neřeší, co by je na tom čtení mohlo zajímat. My se proto ptáme přímo dětí a chceme zjistit, jak čtení funguje v jejich životě, co jim dává a nedává a co jim přináší další formy příběhů,“ popisuje Kuzmičová, proč čtení zkoumají v kontextu dalších aktivit, jako je dívání se, poslouchání, hraní si či tvoření. „Zaměřujeme se na dětské prožívání komplexně – jak děti o příbězích přemýšlí, zda si o tom pak chtějí povídat a sdílet prožitek.“

K tomu tým z Univerzity Karlovy vyvinul nový výzkumný přístup, kdy s dětmi vedou rozhovory „jejich jazykem“ za pomoci speciálních kartiček nebo třeba látkového panáka. V projektu zjišťují, jak děti čtení a příběhy prožívají pocitově i fyzicky, ale třeba i jaké polohy nejraději zaujímají nebo zda preferují čtení, poslech audioknihy či dívání se na film nebo seriál.

„V našem výzkumu jsme spolu s kolegou Martinem Nekolou identifikovali čtyři podoby vztahu dětí k příběhům, které jsme pracovně nazvali jako bedlivý, přisvojovací, tvořivý a druhotný,“ vysvětluje Supa. „Každý jsme jiný a je mylné se domnívat, že existuje jeden způsob, jak děti čtou a prožívají příběhy, i když to školský systém většinou předpokládá,“ uvádí Kuzmičová, která mezioborový výzkum vede. Nelze tak říci, že například dnešní děti vždy preferují video: mnohé děti hledají komplexní prožitek – nejdříve si knížku přečtou, pak se podívají na film a vrátí se ke knížce, protože jim video dalo další rozměr, jak o příběhu přemýšlet a prožívat ho. Stejně jako obliba audioknih není lenost, ale třeba jen to, že si u toho chtějí malovat.

„Jako dospělí často hodnotíme, jak to děti mají, ale my se na to díváme naší dospěláckou optikou. Když se ptáme přímo dětí, zjistíme, že to velmi často vnímají a prožívají naprosto jinak,“ upozorňuje Supa a zdůrazňuje, že děti během výzkumů říkaly, že se jich na jejich zkušenost s příběhy většinou nikdo neptá, přitom mívají jasný názor a vědí, proč se jim něco líbí, či nelíbí. „Otevřený přístup k dětem, snažit se

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

je pochopit a mít skutečný zájem bez posuzování a hodnocení, zda je něco dobře, nebo špatně, bychom měli aplikovat všude, nejen u čtení," míní Markéta Supa.

Jsem špatný čtenář

Ve výzkumu se totiž projevilo také to, jak děti pracují s termínem „chyba" a jak hluboko v sobě mají zakořeněné, že jsou neustále hodnocené a srovnávané. „Děti o společenském nastavení ‚číst se má a dívání se je špatně' vědí, a pokud pro lepší vnímání příběhu upřednostňují například film před knížkou, mají tendenci se bránit a omlouvat se – cítí stigma, že nejsou ti správní," popisuje Supa, která se specializuje na mediální výchovu a to, jak děti prožívají příběhy a sdělení skrze různá média.

Zajímavé bylo i zjištění, jak děti vnímají, zda jsou dobří čtenáři. „Řada dětí se posuzovala podle toho, zda čtou dobře nahlas, a nikoli, zda je to baví," uvádí

Nejúspěšnější čtecí kampaně jsou postaveny na tématech, kdy čtení je jen jednou z mnoha aktivit.

Kuzmičová a vysvětluje, že to může být tím, že většinu školních předmětů lze dělat nápodobou a porovnávat viditelný výsledek. „Čtení je ale niterný prožitek a jediný hmatný výsledek je právě čtení nahlas. Některé děti také mají obavy, že si při čtení příběh ‚nepředstavují správně', proto preferují videa. To je znepokojující – žijí v dojmu, že si neumí představovat."

Fenomén čítanky

V jednom z projektů se Anežka Kuzmičová spolu s kolegyní Janou Segi Lukavskou věnuje i analýze čítanek, které jsou často jedním z prvních zdrojů četby. Zkoumají, jaké postavy se v čítankách objevují, jaké emoce zažívají a jaké myšlenkové operace u toho provádějí. „Při analýze čítanek jsme například zjistily, že většina příběhů upřednostňuje jako hlavní hrdiny kluky, i zvířata jsou častějšími protagonisty než holky," uvádí vedoucí týmu a vysvětluje, že i toto může ovlivňovat další vztah ke čtení.

Děti také často nechápou, že úryvek v čítance je kousek knížky, kterou třeba mají doma, a o textech z čítanek mluví jako o ‚článcích'. „Například v Británii čítanky vůbec nemají, pracují s celými knížkami žijících spisovatelů, které zvou do škol, kde dětem vyprávějí, jak píší, jak vymýšlí příběh, zkusí s nimi workshop kreativního psaní... U nás děti dostanou knihu plnou textů autorů, kteří jsou třeba sto let mrtví. To nemusí být nutně špatně, jenom je potřeba, aby měly kontext a zážitky, které je dovedou k tomu, proč je to má zajímat," říká Kuzmičová.

Dospělácké čtení

Osvědčeným receptem, jak přivést děti, ale i dospělé ke čtení, je zájem o dané téma. Podle mezinárodních výzkumů vyplývá, že nejúspěšnější čtecí kampaně jsou postaveny na tématech, kdy čtení je jen jednou z mnoha aktivit. „Například skupině, kterou baví fotbal, nabídnete nejrůznější aktivity a jednou z nich je i čtení knížek s fotbalovou tematikou. Opakovaně se ukazuje, že čtení funguje nejlépe v kontextu zájmů a zálib," říká Kuzmičová a dále dodává, že řada dospělých se k četbě dostala prostřednictvím audioknih, které poslouchají třeba při dlouhých cestách autem.

Častým mýtem i mezi dospělými čtenáři je to, že „správné čtení" je takové, kdy je člověk po celou dobu plně soustředěn a vše si pamatuje. „Je naprosto normální, že lidem při čtení odbíhají myšlenky. Ony částečně odbíhat mají, třeba ke vzpomínkám ze života. Někdy se pak přistihneme, že netušíme, o čem byly poslední dvě stránky. Důležitý je ale ten prožitek a co nám dala samotná aktivita, často nepotřebujeme vědět, co tam bylo za konkrétní slova," vysvětluje Anežka Kuzmičová. „Čtení je především o vnitřní motivaci a o tom, zda nás to baví." ×

Autorka je spolupracovnicí redakce, působí na Univerzitě Karlově

Čtyři podoby vztahu dětí k příběhům

Přisvojovací – mít příběh po svém

„Já jsem si jakoby v hlavě vykreslil, jak ta postava vypadá, ale v tom filmu je to jinak, tak prostě se mi to tolik nelíbí."
Tomáš, 11 let

Tato skupina dětí nejlépe vyhovuje společenské představě „správného čtenáře", kdy preferují vlastní čtení před příběhy v jiných podobách. Hlavním důvodem je to, že v četbě nacházejí prostor pro vlastní imaginaci, což jim například dívání se na film znemožňuje, protože jim předkládá konkrétní podobu příběhu, která může být jiná než ta jejich.

Bedlivý – chápat příběh správně

„Když si čtu, tak si s ničím nehraju, protože se potom nesoustředím, a musím si z toho dělat výpisky."
David, 12 let

Pro tyto děti je důležité příběh „správně" pochopit, plně se soustředit i na detaily. Čtení jim přináší největší požitek, ale rády si četbu příběhů rozšiřují i o další podoby, například video, které jim umožňují pojmout příběh komplexněji. Pochopit příběh je pro ně důležitější než jej prožívat.

Tvořivý – mít příběh v pohybu

„Jako že si hraju sama v nějakým příběhu."
Monika, 9 let

Tato skupina dětí příběhy silně prožívá a často dotváří – hrají si, že jsou součástí příběhu, vymýšlí alternativy. Nevadí jim, že tím pozmění původní příběh – nelpí na „správnosti". Nemají preference mezi četbou a jinými způsoby prožívání příběhů.

Druhotný – neřešit příběh

„Víc rozeznám povahu toho člověka, když ho vidím a vidím, jak se chová, než když čtu, jak se chová."
Julie, 11 let

Tyto děti se mediálním činnostem (včetně čtení) věnují primárně z jiných důvodů než kvůli příběhům samotným, například protože si chtějí odpočinout nebo si užít chvíli s blízkým člověkem. Tyto potřeby jim nejlépe naplňují filmy a seriály, které je taky oprošťují od pocitu, že si příběh představují „špatně". Často samy sebe kritizují, že nejsou dobří čtenáři (po technické stránce).

Zpět

Unie dala Česku peníze na 5G sítě. Přesto se nestaví dost rychle URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: denik.cz, Autor: Server Euractiv, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 06:52, Celková návštěvnost: 20 913 932, RU / měsíc: 3 809 380, RU / den: 515 053, Rubrika: Česko a EU, AVE: 49 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 5,72, Návštěvy za měsíc: 13 800 000

Mnoho domácností v Česku stále postrádá rychlý internet. Nyní se díky dalším dotacím z EU otevírá možnost výstavbu pokrytí vysokorychlostním internetem dokončit.

"Česká republika je v oblasti digitalizace dlouhodobě pod průměrem Evropské unie. Budování digitální ekonomiky sice bylo jednou z hlavních priorit právě dosluhující vlády, ta nastupující má však stále na čem pracovat. Česku chybí například úplné pokrytí vysokorychlostním internetem – v současnosti je to jen 29 procent, přičemž průměr EU je 44 procent.
S digitalizací má nyní Česku pomoci finanční injekce z evropského fondu obnovy. Konkrétně na vysokorychlostní sítě spolu s výstavbou 5G má jít 5,8 miliardy korun. Česko je bude čerpat skrze schválený Národní plán obnovy (NPO),
Díky digitalizaci Česko ušetří
Internet však není všechno, tuzemsko dlouhodobě pokulhává i v elektronizaci státní správy. Česko se zároveň potýká s

nezanedbatelným schodkem ve státním rozpočtu v důsledku pandemie covidu-19, každá ušetřená koruna se proto počítá. Právě digitalizace spolu s poskytováním digitálních služeb občanům i firmám by mohla zabít dvě mouchy jednou ranou, ušetří totiž lidem čas a české státní kase 25 miliard korun ročně. S takovou částkou počítá NPO, úspora by však mohla být i vyšší.

„Předpokládaná úspora je tvořena finančně ohodnocenou časovou úsporou na straně podnikajících i nepodnikajících fyzických osob a právnických osob, kterou jim přinese digitalizace služeb v mezích definovaných Zákonem o právu na digitální služby. Veškeré odhady jsou konzervativní a je vysoká pravděpodobnost, že dopady budou vyšší. V uváděné částce (25 miliard korun – pozn. red.) nejsou zahrnuty úspory na straně centrálních úřadů," vysvětluje původ úspor Jiří Korbel z tiskového odboru Ministerstva vnitra ČR.
Časová úspora by mohla nastat například díky přechodu státní správy na cloud, čili internetové úložiště. České úřady navíc budou dostupnější. „Využitím moderních technologií umožníte dostupnost služeb státní správy kdykoliv 24/7, 365 dní v roce, odkudkoliv a z jakéhokoliv zařízení," zdůrazňuje Milena Jabůrková, členka představenstva česko-slovenské pobočky IBM a členka představenstva Svazu průmyslu a dopravy ČR.
Tzv. eGovernment Cloud je do jisté míry již funkční. V rámci provádění NPO má dojít k jeho dalšímu technologickému rozšíření. Postupně by na tento cloud měly být přeneseny klíčové informační systémy veřejné správy.
„Navíc například prostřednictvím konverzačních asistentů dosáhnete úspor v personálním zajištění těchto služeb. Státní úředníci se nemusí věnovat opakujícím se, běžným úkonům, ty jsou zvládány automaticky, ale pouze těm složitějším, kde je nezbytná lidská intervence," doplňuje Jabůrková.

Automatizace státní správy může zemi pomoci i ve zvládání různých krizí. „První problém je, že velké množství činností ve státní správě není automatizované, ale ručně dělané lidmi," říká Michal Bláha, ředitel projektu Hlídač státu a expert na digitalizaci. Druhým problémem je podle Bláhy nedostatek vysoce kvalifikovaných lidí. „Vysoce kvalifikovaní lidé nejsou do státní správy lákaní, vnitřní procesy je dokonce aktivně dotlačují k odchodu, a tito lidé potom chybějí při řešení nenadálých situací, jakou je covid," dodává Bláha.
Hladká komunikace s občany je klíčová
Potřebu výraznější digitalizace odhalila pandemie covidu-19. Problémy ve státní správě sice existovaly již v minulosti, avšak až nyní bylo možné naplno pocítit, jaké důsledky mohou nedostatky mít. Jako zásadní se ukázala komunikace mezi státem a občanem.
„Důležité informace byly roztříštěny na webech jednotlivých ministerstev, což bylo zažehnáno teprve díky iniciativě opozičních poslanců a dobrovolníků vytvořením Covid Portálu. Fronty na úřadech kvůli běžným věcem, jako je prodloužení platnosti průkazů, se musely řešit posouváním termínů namísto dálkového vyřízení. Důležité notifikace pro občany zajišťovali operátoři po dohodě s ministerstvem zdravotnictví, namísto například mobilní aplikace státu," zmiňuje Ervín Hausvater, analytik neziskové nevládní organizace Rekonstrukce státu.
Hladká komunikace má být dle NPO zajištěna i díky zjednodušení přístupu k digitálním službám pro koncové uživatele. Občané a firmy by měli být schopni komunikovat plně elektronicky, což zrychlí celý proces vyřízení úředních záležitostí. Navíc má docházet k tzv. řetězení služeb, díky čemuž mohou lidé řešit různé problémy na jednom místě a v rámci jednoho prostředí. Sloužit k tomu má například Portál občana, na jehož vylepšení poputuje 60 milionů korun.
Sdílení dat
Dle NPO má právě ve sdílení dat mezi jednotlivými resorty Česko velké mezery a část financí by tak měla směřovat i na tento problém.
V Česku, stejně jako ve všech demokratických zemích, mají občané nárok na informace, a tím pádem i na přístup k datům. Zákon však státu ukládá povinnost zveřejnění pouze určitých informací a státní správa často nezveřejňuje nic nad tento rámec. „Pokud jsou informace navíc zveřejňovány, pouze výjimečně jsou tato data udržována aktuální a zřídka jsou konzultována s odborníky, kteří s takovými daty běžně pracují," říká Bláha. Dále ale dodává, že se situace právě i se zesilujícím tlakem z EU lepší.

Ke zlepšení by mělo docházet i nadále. Samotný plán obnovy počítá s vybudováním legislativního rámce, který konečně nastaví přesná pravidla pro sdílení neveřejných dat. A to jak mezi úřady navzájem, tak i s veřejností. Přístup k datům by měly získat skrze nástroj tzv. řízeného přístupu ty subjekty, které splní nastavená kvalifikační kritéria. To vše bude vyžadovat investice do softwarové a hardwarové infrastruktury, se kterými NPO také počítá. Celkově má na kvalitní správu datových fondů a zajištění řízeného přístupu k datům jít 63 milionů korun.
Spolu s tím má dojít k navýšení počtu subjektů poskytujících otevřená data. Ze současných 23 to má být 100 do konce roku 2024.
Bezpapírový úřad
V samém jádru e-governmentu je právě digitální sdílení dat. Některé úřady jsou do systému eGovernment Service Bus již zapojeny, nicméně často dochází k propojení pouze v rámci jednoho resortu a meziresortní výměna dat je tak na nízké úrovni. Řešením má být vytvoření propojeného datového fondu. Základem fondu bude Informační systém sdílené služby, který bude propojovat data z jednotlivých agendových systémů. Cílem je dle NPO doslova takové propojení agend, „aby občan nemusel obíhat úřady, ale data putovala úřady napříč."
Agendové systémy jsou často zastaralé. Proto než dojde k jejich centrálnímu propojení, musí být upgradovány.

Předpokladem pro digitalizaci je dále radikální navýšení přenosové kapacity, tedy i výstavba 5G sítí, na kterou poputují do Česka tisíce milionů korun. Peníze mají sloužit například ke zpracování analýz, které mají zajistit mezioborovou koordinaci v rozvoji služeb 5G. Z NPO má být financováno hlavně pokrytí tzv. „bílých míst", což jsou místa v Česku, která buď doposud nebyla vůbec pokryta mobilním signálem, či byla pokryta, ale signálem nižších generací (3G). Dále má z peněz být zaplaceno 5G pokrytí některých železničních koridorů, vagonů a vědeckovýzkumná činnost zabývající se technologickým rozvojem sítí 5G. Budování 5G sítě souvisí se strategickou autonomií celé Unie, kde má docházet k posilování její digitální suverenity. Zásadní příležitosti to poskytne evropskému průmyslu, díky čemuž dojde i ke zvýšení jeho konkurenceschopnosti. Zároveň by pokrytí „bílých míst" v Česku jak vysokorychlostním internetem, tak 5G sítěmi, mělo zaručit zvýšení atraktivity oblastí pro podniky a mladou generaci.
Všechny projekty spojené s 5G sítěmi mají dle NPO být uskutečněny v letech 2025 až 2026.
Ochrana před kybernetickými útoky
Se zavedením 5G sítí přichází kromě rychlejšího připojení i potřeba větší ochrany tohoto připojení, příkladem je kauza Huawei. V Česku se navíc ukázala tato oblast jako zásadní po nedávných kybernetických útocích na nemocnice a ministerstva. Mohlo by se zdát, že výskyt těchto útoků ukazuje na nedostatky v kybernetické bezpečnosti. Opak je ale pravdou. Jak totiž

vysvětluje Nikola Schmidt, výzkumný pracovník Institutu politologických studií Univerzity Karlovy (IPS FSV UK), měřítkem úrovně bezpečnosti není v prvé řadě to, že lze do systému zvnějšku proniknout, to lze téměř vždy, ale schopnost systému a místních kapacit se s útokem co nejrychleji a nejefektivněji vypořádat.

„Jednoduše neexistuje a nikdy nebude existovat bezpečný software. Co můžou dělat a určitě všichni velcí hráči včetně státu dělají, jsou různé penetrační testy apod. Osobně si nemyslím, že bychom měli špatnou kybernetickou bezpečnost. Ta totiž není stav věcí, ale organizace kapacit a znalostí, to máme na špičkové úrovni i díky Národnímu úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost," dodává Schmidt.

Podobná formulace se objevuje i v NPO. Z hlediska kybernetické bezpečnosti je třeba „reflektovat aktuální bezpečnostní situaci, pravidelně provádět koordinovanou a kontinuální analýzu hrozeb a rizik a na jejím základě přijímat patřičná opatření." Proto bude v rámci Národního plánu obnovy podpořena kybernetická bezpečnost například Policie ČR a Ministerstva vnitra a bude ustaveno i kompetenční centrum, které bude poskytovat státním úřadům poradenství v oblasti kybernetické bezpečnosti.

Státní správa není všechno

I přesto, že je digitalizace státní správy v NPO prezentována jako priorita, stát by neměl zapomínat také na soukromý sektor. Právě ten se i kvůli pandemii covidu-19 musel pružně přizpůsobovat nejnovějším vládním nařízením.

„To, co nás jako zástupce podnikatelské sféry trápí a téměř šokuje, je, že koaliční smlouva budoucí vlády se zaměřuje výhradně na digitalizaci státní správy," říká k opomíjení soukromého sektoru v rámci digitalizace Milena Jabůrková.

„Vládní prohlášení nebere v potaz změny v oblasti digitální ekonomiky, proměny pracovního trhu v souvislosti s covidem, nevšímá si finančních prostředků, o které jsme za podniky krvavě bojovali například v Národním plánu obnovy. Nastupující vláda naší proexportně orientované země se těmito tématy vůbec nezabývá a soustředí pouze a jen na eGovernment," dodává dále Jabůrková.

Národní plán obnovy ovšem na digitalizaci soukromého sektoru nezapomíná. Na digitální transformaci podniků je zde vyčleněno 5 miliard korun, které mají necelé čtyřstovce podniků pomoci se zaváděním digitálních technologií, automatizace a výkonných výpočetních operací.

Deník v rámci rozšiřování informací o EU uzavřel dohodu o výměně materiálů se serverem EURACTIV.cz, který přináší jedna z nekvalitnějších informací o Evropské unii. EURACTIV.cz je členem evropské mediální sítě EURACTIV, která v současné době působí ve 13 evropských zemích. Kromě Bruselu, kde je EURACTIV považován za jedno z nejvýznamnějších médií podporujících debaty o evropské politice a legislativě, působí také v Německu, Španělsku, Francii, Itálii, Slovensku, Polsku a dalších státech střední a východní Evropy. Měsíčně zasáhne více než milion unikátních čtenářů.

Chci zprávy do e-mailu Přihlášení členové Deník Klubu čtou vše bez omezení. Chci předplatné Přihlásit se

deník.cz

VYBRAT REGION

ZPRÁVY PODNIKÁNÍ SPORT NÁZORY MAGAZÍN TIPY MIMINKA | O DENÍKU VOLBY PRÁCE SOUTĚŽE

PRAVDA A LŽI: Deník přináší odpovědi na nejčastější otázky o koronaviru

Unie dala Česku peníze na 5G sítě. Přesto se nestaví dost rychle

DNES 05:03

Server Euractiv

Mnoho domácností v Česku stále postrádá rychlý internet. Nyní se díky dalším dotacím z EU otevírá možnost výstavbu pokrytí vysokorychlostním internetem dokončit.

5G síť - Ilustrační foto | *Foto: Pexels*

Česká republika je v oblasti digitalizace dlouhodobě pod průměrem Evropské unie. Budování digitální ekonomiky sice bylo jednou z hlavních priorit právě dosluhující vlády, ta nastupující má však stále na čem pracovat. Česku chybí například úplné pokrytí vysokorychlostním internetem - v současnosti je to jen 29 procent, přičemž průměr EU je 44 procent.

S digitalizací má nyní Česku pomoci finanční injekce z evropského fondu obnovy. Konkrétně na vysokorychlostní sítě spolu s výstavbou 5G má jít 5,8 miliardy korun. Česko je bude čerpat skrze schválený Národní plán obnovy (NPO),

Díky digitalizaci Česko ušetří

Internet však není všechno, tuzemsko dlouhodobě pokulhává i v elektronizaci státní správy. Česko se zároveň potýká s nezanedbatelným schodkem ve státním rozpočtu v důsledku pandemie covidu-19, každá ušetřená koruna se proto počítá. Právě digitalizace spolu s poskytováním digitálních služeb občanům i firmám by mohla zabít dvě mouchy jednou ranou, ušetří totiž lidem čas a české státní kase 25 miliard korun ročně. S takovou částkou počítá NPO, úspora by však mohla být i vyšší.

Unie prosadila volání zadarmo po celé EU do roku 2032. Data musí zrychlit

PŘEČÍST ČLÁNEK ›

„Předpokládaná úspora je tvořena finančně ohodnocenou časovou úsporou na straně podnikajících i nepodnikajících fyzických osob a právnických osob, kterou jim přinese digitalizace služeb v mezích definovaných Zákonem o právu na digitální služby. Veškeré odhady jsou konzervativní a je vysoká pravděpodobnost, že dopady budou vyšší. V uváděné částce (25 miliard korun - pozn. red.) nejsou zahrnuty úspory na straně centrálních úřadů," vysvětluje původ úspor Jiří Korbel z tiskového odboru Ministerstva vnitra ČR.

DALŠÍ ČLÁNKY Z RUBRIKY

ČESKO A EU
Ekovysočina dává práci lidem s handicapem. Díky nim vznikají zahrady i stezky

ČESKO A EU
Čechy čeká šok. Francie bude tvrdě prosazovat zelenou Evropu

ČESKO A EU
VIDEO: Francie chce společnou armádu EU. Co chtějí Češi?

ČTENÁŘ REPORTÉR

Medvěd není žádný lenoch. Leze do stromů a rychle běhá

V Alzheimercentru to žije. Zahráli tam Babouci

Chcete tady mít zveřejněný svůj příspěvek?

Posílejte ZDE

ZPRÁVY ODJINUD

KONDICE
Plňte si svá přání - nejen o Vánocích 2. díl: Pohledem...

KONDICE
Hýbejte se přes vánoční svátky

DŮM A ZAHRADA
Nejzajímavější vánoční tradice z celého...

DŮM A ZAHRADA
Černá koupelně sluší. Kde a jak ji použít?...

TN.CZ
V nemocnicích ubývá hospitalizovaných. V mnoha přídech...

TN.CZ
Advent za mřížemi: Odsouzenci pletli vánočky a připravovali...

CELEBRITY
Roman Šebrle potvrdil rozvod: Někdy se to tak vyvine, smutní sportovec

CELEBRITY
Z nenávisti láska? Trvalo to řadu let, říká Vlaďka Erbová o Bahenském

CELEBRITY

Zpět

Ceny energií

TV, Datum: 19.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 2, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 09:58, Sledovanost pořadu: 352 066, Pořad: 22:10 Střepiny, AVE: 2 536 878,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,91

Bára DIVIŠOVÁ, moderátorka
Když byla cena energií dole, brali jsme to jako samozřejmost. Teď ceny vylétly a důvody zdražování se staly předmětem vášnivých diskuzí. Jak vlastně funguje trh a dočkáme se vůbec ještě zlevnění energií na původní úroveň? Zjišťovala Iva Studená.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Kvůli Covidu byly v roce 2020 ceny energií na nejnižší úrovni. Dodavatelé měli nakoupené zásoby, ale neměli energii komu prodávat, protože výroba stála, to se ale změnilo a od ledna už cena elektřiny zdražila nejméně čtyřnásobně.

Petr BARTOŇ, hlavní ekonom, Natland
Teď jsme v elektřině někde kolem 190 eur za megawatthodinu, asi to překročí 200 eurovou hranici.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Podle expertů je za zdražováním řada faktorů, zejména pak restart výroby po Covidu, obrovská nejistota na trhu a taky spekulace s cenou energií.

Jan ROVENSKÝ, vedoucí energetické kampaně, Greenpeace ČR
Tím hlavním bezprostředním důvodem růstu cen energií je růst ceny fosilních paliv na globálních trzích, to znamená černého uhlí a zejména zemního plynu. Zemní plyn od loňského roku zvýšil globální cenu téměř pětinásobně. Ty důvody jsou v podstatě mimo Evropskou unii. Týká se to hlavně globálního hospodářského oživení v Číně, částečně obchodní války mezi Čínou a Austrálií, a v neposlední řadě i špatných vztahů s Ruskem.

Václav BARTUŠKA, vládní zmocněnec pro energetickou bezpečnost
Oživení ve světě, nesporně tlak dodavatel zemního plynu na vyšší ceny. Chtějí nám ukázat, že celý ten odchod od fosilních paliv byla chyba, což zase z pohledu zemí, které žijí z exportu ropy a plynu, je pochopitelné.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Cena elektřiny jde ruku v ruce se zvyšující se cenou zemního plynu. Ten vykupují hlavně asijské státy. Svou roli sehrála i studenější zima a energetická krize v Číně. Zároveň klesla evropská produkce plynu v Norsku, a to je příležitost pro Rusko, které do Evropy dováží 80 % všeho plynu.

Nikita ODINTSOV, výzkumný pracovník, FSV UK
Rusko rozhodně vydělává na vysokých cenách plynu. Pro Rusko je výhodné mít co možná nejvyšší ceny na světových trzích a nižší ceny na vnitřním trhu, což tím pomáhá jak udržovat sociální stabilitu, tak i /nesrozumitelné/ energeticky náročný průmysl.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Evropská komise navíc zkoumá, jestli se někteří hráči na trhu se zemním plynem, včetně Ruska, nesnažili cenu přiživit a získat tak další příjmy navíc.

Václav BARTUŠKA, vládní zmocněnec pro energetickou bezpečnost
Evropská komise v téhle chvíli zkoumá, co přesně se odehrálo. Nepochybně svoji roli sehrálo to, že si významný dodavatel plynu Gazprom pronajal velké zásobníky plynu v Německu, Holandsku, Rakousku, na Slovensku a pak je nenaplnil.

Nikita ODINTSOV, výzkumný pracovník, FSV UK
I v Rusku roste poptávka po plynu. Prioritou pro Gazprom bylo doplnit domácí zásobníky zemního plynu a teprve poté se soustředil na ty evropské.

Petr BARTOŇ, hlavní ekonom, Natland
Zásobníky v Evropě pojímají zhruba pětinu té celoroční spotřeby. Letos na jaře v létě cena začala růst, takže místo, aby se doplňovaly, tak spousta lidí si řekla, aha, ceny rostou, teď bysme měli prodávat. Tím, že se nedoplnily ty zásobníky, naopak některé se ještě vyprázdnily, tak potom najednou začala přicházet zima, Rusko začalo utahovat kohoutky.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Plyn je tak v současnosti nejdražší složkou ze zdrojů, které se podílejí na výrobě elektřiny. A právě cena energie vyrobené z plynu určuje koncovou vysokou cenu na evropském trhu.

Jan ROVENSKÝ, vedoucí energetické kampaně, Greenpeace ČR
Kolik platíme za elektřinu, je dáno provozními náklady, nejdražší plynové elektrárny, která se ještě na trhu uplatní. Provozní náklady obnovitelných zdrojů, jádra, ale v tuto chvíli i uhlí, na to vlastně nemají vůbec žádný vliv a ta plynová elektrárna v důsledku toho, že ji brutálně narostly palivové náklady, tak vystřelila i tu tržní cenu elektřiny. Ten rozdíl mezi tou cenou na trhu a tou cenou, za kterou vyrábí oni, tvoří jejich hrubý zisk.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Elektřina vyrobená levně tak na trhu stojí úplně stejně jako ta, která je vyrobena z drahého plynu. Obchodníci by byli sami proti sobě, kdyby ji prodávali levněji. Na trhu je navíc ohromná nejistota. Někteří dodavatelé se bojí nakupovat do zásoby, protože možný lockdown by je mohl vyjít draho. Nejistotu zesiluje i napětí na ukrajinsko-ruských hranicích.

Václav BARTUŠKA, vládní zmocněnec pro energetickou bezpečnost
Každý politický konflikt samozřejmě může zvýšit cenu ropy nebo zemního plynu ve světě, to je standardní situace. Nemyslím si, že by Ukrajina byla specificky výrazným důvodem.

Jan ROVENSKÝ, vedoucí energetické kampaně, Greenpeace ČR
To, že cenu elektřiny v České republice zásadně ovlivňuje situace na trhu se zemním plynem v Číně, tak je podle mě prostě nezpochybnitelná, ale je třeba si říct, že stejný globalizovaný kapitalismus nám v posledních 10 letech cenu elektřiny výrazně zlevňoval. Doteďka jsme na tom vydělávali a teďka na tom prostě několik měsíců brutálně prodělváme.

Václav BARTUŠKA, vládní zmocněnec pro energetickou bezpečnost
Musíme rozhodně v Evropě přehodnotit to, jak funguje trh s energiemi. A už je tady návrh francouzský, španělský, italský, nad tím se zamyslet, protože my se snažíme už několik desetiletí tvářit, že elektřina je pouze komodita, ale, že vlastně do druhé světové války byla elektřina primárně veřejný statek, něco, co se, v uvozovkách, obchodovalo s vědomím, že to je naprosto potřebná nutnost pro všechny.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Na liberálním trhu s energiemi logicky probíhají i spekulace a týkají se i trhu s emisními povolenkami. Ty musejí nakupovat firmy, které vypouštějí škodlivé látky do ovzduší. Jejich cena se dlouho pohybovala kolem 5 eur za tunu oxidu uhličitého, v současnosti šplhá až k 90 eurům. Emisní povolenky se do celkové ceny energií promítají zhruba z necelých 20 %, ani jejich zrušení tak nedává smysl.

Jan ROVENSKÝ, vedoucí energetické kampaně, Greenpeace ČR
Bohužel tam ještě platí B, a totiž, že stát by přišel o veškeré příjmy, které dneska v aukcích emisních povolenek získává, kdybychom zrušili zítra emisní povolenky, tak spotřebitelé a stát sice dohromady 49 miliard ušetří, ale o 120 miliard přijdou.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Řeší se tak možné zastropování jejich cen a omezení spekulativních nákupů na evropské úrovni. Někteří politici viní z vysokých cen energií Evropskou zelenou dohodu, která má dovést Evropskou unii k uhlíkové neutralitě. Jenže ani to nedává smysl, protože o změnách se zatím jen diskutuje a stále žádné neplatí.

Jan ROVENSKÝ, vedoucí energetické kampaně, Greenpeace ČR
Green Deal samotný samozřejmě nemůže mít na cenu elektřiny žádný vliv, protože je zatím ve fázi návrhu, to je politika, která se teprve připravuje, je tím pádem prakticky vyloučeno, aby měla preventivně nějaký zásadní dopad na ceny.

Václav BARTUŠKA, vládní zmocněnec pro energetickou bezpečnost
Evropa musí počítat s tím, že ceny energií půjdou nahoru dlouhodobě. To, co máme v úmyslu udělat napříč Evropou, bude znamenat obrovské výdaje.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Faktem ale je, že celosvětovou poptávku po plynu vyhnala nahoru i snaha hledat alternativu k uhlí. Právě o plynu se dlouho mluvilo jako o přechodném zdroji, jenže od toho chce nakonec Unie ustoupit a na Evropské radě neprošel ani návrh, že jádro je čistý zdroj. Tím se opět vracíme k Rusku, které nemá žádný zájem na energetické transformaci v Unii.

Václav BARTUŠKA, vládní zmocněnec pro energetickou bezpečnost
Komise dala pouze /nesrozumitelné/ návrhů, které se projednají během příštího roku. V zásadě je to návrh, aby Evropa kompletně opustila zemní plyn do roku 50, myslím, že na svojí spotřebu do roku 30 až o celou čtvrtinu, což potom klade otázku, zda jsme vůbec schopni nahradit výpadek uhlí u nás v České republice.

Nikita ODINTSOV, výzkumný pracovník, FSV UK
Evropská unie má obrovské ambice, ale jejich realizace..., počkáme, jak to bude opravdu vypadat. Exportéři zemního nemusí mít nějakou představu, kolik mají investovat do rozvoje nových nalezišť, to znamená, že může nastat situace, kdy Evropská unie ještě nedokáže zajistit svou uhlíkovou neutralitu, ale toho plynu už bude na světovým trhu málo.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Loni se podařilo v celé Evropské unii vyrobit 39 % elektřiny z obnovitelných zdrojů, v Česku jen 13 %. Výroba energie z obnovitelných druhů je přitom nejlevnější a bude docházet k jejich rozšiřování. Největší výzvou bude najít způsoby, jak energii ukládat.

Václav BARTUŠKA, vládní zmocněnec pro energetickou bezpečnost
Cíl pro českou energetiku je mít mix jaderné energie obnovitelných zdrojů a skladování energie, to jest očekávání nových technologií, které ještě nejsou k dispozici, celý Zelený úděl je postavený technologiích, které ještě pořád nemáme, ať je to skladování elektřiny nebo nové obnovitelné zdroje.

Iva STUDENÁ, redaktorka
Nestabilnost obnovitelných zdrojů by mohla vyřešit i třeba jednotná přenosová soustava po celé Unii. Skoro vždycky totiž platí, že aspoň někde fouká nebo svítí slunce. Takové řešení ale předpokládá obrovskou míru důvěry v evropský projekt.

Jan ROVENSKÝ, vedoucí energetické kampaně, Greenpeace ČR
Podle mě tím nejefektivnějším jak z technického, tak z ekonomického hlediska, by bylo výrobu elektřiny integrovat a nehrát si na malých národních písečcích. A vedlo by to jednak samozřejmě k tomu, že tu energii budeme využívat efektivněji a zároveň, že budeme ty zdroje stavět tam, kde to bude dávat největší smysl.

Václav BARTUŠKA, vládní zmocněnec pro energetickou bezpečnost
Taková míra důvěry, aby se všichni spolehli pouze na dovoz od svých sousedů, v Evropě ještě není. Snahou každého státu nakonec bude mít alespoň většinu výroby elektřiny na svém území.

Iva STUDENÁ, redaktorka
To jsou ale energetická řešení budoucnosti. V současnosti nemá nikdo dostatek pák na to, aby cena elektřiny ihned klesla, pokud by státy nezačaly regulovat trh, jak to bylo v první polovině 20. století. Statisícům Čechů tak hrozí energetická chudoba. Vláda má omezené možnosti, jak to řešit, protože cenu zkrátka určuje trh, může alespoň cíleně pomoc těm, kteří to opravdu potřebují. Experti očekávají, že stávající extrémně vysoké ceny energie klesnou zhruba do půl roku. Stále ale teď platíme za energie míň, než třeba v roce 2008.

Místo zákazníků láká demonstranty. Skladatel léčí covid žíravinou a odmítá očkování URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: sport.ihned.cz, Autor: Radek Bartoníček, Anna Dohnalová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 10:00, Rubrika: Domácí, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko

Širší veřejnosti je neznámý. Na protivládních demonstracích při covidu hraje ale Jiří Havel důležitou roli. Od mikrofonu jako moderátor burcuje účastníky a skládá pro ně podprahová sdělení doprovázená hudbou. Ta umí udělat kvalitně, už řadu let je připravuje pro obchody a pro psychicky nemocné. Prohlašuje navíc, že dokáže covid léčit oxidem chloričitým, který odborníci označují za nebezpečný.

Při rozhovoru mluví tiše, více než hodinu nezvedne hlas. "Nejde mi o nic jiného než o soulad mezi lidmi. Snažím se v nich vyvolávat klid, naději a odvahu. Není v tom ani špetka násilí a hněvu," prohlašuje Jiří Havel a sám sebe pro Aktuálně.cz označuje za příznivce zdravého životního stylu.
Než přišla koronavirová pandemie, stál v ústraní a podnikal. Živí se tím, že skládá a prodává uklidňující podkresovou hudbu pro obchody. "Hudbou dokážeme lidi přimět víc nakupovat," sdělil letos v květnu v rozhovoru pro iDNES.cz. Při pandemii se ale změnil. Dnes je třiačtyřicetiletý muž výraznou tváří demonstrací proti vládním protiepidemickým opatřením.

"Dobrý den vám všem probuzeným, všem, kteří jste přišli kvůli svobodě a pravdě," burcoval demonstranty na pražské Letné letos 27. listopadu (začíná mluvit kolem 30. minuty, poznámka redakce). Jeho klidný a tichý hlas byl najednou pryč. Na shromáždění iniciativy Chcípl PES byl naopak hodně slyšet.
Iniciativa vznikla v prosinci 2020 na protest proti omezení provozu restaurací. Počátkem roku se změnila na politické hnutí Otevřeme Česko - Chcípl PES a v říjnových volbách do sněmovny získala 0,4 procenta hlasů. Na její demonstrace chodí tisíce lidí, na Letné odhadovala policie přibližně tři tisícovky.
Koronavirus se přitom v Česku stále šíří. Počty nakažených sice v posledním týdnu klesají, řada lidí ale leží na jednotkách intenzivní péče a je závislá na dýchacích přístrojích. Ve čtvrtek bylo v nemocnicích s covidem 5431 pacientů, z toho 895 v těžkém stavu. Vysoký je i počet úmrtí s koronavirem. Podle webu Ourworldindata.org je Česko s 3256 mrtvými na milion obyvatel na žebříčku nejpostiženějších zemí světa sedmé.
Iniciativa Chcípl PES má ale na věc jiný pohled. "Přišli jste i přes to, že se vystavujete nebezpečí ztráty přátel, zaměstnání, ztráty dobrého jména, zesměšňování, diskriminaci a ponižování. Přišli jste proto, abyste se postavili za ty, kteří jsou stále ještě zmanipulovaní. Vy jste ti silní. S vámi zvítězíme!" vyhlašoval Havel na Letné.
Krátce předtím přivítala účastníky jeho slova z reproduktorů, podkreslená hudbou. Vyzývala k tomu, aby lidé otevřeli oči a postavili se na odpor. "Pokud si uvědomíte, že jsme většina, tak jejich moc prostě zmizí," znělo plání.

Do týmu Chcípl PES se Havel zařadil rychle. "Když začaly restrikce a lockdowny, hledal jsem, ke komu se připojit, abychom dosáhli společenské změny. Nakonec jsem se rozhodl pro toto hnutí, protože se v něm nekecá, ale dělá," vysvětluje. Iniciativě pomáhá lákat co nejvíce lidí, na demonstracích i na sociálních sítích.
V říjnových volbách za hnutí Otevřeme Česko - Chcípl PES dokonce kandidoval. Přestože byl zájem voličů minimální, je Havel přesvědčený, že příště se hnutí do sněmovny dostane.
Zástupci chcíplého psa na něj hodně sází. Vystoupil například 17. listopadu na Staroměstském náměstí, kde se odpůrců protiepidemických opatření sešlo více než o pár hodin dříve příznivců hnutí Milion chvilek. Na rozdíl od nich ale neměli roušky, nedrželi odstupy a odmítali pravidla vyhlášená vládou.
"Je těžké přihlížet tomu, jak nám pomalu odebírají naši svobodu," zněl Havlův hlas z reproduktorů a lidé jeho slova soustředěně poslouchali. Třeba když mluvil o světě, který by si přál. "Svět, ve kterém jsou konečně všem uvolněny léky na nemoci. Svět, ve kterém existují opravdoví doktoři a medicína namísto jejich potlačování a umlčování," mluvil.
Jeho poselství vzbudilo pozornost i na sociálních sítích. Prohlížely si ho desítky tisíc lidí, mnozí připojili komentář. Často se svěřovali s obavami, jak taková podprahová sdělení na lidi působí.
Teď Havel dokončuje další video, tentokrát zaměřené na mladé. "Volá tě tvůj vnitřní hlas. Volá tě proto, aby ses tomu zlu postavil," naléhá v něm. "Uvědom si, že jsi tvůrce nového matrixu," naráží na filmovou ságu o ovládnutí lidstva virtuální realitou. A přidává výzvu, aby se mu mladí hlásili.

Nebezpečný mix manipulací, tvrdí politolog

Videa zapadají do proudu, který narostl v koronavirové pandemii. "Jedná se o zvláštní mix ezoteriky, pokřivených představ o vlastenectví, konspiračních teorií a odporu k autoritám," říká politolog Miloš Gregor z Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity, který se věnuje zkoumání politického marketingu.
Poukazuje přitom na profesionální úroveň Havlových videí. "Zatímco dosud tvořili podobná díla spíše amatéři, tady vidíme stylistickou přípravu, gradaci i užívání jazykových prvků, které mají vsugerovat sdělení divákům," upozorňuje.
Označení za konspirátora nebo ezoterika ale Havel odmítá. Říká, že šíří pravdu, a zdůrazňuje, že nechce vyvolávat negativní emoce.
O tom, že se Havlova videa snaží budit dojem pozitivních sdělení, mluví i Gregor. "Pokud se zamyslíme nad jejich obsahem, jedná se o nebezpečný mix manipulací, které používají extremistické a populistické skupiny," varuje.
Podobný názor má i politolog Miroslav Mareš z Masarykovy univerzity v Brně. "Patetický hlas a styl využívali i pravicoví extremisté, jen to neměli tak propracované. Toto je bližší náboženskému a ezoterickému prostředí. Může to pomáhat, aby lidé cítili větší sounáležitost na demonstracích," říká.

Sociolog Ondřej Císař z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy zase upozorňuje, že využitím Havlových projevů se Chcípl PES pokouší rozšířit dopad svých názorů. "Snaží se hrát na emoce skrze využívání symbolů, jako je láska a mír," uvádí expert.

Oxid chloričitý neškodí, prohlašuje Havel

Havel navíc provozuje webové stránky, kde propaguje léčbu oxidem chloričitým. Před látkou, která se používá hlavně pro bělení buničiny a dezinfekci pitné vody, ale odborníci varují. Havel naopak tvrdí, že se s ní dá léčit i covid. Podobně jako Ivermectinem, tedy lékem patřícím mezi antiparazitika.
"Na jaře jsem i z trochu těžších stavů dostával týdně deset až patnáct lidí. Třetí čtvrtý den mohli jet do práce, kopali na zahrádce nebo něco vyráběli," popisuje, že jim pomohl právě Ivermectinem a oxidem chloričitým. "Ten nasadili v Bolívii. A kdybyste viděl, jak klesla křivka během měsíce!" tvrdí Havel. Účinky oxidu chloričitého však nejsou lékařsky ověřené a žádné

seriózní zdroje neuvádějí, že by v Bolívii skutečně pomohl.
Redakce Aktuálně.cz mluvila s Havlem dvakrát. Poprvé, na konci listopadu, mluvil obecně o léčení lidí oxidem, podruhé, minulý týden, řekl, že uvedenou látkou léčil sebe a své známé. A to v hodně rozředěné podobě. "Nikdy jsem to nikomu neprodával. Samozřejmě jsem lidem řekl, aby to konzultovali s lékařem, protože já nejsem doktor. Každý má právo se léčit, jak uzná za vhodné," prohlašuje.

Odborníci před oxidem chloričitým varují. "Jde o žíravou a zdraví škodlivou látku při vdechování a styku s kůží. Při vyšších koncentracích může způsobit poleptání trávícího traktu až perforaci jícnu a žaludku," uvádí například Daniela Pelclová, emeritní přednostka Kliniky pracovního lékařství 1. lékařské fakulty Univerzity Karlovy. Připomíná, že už v roce 2010 látku neschválil Státní úřad pro kontrolu léčiv a v roce 2015 před ní varoval hlavní hygienik.
Havlovi se nelíbí ani to, že vláda společně s lékaři naléhá na lidi, aby se proti covidu povinně očkovali. Za nesmyslné považuje i zákazy, které jsou součástí protiepidemických opatření. Bojuje hlavně proti očkování dětí. "Tato nemoc jim nepůsobí žádné větší problémy," tvrdí.
Lékaři ale upozorňují, že se u dětí v důsledku infekce může rozvinout nebezpečný syndrom multisystémové zánětlivé odpovědi - přestože covid většinou přečkají pouze s mírnými příznaky. Stejně tak odborníci doporučují očkování dětí.
Video: Dětí, které po covidu bojují o život, jsou stovky. Očkování je neškodné, upozorňuje pediatr

Sdílet článek

Místo zákazníků láká demonstranty. Skladatel léčí covid žíravinou a odmítá očkování

Radek Bartoníček, Anna Dohnalová
před 4 hodinami

Širší veřejnosti je neznámý. Na protivládních demonstracích při covidu hraje ale Jiří Havel důležitou roli. Od mikrofonu jako moderátor burcuje účastníky a skládá pro ně podprahová sdělení doprovázená hudbou. Ta umí udělat kvalitně, už řadu let je připravuje pro obchody a pro psychicky nemocné. Prohlašuje navíc, že dokáže covid léčit oxidem chloričitým, který odborníci označují za nebezpečný.

Jedna z demonstrací, na které se iniciativě Chcípl PES daří opakovaně přilákat tisíce lidí. | Foto: Jakub Plíhal

Při rozhovoru mluví tiše, více než hodinu nezvedne hlas. "Nejde mi o nic jiného než o soulad mezi lidmi. Snažím se v nich vyvolávat klid, naději a odvahu. Není v tom ani špetka násilí a hněvu," prohlašuje Jiří Havel a sám sebe pro Aktuálně.cz označuje za příznivce zdravého životního stylu.

Než přišla koronavirová pandemie, stál v ústraní a podnikal. Živí se tím, že skládá a prodává uklidňující podkresovou hudbu pro obchody. "Hudbou dokážeme lidi přimět víc nakupovat," sdělil letos v květnu v rozhovoru pro iDNES.cz. Při pandemii se ale změnil. Dnes je třiačtyřicetiletý muž výraznou tváří demonstrací proti vládním protiepidemickým opatřením.

Jiří Havel na záznamu z demonstrace na Letné, kterou moderoval. Před začátkem zněla také jeho slova, podkreslená hudbou. | Foto: Archiv Aktuálně.cz

"Dobrý den vám všem probuzeným, všem, kteří jste přišli kvůli svobodě a pravdě," burcoval demonstranty na pražské Letné letos 27. listopadu (*začíná mluvit kolem 30. minuty, poznámka redakce*). Jeho klidný a tichý

Zpět

Jak na ucpaná města? Řešení je úsporné a jednoduché URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: emovio.cz, Autor: Matouš Lázňovský, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 10:44, RU / měsíc: 77 367, RU / den: 4 315, AVE: 2 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Jak to udělat, aby česká, a obecně evropská města, pro všechny obyvatele příjemnější?

Musíme využít současných možností, jak udělat dopravu rychlejší, přívětivější a jak chránit zranitelné – například chodce a cyklisty – vysvětluje Traian Urban, ředitel Innovation Hub East v EIT Urban Mobility , iniciativy Evropského inovačního a technologického institutu (EIT)
Vy jste nedávno vydali studii , která tvrdí, že Praha a další města mohou získat přechodem k udržitelné mobilitě? Co to přesně je?
Je to pohyb osob a zboží dlouhodobě přijatelný na sociální, ekonomické a ekologické úrovni. Tím mám na mysli dopravu, která je dostupná všem a zohledňuje potřeby obyvatel žijících ve městě – například se dostat bezpečně do cíle kombinací několika způsobů dopravy.
Zároveň taky aktivně řeší procesy doručování zásilek ve městě, aby bylo efektivní a co nejméně ztěžovalo pohyb městem. Z hlediska ekologického potom jde o mobilitu, která může udržitelně fungovat do budoucna bez úrovně znečištění a hluku, jak ji známe dnes. To samozřejmě znamená snižování emisí skleníkových plynů a spotřeby energie.
Co přesně znamená kombinace několika druhů dopravy? Vždyť už dnes můžu jet tramvají, metrem a autobusem?
To jistě ano, ale z hlediska udržitelné mobility často chybí provázanost mezi jednotlivými druhy dopravy tak, aby člověk mohl z autobusu pohodlněji přestoupit třeba na vypůjčené kolo. Případně pokud je taková možnost dostupná, málo se o ní ví. Některé přestupní body mají zase horší pěší dostupnost, což snižuje atraktivitu veřejné dopravy. Málo propojené jsou i sítě pěších a cyklistických tras.
A jak by se mohlo zefektivnit doručování balíčků? Dodávky blokující chodníky asi vadí každému, těch bychom se určitě rádi zbavili. Ovšem jak na to, aby to bylo rychlé a dostupné?
Přesně tak. Nejnáročnější proces doručování je v tzv. poslední míli, tedy v závěrečné fázi, kdy se balíček doručuje ke koncovému zákazníkovi. Jednou z možností je doručování na obyčejných a nákladních kolech. Kolo je mnohem levnější než dodávka, jednodušeji se dostane skrze dopravní zácpu, a stihne tak doručit mnohem více zásilek. S tím potom souvisí výstavba menších dep ve městě, ze kterých je doručování na kole možné.
Jaké by měla mít udržitelná městská mobilita výhody? Jak by mohla pomoci v řešení problémů, před kterými dnešní města stojí?
Každý z nás při pohybu městem řeší problémy s dopravními zácpami, parkováním nebo přílišným hlukem. V evropských městech již dnes žijí více než dvě třetiny populace a předpokládá se, že počet obyvatel ve městech a s tím spojené problémy dále porostou. Urbanizace má také vliv na změny klimatu, jelikož se ve městech koncentrují emise z domácností, firem a dopravy.
Města jsou o 2-3 teplotní stupně Celsia teplejší než okolní prostředí, což negativně dopadá na všechny obyvatele měst. Přechod k udržitelné městské mobilitě pomůže zefektivnit městskou dopravu, zmírňovat dopady klimatické změny, a tím zlepšovat život ve městech.
Jak dosáhnout přechodu co nejefektivněji? Čemu se vyhnout, které nástroje naopak používat? A jaký by měl být přínos?
Nejrychlejším nástrojem je podpora aktivní mobility, tedy pohybu pěšky či na kole. Je to bezemisní způsob dopravy, který navíc přispívá našemu zdraví. Poté to je podpora mobility jako služby a sdílení automobilů, aby byly dopravní prostředky co nejefektivněji využívány. Dalším nástrojem jsou inovace v doručování, aby docházelo k menší dopravní zátěži ve vytížených časech.
Jednou z možností je také využití nových technologií, produktů a služeb ve spolupráci se start-upy, které mají velkou motivaci a často i finanční podporu pro pilotní testování svých řešení ve městech. Start-upy jsou často připraveny vyvinout za velmi rozumných podmínek řešení na míru podle potřeb konkrétních měst.
Kolik by takový přechod stál?
V Praze jsou potřeba dodatečné investice ve výši 261 milionů euro do roku 2030 pro dosažení cílů Zelené dohody . Na úrovni EU potřebují evropská města dodatečných 59 miliard euro. Jsou to značné prostředky, ale budou se vracet. Jenom v Praze by takové investice vytvořily čistý zisk ve výši až 531 milionů euro a na úrovni EU 103 miliard euro. Další miliardy by pak byly ušetřeny na nákladech na zdravotnictví v souvislosti s dopravními nehodami a znečištěním.
Existují nějaká středoevropská specifika? Máte nějaká doporučení pro česká města?
Ve spolupráci s našimi partnery se v českých městech zaměřujeme na podporu inovačních projektů a nových technologií, ať už se jedná o softwarová řešení pro zlepšování plynulosti provozu, městské mapování nebo automobilové roboty. Podporujeme také elektromobilitu a mobilní nabíjení aut.
Především se však skrze spolupráci s městy, občany, průmyslem a výzkumnými středisky snažíme měnit současné přemýšlení o dopravě ve městech. Chceme, aby byla více zaměřená na bezpečí a pohodlí chodců a cyklistů, nikoliv pouze aut. Tímto usilujeme o lepší život ve městech pro všechny.
Traian Urban, ředitel, EIT Urban Mobility Innovation Hub East
Vystudoval politologii / mezinárodní vztahy na Universidad Complutense de Madrid a evropská studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Dr. Urban pracoval v řadě vedoucích pozic se zaměřením na inovační strategii, rozvoj podnikání a řízení projektů. Před nástupem do instituce EIT Urban Mobility působil Dr. Urban jako aktivní investor, člen představenstva a poradce malých a středních podniků a začínajících podniků, což kombinoval s akademickou výukou a výzkumnou činností. Je členem několika výborů a pracovních skupin se zaměřením na otázky komunální sféry.
EIT Urban Mobility, iniciativa Evropského inovačního a technologického institutu (EIT), orgánu Evropské unie, si klade za cíl urychlit řešení a přechod na uživatelsky orientovaný, integrovaný a skutečný multimodální přepravní systém. Jako přední evropská inovační komunita pro městskou mobilitu se EIT Urban Mobility snaží předcházet roztříštěnosti usnadněním spolupráce mezi městy, průmyslem, akademickou obcí, výzkumem a inovacemi při řešení nejurgentnějších problémů měst v oblasti mobility. S využitím měst jako živých laboratoří jejich průmysl, výzkum a univerzitní partneři názorně předvedou, jak mohou nové technologie fungovat při řešení skutečných problémů v existujících městech, a to takovým způsobem, že mohou zajišťovat přepravu obyvatel, zboží a odpadu chytřejšími metodami.
Vložit komentář...

Reklama

emovio

Jak na ucpaná města? Řešení je úsporné a jednoduché

Matouš Lázňovský 20. 12. 2021

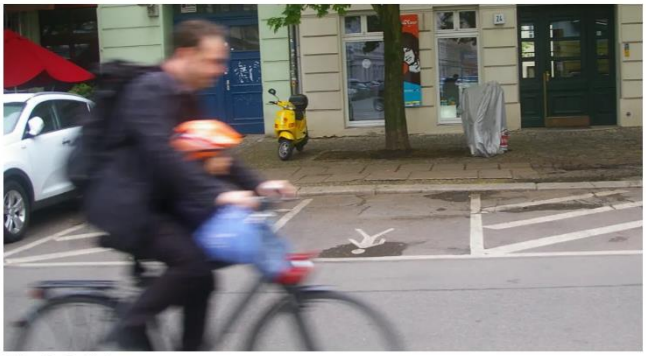

Cyklista (fotoRaeAllen)

Jak to udělat, aby česká, a obecně evropská města, pro všechny obyvatele příjemnější? Musíme využít současných možností, jak udělat dopravu rychlejší, přívětivější a jak chránit zranitelné – například chodce a cyklisty – vysvětluje Traian Urban, ředitel Innovation Hub East v EIT Urban Mobility, iniciativy Evropského inovačního a technologického institutu (EIT)

Vy jste nedávno vydali studii, která tvrdí, že Praha a další města mohou získat přechodem k udržitelné mobilitě? Co to přesně je?

Reklama

Je to pohyb osob a zboží dlouhodobě přijatelný na sociální, ekonomické a ekologické úrovni. Tím mám na mysli dopravu, která je dostupná všem a zohledňuje potřeby obyvatel žijících ve městě – například se dostat bezpečně do cíle kombinací několika způsobů dopravy.

Traian Urban (foto EIT Urban Mobility)

Zároveň taky aktivně řeší procesy doručování zásilek ve městě, aby bylo efektivní a co nejméně ztěžovalo pohyb městem. Z hlediska ekologického potom jde o mobilitu, která může udržitelně fungovat do budoucna bez úrovně znečištění a hluku, jak ji známe dnes. To samozřejmě znamená snižování emisí skleníkových plynů a spotřeby energie.

Co přesně znamená kombinace několika druhů dopravy? Vždyť už dnes můžu jet tramvají, metrem a autobusem?

To jistě ano, ale z hlediska udržitelné mobility často chybí provázanost mezi jednotlivými druhy dopravy tak, aby člověk mohl z autobusu pohodlněji přestoupit třeba na vypůjčené kolo. Případně pokud je taková možnost dostupná, málo se o ní ví. Některé přestupní body mají zase horší pěší dostupnost, což snižuje

Reklama

NEJNOVĚJŠÍ ČLÁNKY

Jak na ucpaná města? Řešení je úsporné a jednoduché
20. 12. 2021

Mirek Dušín mezi elektroauty myslí na všechny emise. A jak jezdí?
20. 12. 2021

Česká firma vyvinula systém, který předpovídá výkon solárních elektráren
19. 12. 2021

OBLÍBENÉ ČLÁNKY

Boom prodeje elektromobilů je prý ohrožen. Kvůli pravidlům EU
06. 12. 2021

Rychlonabíječky mají problém: platbu za jistič a prostoje
14. 11. 2021

Malé a hezké. Firma Rolls-Royce rozjela byznys s jadernými elektrárnami
10. 11. 2021

Reklama

Reklama

Zpět

„Udělali mi pořádek v bibli, ale chaos v životě," popisuje Češka útěk z jihokorejské sekty URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: hlidacipes.org, Autor: Ivana Eder, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 12:04, Celková návštěvnost: 646 820, RU / měsíc: 1 715 242, RU / den: 129 198, Rubrika: Nezařazené, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,44

Začalo to uprostřed pandemie nevinným pozváním na společné studium bible. Skončilo to psychickým vydíráním a pochybnostmi o sobě samé. Tato zkušenost se pravděpodobně týká stovek Čechů, kteří přišli do styku se sektou Sinčchondži. Příběh Katky (jméno redakce z důvodu anonymity změnila, pozn. red.) zkušenost těchto lidí přibližuje. Řady sekty se sice nerozšiřují rapidním tempem, už pouhý kontakt s ní však zanechává na lidských duších šrámy.

Katce je 23 let, bydlí v Brně a studuje právo. Do svých patnácti navštěvovala s rodiči katolický kostel. Po sedmileté pauze narazila na protestantskou církev, kam opět začala pravidelně docházet, a v roce 2020 se v ní nechala pokřtít. V lednu 2021 přišla do kontaktu se sektou Sinčchondži. To tenkrát ale ještě netušila.

Členové sekty na ulici zastavovali kolemjdoucí pod různými záminkami, zjišťovali, jaký mají postoj k víře, a pomocí falešných scénářů je lákali ke společnému setkávání. Pandemie koronaviru jim tuto aktivitu překazila, a tak se přesunuli, stejně jako celý svět, do internetového prostředí. Tam na ně narazila i Katka.

Jak to celé začalo?

Bylo to na Instagramu. Narazila jsem na profil jakéhosi Juliana. Zveřejnil nabídku online studia bible. Otevřela jsem si jeho profil a přišel mi jako normální věřící, tak jsem se mu ozvala. Byla jsem čerstvě pokřtěná, chtěla jsem se s někým sdílet a studovat víc bibli. Po jednom telefonátu mě spojil s Ninou, která se představila jako studentka psychologie a absolventka anglické biblické školy. Nabídla mi zdarma soukromé online lekce. Taková ochota mě nadchla. V bibli se dokonale orientovala, a to bylo opravdu působivé. Neměla jsem důvod cokoliv zpochybňovat. Po několika lekcích mi oznámila, že se zrovna otevírá sedmiměsíční biblický kurz, a mé studium tak může pokračovat na hromadných lekcích tam. Na to jsem kývla.

Jak velká byla vaše studijní skupina?

Těžko říct. Na ranní lekce se připojovalo zhruba 20 lidí a odpoledne okolo 60. Ale tuším, že reálný počet bude tak na polovině. Později jsem zjistila, že mezi námi nováčky byli zamíchaní členové sekty, kteří jen hráli, že jsou také studenti. Byli tam nastrčení, aby rozdmýchávali diskusi a reagovali, když bylo ticho.

Jak často se tyto lekce konaly a jak probíhaly?

Připojovali jsme se třikrát týdně – v pondělí, úterý a ve čtvrtek. Jedna lekce trvala zhruba 2,5 hodiny a konala se vždy ve dvou časech. Každý účastník si mohl vybrat, jestli ji chce absolvovat ráno nebo večer. V rámci téhle skupiny byl každému přidělen „parťák“. Zpětně už vím, že na každého nováčka připadl jeden člen sekty, u mě to byla Klára. Dodnes nechápu, jak skvěle uměla hrát, že je jen studentka. Po tom, co jsem studium v květnu ukončila, jsem s ní byla v kontaktu ještě celé léto a neměla tušení, že do sekty patří.

Jak jste zjistila, že to na vás stále hraje?

Četla jsem články, které rozkrývaly, jak to v sektě funguje. Každý student má přiděleného někoho, kdo na něj dohlíží a koriguje jeho cestu. Zpětně jsem si pročítala naše konverzace s Klárou a zjistila jsem, že to sedí. Bylo z nich patrné, že kontroluje, jak na tom jsem a zda mi studium nechybí. Tvrdila, že ze studia také odešla, ale raději si lekce soukromě prochází znovu a to stejné radila i mně. Až na konci září mi to došlo a napsala jsem jí, že vím, že je členkou. Na to už nikdy neodpověděla.

Jakoby zavření ve skříni

Co vám lekce dávaly? Co vás motivovalo je navštěvovat, ačkoliv zabíraly tolik času?

Jsem studijní typ, chtěla jsem poznat do hloubky bibli. Byla jsem nově pokřtěná a nadšená. Bible je hodně složitá kniha. Když mi v ní někdo najednou udělal pořádek a poskytl mi jasný výklad, byla jsem nadšená, že všemu konečně rozumím. To mě tam drželo, chtěla jsem vědět víc.

Nepřišlo vám na výkladu nic podezřelé?

Ačkoliv mi občas nějaké důrazy přišly trochu zvláštní, nezdálo se mi, že by tam bylo něco o moc jiného, než na co jsem byla zvyklá. Nemyslím si, že jsem člověk, co uvěří jen tak něčemu. Rozvíjím své kritické myšlení, ale jejich strategie je opravdu důkladně promyšlená. Je to až děsivé. Navíc do nás neustále vtloukali, že veškeré pochybnosti jsou automaticky od satana a musíme je odmítat.

Jak jste studium prožívala po emocionální stránce?

Velkou část studia jsem věřila, že pro sebe a svůj vztah s bohem dělám něco dobrého. Nevadilo mi investovat tolik svého času. Byli jsme uprostřed pandemie a většina mého života se stejně odehrávala online. Později se ale pozitivní emoce začaly míchat se strachem. Při lekcích se nám snažili vštípit do hlavy, že když odejdeme, nedozvíme se celou pravdu a shoříme v pekle. Když to člověku opakují téměř každý den, dostane se mu to pod kůži.

Svěřila jste se někomu o svém studiu? Věděli o tom vaši přátelé, rodina nebo vaše církevní společenství?

Zmínila jsem se jen několika kamarádkám, že studuji bibli. Ale neříkala jsem nic konkrétního. Neustále nám opakovali, že o lekcích nemáme nikde mluvit, protože nám odhalují vzácné učení a ostatní by to nepochopili. Pomalu se nás snažili izolovat od přátel, rodiny i církve a vytvářeli v nás pocit, že jsme jedineční a bohem vyvolení. Vybavuji si, že někteří účastníci na kameře vypadali, jako by byli zavření někde ve skříni. Možná se skrývali, aby o tom, že lekce poslouchají, nikdo nevěděl.

Cena za duchovní jistoty

V čem je podle vás sekta nebezpečná?

Člověk přestane být sám sebou. Třídí svoje myšlenky tak, že veškeré pochybnosti dává automaticky za vinu satanovi. Na chvíli jsem uvěřila, že když odejdu, budu ztracená, protože jsem podlehla hlasu zla. Děsivé je i to, jakým způsobem ovládnou váš veškerý čas. Kontakt totiž nekončí třemi lekcemi za týden. Přibyly i společné aktivity v pátek a další soukromé telefonáty. Pokaždé jsme museli mít zapnutou kameru. Jakmile jsem ji vypnula, ihned mi přišla zpráva s otázkou, jestli jsem v pořádku.

Z toho tedy vyplývá, že jste byli v kontaktu každý pracovní den.

Ano. A později přibyly i nedělní bohoslužby. Říkali tomu bohoslužba v duchu a pravdě. Ta vypadala jako další lekce, jen byli všichni oblečení v bílém.

Při tak intenzivním kontaktu je přirozené, že se s ostatními sblížíte. Měla jste možnost poznat lektory více osobně?

Na to nebyl vůbec prostor. Uvědomila jsem si až zpětně, že o nich nevím absolutně nic. Kdo doopravdy jsou, kde pracují, jestli mají rodinu. Uměli vést konverzaci tak, aby na ně vůbec nepřišla řeč. Za to oni toho o mně ví až příliš.

Měla jste k nim opravdovou důvěru? Co všechno o vás vědí?

Ano, důvěřovala jsem jim. Ví, kde bydlím, co studuji i kolik mám sourozenců. Říkala jsem jim o problémech v rodině a o dalších osobních podrobnostech.

Co se po vás kromě obětovaného času požadovalo? Došlo na to, že by po vás chtěli, abyste na lekce zvala i další?

Ano, ale až po nějaké době. Zhruba po dvou měsících jsem „dostala povolení“ někoho pozvat.

Takže se mohlo stát, že byste na lekce někoho přivedla, ale vlastně nevěděla kam. Stále jste netušila, že máte co dočinění s jihokorejskou sektou.

Ano a bohužel se to také stalo. Začínal zrovna nový kurz, a tak jsem ho doporučila kamarádce. Naštěstí měla svoji první lekci v den, kdy jsem se o nich dozvěděla pravdu, a tak jsem ji včas varovala. Člověk z lekcí neměl šanci poznat, kdo jsou. Byli tam jen Češi. V tom je to zrádné. Kdyby se například o Koreji zmínili dříve, asi si to už dohledám, ale neměla jsem tušení.

Lehce tam, těžko pryč

Kurz jste tedy nedokončila. V jakém momentu vám došlo, že se potýkáte se sektou?

Šlo to postupně. Upřímně, první pochybnosti jsem měla hned na první lekci. Bylo mi trochu divné, jak jsou přehnaně usměvaví a pozitivní. Ale říkala jsem si, že každý je nějaký a nebylo by fér je soudit. Další pochybnosti pak přicházely, když se začali příliš soustředit na biblickou knihu Zjevení a odrazovali mě od mé církve. Postupně zjišťovali, na jaké úrovni poznání a oddanosti jsem. Když jsem se dostala dostatečně daleko, uspořádali mi slavnostní odhalení a tam mi to všechno došlo.

Slavnostní odhalení uspořádali přímo jen pro vás? Co jste se na něm dozvěděla?

Byl to opět telefonát na dvě hodiny. Poprvé se představili jako Sinčchondži, sdělili nám historii jejich vzniku a v závěru nám představili hlavního proroka a zakladatele Man-hee Leeho. Účastnili jsme se tři nováčci. Ale opět si myslím, že jedna z nás tří byla nastrčená členka sekty. Já a další kluk jsme byli při odhalení velmi zaražení. Ale třetí dívka nadšeně jásala. Ihned po skončení jsem si dohledala, s čím mám tu čest, a ještě ten den jsem všem, na které jsem měla kontakt, napsala, že končím a nechci, aby mě víckrát kontaktovali.

Co se ve vás odehrávalo po ukončení studia? Vyhledala jste odbornou pomoc?

První dva měsíce pro mě byly opravdu těžké. Cítila jsem se hrozně hloupě, že jsem naletěla sektě. Svěřit se komukoliv mi přišlo velmi ponižující. Měla jsem často noční můry a velkou nechuť k bibli. Kontaktovala jsem odborníka na sekty docenta Zdeňka Vojtíška. Ten mi velmi pomohl. Doporučil mi, abych na sebe byla především hodná. Člověk je uvnitř zfackovaný a rozbitý. Ztratila jsem důvěru v ostatní. Cítila jsem zradu a naštvání – na sebe i na ně.

Manipulace sektou s člověkem dokáže opravdu zamávat. Potýkala jste se s pochybnostmi, jestli jste neudělala chybu, že jste odešla?

Ano, když do mě nauku soukali tak dlouho, musela jsem pak sebe samu přesvědčit, že nemají pravdu. Moc mi pomohlo, že mi docent Vojtíšek prakticky vysvětlil, jak je jejich nauka vystavěna a proč zdánlivě dává smysl. Naštěstí jsem poměrně racionální člověk, což mě, myslím, zachránilo. Dokázala jsem si tím projít, ale do dneška mám části bible, které nečtu s chutí. I po půl roce mi stále jako první naskakuje výklad sekty. Ale postupně to zapomínám a hledám cestu znovu.

Zmiňovala jste, že vám sekta ublížila ve vnímání víry i bible. Proč myslíte, že vás to neodradilo od křesťanství jako takového? Našla jste to, co hledáte, jinde?

Myslím, že mi pomohlo zázemí v mé církvi i studium bible z relevantních zdrojů, které netvrdí, že mají patent na pravdu. Poslouchám podcasty, čtu knihy a vracím se k úplným základům. Nejdůležitější pro mě bylo nezůstat jen u toho odchodu. Nechtěla jsem se zaseknout a zanevřít na Boha i na lidi.

Vidíte v téhle zkušenosti i nějaká pozitiva?

Určitě. Ve výsledku to pro mě má šťastný konec. Nyní jako výrazné negativum vnímám to, že mi sekta vzala spoustu času, který jsem mohla dát do svého růstu v jiných oblastech. Ale myslím, že mě to posilnilo. Budu si do budoucna dávat větší pozor na lidi.

Dokázala jsem se z toho otřepat, i přesto že to bylo velmi bolestivé.

Sekta Sinčchondži nedávno začala podnikat kroky k očištění svého jména. Uskutečnili svoje veřejné představení. Z některých jejich vyjádření je patrné, že chtějí usilovat o statut státem registrované církve. Jak tyto snahy vnímáte? Myslíte, že má sekta u nás budoucnost?

Oni jsou velmi odtržení od reality. Snaží se zachránit si pověst a tvářit se nevinně. Ale já jim nevěřím ani slovo. Bylo tam tolik lží, že to nejde. Nyní to je naštěstí ve stádiu, kdy o nich panuje ve společnosti alespoň nějaké minimální povědomí. V době, kdy jsem navštěvovala lekce, se o nich téměř nevědělo. Myslím, že u nás budoucnost nemají. Jejich učení je hodně nacionalistické – cílené na Koreu. To v Evropě nikoho nezajímá. Nedivila bych se, kdyby i lektoři postupně vyhořeli. Investují do šíření nauky tolik času a výsledky nejsou vidět (za 7 let působení má sekta v Česku 165 členů, pozn. red.).

Kontaktovala jste ještě někdy Juliana, skrze kterého to všechno začalo?

Ano, vídala jsem ho na lekcích jako studenta. Doteď nevím, jestli jím tehdy opravdu byl a zval na kurzy ve své nevědomosti, nebo byl nastrčený člen. Když jsem odešla, poslala jsem mu jeden instagramový příspěvek, který upozorňoval na nebezpečí sekty. Odpověděl, že moc děkuje a prozkoumá to. V současnosti ale už vím, že členem oficiálně je.

Autorka studuje žurnalistiku, text vznikl v rámci žurnalistického semináře FSV UK

Ilustrační foto: Profimedia

„Udělali mi pořádek v bibli, ale chaos v životě," popisuje Češka útěk z jihokorejské sekty

Napsal/a Ivana Eder 20. prosince 2021

Začalo to uprostřed pandemie nevinným pozváním na společné studium bible. Skončilo to psychickým vydíráním a pochybnostmi o sobě samé. Tato zkušenost se pravděpodobně týká stovek Čechů, kteří přišli do styku se sektou Sinčchondži. Příběh Katky (jméno redakce z důvodu anonymity změnila, pozn. red.) zkušenost těchto lidí přibližuje. Řady sekty se sice nerozšiřují rapidním tempem, už pouhý kontakt s ní však zanechává na lidských duších šrámy.

Katce je 23 let, bydlí v Brně a studuje právo. Do svých patnácti navštěvovala s rodiči katolický kostel. Po sedmileté pauze narazila na protestantskou církev, kam opět začala pravidelně docházet, a v roce 2020 se v ní nechala pokřtít. V lednu 2021 přišla do kontaktu se sektou Sinčchondži. To tenkrát ale ještě netušila.

Členové sekty na ulici zastavovali kolemjdoucí pod různými záminkami, zjišťovali, jaký mají postoj k víře, a pomocí falešných scénářů je lákali ke společnému setkávání. Pandemie koronaviru jim tuto aktivitu překazila, a tak se přesunuli, stejně jako celý svět, do internetového prostředí. Tam na ně narazila i Katka.

Jak to celé začalo?

Bylo to na Instagramu. Narazila jsem na profil jakéhosi Juliana. Zveřejnil nabídku online studia bible. Otevřela jsem si jeho profil a přišel mi jako normální věřící, tak jsem se mu ozvala. Byla jsem čerstvě pokřtěná, chtěla jsem se s někým sdílet a studovat víc bibli. Po jednom telefonátu mě spojil s Ninou, která se představila jako studentka psychologie a absolventka anglické biblické školy. Nabídla mi zdarma soukromé online lekce. Taková ochota mě nadchla. V bibli se dokonale orientovala, a to bylo opravdu působivé. Neměla jsem důvod cokoliv zpochybňovat. Po několika lekcích mi oznámila, že se zrovna otevírá sedmiměsíční biblický kurz, a mé studium tak může pokračovat na hromadných lekcích tam. Na to jsem kývla.

Jak velká byla vaše studijní skupina?

Těžko říct. Na ranní lekce se připojovalo zhruba 20 lidí a odpoledne okolo 60. Ale tuším, že reálný počet bude tak na polovině. Později jsem zjistila, že mezi námi nováčky byli zamíchaní členové sekty, kteří jen hráli, že jsou také studenti. Byli tam nastrčení, aby rozdmýchávali diskusi a reagovali, když bylo ticho.

Jak často se tyto lekce konaly a jak probíhaly?

Připojovali jsme se třikrát týdně – v pondělí, úterý a ve čtvrtek. Jedna lekce trvala zhruba 2,5 hodiny a konala se vždy ve dvou časech. Každý účastník si mohl vybrat, jestli ji chce absolvovat ráno nebo

ČTĚTE TÉŽ

Po Novém roce čekejte inzeráty na prodej hospod, došly nám peníze, říká pražský restauratér

Čech, kterého věznili s islamisty z ISIS: Chtěl mne zabít bývalý osobní strážce Usámy bin Ládina

Zpět

Jaké jsou plány nového ministra dopravy? Až 200 km zcela nových dálnic za čtyři roky URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: AUTO.cz, Autor: David Bureš, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 12:42, Celková návštěvnost: 3 900 000, RU / měsíc: 1 270 874, RU / den: 138 386, Rubrika: Novinky, AVE: 25 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,54

Ministerstva dopravy se nově ujal Martin Kupka (za ODS). Ten plánuje výrazně pohnout s budováním dálniční sítě. Snad se to povede…

V pátek 17. prosince byla jmenována nová vláda premiéra Petra Fialy, což znamená též příchod nového ministra dopravy. Karla Havlíčka (za ANO), který vedl i ministerstvo průmyslu a obchodu, střídá Petr Kupka (za ODS). Při svém jmenování nastínil své plány.

Týkají se hlavně rozvoje dálniční sítě. Kupka má ambici, že během čtyř let přibude na 200 kilometrů dálnic. Má jít přitom o nové úseky, postavené na zelené louce, tedy ne i ty rekonstruované, jak je za nové mnohdy prezentovala odcházející vláda.

„Musíme pohnout s dostavbou Pražského okruhu, za čtyři roky bude rozestavěna klíčová část mezi Běchovicemi a D1, severní část okruhu bude připravena k výstavbě. Stejně tak potřebujeme dokončit D1 u Přerova a rozestavět co nejvíce úseků na D35, která je alternativní spojnicí východu a západu země," říká nový ministr dopravy Martin Kupka.

Stávající ministr dopravy mu přitom podle svých slov přenechává výstavbu 131,1 km zcela nových dálnic, které v příštích letech začnou sloužit řidičům. Konkrétně v roce 2022 má být otevřen další úsek dálnice D35, z Časů do Ostrova. Rok nato má následovat úsek dálnice D3 z Hodějovic do Třebotína nebo zkapacitnění obchvatu Loun, jakožto součást dálnice D7. V roce 2024 pak má být hotov PPP projekt nové části dálnice D4.

Kupka přitom jasně podporuje plánované investice do dopravní infrastruktury, přesahující významně 100 miliard korun. V podobné výši mají zůstat i pro další léta.

Kupka chce rovněž vyhodnotit první PPP projekt na dostavbu 32 kilometrů dálnice D4 a zvážit případné použití stejné formy financování a provozování u dalších dopravních projektů.

Vedle dálnic hodlá Kupka zatraktivnit železniční dopravu. Chce nakoupit nové moderní vagony nebo pokročit se stavbami na IV. železničním koridoru, aby se cesta z Prahy do Českých Budějovic zkrátila na 1,5 hodiny, nebo rozestavět většinu staveb budoucího železničního spojení na letiště Václava Havla Praha.

Do roku 2025 bude podle nového ministra dopravy také kompletně digitalizovaná dopravní agenda. „Pro nový nebo vyměněný řidičský průkaz už nebude nutné chodit na úřad obce s rozšířenou působností, stejně tak zmizí povinnost nosit průkaz při řízení vozidla u sebe. Zápisy a změny v registru vozidel půjdou také vyřídit přes internet bez návštěvy úřadu," vysvětluje Kupka.

Martin Kupka dosud působil v pozici první náměstek hejtmanky Středočeského kraje, v níž byl zodpovědný právě za oblast dopravy. Zároveň byl dlouholetým starostou Líbeznic a od roku 2017 je také poslancem. Kupka vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, pracoval v Českém rozhlase jako moderátor a redaktor, byl také mluvčím několika institucí a krátce i mluvčím vlády. Je ženatý, má dvě děti.

Jaké jsou plány nového ministra dopravy? Až 200 km zcela nových dálnic za čtyři roky

David Bureš 20. 12. 2021 • 12:36 23 2

Zobrazit galerii

Zobrazit náhledy (23)

Sdílej

Ministerstva dopravy se nově ujal Martin Kupka (za ODS). Ten plánuje výrazně pohnout s budováním dálniční sítě. Snad se to povede…

V pátek 17. prosince byla jmenována nová vláda premiéra Petra Fialy, což znamená též příchod nového ministra dopravy. Karla Havlíčka (za ANO), který vedl i ministerstvo průmyslu a obchodu, střídá Petr Kupka (za ODS). Při svém jmenování nastínil své plány.

Týkají se hlavně rozvoje dálniční sítě. Kupka má ambici, že během čtyř let přibude na 200 kilometrů dálnic. Má jít přitom o nové úseky, postavené na zelené louce, tedy ne i ty rekonstruované, jak je za nové mnohdy prezentovala odcházející vláda.

„Musíme pohnout s dostavbou Pražského okruhu, za čtyři roky bude rozestavěna klíčová část mezi Běchovicemi a D1, severní část okruhu bude připravena k výstavbě. Stejně tak potřebujeme dokončit D1 u Přerova a rozestavět co nejvíce úseků na D35, která je alternativní spojnicí východu a západu země," říká nový ministr dopravy Martin Kupka.

Stávající ministr dopravy mu přitom podle svých slov přenechává výstavbu 131,1 km zcela nových dálnic, které v příštích letech začnou sloužit řidičům. Konkrétně v roce 2022 má být otevřen další úsek dálnice D35, z Časů do Ostrova. Rok nato má následovat úsek dálnice D3 z Hodějovic do Třebotína nebo zkapacitnění obchvatu Loun, jakožto součást dálnice D7. V roce 2024 pak má být hotov PPP projekt nové části dálnice D4.

Kupka přitom jasně podporuje plánované investice do dopravní infrastruktury, přesahující významně 100 miliard korun. V podobné výši mají zůstat i pro další léta.

Kupka chce rovněž vyhodnotit první PPP projekt na dostavbu 32 kilometrů dálnice D4 a zvážit případné použití stejné formy financování a provozování u dalších dopravních projektů.

Vedle dálnic hodlá Kupka zatraktivnit železniční dopravu. Chce nakoupit nové moderní vagony nebo pokročit se stavbami na IV. železničním koridoru, aby se

Videa

Video: Sedmimístná Toyota Highlander hýří prostorem i luxusem....

Tak širokou nabídku jako dnes Škoda ve své historii neměla, říká její...

Autorevue

Zpět

Prezident jmenoval nové profesory. Jedenáct jich je na návrh Vědecké rady ČVUT URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: cvut.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 14:23, Celková návštěvnost: 3 780 000, RU / den: 2 500, AVE: 3 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Prezident republiky Miloš Zeman jmenoval 15. prosince 2021 na návrh vědeckých a uměleckých rad vysokých škol 80 nových profesorek a profesorů vysokých škol. Rozhodnutí prezidenta republiky podléhá kontrasignaci předsedou vlády. Jmenovací dekrety předá ministr školství, mládeže a tělovýchovy. Dle informací z MŠMT je slavnostní předání dekretů zatím plánováno na druhou polovinu ledna 2022, ale záleží na epidemiologické situaci.

Na návrh Vědecké rady Českého vysokého učení technického v Praze budou jmenováni:

doc. Ing. Jiří FÜRST, Ph.D.
působí na Fakultě strojní ČVUT pro obor: Aplikovaná matematika (FJFI)

doc. RNDr. Petr HLUBINA, CSc.
působí na Fakultě elektroniky a informatiky VŠB-TU Ostrava pro obor: Aplikovaná fyzika (FJFI)

doc. RNDr. René HUDEC, CSc.
působí na Fakultě elektrotechnické ČVUT pro obor: Aplikovaná fyzika (FEL)

doc. Mgr. Ondřej CHUM, Ph.D.
působí na Fakultě elektrotechnické ČVUT pro obor: Technická kybernetika (FEL)

doc. Ing. Hana KUBÁTOVÁ, CSc.
působí na Fakultě informačních technologií ČVUT pro obor: Informatika (FIT)

doc. Ing. Jiří NĚMEČEK, Ph.D.
působí na Fakultě stavební ČVUT pro obor: Teorie stavebních konstrukcí a materiálů (FSv)

doc. Ing. Martin NIKL, CSc.
působí na FZÚ AV ČR pro obor: Aplikovaná fyzika (FJFI)

doc. Ing. Stanislav POSPÍŠIL, Ph.D.
působí na Fakultě stavební VŠB-TU Ostrava pro obor: Teorie stavebních konstrukcí a materiálů (FSv)

doc. Ing. Tomáš TROJEK, Ph.D.
působí na Fakultě jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT pro obor: Aplikovaná fyzika (FJFI)

Jan VERELST, MSc., PhD.
působí na University of Antwerp, Faculty of Business and Economics, a na Fakultě informačních technologií ČVUT pro obor: Informatika (FIT)

doc. Dr.-Ing. Jan VRBA, MSc.
působí na Fakultě biomedicínského inženýrství ČVUT pro obor: Biomedicínské inženýrství (FBMI)

PREZIDENT JMENOVAL NOVÉ PROFESORY. JEDENÁCT JICH JE NA NÁVRH VĚDECKÉ RADY ČVUT

Datum zveřejnění: 20. 12. 2021

Prezident republiky Miloš Zeman jmenoval 15. prosince 2021 na návrh vědeckých a uměleckých rad vysokých škol 80 nových profesorek a profesorů vysokých škol. Rozhodnutí prezidenta republiky podléhá kontrasignaci předsedou vlády. Jmenovací dekrety předá ministr školství, mládeže a tělovýchovy. Dle informací z MŠMT je slavnostní předání dekretů zatím plánováno na druhou polovinu ledna 2022, ale záleží na epidemiologické situaci.

Na návrh Vědecké rady Českého vysokého učení technického v Praze budou jmenováni:

doc. Ing. Jiří FÜRST, Ph.D.

působí na Fakultě strojní ČVUT

pro obor: Aplikovaná matematika (FJFI)

doc. RNDr. Petr HLUBINA, CSc.

působí na Fakultě elektroniky a informatiky VŠB-TU Ostrava

pro obor: Aplikovaná fyzika (FJFI)

doc. RNDr. René HUDEC, CSc.

působí na Fakultě elektrotechnické ČVUT

pro obor: Aplikovaná fyzika (FEL)

doc. Mgr. Ondřej CHUM, Ph.D.

působí na Fakultě elektrotechnické ČVUT

pro obor: Technická kybernetika (FEL)

doc. Ing. Hana KUBÁTOVÁ, CSc.

působí na Fakultě informačních technologií ČVUT

pro obor: Informatika (FIT)

doc. Ing. Jiří NĚMEČEK, Ph.D.

působí na Fakultě stavební ČVUT

pro obor: Teorie stavebních konstrukcí a materiálů (FSv)

doc. Ing. Martin NIKL, CSc.

působí na FZÚ AV ČR

pro obor: Aplikovaná fyzika (FJFI)

doc. Ing. Stanislav POSPÍŠIL, Ph.D.

působí na Fakultě stavební VŠB-TU Ostrava

pro obor: Teorie stavebních konstrukcí a materiálů (FSv)

Zpět

České zájmy versus daňové ráje URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 20.12.2021, Zdroj: respekt.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 19:20, Celková návštěvnost: 1 560 000, RU / měsíc: 572 511, RU / den: 37 033, Rubrika: Externí hlasy, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,41

Bude boj proti daňovým rájům prioritou českého předsednictví? Bylo by to v našem zájmu

Nově nastupující vláda má před sebou jeden úkol, o kterém se ve spojitosti s ní sice tolik nemluví, ale ve světě jde aktuálně o velké téma a bylo by žádoucí se k němu přidat. Jde o problematiku daňových rájů a souvisejících otázek, jako jsou daňové úniky nadnárodních korporací i bohatých lidí a transparentnost vlastnictví. Spravedlivé zdanění, zamezení úniků a důraz na větší vlastnickou průhlednost mají totiž potenciál přispět k lepšímu životu v Česku.

Východiska jsou jasná. Kdyby se nadnárodní korporace nevyhýbaly placení daní pomocí daňových rájů, které je zvýhodňují, platily by do českého státního rozpočtu o miliardy korun více. Kdyby bohatí Češi neukrývali své jmění v daňových rájích, danili by místo toho v tuzemsku. Kdyby nedávalo smysl pro českého občana kupovat si vilu ve Francii přes anonymně vlastněnou společnost na Britských Panenských ostrovech nebo investovat přes Kypr, bylo by vlastnictví firem transparentní a věděli bychom, kdo za jakou firmou stojí. I to by pomohlo dostat do českého státního rozpočtu víc peněz – a otevřelo cestu k snížení jiných daní, zvýšení platů učitelů nebo rychlejší stavbě dálnic. Tedy k věcem, o které stojí střední třída i bohatí, domácí i zahraniční firmy nezávisle na tom, zda svými daňovými odvody nyní přispívají víc, méně nebo vůbec.

V českém zájmu je, aby ostatní země nepodkopávaly standardy v daňové spolupráci a transparentnosti, na kterých se shodneme v rámci Česka i v rámci Evropské unie. Jinými slovy, je v českém zájmu bojovat proti daňovým rájům. Zefektivnění mezinárodní daňové spolupráce povede k lepšímu postavení Česka v Evropě i ve světě i ke zlepšení životních podmínek zdejších obyvatel. Podmínkou je dotáhnout rozpracované změny pravidel na úrovni zemí, firem i jednotlivců, aby došlo k narovnání podmínek mezi českými, především malými a středními firmami na jedné straně a velkými nadnárodními korporacemi na straně druhé, dále pak k spravedlivému zdanění fyzických osob a k ztížení možnosti praní špinavých peněz.

Zlepšení jsou potřeba ve třech propojených oblastech, které by se mohly stát prioritními pro české předsednictví v Evropské unii: daňové úniky velkých firem, daňové úniky bohatých jednotlivců plus nedostatek transparentnosti a praní špinavých peněz. A v každé z těchto oblastí je prostor jak pro novou českou iniciativu, tak pro vylepšení v současnosti probíhajících změn. Cílem je narovnání podmínek v oblasti daní a transparentnosti mezi jednotlivými členskými státy Evropské unie a současně i mezi všemi zeměmi světa.

Prvním krokem je implementace loňské globální daňové dohody o zdanění velkých nadnárodních korporací včetně minimální sazby daně, případně doladění návrhu celoevropské digitální daně jako záložní varianty, pokud by uzákonění dohodnutých změn v některé důležité zemi – třeba v USA – narazilo.

Za druhé by bylo vhodné rozšířit automatickou výměnu informací o bankovních účtech a za tímto účelem zvážit jednostranné zavedení vylepšeného standardu a jeho prosazování v Evropě a ve světě. Třetím úkolem je prohloubení fungování evidence skutečných vlastníků v EU i po celém světě včetně kvality a vymahatelnosti informací o skutečných vlastnících. Třetí úkol zahrnuje také dokončení implementace páté unijní směrnice proti špinavých peněz, respektive v případě její pravděpodobné nedostatečnosti příprava nové šesté směrnice.

Česko je v dobré pozici být lídrem za lepší daňovou spolupráci a transparentnost. Letos podpořilo globální daňovou dohodu o zdanění nadnárodních korporací, ke které se nakonec připojil takřka celý svět – některé země (Irsko, Maďarsko) až později a jiné země vůbec (Kypr, Nigérie).

Česko je již dnes v některých oblastech jednou z nejtransparentnějších evropských zemí. Například informace o veřejných zakázkách nebo vlastnictví nemovitostí jsou tu jedny z nejúplnějších a nejvíc přístupných veřejnosti na světě. Máme také dobře fungující ekonomiku a na rozdíl od Kypru nebo Irska se nepočítáme mezi daňové ráje. Je tedy v našem zájmu sjednotit pravidla daňové spolupráce a transparentnosti.

Firmy a občané pak nebudou mít motivaci využívat pro daňové úniky daňové ráje a budou v Česku nejen působit a žít, ale i danit. V praktické rovině by tedy bylo například dobré využít nadcházejícího předsednictví EU k tlaku na Maltu a další evropské daňové ráje včetně Kypru, který je oblíbenou daňovou destinaci zdejší podnikatelské elity.

V dokumentu odcházející vlády o východiscích k prioritám předsednictví je mezi zhruba třemi desítkami hesel i jedno o zjednodušování daňového systému a snižování administrativní zátěže, které obsahuje boj proti daňovým únikům, posílení výměny informací a redukci selektivních daňových režimů. Bude na nové vládě, zda se z hesla v dokumentu stane opravdová priorita.

Autor je působí na Institutu ekonomických studií FSV UK

externí hlasy

ČESKÉ ZÁJMY VERSUS DAŇOVÉ RÁJE

Bude boj proti daňovým rájům prioritou českého předsednictví? Bylo by to v našem zájmu

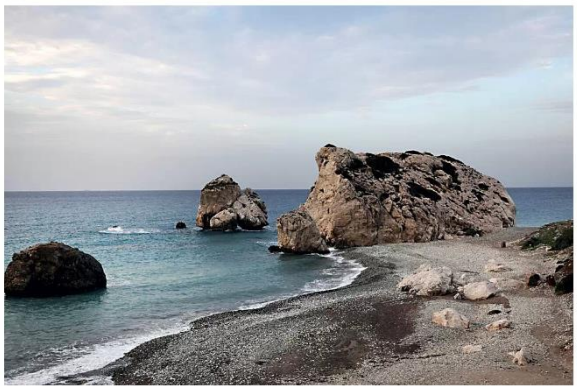

Kypr, ilustrační foto • Autor: Profimedia.cz

Petr Janský
20. 12. 2021

Nově nastupující vláda má před sebou jeden úkol, o kterém se ve spojitosti s ní sice tolik nemluví, ale ve světě jde aktuálně o velké téma a bylo by žádoucí se k němu přidat. Jde o problematiku daňových rájů a souvisejících otázek, jako jsou daňové úniky nadnárodních korporací i bohatých lidí a transparentnost vlastnictví. Spravedlivé zdanění, zamezení úniků a důraz na větší vlastnickou průhlednost mají totiž potenciál přispět k lepšímu životu v Česku.

Východiska jsou jasná. Kdyby se nadnárodní korporace nevyhýbaly placení daní pomocí daňových rájů, které je zvýhodňují, platily by do českého státního rozpočtu o miliardy korun více. Kdyby bohatí Češi neukrývali své jmění v daňových rájích, danili by místo toho v tuzemsku. Kdyby nedávalo smysl pro českého občana kupovat si vilu ve Francii přes anonymně vlastněnou společnost na Britských Panenských ostrovech nebo investovat přes Kypr, bylo by vlastnictví firem transparentní a věděli bychom, kdo za jakou firmou stojí. I to by pomohlo dostat do českého státního rozpočtu víc peněz – a otevřelo cestu k snížení jiných daní, zvýšení platů učitelů nebo rychlejší stavbě dálnic. Tedy k věcem, o které stojí střední třída i bohatí, domácí i zahraniční firmy nezávisle na tom, zda svými daňovými odvody nyní přispívají víc, méně nebo vůbec.

V českém zájmu je, aby ostatní země nepodkopávaly standardy v daňové spolupráci a transparentnosti, na kterých se shodneme v rámci Česka i v rámci Evropské unie. Jinými slovy, je v českém zájmu bojovat proti daňovým rájům. Zefektivnění mezinárodní daňové spolupráce povede k lepšímu postavení Česka v Evropě i ve světě i ke zlepšení životních podmínek zdejších obyvatel. Podmínkou je dotáhnout rozpracované změny pravidel na úrovni zemí, firem i jednotlivců, aby došlo k narovnání podmínek mezi českými, především malými a středními firmami na jedné straně a velkými nadnárodními korporacemi na straně druhé, dále pak k spravedlivému zdanění fyzických osob a k ztížení možnosti praní špinavých peněz.

Nejčtenější články
1 Zeman nechtěl úplně prohrát
Marek Švehla
2 Nedá se nic dělat
Pavla Černá
3 Poláci chtějí bránit hranici před migranty po svém
Jaroslav Spurný
4 Obzinová je (špatný) příklad do hodin žurnalistiky
Ivana Svobodová
5 Nenápadné dědictví Babišovy éry: dálnice se nemusí prosazovat jen silou
Marek Švehla

Zpět

Vinohradská 12 - Jan Krajhanzl

RÁDIO, Datum: 20.12.2021, Zdroj: ČRo Plus, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 20.12.2021 21:41, Poslechovost pořadu: 38 776 , Pořad: 08:33 Vinohradská 12, AVE: 5 443 200,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,43

mluvčí
Svobodu, svobodu, svobodu!

mluvčí
Každý účastník shromáždění, s výjimkou členů domácnosti, je povinen dodržovat pravidla rozestupu alespoň jeden a půl metru. Při nedodržení těchto pravidel jsou účastníci shromáždění povinni používat ochranný prostředek dýchacích cest, který brání šíření kapének. Nedodržení těchto pravidel je protiprávním jednáním.

mluvčí
Ona nemá respirátor! Výborně. Ty jo, to jsou mi panečku věci. Výborně. Super.

mluvčí
Můžete vypadnout?!

mluvčí
Nemůžeme. Proč nemáte respirátor?

mluvčí
Nás tady šikanujou všude a vy podporujete… tak budete dodržovat co máte, aspoň, ne?

mluvčí
Nechte toho, vám říkám. Vypadněte. Zmetkové!

mluvčí
Vy se dopouštíte protiprávního jednání.

mluvčí
Čeho se dopouštím?

mluvčí
Protiprávního jednání. Tohle bylo zaprvý napadení.

mluvčí
Jak to nedodržuju?

mluvčí
Nemáte respirátor, když se…

mluvčí
Proč bych ho měla mít, když tady nikdo není?

mluvčí
Máte tam kolegyni.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
S přibývajícími týdny pandemie covidu 19 se proměňuje odpověď společnosti na přetrvávající ohrožení, které virus představuje. Mezi lidmi roste únava a vyčerpání. Přibývá psychických onemocnění a objevuje se i sílící agresivita nejen na sociálních sítích. Jak můžeme negativním projevům čelit? Jak překonávat propasti, které vznikají mezi lidmi? Bude na to stačit lepší komunikace? A jaký by měla vypadat? Je pondělí 20. prosince. Tady je Lenka Kabrhelová a Vinohradská 12, zpravodajský podcast Českého rozhlasu. Jan Krajhanzl, sociální psycholog z katedry environmentálních studií Masarykovy univerzity v Brně, dobrý den.

Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno
Hezký den.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Ve Vinohradské 12 jsme spolu mluvili naposledy loni na podzim, bylo to během druhé vlny covidu a mluvili jsme o tom, jak společnost reaguje na pandemii a proč se v ní objevují tak ostré dělící linie. Teď jsme o rok dál. Máme účinnou vakcínu, přece jen už jsou nějaké možnosti, jak s pandemií bojovat. Společnost nejen v Česku se zdá rozdělenější, což se často projevuje třeba na debatě o očkování atd. Čím to je, že se nálady tak vyostřují?

Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno
Důvodů je opravdu celá řada, tento rok znamenal velký stres pro prakticky všechny společenské skupiny. Je jedno, jestli jste hospodští nebo lidé, kteří mají třeba děti školou povinné, a měli významnou část loňského školního roku děti doma, anebo jste například lékaři. Ale stresu bylo pro všechny hodně. Jsme všichni pod velkou zátěží, a to samozřejmě potom výrazně přispívá k nárůstu společenského napětí. Kdybychom si to chtěli podrobněji rozebrat, tak si myslím, že je zajímavé bavit se o tom, jaké jsou dlouhodobé faktory, které činí českou společnost zranitelnější vůči zátěžím. A co jsou potom možná ještě nějaké startéry, některé spouštěcí impulzy vůči napětí ve společnosti, které to ještě zase prudce zhoršují.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
No, my jsme v páteční epizodě Vinohradské 12 jsme popisovali skrze příběhy tří lidí, co dělá vyhrocená komunikace konkrétně s lidskými vztahy. Snažili jsme se oslovovat i tzv. druhou stranu, tedy lidi, kteří se třeba nechtějí nechat očkovat, ale vlastně nikdo s námi nechtěl mluvit. Většinou se ti respondenti zdráhali. Když se na to díváte svým pohledem sociálního psychologa, dá se nějak utřídit to, co lidem dává příslušnost třeba k opačné straně, k tzv. popíračské scéně, čím je to vlastně motivováno?

Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno
Myslím, že jste se teď dotkla prvního problému, a to jakým způsobem máme tendenci o celé krizi a společenském konfliktu uvažovat, že přemýšlíme o nějakých táborech. Přemýšlíme o nějakých popíračích, odpíračích, přemýšlíme o nějakých naopak rouškařích nebo někdo říká ovcích. Nějak si představujeme roli vlády. Myslím si, že tam je dnes celá řada stereotypů, které nám výrazně roztáčí kolo konfliktu. Řada lidí si bude myslet, že vláda v tomto třeba jedná z nějakých zlých úmyslů, že pro ně není důvěryhodná, budou jí přisuzovat celou řadu nekalých úmyslů a motivací. Teď je vlastně vcelku jedno, jestli mluvíme o staré vládě, nebo o nové vládě. Stejně tak si myslím, že i tzv. popíračská scéna, je zase daleko pestřejší a fragmentarizovanější, než si možná takto navenek mediálně umíme představit. Myslím si, že budeme mít celou řadu lidí, kteří se třeba nechtějí nechat očkovat, ale zároveň třeba velmi důsledně dodržují opatření, snaží se nešířit riziko nákazy mezi ostatní. Naopak můžeme mít velké množství lidí, kteří třeba podstoupili očkování, ale podlehli dojmu – falešnému, bohužel –, že je to činí prakticky nezranitelnými infekcí a pro ostatní zcela bezpečnými. To zase mohou být někdy i velmi často lidé, kteří infekci častěji roznášejí. Jsou i statistiky, které jsou k dispozici, které ukazují, že pokud lidé mají rizikový kontakt, tak ti očkování podstupují v daleko menší míře potřebné testy, aby se ověřilo, jestli sami infekci dále neroznášejí, než lidé, kteří jsou neočkovaní. Takže bych byl trošku opatrný s těmi velkými škatulkami na tábory. Ale jestli mohu k vaší otázce, ta se dotýká toho, co mohou být důvody. Máme tady věci, které se popisují poměrně často, jako je nedostatek informací, i špatně podávaných informací. Myslím si, že informačním sítem společnosti to, co nabízí třeba vláda, opravdu propadlo velké množství lidí, protože zdaleka ne všichni ve společnosti sledují třeba zpravodajská média, kde informace jsou na denním pořádku. Ale je spousta lidí, kteří žijí úplně v jiných vesmírech. Pro ně jsou důležitější informace z nějakých nepolitických, nezpravodajských kanálů. Tam byly informace ne vždy dostupné. Narážím i na nějaké kognitivní limity různých skupin obyvatel. Máme pořád velký problém umět si představit, co je to vlastně exponenciála, že máme alarmující statistiky třeba u onkologických onemocnění z hlediska počtu nemocných nebo zemřelých, tak že v případě virového onemocnění je to opravdu jiný příběh, protože tam vám počet letadel, které každý den imaginárně spadnou a máme nějakých 100-200 mrtvých, tak vám může dále narůstat a společnost musí nějakým způsobem reagovat.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Musí na to být vybavena tím, že tomu rozumí, jestli to správně chápu…

Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno
Přesně. Máme celé skupiny – a teď opravdu nechci nikoho zase stigmatizovat –, ale jsou profese, které jsou připravenější třeba na práci s čísly a s daty, jsou profese, které jsou zdatnější třeba v manuální oblasti a jsou profese, které jsou třeba víc zaměřené na uměleckou činnost apod. Vidíme, že ne všichni jsou stejně dobře připraveni na vstřebávání, na dekódování informací.

Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno
Potom je i velký strukturální problém, protože česká ekonomika je postavena více než třeba ekonomiky západních zemí na průmyslu. Máme daleko menší podíl profesí, kde je možné se dohodnout na home office. To všechno potom generuje to, že v poměrně vysokém stupni ohrožení se pohybuje celá řada lidí. To, co je psychologický faktor, který tam potom hraje roli, je to, že pokud jste v ohrožení a jste v něm dlouhodobě, tak máte potřebu se na něj adaptovat, což vede mimo jiné k tomu, že máte tendenci riziko začít popírat, vytěsňovat, bagatelizovat. Vlastně se tímto způsobem vyhýbáte akutnímu stresu, který byste mohli mít. To znamená, často vám budou lidé padat do té tzv. popíračské scény, jak jste to nazvala, z pochopitelných důvodů, že nemohou žít v tom takřka permanentním stresu, ať už sedí za pokladnami obchodů nebo jsou třeba někde v průmyslových areálech apod. Pak je samozřejmě celá problematika vládních chyb. Myslím, že nikdo v této zemi asi není příliš nadšený z opatření vlády v posledním roce a půl, ale lidé se dělí na ty, kteří vládu chytají za slovo a každé opatření pro ně je vlastně důvodem k velké a prudké kritice. Oproti tomu máme lidi, kteří vědí, že chyby se opravdu dějou v podstatě na běžném pořádku. Ale zároveň vidí to, že za tím je nějaká filosofie a že i když třeba dílčí opatření jsou špatně, tak celkově třeba to: „pojďme najít nějaký kompromis mezi šířením jako epidemie a mezi běžným životem“, že to je třeba filosofie, která je relativně dobrá a že se nemůžeme tvářit, že ta letadla, jak jsem to použil, nepadají. Potom samozřejmě poslední faktor je obrovská nespravedlnost a příkoří. Spousta lidí to prožívá přesně tímto způsobem. Vidí třeba očkované, kteří měli rizikové kontakty a nemusí se nechat testovat. Naopak oproti tomu neočkovaní musejí. Je řada takových situací, která pro skupinu, která to úplně nechápe, nerozumí tomu, dekóduje to obtížněji atd., tak to všechno může být potom důvodem velkého osobního občanského rozhořčení.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Já jsem tím samozřejmě také nechtěla vůbec nikoho stigmatizovat. Spíš jsem jen reflektovala to, co zaznívalo třeba i v rozhovorech, které jsme vedli pro páteční Vinohradskou 12, kde bylo vidět, že i respondenti to vnímají takto rozděleně. Takže to je prostě částečně asi realita, ve které mnozí z nás v tuto chvíli žijí. Jak vy tuto situaci čtete? Je dělení na skupiny naší přirozeností, nebo to je umělá věc, ke které tíhneme, nebo nám to nějak zjednodušuje pohled na svět?

Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno
Přesně všechny věci, které jste pojmenovala. Na jednu stranu je svět díky tomu pro nás pro všechny z hlediska přemýšlení o světě přehlednější, z hlediska i toho, jak zaujímáme své postoje. Na druhou stranu tomu často výrazně pomáhají i média, která mají tendenci být fascinována – a to si myslím, že je zase relativně společensky přirozené –, ale pokud máme lidi, kteří říkají velmi křiklavé dramatické nesmysly o čipování a o připravené akci na zničení populace na planetě Zemi apod., tak to jsou takoví upíři pozornosti, že potom je pro nás strašně zajímavé řešit tyto bizarní případy, ale ony jsou na absolutním okraji. Myslím, že těchto lidí, kteří věří na čipy, je zhruba tak málo jako lidí, kteří věří, že by měl být permanentně lockdown. Ale obě dvě skupiny si někdy představují ten nejkřiklavější a nejbizarnější případ z té druhé skupiny a potom na něj reagují. To znamená, taková řekněme daleko umírněnější, rozumnější část populace se najednou v debatě ztrácí. Případně prostě ti, co jsou spíš pro očkování, tak jsou osočováni z permanentní sympatie k lockdownům a naopak. Myslím si, že je hrozně důležité si uvědomit i právě pro nějakou práci z hlediska zacílení vládní komunikace a podobně, že takové tábory úplně neexistují, že budou i poměrně různorodé z hlediska složení. Tady budou lidé, kteří do toho, řekněme, jak jste to nazvala popíračská scéna, vstupovali spíš z nějakých ezoterických pozic, New Age, s nějakou třeba hlubokou nedůvěrou v západní medicínu. To zase není něco, co by se zrodilo ze dne na den, ale to je něco, co je tady dlouhodobě. Možná tomu i západní medicína v řadě ohledů zavdává důvod třeba svým důrazem na masovost zdravotní péče. To znamená, je to nějaký dlouhodobý dluh, který máme ve zdravotnictví v humanizaci zdravotnictví a tato ezokomunita na to reaguje tím způsobem, že potom vylévá s vaničkou i dítě. Potom je tady zase naopak skupina spíš politicky orientovaných popíračů, kteří budou daleko víc zpochybňovat systém. To budou zase lidé od přesvědčených liberálů, kteří si myslí, že vláda nemá vůbec jakkoliv zasahovat do života svých občanů, má

jim daleko více důvěřovat, až po nacisty. Takže zase tam ne každý popírač musí být Landa anebo Dušek. A to si myslím, že je zase důležité potom diferencovat v práci s těmito skupinami.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Hodně se ve společnosti mezi lidmi mluví o tom, že lidé mají pocit, že narůstá agresivita. Vidíme to třeba na sociálních sítích, ale občas třeba i v reálu na demonstracích, které se odehrály proti očkování nebo proti opatřením. To zase není jen specificky česká věc. Odpovídá to i vašemu pozorování a třeba datům, která o společnosti máte? Skutečně narůstá agresivita? A čím se to dá vysvětlit?

Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno
Je dobré si pojmenovat a přiznat, že úplně přesná data na tuto konkrétní otázku v tuto chvíli nemáme. Sociální realita se vyvíjí daleko rychleji, než stíhají vycházet akademické publikace. Možná se něco už se podařilo vydat třeba ve Velké Británii nebo ve Spojených státech, ale zase česká kulturní realita je poměrně odlišná. Ale určitě pokud sledujeme třeba sociální sítě, tak vidíme, že agrese výrazně přibývá. Médii kolují excesy, které se dějí třeba konkrétním představitelům třeba lékařské komory. Pan doktor Kubek je teď velkým terčem útoků a tento případ rozhodně není bohužel ojedinělý.

Milan KUBEK, prezident České lékařské komory
Myslím si, že nejsem žádný bolestín a jsem na ledacos zvyklý, ale výhrůžky mé rodině a mým dětem, to je hluboko přes čáru a s tím se samozřejmě smířit nehodlám.

mluvčí
Policie řeší sílící útoky, které souvisí s aktuální pandemickou situací. V poslední době se s výhrůžkami kvůli koronaviru setkali například ministr zdravotnictví v demisi Adam Vojtěch (za ANO), prezident České lékařské komory Milan Kubek nebo hlavní hygienička Pavla Svrčinová. Policisté prošetřují i pokus o napadení premiéra v demisi a šéfa hnutí ANO Andreje Babiše.

mluvčí
Premiér Babiš dnes řekl, že tzv. antivaxeři jsou agresivní a pod vlivem dezinformací.

Andrej BABIŠ, bývalý premiér /ANO/
Bohužel agresivita lidí stoupá, protože se bojí, bojí se asi o svůj život, že dostanou tu vakcínu. Ale to je nesmysl.

mluvčí
Na eskalující situaci už upozornili třeba středočeští záchranáři, agresivita vůči zdravotníkům podle nich mezi pacienty roste. Třeba před nemocnicí v Kladně o víkendu někdo poškodil šest aut. Mluvčí středočeské policie Michaela Richterová Radiožurnálu potvrdila, že auta parkovala před urgentním příjmem a patřila zaměstnancům nemocnice.

mluvčí
Jsme tady dnes, abychom dali covidovým fašistům najevo, že nebudeme slepě přihlížet tomu, co se u nás děje.

mluvčí
V Praze na Letné se odpoledne sešly stovky odpůrců vlády a protiepidemickým opatřením. Řada z účastníků neměla roušku ani respirátor, nedodržovaly se rozestupy a prodávalo pivo. Na povinnost dodržovat protiepidemická pravidla proto demonstrující upozornili policisté.

mluvčí
… a chtějí, abychom se snad izolovali doma, abychom se nenavštěvovali se svými příbuznými, kamarády, kolegy, přáteli. Ale jednoznačně toto odmítáme. Nejsme žádné poslušné ovce!

mluvčí
Pořadatelé i vyzývali k tomu, aby nedošlo k žádnému násilí, že tady jsou antikonfliktní i policejní týmy. Takže zatím, minimálně do této chvíle, nedošlo k žádné aktivitě nebo nějakému… ale teď už pomalu asi budeme muset podávat nové informace a uvidíme, jak se situace bude vyvíjet.

Andrej BABIŠ, bývalý premiér /ANO/
Hajzle jeden. Že ti neni hanba, my tě platíme!

Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno
To znamená, ano, vidíme velký nárůst napětí a to napětí je potom zase poháněno i sociálními sítěmi, které tak jako foukají do ohně konfliktu. Stejně tak potom do toho ještě přilévá olej a benzin i nějaké další dezinformace, nepravdy, smyšlenky, které kolují v prostoru, které už jsou úplně vykonstruované, ale lidi úplně rozdivočují. Lidé se utrhávají z řetězu, jdou proti přes veškeré společenské i právní normy ve svém chování a samozřejmě to může být nebezpečí.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Z druhé strany mnozí lidé reflektují to, a to se právě stalo i v naší páteční epizodě, kde jeden z respondentů mluví o empatii, mluví o tom, že mu je smutno z toho, že ve společnosti podle něj chybí. Odpovídá tohle vašemu pozorování? Skutečně máme jako společnost nedostatek empatie?

Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno
Myslím, že ano. Že se empatie přirozeně obecně v konfliktech velmi často ztrácí. Je velmi těžké v sobě současně udržet hněv a vztek, který potřebujeme nějak ventilovat a zároveň u toho být ještě empatičtí. To je opravdu těžké a je to výzva pro nás pro všechny. Možná zkoušet konflikt deeskalovat, zkoušet si daleko víc představit situaci těch druhých. Možná právě třeba tím, že si je nebudu představovat jako nějaké blázny s hliníkovými anténkami na hlavě, kteří nechtějí být ozářeni a bojí se čipování, anebo že oni si nebudou skupinu, která se očkuje, představovat jako absolutně tupé ovce, které poslouchají všemu, co se v médiích a ve vládě řekne. Vlastně si zkoušet naslouchat, zkoušet si hledat, z jakých zdrojů kdo čerpáme. Možná se příliš netlačit, někdy se i vyslechnout, to si myslím, že je strašně důležité. Možná ještě jak zmiňujete ten páteční pořad, já si myslím,

že tam to jenom upozorňovalo na velmi důležitou věc, kterou bohužel velmi často i moji kolegové psychologové a psycholožky přehlížejí. A to je, že se neustále mluví o tom, jak lidé mají trauma a jak jsou v depresi z toho, co je všechno zavřené a jak je omezen život, ale pojďme si na rovinu říct, že máme obrovské množství lidí – a vaši respondenti to velmi přesvědčivě dokazovali –, kteří jsou depresivní, kteří jsou zoufalí, kteří jsou v podstatě traumatizovaní tím, že společnost nechává třeba takové množství lidí umírat, že společnost je takovým způsob netečná vůči dnešní situaci lékařů, že jsme úplně zapomněli třeba na to, kolik pedagogů a pedagožek dnes každodenně riskuje svůj život navzdory tomu, že třeba má několik očkování, tak přesto očkování nikdy nemůže mít stoprocentní efekt, zejména pokud je to u lidí v nějakém předdůchodovém věku. Tady se odehrává celá řada tragédií na všech úrovních společnosti a je to ve všech částech názorového spektra a myslím si, že jako je důležité si uvědomovat, že deprese nemá jen jeden důvod, ale má právě důvod třeba v tom, jak velká je nějaká necitlivost, bezohlednost vůči různým zájmovým skupinám.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Když mluvíte právě o schopnosti empatie a částečně potom depresivních projevech, které ventilovali i naši respondenti, v některých případech mluvili o tom, že jsou hluboce frustrovaní tím, že se snažili se svými protějšky mluvit a že to prostě nejde, že komunikace úplně zkolabovala na tom, že každý vidí svět jinak a druhá strana vlastně není vůbec ochotná pochopit ani kousek z reality toho očkovaného nebo si prostě poslechnout data atd. To tam zmiňoval přímo jeden respondent. Jak z toho ven? Je na to nějaká odpověď, možná i praktická?

Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno
Můžeme ji hledat. Ale mně přijde vlastně vůbec důležitý moment, že tohle si dnes uvědomuje takové množství lidí. V sociální psychologii toto víme docela dlouhodobě, takže naše překvapení je možná asi menší než řady jiných lidí. Ale asi je dobré si možná říci, že jsme pořád ve vleku nějakého silného racionalistického mýtu, který věří, že když lidem poskytneme správné informace, tak budou o věcech správně přemýšlet a pak se i správně chovat, že naše chování, naše motivace, vůbec vnímání a vyhodnocování problémů je daleko složitější věc a že jsme třeba v kontaktu nejenom s nějakými názory lidí, jako právě esoterika nebo nějaké antisystémové nálady a nedůvěry, ale že je vlastně třeba obyčejná touha lidí po normálním světě a že lidé, pokud jim začnete brát to, že budeme žít ve světě, na jaký byli zvyklí, který měli rádi, tak že budou velmi rezistentní v tom, aby si ho nechali vzít. To si myslím, že je třeba strašně důležité i pro komunikaci změny klimatu. Stejně tak třeba nějaký druh psychologické logiky je i v tom, že než sedět někde zastrčeně v koutě a tam trpět a čekat, až se všechna nebezpečí a stresy přeženou, tak někteří lidé raději volí cestu agrese, než se stáhnout do pasivity, tak daleko radši jdou bojovat se systémem, což jim možná dává nějaký pocit výlučnosti, spolupatřičnosti, že najednou jsou součástí nějaké širší skupiny, která bojuje za něco ušlechtilého, jako je třeba svoboda. Takže myslím, že je možná důležité v něčem přestat sázet na to, že informace jsou jediný lék na všechny naše společenské problémy, a začít možná víc přemýšlet o životních situacích lidí, ať už je to na úrovni strukturálních socioekonomických důvodů, nebo je to na úrovni třeba i psychologické situace lidí, jaké prázdno jim boj proti některým světovým spiknutím a podobně může zaplňovat. Z hlediska praktické roviny, co s tím? Myslím, že opravdu strašně důležité je na jednu stranu nebýt fascinováni tou tzv. popíračskou scénou. Ta tady v nějaké podobě vždycky bude a neumím si představit společenské opatření, které by to mohlo zlomit, ale důležité je samozřejmě celkově se snažit, aby ta skupina nerostla, aby se neposilovala, aby bylo respektováno pokud i se někdo rozhodne neočkovat, ale zároveň se chová bezpečně vůči ostatním, aby to bylo zdrojem nebo předmětem respektu, ale zároveň aby komunikace byla trpělivá, laskavá. Zároveň pokud se někdo dopouští násilí, pokud někdo aktivně ohrožuje zdraví jiných, tak je samozřejmě důležité, aby třeba represivní složky státu zasáhly. Stát musí mít nějakou imunitní reakci, musí být schopen nějaké odpovědi, pokud někdo ohrožuje fungování jeho institucí nebo se dopouští trestných činů vůči jeho příslušníkům. Takže kombinace laskavosti vůči pokud možno všem, 90 procentům společnosti, možná 95, 98, ale prostě pokud někdo potom chce volit nějaké násilné prostředky nebo chce sabotovat činnost státu, tak si myslím, že bezpečnostní složky by měly nás všechny ostatní před těmihle lidmi chránit. Ještě možná čekám, kdy ti lidé, kteří šíří tzv. alternativní pravdy o covidu, tak jasně vstanou a řeknou, že se distancují od jakýchkoliv projevů násilí, že se distancují od osobních útoků na některé představitele třeba lékařské komory a jasně řeknou, že třeba ano, nemusíte se očkovat, ale očekávám, že se budete všichni chovat tak, abyste nešířili nákazu mezi populaci, že není žádné hrdinství nosit roušku pod nosem nebo pod bradou, že není žádné hrdinství záměrně kašlat na lidi v tramvaji nebo něco podobného, že to není cesta, kterou hlásáme a že ti různí Jaroslavové Duškové, Hnízdilové, Ledečtí apod. řeknou: „My si to představujeme možná trošku jinak než jako média, než vláda. Ale s tímhle jsme nikdy nesouhlasili. Proti tomu jasně jsme.“

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Když jste zmiňoval, že jako skupina sociálních psychologů řadu těchto problémů sledujete už léta a nejsou pro vás tak velkým překvapením, jakou roli v tom všem může hrát i skutečnost, že se hrozně často setkáváme s tím, jak se nám změnila sdílená zkušenost světa? Že prostě lidé sledují jiná média, mají úplně jiný obraz o světě skrze sociální sítě atd. a opravdu žijeme v oddělených skupinách, které se neprotínají? Není to celkové klima ve společnosti částečně výsledkem právě i tohoto fenoménu, který se nám vrací s o to silnějším úderem?

Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno
Rozhodně ano. Sociální sítě výrazně pomohly zvýšení tenze ve společnosti. Použiju takový příměr, my teď doma hodně topíme v kamnech a jsme na tom skoro závislí. Pořád tam vidím jiskry, které tam prší, a ty často prší ze strany médií, ale vlastně i vlády. To jsou věci, o kterých jsme mluvili na začátku. Pak je tady podpal, který je tam připravený. To je třeba dlouhodobá nedůvěra v politiku v České republice, nedůvěra v systém, nedůvěra v západní medicínu, touha po světě, aby byl normální a takový, jaký si přejeme. Ale pak je tady ještě to foukání do ohně. To jsou sociální sítě. To je opravdu to, že nám ukazují ty nejbizarnější věci, které na sociální síti jsou k vidění a tím pádem získáváme i velmi zkreslený a stereotypní, nevypovídající obrázek o té druhé názorové skupině. Potom ještě úplně další vysloveně lití benzínu do ohně je to, když do toho vstoupí úplně vykonstruované informace, které jsou fiktivní, kde jsou fotky, které vůbec nejsou pravda a záměrné lži. Teď se nám opravdu pod kotlem roztápí a ten kotel má jen nějakou možnost tlaku, pak samozřejmě hrozí výbuch. Takže myslím, že je strašně důležité deeskalovat, komunikovat tak, aby to bylo přístupné pro 99 procent populace, která jasně odmítá násilí, jasně věří, že lidské zdraví je důležité, a to ve všech podobách až už od třeba od toho, že někdo může věřit víc očkování, někdo věří víc třeba zdravému životnímu stylu, ale zároveň si myslím, že je důležité si jasně říct: nechceme zbytečně šířit jakoukoliv virovou nákazu, jakoukoliv virovou epidemii, ale jasně se postavit vůči těm, kteří to zkouší vyhrocovat do nějakého celkového útoku, ať už proti konkrétním lidem nebo proti celému systému. To je zneužívání situace a tam by bezpečnostní složky měly postupovat poměrně jednoznačně.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka

Zmiňoval jste praktická řešení, která je možné nasadit. Když se zaměříme na komunikaci – teď víme, že nastupuje nová vláda, která chce hodně sázet na komunikaci, alespoň to tvrdí –, co se ukazuje o tom, jakým způsobem by ji měla vést? Vzhledem k tomu, co jste říkal v úvodu, že vůbec není platný model, že by existovaly nějaké dvě skupiny, že naopak je to strašné množství různých atomizovaných jednotek, neměla by právě komunikace – ano, možná znít jedním hlasem –, ale neměla by být rozrůzněná, že by vláda k různým skupinám mluvila různě, tak, aby jí ty skupiny vůbec byly schopné rozumět?

Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno
Určitě souhlasím s tím, že je důležité se obracet i ke konkrétním skupinám příslušným tónem a celkově si myslím, že by leitmotivem, jednotícím tónem, měla být jakási laskavost v komunikaci. Ale zároveň pořád bych si nemyslel, že můžeme pandemii nebo to, jak se teď u nás šíří, že to můžeme hodit jen na skupinu, která se proti očkování vymezuje, oni nám potom mohou začít sehrávat roli nějakých obětních beránků společnosti, to je také velmi nepříznivá dynamika. Oni se ostatně potom cítí jako oběti nebo jako dokonce noví disidenti, někteří dokonce jako nějací noví Židé za protektorátu, což jsou věci, které jsou samozřejmě absurdní, ale na druhou stranu z nich nedělejme obětní beránky toho, co se teď aktuálně děje. Pokud by vláda nebyla jenom fascinována touto skupinou, tak by mohla daleko intenzivněji podporovat třeba testování ve firmách, aby firmy dávaly home office. Tam se nám šíří velké množství nákaz. Zhruba každý druhý člověk se nakazí ve svém zaměstnání. Možná potichu a bez nějakých okatých mediálních scének by se měla rozjet důsledná mravenčí systematická práce v postihování těch, kteří ohrožují společenskou bezpečnost a nemyslím, že na něco mají jiný názor, chraň bůh, máme svobodnou společnost, ale právě třeba tím, že šíří nákazu nebo že na někoho dokonce přímo útočí. Stejně tak máme poměrně nedostatečné kapacity z hlediska očkování, teď je velký zájem o boostery a kapacity zatím zaostávají. Chci říct, že to není jen o komunikaci a rozhodně to není jenom o těch, kteří se okatě proti tomu vymezí, ale je tady i řada rezerv na straně státu. Kdyby stát zapracoval na nastavení procesů, na zvýšení kapacit, vůbec na održování svých vlastních pravidel, tak si myslím, že můžeme dost potlačovat a snižovat míru virové nálože ve společnosti možná daleko účinněji než diskutovat se skupinou úplně nejzarytějších a nejurputnějších popíračů čehokoliv, kteří věří na ty bájné jakoby čipy v hlavě, ale že bych v tom byl daleko praktičtější, pragmatičtější a nezkoušel to zachránit jenom komunikací, protože to je podle mě slabší konec provazu.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
Jan Krajhanzl, sociální psycholog z katedry environmentálních studií Masarykovy univerzity. Děkujeme za rozhovor.

Jan KRAJNHANZL, psycholog, FSV MUNI, Brno
Děkuji za pozvání, mějte se.

Lenka KABRHELOVÁ, moderátorka
A to je z pondělní Vinohradské 12 vše. Děkujeme, že posloucháte, pokud to dělat rádi, šiřte slovo dál, řekněte o nás svým přátelům a známým. Naše epizody najdete kdykoliv na serveru iRozhlas.cz a také ve všech podcastových aplikacích. Psát můžete na adresu vinohradska12@rozhlas.cz. To byla Lenka Kabrhelová. Těším se zítra.

Kritika za filmový polibek

TV, Datum: 20.12.2021, Zdroj: ČT 24, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 01:13, Sledovanost pořadu: 27 812, Pořad: 22:00 Události, komentáře, AVE: 146 319,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,31

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor
A tím dalším hostem je sociolog z Katedry genderových studií Fakulty sociálních věd Petr Pavlík. Vítám vás, dobrý večer.

Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK
Dobrý večer.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor
Co obecně říkáte tomu, co se strhlo kolem té jedné pidi-, mikro-, piko-, nanoscénky?

Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK
Tak já bych řekl, že v jednom smyslu je to výmluvné, že takováto věc vlastně vzbudí nějakou pozornost mediální u určitého typu lidí.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor
A máte pocit, že by ji tady v Česku vzbudila, i kdyby to nebylo na úkor té naší české Popelky, kdyby to bylo v jiném filmu, který by třeba sem přišel a měl by nějaký potenciál, lidé by se na něj chtěli podívat, ať už z jakýchkoliv důvodů, anebo ten hlavní důvod, proč to vzbudilo takovou vlnu zájmu, ať už pozitivního, nebo negativního, je to, že je to vlastně remake české Popelky?

Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK
To opravdu nedokážu odhadnout. No, já si myslím, že asi spíš jde o to, že se to objevilo v pohádce, a Češi jsou relativně konzervativní v tom, co by v pohádkách asi mělo být, nebo nemělo být, nebo určité segmenty české společnosti. A proto si myslím, že některým lidem to vadilo, to, že mají pocit, že jakmile je něco pro děti, tak by to mělo být nějakým způsobem uhlazeno, že by tam neměly být věci, které oni sami neschvalují, a to si myslím, že by mohla být ta kontroverze, ale opravdu si to nedokážu odhadnout.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor
Lukáš Vedral z distribuční firmy Bonton film podotkl, že dostali velké množství e-mailů s tím, že jde o zlo. Lidé tam prý obecně píšou, že do kina na Popelku nepůjdou, ani děti tam nevezmou, proč by tohle neměl být pochopitelný argument? Že se to prostě někomu nezdá, nelíbí.

Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK
Já si myslím, že už jsme někde trošku jinde. Já si myslím, že naše společnost...

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor
Všichni?

Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK
Ne všichni, ale myslím, že už, pokud chceme mluvit o tom, že jsme v 21. století, tak otázky, já nevím, gay, lesbických vztahů, které jsou naznačeny ve filmech a třeba i v pohádkách, prostě myslím, že dneska už by měly být něco, co nevzbuzuje to zdvižení obočí.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor
Na druhou stranu Mirka říkala a připomínala, že vlastně ten vztah těch dvou mužů vůbec nemá žádnou souvztažnost k celému tomu příběhu, že tam vlastně nehraje žádnou zásadní roli v celém tom filmu.

Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK
To já nevím, já jsem to neviděl, mohu pouze soudit z toho, co říkala paní Spáčilová, já s ní třeba nesouhlasím v tom, proč je to populární v severských zemích. Já bych řekl, že vedle vánoční atmosféry jeden z důležitých atributů Popelky je to, že je to velice moderní a odvážná pohádka na svoji dobu. Máte tam aktivní, energickou, inteligentní, samostatnou ženu, což v pohádkách v té době vůbec nebylo zvykem, a myslím, že to je velká část appealu.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor
Čili emancipovanou ženu, genderově samostatnou, takříkajíc?

Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK
Myslím, že na svoji dobu to bylo velice moderní v tom, jak byla podána Popelka a ta princezna, že to nebyla žádná princezna, která někde spí, aby ji někdo políbil.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor
Tak právě, nestačilo by to, když už před těmi skoro 50 lety to pánové Vorlíček a Pavlíček měli takhle postavené, tak je potřeba to po těch 50 letech aktualizovat ještě třeba o vztahy osob stejného pohlaví, jakkoliv proti nim nikdo nic mít nemůže?

Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK
Ale já si myslím, že to je otázka umělecké licence. Já si myslím, že jsou to umělci, tak takovouhle formu zvolili, já jsem ten film neviděl, nejsem filmový kritik a nebudu je kritizovat za to.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor
Třeba režisér Jiří Strach, toho jsme mimochodem také zvali, ale byl zaneprázdněn, zveřejnil na svém účtu na jedné internetové platformě anketu: půjdete se podívat na norskou inkluzivní Popelku? Za prvé ano, za druhé ne a zatřetí, i když byl Jiří můj spolužák na základní škole, tak tohle slovo prostě nemůžu jakýmkoliv způsobem tady přečíst nebo interpretovat. Prostě to třetí slovo je vulgární. V rozhovoru pro Reflex pak řekl: nevím, za co bojují novodobí spasitelé světa, každopádně indoktrinace dětí je ohavné manipulativní zlo, jehož pravá tvář se dříve nebo později ukáže. Je to jeho názor.

Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK
Víte co, pro mě je to názor člověka, který v době, kdy se ukázalo, že Harvey Weinstein byl sexuální predátor, nosil tričko s tím, že on je Harvey Weinstein. /nesrozumitelné/. Takže já to posuzuju v tomto kontextu a pro mě je naprosto irelevantní, co tento člověk říká.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor
Publicista Miloš Čermák dokonce možná v žertu kdysi o té naší české Popelce napsal, že princ je s největší pravidelností homosexuál. Popisuje, jak se kouluje s kamarády, jak neprojevuje o ženy na plese žádný zájem a nakonec se do Popelky zakouká nejvíc ve chvíli, kdy Popelka je vlastně Popelák, tedy kdy to je vlastně kluk, myslivec. Tak já nevím, jestli je to nadsázka, nebo jestli je to míněno jako interpretace.

Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK
Tak je to zřejmě nadsázka, nicméně i takhle se dá interpretovat film. Jako filmy mají mnoho významů, každý je může interpretovat různě a tato interpretace může přicházet do úvahy. Pokud on to asi říkal v humoru, ale myslím, že prostě někdo to tak číst mohl.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor
Jak se vůbec za posledních, řekněme, 10, 15 let posunuje to filmové řemeslo právě v těch genderových tématech? Je to jenom v tom, jak říkala Mirka, že prostě vezmeme dva kluky a vrazíme tam krátce jejich příběh a tím už máme jakoby odškrtnuto?

Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK
Ne, to si myslím, že vůbec ani pravda. Když se podíváte zpátky na takové věci, jako je třeba Zkrocená hora atd., tak vidíte, že velmi vážná témata ve filmovém průmyslu už jsou dávno a gay a lesbická problematika nebo tématika už je dávno ve filmu a je to velmi dobře, protože to ukazuje, jak rozmanitá je lidská společnost, jako rozmanití jsou lidé, a ukazuje to, že už nejsme tak heteronormativní, jako jsme historicky bývali.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor
Tzn. že tohle potom i názor společnosti může třeba trošku formovat třeba ta Zkrocená hora? To byl vlastně velký i v Americe, i ve světě společenský fenomén, řekl bych, ten film.

Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK
Ano, myslím, že to působí oběma směry. Na jedné straně to může posunovat společnost, na druhé straně společnost částečně posunuje filmový průmysl, který obecně bývá poměrně konzervativní.

Jakub ŽELEZNÝ, moderátor

Děkuju vám, že jste přišel. Na shledanou.

Petr PAVLÍK, sociolog, Katedra genderových studií FSV UK
Děkuji moc. Nashle.

Nová vláda slibuje 200 km dálnic a rychlejší vlakové spoje URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: business-car.cz, Autor: Mario Rychtera, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 08:50, RU / měsíc: 178 988, RU / den: 13 482, AVE: 2 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,15

Za čtyři roky přibude na 200 kilometrů nových dálnic na zelené louce, výrazně se pohne příprava prvních staveb vysokorychlostních tratí a zlepší se kvalita veřejné dopravy.

Takové plány má nově jmenovaný ministr dopravy Martin Kupka, kterého do funkce uvedl předseda vlády Petr Fiala.
„ Musíme pohnout s dostavbou Pražského okruhu, za čtyři roky bude rozestavěna klíčová část mezi Běchovicemi a D1, severní část okruhu bude připravena k výstavbě. Stejně tak potřebujeme dokončit D1 u Přerova a rozestavět co nejvíce úseků na D35, která je alternativní spojnicí východu a západu země, “ říká ministr dopravy Martin Kupka s tím, že ambicí je za čtyři roky postavit až 200 kilometrů nových dálnic na zelené louce.
Plánované investice do dopravní infrastruktury přesahující významně 100 miliard korun mají u nového ministra jasnou podporu a musí podle něj zůstat v obdobné výši i pro další léta. Zároveň chce vyhodnotit první PPP projekt na dostavbu 32 kilometrů dálnice D4 a zvážit použití stejné formy financování a provozování u dalších dopravních projektů.
„ Chceme také zatraktivnit železnici pro cestující, nakoupit moderní a pohodlné vagóny. Výrazně pokročit se stavbami na IV. železničním koridoru s cílem zkrátit jízdní dobu z Prahy do Českých Budějovic na 1,5 hodiny. Rozestavíme také většinu staveb budoucího železničního spojení na letiště Václava Havla Praha. A především, připravíme první stavby vysokorychlostních tratí, “ vypočítává své plány ministr Kupka.
Za použití moderních aplikací a digitálních map chce také nový ministr zlepšit plánování a koordinaci silničních a železničních uzavírek. Cílem nastupující vlády bude také zatraktivnit veřejnou dopravu například postupným rozšiřováním jedné jízdenky OneTicket, rychlejší obnovou kolejových vozidel nebo zdravou soutěží na železnici.
Do roku 2025 bude podle nového ministra dopravy také kompletně digitalizovaná dopravní agenda. „Pro nový nebo vyměněný řidičský průkaz už nebude nutné chodit na úřad obce s rozšířenou působností, stejně tak zmizí povinnost nosit průkaz při řízení vozidla u sebe. Zápisy a změny v registru vozidel půjdou také vyřídit přes internet bez návštěvy úřadu,“ vysvětluje Kupka.
Martin Kupka přichází na Ministerstvo dopravy z pozice prvního náměstka hejtmanky Středočeského kraje zodpovědného právě za dopravu. Zároveň byl dlouholetým starostou Líbeznic a od roku 2017 je také poslancem. Podílel se na přípravě důležité legislativy – např. Zákona o právu občana na digitální služby, Bank ID a digitalizace stavebního řízení. Prosadil dva dny účinnosti zákonů a také automatické upozornění na konec platnosti osvědčení o technické způsobilosti vozidla pro držitele datových schránek. Kupka vystudoval žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy, pracoval v Českém rozhlase jako moderátor a redaktor, byl také mluvčím několika institucí a krátce i mluvčím vlády. Je ženatý, má dvě děti, volný čas tráví v přírodě, na kole nebo na lyžích.
Zdroj: Ministerstvo dopravy

Zpět

Mluvčí ministerstva práce je Davidová, za průmysl bude mluvit Srnka URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: ČTK, jpl, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 11:26, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Mediahub, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Ministerstvo práce a sociálních věcí má od pondělí 20. prosince novou tiskovou mluvčí Evu Davidovou. Zároveň bude ředitelkou tiskového odboru, oznámilo ministerstvo v tiskové zprávě. Novým mluvčím ministerstva průmyslu bude Vojtěch Srnka.

Davidová byla od května mluvčí ministerstva zahraničí.

V letech 2007 až 2013 Eva Davidová pracovala jako redaktorka České televize a následně od dubna 2013 jako tisková tajemnice Senátu.

Marian Jurečka (Twitter)@MJureka
20.prosince 2021 v 17:27, příspěvek archivován:21.prosince 2021 v 10:12

Máme novou tiskovou mluvčí. Seznamte se, za@mpsvcz bude komunikovat @davidova_ev, zkušenosti má z @mzvcr, @CT24zive a @senatCZ.
A je taky z pěti dětí
Tak zdar a sílu!
https://t.co/CUKlbo1U7K https://t.co/l821aKYeCu

12 lidí to sdílíodpovědětretweetoblíbit

Vystudovala mediální komunikaci a politologii na Fakultě sociálních věd Masarykovy univerzity v Brně.

Nový mluvčí ministra průmyslu Vojtěch Srnka dříve pracoval v investigativním týmu Českého rozhlasu a jako redaktor MF DNES.

Foto:
ilustrační snímek
Depositphotos

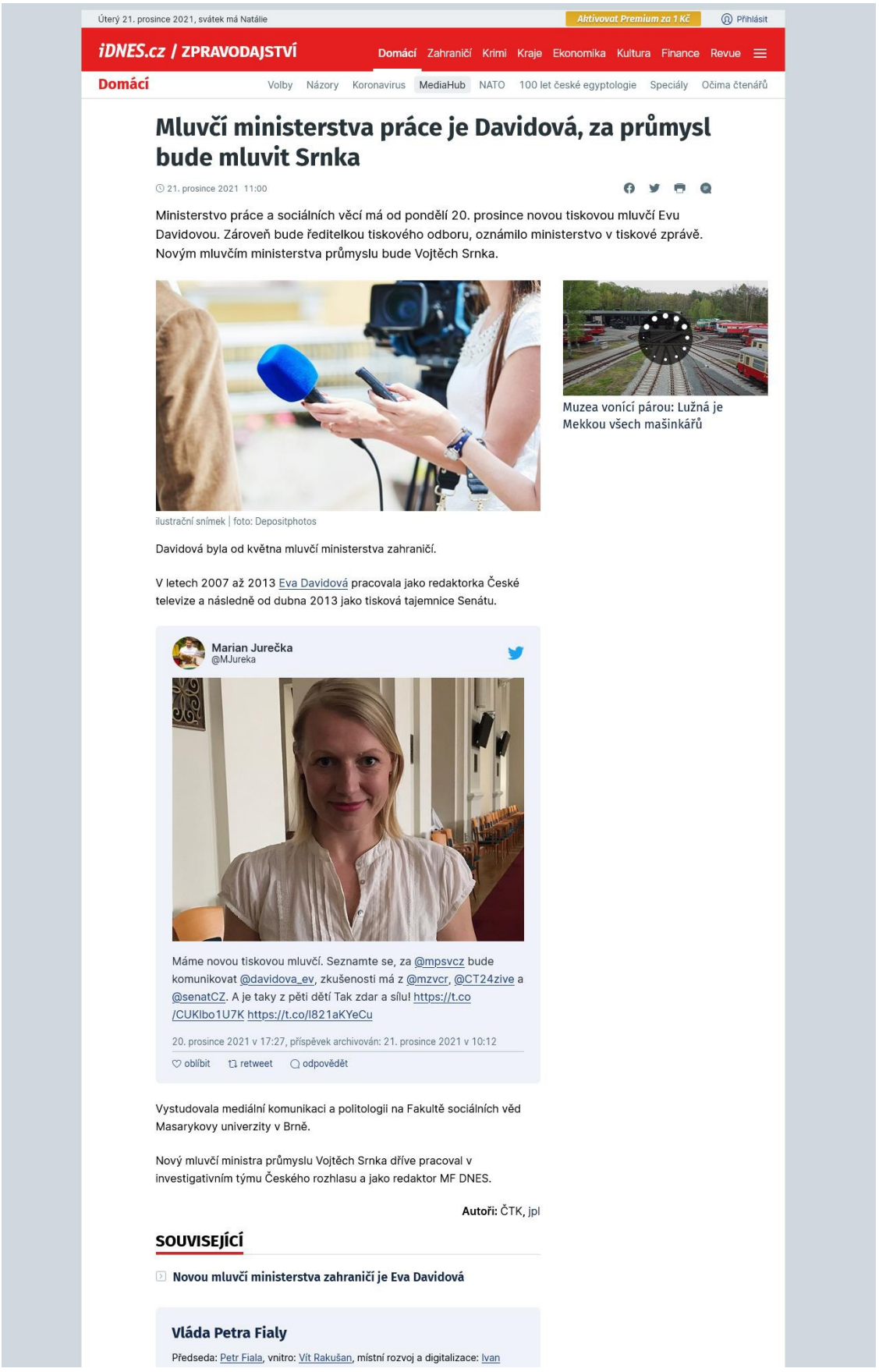
Úterý 21. prosince 2021, svátek má Natálie
Aktivovat Premium za 1 Kč
Přihlásit
iDNES.cz / ZPRAVODAJSTVÍ
Domácí Zahraničí Krimi Kraje Ekonomika Kultura Finance Revue
Domácí
Volby Názory Koronavirus MediaHub NATO 100 let české egyptologie Speciály Očima čtenářů
Mluvčí ministerstva práce je Davidová, za průmysl bude mluvit Srnka
21. prosince 2021 11:00
Ministerstvo práce a sociálních věcí má od pondělí 20. prosince novou tiskovou mluvčí Evu Davidovou. Zároveň bude ředitelkou tiskového odboru, oznámilo ministerstvo v tiskové zprávě. Novým mluvčím ministerstva průmyslu bude Vojtěch Srnka.
ilustrační snímek | foto: Depositphotos
Muzea vonící párou: Lužná je Mekkou všech mašinkářů
Davidová byla od května mluvčí ministerstva zahraničí.
V letech 2007 až 2013 Eva Davidová pracovala jako redaktorka České televize a následně od dubna 2013 jako tisková tajemnice Senátu.
Marian Jurečka
@MJureka
Máme novou tiskovou mluvčí. Seznamte se, za @mpsvcz bude komunikovat @davidova_ev, zkušenosti má z @mzvcr, @CT24zive a @senatCZ. A je taky z pěti dětí Tak zdar a sílu! https://t.co/CUKlbo1U7K https://t.co/I821aKYeCu
20. prosince 2021 v 17:27, příspěvek archivován: 21. prosince 2021 v 10:12
oblíbit retweet odpovědět
Vystudovala mediální komunikaci a politologii na Fakultě sociálních věd Masarykovy univerzity v Brně.
Nový mluvčí ministra průmyslu Vojtěch Srnka dříve pracoval v investigativním týmu Českého rozhlasu a jako redaktor MF DNES.
Autoři: ČTK, jpl
SOUVISEJÍCÍ
Novou mluvčí ministerstva zahraničí je Eva Davidová
Vláda Petra Fialy
Předseda: Petr Fiala, vnitro: Vít Rakušan, místní rozvoj a digitalizace: Ivan

Zpět

Ve Švýcarsku se používá recyklovaný beton už skoro dvacet let, v Česku stále chybí legislativa URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: ekonews.cz, Autor: Karolína Chlumecká, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 12:36, RU / měsíc: 4 732, RU / den: 364, AVE: 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

...ho na sítích...
O autorovi: Karolína Chlumecká
Karolína studuje první rok žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Kromě toho se věnuje také focení.

... Nemáte přístup k plnému znění zprávy. Pokud máte o plné znění zájem, kontaktujte prosím naši zákaznickou podporu - help@newtonmedia.eu.

Pokud je článek nedůvěryhodný, rozsvítí se červená kontrolka. Tři studenti vyvíjí detektor dezinformací Verifee
URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: startupjobs.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 12:54, Země: Česko

Tři středoškolské studenty svedl dohromady zájem o umělou inteligenci a společně přišli s vizí, jak ji využít v boji proti dezinformacím.

Výsledkem je aplikace Verifee, kterou Matyáš Boháček, Michal Bravanský a Filip Trhlík momentálně vyvíjí pod střechou O2 v úzké spolupráci s Janem Romportlem (na úvodní fotografii vpravo), ředitelem centra Dataclair.ai. Nový přístup k analýze důvěryhodnosti zpráv by měl být hotový v polovině příštího roku.
Dezinformacím se v Česku daří. A v době koronavirové pandemie to platí víc než kdy dřív. Naštěstí se ale daří také projektům, které proti tzv. fake news bojují všemi možnými způsoby. Jednou z nadějných iniciativ, která by mohla z dlouhodobého hlediska přispět ke kultivaci žurnalistiky a zvýšení mediální gramotnosti, je Verifee . Nově vznikající aplikaci mají na svědomí tři studenti a kamarádi. Fungovat bude na bázi umělé inteligence, která dokáže na základě desítek parametrů vyhodnotit důvěryhodnost zpravodajských článků , přidělit jim skóre a zároveň výsledné hodnocení jasně odůvodnit.
Matyáš Boháček, Michal Bravanský a Filip Trhlík se poprvé potkali minulý rok na třetím ročníku akce 20 pod 20. Výběr týdeníku Euro zahrnuje mladé talenty, kteří mají ambici měnit Česko, potažmo svět k lepšímu. Podruhé se jejich cesty střetly v soutěži Středoškolák roku. To už bylo jasné, že sdílí nejen zájem o umělou inteligenci, ale také obavy z náchylnosti české společnosti nechat se ovlivnit dezinformacemi.
„Každý máme osobní zkušenost z blízkého okolí . Často se jedná o lidi, kterých si vážíme, například babička nebo profesorka. Zároveň jsme už za sebou měli projekty týkající se zpravodajství, takže naše směřování bylo celkem jasné," vysvětluje Boháček, který aktuálně studuje předposlední ročník na pražském Gymnáziu Jana Keplera a před třemi lety vyvinul aplikaci Newskit, jež shromažďuje důvěryhodná česká média. Také Bravanský se v minulosti novinařinou zabýval a vytvořil agregátor zpráv Měj přehled. Příští rok ho čeká maturita na Gymnáziu Mikuláše Koperníka v Bílovci. Nejstarší z trojice Filip Trhlík momentálně studuje University College London a na kontě má projekt Boxee, chytré schránky pro výdej balíčků z Přerova.
Předstupněm vzniku samotného Verifee byla účast v soutěži Robothon letos v lednu . 36 hodinový hackaton se uskutečnil k 100. výročí uvedení divadelní hry Karla Čapka R.U.R. Účastníci mohli zvolit jednu z osmi oblastí a vymyslet řešení za pomoci umělé inteligence. „Přirozeně jsme si vybrali výzvu Fake news a generování textu. Záhy vykrystalizoval nápad na vyvinutí modelu, který bude skrze určité parametry detekovat manipulativní články a bude schopný transparentně říct, co mu na nich vadí. Udělali jsme základní demo a Robothon jsme ještě pod názvem AI.Why? vyhráli," popisuje Boháček.
Startup uvnitř korporátu
Jedním z mentorů a porotců byl Jan Romportl, ředitel Centra pro umělou inteligenci ve společnosti O2 Czech Republica , které buduje pod brandem Dataclair.ai . Právě on výherce po skončení akce oslovil a nabídl jim spolupráci. „Výherní cena byla 50 tisíc a my jsme stáli před rozhodnutím, jestli založit vlastní startup. Podporu nám nabídlo také Ministerstvo průmyslu a obchodu. Všechno to ale byly těžko udržitelné možnosti, protože na vývoj AI je potřeba hodně zdrojů, navíc chceme vytvořit něco, co bude mít reálný dopad," vysvětluje Trhlík. „ Nakonec jsme si zvolili cestu inkubace, jako neziskový projekt O2 , abychom se mohli plně soustředit na vývoj a výzkum a nemuseli řešit provozní věci. Máme extrémní autonomii. Nejvýstižnější mi přijde, že vyvíjíme startup pod korporátem ," dodává s tím, že stěžejní je nabídnout výsledný produkt uživatelům zdarma „Honza Romportl je v podstatě čtvrtý člen týmu, strašně nám pomáhá a je to skvělý mentor," doplňuje pozitivní zkušenost Boháček.
„Jedná se o jednu ze společensky nejdůležitějších věcí, které nyní pomocí umělé inteligence můžeme dělat, proto projektu dáváme tolik energie. Spolupráce s kluky je výborná. Jsou to jedni z nejlepších data scientistů, které jsem kdy potkal , a zároveň mají výborný podnikatelský mindset a k tomu spoustu odvahy, dokonce i v rovině občanské zodpovědnosti," hodnotí spolupráci samotný Romportl , který v týmu zastává především roli mentora a senior advisora. Dataclair.ai Verifee poskytuje veškeré finanční, odborné a technické zázemí. „To mimo jiné znamená, že pracují na naší cloudové platformě Azure a zároveň mají přístup ke všem našim odborníkům na AI. Vážím si také toho, že i díky tomuto projektu se nám daří klukům pomoci v tom, aby se dostali na nejprestižnější světové univerzity v Anglii a USA," dodává.
V rámci společensky odpovědných aktivit se O2 v posledních letech věnuje mediální výchově systematicky. V roce 2018 například spustila Nadace O2 program Chytrá škola , který si klade za cíl naučit děti, rodiče a učitele bezpečnosti na internetu, počítačovou a mediální gramotnost nebo orientaci v technologiích. Letos O2 ve spolupráci s Pedagogickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci a Centrem PRVoK uskutečnily unikátní výzkum Český učitel ve světě médií se záměrem zjistit, jak se učitelé základních a středních škol staví k mediální výchově nebo z jakých informačních zdrojů čerpají pro výuku. Z výsledků například vyplynulo, že polovina pedagogů neučí mediální výchovu vůbec a ta druhá polovina jen průřezově v ostatních předmětech.
„Aktuální události jako pandemie, očkování nebo předvolební období jsou využívány k dezinformačním kampaním. Mediální výchova by měla patřit mezi zásadní a základní výukové oblasti. Je potřeba se naučit ve světě médií a informací orientovat, dnes už nestačí pouze naučit se číst. Pokud škola učí děti číst, je přirozené, že by jim měla pomoci také naučit se číst kvalitně a odpovědně . A přesně o to se v O2 Chytré škole snažíme, posouvat české školy do 21. století," uvádí CSR manažerka O2 Marie Mališková . Školám i veřejnosti nabízí konkrétní nástroje, jako je třeba edukativní karetní hra Nekrm kachnu od organizace Fakescape nebo v příštím roce právě Verifee. „Spolupráce s Nadací O2 a O2 Chytrou školou je zásadní, protože umožní zpřístupnění hotového nástroje Verifee té nejdůležitější cílové skupině – žákům a učitelům ," dodává Romportl.
Tým Verifee vývoj konzultuje mimo jiné také s novináři a profesory. Jedním z nich je Václav Moravec, který působí na Fakultě

sociálních věd Univerzity Karlovy a stojí za platformou Infomore , interdisciplinárním projektem, jež propojuje žurnalistiku, lékařské a počítačové vědy za účelem boje proti dezinformacím týkajících se (nejen) covidu-19. Moravec se podílí také na vývoji nástroje na tzv. fact-checking, na kterém pracuje Centrum umělé inteligence Fakulty elektrotechnické na ČVUT v čele s Janem Drchalem. „S Drchalovým týmem jsme propojeni a pomáháme si s daty, ale sami jdeme jinou cestou. Jejich nástroj je užitečný zejména pro novinářskou praxi, pro rychlé ověřování faktů, zatímco naše aplikace je pro kohokoliv, kdo čte zprávy a potřebuje si zlepšit mediální gramotnost," konstatuje Boháček.

Jak to celé funguje?

Finální nástroj bude fungovat jako add-on (doplněk) implementovaný do prohlížeče. V okamžiku, kdy uživatel na počítači nebo telefonu najede na článek, např. při scrollování na Facebooku, aplikace ho zanalyzuje a rovnou zobrazí skóre důvěryhodnosti od 1 do 100, čímž daný text spadne do jedné ze čtyř kategorií: manipulativní, zavádějící, částečně důvěryhodný a důvěryhodný. V případě zavádějícího či manipulativního obsahu bude kolečko s číslem svítit červeně. Add-on zároveň poskytne jasný výčet problematických aspektů.

„Rozhodně nechceme nijak omezovat obsah nebo vyloženě odrazovat od přečtení konkrétních, byť problematických. Jde nám o to, že když se čtenáři objeví výstražné znamení, červená kontrolka , přistoupí k článku víc kriticky , budou ho konfrontovat, pozastaví se nad tím, jestli to, co přečetli, je pravda," vysvětluje hlavní myšlenku Bravanský a dodává, že jako další funkcionalitu chtějí nabídnout doporučování článků na stejné téma z alternativních zdrojů s vyšším skóre důvěryhodnosti.

Posuzovaných parametrů je několik desítek. Mladí vývojáři zmiňují například clickbaitové titulky, nestandardní slova, vulgarismy, gramatické chyby, absenci autora, netradiční interpunkci či politický extremismus a zdůrazňují, že Verifee nehodnotí obsah, ale styl, jakým je článek napsaný „Náš model AI vezme tato kritéria, spojí je dohromady a vytvoří matematickou reprezentaci článku, kterou potom zasadí do nějaké své mapy a podle ní určí důvěryhodnost. Je důležité zdůraznit, že nejsou lineární, záleží na všech parametrech, a jak na sobě vzájemně souvisí," vysvětluje Trhlík, jak nástroj funguje. „Tyto spojitosti a jednotlivé napojení parametrů si určuje umělá inteligence, to není něco, co bychom do ní implementovali," doplňuje ho Boháček.

S klasifikací článků pomáhají studenti žurnalistiky z Fakulty sociálních věd. „Vzali jsme několik tisíc zpravodajských článků, studenti k nim na základě detailně propracované metodiky přiřazovali jednotlivé kategorie důvěryhodnosti. Na těchto datech potom učíme AI dělat souvislosti mezi jednotlivými parametry," popisuje Bravanský. „Data, která studenti anotovali, jsou velmi diverzifikovaná tak, aby byl model při učení exponován co nejširší škále zpravodajství . Když to řeknu zjednodušeně – jedná se o matematickou neuronovou síť, do ní vstupují matematické reprezentace a ta síť na trénovacím data setu upravuje váhy, které přikládá různým vlastnostem nebo kombinacím. V podstatě zobecní to, co se naučila na vzorku a do budoucna to přenese na další data, tedy články ," přibližuje koncept strojového učení Boháček.

Zprávy jsou data, která tečou

Vývoj začal v březnu a první výsledky by měly být koncovému uživateli předloženy zhruba v polovině roku 2022 . Co se týče konkrétních termínů, je trojice ale raději opatrná. „S projektem tohoto typu existuje jen jedna šance jít s ním na veřejnost. Nechceme ztratit kredibilitu, takže než s aplikací půjdeme ven, chceme si být stoprocentně jistí, že je dotažená. I kdyby to mělo znamenat, že se zpozdí," uvádí Bravanský. Zatímco back-end a model umělé inteligence jsou už z velké části dokončené, uživatelské rozhraní je teprve v počáteční fázi.

V první fázi fungování se Verifee zaměří na běžné konzumenty zpravodajských obsahů skrze zákaznickou základnu O2. Časem podle Trhlíka ale nevylučují ani B2B segment „Jsme teprve na začátku, ale určitě nám to do budoucna dává smysl. Vnímáme čím dál větší legislativní tlak ze strany EU zaměřený na boj s dezinformacemi a s tím vzniká poptávka různých serverů nebo agregátorů po podobném nástroji. Spíš než služba bychom chtěli být jejich partner." To potvrzuje také Jan Romportl: „Chceme dosáhnout, aby uživatelé brali aplikaci jako pomocníka, nikoliv jako nepřítele. Verifee nerozhoduje o tom, co je pravda, má lidem pomoci udržet si otevřenou mysl a kultivovaný dialog s okolím. Co se týče ambicí do budoucna, chceme dostat Verifee jako plugin do webového prohlížeče každého uživatele českého internetu ," říká.

Potenciál vidí zakladatelé i ve větším zapojení umělé inteligence v žurnalistice obecně. „ Zprávy jsou ve své podstatě data , která někam tečou, a vytváříme jich čím dál víc. AI ve svém nejzákladnějším formátu je jenom zpracování dat. Takže je naprosto logické ji do novinařiny nějakým způsobem zapojit. Může výborně sloužit k tomu, aby nás zbavila rutinní práce. Winstonovi Churchillovi dva lidé kontrolovali gramatiku jeho dopisů, dnes tohle dělá Word, i když to třeba není dokonalé. Je to drobný příklad, ale s těmito rutinními úkony nám může umělá inteligence velmi snadno začít pomáhat ," uzavírá Filip Trhlík.

Foto: Verifee

Aplikace

Pokud je článek nedůvěryhodný, rozsvítí se červená kontrolka. Tři studenti vyvíjí detektor dezinformací Verifee

Tři středoškolské studenty svedl dohromady zájem o umělou inteligenci a společně přišli s vizí, jak ji využít v boji proti dezinformacím. Výsledkem je aplikace Verifee, kterou Matyáš Boháček, Michal Bravanský a Filip Trhlík momentálně vyvíjí pod střechou O2 v úzké spolupráci s Janem Romportlem (na úvodní fotografii vpravo), ředitelem centra Dataclair.ai. Nový přístup k analýze důvěryhodnosti zpráv by měl být hotový v polovině příštího roku.

Dezinformacím se v Česku daří. A v době koronavirové pandemie to platí víc než kdy dřív. Naštěstí se ale daří také projektům, které proti tzv. fake news bojují všemi možnými způsoby. Jednou z nadějných iniciativ, která by mohla z dlouhodobého hlediska přispět ke kultivaci žurnalistiky a zvýšení mediální gramotnosti, je **Verifee**. Nově vznikající aplikaci mají na svědomí tři studenti a kamarádi. Fungovat bude na bázi umělé inteligence, která **dokáže na základě desítek parametrů vyhodnotit důvěryhodnost zpravodajských článků**, přidělit jim skóre a zároveň výsledné hodnocení jasně odůvodnit.

Matyáš Boháček, Michal Bravanský a Filip Trhlík se poprvé potkali minulý rok na třetím ročníku akce 20 pod 20. Výběr týdeníku Euro zahrnuje mladé talenty, kteří mají ambici měnit Česko, potažmo svět k lepšímu. Podruhé se jejich cesty střetly v soutěži Středoškolák roku. To už bylo jasné, že sdílí nejen zájem o umělou inteligenci, ale také obavy z náchylnosti české společnosti nechat se ovlivnit dezinformacemi.

***„Každý máme osobní zkušenost z blízkého okolí**. Často se jedná o lidi, kterých si vážíme, například babička nebo profesorka. Zároveň jsme už za sebou měli projekty týkající se zpravodajství, takže naše směřování bylo celkem jasné,"* vysvětluje Boháček, který aktuálně studuje předposlední ročník na pražském Gymnáziu Jana Keplera a před třemi lety vyvinul aplikaci Newskit, jež shromažďuje důvěryhodná česká média. Také Bravanský se v minulosti novinařinou zabýval a vytvořil agregátor zpráv Měj přehled. Příští rok ho čeká maturita na Gymnáziu Mikuláše Koperníka v Bílovci. Nejstarší z trojice Filip Trhlík momentálně studuje University College London a na kontě má projekt Boxee, chytré schránky pro výdej balíčků z Přerova.

Předstupněm vzniku samotného Verifee byla **účast v soutěži Robothon letos v lednu**. 36 hodinový hackaton se uskutečnil k 100. výročí uvedení divadelní hry Karla Čapka R.U.R. Účastníci mohli zvolit jednu z osmi oblastí a vymyslet řešení za pomoci umělé inteligence. *„Přirozeně jsme si vybrali výzvu Fake news a generování textu. Záhy vykrystalizoval nápad na vyvinutí modelu, který bude skrze určité parametry detekovat manipulativní články a bude schopný transparentně říct, co mu na nich vadí. Udělali jsme základní demo a Robothon jsme ještě pod názvem AI.Why? vyhráli,"* popisuje Boháček.

Startup uvnitř korporátu

Jedním z mentorů a porotců byl **Jan Romportl, ředitel Centra pro umělou inteligenci ve společnosti O2 Czech Republica**, které buduje pod brandem Dataclair.ai. Právě on výherce po skončení akce oslovil a nabídl jim spolupráci. *„Výherní cena byla 50 tisíc a my jsme stáli před rozhodnutím, jestli založit vlastní startup. Podporu nám nabídlo také Ministerstvo průmyslu a obchodu. Všechno to ale byly těžko udržitelné možnosti, protože na vývoj AI je potřeba hodně zdrojů, navíc chceme vytvořit něco, co bude mít reálný dopad,"* vysvětluje Trhlík. ***„Nakonec jsme si zvolili cestu inkubace, jako neziskový projekt O2**, abychom se mohli plně soustředit na vývoj a výzkum a nemuseli řešit provozní věci. Máme extrémní autonomii. Nejvýstižnější mi přijde, že **vyvíjíme startup pod korporátem**,"* dodává s tím, že stěžejní je nabídnout výsledný produkt uživatelům **zdarma**. *„Honza Romportl je v podstatě čtvrtý člen týmu,*

Zpět

Chceme návrat k Evropě před rokem 1997, oznámilo Rusko. A jestli ne, tak si nás nepřejte! URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Michael Romancov, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 13:22, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Komentáře, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Komentář Michaela Romancova: Ruské ministerstvo zahraničních věcí na svém webu 17. prosince zveřejnilo dva dokumenty týkající se bezpečnostních záruk, které Moskva požaduje od Západu. Zásadním požadavkem je „návrat k hranicím z roku 1997“, tedy do stavu, kdy Česko ještě nebylo členem NATO.

Konkrétně jde o „Smlouvu mezi Ruskou federací a Spojenými státy o bezpečnostních zárukách“ a „Dohodu o opatřeních k zajištění bezpečnosti Ruské federace a členských států NATO“. Moskva svou představu o právní úpravě vzájemných vztahů připravila s odvoláním na nedávnou telefonickou komunikaci s americkým prezidentem Joem Bidenem (konala se 7. prosince) , jenž prý deklaroval připravenost zahájit „seriózní dialog o otázkách souvisejících se zajištěním bezpečnosti RF“.

Protože se vztahy mezi Ruskem a tzv. kolektivním Západem setrvale zhoršují a dospěly do kritického bodu, považují v Kremlu za důležité vyjádřit své představy, potřeby a postoje jasně a srozumitelně… NATO však ústy svého generálního tajemníka Jense Stoltenberga dalo najevo, že o požadavcích, které Rusko v dokumentech na členské státy Aliance vznáší, mu nepřísluší rozhodovat.

Co bude dál, se v tento okamžik můžeme jen dohadovat. Nepochybně se objeví analýzy (ne)oprávněnosti ruských požadavků a jejich rozbor z hlediska právního, bezpečnostního či politického. Řada odborníků a politiků začne volat o dialogu s ruskou stranou.

Jak si to Rusko představuje ve skutečnosti

Rád bych se proto pokusil čtenáři nabídnout jinou – autenticky ruskou – perspektivu. Jak? Prostě tak, že [lock]níže otevřu prostor nejen pro prezentaci základních ruských požadavků, ale také pro ilustraci přístupu ruského establishmentu k jednání a dodržování mezinárodního práva. Jsem hluboce přesvědčen, že pokud opravdu chceme pochopit, o co Kreml usiluje, je nejlepší nechat za něj mluvit (zlo)činy.

Jakkoli se to může zdát být nepatřičné, stojí za to současné ruské požadavky posuzovat například optikou roku 1939. Nejlépe nám to může vysvětlit Sergej Lavrov, jenž již od roku 2004 zastává funkci Putinova ministra zahraničních věcí. Nepochybně proto představuje osobu nad jiné povolanou k tomu, aby vysvětlila, na čem a proč se zakládá ruská zahraniční politika.

Učinil tak v článku „Historická perspektiva ruské zahraniční politiky“, který byl roku 2016 publikován v časopise Russia in Global Affairs. V jeho úvodu stojí: „Je prokázáno, že každá skutečná politika musí vycházet z historie. V našem případě se jedná o naprosto oprávněný předpoklad, zejména vezmeme-li v úvahu nedávná výročí. V roce 2015 jsme oslavili sedmdesáté výročí konce druhé světové války a o rok dříve sté výročí začátku první světové války. Roku 2012 jsme si připomněli dvousté výročí bitvy u Borodina a čtyřsté výročí osvobození Moskvy od Poláků. Prozkoumáme-li pečlivě tyto události, jednoznačně dospějeme k poznání, že role Ruska v evropské a světové historii je unikátní…“

O tom, zda je ruská stopa v evropské historii unikátní, by se možná mohly vést spory, ale o tom, že je hluboká, krvavá a plná příkladů nedodržení smluvních závazků, nelze pochybovat.

Finové by mohli vyprávět

Moskva například dodnes odmítá, že by někdejší SSSR byl jakkoli spoluzodpovědný za rozpoutání druhé světové války v Evropě. Posvátnost vítězství ve válce byla začleněna do ústavy a kdokoli ho zpochybňuje, vystavuje se riziku trestního stíhání a uvěznění. Předstírejme na okamžik, že věříme ruskému tvrzení, podle něhož byl pakt Molotov–Ribbentrop jen standardní smlouvou, jakou v tu dobu měl s Hitlerem každý, a že neexistovaly žádné tajné dodatky (které nikdo jiný neměl). A soustřeďme se jen na Finsko.

Sovětsko-finská dohoda o neútočení z roku 1934 předpokládala výhradně mírové řešení sporů. 20. září 1939, tedy po započetí války a poté co „SSSR v důsledku polského zhroucení přišel zachránit obyvatele západního Běloruska a Ukrajiny“ (jak dnes již opět v Moskvě označují naplnění tajných dodatků výše uvedeného paktu), Helsinky spolu s dalšími severskými státy potvrdily svou neutralitu. Už v červnu 1939 však Stalin, s odvoláním na údajné ohrožení Leningradu, nařídil vypracovat plán útoku na Finsko.

Čím Finové ohrožovali druhé největší sovětské město, které leželo „jen“ 32 km za hranicí? Dalekonosným dělostřelectvem… Kterým však Finsko vůbec nedisponovalo. Veškerá jednání a řada finských ústupků k ničemu nevedly. 30. listopadu SSSR na svého hrozivého souseda zaútočil.

Proč je pro nás tento historický exkurz důležitý? Sovětský svaz tehdy lhal, stejně jako dnešní Rusko lže o důvodech anexe Krymu, o údajné nepřítomnosti na východě Ukrajiny či v zásadě o jakémkoli jiném důležitém aspektu současné bezpečnosti v Evropě. Rusku však nevadí, že lže a že druhá strana o té lži ví. Rusko si totiž může dovolit říkat a dělat cokoli, co uzná za vhodné. Proč? Je totiž velmoc!

Vlamování se do otevřených dveří

Vraťme se však do současnosti. Zdá se být zřejmé, že se Kreml rozhodl chopit (zejména mediální) iniciativy. Tím, že dal najevo svou pozici a požadavky, které různí vysoce postavení exponenti režimu, jak bude ukázáno dále, stále „vysvětlují“ a posunují, je vyvíjen tlak na druhou stranu.

Místopředseda horní komory ruského parlamentu Konstantin Kosačev v příspěvku, který publikoval tiskový orgán ruské vlády, Rossijskaja gazeta (dále jen RG), uvedl, že USA a NATO jsou zvyklé samy sebe vidět nad zákonem a snaha po kompromisu, pochopení pro zájmy jiných lidí a mluvit s nimi jako se sobě rovnými je „považováno téměř za porážku“.

Rusko dle jeho slov chápe vyjádření Jense Stoltenberga, že „jakýkoli dialog s Ruskem bude muset vzít v úvahu také obavy NATO z ruských akcí“. Rusko prý není proti. Problém je v tom, že se již třicet let snaží o to, aby byl slyšen jeho hlas. Opravdu? Cožpak řadu let nebyla Moskva, prostřednictvím Rady NATO-Rusko přítomna přímo v „kuchyni“ Aliance v Bruselu?

Pokud bychom se vrátili o třicet let zpět, dostaneme se do roku 1991, tedy do posledního roku existence někdejšího Sovětského svazu. Nejpozději od roku 2007, od Putinova vystoupení na Bezpečnostní konferenci v Mnichově, Západ ví, že Moskva – kdykoli to sama považuje za vhodné – může začít tvrdit, že se s ní o ničem nejednalo. A nejen to. Protože se s Ruskem nejednalo, protože nebyl slyšet jeho hlas, vše, co se v oblasti evropské bezpečnosti stalo, je špatně a v podstatě neplatné.

Jak to, že jste se nás neptali?

Poslední platnou věcí je podle Kremlu sjednocení Německa. Proč? Proběhlo s explicitním souhlasem SSSR. Vše ostatní, včetně přistoupení nových členských zemí – Česko nevyjímaje – k NATO nebo EU, by však v Kremlu de facto opět chtěli schválit, respektive zneplatnit. Proč? Protože mají pocit, že mohou. Proč? Protože Rusko je velmoc a jen s jeho souhlasem je možné měnit standardy fungování systému mezinárodních vztahů. Proč? Protože tak tomu vždy bylo!

Copak neznáte výrok knížete Bezborodka „Bez našeho souhlasu nevystřelilo v Evropě jediné dělo!“?!? Pro ty, kteří výrok neznají – a jichž je nejspíš většina –, je třeba připomenout, že se jednalo o architekta zahraniční politiky a následně kancléře Kateřiny Veliké, jenž mimo jiné sehrál zásadní roli ve druhém a třetím dělení Polska (1772; 1793; 1795), během kterých Polsko-litevský stát přestal existovat. Co na tom, že výrok nekoresponduje s realitou. Podstatné je, že člověk, jenž ho použil, měl výsledky! Podle Bezborodkova vzoru se v následujících staletích ruská i sovětská zahraniční politika ještě mnohokrát snažila chovat.

Připomeňme, že Trojí dělení Polska představovalo koordinovanou akci Rakouska, Pruska a Ruska, které v daný okamžik dokázaly nejen identifikovat, ale hlavně realizovat společný zájem na úkor někoho jiného. O pár let později, roku 1807, se Rusko dohodlo s Francií rovnou na dělení Evropy. Tzv. Tylžským mírem byla poprvé nastolena situace, že východ kontinentu připadl Rusku, zatímco západ nějaké jiné mocnosti – tehdy Francii.

Po Napoleonských válkách se Rusko opakovaně pokoušelo zopakovat scénář, s nímž svého času uspělo v Polsku, proti Osmanské říši. Ostatně už Kateřina Veliká snila o „vyhnání všech Turků z Evropy“ a převzetí Konstantinopole a černomořských úžin pod ruskou kontrolu.

V březnu 1915 se Britům a Francouzům s tímto požadavkem ozval tehdejší ministr zahraničních věcí, hrabě Sazonov, a k ruské účasti na dělení Osmanské říše tehdy nedošlo jen proto, že se Rusko během první světové válce zhroutilo. Stalin však s někdejšími ruskými požadavky opět vyrukoval po skončení druhé světové války, a to nejen proti Turecku (které bylo po celou válku striktně neutrální), ale i proti Íránu (na jehož území byla od roku 1941 rozmístěna sovětská vojska).

Neuspěl, ale jednalo se o neúspěch dílčí. Vždyť mu svaté vítězství přineslo možnost vytvořit satelitní blok, kam naneštěstí patřilo i tehdejší Československo. Vše, co se ocitlo za železnou oponou, bylo kontrolováno a řízeno z Moskvy a skutečnost, že Evropa byla opět rozdělena na dvě části, přičemž ta sovětská sahala až k Berlínu, byla považována za hrubě uspokojující.

Jestli neuděláte, co chceme, tak…

V souvislosti s čerstvými návrhy vydalo ruské ministerstvo zahraničních věcí oficiální prohlášení, v němž pečlivě uvádí všechny smluvní a právní závazky, které USA a členské země Aliance přijaly, a dožaduje se jejich plnění. Obzvláště „výživné“ jsou pasáže, kde se praví, že evropská bezpečnost je nedělitelná: „Tento princip byl nejprve deklarován v Helsinském závěrečném aktu a poté znovu potvrzen a posílen v Pařížské chartě pro novou Evropu v roce 1990, která říká: „Bezpečnost každého je neoddělitelně spojena s bezpečností všech ostatních.“ A v roce 1999 byla na summitu OBSE v Istanbulu přijata Charta evropské bezpečnosti, ve které bylo zdůrazněno, že účastnické státy „nebudou posilovat svou bezpečnost na úkor bezpečnosti jiných států“…

Všechny tyto dokumenty podepsali nejvyšší představitelé účastnických států OBSE, včetně všech zemí NATO. Avšak v rozporu s principem nedělitelnosti bezpečnosti – stejně jako v rozporu se sliby danými sovětskému vedení – se prý NATO po celá ta léta neustále pohybovalo na východ, ignorovalo obavy vyjádřené Moskvou a pokaždé, když se tak stalo, odpověděl tento blok zběsilým protiruským obviněním.

Devatenáctého prosince zveřejnila RG článek, jenž vycházel z rozhovoru, který náměstek ministra zahraničních věcí, Alexandr Gruško, poskytl jednomu z nejvýše postavených ruských propagandistů, Vladimiru Solovjovovi. Nechal se slyšet, že nebude-li Západ na ruské návrhy a požadavky reagovat pozitivně, musí počítat s tím, že Rusko přejde na režim vytváření „kontra-hrozeb“, které budou mít vojensko-technickou podstatu.

Moskva prý usiluje o odklon od „nebezpečné linie“ s tím, že ve vztazích mezi Ruskem a NATO nastal „okamžik pravdy“. Rusko prý úmyslně zvolilo jasný a srozumitelný jazyk, aby byly vyloučeny jakékoli nejednoznačnosti. Teď očekává, že NATO o ruských návrzích nebude jen žvanit. S tímto požadavkem souvisí i názor vlivného senátora Alexeje Puškova, jenž v souvislosti s očekávanými jednáními prohlásil, že místo u jednacího stolu by měli mít jen Američané a Rusové. Ostatní, zejména Baltové, chtějí jednat jen proto, aby jednání zmařili.

Generální tajemník Stoltenberg sice již jednoznačně dal najevo, že na půdorysu, který Moskva navrhla, žádné jednání nebude, ale na druhou stranu je jasné, že s Ruskem zcela nejednat nelze. Až k němu dojde, musíme být připraveni. Součástí naší přípravy by mimo jiné mělo být přesně i to, co nám doporučil Lavrov. Musíme věnovat pozornost historii, respektive tomu, jak pokrouceně ji v dnešním Rusku vykládají a používají.

S několika faktory přitom musíme počítat jako s jistotou. Rusko bude lhát (jedná se o strategii i taktiku zároveň), své požadavky bude neustále posouvat a stupňovat a nakonec bude rozumět jen síle. Je i na nás, aby Západ byl silný. Z našeho úhlu pohledu je velkým příslibem, že pro tento dlouhodobý a náročný úkol máme vládu, od které lze očekávat, že si je této nutnosti vědoma.

Stručně:

Ruské ministerstvo zahraničí zveřejnilo dva dokumenty týkající se bezpečnostních záruk, které Moskva požaduje od Západu. Zásadním požadavkem je „návrat k hranicím z roku 1997“, tedy do stavu, kdy Česko ještě nebylo členem NATO. Pokud se tak nestane, vyhrožuje Rusko blíže nespecifikovanými „kontra-hrozbami, které budou mít vojensko-technickou podstatu“.

Autor je externí spolupracovník Deníku N, politický geograf, působí na Fakultě sociálních věd UK a Metropolitní univerzitě Praha.

V rubrice komentáře dáváme prostor různým úhlům pohledu, které nemusí vyjadřovat stanovisko redakce.

Deník N – rozumět lépe světu

Koupit předplatné Přihlášení

DENÍK N

Vánoční předplatné E-shop Česko Covid Svět Ekonomika Komentáře Studio N Kontext N Další

21. prosince 2021 12:47 Názor Rusko

Chceme návrat k Evropě před rokem 1997, oznámilo Rusko. A jestli ne, tak si nás nepřejte!

MICHAEL ROMANCOV + Odebírat e-mailem

Rusko se stále považuje za velmoc a jen s jeho souhlasem je možné měnit standardy fungování systému mezinárodních vztahů (a snímku Vladimír Putin). Ilustrační Foto: Kremlin.ru

Komentář Michaela Romancova: Ruské ministerstvo zahraničních věcí na svém webu 17. prosince zveřejnilo dva dokumenty týkající se bezpečnostních záruk, které Moskva požaduje od Západu. Zásadním požadavkem je „návrat k hranicím z roku 1997", tedy do stavu, kdy Česko ještě nebylo členem NATO.

Konkrétně jde o „Smlouvu mezi Ruskou federací a Spojenými státy o bezpečnostních zárukách" a „Dohodu o opatřeních k zajištění bezpečnosti Ruské federace a členských států NATO". Moskva svou představu o právní úpravě vzájemných vztahů připravila s odvoláním na nedávnou telefonickou komunikaci s americkým prezidentem Joem Bidenem (konala se 7. prosince) , jenž prý deklaroval připravenost zahájit „seriózní dialog o otázkách souvisejících se zajištěním bezpečnosti RF".

Protože se vztahy mezi Ruskem a tzv. kolektivním Západem setrvale zhoršují a dospěly do kritického bodu, považují v Kremlu za důležité vyjádřit své představy, potřeby a postoje jasně a srozumitelně... NATO však ústy svého generálního tajemníka Jense Stoltenberga dalo najevo, že o požadavcích, které Rusko v dokumentech na členské státy Aliance vznáší, mu nepřísluší rozhodovat.

Co bude dál, se v tento okamžik můžeme jen dohadovat. Nepochybně se objeví analýzy (ne)oprávněnosti ruských požadavků a jejich rozbor z hlediska právního, bezpečnostního či politického. Řada odborníků a politiků začne volat o dialogu s ruskou stranou.

Jak si to Rusko představuje ve skutečnosti

Vánoční předplatné (2 knihy zdarma) ×

Zpět

Pokud se s pravidly ztotožníte, pak nařízení ani jako restrikce nevnímáte. Pro odpůrce budou vždy nespravedlivá, říká sociolog URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 15:00, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU /

Ředitel výzkumné agentury STEM Martin Buchtík si nemyslí, že všichni Češi už téměř po dvou letech odmítají dodržovat protiepidemická opatření v souvislosti s onemocněním covid-19. Apel ministra zdravotnictví Vlastimila Válka (TOP 09), aby se lidé chovali zodpovědně, tak nemusí podle sociologa u všech společenských skupin působit naivně. „Z provedených výzkumů jsme zjistili, že dvě třetiny občanů stále dodržují hygienická opatření, která se týkají mytí rukou či nošení respirátorů v MHD. Pokud se s pravidly ztotožníte, pak nařízení ani jako restrikce nevnímáte. Naopak odpůrci očkování někdy složitě konstruované pokyny budou vždy odmítat a chápat je jako nespravedlivé," říká pro EuroZprávy.cz Martin Buchtík.

Připouští, že Češi mají určitý sklon k rebelství a obcházení zákonů. Ředitel výzkumné agentury STEM Martin Buchtík tvrdí, že každé nařízení ve společnosti způsobí určité znepokojení či neklid. „Pokud stát nastavuje nová pravidla, vysílá vždy signál, že nastalá situace není přirozená a je nutné ji řešit." Sociolog upozorňuje, že každému se pochopitelně nové pokyny nelíbí a bude se proti nim vymezovat. „Určitá část společnosti stanovené restrikce v jakémkoli oboru má za nespravedlivé a už předem tvrdí, že je tak nehodlají dodržovat, což se aktuálně týká covidu-19. Proto je okamžitě začnou podrobovat kritice, která nevyžaduje žádné velké intelektuálské schopnosti. A tak skutečně můžeme působit, že náš národ rozumí všemu, aniž bych se chtěl kohokoli dotknout," míní.

Během pandemie se vyrojilo množství dezinformací

Člen Mezioborové skupiny pro epidemické situace (MeSES) konstatuje, že koronavirovou pandemii pravidelně komentují i jiní experti, kteří nejsou zdravotníky a vnášejí do celé problematiky politický pohled. „Takovým příkladem jsou právníci. Někteří žádají, aby pravidla platila jen pro daný den či okamžik, kdy situace z hlediska epidemie bude nejhorší a pokud krizový stav pomine, aby druhý den restrikce skončila." Absolvent Fakulty sociálních věd na Univerzitě Karlově se zaměřením na metodologii sociologického výzkumu se domnívá, že takový postoj není ideální. „Jsou totiž lidé, kteří změnu v restrikcích zareagují až po deseti dnech, kdy vstoupily v platnost. Adaptace na nové podmínky u některých trvá opravdu déle. Měnit opatření každý den by tak nebylo šťastné a obávám se, že bychom byli svědky chaosu," strachuje se.

Buchtík, který v minulosti mimo jiné řídil CVVM a tým sociálního a politického výzkumu v MEDIANu, podotýká, že současnou situaci ve společnosti komplikuje výskyt nové mutace omicron. „Vědci zatím úplně její dopady neodhalili, a tak lidé nevědí, jak se přesně mají chovat, zatímco u mutace delta měli už pravidla zažitá a byli s nimi srozuměni." Netají se i názorem, že některá rozhodnutí jsou složitě konstruovaná. „Komunikace ze strany čelních představitelů mají určité mezery a společnost nejasnou rétoriku citlivě vnímá. Navíc hrozí, že nepřehledná mluva bude pokračovat, protože za čtrnáct dní bude pravděpodobně situace ohledně omicronu úplně jiná. A tak mohou nastat další nařízení." Expert predikuje, že každá restrikce se setká s tvrdým odporem u odpůrců očkování. „A to proto, že případné se s případnými dopady na jejich skupinu odmítají smířit, cítí se ukřivděně až nespravedlivě."

Ředitel výzkumné agentury STEM však avizuje, že vedle takzvaných odpíračů existuje vzorek lidí, kterým naopak připadá, že restrikce jsou nedostatečné a volají po zpřísnění. A proto apel ministra zdravotnictví Vlastimila Válka (TOP 09), aby se lidé chovali zodpovědně, tak nemusí podle sociologa u všech společenských skupin působit naivně. „Z provedených výzkumů jsme zjistili, že dvě třetiny občanů stále dodržují hygienická opatření, která se týkají mytí rukou či nošení respirátorů v MHD. Pokud se s pravidly ztotožníte, pak nařízení ani jako restrikce nevnímáte," nabízí pohled do myšlenek některých lidí a zdůrazňuje, že ne všichni Češi chtějí zákony obcházet.

Doktor sociálních věd se nedomnívá, že by už téměř dva roky trvající koronavirová pandemie výrazně proměnila společnost. „Je ale možné, že část generace ji bude vnímat jako určitý milník. Sice nebude mít takové dopady jako události z Listopadu roku 1989, ale do historie se jistě zapíše. Vždyť některé osobnosti vynesla do popředí, jiné zase upozadila." Určitě změny jsou ale podle Buchtíka přece jen patrné. „Například lidé, kteří pracují s počítačem, zůstali na home officu a firmy si na takový model už zvykli. Dalším následkem epidemie je zformování určitých organizací, které vyvolávají bojůvky. Jejich počínání však nemusí skončit jen u covidu, ale zmiňovaná témata se mohou přelévat i do jiných oblastí a nakonec takové spolky mohou postupem času stanout i proti sobě." Buchtík ale zdůrazňuje, že pandemie posílila dezinformace. „V souvislosti s koronavirem se jich vyrojilo neskutečné množství a na některé lidi zabírají, protože mají sílu je ovlivňovat. Dezinformátoři tak mají doslova žně," soudí.

Fiala může napravit společnost, musí ale přiznávat chyby

Klíčovou roli v době pandemie mají nyní i sociální sítě. „Obrovsky zrychlují čas. Zejména novináři na ně musejí reagovat a lidé tak díky nim mohou téměř v přímém přenosu sledovat vyjádření politiků reagující nejen na covid-19." Muž, který v posledních deseti letech realizoval řadu výzkumů a sociologických studií, spojených zejména s kvalitou života, životním stylem a formováním veřejného mínění, na platformách dokumentuje, jak se obecně mění život. „Před dvaceti lety premiérovi stačilo, aby dvakrát během týdne vystoupil na tiskové konferenci a měl takzvaně vůči veřejnosti splněno. Nyní si můžeme na jeho sociálních sítích několikrát za den číst jeho postoje, a to i včetně koronaviru." Ještě v roce 2003 byla taková situace nepředstavitelná. „Pamatuji se, jak nám přišlo absurdní, že ruští novináři referují o každém kroku prezidenta Putina. A podívejte se, uběhlo sedmnáct let a my díky platformám dělám to stejné. A vlastně žádáme, aby politici na ně psali své názory, nyní především o covidu," má jasno.

Sociolog je přesvědčený, že situaci kolem pandemie by mohl zklidnit nový ministerský předseda Petr Fiala (ODS), jehož rétorika je oproti Babišovi noblesní. „Role každého premiéra je pro společnost klíčová, a tak má na ni vliv. Řekl bych, že je dokonce nezastupitelná. Pokud lidé uvidí, že například Petr Fiala bude umět uznat své chyby, připustí i určité změny, kterým se původně bránil, pak má sílu udělat společnost lepší."

Buchtík však tvrdí, že lidé mají tendenci si minulost zkreslovat a myslet si, že před dvaceti lety bylo lépe a národ se k sobě choval ohleduplněji. „Zkrátka si myslíme, že tráva byla zelenější a vše fungovalo lépe, neboť na špatné věci zapomínáme a v paměti nám utkví jen hezké zážitky. Proto sklouzáváme do milosrdné lži. Skutečně žijeme v hlubokém omylu, protože mezilidské vztahy se zase tolik v čase nemění."

Dovede ale pochopit část společnosti, která tvrdí, že za osm let, kdy byl v politice Andrej Babiš (ANO), země zhrubla a zvulgárněla. „Je možné, že nově zvolená exekutiva může takové jevy svým chováním zmírnit. Obvykle se náprava pokažených věcí zjednává stejně tak dlouho, jak se ty předchozí vyvíjely. Ovšem nikdy se už nic nevrátí do původního času, vytvoří se zase nový styl. Jestli se takový záměr Petru Fialovi a jeho vládě podaří, bude záležet, jak dlouho se u moci udrží a jak se jim bude dařit vysvětlovat protiepidemická opatření," uzavírá pro EuroZprávy.cz Martin Buchtík.

Pokud se s pravidly ztotožníte, pak nařízení ani jako restrikce nevnímáte. Pro odpůrce budou vždy nespravedlivá, říká sociolog

21. prosince 2021, 14:10 — Autor: Petr Třešňák / EuroZprávy.cz

Ředitel výzkumné agentury STEM Martin Buchtík si nemyslí, že všichni Češi už téměř po dvou letech odmítají dodržovat protiepidemická opatření v souvislosti s onemocněním covid-19. Apel ministra zdravotnictví Vlastimila Válka (TOP 09), aby se lidé chovali zodpovědně, tak nemusí podle sociologa u všech společenských skupin působit naivně. „Z provedených výzkumů jsme zjistili, že dvě třetiny občanů stále dodržují hygienická opatření, která se týkají mytí rukou či nošení respirátorů v MHD. Pokud se s pravidly ztotožníte, pak nařízení ani jako restrikce nevnímáte. Naopak odpůrci očkování někdy složitě konstruované pokyny budou vždy odmítat a chápat je jako nespravedlivé," říká pro EuroZprávy.cz Martin Buchtík.

Martin Buchtík
FOTO: Archiv Martina Buchtíka

Připouští, že Češi mají určitý sklon k rebelství a obcházení zákonů. Ředitel výzkumné agentury STEM Martin Buchtík tvrdí, že každé nařízení ve společnosti způsobí určité znepokojení či neklid. „Pokud stát nastavuje nová pravidla, vysílá vždy signál, že nastalá situace není přirozená a je nutné ji řešit." Sociolog upozorňuje, že každému se pochopitelně nové pokyny nelíbí a bude se proti nim vymezovat. „Určitá část společnosti stanovené restrikce v jakémkoli oboru má za nespravedlivé a už předem tvrdí, že je tak nehodlají dodržovat, což se aktuálně týká covidu-19. Proto je okamžitě začnou podrobovat kritice, která nevyžaduje žádné velké intelektuálské schopnosti. A tak skutečně můžeme působit, že náš národ rozumí všemu, aniž bych se chtěl kohokoli dotknout," míní.

Během pandemie se vyrojilo množství dezinformací

Člen Mezioborové skupiny pro epidemické situace (MeSES) konstatuje, že koronavirovou pandemii pravidelně komentují i jiní experti, kteří nejsou zdravotníky a vnášejí do celé problematiky politický pohled. „Takovým příkladem jsou právníci. Někteří žádají, aby pravidla platila jen pro daný den či okamžik, kdy situace z hlediska epidemie bude nejhorší a pokud krizový stav pomine, aby druhý den restrikce skončila." Absolvent Fakulty sociálních věd na Univerzitě Karlově se zaměřením na metodologii sociologického výzkumu se domnívá, že takový postoj není ideální. „Jsou totiž lidé, kteří změnu v restrikcích zareagují až po deseti dnech, kdy vstoupily v platnost. Adaptace na nové podmínky u některých trvá opravdu déle. Měnit opatření každý den by tak nebylo šťastné a obávám se, že bychom byli svědky chaosu," strachuje se.

Buchtík, který v minulosti mimo jiné řídil CVVM a tým sociálního a politického výzkumu v MEDIANu, podotkl[illegible] současnou situaci ve společnosti komplikuje výskyt nové [illegible]. Vědci

Zavřít reklamu

PRÁVĚ SE DĚJE

EMA: Zatím není jasné, zda bude nutné upravit vakcíny kvůli omikronu

Do Německa přestal proudit plyn přes Jamal, ceny jsou rekordní

První tresty v kauze Berbr: Vyšehrad padá do krajského přeboru a trest...

NATO chce podle Stoltenberga co nejdříve začít smysluplně hovořit s Ruskem

Ve Španělsku rychle přibývá nakažených. Katalánsko zavírá noční podniky

Koronavirus zastavil v zámoří hokej. NHL si tak prodlouží vánoční přestávku

Muž obžalovaný z vraždy britského poslance Amesse u soudu nepřiznal vinu

Scholz pogratuloval Petru Fialovi k premiérské funkci

V Kladně hoří pneumatiky, někdo je úmyslně zapálil

Veterináři začali likvidovat 1500 hus kvůli ptačí chřipce

Šíření koronavirové infekce na Slovensku zpomaluje

V EU bude certifikát po dvou dávkách očkování platit jen 9 měsíců

Zpět

Špinavá kampaň ve Francii: Macronová byla mužem, tvrdí fámy URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Milan Rokos, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 15:00, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Svět, Čteme vám SZ, Podcasty, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Oblíbená francouzská první dáma se chystá podat žalobu. Na Twitteru šíří krajní pravice lži o tom, že nemá vlastní děti a v minulosti se jmenovala Jean-Michel Trogneux.

Článek si můžete pustit také v audioverzi.

Prezidentská volební kampaň, v níž je povoleno vše. Tak si představují politický boj šiřitelé fake news a konspirátoři, kteří se ve Francii tentokrát zaměřili na první dámu, 68letou Brigitte Macronovou. Ženu, jež byla během první kampaně v roce 2017 pozdější hlavě státu Emmanuelu Macronovi skutečnou oporou a rychle si získala přízeň Francouzů.

V polovině prosince se ale na sociálních sítích rozšířila fáma, že Macronová není tím, za koho ji lidé považují – ve skutečnosti prý dříve bývala mužem, který se jmenoval Jean-Michel Trogneux (Trogneuxová je rodné jméno první dámy). Později si měla změnit pohlaví i jméno. K 15. prosinci se po zadání tohoto jména dalo na sociálních sítích najít více než 66 tisíc zmínek.

Fámou se začal zabývat list Libération, který její původ rychle odhalil. Lež o údajné transsexuálce Macronové rozšířila ve svém článku Natacha Reyová, žena blízká konspiračním a krajně pravicovým kruhům. Její pseudoinvestigaci zveřejnil web Faits & Documents spojený s krajně pravicovým ideologem Alainem Soralem, v minulosti odsouzeným za antisemitismus a šíření rasové nenávisti.

Článek později převzal konspirační web Profession gendarme, který ho umístil vedle textu o údajných kurzech LGBT čarodějnictví na kalifornských školách a článku o uměle vytvořeném židovském lidu, píše deník Le Monde, jenž na konspiraci rovněž upozornil.

Šíření lži o Brigitte Macronové ale neměli na svědomí nutně jen stoupenci krajní pravice: podíleli se na něm i odpůrci prezidenta z řad hnutí žlutých vest, stejně jako francouzští antivaxeři a odpůrci hygienických opatření spojených s pandemií koronaviru.

Na konspirační teorii cílící na Macronovou se ukazuje, že se prezidentské volby v zemi galského kohouta mohou stát dějištěm podobných lží a fake news, jako byly poslední dvoje volby ve Spojených státech. Své by o tom mohl vyprávět Barack Obama, o němž šířil Donald Trump lži, že se nenarodil na půdě USA, což je nutná podmínka pro to, stát se hlavním nájemníkem Bílého domu. Le Monde mluví v této souvislosti o nebezpečí „trumpizace“ francouzské prezidentské kampaně.

Lžím čelila i Clintonová nebo ObamováZatímco Obama čelil lžím převážně až v době svého mandátu, další demokratická kandidátka Hillary Clintonová se během kampaně musela bránit nařčení, že je napojená na síť pedofilů. Stopy autorů této fámy vedly do Ruska. Podobné lži, pro změnu o Joeu Bidenovi, šířili komplotisté i v roce 2020. O ruském vlivu a fake news mluvil ve své první kampani i Macron, když se šířily fámy o jeho homosexualitě a vztahu s jedním rozhlasovým novinářem.

„Říká se, že zapojení ruské propagandy do francouzských prezidentských voleb bylo velmi silné. V těch příštích to očekávám podobně,“ řekla v rozhovoru pro Seznam Zprávy Eliška Tomalová, vedoucí Katedry evropských studií z Fakulty sociálních věd. Dvoudílný rozhovor na téma prezidentských voleb vám přineseme v období mezi svátky.

Podle badatele Tristana Mendese-France, jehož citoval časopis Marianne, čelila podobným fámám jako nyní Macronová i americká první dáma Michelle Obamová. Pro ty, kteří lžím věřili, šlo o důkaz o morální zkaženosti amerických politických elit. Sexuální zvrhlost a pedofilie ostatně tvoří opakující se motiv v konspiračních teoriích americké křesťanské a puritánské krajní pravice.

Jak ale připomíná Le Monde, dění na Twitteru možná přeceňují jak tvůrci fake news, tak i novináři, kteří se zabývají jejich odhalováním. Ti první jim věnují značné úsilí a čas ve snaze „hrát si“ s algoritmy a rozšířit téma mezi co největší množství lidí. Novináři pak témata z Twitteru někdy mylně považují za to, čím se zabývá společnost. Skutečností ale je, že téma, které má přes 60 tisíc příspěvků, je i v prostředí sociálních sítí stále marginální.

Část konspiračních webů a stoupenců francouzské pobočky hnutí QAnon se nicméně na šíření této lži nepodílela – první dáma pro ně není téma, spíše se zabývají koronavirem, situací Juliana Assange nebo vztahy s Ruskem. Někteří z nich si dokonce myslí, že jde o hloupost, která je může spíš zdiskreditovat než jim přinést úspěch.

Důležitější pro ně je nyní dilema, zda ve volbách podpořit krajně pravicového esejistu Érica Zemmoura, který se řadě stoupenců boje proti elitám zamlouvá, stejně jako jeho názory připomínající Donalda Trumpa.

Možná tak fáma o Brigitte Macronové byla jen zkušebním balónkem před chystanou větší ofenzivou ze strany konspirátorů a šiřitelů fake news. Jisté je, že proevropský a liberální Macron pro ně bude v nadcházející kampani hlavním terčem.

V deset zavřeme, ale víc po nás nechtějte. Reportáž z předvánočních hospod

Exemplární tresty ve fotbale. Vyšehrad jde do přeboru, rozhodčí dostali 8 let

Obzinová udělala chybu, ale chtěl jsem jí dát šanci, řekl šéf rozhlasu

Policie chce poslat k soudu kauzu kolem podnikatele Speychala

Zemřel neurochirurg Vladyka, který stál u zavádění gama nože v Česku

Rusové utáhli kohouty do Polska. Ceny plynu překonaly historický rekord

Špinavá kampaň ve Francii: Macronová byla mužem, tvrdí fámy

MILAN ROKOS

Francouzský prezidentský pár. Brigitte Macronová je o 25 let starší než manžel.

14:15

Oblíbená francouzská první dáma se chystá podat žalobu. Na Twitteru šíří krajní pravice lži o tom, že nemá vlastní děti a v minulosti se jmenovala Jean-Michel Trogneux.

Článek si můžete pustit také v audioverzi.

Prezidentská volební kampaň, v níž je povoleno vše. Tak si představují politický boj šiřitelé fake news a konspirátoři, kteří se ve Francii tentokrát zaměřili na první dámu, 68letou Brigitte Macronovou. Ženu, jež byla během první kampaně v roce 2017 pozdější hlavě státu Emmanuelu Macronovi skutečnou oporou a rychle si získala přízeň Francouzů.

V polovině prosince se ale na sociálních sítích rozšířila fáma, že Macronová není tím, za koho ji lidé považují – ve skutečnosti prý dříve bývala mužem, který se jmenoval Jean-Michel Trogneux (Trogneuxová je rodné jméno první dámy). Později si měla změnit pohlaví i jméno.
K 15. prosinci se po zadání tohoto jména dalo na sociálních sítích najít více než 66 tisíc zmínek.

STALO SE

14:57
Zemřel neurochirurg Vladyka, který stál u zavádění gama nože v Česku

14:50
Všechny pokusy Západu o izolaci Ruska jsou marné, vzkazuje Moskva

14:43
S novým rokem se ministerstva rozšíří o víc než desítku náměstků

DALŠÍ ČLÁNKY

Zpět

Může astronomie pomoci s hledáním nalezišť ropy a plynu? Může a dělá to! URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: astro.cz, Autor: Václav Cílek, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 20:21, Celková návštěvnost: 272 360, RU / den: 5 000, AVE: 5 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,06

Těžba ropy (ilustrační obrázek) Autor: Zbynek Burival Astronomie a astrofyzika je typickým příkladem tzv. základního výzkumu. Zkoumá vesmír, ale bezprostředně se její výzkum neaplikuje do oblastí běžného života (resp. mnohem později, kdy např. dnes létáme do vesmíru díky Keplerovým zákonům formulovaným před 400 roky). V Astronomickém ústavu AV ČR však pracuje skupina odborníků na dráhovou dynamiku umělých družic Země a gravitační pole Země, která tento mýtus bortí. Zcela mimo obor astronomie a astrofyziky nyní vyšla v recenzovaném a impaktovaném časopisu vědecká práce kolektivu vedeného profesorem Jaroslavem Klokočníkem z Astronomického ústavu AV ČR. Do kolektivu patří též jeden vědecký pracovník Geologického ústavu AV ČR a další je z Vysoké školy báňské v Ostravě.

Tisková zpráva Astronomického ústavu AV z 16. prosince 2021
V roce 2012 objevil první autor článku, profesor Jaroslav Klokočník, čistě náhodou – při průzkumu impaktních kráterů na Zemi – korelaci mezi existencí známých obřích ložisek uhlovodíků a jedním z gravitačních aspektů (deskriptorů), tj. veličin odvozených z modelu gravitačního pole (EM). EM je soubor čísel charakterizujících zemské gravitační pole, která se počítají z rozmanitých družicových a dalších měření (toho jsme se také zúčastnili). Tím gravitačním aspektem je tzv. úhel napětí (strike angle), velmi citlivý na podzemní variace hustoty. Běžná je jeho chaotická prostorová orientace. V místech nalezišť uhlovodíků, podzemní vody, paleojezer, hlubokých říčních údolí či geologických zlomů je ale „učesán“, v dané oblasti jednostranně orientován. To je vodítkem pro „detektivní práci“ zmíněného kolektivu. Bohužel to není vodítko jednoznačné (jako vždy tam, kde by byla k disposici jen gravitační informace). Další data geologická, geofyzikální, topografická a magnetická jsou proto vítána. Před deseti lety autoři jako testovací oblasti použili známá naleziště Ghawar (Saudská Arábie), Kaspické moře nebo Perský záliv. Nyní rozšířili metodu na celý svět. Vytipovali místa se zvětšenou pravděpodobností výskytu nalezišť ropy nebo zemních plynů, popř. vody (což je pro určité státy také velmi důležité). Metoda nevyžaduje lokální hloubkové práce a mohla by tak být levným nástrojem pro pomoc při předběžné prospekci ve vzdálených oblastech. Sníží riziko suchých vrtů a tím může podstatně snížit náklady. Rozlišovací mez metody je dána rozlišovací schopností modelu gravitačního pole na zemském povrchu, což je dnes cca 10 km. Metodu tedy nelze použít pro malá lokální naleziště.
Profesor Klokočník k tomu dodává: "Vypadá to jako zdánlivý nesmysl, jak pomocí družicových dat můžeme vytipovávat místa nalezišť ropy a zemního plynu. Ale testovali jsme to na známých nalezištích a funguje to. Napadlo mě to v roce 2012 a od té doby na to téma máme již třetí publikaci. A teď k tomu máme i geologicko-geofyzikální interpretaci."
Výsledek může být důležitý ekonomicky i strategicky tím, že potenciálních nalezišť dosud nevyužitých může být na světě spousta v rozmanitých zemích.
Obsáhlá vědecká práce kolektivu Klokočník J., Kostelecký J., Bezděk A., Cílek V., 2021, nazvaná Prostorové rozdělení úhlu napětí odvozené z gravitačního modelu EIGEN 6C4 - nová možnost pro prospekci ropy a zemního plynu?, vyšla v časopise International Journal of Oil, Gas and Coal Technology 28(3), 306–332.
https://doi.org/10.1504/IJOGCT.2021.10037627. Její pdf je k dispozici na vyžádání u prof. Klokočníka.
Kontakty
Prof. Ing. Jaroslav Klokočník, DrSc. – Oddělení galaxií a planetárních systémů, Astronomický ústav AV ČR, jklokocn@asu.cas.cz, telefon 721 115 148
Doc. Mgr. Aleš Bezděk, Ph.D. – Oddělení galaxií a planetárních systémů, Astronomický ústav AV ČR a FSv ČVUT, katedra geomatiky, ales.bezdek@asu.cas.cz
Prof. Ing. Jan Kostelecký, DrSc. – Výzkumný ústav geografický, kartografický a topografický a Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava, kost@fsv.cvut.cz
RNDr. Václav Cílek, CSc. – Geologický ústav AV ČR, cilek@gli.cas.cz

ČESKÁ ASTRONOMICKÁ SPOLEČNOST
Astronomický informační server astro.cz
Hledat
Články
Novinky
Akce
Na obloze
Fotogalerie
Služby
Rady
Společnost
Kontakty
Úvodní strana > Články > Ostatní > Může astronomie pomoci s hledáním nalezišť ropy a plynu? Může a dělá to!
21.12.2021 15:16 Pavel Suchan
Vytisknout článek
Může astronomie pomoci s hledáním nalezišť ropy a plynu? Může a dělá to!
Astronomie a astrofyzika je typickým příkladem tzv. základního výzkumu. Zkoumá vesmír, ale bezprostředně se její výzkum neaplikuje do oblastí běžného života (resp. mnohem později, kdy např. dnes létáme do vesmíru díky Keplerovým zákonům formulovaným před 400 roky). V Astronomickém ústavu AV ČR však pracuje skupina odborníků na dráhovou dynamiku umělých družic Země a gravitační pole Země, která tento mýtus bortí. Zcela mimo obor astronomie a astrofyziky nyní vyšla v recenzovaném a impaktovaném časopisu vědecká práce kolektivu vedeného profesorem Jaroslavem Klokočníkem z Astronomického ústavu AV ČR. Do kolektivu patří též jeden vědecký pracovník Geologického ústavu AV ČR a další je z Vysoké školy báňské v Ostravě.
Těžba ropy (ilustrační obrázek)
Autor: Zbynek Burival
Tisková zpráva Astronomického ústavu AV z 16. prosince 2021
V roce 2012 objevil první autor článku, profesor Jaroslav Klokočník, čistě náhodou – při průzkumu impaktních kráterů na Zemi – korelaci mezi existencí známých obřích ložisek uhlovodíků a jedním z gravitačních aspektů (deskriptorů), tj. veličin odvozených z modelu gravitačního pole (EM). EM je soubor čísel charakterizujících zemské gravitační pole, která se počítají z rozmanitých družicových a dalších měření (toho jsme se také zúčastnili). Tím gravitačním aspektem je tzv. úhel napětí (strike angle), velmi citlivý na podzemní variace hustoty. Běžná je jeho chaotická prostorová orientace. V místech nalezišť uhlovodíků, podzemní vody, paleojezer, hlubokých říčních údolí či geologických zlomů je ale „učesán", v dané oblasti jednostranně orientován. To je vodítkem pro „detektivní práci" zmíněného kolektivu. Bohužel to není vodítko jednoznačné (jako vždy tam, kde by byla k disposici jen gravitační informace). Další data geologická, geofyzikální, topografická a magnetická jsou proto vítána.
Příklad testovacího regionu k detekci lokalit s možnou akumulací ropy a zemního plynu, známá naleziště v oblasti Kaspického moře.
Autor: Jaroslav Klokočník
Před deseti lety autoři jako testovací oblasti použili známá naleziště Ghawar (Saudská Arábie), Kaspické moře nebo Perský záliv. Nyní rozšířili metodu na celý svět. Vytipovali místa se zvětšenou pravděpodobností výskytu nalezišť ropy nebo zemních plynů, popř. vody (což je pro určité státy také velmi důležité). Metoda nevyžaduje lokální hloubkové práce a mohla by tak být levným nástrojem pro pomoc při předběžné prospekci ve vzdálených oblastech. Sníží riziko suchých vrtů a tím může podstatně snížit náklady. Rozlišovací mez metody je dána rozlišovací schopností modelu gravitačního pole na zemském povrchu, což je dnes cca 10 km. Metodu tedy nelze použít pro malá lokální naleziště.
Profesor Klokočník k tomu dodává: "*Vypadá to jako zdánlivý nesmysl, jak pomocí družicových dat můžeme vytipovávat místa nalezišť ropy a zemního plynu. Ale testovali jsme to na známých nalezištích a funguje to. Napadlo mě to v roce 2012 a od té doby na to téma máme již třetí publikaci. A teď k tomu máme i geologicko-geofyzikální interpretaci.*"
Výsledek může být důležitý ekonomicky i strategicky tím, že potenciálních nalezišť dosud nevyužitých může být na světě spousta v rozmanitých zemích.
Obsáhlá vědecká práce kolektivu Klokočník J., Kostelecký J., Bezděk A., Cílek V., 2021, nazvaná Prostorové rozdělení úhlu napětí odvozené z gravitačního modelu EIGEN 6C4 - nová možnost pro prospekci ropy a zemního plynu?, vyšla v časopise International Journal of Oil, Gas and Coal Technology 28(3), 306–332. https://doi.org/10.1504/IJOGCT.2021.10037627. Její pdf je k dispozici na vyžádání u prof. Klokočníka.
Kontakty
Prof. Ing. **Jaroslav Klokočník**, DrSc. – Oddělení galaxií a planetárních systémů, Astronomický ústav AV ČR, jklokocn@asu.cas.cz, telefon 721 115 148
Doc. Mgr. **Aleš Bezděk**, Ph.D. – Oddělení galaxií a planetárních systémů, Astronomický ústav AV ČR a FSv ČVUT, katedra geomatiky, ales.bezdek@asu.cas.cz
Prof. Ing. **Jan Kostelecký**, DrSc. – Výzkumný ústav geografický, kartografický a
Úkazy
Kosmonautika
Sluneční soustava
Hvězdy
Exoplanety
Vzdálený vesmír
Světelné znečištění
Multimédia
Osobnosti
Ostatní
SOUVISEJÍCÍ FOTOGRAFIE
Gravitational Atlas of Antarctica
ASTRONOMICKÝ SNÍMEK DNE
ČESKÁ ASTROFOTOGRAFIE MĚSÍCE
KALENDÁŘ AKCÍ
Vložte novou akci
18.10.2021 – 16.01.2022
Školní kolo Astronomické olympiády
celý kalendář zde »
ODBĚR NOVINEK A AKCÍ
@
Přihlásit
» informace o zasílání novinek a akcí
KRÁTKÉ NOVINKY
Vložte svoji novinku
01.12.2021 00:00 Martin Gembec
Vláčky Starlink nezmizely
Na jaře byly sítě zahlceny hlášeními pozorování zvláštních skupin teček na obloze v jakémsi vláčku. Jedná se o družice Starlink krátce po vypuštění. Ty nezmizely. SpaceX však delší dobu nevypouštěla nové, ale to se opět mění s novou generací družic. Aktuální vláček natočil 30. listopadu Drew Pierson. U nás jejich viditelnost není tak dobrá kvůli počasí a tomu, že Slunce většinu

Zpět

Veronika PETRUCHOVÁ, moderátorka
Plynovodem Jamal přestaly do západní Evropy proudit dodávky plynu. Ty se měly snižovat už od soboty.

Martin ČERMÁK, moderátor
Přerušení dodávek je problém hlavně kvůli přicházející zimě a s ní spojenou zvýšenou poptávkou po plynu. Ceny energií se teď v Evropě pohybují na rekordních maximech.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Plyn přes Jamal do Evropy neteče a ceny energií tak znovu rostou.

Štěpán KŘEČEK, ekonom
Bohužel budeme teďka svědky vysokého růstu ceny plynu, a to se pak bude přenášet i na trh s elektřinou.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Plynovod Jamal dodává ruský plyn do Německa přes Polsko a Bělorusko. Zajišťuje zhruba pětinu ruských dodávek plynu do Evropské unie. Podle expertů je teď důležité, jestli dodávky budou obnoveny.

Štěpán KŘEČEK, ekonom
Ve chvíli, kdy by dodávky plynu nebyly obnoveny, tak se můžeme dostat skutečně do silné energetické krize, která by v krajním případě mohla skončit i blackoutem, takže jestli jsme doteďka mluvili o energetické krizi, tak odteďka můžeme hovořit o energetickém megakrizi.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Okamžitý dopad na dodávky plynu do Česka nebude podle expertů výrazný.

Vojtěch MERAVÝ, tiskový mluvčí společnosti NET4GAS
Přerušení dodávek prostřednictvím plynovodů Jamal by mělo mít jen velmi malý dopad na toky plynu do České republiky, protože Česká republika přijímá plyn především z jiných přepravních tras.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Evropa ale zažívá prudký růst cen zemního plynu, a to i vlivem omezování ruských dodávek. Moskva čelí obvinění, že se snaží tlačit Německo a Evropskou unii k zahájení provozu plynovodu Nord Stream 2. Rusko taková obvinění odmítá.

Karel SVOBODA, ukrajinista, Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy
Představitelé Gazpromu tvrdí, že oni by dodávali klidně i víc, ale prostě, že Evropa nenakupuje. Tady zase z druhé strany jdou obviněni z toho, že Rusko se snaží to využít k nějakému urychlení Nord Streamu 2.

Tereza MASOPUSTOVÁ, redaktorka
Vztahy Ruska a Západu jsou aktuálně napjaté. Rusko totiž hromadí u hranic s Ukrajinou vojáky a NATO varuje před tím, že už na začátku roku by mohla ruská armáda do země vtrhnout. Tereza Masopustová, televize Nova.

Plynovod Jamal přestal dodávat do EU. Stojíme před megakrizí, varuje ekonom URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 21.12.2021, Zdroj: tnbiz.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 21.12.2021 22:24, RU / měsíc: 56 676, RU / den: 4 269, AVE: 2 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,05

Plynovodem Jamal přestaly do západní Evropy proudit dodávky plynu. Ty se měly snižovat už od soboty. Přerušení dodávek představuje problém hlavně kvůli přicházející zimě a s ní spojené zvýšené poptávce po plynu. Ceny energií se teď v Evropě pohybují na rekordních maximech.

Plyn přes Jamal do Evropy neteče a ceny energií tak znovu rostou. "Bohužel budeme teď svědky vysokého růstu ceny plynu. A to se pak bude přenášet i na trh s elektřinou," predikuje ekonom Štěpán Křeček.
Plynovod Jamal dodává ruský plyn do Německa přes Polsko a Bělorusko. Zajišťuje zhruba pětinu ruských dodávek plynu do EU. Podle expertů je teď důležité, jestli dodávky budou obnoveny.
"Ve chvíli, kdy by dodávky plynu nebyly obnoveny, se můžeme dostat do silné energetické krize, která by v krajním případě mohla skončit i blackoutem. Jestliže jsme doposud hovořili o energetické krizi, tak teď by to byla energetická megakrize," varuje Křeček.
Okamžitý dopad na dodávky plynu do Česka by ale neměl být výrazný. "Přerušení dodávek by mělo mít jen malý dopad na tok plynu do České republiky, protože Česko přijímá plyn z jiných přepravních tras," vysvětluje mluvčí společnosti NET4GAS Vojtěch Meravý.
Evropa ale zažívá prudký růst cen zemního plynu, a to i vlivem omezování ruských dodávek. Moskva čelí obvinění, že se snaží tlačit Německo a Evropskou unii k zahájení provozu plynovodu Nord Stream 2. Rusko taková tvrzení odmítá.
"Představitelé Gazpromu tvrdí, že by dodávali i víc, ale že Evropa nenakupuje. Z druhé strany jdou obvinění, že se Rusko snaží využít situaci k urychlení Nord Stream 2," říká expert na Rusko z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Karel Svoboda.
Vztahy Ruska a Západu jsou aktuálně napjaté. Rusko totiž hromadí u hranic s Ukrajinou vojáky a NATO varuje před tím, že už na začátku roku by mohla ruská armáda do země vtrhnout.
Odkazy jsou pouze informační, jejich obsah není předmětem zpravodajského servisu.

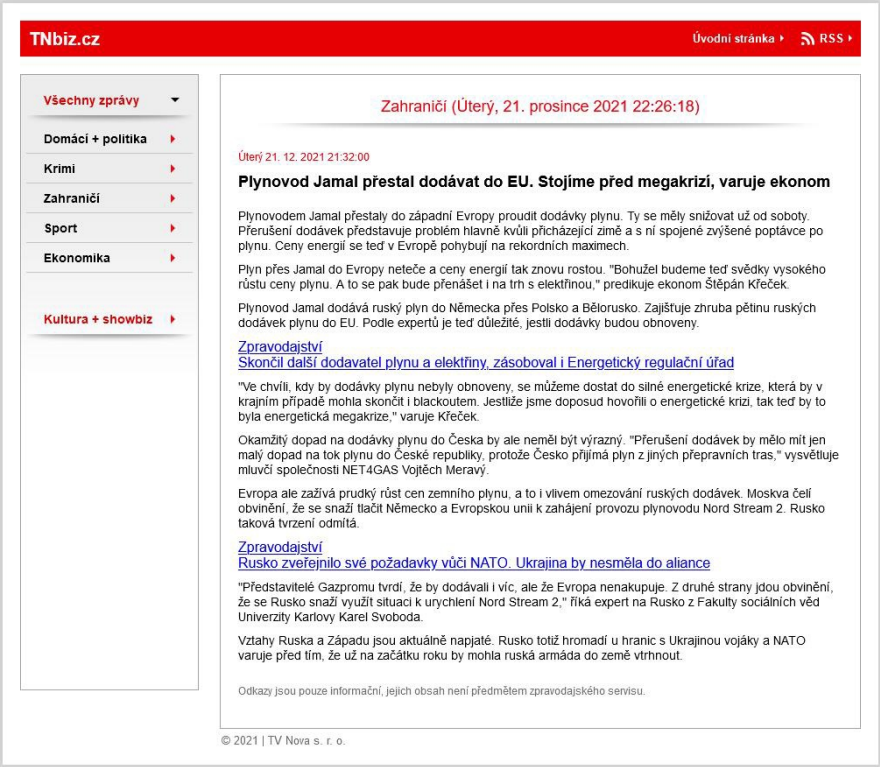

TNbiz.cz

Úvodní stránka RSS

Všechny zprávy
Domácí + politika
Krimi
Zahraničí
Sport
Ekonomika
Kultura + showbiz

Zahraničí (Úterý, 21. prosince 2021 22:26:18)

Úterý 21. 12. 2021 21:32:00

Plynovod Jamal přestal dodávat do EU. Stojíme před megakrizí, varuje ekonom

Plynovodem Jamal přestaly do západní Evropy proudit dodávky plynu. Ty se měly snižovat už od soboty. Přerušení dodávek představuje problém hlavně kvůli přicházející zimě a s ní spojené zvýšené poptávce po plynu. Ceny energií se teď v Evropě pohybují na rekordních maximech.

Plyn přes Jamal do Evropy neteče a ceny energií tak znovu rostou. "Bohužel budeme teď svědky vysokého růstu ceny plynu. A to se pak bude přenášet i na trh s elektřinou," predikuje ekonom Štěpán Křeček.

Plynovod Jamal dodává ruský plyn do Německa přes Polsko a Bělorusko. Zajišťuje zhruba pětinu ruských dodávek plynu do EU. Podle expertů je teď důležité, jestli dodávky budou obnoveny.

Zpravodajství
Skončil další dodavatel plynu a elektřiny, zásoboval i Energetický regulační úřad

"Ve chvíli, kdy by dodávky plynu nebyly obnoveny, se můžeme dostat do silné energetické krize, která by v krajním případě mohla skončit i blackoutem. Jestliže jsme doposud hovořili o energetické krizi, tak teď by to byla energetická megakrize," varuje Křeček.

Okamžitý dopad na dodávky plynu do Česka by ale neměl být výrazný. "Přerušení dodávek by mělo mít jen malý dopad na tok plynu do České republiky, protože Česko přijímá plyn z jiných přepravních tras," vysvětluje mluvčí společnosti NET4GAS Vojtěch Meravý.

Evropa ale zažívá prudký růst cen zemního plynu, a to i vlivem omezování ruských dodávek. Moskva čelí obvinění, že se snaží tlačit Německo a Evropskou unii k zahájení provozu plynovodu Nord Stream 2. Rusko taková tvrzení odmítá.

Zpravodajství
Rusko zveřejnilo své požadavky vůči NATO. Ukrajina by nesměla do aliance

"Představitelé Gazpromu tvrdí, že by dodávali i víc, ale že Evropa nenakupuje. Z druhé strany jdou obvinění, že se Rusko snaží využít situaci k urychlení Nord Stream 2," říká expert na Rusko z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy Karel Svoboda.

Vztahy Ruska a Západu jsou aktuálně napjaté. Rusko totiž hromadí u hranic s Ukrajinou vojáky a NATO varuje před tím, že už na začátku roku by mohla ruská armáda do země vtrhnout.

Odkazy jsou pouze informační, jejich obsah není předmětem zpravodajského servisu.

© 2021 | TV Nova s. r. o.

Zpět

‚Jsme zbaveny práva na vzdělání jen proto, že jsme ženy.' Jak se žije Afghánkám pod vládou Tálibánu? URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 22.12.2021, Zdroj: irozhlas.cz, Autor: Ernestina Černá, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2021 08:15, Celková návštěvnost: 7 457 520, RU / měsíc: 1 968 567, RU / den: 143 260, Rubrika: Zprávy ze světa, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,59

Od chvíle, kdy Tálibán převzal kontrolu nad Afghánistánem, uplynuly už čtyři měsíce. Islamistické hnutí od té doby v částech země omezilo dívkám přístup ke vzdělání, jinde ženám znemožňuje pracovat. Podmínky se napříč zemí ale různí a situace není tak jednoznačná, jak by se mohlo zdát. „Neexistuje jednotný přístup a často záleží na lokálním rozhodnutí nebo i bývalých zvyklostech," popisuje pro server iROZHLAS.cz Jan Šindelář z Člověka v tísni.

Převzetí moci v Afghánistánu Tálibánem proměnilo život zejména části tamních žen. Islamistické hnutí za čtyři měsíce své vlády na určitých místech omezilo vzdělávání dívek a zakázalo ženám vykonávat některá povolání. Zdravotnická zařízení jsou pro ženy často nedostupná a žen pracujících ve zdravotnictví je stále méně. „Je ale třeba se dívat na to, kde daná žena žila předtím. Městské ženy, které chodily do práce, ať už pracovaly na jakýchkoliv pozicích, tak ty to postihlo velmi tvrdě," říká pro iROZHLAS.cz politolog Slavomír Horák z Institutu mezinárodních studií Univerzity Karlovy.

Pracovní omezení ilustruje například případ afghánské státní zástupkyně, která svou situaci popsala v dopise, jehož úryvek zveřejnila BBC. „Jsem hrdá, že jsem státní zástupkyně. Vždy jsem se snažila sloužit svému lidu, ale teď se nemůžu vrátit k práci, kterou miluji, a to pohlcuje mé myšlenky," vypráví Masouma (nejedná se o pravé jméno – pozn. red.), která se nyní v Afghánistánu musí skrývat. „Mezinárodní komunita by měla brát boj pracujících žen vážně a podporovat nás, abychom se nestaly oběťmi historie," dodává.

Ženy musí v Afghánistánu ovládaném Tálibánem čelit nejen „osobním" omezením. V listopadu letošního roku tamní ministerstvo pro podporu ctnosti a prevenci neřesti vydalo „náboženskou směrnici". Příslušným nařízením vyzvalo afghánské televize, aby přestaly vysílat telenovely a seriály, ve kterých hrají ženy. A nová pravidla se týkala také novinářek. Ty podle směrnice mají být na obrazovkách zahaleny islámským závojem.

Situace ale není tak jednoznačná a liší se region od regionu, vysvětluje pro iROZHLAS.cz Jan Šindelář působící jako koordinátor projektů v Afghánistánu Člověka v tísni. „To, co v terénu pozoruji, je různé. Vidíte například také, že ženy jsou v práci od pasové kontroly až po práci v kancelářích, že se oblékají podobně jako podle předchozích kulturních zvyklostí a trendů. Vidíte, že chodí nakupovat na trhy a že nemusí nutně chodit s doprovodem," popisuje atmosféru ve městech Kábul a Mazáre Šeríf, odkud se minulý týden vrátil zpět do Česka. Dodává zároveň, že nový afghánský režim ještě nemá jasnou a finální podobu. Zatím podle něj neexistuje jednotný přístup a často záleží na lokálním rozhodnutí nebo i na dřívejších zvyklostech.

Dostupnost škol a univerzit

Přístup ke vzdělání se ale pro mnohé afghánské ženy stává něčím vzdáleným. Přestože ministr vyššího vzdělání Abdul Baki Hakkání v září uvedl, že ženy a dívky budou moci i nadále studovat na univerzitách - pod podmínkou, že budou třídy pro ženy odděleny a oblečení bude odpovídat islámskému právu, dostupnost vysokých škol je značně komplikovaná. „Univerzity jsou otevřené, nicméně je různými nátlakovými prostředky ‚doporučováno', aby ženy a dívky nechodily do škol, respektive na vysoké školy vůbec. Kromě toho se řada vysokých škol uzavřela a nefunguje, včetně škol, kam chodilo hodně dívek a žen," vysvětluje Horák.

Do své třídy se od srpna nemohou vrátit také mnohé středoškolské studentky, jejich školy se pro ně totiž po převzetí moci Tálibánem zavřely. „Každý den sleduji zprávy a doufám, že uslyším, že školy v mém regionu se zase budou otevírat a já si budu moct povídat se svými kamarády a učiteli. Cítím takový smutek, že jsme zbaveny takového velmi základního práva na vzdělání jen proto, že jsme ženy," popisuje v dopisu pro BBC afghánská dívka Rohila (dopis nebyl zveřejněn pod pravým jménem – pozn. red.).

Situace je ale napříč Afghánistánem komplikovaná a nejednotná. V některých provinciích, jako například v Balch, se vzdělávací instituce znovu otevřely. Ani to ale nemusí být zárukou, že afghánské dívky mohou školu navštěvovat, aniž by musely čelit omezením a zastrašování. Server BBC například popisuje rozhovor s tamním studentem, že ve městě Mazáre Šeríf, které se nachází ve zmiňované provincii, ozbrojení bojovníci Tálibánu na ulicích vyzývali školačky, aby se dívky ujistily, zda mají zahalené vlasy i ústa. Ty pak ze strachu přestaly do školy chodit.

Odlišným příkladem je střední škola v Bámjánu ze stejnojmenné afghánské provincie, kterou i po převzetí kontroly Tálibánem znovu začaly navštěvovat studentky ve věku kolem 16 až 17 let. „Je to asi dva týdny, co máme s těmito dívkami znovu hodiny. Předtím navštěvovali školu pouze mladší studenti," popisuje tamní učitelka v čistě ženské třídě. „Tálibán nám nic neřekl a nebránil nám v tom, abychom dělaly svou práci," dodává. I tam se ale dívky musejí potýkat se zastrašováním: „Nejdřív jsme se situace bály, ale teď už se nebojím. Přišla jsem se sem něco naučit a studovat. Slyšela jsem, že nějaké dívky byly obtěžovány a zastrašovány, ale to mě nezastaví," říká jedna ze studentek bámjánské střední školy.

Do lavic se před několika měsíci vrátily také středoškolačky z provincie Herát. Tamní iniciativě učitelů se podařilo přesvědčit místní tálibánce, aby umožnili znovu otevřít výuku. Případ je to ale stále spíše výjimečný, a to především proto, že celá situace je komplikovaná také finančně. Učitelé totiž, stejně jako ostatní vládní zaměstnanci, nedostávají již několik měsíců výplatu a stejně tak nemají od afghánského ministerstva školství finanční podporu na provoz škol.

Dekret jako naděje?

V prosinci letošního roku vydala tálibánská vláda vyhlášku nastiňující ženská práva. Podle ní například ženy v Afghánistánu musí souhlasit s uzavřením sňatku nebo mají právo znovu se vdát po 17 týdnech od smrti svého manžela. Důležitým bodem ale je, že ženy nemají být brány jako majetek. „Žena není majetek, ale ušlechtilá a svobodná lidská bytost; nikdo ji nikomu nemůže dát výměnou za mír… nebo za ukončení nepřátelství," píše se v dekretu.

Vyhláška ovšem nezmiňuje přístup žen ke vzdělání nebo k práci, což mezi Afghánkami a odborníky vzbudilo rozporuplné reakce. „Nevidíme žádnou naději pro naši budoucnost, pokud to takhle bude pokračovat. Necítily jsme se dobře od chvíle, kdy Tálibán převzal kontrolu, a nebudeme se cítit dobře ani po této vyhlášce," vyjádřila pro CNN své obavy 20letá studentka vysoké školy v Kábulu, která si přála zůstat v anonymitě. „Chtějí pouze, aby ženy zůstaly doma a aby jim zabránili chodit do školy, na univerzitu nebo do práce, ale zároveň se chtějí zalíbit mezinárodnímu společenství," dodala.

Dekret měl ale i pozitivní odezvu. „Tohle je velké, tohle je obrovské.. pokud to bude provedeno tak, jak to má být, je to poprvé, co přišli s takovouto vyhláškou," uvedla ředitelka afghánského centra pro rozvoj žen Mahbúba Serádžová na konferenci pořádané agenturou Reuters. Optimisticky vidí vydání dekretu i bývalá velvyslankyně Afghánistánu ve Spojených státech Roja Rahmániová. „Úžasná věc, pokud bude implementována," vyslovila se na konferenci. Zdůraznila ale, že je třeba zabývat se také klíčovými detaily, jakými je například možnost vynucení souhlasu ke sňatku rodinnými příslušníky.

Samotné rozšiřování zmiňovaného právního dokumentu ale může být poměrně problematické. „Osobně jsem trochu skeptický vůči reálnému dodržování podobných věcí. Nejde jen o formální stránku věci, musíme si uvědomit, že jedna věc je město a městská ženská populace a druhá věc je venkov, kde se tradice od ‚kábulské morálky' velmi výrazně liší. Domluvené a dětské sňatky tam pokračovaly i do letošního srpna a pokračují tam dnes a budou pravděpodobně pokračovat i nadále," vysvětluje pro iROZHLAS.cz Horák, který se Afghánistánem dlouhodobě zabývá.

Dekret vydala tálibánská vláda v době, kdy se země propadá do ekonomické a humanitární krize. Právě to může být jednou z motivací, proč hnutí s vyhláškou o ženských právech přišlo. „Nejsem plně obeznámen se zákulisím jednání, která probíhala v Dauhá v Kataru. Ale vzhledem k tomu, že to bylo vydané těsně po setkání se západními diplomaty, je docela dobře možné, že si Tálibán chce otevřít opět možnost ať už obchodu, převodu peněz a především zmražených vkladů afghánské vlády v zahraničí, které Spojené státy a další země nejsou ochotny hnutí příliš otevírat," domnívá se politolog.

Paralela s předchozím režimem?

Obavy z nedodržování ženských práv v Afghánistánu se začaly objevovat ihned po prvotních úspěších Tálibánu v zemi. Afghánky totiž s režimem islamistického hnutí mají značnou zkušenost už z období mezi lety 1996 až 2001. Dívky a ženy tehdy nemohly navštěvovat školy a univerzity a stejně tak, až na výjimky, nemohly pracovat. Ven mohly vycházet pouze v oblečení zahalujícím celé tělo a v doprovodu svého mužského příbuzného. Značně omezená byla také zdravotní péče, ženy totiž nesměly být ošetřovány mužskými lékaři, což pro Afghánky výrazně omezovalo dostupnost zdravotnictví.

Tálibán se tentokrát oproti období vlády mezi lety 1996 až 2001 snaží veřejnosti ukazovat „umírněnější tvář". Samotné zabývání se ženskou otázkou je ale pro tálibánce pokrok. Podle Slavomíra Horáka z Fakulty sociálních věd už jenom to, že Tálibán o ženské otázce mluví a je donucen mluvit, pro příslušníky hnutí vytváří pocit, že pokrok tam je a že oni přece přijímají práva žen.

Situaci v zemi nejde označit za totožnou s podmínkami, kterým Afghánky musely čelit za tálibánského režimu v devadesátých letech. „Největší rozdíl je určitě ten, že za těch 20 let vyrostla poměrně silná populace afghánských žen, různým způsobem vzdělaných a pracujících nebo jiným způsobem zapojených do společnosti, případně i do politiky. To je od 90. let obrovský rozdíl, ale opět se to týká spíše městské populace," říká Horák.

„Nepozoruji zatím trend, že by se opakovalo neslavné období z let 1996 až 2001 v tom plném proudu. Je vidět nastavení nového právního řádu, který je třeba konzervativnější, než byl ten v předešlé vládě, která padla v srpnu, ale je určitě jiný než ten v 90. letech," míní Šindelář z Člověka v tísni. „Ale to, že nastaly změny, které zhoršují, omezují či mění, to bezesporu. To je vidět, slyšet a lze to pozorovat," uzavírá.

‚Jsme zbaveny práva na vzdělání jen proto, že jsme ženy.' Jak se žije Afghánkám pod vládou Tálibánu?

Od chvíle, kdy Tálibán převzal kontrolu nad Afghánistánem, uplynuly už čtyři měsíce. Islamistické hnutí od té doby v částech země omezilo dívkám přístup ke vzdělání, jinde ženám znemožňuje pracovat. Podmínky se napříč zemí ale různí a situace není tak jednoznačná, jak by se mohlo zdát. „Neexistuje jednotný přístup a často záleží na lokálním rozhodnutí nebo i bývalých zvyklostech," popisuje pro server iROZHLAS.cz Jan Šindelář z Člověka v tísni.

Kábul 7:00 22. prosince 2021

Žena v nikábu vstupuje do kosmetického salonu v Kábulu s poničenou reklamou. | Foto: Jorge Silva | Zdroj: Reuters

Převzetí moci v Afghánistánu Tálibánem proměnilo život zejména části tamních žen. Islamistické hnutí za čtyři měsíce své vlády na určitých místech omezilo vzdělávání dívek a zakázalo ženám vykonávat některá povolání. Zdravotnická zařízení jsou pro ženy často nedostupná a žen pracujících ve zdravotnictví je stále méně. „Je ale třeba se dívat na to, kde daná žena žila předtím. Městské ženy, které chodily do práce, ať už pracovaly na jakýchkoliv pozicích, tak ty to postihlo velmi tvrdě," říká pro iROZHLAS.cz politolog Slavomír Horák z Institutu mezinárodních studií Univerzity Karlovy.

Krize v Afghánistánu sílí, podvyživených dětí přibývá. Paradoxně trpí hlavně lidé ve městech

ČÍST ČLÁNEK

Pracovní omezení ilustruje například případ afghánské státní zástupkyně, která svou situaci popsala v dopise, jehož úryvek zveřejnila BBC. „Jsem hrdá, že jsem státní zástupkyně. Vždy jsem se snažila sloužit svému lidu, ale teď se nemůžu vrátit k práci, kterou miluji, a to pohlcuje mé myšlenky," vypráví Masouma *(nejedná se o pravé jméno – pozn. red.)*, která se nyní v Afghánistánu musí skrývat. „Mezinárodní komunita by měla brát boj pracujících žen vážně a podporovat nás, abychom se nestaly oběťmi historie," dodává.

Ženy musí v Afghánistánu ovládaném Tálibánem čelit nejen „osobním" omezením. V listopadu letošního roku tamní ministerstvo pro podporu ctnosti a prevenci neřestí vydalo „náboženskou směrnici". Příslušným nařízením vyzvalo afghánské televize, aby přestaly vysílat telenovely a seriály, ve kterých hrají ženy. A nová pravidla se týkala také novinářek. Ty podle směrnice mají být na obrazovkách zahaleny islámským závojem.

Situace ale není tak jednoznačná a liší se region od regionu, vysvětluje pro iROZHLAS.cz Jan Šindelář působící jako koordinátor projektů v Afghánistánu Člověka v tísni. „To, co v terénu pozoruji, je různé. Vidíte například také, že ženy jsou v práci od pasové kontroly až po práci v kancelářích, že se oblékají podobně jako podle předchozích kulturních zvyklostí a trendů. Vidíte, že chodí nakupovat na trhy a že nemusí nutně chodit s doprovodem," popisuje atmosféru ve městech Kábul a Mazáre Šerif, odkud se minulý týden vrátil zpět do Česka. Dodává zároveň, že nový afghánský režim ještě nemá jasnou a finální podobu. Zatím podle něj neexistuje jednotný přístup a často záleží na lokálním rozhodnutí nebo i na dřívějších zvyklostech.

ZPRÁVY, KTERÉ JSTE NEČETLI

Důvěřovat, nebo kontrolovat? Experti se neshodnou na postoji k nezavádění opatření Fialovou vládou

Reportér New York Times: Ukrajina balancuje mezi snahou nevyprovokovat Rusko a potřebou získat podporu

ONLINE: Česko má za úterý 11 825 případů covidu, méně než před týdnem. Vláda projedná opatření

‚Neměli byste váhat změnit názory.' Porotě se nedaří rozhodnout o expolicistce, který zabila černocha

Zpět

Brněnská filozofická fakulta bude mít děkanku. Poprvé v historii kandidují jen ženy URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 22.12.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Jana Ustohalová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2021 11:38, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

O nejvyšší post na filozofické fakultě brněnské Masarykovy univerzity se poprvé ucházejí pouze ženy. Po pětadvaceti letech tak bude mít prestižní fakulta druhé největší české univerzity děkanku. Žen ve vedoucích funkcích v akademickém prostředí v posledních letech přibývá.

Jsou vrstevnice, ze stejného fakultního pracoviště, obě mají dvě děti, profesní renomé a kvalitní týmy spolupracovníků, s nimiž se ucházejí o funkci děkanky.

Obě jsou docentkami klasické filologie, Markéta Kulhánková se specializací na byzantskou a novořeckou literaturu a Irena Radová na starořečtinu. Radová navíc vede Ústav klasických studií Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně a dříve působila jako proděkanka fakulty.

Brněnskou filozofickou fakultu čeká v lednu unikátní souboj, a to i v kontextu celého českého vysokého školství. Nestává se často, aby se o místo děkana ucházely jen ženy, ačkoliv filozofická fakulta už jednu děkanku měla – před pětadvaceti lety filoložku Janu Nechutovou, shodou okolností ze stejného ústavu jako nynější kandidátky. Od té doby žádná žena ani nekandidovala.

Obdobné plány

„Ucházím se o tu funkci, protože si myslím, že mám jednak znalost fakultního prostředí a teď zrovna i [lock]dost energie. A mám za to, že jsem natolik vyzrálá a zkušená, abych se svým týmem byla schopná fakultu posunout někam dál," vysvětluje Kulhánková.

Podobně o své kandidatuře mluví i Radová, která sází na své zkušenosti proděkanky a vedoucí katedry. „Rozumím nejpalčivějším problémům fakulty a mám jasnou a konkrétní představu, jak je řešit," říká Radová.

Ostatně i veřejná debata uchazeček, kde Kulhánková a Radová minulý čtvrtek představily svoje programová prohlášení a vize, napověděla, že obě mají podobné představy, kam by měla fakulta směřovat.

Kulhánková by chtěla na fakultě například zavést funkci ombudsmana nebo otevřít dětskou skupinu pro děti zaměstnanců i studentů, zefektivnit fungování studijního oddělení a lépe využívat grantovou podporu státu.

„Chceme, aby obíhaly informace, ne lidé. Aby oddělení pro vědu nedodávalo jen čísla, která uchazeč potřebuje napsat do grantové přihlášky, ale aby pomáhalo se samotnou přípravou přihlášky, dávalo tipy, samo vyhledávalo granty a oslovovalo konkrétní lidi, pro které by se hodily. Chceme dosáhnout užšího propojení mezi výukou a výzkumem. Není možné, aby vysokoškolský pedagog roky nepublikoval žádný originální výzkum, a na druhou stranu si nepřejeme ani výzkum bez dopadu na studenty. Minimálně musí být do výzkumných skupin zapojováni doktorandi," popisuje Kulhánková.

Radová chce obecně klást důraz hlavně na dialog uvnitř fakulty. „Pokud bych měla ze svého programu zdůraznit základní princip, pak to bude kvalita bez kompromisů ve studiu a výuce a vědě a výzkumu. Byla bych ráda, kdyby za mého vedení byla fakulta přátelská, ale i spravedlivá," popisuje Radová.

V proděkanských týmech uchazeček je vyšší zastoupení žen, než je obvyklé. U Kulhánkové je poměr 4 : 3 ve prospěch žen, u Radové je poměr obrácený, tedy 3 : 4. Je to úspěch, protože ženy často kandidují do funkcí ve vedení fakult jen „do počtu" či symbolicky.

„Rozhodně jsem svoje spolupracovníky neoslovovala podle genderového klíče. Chtěla jsem, aby všechny obory měly jistotu, že jejich zájmy někdo zastupuje. Klíčové pro mě byly odborné a organizační schopnosti daných lidí, jejich vhled do dané oblasti, případně jejich zkušenosti s vedením lidí. A v neposlední řadě mravní profil a osobnostní konzistence. Že to vyšlo tři ženy ku čtyřem mužům, je tedy víceméně náhoda, kterou ovšem vítám," říká Radová.

Více žen v týmu nebyl záměr ani Kulhánkové, také ona říká, že oslovovala spolupracovníky spíš podle oborů, které zastupují. „Myslím ale, že to není náhoda, je to důsledek společenských změn, byť se dějí relativně pomalu. Ale takové množství žen nebylo před dvaceti lety v akademických či univerzitních funkcích představitelné," myslí si Kulhánková.

Ženy to mají těžší

Nynější děkan filozofické fakulty Milan Pol si od žen, které kandidují na nejvyšší funkci na fakultě, slibuje, že budou přínosem.

„Může to být i příjemným oživením volby. Ale asi bych varoval od prvoplánové perspektivy, že když je tam muž nebo žena, bude to takové nebo makové. Ženský styl vedení mohou dobře uplatňovat i někteří muži a naopak. Jsem rád, že obě tyto ženy kandidují, mají v programech řadu věcí, které mohou fakultě pomoci a posunout ji dál. Obě jsou kvalitní a i jejich týmy jsou dobré," myslí si děkan Pol.

Ženy na Masarykově univerzitě

Podle Martina Bareše, rektora Masarykovy univerzity, je z celkového podílu zaměstnanců více než polovina žen, ať už na akademických, vědeckých, či neakademických pozicích.

„Ženy jsou rovněž velmi významně zastoupeny v nejužším vedení univerzity, a to na pozicích prorektorek, kvestorky či ředitelek a vedoucích jednotlivých odborů a úseků. Do jara letošního roku jsme například také měli děkanku na farmaceutické fakultě," uvedl Bareš.

Připomněl, že největší brněnská univerzita nedávno přijala Plán genderové rovnosti. „V oblasti výzkumu a vývoje opatření vedoucí k genderové rovnosti významně zvyšují konkurenceschopnost v grantových soutěžích, a plán genderové rovnosti bude od roku 2022 navíc povinnou podmínkou pro účast našich vědců a vědkyň například v novém rámcovém programu

Horizont Evropa. Interní grantová agentura univerzity dále poskytuje návratový grant zaměřený na podporu začlenění vědeckých pracovnic a pracovníků po přerušení kariéry do výzkumných týmů. Cílem je vytvořit podmínky pro začlenění do výzkumných týmů univerzity po přerušení kariéry například v důsledku mateřské či rodičovské dovolené," popsal rektor Bareš.

Ačkoliv žen ve vysokých akademických a univerzitních postech v posledních letech přibývá, mají to podle Markéty Selucké, bývalé děkanky brněnské právnické fakulty, těžší než muži. Také ona si myslí, že více žen ve funkcích není náhoda.

„Je to přirozený vývoj a mám z toho radost. Pro kandidátky je velice důležité obklopit se dobrým týmem, který jim bude krýt záda. Ideální kombinace je, aby v něm byli muži i ženy. Myslím, že ženy to mají v takových funkcích obecně těžší, protože společnost na ně není zvyklá a muži mají dost často tendence chovat se k nim přezíravě nebo je nebrat vážně," říká Selucká.

Radová připomíná, že pokud společnost umožní, aby se mohli o funkci ucházet muži i ženy, je šance, že ze dvou kandidátů budou obě ženy, pětadvacet procent.

„Skutečnost, že se o funkci mohou ucházet ženy, aniž by byly předem diskvalifikovány představou, že děkanská židle je vyhrazená pro úctyhodné muže s vousy až po zem, je dokladem pozitivní proměny společnosti. Na jednu stranu bylo univerzitní prostředí vždy více nakloněno revolučním myšlenkám, jako že Země není placatá a žena nemusí v přítomnosti muže pouze uctivě mlčet, takže by nás nemělo překvapovat, že na filozofické fakultě kandidují na děkanskou funkci dvě ženy nebo že na Univerzitě Karlově mají designovanou rektorku. Na druhou stranu to však neznamená, že už je vše v naprostém pořádku," je přesvědčená Radová.

Také ona dodává, že nemá pocit, že čelíme velkému návalu žen do akademických funkcí. A že i ona zná ze svého okolí případy, kdy se mladá vědkyně dozví, že daný obor není pro ženu vhodný.

„Spíš se tak nějak pomalu a postupně srovnává rozdíl mezi zastoupením mužů a žen na těchto postech," domnívá se Radová.

Ženy v české vědě a na univerzitách

Akademie věd ČR – předsedkyně Eva Zažímalová

Univerzita obrany – rektorka Zuzana Kročová

Mendelova univerzita – rektorka Danuše Nerudová (do února 2022)

Akademie výtvarných umění – rektorka Mária Topolčanská (od února 2022)

Univerzita Karlova

Rektorka Milena Králíčková (od února 2022)

Z celkem 17 fakult UK má pět děkanku či do této funkce žena od února nastoupí:

Filozofická fakulta UK – děkanka Eva Lehečková (od února 2022)

Fakulta sociálních věd UK – děkanka Alice Němcová Tejkalová (do února 2022)

Husitská teologická fakulta UK – děkanka Kamila Veverková

Fakulta tělesné výchovy a sportu UK – děkanka Eva Kohlíková (do února 2022)

Fakulta humanitních studií UK – děkanka Marie Pětová

Masarykova univerzita

Z deseti fakult momentálně nemá žádná děkanku, od února nastoupí jedna na filozofické fakultě.

Podobně vidí situaci také Hana Tenglerová z Národního kontaktního centra gender a věda Sociologického ústavu AV ČR.

„Nesmíme ale zapomenout, že Akademii věd, Univerzitu Karlovu a všechny další instituce několik století vedli jen muži a že muži stále v drtivé většině případů ve vedoucích pozicích převažují. Určitě je pozitivní, že se ženy ve vedoucích funkcích objevují, a to nejen ve vědě. Ale zatím bych asi váhala konstatovat, že to je nějaký jednoznačný trend," říká Tenglerová.

Podle ní hrají roli pozitivní příklady úspěšných žen ve funkcích i to, že se o nedostatečném podílu žen na rozhodování více mluví. Problémem ale často zůstávají předsudky, kdo se na co hodí a jaké má dovednosti a schopnosti.

„Muži jsou spíše vnímáni jako autority. U žen nestačí jen kvalitní práce, v jejich případě se často řeší rodinné uspořádání nebo vzhled, například v médiích. Výzkumy navíc ukazují, že ženy musí být lepší než muži, aby získaly stejné uznání a ocenění. Ženy jsou také sebekritičtější. A v neposlední řadě na ně stále padá většina managementu a péči v domácnosti," vysvětluje Tenglerová s tím, že na to, zda jsou ženy ve funkcích novým trendem či jen momentální shodou okolností, bude možné odpovědět třeba až za deset let.

Stručně:

Na funkci děkana Filozofické fakulty Masarykovy univerzity kandidují poprvé v historii pouze ženy.
Počet žen ve funkcích na univerzitách a v akademickém prostředí v posledních letech stoupá.

Stále jich ale není v rozhodovacích pozicích stejně jako mužů.

(Autorka externě vyučuje na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity.)

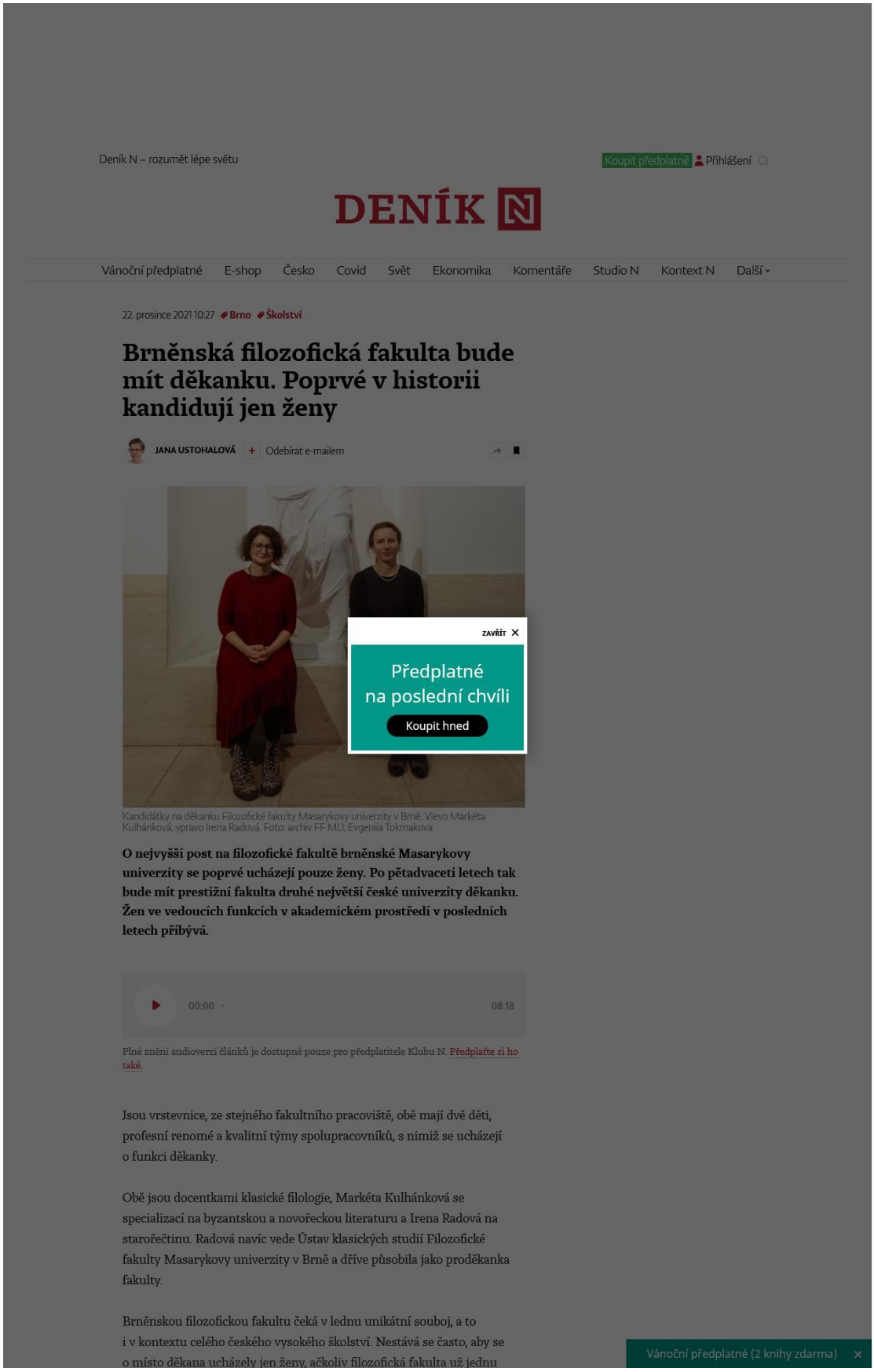

Zpět

Sportovci po covid vakcíně: 357 srdečních zástav, vážné problémy, 204 mrtvých URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 22.12.2021, Zdroj: voxpopuliblog.cz, Autor: Vox Populi, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2021 14:39, RU / měsíc:

Rozhodně není normální, aby mladí sportovci trpěli srdečními zástavami nebo umírali při sportu, ale letos v roce 2021 se to děje.

Všechny tyto srdeční problémy a úmrtí přišly krátce poté, co dostali covid vakcínu. I když je možné, že se to může stát i lidem, kteří covid vakcínu nedostali, samotná čísla jasně ukazují na jedinou zřejmou příčinu. Každá zpráva v seznamu je uvedena i se zdrojem. Více v článku.
Rozhodně není normální, aby mladí sportovci trpěli srdečními zástavami nebo umírali při sportu, ale letos se to děje. Všechny tyto srdeční problémy a úmrtí přišly krátce poté, co dostali vakcínu COVID. I když je možné, že se to může stát i lidem, kteří vakcínu COVID nedostali, samotná čísla jasně ukazují na jedinou zřejmou příčinu.
Takzvaní zdravotníci, kteří vedou programy vakcíny COVID po celém světě, neustále opakují, že „vakcína COVID je normální vakcína a je bezpečná a účinná".
V reakci na jejich prohlášení vám předkládáme neúplný a neustále se rozšiřující seznam převážně mladých sportovců, kteří měli v roce 2021 závažné zdravotní problémy po aplikaci jedné nebo více vakcín COVID. Zpočátku mnoho z nich nebylo nahlášeno. Víme, že mnoha lidem bylo řečeno, aby o svých nežádoucích reakcích nikomu neříkali, a média o nich neinformovala. Začaly se vyskytovat po prvním očkování vakcínou COVID. Mainstreamová média o většině z nich stále neinformují, ale sportovní zpravodajství nemůže ignorovat skutečnost, že fotbalisté a další hvězdy zkolabují uprostřed zápasu kvůli infarktu. Mnoho z nich umírá – více než 50 %.
Velmi si ceníme sportovců uvedených v tomto seznamu, kteří potvrdili, co se jim stalo, aby byla známa pravda.
Kde jsou kontroloři faktů?
Čtenáři nám píší a žádají o srovnání s předchozími lety. Někteří říkají, že bez toho tyto výsledky nic neznamenají. To není pravda, protože kdybychom to viděli v předchozích letech, bylo by to dobře známé a ostatní by to zdokumentovali. Pokusíme se o to, ale je to hodně práce.
Kde jsou ověřovatelé faktů? Kde jsou mainstreamová média? Některá mají hromady peněz od Billa Gatese. Proč nám nedokážou, že se mýlíme, a všichni se na ně sesypou a ukážou zdokumentovaná úmrtí sportovců z let 2019, 2018, 2017 a předchozího desetiletí?
Nikde nejsou k nalezení, protože tento počet úmrtí sportovců je nenormální a oni to vědí. Mají peníze od lidí, kteří nechtějí, aby se v tom novináři vrtali. Proto se nesnaží tyto zprávy Fact-Checkovat nebo ukazovat čísla z předchozích let.
Zde je několik darů Gatesovy nadace pro některá média, která by to mohla udělat:
Gatesova nadace také financovala řadu center investigativní žurnalistiky, a to částkou přibližně 38 milionů dolarů. Že by proto novinářská zvědavost najednou přestala být na pořadu dne?
Sportovci s „nemocí" vyřazení ze hry nejsou v této zprávě zahrnuti
Mnoho sportovních týmů má v současné době několik hráčů na vedlejší koleji. Jsou jich desítky. Týmy a velká média to tají a myslí si, že si toho nikdo nevšimne. Tito poškození hráči se v této zprávě neobjeví, pokud jsou hlášeni pouze jako „nemoc", ale stálo by za to je sledovat, protože není normální jich mít tolik. Jejich imunitní systém byl pravděpodobně „něčím" narušen, takže budou otevřeni mnoha věcem, kterých by se za normálních okolností dokázali zbavit. Jejich sledování přenecháme jiným – my máme plné ruce práce s tím, abychom zvládli vyšetřování pro tento seznam, vraceli se v čase a snažili se najít nové informace, které dříve nebyly k dispozici, a prováděli drobné opravy, jakmile je objevíme. Nakonec se to všechno objeví.
Celosvětová tabulka kolapsů a úmrtí sportovců do 15. prosince 2021.
Seznam zranění
Zde je neúplný seznam hlášených zranění. Většinou se jednalo o zástavu srdce.
Srdeční zástava
Krevní sraženiny nebo trombóza
Mrtvice
Nepravidelný srdeční tep
Arytmie
Neuropatie
Smrt
Rostoucí zpráva
Tento příběh se bude časem rozšiřovat o nové informace. Pokud máte důkaz o informacích, které ještě nemáme, nebo pokud máte opravu, pošlete ji prosím prostřednictvím našeho kontaktního formuláře a uveďte co nejvíce informací. Užitečné informace by byly jméno osoby, věk, co se jí stalo, zda měla vakcínu(y) COVID, datum úmrtí, odkaz na případnou novinku. Zvláštní poděkování patří čtenářům, kteří nám poskytli opravy, našli chyby, které jsme přehlédli, nebo poskytli nové informace, o nichž jsme nevěděli. Je to nyní skutečná týmová práce a my si toho vážíme.
Skeptici, kteří věří, že je to normální, si mohou po přečtení každého záznamu nebo jména v tomto seznamu zopakovat následujících 18 slov.
Opakujte po přečtení každého řádku
„Covid vakcína je normální vakcína. Covid vakcína je bezpečná. Tato zranění a úmrtí jsou normální.
Leden 2021
01/01/21, Windmore, Pensylvánie, USA Mrtvý
Blake Barklage (17), tenista na La Salle High School ve Windmore, Pensylvánie. Po vítězství svého týmu v PCL zkolaboval a zemřel na náhlou zástavu srdce. La Salle Covid Policy: Očkování se doporučuje, potvrzení Magnus, Žádná karanténa ani sledování kontaktů u očkovaných studentů, Neočkovaným se důrazně doporučuje nosit roušku, Žádní neočkovaní studenti nesmějí cestovat mimo místní akce (maximálně v okruhu 2,0 hod.), týká se i studentů sportovců. Poznámka: Blakeovo jméno bylo ve zprávě chybně napsáno Barkley. Zpráva
03/01/21, Portugalsko Mrtvý
Alex Apolinario (24), brazilský fotbalista Alverca FC, který během zápasu zkolaboval na hřišti se zástavou srdce. Zemřel o čtyři dny později
09/01/21. USA
Jordan Glenn, basketbalista Wisconsinu. Zkolaboval v přestávce na začátku poločasu. Resuscitace pomocí defibrilátoru, převoz sanitkou do nemocnice. Aktualizace: V dubnu podstoupil otevřenou operaci srdce a nyní má u břicha zavedený defibrilátor. Zpráva
22/01/21, USA Mrtvý
HankAaron (86), bývalý profesionální baseballista, dostal 5. ledna 2021 vakcínu COVID, aby prokázal bezpečnost vakcíny a

povzbudil ostatní černošské Američany k tomu, aby udělali totéž. Zemřel o dva týdny později ve spánku – uvedeno jako přirozená smrt. Zpráva
30/01/21 Indianapolis USA Mrtvý
WayneRadford (64), hvězda NBA a bývalá hvězda týmu Indianapolis, zemřel ve svém domě v Indianapolis. Zpráva
30/01/21, Francie
Garissone Innocent (20), Cannes Fotbalový brankář týmu. zkolaboval a ztratil vědomí v zápase proti Chamblee. Záchvat tachykardie, nebyl schopen mluvit ani dýchat. Zpráva
Únor 2021
06/02/21 Filipíny Mrtvý
Clement Lucchu (25), kamerunský basketbalista. Hrál v Manile na Filipínách. Utrpěl infarkt a zemřel. Zpráva
11/02/21, Wales Mrtvý
LoganLuker (17), ragbista Youth Captain at Penygraig RFC zemřel náhle Zpráva
21/02/21 Chorvatsko Mrtvý
Zlatko Šaračevič, (59) (bývalý házenkář Jugoslávie a mistr světa v házené), držitel zlata s Chorvatskem na olympijských hrách v Atlantě a nedávný trenér házené. Jeho tým právě vyhrál v derby s RK Lokomotiva 32:29 a on zkolaboval se zástavou srdce těsně poté, co poskytl prohlášení pro média. Resuscitace se nezdařila. Zprávy
22/02/21 Portugalsko Mrtvý
Alfredo Quintana (32), kubánský házenkářský brankář v Portugalsku. Zkolaboval po zástavě srdce během tréninku. Zemřel o čtyři dny později. Zpráva
22/02/2021 Queensland, Austrálie Mrtvý
Dale Best (34), hráč ragbyové ligy Maroochydore Swans, zkolaboval během zápasu. Sportovní trenéři prováděli resuscitaci a poté se hráče pokoušeli stabilizovat zdravotníci. Byl převezen do nemocnice, kde později zemřel. Zpráva
Březen 2021
03/03/2021, Wallkill Central School, New York, USA (17), Mrtvý
MiguelAntonio Lugo (17) středoškolský fotbalista zkolaboval a zemřel během fotbalového tréninku
08/03/21 Egypt Mrtvý
Abdel-Rahman Atef (23). Fotbalista klubu Al-Rowad zkolaboval a zemřel během zápasu svého týmu Al ve městě Šarkíja. Spolkl jazyk a pokusy o resuscitaci byly neúspěšné (chyběl vyškolený personál). Zpráva
11/03/21 Illinois, USA
David Wakefield, (27) Novozélandský hráč kriketu. Zkolaboval během tréninku se zánětem myokardu. Oživen defibrilátorem, hospitalizován tři týdny na jednotce intenzivní péče, vyžadoval rozsáhlou rehabilitaci, než mohl chodit a mluvit. Zpráva
13/03/2021 New Hampshire, USA Mrtvý
Marvin Hagler (66), boxer byl převezen do nemocnice s bolestmi na hrudi a potížemi s dýcháním, o čtyři hodiny později zemřel. Zpráva
19/03/21, Milton Keynes, Velká Británie
Raymond van Barneveld, hráč šipek zkolaboval a byl ošetřen zdravotníky během šampionátu PDC Zpráva
19/03/21 Charleston NC, USA Mrtvý
Joe Bradshaw, 19 let, hráč fotbalu na Charleston Southern University. Zkolaboval se zástavou srdce – mělké dýchání. Mrtvý
Andy Haman (54) Profesionální kulturista a herec Andy Haman zemřel na plicní embolii Zpráva
22/03/21, Sacramento California, USA Mrtvý
Emmanual Antwi (18), fotbalista Kennedy High (Kanada), zkolaboval na hřišti v Sacramentu. Pokusy o resuscitaci na hřišti selhaly a zemřel.
Moussa Dembélé (25), útočník Atlética Madrid zkolaboval na tréninku a byl ošetřen. Zpráva
27/03/21 Stewarton, Skotsko Mrtvý
Laura Hendersonová (42), zástava srdce při běhu, zemřela o několik dní později v nemocnici. Zpráva
29/03/21 Indie Mrtvý
Devaraj Anchan (33), státní volejbalista, zkolaboval při hře na turnaji, držel se za hrudník a zemřel cestou do nemocnice v Udupi. Zpráva
30/03/21, Ghana
Charles Bulu – Ghanský rozhodčí se zhroutil během zápasu AFCON Zpráva
30/03/21, USA
Alex Stalock (34), brankář NHL Oilers, který kvůli srdečním potížím přerušil kariéru. Pozitivní test COVID v listopadu 2020, diagnóza myokarditida v březnu 2021 Zpravodajství – Zpráva
31/03/21 USA
Brett Smith, vysokoškolský basketbalový rozhodčí NCAA, zkolaboval během zápasu. Hospitalizován s krevní sraženinou.
31/03/21 Norsko
Filip Ingebrigtsen (28) Norský běžec měl po reakci na vakcínu corona těžký rok 2021. Ingebrigtsen dostal druhou dávku vakcíny těsně po olympijských hrách v Tokiu. Jeho cílem bylo „vrátit se do normálu“, ale 17. října skončil desátý v závodě, který vyhrál jeho bratr. Zpráva
Duben 2021
06/04/2021, Callalen, Corpus Cristi (15), Mrtvý
Moira Claire Arney (15) McAllen High School žena Fotbalista zkolaboval a zemřel během praxe Zpráva
Bert Smith (56) Mužský basketbalový rozhodčí NCAA zkolaboval kvůli krevní sraženině v plicích během turnaje Zpráva Mrtvý
Dejan Oršuš (24), hráč chorvatského NK Otok, zkolaboval na infarkt a později zemřel v okresní nemocnici v Čakovci. Zpráva
18/04/21 Jamajka Mrtvý
Tremaine Stewart (Tan Tan) (32), jamajský fotbalista z FC Dunbeholden. Zkolabovala a zemřela při výkopu před zápasem. Zpráva
Craig Jones (29), mistr světa v brazilském jiu-jitsu, černý pás, nemůže po injekci COVID trénovat ani bojovat. Mrtvý
Luis Ojeda (20), Argentinský fotbalista zemřel nečekaně Zpráva
27/04/2021 Minnesota, USA
Marco Rossi (19), hokejista Minnesota Wild, má zánět srdečního svalu. Tým byl údajně „plně očkován“ Zpráva1 Zpráva2

28/04/21, Atlanta, USA (26)
Brandon Goodwin (26), hráč NBA, krátce po očkování vakcínou COVID-19 trpí krevními sraženinami, možný konec kariéry, po 7 měsících stále mimo hru. Zpráva
Květen 2021
01/05/21 Florida, USA, Mrtvý
Nickolas Lawrinas (17), Fotbalista zemřel náhle a nečekaně, příčina uvedena médii, nejasná
01/05/21, USA
Sage Canaday (35), ultramaratonec, měl zápal plic a krevní sraženiny. Sage běžel Canyons 100k Ultra Marathon v Kalifornii (24. dubna), odletěl zpět do Colorada (26.?) Poté se nechal očkovat 2. vakcínou Pfizer a brzy začal mít problémy s dýcháním a minimálně od 1. května do 6. května, kdy prý dostal zápal plic, ležel v posteli. Do nemocnice šel 30. nebo 31. května, diagnostikována oboustranná plicní embolie, krevní sraženiny. Sage byl dříve uváděn jako zemřelý, a to kvůli zmateným zprávám, že a) byl českým běžcem, který zkolaboval a zemřel na maratonu na Mont Blancu, a b) že začal mít problémy s dýcháním po letu. Za chyby se omlouváme a jsme rádi, že je stále naživu.
7/05/21 USA
Everest Romney (17), zdravý 180 cm vysoký středoškolák, byl hospitalizován poté, co po očkování trpěl silnými migrénami a otoky krku. Během 24 hodin po očkování začal Everest pociťovat „nadměrné“ bolesti a otoky v krku, které vznikly na stejné straně, na které dostal vakcínu. Podobnou reakci po injekci vakcíny Moderna zažil i Everestův otec. Rentgenové vyšetření odhalilo, že má v plicích více než 100 krevních sraženin. Zpráva;
Rozhovor s matkou
08/05/21 Travis County TX
Trenér Pete (45), trenér atletiky, zkolaboval 6 dní po druhé vakcíně Pfizer s mrtvicí. Byl očkován 11/04/21 a 02/05/21 Video
10/05/21, Nottinghamshire, Anglie, Mrtvý
Josh Downie, (24), hráč kriketu zemřel po zástavě srdce na tréninku. Jeho matka Helen uvedla, že neměl žádné známé zdravotní problémy. „Je to prostě úplně nečekané,“ řekla. „V tuto chvíli to nevypadá reálně. Zpráva
11/05/21 Německo,
Miroslav Klose, 42 let, bývalý německý útočník a asistent trenéra Bayernu Mnichov. Trpí krevními sraženinami v noze. Musel přestat trénovat. Po lécích a speciálních ponožkách se zřejmě do září vyléčí. Zpráva
14/05/21, Malajsie Mrtvý
Haziq Kamaruddin (27), olympijský lukostřelec, zemřel na ischemickou chorobu srdeční. Zemřel 10 dní po injekcích od společnosti Pfizer 13. dubna a 4. května 2021
18/05/2021 Švýcarsko
Michaël Perrier (32), fotbalista Stade Lausanne Ouchy. Švýcarský fotbalista během týmového výletu náhle utrpěl vážnou zástavu srdce. Stalo se tak po jeho první dávce (23/04/2021) vakcíny Moderna. Dostal 5 výbojů defibrilátoru, poté zůstal 3 dny v umělém spánku. Byl mu implantován defibrilátor, aby se zabránilo budoucí zástavě srdce, a v nemocnici zůstal 2,5 týdne. Po 5 měsících klidu byla stále přítomna určitá arytmie a lehký zánět, takže se nemohl vrátit k fotbalu na vysoké úrovni. Zpráva
28/05/2021 Seattle, USA
Stefan Frei (36), brankář Seattle Sounders. Tým Seattle Sounders v dubnu oznámil, že je „plně očkován“. V květnu bylo oznámeno, že krevní sraženiny v koleni ho mohou vyřadit na 3-6 měsíců. Zpráva1
Zpráva2
30/05/21 (přesné datum neznáme, ale před 01/06/21, kdy zkolaboval Christian Eriksen)
Marvin Schumann, amatérský hráč Gifhornu, oživen po zástavě srdce. Zpráva
31/05/21 Bristol, Anglie Mrtvý
Adam Bounds (41), fotbalista zemřel 31/05/21 na těžké krvácení do mozku v nemocnici Derriford 11 dní po očkování vakcínou AstraZeneca Zpráva
Červen 2021
1/06/21, Dánsko
Christian Eriksen(29), hvězdný fotbalista Interu Milán, zkolaboval se zástavou srdce na hřišti 12 dní po podání vakcíny společnosti Pfizer 31. května. Oživen defibrilátorem. Týmový lékař potvrdil, že tým byl očkován 18. května – to mohlo znamenat, že všichni dostali alespoň jednu injekci, protože jiná zpráva uvádí 31. květen. Zpráva
04/06/21 Itálie Mrtvý
Giuseppe Perrino, 29 let, Fujimarino, Itálie. Zkolaboval a zemřel během hry na počest svého mrtvého bratra Rocca. Záchranáři se ho na místě pokoušeli resuscitovat, ale neúspěšně. Děkujeme Joanna. Zpráva
05/06/21 Rusko Mrtvý
Maxim Ishkeldin (30), mistr světa v pozemním hokeji, záložník ruské reprezentace, náhle zemřel v Novosibirsku na následky srážlivosti krve. Zpráva
21.7.2016, Německo, Mrtvý
Michael Schneider (38), profesionální stolní tenista z Německa, náhle a nečekaně zemřel. Zpráva
9/06/21, Ontario Kanada, Mrtvý
Kamila Label-Farrel (19), University Basketball star zemřela nečekaně – zatímco na ranním běhu zkolabovala při protahování Zpráva
12/06/21 Itálie Mrtvý
Chloe Giani Gavazzi (12), italský mládežnický tenista, člen Golarsa Academy v Miláně. Zemřela náhle. Mrtvou ji našla v posteli její matka. Zpráva
14/06/21, Indonésie, Mrtvý
Marquis Kido (36), indonéský olympijský vítěz v badmintonu ve čtyřhře, zemřel na zástavu srdce během hry Zpráva
17/06/21 Francie
Frederic Lott, hráč týmu Salouël RC ve Francii, utrpěl zástavu srdce po fotbalovém tréninku v Salouelu. Zachránila ho masáž srdce a defibrilátor.
18/06/21 Honduras Mrtvý
Robert Lima (49), bývalý fotbalista Olympia, Uruguay, Honduras. Zkolaboval a zemřel na zástavu srdce při hře fotbalu s přáteli. Zpráva
19/06/21 Kolumbie, Mrtvý
Jose Edgar Preciado, kolumbijský caddie, utrpěl smrtelnou zástavu srdce ve svém hotelu po druhém kole turnaje Holcim Colombia Classic v kolumbijské Bucaramanze. Zpráva
21/06/21 Maďarsko Mrtvý

Victor Marcel Hegedus (18), maďarský fotbalista. Zkolaboval a zemřel při rozcvičce na tréninku
23/06/21 Francie
Christophe Lemaitre, francouzský sprinter. Odstoupil z mistrovství Francie a z olympijských her v Tokiu. Podle trenéra neprošel zdravotní prohlídkou, po negativní reakci na vakcínu proti koronaviru.
23/06/2021 Blairgowrie, Skotsko
Hamish Bell (20), hráč ragbyového klubu Blairgowrie RFC a student Aberdeenské univerzity, utrpěl během tréninku zástavu srdce. Po 25 minutách resuscitace pomocí defibrilátoru byl převezen do nemocnice k ošetření Zpráva1
Zpráva2
25/06/21, USA
Ethan Jovani Trejo (16), fotbalista, zkolaboval na hřišti během tréninku Zpráva
26/06/21 Rusko Mrtvý
Maxim Dubrovolski, 17 let, zkolaboval a ztratil vědomí během zápasu fotbalové ligy. Moskva. Zemřel dříve, než na místo dorazila záchranka. Zpráva
27/06/21, Singapur
Nejmenovaný teenager (16) utrpěl zástavu srdce po vzpírání 6 dní po první injekci Covid-19. V nemocnici byl v kritickém stavu. Zpráva
28/06/2021, Las Vegas, Nevada, Mrtvý
Chino Yelum Cajetan Nsofor (13) Fotbalista zkolaboval a zemřel během tréninku Zpráva
28/06/21, (odhad) USA
Kyle Warner (29): Profesionální horský cyklista trpí zánětem osrdečníku po vakcíně od společnosti Pfizer, možný konec kariéry. Zpráva
Červenec 2021
??/07/21, Philadelphia PA, USA, Mrtvý
Ivan Hicks (16) Fotbalista zemřel během zápasu. Koroner zjistil zvětšené srdce a jizvy, ale žádný zánět myokardu ani zánět. Verdikt: kardiovaskulární onemocnění. Test na COVID byl pozitivní.
02/07/21 Francie Mrtvá
Lise Vidalová (43), bývalá windsurfařka, účastnice olympijských her v Sydney, zemřela po krvácení do mozku. Je rovněž francouzskou trenérkou na olympijských hrách. Zpráva
03/07/21 Antigua, Západní Indie
Chinelle Henry (26) se zhroutila na hřišti se spoluhráčem Chedeanem Nationem. Jen několik dní předtím se klub na Twitteru pochlubil, že je „Očkovaná a připravená čelit Pákistánkám!“. Zpráva
03/07/21 Antigua, Západní Indie
Chedean Nation (35) se zhroutil na hřišti se spoluhráčem Chinelle Henrym. Jen několik dní předtím se klub na Twitteru chlubil, že je „Očkovaný a připravený čelit Pákistánkám!“. Zpráva
04/07/21 Nagoja, Japonsko
Ryosuke Hirata (33), japonský hráč baseballu. Diagnostikována „atypická angina pectoris“.
06/07/21, Japonsko (27), Mrtvý
Yusuke Kinoshita (27) Baseballista zkolaboval během tréninku. Zemřel 03/08/2021, pět týdnů po očkování vakcínou COVID-19.
08/07/21, Toronto, Kanada, Mrtvá
Jenn Gouveia (31), matka z Toronta, v neděli náhle zkolabovala a zemřela při běhu v High Parku Zpráva
Mrtvý
Mike Salase (39), hráč rugbyové ligy Northland, zemřel během zápasu. Pokusy o resuscitaci byly neúspěšné Zpráva
12/07/21 Jaroslaw, Polsko Mrtvý
Vladimir Dorozhkin, 38 let, trenér a atlet. Zemřel ve stejný den, kdy dostal vakcínu COVID. „Očkován těsně po poledni, zemřel o půlnoci. Kardiomyopatie. Zpráva
12/07/21 Egypt Mrtvý
Imad Bayoumi, fotbalista z Egypta. Zkolaboval a zemřel během přátelského zápasu v Egyptě, pocta jeho příteli Aymanu Handalovi, který zemřel dříve. Zpráva
13/07/21 Dubaj Mrtvý
Sebastian Eubank (29), boxer, syn slavného boxera Chrise Eubanka, zemřel na zástavu srdce, uvedla jeho manželka. Zpráva1 Zpráva2
13/07/2021, Pennsylvania, USA (17), Mrtvý
Andrew Roseman, Junior High School Baseball Pitcher zemřel nečekaně, Zpráva
Mrtvý
Arthur Zucolini (29), bývalý basketbalista. Zemřel na zástavu srdce ve spánku. Zpráva
18/07/21 Portugalsko Mrtvý
Marilio Costa Leite (48), portugalský profesionální běžec na dlouhé tratě. Zemřel dva dny po podání vakcíny Pfizer COVID. Jeho tělo bylo nalezeno v rokli. Zpráva
19/07/21 Velká Británie Mrtvý
Maqsood Anwar (44), britský kriketový sportovec z Walesu. Měl zástavu srdce a zemřel. Záchranáři se ho neúspěšně snažili 45 minut oživit. Zpráva
21/07/21, USA
Kjeld Nuis (31) Dvojnásobný olympijský vítěz a držitel světového rekordu v rychlobruslení onemocněl zánětem osrdečníku po očkování vakcínou Pfizer Zpráva
22/07/21 New York Mrtvý
Nejmenovaný chlapec (15 let) náhle zkolaboval se zástavou srdce na fotbalovém hřišti při hře fotbalu v místním táboře 22. července, 4 dny po 2. injekci přípravku Pfizer. Zemřel následující den. ID VAERS 1498080. Zpráva
22/07/21 Fethiye, Turecko Mrtvý
Michael Mitchell (65), bývalý kulturista a herec z filmu Bravehart, zemřel šest dní po injekci od společnosti Pfizer 16. července, kdy dostal dvě dávky Sinovacu. První experimentální injekce Sinovac Coronavac „inaktivovaný virus“ byla podána 22. února a druhá 20. března. Zpráva se snímky obrazovky
23/07/21, Německo (27), Mrtvý
Tim B. (27) SV Hamberge fotbalista z (Schleswig-Holstein) zkolaboval po návratu z fotbalového turnaje a zemřel Zpráva
24/07/21, Německo (neznámý věk)
Nejmenovaný fotbalista TuS Hoberge-Uerentrup Bielefeld (NRW) zkolaboval na hřišti se zástavou srdce Zpráva

24/07/2021, Little Rock, Arkansas, Mrtvý
Devon DuHart (16), fotbalista, záhadně zemřel ve spánku na záchvat. Po nedávném tréninku mu nebylo dobře. Zpráva
25/07/21 Charles City, Iowa, USA
Sportovkyně Wartburg College, která se věnuje vrhu koulí a disku, zkolabovala a byla převezena do nemocnice s krevními sraženinami v plicích a srdci. Měla problémy s mluvením a dýcháním a poté se jí zastavilo srdce. Byla třikrát resuscitována. Ztratila rovnováhu, ovládání hlavy, pohyby rukou a paží a komunikační schopnosti. Zpráva
26/07/21 Nizozemsko Mrtvý
Whitnee Abriska (19), profesionální házenkářka, zemřela po zástavě srdce na dovolené. Zpráva
28/07/21, Německo (16), Mrtvý
Jascha Zey (16) hráč U19 týmu Eisbachtaler Sportfreunde (Porýní-Falc) zemřel náhle a nečekaně v nemocnici Zpráva
28/07/21, Georgia, USA (15), Mrtvý
Joshua Ivory (15) Fotbalista zkolaboval a zemřel během hry. Podle zprávy koronera vyvolala náhlou zástavu srdce srdeční dysrytmie. Zpráva
31/07/21 USA
Daniel Brito (23), hráč nižší ligy Phillies, byl hospitalizován poté, co zkolaboval na hřišti s mrtvicí. Zpráva
31/07/21 Dead
Sofia Grahamová (27), kulturistka, se připravuje na soutěže NPC North Americans a NPC USA 2021. Zemřela na zástavu srdce ve spánku Zpráva
Srpen 2021
02/08/21, Detroit USA, 15 let, Mrtvý
Stephen Sylvester (15), fotbalista a atlet z Detroit Central Catholic High School zkolaboval a zemřel během kondičního tréninku.
04/08/21, Kansas, USA, 19 let, Mrtvý
Tirrell Williams (19) Fort Scott freshman lineman zemřel po kolapsu s mrtvicí na hřišti během tréninku Zpráva1
Zpráva2
06/08/2021, Německo
Nejmenovaný SpVgg. Oelde II. okresní ligy zkolaboval na hřišti, oživoval ho protihráč Julian Pietsch z VfB Schloß Holte 2. Zpráva
07/08/21, Belgie
Rune Coghe (18), belgický fotbalista KFC Eendracht Hooglede utrpěl na hřišti zástavu srdce Zpráva
Mrtvý
John Meadows (49) Kulturista AKA ‚Mountain Dog' zemřel na ‚krevní sraženinu' Zpráva
08/08/21, Georgia, USA (19), Mrtvý
Quandarius Wilburn (19), Fotbalista zkolaboval během kondičního tréninku Panthers a později zemřel. Když se hlásil na svůj první předsezónní univerzitní kemp, vypadal ve velmi dobré fyzické kondici. Zpráva1
Zprávy2
10/08/21 Austrálie
Chris Cairns (51), novozélandský hráč kriketu, utrpěl masivní infarkt a praskla mu aorta. Podstoupil operaci srdce a byl převezen do nemocnice v Sydney k další cévní operaci. Zpráva
12/08/21, Nový Zéland, Mrtvý
Lee Moses (29) Palmerston North Marist fotbalista zemřel během tréninku Zpráva
12/08/21, Německo
Nejmenovaná fotbalistka Freudenbergu zkolabovala v utkání Westfalenligy žen Wacker Mecklenbeck proti Fortuně Freudenberg (Bádensko-Württembersko) krátce před koncem bez cizího zavinění Zpráva
13/08/21, Francie (37), Mrtvý
Franck Berrier (37) bývalý francouzský profesionální fotbalista zkolaboval na zástavu srdce při hraní tenisu. V roce 2019 ukončil kariéru kvůli problémům se srdcem. Zpráva
13/08/21, Velká Británie, Mrtvý
Roy Butler (23), irský fotbalista Watford FC, zemřel s masivním krvácením do mozku po vakcíně J&J. Během jedné hodiny trpěl silnými bolestmi hlavy a celkovou nevolností. V sobotu 14. srpna už zvracel a měl křeče. Zpráva
13/08/21 Tennessee USA Mrtvý
Azorean Tatum (16), středoškolský fotbalista, 13. srpna náhle zkolaboval ve škole, zavolal matce, měl potíže s dýcháním, nemohl vstát ani sám chodit. Záchranáři ho odvezli do dětské nemocnice Baptist Children's Hospital. Po dvou dnech, kdy nedostal žádná vyšetření kromě testu COVID, byl propuštěn. Jeho stav se nezlepšil a 20. srpna byl převezen do dětské nemocnice Le Bonheur, kde v sobotu 21. srpna zemřel. Příběh novinky
14/08/21, USA (17), Mrtvý
Dimitri McKee (17) Lee High School Football player passed out and died after practice, News stories attributed his death to heatstroke Zpráva
14/08/21, Keňa (23), Mrtvý
23letý olympijský vítěz z Číny Gilbert Kwemoi zkolaboval ve svém domě (po krátké nemoci) a tvrdil, že ho bolí hlava. Zemřel na cestě do nemocnice, Zpráva
15/08/21, Španělsko Mrtvá
Alena Hatvani-Kosinová (46), česká kulturistka, zemřela po převozu do nemocnice ve španělském Alicante. Zpráva
15/08/21, Jeremy Chardy (34), francouzský tenisový veterán, bývalý 25. hráč světa, přerušil sezónu po „prudké, téměř paralyzující bolesti" po vakcíně Covid-19 v polovině srpna. Zpráva1
Zpráva2
15/08/21 Itálie Mrtvý
Marco Tampwo (19), fotbalista Atletica Fioghi z Říma, zemřel na zástavu srdce. Zpráva
16/08/21, Francie
Samuel Kalu (24) Bordeaux pro fotbalista trpí srdeční zástavou během hry Zpráva
16/08/21, Německo
Manfred Lehner (62) Trenér brankářů SV Niederpöring (Bayern) utrpěl po tréninku zástavu srdce Zpráva
18/08/21, Belgie
Joppe Erpels (očkovaný) z Arendonku skončil po závodě na jednotce intenzivní péče. Tři mladí belgičtí (kempenští) cyklisté mají po závodě problémy se srdcem. Jezdci z Acrog-Tormans BC. Joppe Erpels z Arendonku skončili na jednotce intenzivní péče, Xander Verhagen z Geelu měl problémy na tréninku a Yarno Van Herck během závodu Herman Vanspringel Diamond

náhle pocítil bodání v hrudi. Zpráva
18/08/21, Belgie
Xander Verhagen (očkovaný) z Geelu měl problémy při tréninku. Tři mladí belgičtí (Kempen) cyklisté mají po závodě problémy se srdcem. Jezdci z Acrog-Tormans BC. Joppe Erpels z Arendonku skončili na jednotce intenzivní péče, Xander Verhagen z Geelu měl problémy na tréninku a Yarno Van Herck během závodu Herman Vanspringel Diamond náhle pocítil bodání v hrudi. Zpráva
18/08/21, Belgie
Yarno Van Herck (očkovaný) náhle pocítil bodnutí v hrudi během Herman Vanspringel Diamond. Tři mladí belgičtí (Kempen) cyklisté mají po závodě problémy se srdcem. Jezdci z Acrog-Tormans BC. Joppe Erpels z Arendonku skončili na jednotce intenzivní péče, Xander Verhagen z Geelu měl problémy na tréninku a Yarno Van Herck během závodu Herman Vanspringel Diamond náhle pocítil bodání v hrudi. Zpráva
18/08/21, Belgie
Jente van Genechten (25), fotbalista zkolaboval na hřišti kvůli zástavě srdce Zpráva
19/08/21 Velká Británie Mrtvý
Alex Bruce (20), anglický hráč rugbyové ligy. Nalezen mrtvý v hotelovém pokoji ráno po svém debutu v profesionální ragbyové lize. Zpráva
Mrtvý
Orlando Gallucci (49), osobní trenér, kulturista a sportovec, zemřel na zástavu srdce po mistrovství světa NPC 2021 Zpráva
21/08/2021 Neath Port Talbot, Wales Mrtvý
Alex Evans (31), hráč ragbyového klubu Cwmllynfell RFC, se během zápasu necítil dobře, odešel ze hřiště a později zkolaboval.Pokusy o resuscitaci pomocí defibrilátoru selhaly a na místě zemřel. Zpráva
Fabrice N'Sakala (31), Obránce Besiktase zkolaboval během zápasu na hřišti Zpráva
22/08/21, Velká Británie
Pedro Obiang (29), ex-West Ham star trpí myokarditidou 10 dní po očkování Zpráva
22/08/21, Itálie
Francesca Marconová (38), italská volejbalistka, prodělala zánět osrdečníku po 2. vakcíně společnosti Pfizer. dušnost a bolesti na hrudi Zpráva
22/08/21, Venezuela (30), Mrtvý
Alexaida Guedez (30), venezuelská národní šampionka v maratonu, zkolabovala a zemřela při závodě na 5 km Zpráva
22/08/21 Slovinsko Mrtvý
Aidan Šaranovič (45) bývalý útočník Primorji hrál také ve slovinské lize za Primorii. Utrpěl těžkou srdeční zástavu, resuscitován, po několika dnech zemřel. Zpráva
24/08/2021, Lucembursko
José dos Reis (29) zkolaboval na hřišti a byl resuscitován Zpráva
24/08/21, USA Mrtvý
Jack Alkhatib (18), fotbalista střední školy v Columbii, zkolaboval na hřišti a zemřel Zpráva
25/08/21 New York, USA
Vinny Curry (33), obránce New York Jets, vynechá celou sezonu 2021. V červenci mu byla diagnostikována vzácná krevní porucha a odstraněna slezina, příspěvek na Twitteru . Plánoval návrat v polovině září, ale objevily se krevní sraženiny a nasadil léky na ředění krve – 3-6 měsíců žádný fyzický kontakt. Zpráva
29/08/21, USA Mrtvý
Donadrian Robinson (Donnie) (17), Columbia High school footballer zemřel Zpráva
29/08/21, Německo (neznámý věk)
Nejmenovaný Německo C-League Dillenburg a player from Hirzenhain collapses, game cancelated Zpráva
Září 2021
1/10/21 Kanada, Mrtvý
Jacob Downey (18), Peterborough Petes hokejista v sezóně 2019-2020, zemřel náhle po lékařské pohotovosti Zpráva
01/09/21 Austrálie Mrtvý
Cameron Dale(29), australský námořník, zemřel po „katastrofální“ mrtvici. Byl nejmladším sólovým námořníkem, který obeplul zeměkouli. Zpráva
Greg Van Avermaet (36), bývalý olympijský vítěz v silniční cyklistice, po očkování vakcínou COVID ukončil Světový pohár v cyklistice Zpráva1
Zpráva2
02/09/21, Belgie
Greg Luyssen (22), profesionální cyklista ukončil kariéru po selhání srdce Zpráva: „Byl jsem ve skupině pronásledovatelů během závodu Kortemark, když se mi náhle udělalo špatně,“ říká. „Cítil jsem obrovský tlak na hrudi a bylo to tak zlé, že jsem musel závod opustit. Odvezli mě do nemocnice a diagnostikovali mi srdeční selhání. Už několikrát jsem měl bez zjevné příčiny horečku po druhé vakcíně Pfizer Covid-19, ale nikdy jsem o této souvislosti nepřemýšlel. Další testy ukázaly, že mám postižený srdeční sval a že mé tělo nyní špatně reaguje na intenzivní činnost.“
02/09/21, Paralympiáda v Tokiu
Belgický tenista na vozíku Joachim Gerard (32) zkolaboval se srdečními problémy na olympijských hrách v Tokiu. Zpráva
03/09/21 Columbia SC, USA Mrtvý
David Patten (47), trojnásobný vítěz Super Bowlu s Patriots, zemřel při jízdě na motocyklu – náhle „vyjel vlevo od středu“ a narazil do protijedoucího sedanu Chevrolet. Zpráva
04/09/2021, Francie (16)
Diego Ferchaud (16) z ASPTT Caen utrpěl zástavu srdce v Saint-Lô Zpráva
Mrtvý
Jens De Smet (27), fotbalista zkolaboval na hřišti, zemřel na zástavu srdce Zpráva
04/09/21, Henley-on-Thames, Oxfordshire, UK (29), Mrtvý
Dave Hyde (29) Henley Football Club Rugby player collapsed and died after match, suffering two cardiac arrests Zpráva
05/09/21, Německo
Nejmenovaný rozhodčí zkolaboval během zápasu. SC Neuburgweier – FV Ettlingenweier II (Bádensko-Württembersko) Zpráva
Florian Ploner (22), házenkář SC Ferlach, zkolaboval během zápasu. Příznaky ukazovaly na srdeční zástavu nebo mrtvici. Zpráva
05/09/21 PA, USA Mrtvý

Jalen Leavey, 19 let, bývalý fotbalista střední školy ve Philadelphii. Zkolaboval a nečekaně zemřel po vysokoškolském zápase. Podle zprávy v novinách zemřel přirozenou smrtí na následky předchozího onemocnění. Zpráva
Paul Zipser (27), útočník Bayernu Mnichov (basketbal), podstoupil úspěšnou operaci krvácení do mozku v souvislosti s J&J Zpráva
06/09/21, Itálie,
Nejmenovaný fotbalista (13) z klubu Janus Nova, Saccolongo (Itálie) zkolaboval na hřišti se zástavou srdce.
07/09/21, Velká Británie, 17 let Mrtvý
Dylan Rich (17), fotbalista, zkolaboval na hřišti a zemřel na dvojitý infarkt během zápasu v Anglii.
09/09/21, Německo
Nejmenovaný hráč Birati Clubu Münster utrpěl v zápase regionální ligy proti FC Nordkirchen II Eriksen zástavu srdce. Zápas byl zrušen Zpráva
09/09/21, Itálie (20) Mrtvý
Christian Blandini (20), „vycházející hvězda“ volejbalové univerzity v Catanii, zemřel na náhlou zástavu srdce. Prohlášení univerzity popisuje „náhlou smrt“ tohoto studenta průmyslového inženýrství. Catania vyžaduje, aby studenti měli „zelený průkaz“ Covid-19 prokazující očkování. Zpráva
10/09/21, Německo, 24 let
Lucas Surek (24) z BFC Chemie Leipzig zkolaboval na zánět myokardu. Zpráva
11/09/21, Francie, 49 let Mrtvý
Frédéric Lartillot (49) Ain / Francie: zástava srdce v šatně po přátelském zápase Zpráva
11/09/21, Itálie, 45 let Mrtvý
Andrea Astolfi (45), sportovní ředitel klubu Calcio Orsago (Itálie), utrpěl po návratu z tréninku zástavu srdce a zemřel bez předchozího onemocnění.
11/09/21, Dánsko, 22 let
Abou Ali (22) zkolaboval se zástavou srdce během zápasu v Dánsku Zpráva
11/09/21, Nizozemsko, 19 let Mrtvý
Sebastiaan Bos (19), hokejista Laren, zemřel náhle a nečekaně. Zpráva
12/09/21, Francie 33 let
Dimitri Lienard (33), záložník FC Strasbourg zkolaboval během zápasu Zpráva
Santo Giuliano (33) Profesionální tanečník utrpěl zástavu srdce 5 dní po očkování vakcínou Pfizer Zpráva
13/09/21, Německo (61)
Anil Usta, turecký reprezentant hrající za Vfb Schwelm (Ennepetal) zkolaboval na hřišti se srdečními problémy Zpráva
13/09/2021 Waseca, Minnesota, USA
Brad Wendland (48), hlavní trenér fotbalového týmu Waseca Bluejays, měl zástavu srdce u postranní čáry pátečního zápasu proti St.Peter Zpráva
14/09/21, USA 37 let Mrtvý
Parys Haralson (37), bývalý hvězdný hráč v Madison Central, poté v Tennessee a v NFL, zemřel náhle a nečekaně doma v Jan Jose v Kalifornii. Zpráva
16/09/21, Indie (29) Mrtvý
Avi Barot (29), Saurashtra cricketer trpí zástavou srdce, zemřel – Zpráva
Imogen Allenová (24), jezdkyně, šampionka ve skoku na koni, už možná nikdy nebude jezdit. Hospitalizována s těžkou reakcí na vakcínu Moderna Covid se dvěma masivními krevními sraženinami na plicích dva týdny po prvním očkování. Zpráva
17/09/21John
Stokes (21), golfista z NCAA Tennessee State University, měl čtyři dny po druhé dávce přípravku Pfizer zánět myokardu. Vystoupil proti povinnému očkování Zpráva
17/09/2021 Visakhapatnam, Indie Mrtvý
Murtaza Lodhgar (aka Murtu bhai) (45), Mizoram Colts Cricketer. Na procházce po večeři náhle pocítil obrovskou bolest na hrudi a upadl na silnici
18/09/21, Německo 25 let
Kingsley Coman (25) z FC Bayern Mnichov podstoupil operaci srdce po arytmii. Zpráva
18/09/21, Kanada 25 let Mrtvý
Francis Perron (25), obránce University of Ottawa Gee-Gees zemřel náhle po zápase v Torontu. Ottawská univerzita již dříve zahájila politiku povinného očkování: „Každý, kdo hodlá z jakéhokoli důvodu přijít na akademickou půdu, musí být očkován“. Zpráva
19/09/21, Francie 19 let
Nejmenovaný fotbalista FC Nantes (19) utrpěl zástavu srdce během tréninku
19/09/21, Německo Mrtvý
Dirk Splisteser, volejbalový trenér SG Traktor Divitz, zkolaboval během jedné hodiny u postranní čáry Zpráva
21/09/21, Augsburg
Nejmenovaný asistent rozhodčího zápasu Kreisligy v Augsburgu v Emersackeru zkolaboval se srdečními problémy Zpráva
21/09/21, Německo
Helen Edwards, V kvalifikačním utkání na mistrovství světa žen mezi Německem a Srbskem v Chemnitzu měl anglický čárový rozhodčí problémy se srdcem a byl odnesen ze hřiště Zpráva
Antoine Méchin (31), francouzský triatlonista, trpí plicní embolií po očkování vakcínou Moderna Zpráva
22/09/21, Wisconsin USA
Tom Felton (34), kolabuje během golfové hry Zpráva
22/09/21, Německo (36)
Nicky Dalibor (36), (Sasko-Anhaltsko) zkolaboval a byl resuscitován na hřišti Zpráva
22/09/2021 Izrael Mrtvý
Arik Alfasi (49), basketbalový trenér, bývalý asistent trenéra izraelské reprezentace, byl dvakrát očkován, poté se nakazil COVID – jeho stav se zhoršil, byl připojen na přístroje a zemřel. Neměl žádné přidružené choroby a nekouřil.
26/09/21, Německo Mrtvý
Benny Taft (33), fotbalista a trenér SVU Unterferrieden (Bavorsko), utrpěl zástavu srdce během zápasu, zemřel 27. září, Zpráva
27/09/21, Venezuela, Mrtvý
Guillermo Arias (31), Camaguán FC, stát Guárico v zápase s La Villa FC. Zkolaboval a zemřel na hřišti. Zpráva
27/09/21, Německo (61), Mrtvý

Pan Steidel, rozhodčí, utrpěl zástavu srdce v zápase Lauber SV (Bayern). Hra přerušena. Zpráva
27/09/21, Itálie, 20 let
Nejmenovaný jezdec (20) utrpěl na konci turnaje zástavu srdce.
28/09/21, Německo, 17 let
Hoher Hagen (17), fotbalista JSG zkolaboval během zápasu a byl oživován v Hannoversch Munden Zpráva
28/09/21, Itálie, 53 let Mrtvý
Antonello Campus (53), fotbalový trenér sardinského mládežnického týmu, zkolaboval a zemřel na Sicílii během tréninku s týmem.
28/09/21, USA, 16 let Mrtvý
Nejmenovaný dvakrát očkovaný teenager (16) zkolaboval při hře fotbalu a o něco později zemřel.
29/09/21, Německo Mrtvý
Dietmar Gladow, vedoucí týmu z Thalheimu (Bitterfeld), utrpěl před zápasem smrtelnou zástavu srdce.
28/09/21 Mexiko Mrtvý
Leticia Rico Gonzalez (51), triatlonista. Zemřel na zástavu srdce během triatlonových závodů na Cozumelu v Quintana Roo. Pokusy o resuscitaci byly neúspěšné, v nemocnici prohlášen za mrtvého. Zpráva
29/09/21, USA Mrtvý
Nejmenovaný středoškolský fotbalista zkolaboval během tréninku a zemřel v nemocnici.
30/09/21 Kostroma, Rusko Mrtvá
Anna Kruglová (27), ruská reprezentantka v taekwondu a medailistka z mistrovství Evropy i světa v taekwondu. Oficiální příčina smrti není známa, ale uvádí se, že utrpěla infarkt a poté zemřela, dva dny po covid-19 vakcína Zpráva
30/09/21, Německo (17)
Nejmenovaný (17) fotbalista zkolaboval během zápasu regionální ligy A 2 mezi SV Hoßkirch a TSV Sigmaringendorf. Utrpěl zástavu srdce a byl resuscitován. Zpráva
Říjen 2021
01/10/21, Německo, 15 let Mrtvý
BrunoStein (15), brankář z FC An der Fahner Höhe v Gräfentonně, Durynsko, zemřel. Zpráva
01/10/2021 Nashville, Tennessee, USA
Todd Richards (54), Nashville Predators Ice Hockey assistant coach, had a heart attack or cardiac arrest Zpráva
02/10/21 USA Mrtvý
Major Wingate (37), americký basketbalista a bývalý kapitán týmu Tennessee (Springfield Armor, Shanxi Zhongyu, Tofas Bursa). Zpráva
Mrtvý
Jake Kazmarek (28) kulturista, vakcíny Moderna 31. srpna a 28. září 2021 Zemřel čtyři dny po očkování Zpráva
02/10/21 Holandsko
Ceylin del Carmen Alvarado (23), Nizozemka, úřadující mistryně Evropy v cyklokrosu, je mimo hru kvůli „narušenému krevnímu obrazu“ Zpráva
03/10/21 Kanada
Josh Archibald (28), Edmonton Oilers hokejový útočník mimo hru na dobu neurčitou kvůli myokarditidě Zpráva
21. 3., Rakousko, 64 let Mrtvý
Ernst Scherr (64), bývalý trenér brankářů a hledač talentů, nečekaně zemřel.
03/10/21, Německo, Mrtvý
Timucin Sen (Hesensko) Fotbalista zkolaboval na hřišti 10 minut před koncem zápasu. Resuscitovaný Zpravodajský příběh
Mrtvý
Niels de Wolff (27), belgický fotbalista klubu White Star Sombeke, zkolaboval se zástavou srdce po zápase s týmem Warbrook. Oživován pomocí resuscitace a defibrilátoru. Zemřel v nemocnici o tři dny později. Zpráva
Mrtvý
Hayden Holman (22), Sugar City, maratonský běžec z Idaha. Zkolaboval během maratonu v St. George v Utahu. Zpočátku oživován. Zemřel v nemocnici. Zpráva
04/10/21, Německo, 42 let Mrtvý
Alexander Siegfried (42) z VfB Moschendorf nečekaně zkolaboval a zemřel. Zpráva
Mrtvý
Benjamin Taft (33), německý fotbalista/trenér zkolaboval se zástavou srdce po zápase Zpráva
Mrtvý
George Peterson (37) alias „Da Bull“ Kulturista, který vyhrál soutěž Classic Physique na Arnold Classic 2019, zemřel několik dní před soutěží ve vrcholné kulturistické soutěži. Podezření na krvácení do mozku po podání dvou dávek vakcíny proti kovidům, která byla podmínkou olympiády v Orlandu. Zpráva
Florian Dagoury: 40 dní po druhé vakcíně společnosti Pfizer mu byl diagnostikován zánět myokardu a osrdečníku – Instagram zpráva
06/10/21, Německo (61), Mrtvý
Bern Bauer (61), Trenér DJK Concordia Ludwigshafen (Rheinland-Pfalz) Zpráva
07/10/21, Itálie, 17 let
Nejmenovaný sportovec z Colverde (17) zkolaboval se zástavou srdce během tréninku.
08/10/21, Francie, 49 let Mrtvý
Benoit Sabard(49), hráč SC Massay, utrpěl během zápasu smrtelnou zástavu srdce. Jedná se o třetí úmrtí v SC Massay v tomto roce po Jeanu-Philippe Rouxovi (73?), bývalém prezidentovi klubu a místostarostovi města, a Franckovi Martinovi, bývalém hráči a bývalém viceprezidentovi. Zpráva
Mrtvý
Dean Chiazari (31), kanoista. Zemřel na zástavu srdce. Zpráva
09/10/21, Nuevo Vallarta, Mexiko Mrtvý
Alberto Olguin, PGA golfový caddy Manuela Torrese, zkolaboval na hřišti během turnaje PGA Tour Latinoamerica v důsledku zástavy srdce. Jedná se o druhé úmrtí caddyho PGA (19. června). Zpráva
09/10/21, Anglie, 29 let
Ryan Bowman (29) Profesionální útočník Shrewsbury byl po půlhodině hry ošetřen defibrilátorem s extrémními problémy se srdcem. Zpráva
10.10.21, Itálie, 18letý

Pompeo Tretola (18), fotbalista, náhle omdlí na hřišti, oživuje ho spoluhráč. Zpráva
10.10.21, Francie, 40 let
Nejmenovaný hráč Saint-James utrpěl po rozcvičce před zápasem zástavu srdce, zkolaboval v šatně, defibrilátorem ho zachránil hasič z týmu soupeře. Zpráva
10.10.21, Itálie, 59 let Mrtvý
Nejmenovaný běžec na dlouhé tratě z Bielly (59) zemřel během závodu na selhání srdce.
10.10.2021, Německo
Nejmenovaná hráčka V zápase mezi Wacker Mecklenbeck a Fortuna Freudenberg v rámci Westfálské ligy žen se ke konci utkání bez jakéhokoli soupeřova vlivu zhroutila.
Mrtvý
Simone Bedodi (40), italský hráč baseballu a trenér baseballového týmu Park Ranger. Zemřel ve spánku. Zpráva
11/10/21, Německo
Marcel Herder, hostující trenér, zkolaboval na okraji pole Mühlwiese (Sasko) Resuscitace Příběh zprávy
11/10/21 Norsko
Daniel Aakervik (17), jeden z největších talentů norského běžeckého lyžování, přerušil sezónu po těžké reakci na očkování vakcínou COVID. Zpráva
Ewan Fraser (30), hráč pozemního hokeje v Glasgow, během zápasu zkolaboval se zástavou srdce Zpráva
12/10/21 Německo, 25 let Mrtvý
Lukas Bommer (25), brankář HC TuRa Bergkamen, zemřel náhle a nečekaně.
21. 12., Makedonie, Mrtvý
Julija Portjanko (38), makedonská házenkářka narozená na Ukrajině (Kometal Gjorče Petrov, Arvor 29, makedonská reprezentace). nečekaná smrt, v autě s manželem, když se vracela z Řecka. Zpráva
12.10.2021 Španělsko
Ferran Duran (27), fotbalista Maia, zkolaboval na hřišti a před příjezdem do nemocnice utrpěl několik srdečních záchvatů. Do srdce mu byl implantován automatický defibrilátor. Zpráva1
Zpráva2
13/10/21, Mexiko, 16 let Mrtvý
Hector Manuel Mendoza (16) zemřel na zástavu srdce při tréninku. Zpráva
13/10/21, Brazílie, 18 let
Fellipe de Jesus Moreira (18) profesionální fotbalista utrpěl dvojitý infarkt. Z nemocnice byl propuštěn 3. listopadu. Zpráva
14/10/21 Velká Británie, Mrtvý
David Jenkins (31), stříbrný olympijský medailista a britský trenér potápění, nečekaně zemřel. Zpráva
14/10/21, Itálie, 27 let
Gianni Moscon (27), několikanásobný cyklistický šampion, musí podstoupit operaci kvůli těžké srdeční arytmii. Zpráva
14/10/21, Itálie, 53 let
Nejmenovaný fotbalista AH (53) utrpěl při tréninku zástavu srdce.
14/10/21, Německo, Mrtvý
Nejmenovaný rozhodčí zkolaboval a zemřel během zápasu Kreisliga B mezi SC Daisbach a FSV Taunusstein v Aarbergenu (Hesensko) Zpráva
15/10/21, Gold Coast, Austrálie, 14 let
Ava Azzopardiová (14), fotbalistka zkolabovala na hřišti a je v nemocnici v umělém spánku. Později se zotavila. Zpráva
16/10/21, Francie, 54 let Mrtvý
Christophe Ramassamy (54) Hráč AH a bývalý rozhodčí zkolaboval a zemřel na zástavu srdce během zápasu. Zpráva
16/10/21 Padova, Itálie, Mrtvý
Dr. Filippo Morando (37), fotbalista, Padova, Itálie. Zkolaboval se silnou bolestí na hrudi během běhu. Resuscitován ostatními přítomnými, odjel do nemocnice, ale byl propuštěn. Zemřel o pět dní později. Zpráva
17/10/21 Itálie, Mrtvý
Jaber Fathallah (32), tuniský basketbalista hrající za italský tým Portitodo Messina v zápase proti Reggio Calabria.. Zkolaboval během zápasu se zástavou srdce. Zemřel v nemocnici. Zpráva
17/10/21, Francie, 41 let Mrtvý
Nejmenovaný fotbalista (41) zkolaboval na hřišti a zemřel, zřejmě na zástavu srdce během fotbalového zápasu v Avignonu. Člen seniorského fotbalového týmu Rasteau. Zpráva
17/10/21 Brazílie Mrtvý
Adans Joao Santos Alencar (38), bývalý brazilský fotbalista klubu Bruski FC, utrpěl náhlou zástavu srdce v Blumenau na mistrovství Santa Catariny. Zpráva
17/10/21 Itálie Mrtvý
Haitem Fathallah (32), italský basketbalista Fortitudo Messina, zkolaboval se zástavou srdce v zápase proti Reggio Calabria. Resuscitace se nezdařila a k vědomí se již neprobral. Zpráva
17/10/2021 USA Mrtvý
Brian Gassaway (49), bývalý zápasník UFC MMA. Příčina úmrtí není známa. Zpráva
18/10/21 USA Mrtvá
Lexi Rigglesová (16), studentka Hannover College a absolventka Danville High School z roku 2018, která hrála basketbal za týmy Panthers a Warriors, nečekaně zemřela. Zpráva
18/10/21 Nový Zéland Mrtvý
Sean Wainui (25), hvězdný ragbista NZ, zemřel při samostatném nárazu do stromu týden po očkování Zpráva
Megan Rothová (34), maratonkyně, běžecká trenérka a sub-elitní běžkyně. Během bostonského maratonu utrpěla zástavu srdce a zkolabovala. Přihlížející jí poskytli první pomoc a zachránili jí život. Zpráva
20/10/21, Itálie (26) Mrtvý
Ronald Biglione (26), argentinský fotbalista Deportivo Club Independencia hospitalizován s krevními sraženinami (trombotická trombocytopenická purpura) po 2. vakcíně. Zemřel 5. listopadu Zpráva
20/10/21, Německo (65), Mrtvý
Hans-Günter Kinnen (65), koordinátor turnaje Weiler-Volkhoven, manažer mládeže, bývalý hráč Zpráva
21/10/21, NSW Central Coast, Austrálie
Cienna Knowles (19) Australská jezdecká hvězda hospitalizována kvůli krevním sraženinám. zvracení, horečka, pocení, bušení srdce, bolest hlavy, bolesti svalů a kloubů jako peklo, rozmazané vidění po vakcíně Pfizer. Zpráva a Instagram

21/10/21, Velká Británie (30)
Nathan Baker, fotbalista Bristol City, zkolaboval během zápasu. Rovněž 2 fanoušci byli ošetřeni na urgentním příjmu. Zpráva
24/10/21, Německo (17)
Elly Böttcher (17) z týmu Rostocker FC zkolabovala v utkání Regionalliga Nordost žen v Hohen Neuendorfu bez cizího zavinění Zpráva
24/10/21 USA Mrtvý
Carl Madsen (71), funkcionář NFL, zemřel ve svém autě, které uvízlo v pruhu na silnici I-65, poté, co pracoval na zápase Kansas City-Tennessee Zpráva
25/10/21 Francie, Mrtvý
Michael Engelbert (37), fotbalista Ortho (La-Roche-en-Ardenne) zemřel náhle na zástavu srdce po zápase a sprchování. Resuscitace neúspěšná. v nemocnici prohlášen za mrtvého. Zpráva
Halil Elitok (25), záložník SG Gahmen zkolaboval na hřišti kvůli zástavě srdce Zpráva
26/10/21 Derbyshire, Anglie Mrtvý
Jack Gallagher (20 let), fotbalista Gresley Rovers (United Counties Premier League North). Kluby v celé oblasti vzdaly mladému fotbalistovi hold. Příčina úmrtí není známa. Zpráva
28/10/21, Německo
Nejmenovaný fotbalista utrpěl zástavu srdce (NRW) Dersum. Resuscitace: Josef Stefens a Jürgen Koop Zpráva
28/10/21, Německo Mrtvý
Selim Levent, spolutrenér Herthy BSC, zemřel náhle a nečekaně během dovolené. Zpráva Twitter
28/10/21, Bridgeville, Pensylvánie, USA, 12 let Mrtvý
Jayson Kidd (12) zkolaboval během basketbalového tréninku ve škole a později zemřel. Zpráva
28/10/21, New Jersey USA, (Nový Zéland ragbyový hráč), (28)
Tevita Bryce (28) Montclair Norsemen ragbyový hráč zkolaboval během hry z 2 infarktů a mrtvice způsobené krevní sraženinou, srdce se zastavilo na 28 minut Zpráva1
Zpráva2
28/10/21, Balúčistán, (30), Mrtvý
Mohammad Islam (30), Raziq fotbalista se zhroutí uprostřed hry, prohlášen za mrtvého v nemocnici Zpráva
30/10/21, Německo, (25)
Benedikt Kirsch, kapitán SpVgg Bayreuth (Bavorsko), zkolaboval na hřišti. Julian Pietsch z VfB Schloß Holte 2 ho resuscitoval. Zpráva
30/10/21 Tunisko Mrtvý
Doudou Faye (35), senegalský basketbalista, utrpěl zástavu srdce. Tuniské basketbalové mistrovství vzdalo hold jednomu ze svých významných členů. Zpráva
31/10/21, Španělsko
Sergio Aguero (33), argentinský hvězdný útočník Barcelony, utrpěl bolesti na hrudi a zkolaboval během zápasu, nyní se léčí se srdečními problémy. Známý také jako Kun Agüero) Aktualizace 15. prosince – Sergio Aguero oznámil, že ho „srdeční potíže“ donutily ukončit kariéru. Zpráva
??/10/21, Tennesee, USA
Shelby Grace Allenová (17), členka bowlingového týmu Dyer County v dětské nemocnici Le Bonheur v Memphisu, poté, co se u ní rozvinul Guillainův-Barrého syndrom. Zpráva
Listopad 2021
??/11/2021 Švýcarsko
Lara Gut-Behrami (30), švýcarská závodnice Světového poháru v alpském lyžování, měla po očkování v říjnu extrémní potíže s dýcháním a několik týdnů trpěla opakovanými záchvaty. V listopadu 2021 trénovala pouze pětkrát. Ještě 30. listopadu měla potíže s dýcháním. Dne 11. prosince vyhrála závod, ale 17. prosince ji pozitivní test COVID PCR vyřadí na čtyři závody. Zpráva1
Zpráva2
01/11/21, Itálie (23), Mrtvý
Vittoria Campo Italský fotbalista zkolaboval se zástavou srdce, zemřel v nemocnici. Její bratr Alessandro (25) zemřel 1. 9. 2021. Zpráva
21.11.01, Sogndal, Norsko
Emil Palsson (28), islandský záložník hrající za norský klub Sogndal, zkolaboval ve 12. minutě zápasu proti Stjordals-Blink v důsledku zástavy srdce, byl resuscitován a poté letecky převezen do nemocnice Haukeland k dalšímu vyšetření a ošetření. Zpráva
11.01.2021 Montana, USA Mrtvý
Jedd Hoffman (Věk), receiver a linebacker střední školy Park City, zkolaboval při záchvatu. Asistent trenéra mu poskytl první pomoc a použil defibrilátor. Hoffman byl převezen do nemocnice St Vincent Healthcare v Billings, kde o týden později zemřel. Zpráva
03/11/21, Rakousko (24), Mrtvý
Boris Sádecký (24), očkovaná slovenská hokejová hvězda @bratislavaCAPS zemřel po kolapsu na ledě během zápasu v rakouském Dornbirnu Zpráva1
Zpráva2
03/11/21, USA , Mrtvý
Jordan Tucker (20 let), bývalý kapitán klubu Longridge Town FC, náhle zemřel.
04/11/2021 Provo, Utah, USA
Richard Harward (42), basketbalista týmu Brigham Young Cougars, vynechá zbytek sezóny kvůli „kardiovaskulárním problémům“. Zpráva
05/11/21, USA (36), Mrtvý
Dusan Pasek (36), @bratislavaCAPS CEO, 2 dny po Boris Sádecký Zpráva
05/11/21 Španělsko
Caroline Graham (26), fotbalistka FC Barcelona. Stěžovala si na zrychlený tep a bolesti na hrudi během zápasu a vyměněna. srdeční arytmie Zpráva
05/11/21 Itálie
Daouda Peeters (22), belgický fotbalista, záložník Juventusu. Diagnostikována neuropatie, smyslové poruchy a motorické obtíže. Zpráva

05/11/21 Bělorusko Mrtvý
Konstantin Wajgin (nebo Vaygin či Vaigin), 57 let, běloruský biatlonista a trenér. Ve zprávě se uvádí pouze příčina úmrtí. Zpráva
Mrtvý
Shawn Rhoden (46), kulturista, Mr. Olympia 2018, zemřel na zástavu srdce Zpráva
06/11/21, Skotsko, (19)
Jamie Hamilton (19) Obránce Hamilton Accies opustil hřiště s bolestmi na hrudi. Zpráva
06/11/21 Brazílie Mrtvý
Luíz Antônio dos Santos, 57 let, brazilský olympijský běžec na dlouhé tratě (1996), zástava srdce. Zpráva
06/11/21 Primorsky Territory, Rusko Mrtvý
Victor Plakhuta (35), vzpěrač. Podle Viktorovy sestry byl celkově fit a zdravý. Jako příčina úmrtí se uvádí oboustranný zápal plic, ale podle přátel Viktor zemřel dva týdny po očkování proti koronaviru. Zpráva
07/11/21, Německo
Nejmenovaný očkovaný fotbalista utrpěl během zápasu okresního poháru mrtvici, ochrnul na jednu stranu a byl převezen sanitkou do nemocnice. Zpráva
07/11/21, Německo
Nejmenovaný rozhodčí zkolaboval ve 20. minutě utkání žen v Thüringen. Zpráva
07/11/21, Německo
Nejmenovaný fotbalista zkolaboval v utkání Landesliga Staffel 2 NRW FC Arpe/Wormbach proti BSV Menden (NRW) bez cizího zavinění Zpráva
07/11/21 Norcross High School, Georgia, USA
Isaiah Banks, 16, Norcross High School fotbalista zemřel doma na zdravotní stav nesouvisející s fotbalem Zpráva
07/11/21 Rusko Mrtvá
Aliya Khambikova, 21 let, ruská volejbalistka. Zemřela na blíže neurčenou nemoc (ne COVID) Zpráva
07/11/21 Utah, USA
Eric Turner (41), fitness model a kulturista, utrpěl spontánní disekci koronární tepny. Druhá vakcína COVID mu byla podle jeho vlastních příspěvků podána v polovině května. Stejně jako doktor Lutchmedial se ošklivě vyjadřoval o lidech, kteří dali přednost Ivermektinu před experimentálními vakcínami. Zpráva
08/11/21 Houston, TX, USA Mrtvý
Jamarcus Hall (16) Houston High School fotbalista zemřel ve stejný den Hilltoppers fotbalový tým měl hrát v Senatobia v prvním kole play-off třídy 4A Zpráva
08/11/21 USA Mrtvý
Kim ‚Alarm' Kyeong-Bo (20), vycházející hvězda Overwatch League hrající za tým Philadelphia Fusion. Zpráva
08/11/21 Velká Británie Mrtvý
Tom Greenway (38), šampion žokej zemřel Zpráva
08/11/21, Paraguay, Mrtvý
Nelson Solano, (21) fotbalista, zkolaboval a zemřel na infarkt. Zpráva
08/11/21, USA, Mrtvý
Pedro Feliciano (45) New York Mets Pitcher zemřel ve spánku na zástavu srdce. Zatím nebyl zjištěn žádný stav očkování. Zpráva
08/11/21 Houston, TX USA, Mrtvý
Willis Forko, 37 let, liberijsko-americký fotbalista (Real Salt Lake, Bodo/Glimt, národní tým). Nekrolog
08/11/21 USAChuck
„Kali Muscle" Kirkendall (46), kulturista, zkolaboval dva dny po smrti Shawna Rhodena.
09/11/2021 New York, USA
Keaton Parks (24), New York City FC, hráč MLS podstoupil operaci, při které mu byla z nohy odstraněna krevní sraženina Zpráva
Murphy Jensen (53), grandslamový šampion, se zotavuje po náhlé zástavě srdce při hraní tenisu na charitativní akci profesionálních celebrit v Coloradu. Při kolapsu se udeřil do hlavy a má zlomeniny na spodině lebeční. Zpráva
11/11/21, Německo (40), Mrtvý
Jörg Heinle (40) bývalý útočník a trenér Spvgg Detter-Weißenbach (Bavorsko), anesteziologická sestra na Franz von Prümmer-Klinik Bad Brückenau a rodinný příslušník náhle zemřel Zpráva
11/11/21 Španělsko Mrtvý
Jony López (16), fotbalista Sol del Este, utrpěl infarkt během fotbalového tréninku. Zpráva
12/11/21 USA Mrtvý
Dejmi Dumervil-Jean (22), bývalý (2018) fotbalista Louisville Zpráva
13/11/21, Dánsko (24)
Luther Singh (24) Fotbalista FC Kodaň hospitalizován se „záhadnou nemocí" Zpráva
13/11/21 Bulharsko Mrtvý
Ivo Georgiev, 49 let, bulharský fotbalista (Debrecín, Korabostroitel, národní tým), selhání srdce. Zpráva
13/11/21 Polsko Mrtvý
Jarosław Pacoń (49), polský fotbalista (Stal Stalowa Wola). Zemřel nečekaně Zpráva
13/11/21 Uruguay
Sabrina Soravilla (25), uruguayská hráčka Nacionalu, které 7 měsíců po první vakcíně Sinovax COVID diagnostikovali srdeční onemocnění ukončující kariéru Zpráva
14/11/21 Austrálie
Michelle Goszko (44), skvělá australská hráčka kriketu, leží po mrtvici ve 44 letech na jednotce intenzivní péče. Je plně očkovaná. Zpráva
14/11/21 Atény, Řecko Mrtvý
Stevan Jelovac (32), srbský basketbalista hrající za AEK Atény, zkolaboval během individuálního tréninku. V nemocnici mu byla diagnostikována mrtvice a 5. prosince zemřel. Zpráva
Julio Lugo (45) Dominikánský bývalý shortstop Boston Red Sox zemřel ve spánku na zástavu srdce. Zatím nebyl zjištěn žádný status Vax. (Houston Astros, Tampa Bay Devil Rays, Boston Red Sox), vítěz Světové série (2007) Zpráva1
Zpráva2
Sarah Gigante (21), olympijská cyklistka a úřadující australská šampionka v časovce, měla po olympijských hrách v Tokiu

těžkou reakci na vakcínu COVID-19, silné bolesti na hrudi a opakované hospitalizace, myoperikarditida Zpráva
17/11/21 Panama Mrtvý
Adonis Villanueva (27), záložník panamského klubu Deportivo del Este, se při zápase pravděpodobně udeřil do hlavy. (2 různé verze) Později po příjezdu domů zkolaboval s mrtvicí. Zemřel v nemocnici o několik dní později 23. listopadu. Krátce před smrtí se probudil a lékař ho požádal, aby pohnul rukou, což udělal. Zpráva1
Zpráva2
17/11/21 Itálie Mrtvá
Michele De Vecchi (25), horská běžkyně, běžela s kamarádkou v kopcích Prosecco, zkolabovala se zástavou srdce a zemřela na trase. Zpráva
18/11/21 Finsko Mrtvý
Kim Suominen (52), hráč a trenér klubu Turku Ball Club, nečekaně zemřel. Zpráva
18/11/21 NY USA Mrtvý
Carmyne Payton (15), NYstudent, bez předchozích zdravotních problémů zkolaboval se srdečními problémy, zemřel na basketbalovém tréninku Zpráva
Mrtvý
Nejmenovaný aragonský atlet (27), který se zúčastnil běhu Behobia-San Sebastian, zemřel v nemocnici v hlavním městě Gipuzkoa. Běžec při závodě zřejmě omdlel a utrpěl zástavu srdce a byl okamžitě evakuován do nemocnice. Zpráva
19/11/21 USA
Cooper Teareová (22), běžkyně světového formátu, zkolabovala během mistrovství NCAA v přespolním běhu v roce 2021, když závodila za Oregonskou univerzitu. Covid booster o dva týdny dříve. Stěžoval si na problémy se srdcem a lékaři pracovali na snížení jeho tepové frekvence. Zpráva
20/11/21 NJ USA Mrtvý
Nejmenovaný chlapec (14), Dumont NJ zemřel v sobotu odpoledne po kolapsu na basketbalovém hřišti základní školy. Tee

22. 12. 2021 • SPOLEČNOST

SPORTOVCI PO COVID VAKCÍNĚ: 357 SRDEČNÍCH ZÁSTAV, VÁŽNÉ PROBLÉMY, 204 MRTVÝCH

Napsal Vox Populi

Sdílet článek

Rozhodně není normální, aby mladí sportovci trpěli srdečními zástavami nebo umírali při sportu, ale letos v roce 2021 se to děje. Všechny tyto srdeční problémy a úmrtí přišly krátce poté, co dostali covid vakcínu. I když je možné, že se to může stát i lidem, kteří covid vakcínu nedostali, samotná čísla jasně ukazují na jedinou zřejmou příčinu. Každá zpráva v seznamu je uvedena i se zdrojem. Více v článku.

Rozhodně není normální, aby mladí sportovci trpěli srdečními zástavami nebo umírali při sportu, ale letos se to děje. Všechny tyto srdeční problémy a úmrtí přišly krátce poté, co dostali vakcínu COVID. I když je možné, že se to může stát i lidem, kteří vakcínu COVID nedostali, samotná čísla jasně ukazují na jedinou zřejmou příčinu.

Takzvaní zdravotníci, kteří vedou programy vakcíny COVID po celém světě, neustále opakují, že *„vakcína COVID je normální vakcína a je bezpečná a účinná“*.

V reakci na jejich prohlášení vám předkládáme neúplný a neustále se rozšiřující seznam převážně mladých sportovců, kteří měli v roce 2021 závažné zdravotní problémy po aplikaci jedné nebo více vakcín COVID. Zpočátku mnoho z nich nebylo nahlášeno. Víme, že mnoha lidem bylo řečeno, aby o svých nežádoucích reakcích nikomu neříkali, a média o nich neinformovala. Začaly se vyskytovat po prvním očkování vakcínou COVID. Mainstreamová média o většině z nich stále neinformují, ale sportovní zpravodajství nemůže ignorovat skutečnost, že fotbalisté a další hvězdy zkolabují uprostřed zápasu kvůli infarktu. Mnoho z nich umírá – více než 50 %.

Velmi si ceníme sportovců uvedených v tomto seznamu, kteří potvrdili, co se jim stalo, aby byla známa pravda.

KDE JSOU KONTROLOŘI FAKTŮ?

CHCI ZDE MÍT SVŮJ BLOG. JAK NA TO?
VOX POPULI
Svobodný nezávislý blog pro všechny politické i společenské názory

SLEDUJTE NÁS NA SOCIÁLNÍCH SÍTÍCH

E-SHOP: OBJEDNÁVEJTE PROKLIKEM

NEWSLETTER

Přihlaste se k odběru novinek na Váš e-mail.

Jméno

Příjmení

E-mail *

☑ Souhlasím se zpracováním svých osobních údajů.

Odebírat

PROHLEDAT BLOG

Search …

NEJČTENĚJŠÍ BLOGY MĚSÍCE

- Další závažné informace o vlivu očkování a o jeho… (5 715)
- KALOUSEK PODAL DŮKAZ: JSME BUĎ V RUKOU ŠÍLENCŮ ČI GANGSTERŮ (2 005)
- Další přísada současného očkování: žiletky (1 007)

Zpět

WEB, Datum: 22.12.2021, Zdroj: mkcr.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2021 16:42, RU / den: 100, AVE: 0,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,00

Ministerstvo kultury má novou tiskovou mluvčí a vedoucí tiskového oddělení

20.12.2021 17:08 / ministerstvo
Tiskové oddělení Ministerstva kultury vede od pondělí 20. prosince Jana Malíková, která dlouhodobě působí ve vedoucích funkcích v oblasti médií, marketingu, komunikace a public relations.
V oblasti PR působí celý svůj profesní život. Pracovala v komerční sféře i ve státní správě. V letech 2001 až 2007 působila jako tisková mluvčí a vedoucí PR v televizi Prima. Od roku 2007 byla ředitelkou odboru tisku a PR Ministerstva vnitra. V letech 2011 až 2013 vedla odbor komunikace a propagace na Ministerstvu obrany, poté působila opět na Ministerstvu vnitra a následně na Ministerstvu pro místní rozvoj. V posledních dvou letech se věnovala manažerským vzdělávacím programům na Institutu pro veřejnou správu Praha.
Jana Malíková vystudovala obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Mezi její koníčky patří rodina, hudba, četba a cestování.
Soubory ke stažení

MINISTERSTVO KULTURY

EN

MINISTERSTVO | STRUKTURA | DOTACE | KKO | NOVINKY A MÉDIA | KONTAKTY

Úvodní stránka / Novinky a média

Novinky a média

Ministerstvo kultury má novou tiskovou mluvčí a vedoucí tiskového oddělení

20.12.2021 17:08 | MINISTERSTVO

Tiskové oddělení Ministerstva kultury vede od pondělí 20. prosince Jana Maliková, která dlouhodobě působí ve vedoucích funkcích v oblasti médií, marketingu, komunikace a public relations.

V oblasti PR působí celý svůj profesní život. Pracovala v komerční sféře i ve státní správě. V letech 2001 až 2007 působila jako tisková mluvčí a vedoucí PR v televizi Prima. Od roku 2007 byla ředitelkou odboru tisku a PR Ministerstva vnitra. V letech 2011 až 2013 vedla odbor komunikace a propagace na Ministerstvu obrany, poté působila opět na Ministerstvu vnitra a následně na Ministerstvu pro místní rozvoj. V posledních dvou letech se věnovala manažerským vzdělávacím programům na Institutu pro veřejnou správu Praha.

Jana Maliková vystudovala obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Mezi její koníčky patří rodina, hudba, četba a cestování.

Kontakt:
Jana Maliková
tisková mluvčí
T: +420 257 085 444
E: *Jana.malikova@mkcr.cz*

Zpět na seznam

TISKOVÉ ODDĚLENÍ

Jana Malíková
Vedoucí tiskového oddělení
Tisková mluvčí
email: jana.malikova@mkcr.cz

Ivana Awwadová
Pracovnice tiskového oddělení
email: ivana.awwadova@mkcr.cz

Petra Hrušová
Pracovnice tiskového oddělení
email: petra.hrusova@mkcr.cz

Novinářské dotazy prosím zasílejte na press@mkcr.cz.

Ostatní (včetně dotazů dle zák. č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím) směřujte na epodatelna@mkcr.cz, odkud budou zaslány příslušným odborným útvarům k vyřízení.

Napište nám
Vaše náměty, komentáře, připomínky a dotazy nezůstanou bez odezvy.
Chci napsat MKČR

HOME | INFORMACE O WEBU

Spojte se s námi

[Zpět]

Vztahy mezi Evropskou unií a Polskem jsou na bodě mrazu

TV, Datum: 22.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 5, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 22.12.2021 23:15, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 899 898,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Veronika PETRUCHOVÁ, moderátorka
Evropská komise dnes zahájila řízení s Polskem, které podle ní porušuje unijní právo. Polsku se brání, že se snaží chránit svou suverenitu. Sporu mezi orgány EU a Polskem přibývá a panují obavy, že země je na začátku cesty z Evropské unie.

Patrik BALCAR, redaktor
Vztahy mezi Evropskou unií a Polskem jsou na bodě mrazu a spory se hromadí. Kvůli rozhodnutí polského Ústavního soudu, že je tamní právo nadřazené tomu evropskému, zahájila Evropská komise s Polskem řízení u konce.

Paolo GENTILONI, eurokomisař
Tento verdikt porušuje obecné principy autonomie, nadřazenosti, efektivity a jednotné aplikace unijního práva.

Ondřej KLÍPA, polonista, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Tohle to rozhodnutí ústavního soudu by se dalo také číst jako vlastně alibi pro Polsko, že se nemusí řídit těmi nařízeními té Evropské unie.

Patrik BALCAR, redaktor
Evropská komise argumentuje ochranou práv občanů EU. Polská vláda označuje kroky komise za útok na polskou nezávislost.

Jaroslaw KACZYŃSKI, vicepremiér Polska
nejvyšším právním aktem je ústava. Tvrdit opak by znamenalo, že Polsko není suverénním státem.

Patrik BALCAR, redaktor
Evropskou komisi znepokojuje i stav soudů v Polsku.

Ondřej KLÍPA, polonista, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Jsme svědky toho, že ta soudní moc se nějakým způsobem postupně dostává pod dohled a pod v určitých směrech přímý dozor na té moci výkonné.

Patrik BALCAR, redaktor
V jednom z dalších sporů figuruje i Česko. V květnu letošního roku nařídil unijní soudní dvůr Polsku zastavit těžbu v dole Turów na česko-polských hranicích. Polsko neposlechlo a má tak platit pokutu téměř 13 000 000 Kč denně. V tuhle chvíli to dělá zhruba miliardu korun. Kritiku vyvolává i zákon, který má v Polsku omezit vlastnictví médií a velké vášně vzbuzuje i tamní politika proti potratům. Mnozí Poláci proti vládě pravidelně protestují. Demonstrací se někdy účastní i statisíce lidí. Panují obavy, že by země mohla dokonce vystoupit z Evropské unie.

Ondřej KLÍPA, polonista, Institut mezinárodních studií, FSV UK
Ta současná polská reprezentace k tomuhle nesměřuje, neboť to sama nechce, protože pro Polsko by to znamenalo jednoznačně zásadní ekonomickou ránu.

Patrik BALCAR, redaktor
Zároveň by to byla velká výzva pro zbytek Unie.

Ondřej KLÍPA, polonista, Institut mezinárodních studií, FSV UK
To by znamenalo třeba další štěpení uvnitř Evropské unie. Určitě by se za Polsko postavilo Maďarsko.

Patrik BALCAR, redaktor
Maďarsko má s Unií podobný spor. Tamní ústavní soud dospěl k závěru, že země má právo uplatňovat vlastní opatření v oblastech, kde Evropská unie nepodnikla adekvátní kroky k zavedení jednotných pravidel. Brusel zatím dává přednost dialogu. Pokud ale Polsko na zmíněné výtky nezareaguje během několika měsíců, může mu komise například omezit přísun unijních peněz. Patrik Balcar, televize Nova.

BÁRA NESVADBOVÁ:

TISK, Datum: 23.12.2021, Zdroj: Marianne, Strana: 30, Autor: SIMONA MARTÍNKOVÁ RACKOVÁ, Vytištěno: 45 000, Prodáno: 35 929, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2021 02:16, Čtenost: 192 726, Rubrika: Titulní rozhovor, AVE: 1 585 636,15 Kč, Země: Česko, GRP: 2,14

„Nemám v životě nic, za co bych se styděla."

Se spisovatelkou a filantropkou Barbarou Nesvadbovou (46) jsme si povídaly o tom, jaké to je mít už dospělou dceru, o hranicích blízkosti a intimity i o tom, co jí pomáhá, když je v úzkých. Kromě toho jsme ovšem probraly i knihy, psaní, módu a lásku.

* Svou poslední knížku Mia a svět jste prý napsala za čtrnáct dní. To je v lidských silách?

Je. Ale byl to fičák. Knížka je o devítileté holčičce, která chce spravit svět tak, aby nebyl hladomor, aby lidé neválčili, aby se ctili, aby holky v odlehlých vesnicích Pákistánu chodily do školy, aby nevymíraly druhy a nekácel se prales. Samotné psaní trvalo jen dva týdny, ale předtím jsem věnovala hodně času rešerším. Pracuji tak, že si vytvořím osnovu a pak si dělám spoustu poznámek. S blokem usínám i vstávám. Až když mám hotový poznámkový aparát, začnu psát. Ty poznámky byly ve finále všude, zabraly celý kuchyňský stůl.

* Vždycky píšete v kuchyni?

Ano,je to pro mě nejhezčí, protože jsem s ostatními. Mám tedy i pracovnu, ale vlastně do ní ani nechodím. Jenom tam mám knihy a poznámky. Žiji v kuchyni, kde jsou kočky, psi, dcera Bibiana, maminka, všichni jsme nacpaní v jedné místnosti. Je tam obrovský stůl a těch posledních čtrnáct dnů se u nej nemohlo ani jíst, protože byl posetý mými podklady a barevnými lepítky. Psaní je osamělá profese. Jak miluju lidi, tak jich naštěstí hodně potkávám v rámci neziskového sektoru a díky Be Charity. Vídáme se s rodinami našich postižených dětí - všechny je známe osobně - i s donátory.

* Je pravda, že knihy píšete rukou, ne na počítači?

Většinu knih jsem opravdu napsala rukou. Taky z toho mám mozol a zkroucenou dlaň, sedmnáct knih se na mé pravačce podepsalo. Ale jsem přesvědčená, že neuro spojení mezi rukou a hlavou jsou jiná, žeje to bližší a intimnější, než když píšete na počítači. Jenže jak jsem už vypsaná, tak čím dál víc škrábu. U poznámek starých třeba půl roku mám stres, jestli je vůbec rozluštím. Pořád ale platí, že psaní je pro mě vášeň, nejen práce. Samozřejmě jiné to bylo u knihy Hovory s doktory, ve které jsme s Jakubem Knězů vyzpovídali dvacet čtyři významných českých lékařů. Trochu jsme se tak vrátili k novinařině, známe se z fakulty sociálních věd. Upřímně řečeno, ptát seje někdy mnohem lepší a zábavnější než odpovídat. A člověk se otázkami učí. Dlouho jsem taky chtěla udělat knižní rozhovor s jedním člověkem - nakonec je to fenomenoložka Anna Hogenová, velká fanynka Hegela a Husserla, známá svým výrokem „napít se z vlastního pramene". V poslední době hodně tápu a zkoumám a právě ona mě přirozeně vtáhla do hlubších, poctivějších úvah.

* Rozhovory rukou asi nepíšete, že?

Ty ne. Přepisuje a edituje mije Pavlínka Saudková, která je také ředitelkou našeho fondu. Už spolu pracujeme dvacet let a jsme v každodenním kontaktu. Jsme jako jedna rodina. Myslím, žeje to můj nejdelší vztah, kromě vztahu s rodiči. Nikdy jsme se nepohádaly ani jsme neměly žádný nelad. Je to fakt jako manželství po letech, protože jedna chce něco říct a ta druhá to vysloví za ni. Vím jak vzácné toje, a taky si svých ženských přátelství ohromně vážím. Ale i klučičích, samozřejmě. Mám na lidi štěstí.

* Bylo to tak vždycky?

Těžko říct. Ale oba mí rodiče byli psychiatři a myslím, že i díky jejich výchově jsem si uměla, co se přátel týče, poměrně dobře vybírat. Mám to tak, že dlouho držím a držím, ale když to přeteče je to finito. Tím pádem mi nezůstávali v životě lidé, kteří by ho zanášeli negativní energií, lhali mi nebo zkrátka nebyli v přirozené symbióze s mojí existencí.

* Vybrousila jste si postupem času tuhle schopnost natolik, že už si takové lidi ani nepustíte k tělu?

Řekla bych, že ne. Vždycky jsem byla a zůstanu naivní. Tohle je naše obrovské téma právě s Pavlínkou. Často si říkáme, že nesmíme druhé soudit podle sebe a očekávat, že se budou chovat podobně jako my. A vždycky to zakončíme tím, žeje ale vlastně dobré být hodná holka a že bychom nechtěly být jiné.

* Považujete se za hodnou holku?

Úplně.

* Přitom máte spíš image dračice.

Fakt? Tak za prvé si myslím, že i drak může být hodný kluk a dračice hodná holka, že se to nevylučuje, a za druhé moc nevím, v čem se projevuji jako dračice. Je fakt, žejsem kolem sebe vždycky měla hodně mužů, tak leda v souvislosti s tímhle. Ale nepovažuji to za nic špatného, chovám se k mužům slušně. Záměrně jim neubližuji. A z mých nepovedených vztahů jsou povětšinou velmi povedená přátelství.

* Druhou šanci ale nedáváte.

Jednou jsem ji dala, myslím, že i třetí, a nepovedlo se to. Považuji za nesmírně pravdivé rčení, že dvakrát nevstoupíš do téže řeky. Nejen proto, že vy jste jiná, ale jiná je i ta řeka. Ataky si myslím, žeje dobré umět odejít. Umět se pokorně, slušně, láskyplně rozloučit. Jen čím více člověk miluje, tím těžší toje.

* Jsou ale i muži, kteří se s rozchodem nehodlají smířit.

To jsou. Mám skvělého psychoterapeuta Pavla Rataje a ten teď pořádá kurz Hranice. Je těžké si je nastavit, zvlášť pokud člověk na druhém lpí, ale je to nesmírně důležité. A mně došlo, žeje vůbec nemám. Jsem bezhraniční a bezbřehá, což se projevuje ve všech oblastech. Pavlínka mi řekne -v nadaci končíme na 64 dětech. Mine rok a máme jich 74, protože věřím, že to dáme a ty peníze nějak vyděláme. Nebo vysvětlím dceři, že letos už do ciziny nepojede, a pak stejně vymýšlím,jak její přání vyplnit. Nemám vymezené hranice, vůči nikomu. Ale učím se to. Člověk přece nemůže rozdat poslední buňku svého těla. Nebo by asi neměl, protože pak mu nic nezbude.

* Naprosto souhlasím. Někdy mám pocit, že bych se před světem nejradši schovala, a co před světem - občas i před rodinou.

Když se umíte schovat je to dobré. Ale i to se člověk musí naučit. A já takhle reaguji, až když to přeteče. V takových chvílích často vzpomínám na tetu, kterou jsem měla moc ráda a která během pandemie bohužel zemřela na zanedbaný nádor. Také jsem byla jednu dobu dost vážně nemocná a ona mi kladla na srdce - Baru, ale musíš se naučit, že když přijdeš z práce, tak si třeba na půl hodiny někam zalezeš. Ne že se hned začneš starat o ostatní nebo zapneš počítač. Podobnou zpětnou vazbu mám i od Bibianky. Tuhle jsme se bavily o mé práci a já říkala - ale Bi, vždyť jsi se mnou vždycky všude byla, nikdy jsi neměla chůvu. A ona na to -ale pokaždé jsi s sebou měla počítač, i na dovolené. Takže to vlastně byla dovolená jen napůl. Zubařka skončí ve čtyři odpoledne, kdežto my píšící přijdeme domů, otevřeme počítač a zároveň jdeme vařit večeři. Teta Ivanka mě učila, abych tohle nedělala a šla se raději projít do lesa. Nebo hladila zvěř, mám jedenáct zvířat, takže spoustu kožíšků...

* Jedenáct?!

Samé nalezence, tedy pokud jde o kočky. Přitom dřív jsme je nikdy neměli, protože táta na ně byl alergický, tak jsme vždycky měli psy. Traduje se, že se lidé dělí na kočičí a psí, a já brala dlouho jako samozřejmé, žejsem tedy psí. Taky jsem postupem času měla tři psy, včetně jednoho z rozmnožovací stanice, ten byl velký ustrašenec. Když má zvíře za sebou negativní prožitek, už nikdy mu to nedostanete úplně z hlavy. Ale kočky přišly až s domem, ve kterém teď bydlíme. Když jsem ho před lety kupovala, bylo v plánu, že v něm bude bydlet i máma, táta, babička, děda. Jenže když byla Bibianka malá, táta zemřel, potom i babička s dědou. Během roku mi zmizelo několik lidí z rodiny. A tak jsem jednoho dne vzala mámu a Bibču a odstěhovala jsem nás za Prahu. Byl to totální úlet. Impulzivní řešení bez přemýšlení. Po rozvodu jsem neměla skoro žádné peníze, a najednou jsem žila v třípatrovém domě, který mi padal na hlavu. Třeba jsem nakoupila kamínky kolem domu, a až pak mi došlo, že lopatu s nimi neuzvednu. Takže jsem je roznášela v dlaních. Takové věci člověka nenapadnou, dokud si to nezkusí. I tak jsme tam ale už zůstaly a jen s malou nadsázkou říkáme, že nám ten světlý dům zachránil život - bylo nám moc smutno z odchodu bližních a ta absolutní změna prostředí byla vlastně novou energií. A brzy se k nám začaly stahovat kočky z širokého okolí. Jak k čarodějkám. Mají prazvláštní jména - Bi si zrovna prochází existenciálně-nihilistickým obdobím, takže máme Utopii, Patiencu, Sartra a Edgara Allana.

* Jsou venkovní, nebo domácí?

Ony si myslí, žejsou domácí, a my, že venkovní. Mají boudičky, můžou do garáže, ale kočkolit mi strašně páchne, takže jsem ráda, když jsou venku, minimálně přes noc. Doma jsou jen kdyžje některá nemocná nebo po operaci. Každý večer se mnou hrají na schovku - jsou schopné vcucnout se do miniaturního prostoru někde v knihovně a pak vylézt ve dvě ráno a mňoukat, že chtějí ven. Jak hodně píšu v noci, tak mi to zase tolik nevadí. Nejhorší je, když se schovají fakt důkladně a vzbudí mě v půl páté. Ale zaseje s nimi milé soužití. Zvířata dávají obrovské ukotvení. Dávají domov. Ráda pozoruji, v jaké symbióze spolu všichni žijí, psi i kočky. Když byla Bi malinká, jednu dobu jsme měli i křečky. V zoologické stanici tady na Smíchově jimi zrovna šli krmit anakondu a Bi ztropila takovou scénu, že jsme si je odnesly domů. Byly to dvě ženy, dostaly bizarní jména Žužina a Fifina a jedna mlátila tu druhou, reálná šikana. Jenže když jsem je rozstěhovala, byly nešťastné a pořád na sebe stýskavě koukaly. Nakonec, po dvou letech utlačování, ta submisivní zakousla tu dominantní. Skoro jak bajka, což?

* To tedy. Je nějaké zvíře, které už by bylo i na vás moc?

Třeba varani. Bije jednu dobu chtěla, pan profesor Beneš mije pro ni chtěl dát, prý ať jdou k nám na dožití, důchoďák pro varany« Ale mě by děsili. V noci bych se vzbudila a měla bych pocit, že vyrostli do velikosti dinosaura. Představa, že mi varan vleze do ložnice je dost hrozná. Kamarád Martin má pythona, a když k němu přijdu, první se ptám - kde je had? Martin vždy se stoickým klidem povídá třebas -leží na třešni, vyhřívá se. Jakkoli mám zvířata ráda, nejdu dovnitř, dokud ho nezavře. To Bi hady miluje. Každý má prostě práh jinde.

* Lásku ke zvířatům má dcera evidentně po vás. Co dalšího?

Jsme si nesmírně podobné. Nastavuje mi zrcadlo tak, že se nestačím divit. Ale hlavně je můj obrovský kámoš, odmala se máme nekonečně rády. Jsme si nesmírně blízké, všechno o sobě víme. Asi mám netypické rodičovství, pokud jde o míru svěřování a přátelství. Bi bude devatenáct a dodnes za mnou jezdí její spolužačky a kámošky. Vím o nich leckdy víc než jejich rodiče. Nikdy jsem nebyla autoritativní máma. Ani jsem neuměla vychovávat. I v dobách, kdy jsem reálně počítala, jestli mám na kočičí konzervy, jsem Bi stejně koupila to, po čem toužila - i kdyžjsem si pak lámala hlavu s tím, co budeme po zbytek měsíce jíst. Ty hranice prostě nemám a nikdy jsem je neměla. Když miluji, tak až za hrob, na dřeň. Ale takhle to mám i v přátelství, nejen v rodině.

* Pořád, přes všechny špatné zkušenosti? V našem věku si to hodně lidí už nedovolí naplno.

Jenže pak to není láska, ne? Když do toho nejdete naplno. Taky bych nechtěla, aby mě někdo miloval jen napůl! Fakt nekonečně věřím v ostatní, v pravdu a i v lásku. A nemyslím, že toje naivita.

* Možná je to spíš odvaha.

Vidíte, to je vlastně fakt. Přátelím se s profesorem Janem Rakem, mimochodem byl to první a poslední chlap, kterému jsem - po zhlédnutí jeho videa na YouTube - napsala, jestli by mi nedal rozhovor. Když jsme se naposledy viděli, poznamenal, že si vůbec nechráním svoji energii. Že už z tvaru mého břicha je vidět jak je otevřené. A že se musím taky někdy zavřít a uzavřít. Jenže zatím nemám tu potřebu. Možná dík Pavlí a mamince.

* Jak jste na to video narazila?

Doporučila mi ho Věra Komárová, majitelka Dermacolu. Jednak se přátelíme, jednak dlouhodobě spolupracujeme. Věrka je náš velký donátor, pro Dermacol jsme v Be Charity navrhli parfém Iluze, pojmenovaný podle mé poslední románové knížky, a fotili jsme kampaň Pomáhej krásou. Navíc Věrka během pandemie založila střední školu, patronem je Karel Janeček a já tam učím literaturu. Věrka je velmi přímá, spolehlivá a zvídavá žena, nikdy mě v ničem nenechá. Věří na ženské přátelství. Jsem moc vděčná, že si vybrala právě Be Charity. Důvěřuje nám, protože ví, že sto procent vybraných peněz rozdělíme postiženým. Myslím, že to je velmi důležité - nemáme kancelář, ani z peněz z našich akcí neplatíme provoz. Na transparentnosti a poctivosti mi nesmírně záleží. A když jsme pro naše nemocné děti pořádali koncert na lodi a zbývalo dvacet neprodaných lístků, Věrka se sama nabídla, že obvolá přátele - a lístky byly během chvíle pryč. Prostě je držák.

* Četla jsem, že jste si období pandemie se svými nejbližšími docela užívala. Opravdu to bylo tak růžové?

Víte, mojí mámě je 81, tetě bylo 76, Bije velká - a během první vlny pandemie jsme každý večer společně hrály stolní hry. Povídaly jsme si a vymýšlely, co druhý den uvaříme. Nikdy bych s tetou nestrávila tolik času, nebýt lockdownu. Navíc v jejím posledním čase, což jsme tenkrát netušily. Teta byla jeden z posledních příbuzných, které jsem měla.

* Schopnost být vděčná máte taky v povaze?

Částečně asi ano, ale taky na tom vědomě pracuji. Jednou jsem před svým životním přítelem Sanjivem Surim řešila vztah, něco mi přišlo hodně líto. A on mi říkal - zkus se na svůj život dívat jako na dům. Podívej se, z kolika cihel se skládá a kolik jich je krásných. Máš hezkou práci, pomáháš spoustě lidí, všechno tě to baví, máš skvělé kamarády, zdravou mámu, Bi tě má ráda je chytrá a šikovná. Tak se přece nemůžeš soustředit na tu jednu cihlu, která je rozbitá. V jeho tvrzení je obrovská pravda, no ne? I když jasně, nejde to vždycky a hned. Naši evropskou mysl přitahuje, někdy i vysloveně fascinuje ta jediná věc, která nefunguje, a myslíme si, že „problém" musíme honem vyřešit. Ale to je mylná představa. A já už opravdu nebudu nepokorná. Jsem vděčná za každý den. Můj osobní život mě vyučil. Už umím být sama. I v lese. A jsem neskutečně ráda na světě. Takže se snažím a myslím, že ode mě neuslyšíte negativní hodnocení reality. Kolikrát se ještě narodíme a kolikrát ještě zažijeme tenhle jeden den? Nebo že nás někdo pořádně, silně, láskyplně obejme?

* I tohle cítí vaše dcera stejně? V čem je naopak jiná?

Zrovna teď jsme probíraly, kam půjde na vysokou, a ona povídá - já si vlastně asi chci dát gap year. Nevěřícně jsem se zeptala, o čem to mluví, a ona mi vysvětlila, že nejdřív chce rok pracovat, třeba dělat v divadle uvaděčku. Tohle je úplně jiný přístup k životu, než jsme měli my. Já jsem byla odmalička ambiciózní. Vystudovala jsem dvě vysoké školy, měla jsem tři práce najednou, pracovala jsem od šestnácti. Za první větší honorář jsem koupila tatínkovi auto. Mé generaci přišlo přirozené pořád makat. Trošku máklý.

* Kolik vám bylo, když jste tatínkovi pořídila auto?

Kolem dvaceti. Jsem z rodiny intelektuálů, u nás byly vždycky jen knihy. Hooodně knih. Až po dlouhé době mi došlo, že je nesmysl pořád se za něčím honit, protože vám to stejně nic nesplní. Ale měla jsem tendenci neustále se úkolovat, ukládat si nové a nové povinnosti. Takže když Bi říká, že by chtěla od všeho poodstoupit a zamyslet se nad tím, co vlastně opravdu chce studovat, vlastně má pravdu.

* Jak jste na to reagovala?

Nejdřív jsem myslela, že mě to vystřelí na Měsíc, to přiznávám. Ale pak jsem to konzultovala s kamarády cizinci nebo Čechy, kteří žijí v zahraničí, a ti to berou jako něco úplně přirozeného. A stejně si nejvíc ze všeho přeji, ať je Bi zdravá, šťastná a ať se máme rády. Jako každá máma. A jestli bude už navždycky trhat lístky v divadle a psát si básně, tak je to úplně v pořádku. Na její život nemám vůbec žádné právo, je její. Jen bych si nekonečně přála jedinou věc - zachovat tu blízkost, která mezi námi je. Aleje pravda, že zatím nikdy nezmizela. Ani během puberty.

* Taky jsem vyrůstala sama s maminkou, a tak můžu potvrdit, že takový vztah bývá mimořádně silný.

Já jsem chtěla víc dětí, ale až kolem mojí čtyřicítky se zjistilo, žejsem trombofilik. Tahle dispozice bohužel způsobuje, že potrácíte. Je vlastně zvláštní, že Bibča se ve mně udržela. Asi se nějakým zázrakem zakousla a řekla si - tady už zůstanu. Často mě ale napadlo jak bych asi vychovávala kluka, v čem by to bylo jiné. Pavlínka má syna Matese, a když byl malý a já si s ním hrála nebo ho hlídala, viděla jsem, žeje to úplně jiný druh komunikace. Ale jsem ráda, že mám dceru. I vzhledem k chybějící figuře otce. Sama jsem tatínka milovala nejvíc na světě a dodnes mi obrovsky schází. Vždycky je průšvih, když jeden rodič chybí. Tohle je moje největší životní prohra. Nesmírně mě mrzí, že Bi není z manželského vztahu, který vydržel. Tím spíš, žejsem vyrůstala ve šťastné rodině, a tak vím jakje to důležité. Ale zároveň mám pocit, že pro kluka by to bylo těžší.

* Zase ale nemá cenu udržovat vztah kvůli dětem, ne?

To ne. Ale vybrala jsem si špatně. To byla chyba. Vždyť nejvíc, co člověk může dětem dát,je vlastní příklad a pravda. I v tak těžké situaci, jakou je rozchod nebo rozvod. Ale poctivost ničím nenahradíte. Přijde mi bizarní, že lidé ještě dnes hrají divadlo před svými nejbližšími. Kde je pak intimita a blízkost, když i před vlastními dětmi držíte přetvářku? Třebas v rámci zachování vztahu, který nefunguje. Tím je nutíte opakovat vlastní chyby.

* Jenže díky onomu „špatnému výběru“ partnera tady Bi je -právě ona a právě taková, jaká je.

Přesně. Takže to zase tak špatně v důsledku není, to máte absolutní pravdu. Ji bych neměnila za nikoho na světě.

* Co vám pomáhá překonávat těžké chvíle a třeba i delší náročná období?

Kdykoli mě něco úplně srazí, ať už je to rozchod, rozvod, nemoc, nebo ztráta někoho blízkého, vzpomenu si na zmíněný obrat Aničky Hogenové „napít se z vlastního pramene". Člověk je opravdu silnější, než si myslí, vidím to na rodičích našich postižených dětí. Maminky často říkají -my jsme vybrané, jsme ty nejsilnější ženské, abychom se dokázaly postarat o naše děti. To pak cítím velkou pokoru. Navíc nejsem člověk, který by ztrácel naději. Je fakt, že mám obrovskou podporu v Bi, v mámě a ve svých blízkých. Znáte ty scény z amerických filmů jak lidé padají na záda a druzí je chytají? Tak já mám za sebou úplnou armádu kamarádů, kteří mě vždycky chytí. Můžu se na ně absolutně spolehnout a je jedno, o jaký průšvih zrovna jde. A taky jsem věřící, katolička, a často chodím do kostela. Asi je to bytostným nastavením, ale jsem přesvědčená, že i kdyžje člověk v úzkých a je mu zle, nemá se vzdávat.

* A když přijde slabá chvíle?

Ty zažívá každý. Pak je asi důležité zalézt si, být sama se sebou. Nebát se sám sebe. Nebát se nahlédnout do vlastního nitra. Velkou roli můžou sehrát meditace nebo poutě. A opravdu přemýšlet. Kolik lidí si klade otázku, proč jsou na světě, co je jejich poslání - a teď nemyslím jenom povolání, profesi? Nevěřím, že jednotlivec nemůže ničím pohnout. Naopak. Jednotlivec je nejdůležitější součást společnosti.

* Co děláte, když vás něco vytočí nebo rozhodí?

Vůbec nejsem vytáčecí. Neumím být naštvaná. Nikdy jsem neuhodila svého psa, zkrátka pro to nemám povahové předpoklady. Proto když jste použila slovo dračice, vůbec mi to ke mně nešlo. Snad nikdy jsem nepředvedla hysterickou scénu. Bývalý partner mi jednou řekl, že málokdy vnímám vlastní stín, ale že když se do něj dostanu, tak to tam je. A nejspíš má pravdu. Prý když měla maminka mrtvici, byla jsem úplně mimo. Zvláštní, že si z toho večera nejméně pět hodin vůbec nepamatuji. Vůbec. Taky je asi dobré vypouštět emoce ven, neshromažďovat si je v sobě. Což já přesně dělám a pak jsem někdy v šoku, co mi tělo vrací. Ale mám kolem sebe skupinu přátel, se kterými se navzájem svěřujeme. Sdílíme mnohé, ať je to víra, láska, práce nebo sex. Mám otevřená přátelství, moje přítelkyně o mně vědí opravdu všechno.

* A dcera taky? Nestydíte se mluvit o intimnostech?

Ne, vůbec. Ale já se hlavně za nic zásadního ve svém životě nestydím. Nemám, za co bych se styděla. S Pavlínkou často probíráme míru upřímnosti vůči vlastním dětem. V tomhle ohledu je skvělé, žejsem svobodná a můžu si dělat, co chci. I vůči Bi tak můžu být naprosto otevřená. Ale zase - kolikrát jsem si nabila nos! Bi vždycky říká - maminko, ty sbíráš typy!©

„Nemám vymezené hranice, vůči nikomu. Ale učím se to. Člověk nemůže rozdat poslední buňku svého těla.“

HADRÁRNA NA ŽOFÍNĚ
Bářin nadační fond Be Charity pořádá řadu charitativních akcí, jejichž celý výtěžek jde na rehabilitaci postižených dětí. „S Ivem Kahánkem míváme koncert v Rudolfinu, nedávno jsme nafotili kalendář s Janem Saudkem. A každoročně pořádáme hadrárnu na Zofíně. S kamarádkami tam doneseme oblečení a doplňky, které jsou buď ze staré sezony, nebo to byl nepovedený dárek, a extrémně je podceníme, takže třeba kabelku Chanel nabízíme za deset tisíc korun. Je to naše nejpopulárnější akce, vždycky tam jsou obrovské fronty. Chodí tam spousta studentek, které mají rády vysokou módu, ale jinak by si ji nemohly dovolit. Pokaždé tam vybereme kolem milionu korun a pak za to rehabilitují naše děti - je to zkrátka akce, která těší všechny." Další ročník se bude konat v červnu, přesný termín včas najdete na stránkách Be Charity.

TVÁŘÍ V TVÁŘ
Když si domlouváme rozhovor, Bára navrhne neziskovou kavárnu Mezi řádky, kterou spoluspravuje. Je to příjemný podnik na Smíchově, kde pracují lidé se zdravotním postižením. Jen co se s Bárou přivítáme, daruje mi své poslední knihy, Iluzi a Miu a svět, a hned se zabereme do povídání o literatuře a o psaní - do tématu, které je nám oběma blízké. Ani si nevšimnu jak, a najednou se bavíme o mateřství, o sdílení, o vztazích i o tom, jak bolestné je přijít o své nejbližší. Bára mluví otevřeně, přesto někdy, když se dotkneme intimních oblastí, ztiší hlas natolik, že se bojím, jestli to diktafon zaznamená. Objednáme si další čaj a dál se probíráme vším, čím si Bára v tomhle životním období prochází. Je vřelá, empatická, přirozená - žádná afektovanost ani přehrávání. Na rozloučenou mi ke knihám daruje ještě i chleba - „Máme tu výborný, to musíte ochutnat!". Když tahle žena mluví o tom, že by se nejradši rozdala, evidentně to není nadsázka!

Je důležité umět být sama sebou , nebát se nahlédnout do svého nitra.

„Jsem vděčná za každý den, vědomě na tom pocitu pracuji. A jsem neskutečně ráda na světě."

Foto autor: FOTO: ANKA KOVAČIČ; MAKE UP A VLASY: MICHAELA OHEMOVÁ, YSL; STYLING: JANO KIMÁK
Foto popis: Báru jsme oblékli do značek: Zalando.cz, Zara, C&A, VanGraaf, Lindex a Reserved
Foto popis: Bára má image dračice, k němuž se ovšem nehlásí, má doma osm koček a tři psy.
Foto popis: Dceru Bibianu Bára prý moc nevychovávala. Nejlepší výchova je podle ní příklad a pravda.

BÁRA NESVADBOVÁ:

„Nemám v životě nic, za co bych se styděla.“

Se spisovatelkou a filantropkou ***Barbarou Nesvadbovou*** *(46) jsme si povídaly o tom, jaké to je mít už dospělou dceru, o hranicích blízkosti a intimity i o tom, co jí pomáhá, když je v úzkých. Kromě toho jsme ovšem probraly i knihy, psaní, módu a lásku.*

TEXT: SIMONA MARTÍNKOVÁ RACKOVÁ

Svou poslední knížku *Mia a svět* jste prý napsala za čtrnáct dní. To je v lidských silách?
Je. Ale byl to fičák. Knížka je o devítileté holčičce, která chce spravit svět tak, aby nebyl hladomor, aby lidé neválčili, aby se ctili, aby holky v odlehlých vesnicích Pákistánu chodily do školy, aby nevymíraly druhy a nekácel se prales. Samotné psaní trvalo jen dva týdny, ale předtím jsem věnovala hodně času rešerším. Pracuji tak, že si vytvořím osnovu a pak si dělám spoustu poznámek. S blokem usínám i vstávám. Až když mám hotový poznámkový aparát, začnu psát. Ty poznámky byly ve finále všude, zabraly celý kuchyňský stůl.

Vždycky píšete v kuchyni?
Ano, je to pro mě nejhezčí, protože jsem s ostatními. Mám tedy i pracovnu, ale vlastně do ní ani nechodím. Jenom tam mám knihy a poznámky. Žiji v kuchyni, kde jsou kočky, psi, dcera Bibiana, maminka, všichni jsme nacpaní v jedné místnosti. Je tam obrovský stůl a těch posledních čtrnáct dnů se u něj nemohlo ani jíst, protože byl posetý mými podklady a barevnými lepítky. Psaní je osamělá profese. Jak miluju lidi, tak jich naštěstí hodně potkávám v rámci neziskového sektoru a díky Be Charity. Vídáme se s rodinami našich postižených dětí – všechny je známe osobně – i s donátory. Postupem času mi dochází, že nadační činnost je můj společenský život.

Je pravda, že knihy píšete rukou, ne na počítači?
Většinu knih jsem opravdu napsala rukou. Taky z toho mám mozol a zkroucenou dlaň, sedmnáct knih se na mé pravačce podepsalo. Ale jsem přesvědčená, že neuro spojení mezi rukou a hlavou jsou jiná, že je to bližší a intimnější, než když píšete na počítači. Jenže jak jsem už vypsaná, tak čím dál víc škrábu. U poznámek starých třeba půl roku mám stres, jestli je vůbec rozluštím. Pořád ale platí, že psaní je pro mě vášeň, ne jen práce. Samozřejmě jiné to bylo u knihy *Hovory s doktory*, ve které jsme s Jakubem Knězů vyzpovídali dvacet čtyři významných českých lékařů. Trochu jsme se tak vrátili k novinařině, známe se z fakulty sociálních věd. Upřímně řečeno, ptát se je někdy mnohem lepší a zábavnější než odpovídat. A člověk se otázkami učí. Dlouho jsem taky chtěla udělat knižní rozhovor s jedním člověkem – nakonec je to fenomenoložka Anna Hogenová, velká fanynka Hegela a Husserla, známá svým výrokem „napít se z vlastního pramene“. V poslední době hodně tápu a zkoumám a právě ona mě přirozeně vtáhla do hlubších, poctivějších úvah.

Rozhovory rukou asi nepíšete, že?
Ty ne. Přepisuje a edituje mi je Pavlínka Saudková, která je také ředitelkou našeho fondu. Už spolu pracujeme dvacet let a jsme v každodenním kontaktu. Jsme jako jedna rodina. Myslím, že je to můj nejdelší vztah, kromě vztahu s rodiči. Nikdy jsme se nepohádaly ani jsme neměly žádný nelad. Je to fakt jako manželství po letech, protože jedna chce něco říct a ta druhá to vysloví za ni. Vím, jak vzácné to je, a taky si svých ženských přátelství ohromně vážím. Ale i klučičích, samozřejmě. Mám na lidi štěstí.

Bylo to tak vždycky?
Těžko říct. Ale oba mí rodiče byli psychiatři a myslím, že i díky jejich výchově jsem si uměla, co se přátel týče, poměrně dobře vybírat. Mám to tak, že dlouho držím a držím, ale když to přeteče, je to finito. Tím pádem mi nezůstávali v životě lidé, kteří by ho zanášeli negativní energií, lhali mi nebo zkrátka nebyli v přirozené symbióze s mojí existencí.

Vybrousila jste si postupem času tuhle schopnost natolik, že už si takové lidi ani nepustíte k tělu?
Řekla bych, že ne. Vždycky jsem byla a zůstanu naivní. Tohle je naše obrovské téma právě s Pavlínkou. Často si

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

Báru jsme oblékli do
značek: Zalando.cz, Zara,
C&A, Van Graaf, Lindex
a Reserved

Bára má image dračice, k němuž se ovšem nehlásí, a doma osm koček a tři psy.

říkáme, že nesmíme druhé soudit podle sebe a očekávat, že se budou chovat podobně jako my. A vždycky to zakončíme tím, že je ale vlastně dobré být hodná holka a že bychom nechtěly být jiné.

Považujete se za hodnou holku?

Úplně.

Přitom máte spíš image dračice.

Fakt? Tak za prvé si myslím, že i drak může být hodný kluk a dračice hodná holka, že se to nevylučuje, a za druhé moc nevím, v čem se projevuji jako dračice. Je fakt, že jsem kolem sebe vždycky měla hodně mužů, tak leda v souvislosti s tímhle. Ale nepovažuji to za nic špatného, chovám se k mužům slušně. Záměrně jim neubližuji. A z mých nepovedených vztahů jsou povětšinou velmi povedená přátelství.

Druhou šanci ale nedáváte.

Jednou jsem ji dala, myslím, že i třetí, a nepovedlo se to. Považuji za nesmírně pravdivé rčení, že dvakrát nevstoupíš do téže řeky. Nejen proto, že vy jste jiná, ale jiná je i ta řeka. A taky si myslím, že je dobré umět odejít. Umět se pokorně, slušně, láskyplně rozloučit. Jen čím více člověk miluje, tím těžší to je.

Jsou ale i muži, kteří se s rozchodem nehodlají smířit.

To jsou. Mám skvělého psychoterapeuta Pavla Rataje a ten teď pořádá kurz Hranice. Je těžké si je nastavit, zvlášť pokud člověk na druhém lpí, ale je to nesmírně důležité. A mně došlo, že je vůbec nemám. Jsem bezhraniční a bezbřehá, což se projevuje ve všech oblastech. Pavlínka mi řekne – v nadaci končíme na 64 dětech. Mine rok a máme jich 74, protože věřím, že to dáme a ty peníze nějak vyděláme. Nebo vysvětlím dceři, že letos už do ciziny nepojede, a pak stejně vymýšlím, jak její přání vyplnit. Nemám vymezené hranice, vůči nikomu. Ale učím se to. Člověk přece nemůže rozdat poslední buňku svého těla. Nebo by asi neměl, protože pak mu nic nezbude.

Naprosto souhlasím. Někdy mám pocit, že bych se před světem nejradši schovala, a co před světem – občas i před rodinou.

Když se umíte schovat, je to dobré. Ale i to se člověk musí naučit. A já takhle reaguji, až když to přeteče. V takových chvílích často vzpomínám na tetu, kterou jsem měla moc ráda a která během pandemie bohužel zemřela na zanedbaný nádor. Také jsem byla jednu dobu dost vážně nemocná a ona mi kladla na srdce – Baru, ale musíš se naučit, že když přijdeš z práce, tak si třeba na půl hodiny někam zalezeš. Ne že se hned začneš starat o ostatní nebo zapneš počítač. Podobnou zpětnou vazbu mám i od Bibianky. Tuhle jsme se bavily o mé práci a já říkala – ale Bi, vždyť jsi se mnou vždycky všude byla, nikdy jsi neměla chůvu. A ona na to – ale pokaždé jsi s sebou měla počítač, i na dovolené. Takže to vlastně byla dovolená jen napůl. Zubařka skončí ve čtyři odpoledne, kdežto my píšící přijdeme domů, otevřeme počítač a zároveň jdeme vařit večeři. Teta Ivanka mě učila, abych tohle nedělala a šla se raději projít do lesa. Nebo hladila zvěř, mám jedenáct zvířat, takže spoustu kožíšků...

Jedenáct?!

Samé nalezence, tedy pokud jde o kočky. Přitom dřív jsme je nikdy neměli, protože táta na ně byl alergický, tak jsme vždycky měli psy. Traduje se, že se lidé dělí na kočičí a psí, a já brala dlouho jako samozřejmé, že jsem tedy psí. Taky jsem postupem času měla tři psy, včetně jednoho z rozmnožovací stanice, ten byl velký ustrašenec. Když má zvíře za sebou negativní prožitek, už nikdy mu to nedostanete úplně z hlavy. Ale kočky přišly až s domem, ve kterém teď bydlíme. Když jsem ho před lety kupovala, bylo v plánu, že v něm bude bydlet i máma, táta, babička, děda. Jenže když byla Bibianka malá, táta zemřel, potom i babička s dědou. Během roku mi zmizelo několik lidí z rodiny. A tak jsem jednoho dne vzala mámu a Bibču a odstěhovala jsem nás za Prahu. Byl to totální úlet. Impulzivní řešení bez přemýšlení. Po rozvodu jsem neměla skoro žádné peníze, a najednou jsem žila v třípatrovém domě, který mi padal na hlavu. Třeba jsem

„Nemám vymezené hranice, vůči nikomu. Ale učím se to. Člověk nemůže rozdat poslední buňku svého těla.“

nakoupila kamínky kolem domu, a až pak mi došlo, že lopatu s nimi neuzvednu. Takže jsem je roznášela v dlaních. Takové věci člověka nenapadnou, dokud si to nezkusí. I tak jsme tam ale už zůstaly a jen s malou nadsázkou říkáme, že nám ten světlý dům zachránil život – bylo nám moc smutno z odchodu bližních a ta absolutní změna prostředí byla vlastně novou energií. A brzy se k nám začaly stahovat kočky z širokého okolí. Jak k čarodějkám. Mají prazvláštní jména – Bi si zrovna prochází existenciálně-nihilistickým obdobím, takže máme Utopii, Patiencu, Sartra a Edgara Allana.

Jsou venkovní, nebo domácí?

Ony si myslí, že jsou domácí, a my, že venkovní. Mají boudičky, můžou do garáže, ale kočkolit mi strašně páchne, takže jsem ráda, když jsou venku, minimálně přes noc. Doma jsou, jen když je některá nemocná nebo po operaci. Každý večer se mnou hrají na schovku – jsou schopné vcucnout se do miniaturního prostoru někde v knihovně a pak vylézt ve dvě ráno a mňoukat, že chtějí ven. Jak hodně píšu v noci, tak mi to zase tolik nevadí. Nejhorší je, když se schovají fakt důkladně a vzbudí mě v půl páté. Ale zase je s nimi milé soužití. Zvířata dávají obrovské ukotvení. Dávají domov. Ráda pozoruji, v jaké symbióze spolu všichni žijí, psi i kočky. Když byla Bi malinká, jednu dobu jsme měli i křečky. V zoologické stanici tady na Smíchově jimi zrovna šli krmit anakondu a Bi ztropila takovou scénu, že jsme si je odnesly domů. Byly to dvě ženy, dostaly bizarní jména Žužina a Fifina a jedna mlátila tu druhou, reálná šikana. Jenže když jsem je rozstěhovala, byly nešťastné a pořád na sebe stýskavě koukaly. Nakonec, po dvou letech utlačování, ta submisivní zakousla tu dominantní. Skoro jak bajka, což?

To tedy. Je nějaké zvíře, které už by bylo i na vás moc?

Třeba varani. Bi je jednu dobu chtěla, pan profesor Beneš mi je pro ni chtěl dát, prý ať jdou k nám na dožití, důchoďák pro varany... Ale mě by děsili. V noci bych se vzbudila a měla bych pocit, že vyrostli do velikosti dinosaura. Představa, že mi varan vleze do ložnice, je dost hrozná. Kamarád Martin má pythona, a když k němu přijdu, první se ptám – kde je had? Martin vždy se stoickým klidem povídá třebas – leží na třešni, vyhřívá se. Jakkoli mám zvířata ráda, nejdu dovnitř, dokud ho nezavře. To Bi hady miluje. Každý má prostě práh jinde.

Lásku ke zvířatům má dcera evidentně po vás. Co dalšího?

Jsme si nesmírně podobné. Nastavuje mi zrcadlo tak, že se nestačím divit. Ale hlavně je můj obrovský kámoš, odmala se máme nekonečně rády. Jsme si nesmírně blízké, všechno o sobě víme. Asi mám netypické rodičovství, pokud jde o míru svěřování a přátelství. Bi bude devatenáct a dodnes za mnou jezdí její spolužačky a kámošky. Vím o nich leckdy víc než jejich rodiče. Nikdy jsem nebyla autoritativní máma. Ani jsem neuměla vychovávat. I v dobách, kdy jsem reálně počítala, jestli mám na kočičí konzervy, jsem Bi stejně koupila to, po čem toužila – i když jsem si pak lámala hlavu s tím, co budeme po zbytek měsíce jíst. Ty hranice prostě nemám a nikdy jsem je neměla. Když miluji, tak až za hrob, na dřeň. Ale takhle to mám i v přátelství, nejen v rodině.

Pořád, přes všechny špatné zkušenosti? V našem věku si to hodně lidí už nedovolí naplno.

Jenže pak to není láska, ne? Když do toho nejdete naplno. Taky bych nechtěla, aby mě někdo miloval jen napůl! Fakt nekonečně věřím v ostatní, v pravdu a i v lásku. A nemyslím, že to je naivita.

Možná je to spíš odvaha.

Vidíte, to je vlastně fakt. Přátelím se s profesorem Janem Rakem, mimochodem byl to první a poslední chlap, kterému jsem – po zhlédnutí jeho videa na YouTube – napsala, jestli by mi nedal rozhovor. Když jsme se naposledy viděli, poznamenal, že si vůbec nechráním svoji energii. Že už z tvaru mého břicha je vidět, jak je otevřené. A že se musím taky někdy zavřít a uzavřít. Jenže zatím nemám tu potřebu. Možná dík Pavlí a mamince.

Jak jste na to video narazila?

Doporučila mi ho Věra Komárová, majitelka Dermacolu. Jednak se přátelíme, jednak dlouhodobě spolupracujeme. Věrka je náš velký donátor, pro Dermacol jsme v Be Charity navrhli parfém Iluze, pojmenovaný podle mé poslední románové knížky, a fotili jsme kampaň Pomáhej krásou. Navíc Věrka během pandemie založila střední školu, patronem je Karel Janeček a já tam učím literaturu. Věrka je velmi přímá,

HADRÁRNA NA ŽOFÍNĚ

Bářin nadační fond **Be Charity** pořádá řadu charitativních akcí, jejichž celý výtěžek jde na rehabilitaci postižených dětí. „S Ivem Kahánkem míváme koncert v Rudolfinu, nedávno jsme nafotili kalendář s Janem Saudkem. A každoročně pořádáme hadrárnu na Žofíně. S kamarádkami tam doneseme oblečení a doplňky, které jsou buď ze staré sezony, nebo to byl nepovedený dárek, a extrémně je podceníme, takže třeba kabelku Chanel nabízíme za deset tisíc korun. Je to naše nejpopulárnější akce, vždycky tam jsou obrovské fronty. Chodí tam spousta studentek, které mají rády vysokou módu, ale jinak by si ji nemohly dovolit. Pokaždé tam vybereme kolem milionu korun a pak za to rehabilitují naše děti – je to zkrátka akce, která těší všechny.“ Další ročník se bude konat v červnu, přesný termín včas najdete na stránkách Be Charity.

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

spolehlivá a zvídavá žena, nikdy mě v ničem nenechá. Věří na ženské přátelství. Jsem moc vděčná, že si vybrala právě Be Charity. Důvěřuje nám, protože ví, že sto procent vybraných peněz rozdělíme postiženým. Myslím, že to je velmi důležité – nemáme kancelář, ani z peněz z našich akcí neplatíme provoz. Na transparentnosti a poctivosti mi nesmírně záleží. A když jsme pro naše nemocné děti pořádali koncert na lodi a zbývalo dvacet neprodaných lístků, Věrka se sama nabídla, že obvolá přátele – a lístky byly během chvíle pryč. Prostě je držák.

Četla jsem, že jste si období pandemie se svými nejbližšími docela užívala. Opravdu to bylo tak růžové?

Víte, mojí mámě je 81, tetě bylo 76, Bi je velká – a během první vlny pandemie jsme každý večer společně hrály stolní hry. Povídaly jsme si a vymýšlely, co druhý den uvaříme. Nikdy bych s tetou nestrávila tolik času, nebýt lockdownu. Navíc v jejím posledním čase, což jsme tenkrát netušily. Teta byla jeden z posledních příbuzných, které jsem měla.

Schopnost být vděčná máte taky v povaze?

Částečně asi ano, ale taky na tom vědomě pracuji. Jednou jsem před svým životním přítelem Sanjivem Surim řešila vztah, něco mi přišlo hodně líto. A on mi říkal – zkus se na svůj život dívat jako na dům. Podívej se, z kolika cihel se skládá a kolik jich je krásných. Máš hezkou práci, pomáháš spoustě lidí, všechno tě to baví, máš skvělé kamarády, zdravou mámu, Bi tě má ráda, je chytrá a šikovná. Tak se přece nemůžeš soustředit na tu jednu cihlu, která je rozbitá. V jeho tvrzení je obrovská pravda, no ne? I když jasně, nejde to vždycky a hned. Naši evropskou mysl přitahuje, někdy i vysloveně fascinuje ta jediná věc, která nefunguje, a myslíme si, že „problém" musíme honem vyřešit. Ale to je mylná představa. A já už opravdu nebudu nepokorná. Jsem vděčná za každý den. Můj osobní život mě vyučil. Už umím být sama. I v lese. A jsem neskutečně ráda na světě. Takže se snažím a myslím, že ode mě neuslyšíte negativní hodnocení reality. Kolikrát se ještě narodíme a kolikrát ještě zažijeme tenhle jeden den? Nebo že nás někdo pořádně, silně, láskyplně obejme?

I tohle cítí vaše dcera stejně? V čem je naopak jiná?

Zrovna teď jsme probíraly, kam půjde na vysokou, a ona povídá – já si vlastně asi chci dát gap year. Nevěřícně jsem se zeptala, o čem to mluví, a ona mi vysvětlila, že nejdřív chce rok pracovat, třeba dělat v divadle uvaděčku. Tohle je úplně jiný přístup k životu, než jsme měli my. Já jsem byla odmalička ambiciózní. Vystudovala jsem dvě vysoké školy, měla jsem tři práce najednou, pracovala jsem od šestnácti. Za první větší honorář jsem koupila tatínkovi auto. Mé generaci přišlo přirozené pořád makat. Trošku máklý.

Kolik vám bylo, když jste tatínkovi pořídila auto?

Kolem dvaceti. Jsem z rodiny intelektuálů, u nás byly vždycky jen knihy. Hooodně knih. Až po dlouhé době mi došlo, že je nesmysl pořád se za něčím honit, protože vám to stejně nic nesplní. Ale měla jsem tendenci neustále se úkolovat, ukládat si nové a nové povinnosti. Takže když Bi říká, že by chtěla od všeho poodstoupit a zamyslet se nad tím, co vlastně opravdu chce studovat, vlastně má pravdu.

Jak jste na to reagovala?

Nejdřív jsem myslela, že mě to vystřelí na Měsíc, to přiznávám. Ale pak jsem to konzultovala s kamarády cizinci nebo Čechy, kteří žijí v zahraničí, a ti to berou jako něco úplně přirozeného. A stejně si nejvíc ze všeho přeji, ať je Bi zdravá, šťastná a ať se máme rády. Jako každá máma. A jestli bude už navždycky trhat lístky v divadle a psát si básně, tak je to úplně v pořádku. Na její život nemám vůbec žádné právo, je její. Jen bych si nekonečně přála jedinou věc – zachovat tu blízkost, která mezi námi je. Ale je pravda, že zatím nikdy nezmizela. Ani během puberty.

Taky jsem vyrůstala sama s maminkou, a tak můžu potvrdit, že takový vztah bývá mimořádně silný.

Já jsem chtěla víc dětí, ale až kolem mojí čtyřicítky se zjistilo, že jsem trombofilik. Tahle dispozice bohužel způsobuje, že potrácíte. Je vlastně zvláštní, že Bibča se ve mně udržela. Asi se nějakým zázrakem zakousla a řekla si – tady už zůstanu. Často mě ale napadlo, jak bych asi vychovávala kluka, v čem by to bylo jiné. Pavlínka má syna Matese, a když byl malý a já si s ním hrála nebo ho hlídala, viděla jsem, že je to úplně jiný druh komunikace. Ale jsem ráda, že mám dceru. I vzhledem k chybějící figuře otce. Sama jsem tatínka milovala nejvíc na světě a dodnes mi obrovsky schází. Vždycky je průšvih, když jeden rodič chybí. Tohle je moje největší životní prohra. Nesmírně mě mrzí, že Bi není z manželského vztahu, který vydržel. Tím spíš, že jsem vyrůstala ve šťastné rodině, a tak vím, jak je to důležité. Ale zároveň mám pocit, že pro kluka by to bylo těžší.

Zase ale nemá cenu udržovat vztah kvůli dětem, ne?

To ne. Ale vybrala jsem si špatně. To byla chyba. Vždyť nejvíc, co člověk může dětem dát, je vlastní příklad a pravda. I v tak těžké situaci, jakou je rozchod nebo rozvod. Ale poctivost ničím nenahradíte. Přijde mi bizarní, že lidé ještě dnes hrají divadlo před svými nejbližšími. Kde je pak intimita

TVÁŘÍ V TVÁŘ

Když si domlouváme rozhovor, Bára navrhne neziskovou kavárnu Mezi řádky, kterou spolupravuje. Je to příjemný podnik na Smíchově, kde pracují lidé se zdravotním postižením. Jen co se s Bárou přivítáme, daruje mi své poslední knihy, *Iluzi* a *Miu a svět*, a hned se zabereme do povídání o literatuře a o psaní – do tématu, které je nám oběma blízké. Ani si nevšimnu jak, a najednou se bavíme o mateřství, o sdílení, o vztazích i o tom, jak bolestné je přijít o své nejbližší. Bára mluví otevřeně, přesto někdy, když se dotkneme intimních oblastí, ztiší hlas natolik, že se bojím, jestli to diktafon zaznamená. Objednáme si další čaj a dál se probíráme vším, čím si Bára v tomhle životním období prochází. Je vřelá, empatická, přirozená – žádná afektovanost ani přehrávání. Na rozloučenou mi ke knihám daruje ještě i chleba – „Máme tu výborný, to musíte ochutnat!". Když tahle žena mluví o tom, že by se nejradši rozdala, evidentně to není nadsázka!

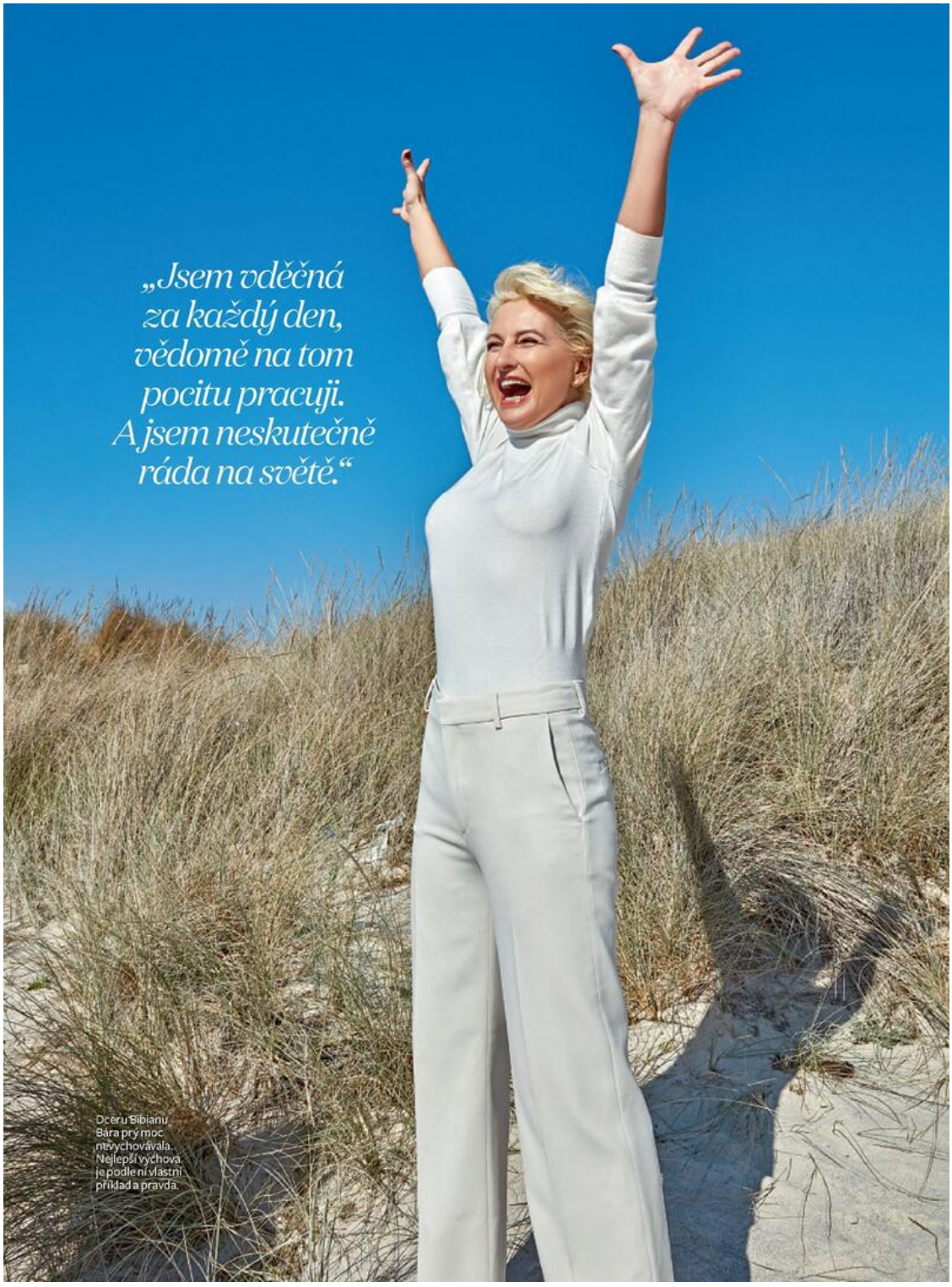
„Jsem vděčná za každý den, vědomě na tom pocitu pracuji. A jsem neskutečně ráda na světě.“
Dceru Bibianu Bára prý moc nevychovávala. Nejlepší výchova je podle ní vlastní příklad a pravda.

a blízkost, když i před vlastními dětmi držíte přetvářku? Třebas v rámci zachování vztahu, který nefunguje. Tím je nutíte opakovat vlastní chyby.

Jenže díky onomu „špatnému výběru" partnera tady Bi je – právě ona a právě taková, jaká je.

Přesně. Takže to zase tak špatně v důsledku není, to máte absolutní pravdu. Ji bych neměnila za nikoho na světě.

Co vám pomáhá překonávat těžké chvíle a třeba i delší náročná období?

Kdykoli mě něco úplně srazí, ať už je to rozchod, rozvod, nemoc, nebo ztráta někoho blízkého, vzpomenu si na zmíněný obrat Aničky Hogenové „napít se z vlastního pramene". Člověk je opravdu silnější, než si myslí, vidím to na rodičích našich postižených dětí. Maminky často říkají – my jsme vybrané, jsme ty nejsilnější ženské, abychom se dokázaly postarat o naše děti. To pak cítím velkou pokoru. Navíc nejsem člověk, který by ztrácel naději. Je fakt, že mám obrovskou podporu v Bi, v mámě a ve svých blízkých. Znáte ty scény z amerických filmů, jak lidé padají na záda a druzí je chytají? Tak já mám za sebou úplnou armádu kamarádů, kteří mě vždycky chytí. Můžu se na ně absolutně spolehnout a je jedno, o jaký průšvih zrovna jde. A taky jsem věřící, katolička, a často chodím do kostela. Asi je to bytostným nastavením, ale jsem přesvědčená, že i když je člověk v úzkých a je mu zle, nemá se vzdávat.

A když přijde slabá chvíle?

Ty zažívá každý. Pak je asi důležité zalézt si, být sama se sebou. Nebát se sám sebe. Nebát se nahlédnout do vlastního nitra. Velkou roli můžou sehrát meditace nebo poutě. A opravdu přemýšlet. Kolik lidí si klade otázku, proč jsou na světě, co je jejich poslání – a teď nemyslím jenom povolání, profesi? Nevěřím, že jednotlivec nemůže ničím pohnout. Naopak. Jednotlivec je nejdůležitější součást společnosti.

Co děláte, když vás něco vytočí nebo rozhodí?

Vůbec nejsem vytáčecí. Neumím být naštvaná. Nikdy jsem neuhodila svého psa, zkrátka pro to nemám povahové předpoklady. Proto když jste použila slovo dračice, vůbec mi to ke mně nešlo. Snad nikdy jsem nepředvedla hysterickou scénu. Bývalý partner mi jednou řekl, že málokdy vnímám vlastní stín, ale že když se do něj dostanu, tak to tam je. A nejspíš má pravdu. Prý když měla maminka mrtvici, byla jsem úplně mimo. Zvláštní, že si z toho večera nejméně pět hodin vůbec nepamatuji. Vůbec. Taky je asi dobré vypouštět emoce ven, neshromažďovat si je v sobě. Což já přesně dělám a pak jsem někdy v šoku, co mi tělo vrací. Ale mám kolem sebe skupinu přátel, se kterými se navzájem svěřujeme. Sdílíme mnohé, ať je to víra, láska, práce nebo sex. Mám otevřená přátelství, moje přítelkyně o mně vědí opravdu všechno.

A dcera taky? Nestydíte se mluvit o intimnostech?

Ne, vůbec. Ale já se hlavně za nic zásadního ve svém životě nestydím. Nemám, za co bych se styděla. S Pavlínkou často probíráme míru upřímnosti vůči vlastním dětem. V tomhle ohledu je skvělé, že jsem svobodná a můžu si dělat, co chci. I vůči Bi tak můžu být naprosto otevřená. Ale zase – kolikrát jsem si nabila nos! Bi vždycky říká – maminko, ty sbíráš typy!

„Člověk je silnější, než si myslí," říká Bára.

FOTO: ANNA KOVAČIČ; MAKE UP A VLASY: MICHAELA OHEMOVÁ, YSL; STYLING: JANO KMÁK

Zpět

Ráno jsem se probudila a hlavou mi běžel příběh

TISK, Datum: 23.12.2021, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 16, Autor: Ilona Zelníčková, Vytištěno: 100 360, Prodáno: 86 559, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2021 02:16, Čtenost: 454 857, Rubrika: Vysočina, AVE: 506 956,65 Kč, Země: Česko, GRP: 5,05

Veronika Doskočilová si ve vlastním nakladatelství vydala román Skleněné ztráty

Svůj v pořadí druhý román vpustila na předvánoční knižní trh mladá vysočinská autorka Veronika Doskočilová. Kniha s názvem Skleněné ztráty nabízí čtenářům příběh sahající zčásti do druhé světové války a zároveň je vede do 90. let dvacátého století. „Hrdinové knihy zažívají jistá traumata související s dobou a čtenář je svědkem způsobu vyrovnávání se s minulostí a strachy, které jim život zasadil. Není to faktografické vyprávění o dané době. Příběh je vedlejší, stěžejní je sdělení, které je poplatné kterékoliv době," říká autorka.

* V rámci svého druhého knižního titulu jste prý původně cílila na odlehčené a humorně laděné téma ze současnosti. Ale myšlenka příběhu z druhé světové války se vás nechtěla pustit. Jak vlastně vznikala nová kniha?

Bylo to někdy v dubnu 2019, kdy jsem se ráno vzbudila a hlavou mi běžel příběh. Já jsem si ho zapsala s tím, že se k němu někdy vrátím. Nechtělo se mi to zpracovávat, protože to bylo velmi ponuré a depresivní. Chtěla jsem další knihou lidi pobavit.

Ale nedalo mi to zkrátka spát. Postupně chodily další a další střípky příběhu, které jsem si zaznamenávala. A najednou jsem zjistila, že už tvořím knihu. Zprvu mě to vyděsilo, protože knih s motivy druhé světové války a holokaustu už je hodně. Někdo dokonce může namítat, že se jedná o využívání tématu za cílem obohatit se. I z toho důvodu jsem takovou knihu psát nechtěla, ale stále se to dralo ven. Nicméně důležité je říct, že primárně to není kniha o válce, tedy o příběhu, ale o myšlenkách, které stojí v pozadí.

* Přemýšlela jste o tom, proč právě toto téma? Kde se ve vás vzalo?

Od dospívání jsem byla nějak zvláštně fascinovaná tématem druhé světové války a holokaustu. Dokonce i v případě, kdy jsme měli povinnou četbu ve škole, jsem si vybírala válečné autory. I potom, když jsem studovala na vysoké škole bezpečnostní studia, téma konfliktů se tam také hojně řešilo. Nějak se to zkrátka zrodilo. Vědomě jsem s tím nekalkulovala.

* Vy jste se vydala také do Terezína a tam se vám stalo něco zvláštního...

Byla jsem na prohlídce v jedné z cel a něco mě poštípalo do prstu. Ale opravdu hodně, kdy mi celý prst natekl. Mnou tenkrát najednou projel obrovský strach. Bylo to velmi zvláštní. Odjela jsem domů a celé se to spustilo. Příběh nastartoval a nešlo ho zastavit. Myšlenky mi chodily jako film. Třeba když jsem jela v tramvaji. Proto jsem pořád u sebe nosila zápisník.

* Měla jste nějaký přímý zážitek nebo setkání s někým, kdo prožil druhou světovou válku anebo si prošel koncentračním táborem?

Právě že ne. Dívala jsem se na dokumenty, četla jsem nejrůznější osobní zpovědi lidí, kteří si těmi všemi hrůzami prošli, byla jsem několikrát v Terezíně, procházela jsem si muzeum, kde jsou zaznamenány některé příběhy, hovořila jsem s historikem, ale chtěla jsem příběh nechat odosobněný. Chtěla jsem ho jakoby pozorovat zpovzdálí.

* Vlastně jsme neřekli, o čem kniha je? Anotace k ní je spíš tajnosnubná.

Je to záměr. V knize je spousta dějových zlomů a zvratů. Jenom vyjmenování hlavních hrdinů by znamenalo prozrazení jistých překvapení. Vím, že tento typ anotace není úplně standardní a může čtenáře odradit, ale také navnadit.

* Alespoň naznačte.

Hrdinové knihy se setkávají v Terezíně a pomocí retrospekce se dozvídáme, co tam zažili. Během knihy se přesouváme na konec 90. let 20. století a zjišťujeme, jak je tato temná minulost změnila a jak se se svými traumaty vyrovnávají. Někdo je zatajuje, jiný naopak o svých bolestech mluví. Stěžejním tématem knihy je silná myšlenka odpuštění a smíření.

* Na rozdíl od první knihy jste se rozhodla Skleněné ztráty vydat sama, přestože jste měla nabídku zavedeného nakladatelství. Co vás k tomu vedlo?

Chtěla jsem si knihu pojmout zkrátka celou po svém. Ale největší motiv byl ten, když jsem oslovila Lukáše Brousila, šestnáctiletého syna svých přátel, aby mi ilustroval přebal knihy. Řekla jsem mu nějakou svou představu a on mi poslal jeden jediný návrh, mimochodem poměrně jiný, byl ale naprosto úžasný. Najednou jsem věděla, že právě takhle ta obálka musí vypadat. Ale zároveň mi došlo, že pro nakladatelství to bude těžko akceptovatelné. V nakladatelstvích se tlačí hodně na to, aby si vás kniha přitáhla vizuálem, aby křičela. Já jsem však věděla, že tato kniha musí být jemná a jednoduchá. Dalším impulzem byla touha naučit se novou věc. Takže jsem si založila vlastní nakladatelství. Vše jsem se přitom učila za běhu.

* Promítla se do vydání knihy ekonomická krize?

Ano, nebyl papír. Kniha měla vyjít původně 20. října. Týden předtím mi volali z tiskárny, že se omlouvají, ale že na papírenském trhu je nedostatek papíru. Museli jsme udělat kompromis a objednali jsme o něco tenčí papír a kniha vyšla o čtrnáct dní později.

* Vaše nakladatelství má zajímavý název „skript.to“. Jaký má význam?

Vychází to z jedné historky na gymnáziu a z přezdívky, kterou jsem potom dostala. Jednou jsem opsala test z fyziky, která mi moc nešla, a spolužák mi tehdy řekl: Ty jsi ale Scriptoria. (scriptorium – středověká písařská dílna, zprvu klášterní, kde mniši opisovali a iluminovali knihy – pozn. red.) A mně se to už tehdy moc zalíbilo. Udělala jsem si třeba i podobně znějící e-mailovou adresu. No a teď jsem se k tomu obloukem vrátila.

* Chcete si vydávat jenom svoje knihy, nebo nabídnete své nakladatelství i jiným autorům?

Ze začátku jsem měla velké ambice. Jenže celý proces vydání knihy je tak finančně a časově náročný a tak nevýdělečný, že jsem změnila prvotní plán a budu si vydávat jenom své knihy.

* Jaké vaše tituly budou následovat?

Jsou to hned dvě knihy. Tou první je kniha povídek. V létě jsme byli s přítelem na kolech ve Francii. Přijeli jsme domů, druhý den mě chytila múza a za pět dní intenzivní práce, kdy jsem se doslova zavřela v pokoji a téměř nevycházela, jsem sepsala sbírku povídek z francouzského maloměsta. Každá povídka se odehrává v jednom hotelovém pokoji. Jednat se bude o menší formát knihy, kde budou velkou roli hrát i ilustrace. Bude to něco naprosto jiného, než ode mě doposud čtenáři znají. Jsem zvědavá na jejich reakce.

* A druhý titul?

To je téma z cyklistického prostředí. Téma, které je mi hodně blízké, protože s přítelem na kole jezdíme. Tu knihu jsem dopsala

před pár dny.

* O čem je?

O klukovi, kterému se najednou zhroutí svět. Začne ale jezdit na kole a cyklistika mu otevírá nové obzory. Potkává nové lidi a zjišťuje, že se dá žít i jinak. Snažila jsem se, aby to bylo odlehčenější, humorné téma, kde například zní i slang mladých cyklistů. Je to také jiný soudek než předchozí dvě knihy. Vyjít by mohla na jaře 2023.

Vizitka Veronika Doskočilová * Narodila se 8. listopadu 1988 v Jihlavě. Vyrůstala v Třešti a v nedaleké Bukové. * Vystudovala Gymnázium Telč, poté v Praze Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy a na Metropolitní univerzitě Praha obor mezinárodní vztahy a evropská studia. V roce 2020 nastoupila na Katolickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy, kde dálkově studuje aplikovanou etiku. * Jako dobrovolnice tři roky působila v domově pro seniory. Věnuje se dotačnímu poradenství a copywritingu. * K jejím zálibám patří sport – běh a silniční cyklistika. * Její první román Přítel z domova vyšel v červnu 2020. Novinku Skleněné ztráty vydala prostřednictvím svého nakladatelství skript.to letos v listopadu.

Jednou jsem opsala test z fyziky a spolužák mi řekl: Ty jsi ale Scriptoria.

Primárně to není kniha o válce, ale o myšlenkách, které stojí v pozadí.

Region vydání: Mladá fronta DNES - Vysočina

O autorovi: Ilona Zelníčková, redaktorka MF DNES

Foto autor: Foto: archiv Veroniky Doskočilové
Foto popis: Autorka se svým dílem Spisovatelka Veronika Doskočilová vydala svůj druhý román, který nese název Skleněné ztráty. „Stěžejním tématem knihy je silná myšlenka odpuštění a smíření," říká.

Veronika Doskočilová si ve vlastním nakladatelství vydala román Skleněné ztráty

Ráno jsem se probudila a hlavou mi běžel příběh

Ilona Zelníčková
redaktorka
MF DNES

Autorka se svým dílem Spisovatelka Veronika Doskočilová vydala svůj druhý román, který nese název Skleněné ztráty. „Stěžejním tématem knihy je silná myšlenka odpuštění a smíření," říká. Foto: archiv Veroniky Doskočilové

Svůj v pořadí druhý román vpustila na předvánoční knižní trh mladá vysočinská autorka Veronika Doskočilová. Kniha s názvem Skleněné ztráty nabízí čtenářům příběh sahající zčásti do druhé světové války a zároveň je vede do 90. let dvacátého století.

„Hrdinové knihy zažívají jistá traumata související s dobou a čtenář je svědkem způsobu vyrovnávání se s minulostí a strachy, které jim život zasadil. Není to faktografické vyprávění o dané době. Příběh je vedlejší, stěžejní je sdělení, které je poplatné kterékoliv době," říká autorka.

Primárně to není kniha o válce, ale o myšlenkách, které stojí v pozadí.

V rámci svého druhého knižního titulu jste prý původně cílila na odlehčené a humorně laděné téma ze současnosti. Ale myšlenka příběhu z druhé světové války se vás nechtěla pustit. Jak vlastně vznikala nová kniha?
Bylo to někdy v dubnu 2019, kdy jsem se ráno vzbudila a hlavou mi běžel příběh. Já jsem si ho zapsala s tím, že se k němu někdy vrátím. Nechtělo se mi to zpracovávat, protože to bylo velmi ponuré a depresivní. Chtěla jsem další knihou lidi pobavit. Ale nedalo mi to zkrátka spát. Postupně chodily další a další střípky příběhu, které jsem si zaznamenávala. A najednou jsem zjistila, že už tvořím knihu. Zprvu mě to vyděsilo, protože knih s motivy druhé světové války a holokaustu už je hodně. Někdo dokonce může namítat, že se jedná o využívání tématu za cílem obohatit se. I z toho důvodu jsem takovou knihu psát nechtěla, ale stále se to dralo ven. Nicméně důležité je říct, že primárně to není kniha o válce, tedy o příběhu, ale o myšlenkách, které stojí v pozadí.

Přemýšlela jste o tom, proč právě toto téma? Kde se ve vás vzalo?
Od dospívání jsem byla nějak zvláštně fascinovaná tématem druhé světové války a holokaustu. Dokonce i v případě, kdy jsme měli povinnou četbu ve škole, jsem si vybírala válečné autory. I potom, když jsem studovala na vysoké škole bezpečnostní studia, téma konfliktů se tam také hojně řešilo. Nějak se to zkrátka zrodilo. Vědomě jsem s tím nekalkulovala.

Vy jste se vydala také do Terezína a tam se vám stalo něco zvláštního…
Byla jsem na prohlídce v jedné z cel a něco mě poštípalo do prstu. Ale opravdu hodně, kdy mi celý prst natekl. Mnou tenkrát najednou projel obrovský strach. Bylo to velmi zvláštní. Odjela jsem domů a celé se to spustilo. Příběh nastartoval a nešlo ho zastavit. Myšlenky mi chodily jako film. Třeba když jsem jela v tramvaji. Proto jsem pořád u sebe nosila zápisník.

Měla jste nějaký přímý zážitek nebo setkání s někým, kdo prožil druhou světovou válku anebo si prošel koncentračním táborem?
Právě že ne. Dívala jsem se na dokumenty, četla jsem nejrůznější osobní zpovědi lidí, kteří si těmi všemi hrůzami prošli, byla jsem několikrát v Terezíně, procházela jsem si muzeum, kde jsou zaznamenány některé příběhy, hovořila jsem s historikem, ale chtěla jsem příběh nechat odosobněný. Chtěla jsem ho jakoby pozorovat zpovzdálí.

Vlastně jsme neřekli, o čem kniha je? Anotace k ní je spíš tajnosnubná.
Je to záměr. V knize je spousta dějových zlomů a zvratů. Jenom vyjmenování hlavních hrdinů by znamenalo prozrazení jistých překvapení. Vím, že tento typ anotace není úplně standardní a může čtenáře odradit, ale také navnadit.

Alespoň naznačte.
Hrdinové knihy se setkávají v Terezíně a pomocí retrospekce se dozvídáme, co tam zažili. Během knihy se přesouváme na konec 90. let 20. století a zjišťujeme, jak je tato temná minulost změnila a jak se se svými traumaty vyrovnávají. Někdo je zatajuje, jiný naopak o svých bolestech mluví. Stěžejním tématem knihy je silná myšlenka odpuštění a smíření.

Na rozdíl od první knihy jste se rozhodla Skleněné ztráty vydat sama, přestože jste měla nabídku zavedeného nakladatelství. Co vás k tomu vedlo?
Chtěla jsem si knihu pojmout zkrátka celou po svém. Ale největší motiv byl ten, když jsem oslovila Lukáše Brousila, šestnáctiletého syna svých přátel, aby mi ilustroval přebal knihy. Řekla jsem mu nějakou svou představu a on mi poslal jeden jediný návrh, mimochodem poměrně jiný, byl ale naprosto úžasný. Najednou jsem věděla, že právě takhle ta obálka musí vypadat. Ale zároveň mi došlo, že pro nakladatelství to bude těžko akceptovatelné. V nakladatelstvích se tlačí hodně na to, aby si vás kniha přitáhla vizuálem, aby křičela. Já jsem však věděla, že tato kniha musí být jemná a jednoduchá. Dalším impulzem byla touha naučit se novou věc. Takže jsem si založila vlastní nakladatelství. Vše jsem se přitom učila za běhu.

Promítla se do vydání knihy ekonomická krize?
Ano, nebyl papír. Kniha měla vyjít původně 20. října. Týden předtím mi volali z tiskárny, že se omlouvají, ale že na papírenském trhu je nedostatek papíru. Museli jsme udělat kompromis a objednali jsme o něco tenčí papír a kniha vyšla o čtrnáct dní později.

Vaše nakladatelství má zajímavý název „skript.to". Jaký má význam?
Vychází to z jedné historky na gymnáziu a z přezdívky, kterou jsem potom dostala. Jednou jsem opsala test z fyziky, která mi moc nešla, a spolužák mi tehdy řekl: Ty jsi ale Scriptoria. *(scriptorium - středověká písařská dílna, zprvu klášterní, kde mniši opisovali a iluminovali knihy - pozn. red.)* A mně se to už tehdy moc zalíbilo. Udělala jsem si třeba i podobně znějící e-mailovou adresu. No a ted jsem se k tomu obloukem vrátila.

Jednou jsem opsala test z fyziky a spolužák mi řekl: Ty jsi ale Scriptoria.

Chcete si vydávat jenom svoje knihy, nebo nabídnete své nakladatelství i jiným autorům?
Ze začátku jsem měla velké ambice. Jenže celý proces vydání knihy je tak finančně a časově náročný a tak nevýdělečný, že jsem změnila prvotní plán a budu si vydávat jenom své knihy.

Jaké vaše tituly budou následovat?
Jsou to hned dvě knihy. Tou první je kniha povídek. V létě jsme byli s přítelem na kolech ve Francii. Přijeli jsme domů, druhý den mě chytila múza a za pět dní intenzivní práce, kdy jsem se doslova zavřela v pokoji a téměř nevycházela, jsem sepsala sbírku povídek z francouzského maloměsta. Každá povídka se odehrává v jednom hotelovém pokoji. Jednat se bude o menší formát knihy, kde budou velkou roli hrát i ilustrace. Bude to něco naprosto jiného, než ode mě doposud čtenáři znají. Jsem zvědavá na jejich reakce.

A druhý titul?
To je téma z cyklistického prostředí. Téma, které je mi hodně blízké, protože s přítelem na kole jezdíme. Tu knihu jsem dopsala před pár dny.

O čem je?
O klukovi, kterému se najednou zhroutí svět. Začne ale jezdit na kole a cyklistika mu otevírá nové obzory. Potkává nové lidi a zjišťuje, že se dá žít i jinak. Snažila jsem se, aby to bylo odlehčenější, humorné téma, kde například zní i slang mladých cyklistů. Je to také jiný soudek než předchozí dvě knihy. Vyjít by mohla na jaře 2023.

Vizitka
Veronika Doskočilová

- **Narodila se 8. listopadu 1988** v Jihlavě. Vyrůstala v Třešti a v nedaleké Bukové.
- **Vystudovala Gymnázium Telč**, poté v Praze Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy a na Metropolitní univerzitě Praha obor mezinárodní vztahy a evropská studia. V roce 2020 nastoupila na Katolickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy, kde **dálkově studuje aplikovanou etiku**.
- **Jako dobrovolnice tři roky působila v domově pro seniory**. Věnuje se dotačnímu poradenství a copywritingu.
- **K jejím zálibám patří sport** – běh a silniční cyklistika.
- **Její první román Přítel z domova vyšel v červnu 2020**. Novinku Skleněné ztráty vydala prostřednictvím svého nakladatelství skript.to letos v listopadu.

Zpět

Boj o Pacifik. Spor mezi Amerikou a Francií ukazuje, jakým směrem se bude ubírat velmocenská politika URL

Pro nás možná zdánlivě nepochopitelný spor mezi USA a Francií o zbrojní zakázku ponorek pro Austrálii velmi přesně ilustruje, kterým směrem se bude velmocenská geopolitika v nejbližších letech ubírat. Půjde o Pacifik.

Na první pohled může být suchozemským Čechům ve středu Evropy máloco tak ukradené jako australská ponorka. Přesně tak tomu bylo třeba v roce 2007, když Sydney oznámilo, že je na čase začít připravovat náhradu za šest ponorek třídy Collins, které australské námořnictvo postupně zařadilo do služby mezi lety 1996 a 2004.

A úplně stejně tak prošlo českou kotlinou celkem bez povšimnutí, když před pěti lety australský premiér Malcolm Thurnbull ohlásil, že nové ponorky Austrálii dodá francouzská státní zbrojovka DCNS. V září letošního roku už však australské ponorky českým mediálním prostorem řádně rezonovaly. A oprávněně.

Australský premiér Scott Morrison na společném briefingu s americkým prezidentem Joem Bidenem a britským premiérem Borisem Johnsonem oznámili, že Austrálii místo Francie pomůžou ponorky postavit právě Británie a USA.

Francouzsko-australské ponorky tak šly ke dnu dříve, než stihly opustit rýsovací prkna DCNS, v mezičase přejmenované na Naval Group. Místo 12 francouzských ponorek s konvenčním pohonem má Austrálie získat osm americko-britských ponorek, kterým energii dodá jaderný reaktor. Ponorek, jež mají být jen prvním společným projektem nově vzniklé americko-australsko-britské vojenské spolupráce s chytlavou zkratkou AUKUS.

Australské ponorky jsou tentokrát Čechům mnohem blíže, než by se mohlo zdát. Ponorkový kontrakt a aliance AUKUS totiž nejsou ničím jiným než pozorovatelným projevem hlubokých geopolitických změn, které budou mít minimálně nepřímý dopad i na střední Evropu.

Pro pochopení dopadů společného australsko-americko-britského prohlášení na střední Evropu je třeba se nejprve lehce ponořit do tajů ponorkologie. Proč Austrálie volí americko-britské jaderné ponorky místo konvenčních francouzských? Z technologického a strategického hlediska je odpověď relativně přímočará, i když méně jednoduchá, než se zdá. Fandové vojenství a historie jistě dobře vědí, že klasické konvenční ponorky se po pár dnech musí vynořit k hladině a dobít baterie, naopak jaderný reaktor dal ponorkám v podstatě nevyčerpatelný zdroj energie, díky kterému mohou pod hladinou operovat i několik měsíců. První jaderná ponorka tak poslala všechny své konvenční předchůdce do kategorie druhořadé zbraně.

Jenže nejmodernější konvenční ponorky, a mezi nimi měla být i francouzská třída Shortfin Barracuda, kterou si Austrálie před pěti lety pro svoje námořnictvo vybrala, využívají různé varianty takzvaného AIP pohonu, nezávislého na vzduchu. AIP pohon konvenční ponorce umožňuje zůstat pod hladinou i několik týdnů, čímž se AIP systémy přibližují jaderným ponorkám.

Taková konvenční ponorka navíc může být tišší než jaderná ponorka, jejíž reaktor nejde „vypnout“. To z ní činí smrtící zbraň skrytě číhající na svůj cíl. Jak smrtící se ukázalo v roce 2005, když švédská ponorka Gotland během cvičení opakovaně poslala ke dnu americkou letadlovou loď Ronald Reagan, aniž by ji americké protiponorkové systémy dokázaly detekovat.

Nevýhodou pohonu AIP je ovšem omezená rychlost, kterou se ponorka může pohybovat pod vodou. Australská volba jaderného pohonu kombinujícího rychlost a výdrž pod hladinou nám pak mezi řádky odpovídá na klíčovou otázku: kde a proti komu tedy plánuje Austrálie ponorky nasadit?Bezprecedentní krok

Je zjevné, že australské ponorky nemají číhat u domácích břehů. Na to by zcela stačila levnější konvenční ponorka. Mají operovat tisíce mil daleko v oblasti námořních tras Jihovýchodní Asie, kde se nacházejí tepny globálního námořního obchodu. Díky jadernému pohonu se do tohoto prostoru mohou dostat rychle a bezpečně ukryté pod hladinou. Výhoda, jejíž význam pravděpodobně poroste s tím, jak se povrch oceánu i vzduch nad ním stávají nebezpečným prostorem díky technologiím známým jako „schopnosti odepření přístupu“, které v regionu masivně posiluje zejména Čína.

Australské rozhodnutí pořídit si jaderné ponorky a americko-britská ochota jim je poskytnout nejvíc ze všeho ukazují právě na míru, s jakou dnes tyto země vnímají Čínu jako hrozbu. Ještě před pěti lety, když se Austrálie rozhodla pro francouzské ponorky, Sydney jaderný pohon zavrhlo. Ponorky s jaderným pohonem mají ve své výzbroji, tedy prozatím, pouze státy s jadernými zbraněmi. Austrálie jadernou infrastrukturu pro stavbu a provoz jaderných ponorek postrádá, navíc australská veřejnost se dlouhodobě stavěla k jakémukoli využití jaderné energie negativně.

Bezprecedentní však není jen australská poptávka, ale i americko-britská nabídka. Ponorky s jaderným pohonem jsou páteří amerického jaderného odstrašení a jediným prostředkem toho britského. Pro Washington i Londýn je ochrana technických detailů, které by mohly umožnit lokalizovat americké a britské ponorky, životně důležitá. Jediný podobný případ technologického sdílení se datuje do konce 50. let 20. století, kdy Washington poskytl jaderný reaktor pro první britské jaderné ponorky.

V britsko-americkém případě navíc neexistovala obava z toho, že sdílení jaderných technologií povede k šíření jaderných zbraní: Londýn už vlastní bombu měl. Sdílení jaderných technologií s nejadernou Austrálií s sebou naopak riziko šíření jaderných zbraní nese. Reaktory amerických a britských ponorek totiž pohání vysoce obohacený uran vhodný i pro použití v jaderných zbraních. Ponorkové reaktory přitom představují potenciální skulinu v existujícím režimu nešíření jaderných zbraní. Ten nejaderným státům zakazuje usilovat o jaderné zbraně a výměnou za to jim pomáhá s civilním využitím jaderné energie. To druhé ovšem pouze pod dohledem Mezinárodní organizace pro atomovou energii.

Ponorkové reaktory ovšem nejsou ani kontrolovanou civilní technologií, ani zakázanou jadernou zbraní. Otevírá se tak šedá zóna, kde státy mohou bez kontroly vyvíjet vojenské technologie. Samotné riziko, že Austrálie zneužije program pro jaderný pohon ponorek, je zanedbatelné. Nevyhnutelně tím však vzniká precedent, že nejaderné státy mohou mít jaderné ponorky. Však také Írán už se nechal slyšet, že by si jaderné ponorky mohl pořídit.

Všechny tyto problémy však v očích Sydney, Londýna i Washingtonu přebila čínská hrozba. Sydney obviňuje Peking z vměšování do australské politiky, porušování lidských práv a žádá vyšetření možného původu koronaviru ve wuchanských laboratořích. Peking odpovídá ekonomickými sankcemi a tvrdou rétorikou, která si ve světě vysloužila označení „diplomacie vlčího válečníka“. To vše na pozadí mocenského růstu Číny a nastupujícího návratu velmocenského soupeření ve stylu tradiční reálpolitiky.Americká nediplomacie a dilemata

Pro Austrálii i USA je AUKUS významným milníkem. Australské balancování mezi Čínou a USA, tedy hlavním obchodním partnerem a hlavním bezpečnostním partnerem, skončilo; bezpečnost dostala jednoznačně přednost.

Vedlejší škodou se stal francouzský kontrakt na dodávku ponorek, který se Australanům podařilo ukončit tak nešťastně, až to vyvolalo nejprudší diplomatickou roztržku mezi Washingtonem a Paříží od americké invaze do Iráku. Mraky v americko-francouzských vztazích se nepochybně přeženou, nemělo by ovšem zůstat bez povšimnutí, že americká diplomacie rozhodně není v nejlepší formě, což je důsledkem dlouhodobého podfinancování „State departmentu“ a kmenových válek mezi republikány a demokraty v senátu, kvůli kterým se zatím Joe Bidenovi podařilo získat souhlas s nominací pouhých 12 velvyslanců.

Přesun americké pozornosti do Indopacifiku se naopak stane konstantou mezinárodních vztahů na mnoho let dopředu. Peking se pro Washington stává strategickým protivníkem číslo jedna. Ekonomicky rostoucí Čína přetavuje ekonomický potenciál na vojenský. Čínské výdaje na obranu rostou ze 41 bilionů dolarů v roce 2000 na 245 bilionů v roce 2020. Čína vyvíjí nejmodernější zbraňové systém a pomalu získává schopnost projekce moci mimo vlastní hranice.

Soupeření mezi Pekingem a Washingtonem jako kdyby vypadlo z učebnic mezinárodních vztahů. V anarchickém systému mezinárodních vztahů, kde je ultimátní autoritou vojenská moc, vede změna v distribuci moci často ke konfliktu, aniž by o to státy nutně usilovaly. Na počátku čínského zbrojení vůbec nemusely stát agresivní úmysly.

Nakonec čínské výdaje na obranu v podstatě pouze kopírují vývoj čínské ekonomiky a stabilně se drží kolem 1,8 procent HDP. S trochou nadsázky lze říct, že kdyby byla Čína v NATO, Donald Trump by jí vyčinil, že nezbrojí dost. Jenže 1,8 procent HDP Číny je dnes obrovské číslo a s rostoucí mocí roste i asertivita Pekingu v letitých sporech se sousedy. Čína tvrdě prosazuje svoje nároky v Jihočínském moři a otevřeně mluví o možnosti silového řešení otázky Tchaj-wanu. Spojené státy se cítí tímto vývojem ohroženy a rovněž posilují svoji pozici v Indopacifiku.Evropa bez USA?

V Evropě nadále bohužel často trvá iluze, že americká reorientace na Asii je jen jakési nedorozumění a Washingtonu je třeba trpělivě vysvětlovat, jak je pro něj Evropa důležitá. USA si ale nemyslí, že Evropa je pro ně méně významná. To jen protivník v Asii tolik vyrostl.

Přesun americké pozornosti do Indopacifiku není náhoda, ale mocenská realita. Na vrcholu moci měl Sovětský svaz ekonomiku o velikosti 60 procent americké a jen o něco málo více obyvatel. Čínská ekonomika dnes dosahuje 70 procent americké a stále roste. K tomu má Čína čtyřikrát více obyvatel. Nic z toho neznamená, že Čína nutně vyjde ze soupeření s USA lépe než Sovětský svaz. Je však protivníkem, který si vyžádá napnutí většiny amerických sil.

Evropa by se měla připravit na situaci, kdy nemusí být v silách USA řešit evropské problémy. Washington nemůže najednou bránit Pobaltí i Tchaj-wan a je si toho vědom. Právě proto Spojené státy v nové obrané strategii z roku 2018 opustily po generaci platný standard dvou válek proti dvěma regionálním mocnostem, které měly být americké ozbrojené síly schopny vybojovat najednou, a přešly na standard jedné války proti velmocenskému protivníkovi.

Z výše uvedeného plyne pro Evropu zásadní implikace. Musí být připravena se bránit sama. Dosáhnout toho lze řadou způsobů, ať už na bázi NATO, EU, anebo národních států. Žádný z nich se ovšem nevyhne bolestivým kompromisům. Evropa schopná ubránit sebe samu je však tím nejlepším, co může v oblasti obrany udělat jak pro sebe, tak pro své americké spojence.

Česká republika má v tomto bohužel dost másla na hlavě a novou vládu čeká nelehký úkol. Doposud si zástupci nové vládní koalice vystačili s abstraktními tvrzeními o návratu na Západ a vydávání dvou procent HDP na obranu. Hledání prostředků v napjatém rozpočtu bude ovšem obtížné. Navíc dvě procenta jsou především politický závazek a jakási třešnička na dortu. Schopnost bránit se vyžaduje zejména naplnění cílů výstavby schopností stanovených v procesu aliančního obraného plánování. A na to samotné navýšení prostředků nestačí.

Autor působí na Katedře bezpečnostních studií IPS FSV UK. Odborně se zaměřuje na ozbrojené konflikty a americkou a českou zahraniční a bezpečnostní politiku.

Foto:
Austrálie chce co nejdříve disponovat jadernými ponorkami, takže se kvůli tomu neváhala pustit do roztržky s Francií. Důvod je jasný: čínská hrozba v Pacifiku stále zesiluje
Profimedia

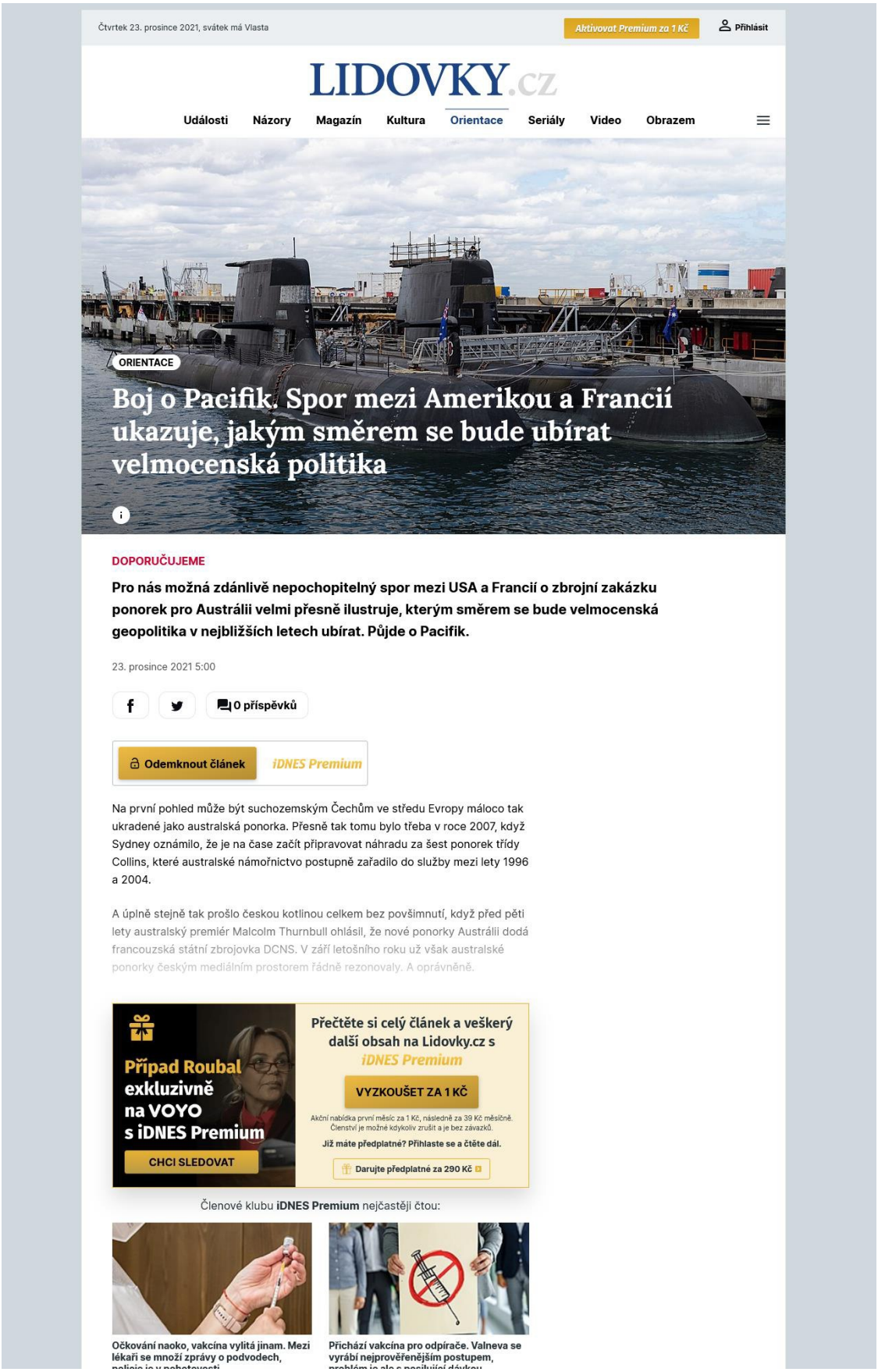

Zpět

ROZHOVOR: Pandemie radikalizuje část společnosti. Odpor k očkování se stal agendou radikální pravice, tvrdí sociolog Císař URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 23.12.2021, Zdroj: eurozpravy.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2021 12:29, Celková návštěvnost: 2 220 000, RU /

Přísliby jednoduchých řešení ze strany politické reprezentace, které ve skutečnosti nejdou splnit, nejsou šťastné, jelikož se mohou projevit v dalším poklesu důvěry části společnosti v politické instituce. Myslí si to profesor Ondřej Císař, sociolog působící na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze v Sociologickém ústavu Akademie věd. V rozhovoru pro EuroZprávy rozebral dění v tuzemské společnosti po téměř dvouletém trvání koronavirové pandemie.

Pandemie koronaviru brzy vstoupí do svého třetího roku. Do České republiky přišla s jistým časovým odstupem, navíc se situace v průběhu předchozích dvaceti měsíců dynamicky proměňovala a míra zdravotních rizik i opatření narušujících běžný život silně oscilovala. Přesto, za situace, kdy nejméně ve světě nabývá na intenzitě aktuální vlna nákazy v souvislosti s novou mutací, která může být zatím vůbec nejhorší, pozorujete v tuzemské společnosti jevy, které se v předchozích vlnách nevyskytly?
Podle mě fascinující je hlavně ta neměnnost politické reakce a způsobu komunikace, který byl od začátku velmi nepředvídatelný, interpretace situace ze strany politických představitelů i opatření se různě měnila a to se nemění ani po dvou letech a dokonce ani při startu nové vlády. Ústy jejího ministra zdravotnictví se ta nepředvídatelnost a nejasnost opatření spíše jen prohlubuje.
V minulosti jste v médiích v souvislosti s pandemií mluvil o "chaosu, nejistotě a neporozumění" v české společnosti. Charakterizoval jste tak především vztah mezi společností a politickou reprezentací. Nouzový stav se nová vláda rozhodla neprodloužit a sází na individuální odpovědnost. Může tato skutečnost výrazněji ovlivnit postoj větší části veřejnosti?
Odpovědné individuální chování vyžaduje určité podmínky, jednou z nich je alespoň elementární srozumitelnost a předvídatelnost pravidel, jimiž se život společnosti řídí a o nichž se dá také předpokládat, že je dodržují plus mínus všichni. Ve vztahu k pandemii ale žádná taková srozumitelná a předvídatelná pravidla nemáme, takže očekávané uvolnění restrikcí k odpovědnému individuálnímu chování nepovede. Nejistota v kombinaci s deklarovaným důrazem na to, že nyní jedeme každý sám na sebe a na společensky koordinovanou pomoc není možné spoléhat, naopak motivuje jednotlivce k tomu, aby se snažili urvat, co to jde, dokud to jde.
Jak vlastně čtete výsledek podzimních parlamentních voleb z pohledu pandemie? Byl koronavirus faktor, který výrazně ovlivnil rozložení sil?
Podle analýz, které jsou k dispozici v této chvíli, ale nějaké další ještě budou později, to vypadá, že to byl faktor, který hrál důležitou roli pro ty, kdo zvažovali volbu SPD a jiných krajně pravicových subjektů. Volby ale rozhodli voliči, kteří považovali za důležité otázky ekonomické a to, zda bude Andrej Babiš sestavovat další vládu.
Dlouhá, nepříjemná a pro některé zřejmě i existenčně problematická omezení života vyvolávají odpor části společnosti, a to nejen v tuzemsku. V minulých týdnech jsme viděli násilné demonstrace v některých evropských městech, například v Rotterdamu a Bruselu. Násilnosti se zatím České republice vyhýbaly, snad vyjma loňské demonstrace fotbalových chuligánů na Staroměstském náměstí. Existuje podle Vás možnost, že se toto změní a projevy nespokojenosti začnou mít radikálnější charakter?
K radikalizaci části společnosti dochází, ale na základě těchto demonstrací nelze činit nějaká dalekosáhlá prohlášení o skutečném mobilizačním potenciálu organizátorů protestů či jejich nebezpečnosti pro demokracii. Podobná uskupení se formovala v nedávné minulosti například během takzvané migrační krize. „Islám v ČR nechceme“ měl svého času 160 tisíc laiků na Facebooku a historii několika demonstraci a jiných akcí bez toho, že by se konstituoval jako významná síla.
K dopadu může ale zprostředkovaně dojít například ve formě posunu veřejné debaty ve směru na těchto demonstracích prezentovaných postojů, zlehčovaní pandemie a kritiky racionální reakce společnosti na ni. Je samozřejmě předčasné to hodnotit, ale nejméně některá vyjádření, která se objevují v poslední době, naznačují, že se tyto postoje dostávají do většinové diskuse. Jejich efekt je v této chvíli nejasný a rozhodně hodně záleží na dalším vývoji pandemie. Takže nejen na tom, co, kdo a jak říká, ale také, co se skutečně stane v nemocnicích a mimo ně.
Politická uskupení, která svůj program do velké míry založila na odporu proti pandemickým restrikcím, v podzimních volbách příliš neuspěla. Lze to považovat i za důsledek toho, že většina politiků nechtěla dělat z koronaviru hlavní téma kampaně?
Podle všeho se skutečně nejednalo o nejdůležitější téma, mnohem více se zde objevovala otázka pokračování Andreje Babiše jako premiéra a koalici SPOLU se podařilo prosazovat ekonomická témata. To ovšem zcela odpovídá tradičnímu nastavení stranickopolitického konfliktu v porevoluční České republice, takže to lze nejspíše považovat za pokračující projev hlavní konfliktní linie v české politice, která byla dlouhodobě určována především otázkami ekonomickými.
Někteří komentátoři a sociologové mluví o polarizaci české společnosti ve vztahu ke koronaviru a jeho zdravotním i širším ekonomickým a sociálním dopadům. Není ale příliš zjednodušující pohled prezentoval stávající názorové rozpory prostou dichotomií dvou skupin, například zastánci roušek versus "antirouškaři", případně stoupenci očkování versus "antivaxeři"?
To určitě zjednodušující je, na druhou stranu jsem zaznamenal opačný extrém, totiž že bychom měli věnovat pozornost unikátním důvodům každého, proč se chce nebo nechce očkovat. Z tohoto hlediska se na to já dívat asi neumím.
Z hlediska skupinové dynamiky je zřejmé, že téma očkování proti koronaviru se stalo dalším kamínkem do mozaiky ideologie současné radikální pravice, která aktivně pracuje s různými záměrně prefabrikovanými a zjednodušujícími výklady o povaze současného světa. Má to pro ni instrumentální význam, protože to slouží k oslovování podporovatelů, kteří se z různých důvodů neztotožňují nebo nemohou ztotožnit s výklady světa, které prezentují hlavní politické síly. To se ostatně projevilo i ve volebním chování: SPD, koalice Trikolóry, Svobodných a Soukromníků a Volný blok v posledních volbách získaly body právě u nenaočkovaných.
Během pandemie se hodně zmiňuje krize důvěry v tradiční instituce. Je tento fenomén v tuzemsku přítomen více než v okolních zemích? Můžeme zde hledat důvod, že Česká republika v některých ukazatelích okupuje čelní místa světových koronavirových statistik?
O tom se již dlouze hovořilo a netýká se to jen České republiky, ale šířeji postkomunistických zemí a nesouvisí to nejspíše jen s krizí důvěry, ale také se strukturou domácností a průmyslu těchto zemí, která ztěžuje realizaci některých protiepidemických opatření. Roli v tom hraje ale i nízká důvěra mezi lidmi a v politické instituce, která nenapomáhá ani hledání společensky prospěšných řešení ani dodržování politických opatření. Velká část polistopadové politické elity Čechům říká, ať se spoléhají jen na sebe a řídí se jen podle svých zájmů, což společenskou kooperaci systematicky podkopává. Nakonec to může vést při řešení společenských problémů, jako je pandemie, k tomu, že je ve skutečnosti každý nucen řešit je úplně sám. V této chvíli nezbývá koronaviru nic jiného, než aby otevřel šampaňské a využil takové skvělé příležitosti.
Jaký by byl dopad dalšího plošného a tvrdého lockdownu? Neposílilo by takové opatření dále nedůvěru v instituce? Přece jen celá očkovací kampaň byla postavena na tvrzení, že očkování nás vrátí do běžného života. Očkovaní byli také ujišťováni, že pro ně pandemie končí. Navíc i v zemích, které jsou Čechům dávány za vzor - ať už Portugalsko či Belgie-, se ukazuje, že ve skutečnosti přijdou další omezení, vysoké míře proočkovanosti navzdory. Jaký signál toto vysílá a jak by se měl veřejnosti

prezentovat, aby byl srozumitelný?
Na konci první vlny v červenci 2020 jsme s kolegyní Hanou Kubátovou napsali: "Všechny tyto složité, někdy se říká dokonce 'zlomyslné' společenské problémy, před nimiž dnes stojíme, nejsou dlouhodobě řešitelné s klapkami na očích. Neexistuje žádný laboratorní experiment, který je za nás vyřeší. Neexistuje nejspíše ani taková vakcína, která bude fungovat na tento a zároveň všechny další možné typy virů. Globální problémy vyžadují inkorporaci nejistoty, vyjednávání a vysvětlování do rámce jejich řešení. Ta musejí být pragmatická, postupná a srozumitelně vyložená."
Tehdy se mi jeden z vládních představitelů vysmál s tím, jak má voličům prodávat nejistotu. Po roce a půl od této diagnózy se zdá, že na ní přeci jen něco bylo. Asi nadešel čas začít si zvykat na to, že řada současných problémů nemá jednoduché řešení "jednou pro vždy" a pak ani taková řešení neslibovat, protože se to může projevit v dále klesající důvěře v politické instituce. Obecně společenská opatření – bez ohledu na nové problémy jako je pandemie – nefungují v režimu buď stoprocentně funkční anebo vůbec ne, ale vždy s určitou pravděpodobností jejich dopadu. A vzhledem k tomu, že ve společnosti mohou vyvolat různé nezamýšlené reakce, vyžadují často přenastavení v dalších krocích. Platí to obecně a platí to ještě více o problémech, na které jsme nebyli připraveni a považujeme je stále za nové, jako je pandemie.
Z tohoto hlediska je očkování perfektně racionální reakcí, jak jsme ji jako lidé schopni, a to jak na individuální úrovni, tak z hlediska jeho společenského efektu. Není ale zároveň kouzelným proutkem, kterým mávneme, a problém zmizí. Jsme lidé obývající lidský svět, nikoli kouzelníci z Bradavic a nemá smysl předstírat, že kdokoli z nás vládne mocí Brumbála nebo Harryho Pottera, který by za nás vyřešil společenská rizika jednoduchým opravovacím kouzlem Reparo.

ROZHOVOR: Pandemie radikalizuje část společnosti. Odpor k očkování se stal agendou radikální pravice, tvrdí sociolog Císař

23. prosince 2021, 12:00 — Autor: Matěj Bílý / EuroZprávy.cz

Přísliby jednoduchých řešení ze strany politické reprezentace, které ve skutečnosti nejdou splnit, nejsou šťastné, jelikož se mohou projevit v dalším poklesu důvěry části společnosti v politické instituce. Myslí si to profesor Ondřej Císař, sociolog působící na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze v Sociologickém ústavu Akademie věd. V rozhovoru pro EuroZprávy rozebral dění v tuzemské společnosti po téměř dvouletém trvání koronavirové pandemie.

Ondřej Císař (sociolog)
FOTO: archiv Ondřeje Císaře

Pandemie koronaviru brzy vstoupí do svého třetího roku. Do České republiky přišla s jistým časovým odstupem, navíc se situace v průběhu předchozích dvaceti měsíců dynamicky proměňovala a míra zdravotních rizik i opatření narušujících běžný život silně oscilovala. Přesto, za situace, kdy nejméně ve světě nabývá na intenzitě aktuální vlna nákazy v souvislosti s novou mutací, která může být zatím vůbec nejhorší, pozorujete v tuzemské společnosti jevy, které se v předchozích vlnách nevyskytly?

Podle mě fascinující je hlavně ta neměnnost politické reakce a způsobu komunikace, který byl od začátku velmi nepředvídatelný, interpretace situace ze strany politických představitelů i opatření se různě měnila a to se nemění ani po dvou letech a dokonce ani při startu nové vlády. Ústy jejího ministra zdravotnictví se ta nepředvídatelnost a nejasnost opatření spíše jen prohlubuje.

V minulosti jste v médiích v souvislosti s pandemií mluvil o "chaosu, nejistotě a neporozumění" v české společnosti. Charakterizoval jste tak především vztah mezi společností a politickou reprezentací. Nouzový stav se nová vláda rozhodla neprodloužit a sází na individuální odpovědnost. Může tato skutečnost výrazněji ovlivnit postoj větší části veřejnosti?

Odpovědné individuální chování vyžaduje určité podmínky, jednou z nich je alespoň elementární srozumitelnost a předvídatelnost pravidel, jimiž se život společnosti řídí a o nichž se dá také předpokládat, že je dodržují plus mínus všichni. Ve vztahu k pandemii ale žádná taková srozumitelná a předvídatelná pravidla nemáme, takže očekávané uvolnění restrikcí k odpovědnému individuálnímu chování nepovede. Nejistota v kombinaci s deklarovaným důrazem na to, že nyní jedeme každý sám na sebe a na společensky koordinovanou pomoc není možné spoléhat, naopak motivuje jednotlivce k tomu, ab[illegible]rvat, co to jde,

Zavřít reklamu

PRÁVĚ SE DĚJE

Posilující dávka vakcíny chrání proti omikronu, uvedla AstraZeneca

Pro restaurace dle asociace z opatření vyplývá hlavně omezení lidí u stolu

Neočkovaní lyžaři mohou vyrazit do Francie či Švýcarska, jinde je čeká...

Putin hájil restrikce proti oponentům a kritikům. Navalného jméno...

Další kroky Ruska budou záviset na tom, zda dostane záruky bezpečnosti...

USA hlásí více nákaz než při letním vrcholu, za den přibylo skoro čtvrt...

Putin apeloval na očkování, chce kolektivní imunitu na úrovni 80 procent

Ministerstvo po 31. prosinci neprodlouží prominutí DPH na respirátory

NATO kvůli dění kolem Ukrajiny zvýšilo připravenost sil rychlé reakce

Končí další dodavatele energií, do režimu DPI spadnou tisíce lidí

Polovina Britů přiznala, že neumí uvařit vánoční večeři

Rusko navrhlo USA termíny pro jednání o bezpečnosti

Zpět

Ministerstvo financí: Na ministerstvo nastupuje náměstek Binder, vedením komunikace je pověřen Weiss URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 23.12.2021, Zdroj: parlamentnilisty.cz, Autor: Tisková zpráva, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 23.12.2021 15:02, Celková návštěvnost: 6 310 000, RU / měsíc: 1 211 568, RU / den: 207 067, AVE: 50 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 2,30, Návštěvy za měsíc: 6 500 000

Na Ministerstvu financí byl dne 21. prosince 2021 jmenován na pozici náměstka člena vlády Mgr. Roman Binder. Bývalá náměstkyně člena vlády Ing. Marie Bílková odstoupila ze své funkce na vlastní žádost ke dni 16. prosince 2021.

Roman Binder bude mít na starosti řešení priorit v gesci MF sepsaných v koaliční smlouvě. Před nástupem na MF řídil mediálně analytické oddělení ODS a dále působil 14 let v agentuře AMI Communications, kde vedl oddělení financí a průmyslu. Roman Binder vystudoval Mezinárodní vztahy a evropská studia na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně.

Vedením odboru Vnějších vztahů a komunikace je od 22. prosince 2021 pověřen Ing. Mgr. Tomáš Weiss, který dosud působil na MF jako zástupce ředitele uvedeného odboru. Dosavadní ředitel odboru Ing. Michal Žurovec odstoupil ze své pozice na vlastní žádost. Tomáš Weiss vystudoval Hospodářskou politiku na Národohospodářské fakultě VŠE a Mediální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Na Ministerstvu financí působí od 1. října 2019.

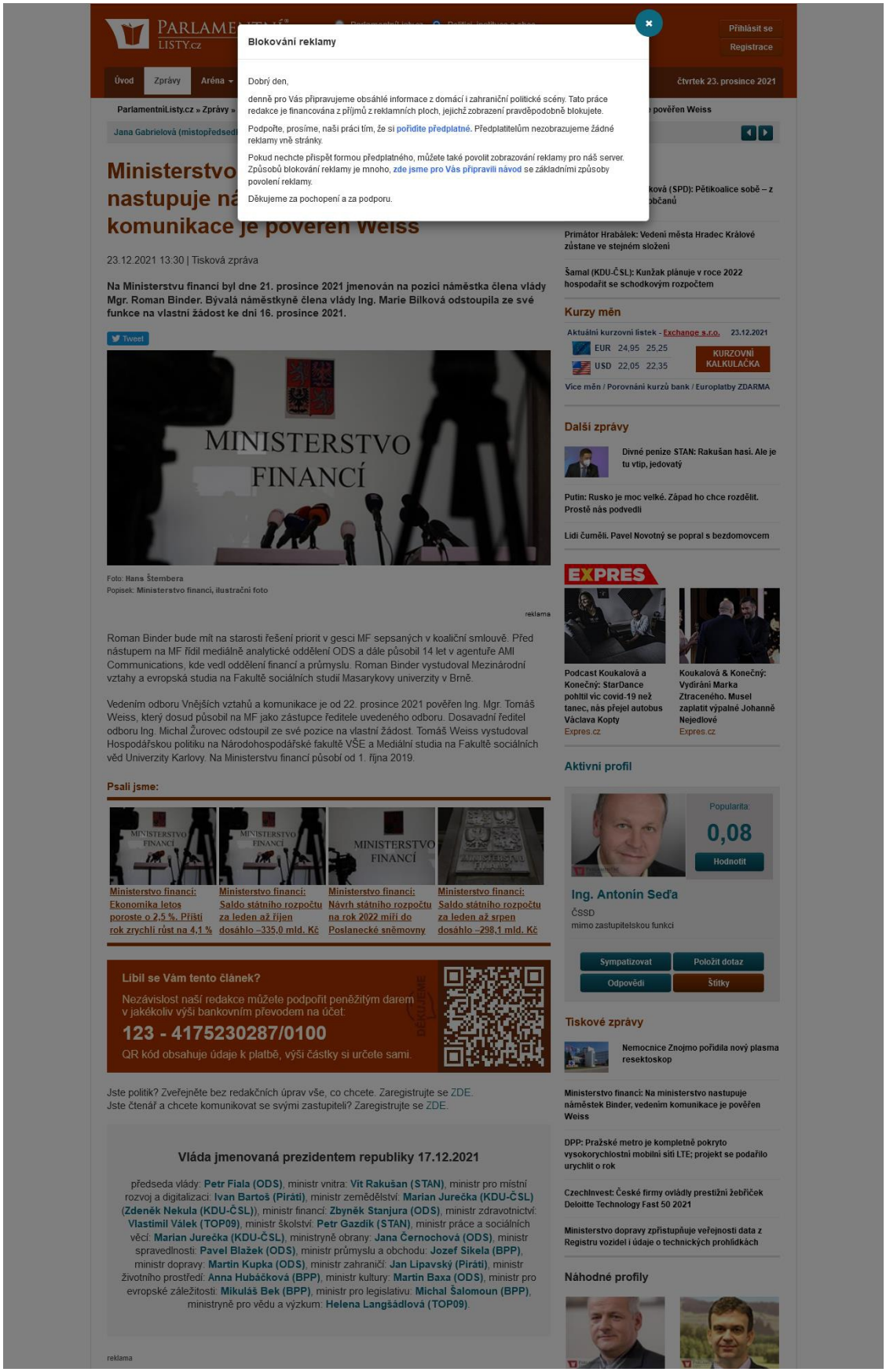
Blokování reklamy
Dobrý den,
denně pro Vás připravujeme obsáhlé informace z domácí i zahraniční politické scény. Tato práce redakce je financována z příjmů z reklamních ploch, jejichž zobrazení pravděpodobně blokujete.
Podpořte, prosíme, naši práci tím, že si pořídíte předplatné. Předplatitelům nezobrazujeme žádné reklamy vně stránky.
Pokud nechcete přispět formou předplatného, můžete také povolit zobrazování reklamy pro náš server. Způsobů blokování reklamy je mnoho, zde jsme pro Vás připravili návod se základními způsoby povolení reklamy.
Děkujeme za pochopení a za podporu.
Přihlásit se
Registrace
Úvod
Zprávy
Aréna
čtvrtek 23. prosince 2021
ParlamentniListy.cz » Zprávy »
Ministerstvo
nastupuje ná
komunikace je pověřen Weiss
23.12.2021 13:30 | Tisková zpráva
Na Ministerstvu financí byl dne 21. prosince 2021 jmenován na pozici náměstka člena vlády Mgr. Roman Binder. Bývalá náměstkyně člena vlády Ing. Marie Bilková odstoupila ze své funkce na vlastní žádost ke dni 16. prosince 2021.
Tweet
MINISTERSTVO FINANCÍ
Foto: Hana Štembera
Popisek: Ministerstvo financí, ilustrační foto
reklama
Roman Binder bude mít na starosti řešení priorit v gesci MF sepsaných v koaliční smlouvě. Před nástupem na MF řídil mediálně analytické oddělení ODS a dále působil 14 let v agentuře AMI Communications, kde vedl oddělení financí a průmyslu. Roman Binder vystudoval Mezinárodní vztahy a evropská studia na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně.
Vedením odboru Vnějších vztahů a komunikace je od 22. prosince 2021 pověřen Ing. Mgr. Tomáš Weiss, který dosud působil na MF jako zástupce ředitele uvedeného odboru. Dosavadní ředitel odboru Ing. Michal Žurovec odstoupil ze své pozice na vlastní žádost. Tomáš Weiss vystudoval Hospodářskou politiku na Národohospodářské fakultě VŠE a Mediální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Na Ministerstvu financí působí od 1. října 2019.
Psali jsme:
Ministerstvo financí: Ekonomika letos poroste o 2,5 %. Příští rok zrychlí růst na 4,1 %
Ministerstvo financí: Saldo státního rozpočtu za leden až říjen dosáhlo –335,0 mld. Kč
Ministerstvo financí: Návrh státního rozpočtu na rok 2022 míří do Poslanecké sněmovny
Ministerstvo financí: Saldo státního rozpočtu za leden až srpen dosáhlo –298,1 mld. Kč
Líbil se Vám tento článek?
Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem v jakékoliv výši bankovním převodem na účet:
123 - 4175230287/0100
QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.
DĚKUJEME
Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.
Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.
Vláda jmenovaná prezidentem republiky 17.12.2021
předseda vlády: Petr Fiala (ODS), ministr vnitra: Vít Rakušan (STAN), ministr pro místní rozvoj a digitalizaci: Ivan Bartoš (Piráti), ministr zemědělství: Marian Jurečka (KDU-ČSL) (Zdeněk Nekula (KDU-ČSL)), ministr financí: Zbyněk Stanjura (ODS), ministr zdravotnictví: Vlastimil Válek (TOP09), ministr školství: Petr Gazdík (STAN), ministr práce a sociálních věcí: Marian Jurečka (KDU-ČSL), ministryně obrany: Jana Černochová (ODS), ministr spravedlnosti: Pavel Blažek (ODS), ministr průmyslu a obchodu: Jozef Síkela (BPP), ministr dopravy: Martin Kupka (ODS), ministr zahraničí: Jan Lipavský (Piráti), ministr životního prostředí: Anna Hubáčková (BPP), ministr kultury: Martin Baxa (ODS), ministr pro evropské záležitosti: Mikuláš Bek (BPP), ministr pro legislativu: Michal Šalomoun (BPP), ministryně pro vědu a výzkum: Helena Langšádlová (TOP09).
reklama
Jana Gabrielová (místopředsed
pověřen Weiss
Primátor Hrabálek: Vedení města Hradec Králové zůstane ve stejném složení
Šamal (KDU-ČSL): Kunžak plánuje v roce 2022 hospodařit se schodkovým rozpočtem
Kurzy měn
Aktuální kurzovní lístek - Exchange s.r.o. 23.12.2021
EUR 24,95 25,25
USD 22,05 22,35
KURZOVNÍ KALKULAČKA
Více měn / Porovnání kurzů bank / Europlatby ZDARMA
Další zprávy
Divné peníze STAN: Rakušan hasí. Ale je tu vtip, jedovatý
Putin: Rusko je moc velké. Západ ho chce rozdělit. Prostě nás podvedli
Lidi čuměli. Pavel Novotný se popral s bezdomovcem
EXPRES
Podcast Koukalová a Konečný: StarDance pohltil víc covid-19 než tanec, nás přejel autobus Václava Kopty
Expres.cz
Koukalová & Konečný: Vydírání Marka Ztraceného. Musel zaplatit výpalné Johanně Nejedlové
Expres.cz
Aktivní profil
Popularita:
0,08
Hodnotit
Ing. Antonín Seďa
ČSSD
mimo zastupitelskou funkci
Sympatizovat
Položit dotaz
Odpovědi
Štítky
Tiskové zprávy
Nemocnice Znojmo pořídila nový plasma resektoskop
Ministerstvo financí: Na ministerstvo nastupuje náměstek Binder, vedením komunikace je pověřen Weiss
DPP: Pražské metro je kompletně pokryto vysokorychlostní mobilní sítí LTE; projekt se podařilo urychlit o rok
CzechInvest: České firmy ovládly prestižní žebříček Deloitte Technology Fast 50 2021
Ministerstvo dopravy zpřístupňuje veřejnosti data z Registru vozidel i údaje o technických prohlídkách
Náhodné profily

Zpět

Projev prezidenta Putina

TV, Datum: 23.12.2021, Zdroj: TV Nova, Zpráva: 4, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.12.2021 00:16, Sledovanost pořadu: 869 949, Pořad: 19:30 Televizní noviny, AVE: 1 739 517,00 Kč, Země: Česko, GRP: 9,67

Martin ČERMÁK, moderátor
Ruský prezident Vladimir Putin měl tradiční promluvu k národu. Vyzdvihl ruskou ekonomiku, obvinil Západ z negramotnosti a nárůstu napětí.

Veronika PETRUCHOVÁ, moderátorka
Hlavním tématem jeho tiskové konference se pak stala situace kolem Ukrajiny.

Patrik BALCAR, redaktor
U ukrajinských hranic a na okupovaném Krymu cvičí ruská vojska. Na možnou válku se připravuje i Ukrajina. Napětí mezi Ruskem a Západem narůstá.

Vladimir PUTIN, ruský prezident
Říkáme to na rovinu. NATO se nesmí rozšiřovat na východ. Teď je míč na jejich straně, musí odpovědět.

Jan ŠÍR, politolog, Institut mezinárodních studií FSV UK
Ruskem nárokovaný závazek NATO, že s Ukrajinou nebude mít těsné vztahy, de facto ponechává Ukrajinu odkázanou na milost a nemilost samotného Putina.

Andor ŠÁNDOR, bezpečnostní expert
Kdyby ruská armáda cvičila s mexickou, já věřím, že bychom to viděli velmi rychle, co by se dělo ve Washingtonu.

Patrik BALCAR, redaktor
Rusko podle Putina hodlá o Ukrajině jednat jedině se Spojenými státy.

Vladimir PUTIN, ruský prezident
Prezident Biden navrhl, abychom vše co nejdříve projednali, a to včetně našich obav ohledně rostoucího nebezpečí z Ukrajiny.

Jan ŠÍR, politolog, Institut mezinárodních studií FSV UK
Rusko s těmi svými návrhy zcela ignoruje ty státy, jichž se ta záležitost bytostně dotýká, a to je jednak Ukrajina, se kterou odmítá jednat, tak to je samozřejmě Evropská unie.

Patrik BALCAR, redaktor
NATO a celá Evropa se obávají další eskalace a potenciální invaze Ruska na Ukrajinu.

Andor ŠÁNDOR, bezpečnostní expert
Myslím, že ten konflikt není v ničím zájmu.

Patrik BALCAR, redaktor
Témat čtyřhodinové tiskové konference bylo víc. Vladimir Putin se distancoval od krize kolem ceny plynu v Evropě a mluvil o potřebě proočkovat ruskou populaci proti koronaviru. Vyzdvihl ekonomickou situaci v zemi, a to i přes očekávanou osmiprocentní inflaci.

Vladimir PUTIN, ruský prezident
Naše ekonomika se propadla jen o 3 %, což je daleko méně než u ostatních zemí. Velmi rychle se navíc obnovila.

Jan ŠÍR, politolog, Institut mezinárodních studií FSV UK
Celá ta orchestrace té akce, to je show jednoho člověka, která má sloužit prostě k posílení PR a komunikaci těch ruských státních narativů, kterými oni se snaží nějak zdůvodnit existující problémy a už jenom to, že to trvá 4 hodiny.

Patrik BALCAR, redaktor
Zahraniční novináři dostali prostor až ke konci tiskovky. Více než prezentace úspěchů režimu je zajímala palčivá témata; potlačování lidských práv, nesvobodné volby nebo otrava opozičního politika Alexeje Navalného. To vše ruský prezident popřel. Patrik Balcar, televize Nova.

Český náboženský paradox: Stát bezvěrců má „křesťanskou vládu“ URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 24.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Jiří Pšenička, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 24.12.2021 11:47, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Politika, Domácí, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Polovina členů Fialova kabinetu se hlásí k některé z křesťanských církví. Experti soudí, že k politickým střetům může dojít, až budou nastoleny „etické“ otázky. Ukázalo se to už při diskuzi o sňatcích stejnopohlavních párů.

Česko je dlouhá léta označováno za jednu z nejvíce ateistických a nejvíce sekularizovaných zemí na světě. Společně s Estonskem, Švédskem či východní částí Německa. Zatím poslední dostupné údaje ze sčítání lidu v roce 2011 hovoří o tom, že jako věřící sebe sama označuje jen 20,6 procenta obyvatel. K některé z církví se přitom hlásí pouze 14 procent (nicméně také platí, že téměř polovina lidí příslušnou kolonku před deseti lety ani nevyplnila).
Jako kontrast k vysokému podílu bezvěrců v populaci vyznívá složení nové české vlády. Z dostupných životopisných údajů o ministrech vyplývá, že k některé z křesťanských církví se hlásí polovina členů kabinetu.
Jde i o premiéra Petra Fialu (ODS). A platí to také o čtyřech z pěti šéfů stran vládní koalice, vyjma předsedy STAN Víta

Rakušana. Ale i on se odvolává na křesťanskou morálku coby základ hodnotového systému.
„Je to podle mě dost unikátní situace, myslím, že v tom porevolučním období tady taková ještě nebyla," všímá si i historik Jaroslav Šebek zaměřující se na dějiny českých zemí 20. století, zejména dějiny politických stran a také na církevní dějiny. Jak dodává, i v 90. letech po sametové revoluci vstoupila do politiky řada křesťanů, ale celkové vyznění vládní sestavy takové nebylo. Třeba někdejší premiér Václav Klaus církve stavěl na roveň spolků jako jsou zahrádkáři.
Klaus se své dřívější postoje a některé pozdější názorové posuny snažil nedávno osvětlit v rozhovoru pro měsíčník Xantypa. „Když se na počátku diskutovalo, jestli liberalizovat ceny, či nikoliv, nebo privatizovat banky, mluvil jsem méně o hodnotách. Ale neznamená to, že jsem o tom neuvažoval dlouhou dobu stejně. Spíš bych řekl, že církve objevily, že i já mám v sobě tyto hodnoty," uvedl mimo jiné.
Oslovení experti z řad historiků, politologů i samotných politiků vidí minimálně tři důvody, proč má Česko nově vládu, která výrazné sekularizaci země vůbec nenasvědčuje.
Fialova vláda je středopravicová, v níž obvykle bývá větší podíl věřících než v levicových kabinetech. V koalici mají také poprvé lehce navrch politici z Moravy, kde je tradičně vyšší míra religiozity. A důležitým faktorem je i to, že ve vládě je tentokrát zastoupena i KDU-ČSL, jakožto jediná parlamentní strana, která má v názvu přídomek křesťanská a existuje v ní i určité historické sepětí s církvemi, hlavně s největší římskokatolickou.
Římští katolíci, husita a starokatolíkK římským katolíkům se z nové vlády hlásí premiér Petr Fiala a všichni tři zástupci KDU-ČSL (vicepremiér Marian Jurečka, budoucí ministr zemědělství Zdeněk Nekula, ministryně životního prostředí Anna Hubáčková), dále oba reprezentanti TOP 09 (ministryně pro vědu a výzkum Helena Langšádlová, ministr zdravotnictví Vlastimil Válek), rovněž Petr Gazdík ze STAN, což je nový ministr školství.
Do souboru církevně zakotvených ministrů lze zařadit i dva ze tří pirátských členů vlády, u nich ale jde o jinou konfesi. Pirátský předseda Ivan Bartoš, který je na pozici vicepremiéra a ministra pro místní rozvoj, patří, jak sám říká, už od osmnácti let do Československé církve husitské.
V roce 2017 o tom třeba promluvil pro Jablonecký deník. „Hrával jsem v kostele na varhany. K víře mě v mládí přivedl svérázný jablonecký husitský farář Benjamín Mlýnek," vzpomínal rodák z Jablonce. V roce 2020, když husitská církev slavila 100 let, pronesl pirátský předseda zdravici šířenou po sociálních sítích:
Bartošův stranický kolega a nový ministr zahraničí Jan Lipavský zase přináleží do Starokatolické církve. Ta vznikla v 19. století odtržením od římskokatolické a zaujímá v některých teologických otázkách liberálnější postoje.
„Víra je mi hodnotovým kompasem jako jednotlivci, ale není to přímo něco, co by formovalo mou činnost jako politika. Koneckonců Starokatolická církev vždy zdůrazňovala svobodu svědomí věřících," reagoval pirátský ministr Lipavský na dotaz Seznam Zpráv. Politik, kterého si ve vládě původně nepřál prezident Miloš Zeman, se teď chce více zaměřit na lidskoprávní agendu.
Snad bude platit přikázání nepokradešNový ministr zahraničních věcí stejně jako další členové kabinetu ujišťuje, že vláda v tomto složení rozhodně nepřipraví současný český stát o jeho světonázorovou a konfesní neutralitu, protože svou víru ministři berou jako ryze niternou a osobní záležitost.
Takto hovoří i šéf lidovců Marian Jurečka. „Ani nových ministrů - Aničky Hubáčkové a Zdeňka Nekuly - jsem se na to téma (otázky víry) nikdy neptal. Nikdy jsem to nezkoumal ani u předchozích vlád. Máme zde koaliční program a ten dává jasný pohled na budoucí priority vlády," uvádí vicepremiér a ministr práce a sociálních věcí Jurečka, co považuje pro fungování kabinetu jako klíčové.
Také šéf STAN Vít Rakušan, což je 1. vicepremiér a ministr vnitra, který se jako jediný z koaličních předsedů k žádné z církví nehlásí, je přesvědčen, že přináležitost ministrů k některým konfesím žádnou roli z hlediska fungování vlády mít nebude.
„Nerozděluji své politické kolegy podle toho, k jaké víře se hlásí či nehlásí a nemyslím si, že by tento fakt měl v politice hrát jakoukoliv roli. Křesťanská morálka je v našem prostředí základem hodnotového systému a její vliv na naše chápání světa, na naše jednání a chování je zásadní, ale to nespojuji s konkrétním náboženským vyznáním," uvedl na dotaz redakce Vít Rakušan.
Jiní vládní kolegové ale míní, že se sdílení společných hodnot v dobrém podepíše na lepší komunikaci uvnitř pětičlenné koalice a nedojde k tak bouřlivým roztržkám jako v některých předchozích kabinetech.
„Doufejme, že ty vztahy budou férovější, že tam bude dobrá vůle spolupracovat v zájmu této země," říká katolička a ministryně pro vědu a výzkum Helena Langšádlová (TOP 09).
Její lidovecký kolega Zdeněk Nekula, který by se měl po vyléčení z covidu ujmout postu ministra zemědělství, zase věří, že se ministři budou přísně držet sedmého přikázáním z Desatera: Nepokradeš. „Naše země si změnu k lepšímu určitě zaslouží," dodává Nekula.
Halík: Nesmí to být jako v Polsku či v Maďarskul známý katolický kněz a teolog Tomáš Halík však podotýká, že vyšší zastoupení lidí, kteří se hlásí ke křesťanství, nikdy automaticky neznamená, že nová vláda bude poctivější a bude pro lidi větším přínosem. Poukazuje i na situaci v katolickém Polsku a v Maďarsku, kde tamní křesťansky orientované kabinety uplatňují politiku, která je ve větší části Evropy vnímána spíše jako potlačování názorové plurality a demokracie.
„Mnoho lidí, kteří si skutečně uvědomují mravní odpovědnost politiků - a takových lidí je v nové vládě mnohem víc než v té předešlé ‚vládě ‚Agrofertu' - hledá zakotvení ve víře, ve spiritualitě, v křesťanství i v církvi. Ale nemůže to být křesťanství typu Viktora Orbána či Jarosława Kaczyńského, nýbrž spíše otevřené reformní křesťanství typu papeže Františka," soudí Tomáš Halík.
K postojům papeže mají prý blížeji jiní zahraniční politici. „Ve Francii Emmanuel Macron, ve Spojených státech Joe Biden či na Slovensku Zuzana Čaputová," uvádí pro Seznam Zprávy teolog Halík, kde on vidí pozitivní vzory hodné následování.
Už tradičně se Halík také vymezuje proti tomu označovat Čechy za ryzí ateisty, největší na světě. „S tím ateistickým národem je to klišé, většina lidí u nás jsou spíš věřící ‚po svém' nebo duchovně hledající, nikoliv dogmatičtí ateisté, většina však má odstup od církví," doplňuje Halík.
Filozofa, politologa, bývalého chartistu a polistopadového politika Daniela Kroupu poměrně výrazné zastoupení ministrů hlásících se ke křesťanským církvím v novém kabinetu moc nepřekvapuje.
„Jde o to, že křesťané jsou často velmi aktivní ve společenském životě, nejen v politice, tudíž je jejich zastoupení obvykle vyšší, než jaký mají podíl v běžné populaci," vidí další z důvodů „neobvyklého" složení kabinetu.
Sám je zastáncem toho, že by se o náboženském přesvědčení politiků mělo veřejně vědět, že by to nemělo být tabu. Danielu Kroupovi je blízký „americký model", kde se také otázky kolem víry a příslušnosti k církvím přetřásají i v rámci voleb.
Však mnozí komentátoři, i čeští, poukazovali a poukazují na to, že nová americká hlava státu Joe Biden je teprve druhým katolíkem v Bílém domě po Johnu Fitzgeraldovi Kennedym.
„Myslím, že by to i naši politici měli mít ve svém životopise, neměli by to skrývat. Jak to vezmou jejich voliči, to už je samozřejmě druhá věc. A když budou mít nějaký průšvih, budou mít jako křesťané o to větší ostudu," říká na adresu konfesně vyprofilovaných politiků Daniel Kroupa, který byl na přelomu tisíciletí předsedou pravicové Občanské demokratické aliance.

Jenom provokují, říká ParoubekTřeba bývalý premiér a předseda levicové ČSSD Jiří Paroubek naopak soudí, že v Česku náboženské otázky oproti USA málokoho zajímají.
„Myslím, že u nás to nehraje roli," míní Paroubek, jenž se přitom celoživotně hlásí k Československé církvi husitské. V následující větě svou tezi sám poopravil. Zavzpomínal totiž i na sněmovní volby v roce 2006, kdy se mu podařilo uspět i na jižní Moravě, kde je relativně vysoká míra religiozity.
„Když jsem se tehdy objevil na bohoslužbě husitské církve na jižní Moravě, tak ČSSD následně v této oblasti, které se říká moravský Vatikán, poprvé zvítězila. Dostala víc hlasů než lidová strana. Takže na ty věřící to působí, ale jenom na věřící," doplnil svůj původní postoj Paroubek.
Poměrně vysoký podíl hlavně katolíků v nové vládě dává expremiér do souvislosti s určitou „novou rekatolizací státu", která podle jeho mínění v Česku nyní probíhá.
„Jsou to takové snahy," tvrdí expremiér a jako příklad tohoto úsilí uvádí záměr části lidí po sto letech znovu vztyčit pomník maršálu Radeckému na Malostranském náměstí v Praze.
„Ti lidé se už ani nehlásí k první republice, která tam za přítomnosti Edvarda Beneše instalovala pomník Ernesta Denise, chtějí se vrátit k tomu symbolu rakušáctví. Stejně tak v Kroměříži chtějí zase postavit sochu někdejšího biskupa Karla z Lichtenštejna, jehož soldateska vraždila protestanty. Toto všechno je určitý signál do společnosti, přičemž ti lidé si neuvědomují, že nemají většinu v národě a budou tímto jen provokovat," uvedl nabroušeně „husita" Paroubek, přičemž ale nevysvětlil, jak by tyto „stavební záměry" v Praze a v Kroměříži mohla ovlivnit Fialova vláda.
Koaliční konflikty v etických otázkách?Přestože členové kabinetu odmítají, že by své náboženské přesvědčení promítali do každodenní politiky, příklady z nedávné minulosti ukazují, že v rozhodujících momentech příklon k církvím roli hrát může.
Restituce církevního a řádového majetku by v roce 2012 podle některých názorů parlamentem sotva prošla, kdyby v čele tehdy dvou nejsilnějších vládních stran, ODS a TOP 09, nebyli dva (římští) katolíci, Petr Nečas a Karel Schwarzenberg. Však proti vracení dlouho byla třetí koaliční strana - Věci veřejné - jejíž vedení takto církevně vyprofilované nebylo.
Po dokončení restitucí lze spíše čekat, že se objeví spory ohledně „etických" otázek, kde náboženské přesvědčení také často hraje významnou roli.
V Česku nejsou zdaleka tak třeskutým tématem jako třeba v sousedním Polsku, kde stále zuří válka ohledně povolování (či spíše zakazování) potratů, ale už předvolební období naznačilo, že i u nás mají šanci vládní strany rozklížit.
Ukázalo se to, když se v září šéf lidovců Marian Jurečka v předvolebním rozhovoru pro Deník N vyjadřoval k možnému uzákonění manželství pro stejnopohlavní páry.
„Já si neumím představit, že by KDU-ČSL byla ve vládě a vládní koaliční většina něco takového prohlasovala. V ten okamžik by vládní koalice skončila," prohlásil tehdy kategoricky. Zažehl tím krátký požár ve volební koalici Spolu i u spřátelené koalice Piráti/STAN, který musel následně hasit na twitteru.
Nicméně třeba politolog Josef Mlejnek z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy soudí, že tyto „etické" rozbušky mohou pokračovat, protože jde o celosvětový trend a je zřejmé, že ve vládě v tomto směru jednotný postoj nepanuje. Ale právě proto, že zástupci koalice tuší, o jak tenký led se jedná, budou se podle Mlejnka spíše snažit podobná témata pokud možno vůbec nenastolovat a zachovat z hlediska práva status quo.
„Myslím, že můžeme od nové vládní koalice spíše čekat snahu tato témata vytěsňovat," domnívá se Mlejnek.
Premiér Petr Fiala už ubezpečil, že v podobných případech budou mít vládní poslanci vždy zcela volné hlasování, každý se vyjádří podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nikoliv s ohledem na stranickou disciplínu.
Přestože nová Sněmovna bude dle svého složení nejspíše zaujímat konzervativnější stanoviska než ta předchozí, neplatí, že by si všichni věřící ministři manželství homosexuálů nepřáli. A týká se to i katolíků.
„Byť jsem katolička, tak podpořím návrh sňatku pro všechny," uvedla letos v dubnu předsedkyně TOP 09 a nyní i předsedkyně Sněmovny Markéta Pekarová Adamová. A s tímto postojem není mezi křesťany osamocena, jak napovídají webové stránky iniciativy Jsme fér.
Fiala: V této věci jsem poměrně radikálníPremiér Petr Fiala se k náboženským záležitostem běžně nevyjadřuje. V roce 2015 udělal výjimku, když promluvil pro křesťanský web Christnet. A zaujal i stanovisko právě i k etickým otázkám jako jsou potraty, sňatky homosexuálů či k eutanazie.
„Pokud jde o můj postoj, ten je jasný: Ve všech těchto otázkách jsem velmi konzervativní. Jsem přesvědčen, že pro společnost, její rozvoj a život, je klíčovou institucí tradiční rodina, na to má být společnost nastavena. Nevěřím v jiné modely a nikdo mě o nich nepřesvědčí. Nejsou pro to ani důvody filozofické, ani biologické, ani jiné. V této věci jsem prostě poměrně radikální a nijak jsem to nikdy netajil. To ale neznamená, že jsem netolerantní," uvedl Fiala tehdy a znovu zmínil podmínku volného hlasování,
Nynější ministerský předseda tamtéž také promluvil, jak se jeho světonázor formoval už za komunistického režimu v prostředí tzv. podzemní (skryté) církve.
Dle pamětníků se pohyboval v kruzích, kde působil katolický kněz a tajně vysvěcený moravský biskup Felix Maria Davídek, zakladatel rozsáhlého společenství Koinótés.
„Já o těchto věcech nerad mluvím. Dříve jsem o nich nemluvil vůbec, protože jsem měl dojem, že každý, kdo usnul na stranické schůzi, bojoval proti komunistickému režimu, a to mně připadá nevkusné. Ale jsem velmi vděčný za zkušenost setkání, jak s lidmi, kteří prostě pěstovali nezávislé myšlení - podzemní univerzita a spousta dalších aktivit, tak s tím, co bych nazval podzemní církví," uvedl před šesti lety Fiala pro Christnet.
Téma vztahu náboženství a politiky nového premiéra očividně vždy zajímalo. Jako člověk, který vzešel z akademického prostředí, je autorem či spoluautorem hned několika knih, které pojednávají právě o účasti křesťanů na politickém životě (Katolicismus a politika, Katolická církev a totalitarismus v českých zemích nebo také Laboratoř sekularizace).
Výsledky svých někdejších výzkumů se teď patrně snaží uplatnit v praxi. Lidé z Fialova okolí hovoří o tom, že zatím hladká a úspěšná spolupráce s Marianem Jurečkou a Markétou Pekarovou Adamovou mají být pro premiéra příslibem, že by v Česku do budoucna mohla fungovat obdoba německé koalice křesťansko-demokratických stran CDU-CSU, aniž by se přídomek křesťanský objevoval v jejím názvu.
„Zatím během toho posledního roku u všech tří (Fiala, Pekarová Adamová, Jurečka) fungovala spolupráce až překvapivě bez problémů, nevím, že by se spolu někdy pohádali, že by někdo z nich nedodržel slovo," popisuje pro Seznam Zprávy jeden z Fialových blízkých kolegů.

Český náboženský paradox: Stát bezvěrců má „křesťanskou vládu“

JIŘÍ PŠENIČKA

Lídři vládní koalice (zleva): Marian Jurečka, Markéta Pekarová Adamová a Petr Fiala (římští katolíci), Vít Rakušan (nehlásí se ke konkrétní církvi), Ivan Bartoš (člen Československé církve husitské).

9:33

Polovina členů Fialova kabinetu se hlásí k některé z křesťanských církví. Experti soudí, že k politickým střetům může dojít, až budou nastoleny „etické“ otázky. Ukázalo se to už při diskuzi o sňatcích stejnopohlavních párů.

Česko je dlouhá léta označováno za jednu z nejvíce ateistických a nejvíce sekularizovaných zemí na světě. Společně s Estonskem, Švédskem či východní částí Německa. Zatím poslední dostupné údaje ze sčítání lidu v roce 2011 hovoří o tom, že jako věřící sebe sama označuje jen 20,6 procenta obyvatel. K některé z církví se přitom hlásí pouze 14 procent (nicméně také platí, že téměř polovina lidí příslušnou kolonku před deseti lety ani nevyplnila).

Jako kontrast k vysokému podílu bezvěrců v populaci vyznívá složení nové české vlády. Z dostupných životopisných údajů o ministrech vyplývá, že k některé z křesťanských církví se hlásí polovina členů kabinetu.

Jde i o premiéra Petra Fialu (ODS). A platí to také o čtyřech z pěti šéfů stran vládní koalice, vyjma předsedy STAN Víta Rakušana. Ale i on se odvolává na křesťanskou morálku coby základ hodnotového systému.

„Je to podle mě dost unikátní situace, myslím, že v tom porevolučním období tady taková ještě nebyla,“ všímá si i historik Jaroslav Šebek zaměřující se na dějiny českých zemí 20. století, zejména dějiny

STALO SE

11:00
Dal miliardu a půl do péče o nevyléčitelně nemocné děti. Má přinášet radost

10:08
Čarodějnice, polínko nebo skřítci? Rozhodněte v souboji „Ježíšků“

9:12
V Norsku je hitem vánoční reklama státní pošty s gay Santou

DALŠÍ ČLÁNKY

Zpět

Soupeři mě na hřišti nepoznávají, říká brankář z televizní obrazovky

TISK, Datum: 27.12.2021, Zdroj: Příbramský deník, Strana: 9, Autor: FILIP ARDON, Vytištěno: 580, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.12.2021 00:49, Čtenost: 5 858, Rubrika: Sportovní deník, AVE: 7 234,71 Kč, Země: Česko, GRP: 0,07

Příběh Deníku: Ondřej Voska, redaktor České televize chytá za Modřany

EXKLUZIVNĚ JEN V DENÍKU

Ondřej Voska se objevuje na obrazovkách České televize jako redaktor domácího zpravodajství, velmi blízko má ale také k fotbalu. Jako hráč vyrostl v pražské Slavii, v současnosti chytá za Modřany a ve svém klubu se věnuje i trénování dětí.
„Soupeři mě na hřišti z televize nepoznávají.
Občas se mi stane, že mě ale pozná třeba někdo z dětí, které u nás hrají," vypráví s úsměvem Voska.
Přestože k novinařině ho přivedla právě láska k fotbalu, v současnosti je rád, že se věnuje domácímu a politickému zpravodajství a ne sportu. Už od patnácti let psal přitom články o fotbale a díky tomu si vybral pro vysokoškolská studia žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Ta dostala přednost i před Fakultou tělovýchovy a sportu, kam byl také přijat.
„Když jsem během studií hledal práci v oboru, dopadlo to tak, že jsem nenašel pozici ve sportovním prostředí. Teď jsem za to rád a neměnil bych. Mám širší záběr a hodně mi to pomohlo, co se týče rozhledu," vysvětluje Voska.
Fotbalu se tak může věnovat ve svém volném čase s úplně čistou hlavou. Jako hráč začínal v šesti letech na Slavii, kam ho přivedl jeho táta. Na zápasu áčka zaslechli o náboru a od té doby až do devatenácti let byl Voska hráčem sešívaných. Pak prošel Meteor, Jesenici, Háje i Admiru a nakonec skončil v Modřanech. „Poslední rok ve Slavii jsem už vůbec nechytal. Chtěl jsem jít někam, kde chytat budu, a cítil jsem, že ve Slavii to nebude. Slavia o mě taky zájem nejevila," popisuje sedmadvacetiletý brankář.
Z původního snu být jednou profesionálním fotbalistou tak postupně sešlo.
„Asi od šestnácti let už jsem věděl, že se mi to asi nepovede.
Když jsem pak odcházel z Admiry, už jsem neměl ani ambici hrát ČFL nebo divizi. Přes kamarády ze školy jsem se tedy dostal do Modřan. Už jsem nechtěl někam dojíždět trénovat čtyřikrát týdně," vysvětluje.
V současnosti ale do Modřan paradoxně dojíždí znovu čtyřikrát v týdnu. Vedle vlastního trénování a hraní se totiž Voska stará už čtvrtým rokem i o rozvoj dětí v mladší přípravce. „U takhle malých dětí je daleko větší důraz na individuální práci než na týmový výkon, který v tomhle věku není zas tak důležitý jako individuální rozvoj. Hodně mě to naučilo a baví mě to asi víc, než jsem čekal," přiznává Voska, který v létě dokončil trenérskou licenci B.
Jak ale přiznává, do budoucna by si ji rád ještě rozšířil a výhledově se začal věnovat i trénování starších kategorií. „Mezi studiem jednotlivých licencí jsem si vždy dával půlrok až rok přestávku, abych se něco naučil i v praxi. Abych potom mohl další vzdělání konfrontovat s tím, co jsem sám zažil," vypráví Voska, který si fotbal na nižší úrovni užívá.
„Je to tady uvolněnější a nikdy jsem nechytal tolik, jako chytám v Modřanech.
Vypadl jsem z toho až v posledním půlroce, kdy jsem byl zraněný. Jinak jsem chytal snad všechny zápasy, co se hrály," říká. Přestože v současnosti už je pro něj prioritou práce, stále se snaží věnovat fotbalu maximální množství času. „Můžeme si psát směny, takže když třeba máme odpoledne trénink, snažím se brát si ranní směny. Někdy to ale samozřejmě nejde a pak musí dostat přednost práce," zakončuje brankář, kterého můžete dobře znát z televizních obrazovek.

Příběh Deníku: **Ondřej Voska**, redaktor České televize chytá za Modřany

Soupeři mě na hřišti nepoznávají, říká brankář z televizní obrazovky

FILIP ARDON

Ondřej Voska se objevuje na obrazovkách České televize jako redaktor domácího zpravodajství, velmi blízko má ale také k fotbalu. Jako hráč vyrostl v pražské Slavii, v současnosti chytá za Modřany a ve svém klubu se věnuje i trénování dětí.
„Soupeři mě na hřišti z televize nepoznávají. Občas se mi stane, že mě ale pozná třeba někdo z dětí, které u nás hrají," vypráví s úsměvem Voska.
Přestože k novinařině ho přivedla právě láska k fotbalu, v současnosti je rád, že se věnuje domácímu a politickému zpravodajství a ne sportu. Už od patnácti let psal přitom články o fotbale a díky tomu si vybral pro vysokoškolská studia žurnalistiku na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Ta dostala přednost i před Fakultou tělovýchovy a sportu, kam byl také přijat.
„Když jsem během studií hledal práci v oboru, dopadlo to tak, že jsem nenašel pozici ve sportovním prostředí. Teď jsem za to rád a neměnil bych. Mám širší záběr a hodně mi to pomohlo, co se týče rozhledu," vysvětluje Voska.
Fotbalu se tak může věnovat ve svém volném čase s úplně čistou hlavou. Jako hráč začínal v šesti letech na Slavii, kam ho přivedl jeho táta. Na zápasu áčka zaslechli o náboru a od té doby až do devatenácti let byl Voska hráčem sešívaných. Pak prošel Meteor, Jesenici, Háje i Admiru a nakonec skončil v Modřanech. „Poslední rok ve Slavii jsem už vůbec nechytal. Chtěl jsem jít někam, kde chytat budu, a cítil jsem, že ve Slavii to nebude. Slavia o mě taky zájem nejevila," popisuje sedmadvacetiletý brankář.
Z původního snu být jednou profesionálním fotbalistou tak postupně sešlo. „Asi od šestnácti let už jsem věděl, že se mi to asi nepovede. Když jsem pak odcházel z Admiry, už jsem neměl ani ambici hrát ČFL nebo divizi. Přes kamarády ze školy jsem se tedy dostal do Modřan. Už jsem nechtěl někam dojíždět trénovat čtyřikrát týdně," vysvětluje.
V současnosti ale do Modřan paradoxně dojíždí znovu čtyřikrát v týdnu. Vedle vlastního trénování a hraní se totiž Voska stará už čtvrtým rokem i o rozvoj dětí v mladší přípravce. „U takhle malých dětí je daleko větší důraz na individuální práci než na týmový výkon, který v tomhle věku není zas tak důležitý jako individuální rozvoj. Hodně mě to naučilo a baví mě to asi víc, než jsem čekal," přiznává Voska, který v létě dokončil trenérskou licenci B.
Jak ale přiznává, do budoucna by si ji rád ještě rozšířil a výhledově se začal věnovat i trénování starších kategorií. „Mezi studiem jednotlivých licencí jsem si vždy dával půlrok až rok přestávku, abych se něco naučil i v praxi. Abych potom mohl další vzdělání konfrontovat s tím, co jsem sám zažil," vypráví Voska, který si fotbal na nižší úrovni užívá.
„Je to tady uvolněnější a nikdy jsem nechytal tolik, jako chytám v Modřanech. Vypadl jsem z toho až v posledním půlroce, kdy jsem byl zraněný. Jinak jsem chytal snad všechny zápasy, co se hrály," říká. Přestože v současnosti už je pro něj prioritou práce, stále se snaží věnovat fotbalu maximální množství času. „Můžeme si psát směny, takže když třeba máme odpoledne trénink, snažím se brát si ranní směny. Někdy to ale samozřejmě nejde a pak musí dostat přednost práce," zakončuje brankář, kterého můžete dobře znát z televizních obrazovek.

Zpět

Příběhy naděje. Záleží jim na osudu druhých, pomáhají zdarma a ve volném čase URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 27.12.2021, Zdroj: aktualne.cz, Autor: Zuzana Hronová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.12.2021 07:28, Celková návštěvnost: 29 083 533, RU / měsíc: 3 978 102, RU / den: 616 630, Rubrika: Domácí, AVE: 20 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 6,85, Návštěvy za měsíc: 26 400 000

Končící rok nepřinesl jen politické kauzy, smutné příběhy obětí pandemie či rozhádanou společnost v otázce očkování. Napsal i kapitoly s dobrým koncem, příběhy lidí, kterým nejsou lhostejné osudy druhých a jako dobrovolníci pomáhají. A mezi pozitivní příběhy patří i ty, které popisují lidi, kteří to i přes svůj handicap nevzdali. Takto je v roce 2021 zaznamenal deník Aktuálně.cz.

Končící rok nepřinesl jen politické kauzy, smutné příběhy obětí pandemie či rozhádanou společnost v otázce očkování. Napsal i kapitoly s dobrým koncem, příběhy lidí, kterým nejsou lhostejné osudy druhých a jako dobrovolníci pomáhají. A mezi pozitivní příběhy patří i ty, které popisují lidi, kteří to i přes svůj handicap nevzdali. Takto je v roce 2021 zaznamenal deník Aktuálně.cz.

Dvojčata z Chebu pomáhají rodinám v nouzi, navíc pracují a studují. To se dá, tvrdí
Dvojčata Petra Zábranová a Věra Luhanová vyrůstala s dalšími dvěma sourozenci ve velmi chudé domácnosti matky samoživitelky. Toužily pomáhat lidem v nouzi, protože vědí, jak se cítí a co řeší. Vedle pomoci ve spolku Nádech stíhají nejen pracovat - Petra jako servírka, Věra jako záchranářka a ošetřovatelka v hospicu -, ale také ještě studovat. "To se dá, není to nic dramatického," říkají. Za svou pomoc získaly Cenu Via Bona.
Přečíst celý příběh
Josef nehýbe rukama ani nohama, přesto pracuje. Počítač ovládá ústy
Josef Tintěra byl velký sportovec, závodně lyžoval. Před dvaceti lety ale začal mít problémy se zrakem a později i s motorikou. Lékaři u něj diagnostikovali roztroušenou sklerózu. "Hůlka byl největší průšvih. Bál jsem se, co řeknou známí, až mě uvidí," vypráví Josef. Nakonec skončil na vozíku a nehýbe ani rukama. Nemoc lze jen zpomalit, ne vyléčit. Ale nevzdal to. Pracuje jako konzultant v zařízení pro pacienty s touto chorobou. Jejich rehabilitaci nehradí pojišťovna, finance má i tento rok pomoci zajistit charitativní projekt Domovenka.
Přečíst celý příběh
Do krajiny zpustošené tornádem se vrací stromy. Užije si je ale až další generace
Mikulčice jsou jednou z obcí na Hodonínsku, kterou v červnu zasáhlo ničivé tornádo. Poničilo asi 300 budov, téměř polovinu. Asi šedesátka z nich musela k zemi. A větrná smršť vyrvala i místní stromy včetně rozsáhlého lesoparku. Jeden dům za druhým dostává novou střechu, místo stromů se však všude rozprostírá planina. Zeleň lidem citelně chybí, proto se do akce ekologického Hnutí Brontosaurus na její obnovu zapojilo asi 150 lidí - místních, dobrovolníků, odborníků, "Brontosaurů" a skautů. A začali tuto "krajinu po bitvě" obnovovat.
Prohlédnout celou fotogalerii
Dojmy a emoce kolem očkování vítězí nad fakty. Museli jsme zasáhnout, říkají medici
Dívat se na to, jak lidé kvůli dezinformacím odmítají očkování, už medici 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy dál nemohli. Kvůli falešným zprávám o škodlivosti vakcín klesala ještě před pandemií koronaviru proočkovanost a začaly se vracet dávno vymýcené choroby. Budoucí zdravotníci si přizvali na pomoc studenty marketingu z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy a rozhodli se očkování podpořit. A v dobrovolnické snaze pokračují i během covidu. "Názor jedné maminky tu má kolikrát větší váhu než slovo odborníků," řekl v rozhovoru pro Aktuálně.cz Tomáš Jelínek, devětadvacetiletý šéf spolku Medici pro očkování, student šestého ročníku 2. lékařské fakulty Univerzity Karlovy.
Přečíst celý rozhovor
Ve svých hotelích ubytovávala uprchlíky i bezdomovce. Nyní Babeta pomáhá běháním
Babeta Schneiderová žila sedm let v Anglii. Vypracovala se tam z pokojské až na provozovatelku sítě hotelů. A naučila se peníze nejen vydělávat, ale také je částečně vracet společnosti. Coby šéfka hotelů v nich ubytovávala nejprve uprchlíky, v pandemii pak bezdomovce. Pravidelně pořádá charitativní akce Adventní běhání, jimiž dokáže vybrat statisíce korun. Za svou pomoc získala v říjnu 2021 Cenu Via Bona od Nadace Via. "Umím vydělávat peníze, ale to mě samo o sobě nenaplňuje. Dobrý pocit mám až tehdy, když se ty peníze promění v účinnou pomoc," uvedla.
Celý příběh čtěte zde
Opustil práci zahradníka a začal uklízet město s bezdomovci. Platí je stravenkami
František Kynčl je vyučený zahradník a živil se v oboru. Pak se ale podle něj jeho srdce "dotkla Boží láska" a on zcela změnil svůj život. Začal pracovat v Technických službách Tábor a uklízet město spolu s bezdomovci. Za hodinu úklidu jim dával stravenku. V říjnu se stal laureátem Ceny Via Bona, kterou Nadace Via zviditelňuje téma dárcovství, filantropie a dobročinnosti. "Od roku 2013, kdy jsem poznal Pána Ježíše, jsem Boží služebník. Původní povolání nyní nevykonávám a živím se sběrem odpadů s lidmi bez domova," vyprávěl.
Přečíst celý příběh

Čtyři hrdinové z "děcáku". Na kole dojeli k Baltu a vybrali
Čtyři hrdinové z "děcáku". Na kole dojeli k Baltu a vybrali sto tisíc na charitu
Daniela, Erika, Elizabeth a Petr jsou děti z Dětského domova Čeladná na severní Moravě. V sychravých podzimních dnech se vydali na charitativní cyklojízdu k Baltskému moři. Za pouhých pět dnů zdolali 580 kilometrů a vybrali přes sto tisíc korun na seniory a předčasně narozené děti, ač s cyklistikou, natož s dlouhými trasami, neměli před tím zkušenosti.
Prohlédnout celou fotogalerii
Města i nadšenci mění ruiny ve skvosty a soutěží o peníze. Lidé jim posílají miliony
V Česku zachraňují památky tisíce lidí. Věnují čas a energii místům, která by mnohdy bez jejich pomoci již neexistovala. Soutěží veřejných sbírek "Máme vybráno" chce portál Propamátky.cz ocenit úsilí těchto neznámých nadšenců a inspirovat další majitele cenných domů. A také pomoci s vybíráním potřebných peněz. Letos se v soutěži objevilo rekordních 305 akcí, míst a výjimečných počinů v záchraně a opravě tuzemských památek.
Prohlédnout celou fotogalerii
Sídliště v Litvínově bylo na odpis. Zdejší rodák se ho snaží oživit a zapojit místní
Když Petr Globočník na litvínovském sídlišti Janov v 90. letech vyrůstal, jednalo se o socialistickou klasiku. Postupně se z něj stala vyloučená lokalita, jedna z nejhorších tuzemských adres. "Když jsem se v roce 2019 vrátil, můj panelák byl úplně prázdný, celá ulice vypadala jako v Pripjati u Černobylu," líčí. Koupil tu ruinu kdysi výstavní vily Libuše a se spolkem MY Litvínov ji předělává v sousedský dům se zahradou.
Přečíst celý příběh
Starou knihovnu ve Statenicích proměnili v Obývák vesnice. V obci to začalo žít
Statenice jsou malá obec nedaleko Prahy. Lidé se tu moc neznali a ani se nezajímali o zdejší život. Změnilo se to, když dvě mladé maminky Barbora a Zuzana přetvořily obecní knihovnu, kam skoro nikdo nechodil, v takzvanou komunitní knihovnu, která se kromě půjčování knih zaměřuje na rozvoj obce a její komunity. Kolem jejich "Obýváku vesnice" se zrodila občanská iniciativa. Lidé se dobrovolnicky zapojovali do proměny centra. "Každý zde zanechal trochu sám sebe, a když sem přijde, cítí se tu dobře a jako doma," popsala Barbora.
Prohlédnout celý fotopříběh
Chceme rozbíjet sociální bubliny v Česku, říkají mladí ze spolku Pochop.me
Spolek Pochop.me založilo sedm mladých přátel z různých koutů Česka a odlišných profesí i zájmů, od filmařiny přes novinařinu a mezinárodní vztahy až po informační technologie. Dohromady je dala touha zjistit, do jaké míry je česká společnost rozdělená

a zda si opravdu lidé opačných politických názorů mezi sebou nemají co říct. Vyrazili proto s kamerou po republice a zachycovali rozhovory s lidmi z rozmanitých sociálních bublin. "Ke každému jsme přistupovali s otevřenou myslí a velmi rychle jsme se zbavili vlastních stereotypních představ," vylíčili.
Prohlédnout celý fotopříběh
Ústí není hnusné, žije se tu lépe než v Praze, říkají patriotky, které ho zvelebují
Michaela Valášková, Olga Jarolímková a Lucie Melničáková jsou tři patriotky z Ústí nad Labem, které se spojily do neformálního sdružení Promyky a zkouší město oživovat. Občané jejich snahy vítají, většina politiků a úředníků si už prý na ně zvykla. Snaží se také podporovat hrdost na Ústí. Vadí jim, když zdejší obyvatelé město kritizují jako hnusné, špinavé a nudné, aniž by pro něj něco udělali. "Začátek našich aktivit v Ústí hodně bolel. Neznaly jsme politicko-úřednické prostředí a politici a úředníci nebyli připraveni na nás," vzpomínali.
Prohlédnout celý fotopříběh
Dobrovolnice roznáší po covidáriu smích. Chlapa rozpovídáte přes fotbal a pivo, říká
Devětadvacetiletá Jana Little pracuje v oblasti IT a zdravotnictví se nikdy nevěnovala. Když ale viděla obrázky z přetížených nemocnic, kontaktovala Akademické centrum studentských aktivit a jejich projekt Chcipomoct.cz. Udělala si kurz ošetřovatelství a o víkendech vypomáhá v covidovém oddělení vinohradské nemocnice. Její hlavní náplní je propojovat pacienty s rodinou a starat se o jejich lepší náladu. "Se seniorkami se bavím o vaření nebo vnoučatech, se seniory o autech nebo o sportu. Nějaký ten úsměv na nich nakonec většinou vykouzlím," říkala v rozhovoru pro Aktuálně.cz.
Přečíst celý rozhovor
Mladí muži marně hledali očkovací termín pro prarodiče. Vytvořili web s volnými místy
Programátoři Jan Staněk a Marek Sušický vymysleli web, který pomocí otevřených dat ukazoval veřejnosti volná místa pro vakcinaci. A také údaje o tom, kdo čeká ve frontě a jak je úspěšný. Přestože o své službě dali vědět jen přes sociální sítě, informace se rychle rozkřikla. Veřejnost totiž přesně tato data velmi postrádala. Od té doby pomohli mnoha lidem k vytoužené SMS s termínem. "Během víkendu jsme měli základ webu hotový," popsali.
Přečíst celý příběh
Ve Vildově mlýně žili udavač i podivín. Před demolicí ho zachránili tři nadšenci
V městečku Jistebnice na Táborsku již desítky let chátrá někdejší mlýn. Mlynáře Štěpánka po válce uvěznili, protože na sousedy donášel gestapu, majetek rodině zabavili. Štěpánkův syn Vilém, kterému se říkalo Vilda, ve stavení bydlel, neboť nad ním úřady přimhouřily oči. Podivínský malíř tu neměl vodu ani kanalizaci, odpadky hromadil v mlýnici. Po jeho smrti mělo jít stavení k zemi. Tři nadšenci to zarazili.
Prohlédnout celý fotopříběh
Česká politika se míjí s mladou generací. Do voleb to změníme, věřila inovátorka
Jana Soukupová je čerstvá absolventka politologie na Vysoké škole ekonomické, někdejší asistentka Miroslava Kalouska a také zakladatelka iniciativy Youth, Speak Up!. Ta se snaží, aby politikou rezonoval hlas mladých. Upozorňuje, že v Česku je 1,4 milionu voličů do třiceti let a tři čtvrtiny jsou nespokojeny s nynější situací. Stranám dali manuál, jakými tématy je oslovit. "Partaje využívají mladé akorát na roznášení letáků. Tím je od politiky leda odradí," říkala v únoru 2021 Soukupová.
Přečíst celý příběh
"Díky vám dostali střechu, postel, sprchu a polévku." Nocleženky zachraňují životy
Armáda spásy v zimních měsících denně poskytuje kolem 2500 míst v azylových domech, denních centrech a noclehárnách. Na koho nezbude postel, na mrazivou noc s vděkem přijme aspoň volnou židli. I ta může pomoci zachránit život. Díky příspěvkům veřejnosti na tzv. nocleženky se sociálním pracovníkům podařilo zachránit spoustu bezdomovců. "Z nocleženek zajistíme lidem bez domova střechu nad hlavou. S ní často přijdou i zaměstnání, plat a ubytovna," líčí sociální pracovníci.
Přečíst celý příběh
Už nepomáháme jen samoživitelkám. Covid semlel i fungující rodiny, říkají filantropky
Moderátorky Petra Květová Pšeničná a Žaneta Slámová založily v roce 2016 spolek Fandi mámám a organizovaly adresnou materiální pomoc matkám samoživitelkám. Jenže když přišla pandemie koronaviru a dostala do kolen i úplné a dosud fungující rodiny, svou pomoc rozšířily na kohokoliv v hmotné nouzi. "Dnes si říkají o pomoc i maminky, které to dříve zvládaly, chybějící alimenty například dorovnávaly brigádami, ty jim ale teď padly," upozorňovaly během lockdownu.
Přečíst celý příběh

Sdílet přehled

Příběhy naděje. Záleží jim na osudu druhých, pomáhají zdarma a ve volném čase

Zuzana Hronová
před 44 minutami

Končící rok nepřinesl jen politické kauzy, smutné příběhy obětí pandemie či rozhádanou společnost v otázce očkování. Napsal i kapitoly s dobrým koncem, příběhy lidí, kterým nejsou lhostejné osudy druhých a jako dobrovolníci pomáhají. A mezi pozitivní příběhy patří i ty, které popisují lidi, kteří to i přes svůj handicap nevzdali. Takto je v roce 2021 zaznamenal deník Aktuálně.cz.

PŘEDCHOZÍ 1 2 3 4 5 POKRAČOVAT >

Dvojčata z Chebu pomáhají rodinám v nouzi, navíc pracují a studují. To se dá, tvrdí

Foto: Zuzana Hronová

Dvojčata Petra Zábranová a Věra Luhanová vyrůstala s dalšími dvěma sourozenci ve velmi chudé domácnosti matky samoživitelky. Toužily pomáhat lidem v nouzi, protože vědí, jak se cítí a co řeší. Vedle pomoci ve spolku Nádech stíhají nejen pracovat - Petra jako servírka, Věra jako záchranářka a ošetřovatelka v hospicu -, ale také ještě studovat. "To se dá, není to nic dramatického," říkají. Za svou pomoc získaly Cenu Via Bona.

Přečíst celý příběh

PŘEDCHOZÍ 1 2 3 4 5 POKRAČOVAT >

Sdílet přehled

Pokud jste v článku zaznamenali chybu nebo překlep, dejte nám, prosím, vědět prostřednictvím kontaktního formuláře. Děkujeme!

Mohlo by vás zajímat

Zpět

Babiš chystá kontaktní kampaň, s prezidentskými volbami to prý nesouvisí. „Chce utvrzovat své voliče," míní odborníci URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 27.12.2021, Zdroj: denikn.cz, Autor: Lukáš Prchal, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.12.2021 12:25, Celková návštěvnost: 3 200 000, RU / měsíc: 674 287, RU / den: 54 671, Rubrika: Česko, AVE: 40 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,61

Předseda opozičního hnutí ANO a bývalý premiér Andrej Babiš ohlásil plán objíždět od začátku nového roku republiku a potkávat se s lidmi. Pro Deník N odmítl, že by se jednalo o přípravu na prezidentskou kampaň. S tím ale nesouhlasí politologové, podle nichž si už expremiér před volbami připravuje půdu.

Babiš svůj plán cestovat po republice oznámil ve videu, kde zároveň představil nový karavan, který si za tímto účelem koupil. „Začnu asi v únoru, budu za vámi jezdit a těším se, že někde zastavím, vy možná přijdete nebo nepřijdete, ale určitě mě to bude bavit," řekl ve videu Babiš.

Pro Deník N pak Babiš odmítl, že by šlo o přípravu na prezidentské volby. „Nesouvisí to s tím," napsal. „Vracím se do roku [lock]2013, kdy jsem objížděl republiku a měl kontakt s lidmi. Za pandemie jsem měl kontakt minimální a nyní ho chci obnovit," reagoval expremiér na dotazy Deníku N. V roce 2013, na který předseda ANO odkazuje, poprvé úspěšně kandidoval do Sněmovny, své hnuté hned dostal do vlády a stal se vicepremiérem a ministrem financí. Další volby v roce 2017 vyhrál a stal se premiérem.

Babiš dosud jasně neřekl, zda se bude o funkci hlavy státu ucházet. Veřejně ho v tom ale podpořili jeho nejbližší spolupracovníci nebo současný prezident Miloš Zeman. Sám Babiš chce rozhodnutí, zda se bude o post prezidenta republiky ucházet, oznámit příští rok, až budou volby oficiálně vyhlášeny.

Je to tady. Kupuju obytňák! pic.twitter.com/WZcjdo1lss

— Andrej Babiš (@AndrejBabis) December 27, 2021

Politologové však míní, že Babišův současný tah může s prezidentskou kampaní souviset. „Je to turné a kontaktní kampaň, která může mít souvislosti s kampaní na prezidenta," říká politolog Jan Mlejnek, který působí na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Na voliče podle něj působí pozitivně, když za nimi politik dorazí skoro až domů a mluví s nimi. Mlejnek dodává, že expremiér tímto krokem potvrzuje, že z politiky odejít nechce a hodlá nadále budovat svoji voličskou základnu.

„Podle mě je to součást jeho příprav na prezidentskou kampaň, ale zatím není jisté, zda do toho půjde. V ANO to bude jasné až podle toho, jaká bude mít čísla. Pokud bude mít průzkumy dobré, zúročí to. O prezidentských volbách ale zcela jistě uvažuje vážně a utvrzuje svoji vlastní voličskou základnu," vysvětluje Mlejnek.

Jiný smysl než přípravu na případnou prezidentskou kampaň v turné nevidí ani politolog Miloš Gregor s Masarykovy univerzity. „Koupě karavanu má dvě roviny: jednak se jedná o dopravní prostředek bližší lidem (karavan si půjčují rodiny na dovolenou), zároveň v tom vidím snahu o minimalizaci oficiálních nákladů na kampaň. Tím, že karavan koupil nyní, kdy ještě oficiálně nevede kampaň, se mu náklady na jeho pořízení nebudou počítat do financování kampaně. Paradoxně to tak pro něj může být výhodnější než si na dobu kampaně půjčit autobus," vysvětluje Gregor.

Babiš své rozhodnutí kandidovat nepotvrdil, minulý týden o něm ale jeho blízká spolupracovnice Tunde Bartha řekla, že by byl skvělý prezident. „Otázka je, jestli ho národ přijme a bude si to přát. A když tomu uvěříme, tak si myslím, že by byl fantastickým prezidentem," odpověděla pro Blesk Bartha na dotaz, zda má Babiš šanci uspět v kandidatuře na hlavu státu.

Podobně mluvil i prezident Miloš Zeman, který by si Babišovu kandidaturu přál. Sám Babiš v aktuálním rozhovoru s Lidovými novinami ze svého svěřenského fondu řekl, že chce své rozhodnutí oznámit až příští rok, poté co budou volby na hlavu státu vyhlášeny. Hnutí ANO ale podle něj svého kandidáta určitě postaví.

Stručně:

Andrej Babiš chce od února objíždět republiku a setkávat se s lidmi.
Koupil si kvůli tomu nový karavan.
Podle politologů se tím připravuje na prezidentskou kampaň. Rozhodnutí, zda bude kandidovat, chce Babiš oznámit až příští rok.

Deník N – rozumět lépe světu

Koupit předplatné Přihlášení

DENÍK N

Vánoční předplatné E-shop Česko Covid Svět Ekonomika Komentáře Studio N Kontext N Další

27. prosince 2021 11:59 Andrej Babiš

Babiš chystá kontaktní kampaň, s prezidentskými volbami to prý nesouvisí. „Chce utvrzovat své voliče," míní odborníci

LUKÁŠ PRCHAL + Odebírat e-mailem

Expremiér Andrej Babiš předvádí svůj nový „obytňák". Foto: repro Andrej Babiš / Twitter

Předseda opozičního hnutí ANO a bývalý premiér Andrej Babiš ohlásil plán objíždět od začátku nového roku republiku a potkávat se s lidmi. Pro Deník N odmítl, že by se jednalo o přípravu na prezidentskou kampaň. S tím ale nesouhlasí politologové, podle nichž si už expremiér před volbami připravuje půdu.

Babiš svůj plán cestovat po republice oznámil ve videu, kde zároveň představil nový karavan, který si za tímto účelem koupil. „Začnu asi v únoru, budu za vámi jezdit a těším se, že někde zastavím, vy možná přijdete nebo nepřijdete, ale určitě mě to bude bavit," řekl ve videu Babiš.

Pro Deník N pak Babiš odmítl, že by šlo o přípravu na prezidentské volby. „Nesouvisí to s tím," napsal. „Vracím se do roku

Tento článek je exkluzivní obsah pro předplatitele Deníku N.

Jste předplatitel?

PŘIDEJTE SE K PŘEDPLATITELŮM PŘIHLASTE SE

SDÍLET ČÍST POZDĚJI

Andrej Babiš + Odebírat e-mailem

Neuměl řídit, ignoroval pravidla. Dvě příčiny, proč se Česko s Babišem za volantem vybouralo

Jan Moláček

Vánoční předplatné (2 knihy zdarma) ×

Zpět

Tento týden nabídne dividendy od Goldman Sachs BDC, Mondelez, Deere, Xerox a spousty dalších URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 27.12.2021, Zdroj: kurzy.cz, Autor: Jiří Zendulka (Kurzy.cz), Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 27.12.2021 13:50, Celková návštěvnost: 7 050 000, RU / měsíc: 1 995 572, RU / den: 151 154, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,68

pátek na Silvestra zde proběhne běžná seance. V týdnu se poměrně logicky žádné IPO a tedy příchod nové emise neočekává.

Týden bude chudý i na makrodata, kde nicméně čísla zřejmě potvrdí pokračující výrazný růst cen nemovitostí také v zámoří.
Týden bude vcelku pestrý z hlediska stanovených rozhodných dnů pro nárok na dividendy . V tomto ohledu níže uvedený tabulkový přehled totiž zahrnuje přes 200 korporací. Očekávat lze každopádně na trzích nižší likviditu. A je otázkou, zda trhy naváží na výrazně pozitivní druhou polovinu předchozího týdne, resp. zda dojde na tzv. Santa Claus rally.
K vypořádání na akciovém trhu v USA dochází obdobně jako na pražské burze druhý pracovní den po obchodu (tzv. T+2). Z hlediska rozhodného dne pro nárok na dividendu se nicméně tradičně sleduje především tzv. ex-date. Jinými slovy první obchodní den, kdy se již akcie obchodují bez nároku na dividendu . Nakoupit akcie s nárokem na dividendu se tedy musí nejpozději den před „ex-date“.
Konec roku již vlastně výrazně přiblížil novou sezónu. Zkrátka již za tři týdny se v polovině ledna dočkáme prvních reportů, tradičně nejprve zejména od bank. Na tento týden pak právě celá řada bankovních ústavů stanovila rozhodné datum pro nárok na pravidelnou čtvrtletní dividendu . Zmínit lze State Street STT U.S. Bancorp USB FMC FMC First Bancorp (FBNC) či Fifth Third Bancorp FITB). Zmínit však především gigantem Goldman Sachs před lety založenou dceřinou Goldman Sachs BDC (GSBD). Firma udržuje tradiční čtvrtletní dividendu na 0,45 USD . Titul aktuálně zkrátka indikuje výrazný více než 9 % dividendový výnos. Titul, i většina zmiňovaných, má stanoven ex-date na 30. prosince, tzn. že naposledy s aktuálním nárokem se bude obchodovat naposledy ve středu.
Z hlediska ex-date jsou na tom stejně také akcie výrobce zemědělské techniky Deere (DE). Ten v minulém čtvrtletí letos již podruhé zvýšil dividendu . Akcionáři se nyní tedy dočkají opět výrazných již 1,05 USD Akcie Deere za 1,5 roku zdvojnásobily svou hodnotu a i přes výraznou dividendu indikují dividendový výnos jen 1,2 %.
Ještě méně výrazně působí dividendový výnos u akcií Humana HUM), přestože tato zdravotní pojišťovna letos již čtvrtletně vyplácí rovněž solidních 0,70 USD
Z potravinářského sektoru lze zmínit také i v ČR výrobně aktivního producenta cukrovinek Mondelez International MDLZ). Ten již v minulém čtvrtletí po roce přistoupil k dalšímu navýšení požitku, vyplatí tak nyní opět 0,35 USD Dividendový výnos u titulu aktuálně činí zhruba 2,2 %.
V minulém týdnu zveřejněnými výsledky potěšil výrobce pamětí Micron Technology (MU), což jeho akcie kurzově navrátilo zpět k historickým maximům. Dividendy firma začala vyplácet teprve v minulém čtvrtletí, nyní se tak dočkají opět 0,10 USD . U titulu vlastně spíše symbolický požitek, resp. dividendový výnos nečiní ani 0,5 %.
Ze známých velkých firem z hlediska dividendového výnosu v týdnu naopak vyčnívá Xerox XRX). Firma, která vlastně dala název „kopírování“, vyplácí již přes 4 roky stabilně čtvrtletní dividendu USD Dividendový výnos lze nyní stanovit na 4,9 %.
Z hlediska absolutní výše dividendy nutno vypíchnout v týdnu akcie CME Group CME). Vedle pravidelné čtvrtletní dividendy , letos ve výši 0,90 USD , vyplácí firma každoročně na přelomu roku také proměnnou/variabilní dividendu . Světově největší provozovatel burzy finančních derivátů ji tentokrát stanovil dokonce na 3,25 USD , zatímco v předchozích dvou letech vyplácel „jen“ 2,50 USD . U titulu lze nicméně dnes čekat technickou dividendovou kurzovou korekci, když na dnes je již stanoven ex-date. S nárokem na zmiňovaný požitek se tak naposledy obchodoval ve čtvrtek.
K vyhledávání v níže uvedeném přehledu doporučujeme příp. využít klávesovou zkratku Ctrl+F.
Ticker/Společnost
Periodicita dividendy
Dividenda
Dividendový výnos
Ex-date
AIN Albany International
quarterly
BCPC Balchem
annual
BKSC Bank of South Carolina
quarterly
CME
CME Group
RFI Cohen & Steers Total Return Realty Fund
FMAO Farmers & Merchants Bancorp
quarterly
HASI Hannon Armstrong Sustainable Infrastructure Capital
quarterly
IFF International Flavors & Fragrances
quarterly
JW.B John Wiley & Sons
quarterly
SKM SK Telecom Co.,Ltd
semi-annual
TWN The Taiwan Fund
annual
TTC Toro
quarterly
MTN Vail Resorts
quarterly
WFG West Fraser Timber
quarterly
ZBH Zimmer Biomet
quarterly
AHH Armada Hoffler Properties
quarterly
CM Canadian Imperial Bank of Commerce
quarterly
CVBF CVB Financial

quarterly
PSEC Prospect Capital
monthly
RVI Retail Value
none
BANX StoneCastle Financial
none
VIV Telefônica Brasil
TRTX TPG RE Finance Trust
quarterly
TWO Two Harbors Investment
quarterly
AEF Aberdeen Emerging Markets Equity Income Fund
quarterly
JEQ Aberdeen Japan Equity Fund
annual
AXS AXIS Capital
quarterly
CIB Bancolombia
MCI Barings Corporate Investors
quarterly
MPV Barings Participation Investors
quarterly
BHE Benchmark Electronics
quarterly
CIM Chimera Investment
quarterly
DHR Danaher
quarterly
DTF DTF Tax-Free Income
EFC Ellington Financial
monthly
EARN Ellington Residential Mortgage REIT
monthly
FLS Flowserve
quarterly
IRT Independence Realty Trust
quarterly
INDT INDUS Realty Trust
quarterly
IVT InvenTrust Properties
quarterly
JBGS JBG SMITH Properties
quarterly
NRC National Research
quarterly
CEE The Central and Eastern Europe Fund
annual
EEA The European Equity Fund
semi-annual
GCV The Gabelli Convertible and Income Securities Fund
IFN The India Fund
quarterly
THO Thor Industries
quarterly
TOWN TowneBank
quarterly
AKR Acadia Realty Trust
quarterly
AFCG AFC Gamma
quarterly
MITT AG Mortgage Investment Trust
quarterly
AGNC AGNC Investment
dec 21
ADC Agree Realty
monthly
ARE
Alexandria Real Estate Equities
quarterly
AQN Algonquin Power & Utilities
quarterly
ALCO Alico
quarterly
DOX Amdocs

quarterly
ATAX America First Multifamily Investors
quarterly
COLD Americold Realty Trust
quarterly
ABCB Ameris Bancorp
quarterly
NLY Annaly Capital Management
quarterly
ARI Apollo Commercial Real Estate Finance
quarterly
APLE Apple Hospitality REIT
quarterly
ACRE Ares Commercial Real Estate
not available
ATNI ATN International
quarterly
AVB AvalonBay Communities
quarterly
BCSF Bain Capital Specialty Finance
quarterly
BANF BancFirst
quarterly
DSU BlackRock Debt Strategies Fund
monthly
BKT BlackRock Income Trust
monthly
BXMT Blackstone Mortgage Trust
quarterly
BXP Boston Properties
quarterly
BRSP BrightSpire Capital
quarterly
BRMK Broadmark Realty Capital
monthly
BNL Broadstone Net Lease
quarterly
BNL Broadstone Net Lease
quarterly
DOOO BRP
quarterly
CP Canadian Pacific Railway
quarterly
CTRE CareTrust REIT
quarterly
CHMI Cherry Hill Mortgage Investment
quarterly
CIXX CI Financial
quarterly
CMTG Claros Mortgage Trust
annual
CIGI Colliers International Group
semi-annual
CCAP Crescent Capital BDC
quarterly
CRT Cross Timbers Royalty Trust
monthly
DE Deere & Company
quarterly
XRAY DENTSPLY SIRONA
quarterly
DDS Dillard's
quarterly
DNP DNP Select Income Fund
monthly
DEI Douglas Emmett
quarterly
EGP EastGroup Properties
quarterly
EIX Edison International
quarterly
EPR EPR Properties
monthly
EQBK Equity Bancshares
quarterly

ELS Equity LifeStyle Properties
quarterly
EPRT Essential Properties Realty Trust
quarterly
FITB Fifth Third Bancorp
quarterly
FBNC First Bancorp
quarterly
FR First Industrial Realty Trust
quarterly
INBK First Internet Bancorp
quarterly
FSV FirstService
quarterly
FMC
FMC
quarterly
FRG Franchise Group
quarterly
FBRT Franklin BSP Realty Trust
quarterly
BEN Franklin Resources
quarterly
FT Franklin Universal Trust
monthly
FULT Fulton Financial
quarterly
GSBD Goldman Sachs BDC
quarterly
GVA Granite Construction
quarterly
GPMT Granite Point Mortgage Trust
quarterly
GHG GreenTree Hospitality Group
annual
GHG GreenTree Hospitality Group
AVAL Grupo Aval Acciones y Valores
monthly
HUM
Humana
quarterly
ITW Illinois Tool Works
quarterly
IIPR Innovative Industrial Properties
quarterly
ISTR Investar
quarterly
KSU Kansas City Southern
quarterly
KW Kennedy-Wilson
quarterly
KRC Kilroy Realty
quarterly
KL Kirkland Lake Gold
quarterly
KREF KKR Real Estate Finance Trust
quarterly
LADR Ladder Capital
quarterly
LII Lennox International
quarterly
LEVL Level One Bancorp
quarterly
LXP Lexington Realty Trust
quarterly
LECO Lincoln Electric
quarterly
LFT Lument Finance Trust
quarterly
LOAN Manhattan Bridge Capital
quarterly
MKC McCormick & Company, Incorporated
quarterly
MTR Mesa Royalty Trust
monthly

MFA MFA Financial
quarterly
MGP MGM Growth Properties
quarterly
MDLZ Mondelez International
quarterly
MPWR Monolithic Power Systems
quarterly
NFG National Fuel
Gas
quarterly
NHI National Health Investors
quarterly
NRZ New Residential Investment
quarterly
NUE Nucor
quarterly
NTR Nutrien
quarterly
OFG OFG Bancorp
quarterly
ORC Orchid Island Capital
monthly
OR Osisko Gold Royalties
quarterly
ORCC Owl Rock Capital
quarterly
PGRE Paramount Group
quarterly
PEB Pebblebrook Hotel Trust
quarterly
PBA Pembina Pipeline
monthly
PMT PennyMac Mortgage Investment Trust
quarterly
PBT Permian Basin Royalty Trust
monthly
PVL Permianville Royalty Trust
monthly
PRT PermRock Royalty Trust
monthly
PXD Pioneer Natural Resources
quarterly
PLYM Plymouth Industrial REIT
quarterly
PRIM Primoris Services
quarterly
RC Ready Capital
quarterly
RRX Regal Rexnord
quarterly
REVG REV Group
quarterly
REXR Rexford Industrial Realty
quarterly
RLJ RLJ Lodging Trust
quarterly
SJT San Juan Basin Royalty Trust
monthly
SFBS ServisFirst Bancshares
quarterly
SRC Spirit Realty Capital
quarterly
STAG STAG Industrial
monthly
STN Stantec
quarterly
STWD Starwood Property Trust
quarterly
STLD Steel Dynamics
quarterly
STOR STORE Capital
quarterly
SYK Stryker
quarterly

SUI Sun Communities
quarterly
SSSS SuRo Capital
TRP TC Energy
quarterly
CGBD TCG BDC
quarterly
TSI TCW Strategic Income Fund
quarterly
TGLS Tecnoglass
quarterly
TGP Teekay LNG Partners
quarterly
TFII TFI International
quarterly
TFII TFI International
quarterly
ENSG The Ensign Group
quarterly
HYB The New America High Income Fund
YORW York Water
quarterly
TTE TotalEnergies
quarterly
USB U.S. Bancorp
quarterly
WPC W. P. Carey
quarterly
WMC Western Asset Mortgage Capital
quarterly
WLTW Willis Towers Watson Public
quarterly
XRX Xerox
quarterly
AUY Yamana Gold
quarterly
APD Air Products and Chemicals
quarterly
CAH Cardinal Health
quarterly
CBTX CBTX
quarterly
ELP Companhia Paranaense de Energia - COPEL
COP
ConocoPhillips
quarterly
CWCO Consolidated Water
quarterly
OFC Corporate Office Properties Trust
quarterly
CUBE CubeSmart
quarterly
CONE CyrusOne
quarterly
EHC Encompass Health
quarterly
EHC Encompass Health
quarterly
EQR Equity Residential
quarterly
ESS Essex Property Trust
quarterly
FPI Farmland Partners
quarterly
FRT Federal Realty Investment Trust
quarterly
FCPT Four Corners Property Trust
quarterly
GLT Glatfelter
quarterly
HIFS Hingham Institution for Savings
none
HURC Hurco Companies
quarterly
INGR Ingredion

quarterly
CSR Investors Real Estate Trust
quarterly
LDI loanDepot
quarterly
MU Micron Technology
quarterly
PEGA Pegasystems
quarterly
PLPC Preformed Line Products
quarterly
O Realty Income
jan 22
RSG Republic Services
quarterly
SAFE Safehold
quarterly
STT State Street
quarterly
ANDE Andersons
quarterly
UBFO United Security Bancshares
quarterly
VTR Ventas
quarterly
WASH Washington Trust Bancorp
quarterly
WERN Werner Enterprises
quarterly
WWW Wolverine World Wide
quarterly
dividendový datum dat
Jako každý týden závěrem snad jen zopakovat, že akcionáři se od většiny výše uvedených firem dané dividendy dočkají obvykle do 2 týdnů po rozhodném dnu. Výše uvedená data je nutné brát jako orientační, resp. doporučujeme si je v případě „obchodování“ aktuálně ověřit u svého obchodníka s cennými papíry.

Obchodní rejstřík | Zájezdy | YAuto | Meteobox | Bydlet | Studium

TOP: Zprávy Akcie CZ Akcie svět Kurzy měn Komodity Zlato Bitcoin Hypotéky Tarify Energie Kalkulačka Zákony Práce COVID Diskuze

kurzyCZ

EUR 25.12 0.28 BTC 51,100 2.38 Zlato 1,806 -0.10 ČEZ 829.0 -1.07
USD 22.20 0.46 DAX 15,794 0.24 Ropa 75.74 -0.21 Erste 1,024 0.00

AKCIE AKCIE ČR AKCIE SVĚT KOMODITY ZLATO MĚNY ONLINE FOREX KRYPTOMĚNY PODÍLOVÉ FONDY DLUHOPISY

Kurzy.cz > Investice > Akcie > Dividenda

pondělí 27.12.2021 13:51:31

Akcie ČR | Akcie svět | Zprávy akcie | Kurzy měn | Komodity

Nejčtenější dnes

Omezení maloobchodního prodeje zboží...
Covid-19 - Upozornění na nové opatření...
WHO kritizuje podávání posilujících vakcín, jen...
Počasí: Horská dráha pokračuje. Oteplí se o 14 °C
Světový zemní plyn míří do Evropy

Další nejčtenější zprávy »

Vybrali jsme pro Vás

Dukovany a Temelín překonaly milník 30 terawatth
ČEZ: 24. 12. byla nejvyšší hodinová spotřeba dom
Lidé mají poslední dva týdny na vstup do režimu p
Indexy v Číně dnes na ústupu v obavách z dopadů
Alibaba: Čínské ministerstvo přerušilo spolupráci

Další vybrané zprávy »

Jiří Zendulka (Kurzy.cz)
Akcie ve světě | 27.12.2021 13:00:00

Tento týden nabídne dividendy od Goldman Sachs BDC, Mondelez, Deere, Xerox a spousty dalších

Díky příchodu nového roku bude také tento týden na řadě finančních trhů „zkrácený". Wall Street však v tomto ohledu nebude ochuzena, když i v pátek na Silvestra zde proběhne běžná seance. V týdnu se poměrně logicky žádné IPO a tedy příchod nové emise neočekává. Týden bude chudý i na makrodata, kde nicméně čísla zřejmě potvrdí pokračující výrazný růst cen nemovitostí také v zámoří. Týden bude vcelku pestrý z hlediska stanovených rozhodných dnů pro nárok na dividendy. V tomto ohledu níže uvedený tabulkový přehled totiž zahrnuje přes 200 korporací. Očekávat lze každopádně na trzích nižší likviditu. A je otázkou, zda trhy naváží na výrazně pozitivní druhou polovinu předchozího týdne, resp. zda dojde na tzv. Santa Claus rally.

K vypořádání na akciovém trhu v USA dochází obdobně jako na pražské burze druhý pracovní den po obchodu (tzv. T+2). Z hlediska rozhodného dne pro nárok na dividendu se nicméně tradičně sleduje především tzv. ex-date. Jinými slovy první obchodní den, kdy se již akcie obchodují bez nároku na dividendu. Nakoupit akcie s nárokem na dividendu se tedy musí nejpozději den před „ex-date".

Konec roku již vlastně výrazně přibližil novou sezónu. Zkrátka již za tři týdny se v polovině ledna dočkáme prvních reportů, tradičně nejprve zejména od bank. Na tento týden pak právě celá řada bankovních ústavů stanovila rozhodné datum pro nárok na pravidelnou čtvrtletní dividendu. Zmínit lze **State Street** (STT), **U.S. Bancorp** (USB), **FMC** (FMC), **First Bancorp** (FBNC) či **Fifth Third Bancorp** (FITB). Zmínit však především gigantem **Goldman Sachs** před lety založenou dceřinou **Goldman Sachs BDC** (GSBD). Firma udržuje tradiční čtvrtletní dividendu na 0,45 USD. Titul aktuálně zkrátka indikuje výrazný více než 9 % dividendový výnos. Titul, i většina zmiňovaných, má stanoven ex-date na 30. prosince, tzn. že naposledy s aktuálním nárokem se bude obchodovat naposledy ve středu.

Z hlediska ex-date jsou na tom stejně také akcie výrobce zemědělské techniky **Deere** (DE). Ten v minulém čtvrtletí letos již podruhé zvýšil dividendu. Akcionáři se nyní tedy dočkají opět výrazných již 1,05 USD. Akcie Deere za 1,5 roku zdvojnásobily svou hodnotu a i přes výraznou dividendu indikují dividendový výnos jen 1,2 %.

Ještě méně výrazně působí dividendový výnos u akcií **Humana** (HUM), přestože tato zdravotní pojišťovna letos již čtvrtletně vyplácí rovněž solidních 0,70 USD.

Z potravinářského sektoru lze zmínit také i v ČR výrobně aktivního producenta cukrovinek **Mondelez International** (MDLZ). Ten již v minulém čtvrtletí po roce přistoupil k dalšímu navýšení požitku, vyplatí tak nyní opět 0,35 USD. Dividendový výnos u titulu aktuálně činí zhruba 2,2 %.

V minulém týdnu zveřejněnými výsledky potěšil výrobce pamětí **Micron Technology** (MU), což jeho akcie kurzově navrátilo zpět k historickým maximům. Dividendy firma začala vyplácet teprve v minulém čtvrtletí, nyní se tak dočkají opět 0,10 USD. U titulu vlastně spíše symbolický požitek, resp. dividendový výnos nečiní ani 0,5 %.

Ze známých velkých firem z hlediska dividendového výnosu v týdnu naopak vyčnívá **Xerox** (XRX). Firma, která vlastně dala název „kopírování", vyplácí již přes 4 roky stabilně čtvrtletní dividendu 0,25 USD. Dividendový výnos lze nyní stanovit na 4,9 %.

Z hlediska absolutní výše dividendy nutno vypíchnout v týdnu akcie **CME Group** (CME). Vedle pravidelné čtvrtletní dividendy, letos ve výši 0,90 USD, vyplácí firma každoročně na přelomu roku také proměnnou/variabilní dividendu. Světově největší provozovatel burzy finančních derivátů ji tentokrát stanovil dokonce na 3,25 USD, zatímco v předchozích dvou letech vyplácel „jen" 2,50 USD. U titulu lze nicméně dnes čekat technickou dividendovou kurzovou korekci, když na dnes je již stanoven ex-date. S nárokem na zmiňovaný požitek se tak naposledy obchodoval ve čtvrtek.

K vyhledávání v níže uvedeném přehledu doporučujeme příp. využít klávesovou zkratku Ctrl+F.

Ticker/Společnost	Periodicita dividendy	Dividenda	Dividendový výnos	Ex-date
AIN Albany International	quarterly	$0.21	1.00%	12/27/2021
BCPC Balchem	annual	$0.64	0.40%	12/27/2021
BKSC Bank of South Carolina	quarterly	$0.17	3.33%	12/27/2021
CME CME Group	none	$3.25		12/27/2021
RFI Cohen & Steers Total Return Realty Fund	--	$0.21	5.90%	12/27/2021
FMAO Farmers & Merchants Bancorp	quarterly	$0.19	2.48%	12/27/2021
HASI Hannon Armstrong Sustainable Infrastructure Capital	quarterly	$0.35	2.21%	12/27/2021
IFF International Flavors & Fragrances	quarterly	$0.79	2.13%	12/27/2021
JW.B John Wiley & Sons	quarterly	$0.3450	2.60%	12/27/2021
SKM SK Telecom Co.,Ltd	semi-annual	$0.3867	4.10%	12/27/2021
TWN The Taiwan Fund	annual	$2.9227	1.30%	12/27/2021

Zpravodajství na e-mail »
RSS, Přebírání zpráv, Seznam.cz

Benzín a nafta 26.12.2021
Natural 95 36.19 Kč Nafta 35.2 Kč

Prezentace
14.12.2021 Založení společnosti s ručení
13.12.2021 Black Friday každoročně trhá
09.12.2021 Chcete začít investovat a neví
Další prezentace >>

Okénko investora
Jozo Perić, CapitalPanda
Přehled společnosti Coinbase Global Inc
Pim Brands, Ronda Invest
Skutečná inflace je výš. Proč to stát nechce přiznat
Lucia Žárská, ProfitLevel
Rok 2022 může být pro Pfizer úspěchem

Tiskové zprávy
Auto, nejbezpečnější dopravní prostředek
Nová spolupráce - nové možnosti
Díky podpoře může projekt bezplatných kr
David Lundák: Investice do zelené energie
Vladimír Dlouhý: Programy musí být nasta
Další zprávy z rubriky Tiskové zprávy

Z domova
Nouzový stav a protiepidemická opatření – co vše aktuálně platí. Opatření a omezení

Obchod a služby
Omezení maloobchodního prodeje zboží a poskytování služeb, s účinností

Investice
Rok 2022 ve zkratce pohledem expertů z Wall Street

Investice
Víkendář: Stále nám nedochází, k jak velkým změnám v globální ekonomice v posledních

Rodinné finance po koronaviru
Jak se daří vašim rodinným financím po epidemii COVID-19?
Mnohem lépe 8%
Trochu lépe 9%
Tak na stejno 39%
Trochu hůře 24%
Mnohem hůře 20%
Jinak (napište do diskuze) 1%
Hlasuj
Zatím hlasů: 3202
diskuze k anketě » další ankety »

Denní přehled zpráv e-mailem

Zpět

Na mapě dálnic je Česko bílé místo

TISK, Datum: 28.12.2021, Zdroj: Lidové noviny, Strana: 10, Autor: MICHAL PAVEC, Vytištěno: 30 974, Prodáno: 23 792, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.12.2021 00:57, Čtenost: 152 666, Rubrika: Ekonomika, AVE: 208 554,44 Kč, Země: Česko, GRP: 1,70

Česku zoufale chybí dálnice, o rychlých železnicích se spíše jen mluví. „Budu na důležité projekty víc tlačit a dohlížet," slibuje

nový ministr dopravy Martin Kupka (ODS).

* LN Když jste seděl u prezidenta v rámci setkání s budoucími ministry, bavili jste se i o projektu kanálu Dunaj–Odra–Labe, na němž vždy hodně lpěl?

Nebavili. Nešel jsem k němu s tím, že by mě měl zkoušet, předkládal jsem mu své vize. K projektu vodního díla Dunaj–Odra–Labe jsem měl nachystané argumenty, které jsem s kolegy připravoval pro programové prohlášení vlády. Šlo zejména o to, jak realistický projekt by to byl, což je podle mě jeho největší potíž. U projektů splavnosti řek jsou v Česku výrazně důležitější stavby, konkrétně stupně Děčín a Přelouč (vodní díla na Labi umožňující lepší ekonomické využití řek – pozn. red.), které se roky a roky nedaří uskutečnit. Musíme se zaměřit na projekty, u nichž panuje naprostá odborná shoda, že budou prospěšné.

* LN Co pana prezidenta zajímalo nejvíce?

Říkal jsem mu, že se počítá zejména to, co se opravdu postaví. Na tom jsem si zakládal jako starosta Líbeznic a později i jako středočeský krajský radní pro dopravu.

* LN Jaké úkoly si z regionu přenášíte na ministerstvo?

Že je třeba opravdu pohnout se silničním okruhem Prahy. Jeho dokončení je důležité nejen pro Prahu a střední Čechy, ale pro celou republiku. Je třeba dát projektu větší spád – od posouzení vlivu na životní prostředí přes územní rozhodnutí ke stavebnímu povolení... Nejvíc váznou úseky v jeho nedokončené severní část mezi Horními Počernicemi a Ruzyní. Tam jsme bohužel po mnoha a mnoha letech v podstatě na začátku povolovacího procesu: ještě ani nezačala příprava dokumentace pro posouzení vlivu na životní prostředí. To je obrovský vykřičník nad osudem Pražského okruhu. Chci, aby můj resort převzal vůdčí roli v projednávání a dotáhl projekt ke stavbě.

* LN Jihovýchodní část okruhu, která má propojit sjezdy z dálnic D1 a D11, je o něco dál. Má územní rozhodnutí, proti němu se ale odvolaly desítky subjektů. Projekt stojí. To také není žádná sláva, viďte?

O odvoláních k územnímu rozhodnutí stále rozhoduje jihočeský krajský úřad. I tady jde o alarmující vizitku státní správy. Ministerstvo pro místní rozvoj půl roku rozhodovalo o tom, komu se spis předá kvůli podezření ze systémové podjatosti (nakonec jej dostal na starosti právě Jihočeský kraj – pozn. red.). To je důvod, proč se stavby v Česku zpomalují. Pomůže jen přísnější dohled ministra na to, jak jednotlivé fáze projektu běží. Nechápu, proč se tehdejší ministr dopravy každý týden neptal ministryně pro místní rozvoj, kde je příslušné rozhodnutí. Nemůže ho ovlivnit, ale ptát se je jeho povinnost.

* LN Podobná slova o větším spádu příprav a přísnějším dohledu pronášeli i vaši předchůdci. Co konkrétně pro to uděláte vy?

Prošel jsem si přípravou veřejných staveb v rozsahu čtvrtmiliardové investice a bylo zřejmé, že bez pravidelné kontroly a tlaku hlavy instituce se může projekt na dlouho a na mnoha místech zaseknout. Pokud není vůle podložená pravidelnými dotazy, sledováním – fakticky projektovým řízením –, dochází k průtahům o měsíce. Řešili jsme například projekt výstavby školy a museli jsme vše stihnout za dva roky. Za tu dobu bylo třeba projít všemi fázemi přípravy: od územního plánu přes architektonickou soutěž až k územnímu a stavebnímu řízení.

* LN Ale do územního řízení při stavbě školy se určitě neodvolalo přes 20 subjektů jako u jihovýchodní části Pražského okruhu... To je přece jen pro délku vyřízení odvolání rozdíl, ne?

Nemám ambici, aby dálnice získala povolení za dva roky, to je samozřejmě mnohem složitější. Ale chci tím upozornit na to, jak je hrozné, že například u severní části Pražského okruhu se už dělalo posouzení vlivu na životní prostředí skoro před 20 lety, a nyní jsme opět na začátku povolování. Co se týče jeho jihovýchodní části, tam je podepsaná dohoda s hlavním městem o jeho významném zapojení. V příštím roce chceme výrazně posunout výkupy pozemků. V rozpočtu ministerstva na ně počítáme se stovkami milionů ročně. Věřím, že se mezi dálnicemi D1 a D11 začne stavět nejpozději v roce 2024 a hotovo by mělo být o dva roky později.

* LN Zmínil jste spolupráci s vedením Prahy. Příští rok vás čeká velká zkouška – oprava dopravně nejvytíženějšího místa v zemi, Barrandovského mostu. Jak se chystáte? Je to místo, které ovlivňuje řidiče nejen v Praze, ale každého, kdo musí metropolí projet.

I proto už se konají koordinační jednání pražských a středočeských správ komunikací, aby bylo vůbec možné složitou situaci zvládnout. Praha například buduje pruh pro autobusy na Strakonické, aby se zajistila dostupnost centra Prahy hromadnou dopravou především v ranních špičkách. Musíme také maximálně zprůchodnit stávající úseky Pražského okruhu. A samozřejmě pokud by byl kompletní, byla by situace výrazně jednodušší, protože nápor na dokončenou část bude logicky daleko větší.

* LN Příští rok se otevře jen 25 kilometrů nových dálnic. Nový úsek D35 mezi Časy a Ostrovem a pak obchvaty FrýdkuMístku, Olbramovic, Církvic a Chýnova. Není to málo?

Je toho pro příští rok skutečně méně. Neměla by ale stát příprava dalších dálnic. Dalších 131 kilometrů se staví, necelých 40 se nyní soutěží a bezmála 570 je v přípravě.

* LN Aktuální cíl je dokončení páteřní dálniční sítě v roce 2030. Věříte, že se to povede?

Na dálniční mapě Evropy Česko bohužel stále představuje bílé místo. Víra, že se zmíněný termín podaří stihnout, je jedna věc, ale musíme pro to i něco udělat. Klíčová je pro mě dálnice D35, protože představuje jedinou alternativu, jak ulevit trvale přetížené D1. I po letošním dokončení její modernizace stačí jediná nehoda, aby zkomplikovala dopravu mezi západem a východem země. Byl jsem se podívat na stavbu úseku D35 mezi Časy a Ostrovem, který se otvírá příští rok a kde je klíčové zvládnout unikátní přemostění koridorové železniční trati. Je třeba dohlížet i na přípravu dalších úseků směrem k Mohelnici. Pro některé z nich můžeme uvažovat i o PPP projektech (spolupráce státu se soukromými firmami, které výstavbu financují a

zákazník ji postupně splácí – pozn. red.).

* LN Tento způsob výstavby, financování a údržby dálnic se nyní de facto testuje na 32 kilometrech D4 mezi Příbramí a Pískem. Zdá se, že si od PPP hodně slibujete...

Tato forma se využívá v řadě evropských států, na tom není nic špatného, jen musí proběhnout transparentně a správně, aby byl projekt funkční. Je dobré mít k dispozici více způsobů financování. PPP projekt na D4 znamená pro stát rozložení plateb v čase včetně následné údržby. To je důležité například pro dobu, kdy budeme mít na stavbu dálnic k dispozici méně peněz z Evropské unie.

* LN Pan premiér i vy jste vystoupili proti zákazu aut se spalovacími motory. V tuto chvíli se ale jedná o záměr snižovat emise, žádný zákaz na stole není. Nestává se z tématu spíše politika ve smyslu ukázat voličům, že jim nechcete brát jejich auta?

A vy jim je chcete brát? Klidně se vsadím, že do roku 2035 může být na trhu víc alternativních pohonů. Současné návrhy na drastické snižování emisí včetně chystané normy Euro 7 budou mít zásadní dopad na budoucnost konvenčních motorů. Požadavkům by nevyhověla ani auta s hybridními pohony. Spalovací motory nemusíte zakazovat, stačí nastavit takové podmínky jejich provozu, které technicky nelze splnit. S tím nesouhlasíme kvůli českým domácnostem i autoprůmyslu, který je pilířem naší ekonomiky. Nepotřebujeme zbytečné restrikce a regulace, které zpravidla vedou ke zdražování. Navíc je férové říct, že se zatím o pevném datu jen diskutuje, a rádi bychom jasným postojem přispěli k tomu, že se nikdy nepřijme.

* LN Čistá mobilita každopádně bude tématem. Jak si představujete její podporu?

Elektroaut přibývá – a k tomu nutně potřebujeme více nabíjecích míst. Aby to celé navíc dávalo smysl, musíme v Česku zajistit více energie z čistých zdrojů. Proto patří k prioritám vlády posílení jaderné energetiky, usilovat budeme i o to, aby právě tento zdroj akceptovala EU jako bezemisní. Do roku 2030 bude možné vybudovat 19 až 35 tisíc dobíjecích stanic podle toho, jak se bude vyvíjet prodej elektromobilů.

* LN Vaše velké téma jsou vysokorychlostní železniční tratě. Ale přiznejme si: tam nejsme ani ve fázi projektů...

Zatím řešíme pouze koncept trasování. Nicméně Správa železnic už podnikla řadu důležitých kroků: například trasa Drážďany–Praha–Vídeň je zapojena mezi evropské prioritní stavby, což slibuje Česku z velké části financování z peněz EU. Musíme také najít způsob, jak trať z hlediska legislativy a přípravy prosadit v dostupném čase. Proto jsme se zavázali připravit zákon o vysokorychlostních tratích, který by přinesl pozitivní dopady pro města a obce a umožnil připravit rozumné vedení trasy. Nepochybně může urychlit celou přípravu.

* LN Která z tratí je nejblíže k realizaci a kdy by se podle vás mohla začít stavět?

Nejblíž realizaci je zmíněná trať z Drážďan přes Prahu do Vídně. Nejpokročilejší je přitom úsek z Prahy-Běchovic do Poříčan. První kilometry této trati by se měly začít stavět před rokem 2030.

Martin Kupka (46) * Narodil se v Jilemnici, je ženatý a má dvě děti. Vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci na Fakultě sociálních věd UK. * Už sedm let je místopředsedou ODS, druhé volební období za sebou je poslancem, deset let byl starostou středočeských Líbeznic. * Jako zastupitel a radní Středočeského kraje zastává pozici náměstka hejtmanky pro dopravu. * V minulosti se živil jako novinář. Půl roku mediálně komunikoval za vládu Petra Nečase.

Foto autor: FOTO MAFRA – MICHAL TUREK

Na mapě dálnic je Česko bílé místo

Česku zoufale chybí dálnice, o rychlých železnicích se spíše jen mluví. „Budu na důležité projekty víc tlačit a dohlížet," slibuje nový ministr dopravy Martin Kupka (ODS).

MICHAL PAVEC

LN Když jste seděl u prezidenta v rámci setkání s budoucími ministry, bavili jste se i o projektu kanálu Dunaj–Odra–Labe, na němž vždy hodně lpěl?

Nebavili. Nešel jsem k němu s tím, že by mě měl zkoušet, předkládal jsem mu své vize. K projektu vodního díla Dunaj–Odra–Labe jsem měl nachystané argumenty, které jsem s kolegy připravoval pro programové prohlášení vlády. Šlo zejména o to, jak realistický projekt by to byl, což je podle mě jeho největší potíž.

U projektů splavnosti řek jsou v Česku výrazně důležitější stavby, konkrétně stupně Děčín a Přelouč *(vodní díla na Labi umožňující lepší ekonomické využití řek – pozn. red.)*, které se roky a roky nedaří uskutečnit. Musíme se zaměřit na projekty, u nichž panuje naprostá odborná shoda, že budou prospěšné.

LN Co pana prezidenta zajímalo nejvíce?

Říkal jsem mu, že se počítá zejména to, co se opravdu postaví. Na tom jsem si zakládal jako starosta Libence a později i jako středočeský krajský radní pro dopravu.

LN Jaké úkoly si z regionu přenášíte na ministerstvo?

Že je třeba opravdu pohnout se silničním okruhem Prahy. Jeho dokončení je důležité nejen pro Prahu a střední Čechy, ale pro celou republiku. Je třeba dát projektu větší spád – od posouzení vlivu na životní prostředí přes územní rozhodnutí ke stavebnímu povolení... Nejvíc váznou úseky v jeho nedokončené severní části mezi Horními Počernicemi a Ruzyní. Tam jsme bohužel po mnoha a mnoha letech v podstatě na začátku povolovacího procesu: ještě ani nezačala příprava dokumentace pro posouzení vlivu na životní prostředí. To je obrovský vykřičník nad osudem Pražského okruhu. Chci, aby můj resort převzal vůdčí roli v projednávání a dotáhl projekt ke stavbě.

LN Jihovýchodní část okruhu, která má propojit sjezdy z dálnic D1 a D11, je o něco dál. Má územní rozhodnutí, proti němu se ale odvolaly desítky subjektů. Projekt stojí. To také není žádná sláva, vidíte?

O odvoláních k územnímu rozhodnutí stále rozhoduje jihočeský krajský úřad. I tady jde o alarmující vizitku státní správy. Ministerstvo pro místní rozvoj půl roku rozhodovalo o tom, komu se spis předá kvůli podezření ze systémové podjatosti *(nakonec jej dostal na starosti právě Jihočeský kraj – pozn. red.)*. To je důvod, proč se stavby v Česku zpomalují. Pomůže jen přísnější dohled ministra na to, jak jednotlivé fáze projektu běží. Nechápu, proč se tehdejší ministr dopravy každý týden neptal ministryně pro místní rozvoj, kde je příslušné rozhodnutí. Nemůže ho ovlivnit, ale ptát se je jeho povinnost.

LN Podobná slova o větším spádu příprav a přísnějším dohledu pronášeli i vaši předchůdci. Co konkrétně pro to uděláte vy?

Prošel jsem si připravou veřejných staveb v rozsahu čtvrtmiliardové investice a bylo zřejmé, že bez pravidelné kontroly a tlaku hlavy instituce se může projekt na dlouho a na mnoha místech zaseknout. Pokud není vůle podložená pravidelnými dotazy, sledováním – faktický projektovým řízením –, dochází k průtahům o měsíce.

Řešili jsme například projekt výstavby školy a museli jsme vše stihnout za dva roky. Za tu dobu bylo třeba projít všemi fázemi přípravy: od územního plánu přes architektonickou soutěž až k územnímu a stavebnímu řízení.

LN Ale do územního řízení při stavbě školy se určitě neodvolalo přes 20 subjektů jako u jihovýchodní části Pražského okruhu... To je přece jen pro dělku vyřízení odvolání rozdíl, ne?

Nemám ambici, aby dálnice získala povolení za dva roky, to je samozřejmě mnohem složitější. Ale chci tím upozornit na to, jak je hrozné, že například u severní části Pražského okruhu se už dělalo posouzení vlivu na životní prostředí skoro před 20 lety, a nyní jsme opět na začátku povolování.

Co se týče jeho jihovýchodní části, tam je podepsaná dohoda s hlavním městem o jeho významném zapojení. V příštím roce chceme výrazně posunout výkupy pozemků. V rozpočtu ministerstva na ně počítáme se stovkami miliónů ročně. Věřím, že se mezi dálnicemi D1 a D11 začne stavět nejpozději v roce 2024 a hotovo by mělo být o dva roky později.

LN Zmínil jste spolupráci s vedením Prahy. Příští rok vás čeká velká zkouška – oprava dopravně nejvytíženějšího místa v zemi, Barrandovského mostu. Jak se chystáte? Je to místo, které ovlivňuje řidiče nejen v Praze, ale každého, kdo musí metropolí projet.

I proto už se konají koordinační jednání pražských a středočeských správ komunikací, aby bylo vůbec možné složitou situaci zvládnout. Praha například buduje pruh pro autobusy na Strakonické, aby se zajistila dostupnost centra Prahy hromadnou dopravou především v ranních špičkách.

FOTO MAFRA – MICHAL TUREK

Musíme také maximálně zprůchodnit stávající úseky Pražského okruhu. A samozřejmě pokud by byl kompletní, byla by situace výrazně jednodušší, protože nápor na dokončenou část bude logicky daleko větší.

LN Příští rok se otevře jen 25 kilometrů nových dálnic. Nový úsek D35 mezi Časy a Ostrovem a pak obchvaty Frýdku-Místku, Olbramovic, Církvic a Chýnova. Není to málo?

Je toho pro příští rok skutečně méně. Neměla by ale stát příprava dalších dálnic. Dalších 131 kilometrů se staví, necelých 40 se nyní soutěží a bezmála 570 je v přípravě.

LN Aktuální cíl je dokončení páteřní dálniční sítě v roce 2030. Věříte, že se to povede?

Na dálniční mapě Evropy Česko bohužel stále představuje bílé místo. Věřím, že se zmíněný termín podaří stihnout, je jedna věc, ale musíme pro to i něco udělat. Klíčová je pro mě dálnice D35, protože představuje jedinou alternativu, jak ulevit trvale přetížené D1. I po letošním dokončení její modernizace stačí jediná nehoda, aby zkomplikovala dopravu mezi západem a východem země.

Byl jsem se podívat na stavbu úseku D35 mezi Časy a Ostrovem, který se otvírá příští rok a kde je klíčové zvládnout unikátní přemostění koridorové železniční trati. Je třeba dohlížet i na přípravu dalších úseků směrem k Mohelnici. Pro některé z nich můžeme uvažovat i o PPP projektech *(spolupráce státu se soukromými firmami, které výstavbu financují a zákazník ji postupně splácí – pozn. red.)*.

LN Tento způsob výstavby, financování a údržby dálnic se nyní de facto testuje na 32 kilometrech D4 mezi Příbramí a Pískem. Zdá se, že si od PPP hodně slibujete...

Tato forma se využívá v řadě evropských států, na tom není nic špatného, jen musí proběhnout transparentně a správně, aby byl projekt funkční. Je dobré mít k dispozici více způsobů financování. PPP projekt na D4 znamená pro stát rozložení plateb v čase včetně následné údržby. To je důležité například pro dobu, kdy budeme mít na stavbu dálnic k dispozici méně peněz z Evropské unie.

LN Pan premiér i vy jste vystoupili proti zákazu aut se spalovacími motory. V tuto chvíli se ale jedná o záměr snižovat emise, žádný zákaz na stole není. Nestává se z tématu spíše politika ve smyslu ukázat voličům, že jim nechcete brát jejich auta?

A vy jim je chcete brát? Klidně se vsadím, že do roku 2035 může být na trhu víc alternativních pohonů. Současné návrhy na drastické snižování emisí včetně chystané normy Euro 7 budou mít zásadní dopad na budoucnost konvenčních motorů. Požadavkům by nevyhověla ani auta s hybridními pohony. Spalovací motory nemusíte zakazovat, stačí nastavit takové podmínky jejich provozu, které technicky nelze splnit.

S tím nesouhlasíme kvůli českým domácnostem i autoprůmyslu, který je pilířem naší ekonomiky. Nepotřebujeme zbytečné restrikce a regulace, které zpravidla vedou ke zdražování. Navíc je férové říct, že se zatím o pevném datu jen diskutuje, a rádi bychom jasným postojem přispěli k tomu, že se nikdy nepřijme.

LN Čistá mobilita každopádně bude tématem. Jak si představujete její podporu?

Elektroaut přibývá – a k tomu nutně potřebujeme více nabíjecích míst. Aby to celé navíc dávalo smysl, musíme v Česku zajistit více energie z čistých zdrojů. Proto patří k prioritám vlády posílení jaderné energetiky, usilovat budeme i o to, aby právě tento zdroj akceptovala EU jako bezemisní. Do roku 2030 bude možné vybudovat 19 až 35 tisíc dobíjecích stanic podle toho, jak se bude vyvíjet prodej elektromobilů.

LN Vaše velké téma jsou vysokorychlostní železniční tratě. Ale přiznejme si: tam nejsme ani ve fázi projektů...

Zatím řešíme pouze koncept trasování. Nicméně Správa železnic už podnikla řadu důležitých kroků: například trasa Drážďany–Praha–Vídeň je zapojena mezi evropské prioritní stavby, což slibuje Česku z velké části financování z peněz EU. Musíme také najít způsob, jak trať z hlediska legislativy a přípravy prosadit v dostupném čase. Proto jsme se zavázali připravit zákon o vysokorychlostních tratích, který by přinesl pozitivní dopady pro města a obce a umožnil připravit rozumné vedení trasy. Nepochybně může urychlit celou přípravu.

LN Která z tratí je nejblíže k realizaci a kdy by se podle vás mohla začít stavět?

Nejblíž realizaci je zmíněná trať z Drážďan přes Prahu do Vídně. Nejpokročilejší je přitom úsek z Prahy-Běchovic do Poříčan. První kilometry této trati by se měly začít stavět před rokem 2030.

Martin Kupka (46)

- Narodil se v Jilemnici, je ženatý a má dvě děti. **Vystudoval žurnalistiku a masovou komunikaci** na Fakultě sociálních věd UK.
- Už sedm let je **místopředsedou ODS**, druhé volební období za sebou je poslancem, deset let byl starostou středočeských Libeznic.
- Jako zastupitel a **radní Středočeského kraje** zastává pozici náměstka hejtmanky **pro dopravu**.
- V minulosti se živil jako novinář. Půl roku mediálně komunikoval za vládu Petra Nečase.

Zpět

© 2022 NEWTON Media | www.newtonmedia.eu

Rusku jde možná o rakety středního doletu, míní expert. Lavrov oznámil rozhovory s USA v lednu URL
Automatický překlad

WEB, Datum: 27.12.2021, Zdroj: ct24.cz, Autor: dazapm, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.12.2021 02:14, Celková návštěvnost: 8 614 134, RU / měsíc: 1 367 611, RU / den: 168 315, Rubrika: Svět, AVE: 30 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 1,87, Návštěvy za měsíc: 17 300 000

Rozhovory ruských vládních činitelů, diplomatů a vojenských představitelů s americkými protějšky začnou hned po ruských novoročních prázdninách, které končí 10. ledna. Tématem jednání mají být údajně bezpečnostní záruky, které Moskva žádá od Washingtonu. Ruský ministr zahraniční Sergej Lavrov to prohlásil v rozhovoru přenášeném na internetu. Moskva chce zároveň jednat i s NATO.

Generální tajemník Severoatlantické aliance Jens Stoltenberg už v neděli uvedl, že chce na 12. ledna svolat schůzku Rady NATO-Rusko. Znepokojení Západu vyvolalo rozmístění desítek tisíc ruských vojáků v blízkosti hranic s Ukrajinou.

Kreml tvrdí, že se obává o svou bezpečnost kvůli údajné snaze Severoatlantické aliance rozšířit se o Ukrajinu a rozmísťovat zbraně v postsovětských státech. Aliance možnost ruského veta budoucího vstupu některé země odmítá s tím, že je právem každého suverénního státu vybírat si vlastní spojence a žádná další země do takového výběru nesmí mluvit.

Mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov řekl, že Rusko považuje za smysluplné vést kromě bilaterálních jednání s USA také rozhovory s NATO. I ruské ministerstvo zahraničí potvrdilo, že návrh od NATO dostalo, o formátu i času se zatím jedná.

Vztahy mezi NATO a Moskvou výrazně ochladly po ruské anexi Krymu v roce 2014 a kvůli roli Kremlu v situaci na východě Ukrajiny. Rada NATO-Rusko, která vznikla v roce 2002 a v níž obvykle s ruským velvyslancem při alianci diskutují velvyslanci členských států, byla od té doby svolána jen několikrát.

Vysoké požadavky znamenají prostor k ústupu

Rusko podle Jana Ludvíka z katedry bezpečnostních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy ví, že jeho požadavky jsou pro Severoatlantickou alianci nepřijatelné. Moskva klade podmínky takové, aby měla při vyjednávání kam ustoupit, míní expert.

„Je možné, že dojde k dohodě částečné, kdy Severoatlantická aliance dá jiný typ záruk, respektive to budou záruky vzájemné, které by mohly směřovat k tomu, co bylo napsáno ve smlouvě o zákazu raket středního doletu," vysvětluje Ludvík s tím, že právě tyto zbraně ruského prezidenta Vladimira Putina znervózňují.

„Vladimir Putin do své profesiální kariéry vstoupil v době, kdy se SSSR enormně bál, že Spojené státy mohou podniknout preventivní útok pomocí raket středního doletu," připomíná analytik.

Ankara vyzvala Moskvu, ať upustí od požadavků na Ukrajinu

K požadavkům Ruska na bezpečnostní záruky se vyjádřilo také Turecko ústy tamního ministra zahraničí Mevlüta Çavuşoglua. Ten vyzval Moskvu, aby upustilo od svých údajně nepřijatelných a jednostranných požadavků stran Ukrajiny a zvolilo konstruktivní přístup k jednání se Severoatlantickou aliancí.

„Aby byla nabídka přijata, musí být přijatelná pro obě strany," uvedl Çavuşoglu. „Jednostranný a omezující přístup nebude akceptován, ať už přijde z kterékoliv strany," dodal šéf turecké diplomacie.

Samotné Turecko si vysloužilo kritiku vedení NATO, když zakoupilo systém protiletecké obrany od Ruska navzdory své příslušnosti k Severoatlantické alianci.

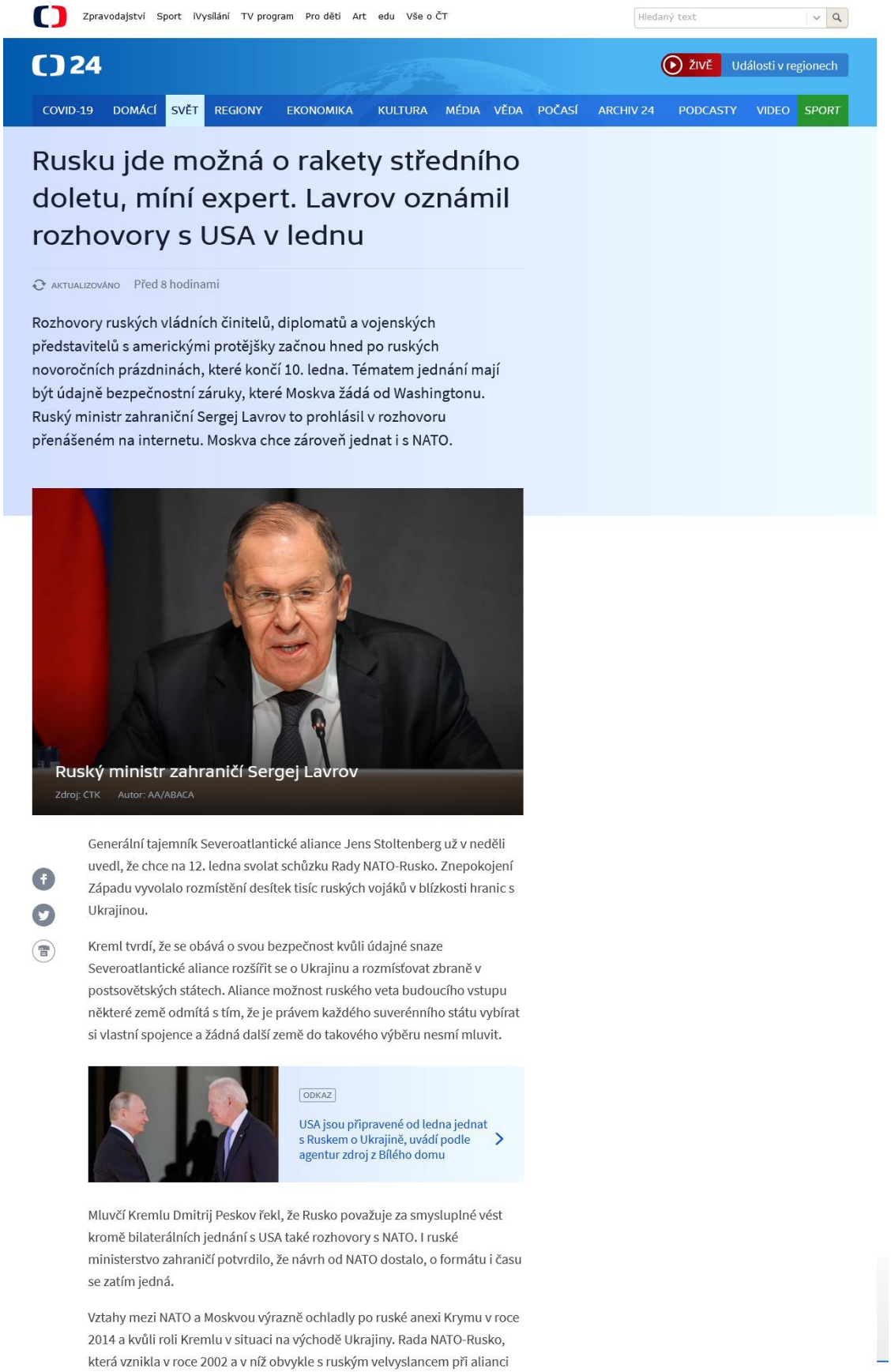

Zpět

Probudila jsem se a hlavou mi běžel příběh, vypráví začínající autorka URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 27.12.2021, Zdroj: impuls.cz, Autor: Ilona Zelníčková, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.12.2021 11:55, Celková návštěvnost: 248 780, RU / den: 18 510, AVE: 25 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,21

Svůj v pořadí druhý román vpustila na předvánoční knižní trh mladá vysočinská autorka Veronika Doskočilová. Kniha s názvem Skleněné ztráty nabízí čtenářům příběh sahající zčásti do druhé světové války a zároveň je vede do 90. let dvacátého století. Román vydala ve vlastním nakladatelství.

Spisovatelka Veronika Doskočilová vydala svůj druhý román, který nese název Skleněné ztráty. „Stěžejním tématem knihy je silná myšlenka odpuštění a smíření," říká. / foto: Archiv Veroniky Doskočilové
„Hrdinové knihy zažívají jistá traumata související s dobou a čtenář je svědkem způsobu vyrovnávání se s minulostí a strachy, které jim život zasadil. Není to faktografické vyprávění o dané době. Příběh je vedlejší, stěžejní je sdělení, které je poplatné kterékoliv době," říká autorka.
Veronika Doskočilová
Narodila se 8. listopadu 1988 v Jihlavě. Vyrůstala v Třešti a v nedaleké Bukové.
Vystudovala Gymnázium Telč, poté v Praze Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy a na Metropolitní univerzitě Praha obor mezinárodní vztahy a evropská studia. V roce 2020 nastoupila na Katolickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy, kde dálkově studuje aplikovanou etiku.
Jako dobrovolnice tři roky působila v domově pro seniory. Věnuje se dotačnímu poradenství a copywritingu.
K jejím zálibám patří sport - běh a silniční cyklistika.
Její první román Přítel z domova vyšel v červnu 2020. Novinku Skleněné ztráty vydala prostřednictvím svého nakladatelství skript.to letos v listopadu.
V rámci svého druhého knižního titulu jste prý původně cílila na odlehčené a humorně laděné téma ze současnosti. Ale myšlenka příběhu z druhé světové války se vás nechtěla pustit. Jak vlastně vznikala nová kniha? Bylo to někdy v dubnu 2019, kdy jsem se ráno vzbudila a hlavou mi běžel příběh. Já jsem si ho zapsala s tím, že se k němu někdy vrátím. Nechtělo se mi to zpracovávat, protože to bylo velmi ponuré a depresivní. Chtěla jsem další knihou lidi pobavit. Ale nedalo mi to zkrátka spát. Postupně chodily další a další střípky příběhu, které jsem si zaznamenávala. A najednou jsem zjistila, že už tvořím knihu. Zprvu mě to vyděsilo, protože knih s motivy druhé světové války a holokaustu už je hodně. Někdo dokonce může namítat, že se jedná o využívání tématu za cílem obohatit se. I z toho důvodu jsem takovou knihu psát nechtěla, ale stále se to dralo ven. Nicméně důležité je říct, že primárně to není kniha o válce, tedy o příběhu, ale o myšlenkách, které stojí v pozadí.
Přemýšlela jste o tom, proč právě toto téma? Kde se ve vás vzalo? Od dospívání jsem byla nějak zvláštně fascinovaná tématem druhé světové války a holokaustu. Dokonce i v případě, kdy jsme měli povinnou četbu ve škole, jsem si vybírala válečné autory. I potom, když jsem studovala na vysoké škole bezpečnostní studia, téma konfliktů se tam také hojně řešilo. Nějak se to zkrátka zrodilo. Vědomě jsem s tím nekalkulovala.
Vy jste se vydala také do Terezína a tam se vám stalo něco zvláštního... Byla jsem na prohlídce v jedné z cel a něco mě poštípalo do prstu. Ale opravdu hodně, kdy mi celý prst natekl. Mnou tenkrát najednou projel obrovský strach. Bylo to velmi zvláštní. Odjela jsem domů a celé se to spustilo. Příběh nastartoval a nešlo ho zastavit. Myšlenky mi chodily jako film. Třeba když jsem jela v tramvaji. Proto jsem pořád u sebe nosila zápisník.
Měla jste nějaký přímý zážitek nebo setkání s někým, kdo prožil druhou světovou válku anebo si prošel koncentračním táborem? Právě že ne. Dívala jsem se na dokumenty, četla jsem nejrůznější osobní zpovědi lidí, kteří si těmi všemi hrůzami prošli, byla jsem několikrát v Terezíně, procházela jsem si muzeum, kde jsou zaznamenány některé příběhy, hovořila jsem s historikem, ale chtěla jsem příběh nechat odosobněný. Chtěla jsem ho jakoby pozorovat zpovzdálí.
Vlastně jsme neřekli, o čem kniha je? Anotace k ní je spíš tajnosnubná. Je to záměr. V knize je spousta dějových zlomů a zvratů. Jenom vyjmenování hlavních hrdinů by znamenalo prozrazení jistých překvapení. Vím, že tento typ anotace není úplně standardní a může čtenáře odradit, ale také navnadit.
Alespoň naznačte. Hrdinové knihy se setkávají v Terezíně a pomocí retrospekce se dozvídáme, co tam zažili. Během knihy se přesouváme na konec 90. let 20. století a zjišťujeme, jak je tato temná minulost změnila a jak se se svými traumaty vyrovnávají. Někdo je zatajuje, jiný naopak o svých bolestech mluví. Stěžejním tématem knihy je silná myšlenka odpuštění a smíření.
Na rozdíl od první knihy jste se rozhodla Skleněné ztráty vydat sama, přestože jste měla nabídku zavedeného nakladatelství. Co vás k tomu vedlo? Chtěla jsem si knihu pojmout zkrátka celou po svém. Ale největší motiv byl ten, když jsem oslovila Lukáše Brousila, šestnáctiletého syna svých přátel, aby mi ilustroval přebal knihy. Řekla jsem mu nějakou svou představu a on mi poslal jeden jediný návrh, mimochodem poměrně jiný, byl ale naprosto úžasný. Najednou jsem věděla, že právě takhle ta obálka musí vypadat. Ale zároveň mi došlo, že pro nakladatelství to bude těžko akceptovatelné. V nakladatelstvích se tlačí hodně na to, aby si vás kniha přitáhla vizuálem, aby křičela. Já jsem však věděla, že tato kniha musí být jemná a jednoduchá. Dalším impulzem byla touha naučit se novou věc. Takže jsem si založila vlastní nakladatelství. Vše jsem se přitom učila za běhu.
Promítla se do vydání knihy ekonomická krize? Ano, nebyl papír. Kniha měla vyjít původně 20. října. Týden předtím mi volali z tiskárny, že se omlouvají, ale že na papírenském trhu je nedostatek papíru. Museli jsme udělat kompromis a objednali jsme o něco tenčí papír a kniha vyšla o čtrnáct dní později.
Vaše nakladatelství má zajímavý název „skript.to". Jaký má význam? Vychází to z jedné historky na gymnáziu a z přezdívky, kterou jsem potom dostala. Jednou jsem opsala test z fyziky, která mi moc nešla, a spolužák mi tehdy řekl: Ty jsi ale Scriptoria. (scriptorium - středověká písařská dílna, zprvu klášterní, kde mniši opisovali a iluminovali knihy - pozn. red.) A mně se to už tehdy moc zalíbilo. Udělala jsem si třeba i podobně znějící e-mailovou adresu. No a teď jsem se k tomu obloukem vrátila.
Chcete si vydávat jenom svoje knihy, nebo nabídnete své nakladatelství i jiným autorům? Ze začátku jsem měla velké ambice. Jenže celý proces vydání knihy je tak finančně a časově náročný a tak nevýdělečný, že jsem změnila prvotní plán a budu si vydávat jenom své knihy.
Jaké vaše tituly budou následovat? Jsou to hned dvě knihy. Tou první je kniha povídek. V létě jsme byli s přítelem na kolech ve Francii. Přijeli jsme domů, druhý den mě chytila múza a za pět dní intenzivní práce, kdy jsem se doslova zavřela v pokoji a téměř nevycházela, jsem sepsala sbírku povídek z francouzského maloměsta. Každá povídka se odehrává v jednom hotelovém pokoji. Jednat se bude o menší formát knihy, kde budou velkou roli hrát i ilustrace. Bude to něco naprosto jiného, než ode mě doposud čtenáři znají. Jsem zvědavá na jejich reakce.
A druhý titul? To je téma z cyklistického prostředí. Téma, které je mi hodně blízké, protože s přítelem na kole jezdíme. Tu knihu jsem dopsala před pár dny.
O čem je? O klukovi, kterému se najednou zhroutí svět. Začne ale jezdit na kole a cyklistika mu otevírá nové obzory. Potkává nové lidi a zjišťuje, že se dá žít i jinak. Snažila jsem se, aby to bylo odlehčenější, humorné téma, kde například zní i slang mladých cyklistů. Je to také jiný soudek než předchozí dvě knihy. Vyjít by mohla na jaře 2023.

iREGIONY | iRegiony | Rádio Impuls | 28. 12. 2021 | svátek má Bohumila.

Probudila jsem se a hlavou mi běžel příběh, vypráví začínající autorka

27. prosince 2021 16:16

Svůj v pořadí druhý román vpustila na předvánoční knižní trh mladá vysočinská autorka Veronika Doskočilová. Kniha s názvem Skleněné ztráty nabízí čtenářům příběh sahající zčásti do druhé světové války a zároveň je vede do 90. let dvacátého století. Román vydala ve vlastním nakladatelství.

Spisovatelka Veronika Doskočilová vydala svůj druhý román, který nese název Skleněné ztráty. „Stěžejním tématem knihy je silná myšlenka odpuštění a smíření," říká. | foto: Archiv Veroniky Doskočilové

Vtipy Vlasty Korce

Andrej Babiš: Jako malý jsem dával kaprovi prst do tlamy

„Hrdinové knihy zažívají jistá traumata související s dobou a čtenář je svědkem způsobu vyrovnávání se s minulostí a strachy, které jim život zasadil. Není to faktografické vyprávění o dané době. Příběh je vedlejší, stěžejní je sdělení, které je poplatné kterékoliv době," říká autorka.

V rámci svého druhého knižního titulu jste prý původně cílila na odlehčené a humorně laděné téma ze současnosti. Ale myšlenka příběhu z druhé světové války se vás nechtěla pustit. Jak vlastně vznikala nová kniha?

Bylo to někdy v dubnu 2019, kdy jsem se ráno vzbudila a hlavou mi běžel příběh. Já jsem si ho zapsala s tím, že se k němu někdy vrátím. Nechtělo se mi to zpracovávat, protože to bylo velmi ponuré a depresivní. Chtěla jsem další knihou lidi pobavit. Ale nedalo mi to zkrátka spát. Postupně chodily další a další střípky příběhu, které jsem si zaznamenávala. A najednou jsem zjistila, že už tvořím knihu. Zprvu mě to vyděsilo, protože knih s motivy druhé světové války a holokaustu už je hodně. Někdo dokonce může namítat, že se jedná o využívání tématu za cílem obohatit se. I z toho důvodu jsem takovou knihu psát nechtěla, ale stále se to dralo ven. Nicméně důležité je říct, že primárně to není kniha o válce, tedy o příběhu, ale o myšlenkách, které stojí v pozadí.

Veronika Doskočilová

- Narodila se 8. listopadu 1988 v Jihlavě. Vyrůstala v Třešti a v nedaleké Bukové.
- Vystudovala Gymnázium Telč, poté v Praze Fakultu sociálních věd Univerzity Karlovy a na Metropolitní univerzitě Praha obor mezinárodní vztahy a evropská studia. V roce 2020 nastoupila na Katolickou teologickou fakultu Univerzity Karlovy, kde dálkově studuje aplikovanou etiku.
- Jako dobrovolnice tři roky působila v domově pro seniory. Věnuje se dotačnímu poradenství a copywritingu.
- K jejím zálibám patří sport - běh a silniční cyklistika.
- Její první román Přítel z domova vyšel v červnu 2020. Novinku Skleněné ztráty vydala prostřednictvím svého nakladatelství skript.to letos v listopadu.

Přemýšlela jste o tom, proč právě toto téma? Kde se ve vás vzalo?

Od dospívání jsem byla nějak zvláštně fascinovaná tématem druhé světové války a holokaustu. Dokonce i v případě, kdy jsme měli povinnou četbu ve škole, jsem si vybírala válečné autory. I potom, když jsem studovala na vysoké škole bezpečnostní studia, téma konfliktů se tam také hojně řešilo. Nějak se to zkrátka zrodilo. Vědomě jsem s tím nekalkulovala.

Vy jste se vydala také do Terezína a tam se vám stalo něco zvláštního...

Byla jsem na prohlídce v jedné z cel a něco mě poštípalo do prstu. Ale opravdu hodně, kdy mi celý prst natekl. Mnou tenkrát najednou projel obrovský strach. Bylo to velmi zvláštní. Odjela jsem domů a celé se to spustilo. Příběh nastartoval a nešlo ho zastavit. Myšlenky mi chodily jako film. Třeba když jsem jela v tramvaji. Proto jsem pořád u sebe nosila zápisník.

Měla jste nějaký přímý zážitek nebo setkání s někým, kdo prožil druhou světovou válku anebo si prošel koncentračním táborem?

Právě že ne. Dívala jsem se na dokumenty, četla jsem nejrůznější osobní zpovědi lidí, kteří si těmi všemi hrůzami prošli, byla jsem několikrát v Terezíně

Zpět

Za koho kope Jan Lipavský… URL
Automatický překlad

Lubomír Vylíčil : V posledních dnech se množí polemiky o Janu Lipavském. To je ten kontroversní nominant na post ministra zahraničí v budoucí Fialově vládě. Velká část progresivních, mainstreamových médií se durdí, co si to president Zeman dovoluje. Že ho budoucímu premierovi Fialovi nechce jmenovat. A že se taková svévole musí Hradu sofort zarazit.

Proto se pojďme na Jana Lipavského společně podívat. Abychom mohli sami posoudit, jestli mu pan president nekřivdí. Takže: Jan Lipovský se narodil v roce 1985. Vystudoval bakalářský obor mezinárodní teritoriální studia na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze. Ano, už tohle může některým lidem stačit. Protože mají praktické zkušenosti s tím, co tyhle humanitní pa-katedry produkují. Ale nesuďme předčasně. Jeho bakalářská práce nese název „Politizace ruských energetických dodávek na příkladu zemního plynu."
Je vidět, že jej škola „správně" nasměrovala. Ale že i on sám, aktivně chytil vítr doby do pirátských plachet. Obsahem práce je, ve stručnosti, že bychom se měli na Rusko a jeho zdroje… vydiverzifikovat. Aby si Rus nemohl v Evropě vyskakovat. Zajímavé je, že ani oponentura jeho dílo nijak zvlášť nechválí. Nevysloveným pojmem, táhnoucím se celým oponentním posudkem, je slovo slabota.
Nicméně ta správná trajektorie, nalajnovaná už v době studií, ta už Lipavskému zůstala. Během svého poslancování za Pirátskou stranu (2017 -2021) byl jedním z nejhorlivějších bojovníků proti Rusku. Jako lev se bil za zákon, zakazující účast ruských (a čínských) firem v tendru na dostavbu jaderných elektráren. Jeho koniášský boj, za přerušení jakýchkoli styků s Ruskem zašel až tak daleko, že bouřil i proti účasti českého velvyslance na oslavách jednoho z hlavních státních svátků oné země: „Považuji za skandální, že se český velvyslanec v Moskvě Vítězslav Pivoňka chystá v neděli 9. května účastnit vojenské přehlídky Ozbrojených sil Ruské federace na Rudém náměstí v Moskvě." Z hlediska slušnosti (a diplomatického úzu) je to něco podobného, jako vytýkat někomu, že chce kondolovat sousedovi při úmrtí v rodině. Protože se nám nelíbí, co si ten soused ve svém skleníku na své zahradě pěstuje…
Krom Ruska a Číny, má Jan Lipavský problém i s Izraelem. Výslovně například odmítl plán prezidenta Zemana na přestěhování české ambasády v Izraeli z Tel Avivu do Jeruzaléma, protože podle něj: „Zřízení velvyslanectví v Jeruzalémě jako takového by bylo v rozporu se společným postojem EU. Což je argument, hodný bezprávné kolonie. Na druhé straně však s Palestinci, nepřáteli židovského státu, je prakticky jedna ruka. Po celou dobu svého poslaneckého působení v Zahraničním výboru usiloval o vytvoření „Meziparlamentní skupiny ČR – Palestina". Nijak mu přitom nevadilo, že ti „bytostní demokraté" z tak zvaného Palestinského parlamentu měli volby naposledy v roce 2006, tedy před patnácti lety. Od těch dob se bez nich obešli. Navíc ten jejich parlament už 10 let nezasedl. Možná to bude i tím, že Hamás, jeho nejsilnější frakce, je na seznamu teroristů USA, EU, Kanady…
Podobně vášnivou láskou, jako k Palestincům, hoří Jan Lipavský také k Němcům. Se zvláštním přihlédnutím k Němcům Sudetským. V roce 2019 odpověděl na otázku Práva, jak by se díval na uspořádání Sudetoněmeckých dní v ČR, takto: „Přivítat bývalé obyvatele a jejich potomky v jejich původním domově je krásné gesto. Dá se očekávat, že jak čertíci z krabičky vyskočí různí pseudonárodovci. Jejich nenávistí a poštváváním by se ale organizátoři ani český stát neměli nechat zastrašit."
A aby bezelstné a naivní občany ČR před působením těchto „různých pseudonárodovců" ochránil, zasadil se Jan Lipavský, během svého poslancování, o zřízení stálé parlamentní Komise pro hybridní hrozby. Její náplní má být odhalování rejdů ruských a piklů čínských tajných služeb. Protože jiné u nás nepůsobí. Posvítit si má také na jejich domácí pomahače, jakož i na šiřitele nepřátelských názorů. Aby bylo tak nějak oficiálně, ouředně jasné, koho cenzurovat, koho smáznout a komu ubrat kyslík.
Ve vztahu k V 4, k našim přirozeným spojencům, je Jan Lipavský, podle svých vlastních slov, rezervovaný a pragmatický. Jak si tu pragmatičnost představuje, ukázal, před pár dny, na případu Polska. Striktně odmítnul právní názor Polského ústavního soudu, který zpochybnil nadřazenost evropského práva nad polským. Takový výklad, podle páně poslancova pohledu, zpochybňuje svrchovanost stále těsnější Únie a „velení z Brusele" a je proto nepřípustný.
V případě Maďarska zašel pan poslanec ještě dál. Na pirátské Evidenci kontaktů a schůzek je o tom zajímavý záznam ze dne 21. 10. 2019: Schůzka poslance Jana Lipavského s Andrászem Radnótim. Poslanec českého parlamentu, Jan Lipavský, se ten den sešel s tak zvaným „bezpečnostním analytikem maďarské liberální strany Momentum Andrászem Radnótim…." Co to má být?! Bezpečnostní analytik opoziční pro-bruselské strany? Pamětníkům a historikům to může nehezky připomenout tzv. Evidenční odbor ÚV KSČ, který před únorem 1948 maskoval špionáž komunistů. Jejich „krtky" v řadách ostatních stran, jejich vlivové skupiny v bezpečnosti a armádě… až po držitele klíčů od tajných skladů zbraní budoucích Lidových milicí. Samozřejmou součástí jeho činnosti byla i „informační výměna" s řídícím centrem v zahraničí. Tehdy to byla Moskva
Ale zpět k názorům pana poslance. Co by to bylo za pokrokového člověka, kdyby nepodporoval úchylárny? Ne, nebojte se. Ani v tomto oboru ale nenajdeme na progresivním profilu Jana Lipavského sebemenší skvrnku. Tak zvané „manželství pro všechny" propaguje po celou dobu svého působení v politice. Protože, jak napsal: „Láska je láska. Rozbijme tabuli nenávisti, ignorace a předsudků rozdělujících společnost!" A o kousek dál: „Věřím, že jednoho dne se nám podaří dosáhnout vítězství pro všechny páry, které zatím stále neúspěšně bojují za svá základní občanská práva." Jistě. Vzít si svého homopartnera a časem možná i ovci, nebo komodu, je přece lidské právo. Tedy alespoň v Europarlamentu to říkali…
Do kompletního portfólia progresivního evropského politika je však třeba doplnit ještě jednu ingredienci. Každý uchazeč o podrbání za ouškem z Bruselu musí neustále tepat zaprděný český národ a vzdávat hold jiným rasám, než té evropské. Obou úkolů se Jan Lipavský zhostil přímo brilantně. Spojil to dohromady. Využil nedávné aférky s tak zvaným „rasismem ve fotbale" a hřímal: „Rasismus je u nás bohužel stále velký problém. A to nejen ve fotbale. Český rasismus se týká především romské a muslimské menšiny. Smutné dopady tohoto problému jsou patrné všude kolem nás."
A co by s tím chtěl dělat? I v tom má Jan Lipavský jasno: „…v neposlední řadě je třeba také podporovat práci neziskových organizací a sdružení, která se rasovým otázkám věnují Tedy ukončit ten nesmyslný boj proti nevládkám." Jinými slovy – víc bonzáků, více cenzorů, více vymývání dětských hlav ve školách, více banů a mazání na síti, větší tlak na firmy, aby vyhodily nesprávné lidi… dokud konečně nezavládne všeobecná láska.
Dalo by se pokračovat dál. Ale i těchto pár předložených bodů stačí ke shrnutí. Kandidát na ministra zahraničí je zaťatým, protiruským, protičínským a protiizraelským horlivcem. Nehodlajícím brát ohled na to, že jde o (v zásadě nenahraditelné) zdroje surovin, odbytiště zboží, dodavatele nenahraditelných komponentů a (v případě Izraele) tradičního politického a hi-tech partnera. Na druhé straně nemá problém s lísáním se k organizacím považovaným za teroristické. Mimo jiné i v jeho milované EU. Lipavského devótnost k Bruselu pak překonává všechny, i ty nejhorší předchůdce. Skýtá jistotu, že zahraniční, protičeská a protibělošská linie bude prosazována s dosud nevídanou horlivostí. Jakož i všechny moderní, rozkladné úchylárny.
Způsobilost takového člověka, zastupovat zájmy České republiky, si vyhodnoťte sami.
Jan Lipavský – Wikipedie (wikipedia.org)

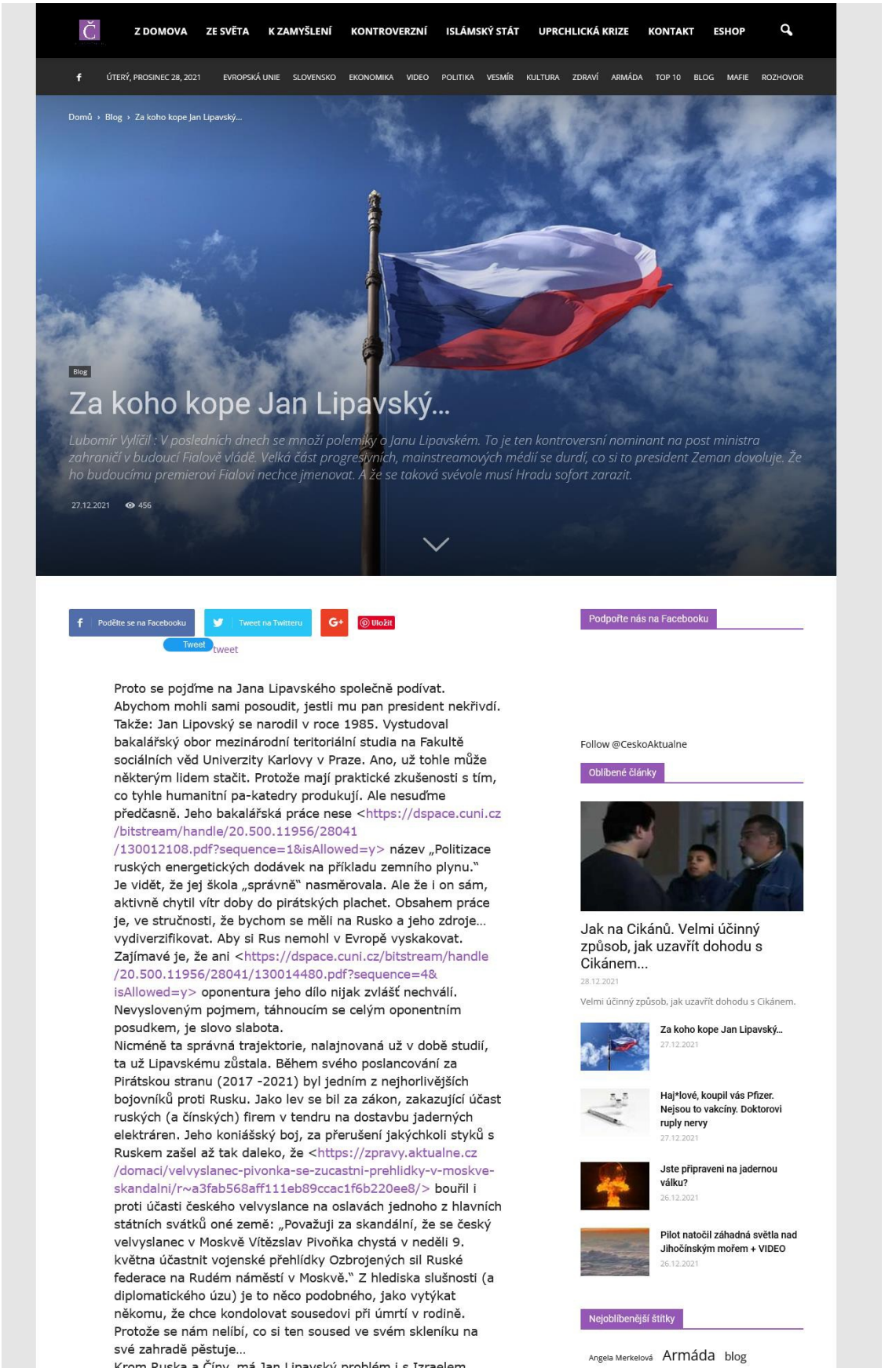

Zpět

Preference jako na horské dráze. Česko zažilo turbulentní politický rok URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 27.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: vojs, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.12.2021 12:15, Celková návštěvnost:

Česko během letošního roku sledovalo urputné politické boje a výrazné změny volebních preferencí stran. Střídání na prvních příčkách v průzkumech často korelovalo s měnícím se průběhem epidemie. Svoji roli sehrály i předvolební kampaně. Redakce iDNES.cz přináší ohlédnutí za tím, jak se vyvíjela podpora jednotlivých politických subjektů.

Trendy na konci roku 2020 předznamenaly vývoj v dalších měsících. Největším skokanem se stali Piráti a Starostové. Oběma stranám se během loňska zdvojnásobily voličské preference a dotahovaly hnutí ANO. V minulém listopadu by získal politický subjekt bývalého premiéra Andreje Babiše 28,5 procenta hlasů, Piráti 14, Starostové 10,5 shodně s občanskými demokraty, kteří si během roku 2020 pohoršili.Za nimi následovalo hnutí SPD, ČSSD a komunisté, TOP 09 a KDU-ČSL se pohybovaly na hranici pěti procent.

Sněmovní volební model agentury Median pro listopad 2020

Středopravicové strany se rozhodly za účelem voleb spojit síly. Dne 9. prosince veřejně deklarovala spolupráci trojice stran ODS, TOP 09 a KDU-ČSL a vznikla pravicová konzervativní koalice s názvem SPOLU. Podobnou cestou šli i Piráti a Starostové, kteří koaliční smlouvu podepsali 21. ledna tohoto roku.

První průzkumy v lednu favorizovaly hnutí ANO, události však nabraly rychlý spád. Na konci února ve volebním modelu Kantar CZ získala koalice PirSTAN 29,5 procenta, druhé ANO o tři procenta méně. Poprvé od března 2015 tak v průzkumech neskončilo hnutí Andreje Babiše na první příčce. Koalici SPOLU, vítěz voleb, by tehdy podpořilo 19,5 procenta voličů. Posílilo i SPD – na 10,5 procenta. ČSSD by se naopak do Sněmovny nedostala, což se nakonec i vyplnilo.

Vedení Pirátů a STAN potvrdily i březnové průzkumy. Koalice na konci měsíce s třicetiprocentním ziskem měla před hnutím ANO náskok 6,5 procenta. Koalici SPOLU předehnalPirSTANo 11 procent. V době těchto rekordně vysokých preferencí Pirátů a Starostů se hovořilo o předsedovi první jmenované strany Ivanu Bartošovi jako o budoucím premiérovi.

Volební model ČT s ohlášenými koalicemi provedený agenturou Kantar CZ (11. dubna 2021)Danajský dar pro Piráty

Právě výsledky modelů z února a března byly pro průběh voleb klíčové. Hnutí ANO nastolilo jasnou strategii a začalo se po celý zbytek kampaně výrazně vymezovat proti Pirátům jakožto největší politické konkurenci.

Politolog Josef Mlejnek uvádí, že nárůst voličské podpory tak dlouhou dobu před volbami koalici paradoxně ublížil. „Na lídra útočí všichni, proto je to nevděčná role," říká expert z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

Vzestup koalice PirSTAN a protestních stran SPD a KSČM, na druhé straně pokles hnutí ANO Andreje Babiše, je spojován především s nedostatečně řešenou epidemií covidu. Tou dobou v České republice řádila delta varianta koronaviru, debatovalo se o pandemickém zákonu a prodloužení nouzového stavu na žádost hejtmanů.

„Preference na přelomu jara a zimy byly výsledkem frustrace veřejnosti z toho, že se pandemie vleče, a tato nespokojenost se otáčela proti vládním opatřením. Vláda zároveň vyvolávala dojem chaotičnosti i kvůli tomu, že ztrácela většinu ve Sněmovně a neměla tak pevnou půdu pro prosazení svého názoru," komentuje tehdejší události politolog Mlejnek.

Na jaře byl zaznamenán výrazný pokles důvěry veřejnosti vládě. Zatímco v roce 2019 jí důvěřovalo 40 procent Čechů a Češek, na konci března 2021 to byla necelá pětina obyvatel, s aplikováním opatření proti koronaviru bylo spokojeno pouze 25 procent lidí.Letní obrat

S létem přišly změny nálad ve společnosti. V květnových průzkumech začali Piráti a Starostové ztrácet náskok, hnutí ANO zaostávalo pouze o procenta. Kleslo i hnutí Svoboda a přímá demokracie, naopak ČSSD by se tehdy do Sněmovny dostala.

Nový vítr do předvolebních debat vneslo nakonec neúspěšné hnutí Přísaha Roberta Šlachty. V průzkumu agentury Kantar překročilo pětiprocentní hranici na začátku června. Podle odborníků mohlo ubrat voliče hnutí ANO Andreje Babiše a zároveň pro něj představovat potenciálního koaličního partnera.

Na začátku školních prázdnin se poprvé od února změnil adept na vítězství. Průzkumům začalo opět dominovat hnutí ANO. V červnových predikcích agentury Median předehnalo s 26 procenty koalici PirSTAN o 6 procent. Ke změně došlo i na druhém místě, na kterém se poprvé objevila koalice SPOLU s 21,5 procenty.

Modelový výsledek voleb do Poslanecké sněmovny podle průzkumu agentury Median v červenci 2021

„Posílení pozice ANO v červnu může být způsobeno řadou faktorů jako například oslabováním pandemie covid-19, dopisem Andreje Babiše občanům, podporou ANO prezidentem Milošem Zemanem nebo nenadálým úderem tornáda na jižní Moravě," uvedla agentura Median v červnovém šetření.

V létě nabrala obrátky kampaň hnutí ANO. Lídr Andrej Babiš vsadil na protiimigrační, „vlasteneckou" rétoriku a ostře se pouštěl do Pirátů. Jeho heslem se stalo tvrzení, že nechce „muslimskou Evropu a multikulturní ekofanatický pirátostán". ANO průzkumům dominovalo víceméně do konce předvolebního období.

Podle expertů za ztrátou preferencí PirSTANu stojí částečně nepovedená kampaň koalice. Na sítích si lidé utahovali z vizuální stránky, nechvalně proslulým se stal například obrázek poslance Michálka s lasem. Pirátům a Starostům se nedařilo do

veřejného prostoru vnést vlastní pozitivní témata a dostatečně reagovat na výpady soupeře Babiše.

Dle politologa Mlejnka se ukázaly slabiny hlavní tváře PirSTANu. „Ivan Bartoš se stal lídrem celé opozice a to byla něj moc velká tíha. Piráti byli původně protestní, antikorupční stranou. Nyní se měli stát, státotvornou stranou a upozadit vlastně mnohé z toho, co na nich bylo přitažlivé.“ Babišova drahota

Zatímco se tehdejší premiér Babiš soustředil na boj proti Pirátům, koalici SPOLU rostly preference. Během září se v průzkumechtradičně umisťovala před koalicí PirSTAN, hnutí ANO mělo však stále náskok. Například v průzkumu agentury Kantar ze září vedlo ANO nad SPOLU o 1,5 procenta.

Volební model ČT (26. 9. 2021)

Koalice SPOLU výrazně působila především v závěru kampaně, společností rezonovalo heslo nynějšího premiéra Petra Fialy „Babišova drahota“, kterým upozorňoval na zvyšující se inflaci a podíl tehdejší vlády na jejím vzniku.

„Opoziční koalice měly vždy dohromady podobnou podporu, mezi 40 a 45 procenty. V tu dobu ale došlo k tomu, že se hlasy přelily, koalice SPOLU začala nasávat voliče PirSTANu a stala se dominantní silou. Především kvůli tomu, že Petr Fiala měl výborný finiš kampaně a působil jako silný lídr, což se o dvojici Rakušan-Bartoš říct nedá,“ vysvětluje Mlejnek.

Lídři koalice SPOLU po oznámení vítězství ve volbách 2021.

„Koalice SPOLU nepotřebovala být agresivní, protože hlavní boj se odehrával mezi Piráty a ANO. Stačilo pouze zůstat nejpřijatelnější alternativou... A měli vyhráno,“ sdělil Karel Komínek, zakladatel Institutu politického marketingu (IPM).

Volby nakonec vyhrála právě koalice SPOLU se ziskem 27,7 procenta hlasů. Druhé ANO zaostalo pouze o šest desetin. Původní favorit Piráti a Starostové získali 15,6 procenta, přičemž kvůli kroužkování kandidátů druhé jmenované strany do lavic usedli jen čtyři pirátští poslanci. Na čtvrtém místě skončilo SPD s 9,5 procenta.

Povolební průzkum z listopadu letošního roku vrací opět hnutí ANO do čela. S 29,5 procenta je o 3,5 procenta silnější než vítěz voleb, koalice SPOLU. Oproti volebnímu výsledku si o procentona 16,5 polepšila koalice Piráti a Starostové. ČSSD a SPD se víceméně drží na hodnotách volebních výsledků.

Pokud by se v listopadu konaly volby do Sněmovny, vítězem by bylo se ziskem 29,5 procenta hnutí ANO. (7. prosince 2021)

Výzkumy dlouhodobě ukazují, že společnost je rozdělena do několika poměrně homogenních segmentů a preference voličů se přelévají pouze mezi stranami, které tyto části reprezentují. Dle slov Mlejnka jde o příkopy, které se překračují jen v ojedinělých případech.

Foto:
Pozvání do superdebaty iDNES.cz přijali premiér a lídr hnutí ANO Andrej Babiš, lídr koalice Pirátů a STAN Ivan Bartoš, lídr koalice SPOLU Petr Fiala, předseda KSČM Vojtěch Filip, šéf ČSSD Jan Hamáček, lídr SPD Tomio Okamura a předseda hnutí Přísaha Robert Šlachta . (4. října 2021)
Petr Topič, MAFRA

Preference jako na horské dráze. Česko zažilo turbulentní politický rok

27. prosince 2021 15:03

Česko během letošního roku sledovalo urputné politické boje a výrazné změny volebních preferencí stran. Střídání na prvních příčkách v průzkumech často korelovalo s měnícím se průběhem epidemie. Svoji roli sehrály i předvolební kampaně. Redakce iDNES.cz přináší ohlédnutí za tím, jak se vyvíjela podpora jednotlivých politických subjektů.

Pozvání do superdebaty iDNES.cz přijali premiér a lídr hnutí ANO Andrej Babiš, lídr koalice Pirátů a STAN Ivan Bartoš, lídr koalice SPOLU Petr Fiala, předseda KSČM Vojtěch Filip, šéf ČSSD Jan Hamáček, lídr SPD Tomio Okamura a předseda hnutí Přísaha Robert Šlachta . (4. října 2021) | foto: Petr Topič, MAFRA

Trendy na konci roku 2020 předznamenaly vývoj v dalších měsících. Největším skokanem se stali Piráti a Starostové. Oběma stranám se během loňska zdvojnásobily voličské preference a dotahovaly hnutí ANO. V minulém listopadu by získal politický subjekt bývalého premiéra Andreje Babiše 28,5 procenta hlasů, Piráti 14, Starostové 10,5 shodně s občanskými demokraty, kteří si během roku 2020 pohoršili. Za nimi následovalo hnutí SPD, ČSSD a komunisté, TOP 09 a KDU-ČSL se pohybovaly na hranici pěti procent.

Vondra: Havel stvořil s Klausem zázračná 90. léta, jejich konflikt byl chybou

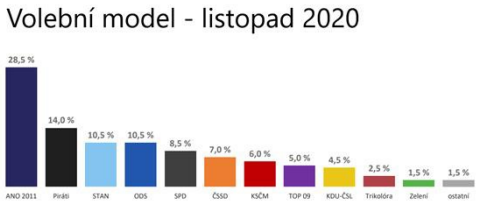

Sněmovní volební model agentury Median pro listopad 2020

Středopravicové strany se rozhodly za účelem voleb spojit síly. Dne 9. prosince veřejně deklarovala spolupráci trojice stran ODS, TOP 09 a KDU-ČSL a vznikla pravicová konzervativní koalice s názvem SPOLU. Podobnou cestou šli i Piráti a Starostové, kteří koaliční smlouvu podepsali 21. ledna tohoto roku.

První průzkumy v lednu favorizovaly hnutí ANO, události však nabraly rychlý spád. Na konci února ve volebním modelu Kantar CZ získala koalice PirSTAN 29,5 procenta, druhé ANO o tři procenta méně. Poprvé od března 2015 tak v průzkumech neskončilo hnutí Andreje Babiše na první příčce. Koalici SPOLU, vítěz voleb, by tehdy podpořilo 19,5 procenta voličů. Posílilo i SPD – na 10,5 procenta. ČSSD by se naopak do Sněmovny nedostala, což se nakonec i vyplnilo.

Vedení Pirátů a STAN potvrdily i březnové průzkumy. Koalice na konci měsíce s třicetiprocentním ziskem měla před hnutím ANO náskok 6,5 procenta. Koalici SPOLU předehnal PirSTAN o 11 procent. V době těchto rekordně vysokých preferencí Pirátů a Starostů se hovořilo o předsedovi

Zpět

Je to kampaň. Babiš si v obytňáku jede pro Zemanovy voliče, říkají experti URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 28.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Ondřej Koutník, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 28.12.2021 18:27, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Politika, Domácí, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Expremiér Andrej Babiš si pořídil obytný vůz, se kterým začne cestovat po republice a setkávat se s voliči. Kampaň využije pro několik voleb, které Českou republiku v příštím roce a půl čekají, hodnotí jeho kroky politologové.

Den po vánočních svátcích expremiér Andrej Babiš (ANO) oznámil, že kupuje obytný vůz, se kterým v únoru vyrazí po Česku. Babiš po volbách skončil v opozici a svou aktivitu výrazným způsobem nasměruje i za zdi Poslanecké sněmovny. Experti jsou přesvědčení, že akcí s „obytňákem“ Babiš zahájí dlouhotrvající kampaň k několika příštím volbám. Nejen těm prezidentským v prvním čtvrtletí 2023, ale i komunálním a senátním, které se uskuteční už příští podzim.

Budování voličstva„Andrej Babiš vážně podniká kroky pro prezidentskou kampaň. Zároveň si ještě není jistý, nakolik velké jsou jeho šance ve druhém kole. Asi není pochyb o tom, že by postoupil z prvního kola, zejména při vědomí podpory voličů hnutí ANO. Ve druhém kole bude záležet na soupeři či soupeřce. Babiš má velký negativní zápis. Oznámení o obytňáku považuji za způsob kontaktní kampaně, po vzoru Miloše Zemana a jeho autobusu Zemák,“ řekl Seznam Zprávám politolog Josef Mlejnek.

Pedagog z Institutu politologických studií na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy míní, že Babišovým cílem bude udržet a rozšířit své voličské jádro. „Pokud hodlá objíždět republiku volebním karavanem a navštívit odlehlá a zapadlá místa země, bude to mít vliv na tyto voliče, kteří ocení, když za nimi takto někdo z Prahy přijede,“ uvedl Mlejnek.

Babišovi se intenzivní kampaň bude hodit na několika frontách. „Evidentně chce rozšiřovat svůj voličský elektorát a jádro, což může využít právě v prezidentských volbách. Pokud by se nakonec rozhodl raději se těchto voleb neúčastnit, hnutí ANO to zúročí minimálně příští rok v komunálních volbách. Budou to důležité volby pro všechny strany a hnutí, protože základem pro další politické aktivity je být ukotvený na té nejnižší komunální úrovni. Babiš si chce určitě budovat co nejsilnější pozici i pro další sněmovní volby a boj o příští obsazení Úřadu vlády,“ dodal politolog.

Sociolog Jan Herzmann Babišovy nynější aktivity označil za strategickou, dělostřeleckou přípravu pro případ, že expremiér skutečně bude na Hrad kandidovat. A pokud ne on, tak někdo jiný za ANO.

„Nejsem si v tuto chvíli jistý, zda-li jde o start prezidentské kampaně, jisté ale je, že je to start kampaně. Trošku se zapomíná na to, že v roce 2022 nás čekají senátní a komunální volby. Pro ANO jsou tyto volby důležité, protože potřebuje ukázat, že neustupuje ze slávy. Jsem hluboce přesvědčený, že Andrej Babiš myslí na tyto dvoje volby, možná i na ty prezidentské. Povede kampaň, která zviditelní jeho i ANO,“ řekl Herzmann Seznam Zprávám.

Kontaktní kampaň je navíc disciplína, která podle Herzmanna Babišovi sedí. „Andrej Babiš vedl permanentní kampaň i v době svého premiérství, nemám nejmenší pochybnost, že kampaň povede tak dlouho, dokud neskončí v politice, nebo nebude na Hradě. Fyzické setkávání s voliči je mu vlastní, je v tom daleko lepší než v televizních či rozhlasových debatách. Kontaktní kampaň bude využívat do maxima,“ uvedl analytik.

Zemanova krajská jízdaČeská scéna už zažila politiky, kteří s obřími vozy cestovali napříč republikou a agitovali za své cíle. V roce 1996 objel zemi Miloš Zeman v autobuse Zemák v rámci kampaně ČSSD, kterou tehdy vedl. O deset let později lídr sociální demokracie Jiří Paroubek v kampani nasadil londýnský dvoupatrový autobus double-decker, v roce 2008 před krajskými a senátními volbami vyrazil Paroubek do terénu s oranžovým kamionem. V roce 2017 představili takzvaný vězeňský autobus Piráti.

Vždy však šlo o přímou součást předvolební kampaně. Expremiér Babiš hodlá s obytným vozem vyrazit za voliči už v únoru, zhruba osm měsíců před komunálními a senátními volbami v roce 2022. Podle politologa Mlejnka našel šéf ANO inspiraci právě u Miloše Zemana.

„Podobným případem byl Miloš Zeman, který ve svém prvním prezidentském období pravidelně objížděl a navštěvoval jednotlivé kraje. Zeman si tímto budoval a upevňoval elektorát pro své znovuzvolení, byla to systematická a soustavná kampaň. Andreje Babiše navíc asi nebude bavit být neustále v parlamentu a bude chtít do terénu, na práci ve Sněmovně bude mít ANO nejspíš hlavně paní Schillerovou,“ míní Mlejnek.

„Určitě tam inspirace je. Zemanův tehdejší přístup z hlediska vedení kampaně byl skvělý, takže se nedivím, že se tím politici inspirují dál,“ přitakává Herzmann.

Studené vztahyV posledních měsících není vztah mezi prezidentem Zemanem a expremiérem Babišem tak vřelý jako v minulosti. V době prezidentovy hospitalizace se šéf ANO navezl do Zemanových spolupracovníků kancléře Vratislava Mynáře a poradce Martina Nejedlého, nedávno zase Zeman Babišovi veřejně vytkl, že se více nesnažil v povolebním vyjednávání.

S prezidentem však Babiš potřebuje udržet konstruktivní vztah. „Jejich pouto ochladlo. Andrej Babiš cílí na podobné voliče jako Miloš Zeman, takže pokud si chce udržovat a rozvíjet svůj elektorát, napjatý vztah s prezidentem by se mu nehodil. Babiš nebude chtít, aby o něm Zeman vyprávěl, že jej zklamal,“ míní politolog Mlejnek.

Podobně to vidí i sociolog Herzmann. „Andrej Babiš má rozdílné vztahy s prezidentovým okolím a samotným Milošem Zemanem. Myslím si, že jejich vztah není pouze účelový, ale že se navzájem docela respektují. Pokud bude Babiš kandidovat na prezidenta, verbální i nonverbální podpora ze strany Zemana by se mu hodila,“ uvedl.

Vládce leviceExperti jsou přesvědčení, že Babiš svou kampaní v „obytňáku“ vytvoří i tlak na ostatní levicové strany, které se nedostaly do Poslanecké sněmovny.

„Nastupující vláda bude muset škrtat, rostou ceny energií, za což nemůže, ale povládne v nelehkých časech. Můj tip je, že Babiš se bude snažit Fialův kabinet vykreslit jako asociální vládu a sám se položí do role advokáta chudých. Tím se usadí v levém spektru jako opozice vůči středopravicové vládě. Opanuje prostor, kterému dříve vládly ČSSD a KSČM,“ uvedl politolog Mlejnek.

Zejména komunální volby za deset měsíců budou pro sociální demokraty a komunisty důležité. „ČSSD i KSČM by v komunálních volbách potřebovaly potvrdit, že stále patří do skupinky významných subjektů. Jestliže Andrej Babiš a ANO zaměří svou pozornost na tento elektorát, není vyloučeno, že se jim podaří oslabit vliv ČSSD a KSČM v komunále, což by obě strany oslabilo i na celostátní úrovni,“ dodal analytik Herzmann.

Koruna poprvé od loňského února zakončila pod 25 korunami za euro

Glosa: Ministři zase neumí anglicky. Pro Fialu tím hůř

Padlý fond Growing Way podezřelý z podvodu dostal insolvenčního správce

Ruský soud rozpustil známou organizaci odhalující zločiny stalinismu

Hotely chystají velké zdražování. Téměř polovina zvýší ceny dvouciferně

Předvánoční chaos v opatřeních opět způsobili Vojtěchovi lidé na ministerstvu

Je to kampaň. Babiš si v obytňáku jede pro Zemanovy voliče, říkají experti

ONDŘEJ KOUTNÍK

Expremiér Andrej Babiš oznámil koupi luxusního obytného auta, které využije pro setkávání s lidmi.

17:05

Expremiér Andrej Babiš si pořídil obytný vůz, se kterým začne cestovat po republice a setkávat se s voliči. Kampaň využije pro několik voleb, které Českou republiku v příštím roce a půl čekají, hodnotí jeho kroky politologové.

Den po vánočních svátcích expremiér Andrej Babiš (ANO) oznámil, že kupuje obytný vůz, se kterým v únoru vyrazí po Česku.

Babiš po volbách skončil v opozici a svou aktivitu výrazným způsobem nasměruje i za zdi Poslanecké sněmovny. Experti jsou přesvědčení, že akcí s „obytňákem“ Babiš zahájí dlouhotrvající kampaň k několika příštím volbám. Nejen těm prezidentským v prvním čtvrtletí 2023, ale i komunálním a senátním, které se uskuteční už příští podzim.

Budování voličstva

„Andrej Babiš vážně podniká kroky pro prezidentskou kampaň. Zároveň si ještě není jistý, nakolik velké jsou jeho šance ve druhém kole. Asi není pochyb o tom, že by postoupil z prvního kola, zejména při vědomí podpory voličů hnutí ANO. Ve druhém kole bude záležet na soupeři či soupeřce. Babiš má velký negativní zápis. Oznámení o obytňáku považuji za způsob kontaktní kampaně, po vzoru Miloše Zemana a jeho autobusu Zemák,“ řekl Seznam Zprávám politolog Josef Mlejnek.

STALO SE

18:20
Koruna poprvé od loňského února zakončila pod 25 korunami za euro

18:10
Když vás covid dostane do nemocnice: Ventilátor a ECMO jsou poslední naděje

18:00
Odlišné světy United, imunní Citizens a rozpad vlčí smečky

DALŠÍ ČLÁNKY

Zpět

Ukázkami aplikované matematiky podporuje učitele seminář Matematika pro život Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT a Pedagogické fakulty UK URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 29.12.2021, Zdroj: technickytydenik.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2021 08:02, RU / měsíc: 33 096, RU / den: 2 364, AVE: 4 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,03

Praktické využití matematiky v běžných, ale i méně očekávatelných oblastech představuje seminář Matematika pro život.

Už počtvrté ho v pátek 14. ledna 2022 od 9.00 pořádá Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská ČVUT v Praze (FJFI) společně s Pedagogickou fakultou Univerzity Karlovy (UK). Kurz zařazený do dalšího vzdělávání pedagogických pracovníku (DVPP) je určen především učitelům středních a základních škol, ale je otevřen i širší veřejnosti včetně studentů.
„Snažíme se ukázat neuvěřitelně široké využití matematiky v nejrůznějších atraktivních oblastech, které si někdy pod nudnými vzorečky a čísly zejména žáci a studenti na středních školách neumí dost dobře představit. A právě proto zveme na náš seminář přední odborníky z praxe, o kterých víme, že nejen matematice rozumí, ale umí o ní také poutavě povídat,"říká doc. Jan Vybíral z Katedry matematiky FJFI (KM), který akci spolu se svou kolegyní doc. Lubomírou Dvořákovou připravuje.
Program vždy zajišťují přední odborníci zabývající se aplikací matematiky v nejrůznějších oblastech. Jistým překvapením pak může být účast známého moderátora České televize, ale také vyučujícího na Katedře žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK Václava Moravce.
„V předchozích letech jsme měli na tento seminář mimořádně pozitivní odezvu, proto se opět těším snad i na osobní setkání s kolegy, kteří pro matematiku získávají nové příznivce. Vím, že každé takové setkání nám všem vlije novou krev do žil a přináší novou inspiraci a motivaci, abychom krásy matematiky sdíleli dál,"vysvětluje doc. Lubomíra Dvořáková.
Seminář Matematika pro život se při svém vzniku inspiroval seriálem seminářů Matematické problémy nematematiků, který už řadu let společně připravuje FJFI spolu s MFF UK. Ten nabízí studentům nejen uvedených fakult přednášky expertů z různých oblastí.
V předchozích letech převyšoval zájem kapacitu, proto je třeba se předem registrovat. Chystá se hybridní podoba akce (pokud aktuální epidemická situace dovolí), kdy se účastníci mohou rozhodnout, zda se zúčastní osobně v hlavní budově FJFI (Břehová 7, Praha 1), nebo dají přednost online podobě. Pro prezenční účast bude nutné předložit certifikát o očkování/prodělané nemoci/negativním PCR testu.
Další informace o semináři a možnost registrace najdou zájemci na webových stránkách.

Ukázkami aplikované matematiky podporuje učitele seminář Matematika pro život Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT a Pedagogické fakulty UK

Praktické využití matematiky v běžných, ale i méně očekávatelných oblastech představuje seminář Matematika pro život. Už počtvrté ho v pátek 14. ledna 2022 od 9.00 pořádá Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská ČVUT v Praze (FJFI) společně s Pedagogickou fakultou Univerzity Karlovy (UK). Kurz zařazený do dalšího vzdělávání pedagogických pracovníku (DVPP) je určen především učitelům středních a základních škol, ale je otevřen i širší veřejnosti včetně studentů.

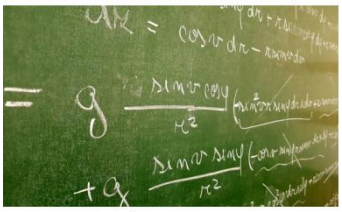

„Snažíme se ukázat neuvěřitelně široké využití matematiky v nejrůznějších atraktivních oblastech, které si někdy pod nudnými vzorečky a čísly zejména žáci a studenti na středních školách neumí dost dobře představit. A právě proto zveme na náš seminář přední odborníky z praxe, o kterých víme, že nejen matematice rozumí, ale umí o ní také poutavě povídat," říká doc. Jan Vybíral z Katedry matematiky FJFI (KM), který akci spolu se svou kolegyní doc. Lubomírou Dvořákovou připravuje.

Program vždy zajišťují přední odborníci zabývající se aplikací matematiky v nejrůznějších oblastech. Jistým překvapením pak může být účast známého moderátora České televize, ale také vyučujícího na Katedře žurnalistiky Fakulty sociálních věd UK Václava Moravce.

„V předchozích letech jsme měli na tento seminář mimořádně pozitivní odezvu, proto se opět těším snad i na osobní setkání s kolegy, kteří pro matematiku získávají nové příznivce. Vím, že každé takové setkání nám všem vlije novou krev do žil a přináší novou inspiraci a motivaci, abychom krásy matematiky sdíleli dál," vysvětluje doc. Lubomíra Dvořáková.

Seminář Matematika pro život se při svém vzniku inspiroval seriálem seminářů Matematické problémy nematematiků, který už řadu let společně připravuje FJFI spolu s MFF UK. Ten nabízí studentům nejen uvedených fakult přednášky expertů z různých oblastí.

V předchozích letech převyšoval zájem kapacitu, proto je třeba se předem registrovat. Chystá se hybridní podoba akce (pokud aktuální epidemická situace dovolí), kdy se účastníci mohou rozhodnout, zda se zúčastní osobně v hlavní budově FJFI (Břehová 7, Praha 1), nebo dají přednost online podobě. Pro prezenční účast bude nutné předložit certifikát o očkování/prodělané nemoci/negativním PCR testu.

Další informace o semináři a možnost registrace najdou zájemci na webových stránkách.

29. prosinec 2021, 07:31, Autor: (České vysoké učení technické v Praze)

Sdílet na Facebook Sdílet na Twitter Tisk

Firmy – rychlé kontakty

A B C D E F G H CH I J
K L M N O P Q R S T U
V W X Y Z 0-9

Doporučujeme

Routech

Routech, s.r.o.
info@routech.cz
www.routech.cz

PÖPPELMANN

Pöppelmann Plasty s.r.o.
ppcz@poeppelmann.com
www.poeppelmann.com

ZEBRA SYSTEMS, s.r.o.
info@zebra.cz
www.zebra.cz

Blog Technického týdeníku

Veletržní restart se povedl, boj však nekončí

Ačkoliv letošní Mezinárodní strojírenský veletrh představuje z pohledu souhrnných čísel značný propad, v kontextu situace, ve které se celý svět už druhým rokem potácí...

Odborné přílohy TT

Zpět

Reformy hatil covid. Ale pandemii i žluté vesty Macron zvládl, říká expertka URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 29.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Milan Rokos, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 29.12.2021 12:58, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Svět, Rozhovory, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 20,15, Návštěvy za měsíc: 48 140 000

Jednou z hlavních politických událostí v Evropě roku 2022 budou prezidentské volby ve Francii. V obsáhlém rozhovoru pro Seznam Zprávy hodnocení nabízí Eliška Tomalová, vedoucí Katedry evropských studií na FSV UK.

Interview jsme pro lepší orientaci rozdělili do dvou kapitol.
V první z nich, kterou vám nyní předkládáme, se Eliška Tomalová z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy ohlíží za pěti lety prezidentského mandátu Emmanuela Macrona. V druhé části se blíže podíváme na volební kampaň s důrazem na potenciální souboj Macrona s republikánskou kandidátkou Valérií Pécresseovou.
Jak byste hodnotila prvních pět let Emmanuela Macrona v Elysejském paláci? Dají se označit za úspěch?
Francie poznala, kdo je Macron. Krátkou dobu byl ministrem, pak se stal kandidátem na prezidenta, působil trochu jako zjevení. Podařilo se mu, že Francouzi už vědí, kdo je, jeho projekt však pořád ještě není čitelný. To je zároveň jeho výhoda i nevýhoda, ideologicky ani politicky není zcela svázán.
Jeho flexibilita a adaptabilita jsou znakem jakési živosti. Macron dokáže vnímat posuny ve společnosti, je citlivější a vidí Francii jinak než před pěti lety. Etabloval se, dá se mluvit o úspěšném období a dobré přípravě na další pokračování v politice.
Hlavní reformy zhatil covid a možná i jeden skandál, konkrétně aféra jeho osobního strážce Alexandra Bennally (psali jsme zde). Jde o reformu institucí a důchodovou reformu, což je citlivé téma spojené se zvláštními režimy, jež si Francie střeží spoustu let. Macron v nich chce pokračovat, k těmto reformám se i nadále hlásí. A úspěšné bylo i zvládnutí covidové krize.
Pravda je, že nebýt pandemie koronaviru, těžko by Macron vysvětloval, že přichází s něčím novým. V prvním období sice některé plány nemohl kvůli covidu realizovat, ale naučil se, že některé věci lze dělat jinak. Covid může být v tomto směru dobrým ospravedlněním, proč dělat věci jinak, a nabízí také možnost přijít s novými plány.
Krátce po Macronově nástupu Francii zasáhly protesty hnutí žlutých vest. Jak hodnotíte Macronovo vyrovnání se s touto krizí?
Kandidáti, kteří na to hnutí navazují a jsou přítomni v kampani před prezidentskými volbami, nebudou těmi nejsilnějšími. Dá se předpokládat, že nespokojenost bude koncentrována okolo krajní pravice. Nespokojenost části obyvatel nicméně určitě nevymizela. Ve svém dvouhodinovém projevu v půlce prosince věnoval Macron asi 30 minut covidu a 15 minut žlutým vestám. Je vidět, že to byly dva nejkritičtější momenty jeho mandátu, v tomto poměru to dobře odráží reálné vnímání ve společnosti.
Pro Macrona to byl citelný zásah, poprvé si uvědomil pokles popularity a složitost navázání kontaktu s nižší střední třídou a těmi, kteří se cítí jako vyloučení ze společnosti. Zajímavý byl pokus řešit krizi otevřenou celospolečenskou debatou, kritiky to bylo označováno za snahu naoko něco řešit a nejít až ke kořenům.
Prezidentovi to ale napomohlo k přiblížení se k regionům, trochu odstoupil od pařížské bubliny, s níž je spojován.
Krizí bylo i zavraždění středoškolského profesora Samuela Patyho v říjnu 2020 (psali jsme zde). Macron se musel pustit na pole boje s terorismem a radikálním islámem a snažil se prosazovat republikánské hodnoty. V tomto ohledu se myslím přibližuje gaullistické republikánské tradici.
Macronovu vládu provázela i řada menších afér, kvůli nimž odstoupilo několik ministrů a prezidentových poradců. Zmínila jste případ osobního strážce Alexandra Bennally, který mlátil lidi při prvomájové demonstraci. Mohlo to Macrona poškodit v očích veřejnosti?
Nabouralo to určitou důvěru v jeho projekt. Aféra je často spojována s reformou institucí a snahou průhledně řešit kauzy na státní úrovni. U této kauzy je zajímavé, na co je všechno napojená: jednak je to nejbližší okolí Macrona, má ale i mezinárodní rozměr, kterým je napojení na ruské oligarchy, na africké lídry. Člověka to trošku vrací do období mitterrandovských vazeb jeho syna na Afriku.
Když to ale zpětně hodnotím, byli Macronovi předchůdci spojováni s většími kauzami a také jich bylo více. Macronovi spíš ublížila jeho pověst a vystupování; to, jakým způsobem působí na lidi… Mnozí ho stále vnímají jako bohatého a snobského člověka, i když se velmi snaží to změnit.
Macron se snaží profilovat jako evropský či světový lídr v boji s globálními klimatickými změnami. Zdá se mi ale, že je tam více vzletných slov než činů, v některých školách dokonce ekologové strhávali jeho portréty. Selhal v tomto směru?
Francouzský prezident mluví hodně k Francouzům. Kde se v poslední době snaží naopak mluvit ke světu, to je právě klima. Tento závazek Francouzi berou vážně. To je zřejmé na všech úrovních, i v rámci česko-francouzských vztahů, ale nefunguje to dovnitř. Je to spojené s ekonomickou nejistotou, opatření jsou bolestivá, jako jednotící téma dovnitř státu se to nepodařilo.
Jak Macronova pětiletka ovlivnila česko-francouzské vztahy?
Těžká otázka. Naše země nemají jasné téma vzájemných vztahů a snaží se ho najít. Ještě za Nicolase Sarkozyho byla podepsána smlouva o strategickém partnerství, teď jedeme v dobře fungujícím systému akčních plánů, které mají specifické a praktické projevy. Dobře vztahy fungují na poli administrativy, teď v rámci předsednictví sem bude vyslána zástupkyně francouzského SGAE (Generální sekretariát pro evropské záležitosti, pozn. red.), která bude přidělena na Úřad vlády. Výměny úředníků fungují skvěle.
V politické rovině nám ublížil fakt, že se Macron s Andrejem Babišem v druhé fázi mandátu vzájemně vzdálili, zejména po volbách do Evropského parlamentu.
Vztahy jsou korektní, moc se ale navzájem nezajímáme nad rámec běžné provozní agendy. Vždycky když nevíme, jak dál, vrátíme se k jaderné energetice nebo k vojenské spolupráci. Politická témata ale schází.

Prázdné zlaté prasátko. Stanjuru zaskočilo, co mu tam Schillerová nechala

LGBT+ se bojí nové vlády. „Jde o lásku, cítíme ji jako všichni ostatní"

Přehledně: Jak se ode dneška mění proticovidová opatření

10 tipů na výlety za velikánem Járou Cimrmanem

Předsednictví EU je opruz, zkusme se u něj totálně nerozhádat, doporučuje Topolánek

Unikátní záběry ukazují, jak se za rok 2021 změnila naše planeta

Reformy hatil covid. Ale pandemii i žluté vesty Macron zvládl, říká expertka

MILAN ROKOS

Evropská politika byla pro Emmanuela Macrona v posledních volbách zásadním tématem.

9:35

Jednou z hlavních politických událostí v Evropě roku 2022 budou prezidentské volby ve Francii. V obsáhlém rozhovoru pro Seznam Zprávy hodnocení nabízí Eliška Tomalová, vedoucí Katedry evropských studií na FSV UK.

Interview jsme pro lepší orientaci rozdělili do dvou kapitol.

V první z nich, kterou vám nyní předkládáme, se Eliška Tomalová z Institutu mezinárodních studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy ohlíží za pěti lety prezidentského mandátu Emmanuela Macrona. V druhé části se blíže podíváme na volební kampaň s důrazem na potenciální souboj Macrona s republikánskou kandidátkou Valérií Pécresseovou.

Jak byste hodnotila prvních pět let Emmanuela Macrona v Elysejském paláci? Dají se označit za úspěch?

Francie poznala, kdo je Macron. Krátkou dobu byl ministrem, pak se stal kandidátem na prezidenta, působil trochu jako zjevení. Podařilo se mu, že Francouzi už vědí, kdo je, jeho projekt však pořád ještě není čitelný. To je zároveň jeho výhoda i nevýhoda, ideologicky ani politicky není zcela svázán.

STALO SE

12:50
Unikátní záběry ukazují, jak se za rok 2021 změnila naše planeta

12:41
Bytů na Aribnb v Praze o polovinu ubylo. Většina zůstává nevyužívaná

12:40
V části Moravy a Slezska hrozí od večera znovu ledovka

DALŠÍ ČLÁNKY

Zpět

Příběhy roku 2021: Politický příběh Petra Fialy

RÁDIO, Datum: 30.12.2021, Zdroj: ČRo Radiožurnál, Zpráva: 1, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.12.2021 09:56, Poslechovost pořadu: 344 336, Pořad: 08:50 Ranní interview, AVE: 139 302,00 Kč, Země: Česko, GRP: 3,83

Jiří CHUM, moderátor
Historik, novinář, politolog, rektor, ministr nebo i poslanec, tím vším byl Petr Fiala ještě, než se stal novým premiérem České republiky. Z akademického prostředí do vrcholné politiky se přesunul před necelými 10 lety. Jako předseda dovedl Občanskou demokratickou stranu z hluboké krize po pádu kabinetu Petra Nečase opět do vlády. Jak vypadala proměna brněnského akademika v jednoho z nejsilnějších hráčů české politiky? O tom je další díl seriálu Příběhy roku 2021.

redaktor
Doktor Fiala.

Petr FIALA, /1993/
Těžko lze po všech těch staletích toho, kdo tu byl dřív, vyvozovat nějaká práva na tu zemi, nebo právo třeba na nějakou očistu od toho druhého elementu.

Eva Mikulka ŠELEPOVÁ, redaktorka
Vysílání Českého rozhlasu v roce 1993. Petr Fiala se vyjadřuje k historii česko-německých vztahů. To už měl za sebou práci v kroměřížském muzeu, krátce byl taky novinářem v deníku Lidová demokracie a v Revue Proglas, postupně začal Fiala v médiích komentovat spíš politické dění. Jako jeden ze zakladatelů oboru politologie v Česku byl na začátku tisíciletí jmenován prvním profesorem tohoto oboru.

Petr FIALA, /2007/
Politika je vlastně jednou ze základních skoro bych řekl potřeb člověka.

Eva Mikulka ŠELEPOVÁ, redaktorka
Řekl v roce 2007 v rozhlasovém pořadu Studio Česko. V té době už působil jako rektor Masarykovy univerzity a pak se stal z politologa politikem. Ještě jako nestraník byl v letech 2012 až 2013 ministrem školství. Podle komentátora Českého rozhlasu Petra Hartmana jsou zlomovým bodem Fialovy politické kariéry sněmovní volby v roce 2013, kdy se stal poslancem.

Petr HARTMAN, komentátor, Český rozhlas Plus
V době, kdy ODS procházela těžkou krizí po pádu Nečasovy vlády, podařilo se mu v těch volbách uspět a podařilo se mu také po vstupu do ODS, což bylo pár týdnů po těch volbách, přesvědčit většinu členů a delegátů kongresu ODS o tom, že právě on by měl být tím člověkem, který dokáže ODS vyvést z krize.

Eva Mikulka ŠELEPOVÁ, redaktorka
Do čela strany zvolili občanští demokraté Petra Fialu na začátku roku 2014.

Petr FIALA, /2014/
Už jsem dost zkušený člověk na to, abych prožíval euforii nebo radost. Já to chápu jako obrovský závazek. Je před námi hodně práce a já jsem připravený ji společně s vámi dělat.

Eva Mikulka ŠELEPOVÁ, redaktorka
A takhle mluvil Petr Fiala po letošních sněmovních volbách jako lídr vítězné koalice SPOLU.

Petr FIALA, premiér; předseda strany /ODS/
Toto je změna. My jsme změna. Vy jste změna.

Eva Mikulka ŠELEPOVÁ, redaktorka
Ve volbách uspěl i navzdory tomu, že podle vedoucí katedry marketingové komunikace a public relations na Univerzitě Karlově Denisy Hejlové vystupuje pořád spíš jako akademik, než jako politický lídr.

Denisa HEJLOVÁ, vedoucí katedry marketingové komunikace FSV UK
Některá ta jeho vyjádření prostě jsou naprosto nevýrazná tady jako v tom srovnání s tím, na co jsou lidé zvyklí od Andreje Babiše.

Eva Mikulka ŠELEPOVÁ, redaktorka
A právě to je podle komentátora Hospodářských novin Petra Honzejka na politickém příběhu Petra Fialy nejpozoruhodnější.

Petr HONZEJK, komentátor, Hospodářské noviny
Řada lidí mu vyčítala, že není dostatečně charismatický, že není dostatečně razantní, jenomže kupodivu se ukázalo, že právě ta klidná síla, to zní až trošku lidovecky, která nicméně v Petru Fialovi také je, protože je to moravský věřící katolík, byla efektivní.

Eva Mikulka ŠELEPOVÁ, redaktorka
Petr Fiala se stal předsedou vlády pětikoalice ODS, lidovců, TOP 09, Pirátů a hnutí STAN. Je třináctým premiérem České republiky, čtvrtým z ODS. Eva Mikulka Šelepová, Radiožurnál.

Souboj o Elysejský palác: Macron sází na empatii, porazí ho silná slova? URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 30.12.2021, Zdroj: seznamzpravy.cz, Autor: Milan Rokos, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 30.12.2021 15:16, Celková návštěvnost: 70 570 000, RU / měsíc: 4 892 293, RU / den: 1 813 436, Rubrika: Svět, Rozhovory, Stalo se, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP:

Francouze čekají v roce 2022 prezidentské volby. Prezident Emmanuel Macron se podle průzkumů těší nezvykle vysoké oblibě, okolo 40 procent. Znamená to, že země netouží po změně?

Co čekat od francouzského prezidentského klání? Změní se politika Elysejského paláce? Nakolik pomůže pravicovým kandidátům protiimigrantská rétorika? I na to v druhé části obsáhlého rozhovoru pro Seznam Zprávy odpovídá Eliška Tomalová, vedoucí Katedry evropských studií na Institutu mezinárodních studií FSV UK.
Interview jsme pro lepší orientaci rozdělili do dvou kapitol.
V první části, kterou najdete zde, se ohlížela za pěti lety prezidentského mandátu Emmanuela Macrona. V druhé části, kterou vám nyní předkládáme, se do detailu ponoříme do prezidentských voleb.
Emmanuel Macron se těší poměrně vysoké oblibě. Vykládala byste si to tak, že Francouzi netouží tolik po změně, jako tomu bylo na konci mandátu Françoise Hollanda, který měl popularitu mnohem nižší?
Macron v tuto chvíli nesází na žádnou vlnu spojenou se změnou, naopak se snaží nabízet stabilitu. Francie má spoustu bolavých míst, která se táhnou od začátku jeho mandátu. Začalo to hnutím žlutých vest, později to akcentovala pandemie. Stále se vyvalují vyvřeliny extremismu, které se vracejí a vracet budou.
Macron se bude snažit uklidňovat a stabilizovat, být empatický. Bude muset ale najít rovnováhu, aby zase nepůsobil moc slabě – zvláště ve srovnání s hlasitějšími kandidáty, jako je teď hodně mediálně prezentovaný Éric Zemmour (více o něm zde). To je těžká chemie předkampaně, která už začala.
Dlouhé měsíce se zdálo, že se bude opakovat druhé kolo posledních voleb, tedy Macron proti Marine Le Penové. Pak ale kartami zamíchaly primárky Republikánů a do hry vstoupila Valérie Pécresseová. Myslíte, že její rychlý vzestup bude trvalý a že se nám pro první kolo rýsuje jasná dvojka za vedoucím Macronem?
Pro mě to tak jasná dvojka není, stále tam vidím možnost standardního duelu mezi silně reprezentovanou krajní pravicí a Macronem. Je ale pravda, že Macron a jeho tým, ačkoli se ke kandidatuře oficiálně ještě nevyjádřili, vnímají Pécresseovou jako hlavní soupeřku, vůči níž je třeba se názorově vymezit. Je to důstojná opozice. Vyjadřování vůči extrémní pravici se Macron a jeho tým snaží vyhýbat.
Jak byste vůbec Pécresseovou charakterizovala? Dá se třeba srovnat s posledním pravicovým prezidentem Nicolasem Sarkozym?
Valérie Pécresseová působí v politice dlouho, byla vždy reprezentantkou standardní politické cesty, úspěchu, prošla výbornými školami, maturovala už v 16 letech a vždy byla úspěšná. Prošla dvěma ministerskými funkcemi, má za sebou úspěšnou politickou trajektorii, zároveň působí dynamickým dojmem.
Ideologicky je ukotvenější v rámci francouzské liberální pravice, politicky je tedy asi čitelnější než Macron, který je daleko volnější a je více ve středu politického spektra. Pécresseová má trošku jiný styl než Sarkozy, vystupování je citlivější, politicky je mu ale velmi blízká.
Myslíte, že by se v zahraniční politice nějak výrazně lišila v roli hlavy státu od Macrona? Napadá mě téma evropské integrace…
V rámci evropské integrace je i Macron v té předkampani trochu zdrženlivější. V kontextu předsednictví EU bude jako lídr ve velmi zajímavé situaci. Evropu zvolil jako velké téma své první kampaně v roce 2017, což bylo dost překvapivé. Jeho úspěch byl v tomto kontextu také překvapivý.
Sám Macron – už to ostatně avizoval – spěje k určitému posunu v citlivých otázkách, jako je vnitřní bezpečnost a migrace. Naznačil, jak by postupoval například v posílení vnějších hranic EU, zvolil by pro Francii immigration choisie (výběrovou migraci, pozn. red.). Ačkoliv bude Macron evropská témata hodně akcentovat, bude přece jen zdůrazňovat specifickou roli Francie, leadership.
Pro Pécresseovou je Evropská unie také cesta, rozhodně není protievropská. Čekala bych od ní větší důraz na spolupráci mezi státy, méně federalistických tendencí. Nečekala bych žádná velká překvapení, která by ji odlišovala od jejího ideologického proudu.
Mohla by se Pécresseová posunout v kampani víc doprava, aby pro případné druhé kolo nalákala voliče Le Penové nebo Zemmoura?
Předpokládám, že se bude pohybovat v mantinelech, kde byl Alain Juppé (bývalý premiér a prezidentský kandidát, pozn. red.), tedy standardní gaullistická cesta, která se možná více zaměří na otázky spojené s nejistotami, které francouzskou společnost provází. Tedy vnitřní bezpečnost, jistota na poli trhu práce atd.
Otázkou je, jak uchopí témata, která Macron ještě nerozvinul. Zůstala za ním spousta reforem, které se nemohly realizovat kvůli covidu či žlutým vestám nebo proto, že to zkrátka nestihl. Pokud přijde s konkrétními návrhy reforem, určitě se vrátí k reformě důchodového systému, což je v zemi věčné téma. Na to bude možné reagovat. Macron je ale ještě dost nečitelný.
V posledních volbách sehrála i dost velkou roli televizní debata, v níž Le Penová pohořela na ekonomických tématech. Mohla by se Pécresseová Macronovi v případném duelu vyrovnat?
Stylem si budou určitě bližší, Le Penová vykřikuje, emocionálně se snaží strhnout publikum. S Pécresseovou by to byla kultivovanější debata, odborně bude určitě dobře připravená. Nepodceňovala bych ji. Když jsem ale viděla dvouhodinový televizní projev Macrona v půlce prosince, byl velmi dobře připravený jak po stránce rétorické, tak i emocionální a faktografické. Je patrné, že Macron bude do debaty perfektně připraven a teď si vytváří zázemí pracovních skupin v rámci své strany Republika vpřed!. Vzniká projekt toho, jak bude vypadat republika v roce 2030. Pokud dojde na jejich duel, bude to kvalitní politický souboj.
Pokud by skutečně došlo k druhému kolu Macron–Pécresseová, prezident by přišel o voliče z řad umírněné pravice. Dokázal by přimět jít k volbám voliče levice, například podporovatele Jeana-Luka Mélenchona?
Socialistické ano, v případě Mélenchona jen část, protože část je opravdu extrémně levicově zaměřena. Je ale znát, že Macron se snaží více používat city, být empatický, mluví o solidaritě. Ta témata se objevovala i v německých volbách: slova o tom, že každý si zaslouží respekt – od manuálně pracujících až po univerzitně vzdělané vrstvy. To je rétorika, která jde v tuto chvíli napříč Evropou. Je to myslím dobrý signál vůči středově-levicovým voličům.
Pokud by se Pécresseová do druhého kola dostala, dokázala by získat hlasy od většiny voličů Le Penové a Zemmoura?
Voliči francouzské extrémní pravice jsou nevypočitatelní. Byla jsem překvapená, kdo volil extrémní pravici v minulých volbách. Za tatínka Le Penové (zakladatele Národní fronty Jeana-Marieho Le Pena, pozn. red.) se k tomu lidé moc nehlásili, za jeho dcery se už uměli přiznat. A to i ve vrstvách společnosti a regionech, kde by to člověk nečekal. I kultivovanější pravice se hlásila k extrému.
Voliči, kteří volili extrémní pravici ze zklamání, se pak lekli. Příští rok může nastat dost podobný scénář.
Zajímavý bude i ženský element, do jaké míry se bude hrát na tuto kartu.
Mezi kandidujícími ženami je i Anne Hidalgová. Jak si vysvětlujete, že žena v tak vysoké funkci, jako je starostka Paříže, má tak

mizivou podporu v průzkumech?
Možná právě proto. Spojení s Paříží není právě hlavní ingrediencí úspěchu. Druhé vysvětlení je slabá pozice Socialistické strany, která minule prohrála, její pozice klesla a přišla o spoustu elit, jež stranu opustily. Strana je vyprázdněná.
Může ve volbách hrát nějakou roli vztah k Velké Británii, který se v posledních měsících vyostřuje? Nejdříve šlo o rybolov, potom i hádky o migraci… Může Macronovi pomoci tvrdý postup v této věci?
Francie neměla v poslední době velká zahraničněpolitická témata. V kontextu předkampaně jsem zaznamenala jen to, že se Francie vrací k ponorkové aféře, kde se snaží ukázat sílu, i když ekonomicky ztratila (více zde).
Kde se mohl Macron profilovat, to je vztah vůči USA a Velké Británii.
Myslím, že Francie si po brexitu ještě nevyjasnila svůj vztah k Británii. Jasné je, že chce hrát roli lídra na evropském kontinentu. Chce dát Britům najevo, že je to Francie, kdo nastavuje tón vzájemného vztahu. A Německo, které se nachází v nově formované postmerkelovské realitě, nyní není tím nejsilnějším hráčem.

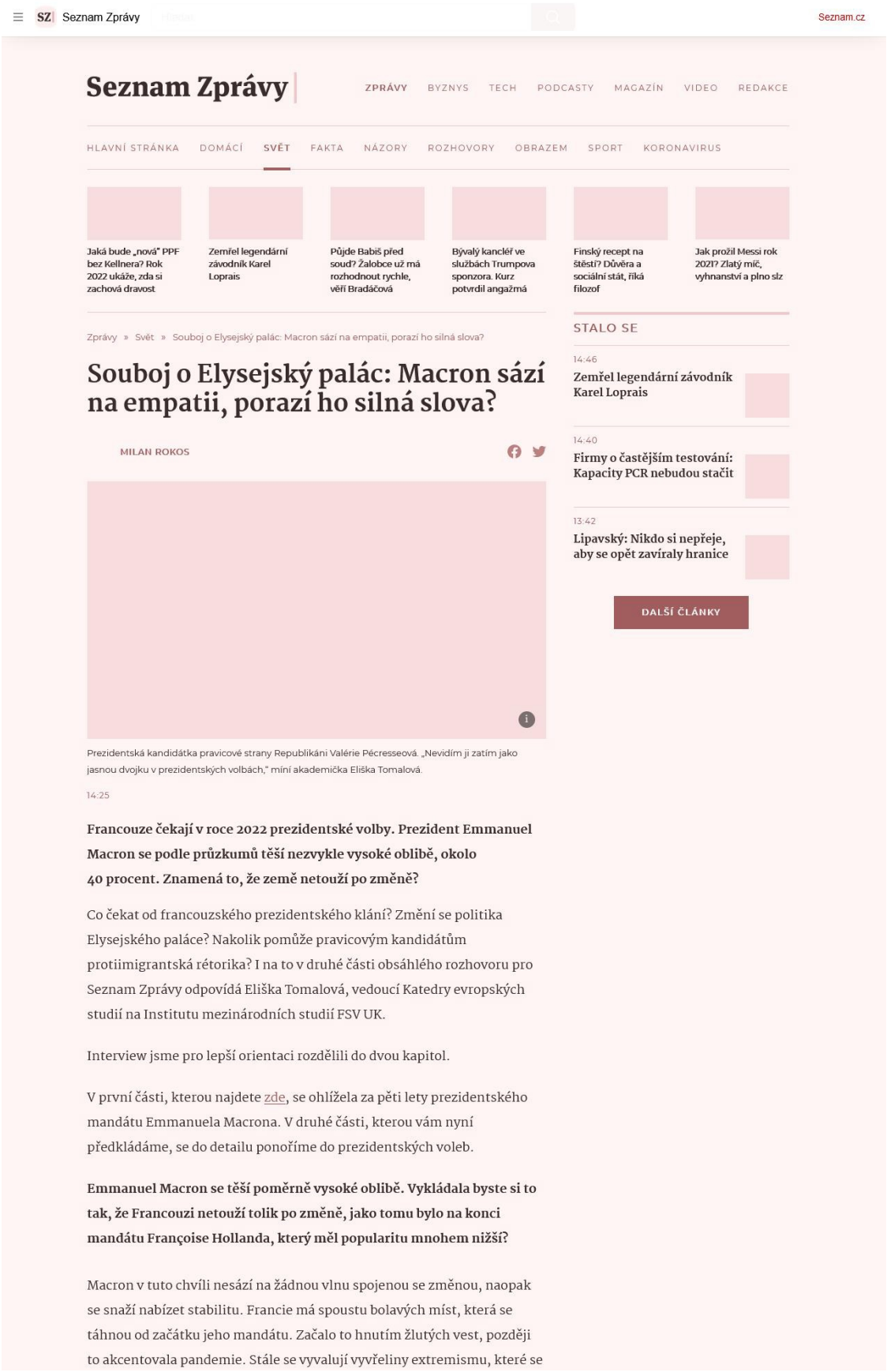

Zpět

Ke koalici SPOLU povede v metropoli dlouhá cesta

TISK, Datum: 31.12.2021, Zdroj: Mladá fronta DNES, Strana: 14, Autor: Adam Hejduk, Vytištěno: 100 360, Prodáno: 86 559, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2021 00:17, Čtenost: 454 857, Rubrika: Praha, AVE: 335 858,13 Kč, Země: Česko, GRP: 5,05

Koalice SPOLU by mohla v příštím roce jít společně do komunálních voleb v Praze. ODS by toto spojení mohlo pomoci v

ovládnutí magistrátu.

PRAHA Na sociálních sítích se nedávno objevila společná fotografie představitelů vedení pražských stran koalice SPOLU – ODS, TOP 09 a KDU-ČSL. Lídr pražské ODS Marek Benda k fotce připsal, že se jedná o první schůzku, na které koaliční strany řeší prodloužení koalice i do voleb do pražského zastupitelstva. K zachování koalice SPOLU pro komunální a senátní volby v příštím roce již dříve vyzýval i lídr ODS a současný premiér Petr Fiala, který zdůrazňoval, že v rámci komunálních voleb stojí o tuto spolupráci zejména ve velkých městech.
Petr Jüptner, politolog a ředitel Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, se domnívá, že je toto spojení reálné a mohlo by ODS pomoci vyhrát v Praze volby.

Na sociálních sítích se nedávno objevila fotka ze schůzky pražské ODS, TOP 09 a KDU-ČSL, kde údajně již členové stran jednali o prodloužení koalice SPOLU i pro komunální volby. Myslíte, že je tento postup pravděpodobný?

Ze strany některých zástupců koalice SPOLU již zaznělo, že chtějí potenciál z parlamentních voleb využít i ve volbách komunálních. Není to ale jednoduché, na komunální úrovni jsou často vztahy, do kterých se shora zasahuje těžko. V Praze by ale tento záměr mohl být naplněn. Všichni aktéři z něho mohou profitovat a současná magistrátní koalice je sice stabilní, ale nikoliv harmonická.

Je to podle vás správný postup? Respektive může to stranám koalice přinést úspěch?

ODS to může posunout k vítězství ve volbách, TOP 09 a KDU-ČSL zase potřebují koaličního partnera, takže to má svoji logiku. Na druhou stranu by tato koalice stejně potřebovala ještě dalšího koaličního partnera, takže by pro ni nemělo smysl se příliš vymezovat vůči Pirátům nebo Praha sobě.

KDU-ČSL není v Praze příliš populární. Nestáhne koalici v Praze ke dnu?

Lidovci v Praze skutečně nemají silnou podporu, to ale neznamená, že by měli celkovému výsledku případné koalice uškodit.

Je podle vás šance, že by výsledek komunálních voleb kopíroval výsledek voleb do Poslanecké sněmovny?

Takto to úplně nefunguje, nabídka v komunálních volbách bude širší než ve volbách parlamentních, navíc efekt parlamentních voleb bude odeznívat. Výsledek případné koalice by tak asi neodpovídal výsledku parlamentních voleb v Praze, na druhou stranu by se klidně mohl pohybovat kolem celostátního výsledku koalice SPOLU.

A není zde riziko, že ten rok vlády SPOLU uškodí koalici při komunálních volbách? Přece jen během pandemie spokojenost s vládnoucími stranami není vysoká.

Spíše odezní ten efekt z parlamentních voleb. A jakkoliv se ve velkých městech do komunálních voleb promítají celostátní preference, bude hodně záležet na volební kampani v Praze. Případná koalice zde nebude prezentovat alternativu vůči ANO, ale spíše alternativu k současné koalici, ve které je částečně zastoupena, a současnému primátorovi. A bude velmi důležité, zda kampaň proběhne poklidně, nebo zda dojde k nějaké polarizaci.

Kdo by v případě Prahy byl tahounem koalice? Byla by to ODS jako ve volbách do Poslanecké sněmovny, nebo TOP 09, která má v Praze silnou základnu?

Koalice je koalice, těžko mluvit o nějakém tahounovi. ODS by byla její nejsilnější součástí, ale nominace na případného primátora by určitě závisela na koalici jako celku. A případný kandidát na primátora by tak mohl být z ODS, zároveň by se ale mohlo jednat i o nějakou osobnost bez politické příslušnosti.

Máte nějaký osobní typ, kdo by se mohl stát novým primátorem?

Ke koalici i případně společnému kandidátovi na primátora je ještě dlouhá cesta a může to dopadnout všelijak. Už nyní dochází k vypouštění informací o možných kandidátech do médií, čímž se ale teprve kolíkuje hřiště.

Nemohly by současné „námluvy“ udělat zlou krev mezi vládnoucími stranami na magistrátu? Přece jen je nyní TOP 09 v jiném týmu.

Mohly a bezpochyby udělají. Ale není to nic nepřekonatelného.

Existuje v Praze šance vzniku nějakých dalších koalic? Například Pirátů a Prahy sobě, kteří nyní společně řídí magistrát?

O takové koalici pochybuji, Praha sobě si zakládá na své svébytnosti a Piráti zase mají složité vnitrostranické rozhodování. Důležité ještě může být to, jak do voleb v Praze půjde STAN.

Je podle vás v metropoli možná varianta pětikoalice jako nyní ve vládě?

Pětikoalice to být matematicky klidně může, ale od té vládní se může částečně odlišovat.

A jak by se tato komunální koalice mohla odlišovat?

Jakkoliv, na komunální úrovni se dohody uzavírají snadněji a často i napříč politickým spektrem, vzpomeňme na devadesátá léta a koalici ODS a ČSSD právě na pražském magistrátu v době, kdy taková spolupráce na parlamentní úrovni ještě nebyla myslitelná. Pokud by do komunálních voleb zmíněné strany skutečně šly jako trojkoalice, jejich partnerem mohou být STAN, Praha Sobě, případně o něco méně pravděpodobnými partnery mohou být Piráti, dokonce i hnutí ANO, pokud by se nepodařilo realizovat dohodu s dalšími zmíněnými subjekty.

Profil Petr Jüptner * Je absolventem Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK), kde také v roce 2004 dokončil doktorské studium. * Jako politolog se zaměřuje na komunální politiku s důrazem na slučování obcí, politické aktéry a problematiku přímé volby starostů. * V roce 2010 působil jako proděkan FSV UK pro rozvoj, od roku 2011 je ředitelem Institutu politologických studií FSV UK, v jehož čele stojí už deset let.

Nemělo by smysl se příliš vymezovat vůči Pirátům nebo Praha sobě.

Region vydání: Mladá fronta DNES - Praha

O autorovi: Adam Hejduk, redaktor MF DNES

Foto autor: Foto: FSV UK

Foto popis: Rozumné spojení Jít do pražských komunálních voleb jako koalice SPOLU by podle Petra Jüptnera mohlo ODS pomoci vyhrát volby. Současná magistrátní koalice je podle něj sice stabilní, ale nikoliv harmonická.

Ke koalici SPOLU povede v metropoli dlouhá cesta

Koalice SPOLU by mohla v příštím roce jít společně do komunálních voleb v Praze. ODS by toto spojení mohlo pomoci v ovládnutí magistrátu.

Adam Hejduk
redaktor MF DNES

PRAHA Na sociálních sítích se nedávno objevila společná fotografie představitelů vedení pražských stran koalice SPOLU - ODS, TOP 09 a KDU-ČSL. Lídr pražské ODS Marek Benda k fotce připsal, že se jedná o první schůzku, na které koaliční strany řeší prodloužení koalice i do voleb do pražského zastupitelstva.

K zachování koalice SPOLU pro komunální a senátní volby v příštím roce již dříve vyzýval i lídr ODS a současný premiér Petr Fiala, který zdůrazňoval, že v rámci komunálních voleb stojí o tuto spolupráci zejména ve velkých městech.

Petr Jüptner, politolog a ředitel Institutu politologických studií Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy, se domnívá, že je toto spojení reálné a mohlo by ODS pomoci vyhrát v Praze volby.

Na sociálních sítích se nedávno objevila fotka ze schůzky pražské ODS, TOP 09 a KDU-ČSL, kde údajně již členové stran jednali o prodloužení koalice SPOLU i pro komunální volby. Myslíte, že je tento postup pravděpodobný?

Ze strany některých zástupců koalice SPOLU již zaznělo, že chtějí potenciál z parlamentních voleb využít i ve volbách komunálních. Není to ale jednoduché, na komunální úrovni jsou často vztahy, do kterých se shora zasahuje těžko. V Praze by ale tento záměr mohl být naplněn. Všichni aktéři z něho mohou profitovat a současná magistrátní koalice je sice stabilní, ale nikoliv harmonická.

Je to podle vás správný postup? Respektive může to stranám koalice přinést úspěch?

ODS to může posunout k vítězství ve volbách, TOP 09 a KDU-ČSL zase potřebují koaličního partnera, takže to má svoji logiku. Na druhou stranu by tato koalice stejně potřebovala ještě dalšího koaličního partnera, takže by pro ni nemělo smysl se příliš vymezovat vůči Pirátům nebo Praha sobě.

KDU-ČSL není v Praze příliš populární. Nestáhne koalici v Praze ke dnu?

Lidovci v Praze skutečně nemají silnou podporu, to ale neznamená, že by měli celkovému výsledku případné koalice uškodit.

Nemělo by smysl se příliš vymezovat vůči Pirátům nebo Praha sobě.

Je podle vás šance, že by výsledek komunálních voleb kopíroval výsledek voleb do Poslanecké sněmovny?

Takto to úplně nefunguje, nabídka v komunálních volbách bude širší než ve volbách parlamentních, navíc efekt parlamentních voleb bude odeznívat. Výsledek případné koalice by tak asi neodpovídal výsledku parlamentních voleb v Praze, na druhou stranu by se klidně mohl pohybovat kolem celostátního výsledku koalice SPOLU.

A není zde riziko, že ten rok vlády SPOLU uškodí koalici při komunálních volbách? Přece jen během pandemie spokojenost s vládnoucími stranami není vysoká.

Spíše odezní ten efekt z parlamentních voleb. A jakkoliv se ve velkých městech do komunálních voleb promítají celostátní preference, bude

Rozumné spojení Jít do pražských komunálních voleb jako koalice SPOLU by podle Petra Jüptnera mohlo ODS pomoci vyhrát volby. Současná magistrátní koalice je podle něj sice stabilní, ale nikoliv harmonická. Foto: FSV UK

hodně záležet na volební kampani v Praze. Případná koalice zde nebude prezentovat alternativu vůči ANO, ale spíše alternativu k současné koalici, ve které je částečně zastoupena, a současnému primátorovi. A bude velmi důležité, zda kampaň proběhne poklidně, nebo zda dojde k nějaké polarizaci.

Kdo by v případě Prahy byl tahounem koalice? Byla by to ODS jako ve volbách do Poslanecké sněmovny, nebo TOP 09, která má v Praze silnou základnu?

Koalice je koalice, těžko mluvit o nějakém tahounovi. ODS by byla její nejsilnější součástí, ale nominace na případného primátora by určitě závisela na koalici jako celku. A případný kandidát na primátora by tak mohl být z ODS, zároveň by se ale mohlo jednat i o nějakou osobnost bez politické příslušnosti.

Máte nějaký osobní typ, kdo by se mohl stát novým primátorem?

Ke koalici i případné společnému kandidátovi na primátora je ještě dlouhá cesta a může to dopadnout všelijak. Už nyní dochází k vypouštění informací o možných kandidátech do médií, čímž se ale teprve kolíkuje hřiště.

Nemohly by současné „námluvy“ udělat zlou krev mezi vládnoucími stranami na magistrátu? Přece jen je nyní TOP 09 v jiném týmu.

Mohly a bezpochyby udělají. Ale není to nic nepřekonatelného.

Existuje v Praze šance vzniku nějakých dalších koalic? Například Pirátů a Prahy sobě, kteří nyní společně řídí magistrát?

O takové koalici pochybuji, Praha sobě si zakládá na své svébytnosti a Piráti zase mají složité vnitrostranické rozhodování. Důležité ještě může být to, jak do voleb v Praze půjde STAN.

Je podle vás v metropoli možná varianta pětikoalice jako nyní ve vládě?

Pětikoalice to být matematicky klidně může, ale od té vládní se může částečně odlišovat.

A jak by se tato komunální koalice mohla odlišovat?

Jakkoliv, na komunální úrovni se dohody uzavírají snadněji a často i napříč politickým spektrem, vzpomeňme na devadesátá léta a koalici ODS a ČSSD právě na pražském magistrátu v době, kdy taková spolupráce na parlamentní úrovni ještě nebyla myslitelná. Pokud by do komunálních voleb zmíněné strany skutečně šly jako trojkoalice, jejich partnerem mohou být STAN, Praha Sobě, případně o něco méně pravděpodobnými partnery mohou být Piráti, dokonce i hnutí ANO, pokud by se nepodařilo realizovat dohodu s dalšími zmíněnými subjekty.

Profil
Petr Jüptner

- Je absolventem Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy (FSV UK), kde také v roce 2004 dokončil doktorské studium.
- Jako politolog se zaměřuje na komunální politiku s důrazem na slučování obcí, politické aktéry a problematiku přímé volby starostů.
- V roce 2010 působil jako proděkan FSV UK pro rozvoj, od roku 2011 je ředitelem Institutu politologických studií FSV UK, v jehož čele stojí už deset let.

Zpět

ANALÝZA: Předsednictví EU? Rozhodne schopnost vyjednávat a domluvit se URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 31.12.2021, Zdroj: zpravy.iDNES.cz, Autor: Vít Havelka, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2021 16:16, Celková návštěvnost: 6 533 564, RU / měsíc: 3 802 122, RU / den: 683 451, Rubrika: Domácí, AVE: 99 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 7,59, Návštěvy za měsíc: 82 400 000

Za šest měsíců se Česká republika ujme předsednictví v Radě EU. Máme tak šanci na reparát roku 2009, kdy naše vedení EU bylo poznamenáno pádem Topolánkovy vlády a rozpaky nad provokativní prezentací naší země. Před novou vládou stojí

spousta úkolů. Rozhodne schopnost vyjednávání a jazyková výbava, píše ve své analýze výzkumný pracovník Institutu pro evropskou politiku EUROPEUM Vít Havelka.

Ihned po vítězných volbách se muselo Petru Fialovi začít honit hlavou, jakým způsobem jeho vláda pojme nadcházející české předsednictví. Věděl velmi dobře, s jakou ostudou dopadl poslední pokus a zároveň tušil, že přípravy jsou tak daleko, že již nebude možné příliš měnit koncept připravený bývalým premiérem Andrejem Babišem.

Fiala bude spíše navazovat na to, co již bylo odsouhlaseno, a bude tak zodpovědný za něco, na co neměl doposud vliv.

Naštěstí pro něj a celou novou vládu ale odvedl předchozí kabinet již velký kus práce, a i přes celkové rozpaky z velmi nízkého rozpočtu či centralizaci jednání do Prahy, se může nový premiér opřít o práci úřednického aparátu, který je velmi kvalitní a přípravy předsednictví prozatím zvládal na výtečnou.Kontakty jsou alfou a omegou

Jednou z hlavních rolí předsednictví v Radě EU je vyjednávání kompromisů mezi vládami národních států a následně i Evropským parlamentem. Evropské směrnice a nařízení totiž musí schválit jak členské státy, tak i Evropský parlament – bez toho zkrátka žádný evropský zákon nevznikne.

Každý má přitom svou představu, co je pro Evropu nejlepší a nalezení schůdného řešení pro všechny je obtížný úkol, který padá na bedra politiků a úředníků předsedajícího státu.

Nová vláda se tedy bude muset během půl roku seznámit s tím, jak v praxi probíhají jednání v Bruselu, navázat se svými kolegy z dalších členských zemí kontakty a získat si jejich důvěru. Je pochopitelně možné se spokojit s metodou autopilota a prostě jednotlivá jednání odřídit bez toho, aby se členské státy dobraly kompromisu. K tomu stačí do Bruselu dorazit a udělovat slovo jednotlivým ministrům během jednání.

Nicméně přesně toto by nemělo být naší ambicí. Musíme si dát jako cíl dotažení klíčové legislativy do konce. Pouze tak si totiž získáme uznání další členských států a budeme moci těžit z dobré reputace v budoucnosti.

S tím souvisí i nedávno diskutovaná otázka znalosti cizích jazyků. Ty jsou opravdu zásadní a bez schopnosti používat angličtinu, francouzštinu či němčinu na pracovní úrovni se nedá očekávat, že by čeští zástupci dosáhli významných úspěchů. Tedy minimálně v oblasti jako třeba energetika, kde panují mezi státy rozdílné názory a je třeba vsadit na neformální vyjednávání.

Koalice slibovala jazykově schopné ministry. Přesto se někteří nedomluví

Čeští úředníci a diplomaté mohou politikům pomoci, ale zkrátka nedokáží nahradit přímý kontakt mezi ministry s demokratickým mandátem získaným ve svobodných volbách. Přejme si tedy, aby si ministři doplnili jazykové znalosti a zároveň jezdili opravdu na všechna zasedání Rady.

Jistým odstrašujícím příkladem může být v tomto ohledu kabinet Andreje Babiše, jehož ministři moc cizí řeči neuměli a ani se příliš neúčastnili jednotlivých jednání. To se s příchodem předsednictví musí změnit.Úředníci potřebují jasné zadání

Druhým zásadním úkolem stojícím před novou vládou bude dát našim úředníkům jasné politické zadaní, jak pojmout české předsednictví. Máme zde velké štěstí, že v oblastech týkajících se EU pracují ve státní správě velmi zkušení a schopní úředníci, kteří mají dobrý všeobecný přehled a zároveň mluví plynně cizími jazyky. Nová vláda se o ně bude moci opřít a využít jejich znalostí.

Pro svou práci budou ale potřebovat politické zadání, které určí, na jaké agendě bude Česká republika prioritně pracovat a jakého cíle se mají jednání dobrat.

Kvůli parlamentním volbám se pohybovala česká státní správa v jakémsi vakuu a nebylo jasné, jak bude vypadat nová vláda a co budou její priority. Proto došlo k vytvoření jakéhosi katalogu možných prioritních témat a také přehledu na jaké legislativě bude Česká republika muset pracovat.

Vše je připraveno a na nové vládě je, aby si z katalogu vybrala a určila hlavní část české agendy. S takovýmto politickým zadáním pak budou moci úřednici nadále pracovat a podrobněji ji analyzovat.

Ešus nebo nanoprůmysl. Čím se Češi chtějí při předsednictví EU pochlubit

Kromě toho se dá i odrazit od nedávno představeného programu tria. České republice se do něj podařilo prosadit pár významných bodů a byla by škoda, kdyby se to neprojevilo v českém programu předsednictví.

Jako vždy zde tedy platí, že štěstí přeje připraveným. Pokud do předsednictví vkročíme s excelentní přípravou, pomůže nám významně naplnit naše ambice. Ostatní členské státy budou slyšet na naši věcnou argumentaci a získáme si respekt při vyjednávání.Propagace a logistika

Největší problémy z hlediska možnosti ovlivnit směřování předsednictví čekají vládu v oblasti propagace a logistiky. Bývalý kabinet Andreje Babiše rozhodl, že drtivá většina jednání na území České republiky se bude konat v Praze.

Je to velká škoda, protože nastávající předsednictví by mohlo být i příležitostí pro prezentaci jiných částí ČR než jen Prahy a zároveň by mohlo lidem ze vzdálenějších oblastí dodat pocit, že Evropa k nim dorazila.

Premiér Fiala to chce změnit. Mluvil třeba o tom, že by rád část akcí zaměřených na vědu umístil do rodného Brna. Něco

takového realizovat bude ale velmi těžké.

Zaprvé by bylo nutné změnit rozpočet, což se nestane dříve než několik měsíců po Novém roce. Zadruhé pak má státní správa již vysoutěžené prostory a vybavení na jednání v Praze a do půl roku by zkrátka nestačila vše přesoutěžit.

Nová vláda tak se samotným umístěním jednání příliš nezmůže a bude se muset omezit pouze na plán připravený Andrejem Babišem a jeho kabinetem. Možná maximálně uspořádat jednu či dvě akce navíc ve městech typu Brno nebo Ostrava.

Vít HavelkaOd roku 2018 působí jako výzkumný pracovník Institutu pro evropskou politiku EUROPEUM.Je doktorandem na Katedře evropských studií Institutu mezinárodních studií FSV UK.Zaměřuje se na institucionální vztahy EU a jejích členských států, EU rozpočet, europeizaci a transformativní roli Evropské unie. Od ledna 2016 byl zaměstnán Velvyslanectvím Norského království v České republice na pozici Political Officer.

Na druhou stranu je však možné zapracovat na propagaci předsednictví a obecně vzdělávání českých občanů o tom, co EU dělá, jakou roli ČR v ní hraje a hlavně, že i země velikosti České republiky mají velký vliv na to, jaká rozhodnutí jsou přijímána na evropské úrovni.

Nedávná analýza STEM uvádí, že na konci srpna vědělo o předsednictví pouze 38 % dotázaných. Lze očekávat, že toto číslo bude stoupat, ale záleží také na zájmu politiků o téma a strategii vlády.

Stačí přitom málo – ministři budou lépe vysvětlovat, co dělají a neprezentovat evropskou legislativu jako něco, co spadlo z Marsu. Naopak mohou zdůrazňovat, že se na vyjednávání kompromisů podíleli jako zvolení zástupci ČR. Prozatím je vše na dobré cestě

Na závěr je nutné dodat, že ačkoliv úkolů před novou vládou a českou státní správou leží mnoho, je velká šance, že se své předsednické role zhostí se ctí a napraví pošramocenou pověst z prvního a prozatím jediného pokusu v roce 2009. Stačí přitom zapracovat na kontaktech, jazykových dovednostech a dát českému státnímu aparátu jasné politické zadání. Ostatní pak poběží samospádem.

Analýza vznikla ve spolupráci s projektem České zájmy v EU.

Foto:
ilustrační snímek
AP

ANALÝZA: Předsednictví EU? Rozhodne schopnost vyjednávat a domluvit se

31. prosince 2021 15:32

Za šest měsíců se Česká republika ujme předsednictví v Radě EU. Máme tak šanci na reparát roku 2009, kdy naše vedení EU bylo poznamenáno pádem Topolánkovy vlády a rozpaky nad provokativní prezentací naší země. Před novou vládou stojí spousta úkolů. Rozhodne schopnost vyjednávání a jazyková výbava, píše ve své analýze výzkumný pracovník Institutu pro evropskou politiku EUROPEUM Vít Havelka.

ilustrační snímek | foto: AP

Virolžka: Co se na nás řítí, není legrace. Vláda nechápe vážnost situace

Ihned po vítězných volbách se muselo Petru Fialovi začít honit hlavou, jakým způsobem jeho vláda pojme nadcházející české předsednictví. Věděl velmi dobře, s jakou ostudou dopadl poslední pokus a zároveň tušil, že přípravy jsou tak daleko, že již nebude možné příliš měnit koncept připravený bývalým premiérem Andrejem Babišem.

Fiala bude spíše navazovat na to, co již bylo odsouhlaseno, a bude tak zodpovědný za něco, na co neměl doposud vliv.

Naštěstí pro něj a celou novou vládu ale odvedl předchozí kabinet již velký kus práce, a i přes celkové rozpaky z velmi nízkého rozpočtu či centralizaci jednání do Prahy, se může nový premiér opřít o práci úřednického aparátu, který je velmi kvalitní a přípravy předsednictví prozatím zvládal na výtečnou.

Kontakty jsou alfou a omegou

Jednou z hlavních rolí předsednictví v Radě EU je vyjednávání kompromisů mezi vládami národních států a následně i Evropským parlamentem. Evropské směrnice a nařízení totiž musí schválit jak členské státy, tak i Evropský parlament – bez toho zkrátka žádný evropský zákon nevznikne.

Každý má přitom svou představu, co je pro Evropu nejlepší a nalezení schůdného řešení pro všechny je obtížný úkol, který padá na bedra politiků a úředníků předsedajícího státu.

Nová vláda se tedy bude muset během půl roku seznámit s tím, jak v praxi probíhají jednání v Bruselu, navázat se svými kolegy z dalších členských zemí kontakty a získat si jejich důvěru. Je pochopitelně možné se spokojit s metodou autopilota a prostě jednotlivá jednání odřídit bez toho, aby se členské státy dobraly kompromisu. K tomu stačí do Bruselu dorazit a udělovat slovo jednotlivým ministrům během jednání.

Nicméně přesně toto by nemělo být naší ambicí. Musíme si dát jako cíl dotažení klíčové legislativy do konce. Pouze tak si totiž získáme uznání další členských států a budeme moci těžit z dobré reputace v budoucnosti.

S tím souvisí i nedávno diskutovaná otázka znalosti cizích jazyků. Ty jsou opravdu zásadní a bez schopnosti používat angličtinu, francouzštinu či němčinu na pracovní úrovni se nedá očekávat, že by čeští zástupci dosáhli významných úspěchů. Tedy minimálně v oblasti jako třeba energetika, kde

Zpět

Úspěšní jsme celkem dost URL

Automatický překlad

WEB, Datum: 31.12.2021, Zdroj: MaM.cz, Autor: Radana Čechová, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2021 18:56, RU / měsíc: 130 809, RU / den: 10 351, Rubrika: Marketing, AVE: 15 000,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,12

„Pozornost se tříští názory tisíců ‚odborníků'. Ale jsem ráda, že žijeme ve svobodné zemi, lidé mají právo nakládat se svou svobodou, jak uznají za vhodné," myslí si Jana Zielinski, šéfka Designbloku i cen Czech Grand Design.

Ročenku MAM (vyšla 20. prosince) jsme uvedli tématem, jež se věnovalo pozornosti. Pod označením HOVORY O POZORNOSTI zveřejňujeme do konce roku rozhovory a komentáře odborníků z marketingu, médií a dalších oblastí, kteří nám na toto téma poskytli své názory. Jako pátý publikujeme rozhovor s Janou Zielinski, která je zakladatelkou kreativní agentury Profil Media, jež pravidelně organizuje festival Designblok a ceny Czech Grand Design.

Co podle vás patřilo v roce 2021 k největším prohrám v boji o pozornost?

Očkování rizikových skupin, ekologické otázky, izolace seniorů.

Takže nejvíce pozornosti získal covid?

Mám pocit, že teď všemu vládne. Ale stejně důležitá jsou témata udržitelnosti, sociální témata a svoboda. My jsme s našimi projekty nikdy nestáli stranou a vždycky jsme se angažovali. Nejinak je tomu i nyní. Vyhlásili jsme s firmou Veolia Cenu za udržitelný design, připravili řadu diskusí s odborníky na téma, kterým bylo u letošního Designbloku štěstí. Pracujeme na celkové obrodě a renesanci české společnosti.

Takže to jsou pole, na kterých vy sama bojujete o pozornost?

V oblasti designu jako jeho propagátor (Ceny Czech Grand Design, Designblok) bojuji o pozornost veřejnosti a médií. Jako kurátor výstav bojuji o pozornost odborných médií a špičkových tvůrců, jako člen představenstva Asociace českého průmyslového designu bojuji především za pozornost českého státu.

Musíte v porovnání s loňským rokem, s dobou před covidovou epidemií, vynakládat více úsilí, abyste pozornost vybojovali? Museli jste změnit strategii?

Strategii jsme změnili především v tom, že jsme v řadě případů přešli od analogu k digitálu, od tištěných médií k digitalizaci a Designblok měl poslední dva roky i virtuální podobu. Tištěný katalog jsme převedli do aplikace, ale to bychom udělali i bez pandemie z ekologických důvodů.

Vede tato cesta k úspěchu?

Řekla bych, že úspěšní jsme celkem dost. Koneckonců naše akce navštěvují desetitisíce diváků. Stále ještě nám ale trvá boj o to, že český design by se měl stát výkladní skříní českého státu. K tomu, doufejme, dojde se změnou politické reprezentace. Potřebovali bychom najít více styčných bodů se státem, udělat silnou prezentaci českého spotřebního průmyslu tady a ve světě.

Je tento boj stále smysluplný?

Stoprocentně. Už teď se Češi hodně změnili. Nakupují smysluplněji, kladou důraz na místo vzniku výrobku. Začínají chápat, že investice do kvality se vyplatí. Obecně se povědomí o kvalitě života, kterou design může vnést do života, výrazně zvýšilo.

Kdo nejčastěji bojuje o vaši pozornost?

Vzhledem k tomu, že Designblok přijímá pouze 40 procent přihlášených designérů, tak se boj o pozornost odehrává už v rámci tohoto výběrového řízení.

Ohlédneme-li od pracovního života: o čí pozornost ve vašem osobním životě vedete boj nejčastěji?

O pozornost mých dětí. Vždycky vyhrají děti a jejich potřeby. A já také soutěžím o jejich pozornost.

Jana Zielinski v roce 1999 stála spolu s Jiřím Mackem u zrodu největšího středoevropského festivalu designu Designblok, jejž dodnes vedou. Spolu provozují také agenturu Profil Media, od roku 2006 pořádají ceny Czech Grand Design a v roce 2010 založili vlastní designovou značku Křehký. Vystudovala sociální práci a dějiny umění na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. S manželem, česko-německým divadelním režisérem Thomasem Zielinskim, má dvě děti.

Marketing

Úspěšní jsme celkem dost

Hovory o pozornosti Radana Čechová 31. 12. 2021

„Pozornost se tříští názory tisíců ‚odborníků'. Ale jsem ráda, že žijeme ve svobodné zemi, lidé mají právo nakládat se svou svobodou, jak uznají za vhodné," myslí si Jana Zielinski, šéfka Designbloku i cen Czech Grand Design.

Ročenku MAM (vyšla 20. prosince) jsme uvedli tématem, jež se věnovalo pozornosti. Pod označením **HOVORY O POZORNOSTI** zveřejňujeme do konce roku rozhovory a komentáře odborníků z marketingu, médií a dalších oblastí, kteří nám na toto téma poskytli své názory. **Jako pátý publikujeme rozhovor s Janou Zielinski, která je zakladatelkou kreativní agentury Profil Media, jež pravidelně organizuje festival Designblok a ceny Czech Grand Design.**

Co podle vás patřilo v roce 2021 k největším prohrám v boji o pozornost?

Očkování rizikových skupin, ekologické otázky, izolace seniorů.

Takže nejvíce pozornosti získal covid?

Mám pocit, že teď všemu vládne. Ale stejně důležitá jsou témata udržitelnosti, sociální témata a svoboda. My jsme s našimi projekty nikdy nestáli stranou a vždycky jsme se angažovali. Nejinak je tomu i nyní. Vyhlásili jsme s firmou Veolia Cenu za udržitelný design, připravili řadu diskusí s odborníky na téma, kterým bylo u letošního Designbloku štěstí. Pracujeme na celkové obrodě a renesanci české společnosti.

Takže to jsou pole, na kterých vy sama bojujete o pozornost?

V oblasti designu jako jeho propagátor (Ceny Czech Grand Design, Designblok) bojuji o pozornost veřejnosti a médií. Jako kurátor výstav bojuji o pozornost odborných médií a špičkových tvůrců, jako člen představenstva Asociace českého průmyslového designu bojuji především za pozornost českého státu.

Musíte v porovnání s loňským rokem, s dobou před covidovou epidemií, vynakládat více úsilí, abyste pozornost vybojovali? Museli jste změnit strategii?

Strategii jsme změnili především v tom, že jsme v řadě případů přešli od analogu k digitálu, od tištěných médií k digitalizaci a Designblok měl poslední dva roky i virtuální podobu. Tištěný katalog jsme převedli do aplikace, ale to bychom udělali i bez pandemie z ekologických důvodů.

Vede tato cesta k úspěchu?

Řekla bych, že úspěšní jsme celkem dost. Koneckonců naše akce navštěvují desetitisíce diváků. Stále ještě nám ale trvá boj o to, že český design by se měl stát výkladní skříní českého státu. K tomu, doufejme, dojde se změnou politické reprezentace. Potřebovali bychom najít více styčných bodů se státem, udělat silnou prezentaci českého spotřebního průmyslu tady a ve světě.

Je tento boj stále smysluplný?

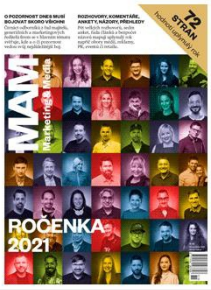

Aktuální vydání MAM můžete číst online ZDE.

číst předplatit

Lidé v pohybu

Komunikaci Iniciativy pro zálohování vede Kristýna Havligerová

Zpravodajství ČRo zatím povede Suchan

Newsletter MAM

Do schránky chodí v pondělí a ve čtvrtek.

Emailová adresa *

Odebírat newsletter

Zpět

Neviditelná složitost URL
Automatický překlad
WEB, Datum: 31.12.2021, Zdroj: novarepublika.cz, Infotype: Nepojmenováno, Datum importu: 31.12.2021 19:21, Celková návštěvnost: 337 530, RU / den: 500, AVE: 1 500,00 Kč, Země: Česko, GRP: 0,01

Moje cérenka má o něco starší kamarádku. Je to “holka od koní” což je pedagogický termín. V každé škole ba vlastně v každé třídě se nějaká taková holka vyskytuje. Pokud je z bohatší rodiny, tak chodí jen jezdit. Rodiče jí platí hodiny, tréningy a slušného koně. Ona přijde, povozí se, udělá si pár hezkých fotek. Pokud je z chudší rodiny, tráví víkendy a odpoledne v jízdárně nebo na “ekofarmě” a kydáním pro bohatší spolužačky si vydělává na svoje ježdění.

Zdroj: Vidlákovy kydy
Zajímavé je, že tento koníček se u kluků prakticky nevyskytuje. Jako by ve středověku holky seděly doma, vařily a praly a kluci zacházeli s koňmi, pak přišel pokrok a kluci přešli na auta, motorky a kamiony a holky přešly na koně.
Tahle holka chodí kydat i ke mě. Když o tom tak přemýšlím, já už rok neměl v ruce vidle s kejdou. Dívčina přijde dvakrát až třikrát týdně podle potřeby a dostává stovku na hodinu. Zpravidla je za půl hodiny hotová, měsíčně jí to hodí pár stovek a protože je právě z té chudší rodiny a musí si svoje ježdění odpracovat, nemá s tím problém. Pokud se chce projet na koni, nadře se ve stáji podstatně víc. Zároveň nám holka vypomáhá na zabijačce, za což si také pár korun vydělá.
Nedávno k nám právě na čuníka přivedla několik kamarádů a kamarádek. Podobný věk mezi sedmnácti a jednenadvaceti. Konec střední školy a začátek vysoké. Aby se podívali, jak taková zabijačka vypadá, když už mají tu možnost. Jen koukli, ne pracovali. Já si tak v klidu boural maso a poslouchal jejich debaty o životě, škole a budoucnosti.
Vlastně jsem nepotřeboval vůbec vědět, z jaké je kdo rodiny. Všichni byli v ošuntělých šatech, takže tentokrát to nedělalo člověka, ale stačilo aby promluvili a hned bylo jasno, kdo dělá rukama a kdo ne. A já si uvědomil, v čem vězí ta podpora všech těch gryndýlů, bojování s Ruskem a podobně. Mohou za to jejich tatínci a maminky.
Ti dnešní mladí vlastně nezažili nikdy nic složitého i když jsou složitými věcmi obklopeni. Auto je pro ně brnkačka. Jede z bodu A do bodu B. Nepřemýšlejí o tom, co je pod kapotou. Tedy nepřemýšlí o tom do té chvíle, než se auto porouchá. Ještě před pár lety by je to konfrontovalo ze složitou realitou života. Jak to nechat odtáhnout? Co to bude stát? Nenatáhne je automechanik? Neobere je na nějaké banalitě? Opraví to dobře? Bude to auto ještě fungovat? Dneska ne. Běžné středostavovské dítě na vysoké škole s tím nemá vůbec problém. To vyřeší fotr nebo matka. Jsou skoro dospělí nebo čerstvě plnoletí, ale v životě si nic nemuseli vyřešit.
Naproti tomu ta zmíněná dívčina (a ještě někteří kamarádi) pěkně dřeli vlastně od puberty. Pokud něco chtěli, museli si na to vydělat. Potkali se nejen s tím koněm, ale také vědí, co to dá práce, aby se takový kůň vůbec vyvedl ven a co je nutné udělat, aby ho zase zaparkovali a koník byl druhý den znovu použitelný.
A já si uvědomil, že takhle to máme všichni. Pokud věci fungují, nepřemýšlíme o nic. Prostě fungují a jednou z vlastností fungujících věcí je to, že se nemusí přemýšlet o tom, proč fungují. Prostě se jen naučíte příslušné zaklínadlo, jak to ovládat. Lidi dneska nemusí vědět, jak fungují auta a přesto s nimi mohou jezdit i bezpečně dojet. Protože prostě fungují tak dobře, že se něco stane jednou za sto tisíc kilometrů.
To samé platí i pro státní správu, domácí spotřebiče a platí to i pro ty koně a vlastně i pro prasata. Není problém přijet za Vidlákem na čumendu, užít si atmosféru zabijačky, vidět jak skutečně něco vzniká, ale zároveň nemít vůbec žádnou představu, kolikrát musí holčina přijít vykydat a kolik udělátek potřebuju, aby se u mě prasátkům dobře žilo a já se neudřel.
Když ke mě přijede nějaká rodina, tak se dospělí tatínci kolem padesátky zpravidla ptají, jakým způsobem naskladňuju obilí, kde ho šrotuju, co na to mám, jak jsou udělané napáječky, jak protáhnu průjezdem vozík a podobně. Dvacetiletí tohle vůbec neřeší. Prostě to funguje, takhle je svět udělaný, všechno je jednoduché. Mezi mladými to řeší jen ti, ke kterým se život zachoval macešsky. Kteří dostali od života po hubě a zjistili, že musejí fungovat v nechutně složitém světě od žádostí na úřadech po opravu kola/motorky, aby se vůbec včas dostali do školy nebo práce. Ti ostatní, ti tohle nikdy řešit nemuseli. Když nejel autobus, vždycky se odněkud vynořil tatínek s autem a zařídil to.
Všichni ti Michprdi a bojovníci za gryndýl prostě žijí ve světě, kde všechno funguje snadno a samo. A proto mají pocit, že stačí jen trochu protestovat, tu a tam něco nařídit a bude to. A nejsou to jen dnešní mladí. Už jejich předchůdci mohli prožít celý život v kanceláři a jejich kariéra nikdy nezažila nic komplikovaného. Jen intriky. Ale na to je člověk od přirozenosti docela dobře zařízený. Proto je možné vypínat atomové elektrárny, je možné dělat od stolu rozhodnutí, mít na to všechny certifikáty experta a zároveň nic neumět a hlavně vůbec netušit, co ta rozhodnutí způsobí.
Řešení je jednoduché. V zájmu civilizace je všechny ještě před vysokou školou “vyhodit na mráz”. Zkomplikovat jim to bezstarostné dětství a ještě bezstarostnější studování. Dát jim ochutnat tvrdou realitu života. Nekupovat jim dobře fungující auto nebo nový mobil. Dát jim do rukou tu nejstarší šunku, ať se na tom naučí. Ať zjistí jaké to je, když musejí sehnat odtahovku a automechanika. Ať zjistí, jaké to je, když si musejí o opravě něco nastudovat a načíst. Ať zjistí jaké to je místo večerní pařby ještě mýt nádobí nebo kydat.
Všichni, co tohle znají (a je to nic proti tomu, jak museli dřít naši dědové) zpravidla nemají tak blbé nápady. Je jedno, jestli chodí na progresivní gympl, fakultu sociálních věd, ČVUT nebo MATFYZ. Znám lidi i z naprosto technických fakult, kteří se budou do krve bít za to, že zákaz spalovacích motorů nastartuje tu skvělou budoucnost elektroaut.
Problém není ve škole. Problém je v tom, že děti nemusejí nic dělat a vlastně až do konce vysoké školy vůbec nevědí, jak je svět složitý. Chudé holky od koní mohou klidně chodit ve Znojmě na výběrové gymnázium s výukou v němčině a nezkazí se. Tedy pokud všechny víkendy včetně svátků pěkně odpracují v Oleksovicích na koňské farmě. A kluk, který studuje mechaniku na ČVUT, umí tři jazyky a fakt umí počítat diferenciální rovnice, může být úplně mimo jednoduše proto, že nikdy nemusel řešit žádný praktický životní problém. Na to měl milujícího tatínka a ještě více milující maminku.
Teď jsem mluvil s jedním kamarádem co je teď právě v USA, kde přednáší na jakési lokální univerzitě. Tak jsem se ho ptal na tu svobodu slova, cancel culture a podobně. Řekl mi moc hezkou věc… “víš Vidláku, jak se to tady dělá, když chcete nechat vystoupit nějakého kontroverzního řečníka a ví se předem, že vylezou všichni progresivisti a budou protestovat? Úplně jednoduše. Jeho přednáška se udělá v sedm ráno. Žádný progresivista ještě nikdy nevylezl z postele před desátou, protože potřebuje dospat opici z večerní pijatiky nebo z hulení.” Takhle jednoduché to vlastně je.
Takže máte rádi své děti? Chcete pro ně to nejlepší a nechcete, aby si svojí budoucnost zničily? Nedávejte jim peníze, nevozte je nikam autem, dejte jim mobil, co už jste sami za tři roky ošoupali a co funguje jen zázrakem. Dejte jim auto, kterému náhodou prošla technická. Pokud zaspí, neřešte to za ně. Nedělejte pro ně nic. Pokud budou chtít peníze, domluvte jim brigádu. Pokud budou chtít oblečení, domluvte jim brigádu. A dávejte jim na studia tak málo peněz, aby skoro umírali hlady.
Jak budou muset proniknout do dnešního světa, jak budou muset zjistit, že je všechno složité, přestanou mít blbé nápady. Troufám si tvrdit, že žádný progresivní gympl nedokáže vymýt mozek někomu, kdo si na všechno bude muset vydělat sám. To funguje jen proto, že se nějaký hodný otec postará, aby ty blbosti co kluk přejal do života, aby ho nebolely. Já nevěřím, že děti zblbnou díky škole. Ony zblbnou díky hodným rodičům. Zblbnou, protože mohou prožít čtvrt století, aniž by musely čelit následkům toho, čemu uvěřily.
Dobrý rodič prostě v patnácti dítě pěkně hodí do vody a řekne mu: “plav”.

Neviditelná složitost

Moje cérenka má o něco starší kamarádku. Je to "holka od koní" což je pedagogický termín. V každé škole ba vlastně v každé třídě se nějaká taková holka vyskytuje. Pokud je z bohatší rodiny, tak chodí jen jezdit. Rodiče jí platí hodiny, tréningy a slušného koně. Ona přijde, povozí se, udělá si pár hezkých fotek. Pokud je z chudší rodiny, tráví víkendy a odpoledne v jízdárně nebo na "ekofarmě" a kydáním pro bohatší spolužačky si vydělává na svoje ježdění.

31. prosince 2021 Žádné komentáře

Vidlák

Další články autora

NÁŠ SVĚT

Zdroj: Vidlákovy kydy

Zajímavé je, že tento koníček se u kluků prakticky nevyskytuje. Jako by ve středověku holky seděly doma, vařily a praly a kluci zacházeli s koňmi, pak přišel pokrok a kluci přešli na auta, motorky a kamiony a holky přešly na koně.

Tahle holka chodí kydat i ke mě. Když o tom tak přemýšlím, já už rok neměl v ruce vidle s kejdou. Dívčina přijde dvakrát až třikrát týdně podle potřeby a dostává stovku na hodinu. Zpravidla je za půl hodiny hotová, měsíčně jí to hodí pár stovek a protože je právě z té chudší rodiny a musí si svoje ježdění odpracovat, nemá s tím problém. Pokud se chce projet na koni, nadře se ve stáji podstatně víc. Zároveň nám holka vypomáhá na zabijačce, za což si také pár korun vydělá.

Nedávno k nám právě na čuníka přivedla několik kamarádů a kamarádek. Podobný věk mezi sedmnácti a jednenadvaceti. Konec střední školy a začátek vysoké. Aby se podívali, jak taková zabijačka vypadá, když už mají tu možnost. Jen koukli, ne pracovali. Já si tak v klidu boural maso a poslouchal jejich debaty o životě, škole a budoucnosti.

Vlastně jsem nepotřeboval vůbec vědět, z jaké je kdo rodiny. Všichni byli v ošuntělých šatech, takže tentokrát to nedělalo člověka, ale stačilo aby promluvili a hned bylo jasno, kdo dělá rukama a kdo ne. A já si uvědomil, v čem vězí ta podpora všech těch grýndýlů, bojování s Ruskem a podobně. Mohou za to jejich tatínci a maminky.

Výběr redakce

I Boris Johnson závidí platy Českým politikům! Podle EU politici okrádají Čechy o 17% a Slováky o 5% mzdy!
29. prosince 2021

Eduard Chmelár: "Kto za toto zdvihne ruku je vlastizradca"
15. prosince 2021

Vidlákovy kydy: Ministerstvo pravdy
7. prosince 2021

David Martinek: Americký dluh. Jak Zemanovi zkazili Čínu. Co by měl vědět Fiala
7. prosince 2021

Musíme si vybrat
24. listopadu 2021

Podcasty

Jarmark SPD Praha – Tomio Okamura hovoří o programu hnutí a nadcházejících volbách
4. října 2021

Tomio Okamura a Ivan David o programu Pirátů (audio 21:54)
2. října 2021

Ivan David a Jaroslav Bašta – probírají volební program Pirátů (audio 33:56)
30. září 2021

Jarmark hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) v Ústí nad Labem 25.9.2021
25. září 2021

Tomio Okamura a Ivan David o škodlivých a nebezpečných projektech EU (17:30 min)
23. září 2021

Odebírat podcast

VŠECHNY PODCASTY >

Anketa

Aktuálně není k dispozici žádná anketa

Štítky

ZELENÝ ÚDĚL UKRAJINA MIGRACE DEMOKRACIE PŘÍPRAVA VÁLKY RUSKO EKONOMIKA NATO USA NÁŠ SVĚT MÉDIA ZDRAŽOVÁNÍ

Zpět